Prima permutat breuis hora summis

¶ Breuiariū seu horariū domesticū: siue chori ecclesiastico deseruiens ad vsum insignis ecclesie Sax: cū integro ordinario suo/ propriis suis locis accommodate inserto.

1531

Benedictiones matuti.

De bñdictionibus dicendis ad matutinas per totū annū. Quotiēcunq; fiunt xr. lec. per totū annū: dicūtur he ser benedictiones ad mat. ante lec. p̄cessū in festis btē marie ⁊ oīm scto:ū: dicūtur etiā in festis ctū lec. sine exp̄sitione euāgelii sine chorus regatur sine nō et etiā in octa. ⁊ infra octa. ⁊ in festis paschalis tp̄is scom ordinē nocturnoꝝ. In primo nocturno vidēlicet.

BEnedictione perpetua benedicat nos pater eternus.

Deūs dei filius: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spūs sci gr̄a illumiet cor:da ⁊ cor:pa nr̄a

In scdo nocturno dicūtur he bñdictiones.

Omnipotēs dñs sua gr̄a nos bñdicat.

Christus ꝑpetuꝰ: det nobis gaudia vite.

Intus ⁊ exteriꝰ nos purget spūs almus

Cū ō: euāg. scom matheū: ō: ista bñdic.

Euāgelica lctō sit nobis salus ⁊ ꝓtectio

Cū ō: euāge. scom marcū: ō: ista bñdic.

Euāgelic armis mūiat nos ⁊ dito:ē ō:

Cū ō: euāge. scom lucā: ō: ista bñdictio.

Per euāgelica dicta: delcāt nr̄a delicta.

Cū ō: euāg. scd̄z iohēm: ō: ista bñdictio.

Hos euāgelij replcat nos dogmate celi

Cū exp̄sitio euāge. nō habetur: tunc ō: ad septimā lectio. ista bñdictio: vidēlicet.

Creato:ē oīz rex bñdicat nos hic ⁊ i eū.

Ad octa. lect. semper dicit ista benedictio nisi in festis btē marie ⁊ omniū sanctoꝝ.

Duinū auriliū: maneat sēp nobiscū.

Cū vero dicitur exp̄sitio euāge. ad p̄mā lectionē: ista tunc sit scda benedictio.

Duinū auriliū: maneat semp nobiscū

In festis vero sctō:ū: sit ista nona bñdic.

Habe sotietatē ciuiū supnoꝝ ꝑducat nos rex angelo:ū. Et semp ō: rex angelo:ū:

scom vsum eccle Sar. quandocunq; ō: mitt in festis btē marie. Scdi i festis. q. f. cū exp̄sitione euāg. sit ista tertia bñdic.

Ad sotietatē. ⁊c. Cū vero. xr. lc. fiunt de tpali per totū annū: nisi a festo scte crucis ta, vsq; ad aduē. dñi: sit ista. xr. bñdictio.

In vnitate sci spūs: bñdicat nos pater et filius. Dicat etiā in festo co:poris xp̄i et in octa. eiusdē in festo trāsfiguratiōis et in festo nominis ihesu: et in dñica infra octa. et in octa. eiusdem et in festo exaltationis sancte crucis: et in festo dedicationis ēcclie: et in dñica infra octa. ⁊ in oct. eiusdē. Cū vero fiūt tres lctōes de tpali tū exp̄one euāgel. sit ista tertia bñdictio.

In vnitate sci spūs. A festo scte trinita. vsq; ad aduentū dñi: in dñicis diebus qñ de dñica agitur sit ista nona benedictio.

In charitate perfecta: cōfirmet nos trinitas sācta. In oibus festis per annū extra tēpus pasche et cū exp̄sitio euāgelij nō habetur: dicātur he tres bñdictiones.

Deus misereat nr̄i: ⁊ det nobis pacē. Virtus xp̄i: habitet in cor:dibus nr̄is. De celo missus. doceat nos spūs almus.

In festis et cōmemor:ationibus beate marie per totū annū: dicantur he benedictiones. In primo nocturno vidēlicet.

Alma virgo virginum: intercede p̄:o nobis ad dominum.

Xp̄s marie filiꝰ: sit nobis clemēs ⁊ ꝓpicius. Sācta dei genitrix: sit nobis auriliatrix

In scdo noct. dñr he tres benedictiones.

Sancte marie merita: nos ducāt ad regna celestia. Que peperit christū p̄:o nobis p̄stulet ipsū. Stella maria maris: succurre pusillima nobis.

In iii. noctur. dicunt he tres bñdictiōes.

Det marie merita: p̄sit nobis lectio euāgelica. Diuina solatia: nobis impetret virgo maria. Ad sotietatem ciuium superno:ū: perducat nos regina celo:um.

Item alie benedictiones de sācta maria: cum sit seruitū de ea infra octa. tūi. In primo noct. dñr he tres bñdictiones.

Dura pudica pia: miseris miserere maria. Virgo parēs natū: fac nobis ꝓpicia tū. Nos ꝓbꝰ mītis: saluet sapiēcia pīs.

In scdo noct. dñr he tres benedictiones.

Virgo deo digna: p̄ātibꝰ esto benigna. Intercede pia: p̄:o nobis virgo maria. Que peperit flo:ē: det nobis flo:is odo:ē

In iii. noctur. dicūt he tres benedictiōes

Cōserua famulos: virgo maria tuos. Sancte marie p̄:ecibus: benedicat nos pater et filius. Filius virginis marie: det nobis gaudia vite.

In festo oīm sctō:ū: dicant bñdictiōes vt i festo eiusdē ante lctōes ꝓnotate sūt.

Januarius.

Aurens numer⁹. **B** Prima dies mensis et septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

iij	H	Januariꝰ.	Circumcisio dñi festum minus dupler.ix.lectiões.	j
	b	iiij	No	Octa.sci stephani.iuita.dupl.iij.l.cũ regimine cho.	ij
vj	c	iij	Nõ	Octa.sci iohãnis.iuit.dup.iij.lc.cũ regimine chori.	iij
	d	pridie	No.	Octa.innocẽtiũ.inuita.dup.iij.lc.cũ regimine chori.	iiij
xix	e	Nonis.		Vigil.Oc.l.thome.mẽo.tñ.Sci edwardi rẽ.mẽo.	v
viij	f	viij	Idus	Epyphania dñi:dup.festum principale.ix.lectiões.	vj
	g	vij	Idus	Claues septuagesime.	vij
xvj	H	vj	Idus	Luciani presbyteri socioꝝq; eius ma.ty.mẽo.tñ.	viij
b	b	v	Idus		ix
	c	iiij	Idus		x
xiij	d	iij	Idus	Sol in aquario.	xj
ij	e	pridie	idus		xij
	f	Idibus.		Octa.epyphanie.ix.lc.Medie lc.de sancto hylario.	xiij
x	g	xix	kals	Februarij. Sancti felicis presbyteri et marty.iij.lc.	xiiij
	H	xviij	kals	Mauri abbatis et confessoris.iij.lectiones.	xv
xviij	b	xvij	kals	Marcelli pape et martyris.iij.lectiones.	xvj
vij	c	xvj	kals	Sulpicij episcopi et confessoris.iij.lectiones.	xvij
	d	xv	kals	Pulcre virginis et martyris.iij.lectiones.	xviij
xv	e	xiiij	kals	Tatiani episcopi et confessoris.ix.lectionum.	xix
iij	f	xiij	kals	Fabiani et sebastiani marty.exposito nulla.ix.l.	xx
	g	xij	kals	Agnetis virginis ⁊ marty.exposito nulla.ix.lec.	xxj
xij	H	xj	kals	Vincencij leuite et marty.exposito nulla.ix.lc.	xxij.
j	b	x	kals		xxiij
	c	ix	kals		xxiiij
ix	d	viij	kals	Cõuersio pauli.ix.l.inuita.tripl.Mẽo.de sctõ pierto.	xxv
	e	vij	kals		xxvj
xvij	f	vj	kals	Juliani episcopi et confessoris.inuita.dupl.iij.lc.	xxvij
vj	g	v	kals	Agnetis secundo. Inuitatoriũ dupler.iij.lec.	xxviij
	H	iiij	kals	Claues quadragesime.	xxix
xviij	b	iij	kals	Batildis regine virginis non martyris.iij.lec.	xxx
iij	c	pridie	kals		xxxj

Nor habet horas.xvj.Dies vero.viij.

Pocula leta pius amat et commixta ianus.
Mittatur sanguis:lactuca cicercula serenda.
Nasturci et semen vitis vetus ablaqueanda.
Lunaq; decrescens:bona ligna fabrilia cedit.

Sar. z ij

Febꝛuarius

Aureus numer⁹. BII Quarta subit mozte: pꝛosternit tertia kozte.

Hebꝛuarius habet dies.xxviii. Luna.xxix.

Sed quando est bissextus: tūc habet dies.xxix. Luna.xxx.

	d	Febꝛuarij	Brigide virginis non martyꝛis.iij.lectiones.	j
xj	e	iiij No	Purificatio bēmarie virginis.Natus dupl.ix.lc.	ij
xix	f	iij No	Blasij episcopi et martyꝛis.Inuita.dupl.iij.lec.	iij
viij	g	pꝛidie No		iiij
	H	Nonis	Hgathe virginis ⁊ marty.exposito nulla.ix.lec.	v
xvj	a	viij Idus	Uedasti ⁊ amādi episcopoꝝ ⁊ confessoꝝ.ix.lec.	vj
v	b	vij Idus		vij
	c	vj Idus		viij
xiij	d	v Idus		ix
ij	e	iiij Idus	Scolastice virginis non martyꝛis.iij.lectiones.	x
	f	iij Idus	Dorm primus.	xj
x	g	pꝛidie Idus		xij
	H	Idibus		xiij
xviij	a	xvj kals	Martij. Valentini martyꝛis.tres lect.	xiiij
ij	b	xv kals		xv
	c	xiiij kals	Juliane virginis et marty.inuita.dupl.iij.lectones.	xvj
xv	d	xiij kals		xvij
iiij	e	xij kals		xviij
	f	xi kals		xix
xij	g	x kals		xx
	H	ix kals		xxi
vij	a	viij kals		xxij
	b	vij kals	Cathedꝛa sancti petri. Inuitatoꝝ tripl.ix lec.	xxiij
ix	c	vj kals		xxiiij
	d	v kals	Marthie apli: festū inferꝛ dupl.ix.l. Locꝰ differt.	xxv
xvij	e	iiij kals	Cū bissextus fuerit: festū mathie apli fiat quarto	xxvj
ij	f	iij kals	die a cathedꝛa sācti petri.⁊ f.littera bis numeretur.	xxvij
	g	ij kals		xxviij
xiiij	a	pꝛidie kals		xxix

Hor habet horas.xiiij. Dies vero x.

Post cineres.nouena.post crucem.postq; luciam.
Mercury et veneris sabbato ieunia fient.

Febꝛuus ab febꝛes aptus stomacho nocet egro.
Cephalicam patefac: gaudentq; pꝛopagine vites.
Fac sepes staruas olueta rosaria sparge.
Conserc tunc canabū: lentū: atq; trimestria cūcta.

Martius.

Aureus numer⁹. BU Prima mādentem: diripit: quarta bibentem.
Martius habet dies .xxxj. Luna .xxx.

uj	d	Marty		Dauidis episcopi et confessoris .ix. lectiones.	j
	e	vj	No	Cedde episcopi et confessoris .ix. lec.	ij
xj	f	b	No		uj
	g	iiij	No		iiij
xix	A	nj	No		b
viij	b	prīdie	No		vj
	c	Nonis.		Perpetue et felicitatis martyrum .uj. lectiones.	vij
xvj	d	viij	Idus		viij
b	e	vij	Idus		ix
	f	vj	Idus		x
xvij	g	b	Idus	Claues pasche. Sol in ariete. Equinoctium.	xj
ij	A	uij	Idus	Gregorij pape. exp̄o nulla. Inferius duplex .ix. lec.	xij
	b	uj	Idus	Ultimum quadragesime.	xiij
x	c	prīdie	Idus		xiiij
	d	Idibus.			xv
xviij	e	xvj	kals	Aprilis.	xvj
vij	f	xvj	kals	Introitus noe in archam.	xvij
	g	xv	kals	Edwardi regis ⁊ marty. expositio nulla .ix. lec.	xviij
xv	A	xiiij	kals		xix
iij	b	xiij	kals	Cuthberti episcopi ⁊ cōfesso. expositio nulla .ix. lec.	xx
	c	xij	kals	Benedicti abbatis expositio nulla .ix. lec.	xxj
xij	d	xj	kals	Primum pascha.	xxij
j	e	x	kals	Hic adam creatur.	xxiij
	f	ix	kals		xxiiij
ix	g	viij	kals	Annunciatio dñica. festum minus dupler .ix. lec.	xxv
	A	vij	kals		xxvj
xviij	b	vj	kals	Resurrectio domini festum principale .iij. lectiones.	xxvij
vj	c	v	kals		xxviij
	d	iiij	kals		xxix
xiiij	e	iij	kals		xxx
ij	f	prīdie	kals		xxxj

Nor habet horas .xii. Dies vero .xij.

Martius humorum genitor: motorq; dolorum.
Morbus apes verat: culturam postulat hortus.
Putande vites: purgandaq; prata boues tunc
Compara equas maribus subdas cineraro nouellas.

Aprilis.

Aureus numer⁹. BU Denus et vndenus est mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies.xxx. Luna vero.xxix

	g	Aprilis.			i
xi	A	iiij	No		ij
	b	iij	No	Richardi episcopi et confessoris.ir.lectiones.	iij
xix	c	pridie	No	Hinbroso:cū regimine chori.inferius duplex.ir.let.	iiij
viij	d	Nonis.			v
xvj	e	viij	Idus		vj
ij	f	vij	Idus		vij
	g	vj	Idus		viij
xiij	A	v	Idus		ix
	b	iiij	Idus		x
	c	iij	Idus		xj
x	d	pridie	Idus	Sol in thauro.	xij
	e	Idibus			xiij
xviij	f	xviij	kals	Tiburtij et valeriani martyrum.iij.lectiones.	xiiij
vij	g	xvij	kals	Claues rogationum.	xv
	A	xvj	kals		xvj
xv	b	xv	kals		xvij
iiij	c	xiiij	kals		xviij
	d	xiij	kals	Alphegi archiepiscopi et martyris.iij.lectiones.	xix
xij	e	xij	kals		xx
i	f	xj	kals		xxj
	g	x	kals		xxij
ix	A	ix	kals	Georgij martyr.fest.duplex cū regimine chori.iij.lec.	xxiij
	b	viij	kals		xxiiij
xvij	c	vij	kals	Marci euāge.inferius duplex.iij.l.cum regimine chori.	xxv
iij	d	vj	kals	Letania maior.Ultimum pascha.	xxvj
	e	v	kals		xxvij
xiiij	f	iiij	kals	Vitalis martyris.cum regimine chori tres lectiones.	xxviij
ij	g	iij	kals	Egressio noe de archa.	xxix
	A	pridie	kals	Athanasij epi et cōfessoris.inferius duplex.iij.le. quere	xxx

serui. huius festi immediate post trāslationem eiusdem. nō sarū.

Aprilis habet horas.x. Dies vero.xiij.

Aprilis terras aperit:porosq; relarat.
Hinc scabies:ventrem soluas minuasq; cruorem
Quereres opes poteris in aprilis ponere oliuam.
Nascuntur vituli:fere meliones apiumq;.

Mayus.

Aureus numer⁹. **B** Tertius occidit: et septimus oza relidit.
Mayus habet dies .xxxj. Luna .xxx.

xj	b	Mayj.		Philip. Jacobi ifer⁹ duꝑ. cū regimie cho. iij. l.	j
	c	vj	No		ij
xix	d	b	No	Inuē. cruc⁹. ke. min⁹ duꝑ. cū regimie cho. iij. l.	iij
viij	e	iiij	No		iiij
	f	iij	No		v
xvj	g	pridie	No	Johānis añ portā la. cū reg. cho. iiiī. triū. iij. lc.	vj
v	A	Nonis.		Johānis de beuerlaco: triū lc. cū regimie chori.	vij
	b	viij	Idus		viij
xiij	c	vij	Idus	Trāſl. ſcti nicholai epi: cū regimie. cho. nō ſax.	ix
ij	d	vj	Idus	Gordiani et epimachi martyrum. ij. lec.	x
	e	v	Idus	Primum pentheoſte.	xj
xi	f	iiij	Idus	Nerei et Achilei et Pancratij marty. iij. lec.	xij
	g	iij	Idus	Sol in gemins.	xiij
xviij	A	pridie	Idus	Nota q⁹ feſtū trāſla. ſcti eedde epi ſemp de-	xiiij
vj	b	Idibus		bet celebrari do. prima ante aſcēſionem	xv
	c	xvj	kals	Junij dñi: triū lec. cū regimine chori non ſarū.	xvj
xv	d	xvj	kals		xvij
iiij	e	xv	kals		xviij
	f	xiiij	kals	Auſtani archiepi ⁊ cōfeſ. iij. l. cū regimie cho.	xix
xij	g	xiij	kals	Expoſitio nulla. Memo. de ſancta potētiana	xx
j	A	xij	kals	virginē ⁊ marty. Q̄ feſtū ſcti dūſtani aut ſcti	xxj
	b	xj	kals	aldelmi aut ſcti auguſtini aut ſc̄ti barnabe	xxij
ix	c	x	kals	apoſtoli ante pēthe. eue. fiāt tres lc. cū regimi-	xxiij
	d	ix	kals	ne chori. ſi vero poſt pēthe. fiant .ix. lectiones.	xxiiij
xviij	e	viij	kals	Aldelmi epi ⁊ ꝛfeſ. ix. l. Medie l. de ſcto vrbano.	xxv
vij	f	vij	kals	Auguſtini epi ⁊ cōfeſſo. angloꝝ apſti. ix. lec.	xxvj
	g	vj	kals	inferius dupler.	xxvij
xiiij	A	v	kals	Germani epiſcopi et confeſſoris. iij. lect.	xxviij
iij	b	iiij	kals		xxix
	c	iij	kals		xxx
xj	d	pridie	kals	Petronille vginis nō marty. iij. lec. cū noctur.	xxxj

Nor habet horas .viij. Dies vero .xvj.

Mayus amat medicos et balnea ſcindere venas.
Pinguis ager colitur: operitur vitis et arbor.
Tunc augentur apes: vituli caſtrantur oueſq;
Tondentur: calceus premitur: lateres faciendi.

Junius.

Aureus numer⁹ **BU** Denus pallescit: quindenus federa nescit.
Unus habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e	Junij		Nichomedis martyris. iij. lectiones	j
xix	f	iij	No	Marcellini et petri marty. inuit. dupler. iij. lc.	ij
viij	g	iij	No		iij
xvj	A	pridie	No		iiij
b	b	Nonis		Bonifacij epi socioꝝq; ei⁹ mar. inuit. dup. iij. l.	v
	c	viij	Idus		vj
xiij	d	vij	Idus		vij
ij	e	vj	Idus	Medardi et gildardi epoꝝ et cõfessoꝝ. iij. lc.	viij
	f	v	Idus	Translatio. eiusdē. archiepi. cū. inuit. xxx. iij. lc.	ix
x	g	iiij	Idus		x
	A	iij	Idus	Barnabe apli. Inuitatoꝝ. tripler. ix. lectões	xj
xviij	b	pridie	Idus	Basilidis cirini nabor. nazarij mar. inuit.	xij
vij	c	Idibus		Sol in cancro. Solsticiū estiuale. (dupl. iij. lc.	xiij
	d	xviij.	kals	Julij Basilij epi et confessoris. iij. lc.	xiiij
xv	e	xvij	kals	Viti modesti. et crescētie marty. inuit. dup. iij. l.	xv
iiij	f	xvj	kals	Translatio. sci richar. epi. et cõfes. ix. l.	xvj
	g	xv	kals		xvij
xij	A	xiiij	kals	Marci et marcelliani marty. inuita. dup. iij. l.	xviij
i	b	xiij	kals	Gervasij et prothasij marty. inuit. dupler. iij. l.	xix
	c	xij	kals	Translatio. sci edwardi. regis et marty. ix. lect.	xx
viij	d	xj	kals		xxj
	e	x	kals	Gervasij marty. epistola nulla. ix. lect.	xxij
xviij	f	ix	kals	Etheldrede vgi. nõ mar. iij. l. cū nocturn. Euigil.	xxiij
v	g	viij	kals	Octaua. sci. johānis bap. sci. mun⁹. dup. ix. lc.	xxiiij
	A	vij	kals		xxv
xxiij	b	vj	kals	Johānis et pauli martyrū inuita. dupl. iij. lc.	xxvj
ij	c	v	kals		xxvij
	d	iiij	kals	Leonis pape et cõfesso. iij. lec. cū noct. Euigilia.	xxviij
x	e	iij	kals	Octo⁹ petri et pauli. festi inui⁹ dupl. ix. lect.	xxix
	f	pridie	kals	Cõmemo. sci pauli. Inuitat. tripler. ix. lect.	xxx

Nor habet horas. vj. Dies vero. xviij.
Post personas tres: ubiq; regũ dare debes. Deo olim.

Fena cadunt iunio: tunc messis ad ordea prima.
Area triture reparanda est plana future.
Fucos pelle: et apum castres aluearia fabe
Fellantur calcus sit et emplastratio pomus.

Julius.

Aureus numer⁹ **BU** Tredecimus mactat iulij: denus labefactat.
Julius habet dies .xxxi. Luna .xxx.

xix	g	Julij.		Octa. sci iohānis bapti. inuit. dupler. iij. lect. ꝛ
viij	A	vj	No	Festū visi. bēē marie vgīnis. mai⁹ dupl. ix. l. ij
	b	b	No	iij
xvj	c	iiij	No	Translatio sancti martini episcopi. ix. lect. iiij
b	d	iij	No	b
	e	pridie	No	Octa. apłoꝝ petri ꝛ pauli. inuit. tripl. ix. lect. vj
xiij	f	Nonis.		Trāsla. thome archiepi. fel. mi⁹ duꝑ. ix. lc. vij
ij	g	viij	Id⁹	Octa pria p⁹ fel. thome: celebrēt festū reliqaz viij
	A	vij	Idus	Octa. sctē marie vgis ix. l. iuitato. tripl. ix. l. ix
x	b	vj	Idus	Stōr. vii. fratrū marty. inuita. dupler. ij. lec. x
	c	v	Idus	Trāsla. sci benedicti abba. ix. l. ꝯ nō fue. i. xi. xj
xviij	d	iiij	Idus	xij
viij	e	iij	Idus	xiij
	f	pridie	Idus	Sol in leone. Dies caniculares xiiij
xv	g	Idibus		Trāl. suuithini sotiozūq; et⁹ epor ꝛ 2fel. ix. l. xv
iiij	A	xvij	kals	Augusti. Trāl. s. olmūdi epi ꝛ 2fel. nō sax. ix. l. xvj
	b	xvj	kals	Kenelmi regis et marty. inuita. dupler. ij. lc. xvij
xij	c	xv	kals	Arnulphi episcopi et martyris. ij. lectiones. xviij
j	d	xiiij	kals	xix
	e	xiij	kals	Margarete virginis et martyris. ix. lcōnes. xx
ix	f	xij	kals	Praxedis virginis et martyris. iij. lec. xxj
	g	xi	kals	Marie magdalene. Inuita. tripler. ix. lec. xxij
xviij	A	x	kals	Apolinaris martyris. ij. lectiones. xxiij
vj	b	ix	kals	Christine vgi ꝛ mar. ij. lec. cū noc. Vigilia. xxiiij
	c	viij	kals	Iacobi apli. festum inferius dupler. ix. lec. xxv
xiiij	d	vij	kals	Anne matris beate marie vgi. inuit. trip. ix. l. xxvj
ij	e	vj	kals	Sctōr septē dormētiū mar. inuita. duꝑ. ij. lc. xxvij
	f	v	kals	Sanctonis epi et cōfel. inuita. dupler. ij. lec. xxviij
xi	g	iiij	kals	Felicis simpli. cau. ꝛ be.. mar. inui. duꝑ. ij. lc. xxix
xix	A	iij	kals	Abdon et sennes mar. Inuita. dupler. ij. lec. xxx
	b	pridie	kals	Germani epi ꝛ confel. inuita. simpler. ij. lec. xxxj

Nor habet horas. viij. Dies vero. xvj.
Et post sampsonē: sapientē da salomonē In principio.

Julius et medicos vitat: retinetq; cruorem.
Vinaq; miscet aquis: falci reseratur auena.
Et proscilla prius iteratur terra: serantur
Cepulle: baccas inuat et submittere thauris.

Augustus.

Aureus numer⁹. **B** Prima necat fortem: perditq; secunda cohortem.

Augustus habet dies xxxi. Luna. i.r.

viij	e	Augusti	Ad vincula sancti petri. Innocentij. tripl. ir. lec.	j
xvj	d	iiij	No	Stephani pape et marty. Innocentij. dupl. iij. lec.	ij
v	e	iij	No	Lucrecie. Stephani. Thomar. sororisq; eius. ir.	iij
	f	pridie	No		iiij
xiij	g	Nonis		Oswaldi regis & mar. iunct. dup. iij. l.	v
ij	A	viij	Idus	Oratio dñi nri ihesu xpi. ir. Innocentij dupl.	vj
	b	vij	Idus	Hesu dulcissime nobis ihesu maiestatis dupl. ir. lec.	vij
x	c	vj	Idus	Ciriaci sociorumq; eius marty. iunct. dupl. iij. lec.	viij
	d	v	Idus	Romani marty. iij. lc. cū nocturn. Vigilia.	ix
xviij	e	iiij	Idus	Laurencij martyris. Innocentij tripl. ir. lc.	x
vij	f	iij	Idus	Tiburtij martyris. Innocentij. dupler. iij. lect.	xj
	g	pridie	Idus	Sol in virgine	xij
xv	A	Idibus		Ypoliti sociorumq; eius mar. iunct. dupl. iij. lc.	xiij
iij	b	xix	kals	Septembris. Octa. nobis ihesu. iunct. tripler. ir. lect.	xiiij
				Eusebij presbyteri. Vigilia.	
	c	xviij	kals	Assūp. bte marie vgīnis. festū principale. ir. l.	xv
xij	d	xvij	kals		xvj
i	e	xvj	kals	Octa. sancti laurencij.	xvij
	f	xv	kals	Agapiti martyris. Memoria.	xviij
ix	g	xiiij	kals	Magni martyris. Memoria.	xix
	A	xiij	kals		xx
xvij	b	xij	kals		xxj
vij	c	xj	kals	Octa. assūp. bte marie. Innocentij. tripler. ir. lc.	xxij
	d	x	kals	Thimo. et apolina. mar. iij. lc. cū noct. Vigi.	xxiij
xiij	e	ix	kals	Bartholomei apli. fel. inferi⁹ d. ir. l. Memo.	xxiiij
iij	f	viij	kals	(de sctō audoeno.	xxv
	g	vij	kals		xxvj
xi	A	vj	kals	Ruffi martyris. Innocentij. dupler. iij. lec.	xxvij
xix	b	v	kals	Augusti. epiferi⁹ d. ir. l. Hermetis. mēo. tñ.	xxviij
	c	iiij	kals	Decol. sctī io. bap. iuxta. ter. ir. l. tñ. d sctā sabia.	xxix
viij	d	iij	kals	Felicis et adaucti marty. Innocentij. dupler. iij. l.	xxx
	e	pridie	kals	Cuthburge vgi. nō marty. Innocentij. dupl. iij. l.	xxxj

Mor habet horas. x. Dies hiro. xiiij.

Post augustinum: tob lege iustum.

Augustus prohibet que iulius: ac venus ablit,
Et gula: tunc napi: rape radiq; serantur.
Si tibi aque desunt: quere illas arte modoq;.
Insere pira cerrum tunc palcua flammā perurat.

September.

Aureus numer⁹. **BL** Tertia septembris et denus fert mala membris.
September habet dies.xxx.Luna.xxix.

xvj	f	Septembris.	Egidij abba.ix.lect.	Medie lec.de scto pisco.j
b	g	iiij No		ij
	A	iij No	Ordinatio.s.grego.pa.li de eo nō fit i.xl.ix.l.nō iax.iij
xiij	b	pridie No	Transla.sci cuthberti epi et confessoris.ix.lc.	iiij
ij	c	Nouis	Bertini abbatis et confessoris.iij.lect.cum noctur.	v
	d	viij Idus		vj
x	e	vij Idus		vij
	f	vj Idus	Natiuitas beate marie.festū maius duꝑ.ix.lect.	viij
xviij	g	v Idus	Gorgonij martyris: memoria tantum.	ix
vij	A	iiij Idus		x
	b	iij Idus	Sanctorum prothi et iacincti marty.memo.tantū.	xj
xv	c	pridie Idus	Sol in libra. Equinoctium.	xij
iiij	d	Idibus		xiij
	e	xviij kals	Octobris. Exalta.scte crucis.festū minus duꝑ.ix.l.	xiiij
xij	f	xvij kals	Octa.natiui.ma.iuxt.cripl.Meo.de scto nichomede.	xv
j	g	xvj kals	Edithe vgis nō mar,ix.lec.Medie.l.de scta eufemia.	xvj
	A	xv kals	Lamberti episcopi et martyris.iij.lectiones.	xvij
ix	b	xiiij kals		xviij
	c	xiij kals		xix
xviij	d	xij kals	Vigilia.	xx
vj	e	xj kals	Mathei apostoli ⁊ euange.festū inferi⁹ duꝑ.ix.lec.	xxj
	f	x kals	Mauricij sociorumq; eius martyrum.ix.lectiones.	xxij
xiiij	g	ix kals	Tecle virginis non marty.iij.lectiones cum noctur.	xxiij
iij	A	viij kals		xxiiij
	b	vij kals	Firmini episcopi et martyris tres lectiones.	xxv
xi	c	vj kals	Cipriani et iustine marty. Inuitato.dupler.iij.lect.	xxvj
xix	d	v kals	Cosme et damiani marty. Inuitato.duꝑ.tres lect.	xxvij
	e	iiij kals		xxviij
xvij	f	iij kals	Michaelis archangeli.festū inferius dupler.ix.lc.	xxix
	g	pridie kals	Hieronymi presbyteri ⁊ docto.festū inferi⁹ duꝑ.ix.l.	xxx

Mor habet horas.xij.Dies vero.xij.

Thobiam dictum post prothum et iacinctum. Peto domine.
Subiungas iudith post vigiliamq; mathei. Adonay.
Post sanctum colimā: dabis hystoriā machabei. Adaperiat.

September fructus maturos carpit: ⁊ uuas
Colligit: et mustum morbos grauat: ⁊ pluuias fert.
Tunc vicie satior formandaq; prata nouella.
Pisa feras: lisamum farrago lupina papauer.

October

Aureus numer⁹. **BII** Tertius et dem⁹ est sicut mos alienus.
October habet dies .xxxi. Luna vero .xxx.

xvi	H	Octobris.		Remigii sociorūq; eius episcoporū ꝫ confessoꝝ .ix.l.	j
b	b	vj	No	Leodegarij epi ꝫ martyris .l. Thome herforden̄sis	ij
xvij	c	v	No	Epi non fac. ix.lc. Vedie lec. de scō leodega. epo.	iij
ij	d	iiij	No		iiij
	e	iij	No		v
f	f	pridie	No	Fidis virginis et martyris .iij. lectiones.	vj
	g	Nonis		Marci marcelli et apulei marty. inuita. dup. .iij. lc.	vij
xviij	H	viij	Jdus		viij
ix	b	vij	Jdus	Dionysij sociorumq; eius marty. ix. lc.	ix
	c	vj	Jdus	Gereonis sociorumq; eius marty. iij. lec.	x
xb	d	v	Jdus	Michahelis sociorūq; eius martyrū. iij. lc. inuita. dup.	xj
iiij	e	iiij	Jdus		xij
	f	iij	Jdus	Trāl. sci edwardi regis ꝫ cōfes. inferi⁹ dup. ix. lc.	xiij
xij	g	pridie	Jdus	Calixti pape et marty. Inuitato. dupler. iij. lec.	xiiij
j	H	Idibus		Dionysij epi et confesso. ix. l. Sol in scorpione.	xv
	b	xvij	kals	Nouembris. Michaelis in mōte tūba. inuit. cruc. ix. l.	xvj
ix	c	xvj	kals	Translatio. scē etheldrede virginis nō marty. ix. lec.	xvij
	d	xv	kals	Lucie virg. ix. l. inferi⁹ dup. Vēo. de scō iusto mar.	xviij
xviij	e	xiiij	kals	Fredeswide virginis non martyris .ix. lectiones.	xix
ij	f	xiij	kals		xx
	g	xij	kals	Undecim milliū virginum. Inuita. dup. iij. lect.	xxj
xvij	H	xj	kals		xxij.
iij	b	x	kals	Romani archiepiscopi et confesso. iij. l. cū noctur.	xxiij
	c	ix	kals		xxiiij
vij	d	viij	kals	Crispini ꝫ crispi. martyr. ix. lc. Vedie lc. de sancto	xxv
xix	e	vij	kals	Iohāne beuerlaco.	xxvj
	f	vj	kals	Vigilia.	xxvij
iiij	g	v	kals	Apostolorū symonis et iude fellu inferi⁹ dupl. ix. lec.	xxviij
	A	iiij	kals		xxix
xxi	b	iij	kals	Fest. omn. sanct.	xxx
ij	c	pridie	kals	Quintini martyris .iij. lectiones cū noc. Vigilia.	xxxj

Non habet horas .xviij. Dies vero .x.

Post iudā symonē: subiungas ezechielem. Vidi dominum.

Luna dat octobr: volucres fugat ordea limum
Triticeam et palmam fere et ablaqueanda nouella.
Pomaq; conferues: cole prædia: compara aucnam.
Atq; alimenta quibus tibi opus sit tempore brume.

November

Aureus numer. **BL** Scorpius est quintus: et tertius est nece cinctus.
November habet dies.xxx. Luna.xxix.

	d	Nouembris.	Festiuitas olim sanctorū: festū maius dup.ix.lec.		j
xiij	e	iiij No	Commemoratio animarum.ix.lectiones.		ij
ij	f	iij No	Auenefrede virginis et martyris.ix. lectiones.		iij
	g	pridie No			iiij
x	A	Nonis			v
	b	viij Idus	Leonardi abbatis et confessoris.ix.lectiones.		vj
xviij	c	vij Idus			vij
vij	d	vj Idus	Quatuor coronatorum marty.inuita.dupler.iij.lc.		viij
	e	v Idus	Theodori martyris.tres lectiones.		ix
xv	f	iiij. Idus			x
iiij	g	iij Idus	Martini epi ⁊ cōf.ix.l.inuita.trip.Hēo.de sctō mēna.		xj
	A	pridie Idus	Solis sagitarij.		xij
xij	b	Idibus	Brictij episcopi et confes. Inuita dupler.iij.lec.		xiij
j	c	xviij kals	Decembris. Oratia.erkēwaldi epi ⁊ confes.ix.l.nō sab.		xiiij
	d	xvij kals	Machuti epi ⁊ confes.ix.lec.Hedie.l.de sctō martino.		xv
ix	e	xvj kals	Edmundi cātuariēsis archiepi.inuita.trip.ix.lec.		xvj
	f	xv kals	Hugonis episcopi et confessoris.ix.lectiones.		xvij
xviij	g	xiiij kals	Octaua sancti martini.inuita.dupler.iij.lectiōes.		xviij
vj	A	xiij kals			xix
	b	xij kals	Edmundi regis et martyris.ix.lectiones.		xx
xiiij	c	xj kals			xxj
iij	d	x kals	Sancte cecilie virginis et martyris.ix.lectiones.		xxij
	e	ix kals	Clemētis pape ⁊ marty.ix.l.		xxiij
xj	f	viij kals	Crisogoni martyris.tres lectiones.		xxiiij
xix	g	vij kals	Katherine virginis ⁊ martyris.ix.lectiones.		xxv
	A	vj kals	Lini pape et martyris.iij.lectiones.		xxvj
vij	b	v kals	Adhuc vbi dominica ibi aduentus domini.		xxvij
	c	iiij kals			xxviij
xvj	d	iij kals	Saturnini ⁊ sisinnij marty.iij.lc.cū not. Vigilia.		xxix
d	e	pridie kals	Andree apostoli: festum inferius dupler.ix.lec.		xxx

Nox habet horas.xvj. Dies vero.viij.
Post festum lini. semper erit aduentus domini. Aspiciens.

Querit habere focos igneſq; niuoſe nouember.
Prata noua instituis: seris allea pomis oliuam.
Castaneam et triticum seris: est generatio ouina.
Glans legitur: faber et cedit durantia ligna.

December.

Aureus numer⁹ BII Septimus eranguis: virolus denus et anguis.
December habet dies xxxi. Luna xxx.

	f	Decembris			i
xiij	g	iiij	No		ij
ij	A	iij	No		iij
i	b	pridie	No	Depositio sci ostmundi episcopi et confessoris. ix. lec.	iiij
	c	Nonis			v
xviij	d	viij	Idus	Octabas sancti stephani protomartyris. Inuitatoriū duplex. ij. lec.	vj
vij	e	vij	Idus	Octa. sancti andree. Inuitatoriū duplex. ij. lec.	vij
	f	vi	Idus	Conceptio beate marie virgi. Simplex duplex. ix. lc.	viij
xv	g	v	Idus		ix
iiij	A	iiij	Idus		x
	b	iij	Idus		xj
xij	c	pridie	Idus	Sol in capricorno. Solstitium hyemale.	xij
i	d	Idibus.		Lucie virginis et martyris. ix. lectiones.	xiij
	e	xix	kals	Januarij	xiiij
	f	xviij	kals		xv
	g	xvij	kals	Hic incipit O sapientia.	xvj
xviij	A	xvj	kals	Nulle dicatur fiant preces ad vesperas.	xvij
vij	b	xv	kals		xviij
	c	xiiij	kals		xix
xiiij	d	xiij	kals	Vigilia.	xx
iij	e	xij	kals	Thome apostoli: festum infertus duplex. ix. lec.	xxj
	f	xj	kals		xxij
xj	g	x	kals		xxiij
xix	A	ix	kals	Vigilia.	xxiiij
	b	viij	kals	Natalis dñi nri ihesu xpi: festū principale. ix. lc.	xxv
viij	c	vij	kals	Stephani protothomartyris: minus duplex. ix. lec.	xxvj
	d	vj	kals	Iohānis apostoli et euange. minus duplex. ix. lec.	xxvij
xvj	e	v	kals	Sanctorū innocentiū marty. minus duplex. ix. lc.	xxviij
v	f	iiij	kals	Thome archiepiscopi et marty. minus duplex. ix. lc.	xxix
	g	iij	kals		xxx
xiij	A	pridie	kals	Silvestri pape et confessoris. ix. lectiones.	xxxj

Nox habet horas. xviij. Dies vero. vj.

Multos focum assiduum genialis habere december.
Tum piper et pernas: sine cura bachus amicat.
Frumenti satio est: lactuca serenda: ridicas.
Et palos facias: torbos quoq; condi et hinnos.

Tabula festorum mobilium.

Rota litterę dominicalis.

Rota numeri aurei.

¶ Ad inuentendū litteram dñicalē hanc nota regulam. Ultra millenarios ⁊ centenarios recipe residuos dñi incarna. annos et incipe numerare. j. ij. iij. ⁊c. immediate post crucem vsq; ad annū currentē: vel alias quēcunq; tibi placentē. Et quā litte. sub isto anno inuenies tandē dominicam non dubites. Et durabit ista erit centum annos sine variatione

¶ Ad inuentendū aurēū numerum. Ultra millenarios et centenarios accipe residuos domini incarnationis annos: et incipe numerare post crucem. j. ij. iij. ⁊c. et fac pariformiter sicut cum littera dominicali: et habebis immediate aureum numerū illius anni. Et durabit ista erit etiam centum annos sicut illa in littera dominicali.

¶ Nota istam collectam ad inuentendam. lrr. et per consequens alia festa mobilia perpetuis temporibus.

j ij iij iiij v vj vij viij ix

Domine deus infunde nobis dona gratie beati apostoli iacobi

x xj xij xiij xiiij xv xvj xvij xviij xix.

pus meritis reple tuos famulos donis qui subdis colla gentium.

¶ Nota q̄ quelibet dictio istius collecte tenet vnum annum. ⁊ quot sunt littere in quālibet dictione: tot sunt septimane a die dominica sequēte diem natalis domini vsq; ad septuagesimam. Et numerus desuper est aureus numerus. Cum autem perfeceris recipe **Domine deus.** Et hoc anno preteriti .M. cccc. xxxj. aureus numerus est. xij. sequenti anno erit. xiij. et sic consequenter. Et nota q̄ inter. lrr. et diem pasche. sunt. ix. ebdo. a pascha ad ascensionem: sunt dies. xl. et viterius vsq; ad penthecosten dies. x. Et ita calculādo omnia festa vnicuiq; patebunt inspicienti.

¶ Nouilunioꝝ canon.

¶ Nouilunium siue luna noua: singulis mensibus anni sit reperitur. Habito aureo numero anni cui: vbicunq; ille in ordine aurei numeri in kalēdario positi tibi occurrerit: a loco illius diei iurta positi: sequētium verborum syllabas sursum computa: vt puta. In celis est hic: vnicuiq; diei accommodando syllabam vnam: dieq; ille supra quem syllaba hic: ceciderit: dies est nouilunij propositi per singulos menses anni.

¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire pascha.

Post regum festa quere nouilunia trina.
Post dominica tertia: sacrum pascha celebra.

¶ Alia carmina ad idem.

Post veris equinoctium: quere plenilunium.
Et dominica prorima sacrum celebra pascha.
Non verius inuenies: si mille legas codices.

Rubrice generales.

HE sunt dñice per annū in quibus vltimū ℟. ad matutinas a duob⁹ cātabitur in suppellicijs ad gradū chori. Isti sūt oēs dñici ab octaua paschę: vsq; ad ascensionē dñi quādo de dñica agitur tantū: ⁊ dñica infra octauam ascensionis dñi: et dñica infra ebdomadā natiuitatis dñi: et dñica infra octauā epyphanie: visitatiōis assūptionis ⁊ natiuitatis beate marie et dedicationis ecclesie corporis christi et nominis ihesu.

C Hec sunt festa simplicia cum regimine chori: in quibus vltimum ℟. ad matutinas a duobus cātetur in suppellicijs ad gradum chori. Iste sūt sancti siluestri pape: et etiam in oibus festis cū regimine chori q̄ cōtingunt infrā octauā ascensionis dñi: corporis christi visitationis marie nostre ihesu. et infra octa. dedicationis ecclesie.

C De sunt dñice per annū in quibus ℟. ad primas vesperas a duob⁹ de superiori gradu cātetur in capis sericis ad gradū chori: scilz dñica prima aduētus dñi: et dñica in passione domini: dñica ramis palmarum: et in festo sci vincētij sancti leuitę ⁊ sci clemētis. In oib⁹ vero aliis festis simplicib⁹ ⁊ dñicis per annū dicit ℟. ad primas vesp̄as si ℟. habeat: a duob⁹ de alba forma: loco et habitu predictis.

C Hec sunt festa maiora dupliciia: in quibus tres vltime lectiones in capis sericis legantur in pulpito: et fiat processio qua fuerit dies exigerint: festa natiuitatis et epyphanie dñi. Primus dies paschę. Dies ascensionis. Primus dies pēthecostes. Festū sancte trinitatis. Festū de corpore christi. Festū reuelationis. Festū purificatiōis visitationis assūptionis ⁊ natiuitatis beate marie. Festū nominis ihesu. Festum dedicationis ecclesie et festū loci. In festo vero omnium sanctorū: tres prime lectiones in capis sericis a dignioribus personis legātur.

C Hec sunt festa in lectionū que non habent expositiones euangeliorū ad matutinas scōm vsum Sar. scilz sancti nicholai. Lucie virginis. Thome apostoli. Fabiani ⁊ sebastiani. agnetis virginis. sancti vincentij martyris. agathe virginis. gregorij pape. cuthberti episcopi. bēdicti abbatis. aldelmi. barnabe apostoli. alba in martyris. iohannis et pauli: licet dñica fuerit. margarete virginis. nicolai. sancti stephani. sociorūq; ei⁹. ypoliti. sociorū eius: licet dñica fuerit. bartholomei apostoli. Egidij abbatis: nisi q̄ differt a dñica in sequentem feriam ppter inchoationem hystorie. Hec cum legat cuilibet. **Nemo accēdit lucernā. Exaltatio sancte crucis. Edithe virg. mauricij. sociorūq; ei⁹. dionysij. sociorūq; ei⁹. trāslatio sancti edwardi regis. michaelis in mōte tumba. martini epi. machuti epi. Edmūdi archiepi. hz cuilibet. sed nō omeliam. hugonis epi. edmūdi regis et martyris. cecilie virginis et martyris. Sancte katherine virginis et martyris.**

C De sancto wolfado martyre. Oratio.

DEus qui beatum wolfadū martyrē tuū vt exaltaretur in celis caput minui voluisti in terris: cōcede nos quesumus eius meritis ⁊ precibus sic in hac peregrinatione minui: vt magnificemur in patria paradisi. Per dñm nostrū

C De sancta radegunde virgine. Oco.

OPs sempiterne deus largitor pro bitatis ac remunerator: da nobis sancte vnctōi affectū et concede: vt qui victorū tibe cōrūpimur: beatissime famule tue radegundis interuentu saluemur. Per. C De sera modwēna virgine. Oco.

DEus qui nos btē modwēne virginis tue annua solemnitate letificas: concede qs: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exēplis. Per. C De sancta editha virgi. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus qui beatā virginē editham regali stēmate sublimasti: atq; angloꝝ genti in solēnitate eius gloriosa patrocinia contulisti: cōcede famule tue propitius: ipsius meritis a peccatorū nexibus absolui: et sanctorū cetibus feliciter adiungi. Per dñm

C Nota de his que sequunt q̄ inuenies ea hoc eo dē ordine quo hic ordinant: immediate post psalterij: ante commune Seruitium quotidianum pro defunctis Seruitium quotidianum beate marie. Cōmemoratio sancti thome martyris. Trāslatio sci edde epi: ⁊ cōmēo. eiusdē. Seruitium festi yronie saluatoris. Presentatio beate marie virginis.

¶ In nomine sancte ⁊ indiuidue trinitatis. Amen
¶ Incipit ordo breuiarii secundum morem et consuetudinem ecclesie Sarum anglicane: ⁊ nacū ordinalituo quod vsitato vocabulo dicitur Pica, siue directorii sacerd̄. Et primo dñica prima aduen.

A Littera dñicalis. Pt j. die decembris tota cantetur hystoria. Secunde vespere erunt de sancto ofmūdo: cū pleno seruicio. et crastin. et solen. mēo. de octa. et de dominica: et de sancta maria cum ān. Nunc maria. Fe. 2. de sancto ofmundo. et. iij. omnia de cōmuni vnius confes. et pontifi. 2. vesp. erunt de com. et memo. de sancto. de octa. de aduen. et de sancta maria cum ān. Nunc maria. Feria. 4. ⁊ sab. de com. et Vria. fe. preter mittantur et missa de octa. sancti andree dicetur in cap.

B Littera dñicalis. Pt j. kal. decembris tota cantetur hystoria. Secunde et mēo. de sancta maria. Fe. 2. 6. et sab. de cō. Fe. 4. de se. et nichil de marty. nisi memo. ad vesp. et ad matut. de sancta maria. Missa de vigilia. Feria. 4. de apostolo et solen. memoria de aduentu. et de sancta maria. Feria. 5. de feria cum Vs. fer. et memoria de octa. et missa de. 4. feria.

C Littera dñicalis. Pt 4. kal. decembris tota cantetur hystoria. Feria. 4. ⁊ fe. 6. de com. Feria. 5. de fe. et nichil de sanctis nisi memoria ad vesp. et ad matutinas de sancta maria. Missa de vigilia. Sabbato de sancto ofmundo. ix. lectiones omnia de communi vnius confessoris et pontificis et memoria de octa. et de aduentu et de sancta maria.

D Littera dñicalis. Pt j. kal. decembris tota cantetur hystoria. Missa. de vigil. dicetur. in cap. et nichil de sanctis nisi ad vesp. et ad matutinas de sancta maria. 2. vesp. erunt de apostolo et solen. memo. de dominica et de sancta maria cū ān. Nunc maria. Feria. 3. ⁊ sabbato de com. Feria. 4. de feria cum Vs. festiali. Feria. 6. de sancto ofmundo. ix. lectio. omnia de communi vnius confessoris et pontificis et memoria de octa. et de aduentu et de sancta maria.

E Littera dominicalis. Pt. pridie kal. decembris tota cantetur hystoria et solen. memoria de sancta maria: ⁊ festum apostoli. differatur in crastinum: licet festum loci fuerit. 2. vespere erit de apostolo cum oratione Quesumus et memoria de dominica: et de sancta maria solkniter cum ān. Nunc maria. Feria. 2. de apostolo. Feria. 3. 4. et. 6. de commēmo. Feria. 5. de sancto ofmundo. ix. lect. omnia de communi.

F Littera dominicalis. Pt j. die decembris tota cantetur hystoria et ad. j. vesperas que erit de dominica licet festum apostoli fuerit festum loci: et solen. memoria de apostolo et de sancta maria. 2. vespere in dominica erunt de commēo. et memoria de octa. de dominica: et de sancta maria cum ān. Nunc maria. Feria. 2. 3. et sabbato de commemo. nisi vbi festum apostoli cū festum loci: quia ibi licet infra octauas non fiat de eo nisi memoria in aduentu tamen in octa. die fiant. ix. lectio. cum inuitato. 3. ⁊ cōmemo. beate marie fiat alia feria videlicet hac ebdo. fer. 5. precedēn. Feria. 4. de sancto ofmundo omnia de cōmuni vnius cōfessoris ⁊ pontificis. Feria. 5. de fe. cum Vs. festiualib⁹. ⁊ missa de. 4. feria ⁊ missa de octabis b̄ in cap̄ in sab.

G Littera dominicalis. Pt 2. die decembris tota cantetur hystoria. memoria de apostolo et de sancta maria. 2. vespere in dominica erunt de commemo. et memoria de octa. ⁊ de dominica et de sancta maria cum ān. Nunc maria. Feria. 2. 4. ⁊ 6. de cōmemo. Feria. 3. de sancto ofmundo. ix. lectiouis. omnia de communi. et Vria. festualia preter mittantur.

¶ In nomine sancte

et indiuidue trinitatis Amen. Incipit ordo breuiarii secundum morem et consuetudinem ecclesie Sarum anglicane.

¶ Dñica prima aduentus. Adbef. super pos feriales Ana Benedictus. ps. Ipsum. fof. rlu. ān. In eternum ps. Exaltabo. ān. Laudabo. ps. Lauda anima. ān. Deo nostro. ps. Laudate dominū quoniam. ān. Lauda hierusalem. ps. Ipsum. Capitulum.

Ecce dies veniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustū et regnabit rex ⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū et iusticiam in terra. Et hoc est nomen quod vocabunt eum Dñs iustus noster. ỹ⁹. In diebus illis saluabitur iuda: et israel habitabit confidenter. Et hoc. Gloria. Dominus. Hymnus.

Condito⁹ alme syderum: eterna lux credentium/ christe redempto⁹ omnium/ exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum: saluasti mundum languidum: donans reis remedium.

Vergente mundi vespere/ vbi sponsus de thalamo: egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius ortū portētie genu curuātur oīa

celestia terrestria fatẽtur nutu subdita. Te deprecamur age venture iudex seculi conserua nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria: deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amen. ℟. Rorate celi desuper. ℣. Et nubes pluant iustum: aperiatur terra et germinet saluatorem. Eodem modo rũdeatur ad ores. ℣. post hymnũ tã ad matu. q̃ ad vesp. et cõpiet. per totũ annũ: nisi in tribus festis ante pascha ⁊ in festo mortuorũ: tra tamen q̃ in tpe paschali finiantur cũ Alleluya. Et sub silentio ãn. Ecce nomen domini venit de longinquo. et claritas eius replet orbem terrarum. ℣s. Magnificat. Oratio.

Excita quesumus dñe potentiã tuã ⁊ veni: vt ab imminentibus peccatorum nostrorũ periculis te mereamur protegente eripi: te liberante saluari. terminando sic. Qui vivis et reg. cũ deo patre. ãc. cũ. Dñs vobiscũ. et Benedicamus dño. Nulla fiãt processio ante crucem hoc sabbato ad vesp. nec ad hinc vsq; ad dñicã in albis et cum incipitur. Hac ipsa die nulla fiet mẽo. nisi de sancta maria. Veruntamen si fest. sancti andree apli hoc sab. precesserit vel in ipso contigerit: de eo fiet mẽoria que precederet mẽo. beate marie: et in ipso die ⁊ quotidie infra oct. et in octa. et cũ oco cuilõ sic terminetur. Per christũ do. Et secundũ cũ q̃ quis fit mẽo. vel presbi. ad vesp. vel ad matu. cũ ad oes ocones post primã. Benedicamus. que terminatur Qui vivis et regnas cũ deo patre. vel sic. Qui cũ deo patre et spũ sancto. vel sic. Qui vivis ⁊ reg. deus per. vel sic. Qui tecũ vivit ⁊ reg. per dñm vsq; in finem cũ orationes que finiuntur sic. dñm nostrũ iesum christũ filiũ tuũ. non dicitur: sed statim dicitur Amen. a choro et postea fiet processio vel mẽo. Cũ vero post primã Benedicamus. sequatur aliqua mẽo. vel fest. post aliquã ocõem que terminatur Per dñm nostrũ ie. vel sic. Per cũdem do. cũ cõclusit sic Per christũ do. vel sic. Per cũdẽ rpm. Sinuliter fiat per oia post illas ocones que dãtur post vesp. ante missam. Mẽo. de sancta maria ãn. Ave maria gratia plena dominus tecũ: benedicta tu in mulieribus alta. Et dicatur hec predicta ãn. ad mẽoriã de sancta maria vsq; ad vigil. natiuitatis dñi: in primis vesp. sanctorum. ix. lec. ⁊ in sabbo. Finita ãn. dicatur ℟. Egredietur virga de radice iesse. ℣. Et flos de radice eius ascendet. Oratio.

Deus qui de beate marie semper virginis vtero verbum tuũ angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis / vt qui vere eam dei genitricẽ credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem dominum nostrum iesum. His dictis sine interuallo dicãtur vesp. de sancta maria sine nota vt habetur post cõe in officio de beata maria tpe aduẽ. vel hoc modo. Sil per pos. ãn. Prophete predicauerunt patri saluatorẽ de virgine maria. ℣s. Letatus. fo. xxxix. ℣s. Ad te ie. xxxix. ℣s. Nisi quia. fo. xxxix. ℣s. Qui confidunt. fo. xxxix. ℣s. In conuertendo. fo. xxxix. Fe. autem. ut. qũ predicti ℣i dñr ad vesp. de die: tũc ad vesp. de sancta maria dicentur hi ℣i. sic ℣s. Dixit dñs. fo. xxviii. ℣s Confitebor. fo. xxviii. ℣s Bt̃s vir fo. xxix. ℣s. De profundis. fo. xl. ℣s. Memento fol. xl. Cpm.

Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: et vocabitur nomen eius emmanuel: butyrum et mel comedet / vt sciat reprobare malũ: ⁊ eligere bonũ. Deo gras Hymnus. Ave maris stella. ℟. Diffusa est gratia in la. ãn. Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud dominũ: ecce concipies et paries filium alleluya. ℣s. Magnificat. Oratio. Esaie.

Quesumus dñe deus nos famulos tuos / vt sicut nos mentis ⁊ corporis salute gaudere / ⁊ gloriosa beate marie semper virginis intercessione / a presenti liberari tristicia: ⁊ eterna perfrui letitia. Que terminat sic. Per rpm dñm no. Chorus rñdeat. Amen. Non dicatur Dñs vo. nec Benedicamus. sed statim dicitur mẽo. de sancto spũ ãn. Veni sancte spiritus reple tuorũ corda fidelium: et tui amoris in eis ignem accende. ℟. Emitte spiritũ tuũ et creabuntur. ℣. Et renouabis faciem terre. Oratio.

Deus q̃ corda fidelium sancti spũs illustratione docuisti: da nobis in eodẽ spiritu recta sapere / ⁊ de eius sẽper cõsolatione gaudere. Per rpm. Deinde fiat

ria de sancto in cuius honore dedicata est ecclesia: vt in prebendis vel in aliis ecclesijs parrochialibus: & postea de ecclesijs secundum antiquū ordinale Añ. ℣. Corpora sanctorū in pace sepulta sunt: et viuent nomina eorum in eternum. ℟. Beati qui habitant in domo tua domine. ℣. In secula seculorum laudabunt te. Oratio.

PRopitiare quesumus dñe nobis famulis tuis per sanctorū tuorū quorum reliquie in presenti continentur ecclesia merita gloriosa: vt eorū pia intercessione: ad omnibus semper protegamur aduersis. Per christum dñm no. ℣. Alia oratio ad matu. tantū. Oratio.

PResta quesumus oipotens deus: vt sanctorū tuorū quorū reliquie in hac continentur ecclesia nos protegant merita: quatenus eorū precibus/ tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per christum dominum nostrum. ℣. Dō. fiat de oibus sanctis semper ad vesp. et ad matu. de sancta maria: quādocūq; chorus regitur. In alijs vero diebꝰ fiat mēo. de eis ad vespe. et ad matut. de die. Quod per totū annū obseruetur: nisi a capite ieiunij vsq; ad cenā dñi: tunc enim nulla fit mēoria de sct. loci: nec de oibus sanctis ad vespe. nec ad matu. de die. ān. ℣. Ecce dominus veniet & omnes sancti eius cū eo: et erit in die illa lux magna alleluya. ℟. Ecce apparebit dominus super nubem candidam. Et cū eo sanctorum milia. Oratio.

COnscientias nostras qs dñe visitando purifica: vt veniens dñs noster ihesus christus filius tuus cū omnibus sanctis: paratam sibi in nobis inueniat mansionē. Qui te. ℣. Dō. de pace. ān. ℣. Da pacem dñe in diebus nostris. quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℟. Domine fiat pax in virtute tua. ℣. Et abundantia in turribus tuis. Hec oratio sequens dicatur ad vesperas tantum. Oratio.

DEus a quo sancta desideria/ recta consilia/ et iusta sunt opera/ da seruis tuis illam quā mundus dare non potest pacem/ vt et corda nostra mandatis tuis dedita/ et hostiū sublata formidine tempora. sint tua protectione tranquilla. que terminetur sit Per dominū nostrum ihesum. ℞. cū Dominus vobiscum. et Benedicamus. ¶ Alia subsequens dicatur ad matutinas tantum. Oratio.

DEus auctor pacis & amator/ quē nosse viuere/ cui seruire regnare est/ protege ab oibus impugnationibus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus/ nullius hostilitatis arma timeamus. Per dñm. ℞. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. ¶ Ad cāpie. de aduen. chō. incipit hoc modo. ¶ Conuerte nos deus salutaris noster. Chorus. Et auerte iram tuā a nobis. Sacerdos. Deus in adiu. vsq; ad vel. Anus cle. de. ij. forma incipit. ān. Miserere michi domine et exaudi orationem meā. ps. Cū inuo. fo. xliij. Et intonetur ps. ab aliquo de superiori grad. ps. Inte dñe spera. et dicatur vsq; ad v. Odisti obser. mn. fo. xliij. ps. Qui habitat. fo. xliij ps. Ecce nūc. fo. xliij. Hi predicti ps. dñr quotidie ad cōplet. per totū annū de quocūq; fiat festū. preterq; a cena domini vsq; ad octa. pas. et dicuntur sub vna vote nullū ps. exaltando in cho. vt supra. Capm.

TU in nobis es dñe/ et nomen sanctum tuū inuocatū est super nos ne derelinquas nos dñe deꝰ noster. Chorus respondeat. Deo gratias. Hymnus.

TE luctis ante terminum/ rerum creator poscimus: vt solita clemenaa sis presul ad custodiam.

PRocul recedant somnia et noctū fantasmata: hostemq; nostrum comprime ne polluantur corpora.

PResta pater omnipotēs per iesum christum dominū/ qui tecum in perpetuū regnat cū sancto spiritu. Amen. Die hyꝰ dī ad comple. per totum annū. nisi in dupl. fe. et in octa. cum regimine chori. et a. xl. vsq; in crastī. sancte trinita. ℣. Custodi nos domine. ℟. Et pupillam oculi/ sub vmbra alarum tuarū protege nos. ān. Veni domine visitare nos in pace/ vt letemur coram te corde perfecto. ps. Nunc di. fo. xliij. ¶ Sequūtur pretes.

PRincipes eyson iij. Christe eyson iij. Kyrie eyson iij. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. In pace in idipsum. Dormā & requiescā. ¶ Credo in deum. ¶ Carnis resurrectionē. Et vitā eternam. Amen. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus

cum in secula. ℟ enedictus es dñe in firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. ℟ enedicat et custodiat nos omnipotens et misericors dñs. Cho. rñdeat. Amen. Et cellen. persona sez sacerd. dicat. ℣ on fiteor deo beate marie omnib⁹ sanctis. Uertes se ad cho. ℣ vobis peccaui nimis cogitatione locutione ℣ opere. Mea culpa. Respiciens ad altare. precor sanctã mariã oes sanctos dei. Respices ad chorũ. ℣ vos orare pme. Cho. rñdeat ad cũ. ℣ isereatur vestri ops deus ℣ dimittat vobis oia peccata vestra: liberet vos ab omni malo cõseruet ℣ cõfirmet in bono et ad vitam perducat eternã. Postea ad altare conuerso. Confiteor. vt̃. Deinde dicat sacerd. ad cho. cõuersus hoc modo. Misereatur ve. ℟. Deinde dicat sacerd. ℟ bsolutionem et remissionem omniũ peccatorum nostrorũ spaciũ vere penitentie emendationem vite gratiã et consolationẽ sancti spiritus: tribuat nobis ops ℣ misericors dñs. Amen. Tã ad primam q̃ ad cõple. per totũ annũ quando Confiteor. Deinde dicat sacerd. erectus officii. ℣ eus tu cõuersus vuificabis nos. ℟ t plebs tua letabitur in te. ℣ ñde nobis dñe misericordiã tuã. ℟ t salutare tuũ da nobis. ℣ igna re dñe nostre ũba. Sine peccato nos custodire. ℣ t ferre nostri dñe. Miserere nobis. ℟ iat mia tua dñe sup̃ nos. Quemadmodũ sperauimus in te. ℣ ñe deus virtutũ conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. ℣ ñe exaudi. Et clamor. ℣ ñs vobiscum. ℟ t cũ spũ tuo. Oratio

Lumina q̃s dñe deꝰ tenebras nostras: et totius noctis insidias tu a nobis repelle propitius. Per dñm nostrum. Hec precespsa. dicatur sup̃ dicto modo per totũ annũ ad cõple. tã in festis duplicibus q̃ simplicibus et in feriis: nisi a cena dñi vsq; ad octa. pasche tã q̃ in oibus sab. per aduentum et a dñe ne in ira vsq; ad cenã dñi. ℣ a Deus omniũ vsq; ad aduen. do. q̃ de feria agit. post v. Fiat misericordia. Statim sequitur v. ℟ audi dñe vocem mã qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. ps. Miserere. totus ps. dicũ Gloria patri. ℣ Sicut erat. sine nota. Et tũc omnia fiãt in prostratione ab inceptione primi. Kyrieleyson vsq; post ofo. et Confiteor. Misereatur. et Absolutionẽ. ita tamẽ q̃ immediate post ps. erigat se sacerd. sic dicendo. cum nota v. ℟ surge dñe aduiua nos. Et cho. rñdeat. Et libera nos propter nomen tuũ. ℣ ñe deus virtutũ conuerte nos. Et ostende fa. ℣ ñe exaudi. Et clamor. ℣ ñs vo. Oremus. Illumina q̃s do. ℣ ñs vobi. ℟ enedicamus dño. Deo gratias. Sub eodẽ tono dicãtur et finiantur oones ad oes hor. sez ad primã tertiã sextã et nonã et ad cõplet. per totũ annũ: nisi a cena dñi vsq; ad sp̃lem in vigil. pasche. et nisi in die ascensionis. Per eoꝺ predicta tũ ep. potest v. Custodi nos. dicat per totũ annũ ad cõple. nisi a cena dñi vsq; ad octa. pas. ãn. vers super psal. sez Miserere. per totũ aduentum dicatur: et a crastino octa. epi. vsq; ad. ri. et a dominica passionis dñi vsq; ad cenã dñi: et a crastino festi sancte trinitatis vsq; ad aduen. dñi dicatur: nisi in festis et per octa. beate marie: et nisi in festo reliquiarum et omniũ sanctorũ. Hoc predictũ cõplet. non mutatur in toto aduentu nisi in festis duplicibus que infra aduen. cadũt. Tũc enim mutetur hymnus solũmodo et dicat hymnus. Saluator mũdi. Omni die per annũ post cõplet. de die et post matu. de die et matutinas de sancta maria: preterq̃ in festis duplicibus ℣ per octa. assump. et natiuita. beate marie: et dedica. ecclesie et in die anniuersarii et in vigilia natalis dñi et ab hinc vsq; ad inceptionem hyste. Domine ne in ira. et a cena dñi vsq; ad inceptionem hyste. Deus omnium dicatur pro pace ecclesie cũ genuflexione: sez ps. Ad te leuaui. cũ Gloria sed sine nota. Finito ps sequitur kyrieleyson. Christe eleyson. kyrieleyson. Pater noster. ℟ t ne nos. Sed libera. ℟ surge dñe. Et libera nos. ℣ omine deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. ℣ omine exaudi. Et clamor. ℣ ominus vobiscũ. Et cũ spi. Deinde dicat sacerd. erectus. officium in audientia: sed sine nota. Oremus.

Celeste tue q̃s domine propitiationis aduentus admittere: vt destructis aduersitatibus et erroribus vniuersis: secura ti tibi seruiat libertate: ℣ pacem tuã nostris concede temporibus. Per christum do. His dictis surgat sacerd. et omnes clerici a prostratione osculantes formulas.

¶Ad cõpletoziũ de sancta maria quod extra chozũ dicitur super pos. ãn. Beata es maria que credidisti/perficientur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya. ℣. Usqzquo. fol.uj. Judica me deus. fol.rix. Sepe expugnauerunt. fol.xl. Domine non est exaltatum. folio.xl. Capitulum.

Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odozem dedi/quasi murra electa dedi suauitatem odoris. Hymnus. Virgo singularis. Vitam presta. Sit laus. ℣. Elegit eam deus. Ãna. Ecce ancilla domini: fiat michi secundũ verbum tuum ℣. Nunc dimittis fo.xlvj. Oratio.

Gratiam tuam quesumus domine mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciante christi filij tui incarnationem cognouimus: per passionem eius et crucẽ/ad resurrectionis gloriam perducamur Que finitur sic. Per eundem dominũ nostrũ iesum christum filium tuũ. Qui tecum. Dñs vobiscum. Benedicamus dño. Hec ozatio dr ad simplex cõpleto. de sancta maria per aduentũ tantũ. Sciendũ est q̃ per totũ aduentum ad simpl. cõplet. dicantur de sancta maria ãe. et ℣. predicti: cũ predictis cap. hymn. et v9. drs. ¶Ad matut. de aduentu dicat sacerdos. Pater noster. Aue maria. Postea sacerdos incipiat seruꝫ hoc modo. Dñe labia mea aperies. Cho. rñdeat. Et os meum annũciabit laudem tuam. Sacer. statim. Deus in adiutoziũ meũ. drs. Officiũ principat rectoris est in primis. Inuit. quere re a cãtore et cantũ ℣. Venite. Deinde cũ socio suo rectore chori in cappis sericis ad gradũ chori simul incipiãt inuit. Ecce Cho. psequatur sic. venite exultemus. Occurramus obuiam saluatori nostro. Rcõ. di. simul totũ ℣. Venite. nullũ v. exaltã. Post primũ tertiũ a quintũ v. ℣. repetat totũ inuit. a Cho. Et post. uj. v. a cantore vel succen. reincipiatur inuita. voce exaltando: et percãtetur a choro. Post secũdũ vero et quartũ et sextũ v. ℣. repe. cho. Occurramus. vt. Deinde reincipiat inuit. a rectore et percãtet a choro. Hic ordo obser. per totũ annũ de inuit. cũ suis ℣is dicẽdo nisi a passione do. vsq; ad diẽ pasche: ita tñ q̃ in fest. dupl. primo percantet inuit. a rectoribus chori qui dicturi sunt ℣m. Venite. postea repetatur a choro. Hymnus.

Verbum supernũ prodiens/a patre olim exiens: qui natus ordi subuenis/cursu declini temporis.

Illumina nunc pectora/tuoq; amore concremã: audito vt preconio/sint pulsa tandem lubrica.

Iudexq; cum post aderis/rimari facta pectoris: reddens vicem pro abditis/iustisq; regnum pro bonis.

Non demum artemur malis/pro qualitate criminis: sed cum beatis compotes/simus perhennes celibes.

Laus honor virtus. Iste. uj. ãe sequen. incipiãtur in secũda forma. ¶In. i. noc. ãn. Non auferetur sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est ℣. Beatus vir. fol.ij. Quare fre. fo.ij. Dñe quid mul. fo.ij. Dñe ne in. fol.ij. Et dicantur sub vna voce et sub vno Gloria patri. iuxtã ℣m exaltãdo. ¶Et notandũ q̃ per totũ annũ quandocuq; plures ℣. habentur sub vno Gloria. ad nocturn. vel ad horas nullus eorum debet exaltari anteq̃ perueniat ad istũ. v. Gloria. ãn. Erit ipse expectatio gentiũ lauabit in vino stolam suã: et sanguine vue pallium suũ. ℣. Dñe deus meus. fo.ij. Dñe dñs noster fo.uj. Confitebor. fo.iij. In dño confido. fol.iij. sub vna voce sub vno Gloria. nullũ psal. exaltando. ãn. Pulchriores sunt oculi eius vino: et dentes eius lacte candidiores. ℣. Saluũ me fac. i. fo. uj. Usqzquo. fo.uj. Dixit insipiens. i. fo. uj. Dñe quis habi. fol.uj. sub vna voce sicut predicti ℣ dicebantur v. Et non species decoris eius. ℟. Deꝰ noster manifeste veniet. Deinde dr Pater noster. et Aue maria. a toto choro priuatim. ¶Et notandũ est q̃ nunq̃ in ecclesia Sarũ incipitur Pater noster. nec Credo a sacerd. exce. officiũ in audien. ad aliquod ser. nisi ad miss. tñ: vbi totaliter in audientia dicãtur vel cantentur. Et postea dicat sacerd. in audientia Et ne nos inducas. Chorus rñdeat. Sed libera nos a malo. Cleri. lector dicat. Jube dñe benedicere. Sacerd. Benedictione perpetua benedicat nos pater eternus. Cho. rñdeat Amen. Et sciendũ est q̃ omnes benedictiones ad matu. per totum annũ modesta

boc dicãtur a lectõ interim sedẽt. nisi tantũ ad primã quartã et septimam lectiones. Tamen in die natalis dñi tres vltime benedictiones stando dicantur. Hac die incipiatur esaias et legatur per totũ aduen quando de tempore agitur tũ in secundo et tertio nocturnus dominicis diebus: et nisi in aug. 7 vi. fe. 7 sabbato aug. tempoꝝ. Clericus primam lectionem legat hoc modo. Lectio prima.

VIsio esaie filij amos quam vidit super iudã et hierusalem: in diebus ozie / ioathã / achaz / et ezechie regum iuda. Audite celi et auribus percipe terra: quoniã dñs locutus est. Filios enutriui et exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. Cognouit bos possessorem suũ et asinus presepe dñi sui: israel autem me non cognouit / et populus meus non intellexit. Ve genti peccatrici populo graui iniquitate. semini nequã / filius sceleratus. Dereliquerunt dominũ blasphemauerũt sanctum israel: abalienati sunt retrorsum. Quo percutiã vos vltra addentes preuaricationẽ? Omne caput lãguidũ et omne cor merens: a planta pedis vsq; ad verticem / non est in eo sanitas. Vulnus et liuor 7 plaga tumens / non est circunligata: nec curata medicamine neq; fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vestre succense igni. Regionem vestram coram vobis alieni deuorãt: et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon vt umbraculum in vinea 7 sicut tuguriũ in cucumerario: sicut ciuitas que vastatur. Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen: quasi sodoma fuissem9 7 quasi gomorra similes essemus. Hec dicit dñs deus / conuertimini ad me: 7 salui eritis. Vltimi. Aspiciebam in visu noctis: et ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor: et omnis populus tribus 7 lingue seruient ei. vsus. Potestas eius potestas eterna que non auferetur: et regnum eius quod non corrumpetur. Et datum est ei. Lectio tertia.

AUdite verbum domini principes sodomorum: auribus percipite legem dei vestri populus gomorre. Quo mihi multitudinem victimarũ vestrarum dicit dominus. Plenus sum. Holocausta arietum / et adipem pinguium: et sanguinem vitulorum / et agnorum et hircorum nolui. Cum venietis ante conspectum meum: quis queuit hec de manibus vestris / vt ambularetis in atrus meis? Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra. Incensum vestrũ abomina-

boc dicãtur a lectõ interim sedẽt. nisi tantũ ad primã quartã et septimam lectiones. Tamen in die natalis dñi tres vltime benedictiones stando dicantur. Hac die incipiatur esaias et legatur per totũ aduen quando de tempore agitur tũ in secundo et tertio nocturnus dominicis diebus: et nisi in aug. 7 vi. fe. 7 sabbato aug. tempoꝝ. Clericus primam lectionem legat hoc modo. Lectio prima.

VIsio esaie filij amos quam vidit super iudã et hierusalem: in diebus ozie / ioathã / achaz / et ezechie regum iuda. Audite celi et auribus percipe terra: quoniã dñs locutus est. Filios enutriui et exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. Cognouit bos possessorem suũ et asinus presepe dñi sui: israel autem me non cognouit / et populus meus non intellexit. Ve genti peccatrici populo graui iniquitate. semini nequã / filius sceleratus. Dereliquerunt dominũ blasphemauerũt sanctum israel: abalienati sunt retrorsum. Quo percutiã vos vltra addentes preuaricationẽ? Omne caput lãguidũ et omne cor merens: a planta pedis vsq; ad verticem / non est in eo sanitas. Vulnus et liuor 7 plaga tumens / non est circunligata: nec curata medicamine neq; fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vestre succense igni. Regionem vestram coram vobis alieni deuorãt: et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon vt umbraculum in vinea 7 sicut tuguriũ in cucumerario: sicut ciuitas que vastatur. Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen: quasi sodoma fuissem9 7 quasi gomorra similes essemus. Hec dicit dñs deus / conuertimini ad me: 7 salui eritis. Vltimi. Aspiciebam in visu noctis: et ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor: et omnis populus tribus 7 lingue seruient ei. vsus. Potestas eius potestas eterna que non auferetur: et regnum eius quod non corrumpetur. Et datum est ei. Lectio tertia.

AUdite verbum domini principes sodomorum: auribus percipite legem dei vestri populus gomorre. Quo mihi multitudinem victimarũ vestrarum dicit dominus. Plenus sum. Holocausta arietum / et adipem pinguium: et sanguinem vitulorum / et agnorum et hircorum nolui. Cum venietis ante conspectum meum: quis queuit hec de manibus vestris / vt ambularetis in atrus meis? Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra. Incensum vestrũ abomina-

Aspicens a longe ecce video deũ potentiã ve-
hementem: et nubulam totam terram tegentem. Ite obuiam ei et dicite. Nuncia nobis si tu es ipse. Qui regnaturus es. In populo israel. Solus puer ebdomadarius et parte chori stans dicat primũ. ℣. Quis terrigenus 7 filii hominum:
simul in vnum diues et pauper. Chorus. Ite obuiam. Omnes repetitiones dicantur vsq; ad finem ℟i. Secundus puer et parte cantoris in medio stans solus dicat secundum ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph. Chorus. Nuncia. Tertius puer et parte chori solus dicat tertium ℣. Excita domine potentiam tuam et veni: vt salvos facias nos. Chorus. Qui regna. Deinde tres pueri simul dicant. Gloria patri. Chorus. In populo. Chorus vero ab inceptione Gloria stare tenetur vsq; ad inceptionem secunde lectionis. Item omnes tres pueri reincipiãt. ℟. Aspiciens a longe. et percantetur a choro. Lectio secunda.

SUper quo percutiã vos vltra addentes preuaricationẽ? Omne caput lãguidũ et omne cor merens: a planta pedis vsq; ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et liuor 7 plaga tumens / non est circunligata: nec curata medicamine neq; fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vestre succense igni. Regionem vestram coram vobis alieni deuorãt: et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon vt umbraculum in vinea 7 sicut tuguriũ in cucumerario: sicut ciuitas que vastatur. Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen: quasi sodoma fuissem9 7 quasi gomorra similes essemus. Hec dicit dñs deus / conuertimini ad me: 7 salui eritis. Vltimi. Aspiciebam in visu noctis: et ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor: et omnis populus tribus 7 lingue seruient ei. vsus. Potestas eius potestas eterna que non auferetur: et regnum eius quod non corrumpetur. Et datum est ei. Lectio tertia.

AUdite verbum domini principes sodomorum: auribus percipite legem dei vestri populus gomorre. Quo mihi multitudinem victimarũ vestrarum dicit dominus. Plenus sum. Holocausta arietum / et adipem pinguium: et sanguinem vitulorum / et agnorum et hircorum nolui. Cum venietis ante conspectum meum: quis queuit hec de manibus vestris / vt ambularetis in atrus meis? Ne offeratis vltra sacrificiũ frustra. Incensum vestrũ abomina-

tio est michi. Neomeniam et sabbatum et festiuitates alias non feram. Inqui sunt cetus vestri. Kalendas vestras ⁊ solennitates vestras odiuit anima mea: facta sunt michi molesta. Laboraui sustinens. Et cum extenderitis manus vestras/auertam oculos meos a vobis: et cū multiplicaueritis orationem/non exaudiam. Manus enim vestre: sanguine plene sunt. Hec dicit dñs. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph: nuncians et verbum et expauescit virgo de lumine ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominū/ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dominus deus sedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur al. Gloria patri. Et vocabitur al. ¶ In secundo nocturno Ant. Bethleem non es minima in principibus iuda/ex te enim exiet dux qui regat populum meū israel: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. ℣. Conserua me. Lectio.iij. Ant. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel. ℣. Exaudi domine. Lectio.iiij. Ant. Orietur in diebus eius iustitia ⁊ abundantia pacis et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei. ℣. Diligam te dñe. Lectio.v. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Tres medie lectiones de sermone beati maximi episcopi: et legantur sine titulo: sed cum Iube domine benedicere. incipiantur et cum Tu autem/finiantur. Lectio quarta.

IGitur quoniã post tempus spiritualibus epulis reficere nos debemus: videamus quid euangelica lectio prosequatur. Ait enim dñs (sicut audiuimus) de aduentus sui tempore. Sicut fulgur choruscãs de sub celo: ita erit aduentus filij hominis. Et addidit in consequentibus. In illa nocte erunt duo in lecto vno/vnus assumetur: et vnus relinquetur. Due molentes in pistrino/vna assumetur: ⁊ vna relinquetur. Monet fortasse vos fratres: cur dominus aduentum suum indicans noctis tempore ostenderit aduenturum. cuius vtique aduentus eius magna cū claritate diei/magno cum tremore et timore suscipi deberet a cunctis. Tu autem. Rem.

Dat.

Aue maria gratia plena dominus tecum. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Quod enim ex te nascetur sanctum: vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco: et respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus. Quando ℟. Gloria patri repetatur. Quod enim. Lectio v.

FRequenter audiuimus sacris literis predicatum/primoq; dominus iesus christus aduentat antichristū regnaturum. Qui ita tenebras humano generi sue prauitatis infundet vt lucem veritatis nemo pene perspiciat: et caligine propria operiens mentes hominum/ceritatem quandam spiritualibus oculis exhibebit. Nec mirum si diabolus emittat iniquitatis tenebras: cū ipse sit nox omnū peccatorum. Ad huius igitur tetram caliginem depellendam: velut fulgur quoddã christus aduenier. Et sicut lucente die nox subuertitur: ita choruscante saluatore antichristus effugabitur. Nec viterius poterit dissemina re iniquitatis sue tenebras: cum lumen veritatis effulserit. Quod autem ait in illa nocte erunt duo in lecto vno/vnus assumetur et vnus relinquetur: hic iam resurrectionis meritum demonstratur/q; pro qualitate viuendi sit gratia resurgendi. Ac tantam in singulis quibusq; resurrectionis esse distantiam: vt duobus etiam pariter dormientibus et vna sede quiescentibus/equalis non possit esse assumptio. Quamuis enim eodem cõsortij lectulo teneãtur: pro meritis tamen alter eorũ rapietur in celũ/alter relinquetur in terris. Lectus enim quidã noster cõmunis est terre huius amplissimum solum: in quo corpora nostra deposita/tutissima sede requiescunt. In hoc autem lectulo ille mollius dormit: quisquis durius in hac vita sese gesserit. Tu autem. ℟. Suscipe verbum virgo maria quod tibi a domino per angelum transmissum est: concipies per aurem/deum paries et hominem: concipies et paries deum pariter et hominem. Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres: ℣. Paries quidem filium sed virginitatis non patieris detrimentum: effuderis granda et eris mater semper intacta. Vt benedicta. Lectio sexta.

a iiij

Possumus etiã ipsa membra nostra lectulos nostros ppr̃ios nũcupare: in quib⁹ anime nostre velut in quoddã stratu suauissime demorantur. Quod quidem sanctũ prophetam sensisse arbitror: cũ dicit. Uniuersum stratũ eius versasti in infirmitate ei⁹. Beatus est enim ille cuius stratũ dñs in ipsius infirmitate conuertit: vt qui fuerat pauloante tractandus et adulter et petulans et cunctorum scelerũ infirmitatibus plenus/ assuetũ corpus eius malo versans dñs/ fiat castus humilis ⁊ modestus. De quo stratu spiritualiter ad paraliticum dictum est a dño. Surge tolle grabatũ tuũ et ambula. Non enim tam in eo admirationis aliquod erat. vt confractu lectulu ligneũ crates portaret paraliticus; q̃ vt resoluti corporis membra et debilitate confracti/ velut anime sue necessariũ lectulum paraliticus ipse gestaret/ et coram positis iudeis propr̃ius abiret pedibus: qui manibus allatus fuerat alienis. In hoc plane (sicut dixi) cõpleta est prophetica illa sententia versasti stratũ eius in infirmitate eius: vt versatyle portaret lectũ in quo fuerat pauloante portatus. Et anima illius que prius baculo corporis ferebatur: postea corpus suũ ipsa velut⁹ circũferret. Potest etiã accipi quod ait. Erũt duo in lecto vno: vnus assumetur scilicet christianorum plebs/ et vnus relinquetur populus iudeorum. Qui velut vno lectulo/ hoc est vna mandatorum lege tenentur: et velut simili resurrectionis spe gloriantur. Tunc igitur christianorum beatus populus assumetur in gloriam: iudeorum autem crebrabilis conuentus/ relinquetur in terra. Tu autem. ℟. Saluatorem expectamus dominum iesum christum. Qui reformabit corpus humilitatis nostre. Configuratum corpori claritatis sue. ℣. Sobrie et iuste et pie viuamus in hoc seculo: expectantes beatam spem et aduentum glorie magni dei. Qui reform. Gloria. Configuratũ.

℣. In tertio nocturno Ãna. Hora preterijt dies autem appropinquabit: abiciamus ergo opera tenebrarum: et induamur arma lucis. ps. Celi enarrant. fo.b.ãn. Hora est iam nos de somno surgere: et aperti sunt oculi nostri surgere ad christum: quia lux vera est fulgens in celo. ps. Exaudiat te dominus. fo.b.ãn. Gaudete in domino semper: modestia vestra nota sit omnibus: dñs prope est nichil solliciti sitis: sed in omni oratione petitiones vestre innotescant apud deum. ps. Dñe in virtute. fol.b.b⁹. Egredietur dominus de loco sancto suo. ℣. Veniet de saluet populum suum a peccatis eorum. Non dicatur hic iterum. ℣. Oꝛe predicte ãr in nocturnis huius dominice cum suis ps. dicantur omnibus dominicis per totum aduentum. Lectio septima de expositione euangelij hoc modo incipiatur: post acceptã benedictionem cũ Jube dñe benedicere. Et sequatur sti Lectio sancti euangelij secũdum Mattheum. xxi. Non dicatur Gloria tibi domine.

Lectio septima. Ma. xxi.

In illo tempore. Cum appropinquasset iesus hierosolymis/ et venisset bethphage ad montem oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est: ⁊ statim inuenietis asinã alligatam et pullũ cũ ea. Solute: et adducite michi. Et reliqua. Finitis verbis euãgelij: dicat lector. Deo gr̃as. Non dicatur de omel. sub eodem tono quo et lectio dicebatur: ita q̃ non dicatur/ de eadem lectione: per totum annum quando de tẽporali agitur scilicet in fine sed hoc modo fiat die. Omelia et diuersis tractatibus quod per totum annum obseruetur secundum Sarum: de post euangel. suis locis intitulantur.

Bethphage/ domus buccę siue domus maxillarũ interpretatur/ qui sacerdotũ viculus erat/ et cõfessionis portabat typum: et erat situs in monte oliueti/ vbi lumen scientie/ vbi laborũ et dolorum requies est. Tũc misit duos discipulos suos Non immerito possunt duo discipuli adhibenda dño animalia destinari/ duo predicatorum ordines/ vnus videlicet ingentes/ alter in circumcisionem directus intelligi. Qui recte duo mittuntur: siue propter scientiã veritatis ⁊ operationis mundiciã. siue propter gemine dilectio-

nis/ dei videlicet et proximi sacramentū toto orbe predicādū. ℟. Audite verbum dñi gētes et annunciate illud in finibus terre. & in insulis que procul sunt dicite. Saluator noster aduenit. ℣. Annunciate et auditum facite: loquimini et clamate. Saluator noster. Lectio octaua.

Ite in castellum quod contra vos est. Contra enim apostolos erat: nec iugum doctrinarū volebat accipere. Illi igitur isti discipuli doctores significant: quos vt indocta ac barbara totius orbis loca quasi cōtra positi castelli menia euangelizando penetrarent destinauit. Et statim inuenietis asinam alligatam: et pullū cum ea. Soluite: et adducite michi. Introeuntes mundum predicatores sancti: inuenerunt populū nationum perfidie vinculis irretitū. Funiculis enim peccatorum suorū: vnusquisq; constrictus erat. Nec solum nationum: verū etiam iudeorum. Omnes enim peccauerūt: et egent gloria dei. Asina quippe que subiugalis fuit et edomita/ synagogam que iugū legis trahebat: pullus asine lasciuus et liber/ populum nationū significat. Super quē nullus adhuc hominū sedit: quia nemo rationabiliū doctorum/ frenū correctionis/ quod vel linguam cohiberet a malo/ vel in artā vitē viam ire cogeret/ nemo indumenta salutis quibus spiritualiter calefieret: populo gentiliū vtilia suadendo cōtulerat. Sederet nanq; super illum homo: si aliquis ratione vtens/ eius stulticiā deprimendo corrigeret. Tu autem dñe. ℣m. ℟ Ecce virgo concipiet et pariet filiū dicit dñs. Et vocabitur nomen eius admirabilis deus fortis. ℣. Super solium dauid et super regnum eius sedebit in eternum. Et vocabitur. Lectio. ij.

℟ Si quis vobis aliquid dixerit: dicite quia dominus his opus habet: & cōfestim dimittet eos. In luca scriptum est. quia dixerūt domini eius ad illos. Quid soluitis pullum? Et aperte satis. Multos quippe habebat dños: qui nō vni dogmati et superstitioni deditus/ sed pro libito immundorum spirituum/ ad varios diuersosq; miser aptabat errores: ad simulacra muta prout ducebatur incedens. Hoc autem totum factum est/ vt impleretur quod dictū est per prophetam dicentem. Dicite filie syon. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus: sedens super asinam et pullum filium subiugalis. Hoc in zacharia scriptum est. Filiā syon hystoraliter hierusalem totā: vel syon que in arcem posita erat dicit. Spiritualiter vero sanctā ecclesiā significat ad quā christus venire dignat⁹ est. Nō dixit rex tuus/ ac si dicat. Nō extraneus non alienigena: sed proprius. Mansuetus: id est non ferox et immitis vt ceteri. Ipse enim de se ait. Discite a me: q; mitis sum et humilis corde. ℟. Letentur celi et exultet terra: iubilate mōtes laudem quia dñs noster venit. Et pauperum suorum miserebitur. ℣. Orietur in diebus eius iusticia et abūdantia pacis. Et. Gloria. Et. Non dicat Te deum per totū aduentum de quocunq; fit seruitū sed ij. ℟. reincipiatur. Et hoc fiat in dñicis et fe. ij. lec. tantū. Non dicatur etiam per totū annum Te deū. in vigiliis/ nec in quattuor tēporib⁹ nisi in vigi. epiphanie qñ in dominica cōtigerit. et preterq; in tri. ebdomadibus. hec ℟. que sequuntur dñicis feriatis quia in fer. per ebdomadas dicantur: vt postea docebitur. ℟. Obsecro domine. ℣. A solis ortu. ℟m. Alieni. ℣us Ego veniam. Nā. Gloria. Et col. Finito vltimo ℟. dicat sacerdos loco nec habitu mutato hunc. ℣. qñ lau. ℣. Emitte agnum domine dñatorē terre. ℟. De petra deserti ad montē filie syon. Sacerdos dicat. Deus in adiutorium. ps. In laudibus Antiphona

In illa die stillabunt montes dulcedinem: et colles fluent lac & mel alleluya. ps. Dominus regnauit. fol. vj. ān. Iocundare filia syon: exulta satis filia hierusalē alleluya. ps. Jubilate. fol. vj. ān. Ecce dñs veniet et omnes sancti eius cum eo: & erit in die illa lux magna alleluya. ps. Deus deus meus et ps. Deus misereatur. sub vno Gloria patri dicātur. fo. vj. quod etiam per totum annū obseruetur quando Gloria patri ij. ān. Omnes sitientes venite ad aquas: querite dominum dum inueniri potest alleluya. ps. Benedicite f. vj. et dicatur sine Gloria patri per totū annū qñcunq; ij. ān. Ecce veniet propheta magnus: et ipse renouabit hierusalē alleluya. ps. Laudate dominum de celis. ps. Cantate. et ps. Lau

date dñm in sanctis. sub vno **Gloria pa.** dicantur in laudibus per totū annū qñ **Gloria patri** ō. fo. vij. hi ps. predicti dicantur in laud. oibus dñicis per annum preterq̄ a. Irr. vsq; ad passionē tñ. Dicātur etiā in oibus festis sanctorum tam triū q̄ ix. lec. per totum annum et non in feris nisi in tēpore paschali. Capitulū.

HOra est iā nos de somno surgere nunc enim propior est nostra sal⁹ q̄ cum credidimus. Chorus respondeat Deo gratias. hymnus

QOr clara ecce intonat obscura quęq; increpat: pellātur omnia somnia ab ethere christus promicat.

Gens iam resurgat torpida: que sorde errat saucia: sydus refulget iā nouum vt tollat omne noxium.

Surrsum agnus mittitur lacrare gratis debitum: omnes pro indulgentia vocem demus cum lachrimis.

Secundo vt cum fulserit mūdūq; horror cinxerit: non pro reatu puniat sed prius nos tunc protegat.

Laus honor virtus gloria deo patri q̄ filio: sancto simul paracleto in sempiterna secula. Amen. ℣. Vox clamantis in deserto ℟. Parate viam domini: rectas facite semitas dei nostri. Fite ℣. et cetera vsq; predicti scilicet de nocturnis dicantur per totum ad ultimum suum locus qñ de tempore agit. ān. Spiritus sanctus in te descendet maria: ne time ait habens in vtero filium dei alta. ps. Dixit⁹ Dño Erecta q̄s dñe port. vbs. Memoria de sancta maria ān. Missus est gabriel angelus ad mariam virginē desponsatā ioseph. ℣. Egredietur virga. Oro. Deus qui de beate. Nec ān. ducatur ad memoriā de sancta maria ad matutinū in festo ix. lec. per aduen. et in cōmuni. Deinde dicātur matu. de sancta maria hinc nota statim post vespe. et mat. de die. qñ in choro dicitur. ¶ In aduen. quando aliquod festū ix. lec. in sabbato contigerit: celebrēt. et sic vespere erunt de dñica et solennis memoria de festo: nisi duplex festū fuerit: tūc enim erūt vespere de festo et solennis memoria de dominica sequēti: nisi in primo sabbato aduentus dominū. tūc vespere erunt de quocunq; festum fuerit. Si vero aliquod festum ix. lec. in aliqua dñica per aduentū cōtigerit sicut sepe differat in crastinū: licet duplex fuerit. Et qñ differt in crastinū vel in eadē fest. contigerit: tunc enim in dñica erunt vespere de festo: et solennis memoria de dñica que precedet memoriam beate marie. Et sciendū est de quocunq; festo fit seruitium infra aduentū: semp fit solennis memo. de aduen. et de sctā maria. De festis aut. ix. lec. in aduen. nichil fiat nisi de octa. sancti andree: nec etiam memo. fiat secūdū vsum Sarum. ¶ Notandum est si fest. sancti andree in dñica prima aduen. do. contigerit semp differāt in crastinū. licet ecclesia dedicata fuerit in honore s. ncti andree. Residuū istius rubrice scis scti andree require in festo eius. ¶ Ad matu. de sctā maria per totum aduentū qñ non fit plenū ser. de ea hoc modo fiat seruitiū. Inuitato. **Aue maria gratia plena dñs tecum.** ps. Clemte. Et dicetur in secunda forma ab aliquo clerico ex parte chori: quod per totum annum obseruetur quando non fit plenum seruit. de ea. hymn⁹ **Quē terra.** ¶ Dñica. ij. feria. ān. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ps. **Dñe dominus nr.** fo. iij. ps. **Celi enarrāt** fo. v. ps. **Dñi est terra.** f. vij. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ℟. Intende prospere procede et regna. ¶ Feria. iij. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. ps. **Eructauit.** fo. xx. ps. **Deus noster refugium.** fo. xx. ps. **Fundamenta.** fo. xxx. ℣. Diffusa. ¶ Fer. iiij. ān. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ps. **Cāte.** j. fo. xxxij. ps. **Dñs reg.** fo. xxxij. ps. **Cantate.** ij. fo. xxxiij. ℣. Specie tua et pulchritudine tua.

¶ Feria. v. vj. et sabbato. quando nō fit plenum seruit. de sancta maria: idē ordo antiphonarium psalmorū et ℣. seruatur qui in precedentib⁹ fest. Sciendū est aut q̄ quando seruit. de sācta maria propter aliquod festum preterm̄ittitur de choro. nichilominus ordo fest. in anti. ps. ℣. seruabitur in sequenti fest. in conuētu qō per totū annum generaliter obseruetur. Nam quotidie per totum ānum siue in choro siue extra chorum vespere et ma.

de sancta maria dicant. Quod per totū annum generaliter obseruetur. Oēs lectiones in secūda forma legātur. ỹ. quo ℟. ab eisdem lectoribus dicātur. ita tamen q̄ pzima et. iij. lec. er vna parte chori legātur et secunda er altera parte chori quod per totum annum obseruet in quotidianis matut. De sctā maria. Lec. j.

Clare. ii

EGrediet virga de radice iesse/ et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus domini/ spiritus sapiētie et intellectus: spiritus consilij et fortitudinis/ spiritus scientie et pietatis: et replebit eum spiritus timoris domini que terminet sic. Hec dicit. Similiter .ij. et tertia sc. ℟. Missus est gabriel. vtō. iij. Letō. ij.

NOn secundum visionē oculorum iudicabit/ neq; secundum auditū aurium arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes/ et arguet in equitate pro mānsuetis terre. Et percutiet terram virga oris sui/ et spiritu labiorum suorū interficiet impium: et erit iusticia cingulū lūborū eius/ et fides cinctorū renū eius. Hec dicit ℟. Ave maria. vt supra. iij. Lectio. iij.

Clare. ii

IOcutus est dominus ad achaz dicens. Pete tibi signum a domino deo tuo in profundum inferni: sive in excelsum supra. Et dixit achaz. Non petam: et nō tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parum vobis est molestos esse hominibus quia molesti estis et deo meo. Propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabit nomē eius emanuel. Butirum ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malum: ⁊ eligere bonum. ℟. Suscipe verbum. vtō. v. Et dicantur ute lectiones cum predictis ℟. de sancta maria quotidie per aduentū. nisi quando dicitur plenum seruitium de ea. Non dicatur Te deum per totum aduētum. Ante laud. ỹ. Sancta dei genitrix. Iste vsus dicatur ante laudes per totum annum quādo non fit plenū seruit. de sancta maria. In laudib⁹ hec sola antipho. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. ℘s. Dñs regnauit. et ceteri psconsueti. fo. vj. capm. Ecce virgo concipi. hymn⁹. O gloriosa femina. ỹ Elegit eam deus. ān. Spiritus sanctus in te descendet maria/ ne timeas habens in vtero filium dei alta. ℘s Benedict⁹. Oratio. Concede nos. Que terminetur sic. Per christum dñm nr̄m. sicut ad vesp̄. supradictum est. Et fiat memoria de sācto spiritu/ et de sancto ecclesie/ et de reliquijs et de omnibus sanctis et de pace: vtō. ad vespe. Quotidie per totum annū dicuntur vespere et matu. de sancta maria in choro: nisi in festis dup. et nisi in vigil. natalis domini: et ab hinc vsq; ad octa. sancti stephani/ et nisi in vigilia epiphanie: et a cena domini vsq; in crastinum octa. pasche et per ebdo. penthecos. et per octa. dedicationis ecclesie. Et nisi quando fit memoria de sancta ma. ad vesperas de die cū antipho. Sub tuā Cetere hore scilicet prima/ tertia/ sexta/ et nona/ et etiam cōple. non dicuntur in choro. Quandocunq; dicuntur matuti. de sancta maria festialiter in choro: tūc dñr hore eiusdē. videlz. prima. iij. vj. et. ix. ante inchoationē misse beate marie: in capella eiusdem ab erectore illius misse cū aliis vicarijs qui ibi tenent interesse. Ad primā et ad omnes alias horas per totum annum quādo nō fit plenū seruit. de sancta maria. dicitur hic hymn⁹. Memento salutis auctor. Maria plena gratia. Gloria tibi domine. ān. Prophete predicauerunt. ℘s. Deus in nomine. fo. ix. Laudō dominum omnes gentes. folio. xxvij. Confitemini. folio. ix. Capitulum.

Clare ii

EGredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet. et requiescet super eū spiritus domini. Deo gratias. ℟. Ave maria gra plena dñs tecum. Iterum. Ave maria. vs⁹. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Dominus tecum. Gloria. Ave maria. Hic ordo seruetur in ℣ys. dicendis ad oēs horas. vs⁹. Diffusa est gratia in labijs tuis. Oō. Deus qui de beate marie. que terminetur sic ad omnes horas preterq̄ ad nonā. Per eundem christum dominū nostrū. Amē. sine Dominus vobiscū. Et finietur cum Benedicamus domino. ℟. Deo gratias. Ad. ix. hic concluditur in fine. Per eūdem dñm nostrum iesum christum filium tuū. ⁊c.

Dñs vobiscũ. cũ **Benedicamus dño.** Ad
iii. ãn. ℣ illus est gabriel angelus ad mariam
virginẽm desponsatam ioseph. ℟ **Ad dñm cũ**
tribul. fo.xxxix. **Leuaui oculos.** f.xxxix.
Letatus sum in. fo.xxxix. Capitulum

ℚ On secundum visionem oculoꝝ iudicabit: neq; secũdum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes et arguet in equitate pzo mansuetis terre. ℟ Diffusa est gratia. ℣. Propterea benedixit. In la Gloria. Diffusa. ℣. Specie tua. Oco vbi. Ad. vi. ãn. ℣ Angelus domini nunciauit marie z cõcepit de spiritu sancto alla. ℟. **Ad te leuaui.** fo.vii. **Nisi quia dominus** fo.xxxix. **Qui confidũt.** f.xxxix. Capm.

ℰT percutiet terrã virga oris sui: et spiritu labioꝝ suoꝝ interficiet impiũ: et erit iusticia cingulũ lumboꝝ eius et fides cinctoꝝ renum eius. ℟ Specie tua. ℣ Intende. Et pul. ℣. Adiuuabit. Ad ix. ãn. ℣ Ave maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus alla. ℟. In cõuertendo fo.xxxix. **Nisi dñs.** fo. xl. **Beati omnes.** fo.xl. Hꝫ ꝑ predicti dicãtur super hoc. dẽ marie p totũ annũ: qñ nõ fit plenũ seruitiũ de ea. Capitulum.

ℒOcutus est dñs ad achaz dicens pete tibi signũ a domino deo tuo: in profundũ inferni siue in excelsum supra. et dixit achaz: nõ petam et non tentabo dñm. ℟ Adiuuabit eam. ℣. Deus in medio. Deus vultum. ℟ Elegit eam. Iste hore dicãtur supradicto modo quotidie per totũ aduen. qñ non fit plenũ seruitium de sancta maria. ℂ Ad. j. de aduen. dñi. Hymnus.

ℒAm lucis orto sydere deum precemur supplices vt in diurnis actibus nos seruet a nocentibus.

ℒinguam refrenans temperet ne litis horror insonet: visum fouendo contegat ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima absistat et vecordia: carnis terat superbiam potusci vigor parcitas.

Vt cum dies abscesserit noctemq; sol reduxerit: mundi per abstinentiam ipsi canamus gloriam.

Deo patri sit gloria eiusq; soli filio cũ spiritu paraclito et nunc et in perpetuũ Amen. ãn. In illa die. **Deus deus meus respice.** fo.viii. **Dñs regit.** fo.viii. **Gloria patri. Domini est terra.** f.viii. **Ad te dñe leuaui.** fo.viii. **Gloria patri. Judica me.** fo.ix. **Deus in nomine.** fo.ix. **Gloria patri. Confitemini.** in. fo.ix. **Beati immaculati.** fo.ix. **Gloria patri. Retribue.** fo.ix. Ista ꝑ predicti ꝑ. ad. j. dicantur supradicto modo omnibus dominicis diebus per totum aduẽ. et a **Dñe ne in ira.** vsq; ad pas. et a **Deus oim.** vsq; ad aduentũ dñi. quãdo de dñica agitur: ita tamẽ q; a ire. vsq; ad pascha dicatur ps. **Dominus regnauit.** loco ꝑ. **Cõfitemini.** Quicunq; dicitur ps. **Deus deus meus respice.** cum reliquis ps. Ad primã dicitur super hũc psalmũ **Quicunq;** hec antipho. **Te deũ patrẽ.** In ceteris autem dominicis diebus sum ꝑ. totus annus. et in omnibus festis semidu. tam. ix. lec. ℣. in. cũ regimine cho. et in octa. et infra octa. quando chorus regitur. z in cõmẽ. beate marie et festis loci: nisi in his festis que cõtingũt infra octa. scẽ trinita. vel hec ãn. **Te iure laudant** super psal. **Quicunq;** In oibus festis duplicibus per annũ extra ebdo. pasche. et extra ebdo. sancte trinitatis vel hec ãn. **Gratias tibi deus.** super hm. **Quicunq;**

In omnibus ferys quãdo de fest. agitur per totum annum. et in fest. iii. lec. sine regimine chori et in octa. et infra octa. in quibus chorus nõ regitur: et in vigilys et in quattuor tẽporibus extra ebdoma. pẽtheco. et ebdo. sancte trinita. vel hec ãn. **Gloria tibi trinitas.** super psal. **Quicunq;** Capitulum. **Regi seculoꝝ immorta.** require capitulũ regul. z preces posit hm **Quicunq;** in psalterio vt ibi notatũ est. ℂ Ad. iii. Hymnus. **Nunc sancte nobis** vt in psalterio. ãn. **Jocundare.** ps. **Legem pone.** Capitulum. **Hora est tam nos de.** Clericus dicit. ℟ **Veni ad liberandum nos. Domine deus virtutum.** Chorus idem repetat. Clericus dicat ℣ **Et ostende faciem tuã: et salui erimus.** Chorus **Domine deus virtutũ.** Clericus Gloria patri. Chorus **Veni ad lib.** Clericus dicit ℣ **Timebunt gentes nomen tuum domine.** Cho. respon. sub eodem tono. **Et omnes reges terre gloriã tuam.** Hic ordo seruetur in omnibus ℣. cum suis ℣. super horas dicendis. per totum annum extra

ri.preterq̃ in dñicis, trr.et lr.et l. Deinde dicat sacerdos or. cum **Dñs vobiscū**
Oremus. Excita quesumus domine.
Hec oro dicatur ad omnes horas huius diei/et etiã totius ebdo.quando de tpali agitur. Hoc autem per totũ annũ generaliter obseruet: siue de tpali siue de aliquo sancto fiat seruq̃ semper oratio que dicitur ad matu.dicetur ad.iij.bj.ꝫ nonã et ad secundas vespe.preterq̃ in quarta sexta feria ꝫ sabbato.vij.tpm aduentus domini.et in.bj.die a nati.dñi:et in.ij.feria in rogationibus.et nisi in quarta feria in capite ieiunij vsq; ad octa. pasche. Nam tunc ad vesperas semper variantur orationes: nisi in dominicis quadragesime. Similiter fiat in fe.dedica. eccle tie ꝫ in octaua die eiusdẽ.ad.ij.vesperas
℣ Ad.vj.hy⁹ **Rector potens.** vt in psal. ãn **Ecce dñs.** ps. **Defecit.** fo.rij. **Quomodo** folio.rij. **Iniquos.** fol.rij. Capitulum.

Roma.ij. **O**Mor precessit dies aut̃ appropinquabit: abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. ℟. Ostende nobis domine Misericordiam tuam. ℣. Et salutare tuum da nobis. Misericordiã. Gloria Ostende. ℣. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. ℣ Ad.ix hy⁹ **Rerum deus.** vt in psalterio notat. ps. **Mirabilia** f.rij. **Clamauit.** folio.rij. **Principes.** folio.rij. Capitulum.

Roma.xij. **S**Icut in die honeste ambulemꝰ nõ in cõmessationibus et ebrietatibꝰ nõ in cubilibꝰ et impudicitijs nõ in cõtentione ꝫ emulatiõe sed induimini dñm ihesũ xpm. ℟. Super te hierusalẽ. Orietur dominus. ℣. Et gloria eius in te videbit. Orietur. ℣. Domine deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende. Omni die per annũ excepta die parasceue/ post missã in altio recessu ante prandiũ in statione puerorũ ps. **De profundis** pro omnibus fidelibus defunctis sine nota et sine Gla.cũ **Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos. Requiẽ eter. A porta inferi. Credo videre.** ℣. **Requiescant in pace.** Ante oronẽ pro mortuis lectum vsq; Sanctus: sed post or. loco Vñ dicamꝰ do. ℣. **Dominus vobiscum. Oremus.**

ABsolue quesumus domine animas famulorum tuorũ pontificum/regum/sacerdotum/parentum/benefactorum nostrorũ/ꝫ omniũ fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum: vt in resurrectionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respirẽt. Per christum dominum nostrum. Amẽ
Requiescant in pace. Amen. ℣ Ad.ij. vesperas ãn. **Sede a dextris meis: dicit dominꝰ** dño meo. ps. **Dixit dñs.** fo.rrrviij. ãn. **Iudicia omnia mandata eius: confirmata in seculũ** seculi. ps. **Confitebor.** fo.rrrviij. ãn. **In mandatis eius volet nimis.** ps. **Beatus vir.** f. rrrviij. ãn. **Sit nomen domini benedictum in** seculã. ps. **Laudate pueri.** fol.rrrviij. ãn. **Nos qui viuimus benedicimus domino.** ps. **In exitu.** folio.rrrviij. Hec predicte antiphone suis ps dicantur omnibus dñicis per aduentũ. Et a **Domine ne in ira.** vsq; ad dominicã in ramispalma. et in ipsa dominica. Et a **Deꝰ omniũ.** vsq; ad aduentum domini quando de dominica agit. Capm **Hora est.** Clerici. de secũda forma incipiat hoc ℟. **Tu exurgens domine.** et prosequatur a chorꝺ. **Misereberis syon.** Clericus. **Quia tempus misereri eius quia venit tempus.** Chorus **Misereberis syon.** Clericus **Gloria.** Chorus **Tu exurgẽs domine misereberis syon.** Hoc ℟. dicatur quotidie ad vesp. per totum aduentũ supradicto modo vsq; ad **O sapiẽtia** quando de tpali agitur. preterq̃ in sabbatis: ita q̃ in feriis dicitur ab vno solo puero in pma forma/ loco nec habitu mutato: sicut in dominicis ab vno clerico de secunda forma. Hymn⁹ **Conditor alme syderum.** ℣. **Rorate celi** desuper ãn. **Ne timeas maria: inuenisti gratiam** apud dominum. ecce concipies et paries filium alleluya. ps **Magnificat.** ofo. **Excita quesumus dñe.** Memoria de sancta maria. ãn **Beata es maria que credidisti: perficientur in te** que dicta sunt tibi a domino alleluya. ℣. **Egredietur virga de radice iesse.** Oratio **Deus qui de beate marie.** Hic ordo memoriarum de sancta maria ad.i. vesp.et ad matut. et ad.ij.vesp. huius dñice seruetur per totum aduentũ in dñicis et in festis .ix. lectionũ. Etiam in cõmemo. festi loci ad matu.et ad primas vesperas nisi vbi ecclesia nõ est de sancta maria: nisi quãdo ãn. **Beata es maria.** super ps **Magnificat.**

dicitur tunc ad memoriã de sancta maria dicet antipho. Ne timeas maria inuenisti gratiam. si a festo cum cõmune chori vacauerit in crastin. tñ vel nisi quando ãn. O sapientia. ii die dominica incipiend a fit tñc cum dicetur Antiphona. Iue maria. in vtrisq; vesperis ipsius dñice ad memoriam de sancta maria. Deinde dicantur vespe de sancta maria supradicto modo: et postea dicã vigilie mortuo. scz Placebo ãn. Dirige. vsq; ad laudes tantũ et cetera.

Dicantur autem vigilie mortuorũ quotidie cum missa crastino in capitulo nisi in primis vesperis festorũ ix lectionũ. vsq; ad vigiliã natiuita. dñi. et a crastino octa. epyphanie. vsq; ad. vj. fer. ante pascha: et in ipsa cena feria fiunt vigilie mortuorum cũ. ix. lectio in cõuentu et cum missa in crastino: nisi aliquod festum duplex impediat / vel in ipsa tui. feria contigerit: et tunc fiat predictum seruitium in aliqua die precedenti ipsã ebdoma. que ad hoc vacauerit: videlicet in dñica vel in. ij. feria. et sic compleatur seruitium mortuorum vsq; ad octa pasc. nisi corpus presens forte cõtigerit. Post octa. vero pasche non fit seruitium mortuorum in cõuentu. nisi corpus presens affuerit vel eius annuersarius vel trinalis contigerit: vsq; in crastu sancte trinitatis. In crastino autem sancte trinitatis. et ab hinc fiant quotidie vigil. mortuorum vsq; ad aduentum domini: nisi per octa. et in octa corporis christi / visitationis assumptionis natiuitatis beate marie dedicationis ecclesie et omnium sanctorum. Canonico cum defuncto: statutum est triginta diorum in cõuentu obitum fieri: et triginta psalteria separatim pulsuq; pforũ. reliquos vero cuiuscunq; ordinis sint separatim viginti psalt. cãtare. et abbno quoq; in ebdo. sua puritatem eius anniuer. celebrari. Imponuntur autem debẽt vigilie mortuorũ per totum annũ per festa duplicia: in primis vesperis et secũdis et in octa. die epyphanie. et aliarum octa. quãdo dicitur hy⁹. Saluator mũdi dñe. nisi corpus presẽs affuerit. In omnibus etiã aliis festis. ix lectionum et in festis. iij. lectio. et in octa. in quib⁹ chorus regitur / et in diebus dominicis in primis vesperis tantũ similiter fiat in commemo. beate marie et festi loci. Fiãt autem vigilie mortuorum cum. ix. pis et. ix. antipho. et. ix. lectionib⁹ quandocunq; corpus adest presens. vel quando dies annuersarius vel dies trinalis contigerit: nisi in tẽpore paschali. In paschali vero tempore. dñr tres ps. et tres lectiones cum tribus aliis. sup pos ante lectiones qualitercũq; nocturnus dr et omnes antipho. cum suis pis. ad vesp. scz Placebo. et ãe super pos in laudibus dicantur. Et sciendũ est q; quotiens ãn. sequitur immediate ps. Dilexi. tunc nõ dicetur vltimus v. eiusdem ps. quia idem est cum ãn. Placebo. Post octa. vero pasche in quacunq; feria inchoetur officiũ mortuorum: incipiatur a primo noctur. et cõpleantur sequentes noctur. in eadem ebdoma. si fieri potest. siue autẽ fieri possit siue non deinceps non seruetur ordo nocturnorũ. sed feriarũ in hoc tẽpore sicut in aliis tẽporibus obseruetur: ita tamẽ q; quandocunq; fit seruitium pro corpore presenti: quotiens fuerit et in anniuersariis / trinalibus episcoporum in predicto tẽpore. semper dicũtur alie. pi. v. lectiones / duo ℟. de primo noctur. Sciendum est autem q; in tẽpore pas. semper erit festum ℟. Libera me domine de morte. cum his tribus vltimis scz. Dies illa v. Quid ergo. v. Nunc christe te petimus. et qñ cunq; dicitur hoc predictum ℟. Libera me. semper et incipiatur ab illis clericis qui v. vltimi cantauerunt quandocunq; corpus adest presens et in anniuersariis et trinalibus episcoporũ / quatuor personarum principalium scz decani cantoris / cãcellarii et thesaurarii: et in die animar / post vicesimam et inceptionẽ. Dum veneris. In anniuersa. episco. et qñcunq; corpus adest presens et in die animarũ. vij. dr. et ℟. debẽt repeti ab illis clericis qui v. vltimi cantauerunt. In quotidianis obsequiis mortuorũ videlicet quando corpus non est presens vel dies anniuersa. vel trinalis nõ habet: tunc fiunt vigilie mortuorũ cum trib⁹ lectionibus tantum: et. ix. ps. et vna sola ãn. sup omnes

pos. ad vcl. que erit. **Placebo.** et cū hac ān. **Dirige.** super omnes pos. ante lectiones et tūc semper ante lectiones ꝟ iste ꝟlus **Complaceat tibi dñe vt eruas me.** ℣. **Dñe ad adiuuandū me respice.** Oēs le. in seruda forma legāt. ꝟ. quoq; ℟. ad eisdem lectionꝫ dicantur: ita q; prima et. ij. lec. ex parte chori legāt: et. ij. lec. ex altera pte chori. Ad laud. vero hec sola ān. super pos. ꝟ. **Exultabūt domino.** Et hec omnia sine nota dicantur: statim post vesp. de die et de sancta maria ante compl. de die. In lectionibus vero legendis et ℟. dicendis ordo feriarum seruetur: videlicet die dominica ex feria. ij. lectio. et ℟. de primo noct. et. ij. et. v. le. letō. et ℟. de secundo nocturn. et. iij. et. vj. lec. lec. et ℟. de. ij. nocturn. ita tamen q; semper in. ij. et. vj. feria sit. iij. ℟. **Libera me domine de viis inferni.** In quotidianis obsequijs mortuo. cū. ir. pīs. ꝛ iij. lectio. ℟. nunq; repetatur. ¶ Notandum vero q; quādocūq; corpus adest presens vel dies annuersa. vel dies tricenna. cōtigerit: per totū annum dicitur cōmēdatio animarū cū nota statim post primā ante missam capituli pro defunctis sup pos. ān. a quodā clerico de supiori gra. incipiat hoc modo **Requiem eternā dona eis domine: et lux perpetua luceat eis.** ℣. **Beati immaculati.** To. ir. vsq; ad pīm. **Ad dominū cum tribularer.** Finito pīs. sine **Gloria** tota ān. repetatur. Qua dicta sequatur. **Kyrie eleysō. Christe eleyson. Kyrie ele.** Deide ꝟ **Pater noster.** sine pnūciatiōe **Et ne nos in.** Et postea dicitur ps. **Dñe probasti.** c. xij. sine nota. Finito psalmo sine **Gloria patri.** statim incipiatur nulla in capitulo. Officium. **Requiem eternā.** Quādocunq; enim dicitur commēdatio semper dicitur sedēdo supradicto modo vsq; ad ān. dicendam super pos. Quādo vero sigillatim extra cōuentum dicitur commendatio: tunc enim imediate post pīm **Domine probasti.** dicitur ꝟ **Requiem eternam.** ꝟ **A porta inferi.** ꝟ. **Credo videre bona domini.** **Dominus vobiscum. Oremus.**

Quibi domine commendamus animas famulorum famularumq; tuarum / et omniū fideliū defunctorum: vt defuncti seculo tibi viuant / et que per fragilitatē mūdane cōuersationis peccata admiserunt: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per christū dñm nostrū. Amen. Requiescāt in pace. Amē

Nunq; enim dicitur alia cōmendatio in ecclesia Sar. sine corpus sit presens sine non q; ista predicta cōmendatio. Et sēper dicatur sedendo vsq; ad ān. A die animarū vsq; ad tertiam feriā ante pas. ꝟ. **Placebo** ꝛ **Dirige** vsq; ad laudes tm̄ post vesperas diei: et de sancta maria. Post matuti. vero de die et de sancta maria dicitur laudes mortuorū. Quādocūq; enim dicitur seruitium mortuo in cōuentu nisi corpus presens fuerit: vel quando dicitur pro epīs: et nisi in die animarū: semper dicatur. **Placebo.** sedendo vsq; ad ān. super. pīm. Similiter in lau. Ad **Dirige.** vero per totū ps sedet chorus: nisi dum ān. sup pos. ante lec. dicatur quousq; incipiatur lectio: ita tamē q; lectiones ꝟ. ꝛ ℟. stando dicantur vel legantur ab illis clericis sez qui dicturi sunt nō. Chorus vero interim sedet. In repetitione autē noni ℟. post vltimū ꝟ. stet cho. vsq; ad. j. ān. super lau. inc. iendam. Prostratus debet esse chorus in omni feria. quando de feria agitur extra tempus pasche: et in vigilijs mortuo. ij. lectio. Ad **Placebo.** et quo dicitur **Kyrie eleyson.** donec vitia oīo dicatur. et ad **Dirige.** similiter dum **Pater noster.** dicitur āte lectiones. Post pīm **Benedictus.** eōd modo quo post pīm **Magnificat.** ad **Placebo.** Quandocunq; corpus adest presens et qñ fit seruitium pro episcopis: oēs clerici stare tenentur ad **Placebo.** per totum tempus. Ad **Dirige.** vero: vt in alio tempore. Ad laudes simili ter per totum tempus: nisi ad inceptionē pī. **Te deum.** vsq; ad ꝟ. ante psalmum. **Benedictus.** In vigi. quoq; mortuo. ij. lectio. extra tempus pasche. omnes ꝟ. dicantur a sacerdote executore officio: loco nec habitu mutato. In annuer. et tricenna. ep̄oꝝ ecclesie Sarum: totum seruitium discurrat more dupliciis festi sez sancti iohannis bapti. habitus tamen hic non mutatur legendo nec cantando. Nullum etiam responsorium a tribus cātat: nisi nonū. Tertiū quoq;. vj. et. ix.

℟ reperãtur a clericis qui ℣. Teñ. cantauerũt. Lectiones vero nõ in pulpito: sed ad gradum chori super lectrinum legãtur. Ceteruꝫ tamẽ officium orationib⁹ decendis locũ nõ mutet nec habitũ. Omnes etiam ℣. dicantur et respondeantur sub eodem tono quo in tribus noctibus ante pascha. In oibus aliis annuersa. et trinocmatibus prima ãn. super primũ psm ad **placebo.** in superiori gradu ebdomadarius incipiat. Cetere aũe. in sequida forma discurrant per ordinẽ excepta ãn. sup psalmũ. **Magñi.** et. j. ãn. sup primũ psm. ad **Dirige.** et prima ãn. super tantũ. et ãn. super psm. **Benedictus.** que in superiori gradu discurrant. Ser prime locum sequida forma legãtur: loco nec habitu mutato suorum quoꝫ ℣. ab eisdẽ lectoribus cãtet Septima lectio cum suo ℣. ℟. et sit deinceps: in superiori gradu supradicto modo discurrant: ita tamen q̃ ir. ℟. a duob⁹ de superiori gradu cãtet ad gradũ chori. habitu nõ mutato cũ suis tribus ℣. Omnes vero ℣. ab aliquo sacerdote in superiori gradu dicãtur sub eodem tono quo in tribus noctib⁹ ante pascha: loco nec habitu mutato. vel ab executore officii. Et respõdeat chorus. sup. dicto modo. Quando vero fit seruitium p̃ corpore psẽti non p̃cedit canonicꝰ: psalmi ãne. in superiori gradu sequida forma discurrãt. Tres prime lectiones cũ suis ℟ in sequida forma quarta deinceps in superiori gradu. Singula ℟. a duobus cantentur: et ℣. eorũdem ad caput corporis defuncti ad orientem cõuersis: habitu non mutato. Ultimũ vero ℟. a tribus cantetur: loco et habitu predictis. Singuli ℣. a duobus pueris ibidem dicãtur: habitu nõ mutato sub eodem tono quo in tribus noctibus ante pascha: sicut iam sepe ante dictum est. ¶ Et sciendum est q̃ in obsequijs p̃ corpore psenti non intitulatur corpus ad psalmũ. **Magnificat.** vel ad p̃m. **Benedict⁹.** nisi fuerit corpus regis: episcopi: ducis: comitis: vel baronis sed quãdo ad ecclesiã deportatur corpus: tunc ad portam introitus cimiterij aqua benedicta aspergatur: et postea intretur. Si vero corpus canonici cuiuscunq; fuerit: eodem modo fit seruitium. quo in anniuer. episcoporum eiusdem loci vel eiusdem ecclesie.

¶ Feria.ij.ebdo.aduẽ.domini ad mat. Inuit **Regẽ venturũ dñm. Venite adoremus.** ps. **Venite.** Hoc inuitatorio quotidie in se. vsq; ad vigi. nati. dñi: nisi i. iij. f. vj. fer. et sabbato. iij. rpm. Hymn⁹. **Verbũ supernũ.** Super noc. ãn. **Dominus defende** ps. **Dominus illuminatio.** fo. rum. et tertere aũe ℣. sicut in psal. p ordinẽ nota. ¶ Sciẽdũ est q̃ omnis die dñica per annũ qñ de do. agitur: et in qualibet feria siue de se. agatur siue de fer. iij. lect. sine po. **Te deum** ad matu. semper dicitur nocturno excepto pas. tempore. et excepta octa. die sancti andree apostoli: et exceptis singulis cõmemo. beate marie: et festi loci per totum annũ: excepta die dñica infra nata. dñi. vl⁹ **Et cyon spes dereliq̃ eius, ℟. Deus noster manifeste veniet.** Legenda. ij. que si hac die non legatur: legatur qñcunq; prorsus ordinem sine saltu. Lectio prima.

Ieiunamini mũdi estote: auferte malum cogitationũ vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite bene facere Querite iudicium subuenite oppresso: iudicate pupillo defendite viduã: ℣ venite ℣ arguite me dicit dominus. Si fuerint peccata vestra vt coccinum: quasi nix dealbabũt Et si fuerint rubra quasi vermiculus: velut lana alba erunt. Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. Quod si nolueritis et me ad iracundiam prouocaueritis: gladius deuorabit vos quia os domini locutũ est. Het di. ℟. Aspiciebam. ij. Lectio secunda.

Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis plena iudicij? Justicia habitauit in ea: nunc autem homicide. Argentum tuum versum est in scoriã: vinum tuum mistum est aqua. Principes tui infideles: socij furũ. Oês diligũt munera: sequũtur retributiones. Pupillo nõ iudicant: et causa vidue non ingreditur ad eos. Propter hoc ait dominus deus exercituum: fortis israel. Heu consolabor super hostibus meis: et vindicabor de ini-

micis meis. Et cõuertã manum meam ad te/ ⁊ erroquam ad purum scoriam tuam: et auferam omne stannũ tuum. Et restituam iudices tuos vt fuerũt prius: et consiliarios tuos sicut antiquitus. Post hec vocaberis ciuitas iusticie: vrbs fidelis. Hec dicit. ℣. Psallus est. iij. Lec. iij.

SIon in iudicio redimetur: et reduc cent eam in iusticia. Et cõteret sceleratos et peccatores simul: et qui dereliquerunt dominum consumentur. Confundentur enim ab idolis quibus sacrificauerunt. Et erubescetis super ortis quos elegeratis cum fueritis velut querc̃us defluẽtib⁹ foliis: et velut ortus absq; aqua. Et erit fortitudo vestra vt fauilla stuppe: et opus vestrum quasi scintilla. Et succendetur vtrunq; simul: et non erit qui extinguat. Hec dicit dñs. Respõsoriũ Tue maria. iij. Si vero in secũda feria vel in tertia fel. ir. lec. cõgerit ⁊ fortte in iij. le. vel quarta seruitium sit agendum: sẽper Kia. primi not. in primo loco cantẽt. Deinde sequẽti et tertij: nisi specialiter distinguat. Qd etiã ẽspecialiter obseruet per totum annũ. Ante lau. ỽ Emitte agnũ dñe. Et dicatur iste ỽ. ante lau. quotidie vsq; ad vigi. nati. quãdo de tpali agitur. In lauỽ. ãn. Miserere mei deus. ps Miserere. vt in psal. suo loco notãtur. Capitulum

QEce dies veniunt dicit dominus/ ⁊ suscitabo dauid germen iustum: et regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iusticiam in terra. Hymnus. Vox clara. ỽ Vox clamantis. ãn. Angelus domini nunciauit marie: et concepit de spiritu sancto alleluya. ps. Benedictus. Finita antiphona post psalmũ Benedictus statim dicũt preces cũ prostratione hoc modo. Kyrie eleyson. iij. Christe eleyson. iij. Kyrie eleyson. iij Pater noster. Et dicantur sub eodem tono quo ad compl. Similiter et cetera que sequuntur vsq; ad Dominus vobiscũ. ante or. hoc modo. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Ego dixi domine miserere mei Sana animam meam quia peccaui tibi. Ostende domine vsq; quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Fiat misericordia tua domine super nos. Quemadmodũ speranimus in te. Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultẽt.

Dñe saluũ fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluos fac seruos tuos ⁊ ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. Saluũ fac populũ tuũ dñe: et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq; in eternũ. Dñe fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis. Orem⁹ pro fidelib⁹ defũctis. Requiẽ eternã dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. ps Miserere. Oro⁹ ps dicat sine nota. Finito po cũ Kia pa. sol⁹ sacerd̃s se erigat ⁊ ad gradum altaris accedat ad ma. ⁊ adsũmẽs sic dicendo. ỽ Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomẽ tuũ. Deus deus virtutũ cõuerte nos. Et ostẽde. Dñe exaudi. Et clamor. Dominus vobiscũ. Oremus. Erecta ãs. Hec preces pro dicte dicãtur sup̃adicto modo ad matu. et ad. iij. vi. et. ix. hr. ad vesp. in oib⁹ fer. per aduentum et a Dñe ne in ira vsq; ad cenã dñi. Et a Deus oim. vsq; ad aduẽ. dñi qñ de fer. agit: nisi ad ma. i. iij. ⁊ vi. fer. et sab. iij. tpm aduentus dñi nisi ad primũ. Et sic deinceps ad vesp. ad oẽm. Oratiõ ad oẽs hoc. ser. ad. i. iij. vi. et. ix. dicãtur et fiũt per ola sub eod̃ tono quo ad tõpl. supradictum est. ofo Erecta ãs. Ad. i. vero dr ỽ Exurge dñe adiuua nos ⁊ cetera. ỽ. seqn. vesp. ad tõpl. vsq; ad ofo Erecta ãs. Sacerdote sic dicẽte Qui vivis ⁊ re. tunc surgãt oẽs clerici a prostratione osculãdo formulas. Hẽo de sancta maria. ãn. Spũs sanctus in te descendet maria ne timeas habes in vtero filiũ dei alti. ỽ Egredietur virga. ofo. Deus qui de vte ma. Hẽo de oibus sctis. ãn. Ecce dñs veniet et oẽs sancti ei⁹ cũ eo: ⁊ erit in die illa lux magna alla. ỽ Ecce apparebit dñs. ofo Cõsciencias no. Ad. i. ãn. Veni et libera nos deus noster. ps. Deus in nomine. fo. ir. Vti imatu. Retribue. fo. ir. ãn. Oculi tibi tri. ps Quicũq; fo. ir. Cetera ola que ad. i. pertinẽt de in do. sicũ sup̃adictũ est. sunt exequẽda: cum po. Miserere. ỽ. seqntib⁹ vt sup̃a dictũ est. Ad. iij. ãn. Tuam dñe excita potentiã: et veni ad saluandum nos. ps. Legem pone. fo. ri. Capitulum.

QVventurus est venietꝫ nõ tardabit: tã nõ erit timor in finib⁹ nris qñ ipse est saluator nr̃. ỽ. ⁊ ỽ. ad oẽs horas dicit sicut in do. precedenti. ofo vesp in dominica. Ad sertam. ãn. In tuo aduen-

in eruc nos domine.ps. Defecit.f.rij. Cpm.

PRope est vt veniat tempus eius ⁊ dies eius non elongabuntur: miserebitur dominus iacob et israel saluabitur. Ad nonam.ān. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebi tue israel. psalm⁹ Mirabilia.folio.rnj. Capitulum.

VEnite ascendamus ad mōtē dñi ⁊ ad domum dei iacob et docebit nos vias suas ⁊ ābulabim⁹ in semitis eius: q; de syon exibit lex et verbū dñi de hierusalē. Iste hoze dnāt supzadicto mō quotidie vsq; ad vigi. nat. dñi: quādo de fer. agit: cū ofonib⁹ dñicalib⁹. Ad vesp. ān. Inclinauit. ps. Dilexi quoniā. f. rrbuj et alie āfe. vt in psalterio notāt. Capm.

IN diebus illis saluabitur iuda et israel habitabit confidenter ⁊ hoc est nomē qđ vocabūt eū: dñs iustus nē. Hōt epm ōz quotidie ad vesp. per aduē. tusq; in sab. et in dñicis ⁊ festis ⁊ 2mēo. R. Tu erurgens. hy⁹. Conditor. ℣. Rozate ān. O ierusalem respice ad ozientem et vide alleluya. ps. Magn. Preces et oz. vsq; ad ma. Per missa beate marie ān. O erubescas maria inuenisti gratiam apud dominū, ecce concipies ⁊ paries filiū alla. ℣. Egredietur vir. oco. Deus qui de virginis vtēo. ān. Ecce dñs ve. ℣. Ecce appa. oco. Consciencias no. Hic ozdo mutuo. lez de feriā maria ⁊ de oib⁹ festis obseruet quotidie ad vesp. et ad ma. vsq; ad vigi. nata. dñi quando de fe. agitur. et etiā in vesp. feri andzee: nisi q; ān. Iuc maria dicit ad primū O. ⁊ tūc nulla fit mēo. de oib⁹ festis. Supzadictus ordo capitulor. hy⁹ ℣. et ℣ ad vesp. et ad matuti. et ad alias horas huius fe. seruetur quotidiebusq; ad vigi. nata. dñi quando de feria agitur. C Feria iij. super noc. ā. Ut nō deliquā. ps. Diri custodiā. f. rbuj vt in psal. notātur. ℣ Egredietur virga de radice. Lectio prima.

VErbū dñi qđ vidit esayas filius amos: super iudā ⁊ hierusalē. Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus dñi in vertice montium: et eleuabitur sup illos. Et fluēt ad eū oēs gentes: et ibūt populi multi et dicent. Venite ascendamus ad montem domini et ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius / quia de syon exibit lex / et verbum domini de hierusalem. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et conflabunt gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces. Nō leuabit gēs cōtra gentē gladium: nec exercebuntur vltra ad prelium. Hec dicit dñs Rm. Suscipe verbum. ℣. Lectio secunda.

DOmus iacob venite ambulemus in lumine domini dei nostri. Proiecisti enim populum tuū domū iacob q; repleti sunt vt oli ⁊ augures habuerūt vt philistiim: ⁊ pueris alienis adheserunt. Repleta est terra argēto ⁊ auro: ⁊ nō est finis thesauroz eoz. Et repleta est terra eoz equis: ⁊ innumerabiles quadrige eius ⁊ repleta est terra eius idolis. Opus manuum suarū adozauerūt: qđ fecerunt digiti eozum. Et incurvauit se homo. ⁊ humiliatus est vir. Ne ergo dimittas eis. Hec dicit Rz. Saluato⁹. Lectio tercia.

INgredere in petrā ⁊ abscōdere in fossa humo a facie timoris dñi: et a gloria maiestatis eius. Oculi sublimis hominis humiliati sunt: ⁊ incurvabitur altitudo viroz. Exaltabitur autem dominus solus in die illa quia dies domini exercituum super omnem superbum et excelsum: et super omnē arrogātem et humiliabitur: et super omnes cedros libani sublimes et erectas / et super omnes quercus basan. et super omnes montes excelsos / et super omnes colles eleuatos: et super omnem turrim excelsam et super omnē murum munitum / et super oēs naues tharsis: et super omne quod visu pulchrum est. Hec dicit dñs R. Iudite. ℣. In laudibus. ān. Secundū magnam misericordiam tuam. ps. Miserere. ⁊ cetera āfe. cū suis ps. vt in psalterio notant. Capitulū. Ecce dies. hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamantis. ān. Ecce hierusalē oculos et vide potentiam regis: ecce saluato⁹ venit soluere te a vinculo. ps. Benedictus. Ad vesperas. ān. In domum domini, ⁊ cetera antiphone cum suis ps. sicut in psalterio notāt. cpm. In diebus illis. R. Tu erurgens. hy⁹. Conditor. ℣. Rozate celi de super. ān. Querite dominum dū inueniri potest: inuocate eū dū prope est alla. ps. Magn. oco. vsq. C Feria iiij.

ān Auertet. ps. Dixit insipiens. et cetera
sic. vt in psalterio notantur. v. Egredie-
tur dominus de loco sancto suo. Lectio pma.

Esa.2. Et incuruabitur sublimitas
hominum: ⁊ humiliabitur al
titudo virorum. Et eleuabit
dominus solus in die illa: et
idola penitus conterētur. Et introibunt
in spelūcas petrarū ⁊ in voragines ter-
re a facie formidinis domini/ ⁊ a gloria
maiestatis eius: cū surrexerit percutere
terrā. In die illa proiiciet homo idola ar
genti sui/ ⁊ simulachra auri sui que fece
rat sibi: vt adoraret talpas ⁊ vespertilio
nes. Et ingrediet petras fissuras. Et in
cauernas saxorū/ a facie formidis dñi ⁊
a gllia maiestatis eius: cū surrexerit per
terrā. Quiescite ergo ab hoie cuius
spūs in naribꝰ eiꝰ: qz excelsus reputatus
est ipse. Her. R. Ecce virgo. vbs. viij. Let. ij.

Esa.3. Ecce enim dominator domin⁹ exer
cituum auferet ab hierusalem:
et a iudavalidum ⁊ fortē omne robur pa
nis/ et omne robur aque: fortem ⁊ virū
bellatorem et iudicem ⁊ prophetā ⁊ ario
lū et senē/ principē super quinquaginta/
et honorabilē vultu et consiliariū/ et sa
pientem de architectis/ et prudentem elo
quij mistici. Et dabo pueros principes co
rum: et effeminati dñabūtur eis. Et co
ruet populus vir ad virū: vnusquisq; ad
proximū suum. Tumultuabit puer cō
tra senem: et ignobilis contra nobilem.
Her dicit dominus. Kyrie. O vtinam domine
mitte quem missurus es: vide afflictionem populi
tui. Sicut locutus es veni ⁊ libera nos. v. A soli
ortu et occasu: ad aquilone et mari. Sicut. ij. vij.

Apprehēdet enim vir fratrem su
um/ domestici patris sui: et dicet
Vestimentū tibi est princeps esto noster:
ruina autē hec sub manu tua. Et respō-
debit in die illa: dicēs. Nō sum medicus/
⁊ in domo mea nō est panis neq; vestimē
tum: nolite cōstituere me principē pplī.
Ruit enim hierusalē ⁊ iuda cōcidit: quia
lingua eoꝝ et adinuētiones eorū contra
dñm. vt puocarēt oculos maiestatis eiꝰ
Agnitio vultꝰ eorū respōdebit eis: ⁊ pec-
catū suū quasi sodoma pdicauerūt/ nec
abscōderūt. Ve aie eorū: quia reddita sunt

eis mala. Dicite iusto qm̄ bene: quoniā
fructū adinuētionum suarum comedet
Ve impio in malū: retributio enim manuū
eiꝰ fiet ei. Populū meū exactores sui spo
liauerūt: ⁊ mulieres dñate sūt eis. Her.
R. Montes nō transibunt per hierusalē amplius
Nā in illa die stillabūt mōtes dulcedinē. Et colles
fluent lac et mel dicit dñs. v. Ego veniam dicit do
minus: et sanabo contritiones populi mei. Nam.
Gloria. Et col. Et si aliquod fest. sāctorū in
aliqua predictar fe. cōtigerit dñi fieri de
beat seruī. seu aliqua cōmēo. facta fue-
rit in eisd̄: deinceps non seruet ordo fest.
in lec. legēdis. et in v. ⁊ R. cātādis in fest.
subsequē. sed seruetur ordo v. et R. ⁊ lec.
ita tm̄ q R. fe. non omittāt ⁊ sēp si tot fe-
stiuitates vacauerint per ebd̄. qō R. de. ij. noc. hy-
sto. do. per ebdo. cantātur: tunc ibi dicāt
R. fest. Si vero. ij. fest. p vnā ebdo. nō va-
cauerint tūc in scdo noc. qñ de fe. agitur
vel in primo noc. xū ibi nisi vna sola fest.
per ebd̄. ad hoc vacauerit dicātur R. fest.
Nō per totū annū obseruet: qñ R. de hy
sto. do. per ebd̄. cātant nīh: cū per ellatem
nō dr nisi vnū solū R. fe. p ebd̄. quādo hy
sto. duratura fuerit. Si vero duratura
nō fuerit; oia R. fe. si necesse fuerit i vna
fe. ad matu. dñr. Et notandū est q R. fe.
non dñr: donec oia R. hy. do. dicantur.
qō per totum annū obseruetur. In tan-
ān Amplius. ps. Miserere. fo. xlvj. et cetera
sic. vt in psal. notāt. cap. Ecce dies. hy.
Vox clara. v. Vox clamantis. ān. De syon
exibit lex: et verbum domini de hierusalem. ps.
Benedictus. f. by. Ad vesp. ān. Beatus vir. ps
Nisi do. edi. fo. xl. vt in psal. notā. cap. vij.
In diebus illis. R. Tu exurgens. hy. Con
ditor. v. Rorate celi. ān. Ecce venit fortior me post
me: cuius non sum dignus soluere corrigiam cal-
ciamentorū eius. ps. Magnificat. Fest. v.
sup noc. ān. Dñe deus. ps. Saluū me fac.
f. xcv. ⁊ cetera sic. vt i psal. notā. v. ⁊ R. q
in. ij. fe. per ordi. dñr. vbs. dictū est. Let. j.

Esa.9. Populus meus qui beatum te di
cunt ipsi te decipiunt: et viam
gressuum tuorum dissipant.
Stat ad iudicandum dñs: et
stat ad iudicādos populos. Dñs ad iudi
cium veniet cū senib⁹ popli sui: et principi
bus eiꝰ. Vos enim depasti estis vineam

mea: et rapina pauperis in domo vestra
Quare atteritis populū meum ⁊ facies
pauperū cōmolitis et confunditis dicit
dñs deus exercituū. Et dixit dñs. Pro eo
q̄ eleuate sunt filie syon / et ambulauer
unt extento collo: et nutibus oculorum
ibant et plaudebant et ambulabant et
pedibus suis composito gradu incede-
bāt: decaluabit dominus vertices filia
rum syon et crinem earum nudabit. Hec
dicit dominus. Lectio secunda.

IN die illa auferet dñs ornatū cal
iamētor: ⁊ lunulas ⁊ torques et
monilia ⁊ armillas ⁊ mitras et discri-
minalia ⁊ periscelides ⁊ murenulas
⁊ olfactōriola ⁊ inaures ⁊ anulos ⁊ gē
mas in frōte pēdētes ⁊ mutatoria ⁊ pal
liola ⁊ linteamina ⁊ acus ⁊ specula ⁊
sindōes ⁊ vittas ⁊ tenistra. Et erit p sua
vi odore fetor: ⁊ pro zona funiculꝰ: ⁊ pro
crispāte crine calvitiū ⁊ p fascia pectora
li ciliciū. Pulcherrimi quoq; viri tui gla
dio cadēt: et fortes tui in prelio. Et mere
bunt atq; lugebūt porte eius: ⁊ desolata
in terra sedebit. Hec dicit. Lectio iij.

APprehēdent septem mulieres vi
rū vnum in die illa: dicentes. Pa
nem nostrum comedemus et vestimen-
tis nostris operiemur: tantummodo in
vocetur nomen tuū super nos aufer op
probriū nostrum. In die illa erit germē
dñi in magnificentia et gloria: et fructꝰ
terre sublimis et exultatio his qui sal
vati fuerit de israel. Et erit. Omnis qui
relictus fuerit in syon et residuus in hie
rusalem: sanctus vocabitur omnis qui
scriptus est in vita in hierusalē. Hec dicit
In laudibus ān. Tibi soli peccaui ℣s. Mi-
serere. f. rvj. et cetere añe vt in psalterio
notantur. Capitulum. Hymnus vꝫ. vtē.
in. vj. feria. ān. Benedicta tu in mulieribus: et
benedictus fructus ventris tui ℣s. Benedictꝰ.
fo. vij: Ad vespe. ān. Et omnis ℣s. Memen
to fo. xl. et alie añe vt in psal. notāt. cum.
ix. hyꝫ. ⁊ vꝫ. vtē. in secūda fer. ān. Exspecta
bo dominum saluatorem meū et prestolabor eū dū
prope est alleluya ℣s. Magnificat fol. xlvij.
Cfe. vj. sup not. ān. Exultate deo ℣s. Jām
et cetere añe vt in psal. notantur. vꝫ. et ix.
per ordinē dicant vtē dictū est. Lectio. j.

SI abluerit dñs sordes filiarū Esaie. 4. 3. Regl. 6.
syō et sāguinē hierusalē lauerit de medio eiꝰ: in spū iudicij
et spū ardoris. Et creabit dñs
sup omē locū mōtis syō / et vbi invocatꝰ est
nubē per diē: et fumū ⁊ splēdorē ignis flā
mātis in nocte. Sup omnē enim gloriā
protectio / et tabernaculū erit in umbra-
culum diei ab estu / et in securitatem ⁊ ab
sconsionem a turbine et a pluuia. Hec di
cit dominus. Lectio secunda.

CAntabo dilecto meo canticum pa
trueli mei: vinee sue. Vinea facta
est dilecto meo in cornu filio olei. Et sepi
uit eam et lapides elegit ex illa et planta
uit vineam electā ⁊ edificauit turrim in
medio eius: et torcular extruxit in ea. Et
expectauit vt faceret vuas: et fecit labru
scas. Nūc ergo habitatores hierusalem
et viri iuda: iudicate inter me et vineam
meam. Quid est quod vltra debui facere
vinee mee / et non feci ei? An quod expe-
ctaui vt faceret vuas / et fecit labruscas? Et
nunc ostendā vobis: quid ego faciā vinee
mee. Auferam sepem eius: et erit in dire
ptionē. Diruā maceriā eius: ⁊ erit in con
culcationē. Et ponā eā desertā: ⁊ nō pu-
tabit neq; fodietur. Et ascendet sup eā vep-
res ⁊ spine: et nubib⁹ mādabo ne pluāt
super eā imbrem. Hec dicit. Lectio iij.

VInea enim dñi exercituū domus
israel est: et viri iuda germē eius
delectabile. Et expectaui vt faceret iudi-
ciū / ⁊ ecce iniquitas. ⁊ iusticiā / ⁊ ecce cla-
mor. Ve qui cōiungitis domū ad domū:
et agrum agro copulatis: vsq; ad termi
nū loci. Nūquid habitabitis solus in
medio terre? In auribus meis sunt hec:
dicit dñs exercituū. Nisi domus multe
deserte fuerint: grandes et pulchre absq;
habitatore. Decē enim iugera vineārū
facient lagūculā vnam: et triginta mo-
dij sementis facient modios tres. Hec di.
In lau. ān. Spiritu principali ℣s. Miserere
fo. xvj. et alie añe vt in psalterio notant
Capm hyꝫ. et vꝫ. vtē. ān. Ecce veniet deus ⁊
homo de domo dauid: sedere in throno alleluya ℣s
Benedictus. fo. vij. Ad vēs quādo nō fit
plenū serui. de setā maria nec de aliquo
sācto vt in vigi. et quatuor tpibus ⁊ etiā

per totā quadrageli. sup hos. ān. In conspectu ps. Cōfitebor. iij.k.xlj.z cetere afie vt in psalt.notat. Cpm. Ve. hymp.z ỹ. vt decet. Ad vēs. q̄ erunt de sctā maria vel fest. ir.lec.fiat mēo.de aduen.cū hac ān. Ex egipto vocaui filium meum: veniet vt saluet populum suum ps. Magni. oco vtō. Sab. qñ nō fit plenū seruī. de sācta maria: nec de aliquo fest.ir lec. vt inbigi.z in.iij.tpibus et etiam ver totam.xl. super nocturn. ān. Quia mirabilia hs. Cantate. ij.ko. crriij. et alie afie vt in psal.notāt. In laudibus ān. Benigne fac hs. Miserere. ko. rxj. et cetere afie que sequūtur vt in psal. Capitulum hymp. ỹ. vt decet. ān. Ego nō noli timere: ecce deus veniet alleluya hs Benedictus. ỹ Gloria. oco Erita q̄s dñe. Supradictus ordo. ār. et ponū in noc. ad matu. et ad vesp. seruet p totū annū in fest. siue de fe. agit. siue de festo. iij. lectio. sine po. Te deum. excepto pas. tpe. et excepta octa. die sācti andree: et singul. me. bte marie et sctī loci: seruet et ỹdictus ordo in laud. tñ in oībus festis per annū quādo de fe. agit in laud. nisi in tertia ebdo. aduen. dñi: et in prima ebdo. ante pascha. et nisi in vigi. natiui. dñi. et in tempore paschali.

Sciendum est q̄ p totū annū solet fieri plenū seruit. in cho. de fest. loci semel in qualibet ebdo. vbi cōuenīēs posset celebrari: de in collegijs prebendō. z in ecclīs parochialibus vbicunq; etiam sit ecclesia dedicata in honore alicuius alterius sācti q̄ de sancta maria. Ob minus plene cōtinet in ordinarijs? Sarū. cū ecclesia cathedrali Sar. in honore beate marie sit dedicata. Impeditur aūt ista ỹdicta cōmēoratio illius de cauda quib? cōmēoratio bte marie impedit: vt inferius patebit. cum sit etiam dignitatis sez cū regi. cho. et fiat predictū seruit. de propria hysto. si habeatur: sinaūt de cōi. vt sic. Ad vēs. super hos feri. illa sola ān. q̄ intitulat in fe. eiusdem super hos ad. j. vēs. Ita tamen q̄ si festū quicq; hēat añas. i ppria hysto. super hos ad primas vēs. tūc habeat hic primā añ. super hos fe. Et cetera sicut in festo eiusdem: ꝓter Ve. quod non dicetur. Tamē si illud fest. habeat vigi. nō ỹ oco de vigi. z oco de die dict. Excepto q̄ vi

fit cōmēo. de sācto iohāne bap. ỹ oco de vigi. quia oratio de die nō cōuenit cmēoratioī et sic de cōmunibus. Sibi etiā fit cōmēo. de apīs petro et paulo: oco q̄ est in octa. die eozundē dicatur. Et qñ fit cōmēo. oim sctōz. tūc ad primas vesperas super hos feriales ỹ ista ān. Sancti dei oēs. ecc. oia vēs. cū ista oone Concede quesumus oipotens deus. Nulla fit memoria nisi qñ in aliquo festo. iij. fr. vel infra oc. sine regimine cho. celebrēt tūc fiet mēo. de festo siue de octa. Cū infra aduentū fiat mēo. de adue. z de sctā maria. Similiter a circumcisione dñi fiat mēo. de sctā maria vsq; ad purificatio. beate marie: nisi in die epyphā. et ad octa. pas. vsq; ad ascen. dñi: fiat mēo. de resurrectione de quocunq; fit seruit. nisi in inuētione sce crucis vt inferius patebit. Ad matu. oia fiāt sicut in fest. eiusdē cū. ir. añis. z. ir. hys primo ỹ. cū pris trib⁹ lec. z trib⁹ pris Ve. z ỹ. de die ante laudes. In laud. vna sola ān. super omnes hos z̄c. Ita tñ q̄ in toto tpe paschā. dicatur sola prima ān. cum trib⁹ pris hys et trib⁹ primis lec. et trib⁹ primis Ve. q̄ terminētur cū. Alleluya. Ante lau. vero ỹ. sicut in prima die. In laudibus hec sola ān. q̄ ỹ primo in lau. i fest. eiusdē. ỹ hic super oēs ps. Cetera oia ad matu. et ad omnes alias horas sicut in fe. eiusdem annotatum est expleāt: cū hac ān. semper extra octa. sācte trinitatis. Te deum. super hm. Quicunq;. Si vero festum habeat octa. oia fiāt sicut infra. de. annotatū est cū predicta ān. super hos feriales ad vēs z cum predicta ān. sup hm. Quicunq;.

Sciendū est etiam q̄ in singulis ebdo. per aduen. nisi in tertia ebdo. fiat plenū seruitū de beata maria semel in cōuētu In quarta etiā ebdo. si dies natalis dñi in. fest. ecclesie: tunc in aliqua fest. p̄cedēte ipsius ebdo. fiat predictum seruitū. sīc ab octa. epyphā. vsq; ad quinquage. et ab octa. paschē vsq; ad ascen. dñi: z a festo sancte trinitatis vsq; ad aduen. dñi. et hoc in sab. nisi tale festū interturbet vel impedierit vnde ir. lectiones vel iij. lec. cum regimine cho. fieri debeāt vel vnde Ve. propria vel proprie lau. habeāt / vel ternarū iij. tpin: vel vigi. sctōz. siue de tpali impe

uerit. Licet si fest. scīor tolāmus ꝓpau. ypo
bti sorore ꝙ eius uel breuiu sab. cōnge.
serum. de eis dicatur. Cū aūt ꝓplis sab.
ꝓpter hec ꝓdicta impedimēta serui de
scā maria fieri nō poterit: tūc i aliqua
fē ipsius ebdo. ubi cōueniēs? possit ce
lebrari celebrēt semper sine aliqua mēo.
nisi cū fuerit fest. uel octa alicuius sācti.
in. ecc. sine regimine cho. qō in ipsā die cō
tigerit tunc enim fiat mēo. de octa. uel de
fest. cūi. Nulla enim fiat mēo. de cruce nr
q̄ de scīs loci: nec de oib⁹ Atis. tīs p aduē.
fiat mēo. de aduen. sed nō de oibus scīis.
Et etiā in tpe pas. fiat mēo. de resur: sed
nō de cruce nec de oibus sācīs. Fiat aūt
ꝓcessū seruitū. in. uj. fē. in. i. si a fe. uacaue.
Si naūt fiat tūc in. ij. fē. ꝓcēs. Fiat aūt
ꝓdictum seruitū. de sancta maria in
iij. fē. in rogationibus: ⁊ in. vj. fē. sc̄z in
ascensione dñi: nisi aliquod fe
stū cū regimine cho. ubidem cōnge. Tamē
q̄cunq; fest. in ecc. in. uj. fē. in. i. cōnge.
et in. ij. fē. a festo uacauerit: tūc fiat ple
nū seruitium de sancta maria in ipsa. ij
feria. Tamen scīendum est q̄ si aliquod
festum cū regimine chori in aliqua ebdo
ma. celebretur: tūc in crastinū plenum ser
uitium de scā maria fieri debeat: tūc in ipso
festo siue in dominica fuerit siue nō erūt
uesperē de sancta maria et solemnis me
moria de fest. uel de dominica nisi dūpler
fest. fuerit uel fest. unde suas primas uēs.
habere non poterit: et nisi in octa. ephie
aliē. dñi. corpis xpi. ⁊ dedi. ecclie tūc enim
fiat tūm mēo. sol. de scā maria cū hac ān

Sub tuam ꝓtectionē confugimus: ubi inuenit
acceperit uirtutē ⁊ ꝓpter hoc tibi psallimus dei ge
nitrix uirgo. ps. Magn. Per aduē. uero cū
hoc ℣. Egredietur uirga. oco. Deꝰ qui de bte
marie. Ad octa. ephie usq; ad purifica.
cū hoc ℣. Sancta dei genitrix. oco. Deus qui
salutis. In alio uero tempore anni cum
hoc ℣. Sancta dei genitrix. Oratio. Cōcede
nos. Quotiēscūq; enim fit mēo. de scā
maria cū hac ꝓdicta ān. sc̄z. Sub tuā ꝓtec.
nō dicāt uespe. de ea. Ecce uirgo. licet dupl. fest.
nō fuerit. Aue uo. uel nō erūt de cōmēo.
bte marie. Nulla enim sme. totus anni
suas habet. ij. uēs. nec etiā mēo. loco secū
uarū uespe. In fest. uero bte marie ugis.
nulla fit mēo. de cōme. ejusdē qñ fit in era
stino. Qñ uero fit plenū seruit. de sancta
maria per totū aduē. Ad uēs. super ps.
hec sola ān. Prophete predica. ꝙ. feria. cpm.
Ecce virgo. Nō ℣. in cōme. bte marie
hyⁿ. Aue maris stella. ℣. Egredietur virga.
ān. Ne timeas. ps. Magn. oco. Deꝰ q̄ de bte
marie. recte ān. ⁊ cpm. ⁊ oco. uēs. in do.
j. aduen. dñi. ad uēs. de scā maria. Mēo.
de aliquo scō fiat si habeat ⁊ postea de
aduē. Cōpl. de aduē. nō muta. nisi q̄ i hyⁿ
℣. Gsa tibi dñe q̄ natus. Ad ma
tut. In honore btissime marie vgis.
Jubilem⁹ dño. ps. Venite. hyⁿ. Quē ter.
ān. Benedicta tu in mulieribus ⁊ bēdictus fructꝰ
ventris tui. ps. Dñe dñs nr. ℣. ij. ān. Si
cut mira electa odore dedisti suauitatis sācta dei
genitrix. ps. Celi enar. ℣. v. ān. Speciosa
facta es ⁊ suauis in deliciis tuis sācta dei genitrix
ps. Domini est terra. ℣. viij. ān. Spe
cie tua et pulchritudine tua: intēde prospere procede ⁊
regna. ps. Eructauit. ℣. xx. ān. Ad diuadit
eam deus vultu suo: deus in medio eius non cōmo
uebitur. ps. Deus nr refu. xx. ān. Sicut
letantiū omniū nostrū habitatio est in te sācta dei
genitrix. ps. Fundamēta. ℣. xxx. ān. Ora
de maria virgo: cunctas hereses sola interemisti in
vniuerso mūdo ps. Cātate. j. ℣. xxxij. ān. Di
gnare me laudare te virgo sacrata: da michi virtu
tem cōtra hostes tuos. ps. Dñs regna. crul.
℣. xxxij. ān. Rorate celi de super et nubes pluāt
iustum: aperiatur terra et germinet saluatorē ps.
Cantate. ij. ℣. xxxij. vlus. Egredietur vir
ga de radice iesse. Lectio prima.

Vita sancti Lucę capitulo. i. capitulo. j.

Missus est āgelus gabriel a deo
in ciuitatem galilee cui nomē
nazareth/ ad virginem despō
satam viro cui nomen erat io
seph de domo dauid: et nomen virginis
maria. Ad mariā ergo virginē gabriel
mittit: qui dei fortitudo nominat. Illū
quippe nūciare veniebat: qui ad debellā
das aereas potestates humilis appare
re dignatus est. De quo per psalmistam
dicitur. Dñs fortis et potēs: dñs potēs
in prelio. Et rursus. Dñs virtutū ipse est
rex glorie. Per dei ergo fortitudinē nun
ciādus erat q̄ virtutū dñs ⁊ potēs in plio
contra aereas ptātes ad bella veniebat.
Multas ob causas nō de simplici virgi-

ne: sed de desponsata voluit dñs nasci. Primo videlicet vt per generationem ioseph cuius cognata maria erat: marie quoq; noscceretur origo. Neq; enim mos est sacre scripture: genealogiam feminarum terere. Nam ⁊ de utroq; intelligi potest: quod dicitur de domo dauid. Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: malens aliquos de ortu suo q̄ de pudore dubitare parentis. Simul et virginibus impudicis occasionem tollens: ne matrē quoq; saluatoris dicerēt falsis suspitionibus infamatam. Tertio vt in egyptū iens et inde rediens: haberet viri solatium/qui integerrime virginitatis custos pariter ac testis existeret. Quarto ne partus eius diabolo pateret/et ne quasi eū de virgine natum cognosceret: et fortitā quasi ceteris hominibus eminentiorem morti tradere timeret. Maria autem hebraice stella maris: syriace vero domina vocatur. Et merito: quia totius mundi dominum/⁊ lucē seculis meruit generare perennem. Et ingressus angelus ad eam dixit. Aue gratia plena dominus tecū: benedicta tu in mulieribꝰ. Bene gratia plena vocatur: que nimirum gratiā quam nulla alia meruerat assequitur. vt ipsum videlicet gratie concipiat et generet auctorem. Que cū audisset: turbata est in sermone eius. Discc virginem moribus/discc virginem verecundia: discc virginem oraculo/discc mysterio. Trepidare virginum est: et ad omnes viri ingressus pauere. Discc verborum virgo vitare lasciuiam. Et maria etiam salutationem angeli verebatur. Erat tamē cogitans (inquit) qualis esset hec salutatio. Et ideo cum verecundia illud faciebat: quia pauebat. Cum prudētia: quia benedictionis nouam formulam mirabatur/que nusq̄ lecta est/nūq̄ ante comperta. Vbi. Missus est ij. de dominica prima aduentus. Lectio secunda.

QNe timeas maria. Quia salutatio ne insolita vt pote que ei seruabatur viderat turbatam: quasi familiarꝰ notam vocans er nomine ne timere debeatiubet. Et quia gratia plenam vocauerat: eandem gratiam et astruit plenius et uberius explicat dicens. Ecce concipies in utero et paries filium: ⁊ vocabis nomē eius iesum. Jesus saluator interpretatur: siue salutaris. Cuius sacramē tum nominis/alloquēs ioseph angelus exposuit. Ipse enim (inquiens) saluum faciet populum suum/a peccatis eorum Nō ait populum israel/sed populum suum/hoc est in unitatē fidei ex preputio et circumcisione vocatum: quibus ex diuersa parte congregatis fieret unum ouile et unus pastor. Hic erit magnus: et filiꝰ altissimi vocabitur. Et dabit illi dominꝰ deus sedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternū/et regni eiꝰ non erit finis. Non autem ideo futuri temporis verbis iesus magnus erit futurus/filius altissimi vocādus/sceptrum dauid accepturus/et in domo iacob regnaturꝰ asseritur: quia (iurta quod heretici sapiunt atq; a veritate desipiunt) christus ante mariā non fuerit: sed quia homo assumptus in domino clarificatus est ea claritate quā verbum dei habuit priusq̄ mundus esset apud patrem Hoc est: vt idem filij nomen eandem christi personam homo cum deo plenus gratia et veritate sortiretur. Quod eundem ipsum patrem habere dauid/quem filiū altissimi vocari pronunciat: in duabus utriq; naturis vnam christi personam demonstrat. Accepit autem sedem dauid/vt numirum gentem cui dauid quondā et filij eius temporalis gubernacula regni prebuerunt: ipse perpetuum vocaret ad regnum/quod ei paratum est ab origine mundi. Domum autem iacob totā ecclesiam dicit: quevel de bona radice nata/vel cum oleaster esset/merito tamen fidei in bonam inserta est oliuam. Quo modo fiet istud: quoniam virum non cognosco? Propositum sue mentis reuerenter exponit: vitam videlicet virginalē se ducere decreuisse. Que quia prima feminarum tante se virtuti mancipare curauit: iure singulari pre ceteris feminis beatitudine meruit excellere. Tu autem. Vbi. Aue maria. iij. Lectio tertia.

QUomodo inquit fiet istud: quoniam virum non cognosco? Nō ait

vnde hoc sciam: sed quomodo fiet inquit ordinem videlicet obsequii cui subdatur inquirens non signum cui crederet flagitans. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obūbrabit tibi. Nō virili inquit a domino cognosceris semine: sed spiritus sancti in quo impleberis opere concipies. Erit in te quidem conceptio: libido autem non erit. Cōcupiscentie non erit estus: umbram faciet spiritus sanctus. Verum in eo quod ait. et virtus altissimi obumbrabit tibi: potest etiam incarnati saluatoris vtraq; natura designari. Umbra quippe a lumine solet a corpore formari. Beata itaq; virgo quia quasi purus homo plenitudinem diuinitatis capere corporaliter nequibat: virtus et altissimi obumbrabat: id est incorporea lux diuinitatis corpus in ea suscepit humanitatis. Ideoq; nō nascetur ex te sānctum: vocabitur filius dei. Ad distinctionem nostre sanctitatis singulariter sanctus nasciturus asseritur. Nos quippe et si sancti efficimur: non tamen nascimur: quia ipsa natura corruptibilis conditione constringimur. Ecce elizabeth cognata tua: et ipsa cōcepit filiū in senectute sua. Ne se parere virgo diffidat: accipit exemplum sterilis pāriture: vt discat deo omnia possibilia etiam que ordine nature videtur esse cōtrāria. Si quem vero scire iuuat quo modo beate marie cognāta dicant elizabeth cum hec de domo dauid tribu de filiabus aaron originē duxerit: animaduertat progenitorum liberis inuicem nuptiis traditis vtramq; tribum potuisse contingere. Ecce ancilla domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Quāta cū deuotione humilitas que et angeli promissum optat impleri: et seipsam que mater eligitur nūcupat ancillam: apertissime insinuans quia non merito sibi vendicet. Fiat inquit sine viri semine conceptio in virgine: nascatur de spiritu sancto integra carne sanctum: quod nascetur de homine matre sine homine patre vocetur filius dei. Tu autem domine miserere. ℟m. Suscipe verbum. ℣. Non repetatur. vij. ℟m in commemoratione beate marie: nec de festo loci. Quod per totum annum et a. lxx. vsq; ad pascha obseruetur. ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. Iste ℣. dicitur ante lauᵒ quando fit plenum seruicium de sancta maria per totum annum. ¶ In laudibus hec sola ān Prophete predicauerunt ps. Dominꝰ regnauit. fo. vj. Capm. Ecce virgo concipiet. hymn. O gloriosa femina. ℣ Elegit eam. ān. Spiritus sanctus ps. Benedictus. Oratio. Deus qui de vte marie. Ꝑco. fiat sicut superius dictum est ad veſ. Ad. j. ān Prophete predicauerunt. ps. Deus in nomine. fo. ix. Beati immaculati in via. Retribue. ān. Te iure. ps. Quicunq; fo. x. Capitulū. Regi seculorum. ℟ Jesu christe. et dicit cum cātu communicali. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. ān. Missus est. ps Legem pone. fo. xj. capm. Ecce virgo. ℟. Diffusa. ℣. Specie tua. Oratio. Deus qui de beate ma. Ad. vj. ān Angelus. ps Deficit. f. xij. capm Egredietur. ℟. Specie tua. ℣. Iomma. Ad. ix. ān Ave maria. ps. Mirabilia. fo. xiij. capm Nō secundū visio. ℟ Iomnabit. ℣. Elegit. oco vēſ. Requiescat hec ad matutinas. Cetere antiphone et Capitulū. ad commemorationem. vte marie in prima dñica aduentus dñi.

¶ Littera dominicalis. A tota cātetur hystoria. 2. vel. erunt de cōmuno. 3 memo. de do. et de sancta maria cū hac ān. Ave maria. Fe. 2. 3. et sabbato de comune. Fe. 5. de fe. ℣. de. 1. noctur. et missa de. 4. fe. Fe. 6 dicuntur ℣. de noc. cum ℣. fe. et epistola et euan. eiusdem fe. A

¶ Littera dñicalis. B tota cantetur hysto. et memo. de octa. et de sancta maria festū sancti olimādi differatur in crastinū: vespere in do. erūt de festo. Fe. 2. de sācto olimō do. oia de cōi vnius cōfeſ. 3 pōti. Fe. 4. 6. 3 sabbato de cōmēoracionibus et missa de oct. 1. dicitur in capitulo. ℣. fe. pterimittatur. B

¶ Littera dñicalis. C tota cantetur hysto. ad. 1. vel. q erūt de do. fiat mēo. de sctō olimādo: de octa. et de sancta maria. Ad. 2. vel. que erunt de sācto nicolao. mēo. de do. de oc. et de sctā maria cū ān. Ave maria Fe. 5. 6. 3 sab. de cōme. 3 ℣. fe. pterimittat. C

¶ Littera dñica. D totū de do. et festū sācti nicolai differatur in crastinū nisi fuerit festū loci. Fe. 2. de sācto nicolao. 3 mēo. de oct. 3 de sancta maria cū missa de oct. in capło. Fe. 5. 6. et sabbato de cōme. Fe. 4. ō ℣. fe. cū missa eiusdē fe. vbi fel. applicatur est festum loci differatur festū sancti nicolai ad. 4. feriā. D

¶ Littera do. E de seruit. dñicali. Ad. 1. vesp. que erūt de do fit solē. mēo. de sācto nicolao: de octa. et de sancta maria et missa de octa. ō in capło. 2. vespere erūt de cōcep. vte marie: 3 sol. mēo. de do. tm. Feria. 2. de cōcep. Ad. 2. vesp. memo. de cōm. 3 de aduen. domini solen. Feria. 3. 4. et. 5. de cōm. Fe. 6 E

dicitur ℣. ꝛc. Epistola et euangelium eiusdem ꝛc.

H ¶ Littera dñica. H totū de do. festū concep. differatur in crastinū. 2. vel. erunt de concep ⁊ sol. mēo. de do. tātū. Feria. 2. de cōcep. ⁊ sol. mēo. de aduen. tantū. Ad. 2. vesperas de concep. fiat solen. mēo. de cōme. et de aduentu. Feria. 3. et. 5. et sab. de cōme. Feria. 4. dicitur ℣. ker. et missa eiusdem feric.

G ¶ Littera dñicalis. G de serui. dñicali. Ad. 1. vel. que erūt de festo. fiat solennis memo. de dominica tantū. Secunde vesperē erunt de dñica et memo. de comme. et de sancta maria cum ān. Ne timeas. Feria. 2. 3. et sab. de cōme. Fe. 4. de fe. ℣. de. 1. noc. Fe. 6. de fe. cū ℣. fe. Epla et euāgeliū eiusdē feric.

¶ Dominica secunda aduentus dñi: ad vel. ān. Benedictus. ps. Ipsum. vbi. in precedenti sabbato notatum est. Capitulū.

Luce 4. IN die illa erit germen dñi in magnificentia et gloria / et fructus terre sublimis: et exultatio his q̄ saluati fuerint de israel. ℟. Docebit nos. viij. hyp⁹. Conditor. ℣. Rorate celi. ān. Orietur sicut sol saluator mūdi: et descendet in vterū virginis sicut ymber super gramen alla. ps. Magnifi. Oco.

EXcita dñe corda nostra ad preparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentū purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Qui tecum. ¶ Gloria beate marie vbi. Ad matutinas inuita. Rex noster aduenit christus. Quē iohannes predicauit agnū esse venturū. ps. Venite. hyp⁹. āc. ps et. ℣. vt in. s. dñica aduentus. Lectio. i.

Regi. 7. et legit 3 aduen. Mat. 3. VE qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandā: et potandū vsq; ad vesperam vt vino estuetis. Cythara et lira et timpanū et tybia ⁊ vinū in cōuiuys vestris: et opus dñi non respicitis / nec opera manuū eius cōsideratis. Propterea captiuus ductus est populus meus quia non habuit scientiā: ⁊ nobiles eius interierunt fame: et multitudo eius siti exaruit. Propterea dilatauit infernus animam suam / ⁊ aperuit os suum absq; vllo termino: et descendent fortes eius / et populus eius / et sublimes glorioſiq; eius ad eum. Hec dicit dominus. ℟m.

HIerusalē cito veniet salus tua: quare merore cōsumeris: nūquid consiliarius non est tibi, quia inuoluit te dolor. Saluabo te ⁊ liberabo te: noli timere. ps. Israel si me audieris non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienum: ego enim dominus. Saluabo te. Lectio secunda.

ET incurvabitur homo et humiliabitur vir: et oculi sublimiū deprimentur. Et exaltabitur dñs exercituū in iudicio: et deus sanctus sanctificabitur in iustitia. Et pascentur agni iuxta ordinē suū: et deserta in vbertatem versa aduene comedent. Hec dicit dñs. ℟m.

ECce dñs veniet et omnes sancti eius cum eo, et erit in die illa lux magna: et exibūt de hierusalē sicut aqua munda. Et regnabit dñs in eternū super oēs gentes. ℣. Ecce dñs in virtute veniet. et regnū in manu eius et potestas et imperiū. Lectio. iij.

VE qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis: et quasi vinculum plaustri peccatum. Qui dicitis festinet ⁊ cito veniat opus eius vt videamus: et appropiet ⁊ veniat cōsiliū sancti israel: et sciemus illud. Ve qui dicitis bonū malū et malū bonū: ponentes tenebras lucem ⁊ lucē tenebras / ponentes amarū in dulce / et dulce in amarū. Hec dicit. ℟. Ciuitas hierusalem noli flere quoniā doluit dominus super te. Et auferet a te omnem tribulationem. ℣. Ecce in fortitudine veniet: et brachiū eius dominabitur. Et auferet. Gloria patri. Et au.

¶ In. ij. noc. fiant medie lectiones de sermone beati marini episcopi. Lectio. iiij.

SUperiore dñica capitulū euangelicū differentes / quandā partem eius perstrinximus: superest vt sequentia decurramus. Descripsimus enī quid esset quod ait dñs In illa nocte erūt duo in lecto vno: et reliqua. Nūc ergo videamus quod reliquū est. Dicit enim eadem diuina sententia. Erūt due molentes in pistrino: vna assumetur et vna relinquetur. Primū igitur considerandū est: quomodo constet molentis officium: deinde que sunt due que molere dicuntur / terno quid pistrinū sit / quis de molitionis effectus. Nulli dubium est q̄ molere non aliter constat: nisi duobus lapidibus apparatis et conuenientibus sibi / vt alteri et his magnitudo alterius imponatur / et illū qui dē lapidē qui prior solo sternitur esse pigrum et tardū et pene (vt ita dixerim) otiosum / ac nisi superioris participatione lapidis oneraretur / forsitan necessarius non videretur: ita dū ille operatur / etiā iste vtilis inuenitur. Ille autē

id est superior lapis / tanta velocitate operis circũfertur: vt fallens oculos / in ipsa celeritate stare credatur. et putetur immobilis esse dum currat. Qui quanto violentius actus fuerit: tanto opus perfectius cõsummatur. Ita ergo prior lapis stat et iacet: et pene nichil pdest. Ille vero alter / que inferũtur cũcta suscipit / que venunt vniuersa cõplectitur: et per cauernulas quasdã vterq; quod operetur acquirit. Qui molit autem hoc habere videtur officiu: vt perutili cura granorum asperitate confracta / et mutuis eorum occultisq; uisceribus similaginem medullãq; producat: et sordium lentitate discussa / in apertum profert omne quod purum est / et quo mũdissimum panem conficiens gratiam domini consequatur. Tu autem domine. Rm.

Ecce dñs veniet protector noster sanctus israel. Coronã regni habens in capite eius. ℣. Et dominabitur a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terrarũ. Coro. Lectio quinta.

Hos igitur duos molares lapides duo arbitror esse testamenta: hoc est legẽ moysi / et euangeliũ dñi. Que ita sunt disposita dei parata / vt sibi testamentũ vtrũq; connectat: sicut ait saluator. non veni legem soluere: sed adimplere. Et ad vicem molarũ aliud prius solo positũ / aliud insuper collocatũ: hoc est / legem primũ hominibus constitutã: deinde ad perfectũ euangeliũ. Que lex velut inferioris mole sarũ ita erat pigra / tarda et penitus otiosa: vt quicquid operando acceperat / id omne perdiderit dicente de iudeis propheta. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum non est vsq; ad vnum. Ergo nisi euangeliũ superpositũ fuisset: adhuc lex veluti tarda et grauis iaceret in terra iudaica et vnius prouincie cooperiretur angustijs. Nisi euangelium in quam datũ esset: lex necessaria omnino non esset. Hoc autem lex operabatur sine euangelio: quod vno saltu fieri potest. Confringere poterat non prodesse. sicut ait beatus apostolus. Lex autem iram operatur: gratiam vero non prestat. Tu autem domine mise. Rm.

Sicut mater consolatur filios suos: ita consolabor vos dicit dñs / et de hierusalẽ ciuitate quã elegi veniet vobis auxiliũ. Et videbitis et gaudebit cor vestrũ. ℣. Dabo in sion salutem: et in hierusalem gloriam meam. Et videbitis. Lectio sexta.

Sancte ergo lege / euangeliũ datũ est: quod veteri superpositũ testamento vtrũq; condecorat / ac tanta velocitate operis circũfertur / vt volubilitate sui seculũ omne circũcat. Hoc est inferna visitet / celestia penetret / et terrena collustret. Quod euangelium tanq; superior mola / cũctos credentes suscipit / omnes aduenientes accipit / et veluti per quasdam cauernulas preceptorũ ad interiora transmittit: vt ibi hinc inde duorũ testamentorũ salutaribus mandatis / gentilitatis asperitate molita: producat omne quod purũ est. Quã similitudinem testamentorũ ezechiel prophetã arbitror perstrinxisse: cũ dicit rotam in medio rote esse connexã. Harũ igitur molarũ operatione id est noui ac veteris testamenti hoc agit sancta ecclesia cura perutili. vt peccatorũ asperitate discussa / et occultis cogitationibus medullã mundi cordis eliciat: et celestibus mandatis mandata et intimis spiritalia alimenta producat. de quibus alimentis paulus apostolus ait. Lac vobis potum dedi: non escam. Et iterum. Perfectorum autem hominum est solida esca: qui propter habitũ / sensus exercitatos habent. Et reliqua. Ac spiritũ nostrum omni humanitate purificãs velut similaginem deo offerre cõtendit: sicut dauid sanctus ait. Sacrificiũ deo spiritus contribulatus. Tanta autẽ velocitate circũfertur euangeliũ: vt non nisi sapientes cursum eius intelligant. Quem beatus paulus intelligens ait / vt sermo dei currat et clarificetur in nobis. Tu autem domine. Rm.

Hierusalem plãtabis vineam in montibus tuis: et exultabis quia dies domini veniet / surge syon occurre ad deum tuum: gaude et letare iacob. Quia de medio gentium Saluator tuus veniet. Uersus Exulta satis filia syon: iubila filia hierusalem. Quia de. Gloria patri et filio. Saluator.

℣ In tertio nocturno Euangelium secundum Lucam. xxi.

Luc. xxi

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Erũt signa in sole et luna et stellis / ⁊ in terris pressura gentium pre confusione sonitus maris ⁊ fluctuũ: arescentibus hominibus pre timore et expectatione que superuenient vniuerso orbi. Et reliqua.

Omelia beati Gregorii pape lectio. vij.

Orat. i. DOminus ac redemptor noster / paratos nos inuenire desiderans / senescentem mundum que mala sequantur denunciat: vt nos ad eius amore cõpescat. Approprinquantem eius terminũ / quante percussiones preueniant innotescit. Ut si deum metuere in tranquillitate nolumus: saltem vicinũ eius iudicii vel percussionibus / attriti timeamus. Hinc etenim lectioni sancti euangelii quã modo vestra fraternitas audiuit: paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentẽ / et regnũ aduersus regnũ: et erunt terremotus magni per loca / et pestilentie et fames. Et quibusdã interpositis: hoc quod modo audistis adiunxit. Et erũt signa in sole ⁊ luna et stellis: et in terris pressura gentiũ / pre confusione sonitus maris et fluctuum. Tu. Rm.

7 EGredietur dñs de samaria ad portã que respicit ad orientem: et veniet in bethleem ambulans super aquas redemptionis inde. Tunc saluus erit omnis homo quia ecce veniet. ℣. Et preparabitur in misericordia solium eius: et sedebit super illud iudicans in equitate. Tunc sal. Lectio octaua.

EX his profecto omnibus alia iam facta cernimus: alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem super gentẽ exurgere / carũq; pressurã terris insistere: plus iam in nostris tribulationibus cernimus / q̃ in codicibus legimus. Quod terremotus vbibes innumeras subruat: et alijs mũdi partibus scitis q̃ frequenter inde audiuimus. Pestilentias: sine cessatione patimur. Signa vero in sole ⁊ luna ⁊ stellis adhuc aperte minime videmus: sed quia hec non longe sunt: ex ipsa iam aeris immutatione colligimus. Quãuis primũq; italia gentili gladio ferienda traderetur / igneas in celo acies vidimus: ipsũq; qui post ea fusus est humani generis sanguinem coruscantẽ. Confusio autem maris et fluctuum: nec dũ noua est exorta. Sed cum multa iam prenunciata completa sint: dubiũ non est quin sequãtur etiam pauca que restant. quia sequentium rerum certitudo: est preteritarum exhibitio. ℟.

Docebit nos dñs vias suas et ambulabimus in semitis eius. Quia de syon exibit lex: et verbũ dñi de hierusalem. ℣. Venite ascendamus ad montem dñi: et ad domũ dei iacob. Quia. Lectio nona.

HEt nos fratres idcirco dicimus. vt ad cautele studiũ vestre mentes euigilent. ne securitate torpeãt / ne ignorantia languescãt: sed semper eas et timor sollicitet: et in bono opere sollicitudo confirmet. Pensantes hoc quod redemptoris nostri voce subiungitur. Arescentibus hominibus pre timore et expectatione que superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celorũ mouebũtur. Quid enim dñs virtutes celorũ nisi angelos archangelos thronos / dominationes / principatus ⁊ potestates appellat. Que in aduentu districti iudicis nostris tunc oculis visibiliter apparebũt: vt districte tunc a nobis erigant / hoc quod nos modo inuisibilis conditor equanimiter portat. Ubi et subditur. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus: in potestate magna ⁊ maiestate. Ac si aperte diceretur. In potestate et maiestate visuri sunt / quem in humilitate positũ audire noluerũt: vt virtutẽ eius tamdiu districtius sentiãt: quãto nũc cerucẽ cordis ad eius patientiã non inclinãt. Tu. Rm. Et noster aduenit christus. Quem iohannes predicauit agnum esse venturum. ℣. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Quẽ. Gloria. Quem. ℟. feriale. Tu ℣ua hierusalem oculos et vide potentiã regis. Ecce saluator venit soluere te a vinculo. ℣. Ihus. De syon exibit lex: et verbum dñi de hierusalem. Ecce. Gloria. Ecce. ℣. Ihus. Emitte agnũ. ¶ In laudibus Antiphona.

ECce in nubibus celi dñs veniet cũ potestate magna alla. ps. Dñs reg. f. vj. ãn. Vrbs fortitudinis nostre syon saluator ponetur in ea murus et antemurale: aperite portas quia

nobiscum deus alleluya.ps. Jubilate.f.vj.ān. Ecce appabebit dominus et non mentietur: si moram fecerit expecta eum quia veniet et non tardabit alleluya.ps. Deus deus. fol.vj. Ańa. Montes et colles cantabunt coram deo laudem: et omnia ligna syluarum plaudent manibus quoniam venit dominus dominator in regnum eternū alleluya alleluya.ps. Benedicite. fol.vj.ān. Ecce dominus noster cum virtute veniet vt illuminet oculos seruorum suorum alleluya.ps. Laudate dominum.fol.vij. Capitulum.

Quecūq; scripta sunt ad nostrā doctrinam scripta sunt: vt per patientiam et consolationem scripturarū spem habeamus. hy. Vox clara. ℣. Vox clamantis.ān. Super soliū dauid et super regnū eius sedebit in eternum alla. ps. Benedictus. Oco. Erecta dñe. Mco. de sancta maria vtō. Ad.i.ān. Ecce in nubibus.ps. Deus deus meus respice. fol.viij. Ad.ij.ān. Verbis formidinis.ps. Legem pone. fol.ij. Cōm. Quecūq; scripta sunt.vtō. ℟. ℣. sicut in prima dñica aduentus dñi ad omnes horas dicuntur. Ad sextam Ańa. Ecce appa.ps. Defecit. fo.iij. Capitulum.

Deus autē patientie et solatij det vobis idipsum sapere in alterutrum secundū iesum christum: vt vnanimes vno ore honorificetis deū ⁊ patrem domini nostri iesu christi. Ad.iij.ān. Ecce dñs.ps. Mirabilia.fo.iiij.Capitulū.

Deus autē spei replcat vos omni gaudio ⁊ pace in credēdo: vt abūdetis in spe et virtute spūs sancti. Ad pes.ān. Sede a dextris.ps. Dixit dñs. fol. xviij. Cp. Quecūq; scripta. ℟. Tu surgens. hy. Cōditor. ℣. Rorate. ān. Beata es maria que credidisti perficientur in te que dicta sunt tibi a dño alla.ps. Mag. Oco. Erecta dñe coram. Mco. de sancta maria. ān. Ne timeas. Cū vero fuerint vesp. de aliquo sancto vel sancta hat die: tūc ad mco. de sancta maria dicat hec ān. Ave maria. Quotidie per ebd. qñ de feria agit dicatur. ℣. et ℟. per ordinē noc. dñica. hysto. ita tñ q; ria. fer. non omittatur. Feria.ij.ad mat. Lectio.j.

Ve qui sapientes estis in oculis vestris: et coram vobismetipsis prudētes. Ve qui potētes estis ad bibendū vinū: et viri fortes ad miscendā ebrietatem. Qui iustificatis impiū pro muneribus: et iustitiā iusti auferetis ab eo. Hec dicit. Lectio.ij.

Propter hoc sicut devorat stipulā lingua ignis / et calor flāme eruerit: sic radix eorū quasi fauilla erit: ⁊ germen eorū vt pulvis ascendet. Abiecerūt enim legem dñi exercituū: et eloquū sancti israel blasphemauerūt. Ideo iratus est furor domini in populo suo: et extendit manū suā super eum / et percussit eū. Et cōturbati sunt montes / et facta sunt mortua eorum: quasi stercus in medio platearum. In omnibus his non est auersus furor eius: sed adhuc manus eius extenta. Hec dicit. Lectio tertia.

Et eleuabit dñs signū in nationibus procul: et sibilabit ad eū de finibus terre. Et ecce festinus velociter veniet: ⁊ non est deficiens neq; laborans in eo. Non dormitabit neq; dormiet: neq; soluetur cingulū renū eius: neq; rūpetur corrigia calciamenti eius. Sagitte eius acute: et omnes arcus eius extenti. Ungule equorū eius vt silex: ⁊ rote eius quasi impetus tēpestatis. Rugitus eius vt leonis / rugiet vt catuli leonū: et frendet et tenebit predā et amplexabitur / et non erit qui eruat. Et sonabit super eū in die illa sicut sonitus maris. Aspiciemus in terrā et ecce tenebre tribulationis: et lux obtenebrata est in caligine eius. Hec dicit.ān. De celo veniet dominator dñs: et in manu eius honor et imperium.ps. Benedictus. Ad pesperas.ān. Ecce veniet dominator: terre: et ipse auferet iugum captiuitatis nostre.ps. Magnificat. Feria.iij. Lectio prima.

In anno quo mortuus est rex ozias vidi dominū sedentē super soliū excelsum et eleuatū: et ea que sub ipso erant implebant templū. Seraphin stabant super illud: ser ale vni / et ser ale alteri. Duabus velabant facie eius: et duabus velabant pedes eius / ⁊ duabus volabāt. Et clamabant alter ad alterū: et dicebāt. Sāctus / sanctus / sanctus dñs deus exercituū: plena est omis terra gloria eius. Hec. Lec.ij.

Et cōmota sunt superliminaria cardinū a voce clamantis: et do-

mus impleta est fumo. Et dixi. Ue michi quia tacui / quia vir pollutus labijs ego sum / ⁊ in medio populi polluta labia habentis ego habito: et regē dominū exercituum vidi oculis meis. Hec. Lectio.iij.

ET volauit ad me vnus de seraphim / ⁊ in manu eius calculus quē forcipe tulerat de altari: ⁊ tetigit os meū et dixit. Ecce tetigi hoc labia tua / et auferetur iniquitas tua et peccatū tuū mundabitur. Hec dicit. ān. Super te hierusalem orietur dñs: et gloria eius in te videbitur. ℣s. Benedictus. Ad vesp. ān. Uox clamantis in deserto parate viam dñi: rectas facite semitas dei nostri. ℣s. Magnificat. ℣ Fer.iij. Lectio.j.

Malac.6 Reg.10

ET audiui vocem dñi dicētis. Quem mittā / et quis ibit ex vobis? Et dixi. Ecce ego: mitte me. Et dixit. Uade: et dices populo huic. Audite audientes / ⁊ nolite intelligere: et videte visionē / et nolite cognoscere. Hec dicit. Lectio.ij.

EXceca cor populi huius / et aures eius aggraua / ⁊ oculos eius claude: ne forte videat oculis suis et auribus suis audiat: et corde suo intelligat et convertatur ⁊ sanem eum. Et dixi. Usq; quo dñe. Et dixit. Donec desolētur ciuitates absq; habitatore ⁊ domus sine homine: et terra derelinquetur deserta. Et longe faciet dñs homines: et multiplicabitur que derelicta fuerat in medio terre / et adhuc in ea decimatio. Et conuertet / ⁊ erit in ostensionem sicut therebintus: ⁊ sicut quercus que expandit ramos suos. Semen sāctū erit id quod steterit in ea. ℣s.

Malac.7

ET factum est in diebus achaz filij ioathā / filij ozie regis iuda: ascendit rasin rex syrie / et phacee filius romelie rex israel in hierusalem ad preliandū contra eā: et non potuerūt debellare eā. Et nūciauerūt domui dauid: dicētes. Requieuit syria super effraim. Et cōmotū est cor eius et cor populi eius: sicut mouentur ligna siluarū a facie venti. Hec dicit. ān. Ecce mitto angelū meū: qui preparabit viam tuam ante faciem tuā. ℣s. Benedictus. Ad vesperas ān. Non removaberis et videbis finem tuum qui venturus est in te. ℣s. Magnificat. ℣ Feria quinta. Lectio prima.

Malac.7 Reg.11.

ET dixit dñs ad esaiā. Egredere in occursum achaz tu ⁊ qui derelictus est iasub filius tuus / ad extremū aqueductus piscine superioris in via agri fullonis: ⁊ dices ad eū. Uide vt sileas. Noli timere: et cor tuū ne formidet a duabus caudis titionū fumigantiū istorum in ira furoris rasin regis syrie et filij romelie: eo q; consiliū inierit contra te syria in malū ⁊ effraim ⁊ filius romelie dicentes. Ascendamus ad iudā ⁊ suscitemus eū / ⁊ auellamus eū ad nos: ⁊ ponamus regē in medio eius filiū thabeel. Hec dicit. Lectio.ij.

HEt dixit dñs deus. Non stabit et non erit istud: sed caput syrie damascus. et caput damasci rasin. Et adhuc sexaginta et quinq; anni: et desinet effraim esse populus / et caput effraim samaria: et caput samarie filius romelie. Si non credideritis: non permanebitis. Hec dicit dominus. Lectio tertia.

ET adiecit dñs loqui ad achaz dicens. Pete tibi signum a dño deo tuo in pfundū inferni: siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Non petā: et non tentabo dominū. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parum vobis est molestos esse hominibus / quia molesti estis et deo meo? Propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo concipiet et pariet filiū: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Butyrū et mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonū. Quia āntequ sciat puer reprobare malū ⁊ eligere bonū: derelinquetur terra quā tu detestaris a facie duorū regū tuorū. Hec. ān. Tu es qui venturus es dñe: quem expectamus vt saluū facias populū tuum. ℣s. Benedictus. Ad vesp. ān. Qui post me venit ante me factus est cuius non sum dignus calciamēta soluere. ℣s. Magnificat. ℣ Feria.vj. Lectio prima.

Esaie.7 Reg.12.

ADducet dñs super te et super populū tuū et super domū patris tui / dies: qui non venerūt a diebus separationis effraim a iuda cū rege assyriorū. Et erit in die illa sibilabit dñs muscę que est in extremo fluminum egypti: et apis que est in terra assur; ⁊ venient et requiescent omnes in

torrentibus vallũ et cauernis petrarũ/ et in omnibus fruteetis et in vniuersis foramnibus. Hec dicit. Lectio secunda.

IN die illa radet dñs in nouacula conducta in his qui trans flumen sunt in rege assirioꝝ: caput et pilos pedum ⁊ barbã vniuersam. Et erit in die illa nutriet homo vaccam boum et duas oues: et pre vbertate lactis comedet butyrũ. Butyrũ enim ⁊ mel mãducabit oĩs qui relictus fuerit in medio terre. Lec. iij

ET erit In die illa omnis locus vbi fuerint mille vites/ mille argẽteis et in spinas et in vepres erunt. Cũ sagittis ⁊ arcu ingredietur illuc. Vepres enim et spine erunt in vniuersa terra: ⁊ omnes montes qui in sarculo sarrientur. Non veniet illuc terror spinarũ et vepriũ: et erit in pascuã bouis/ et in conculcationẽ pecoris. Hec dicit. ãn. Dicite pusillanimes confortamini: ecce dñs deus vester veniet. ps. Benedictus. Ad vespe. ãn. Cantate dño canticum nouũ: laus eius ab extremis terre. ps. Magnificat. Sabbato ãn. Cuadit dñs signũ in nationibus ⁊ congregabit dispersos israel. ps. Benedictus. ℣. Vor clamãtis. Oño dñe.

¶ Littera dñicalis. A de seruitio dñicali. Ad primas vel ℣. Qui venturus super pm. Magnificat. ãn. Sapientia. et in hac ebdoma. nulle fiant cõme. Feria. 2. et 3. dicuntur ℣. de do. per ordiné. Feria. 4. nichil de vigi. nisi tantũ méo. ad missam de ieiun. et in. 3. feria dicitur missa. Salus populi.

¶ Littera dñicalis. B tota cãtetur hysto. ⁊ in hac ebdo. nulle fiant comme. Feria. 2. et. 5. ℣. de hysto. dñicali per ordinem dñr: et missa. Salus populi dicitur in. 2. feria et missa dominicalis in. 5. feria.

¶ Littera dominicalis. C totum seruitiũ de dominica. 2. vespere. erũt de sancta lucia: ⁊ solen. méo. de dñica et de sancta maria. Feria. 3. et. 5. dicuntur ℣. de hysto. domi. et in hac ebdo. nulle fiant cõme. Missa. Salus populi dicitur in. 3. feria. Feria. 5. ad vel. ℣. Festina ãn. super. p. Mag. O sapientia.

¶ Littera dñicalis. D totũ seruiti. de do. et festum sancte lucie differt in crastinũ. 2. vel. in do. erũt de sancta lucia et solen. méo. de dñica. et de sancta maria. In hac ebdo. nulle fiant cõme. Feria. 3. ⁊. 5. dñr ỹ. et ℣. de hysto. dñicali per ordiné. Missa. Salus populi dr in. 3. fer. Feria. 4. dicatur ỹ. de. 2. noc. et ℣. ppria. Ad. 2. vel. ℣. Festina super pm. Mag. O sapientia. et in. 5. feria dicitur missa dñicalis.

¶ Littera dñicalis. E de seruit. do. et in hac ebdo. nulle fiant cõme. Feria. 2. missa do. Feria. 3. missa. Salus populi. Feria. 3. ad vesperas. ℣. Festina. ãn super pm. Magnificat. O sapientia. et in sabb. nichil de vigilia. nisi incepta ad missam de ieiunio.

¶ Littera dñica. F de seruit. dñicali ⁊ in hac. ebd. nulle fiant ẽme. Feria. 2. dicitur missa do. Ad. 2. vel. ℣. Festina ãn super pm. Magn. O sapientia. et in. iij. feria dr missa. Salus populi. in. 5. fer. dr missa do. et in. 6. fer. nichil fiet de vigi. nisi trih méo. ad missã de ieiunio: Sab. de sancto thoma. Ad altã missã méo. de sctã maria: et de oibus sanctis. Missa de ieiunio dr post missam de fe. vtraq; ad principale altare vel. in sab. erũt de apostolo. et solen. méo. de dominica et de sancta maria. ãn. Beata es.

¶ Littera dominicalis. G totũ seruitiũ de dominica. Ad. 2. vel. ℣. Festina ãn. super pm. Magnificat. O sapientia. et méo. de sancta maria. ãn. Tus maria. in hac ebdo. nulle fiant cõmemo. Fe. 2. missa dñicalis. Feria. 3. missa. Salus populi. fer. 4. propria. ℣. missa. 4. temporum. Feria. 5. de fe. ỹ. fer ipon. ℣. de. 3. noc. missa de vigilia sancti thome Feria. 6. de sancto thoma. Ad matuti. memo. de aduen. ãn. Solite. Oratio. Erata quesumus. Post tertiã dicitur missa de sancto thoma: et fiat méo. de sancta maria. ⁊ de omnibus sanctis post. vi. dicitur missa de ieiunio vtraq; ad summum altare, Sabbato de fe. ỹlus. Egredietur. cum propriis. ℣.

¶ Dominica tertia ad vesperas ãn. Benedictus. ps. Ipsum. Capitulum.

NOn auferetur sceptrũ de iuda et dux de femore eius/ donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentiũ. ℣ Qui venturus. itẽ. hym. Cõditor. ỹ. Rorate. ãn. Ante me non est formatus deus ⁊ post me non erit. quia mihi curuabitur omne genu et confitebitur omnis lingua. ps. Magnificat. Ante primas vespe. huius dominice non potest incipi. O sapientia. Oratio.

FAtem tuam quesumus dñe precibus nostris accõmoda: et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui vivis et regnas cũ deo. Mẽo beate marie vẽs. Ad matu. inuita.

ECce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filiũ suũ factũ de virgine factum sub lege. Venite adoremus. ps. Venite. In omnibus inuitat. habentibus iſtam clausulã. Venite adoremus. tibi semper erit repetitio inuita. hym. ãe. ps. ỹ. per ordinem sicut in prima dñica aduentus domini. Lectio prima.

ISTus. Regl. ii. sex. legal. q. quod dñs. ex. 2. do. 1. ab initio.

ET dixit dñs ad me. Sume tibi librũ grandem: et scribe in eo stilo hominis. Velociter spolia detrahe: cito predare. Et adhibui michi testes fideles: vriã sacerdotem ⁊ zachariam filium barachie. Et accessi ad prophetissam: et cõcepit et peperit filium. Et dixit dñs ad me. Voca nomen eius/ accelera/ spolia detrahe/ ce-

stina prędari: quia antęq̃ sciat puer vocare patrem suũ et matrem suam/auferetur fortitudo damasci et spolia samarie coram rege assyriorum. Hec dicit. ℟. Ecce apparebit dñs super nubem cãdidã et cũ eo sanctorũ milia: habens in vestimento et in femore suo scriptũ. Rex regũ et dñs dominantiũ. ℣. Appa rebit in finem et non mentietur: si moꝛã fecerit expecta eum: quia veniens veniet. Rex. Lectio. ij.

Et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicens. Pro eo q̃ abiecit populus iste aquas siloe que badunt cũ silentio/ et assumpsit magis rasin et filiũ romelie: ꝓpter hoc ecce dñs adducet super eos aquas fluminis fortes ⁊ multas/regem assyriorũ ⁊ omnem gloriã eius. Et ascendet super omnes riuos eius/ et fluet super vniuersas ripas eius: ⁊ ibit per iudã inundans et transiens vsq̃ ad collum veniet. Et erit extensio alarũ eius implens latitudinem terre tue o emmanuel. Congregamini populi et vincimini: ⁊ audite vniuerse ꝓcul terre. Cõfortamini et vincimini: accingite vos ⁊ vincimini. Inite consiliũ: et dissipabitur. Loquimini verbum: et non fiet q̃ nobiscũ deus. Hec. ℟. Bethleẽ ciuitas dei summi ex te exiet dominator israel: et egressus eius sicut a principio dierũ eternitatis: ⁊ magnificabitur in medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nostra dum venerit. ℣. Loquetur pacem gentibus: et potestas eius a mari vsq̃ ad mare. Et pax etc. Lectio tertia.

Hec enim ait dñs ad me. Sicut in fortimanu eruditus me: ne irem in viam populi huius dicens. Non dicatis cõiuratio. Omnia enim que loquitur populus iste: coniuratio est. Et timorem eius ne timeatis neq̃ paueatis. Dominum exercituũ ipsum sanctificate. Ipse pauor vester/ et ipse terror vester: et erit vobis in sanctificationẽ. in lapidem autem offensionis et in petrã scandali duabus domibus israel: in laqueũ et in ruinam habitãtibus hierusalem. Et offendent ex eis plurimi: et cadent et conterentur et irretientur et capientur. Liga testimoniũ: signa legẽ in discipulis meis Expectabo dñm qui abscondit faciẽ suã a domo iacob: et prestolabor eũ. Hec. ℟. Qui venturus est veniet et non tardabit: iã non erit timor in finibus nostris. Quoniã ipse est saluator noster. ℣. Deponet omnes iniquitates nostras: et proiciet a nobis omnia peccata nostra. Qui. Gloria. Qui. ¶ In. ij. not. fiant mediet. de sermone beati augu. ẽpi de vnitate trinitatis ⁊ de incarnatione dñi. Lec. iiij

De lectione beati Augustini

Legimus sanctũ moysen populo dei precepta dantẽ: vbi dicit. Audi israel/ dñs deus tuus deus vnus est. Non potest esse maior. non potest esse minor: non potest numerari/ dicente propheta dauid. Magnus dñs ⁊ magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus. Optime nostis ista fratres charissimi: qui corde firmiter tenetis catholicam veritatem. Audite tamen breuiter: quod adiuuante dño proposui exponendum. Deus vnus est pater/ deus vnus est filius: deus vnus est spiritus sanctus. Non tres dii: sed vnus est deus. Tres invocabulis. vnus in deitate substantie. Sed dicit michi hereticus. Ergo si vnũ sunt: omnes sunt incarnati. Non. Ad solum christũ pertinet caro. Nempe aliud est anima/ aliud est ratio: ⁊ tamen in anima est ratio ⁊ vna est anima. Sed aliud anima agit: aliud ratio. Aia viuit ratio sapit: et ad animã pertinet vita: et ad rationẽ pertinet sapientia. Et cũ vnũ sunt/ anima sola suscepit vitam/ ratio sola suscepit sapientiam: ⁊ tamen nec anima sine ratione: nec ratio sine anima. Sic pater et filius licet vnum sint et vnus deus sit: ad christum solũ pertinet caro/ sicut ad solã rationẽ pertinet sapientia/ licet non recedat ab anima. Ecce aliud. In sole calor et splendor in vno radio sunt: sed calor exsiccat: splendor illuminat. Aliud suscepit calor: aliud splendor. Et licet calor et splendor ab inuicem non queant separari: suscepit splendor illuminationẽ non feruorẽ suscepit calor: feruorẽ non illuminationẽ. Aliud simul/ aliud singulariter agunt: et tamen ab inuicẽ non separantur. Sic et filius suscepit carnẽ et non deseruit patrẽ: nec se diuisit a patre. Suscepit inq̃ filius carnẽ in proprietate: sed tamen et pater ⁊ spiritus sanctus nõ defuit maiestate. In diuinitate equalitas: in carne sola filij proprietas. Non

autem patris ab eo aut spiritus sancti recessit aliquando diuinitas. Cum ergo vna sit deitas / vna diuinitas: impleuit quidem carnē christi pater ⁊ spiritus sanctus sed maiestate non susceptione Quis scire queat cū eo erat? Euāgelista refert: quia iesus plenus spiritu sancto regressus est ab iordane. Ecce quomodo iesus christus suscepit carnem: ⁊ tamen pater et spiritus sanctus non defuit maiestate Sicut celū et terrā implet pater implet spiritus sanctus: carnē christi deserere non potuerunt quando in diuinitatis vnitate manserunt. Tu autem. ℟m. Ægypte noli flere quoniam dominator tuus veniet tibi ante cuius conspectū mouebuntur abyssi. Liberare populum tuū de manu potentie. ℣s. Ecce veniet dominus deus et exercituum deus tuus in potestate magna. Liberare. Lectio quinta.

ADhuc cytharā respice. Ut musicum melos tonis dulcibus reddat tria pariter adesse videtur: ars manus et corda. Et tamen ars dictat manus tangit: sed sola resonat corda quod audit. Nec ars nec manus sonū reddit: sed ea cum corda pariter operantur. Sic nec pater nec spiritus sanctus susceperunt carnē: et tamen cū filio pariter operantur. Sonū sola corda ercunt: carnē solus christus accepit. Operatio in trib⁹ cōstat sed quomodo pertinet ad solā cordam sonī redditio: sic ad christū solū pertinet carnis humane susceptio. Econtra iudeus cōtra naturā (inquit) parere virgo maria non potuit. Et detestādus manicheus. Si caro erat: virgo esse non potuit. Si virgo peperit fāta alma fuit. Pro ferā de hystoria veteris testamenti nec est sarū exemplū cōtra iudeū: quomodo sonuit auribus vestris. Dīs moysi sancto precepit de singulis tribubus virgas afferri. Allate sunt duodecim virge / inter quas etiam vna erat que aaron fuerat sacerdotis: ⁊ posite sunt a sancto moyse in tabernaculo testimonij. Virga autem aaron post alterū diem inuenitur produxisse flores et frondes / et peperisse nuces Delectat hoc mysterū cum charitate vestra cōtra perfidiam iudeorū cōmittere: vbi maxime figura inteuenit sacramenti. Virga enim protulit quod ante non habuit. non radicata plantatione / non defossa sarculo / non animata succo non fecundata seminario. Et tamen cum illi deessent vniuersa iura nature: protulit virga quod nec semine surgere potuit nec radice. Virga ergo potuit cōtra naturā nuces educere / virgo non potuit contra nature iura dei filiū generare? Dicat igitur michi iudeus incredulus / quemadmodū arida virga floruit et frondit / et nuces protulit: et ego dicam illi quēadmodū virgo conceperit ⁊ pepererit. Sed profecto iudeus nec conceptū poterit virge explicare / nec virginis partum. Veniat ad ecclesiā exponatur illi: vt cognoscat verū ordinem officij naturalis. Virgo peregit tempora pariendi: virga autem non habuit tempora germinādi. Illa enim decursis nouem mensibus peperit: virga autem alio die quod natura non habuit germinauit. Tu. ℣. Prope est vt veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur. Miserebitur dominus iacob: et israel saluabitur. ℣s. Qui venturus est veniet et non tardabit: iam non erit timor in finibus nostris. Miserebitur dominus. Lectio sexta.

COntra naturam (inquit iudeus) virgo parere non potuit. Deus enim qui in numeris mirabile cōtra naturam signum ostendit vt asina loqueretur: ipse mirabilius facere voluit / vt christus de virgine nasceretur. Audiat et versutus ille manicheus aliud sacramentum. Solis radius specular penetrat: et soliditatem eius insensibili subtilitate pertranſit: et talis videtur intrinsecus qualis extrinsecus. Itaq; fratres nec cū ingreditur violat / nec cum egreditur dissipat: quia ad ingressum eius specular integrū perseuerat. Specular ergo non rūpit radius solis: integritatem virginis ingressus aut egressus nūquid viciare poterat deitatis? Sed quid vlterius immoramur? Audiat christianus / quod non vult audire iudeus aut manicheus: vt iste pficiat in fide redemptus / et ille deficiat induratus. Virga illa vnde agebamus aaron / virgo maria fuit: que nobis christum verum sacerdotem

concepit et peperit. De quo dauid cecinit dicens. Tu es sacerdos in eternum: secundum ordinem melchisedech. Superiori namq; versu iam dixerat. Virgam virtutis tue emittet dominus ex syon. Et esaias propheta apertius sanctam mariam designat dicens. Exiet virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus domini/ spiritus sapientie et intellectus. Quod ergo hec virga nucem produxit: imago dominici corporis fuit. Nux enim trinã habet in suo corpore vnionem substantie: corium testam et nucleũ. In corio caro: in testa ossa/ in nucleo interior anima cõparatur. In corio nucis carnem significat saluatoris: que habuit in se asperitatem vel amaritudinẽ passionis. In nucleo interiorem declarat dulcedinem deitatis: que tribuit pastum/ et lumen subministrat officium. In testa lignum inserens crucis que non discrepat id quod foris et intus fuit: sed que terrena et celestia fuerant mediatoris ligni interpositione sociauit/ dicente apostolo Quomã ipse per sanguinẽ crucis sue pacificauit omnia: que in celis sũt et que in terris. ℟. Descendet dñs sicut pluuia in vellus. Orietur in diebus eius iustitia Et abũdantia pacis. ℣. Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes seruient ei. Orietur in die. Gloria. Et.

In iij. noc. Secũdum Mattheum. ij.

In illo tpe. Cum audisset iohãnes in vinculis opera xpi nutrens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es: an aliũ expectamus. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape.

Querendum nobis est fratres charissimi: iohãnes propheta et plusq̃ propheta/ qui venientem ad iordanis baptisma dominũ ostendit dicens. ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi/ qui et humilitatem suã et diuinitatis eius potentiam considerans dixit/ qui est de terra de terra loquitur: qui autem de celo venit super omnes est: cur in carcere positus mittẽs discipulos requirit/ tu es qui venturus es: an aliũ expectamus. Tanq̃ si ignoret quem ostenderat: et an ipse sit nesciat quem ipsum esse prophetando/ baptizãdo/ ostendendo/ clamauerat. Sed hec quẽstio citius soluitur: si rei geste tempus et ordo pensetur. Tu autẽ. ℟. Veni domine et noli tardare/ relaxa facinora plebis tue. Et reuoca dispersos in terram suam. ℣. Excita domine potentiam tuam et veni vt saluos facias nos. Et reuoca.

Lectio octaua.

Ad iordanis enim fluenta positus quia ipse redemptor mundi esset asseruit: missus vero in carcerem an ipse veniat requirit. Non quia ipsum esse mundi redemptorem dubitet: sed querit vt sciat/ si is qui per se in mundũ venerat/ per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim precurrens mundo nunciauerat: hunc moriendo ad inferos precurrebat. Aut ergo. Tu es qui venturus es/ an aliũ expectamus? Ac si aperte dicat. Sicut p hominibus nasci dignatus es/ an etiam pro hominibus mori digneris insinua. vt qui natiuitatis tue precursor extitit/ mortis etiã precursor fiam/ et venturũ inferno te nũcie/ quẽ iam venisse mũdo enũciam. Tu. ℟. Erumpant montes iocunditatem et colles iustitiam. Quia lux mundi dominus cum potentia venit. ℣. Leua hierusalem oculos/ et vide potentiam regis. Quia lux.

Lectio nona.

Unde et inquisitus dominus enumeratis potentie sue miraculis: de moris sue primus humilitate respondit dicens. Ceci vident/ claudi ambulãt: leprosi mũdantur. Surdi audiunt mortui resurgunt. pauperes euangelizantur. Et beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Visis tot signis tantisq; miraculis non scandalizari quisq; potuit: sed admirari. Quid est ergo dicere/ beatus qui non fuerit scandalizatus in me/ nisi aperta voce abiectionem moris sue humilitatemq; signare? Ac si patenter dicat. Vira quidẽ facio: sed abiecta perpeti non dedignor. Tu autem dñe. ℣. Ecce radix iesse ascendet in saltem populorum: ipsum gentes deprecabuntur. Et erit nomen eius glorioſum. ℟. Et erit iustitia cingulũ lumborum

eius:et fides cinctoriũ reñ eius. Et erit. Gloria. Et. ps⁹. Emitte agnum. ℣ In laudibus Aña.

QUiet dominus ⁊ non tardabit:et illuminabit abscondita tenebrarum:et manifestabit se ad omnes gentes alleluya. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ān. IHerusalem gaude gaudio magno:q; veniet tibi saluator alleluya. ps. Jubilate. fo vj. ān. VAdo in tyron salutem:⁊ in hierusalem gloriam meã alleluya. ps. Deus deus meus. fo. vj. ān. MOntes et omnes colles humiliabuntur: et erunt prauã in directa et aspera in vias planas:veni domine et noli tardare alleluya. ps. Benedicite. fo. vj. ān. IUste et pie viuamus expectantes beatam spem et aduentum dñi. ps Laudate dominũ. fol. vij. Capitulũ.

SIc nos existimet homo vt ministros christi ⁊ dispensatores mysteriorum dei: hic iam queritur inter dispensatores vt fidelis quis inueniatur. Hymnus. Vox clara. ℣. Vox clamantis. ān. IOhannes autem cum audisset in vinculis opera christi: mittens duos de discipulis suis ait illi. tu es qui venturus es an alium expectamus. ps. Benedictus. ℣o. Aurem tuã. ℣ño. de sancta maria vñ. ℣ Ad. j. ān. Veniet dñs. ps. Deus deꝰ meus rex. fo. viij. ℣ Ad. iij. ān. Hierusalem. ps. Legem pone. fo. xj. Cap. Sic nos exi. ℟. et ℣. sicut in. j. dñica aduentus dñi ad vés ho. dicũtur. ℣ Ad. vj. ān. VAdo in tyron. ps. Defecit. fol. xij. Capm.

QUi autẽ prio minimo est/ vt a vobis iudicer aut ab humano die: sed neq; meipsum iudico. ℣ Ad nonam. ān. Juste. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulũ.

NOlite ante tempus iudicare quoadusq; veniat dñs qui ⁊ illuminabit abscondita tenebrarũ et manifestabit consilia cordium:et tũc laus erit vnicuiq; a deo. ℣ Ad vesperas ān. Sede a dextris. ps. Dixit dominus. Capm. Sic nos exi. ℟. Tu exurgens. Post inceptionẽ. O sapientia. dicitur ℟. Festina ne tar. quod repetitur ante dictam ān. hyꝰ. Conditor. vlꝰ. Adiuate ceci. ān. Ite dicite iohanni:ceci vident ⁊ surdi audiunt: claudi ambulant. leprosi mundantur. ps Magnificat. vel ān. O. ps Magnificat. Oratio. Aurem tuam. Memoria de sancta maria. ℣ Feria. ij. iij. et v. dicãtur ℣. et ℟. secundum ordinem noctur. hystorie dominicalis. Lectio prima.

ECce ego et pueri mei quos dedit michi dñs in signum et in portentũ israelis: a dño exercituum qui habitat in monte syon. Et cũ dixerint ad vos/querite a phitonibus et a diuinis qui stridũt in incantationibus suis: nũquid non populus a deo suo requiret visionem pro viuis ac mortuis? Ad legem magis ⁊ ad testimonium? Quod si non dixerint iuxta verbũ hoc:non erit eis matutina lux. Et transibit per eam: et conruet et esuriet. Et cũ esurierit:irascetur ⁊ maledicet regi suo/ et deo suo. Et suspiciet sursum ⁊ terram intuebitur: et ecce tribulatio et tenebre/ et dissolutio et angustia et caligo persequens: et non poterit auolare de angustia sua. Hec dicit. Lectio secunda. Esaie. 8. Reg. 14

PRimo tempore alleuiata est terra zabulon et terra neptalim/ et nouissimo aggrauata est via maris trans iordanẽ galilee gentiũ. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnã habitãtibus in regione vmbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentẽ: non magnificasti letitiam. Letabũtur coram te sicut qui letantur in messe: sicut exultant victores capta preda quando diuidunt spolia. Jugum enim oneris eius ⁊ virgam humeri eius ⁊ sceptrũ exactoris eius superasti: sicut in die madiã. Quia omnis violenta predatio cũ tumultu: et vestimentũ mixtũ sanguine erit in combustionem ⁊ cibus ignis. Hec. Lectio iij. Esaie. 9.

PArvulus enim natus est nobis ⁊ filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerũ eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis/ consiliarius/ deus fortis/ pater futuri seculi: princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium: ⁊ pacis non erit finis. Super solium dauid et super regnum eius sedebit: vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio et iustitia. amodo et vsq; in sempiternum. zelus domini exercituum faciet hoc. Hec dicit dñs. ℣ In laudibus Aña.

ECce veniet dominus princeps regum terre: beati qui parati sunt occurrere illi. ps. Miserere mei. fol. xvj. ān. Dum venerit filius hominis putas inueniet fidem super terram.

ps Uerba.fo.ij.ān. Ecce iam veniet plenitudo temporis in quo misit deus filium suũ in terris. ps. Deus deus.f.vj.ān. Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoꝛis. ps. Confitebor.iiij.fol.xvij.ān. Egredietur dñs de loco sancto suo: veniet vt saluet populũ suũ. ps Laudate dominũ.fo.vij. Cap Ecce dies. hyᵖ. Uox clara. ỹ Uox clamantis. ān. Egredietur virga de radice iesse: et replebitur omnis terra gloria dñi: et videbit omnis caro salutare dei. ps. Benedictus.f.vij. Oratio dñicalis dicit Ad vesperaꝝ ān. Eleuare eleuare: consurge hierusalem solue vincla colli tui captiua filia syon. ps. Magñi. vel ān o. Oco dñicalis. Feria tertia. Lectio prima.

Verbum misit dñs in iacob: et cecidit in israel. Et scient omnis populus effraim et habitantes samariã in superbia et magnitudine coꝛdis dicentes. Lateres ceciderunt / sed quadris lapidibus edificabimus. Sycomoꝛos succiderunt: sed cedꝛos immutabimus. Et eleuabit dominus hostes raſin super eum: et inimicos eius in tumultũ vertet. Hec. Lectio.ij

Syriam ab oꝛiente et philistiim ab occidente: et deuoꝛabunt israel toto oꝛe. In omnibus his non est auersus furoꝛ eius: sed adhuc manus eius extenta. Et populus nõ est reuersus ad percutientem se: et dominum exercituum non exquisierunt. Hec dicit. Lectio tertia.

Et dispergam dñs ab israel caput: et caudã incuruantẽ et refrenantem die vna. Longeuus et honoꝛabilis ipse est caput: et ppheta docẽs mendacium ipse est cauda. Et erunt qui beatificãt populum istũ seducẽtes: et qui beatificãtur precipitati. Propter hoc super adolescentulos eius non letabitur dñs / et pupillozũ eius et viduarũ nõ miserebitur: qꝛ omnis ypocrita est et neꝯ / et vniuersum os locutum est stultitiam. In omnibus his non est auersus furoꝛ eiᵒ: sed adhuc manus eius extenta. Hec. In laudibus Aña.

Ecce dñs noster cum virtute veniet: et ipse conteret iugũ captiuitatis nostre. ps Miserere. fo.xvj.ān: Emitte agnũ dñe dominatoꝛẽ terre de petra deserti ad montẽ filie syon. ps. Judica me deus. fo.xix.ān. Ut cognoscamus dñe in terra viam tuã in omnibus gentibus salutare tuũ. ps Deus deus. fo.vj.ān. Da mercedem dñe sustinentibus te: vt prophete tui fideles inueniantur. ps. Ego dixi. fol.xvj.ān. Uer per moysen data est: gratia et veritas per iesum christum facta est. ps. Laudate. fol.vij. Cap Ecce dies. hyᵖ Uox clara. ỹ Uox clamantis. ān. Tu bethleẽ terra iuda non eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel. ps Bñdictus. Ad dñs. ān. Erũpãt montes iocũditatẽ et colles iustitiã quia lux mundi dñs cum potentia venit. ps. Magñi. vel ān o. ps. Mag. Feꝛ.iiij.quattuoꝛ tẽporũ. Inuit. prope est iã dñs. Uenite adoremus. ps Uenite. Hoc inuit. ỹ hac die et in. vj. fe. et in sab. sequenti. hyᵖ. Uerbũ su. Super nocẽ. Iuertet. ps Dixit inſi. ỹ. dñs per oꝛdinem de do. Deinde pcedat dyaconus cũ subdia. albis vesti. spirulã id est palmã de terra sancta factã in manu portans cũ thuribul. et cerofer. in simili habitu / sine ceroferario incenset altare: et sic pcedat per medium cho. in pulpitũ ad pnũ. expositionẽ euã. et legat super lectri. vbi hoc legũtur. cero. diacono assistentibus vna a dextris et alio a sinistris. Habebit autẽ diaconus amictũ albũ et tenebit palmã predictam in manu sua dũ lectionẽ legat. Subdia. autem tertiũ teneat retro ipsum dyaconum stans iuxta thuribul. In illa hora non prosternant se clerici in choꝛo vsqꝫ post ỹ. dñi ỹ Pater noster. Propter pronũciationẽ euãgelij. nec etiã in terra feꝛ. nec in sabbo Euangelium secundũ Lucã.i.

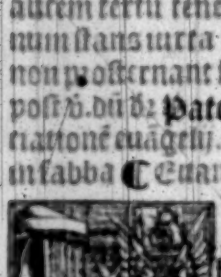

In illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomẽ nazareth: ad virginẽ desponsatam viro cui nomen erat ioseph / de domo dauid: et nomen virginis maria. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛesbiteri.

Et ꝛoꝛdiũ nostre redemptionis fratres charissimi / hodierna nobis sancti euangelij lectio commendat: que angelum de celis a deo missum narrat ad virginem / vt nouam in carne natiuitatem filij dei predicaret / per quam nos abiecta vetu-

state noria / renouari atq; inter filios dei cõputari possimus. Ut ergo ad promisse salutis mereamur dona pertingere: primordium eius intenta curemus aure percipere. Missus est (inquit) angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginẽ desponsatã viro cui nomen erat ioseph. Aptum profecto humane restaurationis principiũ fuit / vt angelus a deo mitteretur ad virginẽ partu cõsecrandã diuino. q; prima perditionis humane fuit causa: cum serpens a dyabolo mittebatur ad mulierem spiritu superbie decipiẽdã / immo ipse in serpente dyabolus venebat: qui genus humanũ deceptis parẽtib⁹ primis / immortalitatis gloria nudaret. Quia ergo mors intrauit per feminã: apte redit et vita per feminã. Illa a dyabolo seducta per serpentẽ / viro gustũ necis obtulit. hec edocta a deo per angelũ / mundo auctorem salutis edidit. Tu autẽ. ℟. Ioama in fortitudine qui annuncias pacem in hierusalem. Die ciuitatibus iude et habitatoribus syon ecce deus noster quem expectabamus adueniet. ℣. Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas syon exalta in fortitudine vocem tuam Die ciuitatibus. Lectio secunda.

MIssus est ergo angelus gabriel a deo. Raro autem legimus: quia apparentes hominibus angeli designentur ex nomine. Verum quotiens cũq; fit: ideo vtiq; fit / vt etiam nomine ipso quid ministraturi veniant insinuent. Gabriel namq; fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomine prefulget: qui nascituro in carne deo testimonium perhibet. de quo propheta in psalmo. dominus (inquit) fortis et potens / dominus potens in prelio. Illo nimirum prelio: quo potestates aereas debellare / et ab earum tyrannide mundum venebat eripere. Ad virginem desponsatã viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: & nomẽ virginis maria. Quod dicitur de domo dauid: non tantũ ad ioseph / sed etiam pertinet ad mariã. Legis namq; erat preceptum / vt de sua quisq; tribu ac familia duceret vxorem: apostolo quoq; attestante / qui ad thimotheum scribens ait. Memor esto igitur ihesum christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid: secundum euangelium meũ. Ideo enim veraciter ex semine dauid ortus est dominus: quia incorrupta eius genitrix / veram de stirpe dauid originem duxit. Tu autem domine. ℣. Orietur stella ex iacob: et exurget homo de israel & conteret omnes duces alienigenarũ. Et erit omnis terra possessio eius. ℟. Et adorabunt eũ omnes reges terre oẽs gentes seruient ei. Et. Lectio iij

QUir autem ipse non de simplici virgine sed de desponsata viro concipi et nasci voluerit: plurime a patribus rationabiles cause proferuntur. E quibus permarima prima est / ne velut stupri rea damnaretur: si virum non habens / filium pareret. Deinde vt in his etiã que domestica cura naturaliter exigebãt: puerpera solatio sustentaretur viri. Oportebat ergo beatam mariã habere virum qui & testis integritatis eius certissimus: et nati ex ea domini ac saluatoris nostri esset nutritius fidelissimus. Quinq; et pro eo paruulo secũdum legem hostias ad templum deferret: et cum instante persecutionis articulo / in egyptum cum matre ferret ac referret / aliaq; illi per plura que assumpte humanitatis fragilitas poscebat: necessaria ministraret. Nec multum obfuit si quis illum ad tempus eius filium credidit: cũ predicantibus apostolis post ascensionẽ eius cũctis palam credentibus q; de virgine natus esset patuerit. Nec pretereũdum q; beata dei genitrix meritis preciuis / etiã nomine tenus testimonii reddit. Interpretatur enim stella maris. Et ipsa quasi sydus crimium inter fluctus seculi labentis: gratia preuilegii specialis refulsit. Ingressus autẽ angelus ad eam dixit. Ave gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Que salutatio quantum humane consuetudini inaudita: tantum est beate marie dignitati cõgrua. Vere etenim gratia plena erat: cui diuino munere collatum est / vt prima inter feminas glorioſissimum deo virginitatis munus offerret. Unde iure angelico aspectu simul & affatu meruit perfrui / que angelicam stu-

duitvitā imitari. Vere gratia erat plena cui ipsum per quem gratia et veritas facta est iesum christū generare donatum est. Tuū. ℣ gredietur dñs et prliabitur contra gentes. Et stabit pedes eius supra montes oliuarū Ad oziemē. ỹ. Et circuabitur super omnes colles: et fluent ad eum omnes gentes. Et sla. Gloria. Ad. ỹ. Emitte agnum. ℣ In laudibus Ant.

Rorate celi desuper/et nubes pluāt iustum: aperiatur terra et germinet saluatorē. ps. Miserere. fo.xvj.ān. Prophete prediceruēt nasci saluatorē de virgine maria. ps. Te deet. fo.xxiij.ān. Spiritus dñi super me: euangelizare pauperibus misit me. ps. Deus deus. fo. vj.ān. Ecce veniet dñs/vt sedeat cum principibus et solium glozie teneat ps. Exultauit. fo. xxiij.ān. Annūciate populis a dicite: ecce deus saluator noster veniet. ps. Laudate. fol.vij. Cap. Ecce dies. hyp. Vox clara. ỹ. Vox clamantis. ān. Missus est angelus gabriel ad mariam virginem desponsatā ioseph. ps. Benedictus. Non dicantur preces ad has matut. nec in serra fer. nec in sabba. tamen ad omnes alias horas dicantur preces cum prostratione more solito. Oratio.

Presta quesumus oipotens deus: vt redēptionis nostre ventura solennitas/et presentis vite nobis subsidia conferat/et eterne beatitudinis premia largiatur. Per eūdē. Hec ofo dicatur ad has matu. tantū. Ad ofs alias horas dicatur ofo dñicalis. Meo. de sācta maria ān. Spiritus sanctus. et de oibus sanctis: vt in alijs ferijs. Matutine de sācta maria dicātur in cōuentu: vbi dictū est. Ad vesp. ān. Quomodo fiet istud angele dei/quia virū in concipiendo non pertuli: audi maria virgo christi/spiritus sanctus superueniet in te/et virtus altissimi obūbrabit tibi. ps Magnificat. vel ān. O. ps Mag. ℣ Feria.v.ad matu. inuita Regem venturū. ps Venite. hyp Verbū supernum. āe. et pi. de noctur. illius fe.v. lect. ij. per ordinem dicuntur. Lectio prima.

Clate.9. Regl.16

Sicut enim quasi ignis impietas: vepres et spinā vorabit. Et succendetur in densitate saltus: et conuoluetur in superbia fumi. In ira dñi exercituū conturbata est terra: et erit populus quasi esca ignis. Vir fratri suo non parcet: et declinabit ad dexterā et esuriet: et comedet ad sinistrā et non saturabitur. Vnusquisq; carnē brachij sui vorabit. Manasses effraim/et effraim manasse: simul ipsi contra iudam. In omnibus his non est auersus furor eius: sed adhuc manus eius extenta. Hec dicit. Lectio secunda.

Ve qui condunt leges iniquas et scribentes iniusticiā/vt opprimerent in iudicio pauperes/et vim facerent cause humilium populi mei: vt essent vidue preda eorum/et pupillos diriperent. Quid facietis in die visitationis et calamitatis de longe venietis? Ad cuius confugietis auxiliū/et vbi derelinquetis gloriam vestrā ne incuruemini sub vinculo/et cū interfectis cadatis. Super omnibus his non est auersus furor eius: sed adhuc manus eius extenta. Hec di. Lectio.iij.

Ve assur. Virga furoris mei et baculus ipse est: in manu eius indignatio mea. Ad gentē fallacē mittā eū/et contra populū furoris mei mandabo illi. vt auferat spolia et diripiat predam/et ponat illum in conculcationem quasi lutum platearū. Ipse autem non sic arbitrabitur/et cor eius non ita estimabit: sed ad conterendū erit cor eius/et ad interitionem gentū non paucarū. Dicit enim. Nūquid non principes mei simul reges sunt? Nunquid non vt carcamis sic calāno/et vt arphat sic emath? Nunquid non damascus/sic samaria? Hec dicit dominus. ℣ In laudib⁹ antiphona.

Ecce syon veniet oipotens dñs: vt saluū faciat populū suū. ps Miserere. fo.xvj. ān. Conuertere dñe aliquantulū: et ne tardes venire ad seruos tuos. ps. Dñe refugium. fol. xxviij. ān. Ecce syon veniet qui regnaturus est dñs: emanuel magnum nomen eius. ps. Deus deus fol.vj.ān. Ecce deus noster et honorabo eum deus patris mei et exaltabo eū. ps. Cantemus. fo.xxix.ān. Dñs legifer noster dñs rex noster: ipse veniet et saluabit nos. ps Laudate. fo.vij. Cap. Ecce dies. hyp. Vox clara. ỹ. Vox clamantis. ān. Vigilate animo in primo est dñs deus noster. ps Benedictus. Ofo dñicalis Ad vesp. ān. Examinī cū hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eā in eternū. ps. Magnificat. vel ān. O. ps. Magnificat.

Feria.vj.inuit. Prope est iam dns. Venite adoremus.ps. Venite hy⁹. Verbum supernum. Ae.et ps.de noc.alius fer. vsitu. per ordinē dicatur. Euāgeliū secūdū Lucā. j

In illo tēpore. Exurgens maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit helizabeth. Et reliqua. Oncelia venerabilis bede presbiteri.

Lectio quā audiuimus sancti euangelij et redemptionis nostre nobis semper veneranda primordia predicat: et salutaria semper imitāde humilitatis remedia cōmendat. Nam quia peste superbie attractum genus humanū perierat: decebat vt medicamentū humilitatis quo sanaretur / prima mor incipientis salutis tēpora prætenderent. Et quia per temeritatē seducte mulieris mors in mundū introierat: congruū fuit vt ad inditū vite reuertentis mulieres deuote humilitatis imitatē ac pietatis sese præuenirent ob sequus. Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis / iter ostendit humilitatis: non minus religionis ꝙ castitatis exemplo venerabilis. Siquidem gloria virginei et intemerati corporis / qualis sit vita superne ciuitatis ad quam suspiramus insinuat: vbi neq; nubent neq; nubētur / sed sunt sicut angeli dei in celo. ac virtute mentis erimia / qua ad hanc pertingere debeamus indicat. Tu. ij. Precursor pro nobis ingressus est agnus sine macula secundū ordinem melchisedech. Pontifex factus est in eternū ⁊ in seculum seculi. ℣. Ipse est rex iustitie cuius generatio non habet finem. Pontifex factus. Lectio secunda.

Nam sicut precedente sancti euangelij lectione cognouimus / postq; angelica visitatione et allocutione meruit sublimari / postq; se celesti onustandam partu didicit / nequaq; se de domus celestibus quasi a se hec essent ceruit: sed vt magis magisq; domus esset apta diuinis / in custodia humilitatis gressū mentis fixit ita euangelizanti sibi archangelo respondens. Ecce ancilla dñi: fiat michi secundū verbū tuū. Ut vero ex hodierna lectione audiuimus: eandē quā angelo exhibuerat humilitatem / hominibus quoq; curauit exhibere: et quod maioris est virtutis / hoc etiā minoribus. Quis enim nesciat virginem deo cōsecratam / muliere viro dedita gradū habere potiorem? Quis dubitet matrem regis eterni / iure matri militis esse preferendam? Attamē ipsa memor scripture precipientis / quāto magnus es humilia te in omnibus: mor vt angelus qui loquebatur ei ad celestia redijt / surgit / ac montana conscendit / gestansq; in vtero deū / seruorum dei habitacula petit / ac requirit alloquia. Et apte post visionem angeli in montana subijt: que gustata suauitate superno rū cuiuum humilitatis se gressibus ad virtutum alta transtulit. Vm. Modo veniet dominator dns. Et nomen eius emanuel vocabitur. ℣⁹. Orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis. Et no. Lectio.iij.

Intrat ergo domū zacharie. atq; helizabeth quā seruū ac precursorem dñi parturā nouerat salutat. Non quasi dubia de oraculo quod acceperat: sed vt cōgratulatura de dono / quod seruā accepisse didicerat. Non vt verbū angeli / mulieris attestatione pbaret: sed vt mulieri prouecte etatis virgo iuuencula ministeriū sedula impenderet. Ut audiuit autē salutationē marie helizabeth: exultauit infans in vtero eius. et repleta est spiritu sancto helizabeth. Aperiens os ad salutandū beata maria / repleta est mor spiritu sācto helizabeth: repletus est et iohannes. Atq; vno eodēq; spiritu ambo edocti / illa salutantē que esset agnouit / ⁊ vt matrē dñi sui debita cū veneratione venerata est: ille ipsū dominū qui vtero virginis portaretur / intellexit. Et quia lingua nerdū valuit / animo exultāte salutauit / offitijq; sue pietatis ꝙ libenter ꝙ deuote iuuenis esset ipleturus: ⁊ anteq; nasceret / aduemente dño quibus valebat indicijs intimauit. Aderat nāq; tēpus quo impleretur angeli sermo quē dixerat: qz spū sācto replebit adhuc ex vtero matris sue. Repleta est ergo

spiritu sancto helizabeth. et exclamauit voce magna. Recte voce magna: quia magna dei dona cognouit. Recte voce magna: quia illū quem vbiq; presentem nouerat: etiam corporaliter adesse sentiebat. Magna etenim voce: non tā clamosa q̄ deuota intelligendum est. Rm. Videbunt gentes iustum tuum: et cuncti reges inclitum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum quod os domini nominauit. Vs. Et eris corona glorie in manu domini. et diadema regni in manu dei tui. Et vocabitur. Gloria patri. Et vocabitur. Vs. Emitte agnum. ℭ In laudibus Ant. Constantes estote / videbitis auxilium domini super vos. Ps. Miserere. fol.xvj. An. Ad te domine leuaui animam meam: veni et eripe me domine ad te confugi. Ps. Domine exaudi.ij.fo.xlij.An. Deus domine ne noli tardare: relaxa facinora plebi tue israel. Ps. Deus deus meus.f.vj.An. Deus a libano veniet: et splendor eius sicut lumen erit. Ps. Dñe audiui.fo.xxxiij.An. Ego autem ad dominū aspiciam: et exspectabo deum saluatorem meum. Ps. Laudate dominum. fol.vij. Capm. Ecce dies. Hym. Mox clara. V. Mox clamantis. An. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo alleluya. Ps. Benedictus. fol.vij. Oratio.

Recta quesumus dñe potentiā tuā et veni / vt hi qui in tua pietate confidunt / ab omni citius aduersitate liberentur. Qui viuis et regnas. Hec oratio dicatur ad has matutinas tantum. Ad alias horas dicatur oratio dominicalis Ad vesperas An. O. Ps. Mag. ofo dñical. Post has beō. huius fer. non potest incipi. An. O sapientia. ℭ Sabbato Inuitatorium propter est. Ps. Venite. Hym. Verbū supernū. āe. pi feriales et vltimū per ordinem dicantur. ℭ Secundū Lucam. iij.

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris procurante poncio pylato iudeam: tetrarcha autem galilee herode / philippo autē fratre eius tetrarcha ituree et trachonitidis regionis / et lisania abilene tetrarcha / sub principibus sacerdotum anna et caypha: factum est verbū domini super iohannem zacharie filium / in deserto. Et reliqua.

ℭ Omelia beati Gregorij pape.

Redemptoris precursor quo tempore verbum predicationis acceperit: memorato romane reipublice principe et iudee regibus designatur / cum dicitur. Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris / procurante poncio pylato iudeam / tetrarcha autem galilee herode / philippo autē fratre eius tetrarcha ituree et trachonitidis regionis / et lysania abilene tetrarcha / sub principibus sacerdotum anna et caypha: factum est verbum domini super iohannem zacharie filiū in deserto. Quia enim illum predicare veniebat / qui et iudea quosdam et multos et gentibus redempturus erat: per regem gentium et principes iudeorū predicationis eius tēpora designātur. Quia autem gentilitas colligenda erat / et iudea pro culpa perfidie dispergenda: ipsa quoq; descriptio terrenū principatus ostendit: quoniam et in romana republica vnus prefuisse describitur / et in iudee regno per quartā partem plurimi principabantur. Vox etenim redēptoris nostri dicitur. Omne regnum in seipsum diuisum / desolabitur. Tu autem. Rm. Emitte agnum domine dominatorem terre. De petra deserti ad montem filie syon. Vs. Rorate celi desuper: et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet saluatorem. De pe. Lectio secunda.

Liquet ergo q̄ ad finem regni iudea peruenerat: que tot regibus diuisa subiacebat. Apte quoq; non solum quibus sub regibus. sed etiam quibus sacerdotibus actum sit demonstratur. vt quia illum iohānes baptista predicaret / qui simul rex et sacerdos existeret / lucas euāgelista predicationis eius tempora per regnū et sacerdotium designauit. Et venit in omnem regionem iordanis: predicans baptismū penitentie in remissionem peccatorum. Cūctis legentibus liquet / quia iohānes baptismum penitentie non solū predicauit: verumetiam quibusdam dedit / sed tamen baptismū suū in remissionem peccato-

rum dare non potuit. Remissio etenim peccatorum: in solo nobis christi baptismate tribuitur. Notandum itaq; q̄ dicitur predicans baptismū penitentie in remissionē peccatorū. Quoniā baptismū quod peccata solueret quia dare non poterat: predicabat. vt sicut incarnatū verbum patris precurrebat verbo predicationis ita baptismū penitentie quo peccata soluuntur / precurreret suo baptismate quo peccata solui non possunt. Et quia eius sermo precurrebat presentiam redemptoris: ipsum quoq; eius baptisma precedendo. fieret vmbra veritatis. Sequitur sicut scriptum est in libro sermonum esaie prophete. Vox clamantis in deserto: parate viam domini / rectas facite semitas eius. Tu autem. Vm.

Germinauerunt campi heremi germen odoris iusti: quia ecce deus noster cum virtute veniet. Et splendor eius cum eo erit. ℣. Et fvon species decoris eius: deus noster manifeste veniet. Et. Lec. iij.

IDem vero beatus iohānes baptistā requisitus quis esset: respondit. Ego vox clamantis in deserto. Qui sicut ante per nos dictum est / ideo vox a propheta vocatus est: quia verbum precedebat. Quid autem clamaret: aperitur cū subditur. Parate viam dñi: rectas facite semitas eius. Omnis qui fidem rectā et bona opera predicat: quid aliud q̄ venienti domino ad corda audientiū viam parat. vt hec vis gratie penetret / vt lumen veritatis illustret / et rectas deo semitas faciat / dum mundas in animo cogitationes per sermonem bone predicationis formet? Omnis vallis implebitur: et omnis mons et collis humiliabitur. Quid hoc loco vallium nomine / nisi humiles / quid montiū ? colliū / nisi superbi homines designantur? In aduentu igitur redemptoris valles implete / montes vero et colles humiliati sunt: quia iurta eius vocem / omnis qui se exaltat humiliabitur: et qui se humiliat / exaltabitur. Vallis etenim impleta crescit: mons autem et collis humiliatus decrescit. Quia nimirum in fide mediatoris dei ? hominum hominis christi iesu et gentilitas plenitudinem gratie accepit / et iudea per errorem perfidie hoc vnde tumebat perdidit. Omnis enim vallis implebitur: quia corda humilium sacre doctrine eloquio virtutum gratia replebūtur. Iurta hoc quod scriptum est. Qui emittit fontes in conuallibus. Et inde rursum dicitur. Et conualles abundabunt frumento. A montibus namq; aqua dilabitur: quia superbas mentes veritatis doctrina deserit. Sed fontes in cōuallibus surgunt: quia mentes humilium verbum predicationis accipiūt. Iam videmus / iam conualles frumento abundare conspicimus: quia illorum ora pabulo veritatis impleta sunt: qui mites ac simplices huic mundo despicabiles esse videbantur. Tu autem. Vm.

Vadit iesse qui exurget iudicare gentes in eum gentes sperabunt. Et erit nomen eius benedictum In secula. ℣. Super quem continebunt reges os suum: ipsum reges deprecabuntur. Et erit nomen. Gloria patri. In secula. ℣. Emitte.

℣ In laudibus Antiphona.

VEniet dominus in potestate magna: et videbit eum omnis caro et saluabit nos. ℘ Miserere. fol. xvj. ān. Intuemini q̄tus sit gloriosus iste / qui ingreditur ad saluandos populos. ℘. Bonū est confiteri. fol. xxxvij. ān. Veniet iterum angelus tuus / et docebit nos vias tuas domine. ℘. Deus deus meus. fo. vj. ān. Experietur sicut pluuia eloquium domini: et descendet sicut ros super nos deus noster. ℘. Audite celi. fol. xxxvj. ān. Paratus esto israel in occursum domini: quoniā venit. ℘. Laudate dominum de ce. fo. vij. Cahm. Ecce dies. Hymnus. Vox clara. ℣s. Vox clamantis. Ant. Omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur: et videbit omnis caro salutare dei. ℘. Benedictus. Oco.

DEus qui conspicis quia ex nostra p̄rauitate affligimur: tōcede propitius vt ex tua visitatione consolemur. Qui vivis et regnas cum deo patre in vnitate. Hec oratio dicitur ad has matutinas tantum. Ad omnes alias horas dicatur oratio do. Si aliquod festū ut. lect. in aliqua predictarum feriarum octo. contigerit nichilominus oratio feriarū de lau. ? ān. super Bñdictus. et Magnificat. seruabitur in sequenti

ferta. et tunc añe super lauō. et p̄opria ℣. illius ferie scilicet quando fe. contigerit: in illo anno non dicuntur. ℣. tamen ante lectiones per ordinem dicantur.

A Littera dñicalis. A totū seruitiū de dñica vsq; ad ℣. iij. noc. deinde totū seruitiū de vigilia. Inuit. Hodie scietis. Ad matutinas mēo. de dñica cū missa do. in capi. cū p̄ma et ho. sicut notatū est in vigilia absq; psal. Deus deus meus &c. Dñica infra oct. de sctō Siluestro: ℣ medie fe. de nati. cū ℣. ℟. de ij. noc. Do. ifra oc. Epy. de ser. oc. ℣ mēo. de marty.

B Littera dñicalis. B totū seruitiū de dñica. Fer ij. ℣. ℣. vj. de cōme. Fe. 3. de fe. missa de vigi. sancti Thome. Dñica sequēte de nati. xp̄i. Sab. de sctō Siluestro: medie fe. de na. xp̄i: cū ℣. et ℟. de. 2. no.

C Littera dñicalis C. totū seruitiū de dñica. Ad I. vespe. ℟. Non auferetur. Feria. 2. de fe. vsq; ad missā que erit de vigi. ℟. hysto. do. Feria. 3. de apostolo. Ad secundas vesperas solennis memoriā fes. loci: de aduētu et de sancta Maria. cū ān. Beata es Feria. 4. et. 5. de cōmemoratione. Feria. 6. totum seruitium de vigilia natiui.

D Littera do D totū seruitiū de do. nichil de vigilia nisi memoria tantum ad altam missam. 2. de. crūt de sctō Thoma: et solēnis mēo. de do. ℣ sācta Maria. Feria. 3. ℣. 4. de cōmēo. Feria. 5. de vigi. Dñica infra octauas de sancto Johanne.

E Littera Dñicalis E. totū seruitiū de do. ℣ fes. differatur in crastinū: nisi fuerit festū loci: ℣. 2. de. crūt de apło: et sol. mēo. de dñica. et de sctā maria. Ad. 2. vesp. de apło: fiat sol. mēo. de sctā ma. cū ān. Sub tuā. Deide sol. mēo. de aduē. Fe. 3. de. sā. ma.

F Lra dñicalis F. de seruitio dñi. Ad. I. vespe. q̄ crūt de apło fiat mēo. de do. et de sctā Maria. solenniter cum ān. Beata es. vespe. in dñica crūt de do. ℣ mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. Feria. 2. de sācta maria. Dominica infra octa. nati. dñi. de sancto Thoma. Dominica in vigilia epypha. totum seruitium de vigi. et medie lec. de sancto Thoma.

G Littera dñicalis. G. de seruitio dñi. Dominica infra octa. natiui. dñi de nati. dñi. vespe. crūt de sancto Siluestro cum mēo. o; dine suo. Feria. 2. de sancto Siluestro. medie fe. de nati. ℣. et ℟. de primo nocturno. Dominica prima post circumcisionem dicitur de epyphania domini. Feria quarta legatur expositio euangelij sec; de dominica infra octauas.

Dñica. iiij. aduentus dñi. Ad ves. ān. Benedictus. ps. Ipsum. folio. xlij. Capm.

Ecce ego mittam in fūdamentis syon lapidem p̄obatum angularē/p̄tiosum/in fundamēto fundatum/qui crediderit in eum non cōfundetur. Non auferetur. hyp̄. Conditor. ℣. Roza. ān O. ps Magnificat. Oratio.

Excita quesumus dñe potentiā tuam et veni/et magna nobis virtute succurre. vt per auxiliū gratie tue q̄d̄ peccata nostra p̄pediunt/indulgentia tue p̄opitiationis acceleret. Qui viuis. Memoria de sancta maria Ad matuti. Inuita. Prestolantes redemptorē leuate capita vestra. Quoniā p̄ope est redēptio vestra. ps. Venite. hymnus. añe. p̄i. et ℣. vt in. I. dñica aduent⁹ dñi. Lectio. I.

Legitur hec lect. per ordinē vt in p̄ma. p̄. festa. 2. ad mi. I. ad uentum. Lucie. 19

Quomodo inuenit mas mea regna ydoli: sic et simulachra eorum de hierusalem et de samaria. Nunquid non sicut feci samarie et ydolis eius: sic faciam hierusalē ℣ simulachris eius. Et erit. Cum impleuerit dñs cuncta opera sua in mōte syon et in hierusalem: visitabo super fructum magnifici cordis regis assur: ℣ super gloriam altitudinis oculorū eius Dixit enim. In fortitudine manus mee feci: et in sapientia mea intelleri et abstuli terminos populorū et p̄incipes eorū deprædatus sum: et detraxi quasi potens insublimi residentes. Et inuenit quasi nidum manus mea: fortitudinem populorum. Et sicut colliguntur ouа que derelicta sunt/sic vniuersam terram ego congregaui: et nō fuit qui moueret pennam/et aperiret os et gānriret. Nūquid gloriabitur securis cōtra eum qui secat in ea. Aut extolletur serra cōtra eum a quo trahit. Quomodo si eleuetur virga contra leuantem se: et extolletur baculus qui vtiq; lignum est. Hec dicit do. ℣. Cantate tuba in syon: vocate gentes ℣ annuncia te populis et dicite. Ecce dñs saluator: nr̄ aduenit vsus. Annūciate in finibus terre: ℣ in oibus que p̄ocul sunt dicite. Ecce. Lectio secunda.

Propter hoc mittet dñator dñs exercituū in pinguibus eius tenuitatem: et subtus gloria eius succensa ardebit quasi combustio ignis: ℣ erit lumē israel in ignem: et sanctus eius in flāmā Et succendetur et deuorabitur spina eius et vepres in die vna: et gloria saltus eius/et carmeli eius ab anima vsq; ad carnē consumetur. Et erit terrore p̄fugus: et reliquie ligni saltus eius p̄e paucitate numerabuntur et puer scribet eos. Et erit. In illa die nō adiciet residuus israel et hi qui fugerit de domo iacob innixi super eo qui percutit eos: sed innitetur sup dominū sanctum israel. In veritate reli

quie cõuertentur: reliquie mꝫ iacob ad deum fortem. ℟. Octaua decima die decimi mensis ieiunabitis dicit dominus: et mittam vobis saluatorẽ ꝫ propugnatorẽ pro vobis qui vos precedat et introducat. In terram quam tradam patribꝫ vestris. ℣. Ego enim sum dominus deus vester qui eduri vos de terra egypti. In terrã. Lectio iij.

Si enim fuerit populus tuꝰ israel quasi arena maris: reliquie conuertentur ex eo. Consũmatio abbreuiata inundabit iusticiam: Consummationẽ enim et abbreuiationẽ dñs deus exercituum faciet in medio omnis terre. Propter hoc hec dicit dñs deus exercituum. Noli timere populus meus habitator syon ab assur. In virga enim percutiet te: et baculum suum leuabit super te in via egypti. Adhuc enim paululum modicumq; et consummabitur indignatio mea: et furor meus supra scelus eorum Et suscitabit super illum dominus exercituũ flagellũ iuxta plagam madiam in petrã oreb: et virgam suã super mare: et leuabit eam in via egypti. Et erit. In die illa auferetur onus eꝰ de humero tuo: ꝫ iugũ eꝰ de collo tuo: ꝫ cõputrescet iugũ a facie olei. Venit in aioth transibit in magrõ: apud magmas cõmẽdabit vasa sua. Trãsierũt cursum gabaa: sedes nra hec. ℟. Dñs auferet sceptrũ de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gentiũ. ℣. Pulchriores sũt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et ipse. Gloria. Et.

℣ In secũdo nocturno fiant medie lectiones de sermone beati augustini epi. Lectio iij.

Vos mꝫ conuentio o iudei: qui vsq; in hodiernũ diem negastis filium dei. Nõne vox vestra est illa/ quando cum videbatis miracula facientem/ atq; tentantes dicebatis. Quousq; animas nostras suspendis? Si tu es christus: dic nobis palã? Ille autẽ ad considerationẽ miraculorũ vos mittebat dicẽs. Opera que ego facio: ipsa testimonũ perhibẽt de me: vt christo testimonũ diceretis/ non verba sed facta. Vos autem non agnoscentes saluatorem qui operabatur salutem in medio terre vestre: adiuuãtes in malo austis Tu de teipso testimonium dicis: testimonium tuum nõ est verũ. Sed ad hec ille quid vobis respondent/ aduertere noluistis. Nonne scriptũ est in lege vestra: quia duorũ hominũ testimonium verũ sit? Preuaricatores legis: intẽdite legem. Testimoniũ queritis de christo? In lege vestra scriptum est: qꝫ duorũ hominum testimoniũ verum sit. Procedãt ex lege non tantũ duo: sed etiã plures testes christi: vt conuincant auditores legis nec factores. Dic esaya testimoniũ christo. Ecce (inquit) virgo in vtero concipiet et pariet filiũ/ et vocabitur nomen eius emmanuel: quod est interpretatum nobiscum deus. Accedat et alius testis. Dic et tu hieremia testimonium christo. Hic est (inquit) deus noster/ ꝫ non estimabitur alius absq; illo: qui inuenit omnẽ viam scientie/ et dedit eã iacob puero suo/ et israel dilecto sibi. Post hec in terris visus est: et cum hominibus conuersatus est. Ecce duo testes idonei ex lege vestra: ex quorum testimonio nõ sunt cõpuncta corda vestra. Sed alij atq; alij ex lege christi testes introducãtur: vt frõtes durissime inimicorũ conterantur. Veniat ꝫ ille daniel sanctus iuuenis quidem etate/ sed vetus vero scientia ac mansuetudine: ꝫ cõuincat omnes falsos testes Sicut cõuicit seniores ipudicos/ ita suo testimonio christi conterat inimicos. Dic sancte daniel dic de christo quod nosti. Cum venerit (inquit) sanctus sanctorũ: cessabit vnctio vestra. Quare illo presente cui insultantes dicebatis. Tu de te testimoniũ dicis testimoniũ tuum non est verũ. cessauit vnctio vestra nisi quia ipse est qui venerat sãctus sanctorũ. Sed si (sicut vos dicitis) nondũ venit/ sed expectatur vt veniat sanctus sanctorũ: demonstrate vnctionem. Si autem (quod est verũ) cessauit vnctio vestra: agnoscite venisse sanctum sanctorum. Ipse est enim et lapis ille abscisus de monte/ sine manibus cõcidentium/ id est christus natus de virgine sine manibus cõplectentium. qui tantum creuit/ vt mõs magnus fieret/ et impleret vniuersam faciem terre. De quo monte dicit prophera. Venite ascendamus in montẽ domini. Et de quo dauid dicit. Mons dei mons vber: vt quid suspi

camini montes incalceatos / montem in quo placuit deo habitare in ipso? Cum enim ipse dominus christus discipulos suos interrogaret / quem dicerẽt esse homines filiũ hois: responderunt. Alij heliã / alij hieremiã: aut vnũ ex prophetis. Et ille. Ut quid suspicamini montes incalceatos / montẽ in quo placuit deo habitare in eo? Hũc cognouit petrus dicens: tu es christus filius dei. Agnouit montem / et ascendit in montem. testimoniũ dirit veritati / et dilectus est a veritate. Supra petram fundatus est petrus / vt mortem susciperet illum amãdo: quem ter negauerat timendo. Tu autem. Vm

Me oportet minui illum autem crescere. Qui post me venit ante me factus est: cuius non sum dignus corrigiã calciamenti soluere. b. Hoc est testimoniũ qđ perhibuit iohannes. Qui. Lectio.b.

DIc et tu moyses legislator dur populi israel: testimonium christo. Prophetã vobis suscitabit deus de fratribus vestris. Omnis anima que non audierit prophetam illũ: exterminabit de populo suo. Prophetam autem dictũ esse christum: ipsum audi in euangelio. Non est (inquit) propheta sine honore: nisi in patria sua. Accedat autem dauid sanctus / testis fidelis / et cui⁹ semine promisit ipse / cui lex et prophete testimoniũ dicunt: dicat et ipse de christo. Adorabũt (inquit) eum omnes reges terre: omnes gentes seruiẽt illi. Cui seruient? Die cui seruiunt. Cui audire cui? Dixit dominꝰ domino meo: sede ad dexteram meam. Donec ponam inimicos tuos: scabellũ pedum tuorum. Et expressius atq; nominatum. Quare (inquit) tumultuate sunt gentes / et populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum: aduersus dominum et aduersus christũ eius. Accedat et alꝰ testis. Die? tu abacuth ypheta testimoniũ christo. Domine (inquit) audiui auditum tuum? timui: consideraui opera tua et expaui. Que opera dei iste miratꝰ expauit? Nunquid fabricam mundi iste miratus expauit? Absit. Sed audi ad quid expauit. In medio (inquit) duũ animalium cognosceris. Opera tua deus verbum caro factum est. In medio duũ animalium cognosceris. Qui quousq; descendisti: expauescere me feci? quia verbum per quod facta sunt omnia: in presepe iacuisti. Agnouit bos possessorem suũ: et asinus presepe domini sui. In medio duũ animalium cognosceris. Quid est in medio duũ animaliũ cognosceris nisi aut in medio duorũ testamentorum / aut in medio duorum latronũ / aut in medio moysi et helie cũ eo in monte sermocinantium. Ambulauit inquit verbum et eruit in campis: verbũ caro factum est: et habitauit in nobis. Hoc et hieremias ait. Post hec in terris visus est: et cum hominibus conuersatus est. Ecce quemadmodum sibi cõueniunt testes veritatis: ecce quemadmodum conuincunt filios falsitatis. Tu autem. Vm

Ecce iam venit plenitudo temporis / in quo misit deus filium suum in terris: factum de virgine / factum sub lege. Ut eos qui sub lege erant redimeret. b⁹. Propter nimiam charitatem qua dilexit nos deus / filium suum misit in terris in similitudinem carnis peccati. Ut eos. Lectio sexta.

SUfficiũt vobis ista o iudei / an adhuc adbestram cõfusionem / ex lege et ex gente vestra / alios introducem⁹ testes: vt illi testimoniũ perhibeant / cui perdita mente insultantes dicebatis: tu de teipso testimoniũ perhibes / testimonium tuum nõ est verum? Quod si velim ex lege? ex prophetis omnia que de christo sunt dicta colligere: facilius me tempus q̃ copia deficit. Ueruntamen senẽ illum ex gente vestra natum / sed in errore vestro non relictum / symeonẽ sanctũ in medium introducam: qui meruit teneri decrepitus in hac luce / quousq; videret veram lucem. Quem quidem iã etas compellebat ire sed expectabat suscipere quem sciebat venire. Cum iste senex admonitus esset a spiritu sancto / q̃ non ante moreretur q̃ videret christum dei natum: quem cognoscens venit ad templũ Ubi cum vero portari matris manibus vidit / et diuinam infãtiam pia senectus agnouit: tulit infantẽ in manibus suis. Ille quidem christũ ferebat: sed christus senẽ regebat. Regebat qui portabatur:

ne ille ante promissum a corpore solue
retur. Quid tamen dixerit quem confes
sus fuerit. aduertite inimici non christi
sed vestri. Benedictus deum exclamauit
senex ille: et dixit. Nunc dimittis domine
seruum tuum secundū verbū tuum in pa
ce: Quia viderunt oculi mei salutare tu
um. Illi etiam parentes iohannis za
charias et helizabeth / iuuenes sterilis
in senecta fecundi: dicant etiam ipsi te
stimonium christo. Dicant de christo
quid sentiant: et testem idoneum christo
nutriant. Aiunt enim suo paruulo nato
Tu puer propheta altissimi vocaberis:
præibis enim ante faciem domini para
re vias eius. Ipsiq; matri et virgini heli
zabeth ait. Vnde mihi hoc / vt veniat
mater domini mei ad me? Ecce enim vt
facta est vox salutationis tue in auribꝰ
meis: exultauit in gaudio infans in vte
ro meo. Intelligens enim iohannes ma
trem domini sui venisse ad matrem suā:
inter ipsas angustias vteri adhuc posi
tus motu saluta[illegible] / quem voce non po
terat. Qui postea ipse iohannes precur
sor et amicus humilis? fidelissimus ser
uus / testis idoneus effectus / tanto ma
ior in natis mulierum quanto estima
batur esse quod nō erat. Christum enim
eum esse iudei credebant: sed non se esse
clamabat dicens. Quem me suspicamꝫ
mini esse: non sum ego. Sed ecce venit post
me: cuius pedibus non sum dignus solu
cere corrigiam calciamenti eius. O fide
lis testis: et amice veri sponsi. Quantū
te humiliasses si ad corrigiā calciamen
ti eius soluendam dignum te esse dixis
ses? Sed dum hoc non te dignum dicis:
iudeis falsis testibus cōtradicis. Et hec
a te dicta sunt: anteq̄ christum videres.
Qui cum ad te ipse venit excelsus et hu
milis implende dispensationis sue gra
tiā vt a te baptizaretur / qui nullum ha
bebat omnino peccatū: quid respōderis /
quem cognoueris quale testimonium pro
tuleris: audiant inimici qui audire no
lunt. Ecce (inquit) agnꝰ dei: ecce qui tol
lit peccata mundi. Et adiecit. Tu venis
ad me baptizari: et ego a te debeo bapti
zari. Agnouit seruus dominum / agno
uit vinculis originalis peccati obligatꝰ
ab omni nexu peccati liberum: agnouit
preco iudicem / agnouit creatura creato
rem: agnouit paranimphus sponsum.
Nam et hec vox iohannis est. Qui ha
bet sponsam sponsus est. Amicus autem
sponsi stat et audit eum: et gaudio gau
det propter vocem sponsi. Sufficiunt vo
bis ista o iudei: sufficiunt vobis tanti te
stes / tanta testimonia ex lege vestra et
ex gente vestra: an adhuc impudentia ni
mia audebitis dicere / q̄ alterius gentis
vel nationis homines christo deberent
testimonii phibere? Sed si hoc dicitis:
respondebit quidem ille vobis. Nō sum
missus nisi ad oues que perierunt domꝰ
israel. Sed sicut vos in actibus apostolo
rum increpat paulus: vobis primū opor
tuerat annunciare verbū dei. sed quia re
pulistis illud nec vos vite eterne dignos
iudicastis: ecce (inquit) cōuertimur nos
ad gentes. Demonstremus etiam nos /
et gentibus testimonium christo fuisse
prolatum quoniam veritas non tacuit
clamando etiā per linguas inimicorum
suorum. Nonne quando ille poeta fatū
dissimus inter sua carmina / iam noua
progenies celo demittitur alto / dicebat:
christo testimonium perhibebat? In du
bium hoc veniat / nisi alios ex gentibus
idoneos testes / pluraq; dicentes: in medi
um introducam. Illum regē qui vē am
superbiam captiuādo perdomuit nabu
chodonosor regē scilicet babilonis: non
pretermittā. Dic nabuchodonosor / quid
in fornace quo tres viros iustos iniuste
miseris dic vbi quid tibi fuerit reuelatū?
Nonne tres viros (inquit) misimus in
fornace ligatos? Et aiūt ei. Vere rex. Ec
ce (inquit) ego video quattuor viros so
lutos deambulantes in medio ignis et
corruptio nulla est in eis: et aspectꝰ quar
ti similis est filio dei. O alienigena vnde
tibi hoc? Quis tibi annunciauit filium
dei? Quelet / quis propheta annuncia
uit tibi filium dei? Nondum quidem
nascitur mundo: et similitudo nascentis
a te cognoscitur. Vnde tibi hoc? Quis ti
bi istud annunciauit / nisi quia sic te diui
nus ignis intus illuminauit vt eum illic

apud te captiui tenerẽt inimici iudei/ sic diceres testimonium filio dei. Sed quia in ore duoꝝ vel trium testium stat omne verbum/sicut ipse dominus vestrã contumaciam confutans: in lege (inquit) vra scriptum est q̃ duorum hominũ testimonium verum sit: etiam et gentibus tertius testis introducatur vt testimonii veritatis et omni parte roborẽt. Quid sibilla vaticinando etiam de christo clamauerit in medium proferamus: vt et vno lapide vtrorumq; frontes percutiãtur/iudeorum scilicet ac paganorum atq; suo gladio sicut golias/christi omnes percutiãtur iquimici. Audite quid dixerit Judicij signum: tellus sudore madescet E celo rex aduenet per secla futurus. Scilicet in carne presens: vt iudicet orbẽ Unde deũ cernẽt/incredulus atq; fidelis Celsum cũ sctis eum iam termino in ipso Sic aie cũ carne aderũt quas iudicet ipe Cũ tacet inculs densis in vepribs obris. Reyciẽt simulacra viri cũctã quoq; gasã Eruret terrã ignis: pontumq; polumq;. Inquirẽs tetri portas effringet auerni. Setõrũ etenum cunctelur libera carni Tradet: fontes eterna flãma cremabit. Occultos actus retegẽs: tũc quisq; loq̃t Secreta/atq; des reserabit pectora luci Tũc erit et luctus stridebũt dentibs oẽs. Eripit solis iubar: et chors interit astris Uoluetur celũ: lunaris splendor obibit Deyciet colles: valles extollet ab imo. Nõ erit in rebus hoim/sublime/vel altũ Jã equãt campis montes et cerula põti. Dia cessabunt: tellus confracta peribit Sic pariter fõtes torrẽt: fluminaq; igni Et tubarũ sonitũ tristẽ demittet ab alto Orbe/gemens facin̄s miserum variosq; labores. Tartareũq; chaos monstrabit terra dehiscens. Et coram hic domino reges sistentur ad vnum. Decidet e celo: ignisq; et sulphuris amnis. Hec de christi natiuitate/passione/et resurrectione/atq; secundo eius aduentu ita dicta sũt: vt si quis in greco/capita horum versuũ discernere voluerit: inuenet iesus christus/yos/thau/sother quod et in latinũ transuersis siue translatis eisdem versibus apparet. preter q̃ grecarũ litterarũ proprietas/non a deo potuit obseruari. Credo iam vos o inimici iudei/tantis testibus ita obrutos cõfutatosq; esse ipsa veritate: vt nichil vltra repugnare/nichil querere debeatis. Responsorium.

Ergo israel reuertere ciuitates tuas. vsq; quo dolens auerteris: generabis dominum saluatorem oblationẽ nouã in terra. Ambulabũt homines In saluationẽ. ℣. In charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserãs. Ambula. Gloria. In salua.

℣ In. iij. nocturn. Secundum Johannẽ.

In illo tempore. Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad iohannem: vt interrogarent eum. Tu quis es? Et confessus est et non negauit. Et confessus est: quia nõ sum ego christus Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Ex huius nobis lectionis verbis fratres charissimi iohannis humilitas cõmendatur/qui dum tante virtutis esset vt christus credi potuisset: elegit solide subsistere in se/ne humana opinione raperet̃ manuter super se. Nam confessus est et non negauit: et confessus est/quia non sum ego christus. Sed quia dixit nõ sum/negauit plane quod nõ erat/sed nõ negauit quod erat: vt veritatem loquẽs eius membrum fieret/cuius sibi nomen fallaciter non vsurparet. Responsorium.

Iuram dixit dominus vt vltra iam nõ terream: super terram: montes enim et colles suscipient iustitiam meam. Et testamentũ pacis erit in hierusalem ℣. Iuxta est salus mea vt veniat: et iustitia mea vt reuelet̃ur. Et testamentum. Lectio octaua.

Dum ergo non vult appetere nomen christi: factus est membrũ christi. Quia dum infirmitatem suã studuit humiliter agnoscere: illius celsitudinẽ meruit veraciter obtinere. Sed cum et lectione alia redemptoris nostri sentẽtia ad mẽtem reducitur: et huius nobis lectionis verbis questio valde iplera generatur. Illo quippe in loco inquisitus a discipulis dominus de aduentu helie. respondit. Helias iam venit/et nõ cognouerunt eum: sed fecerũt in eo quecunq;

voluerunt. Et si vultis scire: iohannes ipse est helias. ℟. Inuenimini quātus sit iste qui ingreditur ad saluandas gentes. ipse est cui dicit. Cuius generatio non habet finem. ℣. Et dominabitur a mari vsq; ad mare. Cuius. Lectio.

BEquisitus autem iohannes dicit Nō sum helias. Quid est hoc fratres charissimi quia quod veritas affirmat hoc prophetia veritatis negat. Qual de nanq; inter se diuersa sunt: ipse est et nō sū. Quō ergo prophetia veritatis est: si eiusd veritatis sermonibꝰ cōtrarius non est. Sed si subtiliter vitas ipsa requirat: hoc qō inter se cōtrarium sonuit quomodo contrarium nō sit inuenietur. Ad zachariam nanq; de iohannis promissiōe angelus dicit. Ipse precedet ante illum in spiritu et virtute helie. Qui idcirco ventur⁹ in spiritu et virtute helie dicit: q; sicut helias secundum dñi aduentū preuenier et ita iohannes preuenit primum. Sicut ille precursor venturus est iudicis: ita iste precursor factꝰ est redemptoris. ℟. Omnes istari ramos vestros expandite et florete et fructus facite. Prope est vt veniat dies domini. ℣. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum aperiat terra et germinet saluatorē. Prope. Esa. p⁹. ℣. Emitte agnum. In laudibus. ān.

QUante tuba in syon: quia prope est dies dñi ecce venit ad saluandū nos alleluya alleluya. ps. Dñs regnauit. fo. vi. ān. Ecce venit desideratus cunctis gentibus: et replebitur gloria domus domini alleluya. ps. Jubilate. f. vi. ān. Parate viam in deserto et aspera in vias planas: veni domine et noli tardare alleluya. ps. Deꝰ deꝰ fo. vi. ān. Dñs venit occurrite illi dicentes magnum principium et regni eius nō erit finis: deus fortis dominator: princeps pacis alleluya. ps. Benedixisti. vi. ān. Omnipotens sermo tuꝰ domine a regalibus sedibus venit alleluya. ps. Laudate dominū. fo. vi. Capitulum.

GAudete in domino semper iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibꝰ hominibus dominus prope est. ℟. Vox clara. ℣ Vox clamantis. ān. Ego vox clamantis in deserto dirigite viam dñi sicut dixit esaias propheta. ps. Benedixisti. ov. Excita quesumus domine. Memoria de sancta maria. Ad. i. ān. Cante tuba. ps. Deus deus meus respice. viii. Ad. iij. ān. Ecce venit. ps. Legem pone. fo. xj. capm. Gaudete in domino. ℟. ℣. sicut in. j. do. aduentus dñi ad omnes horas dicunt. Ad sertā. ān. Erunt prava. ps. Defecit in salutare. folio. xij. Capitulum.

QUid soliciti estis. sed in oi oratione et obsecratione cum gratiarū actione petitiones vestre innotescāt apd deū. Philip. 4. Ad ar. ān. Omnipotens ser. ps. Mirabilia. folio. xiij. Capitulum.

PAx dei que exuperat omnem sensum custodiat corda et corpora vestra et intelligentias vestras. Philip. 4. Ad vel. ān. Sede a dextris. ps. Dixit dñs fo. xxxviij Cpm. Gaudete in dño. ℟. Festina ne tarda. Quere hoc ℟. ad O. hy⁹. Cōditor. ℣. Rorate. ān. O. ps. Magnifi. ofo. Excita que sumus domine. Memoria de sctā maria ps. Quotidie per ebd. vsq; ad vigiliā natalis dñi dicantur ℣. et ℟. secūdū ordinē noct. dnical. hysto. quando de fe. agitur.

Feria secunda. Lectio prima.

QUstupuit rama: gabaa saulis fugit. Hinni voce tua filia gallim attende laisa pauperecula anathot. Migrauit inedemena: habitatores gabim cōfortamini. Adhuc dies est vt in nobe stet. Agitabit manum suam super montē filie syō: et collem hierusalē. Ecce dominator dominus exercituū confringet lagunculā in terrore et excelsi statura succidentur: et sublimes humiliabūtur: et subuertent condensa saltus eius ferro: et libanus cū excelsis cadet. Hec dicit dñs. Lectio. ij.

EGredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Et requiescet sup eū spiritus domini spiritus sapientie et intellectus spūs consilij et fortitudinis spūs scientie et pietatis: et replebit eū spūs timoris dñi. Nō secūdum visionem oculorum iudicabit neq; secūdum auditū aurium arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes: et arguet in equitate pro mansuetis terre. Hec. ℟. ij.

PErcutiet terram virga oris sui: et spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit iusticia cingulū lūborum eius: et fides cinctorū renū eius. Habitabit lupus cū agno: et pardus cum

hedo accubabit. Vitulus et leo et ouis simul morabuntur: et puer paruulus minabit eos. Vitulus et vrsus pascētur: simul requiescēt catuli eorum: et leo quasi bos comedet palcas. Et delectabitur infans ad vbere sup foramina aspidis: et in cauerna reguli qui ablactatus fuerit manum suā mittet. Non nocebunt nec occident in vniuerso monte sancto meo: quia repleta est terra scientia domini: sicut aque maris operiētis. ān. Dicit dñs penitentiam agite: appropinquabit enim regnū celorum alla. ps Bñdictus. Ad bēs. ān. O. ps Magnificat. ℂ Feria.iij. Lectio prima

IN die illa radix iesse qui stat in signū populorū: ipsum gentes deprecabuntur: et erit sepulchrū eius gloriosū. Et erit In die illa adiiciet dominus secūdo manum suam ad possidendum residuū populi sui quod relinquetur ab assyrijs et ab egypto et a phetros et ab ethiopia et ab elam et a sennaar et ab emath et ab insulis maris. Hec dicit. Lectio secunda

ET eleuabit signum in nationes et congregabit profugos israel. et dispersos iuda colliget a quattuor plagis terre. Et auferetur zelus effraim: et hostes iuda peribūt. Effraim non emulabitur iudam: et iudas non pugnabit contra effraim. Et volabunt in humeros philistiim per mare: simul predabuntur filios orientis. Idumea et moab precepta manus eorum: et filij amon obedientes erunt. Hec dicit. Lectio.iij.

ET desolabit dñs linguam maris egypti: et leuabit manum suā super flumen in fortitudine spūs sui et percutiet eum in septem riuis: ita vt transeāt per eum calciati. Et erit via residuo populo meo qui relinquetur ab assyrijs sicut fuit israeli in die illa qua ascendit de terra egypti. Et dices in illa die. Confitebor tibi dñe quoniā iratus es michi: conuersus est furor tuus et cōsolatus es me. Ecce deus saluator meus fiducialiter agam et nō timebo. Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutē. Hauietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicetis in illa die confitemini domino et inuocate nomen eius. Notas facite in populis ad inuentiones eius: mementote quoniā excelsum est nomen eius. Cantate domino quoniā magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra. Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sctūs israel. ān. Cōsurge cōsurge induere fortitudine brachij dñi. ps Bñdict⁹. Ad bēs. ān. O. ps Magn. ℂ Si vigi. sancti thome apostoli in do. vel in.iij.fe. vel in. vj. vel in sabba.iij.tpis eue. nichil fiat de vigilia. nisi tm̄ meo. ad missam: sed in quacunq; alia feria contigerit fiat mis. de vigilia. Si festum sancti thome apli in. vj. feria vel in sabba.iij.tpm euen. nichil ad matut. de ieiunio fiat nisi tantum memo. sed post tertiā dicit missa de apło. Post vj. vo mis. fiat solē. de ieiunio: vtraq; ad principale altare in cho. post.ix. Si fes. sancti thome apostoli in dominica eue. differatur in crastinum vbi infernus patebit in loco suo. ℂ Feria.iij. Lectio.i.

ONus babylonis quod vidit esaias filius amos. Super montem caliginosum leuate signum et exaltate vocem: leuate manum et ingrediantur portas duces. Ego mandaui sanctificatis meis: et vocaui fortes meos in ira mea: exultantes in gloria mea. Vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentiū: vox sonitus regum et gentium congregatarum. Dñs exercituū precepit militie belli venientibus de terra procul. A summitate celi dñs et vasa furoris eius: vt disperdat oēm terrā. Ululate quia prope est dies dñi: quasi vastitas a domino veniet. Propter hoc oēs manus dissoluentur: et omne cor hominis tabescet et conterent torsiones et dolores tenebunt quasi parturiēs dolebūt Vnusquisq; ad prorimū suū stupebit: facies cōbuste vultus eorū. Hec. Lectio.ii.

ECce dies domini veniet crudelis et indignationis plenus et ire furoris q: ad ponēdā terram in solitudinem et peccatores eius cōterendos de ea: qm̄ stelle celi et splendor earum nō erpandēt lumē suū. Obtenebratus est sol in ortu

suo:et luna nō splendebit in lumine suo. Et visitabo super orbis mala: et contra impios iniquitatem eorū. Et requiescere faciā superbiam infidelium: et arrogantiam fortium humiliabo. Hec. R.iij.

DEcies fiet vir auro: et homo mundo obrizo. Super hoc celum turbabo:et mouebitur terra de loco suo propter indignationem dñi exercituum et propter diem ire furoris eius. Et erit quasi damula fugiens et quasi ouis: et non erit qui congreget. Unusquisq; ad priorem suū conuertetur:et singuli ad terram suam fugiēt. Omnis qui inuentus fuerit occidetur:& omnis qui superuenerit cadet in gladio. Infantes eorū allidentur in oculis eorum: diripientur domus eorum et uxores eorum violabūtur. Hec dicit dominus deꝰ. Antiphona. ℣ onēt domino gloriam & laudem eius in insulis nunciabunt: quia ipse venit, et non tardabit. Ps. Vsq; Ad vesperas. Ān. O. Ps. Magn. ℂ Feria quinta et duabus feriis sequentibus dñi. & ista eodem ordine dicantur quo in.iiij.feria precedente. Lectio.j.

ECce ego suscitabo super eos medos qui argentum nō querant nec aurū velint: sed sagittis paruulos interficiant: et lactantibus uteris nō misereantur: et super filios nō parcat oculus eorū. Et erit babylō illa clarissima gloriosa in regnis in electa in superbia chaldeorū sicut subuertit dñs sodomā & gomorrā. Hec. Lec.ij.

NOn habitabitur vsq; in finem: et non fundabitur vsq; ad generationē & generationē. Nec ponet ibi tētoria arabs nec pastores requiescent ibi: sed requiescent ibi bestie: et replebuntur domus eorum draconibus: et habitabunt ibi struthiones: et pilosi saltabunt ibi. Et respondebunt ibi ululę in edibus eius: et sirene in delubris voluptatis. Lectio tertia.

PRope est ut ueniat tempus eius: & dies eius non elongabuntur. Misereb itur enim dominus iacob: et eliget adhuc de israel: et requiescere eos faciet super humum suam. Adiungetur aduena ad eos: et adherebit domui iacob: tenebunt eos populi et adducent eos in locum suum. Et possidebit eos domus israel super terram domini in seruos et ancillas. Et erunt capientes eos qui se ceperant: et subiicēt exactores suos. Et erit. In die illa cum requiem dederit tibi deus a labore tuo: et a conturbatione tua et a seruitute dura qua ante seruisti: sumes parabolā istam contra regem babilonis & dices. Quō cessauit exactor: quieuit tributum? Hec. ān. ℂ onsolamini consolamini populū meus dicit dominus deꝰ noster. Ps. Vsq; Ad vesp. ān. O. Ps. Ma. ℂ Fe.vj.ij.

COntriuit dominus baculum impiorū virgam dominātiū cedentem populos in indignatione plaga insanabili: subiciens in furore gentes: persequens crudeliter. Conquieuit et siluit omnis terra: gaudium est et exultauit: abietes quoq; letate sunt super te: et cedri libani. Hec. Lec.ij.

ET quo dormisti non ascendent qui succidat nos. Infernus subter te conturbatus est: in occursum aduentus tui suscitauit tibi gygantes. Omnes principes terre surrexerūt de solijs suis: omnes principes nationum: uniuersi respondebūt et dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut et nos: nri similis effectus es. R.iij

DEtracta est ad inferos superbia tua: cōcidit cadauer tuum. Subter te sternetur tinea: et operimentū tuū erunt uermes. Quomodo cecidisti de celo lucifer: qui mane oriebaris? Corruisti in terram qui vulnerabas gētes: qui dicebas in corde tuo. In celum conscendam super astra dei exaltabo solū meū: sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis ascendam super altitudinem nubium similis ero altissimo. Verūtamen ad infernum detraheris in profundum lacus. Hec. ān. ℂ ces domini sicut fur veniet in nocte: ita et vos estote parati quia qua hora non putatis filius hominis veniet. Ps. Benedictus. Ad vēs. ā. O. Ps. Mag. ℂ Notādū est q̄ ab ieptione āe. O sapiētia usq; ad vigil. natalis dñi in fest. diebus q̄ de fest. agitur quatuor ante super pos. hinc inde iter pueros discurrant: quia ān. ab aliquo certo de scā forma incipiat. Septimodecimo kalēdas ianuarij sēp incipiēt

ān. O sapientia. ꝙ hoc sequens ℣ festina ne tar. semper dicitur ad vespe. ad aliquo cle rico de. ij. fo: ad mitiū hymnū asse. O. nisi forte in sabba. incipiatur: tūc enim dica tur ℣. de hyst. do. videlicet ℣. Qui venturus Et postea de aliquo puero cū parte cho. pro voluntate rectoris ꝛ quotidie ad vō quando de aduē. agitur: vsq; ad vigi. nat. ad. nisi in sabba. quarte dñice. ℣m. ℣. Festina ne tardaueris domine. Et libera populū tuum. ℟. Veni domine et noli tardare: relaxa facinora plebi tue. Et. Hostia, Iterū a choro cō cipitur ℣m. Festina, hy⁹ Conditor. ℟. Nō rare ce. Excellentior persona que in choro presens fuerit incipiat Antiphonam.

O Sapientia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine vsq; ad finem fortiter: suauiter disponensq; omnia: veni ad docendum nos viā prudētie. ps. Magni. Nulle deinceps hāt preces neq; pstrationes ad vespe. sꝫ ad cōpl. ꝙ ad oēs alias hor. fiant pces cum pstrationib⁹ more soluto. Mco. de sācta maria ad istud primū O. ꝛ ān. Iue maria Ad alias ho. vō. qñ de fe. āgit: ꝛ ad mēoriā de sancta maria. ān Ne timeas, vsq; ad vig. nata. do. nisi forte in eadē do. primū O. incipiat tūc eni ad mēo. de sctā maria dicat ān. Bēn es maria. Ad istud primū O. nulla fit mēo. de oib⁹ sctis sꝫ abbās fiant mēo. de sctā maria ꝙ de oibus sctis: sicut in alus fer. vsq; advigi. nata. dñi tam ad vō. q̄ ad mat. Iste ant. sequētes p volun tate cātoris sigule in diuersis vesp̄is mu tāt̄ur ad excellentiorib⁹ personis post illum qui ān. ad primū O. incepit grada tim per singulas personas descendendo vsq; ad vigiliam natalis domini. ān.

O Adonay et dux domus israel qui moysi in igne flamme rubi apparuisti ꝙ ei in syna lege dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento. ps. Magnificat. Antiphona.

O radix iesse qui stas in signum populorum sup quem continebunt reges os suum quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandū nos iam noli tardare. ps. Magnificat. Antiphona.

O clauis dauid et sceptrū domus israel ꝙ aperis & nemo claudit claudis et nemo aperit veni et educ vinctum de domo carceris sedentē in tenebris & vmbra mortis. ps Magnificat. Antiphona.

O oriens splendor lucis eterne ꝙ sol iusticie: veni et illumina sedentem in tenebris et vmbra mortis. ps Magnificat. Antiphona.

O rex gentium ꝙ desideratus earum: lapisq; angularis qui facis vtraq; vnum: veni et salua hominem quem de limo formasti. ps Magni. ān.

O emanuel rex et legifer noster expectatio gētiū et saluator earum: veni ad saluandum nos domine deus noster. ps Magnificat. Antiphona.

O virgo virginum quomodo fiet istud: quia nec primam similem vista es: nec habere sequentem filie hierusalem quid me admiramini diuinum est mysterium hoc quod cernitis. ps Magni. ān.

O thoma didime per christum quē meruisti tāge re te precibus rogamus altissimi: succurre nobis miseris: ne dānemur cum impijs in aduentu iudicis. ps Magnificat. Hec sola ān. O thoma didime. ℟. ad vtraq; vēs. de sācto thoma apo. super pm. Magni. Mco. de aduēn. in die sācti thome apli. Ad ma. ān. Nolite timere quinta enim die veniet ad nos dominus deus noster. Qñ autē fe. sancti thome apli differt i. ij. feriā: tunc eo ānō her ā. Nolite timere, oīno pretermittat. ꝙ ān. fer. sꝫ Dicit do. ad mēoriā de aduentu dñi dicatur.

¶ In vigi. nata. do. ad ma. Inuit. Hodie scietis quia veniet dñs Et mane videbitis gloriā eius. ps Venite. Hoc inuit. dicat a solo cler. de. ij. fo. nisi do. cruci. hy⁹ Verbū supernū. Super nos ān. ꝙ ps illi⁹ fer. ℣. Cōstātes estote. ℟. Videbitis auxilium domini super vos

Lectio sci ewāgelij scdm Matthēum. j.

In illo tēpore. Cū esset desponsata mater iesu maria ioseph: antequā cōuenirēt inuēta est in vtero habēs de spiritu sancto. Et reliqua. Omelia origenis.

Que fuit necessitas vt desponsata esset mater iesu maria ioseph: nisi propter ea quatenus hoc sacramētū diabolo celaretur ꝙ ille malign⁹ fraudis cōmenta aduersus desponsatā vginē nulla penit⁹ inuenisset. Vel ideo fuit desponsata ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie cura videretur gerere ioseph: siue in egyptū iens vel inde denuo rediens. Ideo fuit desponsata ioseph: nō tū in cōcupiscētia iuncta. Pater inquit es⁹. Pater immaculata

mater ico:rupta mater intacta. Mater eius. Cuius ei⁹ Mater dei vnigeniti domini et regis omnium: plasmato:is et creato:is cūcto:ū. Illius qui in excelsis est sine matre: et in terris est sine patre. Ipsius qui in celis secundum deitatem in sinu est patris: ⁊ in terris secundū co:poris susceptionem in sinu est matris. O magne admirationis gra / o inenarrabilis suauitas / o ineffabile magnūq; sacramētū. Ipsa eademq; virgo / ipsa et mater dñi ipsa genitrix ipsa ei⁹ ancilla et plasmatio eius / ipsa que genuit. ℟m Sacrificamini hodie ⁊ estote parati q; die crastina videbitis Maiestatē dei in vobis. ℣. Hodie scietis q; veniet dñs: et mane videbitis. Ps. Let.ij.

QUis vnq; ista audiuit / quis vidit talia? Quis hoc excogitare potuit vt virgo mater esset / intacta generaret / que et virgo permansit et genuit? Sicut enim quondam rubus comburi videbatur et ignis eum non tangebat et sicut tres pueri in camino inclusi habebātur: ⁊ tamen eos non ledebat incendium nec odo: fumi erat in eis: vel quemadmodū danieli intra lacum leonū incluso: et ianuis non apertis allatum est ei prandiū ab abacuch: ita et hec sācta virgo genuit dñm: sed intacta pmānsit. Vt effecta est: sed vginitatē nō amisit. Genuit infātē: ⁊ vt dictū est / virgo pmānsit. Virgo ergo genuit: ⁊ virgo pmānsit. Mater filium facta est: et castitatis ūgillū nō perdidit. Quare? Quia non homo iste tantū qui videbat: sed vnigenitus erat deus qui in carnem aduenerat. Nec subito carnaliter genitus est: sed perfecta deitas in co:pore venit. Integer ergo et indiuisus deus in humano aduenit vel genitus est co:pore: quē deus et dominus figurā serui suscepit. Non enim pars vnigenitus venit in co:pore: nec seipsum diuisit vt dimidius esset apud patrem / et dimidius esset in virgine: sed totus apud patrem / et totus in virgine. Totus in sinu patris / ⁊ totus in humano co:pore. Non relinquens superna venit quērere terrena Que in celis sunt conseruans: et que in terris sunt saluans. Vbiq; omnipotēs: inscissus / indiuisus / hic sanctus vnigenitus deus. ℟m. Constantes estote videbitis auxilium domini super vos: iudea ⁊ hierusalem nolite timere. Cras egredimini et dominus erit vobiscum. ℣. Vos qui in pulvere estis: expergiscimini ⁊ laudate / ecce dñs veniet et salute. Cras. Ps. iij

SIenim hoc verbū humanū et co:porale immissum in auribus plurimo:um non diuiditur per singulos: vt pars in alio / et pars sit iterum in alio sed in omnibus integrū et plenū habet / vt in vnoquoq; totum sit: ēt omagis verbum dei vnigenitus vbiq; totus est: et in celo et in terra / et apud patrē ⁊ in virgine. Et non diuiditur (vt dictum est) neq; scinditur / neq; in partes efficitur: sed totus totū tenet / totum implet: totum illustrat et possidet. Huius itaq; vnigeniti dei dicitur hec mater virgo maria: digna digni / immaculata sācti / vna vni⁹ / vnica vnici. Nec enim alter vnigenitus super terram venit: aut alia virgo vnigenitum genuit. In his oibus que dicta sunt: desponsata legitur mater eius maria. Et ait. Inuenta est in vtero habens Cui inuenta / aut a quo inuenta est? Primo ab angelis custodiētibus eā / protegētibus eā / cōseruantib⁹ eā: vel eius beatissimā animam ad honorem illius qui ab ipsa generādus erat. Deinc inuēta nō incongrue putabatur ab ipso beato ioseph sancto ⁊ iusto: qui pene licentia maritali licet tam nō cōtingeret: future tamen vt putabatur bonis omnia nouerat. Ioseph aūt vir eius (inquit) cū esset homo iustus / et nollet eā traducere. Virū appellauit / contra iudeorū prauitatem: vt aduersus virginē non seuirent. Propterea et desponsata fuit ipsi ioseph / vt ipsa dictū est. Si enim nō fuisset desponsata ioseph: omnū bonorū incredibiles ⁊ inimici iudei lapidib⁹ eā occidissēt. Ideo virum eius hic eum euangelista appellauit. ℟m. De illa occulta habitatione sua egressus est filius dei: descendit visitare ⁊ cōsolari eōs. Qui cū de toto corde desiderabant. ℣. Et ecce species eius: deus noster manifeste veniet. Visita. Gloria patri. Qui cum de. Non dicitur Te deum. Versus. Crastina die delebitur iniquitas terre. ℟m. Et regnabit super nos saluator mundi

¶ In laudibus. Antiphona

Judea et hierusalē nolite timere cras egredimini et dñs erit vobiscū. ℘s. Misere. fo. cvj. et ceteri p̄. illius ferie. et si do. fuerit tunc dicatur ℘s. Dñs regnauit sicut in alijs do. p̄cedentibus. ān. Hodie scietis quia veniet dñs: et mane videbitis gloriam ei⁹ ān. Crastina die delebitur iniquitas terre: et regnabit super nos saluator mundi. ān. Propter syon non tacebo: donec egrediatur vt splendor iust⁹ eius. Si vig. natiuita. dñi in sabbato contigerit. non dicitur ān. Propter syon. Super canticum: sed ān. Expectetur. cū ℘o Audite celi. et in illo anno omnino p̄termittatur. ān. Propter syon. sed quatuncq; alia ferta cōtigerē. ān Propter syon. Super cātica dicetur ān. Expectetur sicut pluuia eloquium dñi: et descendet super nos sicut ros deus noster. ℘s. Audite celi. fol. xxxvij. ān. Crastina die erit vobis salus: dicit dominꝰ deus exercituū. ℘s. Laudate. f. vij. Capitulum.

Propter syon nō tacebo et propter hierusalē nō quiescā: donec egrediatur vt splēdor iustus eius: et saluator ei⁹ vt lāpas accēdatur. ℣. Vox clara. ℟. Hodie scietis quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ān. Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph: anteqū conuenirent inuenta est in vtero habēs. qđ enim in ea natū est de spiritu sancto est alla. ℘s Benedictus. Oratio.

Deus qui nos redēptionis nostre annua expectatiōe letificas: p̄sta vt vnigenitū tuū quē redēptorē letū suscipimus. venientē quoq; iudicē securi videamus. Dñm nostrū iesū xp̄m filiū tuū Qui tecū viuit et regnat. Dñs vobiscum Quer ebdomadarius dicat. Bñdicamus dño. hec p̄cedēs ofo dicatur ad matu. et ad alias hoc. huius diei et etiā ad. j. p̄cē. Non dicant p̄ces nec fiat genuflectio ad has matu. nec ad alias hoc. diei. Nō dicātur matu. de sancta maria hac die in cōuentu: nec ab hinc vsq; ad octa. sancti stephani. Nulla fit mēo. ab has matut. si dñica fuerit. nisi tantū de oibus sanctis sequ. ān. Ecce dominus veniet. ℣. Ecce apparebit dominus. Ofo. Conscientias. Nō dicatur ℘. Ad te leuaui. ad vasmatu. nec ad hunc vsq; ad inceptionem hymni. Dñe ne in ira ℭ Ad primā ān. Judea et hierusalem. p̄. Deus in no. f. ir. Bti imma. Retribue. Gloria. ān. Gloria tibi trini. ℘s. Quicunq;. cap̄m. Dñe miserere. ℟. Jesu christe. cum alla. ℣. Qui seues. Et dicatur tū alla. quotidie infra octa. vsq; ad octa epy. et in ipsis octa. et ille ℣. Qui seues. hac die nō dicit. ℭ Hoc etiam gēraliter fit per totū annū: q; quotiens cūq; dñr ℟. super hoc cū alla. ℟. Jesu christe debet p̄cedere cū alla. Preces ℣. que ad primā pertinēt: absq; p̄strationē cōpletāt. Si non fuerit dñica dicat cātus fer. et in vigi. epy. super ℟. Jesu christe. Si her vig. in do. cuius. hoc modo dicet p̄sa Sup hym. Jā lucis. ℣. Videt cantus qui in do. p̄cē. ān. Judea et hierusalem. ℘s. Deus in no. ān. Te iure. ℘s. Quicunq;. cap̄. Regi seculo. Rem. Jesu christe. cum alla. Cetera vts. Ad omnes horas dñr cātus feriales super hym. si do. non fuerit. ℭ Ad. ij. ān. super ℘. incipiat ab aliquo cleri. de. ij. fol. et p̄cho. et ita cete. ān. ad reteras ho. dicetur rāt per ordinē. ān. Hodie scietis. ℘s. Legem pone. f. ri. Cap. Propter syon ℟. dicat in ij. forma a clerico p̄rimo illi qui ān. incepit. et ad reteras ho. dicāt ℟. i eadē fol. ℟. ℭ Stantes estote. alla alla. ℣. Videbitis aurilij domini: super vos. Alleluya. Gloria. Cōstantes estote. ℣. Crastina die erit vobis salus. Rem. Dicit dominus deus exercituum. sine alla. ℭ Sciendū est q; omnia festa. ℣. sine alla dicantur per totum annū extra tempus paschale. nisi p̄ſt ℣. Verbum caro. et post ℣. Dominus regnauit. ofo. Deus qui nos redemptiōis ℭ Ad certam. ān. Crastina die. ℘s. Defecit in salutari. folio. rij. Capitulum.

Quidebūt gentes iustū tuū: et cūcti reges inclitū tuū: et vocabit tibi nomē nouū qđ os dñi nominauit. ℟. Crastina die erit vobis salus. Alla alla. ℣. Dicit dñs deus exercituum. Alleluya alleluya. ℣. Hodie scietis q; veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gl̄iam ei⁹ ℣. ℭ Ad. iij. ān. Crastina. ℘s. Mirab. f. rij. Cap.

Non vocaberis vltra derelicta et terra tua nō vocabitur amplius desolata: sed vocaberis voluntas mea in ea et terra tua inhabitabitur. Rem. Hodie scietis quia veniet dñs. Alla alleluya. ℣. Et mane videbitis gloriā eius. Alla. ℣. Constantes estote. ℟. Videbitis aurilij domini super vos. Si her vig. nati dñi i sab. cōtige. lectiones tuj. xpm nō in ipsa ebdo. sed in p̄cedēti erūt

Si autē hec vig. i do. euene. totū ser fiat de do. vsq; ad v.m. not. qui erit. Cōstantes. ante pronunciationē euāgelij preter mut. qđ erit de vigi. fer. Hodie scietis Deinde vo totū de vigi. dicat ℣ post primā tolle. que erit de vigi. post ām Bñd. fiat mēo. de do minica tantū sed nulla memo. de sancta maria nec cētā mat. de ca dicāt in cuētu neq; mēo. de vobis scietis. Imm. cū erit de vig. fer. Hodie scietis. ℣ Ad j. ān. Iudea et hierusalem. Ante ra. v. ℟. et coll. super oēs horas de vigi. erūt cū oēq; de vigi. predicta ℣ nichil de dom. Nulla vero do. in capit. post primā ante tertiā et ante processionē dr. Et nulla de vig. dicatur post tertiā in choro ad autentricum altare cū Alleluya. Crastina. Sequentia. Jubilemus. ℣ In vigi. nati. do. ad. j. dō. ān.

Ter pacifico magnificatus est: cuius voluntū deseruerat vniuersa terra. ℣s. Laud. Et vnū ex duob. qui erāt de discipulis ihū. Agnificatus est ter pacifico sup oēs reges vniuerse terre. ℣s. Laud dñm oēs. Estote quia prope est regnū dei: amen dico vobis quia non tardabit. ℣s. Laudate anima. Leuate capita vestra: ecce appropinquabit redemptio vestra. ℣s. Laud do. qm̄ bon⁹. Aperti sunt oculi marie: vt parerent filiū suū primogenitū. ℣s. Laudate hierusalem. ℣ Et secundū est q̄ dorigin dupli. fer. ad j. vesperas quinq; ānē dicūtur super nos. dicāt preces quinq; ps. ad calcē vespe. nisi in circumcisione domini et epyphania ℣ purificatione ℣ in festo corporis christi. Eps in cāpa ferta dicat ep̄s loco non mutato Epo absente decan⁹ vl aliqs alius loco eius tenēs loco nr habitu mutato dicat Ep̄s.

POpulus gētium qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam habitantibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. Cantor et alie due pson̄e vel tres pōt illas cātoris cātēt ad gradi. in capis sericis. ℟. Iudea et hierusalem nolite timere. Cras egrediemini. Et dominus erit vobiscū ℣. Constantes estote: videbitis auxiliū domini super vos. Cras. Gloria. Et. Duo rectores ex parte chori simul incipiant hymnū a cantore primo quesitum. Hymnus.

QUeni redemptor gentium ostende partum virginis/miretur omne seculum: talis decet partus deum.

NON ex virili semine sed mistico spiramine verbum dei factū caro fructusq; vberis floruit.

ALuus tumescit virginis/claustra pudoris permanent/verilla virtutū micāt versatur in templo deus.

PROcedēs e thalamo suo pudoris aula regia gemine gygas substantie: alacris vt currat viam.

EGressus eius a patre/regressus eius ad patrem/excursus vsq; ad inferos/recursus ad sedem dei.

EQualis eterno patri carnis tropheo attingere infirma nostri corporis virtute firmās perpetim.

PResepe iam fulget tuum lumenq; nox spirat nouum: quod nulla nox interpolat: fideq; iugi luceat. DEo patri sit gloria eiusq; soli filio: cum spū paraclito et nūt et in perpetuū. Amē. Duo hyn̄ cantat duo pueri qui seruāt de thuribul. duas capas deferāt de festo principali sacer. quārū alterā alteri sacerd̄. p voluntate trāsmittat ad thurificādū alta. In fine primi hymni dr ℣. Deo pri. Nō dr in fine huius hymni. Gla tibi do. Nec ad cōplē. sr dr ℣. Deo patri sit glo. Duo pueri in suppell. ad graduum cho. dicāt ℣. Tanq̄ sponsus ℟. Dns procedēs de thalamo suo. Ime. Alta. ān sup̄ Magni. Et tertius ter persona et pars chori incipiat. Et si episcopus presens fuerit: cantor ipsam ān. et intungat ān. DUm ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum procedentē a patre: tanq̄ sponsus de thalamo suo. ℣s. Magnificat. Tota cātet ān. antecq̄ intret. ps. Magni. Hec sūt festa maiora duplicia in quibus ad primas dō. tñ ān. sup̄ fm. Mag. tota cātabitur ante benedictionem: et oia altaria ecclie circa presb.

vtertiū incłabūt dū ꝑ. **Magnificat.** cāt et ad singulos nocł. ad matu. ꝓncipale alta. ꝫ tho. sēp ad mediā ler. noc. et in die semp fiat ꝓcł. quocūq; ke. contigerit sez ꝓm⁹ d..s nata. do. Dies eppha. dies puri. btē ma. ꝓm⁹ dies pas. Dies ascē. do. ꝓm⁹ dies penthe. Fel. sancte trini. Fel. corꝓis chꝛisti. Fel. reliquiaꝝ. Festū assūptio. ꝫ nati. btē ma. Fel. dedicatio. ecclie. Fel. oim sctōꝝ. Et fel. loci. Post in choatiōnē anti. ꝓcedat ectu. officij cum aliquo sacer. post illū excellētioꝛē ad thuꝛi fi. alta. duob⁹ thuri. de quoꝝ vno mini strabit puer ebdomadari⁹ de reliquo vo alt⁹ puer ꝓ dispōe sacristaꝝ. Si ep̄s fue. ꝓsēs: sacerdō. secūdari⁹ cū capellano epi ipm epm in sua sede incēset. Deinde ꝓcedāt ad thurificandū cetera alta. circa ꝓsbyteriū. excellētioꝛ sacerdō. creat ꝓstiū ꝓsbiterij septētrionale / cū vno cero fera. ꝫ vno thuribulo: sacrista i manu sua dꝛ gā gestāte ꝫ eos ꝓcedēte: ꝓmo ad altare scti martiu / deide ad altare scte cathert ne / ꝫ post ad alta. apłoꝝ vltio ad alta. scte trini. qō vꝛ salue. Secundari⁹ per ostiū ꝓsbyterij australe ꝓdicto modo creat cū miſtris suis: ꝓmo ad alta. scti nicolai / deinde ad altare scte marie magdalene. vltio ad altare scti stephani. Quib⁹ thuri ficatis ambo cōueniāt ad ostiū ꝓsbyterij ꝓte australi ꝫ ibidē excellētioꝛ sacerdō. ehus in vtroq; thuribulo ꝑponat: ꝫ sic in trēt et thurificēt epm in sua sede. Deinde thurificent superioꝛē ante gradū chori: ebdoma. ꝫ stituto ad oꝛonē dicēdā solus ep̄s nō mutet oꝛonē **Deus qui nos redēptionis.** vsq; ad mat. et terminet vt ibidē vꝛ **Dñs vobiscū.** A duob⁹ clericis de scḋa loꝛ. dicit **Benedicam⁹ dño.** sine alla. ¶ Et sciēdū est q; in oībus vigi. sctōꝝ siue sint de cpali siue de sctis: semper ad. j. vesp. vꝛ oꝛ de vigi. nisi fel. differatur. et nisi in vigilia sci thome apli / sancti iacobi / ꝫ sancti bartholomei. Si vero fe. differtur: tunc in vigi. ꝓcē. apłoꝝ oꝛo de die dicatur ad j. vesp. ¶ Ad cōple. vn⁹ de superioꝛi gra. sup hos incipiat ān. **Estote parati similes hominibus exꝑctātib⁹ dñm suum quando ꝛeuertatur a nuptiis. ꝓs. Cū inuoca.** ko. ij. ꝫ ceteri ꝑ. cōsueti. ep̄m. **Tu in nobis.** Hymnus.

Sal.

SAluatoꝛ mundi domine qui nos saluasti hodie i hac nocte nos ꝓtege: et salua omni tempoꝛe.

Hodie nunc ꝓpicius et parce suppli cantibus: tu dele nostra crimina / tu tene bꝛas illumina.

Dementem somnus oppꝛimat / nec hostis nos surripiat / nec vllis caro petim⁹ commaculetur foꝛdibus.

Te reformatoꝛ sensuum votis ꝓcamur coꝛdium / vt puri castis mentib⁹ surgamus a cubilibus.

Deo patri sit gla. ¶ Queritur vtrum dicātur alius cātus in choꝛo Sacū sup hym. **Saluatoꝛ mundi.** ꝙ iste cātus sub sequāt. Rñdet q; nō: nisi in tribus diebꝫ in ebdo. nata. dñi: videlicet in die sācti ste phani / sancti iohannis ꝫ sctōꝝ innocētiū / qui sūt extra regulā: in quib⁹ oīs cātus cuiuscūq; hymni ꝓtest variari ꝓbolū cate incipiētis ꝓpter tres solēnitates ibidē celebꝛatas ꝫ ab antiquo ꝓmissas: sez leuitarum / puꝛoꝝ ꝫ sacerdotū. Hic hy⁹ sez **Saluatoꝛ.** vꝛ ad cōple. quotidie vsq; ad octa. eppha. et in ipsis octa. ꝫ in oībus fel. dupl. ab octa. eppha. vsq; ad j. do. ri. Et in oīb⁹ festis dupli. a pētheco ste. vsq; adnigi. natalis dñi. Dicetur etiā in vigi. penthe. ꝫ per ipsā ebdoma. sez in quinta et sexta fel. et sabba. Et quotidie per octa. ꝫ in octa. assūmptio. ꝫ nati. btē marie. et per octa. dedi. ecclie siue de oct. fiat semi. vel de alio festo: vt. ler. nisi dedi catio alicui⁹ ecclie in quadragesima cōtigerit vel in paschali tpe. Quidē puer ex parte chori. loco nec habitu mutato dicat v. **Custodi nos domine.** Cinus de excellentioꝛibus ꝑsonis ex parte choꝛi ꝓ dispositione rectoꝛis inciꝑat ān. **Vigilate omnes ꝫ oꝛate: nescitis enim quādo tēpus sit. vigilate ergo nescitis enim quādo dominꝰ domus veniet. sero: an media nocte: an gallicantu: an mane. ne cū veneꝛit repente inueniat vos dormientes. ꝑs. Nūc dimittis.** Preces et cetere que ad compleꝯ pertinent sunt ꝛequenda.

¶ Notandū q; omnes clerici de superioꝛi gradu. et de secunda foꝛma ad omnes vesperas ꝓncipales per annum stare tenentur in choꝛo continue: nisi dum. v. Hy. cantetur quādo Respōsoꝛiū habet et

dicitur ad gradū chori. Ad completoriū omnes indifferenter clerici per totam illam horam stare tenentur sicut ad mat. per totum tempus: nisi dum leguntur lectiones et ymnus cum suis ℣. cantantur. Ad .i. et ad ceteras hor. oēs vnifor̄iter stare tenent. Hac die tā ad utrasq; vēs q̄ ad mat. scribit̄ quattuor rectores q̄ etāt de superiori gradu vocentur in die nat. dñi: in duobus diebus sequentibus: in die epy. et in die pas. et in .i. fest. in assumptio. bēt marie: in die dedicationis. In reliquis diebus erāt secundarij de secūda forma

In die nat. ad matu. oēs. rector. chori cum incipiāt inuitatoriū et cantēt antēp̄ a chorū repetat: hoc gradatim per totū annū observet: qō in oi duplici fest. prio per totū inuitatoriū ab his qui dicturi sunt psalmum. Venite. a toto choro p̄cante fit. Inuitatoriū. Christus natus est nobis. Venite adoremus. ℟. Venite. Hymnus.

Christe redemptor omnium: ex patre patris vnice: solus ante principiū natus ineffabiliter.

Tu lumē tu splendor patris tu spes perennis omnium: intende quas fundunt preces tui per orbem famuli.

Qui cēcto salutis auctor q̄ nostri quondam corporis ex illibata virgine nascendo formam sumpseris.

Hic presens testatur dies currens per anni circulum q̄ solus a sede patris mūdi salus adueneris.

Hunc celum terra/hunc mare/hūc omne quod in eis est: auctorem adūctus tui laudat exultans cantico.

Nos quoq; qui sancto tuo redempti sumus sanguine: ob diem natalis tui hymnū nouū cōcinimus. Gloria tibi domine/qui natus es de virgine/cū patre et sancto spū/in sempiterna secula. Amen

Hic primū dicet Gloria tibi dñe. Hic etiā ℣. dicatur in fine oim hym. eiusdē metri vsq; in crastinū purificatiōis. preterq̄ in festo epy. et per octa. et nisi in hym. Deus creator oim. Dicetur etiam in fine oim hym. eiusdē metri. et in oibus festis. et per octa. bēt marie virgi. et in cōme. bēt marie virgi. eiusdē metri per totū annum. Et in festo corporis christi et p octa. et in octauis quāde ipsis octa. fit seruit. nisi in hym. Verbū supnū. Principalis rector et sui collaterales in duplici. festiuali hym. incipiāt et psal. intonēt. Et secūdarius cū suo collaterali et sua prole eodē modo se gerant antipho. super pos eodē modo hinc inde discurrāt: sicut ad .i. vēs. ¶ In .i. noctur. ān. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt. fo. ij. ān. Tanq̄ sponsus dñs procedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant. fo. v. ān. Diffusa est gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus in eternum. ps. Eructauit folio. rr. Singuli .ij. a duobus pueris ad gradum chori in superpelliciis. dicantur vsus. Tanq̄ sponsus. Respōsoriū. Dñs procedēs de thalamo suo iube alta Set prime lectiones in superpelliciis legantur: ita vt primam et secundā lectio. quo canonici de secunda forma tegant: tertiā canonicus de superiori gradu ita vt per dignitatem personarū lectores gradatim ascendant/vt excellentior persona extremam lectionem legat. Simul quoq; modo cantores duo ordinentur scilicet vt eorū quoq; ita fiat ascensus: vt tres excellentiores qui non legerunt primū ℟. cantent primū et secūdū ℟. a duobus de secunda forma cantētur. Cetera ℟. in superiori gradu dicuntur: ita q̄ .vj. ℟. et nonum a tribus cantentur. Singula ℟. in superpelliciis ad gradum chori cantentur. Lectores et cantores ad vesperas et

ad matu. et ad missam postq̃ legerint et cãtauerint: tozã epo ad bñdictionẽ se humiliẽt. Tres pñcipiet. de ypheta claue legantur. Lectio prima Esaie. ix.

Esaie. 9.

PRimo tẽpoze alleuiata est terra zabulon/et terra neptali ⁊ nouissimo aggrauata est via maris/trans iozdanẽ galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebzis vidit lucem magnam. Habitantibus in regione vmbze moztis: lux ozta est eis. Multiplicasti gentem: non magnificasti leticiã. Letabũtur tozã te/ sicut qui letãt i messe: sicut exultãt victores capta pzeda/ quando diuidunt spolia. Jugum enim oneris eius/⁊ virgam humeri eius/et sceptrum exactozis eius superasti: sicut in die madian. Quia omnis violenta pzedatio cum tumultu: et vestimentum mixtum sanguine/ erit in cõbustionem et cibus ignis. Paruulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. Et factus est pzincipatus super humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis/consiliarius/ deꝰ fortis/ pater futuri seculi: princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium: et pacis non erit finis. Super solium dauid et super regnum eius sedebit: vt confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia. amodo ⁊ vsq; in sempiternum. zelus dñi exercituum faciet hoc. Verbum misit dñs in iacob: ⁊ cecidit in israel. Et dicit dñs deꝰ cõuertimini ad me: ⁊ salui eritis. Sit dicat in fine hay triũ lec. Nõ ỹ. Qui hodierna die de virgine nasci dignatus est/ eundũ vlum Sax: Duo cleri. de scõa forma in suppell. pariter stãtes simul incipiãt hoc ℟. ad gradũ chozi. Hodie nobis celozum. Deinde a gradu statim recedãt ad stallũ suũ. ℣. Hodie nobis celozũ rex de virgine nasci dignatus est: vt hominẽ perditum ad celestia regna reuocaret: gaudet exercitus angelozũ. Quia salus eterna humano generi apparuit. Iste ỹ. subsequens cantet a quinq; pueris in suppell. ⁊ amictis albis capitibꝰ velatis cereos; accẽsos singulis deferentibꝰ in loco eminẽti sez vltra magnũ altare: ad cho. Sax.

2uersi cãtet sic hũc ỹ. Gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoibus bone voluntatis. Qz. Lec. ij.

Esa. 40

QOnsolamini consolamini populeus meus dicit deus vester. Loquimini ad coz hierusalẽ ⁊ aduocate eã. quoniam cõpleta est malicia eius/ dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu dñi duplicia pzo oibꝰ peccatis suis. Vox clamãtis i deserto Parateviã dñi: rectas facite in solitudie semitas dei nostri. Ois vallis exaltabit/et ois mõs ⁊ collis hũiliabitur/⁊ erũt pzaua in directa: et aspera in vias planas. Et revelabit gla dñi ⁊ videbit ois caro pariter quod os dñi locutum est. Vox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo. Omnis caro fenũ: ⁊ omnis gloria eius quasi flos agri. Exsiccatũ est fenũ et cecidit flos: quia spiritus dñi insufflauit in eo. Vere fenũ est populus. Exsiccatũ est fenũ et cecidit flos: verbũ autem dñi manet in eternũ. Super montẽ excelsũ ascẽde tu qui euangelizas syõ: exalta in fortitudine vocẽ tuã qui euangelizas hierusalẽ. Exalta noli timere. Dic ciuitatibꝰ iude. Ecce deꝰ vẽ. Ecce dñs deꝰ in fortitudine veniet: ⁊ brachiũ eius dñabitur Ecce merces eius cũ eo: et opus illius coram illo. Sicut pastoz gregem suũ pascet: in brachio suo cõgregabit agnos/ ⁊ in sinu suo leuabit/ feras ipse portabit. Hec dicẽ est ante q̃ i singul noc. l. ij. et oct. lectiõibus: incensat altare ab aliquo sacerd̃. in capa serica: et vtraq; parte chori. vicissim assumpto. Cho. do ab vno solo puero incensat. ℟. Hodie nobis de celo pax vera descendit. Hodie per totum mundum melliflui facti sũt celi. ỹ. Hodie illuxit dies redemptionis noue reparationis antique: felicitatis eterne. Ho. sc. ut

Esaie. 52

QOnsurge cõsurge induere fortitudine tua syon induere vestimentis glorie tue hierusalem ciuitas sancti: qz nõ adiciet vltra vt pertranseat per te incircumcisus ⁊ immundus. Excutere de puluere/ consurge sede hierusalẽ/ solue vincla colli tui captiua filia syõ Qz hec dicit dominus. Gratis venũdati estis: et sine argento redimemini. Qua hec dicit dominus deus. In egypt. ami descendit populus meus in pzincipio vt colonus esset ibi: et assur absq; vlla causa calum-

natus est eū. Et nunc quid michi est hic dicit dñs: Quoniam ablatus est populꝰ meꝰ gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomē meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce assum. Quam pulchri super montes pedes annunciantis et predicantis pacem: annunciantis bonum predicantis salutem: dicentis Syon: regnabit deus tuus. Ecce speculatorum tuorū. Leuauerunt vocē/ simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit dominus Syon Gaudete ⁊ laudate simul deserta hierusalem: quia consolatus est dominus populū suum redemit hierusalem. Parauit dominus brachium sanctū suum in oculis omnū gentū: ⁊ videbunt omnes fines terre salutare dei nostri. ℟. Ecce dat de celis missus ab arce patris introiuit per aurem virginis in regionem nostram indutus stola purpurea. Et exiuit per auream portam. Lux et de cui aduentu fabrice mundi. Tanq̄ sponsus dominus procedens de thalamo suo. Et exiuit. Ostia. Lux et. Per prosa feliciter. Felix maria. Et hec sequentes non cantentur ad matu. sed ad processionem huius diei: vt in ea dem processione ordinatū est. Et nota q̄ sunt aliqua festa vbi prose notantur/ de quibus altaria habentur in ecclesia sancti: ideo ipse dicantur ad processionē. et nō ad matu. suis locis videlicet in die natiuitatis. In die sancti andree. ad vesperas vesperis et ad matu. cū ℟. In inuentione sancte crucis ad vesperas dō. Nūq̄ enim dicitur prosa ad matu. per totum annum: sed ad vesperas. et ad processionē excepto die sancti stephani: cuius seruitium committitur voluntati diaconorū et excepto die sancti iohannis cuius seruitium committitur voluntati sacerdotum. et excepto die sanctorum innocentium: cuius seruitium cōmittitur voluntati puerorum: et excepto die sancti nicolai quādo dicitur prosa. Dolpirati ad matutinas. Ymn. nocturno ān. Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui. psalm. Magnus dominus ℣. rr ān.

Orietur in diebus domini abundantia pacis et dominabitur. ps. Deus iudi. folio. xxbj. ān. Veritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit. ps. Benedixisti domine folio. xxx. ān. Ipse inuocauit me. Ym. Pater meus es tu. sine alleluya. Sermo beati ysidori episcopi de natiuitate domini. Lectio quarta.

Sermo b. ysidori de na. do.

Natalis domini dies ea de causa a patribus votiue solennitatis institutus est: quia in eo christus pro redēptione mundi nasci corporaliter voluit/ prodiēs er matris vtero qui erat in patris imperio. Cui⁹ suscepte carnis causa hec est. Postq̄ enim inuidia diaboli parens ille primus spe seductus inani cecidit: cōfestim exul et perditus: in omni genere suo radicem malicie et peccati traduxit. Crescebatq̄ in malum vehementius omne genus mortalium diffusis vbiq̄ sceleribus. ⁊ quod est nequius/ omnium cultibus idolorum. Cuius ergo deus terminare peccatum: consuluit verbo/ lege/ prophetis/ signis/ plagis/ prodigiis. Sed cū nec sic quidem errores suos admonitus agnosceret mundus: misit de⁹ filium suum vt carnem indueret/ et hominib⁹ appareret: et peccatores sanaret Qui ideo in homine venit: quia per seipsum ab hominibus cognosci non potuit. Vt autem videretur verbum caro factum est: assumendo carnem non mutatum in carnem. Assumpsit enim humanitatem: nō amisit diuinitatem. Ita idē deus et idē homo in natura dei equalis patri: in natura hominis factus est mortalis in nobis: pro nobis: de nobis: manens quod erat/ suscipiens quod non erat: vt liberaret quod fecerat. Hec est ergo dominice natiuitatis magna solēnitas: hec est diei huius noua ⁊ gloriosa festiuitas: aduēt⁹ dei factus ad homines Itaq̄ dies iste pro eo q⁹ in eo christus natus est: natalis dicitur. Quemq̄ ideo obseruare per reuolutū anni circulum festiua solennitate debemus: vt in memoriam reuocetur q⁹ natus est christus: qui cum deo patre et spiritu sancto viuit ⁊ regnat deus. per oia secula seculoꝝ amen. Tu autem. Sic terminetur illa lectio: ⁊ omnes lectiones sequētes. Responsorū

Quem vidistis pastores dicite: annunciate nobis in terris quis apparuit. Natum vidimus in choro angelorum saluatorem dominū. ℣. Secundū quod dictū est nobis ab angelo de puero isto: inuenimus infantem pannis inuolutū et positū in presepio in medio duū animaliū. Natū. Per ebdo. ℣ Dicite quidnā vidistis: et annūciate christi natiuitatem. Natū. Et ꝺ̄ per ebdo. siue de do. fuerit siue non. Lectio. v. et vj. legātur de sermone beati leonis pape. de natiuitate dñi.

Exultemus in dño dilectissimi ꝫ spiritali iocunditate letemur: quia illurit nobis dies redemptionis noue / reparationis antique / felicitatis eterne. Reparat enim nobis salutis nostre annua reuolutione sacramentū: ab initio promissum / in fine redditū / sine fine mansurū. In quo dignū est nos sursum erectis cordibus diuinū adorare mysterium. vt quod magno dei munere agitur: magnis ecclesie gaudijs celebretur. Deus enim omnipotens et clemens / cuius natura bonitas / cuius voluntas potentia / cuius opus misericordia: statim vt nos diabolica malignitas veneno sue mortificauit inuidie preparata renouandis mortalibus pietatis sue remedia / inter ipsa mundi primordia prefignauit: denuncians serpenti futurum semen mulieris quod horum capitis elationem sua virtute contereret: christū scilicet in carne deū hominēq; significans / qui natus ex virgine violatorē humane propaginis incorrupta natiuitate dānaret. Nam qꝫ gloriabat diabolus hominē sua fraude deceptum diuinis caruisse muneribus ꝫ immortalitatis dote nudatū diraq; mortis subisse sententiā / seq; in malis suis quoddā de preuaricatoris cōsortio inuenisse solatiū / deū quoq; iuste seueritatis erigente ratione erga hominē quem tanto honore cōdiderat / antiquā mutasse sētentiā: opus fuit dilectissimi secreta dispensatione consilij vt incommutabilis deus (cuius voluntas non potest sua benignitate priuari) primā pietatis sue dispensationem sacramento occultiore cōpleret: et homo diabolice iniquitatis versutia actus in culpam: contra dei propositum non periret. Tu autem dñe. Rm.

O magnū mysterium et admirabile sacramentū: vt animalia viderent dominū natū. Jacentem in presepio. beata virgo cuius viscera meruerunt portare dominū ihesum christum. ℣. Dñe audiui auditum tuū et timui: consideraui opera tua et expaui: in medio duum animaliū. Jacentem. Lectio. vj.

Ingreditur ergo huius mundi infima filius dei: de celesti sede descēdens / et a paterna gloria non recedens / nouo ordine / noua nativitate generatus. Nouo ordine: qꝫ inuisibilis in suis / visibilis est factus in nostris. Incōprehensibilis voluit cōprehendi: ante tempora manens / esse cepit ex tempore. Cuius ineffabilis dñs / seruilem formā obūbrata maiestatis sue dignitate suscepit. Impassibilis deus / non dedignatus est homo esse passibilis: et immortalis / mortis legibus subiacere. Noua autem natiuitate generatus: quia inuiolata virginitas concupiscentiā nescium: substantiam ministrauit. Assumpta est de matre dñi natura / non culpa: creata est forma serui / sine conditione seruili. Et nouus homo sic cōtemperatus est veteri: vt et veritatem susciperet generis: et vicū excluderet vetustatis. Clerat nāq; misericordia dei: cū ad reparandū humanū genus ineffabiliter ei multa suppeterent hanc potissimū consulendi elegit viam: qua ad destruendū opus diaboli non virtute vteretur potentie: sed ratione iustitie. Nā superbia hostis antiqui non immerito sibi in omnes homines ius tyrānicū vendicabat: nec indebito dominatu premebat / quos ad mandata dei sponte neos in obsequiū sue voluntatis illuxerat. Non itaq; iuste amitteret originalē humani generis seruitutem: nisi de eo quod subiaceret vinceretur. Tu autē. ℟.

De laudant angeli sancta dei genitrix: que virū non cognouisti et dominum in tuo vtero baiulasti: concepisti per aurem dominū nostrū. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Ipsum genuisti et in presepe posuisti: quem adorat multitudo angelorū. Ut benedicta. Gloria. Ut de. Iste ℣. dicitur in ferialibus diebus per ebdo. cū tanta feria. et quandocūq; dicit / nisi ad has matut. tm. Ipsum genuisti. super hunc ℣. Gloria patri. ¶ In vj. noc. ān. Ipse invocabit.

uit me alla: pater meus es tu alleluya. ℣. Misericordias. fol. rrr. ân. Letentur celi et exultet terra ante faciem dñi quoniã venit. ℣. Cantate. fo. rrrij. ân. Omnis fines terre. ℣. Cantate. fo. rrriij. ân. Verbum caro factũ est. ℣. Et habitauit in nobis alla. Tres vltime lectiones legantur in capis festis. Quot sunt festa per annũ in quibus septima octaua et nona lectiones in capis festis leguntur. scilicet dies natalis dñi epiphania dñi in festo purificationis beate marie in festo sancte trinitatis et festo corporis christi in festo assumptionis et natiuitatis beate marie in festo reliquiarũ et in festo dedicationis ecclesie et tres prime lectiones in die omniũ sanctorũ. Itẽ octo lectiones in die pasche et in die ascen. et in die pentheostes. Secundum Lucam. ij.

In illo tpe. Exiit edictum a cesare augusto: vt describeret vniuersus orbis hec descriptio prima: facta est a preside syrie cyryno. Et ibant omnes vt profiterẽtur singuli in suã ciuitatẽ. Et reliqua.

Omilia beati Gregorii pape.

Quia largiente dño missarũ solennia ter hodie celebraturi sumus: loqui de euangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breuiter dicere redẽptoris nostri natiuitas ipsa compellit. Quid est q̃ nascituro dño mũdus describitur nisi hoc quod aperte monstratur quia ille veniebat in carne: qui electos suos ascriberet in eternitate? Quod contra de reprobis per prophetã dicitur. Deleantur de libro viuentium: ⁊ cum iustis non scribantur. Qui bene etiã in bethleẽ nascitur. Bethleem quippe domus panis interpretatur. Ipse nãq; est qui ait. Ego sum panis viuus: qui de celo descendi. Locus ergo in quo dñs nascitur domus panis ante vocatus est: quia futurum profecto erat vt ille ibi per materiã carnis appareret: qui electorũ mentes in eterna societate reficeret. Qui non in parentum domo sed in via nascitur: vt profecto ostenderet quia per humanitatem quam assumpserat: quasi in alieno nascebatur. Alienũ videlicet non secundum potestatẽ dico: sed secundũ naturã. Nã de potestate eius scriptũ est. In propria venit. In natura etenum sua ante tẽpora natus est: in nostra venit ex tempore. Qui ergo eternus permanens temporalis apparuit: profecto alienum est vbi descendit. Et quia per prophetã dicitur: omnis caro fenum: factus homo fenum nostrum vertit in frumentũ qui de semetipso ait. Nisi granũ frumenti cadens in terram mortuũ fuerit: ipsum solum manet. Vnde et natus in presepio reclinatur: vt fideles omnes videlicet ⁊ sancta animalia carnis sue frumento reficeret: ne ab eterno intelligentie pabulo ieiuna remanerent. Tu autem. Rm. 7

Beata dei genitrix maria cuius viscera intacta permanent. Hodie genuit saluatorem seculi. ℣. Beata que credidit: quoniam perfecta sunt omnia que dicta sunt ei a domino. Ho. Lectio sancti euangelij Secundum Lucam. ij.

In illo tempore. Pastores loquebantur adinuicẽ. Trãseamus vsq; bethleem: et videamus hoc verbũ quod factum est: quod fecit dñs ⁊ ostendit nobis. Et reliqua. Omel. venerabilis bede pbri. Luc. 1.

Dato in bethleem dño saluatore (sicut sacra euangelij testatur hystoria) pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum: angelus dñi magna cũ luce apparuit exortũq; mundo solem iustitie non solũ celestis vote sermonis verũ etiã claritate diuine lucis astruit. Nusq; enim in tota veteris testamenti serie reppertimus angelos qui tam sedulo apparuere patribus: cũ luce apparuisse. Sed hoc priuilegiũ recte hodierno tempori seruatũ est: quando exortũ est in tenebris lumen rectis corde: misericors et miserator dñs. Verũ ne parua vnius angeli videretur auctoritas: postq; vnus sacramentũ noue natiuitatis edocuit: sta-

tim multitudo celestiū agminū que gloriam deo caneret/ pacēq; simul hoibus predicaret affuit: aperte demonstrans quia per hanc natiuitatem homines ad pacē vnius fidei/spei/et dilectionis: atq; ad gloriā diuine laudationis essent conuertendi. Significāt autem mystice pastores isti gregū: doctores quosq; ac rectores fideliū animarū. Nox cuius vigilias custodiebāt super gregem suū: pericula tēptationū indicat/ a quib⁹ se suosq; subiectos omnes qui perfecte vigilāt/ custodire non desistunt. Et bene nato domino pastores super gregem vigilant. Ille etenim natus est qui dicit. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor: animā suam dat p̄o ouibus suis. Sed et tēpus imminebat quo idem pastor sūme bonus/ missis in mundū pastoribus/ oues suas que longe lateq; disperse errabāt: ad sempervirentia celestis vite pascua reuocaret. Quarū summo pastori p̄cepit. Si diligis (inquit) me: pasce oues meas. Quod aperiens ait. Confirma fratres tuos.

Tu. ℟. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium: ⁊ beata vbera que lactauerūt christum dominū. Quia hodie p̄o salute mundi de virgine nasci dignatus es. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes et adorate dominum. Quia hodie. ¶ Initium sancti euangelij secundum Johannem. j.

Johan. i

In p̄incipio erat verbū/ ⁊ verbum erat apud deum ⁊ deus erat verbū. Hoc erat in p̄incipio apud deum. Omnia per ipsū facta sunt: et sine ipso factū est michil. Et reliqua.

Omelia beñ. bede p̄br.

Quia tēporalē mediatoris dei ⁊ hominum hominis iesu christi natiuitatē que hodierna die facta est: sanctorum verbis euangelistarum matthei videlicet ⁊ luce manifestatā cognouimus: libet etiā de verbi/ id est diuinitatis eius eternitate/ in qua patri manet semper equalis: beati iohannis euangeliste dicta scrutari. qui singularis p̄uilegio meruit caritatis vt ceteris altius diuinitatis ipsius capere: simulq; patefacere archanū. Neq; enim frustra in cena supra pectus dñi ie su recubuisse perhibetur: sed per hoc typice docetur q̄ celestis haustū sapientie ceteris excellentius de sanctissimo eiusdē pectoris fonte potauerit. Unde et merito in figura quattuor animaliū aquile volanti cōparatur. Cunctis quippe auibus aquila celsius volare/ cūctis animātibus clarius solis radios/ infigere cōsueuit obtutus. Et ceteri euangeliste quasi in terra ambulant cū domino: qui tēporalem eius generationē pariter et tēpolia facta sufficienter exponentes: pauca de diuinitate dixerunt. hic autem quasi ad celū volat cum dño: qui perpauca de temporalibus eius actis edisserens: eternam diuinitatis eius potentiā per quem omnia facta sunt: sublimius mente volando/ ⁊ limpidius etiā speculādo cognouit: ac nobis cognoscendā scribendo contradidit. Ergo alij euangeliste christū ex tēpore natū describūt. Johānes in p̄incipio eundem fuisse testatur: dicens. In p̄incipio erat verbū. Alij inter homines cū subito apparuisse cōmemorāt: ille ipsum apud deū semper fuisse declarat dicens. Et verbū erat apud deū. Alij cū verum hominem: ille verū confirmat esse deū dicens. Et deus erat verbū. Alij hominē cū apud homines tēporaliter conuersatū: ille deū apud deum in p̄incipio manentē ostendit dicēs. Hoc erat in p̄incipio apud deū. Alij magnalia que in homine gessit perhibent: ille q; omne creaturā visibilem et inuisibilem per ipsum deus pater fecerit: docet dicens. Omnia per ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factū est michil. Tu. ℟. Verbū caro factū est et habitauit in nobis. Cuius gloriā vidimus quasi vnigeniti a patre. Plenū gratie et veritatis. ℣. In p̄incipio erat verbū: et verbū erat apud deū ⁊ deus erat verbū. Cuius. Gloria, ple. Dum istud vltimū ℟. cum suo vsu ⁊ Gloria patri. cantur: p̄cedat dyaconus cū subdiacono ⁊ thuribulario et cero. et accolito crucē ferente: oibus solenni apparatu indutis ad thurificandū altare: et accepta benedictione ab executore officij per medium chori ad pulpitum accedat ad cantandū

euangelium sequens. Dñs vobiscum. Et cū spiritu tuo. ℣ Initiū sancti euangelij secundū matthеū. Gloria tibi dñe.

Liber generationis ihesu christi filij dauid: filij abrahā. Abrahā genuit isaac. Isaac autē genuit iacob. Jacob autem genuit iudā ⁊ fratres eius. Judas autem genuit phares et zarā de thamar. Phares autē genuit esron. Esron autem genuit aram. Arā autem genuit aminadab. Aminadab autem genuit naason Naason autem genuit salmon. Salmon autem genuit booz de raab. Booz autē genuit obeth et ruth. Obeth autem genuit iesse. Jesse autem genuit dauid regem. Dauid autem rex genuit salomonē ex ea que fuit vrie. Salomon autem genuit roboā. Roboā autem genuit abiā. Abia autē genuit asam. Asa autem genuit iosaphat. Josaphat autē genuit ioram. Joram autem genuit oziam. Ozias autē genuit ioathā. Joathā autem genuit achaz. Achaz autem genuit ezechiā. Ezechias autē genuit manassē. Manasses autem genuit amon. Amon autem genuit iosiā. Josias autē genuit iechoniā et fratres eius in transmigratione babilonis Et post trāsmigrationē babylonis iechonias genuit salathiel. Salathiel autem genuit zorobabel. Zorobabel autē genuit abiud. Abiud autē genuit eliachim. Eliachim autē genuit azor. Azor autē genuit sadoch. Sadoch autē genuit achim. Achim autē genuit eliud. Eliud autem genuit eleazar. Eleazar autē genuit mathā. Mathā autem genuit iacob. Jacob autē genuit ioseph virū marie. De qua natus est ihesus qui vocatur christus. Finito euāgelio incipiat sacerd̄. exercitor officij in cappa serica in stallo suo loco non muta. ps. Te deum. alta voce: ⁊ postea cū suo sacerd̄. secūdario thuriat ipsius thuribu. ab ipso principatore incēso iposito ad gradū chori: altare incenset in predicto. Cetera tñ altaria non incensentur. ℣ Sciendū est q̄ quādocūq; presens fuerit eps ab eo tempus a sacerdote vel dyacō. in thuribulū ponendū fiat bñdictio: loco nō mutato. ℣ Notandū est q̄ per totū annū dicit ad matut. Te deū. extra aduentū: et a.ttr. vsq; ad paschā nisi in ferijs q̄n de feria agit: ⁊ nisi in fe.triū lec. que fuit in vigil. et in quarto; tpib⁹: ⁊ exceptis quibusdā fest. trium lec. his sex in Mayo. sancte petronille virginis. q̄n post octa. trinit. ⁊ corporis christi exigerit. In mēse septēbris: sancti bertini abba. Eodē mense sancte terese virgi. In mēse octobris: sācti romani epi et confes. Quo finito. iij. rectores chori. sex duo de superiori gradu: ⁊ duo de secūda forma incipiāt missā hoc modo. Offertorium **Dirit dñs.** Et post missam statim principalis sacerd̄. dicat ante laud. hunc versū ad altari. ℣ **Verbū caro factū est.** ℟ **Et habitauit in nobis.** cū alia. Itē ibidē sacerd̄. dicat **Deus in adiutoriū.** anteqū recedat ab altari. Si vero sacerdos executor officij nō celebrauerit: tunc dicat oia predicta in choro: videlicet in stallo suo. Si eps fuerit presens: dicat oia predicta in sede sua In laud. āe. in superiori gradu discumbāt per ordinē in ceteris ān. primis inceptis et non completis. ℣ In laudibus Ana.

Quem vidistis pastores dicite: annunciate nobis in terris quis apparuit: natum vidimus et chorus angelorum saluatorem dominū alleluya alleluya. ps. **Dñs regnauit.** fol. vj. ān. Genuit puerpera regē cui nomen eternū: ⁊ gaudium matris habens cum virginitatis honore: nec prima similem visa est nec habere sequentem alia. ps. **Jubilate.** fol. vj. ān. Angelus ad pastores ait annūcio vobis gaudiū magnū: quia natus est vobis hodie saluator mundi alia. ps. **Deus deus.** fo. vj. ān. Facta est cū angelo multitudo celestis exercitus laudantiū ⁊ dicentium: gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya. ps. **Benedicite.** fol. vj. ān. Puerulus filius hodie natus est nobis et vocabitur deus fortis alleluya alia. ps. **Laudate.** fol. vij. Cap. et cetera omnia que ad matut. pertinent: eodem modo expleantur quo ad vesp. excepto q̄ ad laud. non incensatur nisi principale altare. Capitulū.

Apparuit gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus eru

diens nos vt abnegantes impietatem: et
secularia desideria sobrie / et iuste et pie
viuamus in hoc seculo. Deo gras. Hyp.

A Solis ortus cardine / et vsq; ter-
re limitem: christum canamus
principem natum maria virgine.

Beatus auctor seculi seruile corpus in-
uit: vt carne carnem liberans: ne perde
ret quos condidit.

Caste parentis viscera / celestis intrat
gratia: venter puelle baiulat secreta que
non nouerat.

Domus pudici pectoris templū repente
fit dei: intacta nesciens virum verbo
concepit filium.

Ecce nira est puerpera quem gabriel pre-
direrat: quē matris aluo gestiens / clau-
sus iohannes senserat.

Feno iacere pertulit: presepe non ab
horruit: paruoq; lacte pastus est / per quē
nec ales esurit.

Gaudet chorus celestium / et angeli ca-
nunt deo: palamq; fit pastoribus pastor
creator omnium.

Gloria tibi domine qui natus es de vir-
gine. ℣. Benedictus qui venit in nomine dñi. ℟.
Deus dñs et illuxit nobis. ān. Gloria in excel-
sis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis
alleluya alleluya. ℘s. Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotens
deus: vt nos vnigeniti tui noua per
carnem natiuitas liberet: quos sub pec-
cati iugo vetusta seruitus tenet. Que sit
terminetur Per eundē dominū nostrum
iesum christū filiū tuū: qui tecū. ℟. Duo
clerici de superiori gradu in suppellicijs
cātent simul hoc Benedicamus dño. ad has
matut. tñs. ℟z Verbū patris hodie processit et
virgine. venit nos redimere et celesti patrie voluit
nos reducere: virtutes angelice cum canore iubilo:
grates reddant domino. Alij duo clerici de su-
periori gradu in similī habitu et vtraq;
parte assumpti rideant. ℟ effulgens pasto
ribus nunciauit angelus pacis pacem nūcius: tu
pastor egregie pacem nobis tribue. filios et institue
redemptori debitas iubilando gratias. Deinde
fiat mēoria de sancta maria ad consum
matione totius mysterij incarnationis.
ān. Ecce cōpleta sunt omnia que dicta sunt per
angelū de virgine maria. ℣. Post partū. Oratio.

Deus qui salutis eterne beate ma
rie virginitate fecunda humano
generi premia prestitisti: tribue quesu-
mus vt ipsam pro nobis intercedere sen
tiamus: per quā meruimus auctorē vite
suscipere: dominū nostrū iesum christū
filium tuū. Qui tecū viuit. Dñs vobiscū.
Duo pueri in superpelliciis dicāt Bene-
dicamus dño. sine Alla. Et notandū
est q; nūq; per totum annū dr Benedica-
mus. cū alla. nisi in paschali tpe. his per
actis cū sūmo mane duo rectores de .ij.
forma incipiant missam. Officiū. Lux
fulgebit. Ad primā. Hyp. Jam lucis.
ān. super pos in superiori gradu incipia
tur ān. Quem vidistis. ℘s. Deus in nomine.
fol. ir. Beati immaculati. Retribue. ān.
super ps. Quicūq;. a secūdo excellētiore
incipiatur ān. Gratias tibi. ℘s. Quicūq;.
Cp̄m. Regi seculorū immor. Ab aliquo
clerico de secūda forma pro voluntate se
cundi rectoris loco nec habitu mutato;
dicatur. ℟. Jesu christe. cū Alla. ℣. Qui de vir
gine dignatus es nasci. Miserere nobis. Gloria.
Jesu christe. ℣. Exurge dñe. hic etiā. ℣. Qui de
virgine. dr quotidie vsq; in crastinū purifi
cationis beate marie: nisi infra epiphā
nie et per octauas eiusdem / et etiam in
octa. Dicetur etiā ide. ℣. in dignus festis
et per octa beate marie: ℣ in cōmemora-
tionibus eiusdē per totū annū: et in festo
corporis christi et per octa. et in octa. qā
de ipsis octa. fit seruitiū. ℣. Exurge domine.
Preces et cetera que ad primā pertinēt: ex-
pleant. Hec regula generaliter obser-
uetur: q; semper ℟. Jesu christe. ab vno so-
lo puero vel clerico dicat loco nec habitu
mutato. Ad .iij. Hyp. Nūc sancte. Sup
pos in superiori gradu incipiatur ān. Ge-
nuit. ℘s. Legē pone. fol. rj. Cp̄. Apparuit
gratia dei. ℟. in .ij. forma dicit. Idē ordo
in ceteris horis seruetur. ℟. Verbū caro fa
ctum est. Alleluya alla. ℣. Et habitauit in nobis.
Alla. Gloria. Verbū. ℣. Ipse inuocauit me. Cho
rus respondeat. Pater meus es tu. sine alla.
Quod per totū annū obseruet ecclesia tem
pus pasche nisi prius post ℣. istū Verbum
caro. vēs dictū est. Oratio Concede quesu
mus. Ad vi. Hyp. Rector potens. ān.
Angelus. ℘s. Deficit. fol. rij. Capitulum.

In die natiuitatis dñi.

APparuit benignitas & humanitas saluatoris nostri dei non ex operibus iustitie que fecimus nos: sed secundū suam magnā miam saluos nos fecit. ℟. Ipse inuocauit me Alla alleluya. ℣. Pater meus es tu Alla. ℣. Notū fecit dñs Salutare suum sine alla. Oco vñs. ¶ Ad.ir.hymn⁹. Rerum deus. añ. Parnulus. ps. Mirabilia. fo.xiii. Capitulum.

QUltipharia multisq; modis olim deus loquens patribus in pphetis: nouissime diebus istis locut⁹ est nobis in filio. ℟. Notum fecit dominus Alla alla. ℣ Salutare suū Alleluya alla. Gloria. Notum. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini. ℟. Deus dñs et illuxit nobis sine alla. Oratio de sup̄a. ¶ Ad secundas vesperas añā. CUm principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dominus. f.xxxvii.ān. Redemptionem misit dñs populo suo: mandauit in eternum testamentum suū. ps. Confitebor. fo.xxxviii.ān. Eorum est in tenebris lumen rectis corde misericors et miserator et iustus dñs. ps. Beatus vir. fo.xxxviii.ān. Apud dñm mia: & copiosa apud eū redemptio. ps. De profundis. fo.xl.ān. De fructu oꝛis tui ponā super sedē tuā. Memēto. fo.xl. De pdicte ancīs suis ps dñe quotidie ad vēs. vsq; ad octa. ephie et in ipsis vesp. Cap. Multipharia. ℟. Verbū caro. hym⁹. Asolis ortus. Benedicam⁹. ℣. Hodie christus natus est. hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli letantur archangeli hodie exultāt iusti dicētes: gloria in excelsis deo alla. ps. Magn⁹. Oꝛ. Cōcede qs. Benedicam⁹. a duob⁹ cereis de secūda forma in suppellicijs: quorū hāt dēs dyaconi in capis sericis portātes cereos ardētes in manib⁹: & sic eat pcessio per medium chori ad altare sancti stephani cantātes ℟. quod a dyac. scripte. ℟. Pastor bone pastor bone miserere nobis. ℣. Sancte dei pretiose pthomartyꝝ stephane qui vt fulgore charitatis exercitat⁹ vndiq; : dñm pro inimicis exoraſti pplo Fundē preces pro deuoto tibi nunc collegio. Cres dyaco. dicant ℣. Ut reus p piciatus interuentu dñs nos purgatos a peccatis iungat celi ciuib⁹. Fundē. Dēs dyacon⁹ simul cū cleris pꝛosam inchoet. Te mūdi clamat pthomartir laudant ola. Chorus rūdeat cantū pꝛose in cantu ℣. precedēs super illam A. post vnūquōq; ℣. Qui primus ad martiriū gloꝛiosa currēs brauia. ℣. Hodie sacra plenus gra. ℣. Dñi sequeris vestigia. ℣. Que videre. ℣. Pe rusti. ℣. Pcis in gloꝛia. ℣. Ut pelleres lapidantum crimina supplicans de venia. Funde. Gloꝛia pri. Fū de. Non dicet Gloꝛia ad hanc pꝛocess. sz dū pꝛosa canitur sacerd. thurificet alta. deinde imaginē sancti stephani. Et postea sac. dicat modesta voce Gloꝛia et ho. Oco.

DA nobis qs dñe imitari quod colimus vt discamus et inimicos diligere: quia eius natalicia celebꝛamus: qui nouit etiā pꝛo persecutoꝛibus eꝛoꝛare dñm nostrū ihesū xp̄m filiū tuū. Qui te cū viuit. In redeundo dꝛ aliquod ℟. de sancta maria: sz Sole iusticie vel Stirps iesse. vel Ad nutum. vel aliqua ān. de sancta maria: cū hoc ℣. Speciosus forma pre filiis hominum. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Non dicetur Oco. Deus qui salutis eterne. Ad hec die vsq; ad purif. semper ad mēo. beate marie dꝛ ad matut. ℣. Post partū. Et ad vesp. ℣ Speciosus forma. tñr: nisi quando fit mēo. de cōmꝛatione eiusdē ad vesp. alicuius sancti cū hac ān. Sub tuā protectionē. nūc eni dꝛ ℣. Sancta dei genitrix. et semper cū oꝛatione Deus qui salutis. Tibi non fit pcessio de sancto stephano. dicetur ad mēmo. eiusdē añ. ¶ Qui principatū tenes in choꝛo martyꝝ simulis angelo qui pꝛo te lapidantibus deū deprecatus es: vt ecclē stephane intercede pꝛo nobis ad dñm, ℣ Gloꝛia & honoꝛe. Oꝛ. Da nobis qs. vtq;. Et tunc nulla fiat mēo. de sancta maria ad matu. vsq; in crastinum circumcisionis: nec etiā ad vēs: nisi vbi fit pcessio. ¶ Que sequētes añe dicātur quotidie ad mēmo. de nati. do. ad vēs: & ad mat. per ordinē per totas oct. cū repetitione earundē añ. ¶ Ego hodie fidelis: et si verbū genuit incarnatū virgo manſit & post partum: quam laudantes omnes dicimus: benedicta tu in mulieribus. añ. Lux oꝛta est super nos: quia hodie nat⁹ est saluator: alla. añ. Hodie intacta virgo deum nobis genuit teneris indutū membris quem lactare meruit: omnes ipsum adoremus qui venit saluare nos. añ. Gaudeamus oēs fideles saluatoꝛ noster natus est in mundū: hodie pꝛoeruit pꝛoles magnifici generis: & perseuerauit pudoꝛ virginitatis. añ. Deseruiens mater virgo virum peperit sine doloꝛe saluatoꝛē seculoꝝ ipsum regem angelorū sola

virgo lactabat vbera de celo plena. ān. Virgo verbo concepit/ virgo permansit: virgo peperit regem omnium regum. ān. Beatus venter qui te portauit christe: et beata vbera que te lactauerunt dominum et saluatorem mundi alla. ān. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo: vera fides geniti purgauit crimina mūdi/ et tibi virginitas inuiolata manet. ān. Pastores dicite quidnam vidistis/ et annūciate christi natiuitatem: infantem vidimus pannis inuolutum et choros angelorum laudantes saluatorem. ℣. Ad cōpleto. ān. Natus est nobis hodie saluator qui est christus dūs in ciuitate dauid. ps. Cum inuocarē. ko. xliij. Cap. Tu in nobis. hymnus Saluator. ℣. Custodi nos domine. ān. Illeluya. Verbum caro factum est alla: et habitauit in nobis alla alla. ps. Nūc dimittis. Preces et or. vrs. Hor cōpleto. nō mutat vsq; ad circūcisionē dūi. ān. vero sup ps Nunc dimittis. dicitur vsq; ad vigil. ephie. Et a prima die natiuitatis regendus est chorus in capis festivis vsq; ad octauam hominē. excepta vigil. ephie quando extra dominicam contigerit.

℣. In die sci stephani ad matutinas. Inuit. Christum natum qui beatū hodie coronauit stephanū. Venite adoremus. ps. Venite. Hymn. Martyr dei. ℣. In .j. nocturn. ān. Beatus stephanus ingi legis dei meditatione roboratus: tanq; lignū fructiferū secus salutarium aquarum plantatum decursus fructum martyrii in tempore suo dedit primus. ps. Beatus vir. ko. ij. ān. ℣. Constitutus a deo predicator preceptorum eius in timore sancto illi seruire studuit: officioq; fideliter peracto in mōte sancto eius ascendere dignus fuit. ps. Quare fremuerūt ko. ij. ān. In tribulatione lapidū se prementiū positus milia populi se circundantis non timuit: quia susceptorem suum iesū vt eum saluū faceret surgere in celo vidit. ps. Domine quid multiplicati. ko. ij. ℣. Gloria et honore. Lectio .j.

VEri celebrauimus temporale sempiterni regis nostri natalem: hodie celebramus triumphalem militis passionē. Heri enim rex noster trabea carnis indutus/ de aula virginalis vteri egrediens/ visitare dignatus est mundū: hodie miles de tabernaculo corporis exiens triumphator migrauit ad celū. Ille sempiterne deitatis maiestate seruata/ seruile cinctorium carnis assumens/ in huius seculi campū pugnaturus intrauit: iste depositis corruptibilibus corporis indumentis/ ad celi palatiū perenniter regnaturus ascendit. Ille descendit carne velatus: iste ascendit sanguine laureatus. Ascendit iste lapidantibus iudeis: quia ille descendit letantibus angelis. Gloria in excelsis deo heri exultantes sancti angeli cantauerunt: hodie stephanū letantes in suū consortiū susceperūt. Heri dominus exiuit de vtero virginis: hodie miles egressus est de ergastulo carnis. Heri rex pro nobis pānis est inuolutus: hodie stephanus stola est ab eo immortalitatis indutus. Heri presepis angustia christū portauit infantem: hodie immensitas celi suscepit stephanum triumphantem. ℣. Hesterna die dominus natus est in terris: vt stephanus nasceretur in celis. ingressus est dominus mundū. Vt stephanus ingrederetur in celū. ℣. Heri enim rex noster trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediens: visitare dignatus est mundum. Vt stephanus. Lectio secunda.

SOlus descendit dūs vt multos exuaret: humiliauit se rex noster vt suos milites exaltaret. Qui enim corpori suo virginis preparauit vterum: ipse martyri suo aperire dignatus est celum. Dūs iesus christus angustias intrare non dedignatus est vteri: vt animam stephani latitudo susciperet celi. Necessariū tamen nobis est fratres agnoscere/ quibus armis precinctus stephanus seuiciā iudeorū potuit superare: vt ita meruisset feliciter triumphare. Neq; enim parui pendēda sunt: talis virtus talisq; triūphus. Haud vero vilibus armis potuit premuniri: qui a multis non potuit superari. Inuicte nāq; in eo emicuit insigne virtutis indicium: que nec fremitū seuiciam formidauit/ nec lapidātiū ictibus deiecta succubuit. Usq; adeo enim inter frementes permansit imperterritus/ et inter lapidantiū erat cruciamenta securus: vt incredulitatē iudeorū fideliter argueret/ et benignus pro lapidantibus oraret. Quod ergo est tam magnum

atq; insuperabile genus armorum/ quo munitus seuientes argueret. lapidãtes/ non repercutientes/ sed patiens superaret. insuper et occisus aulã celestis regni viuus et coronatus intraret. Proculdubio munimine regio septus: nullatenus est ab aduersarijs superatus Quoniam rex noster cũ sit altissimus pro nobis humilis venit: sed inanis venire non potuit ℟. Videbant omnes stephanũ qui erant in consilio. Et intuebantur vultum eius tanq̃ vultum angeli stantis inter illos. ℣. Stephanus autem plenus gratia et fortitudine: faciebat prodigia et signa magna in populo. Et intue. Lectio.iij.

Dagnũ quippe donatiuũ suis militibus attulit: quo eos non solũ copiose ditauit: sed etiã ad certandũ inuictissime confortauit. Attulit nãq; donum charitatis: quo perduceret homines ad cõsortiũ deitatis. Quod ergo attulit/ erogauit: nec sibi aliquid minuit/ sed mirabiliter et suorũ fidelium pauperẽ ditauit/ et indeficientibus thesauris plenus ipse permansit. Charitas ergo que a terrã de celo deposuit christum: ipsa stephanũ de terris eleuauit ad celũ. Charitas que precessit in rege: ipsa subsequẽter refulsit in milite. O admiranda vbiq; potentia saluatoris: o predicanda indesinenter gratia redẽptoris. Ostendit in matre virginitatis eterne miraculũ: demonstrauit in martyre inuicte charitatis indicium. Integritas quippe inteme rata permãsit in virgine: dilectionis virtus inuicta perseuerauit in martyre. Et sicut in matre dñi non potuit virginitas violari: sic in martyris mẽte/ non potuit christi charitas tanto seuientiũ agmine superari. Stephanus ergo vt nominis sui coronã meruisset accipere: charitatẽ pro armis habebat/ et per ipsã vbiq; vincebat. Per charitatem dei/ seuientibus iudeis non cessit: per charitatẽ primi/ pro lapidãtibus intercessit. Per charitatem arguebat errantes vt corrigerẽtur: per charitatẽ pro lapidãtibus orabat ne punirẽtur. Charitatis virtute subiugatus vicit saulũ crudeliter seuientẽ/ et quem habuit in terra persecutorẽ: in celo meruit habere consortẽ. Ipsa sancta et indefessa charitas/ desiderabat ordãdo acquirere: quos nequiuit mortẽdo cõuertere. ℟. Impetum fecerunt vnanimes in eũ/ et eiecerunt eum extra ciuitatem Inuocantem et dicentẽ. Dñe accipe spiritum meum. ℣. Stephanus dei gratia plenus erat in plebe multa signa faciebat. celos apertos aspiciebat. ihesũ stantẽ videbat a dextris dei et dicebat. Dñe. ℣. Gloria deo patri summo/ eiusq; soli sibi regi nato: ac vtriusq; spiritui sancto: sicut erat primo/ et nunc et semper et in secula Amen. Dñe. Alius. ℣. in octa. die si dñica fuerit sanctũ. ℣. Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis qui vocabatur saulus: et lapidabant stephanũ, Inuocantem. Gloria. Dñe. ℣ In u.noc.ãn. Lumine vultus tui dñe insignitus prothomartyr stephanus. sacrificiũ iusticie seipsum tibi sacrificauit: ideoq; in leticia corporis in pace obdormiens requieuit. ℣. Cũ inuocarẽ. ℣o.u.ãn. Benedictionis tue dñe munere iustificatus et scuto tue protectionis in passione munitus nominis sui coronam stephanus a te percipere meruit. ℣. Verba.℣o.u.ãn. O q̃ admirabile est nomen tuum domine deus noster: pro quo beatus stephanus passus/ gloria & honore a te est coronatus et super celos dono tue magnificentie exaltatus. ℣. Domine dñs noster.℣o.u.℣. posuisti dñe super caput eius. Lectio tertia.

Neq; enim fratres existimãdus est stephanus tũc inimicos dilexisse/ cum pro eis oraret: et non tũc multomagis dilexisse/ cũ eorũ incredulitatem arguendo corriperet. Absit hoc ab anima martyris: ad celi palacium festinantis Ipsa enim charitas sancta firmã seruauit in oratione patientiã: que rigidã tenuit in correptione censurã. Et ideo in oratione audiri meruit lenitas: quia sine charitate nõ fuit in correptione seueritas. Ac per hoc siue orando siue corripiendo/ charitatẽ beatus stephanus reseruauit: quia vtrobiq; salutẽ errantiũ cogitauit. Et indicio sancte orationis ostendit/ increpationem illã non fuisse odij: sed amoris. Hoc autẽ faciens et presentibus charitatẽ beatus martyr exhibuit: et vtile nimis exemplũ posteris dereliquit. Demonstrauit etiã geminã ecclesiastice dispensationis industriam: vt ad corrigendũ cuiuslibet pergantis errorem/ et non desit in ore correptio/ et ad

deum pro eo supplex effundatur oratio. Ut qui malū facit per increpationem de malis operibus confundatur: et per orationē apud dominū adiuuetur. Ac sic ipsa charitas et in ore iustitiā sonet / vt errantē corrigat: et in corde patientiā seruet / vt pro errante orationē puro affectu dilectionis effundat. Qui enim errātem non corripuerit: de negligentia iudicatur. Qui autem pro eo non orauerit: de pernicie condēnatur. ℟. Impij super iustum iacturam fecerūt / vt eū morti tradērent. Ip ille gaudens suscepit lapides vt mereretur accipere coronam glorie. ℣. Hebreorum gens perfida / morte christi sanguinea / in stephanū maliuola perfecerūt consilia / quem occiderunt nequiter lapidando crudeliter. Ip ille. Alius ℣. in octa. die si do. fuerit tantū. ℣. Continuerunt aures suas et impetum fecerūt vnanimiter in eū. Ip ille. Lectio. v.

Q Uo circa fratres si quādo aliquis pro anime salute corripitur non aspernāter accipiat monita charitatis: nec presentē tristitiā sue volūtatis attendat / sed consideret que lucra vtilitatis acquirat. Idcirco enim arguit: vt a prauis operibus corrigatur. Nec cum videt correptionē aliqua verborū austeritate feruere: existimet in corde charitatē frigescere. Sic enī vigilet in ore correptio: vt in corde non dormitet oratio. Ac per hoc in vtroq; peccāti cōsulere prospicitur: vt dū homo correptus de peccato cōfunditur / et a malis operib⁹ separetur / ⁊ per orationē deo miserante saluetur. Nā et sācta scriptura dicit. Quoniā quē diligit dñs corripit: flagellat autē omnem filiū quē recipit. Christi ergo charitate cōpulsi / ⁊ bonos hortamur vt in bono permaneant: ⁊ malos cōpellimus vt a malo discedāt. Presertim quoniā in istis duob⁹ sanctis geminū nobis monstrat salutis indiciū: vt si quis bonus est / imitet per seuerātiā charitatis in stephano. qui autē malus est / sectetur exemplū cōuersionis in paulo. Et qui bonus est / equitatē vsq; in finē teneat: qui autē malus est / ꝯ totius a sua peruersitate discedat. Nec bonum hominē presumptio iustitie faciat negligentē: nec malū iniquitas faciat desperantē. Sed ille bonū fortiter teneat: iste malum celeriter deserat. Bonus timeat ne cadat: malus conetur vt surgat. ℟. Lapidabāt stephanū inuocantē et dicentē. Dñe iesu christe accipe spiritū meum / et ne statuas illis hoc peccatū. ℣. Positis autem genibus beatus stephanus orabat dicens. Dñe ie. Lectio sexta.

Q Uisquis ergo malus est cū paulo prosternatur in malo: vt cū eo erigatur in bono. Quoniā ⁊ ille cecidit malus: et surrexit bonus. Prostratus est iniquus: et erectus est iustus. Cecidit seuissimus persecutor: et surrexit benedictus predicator. Cadens lumen corporis impius perdidit: surgēs lumen cordis iustificatus accepit. Cōiunctus est itaq; stephano: factus ouis er lupo. Et ecce nūc paulus cū stephano letatur. cū stephano christi claritate perfruitur: cū stephano exultat / cū stephano regnat. Quo enim precessit stephanus trucidatus lapidib⁹ pauli: illuc secutus est paulus adiutus orationib⁹ stephani. Quā vera vita fratres mei / vbi non paulus de stephani occisione ⁊funditur / sed stephanus de pauli cōsortio gratulat: quoniā charitas in vtroq; letat. Charitas quippe in stephano superauit seuiciā iudeorū: charitas in paulo cooperuit multitudinē peccatorum: charitas in vtroq; regnum pariter meruit possidere celorū. Charitas est igitur omnium fons et origo bonorū: munimen egregiū / via que ducit ad celum. In charitate qui ambulat: nec errare poterit nec timere. Ipsa dirigit / ipsa protegit: ipsa perducit. Quo circa fratres / qm̄ scalam charitatis ⁊stituit christus. per quā ad celū ois possit cōscēdere christianus: puram charitatē fortiter retinere / ipsā vobis inuicē exhibere / ⁊ in ea ꝓficiendo contendite. Insistite operibus bonis: vt ad premia eterna peruenire possitis / adiuti gratia christi domini saluatoris. ℟. Lapides torrentes illi dulces fuerūt. Ipsum sequuntur omnes anime iuste. ℣. Portem enim quā saluator dignatus est pro omnibus pati: hanc ille primus reddidit saluatori. Ipsum. Gloria patri. Ipsum. ℂ In tertio nocturno. ān. In dño deo suo confisus fortis athleta stephanus lapidū fortiter sustinuit ictus: et ideirco ad montem virtutum trāsmigrauit victoriosus. ℘s. In domino

confido. fo.liij.ān. Sine macula beatus stephanus ingressus est dñe in tabernaculum tuū: et quia operatus est iusticiam / requieuit in monte sancto tuo. ps. Dñe quis habitabit. fo.liij. ān. Domine virtus et leticia creatorū / quoniam tu preuenisti dilectum tibi stephanū dono gratuite benedictionis: te primū secutus est morte gloriose passionis. vnde cū corona martyrii dedisti ei vitam in seculū seculi. ps. Dñe in virtute. fo.v.b°. Justus vt palma florebit. Non obviceris. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabitur. ℣ Lectio sancti euangelij secūdū Matthēū. xxiij.

In illo tempore. Dicebat Jesus turbis iudeorū / et principibus sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes et scribas: et ex illis occidetis et crucifigetis / et ex illis flagellabitis in synagogis vestris / et persequemini de ciuitate in ciuitatem. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Sancti euāgelij lectio narrat superius qui autem dñs incredulitatem iudeorū redarguens / ostenderit illos homicidarū esse filios / illorum videlicet qui sanctos prophetas occiderant: ipsos quoq; similia et etiam peiora facturos denūciauit dicens. Et vos implete mensuram patrū vestrorū. Ac si diceret. Quod illis defuit vos implere cupitis: quia illi persecuti sunt membra / vos caput persequimini. Illi occiderūt prophetas / vos autem ipsum dominum qui ab eis predicatus est: interficere cogitatis. Deinde annexuit que in presenti lectione dicūtur: in quib⁹ ostendit vnū deū fuisse testamenti veteris et noui / dum dicit. Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes / et scribas. Quod tale est: ac si diceret. Ego q̄ quondam misi ad vos prophetas ⁊ sapientes et scribas: idem ipse ⁊ nūc mitto prophetas et sapientes ⁊ scribas. Fuerūt enim in veteri testamento / pphete ⁊ sapientes et scribe: fuerūt ⁊ in nouo. In veteri testamēto fuerūt pphete: esaias / hieremias / ⁊ plures alij. In nouo autē / agabū ⁊ quatuor filias philippi legimus pphetasse. Et ois qui in ecclesia dei futuras penas reprobor̄ / ⁊ premia iustorum predicat: prophetā nūciat / ⁊ propheta dici potest. Sapientes vero in veteri testamento fuerunt moyses et salomon et alij: in nouo autem sancti apostoli. Scribe quoq; fuerunt in veteri testamento: sicut esdras ⁊ neemias / et in nouo sancti euangeliste / qui dicta vel facta dñi nobis scripta reliquerūt. ℟. Intuens in celū beatus stephanus / vidit gloriam dei et ait. Ecce video celos apertos et filium hominis stantem a dextris virtutis dei. ℣. Cunq; aspiceret beatus stephanus in celum: vidit gloriam dei et ait. Ecce video. Lectio octaua.

Sed sicut patres infidelium iudeorū priores / prophetas ad se missos occiderunt / vt esaiam quem secuerūt / et hieremiam quem lapidauerūt: ita et isti post passionem dñi perfidiā suorum patrum sequentes / sanctos predicatores ad suā correptionem destinatos / diuersis penis et mortibus affecerunt. Petrū enim et andreā crucifixerūt / paulū et iacobū occiderūt: et beatum prothomartyrem stephanū cuius hodie festū diem recolimus / lapidauerūt. Post infusionem autem spiritus sancti cū dñi resurrectionem sancti apostoli predicarēt. ⁊ populū docerent / ⁊ plures ex eis baptizarent: cognoscentes hec principes sacerdotū ⁊ indignātes adduxerūt eos in suū consiliū. Et flagellatis eis cōminantes denūciauerūt ne loquerētur in nomine dñi iesu: quādo ibant gaudētes a cōspectu cōsilij / quoniā digni habiti erāt p nomine iesu cōtumeliā pati. Persecuti quoq; eos de ciuitate in ciuitatē fuerūt: quādo expellētes eos a iudea / ad gētū dispersionē trāsire fecerūt. Requirendū autē ab eis omnem iustorū sāguinē dicit dñs: a sāguine abel iusti vsq; ad sanguinē zacharie filij barachie. De abel q̄ iustus fuerit / tam ex veteri testamēto vbi ei⁹ munera deo accepta fuisse memorātur: q̄ ex verbis dñi in hoc loco approbat. zacharias autē iste a ioas rege eo q̄ frequēter ab eo p lege dñi argueretur. interfectus fuisse inter templum et altare incensi / quod a salomone in porticu constructū fuerat / in regū libro legitur: et pro nomine ioiade patris

eius barachias scriptum habetur. Rm.
Preclare facte sunt tanue celi christi martyzi beato stephano. Qui in numero sanctozum inuentus est primus: et ideo triumphat in celo cozonatus. ℟s.
Vidit beatus stephanus celos apertos: vidit et introiuit. Qui in numero. Lectio nona.

OMniũ ergo beatozũ martyzũ dñs mentionẽ faciens/abel ⁊ zachariã tantũ cõmemozare voluit: vt per abel innocentẽ a fratre in agro interfectũ. simplices et seculares fideles. per zachariã vero pontificẽ/ pzopter annũciationẽ et veritatis testimoniũ in tẽplo lapidatũ/ doctozes et magistri ecclesie designarentur. Quozũ sanguis ab eozũ generatione requirendus esse perhibetur/ vt qi malozũ generationi per imitationẽ se sociauerũt: cũ eis in iudicio puniantur. Sicut et qui bonozũ generationi digne viuendo se participes faciunt: in electozũ sozte remunerari meredũtur. Plangit autem dñs hyerusalẽ ciuitatẽ pietatis affectu: non lapidibus et edificys/ sed habitatoribus loquẽs: sicut ⁊ alibi/ quãdo videns ciuitatẽ fleuit super illã. Repetitio autẽ nominis: cõfirmatio est locutionis. Cũ aũt oia quecũq; voluit dñs fecerit in celo ⁊ terra: querẽdũ est/ quomodo dicat se voluisse congregare filios hyerusalẽ ⁊ non congregasse. Quod tale est/ ac si diceret. Ego volui: sed tu noluisti. Ego ad eruditionẽ tuã pzopheras misi: sed tu er illis aliũ occidisti/ aliũ lapidasti. Ego et te incarnatus in te apparui: tu aũtem malicioſa voluntate contra me seuire non timuisti. Congrue autem se galline cõparauit: pzopter mysteriũ videlicet sue passionis vel nostre restaurationis Gallina enim auis est mansuetissima/ que quando pullos enutrit/ totã se hyspidã reddit/ alas demittit/ vocem raucam emittit: et pzo amoze vel salute pullozum/ mozti se audacter obiecit. Quod videlicet dominꝰ in mysterio nostre redemptionis impleuit: quando pzo humani generis salute incarnatus/ mitis et mansuetus inter homines apparuit. Alas deposuit: quãdo ad nostram eruditionem duo testamenta destinauit. Et quasi totũ se hyspidum reddidit: quando in passione (sicut pzopheta dicit.) non habere speciem vel decozem visus fuit. Ciorem raucam emisit: quando in cruce positus/ deus meus deus meus/ vt quid me dereliquisti/ ad patrem clamauit. Et mozti se pzo salute pullozum tradidit: quando vt humanũ genus ab eterna mozte liberaret/ et inuentozem mozris diabolum superaret/ carnis mozrem susceptit. ℟. Sancte dei pzecliose. ℣s. ad pzoces. ⁊ dicatur cũ sua pzosa et cum Gloria patri. ad oibus dyaco. sez in ecclesia Sarũ. pzopter solẽni. dyaconozum. Alibi vero vt in ecclesys parochialibus dicatur solũmodo in proces. ad vesperas: vbi vero non fuit pzocessio facta ad vespe tunc dicitur hec pzosa ad matuti. suo loco in statione puerozum in suppelic. Similiter fiat de sancto iohanne/ et de innocentibus. Ante laud. ℣. Ora pzo nobis. In laudibus Antiphona.

LApidabant stephanum et ipse invocabat dominum dicens: ne statuas illis hoc peccatum. ℣s. Dñs regnauit. fol. vi. ãn.
LApides tozrẽtes illi vulgus fuerũt: ipsum sequũtur omnes anime iuste. ℣s. Jubilate. fol. vi. an.
Adhesit anima mea post te/ quia caro mea lapidata est pzo te deus meus. ℣s. Deus deus. fol. vi. ãn.
Stephanus vidit celos apertos: vidit et introiuit. beatus homo cui celi patebunt. ℣s. Benedicite omnia. fo. vi. ãn.
Ecce video celos apertos: et ihesum stantem a dextris dei. ℣s. Laudate dominum. fol. vij. Capitulum.

STephanus plenus gratia ⁊ fozti tudine: faciebat pzodigia ⁊ signa magna in populo. Deo gratias. Hym.

SAncte dei pzeciose pzothomartyz stephane/ qui virtute charitatis circunfultus vndiq; : dominum pzo inimico eozasti populo.

Hunde pzeces pzo deuoto tibi nunc collegio: vt tuo pzopiciatus interuentu dominus/ nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus.

Gloria et honoz deo vsq; quo altissimo/ vna patri filioq; incluto paraclito/ cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. ℣s. Justus germinabit. ãn. Impii super iustũ tacturã fecerũt: vt eũ mozti traderent: at ille gaudens suscepit lapides: vt meretur accipere cozonã gloze alla. ℣s. Benedictus. Oco.

Johannis apostoli.

Da nobis quesumus. Mēo. de natī. ān. Virgo hodie ℣. Benedictus qui venit. Ofo. Concede qs ops deus. Ad.i.ān. Lapidaucrūt. ps. Deus in nomine. fol.xr. Ad.ii.ān. Lapides torrentes. ps. Legem po fol.xi. Cp. Stephanus plenus gratia. ℟. Gloria ⁊ honore cū alla. ℣. Et cōstituisti. Alla. Gloria pa. Gloria et honore. ℣ℓ. Posuisti dne sine alla. Ofo vrō. Et dūr ℟. super hostias cū Alla. quoti die vsq; ad octa. epy ⁊ in ipsis octa. Ad vi.ān. Adhesit ps. Defecit fol.xii. Capm.

Cum autē esset stephanus plenus spiritu sancto intendens in celum vidit gloriā dei / et iesū stantem a dextris dei / et ait: ecce video celos apertos ⁊ filiū hominis stantem a dextris virtutis dei. ℟. Posuisti cū alla. ℣. Coronam. ℣. Justus ut palma. Oratio vt supra. Ad.ii.ān. Ecce video ps. Mirabilia. fol.xiii. Capitulum.

Positis autem genibus beatus stephanus clamabat voce magna dicens / domine ne statuas illis hoc peccatū: et cū hoc dixisset obdormiuit in domino. ℟. Justus ut palma. ℣. Alla. ℣. Sicut cedrus. Alleluya. Gloria. ℣. Justus ger. ℟. Et floribit. Alleluya. Oratio vēs. Omnes hore dicantur ante missam istis tribus diebus. Ad vesp.ān. Cetū principiū. ps. Dixit dūs. Confitebor. Cap. Stephanus plenus. ℟. Impetum fecerunt. Hoc ℟. a solo dyaco. incipiatur ad gradū chori in capa serica: ⁊ sumus ℣. ab oibus dyaco. cantetur in supplicē. ad modū prosē in statione puerorū cū. ℣. Gloria deo. Hy⁹. Sancte dei pretiose. ℣. Justus germi. ān. Pretiosa facta sunt nimis celi christi martyr beato stephano: qui in numero sanctorum inuentus est primus: et ideo triūphat in celis coronatus alla. ps. Magnificat. Oratio. Da nobis qs. Mēo. de natī. ān. Tui orta est super nos / quia hodie natus est saluator: alla. ℣. Verbū caro. Oratio. Concede qs, Tunc cōuentiant oēs sacerd. in capis sericis cū cereis ardentibus et sic eat processi. ad altare apostolorū per medīū chori: tantando ℟. cantore sic incipiente. ℟. In medio ecclesie aperuit os eius. Et implevit eū dūs spiritu sapientie et intellectus. Tres sacerd. dicant ℣. Misit dūs manū suam et tetigit os meū. Et implevit. Et oēs sacerd. simul dicāt prosam. Nativitatem ex patre zebedeo matre maria. Cho. ad vnūquēq; ℣. respondeat A / cū cātu ℣. presb. ℣. Et volat ante alios: in dñi theologia. ℣. Nomine regis dei gratia. ℣⁹. Asiana vicit gymnasia. ℣sus. Cias penale. ℣sus. Jus letale. ℣sus. Pathmos exilia. ℣⁹ Vocatur christi presentia senex ad comunia. Et implevit, Non dicatur Gloria patri ad hanc prosam: sed dū prosa cantatur thuriferi sacerdos altare / deinde imaginem sancti iohannis et postea dicat sacerd. modesta voce ℣. Valde honorandus est beatus iohannes. ℟. Qui supra pectus domini in cena recubuit. Oratio.

Ecclesiam tuam quesumus dūe benignus illustra: vt beati iohānis apostoli tui ⁊ euangeliste illuminata doctrinis / ad dona perueniat sempiterna. Per dominū. In reditu de sancta maria Cibi non fit pref. de sancto iohanne: tunc fiet in primis de eo mēo. ante mēo. de natī. cū hac ān. Valde honorādus est beatus iohānes qui supra pectus dñi in cena recubuit. ℣. In omnem terram. Ofo. Ecclesiā tuā vēs. In die sācti iohānis apli ad mat. inui. Adoremus regē apostolorū. Qui privilegio amoris iohannem dilexit apostolum. ps. Venite. Hy⁹.

Bina celestis aule luminaria / iacobe necnon iohannes theologe: postite nobis venā rogantibus quā venit christus gratis dare miseris. Annue christe. Et dicatur in hoc hym. Per horū tibi charamerita. In primo nocī. ān.

Iohannes apostolus ⁊ euangelista virgo est electus a dño atq; inter ceteros magis dilectus. ps. Celi enarrant. fo.v.ān. Supra pectus domini iesu recumbens: euangelii fluenta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. ps. Benedicā dominū. f.rb.ān. Quasi vnus de paradisi fluminibus euangelista iohannes verbi dei gratiam in toto terrarum orbe diffudit. ps. Eructauit cor meū. fo.xx. ℣sus. In omnem terram. Lectio prima.

Iohannes apostolus et euangelista filius zebedei frater iacobi virgo est dilectus a domino: atq; inter ceteros magis dilectus. Qui etiam super pectus magistri recumbens / euangelii sui fluenta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit: et quasi vnus de paradisi flumini-

bus verbi dei gratiam in toto terrarum orbe diffudit. Quicq in loco christi christo iubente successit: dum suscipiens matrem magistri discipulus / post christum alter quodammodo derelictus est filius hic dum euangelium christi in asia predicaret: a domiciano cesare in pathmos insula metallo relegatur. Vbi etiam positus: apocalypsim scripsit. Interfecto autē a senatu domiciano / iohannes exilio resolutus recessit ephesum: ibiq ob hereticorum refutandas versutias / efflagitatus ab asie episcopis / euangelium nouissimus edidit. Huius autem electi discipuli dñi: inter alias virtutes magnitudo signorum hec fecit. Mutauit in aurum siluestres frondū virgas: litoreaq sara in gemmas. Item fragmina gemmarum: in propriam reformauit naturam. Tu. R. Qui de hono⁊andus est beatus iohannes. qui supra pectus domini in cena recubuit. Cui christus in cruce matrē virginem virgini commendauit. Ꝟ. Virgo est electus a domino atq; ꝑ cet ceteros magis dilectus. Cui. Lectio secunda.

QUidam quoq; precatu populi suscitauit: et redituū nuuens corpus remeante anima reparauit. Cū autem omnis ciuitas ephesiorum ⁊ omnes prouincie asie iohannē extolerent et predicarent: cultores idolorum exurgentes seditionem / trahebāt iohannem ad templum dyane / vt ei feditatem sacrificiorū offerret. Tūc beatus iohannes ait. Ducam vos ad ecclesiam domini nostri iesu christi / et inuocantes nomen dyane vestre / si feceritis cadere ecclesiā eius: consentiam vobis. Si autem / ego inuocās nomen domini mei / faciam cadere templum hoc: et comminui idolum vestrum. Quod cum factum fuerit: iustum erit vt relicta superstitione vestra / ad deū meū conuertamini. Huic ergo diffinitioni pars maxima consensum prebuit. Beatus itaq; iohannes monuit populum vt a templo longe se faceret: deinde corā omnibus dixit. Domine iesu christe / obsecro corruat hoc templū cum omnibus idolis que coluntur in eo / ita vt nullam in hominibus lesionem faciat: et sciat omnis hec turba / quia hoc idolum dyane demonium est / et non deus. Ad hanc vocem apostoli omnia idola cum templo corruerunt: et effecta sunt puluis. Hoc viso: conuersi sunt plurimi ad fidem christi. Tu autem domine mise. Rem. Hic est discipulus qui testimonium perhibet de his et scripsit hec. Et scimus quia verū est testimoniū eius. Ꝟ. Qui contestatus est verbum dei. et testimonium iesu christi in his quecunq; vidit. Et scimus quia. Lectio tertia.

ARistodimus autem pontifex idolorū: excitauit seditionem in populo. Tunc beatus iohannes ait. Dic aristodime / quid faciam vt tollam indignationem ab animo tuo? Cui aristodimus. Si vis (ait) vt credam deo tuo: dabo tibi venenū. quod dum biberis si mortuus non fueris / apparebit verum esse deum tuum. Cui apostolus ait. Venenum si michi dederis: dei mei inuocato nomine / non poterit michi nocere. Ait aristodimus. Vide prius bibentes et statim morientes. Cui beatus iohānes. paratus (inquit) / tantum esto credere in deum meum: dum me videris post venenī poculum sanū. Perrexit itaq; aristodimus ad proconsulem: et petit ab eo duos viros qui pro suis sceleribus erant occidendi. Et statuens eos in medio populi: fecit eos venenum bibere. Qui mox vt biberunt: spiritū exalauerunt. Tunc dixit aristodimus ad apostolum. Recede iohannes ab ista doctrina: qua a deorum cultura reuocasti populum: aut vide vt ostendas omnipotentem esse deum tuum. Tunc beatus iohannes intrepidus accepit calicem / et signaculum crucis in eo faciens: dixit. Deus meus et pater domini nostri iesu christi / cuius verbo celi firmati sunt / cui omnis creatura deseruit / et omnis potestas subiecta est: tu extingue hoc letiferū virus / et da omnibus his cor / vt magnitudinem tuam intelligant. Post hec armauit seipsum signo crucis: et bibit totum quod erat in calice / et dixit. Peto vt propter quos bibi conuertantur ad te domine: et salutem que apud te est illuminante te mereantur. Attendens autem populus iohannem per tres horas nulla signa pal-

torus habentem: clamauerunt dicentes. Unus deus verus est: quem colit iohannes. Ad vm. Iste est iohannes qui supra pectus domini in cena recubuit, Beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. Vsus. Johannes is theologus quem delectauit spiritus: aquila volans celitus palam fecit mortalibus. christus marie filius q̄ est verbum dei deus. Beatus. Gloria sit altissimo genitori ingenito ingenitiq; genito et flamini paraclito. Beatus. Alius vs. In octaua die si dominica fuerit tantū: vs. Valde honorandus est beatus iohannes: qui supra pectus domini in cena recubuit. Beatus. Gloria patri. Beatus. ℣ In secundo nocturno Ant. In feruentis olei dolium missus iohannes apostolus: diuina se protegente gratia illesus eruit. ℟s. Omnes gentes. folio. rr. ān. Propter insuperabilem euangelizandi constantiam exilio relegatus: diuine visionis et allocutionis meruit crebra consolatione releuari. ℟s. Exaudi deus deprecationem. fo. rrij. ān. Decurrit beato iohanni ab exilio reuertenti omnis populus virorum ac mulierum clamantium et dicentium: benedictus qui venit in nomine domini. ℟s. Exaudi deus orationem meā cū de. fo. rrij. v. Constitues eos principes. Lectio quarta.

Conuersus autem aristodimus ad apostolum: dixit. Emundabitur mens mea ab omni dubietate: si istos qui hoc veneno mortui sunt / in nomine dei tui excitaueris. Tollens ergo iohannes tunicam suam: dedit eam aristodimo et dixit. Vade et mitte hanc tunicam super corpora defunctorum: & dices ita. Apostolus domini nostri iesu christi misit me ad vos / vt in nomine eius exurgatis: vt cognoscant omnes quia vita et mors famulātur domino meo iesu christo. Quod cum fecisset aristodimus / & vidisset eos exurgere: adorans iohannem festinus perrexit ad proconsulem. Et cum narrasset ei que facta fuerant: venientes ambo prostrauerūt se coram apostolo indulgentiam flagitantes. Quos ille suscipiens: cū gratiarū actione obtulit deo. Unus autem ebdomade expleto tempore: baptizauit eos. Post hec cōfringēs omnia simulachra / fabricauerūt ecclesiam in nomine dei et sancti iohannis: in qua idem sanctus iohannes assumptus est / vt sequens sermo declarabit. Cum esset beatus iohannes annorum nonaginta anouem: apparuit ei dominus iesus christus cū discipulis suis. et ait ei. Veni dilecte meus ad me: quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. Tu autem. ℣m. In illa die suscipiam te seruum meum et ponam te sicut signaculum in conspectu meo. Quoniam ego elegi te dicit dominus. ℣ersus. Esto fidelis vsq; ad mortem et dabo tibi coronam vite. Quoniam ego elegi. Lectio quinta.

Surgens autem iohannes: cepit ire. Dixit autem ei dominus. Dominica die resurrectionis mee que post quinq; dies futura est: venies ad me. Et cū hoc dixisset: celo receptus est. Venientе itaq; die dominica: conuenit ad iohannem vniuersa multitudo in supradictā ecclesiam. A primo autem pullorū cantu agens apostolus mysteria dei: allocutus est omnem populum vsq; ad horam diei tertiam dicens. Fratres et conserui mei / coheredes & participes regni dei / cognoscite virtutes domini nostri iesu christi: et quanta prodigia et carismata per doctrinam meam deus vobis prestitit. Perseuerate ergo in eius mandatis. Me enim iam dominus de hoc mundo vocare dignatur. Post hec iussit beatus iohannes apostolus iurta altare fossam fieri: in quam descendens expandit manus suas ad deum & dixit. Inuitatus ad conuiuium tuum veni o gratias agens / quia me dignatus es domine iesu christe ad tuas epulas inuitare: scions q̄ ex toto corde meo desiderabā te. Vidi faciem tuam: et quasi de sepultura suscitatus sum. Odor tuus: concupiscentias in me excitauit eternas. Color tua plena suauitate melliflua: & allocutio tua incomparabilis. Ad te venire semper optaui: sed tu dixisti michi / expectat vt populum liberes crediturum michi. Tu autem. ℣m. Ecce puer meus quem elegi dicit dominus electus meus. Complacuit michi in illo anima mea. Vsus. Dedi spiritum meum super eum: iudicium gentibus proferet. Complacuit. Lectio sexta.

Et tu custodisti corpus meum ab omni pollutione / et animā meam

semper illuminasti: et non derelinquisti me/cum irem in exiliū et redirem. Et posuisti in ore meo verbum veritatis tue/ & scripsi ea que oculis meis vidi: et verba que ex ore tuo audiui. Et nunc dñe commendo tibi filios quos ecclesia tua vera mater tibi per aquam & spiritū sanctum regenerauit. Dirit quoq; beatus iohannes. Suscipe me dñe/ vt cum fratribus meis sim: cum quibus veniens inuitasti me. Aperi michi pulsanti ianuā vite: et principes tenebrarum non occurrāt michi. Non veniat michi pes superbie: et manus extranea a te non contingat me. Suscipe ergo me secūdum verbum tuū/ et perduc me ad cōuiuiū epularum tuarum: vbi epulantur tecum omnes electi tui. Tu es enim christus filius dei viui/ qui precepto patris mundū saluasti: qui spiritum sanctū nobis dignatus es destinare/ vt nos de preceptis tuis cōmonefaceret. Per eundem spiritum tibi gratias referimus: per infinita secula seculoꝝ. Et cum ois populus respondisset amen: lux tanta apparuit sup apostolū per vnā fere horā/ vt nullius sufficeret aspectus. Post hec inuenta est illa fossa plena/ nichil aliud in se habens nisi māna: quod gignit vsq; hodie. Vnde accidit/ vt quidā eum viuere asserant/ nec mortuum in sepulchro/ sed dormientem iacere contendant: maxime pro eo q' illic terra sensum ab imo scaturiens/ ad superficiem sepulchri conscendat/ et quasi flatu quiescentis deorsum ad superiora pulvis ebulliat. Fiunt autem in eodem loco virtutes orationibus eius: et ab omnibus infirmitatibus & periculis liberantur omnes fideles/ et precum suarum consequūtur effectum. ℟. Apparuit charo suo iohāni dominus cum discipulis suis: et ait illi. Veni dilecte mi ad me. Quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ℣. Cunq; complesset apostolus cursum vite presentis: apparuit ei saluator mūdi et ait illi. Veni dilecte. Gloria patri. Quia tempus. ¶ In tertio nocturno ān. Apparuit charo suo iohāni dominus ihesus christus cū discipulis suis et ait illi. veni dilecte meus ad me quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ℣. Confitebimur tibi.

Sar.

fol.xxvij.ān. Expandens manus suas ad deū dixit/ inuitatus ad conuiuium tuum venio gratias agens: quia me dignatus es domine ihesu christe ad tuas epulas inuitare/ letetur q; ex toto corde meo desiderabam te. ℣. Dominus regnauit exultet. fol.xxvij.ān. Domine suscipe me vt cum fratribus meis sim/ cum quibus veniens inuitasti me. aperi michi ianuam vite: et perduc me ad conuiuium epularum tuarum/ tu es enim christus filius dei viui qui precepto patris mundum saluasti: tibi gratias referimus per infinita seculorum secula. ℣. Dominus regnauit iracundiam. fol.xxxvij.vſ. Nimis honorati sunt amici tui deus. ¶ Lectio sancti euangelij secundum Johannem. vltimo. Johannis vltimo.

In illo tempore. Dixit ihesus petro. Sequere me. Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat ihesus sequentem/ qui et recubuit in cena super pectus eius Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Commendat nobis beatissimus euangelista et apostolus iohannes priuilegium amoris precipui: quo amplius meruit honorari a domino. Cōmendat testimoniū euāgelice descriptionis: quod veritate diuina subnixum/ nullus fidelium dubitare permittitur. Cōmendat placidam sue carnis absolutionem: quā specialiter domino se visitante percepit. Cū enim dominus post resurrectionem suam septem discipulis inter quos erāt petrus & iohannes apparuisset/ eisq; ad prandium inuitans/ in prandendo ter amorem confitenti petro oues suas pascendas commisisset: deinde quia pro earundem ouium cura vsq; ad martyrium crucis peruenturus esset/ intimauit. Sed ne forte grauis petro videretur predicta a domino passio crucis: hanc confestim tenire suo curauit exemplo dicens. Sequere me. Ac si diceret. Quia ego prius pro tua redēptione crucis supplicium subire non timui: tu quoq; pro mei cōfessione nominis crucem pati formidare non debes. Tu autem dñe. Kim.

e iiij

Sic eū volo manere donec veniam. Quid ad te tu me sequere. ℣. Hunc ergo cū vidisset petrus dixit ie su: domine hic autem quid. Quid Lectio. viij.

Secutus est autē cū petro dominū / et ille discipulus quem diligebat iesus / iohannes videlicet ipse cuius hodie festa celebramus qui hoc scripsit euā geliū. Diligebat autem eum iesus: quia specialis prerogatiua castitatis amplio ri dilectione eum fecerat dignum. Virgo enim electus ab ipso: virgo in euum permansit. Tradunt nāq; hystorie q̄ cū volentem nubere de nuptijs vocauerit: et ppterea quē a voluptate carnali retra xerat / potiore suo amore donauit. Deinq; moriturus in cruce huic matrē suā cōmendauit: vt virginē virgo seruaret. Quod autē discipulus ille supra pectus magistri recubuit: futuri mysterij signū fuit. Quia enim in pectore iesu sunt omnes thesauri sapientie et scientie absconditi: merito supra pectus eius recubuit / qui ceteris se potius exponendis diuine nature archanis indidit / patenter insinuaris q̄ de pectore iesu fluenta doctrine celestis (que nobis ructaret) hauserit. Quia vero beatus petrus audierat se per passionem crucis clarificaturū esse deum: voluit etiā de condiscipulo cognoscere / qua morte esset perpetuam transiturus ad vitā. Tu autem domine. ℣. Diligebat autem eum iesus: quoniam specialis prerogatiua castitatis amplioꝛi dilectione fecerat dignum. Quia virgo electus ab ipso / virgo in euum permansit. ℟. Ihesus. In cruce deinq; moriturus huic matrem virginem virgini commendauit. Quia virgo electus. Lectio nona.

Non (inquit dominus) eum volo consummari donec veniā. Et quidem hanc dñi responsionem fratres tūc temporis tractabant: quasi iohannes nunq̄ esset moriturus. Quod non ita esse intelligendum ipse iohannes admonere curauit: sed ita potius q̄ ceteris christi discipulis per passionem consummatis / ipse in pace aduentum sue vocationis exspectauerit. Sicut enim in patrum litteris inuenimus / cū longo confectus senio / sciret imminere diem recessus sui: conuocatis discipulis suis post monita exhortationum ac missarum celebrationem / vltimum eis vale fecit. Deinde descendens in defossum sepulture sue locum / facta oratione / appositus est ad patres suos / tam liber a dolore mortis: q̄ fuerat alienus a corruptione carnis. Atq; ita completa est veridica saluatoris sententia: quia sic eum voluerit manere / donec veniret. Iste est discipulus qui testimonium perhibuit / verbum dei predicando: perhibuit et scribendo. Siquidem a tempore dominice ascēsionis vsq; ad vltima tempora domitiani principis: per annos circiter sexagintaquinq; verbum deo predicauit. A domitiano autem qui secundus post neronem christianorum persecutor extitit / exilio missus: post occisionem eius ephesum est redire permissus. Tunc cōpulsus pene ab omnibus asye episcopis / et multarū ecclesiarum legationibus / de coeterna patri diuinitate christi altius facere sermonem: se nō aliter facturū hoc respondit. nisi indicto ieiunio in cōmune dñm precarentur / vt illis digna scribere posset. Quo facto: sācti spiritus gratia debriatus. diuine veritatis quantū alteri mortalium nulli licuit / archana reserauit. ℣. In medio ecclesie. vt supra ad procef. et dicitur hic cum sua prosa: et cum Gloria patri. ab oibus sacerd. Ante laud. ℣. Valde honorandus est beatus iohannes. ℣. In lau. ān.

Hic est discipulus ille qui testimonium perhibuit: et scimus quia verum est testimonium eius. ℟. Dñs regnauit. f. vj. ān. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere donec veniam. ℟. Jubilate. fol. vj. ān. Ecce pure meus electus quem elegi: posui super eum spiritum meum. ℟. Deus deus meus. fol. vj. ān. Sunt de hic stantibus qui non gustabunt mortem: donec videant filium hominis in regno suo. ℟. Benedicite omnia. fo. vj. ān. Sic eum volo manere donec veniā: tu me sequere. ℣. Laudate dominū. folio. vij. Capitulum.

Qui timet deum faciet bona / et qui cōtinens est iustitie apprehendet illā: et obuiabit illi quasi mater honorificata. ℟. Exultet celū. Inuiciauerunt opera dei. ān. Iste est iohannes qui supra pectus dñi in cena recubuit: beatus apostolus cui crux

lata sunt secreta celestia. ℣s. Benedicts, f.biij. Oratio. Ecclesiam. Memo. de nativita. añi Hodie intacta, ℣. Benedictus qui venit. Oco Concede quesums. Memoria de sancto stephano ad hasmatu. fiat cum hac ān. siue de eo prius processio facta fuerit: siue non. ān. Sepelierunt stephanum viri timorati: et fecerunt planctum magnū super eum. ℣. Justus germinabit. Oratio. Da nobis qs. Ad s.ān. Hic est discipulus ille. ps. Deus in nomine. f.tr. Ad.iij.ān. Hic est discipulus meus. ℣s Legem pone. f.rj. Cpm Qui timet. ℟. et ℣. de cōi vnius apli ad oēs horas dñr cū alia. Et responliones ℣ sicuti rū dicūtur sint alia. Ad.vj.ān Ecce puer. ℣s Defecit. folio. rij. Capitulum.

Sapiuit illum pane vite et intellectus / et aqua sapientie salutaris potauit illum: et firmabitur in illo et nō flectetur / et continebit illum et nō cōfundet / et exaltabit illū apud proximos suos Ad.ir.ān Sic eū. ℣s Mira. f.rij. Cpm In medio ecclesie aperuit os eius et impleuit eum dominus spiritu sapiētie et intellectus: stola glozie induit eum. Ad vespe.ān Tecum principium. ℣s Dixit dñs. fol. rrrviij. Cpm Qui timet deum. ℟. Iste est iohannes. Hoc ℟. a solo sacerdote incipiat ad gradū chori in cappa serica: et suus ℣. ab oib⁹ sacerd. cātet in suppell. ad modū pse i statiōe puerozū cū ℣ Gloria sit altissimo. hy⁹ Exultet celū. ℣ Annunciauerunt opera dei. ān. In medio ecclesie aperuit os eius: et impleuit eum dominus spiritu sapientie et intellectus: stola glozie induit eū alia alleluya alia. ℣s Magnificat. Oco. Ecclesiā tuā. Mco. de natiui. ān Gaudeamus. ℣. Verbum caro. Oratio. Cōcede quesumus. Iste modus seruetur ad mēo. de nati. in ℣. dicendis tam ad vēs. q̄ ad matu. scilicet q̄ ad vesp. dicit ℣. Verbum caro. et ad matu. ℟. ℣. Benedictus qui venit. Mco. de sancto stephano. cū hac ān. Tu principatū. vbi processio facta fuerit pri⁹ de eo. vbi vero processio facta nō fuerit dicitur ān. Lapidauerūt. ℣. Gloria et honore. Oco. Da nobis qs. Sicut fiat de sancto iohāne / et de sancto thoma. Dictis vero ppriis añis de sancto stephano: fiat de eo mēo. cū ān. de laudibus suo ordine: quibus dictis dicātur añe de nocte. Similiter suo ordine de sancto iohanne / et de innocentibus et de sancto thoma eodem modo fiat mēo. In octa. vero predictorū sanctorū ℟ vna de ppriis añis. ad mēo. que ibidē reperitur notata. Tūc fiat processio puerorū ad altare innocentū vel sancte trinitatis cū capis sericis et cereis illuminatis in manib⁹ suis cātādo. ℟. Centum quadraginta quatuor milia qui empti sunt de terra: hij sunt qui cum mulieribus nō sunt coinquinati virgines enim permanserunt. Ideo regnāt cū deo: et agnus dei cū illis. Cps pueroz si adfuit: incipiet hoc ℟. Tres pueri dicāt ℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo et agno: et in ore eorum non est inuentum mendacium. Ideo, Oēs pueri cātent simul ylā vt sequit℞ Sedentē in superne maiestatis arce. Et chor⁹ respondeat cantū prosē post vnū quemq; ℣. sub littera E. ℣ Adorant humiliter proclamantes ad te. ℣. Sācte sācte sanctē sabaoth rex. ℣. Plena sunt omnia glozie tue. ℣s Cum illis vnde viginti quinq;. ℣ Atq; cū innocentissimo grege. ℣ Qui sunt sine vlla labe. ℣. Dicētes excelsa voce. ℣. Laus tibi sit domine rex eterne glozie. Ideo re. Ad hanc processionē non dicatur Gloria patri. sed dum prosa cantur thurificet cps pueroz altare: deinde imaginē sancte trinitatis: et postea dicat sacerd⁹ modesta voce hunc ℣. Letamini in dno. Oco.

Deus cuius hodierna die precorum innocentes martyres non loquendo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vitiorū mala mortifica / vt fidem tuam quā lingua nostra loquitur etiam moribus vita fateatur. Qui cū deo patre. In redeundo de sancta maria. ℟. Felix namq;. cū suo ℣. quo finito dicat cps pueroz modesta voce. ℣. Speciosus forma. Oco. Deus qui salutis. que sit terminet. Qui tecū viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorū Amen. Dñs vobiscum. Et cum. Deinde sequat Benedicamus dño. a duobus vel tribus extra regulam. Tūc episcopus puerozū intret stallū suum / et interim cruciferarius accipiat baculū epi conuersus ad episcopum: et incipiat hanc ān. Princeps ecclesie. que nō dicitur epo absente. Et cum venerit ad istud verbum Cum mansuetudine, conuertat se ad populū et cātet io

De innocentibus.

tam ān. ℣ inceps ecclesie pastor ouilis: cunctā plebem tuam benedicere digneris. Cum mansuetudine et charitate humilitate vos ad benedictionem Chorus respondeat. Deo gratias. Deinde tradat baculum choro: ⁊ tunc incipiat eps puerorum primo signando se in fronte hoc modo incipiendo Iduiorum nostrū in nōie dñi Chorus rñdeat. Qui fecit celū ⁊ terram. Item eps signando se in pectore dicat. Sit nomē dñi benedictū Chorus respondeat. Et hoc nūc ⁊ vsq; in seculū. Deinde conuersus ad chorū eleuēt brachiū suū: et incipiat hanc benedictionē hoc modo Crucis signo vos cōsigno. Hic cōuertat se ad populum dicēs. Uestra sit tutio. deinde ad altare conuertat se dicens. Qui vos emit ⁊ redemit. Postea ad semetipm reuersꝰ ponendo manū suā super pectus suum dicat. Sue carnis precio. Chorus. Amē. Hoc ita ꝙ patris incipiat eps puerorū completo. de die more soluto: post Pater noster. et Ave maria. Et post cōpleto. dicat eps puerorū ad chorum cōuersus sub tono predicto: Iduiorum nostrum in nōie dñi. Qui fecit celū et terrā. Sit nomen dñi benedictū Et hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. Benedicat vos oms deus: pater ⁊ filius ⁊ spūsanctus. Amen. Hoc ubi vero nō fit p festo de innocentibus: tūc fiat in primis de eis memoria ante meme. de natiuitate cū hac ās. Innocentes pro christo infantes ortuli sunt ab iniquo rege lactentes interfecti sunt: ipsum sequitur agnū sine macula ⁊ dicunt semper gloria tibi domine. ℣. Letamini ℣. Deus tuus hodierna.

De sanctorum innocentium ad matut. Iniuria. Venite adoremus dñm. Qui in sanctis gloriosus est. ps. Venite. hymn⁹. Sāctorū meritis. In. I. mortuus ās. Herodes videns quia illusus esset a magis: misit in bethleem ⁊ occidit omnes pueros qui erāt in eo ⁊ in omnibus finibus eius. ps. Btūs vir. fo. ij. ās. Christus infans non desperat suos certantes milites sed puerit: quibus dedit ante triumphare ꝙ loqui. ps. Quare fremuerunt. fo. ij. ās. Hebat parvulus occisori gladio. adiocabatur infantul⁹: nutricis loco attendebat lacteus percussoris horrorem. ps. In dño cōfido. fo. iij. b. Letamini. Secundianus. Lectio prima.

Zelus quo tēdat/ quo prosiliat liuor/ inuidia quo feratur: herodiana hodie patefecit imanitas. Que dum tēporalis regni emulatur angustias: eterni regis orrum molitur extinguere. Herodes enī videns quia illusus esset a magis: misit in bethleē/ et occidit oēs pueros qui erāt in ea/ ⁊ in omnibus finibus eius. Dolet impietas se esse illusam: dilatans se crudelitas furit. Fremit dolositas se esse deceptam: ⁊ in se fraus reuersa colliditur. Herodes stridet/ cadens ipe in laqueum quem tetendit: hinc iniquitatē quam cōdiderat cuaginat. De fide pfidie sumit arma: terreno querit furore quem natū celitus non credit. Ad sinū matrum: militum cogit castra. Inter vbera arcē pietatis oppugnat. In teneris vberibꝰ ferrum durat. Lac fudit anteq; sanguinē: dat ante mortem sentire ꝙ vitam/ tenebras ingerit intrantibus lucē. Sic agit magister mali/ minister doli/ ire artifex/ inuentor sceleris/ impietatis auctor/ pietatis predo/ inimicꝰ innocētie/ hostis nature: suis peior/ pessimꝰ sibi. Quē christus nō vt euaderet: sed ne videretur aufugit. Tu aūt. ℟. Sub altare dei audiui voces occisorum dicentium Quare non defendis sanguinē nostrum/ ⁊ acceperunt diuinū crēpōsum: adhuc sustinete modicum tēpus/ donec impleatur numerus fratrū vestrorū. ℣. Uidi sub altare dei alas sanctorum propter verbum dei quod habebāt ⁊ clara voce dicebant. Quare. Lectio secunda.

Herodes obsidens terrenū regnū: impugnat celeste. Terrenis inhyās irruit in diuina: ipsamq; pietatem omni impietate infectat. Audierat natum regē destinatus ad scelus/ ad piaculum ꝓptus: paratus ad crimen. Causas innocentie nō requirit: iusa negat/ cōfūdit falsq; nephasq. Cui nequitia est sodalis/ cui odiosa est eqtas/ iniquitas est semper amica: qui cedibꝰ viuit/ qui se munit sanguine/ qui crudelitatibus seuit/ cui de timore stat totū/ de amore nichil constat. Herodes tunc cecus sic christū gladijs querit: inuestigat cruore/ cru

Senecianus.

delitate rimatur. Successorē timens: in cessit in auctorem. Premit innocētes: volens innocentiam deperire. Innocentis causam facit nocentiū crimen. Munus nati: natorum vertit in penā. Auctoris ortū: orientium mādat occasum. Negotiū saluantis: saluādorum iubet esse discrimē. Quorum enī lingua tacuit/ oculi nichil viderunt/ nil audierūt aures/ manus nil fecerunt: apud herodem solū qō nati sunt hoc fuit crimen. Christus futurorū prescius/ conscius secretorū/ cogitationū iudex/ mētiū perscrutator: quare deseruit quos sciebat propter se querē dos esse/ propter se nouerat occidēdos? Natus rex celestis/ quare negligerit milites innocentie sue? Coetaneū sibi quare cōtempsit exercitum? Quare cunabilis suis deputatas excubias sic reliqt? Fratres/ christus non desperit suos milites sed prouerit: quibus ante dedit triūphare q̄ viuere/ quos fecit capere sine cōcertatione victoriā. quos donauit coronis anteq̄ mēbris. quos voluit virtutib⁹ vitia pterire/ ante celū possidere q̄ terrā. Premisit ergo christus suos milites: nō amisit. Recepit suas acies: nō reliquit. Vti quos natos martyrio videm⁹ esse: nō seculo. ℟. Sub throno dei oēs sci clamāt Vindica sanguinem nr̄m deus noster. ℣. Sub altare dei audiūt voces occisorū clamantiū et dicentium. Vindica. Lectio tertia.

Beati qui labores in requiem/ in refrigeriū dolores: merores in gaudium cōmutarūt. Viuunt/ viuunt. Quare viuūt? Quia pro christo merētur occidi. Beati vētres: qui portauerunt tales. Beata vbera: que se talibus infuderūt. Beate lachrime que pro talibus fuse: fletibus gratiā baptismatis contulerunt. Arridebat igitur paruulus occisori: gladio adiocabatur infantul⁹/ nutricis loco attēdebat lactens percussoris horrorem. Matres tulerūt: quicquid et lāguoris extulit et doloris. Nam gladius filiorum pertrāsiens mēbra ad matrum corda deuenit: et necesse est vt sint premij cōsortes/ que fuerunt socie passionis. Nō enī carebūt martyris gaudio: martyrij lachrimas que fuderūt. Hoc loco attendat auditor/ et intelligat martyriū nō cōstare per meritum: sed venire per gratiā In paruulis que voluntas/ quod arbitriū vbi captiua fuit et ipsa natura? De martyrio ergo demus totum deo: nichil nobis. Vincere dyabolū/ corpus tradere/ contēnere viscera/ tormenta expendere/ lassare tortorē/ capere de iniurijs gloriā/ de morte vitā/ nō virtutis humane: sed muneris est diuini. ℟. Dignus a dignis laudatur. Et innocens innocentiū Testimonio cōprobatur. ℣. Accipiunt enī a christo et referūt consequuntur et reddūt. Et innocēs. Gloria Testi. ℭ In.ij.noct.ān. Horūt infantes laudare deū qui loqui nō nouerāt: fiunt periti laude qui fuerāt imperiti sermone. ℣s. Dñe quis habitabit. ℣o.iij.ān. Erigitur itaq̄ infantium etas in laudem: que delictorum nō nouerat crimē. ℣s. Cōserua me. ℣o.iij.ān. Dignus a dignis laudatur: et innocens innocentiū testimonio cōprobatur. ℣s. Dñi est ter. ℣o.viij.℣. Exultent iusti. ℭ Sermo beati iohannis epi. Leō.iij.

Dedicatur nouus ab infantibus sermo: in gloriam dñi primā vocem aperiūt innocētes. Fiūt diserti laude: qui fuerant imperiti sermone. Offerunt dño primitias lingue: nouos ortus immolant fructus/ verborū principia libant. Infantia enim que per etatem loqui non poterat: gratias deo cū gaudio resonābat. Norunt laudare rēm: qui loqui non nouerāt. Fiunt periti laude: qui fuerāt imperiti sermone. Ostendūt laudibus dñm: suffragus predicāt christū. Fiūt interea pueri sine magistro diserti: docti sine doctore/ periti sine eruditore. Agnoscunt infantes christum predicāt dñm/ non quem persuasio humana docuerat: sed quem diuinitas innocentib⁹ inspirabat Cessant enī humana cū diuina tractātur: quia humana ipsa prodesse non poterunt/ nisi diuinorum solatio subleuentur. Necesse est enī terrena succumbere/ cum celestia predicantur: naturalia silere/ cum virtutes loquūtur. Erigitur itaq̄ infantium etas in laudem: que delictorū non nouerat crimen. Dignus a dignis laudatur: et innocens innocentium testimonio predicatur. Accipiunt enī a christo et reddunt/ consequū

tur ⁊ referunt. Uno eñ tempore ⁊ qui dederat recipit: ⁊ qui acceperat reddit. Uno mō tēpore sua christo reddūtur: dū eius laudes illi ab infantibus referūtur. ℟. Effuderunt sanguinē sanctorum velut aquam. In circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret. ℣. Ultionem dñe sanguinē sanctorum tuorum qui effusus eſt. In circuitu. Lectio quinta.

OPtimus de laude innocentium. Quid de lactentiū laudibus proferemus? Quorum laudem minime nō possumus: nisi eosipsos qui laudauerunt nouerimus. Qui sunt vbi sunt / quā nūc laudem intulerint quero / qui loqui non norant. Neq; eñ etas illa poterat posse quod natura non dederat: aut celebrari a talibus poterat quod institutio denegabat. Dicunt nāq; domino laudes: trucidati ab herode lactentes. Loquuntur sanguine: quod lingua nō possunt. Passione canunt: quod sermone nō norunt. Occisi predicāt: quod viui non poterāt. Nec nouū quod dicitur vt innocens sanguis aut deo referat laudes / aut suas indicet passiones: cum abel sanguis clamet ad celum ⁊ occisorum anime ab altari vociferentur ad deum. Contulit infantulis martyriū laudem: quibus negauerat natura sermonem. Licuit sanguine clamare: quibus narrare nō licebat voce. Licuit sanguine loqui: quibus lingua non licuit. Miscent cum dño colloquia: quib⁹ humana negata sunt verba. Occisis aūt innocētibus istis: impleta sunt prophetie verba dicentis. Uox in rama audita eſt fletus ⁊ ploratus rachel flentis filios suos: et noluit consolari quia non sunt. Responsorium.

Hi sunt sancti qui passi sunt propter te domine vindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant: vindica sanguinem nostrum. Quia clamant. Le. vt.

IMarchele duo diuersa conspicio: fletum / et consolationis contemptum. Sed cōditio a matre defletur: spe autem glorie / consolatio humana contemnitur. Pietatis affectus in fletibus declaratur: sed pro occisorū gloria / repudium consolationi indicitur. Pugnant eum in matre affectus ⁊ fides: humanitas cū deuotione decertat. Deflet hūanitas: sed deuotio cōsolatur. Licuit eñ matri humanitus flere: cum nō licuit consolatione humanitus indigere. O beata lactentiū gloria: quibus cōtigit deditare martyria. Nouos erectus christ⁹ probat: legiones lactentes victoria perpetrata coronat. Fūt pro christo victores: qui etate fuerant coequales. Fiunt mō infātes sine certamine fortes: sine pugna victores. Nocent vincere: qui nō nouerunt pugnare. Eriſtunt victorie cōpotes: qui fuerant etate imbelles. Merentur premiuz martyrio / gloriā sanguine comparant: eternā vitam tēporali morte cōmutant. Nec timuit illa etas morte nec horruit. Timere eñ non potuit: que timere nō nouit. Transmittit infantes infans christus ad celum. Offert noua erennia patri: primitias fructuum erhibet genitori. Ostendit futurā fecundissimā segetē: dum in semine tantam exhibet vbertatē. Contulit hostilis immanitas infantibus multis martyriū: dū infantem querit occidere christū. Beneficium tribuit cum occidit. Inuideret eñ eorum glorie: si amaret. Sed alie sunt terrestres pugne: alie celestes victorie. In prelio christi moriendo viuitur / cadendo surgitur: victoria per interitum comparatur. Tu autem domine. ℟m. Norunt infantes laudare dominum qui loqui non nouerant, facti periti laude Qui fuerant imperiti sermone. ℣. Licuit sanguine loqui quibus lingua non licuit: miscent cum domino colloquia / quibus humana negata sunt verba. Fiunt periti, Gloria patri et filio. Qui fuerunt. ℭ In tertio nocturno. ān. Norunt infantes domino laudes trucidati ab herode: occisi predicant quod viui non poterant. ℘s. Exultate iusti in domino. fo. rb. ān. Licuit sanguine loqui quibus lingua non licuit / miscent cum domino colloquia quibus humana negata sunt verba. ℘s. Benedicam. fo. rb. ān. Vindica domine sanguinem sanctorum tuorū qui effusus eſt. ℘s. Deus venerunt gentes. fo. rrbij. vlus Justorum anime in manu dei sunt. ℟m. Et non tanget illos tormentum malitie.

ℭ Lectio sancti euangelij Secundum Matthеum. ij.

In illo tempore. Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicens. Surge et accipe puerum ⁊ matrẽ eius / ⁊ fuge in egyptũ: ⁊ esto ibi vsq; dum dicam tibi. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri. In preciosa martyrum christi innocentum morte: omnium christi martyrũ preciosa mors est designata Quod enim paruuli occisi sunt:: significat per humilitatis meritũ / ad martyrij peruenientium gloriã. Quod in bethleẽ occisi sunt / et in omnibus finibus eius: ostendit nõ solum in iudea vnde ecclesie origo cepit / sed et in omnibus eiusdẽ ecclesie finibus quacunq; per orbem parte diffusa est / persecutionem seuiturã perfidorum / ⁊ piorum patientiam esse coronandã Qui a bimatu occisi sunt: doctrina ⁊ operatione perfectos indicãt. Qui vero infra: simplices vel ydiotas fidei tamen non ficte constantia fortes eque denunciant. Quod illi quidẽ occisi sunt / sed christus qui querebatur viuens euasit: ⁊ sanat corpora quidẽ ab impijs posse perimi / sed christum pro quo persecutio tota seuit. nullatenus eis vel viuentibus vel occisis posse auferri: sed eos veraciter cõtestari / quia siue viuimus dño viuimus / siue morimur domino morimur. Siue enim viuimus siue morimur: domini sumꝰ. Tu. ℟. Isti sunt sancti qui nõ coinquinauerunt vestimẽta sua. Ambulabunt mecum in albis quia digni sunt. ℣. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Ambulabunt. Lectio octaua.

Quianum autem hieremie quo dicitur vox in rama / id est in excelsis audita est ploratus ⁊ vlulatꝰ / manifeste denũciat luctum sancte ecclesie: que de iniusta membrorum suorũ nece gemit / non vt hostes garriunt in vacuũ cedere / sed vsq; ad solium ascẽdere superni iudicis. et sicut protomartyris abel / ita etiam sanguinem ceterorum martyrũ de terra clamare ad dominũ. Quod rachel plorasse filios suos dicit / nec voluisse consolari quia nõ sunt: significat ecclesiam plorare quidem sanctorum de hoc seculo ablationẽ / sed non ita velle cõsolari / vt qui seculũ morte vicerunt / rursus ad seculi certamina secũ tolleranda redeant. Quia nimirum non sunt vltra reuocandi in mundum / de cuius erũnis semel euaserunt coronãdi ad christum. Per hoc q̃ dominus ne occideretur ab herode sublatus est a parentibus in egiptum / datur exemplum fidelibus ne dubitent rabiem persequentium vbi oportunum fuerit declinare fugiendo: cũ hoc deum ac dominum suũ fecisse meminerint. Siquidem ipse qui erat suis preceptur⁹ / cum vos persecuti fuerint in ciuitate ista / fugite in aliam: prius fecit quod precepit / fugiẽdo hominem quasi homo in terra / quem magis paulo ante monstrauit stella de celo. ℟. Hi dormierũt viuentem in secula seculorum. Hymnum dicite deo nostro. ℣. Et cecidерunt in conspectu throni in facies suas: et benedixerunt viuentem in secula. Hymnum. Lectio nona.

Quod occisis pro domino pueris / herodes nõ longe post obiit / et ioseph monẽte angelo puerum iesum cum matre ad terrã israel reduxit: significat omnes persecutiones que cõtra ecclesiã erant mouende / ipsorum persecutorum morte vindicandas / eisdemq; multatis persecutoribus pacẽ ecclesie denuo reddẽdã ⁊ sanctos qui latuerãt ad loca sua esse reuersuros. Oportet fratres charissimi quia primitias martyrũ hodierna festiuitate veneramur / de eterna que in celis est martyrũ festiuitate sedule cogitemus: corũq; vestigia inquantum possumus sequendo / et ipsi eiusdem festiuitatis superne participes existere curem⁹ (testãte apostolo) quia si socij passionũ fuerimus / simul ⁊ consolationis erim⁹. Nec tam de morte eorum lugeamus: q̃ de iusta palme perceptione letemur. Nã superna hierusalẽ que est mater omniũ hinc eos expulsos mor in aliam vitam / obuijs letitie ministris excepit: atq; in gaudium domini sui perpetuo coronandos introduxit. Stant modo (vt iohannes dicit) ante thronũ dei coronati: qui

quõdã ante thronos iudicũ terrenor ia cebant pẽis attriti. Stant in conspectu agni / nulla ratione illic a contemplãda eius gloria separandi: a cuius hic amore nec per supplicia potuerunt separari. Stolis fulgẽt albis / et palmas in manibus habẽt: quia premia in operibus habent / dũ corpora que pro domino omni penarũ genere passi sunt dissipari / per resurrectionẽ glorificata recipiunt. Magna voce salutem deo decantant: q; magnã gratiarum actione recolunt / non sua virtute / sed ipso auxiliante / se tribulationum impugnantiũ certamina superasse. Centũ quadraginta. bñs ad vẽs. ℣ dicitur hic cum sua prosa: et cũ ℟. Gloria patri. Justi autem in perpetuum. In lau ãn.

Herodes iratus occidit multos pueros: in bethlem iude ciuitate dauid. ps. Dñs regna. fol. vj. ãn. Herodes bimatu et infra occidit multos pueros herodes propter dominũ. ps. Jubilate. folio. vj. ãn. Vox in rama audita est ploratus ⁊ ululatus rachel plorãs filios suos. ps. Deus deus. Sub throno dei ocs sancti clamant vindica sanguinem nostrum deus noster. Benedicite. folio. vj. ãn. Angelus reddant pueri tibi ecce sabaoth: quia per trophetum per te factum exultant innocentes. ps. Laudate dominum. folio. vj. Capitulum.

Vidi supra montem syon agnum stantem ⁊ cum eo centũ quadraginta quatuor milia / habentes nomen eius et nomen patris eius scriptũ in frõtibus suis. Rex gloriose mar. ℟. Mirabilis deus. ℣. Hi sunt qui cũ mulieribus non sunt coinquinati. virgines enim sunt / et sequũtur agnum quocunq; ierit. Benedictus. Deus cuius hodie. Nemo. de nati. ãn. Angelus matri. Benedictus qui venit. Oco Cõcede quesumus. Nemo. de sancto stephano: vbi procef. prius de eo facta fuerit: cum hac ãn. Lapidauerũt. j. de lau. vbi procef. facta non fuerit: dicitur ãn. Lapides torrentis. j. de lau. bis. Justus ger. Da nobis ps. Nemo. de sancto iohãne: vbi procef. de eo prius facta fuerit: cum hac ãn. Valde honorandus est. ℟. Annunciauerunt. Ecclesiam tuam. vbi vero procef. facta non fuerit: dicitur ãn. Hic est discipulus. j. de lau. ℟. Valde ho. Oco. Ecclesiã tuã. Dictis memoriis: dicat eps puero. benedic. super populũ sicut ⁊ post compl. supra dictum est. Ad j. ãn. Herodes iratus. j. de lau. ps. Deus in nomine. Ad. iij. ãn. ⁊ bimatu. j. de lau. ps. Legem po. Cp. Vidi supra montem. ℟. ⁊ ℣. de cõmuni plurimorum martyrũ ad omnes horas dicuntur cum alia. Et responsiones ℣. sine alia. Ad. vj. ãn. Vox in rama. j. de laudibus. ps. Defecit. Capitulum.

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati / virgines enim sunt. Ad nonã ãn. Sub throno. j. de laudibus. ps. Mirabilia. Capitulum.

Empti sunt ex omnibus primitie deo et agno / et in ore eorũ non est inuentum mendacium. Ad bñs ãn. Tecum principium. ps. Dixit do. Cap. Vidi supra mon. ℟. Centũ quadraginta. r. hoc. ℣. ab vno solo puero incipiatur ad gradũ chori / et capa fert ⁊ suus ℣. ab omnibus pueris in suppell. cãtet in statione puerorum cum prosa si placet: ⁊ etiam cum Gloria patri. Rex gloriose martirũ. ℣. Mirabilis deus. ãn. Ecce vidi agnum stantẽ supra montem syon: ⁊ cum eo sanctorum milia ⁊ habebant nomen eius ⁊ nomen patris eius scriptũ in frontibus suis. ps. Magñ. Or. Deus cuius hodie. Nemo. de nati. ãn. Virgo verbo. bñs. ℣. Verbum caro. Oco. Concede ps. Nemo. de sancto stephano: vbi procef. prius de eo facta fuerit: cũ hac ãn. Lapides. j. de lau. vbi vero procef. facta non fuerit: dicitur ãn. Adhesit anima. j. de lau. ℣. Gloria ⁊ honore. Oco. Da nobis ps. Nemo. de sancto iohãne: vbi procef. de eo prius facta fuerit: cũ hac ãn. Hic est discipulus ille. j. de lau. vbi vero procef. facta non fuerit: dicitur ãn. Hic est discipulus meus. j. de lau. ℣. Valde honorandus. Oco. Ecclesiam tuã. Postea accipiat crucifer arcus baculũ chori: ⁊ cantet ãn. Princeps ecclesie. sicut ad primas bñs. Similiter ⁊ eps puerorũ benedicat pyxin super eos eodem modo. Et sic cõpleatur officium puerorũ huius diei. Tunc cat procef. ad altare sti thome martyris habitu non mutato / absq; cereis in manibus: cantando hm. cantore incipiente. Hm.

Tacet granũ oppressum palea: fusus crocus prunorum framea. Celum domo cõmutans lutea. ℣.

Cadit custos vitis in vinea: dux in castris / cultor in area. Celū. Deinde dicatur prosa ab omnibus qui volunt in superpelic. coram altare. Prosa. Clāgat pastor in tuba cornea. Chorus respondeat cantum prose post vnūquēq; ℣. super litterā A. ℣ Ut libera sit christi vinea. ℣. Quā assumpte sub carnis trabea. ℣. Liberauit cruce purpurea. ℣. Aduersatrix ouis erronea. ℣. Fit pastoris cede sanguinea. ℣. Pauimēta christi marmorea. ℣. Sacro madent cruore rubea. ℣. Martir vite donatū laurea. ℣. Ut lut granum purgatum palea. ℣. In diuina transfertur horrea. Celum. Ad hanc prosā nō dicatur Gloria. sed dum prosa cantur thuriferi sacerdos altare: deinde imaginē beati thome mar. ⁊ postea dicat modesta voce vlum Ora pro nobis beate thoma. Oratio.

DEus pro cuius ecclesia gloriosus pontifex thomas gladijs impiorum occubuit: presta qs / vt omnes qui eius implorāt auxilium / petitionis sue salutarē consequantur effectū. Per. In cedēdo dicitur R. vel. ān. de sancta maria. Ubi vero nō fit prosa. de sancto thoma: tūc fiat in primis de eo memo. ante memoriam de natiui. cum hac ān. Pastor cesus in gregis medio / pacem emit cruoris pretio / o letus dolor in tristi gaudio grex respirat pastore mortuo / plāgens plaudit mater in filio / quia viuit victor sub gladio. ℣. Ora pro nobis bē thoma. Oro. Deus pro cuius ecclesia. Cheq sequentes āe. dicantur ad memoriā. de innocentibus per octa. quibus dictis dicātur āe. de laudibus: ⁊ postea de nocte. ān. Lauerunt stolas suas: et candidas eas fecerunt in sanguine agni. ān. Ambulabunt mecū in albis quoniam digni sunt: et non delebo nomina eorum de libro vite. ān. Cantabunt sancti cāticum nouum ante sedem dei et agni: et resonabat terra in voces eorum.

In die sancti thome marti. ad mat. Inuit. Iluxit thome martyris solennia. Virgo mater iubilet ecclesia. ℟s. Venite. ℣. Martyr dei. In. i. noct. ān. Summo sacerdotio thomas sublimatus: est in virum aliū subito mutatus. ℟s. Beatus vir. fo. ij. ān. Monachus sub clerico clā cilicinatus carnis carne fortior vdomat conat. ℟s. Quare fremuerūt. fo. ij. ān. Cultor agri dūi tribulos auellit: ⁊ vulpes a vineis arcet et expellit. ℟s. Domine quid multi. fo. ij. ℣. Gloria ⁊ honore. Passio sancti thome martyris edita a iohāne sancte ecclesie Carnotēsi. epō / prius cancellario Sarū ecclesie. Lec. j.

Johannes episcopus carnotēsis

GLoriosi martyris thome fratres carissimi natalē celebrātes / quia totius vite et conuersationis eius insignia recolere non sufficimus: passionis eius modū causamq; suscipietis sermo percurrat. Beatus igitur thomas sicut in cancellarie vel archidyaconatus officio / in rebus gerendis intēparabiliter extiterat strenuus: ita ⁊ post susceptū pastoris officiū / supra humanam estimationem factus est deo deuotus. Consecratus enim repēte mutatus est in virū alium. Cilicium clā induit / femoralibus etiam vsus est vsq; ad poplites cilicinis: ⁊ sub vestis clericalis honestate / habitū celans monachalē carnem prorsus coegit seruire spiritui / deo studēs omnium virtutum exercitio sine intermissione placere. Sciēsq; se cultorem positum in agro dominico / in vinea custodem / pastorē in caulis: ministerium sibi creditum studiose cōplcuit. Jura et dignitates ecclie quas publica sibi potestas vsurpauerat: resarcire ⁊ in statum debitū reuocare conatus est. Unde graui questione super iure ecclesiastico et regni consuetudinibus inter ipsum ⁊ regē anglorum exorta: coadunato consilio ꝓposite sunt consuetudines ille quas idem rex tam archiepiscopi q̄ suffraganeorum suorum scripto roborari pertinaciter exegit. Negauit cōstāter archiepiscop⁹: manifestā in eis asserēs libertatis ecclesiastice subuersionē. Affectus est igitur contumelijs immensis / dānis grauioribus attritus: ⁊ innumeris lacessitus iniurijs. Tandē sibi morte intēpestiua / quia causa ecclesie nondum plene innotuerat / ⁊ personalis videbatur persecutio: cedendum censuit esse malicie. Actus ergo in exilium / a dño papa alexādro senonis honorifice susceptus est: et in monasterio pontiniacensi studiose cōmendatus. R. Fulgens iuxta thome supplicio: thome genus dānat exilio. Tota simul erit

cognatio. ℣. Ordo ferus etas conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota. Lectio secunda.

COnfiscãtur interim in anglia omnes archiepiscopi redditus / vastãtur predia / possessiones diripiũtur: ⁊ excogitato nouo supplicii genere / tota simul proscribitur thome cognatio. Ões etiam amici eius vel familiares / vel quicunq; cum quocunq; titulo contingebãt / sine decreto cõditionis aut fortune / dignitatis aũt ordinis / etatis aut sexus pariter relegãtur. Nã ⁊ senes ⁊ decrepiti / vagientes in cunis / ⁊ mulieres in puerperio decubantes: in exilium acti sunt. Quot quot aũt discretionis annos attigerãt / tactis sacrosanctis iurare cõpulsi sunt q; mari transito statim cantuariensi archiepiscopo se presentarent: vt vel cõpassionis gladio tortens confossus / conceptum animi rigorẽ ad regis volũtatem inflecteret. Sed vir dei manũ suam mittens ad fortia: exilii / damna / contumelias ⁊ opprobria. parentũ et amicorum proscriptionem / pro christi nomine constanter sustinuit / nulla prorsus fractus aut immutatus iniuria. Tanta namq; fuit confessoris christi constãtia: vt omnes ecclesiastes suos docere videretur / q; omne solũ forti patria est. ℟. Thomas manum mittit ad fortia. spernit dãna / spernit opprobria. Nulla thomam frangit iniuria. ℣. Clamat cunctis thome constantia: omne solum est forti patria. Nulla. Lectio tertia.

HAbitus ergo rei immobilẽ eius constantiã: directis per abbates quosdam cisterciensis ordinis ad capitulum generale litteris cõminatoriis / cũ a pontifice per turbare curauit. Timẽs autẽm beatus thomas occasione sui / viris sanctis immunere dispendiũ: sponte recessit. Sed anteqũ inde progrederetur diuina reuelatione cõfortatus est: ostenso sibi certi⁹ indicio / q; ad ecclesiã suam rediturus esset cũ gloria ⁊ per palmam martyrii migraturus ad dominũ. Perturbatũ a pontifice recepit summo cũ honore christianissimus francorum rex ludouic⁹: et cũ humanissime donec par reformaretur exhibuit. Sepius tamen et licet ipse incassum pulsatus est: ne regis anglorũ proditori aliquod humanitatis beneficiũ impenderet. Processit vterius furor immanis: et pijs auribus horrenda crudelitas. Cũ enim catholica et pro hereticis et schismaticis et perfidis iudeis oret ecclesia: prohibitũ est ne quis eum orationũ suffragijs iuuaret. Surgitur annis erulans continuis variis ⁊ innumeris afflictis iniurijs ⁊ quasi lapis viuus in structurã celestis edificij multimodis tunsionibus atq; prelaturis cõquadratus: quo magis impulsus est vt caderet / eo firmius et immobilius stare probatus est. Neq; enim aurũ tam ante examinatũ eruri potuit: vel dom⁹ supra firmã petram fundata conuelli. ℣. Iacet granum. vbi ad hũ. et hic sine prosa: siue proces. de sancto thoma festã fuerit siue nõ. ℣. In. ij. noc. ãn. Per in agnos sustinet lupos deuitet: nec in ortũ alterũ vineã transire. ℟. Cum inuocarẽ. ko. ij. ãn. ℣. Erulat dir optimus sacer et insignis: ne cedat ecclesie dignitas indignis. ℟. Verba. ko. ij. ãn. ℣. Erulantis predia preda sunt malignis: sto in igne positum nõ erurit ignis. ℟. Domine dominus nr̃. ko. iij. vbi⁹. potuisti. Lectio. iiij.

DEuicto tum summo pontifice / tũ rege francorum procurante: reformande pacis cõstituti sunt dies plurimi. Quã quia dei seruus non nisi saluo honore dei ⁊ salua honestate ecclesie suscipere voluit: discordes ab inuicem recesserunt. Miseratus tandẽ summus pontifex anglicane desolationem ecclesie: propositis cõminatorijs / vt tandem exorsus vt par ecclesie redderet. Gaudia sunt ergo regna / q; rex archiepiscopũ recepisset in gratiam: aliis credẽtibus negotiũ agi veraciter / aliis aliud cõiectantibus. Igitur exilij sui anno septimo rediit pastor nobilis in angliã: vt vel oues christi a morsibus luporũ liberaret / vel pro grege sibi credito seipsum impẽderet. Suscipitur itaq; a clero et populo cũ gaudio inestimabili: illachrimãtibus omnibus et dicẽtibus. Benedictus qui venit in nomine domini. Sed post dies paucos iterum dãnis et iniurijs supra modũ et numerũ affectus est: et edicto publico ecclesie sue septa exire prohibitus. Quisquis

ei vel alicui suorū facie hylarem pretendebat: publicus hostis cēlebatur. In omnib⁹ his non est effractus animus eius: sed adhuc ad ecclesie liberationē manus eius extenta. Hanc iugiter suspirabat / ob hanc vigilijs / ieiunijs / et orationibus insistebat: pro hac obtinenda / seipsum impendere summopere desiderabat. ℟.

Ex summa rerum letitia summus sit planctus in ecclesia de tanti patroni absentia. Sed cum redeunt miracula: redit populo letitia. ℣. Concurrit turba languidorum: et consequitur gratiam beneficiorum. Sed cum. Lectio quinta.

Quinto vero dominice natiuitatis die: venūt cantuariā aulici quatuor viri quidē preclari genere: sed male factis famosi. Et ingressi pontificē verbis cōtumelijs aggrediūtur: latescunt cōuentus / tandēq; ei graues minas intentant. Respondit vir dei modeste iurta quod ratio exigebat ad singula: adijciēs sibi multas et ecclesie dei post pacis reformationem irrogatas esse iniurias. non esse qui errata corrigeret / dissimulare se de cetero nec posse nec velle / quin cure pastoralis officiū exerceret. Turbati sunt igitur insipientes corde: et iniquitatem in excelso locuti / erierunt continuo. Quibus egressis: processit pontifex in ecclesiam / vt laudes christo vespertinas celebraret. Sequuntur a tergo gladijs extractis sathane satellites locati: armatorum manu multa sequente. Aditum ecclesie monachis precludentibus: accurrens dei sacerdos et hostia christi mox futurus / hostibus ostiū reseravit. non est (inquiens) ecclesia vt castrum obseranda. Irrumpentibus illis / ⁊ alijs vbi sit proditor / alijs vbi sit archiepiscopus furibunda voce querentibus: processit eis obuiam / christi confessor intrepidus. Intentantibus ei mortem / et ego (inquit) pro dei ecclesia libenter mortem suscipiam: sed ex dei parte precipio ne meorum cuiq; noceatis. christum videlicet imitatus in passione dicentem. Si me queritis: sinite hos abire. Irruentes igitur in pastorem pium lupi rapaces / in patrem proprium degeneres filij / in hostiam christi crudelissimi lictores: consecratam capitis coronam funestis gladijs amputauerunt / et christum domini solotenus precipitantes / cerebrum cū sāguine (quod dictu quoq; horrendū est) per pauimentū crudelissime sparserunt. Sic itaq; granū frumenti oppressit palea / sic vinee custos in vinea / dux in castris in caulis pastor / cultor in area cesus est: sic iustus ab iniustis occisus / domum luteā celesti palatio cōmutauit. ℟.

Mundi florem a mundo conteri / rachel plorans iam cessa conqueri / Thomas cesus dum datur fuueri: nouus abel succedit veteri. ℣. Sus Vox cruoris vox sparsi cerebri: celum replet clamore celebri. Thomas cesus. Lectio sexta.

Ultima vero martyris verba que pre confusione clamoris discerni vix poterant: iurta propius astantium assertionem hec fuerunt. Deo et beate marie / et sancto dyonisio / et sanctis huius ecclesie patronis / meipsum cōmendo: et ecclesie causam. In omnibus autē cruciatib⁹ quos inuictissimus dei athleta pertulit / non clamorē emisit / non edidit gemitū / non brachiū aut vestem opposuit ferienti: sed caput quod inclinatum gladijs exposuerat donec consummaretur tenens immobile / ⁊ quasi ad orationē prostratus obdormiuit in dño. Regressi vero viri sceleratissimi in sancti pontificis palatiū / vt passionem serui passioni dñi plenius assimularent: diuiserūt sibi vestimenta sua aurū et argentū et vasa preciosa / ⁊ equos electos / et quicquid precioſū potuerūt inuenire / statuētes quis quid tolleret. Et milites quidem hec fecerunt. Cetera sine fletu quis referat? Tātus erat merorum / tāta lamenta singulorū: vt iterū putares impletū illud propheticum. vox in rama audita est / ploratus ⁊ vlulatus multus. Fecit tamen repente cū tēratione prouentū diuina clementia / ⁊ per visiones quasdam futuris quasi preludēs miraculis mārtyrē in primo signis glorificādū: redditurā post luctū letitiā / ⁊ turbidā lāguidorū beneficiorū gratiā innuit esse consecuturā. ℟.

Christe iesu per thome vulnera: que nos ligant celara scelera. Ne captiuos ferant ad infera hostis mundus vel carnis opera. ℣. Per te thoma post

leue munera: amplexetur nos dei dextera. Ne capti uos. Gloria. Ne. ℭ In tertio nocturno ān. Sathane satellites triumpentes templum: inau ditum perpetrant sceleris exemplū. ℘s. In dño confido. fo.iij.ān. Stricti s thomas ensibus obuiā p̄cedit non minis non gladijs sed nec mo rti cedit. ℘s. Domine quis habi. fol.iij.ān. Felix locus felix ecclesia: in qua thome viget memoria: felix terra que dedit p̄sulem: felix illa que fouit cruleum: felix pater succurre miseris: vt fe lices iungamur superis. ℘s. Domine in virtu te. fol.vj.vlus. Justus vt palma. ℭ Secun cundum Johannem. r. Lectio septima.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor: animā suam ponit p̄o ouib⁹ suis. Et reliqua. Omn. dei grego. pape. Audistis fratres charissimi er lectione euangelica eruditionē vestrā: auditis et periculum nostrum. Ecce enim is qui non er accidenti dono sed essentialiter bonus est: dixit. Ego sum pastor bonus. Atq; eiusdem bonitatis formā quā nos imitemur: adiūgit dicens. Bonus pastor: animam suā ponit p ouib⁹ suis. Fecit quod monuit: ostendit quod iussit. Bonus pastor p ouibus suis animā suā posuit: vt in sacramento nostro corpus suū et sanguinem verteret: et oues quas redemerat carnis sue alimento saciaret. Hm. Thome cedunt et parent omnia: pestes / morbi / mors et demonia. Ignis / aer / tellus / et maria. ℣. Thomas mūdum repleuit gloria: thome mundus p̄stat obsequia. Ignis. Octaua et ir lectiones de passione sancti thome legātur. et non de exp̄sitione euāgelij. Lectio.viij.

Beata vrūs thomas athleta dei p̄cipuus digne glorificādus erat Si enim causa immo q; causa martyrē facit: cui vnq̄ sanctorū martyrū titulus eruit gloriosior? P̄o ecclesia certās / in ecclesia etiā passus est / in loco sacro / sacro dñice nativitatis tēpore / inter consacerdotes ⁊ manus religiosorū. quatenus in agone pontificis sic oēs circūstantie cōcurrerent: vt patrēs titulū perpetuo illustrarēt / ⁊ persequētiū revelarēt impietatē / et nomen eorū sempiterno maculārent opp̄robrio. Adeo vero in martyris persecutores vltio diuina desecut: vt in breui sublati de medio non cōparerēt Et alij quidē sine cōfessione ⁊ viatico subito rapti / alij digitos vel linguas p̄prias dentib⁹ frustatim discerpētes / alij sanie defluentes ⁊ toto corpore tabefacti / ⁊ torsionibus inauditis ante mortē cruciati / alij paralysi dissoluti / alij amentes effecti: alij cum insania exp̄irantes / manifesta reliquerunt indicia / q̄ iniuste persecutionis ⁊ excogitati parricidij penas exoluerint. Gaudeat igitur mater ecclesia nouū martyrem de hostibus reportasse triumphū. gaudeat nouū p̄o sui liberatione zachariā immolatū in tēplo: gaudeat nouus abel sanguinē p se cōtra viros sanguinū clamare ad dñm. Cior enim sanguinis effusi / vor cerebri funestorū satellitum gladijs dispersi: et mundum simul et celū celebri clamore cōpleuit. ℣. Ouis fulget thomas miraculis membris donat castratos masculis. Ornat visu p̄uatos oculis. ℘s Mundat lepre conspersos maculis: soluit mortis ligatos vinculis. Ornat. Lectio nona.

Acclamore namq; sanguinis huius cōmota est et contremuit terra sed et virtutes celorū mote sunt adeo vt quasi in vltionem sanguinis innocentis surgeret gens cōtra gentem / ⁊ regnū aduersus regnū / immo vt regnū in seipsum fieret diuisum: terrorēsq; de celo et signa magna fierent. P̄imo tamē martyri sui tēpore / inusitatis cepit martyr chorusc are miraculis: cecis visum / claudis gressum / surdis auditū / loquelā mutis restituens. Deinde leprosos mūdās / consolidans paralyticos / ydropysim et omnū morborū incurabiliū genera curans: resuscitans mortuos. Demonijs etiā ⁊ elemētis oibus mirabiliter iperās: ad inusitata quoq; ⁊ inaudita signa potentie sue manū extendit. Nā et oculis ⁊ mēbris genitalibus p̄uati: meritis ipsius noua membra meruerūt suscipere. Quidā autē qui sancti miracula depravare p̄sūpserunt: repente percussi coacti sunt ea p̄dicare vel inuiti. Denig;

aduersus omnes emulos suos vsq; adeo martyr prevaluit: q singulis fere diebꝰ iteratū videres in seruo quod de vnigenito legitur. Venient ad te qui detrahebāt tibi: et adorabunt vestigia pedum tuorū. Passus est autem egregius dei athleta thomas / anno ab incarnatione dñi (secundum dyonisiū) millesimo centesimo septuagesimo primo: quarto kalendas ianuarij / feria tertia / hora quasi undecima / vt dñi natalis ad laborem / eius fieret natalis ad requiem. ad quā nos perducere dignetur idem deus et dominus noster iesus christus: qui cū patre et spiritu sancto viuit et regnat deus / per omnia secula seculorū amen. Tu autē. ℟. Iesu bone per thome merita / nostra nobis dimitte debita / domū portā / sepulchrū visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Jetu mente vel visu perdita: pietate restaura solita. Et a trina. Gloria. Et. ℣. Ora pro nobis. ℭ In laudibus Antiphona Granū cadit copiam geminat frumenti / ala bastrum frangitur fragrat vis unguenti. ps. Dñs regnauit. fo.vj.ān. Totus orbis martyris certat in amorem: cuius signa singulos agunt in stuporem. ps. Jubilate deo. f.vj.ān. Hqua thome quinquies varians colorem: in lac semel translit quater in cruorem. ps. Deus deꝰ. fo.vj.ān. Ad thome memoriam quater lux descendit: et in sancti gloriam cereos accendit. ps. Benedicite. fo.vj.ān. Tu per thome sanguinem quem pro te impendit: fac nos christe scandere quo thomas ascendit. ps. Laudate dominū. fo.vj. Cap. Omnis pontifex. hymnus. Deus tuorum militū. ℣. Justus germinabit. ān. Opem nobis o thoma porrige / rege stantes iacentes erige / mores actus et vitā corrige: et in pacis nos viam dirige. ps. Benedictus. Oratio Deus pro cuius ecclesia. Pco. de nati. Beatus venter. ℣ꝰ Benedictus qui venit. Oco. Concede quesumus. Pco. de sancto stephano: vbi pcess. prius de eo facta fuerit cum hac ān. Johelit anima. iij. de laudibus vbi vero pcessio facta non fuerit: or ān. Stephanus. iiij. de lauꝺ. ℣ꝰ. Potuisti domine. Oco. Da nobis qs. Pco. de sancto iohāne vbi pcess. de eo prius facta fuerit: cum hac ān. Hic est discipulus meus. ij. de lau. vbi pcess. fctā nō fuerit: or ān. Ecce puer. iij. de lauꝺ. ℣. Valde honorandus. oco. Ecclesiā tuā.

Sar.

Pco. de innocen. vbi pcess. puerorū facta fuerit: cū hac ān. Innocentes pro christo. vbi vero pcessio facta non fuerit or ān. Lauerunt stolas. vbi. ℣. Mirabilis deus. Oco. Deus cuius hodierna die. ℭ Ad. j. ān. Granum cadit. j. de lauꝺ. ps. Deus in nomine. f.ij. ℭ Ad. iij. ān. Totus orbis. ij. de lau. ps. Legem pone. fo.xj. Cp. Omnis pontifex. Cap. ℟. et ℣. de cōi vnius martyris q pontificis ita q ℟. dicantur cū alleluya. ℭ Ad.vj.ān. Aqua thome. iij. de lauꝺ. ps. Defecit. fol.xj. ℭ Ad.ij.ān. Tu per thome. ℣. de lauꝺ. ps. Mirabilia. fo.xij. ℭ Ad vesperas ān. Tecum principium. j. de lauꝺ. ps. Dixit dñs. fo.xxxvij. Cap. Omnis pontifex. ℟. Jesu bone. q or a trib⁹ de superiori gradu. sicut in ceteris festis dupl. per anū. hy⁹. Deus tuorū. ℣. Justus germinabit. ān. Salue thoma virga iusticie: mundi iubar robur ecclesie / plebis amor cleri delicie: / salue gregis tutor egregie / salua tue gaudētes glorie. ps. Magnificat. Oco. Deus pro cuius ecclesia. Pco. de nati. ān. Virgo dei. vbi. ℣ꝰ. Verbum caro. Oratio. Cōcede quesumus. Pco. de sancto stephano vbi pcess. de eo prius facta fuerit. cum hac ān. Stephanus. iij. de lauꝺ. vbi vero pcess. non fuerit facta: tūc or ān. Ecce video. ℣. de lauꝺ. ℣ꝰ. Gloria et honore. Oco. Da nobis quesumus. Pco. de sancto iohāne vbi pcess. de eo facta fuerit cū hac ān. Ecce puer. iij. de lau. vbi vero nō fuerit pcess. facta. or ān. Sunt de hic stantibus. iij. de lauꝺ. ℣ꝰ. Valde honorandus. Oco. Ecclesiā tuā. Pco. de innocē. vbi pcess. puerorū facta fuerit: cū hac ān. Lauerunt. vbi vero non: or ān. Ambulabūt mecū in albis quoniā digni sunt: q non delebo nomina eorū de libro vite. ℣. Letamini. vbi. oco. Deꝰ cuius hodierna die. ℭ Sexta die a nati. do. ad mā tu. mut. hy⁹. āe. et pī sicut in die nati. dñi dns. ℣. Tanq̄ sponsus. Tres let. cū regimine chori. ℭ Secundū Lucā. v. Lectio. j.

In illo tpe. Erant pater et mater iesu mirantes super his que dicebantur de eo. Et reliqua. Sermo ecclām mentario venerabilis bede presbiteri. Patrē saluatoris appellat ioseph / non q̄ vere iurta fotinianos pater fuerit eius: / sed q̄ ad famā marie cōseruandā / pater tibi ab omnibus estimatus. Neq; enim

Luce. 2.

Lug. luce. lib. 1. c. 7 Dicus sanct.

oblitus est euangelista q̄ eam de spiritu sancto cōcepisse ⁊ virginē peperisse narrauerit: sed opinionem vulgi exprimens (que vera hystorie lex est) patrem ioseph nūcupat christi. Quāuis et eo modo pater illius valeat dici/ quo et vir marie recte intelligitur sine commixtione carnis ipsa copulatione coniugii: multo videlicet coniunctus/ q̄ si esset alibi adoptatus. Neq; enim propterea non erat appellandus ioseph pater christi/ quia non eū concubendo genuerat: quādoquidem recte pater esset etiā eius: quem non ex sua coniuge peperat/ alibi adoptasset.

Tu autē. ℟. Hodie nobis celorū. ℣. Lectio.vj.

ET benedixit illis symeon: et dixit ad mariā matrem eius. Ecce positus est hic in ruinā/ et in resurrectionem multorū in israel: ⁊ in signū cui cōtradicetur. Bene in resurrectionem: q̄ lumen est et gloria plebis israel/ q̄ dicit. Ego sū resurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiā si mortuus fuerit viuet. Et omis qui viuit et credit in me: non morietur in eternū. Quomodo autē in ruinā. nisi q̄ et lapis offensionis ⁊ petra scandali id est ruine: his qui offendunt verbo nec credunt. De quibus ipse ait. Si non venissem et locutus eis fuissem: peccatū non haberent. Nunc autem excusationē non habent de peccato suo. Qui non in seipso tantum/ sed in suis quoq; predicatoribus in ruinam positus est/ resurrectionēq; multorum: restante apostolo qui ait. Christi bonus odor sumus deo: in his qui salui fiunt/ et in his qui pereūt. Qui enim predicante apostolo/ verbum quod audit amando sequitur: bono odore refurgit et saluatur. Qui odiendo insequitur: eodem ipso bono odore corruit et moritur.

℟. Hodie nobis de celo. ℣. Lectio tertia.

SIgnum cui contradicitur/ fidem dominice crucis accipe de quo apostolo paulo dicūt iudei. Nā de secta hac notū est nobis: q̄ vbiq; ei contradicitur. Et apostolus in se. nos enim (inquit) predicamus christū crucifixū/ iudeis quidē scandalū: gentibus autem stultitiā. Et tuā ipsius animā pertransibit gladius. Nulla docet hystoria beatā mariam ex hac vita gladij occisione migrasse: presertim cū non anima sed corpus ferro soleat interfici. Unde restat et intelligi gladium illum de quo dicitur/ et gladius est in labijs eorū/ hoc est dolorem dominice passionis eius animā pertransisse: que et si christū vt pote dei filium sponte pro peccatis mortē/ mortemq; ipsam non dubitaret esse deuicturum/ ex sua tamen carne procreatum non sine doloris affectu potuit videre crucifigi. Nam et ferrū quod animā ioseph pertransisse canitur: nullum melius q̄ dira tribulatio mentis intelligitur. Tu autem. ℟ Descendit de celis. ℣. ps. Te deum. Et dicit quotidie vsq; ad octa. epy. et in ipsis octa. nisi in vigilia epy. cū extra dñicā contigerit. ℣. Verbum caro. In laud. hec sola. ān. Quem vidistis. ps. Dñs regn. Eo. vj. et cetera pi. cōsueti dicant. Ita tamen q̄ tres primi pi sub vna voce dicantur: et quartus ps. semper eralcetur si necesse fuerit. Quod per totū annum obseruetur ad laudes et ad vesp. quādo vna sola ān. vt super ps: siue de tēporali/ siue de festis sanctorū fit seruitus. Simili modo fiat ad vesp. q̄n vna sola ān. super psalmos habetur. Capitulū

QUanto tempore heres paruulus est: nichil differt a seruo cum sit dñs omnū/ sed sub tutoribus et actoribus est vsq; ad prefinitū tempus a patre

Hoc cpm dr ad has matutinas tm. hy⁹. A solis ortus. ℣. Benedictus qui venit. ān. Dū medijs silentijs tenerent omnia et nox in suo cursu iter perageret: omps sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit alta. ps. Būdictus. Oco.

OMnipotens sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Qui tecum. Hec dratio dicatur ad has matutinas tantum/ et ad primā suo loco tantū Ad alias horas dicatur oratio sicut in die natalis dñi. Wco. de natiuit. ān. Pastores. eo. xxxij. ℣. Ipse inuocauit me. Oratio. Cōcede quesumus. Wco. de sancto stephano vbi proces. primus de eo facta fuerit: cū hac ān. Ecce video. ℣. de laud. vbi vero processio facta non fuerit: dr ān. Beatus stephanus. de. j. noc. ℣. Justus germi.

Oratio. **Da nobis quesumus.** Mēo. de sancto iohāne vbi pcel. de eo prius facta fuerit cū hac ān. **Sunt de hic.** iij. de laud. vbi vero procel. non fuerit facta: tunc dr ān. **Sic cum volo manere.** v. de laud. hy **Exalde honorandus.** Oratio **Ecclesiam.** Mēo. de innocen. vbi procellio puerorū facta fuerit: cum hac. ān. **Imbuladunt.** vtō. vbi vero procellio facta non fuerit: dicit ān **Cantabant.** fo. sequenti. ō **Mirabilis deus.** Oco. **Deus cuius hodierna die.** Memoria de sancto thoma vbi procellio de eo prius facta fuerit: cum hac ān **Pastor celsus.** vtō. fol. xl. vbi vero procellio facta non fuerit dicitur ān **Gaudium cadit.** i. de laud. hy. Ora pro nobis. Oratio **Deus pro cuius ecclesia.** Ad. j. ān **Que videtis.** j. de laudibus. ps **Deus in nomine.** fo. ir. ān **Te iure.** ps. **Quicūq.** fol. ir. ¶ Ad. iij. vj. et. ir. capm. R. ō. sicut in die natiuitatis domini dicuntur. cū hac oratione **Concede quesumus.** ¶ Si dies dñica in. vj. die a natiuitate dñi contigerit fiant. ir. lectio. scilicet ser de sermone beati marini episcopi de natiuit. dñi sez lectio. j. **Hodierni mysterij.** et addantur tres lectiones de expositione euāgelij scilicet **Erant pater et mater.** vtō ¶ Inuit. hy. asie. hi. ō. z R. sicut in die natalis dñi dicātur. Lectio prima

Per. del Maestro.

HOdierni mysterij sacramentū fratres charissimi sicut credidistis semper et creditis: repatratio est salutis humane / virtutum natiuitas et ruina viciorum. Hodie nāq; christus iesus dñs noster in quo diuinitatis est plenitudo / carnis nostre infirma suscipiens: nouus natus est homo. Hodie refulsit secundus ille adam / non incola sed dominus paradisi: quem interdicte arboris pulchritudo non fallat / serpens non decipiat / mulier non seducat. Hodie creatum est in tenebris lumen rectis corde: hodie illud quod celum et celi celorū habere se gaudebant: mundus dū nescit accepit. Neq; enim vt temporalis quidam / nec qui ante non fuerit de femina nobis repentinus emersit: sed qui semper erat cum patre deus semperq; regnabat / nouo per virginem voluit mortalibus apparere mysterio. Nouus quidē homo: sed dominus sempiternus. Nouus christus: sed rex omnium seculorum. Tu autem. Lectio secunda.

IPse est in fine temporum natus ex maria: qui ante omnia secula vni genitus processit a patre. Hic est predictus a patriarchis / et a prophetis predicatus: annūciatus ab angelis / ab apostolis approbatus. De vno eodēq; legis / in principio erat verbum: et verbum caro factū est. Gaude ergo nunc et exulta tandem ad deū tuū conuersa gentilitas: percepisti donū quod abrahā in spiritu se vidisse letatus est. Meruisti per christum: quod mereri quondā hebreorum gens electa non potuit. Tremens enim israel z tremens mirabatur vt legimus / q; moyses populi princeps reconditus in nube: z invertice montis altissimi / solus cum domino loqueretur. Tibi vero sic natus est christus / et tantā nobis dignationem concessit: vt loqueretur hominibus / z ab hominib⁹ videretur. Lectio. iij.

AD illum tunc montem syna quicūq; accessisset er populo: presenti puniebatur interitu. Ad hunc ergo montē qui hodie natus est mūdo. quicūq; non accesserit: morietur. Et quidē vnus populus tunc erudiebatur ad fidem: nūc vero omnes gentes vocantur ad vitam. Viderunt venerabiles patres nostri: innumera magnaq; mirabilia. Celum illis angelicas rorauit escas: dulcia pocula lapis durissimus ministrauit. Jordanis perpetem meatum suum retrorsit in fontem: validissimi hostium muri / tubarum strepitu corruerunt. Sol quoq; commoratus in celo: longiorem triumphanti populo prestitit diem. Hoc vero nullis antea videre seculis datum est: vt vnigenitus altissimi quem trementes archangelorum suscipiunt potestates / hominem se hominibus exhiberet / z carnem quam assumpsit ad homine transformaret in deum. Lectio quarta.

APplectere ergo dignitatem matestatis eterne: et ne arthanam dñi tui discutias potestatem / quia omnibus quidē natus est / pastus / sed fidelib⁹ dat salutem. Quod si tibi sensuū tuorū

fragilitate minus dignū videtur filium dei natum de femina credere: virginem cogita peperisse. Si tibi panni in quibus obuolutus est fortasse vilescūt: angelos collaudantes et multitudinem celestis exercitus admirare. Si presepe in quo infans iacuit despicis: erige paulisper oculos / et nouam e celo stellā protestantem mundo natiuitatem dominicā contuere. Si non credis bilia: crede mirifica. Si de his que humilia sunt disputas: que alta sunt et celestia veneraris. Idem enim referentibus / isdemq; auctoribus de dño saluatore: que humilia & que gloriosa sunt didicisti. Omnia que ad salutis tue mysterium pertinebant: sacra tibi euangelia prodiderūt. Habes in his vnde dominū iesum et natum hominem credas: & deum esse dubitare non possis / qui cum patre & spiritu sancto viuit et regnat deus: per omnia secula seculorum Amen. Tu autem. Lectio quinta.

IN aduentu dominico fratres charissimi solutus est omnis paterne preuaricationis metus: quem dyaboli-cis dudum fraudibus incurrit circūuenta mortalitas. Adest enim nobis celi terreq; iudex: qui rescisso cyrographo delictorum / reatum nostrum miseratus absolut. Adest ille dūs qui iugū captiuitatis antique nostris a ceruicibus soluēs: merorem mundi eterna libertate letificet. Adest ille rex mansuetus / qui per spacia totius orbis celestis iustitie gressib⁹ incedens: superbientem furentis inimici conteret tyrannidem. Tu. Lectio. vj.

NOdie nāq; maria parturiente natus est nobis dei filius: vt germane carnis conceptione productus / creato a se homini et paternā pietatē / et fraternum largiretur affectum. Et natus sanct ab intacta est femina / vt deum pariter et hominem testaretur partus humanus: et deū probaret eterna virginitas. Nam sicut non poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero / nisi sine generante prodire. Propter quod aut angelus beatissime marie. Spiritus sāctus superueniet in te: & virtus altissimi obumbrabit tibi. Et quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. Spiritus (inquit) sanctus superueniet in te. Idcirco tibi frater virtutem spiritus sancti angelicus sermo protexit: ne coniecturis carnalis disputationis hebetatus / celeste tibi ipse mysteriū terrena argumentatione confundas. Aut non putes cum nouū puerū in alio virginis potuisse formare: qui cū primū conderet hominem / nec semen patris nec viscera materna quesiuit? Tu autem. Et addantur tres lectiones de expositione euangelij. **Erant pater et mater.** In laud. omnia fiāt sicut prenotatū est: siue do. fuerit hac die siue non. Hoc modo dicūtur hore. Ad.j.ān. **Quē vidistis.** ps. **Deus in nomine.** fo.ir.ān. **Te iure.** ps. **Quicūq;.** fo.ir. ℣ Ad.iij. vj. et ir. Cp. R.ℓ ℣. sicut in die nati. dñi dicūtur cū hac oratione. **Concede qs.** Si dies dominicus in die sancti stephani vel sancti iohannis / aut sanctorū innocentiū aut sancti thome / aut sancti siluestri / aut circūcisionis cuen. eorū ser. fiat de festo et nichil de do.

℣ Sancti siluestri pape et confessoris. Ad vesperas ān. **Tecum principiū.** vtē. ad.ij. vel. nati. ps. **Dixit dūs.** fo. xxxvij. Cap. **Ecce sacerdos magnus.** Hym. Mules christi. Hymnus. **Iste confessor.** ℣. Amauit. ān. **Confessor.** Oratio.

DA nobis quesumus omnipotens deus: vt beati siluestri confessoris tui atq; pontificis venerāda solennitas / et deuotionem nobis augeat & salutem. Per dominū. Memoria de nativitate. ān. **Virgo hodie.** ℣. **Verbū caro.** Oratio. **Concede quesumus.** ℣ Memoria de sancto stephano vbi procef. prius de eo facta fuerit cum hac ān. **Beatus stephanus** vt supra in.j. nocturn, vbi vero processio facta non fuerit: dicitur ān. **Constitutus.** vtē. in j. nocturno. ℣. **Gloria et honore.** Oratio. **Da nobis quesumus.** ℣ Memoria de sancto iohanne vbi procef. facta fuerit cū hac ān. **Sic eum.** ℣. de laud. vbi vero non: tunc dicitur ān. **Johannes apostolus.** vt supra in. j. nocturno. ℣. **Valde honorandus.** Oratio. **Ecclesiā tuā.** ℣ Memoria de innocen. vbi procef. puerorum facta fuerit: cum hac ān. **Canta-**

bant sancti canticum nouū ante sedem dei et agni: et resonabat terra in voces eorū. vbi vero non: tunc dicitur ān. Herodes iratus. j. de lauō. v. Letamini in domino. Oratio. Deus cuius hodierna. Hec ora de sancto thoma vbi processio de eo prius facta fuerit cū hac ān. Granum cadit. j. de lauō. vbi vero processio facta non fuerit: dicitur ān. Totus orbis. ij. de lauō. vl⁹ Ora pro nobis. Oratio. Deus pro cuius ecclesia. Ad matutinas de sancto siluestro. Inuitato. hym. ante pl. v. et Ry. de cōi vnius cōfessoris ⁊ pontificis dicantur. Nouem lec. fiant. Lectiō. j.

SIluester vrbis rome episcopus cum esset infantulus / a vidua matre iusta nomine traditus est cyrino presbitero: cuius et vitam imitatus et mores / ad summū apicem christiane religionis attigit. Factus iuuenis hospitalitatem toto animi diligentia exhibebat: quam non diuitie terrene / sed bone voluntatis thesauri adimplebant. Tanta quoq; gratiam ei deus dedit: vt non solum a christianis / sed etiam ab ethnicis nimio diligeretur affectu. Triesimo autē etatis sue anno a sancto melchiade vrbis rome episcopo dyaconus factus: non multo post / omnis populus christianorum in vrbe / presbiterum eum sibi exposcūt fieri. Sancto igitur siluestro presbitero ordinato / tantā ei dominus gratiam contulit: vt nullus esset qui non illum ex affectu diligeret / et verum dei esse famulū acclamaret. Erat enim aspectu angelicus / sermone nitidus / opere sanctus / corpore integer / ingenio optimus / consilio magnus / fide catholicus: spe patientissimus / charitate diffusus. Tu autem. Lectio secunda.

SAncto itaq; melchiade episcopo migrante ad dominum / ab omni populo siluester eligitur: ita vt nullus inueniretur qui non eius electionem acclamaret. Sanctus vero siluester etatis sue excusationem opponens: quantum se accusabat indignum / tantum ab omnibus dignus clamabatur. Quid multa? his et huiusce modi assertionibus populorū artatus: auctore deo leuatur vrbis rome episcopus. Et quia hoc esse meruit: operibus declarabat. Erat enim pijssimus et omni suauitate cōspicuus: atq; ita iter diuites et pauperes medius / vt pauperes illum quasi parem aspicerent / diuites vero quasi superiorem sibi diuitem estimarent. Non enim ad persone potentiam sed ad morum elegātiam attendebat: et tanto vnūquemq; eminentius honorabat / q̄to sanctius viuere didicisset. Circa egenos vero et aduenas ita secundū verbum dei se sollicitū exhibebat: vt christum esse in his crederet / et in eis ipsi christo se conferre necessaria gauderet. Verūtamen quoniam longū est eius sancta dicta ⁊ mirabilia stilo currente describere: paucissima ex multis de diuinis mirabilibus / que per eū fecit dūs ad laudem nominis sui cōmemorare dignum est. Tu autem. Lectio tertia.

COnstantinus augustus cum monarchiam orbis teneret / et plurimas strages dedisset de christianis: elephantie a deo lepra percussus est. Cui cū medicorū multitudo nulla medendi ratione subuenire posset: exciterunt qui dicerent debere piscinā fieri / que innocentiū puerorū sanguine repleretur. in quā nudus augustus descenderet / vt ab omni lepre vulnere mūdari deberet. Missum est igitur / et fere ad tria milia infantes adducti. Die autē constituto egrediente imperatore vt sanguis innorius funderetur: occurrit ei innumerabilis multitudo mulierū / omnesq; solutis crinibus et nudatis pectoribus / dantes vlulatus et gemitus coram eo prostrate. horrorem nimium illi et cunctis potestatibus incusserūt. Pertractante autem augusto / didicit has matres esse filiorum quorū sanguis esset fundēdus: in quo ipse medendi causa lauandus esset ⁊ sanandus. Tunc imperator erhorruit factinus / et concionatus ad populum / iussit reddi filios matribus suis / donaq; amplissima erpendi: vt que flentes venerant ad patriā alienā / alacres reuerterentur ad suā. Sequenti igit nocte: vidit augustus per visionē sanctos apostolos assistētes ⁊ dicentes sibi. Nos sumus petrus ⁊ paulus

apostoli dei. Quoniam ergo effusionem
inmorti sanguinis horruisti: missi sumus
a dño iesu christo / dare tibi sanitatis re-
cuperãde consiliũ. Vnde igitur ad silue-
strum ciuitatis rome episcopũ: qui per se
cutiones tuas fugiens in monte serapti
latitat. Quem cũ ad te adduxeris / et vnũ
deũ crediderit: ab eo in piscina deitatis
ab omni lepre contagione mundaberis.
Tu autem. Pedie lectiones de nati. dñi
fiãt cũ hoc. ℟. Ipse inuocauit me. ℭ Sermo
beati fulgentij episcopi. Lectio quarta.

De festis. Sci fulgẽt. in fer. 3. post pasc

BEne nunciate (aut propheta) diem
de die salutare eius. Quid est diem
de die / nisi filiũ de patre. Est igitur de pa
tre filius de die dies: sed tamen pater et
filius non duo dies / sed vnus est dies. Est
de patre filius de deo deus: pater tamen
et filius non duo di / sed vnus est deus.
Vnus igitur dies eternitatis simul pa-
ter et filius a nobis cognoscitur: in die
autem temporis solus filius inuenitur.
Dies enim eternus pater ⁊ filius nostrũ
corpus ⁊ animã fecit: in die vero tẽporis
solus filius nostrum corpus animãq; su
scepit. Christus dies eternus vnigeni-
tus in forma dei manens: christus in die
temporis vnigenitus formam serui acci
piens. Christus dies eternus dies per-
manens vt conderet nos: christus in die
tẽporis pauper factus vt redimeret nos.
Dies eternus christus de deo patre: chri
stus in die temporis deus homo de virgi
ne matre. Christus dies eternus verbũ
eructatũ de corde patris: christus in die
tẽporis verbũ caro factũ est de utero vir-
ginis matris. Christus dies eternus de?
verus de deo vero: christus in die tempo-
ris sponsus procedens de thalamo suo.
Dies eternitatis christus angelos crea-
ans: dies in tẽpore christus homines sal
uans. Dies eternitatis christus in celo
sanctos angelos pascens: dies temporis
christus homines in terra reficiens. Ut
etenim panem angelorũ mãducaret ho-
mo / creator angelorũ factus est homo:
utroq; pascens et integer permanens.
Tu. ℣. Quem vidistis. iun. Lectio quinta.

QUam bonus panis qui et ange-
los pascit per speciem vt de seipso
saturentur in patria: ⁊ nos pascit per fidẽ
ne deficiamus in via. Ille panis qui seip
sum dat angelis ad gaudium stabilita-
tis: seipsum dedit hominibus ad reme-
dium sanitatis Et qui est angelorũ esca:
nobis factus est medicina. Verũtamen
hic dilectissimi fratres attendite magni
tudinem grãtie: et agnoscite quid deus
homini dignatus est prerogare. Chri-
stus enim dei filius de deo vero deus ve-
rus / et vnus cũ patre naturaliter deus /
semper et seipso sãctos angelos pascit:
sed tamen angelicam naturã dei filius
non accepit. Vt autẽ suã charitatẽ deus
cõmendaret in nobis: filius eius natu-
ram nostram suscepit et nobis. Et deus
vnigenitus qui panis est angelorum / vt
etiam seipsum homini faceret panem:
simul hominis et animã suscepit et car-
nem. accepit vtrãq; verã: vtrãq; sanctã /
vtramq; mundam. Accepit animam no
stram sine iniquitate: accepit carnem no
stram cũ mortalitate. Accepit animam
iustã: per quã nostris animabus iustitiã
redderet. Carnem vero propterea digna
tus est habere mortalem: vt secundũ ip-
sam moriens / mortem vinceret / secundũ
etiam ipsam resurgeret / per quam no-
stra quoq; corpora resuscitaret. ℟. O ma-
gnum mysterium. ℣. Lectio sexta.

MAgnum mysterium dilectissimi
fratres: magnũ diuine dilectio-
nis indicium. Homo deum contẽnens a
deo recessit: deus diligens hominem ad
homines venit. Dilexit impium: vt face-
ret iustum. Dilexit infirmum: vt faceret
sanum. Dilexit peruersum: vt faceret re
ctum. Dilexit mortuũ: vt faceret viuum.
Et quid amplius dicã quãdoquidẽ deus
genitus humanã naturã tantũ dilexit
vt eam non solũ a potestate mali angeli
liberaret / verũetiam in seipso super om-
nes bonos angelos in patris dextera col
locaret? Natura enim que in primo ho-
mine a malo angelo captiuata fuerat:
ipsa nũc in secũdo homine super omnes
bonos angelos regnat. Natura que in
primo homine mũdũ peccato polluit: ip-
sa in secũdo homine mũdũ a peccato mũ
dauit. Primus homo de terra terrenus:

secūdus homo de celo celestis. Primum hominem mulier corrupta mente decepit: secundū hominem virgo incorrupta virginitate cōcepit. In primi hois cōiuge/ nequitia dyaboli seductam depraua uit mentē: in secundi autē hominis matre/ gratia dei et mentē integrā seruauit et carnem. Venit contulit firmissimam fidem: carni abstulit omnino libidinem. Quoniā igitur miserabiliter pro peccato damnatus est homo: ideo sine peccato mirabiliter est natꝰ deus homo. Tu autem. ℟. Te laudant. vj. Nisi quādo hoc festū in die lune cōtigerit nīi: tunc enim dicitur. v. Tanq; sponsus. cū his ℟. Hodie nobis celorū. ℟. Hodie nobis de celis. ℟. Descendit de celis. ¶ Sciendū est q; qñcunq; fiūt medie lectiones siue sint de tēporali siue de fest. sanctorū: semp dicunt. v. et ℟. scōm ordinem not. ꝛ hoc ab vna dñica vsq; ad aliam do. obseruetur. ita tñ q; semper in dñica qñ medie lectio. fiunt dicunt. v. et ℟. de primo noc. nisi propria. ℟. habeantur. ꝛ nisi in exaltatione sce crucis/ et nisi infra oct. sine regimine chori. Nā tūc dicuntur. v. ꝛ ℟. scōm ordinē noct. quotidie infra oct. etiā in do. vsq; ad octauā diē ꝛ tunc semper reincipiatur hysto. Si vero aliquod festū. iij. lec. vnius cōfes. et pontificis de quo fieri debeāt medie lec. in do. ꝛ fes. iij. lec. vnius cōfes. et abbatis in aliqua fe. ipsius ebdo. cōtigerint: tūc in scdo fes. dicunt. v. ꝛ ℟. de primo noc. et nō de scdo: ꝛ hoc ne omittant duo ℟. nō dicta propter vnū primus dictū. Similiter etiam fiat quādo aliquod fes. iij. lectionum plurimorū martyrū et fes. iij. lectionū plurimor. confes. in vna ebdo. cōtige. Quotcunq; enim in matu. ix. lec. tres medie lec. fiunt: tunc a. v. medij noc. incipiatur huiusmodi seruitū. donec diē perficiat nocti. et nō ab ān. medij noct. vt quidam faciūt. Ita tñ q; omnes añe erūt de fes. ix. lec. media tñ ℟. cū v. possunt esse de. j. noct. vel scdo vel tertio prout tēpus exigerit. Et quia añe in nōc. semp in eadem hysto. dicūtur: ideo a. v. inchoatur huiusmodi seruitū qñ medie lec. fiāt alterius hysto. et dicit medius. v. quia medij v. locū obseruat sine fuerit de. j. noct. vel scdo vel. iij. alterius hysto. ordo tñ ℟. ita obseruet: vt ad medias lectio. de quo cunq; fieri debeāt: ab vna do. in aliā dominicā semp fiat inchoatio in do. cū. v. et ℟. primi noct. nisi infra oct. sine regimine chori: tūc enim a primo die vsq; ad oct. diē huius ordo obseruet. In duplicibus festis sanctorū qui habent memo. sanctorū festis illor. anneras sicut in festis sanctor. iacobi/ bartholomei/ augustini doctoris/ ꝛ sancti matthei apostoli: fiant ille memorie in audientia ne omittantur: tñ quando horū festa in dñicis celebrātur: tunc memorie sanctorū aduc etorū cū memo. de dñica et de trinitate: sub silentio fiāt. In fes. sancti augustini doctoris ad. ij. vēs. de sancto iohāne ꝛ de sancta sabina solēnes memo. fiant. Tamen si festū sancti augustini in do. cōtigerit: fiat memo. de sancto iohāne vt supra dictū est/ et memo. de dñica sub silentio. Si fes. dupler in sabbō cōtigerit fiat memo. de do. et de trinitate sub silētio et nulla procef. ad crucē. Ad. ix. vēs. in die puri. ꝛ nat. beate marie/ ꝛ dñice in albis/ et sancte crucis et corporis xpi nulla omnino fiat mēo. de fe. iij. le. in cra. cōtingen. nisi fes. ix. lec. cōiunctum fuerit. tunc de veritate fiāt mēo. nō sicut in fe. apo. petri ꝛ pauli fit mēo. de oct. sancti iohānis: bapte. ita nec solet fieri mēo. de trinita. in fes. corporis xpi: nisi fuerit cū regi. chori. Mēo. de duplicibꝰ fes. ꝛ oct. cū regi. cho. ꝛ de cōmemorationibꝰ etiā in duplicibꝰ festis solennes memo. erunt. Tres vltime lec. de sancto siluestro dicuntur: ita tamen q; septima lectio legatur de exp̄sitione euangelij. Secundum matthеum. rrb.

matth. xx.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidā peregre proficiscēs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Lectio sancti euangelij fratres charissimi/ sollicite cōsiderare nos admonet: ne nos qui plus ceteris in hoc mūdo ac-

repisse aliquid cernimur/ab auctore mũ di grauius inde iudicemur. Cũ enim augentur dona: rationes etiã crescunt donorũ. Tanto ergo esse humiliores atq; ad seruiendũ deo promptiores/ quisq; debet esse et munere: q̃to quisq; se obligatiorẽ conspicit in reddẽda rãtione. Ecce homo qui peregre proficiscitur/ seruos suos vocat: eisq; ad negotium talẽta partitur. Post multum vero tẽporis positurus rationẽ reuertitur. bene operantes pro apposita lucro remunerat: seruũ vero a bono opere torpentẽ dãnat. Quis itaq; iste homo est qui peregre proficiscitur/ nisi redemptor noster/ qui in ea carne quam assumpserat abiit in celũ? Carnis enim locus proprius terra est. Que quasi ad peregrinãdũ ducitur: dũ per redẽptorẽ nostrũ in celo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens seruis suis bona sua tradidit: quia fidelibus suis spiritualia dona cõcessit. Octaua & nona lectiones de vita sci siluestri legãtur. Lectio.viij.

Surgens igitur cõstantinus: secũ dũ quod iussum sibi fuerat/ ad siluestrũ misit. Qui vbi se a militibus circumuentũ vidit: ad coronam martirij se vocari credidit. Factisq; oratione & cõmendans deo animã suã/ & dans omnibus pacẽ: ad regem venit. Cui augustus assurgẽs/ alacri eũ animo suscepit: deinde ei omnia que facta & dicta ei fuerant/ diligenter exposuit. Post finẽ vero narrationis sue percontabatur augustus qui essent isti dij petrus & paulus: qui cũ visitassent. Cui sanctus siluester dixit. Petrus & paulus non sunt dij/ sed serui dei: qui illi per fidẽ placentes/ primi sunt ab eo apli facti. Cũq; hoc gratanter audiret augustus: dixit. Peto si eos aliqua imago habeat expressos: vt michi ostendantur. Tũc sanctus siluester tulit dyptichono suo: vt apostolorum exhiberet imagines. Quas cum intueretur: cũ ingẽti clamore cepit augustus dicere. Nichilverius q̃ horũ has esse imagines: quorũ visionẽ asperi. Hi michi direrũt vt ad te mitterem/ vt per te piscinam deitatis cognoscerem: in qua cum totus fuissem omnium vulnerum meorum consequerer sanitatem. Lectio nona.

Cui sanctus siluester respõdit. Audi rex. Salutis tue piscina est: vt vnum deum celi et terre creatorẽ cognoscas/ & filium dei pro salute hominũ de celo in terram credas venisse. Cui augustus respondit. Ego nisi credidissem: ad te penitus non misissem. Indixit ergo sanctus siluester augusto vnis ebdomadem ieiunium: et benedicens fecit cũ catheciminum. Vespere autem sabbati: processit augustus ad lauacrum baptismi. Quem sanctus siluester sancto crismate christi perfundens: interrogat si ex toto corde credat in patrem & filium et spiritum sanctũ. Qui [illegible] se credere clara voce diceret: mersit eũ in fontem dicens. Deus qui mũdasti in iordane leprã naaman syrũ/ & paulo apostolo per baptismum oculos quos amiserat reddidisti/ & feristi nobis ex persecutore doctorẽ: tu emunda hunc seruum tuum omnũ terrenorum principem constantinũ. vt sancta tua ecclesia glorietur eũ se habere ex persequente credentem & defendentem. Cumq; omnes respondissent amen: subito quasi fulgur lux intollerabilis oculis/ per mediam fere horã emicuit. Post hec exurgens mundus a fonte constantinus: christum se vidisse confessus est. Indutusq; vestibus candidis legem hãc dedit/ christum deum verum esse/ qui se mundasset a lepre periculo: et iubebat hunc deberi coli ab omni vrbe romana. Et si quis christum blasphemasse fuisset comprobatus: puniretur. Nonũ R. a duobus cantetur in suppelli. ad gradũ chori. b. Ora pro nobis beate siluester. In lau. omnia fiant vt vnius cõfessoris et pontificis cum predicta oratione. Memo. de nati. aũ. Hodie intacta. ẽs. Benedictus qui venit. Oco. Concede q̃s. Mco. de sancto stephano vbi proces. de eo facta fuerit: cũ hac ãn. Constitutus ij. de. j. noctur. vbi vero non tunc dicitur ãn. In tribulatione. iij. de. j. nocte. ẽs. Posuisti dñe. Oco. Da nobis q̃s. Memoria de sancto iohãne vbi proces. de eo prius facta fuerit: cum hac ãn. Johãnes erat [illegible] de. j. nocte. vbi vero nõ: tunc dicitur ãn. Supra petrus. ij. de. j. noc.

ꝟ Valde honorandus. oco. Ecclesiã tuã. Memo. de innocentibus vbi proces. puerorũ facta fuerit cum hac ãn. Herodes iratus. ℣. de laud. vbi vero non: tũc dic ãn. A bimatu. ij. de lau. ꝟ Mirabilis deus. oco. Deus cuius hodierna die. Me. de sancto thoma vbi proces. de eo prius facta fuerit cum hac ãn. Totus orbis. ij. de lau. vbi vero proces. facta nõ fue. tunc dicitur ãn. Equa thome. iij. de lau. ꝟ Ora p̃o nobis. or. Deus p̃ cuius ecclia. ℂ Ad j. ãn. Ecce sacerdos. ps. Deus in nomine ãn. Te iure. ps. Quicũq. ℂ Ad iij. ãn. Non est in. cp. Benedictionẽ. ℣. et ꝟ de cõmuni vnius confes. ℟ ponti dicunt: cũ Alla. ℂ Ad vj. ãn. Fidelis. cp. Cognouit ℂ Ad ix. ãn. Secu. Pax. Magnificauit.

ℂ In vigilia circumcisionis dñi Ad bs. ãn. Tecum principiũ. ad ij. bs̃ natiu. ps. Dixit dñs. fo. xxxviij. Cp. Apparuit gra. ℣. Verbum caro. Et dicitur hic sine prosa. hy. Aurea luce. ꝟ. Tanq̃ sponsus. ãn. Qui de terra est de terra loquitur: qui de celo venit super omnes est. et quod vidit et audiuit hoc testatur et testimonium eius nemo accipit. qui autem acceperit eius testimonium signauit q̃ deus verax est ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nobis nati saluatoris diem celebrare concedis octauũ: fac nos ꝗs eius perpetua diuinitate muniri: cuius sumus carnali commercio reparati. Qui tecum viuit ℟ regnat. Nulla fiat memoria ad has vesperas nec ad matu. in crastino ℂ Ad cõple. ãn. Iam ꝓpe dño angelorum chori canebant dicentes. salus deo nostro sedenti super thronum et agno. ps. Cũ invocarem. Chm. Tu in nobis. hy. Saluator mũdi. ꝟ Custodi nos dñe ãn Alla. Verbum caro fa. ps. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad completo. pertinẽt expleãtur. Hoc cõple non mutatur vsq̃ ad vigiliam epy. ℂ Ad matu. Inuit. Christus natus est nobis. Venite adorem. ps. Venite. hy. Christe redemptor omniũ. ℂ In j. noc. ãn. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerũt. fo. ij. ãn. In sole posuit tabernaculum suũ et ipse tãq̃ sponsus procedẽs de thalamo suo. ps. Celi enarrãt. fo. v. ãn. Eleuamini porte eternales: ℟ introibit rex glorie. ps. Domini est terra. fo. viij. vsus. Tanq̃ sponsus. Lectio prima.

Bede sup. primã ep̃la.

RItus et religio circumcisionis fratres charissimi: a beato abraham patriarcha sumpsit exordiũ. Qui cũ positus adhuc in prepucio perfecte deo credidisset reputatumq; ei esset ad iustitiam: signum accepit circumcisionis signaculũ iustitie fidei q̃ est in prepucio. Erat enim circumcisionis typus ac figura: multiformis. Nam et signaculum vt dictum est iustitie fidei abrahe ℟ seminis ei⁹ erat indicium castigando eos qui ad hoc semen hanc; fidem pertinerent ab omni inquinamento carnis et spiritus: et prophetia nasciturj de hoc semine saluatoris qui nos et in presenti per baptismũ ab omni mortifere actionis pollutione mundaret et in futuro per resurrectionem ab vniuersa mortis ipsius corruptione liberaret. ℣. In principio erat verbum ℟ verbum erat apud deum ℟ deus erat verbũ hoc erat in principio apud deũ. Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nichil. ꝟ Quod factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum. Omnia. Lectio secunda.

ET precipue donum remissionis quod solueret a peccato preuaricationis ade: per hanc circumcisionẽ id

temporis ministrari eidē gratie legisq; latori complacuit. Qui enim nunc dicit/ nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto/ non potest introire in regnum dei: ipse tunc dicebat. Masculus cuius preputij caro circuncisa non fuerit/ peribit anima illa de populo suo: quia pactum meum irritum fecit. Non pactum vtiq; circuncisionis quod nō infans qui discernere necdum valuit/ sed maiores qui id seruare nouerant irritū fecerunt: verum pactum quod cum primo homine deus iniit/ quod omnis qui vel vnius diei vitā gessit in terra preuaricasse conuincatur/ atq; ideo remedio salutis aliquo opus habere non ignoratur. Nam qui vel ante tempora circuncisionis vel etiam post datam circuncisionem/ de exteris gentibus extitere fideles: vt exemplar patientie iob q; amici liberiq; illius/ siue victimis hostiarū se suosq; ab originali peccato seu certe sola fide saluabāt quia iustus ex fide viuit/ et sine fide impossibile est placere deo. ℟. Benedict⁹ qui venit in nomine domini deus dominus. Et illuxit nobis alla at. ℣. Lapidē quē reprobauerūt edificantes hic factus est in caput anguli Et illuxit. Lcō. iij.

QUorum his atq; huiusmodi remediis egent qui de peccati traduce propagati/ in iniquitatibus concepti et in delictis sunt nati. Redemptor autem noster qui vt peccatū mūdi tolleret sine peccato venit in mundum: sicut suo baptismate nobis remedia procurauit/ id est nostris abluendis sceleribus aquarū que subiit lauacra consecrauit: ita etiā circuncisione quā suscepit/ non sua (que nulla erant) admissa purgauit/ sed nostre in se nature vetustatem docuit innouandam. et nūc videlicet eam per se a vitiorum labe purgandam/ et in nouissimo die significans/ ab ipsa multipharie mortalitatis ac mortis peste penit⁹ esse restaurandā. Vnde congrue iesus octaua die circuncisus asseritur. quod nō facile in veteri testamēto de quo legim⁹/ quāuis de omnib⁹ sepissime iustum/ abiq; solo dumtaxat isaac: qui quasi filius promissionis/ primus octaua die circūcisionem accepisse perhibetur. Tu autē:

℟. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi: ecce de quo dicebam vobis. Qui post me venit ante me factus est. Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti solucre. ℣. Hoc est testimonium quod perhibuit iohānes. Qui post. Gloria patri. Cuius

℣. In.n.noctur.ān. Speciosus forma pre filiis hominū: diffusa est gratia in labiis tuis. ℘s. Eructauit. fo.rr.ān. Suscepimus deus misericordiam tuam/ in medio templi tui. ℘s. Magnus dominus. fo.rr.ān. Homo natus est in ea/ et ipse fundauit eā altissimus. ℘s. Fundamenta. fo.rrr.℣. Ipse invocauit me. Lcō.iij.

BEne inquam iesus octaua die circuncidit̄: quia videlicet vtraq; hec nostra quam predixim⁹/ hoc est et moderna et futura q; spirit⁹ et carnis innouatio/ et in eius resurrectione figurata et in nostra quandoq; est perficienda. Siquidem de prima nostra resurrectione que interim vite et fidei emēdatione celebratur: apl⁹s ait. Quicūq; enim baptizati sumus in christo iesu/ in morte ipsius baptizati sumus: vt quomodo resurrexit christus a mortuis per gloriam patris. ita et nos in nouitate vite ambulemus. De secūda autem que in fine speratur: ita dicit. Si enim credimus q; iesus mortuus est et resurrexit: ita q; deus eos qui dormierūt per iesum adducet cū eo. Octauum autem numerum resurrectionis glorie conuenire: pene omnibus claret. Nam q; dominus octaua die hoc est post septimam sabbati resurrexit: et ipsi post ser̄ seculi huius etates/ et septimam sabbati animarum que nunc interim in alia vita geritur/ quasi octauo tē pore resurgemus: tunc verissime circuncisi/ hoc est ab omnibus carnalis cōcupiscentie vitijs q; corruptionibus in quib⁹ maxime luxuria regnat expoliati/ verissime preputium incisi. Quia sicut dominus ait. filij seculi huius nubūt et tradūtur ad nuptias: illi autem qui digni habebuntur seculo illo et resurrectione ex mortuis/ neq; nubent neq; ducent vxores/ neq; vltra mori poterunt. Equales enim angelis sunt/ et filij sunt dei: cum filij sint resurrectionis. ℟. Delciens mater virgo virū peperit sine dolore saluatorem seculorum. Ipsum regē angelorū sola virgo lactabat

vbera de celo plena. ℣. Beata viscera marie virginis que portauerũt eterni pris filiũ. Iptũ. leũ. ℣.

QErũ quia de circũcisione sermo est: libet inquirere quare moyses ipse qui legem circuncisionis et patribꝰ a deo datam/et sibi totiens inculcatã referr toto ducatus sui tempore neminem circumcidi voluerit/preter vnum solummodo filium suum quẽ mater arreptuꝫ petra acutissima ne a domino feriretur circuncidit/sed omnes qui in heremo nati sunt/a iosue circũcidendos reliquerit: morem videlicet diuinitus imperatum/ quadringentis et ter annis obseruatũ ⁊ a vita sibi successione contraditum/annis quadraginta cõtinuis intermittẽs. De quo saluo maiorũ intellectu: dicam breuiter ipse qđ sentio. Moyses circuncisionem predicat/sed iosue perficit: quia ler per moysem data est/gratia autem ⁊ veritas per iesum christum facta est. Nichilq; prodest littera iubens: nisi affuerit gratia iuuans. ℟. Continet in gremio celum terrãq; regentem virgo dei genitrix quem totus non capit orbis per quem mundus ouans celso sub principe pollet. ℣. Caste parentis viscera celestis intrat gratia/ venter puelle baiulat secreta que non nouerat. Per.

Lectio sexta.

MOyse predicante/ preputium crescit: quia sicut apostolꝰ ait ex operibus legis nõ iustificabitur omnis caro coram illo. Per legẽ enim cognitio peccati. Et alibi. Vsq; ad legẽ enim peccatũ non erat in mundo. Peccatũ autem non imputabatur: cũ ler non esset. Et iterũ. Ler autem subintrauit: vt abũdaret delictum. Nam concupiscentiam peccatũ nesciebam: nisi ler diceret. non concupisces. Occasione autem accepta: peccatũ per mandatũ operatum est in me omnẽ concupiscentiã. Sed iosue populo in terram promissionis inducto/ preputiũ qđ moyse viuente accreuerat/cultris petrinis incidit: quia vbi abundauit delictũ: superabundauit ⁊ gratia. Nam quare petrinis ad circuncidendũ iosue cultris vtitur: intelligat qui legit. qꝛ petra erat christus. Et super hanc (inquit) petram ędificabo ecclesiam meam. Quod enim impossibile erat legi in qua infirmabatur per carnem: deus filiũ suum mittẽs in similitudinem carnis peccati de peccato damnauit peccatũ in carne vt iustificatio legis impleretur in nobis qui nõ secundũ carnem ambulamus: sed secundum spiritum. Tu. ℟. Confirmatũ est coꝛ virginis in quo diuina mysteria angelo narrante concepit quem forma pre filiis hominum castis cõcepit visceribus. Et benedicta in eternum deum nobis protulit et hominem. ℣. Domus pudici pectoris templum repentꝫ fit dei intacta nesciens virum verbo concepit filium. Et benedi. Gloria. Et. ℣ In.ij.noc.ãn. Exultabunt omnia ligna siluarum ante faciem domini quoniam venit. ℘s. Cantate. j.fo.rrrij.ãn. In principio ⁊ ante secula deus erat verbum: ipse natus est nobis saluator mũdi. ℘s Dominꝰ reg.exul. fo.rrrij. ãn. Ante luciferum genitus ⁊ ante secula dũs saluator nẽ hodie nasci dignatꝰ est. ℣. Cantate. ij.fo.rrrij.℣. Notũ fecit dñs. Scõm lucã ij.

Luce 2

IN illo tempore. Postq; consummati sunt dies octo vt circũcideretur puer vocatum est nomen eius iesꝰ. Et reliqua. Omne. veñ. bede pbri. Sanctam venerandãq; presentis diei memoriam paucis quidem verbis euangelista comprehendit: sed non pauca celestis mysterij virtute graudam reliquit. Expolita nãq; natiuitate dominica cuius gaudia mor angeli dignis laudibus extulerũt/ pastores deuota visitatione celebrarũt omnes qui tũc audiere mirati sunt: nos quoq; pro modulo nostro prout potumus proprie (domino largiente) cõgruis missarum hymnorũq; solennijs eregimus: subiũxit atq; ait. Et postq; consummati sunt dies octo vt circuncideretur puer/ vocatũ est nomẽ eius iesus: quod vocatũ est ab angelo/ priusq; in vtero cõciperetur. Hec sunt festiuitatis hodierne gaudia veneranda Hec sacrata solennitas diei: hec illa superne pietatis munera sacrosancta/ que fidelium cordibꝰ cõmendans apostolus ait. Quia vbi venit plenitudo temporis: misit deus filiũ suum factum ex muliere/ factum sub le-

ge vt eos qui sub lege erāt redimeret: vt adoptionem filiorū reciperemus. ℟m. O regē celi cui talia famulantur obsequia stabulo ponitur qui continet mūdum. Jacet in presepio et in nubibus tonat. ℣. Qui celum terramq; regit per secula solus. Jacet. Lectio octaua.

MAgna nāq; dispensatione pietatis ad redemptionē generis humani deus pater non angelum non archangelum sed filium suum vnigenitū mittere dignatus est. Quē quia in diuinitatis sue specie videre nequiuim⁹: magna rursus dilectionis arte prouidit / vt hunc factum ex muliere hoc est ex matre ne carnis substātia sine virili admixtione conceptum ad humanos verū hominem proferret aspect⁹: qui in diuina virtute ac substantia manēs per omnia qđ erat: veram nature mortalis infirmitatem quam nunc habebat induceret. Et vt nobis necessariam obediendi virtutem precipuo cōmendaret exemplo: factum sub lege filium suum deus misit in mundum. Non quia ipse legi quicq̄ debeat / qui vnus est magister noster vnus est legislator et iudex: sed vt eos qui sub lege positi legis onera portare nequiuerant sua cōpassione iuuaret ac de seruili conditione que sub lege erat ereptos: in adoptionem filiorū que per gratiā est / sua largitate reduceret. ℟. Congratulamini michi omnes qui diligitis dominum: quia cū essem parvula placui altissimo. Et de meis visceribus genui deum et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit deus. Et de meis. Lectio nona.

SUscepit igitur circuncisionem lege decretā in carne: qui absq; omni prorsus labe corruptionis apparuit in carne. Et qui in similitudine carnis peccati / nō autem in carne peccati aduenit: remedium quo caro peccati consueuerat mundari non respuit. sicut etiam vnda baptismatis qua noue gratie populos a peccatorum sorde lauari voluerit: ipse nō necessitatis / sed exempli causa subijt. Scire etenim debet vestra fraternitas. quia idem salutifere curationis auxilium circuncisio in lege contra originalis peccati vulnus agebat: quod nūc baptismus agere reuelate gratie tē pore consuevit: excepto q̄ regni celestis ianuam necdum intrare poterant / donec aduenies benedictionem dāret qui legem dedit: vt videri posset deus deorū in syon Tantū in sinu abrahe post mortem beata requie consolati superne pacis ingressum spe felici expectabāt. Qui enim nunc per euangelium suum terribiliter ac salubriter clamat / nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto / non potest introire in regnum dei: ipse dudum per legem suam clamabat. Masculus cuius preputij caro circuncisa nō fuerit: peribit anima illa de populo suo. quia pactum meum irritum fecit / id est quia pactum vite in paradiso hominib⁹ mandatum adam preuaricante transgressus est in quo omnes peccauerunt. Peribit de cetu sanctorum: si non ei fuerit lauacro salutari subuentum. ℟. Verbum caro. vt supra in die natiuitatis domini. ir. Et dicatur hic sine prosa: siue domuncula fuerit siue non. psalmus. Te deum. ℣. Verbū caro. vt supra in die nati. In laudib⁹. ān.

O Admirabile cōmercium creatoris generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est: et procedens homo sine semine largitus est nobis suam deitatem. ps. Dominus reg. fo. vj. ān. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tunc impletę sunt scripture: sicut pluuia in vellus descendisti vt salvum faceres genus humanum. te laudamus deus noster. ps Jubilate. fo. vj. ān. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilem virginitatem: dei genitrix intercede p nobis. ps Deus deus. fo. vj. ān. Germinauit radix iesse: ortus est stella ex iacob virgo peperit saluatorem. te laudamus deus noster. ps Benedicite fo. vj. ān. Ecce maria genuit nobis saluatorem: quem iohannes videns exclamauit dicēs ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi. alla. ps Laudate. fo. vij. Cp̄z. Apparuit gratia. hyp⁹ A solis ortus. ℣. Benedictus qui venit. ān. Mirabile mysterium declaratur hodie in nouātur nature deus homo factus est id quod fuit permansit: et quod non erat assumpsit: non cōmixtionem passus neq; diuisionem. ps Benedict⁹. Or. Deus qui nobis. Ad. j. ān. O admirabile. j. de lau. ps. Deus in nomine. fo. ir.

ān. Gratias tibi. ps. Quicunq;. Ad. iij. ān. Quando natus es. ij. de lau. ps. Legē pone Cpm. V. et ỽ. sicut in die nati. do. ad omnes hoꝛas dicantur cum oꝛ. huius diei Ad. vj. ān. Rubū quē vid. iij. de lau. ps. Defecit. ko. rij. Ad. ir. ān. Germinauit rad. ps. Mirabilia. ko. rnj. Ad deū. ān. Tecum prīcipium. ad. ij. deū. nati. ps. Dixit dñs. ko. rrrbiij. Cpm. Apparuit gratia. R. Cōtemnatum est. vj. hyᵖ. A solis oꝛtus. ỽ. Benedictus qui venit. ān. Magnum hereditatis mysterium: templū dei factus est uterus nesciētis uirū, non est pollutus ex ea carnem assumēs. oēs gentes venient dicētes: gloria tibi domine. ps. Magnificat. Oꝛ. Deus qui nobis. Memoꝛia de sancto stephano tantum ān. Tu principatum. vlᵃ. Gloria ⁊ honoꝛe. Oꝛ. Da nobis qs.

¶ In octa. sancti stephani ad mat. Inuita. hymn. ān. ⁊ psalmi sicut in prima die dicuntur. ỽ. Gloria et honoꝛe coꝛonasti eū dñe.

¶ Beati marimi epi scopi. Lectio pria.

Beati marimi epi scopi.

CConsiderate attētius delectissimi fratres: cū beatus martir stephanus dominū nostrū iesum christum ad dexterā dei patris stare vidisset: cur se filium hominis vidisse testatus est: et nō potius filiū dei. cū utiq; plus honoꝛis domino delaturus videretur: si se dei potius q̄ hominis filium videre diruisset. Sed certa ratio postulabat: vt hoc ita et ostenderetur in celo: ⁊ predicaretur in mundo. Si dominica fuerit: diuidantur iste tres lectiones in ser: hoc modo. Si do. fuerit: leō. ij.

Omne enim iudeoꝛum scandalum in hoc erat: cur dominus noster iesus christus qui secundum carnem est filius hominis esse etiā filius dei diceretur. Ideo ergo pulchre scriptura diuina filiū hominis ad dexteram dei patris stare memoꝛauit: vt ad confundendā iudeoꝛum incredulitatem ille ostenderetur martyri in celo: qui a perfidis iudeis negabatur in mūdo. Et illi testimonium celestis veritas daret: cui fidem terrena impietas derogaret. Rm. Stephanus seruus dei quem lapidabant iudei. vidit celos apertos: vidit et introiuit. Beatus homo cui celi patebunt. ỽ. Stephanus vidit celos apertos: vidit et introiuit. Beatus.

Lectio secunda.

SIquid autem distare inter martyꝛes potest. pꝛecipuᵘ ỽidetur esse qui pꝛimus est. Nam cū sanctus stephanus ab apostolis dyaconus oꝛdinatus sit: apostolos ipsos beata ac triūphali moꝛte pꝛeceſſit. ac sic qui erat inferioꝛ oꝛdine pꝛimus factus est passione. Moꝛte enim quā saluatoꝛ dignatus est pꝛo omnibus pati: hāc ille pꝛimus reddidit saluatoꝛi. Videte enim dilectissimi fratres affectum beati viri: videte magnā et admirabilem charitatē. Si dominica fuerit. Lectio quarta. In persecutione posituserat ⁊ pꝛo persecutoꝛibus supplicabat: atq; in illa lapidum ruina quando aliᵘ obliuisci poterat etiā charissimos suos: ille domino commendabat inimicos Quid enim dicebat cū lapidaretur: Dñe (inquit) ne statuas illis hoc peccatum. Plus itaq; tunc dolebat illoꝛū peccata: quam sua vulnera. Plus illoꝛū impietatem: quam suam moꝛtem. Et recte plus. In illoꝛum quippe iniquitate erāt multa que poterant plangi: in illius autem moꝛte non erat quod debuisset doleri. Rm. Lapidabant. ỽ. Lectio tertia.

IMitemur ergo in aliquo dilectissimi fratres tāti magistri fidem: tam pꝛeclari martyꝛis charitatē. Diligamus nos hoc in ecclesia fratres nostros animo: quo ille tūc dilexit inimicos suos. Sed quod peius est aliquotiēs nō solum inimicos non diligimus: sed nec amicis quidem fidem integram custodimus. Sed dicit aliquis Non possum diligere inimicum meum: quē quotidie velut hostem crudelem patioꝛ. O quicunq; ille es: attendis quid tibi fecerit homo: ⁊ non cōsideras quid tu feceris deo. Si dominica fuerit. Lectio sexta. Cum enim tu multum grauioꝛa in deū peccata cōmiseris: quare nō dimittis hominī parum: vt tibi deᵘ dignetur dimittere multum. Recole quid tibi in euangelio veritas ipsa pꝛomiserit: et quā tibi quodammodo cautionem fecerit: vel quale tecū pactum inierit. Si enim (inquit) dimiseritis hominibus peccata eoꝛ: dimittet ⁊ vobis pater vester celestis peccata vestra. Videtis fratres quia cum dei gra-

tia in potestate nostra positū est: qualiter a domino iudicemur. Si (inquit) dimiseritis: dimittetur vobis. Moneo ergo vos fratres vt in malis hominū me dicorū vicem agere studeatis: ⁊ nō ipsos homines sed ipsorum malitiā odio habeatis. Pro bonis orate vt semp ad meliora conscendant: pro malis vt cito ad emendationem vite per penitentie lamēta confugiant. Tu. ℟. Lapides torrētes. Si vero dominica fuerit: erit secundum ℟. Cū iodebant omnes. et tercū. ℟. Impetū fecerūt. ℘s. Te deum. ℣. Posuisti domine. In laud. hec sola ān. Lapidauerunt. ℘s. Dominus regn. Cp. hy⁹. ℣. et ān. super ps. Benedictus. cum or. sicut in prima die. Memo. de sancto iohanne: vbi proces. de eo prius facta fuerit cum hac ān. Supra petens. vbi vero non: tunc ōr ān. Quasi vnus ℣. Valde hono. Or. Ecclesiam tuam. Memo. de innocen. vbi proces. puerorum facta fuerit. cū hac ān. Ymnaru. vbi vero nō tunc ōr ān. Vox in rama. ℣. Mirabilis de⁹. Or. Deus qui hodier. Memo. de sancto thoma vbi proces. de eo prius facta fuerit cū hac ān. Aqua thome. vbi vero non: tunc ōr ān. Ad thome. ℣. Ora pro nobis. Or. De⁹ pro cuius ecclesia. Memo. de sancta maria. cum hac ān. Sce maria. ℣. Post partum. Or. Deus qui salu. Ad hat die vīs ad partē quotidie fiat memo. de sancta maria de quorūs fiat seruitū tam ad vēs. q̄ ad mat. nisi in vigilia epyphanie. et in die eiusdem. In feriis nouē lec. et in octa. et infra oct. q̄ chorus regitur. et in dominicis ad vesp̄as vēs. cū hac ān. Quando natus. ℣. Speciosꝰ forma. Or. Deus qui salu. Ad mat. vero cum hac ān. Sce maria. ℣. Post partum. In fe. vero et in fest. lec. sine regi. chori ad vēs. ān. Rubum quē viderat. ℣. Speciosus forma. Or. De⁹ qui sa. Ad mat. ān. Post partū. ℣. Germinauit. Or. vēs. Si oct. sancti stephani in do. cucurrerit fiāt lec. de sancto stephano videlicet ser de tribus lectionibus suprānotatis de oct. et tres vltime lec. de ewāgelio sicut in prima die. ℟. vero ppriā que habētur de oct. primo loco: id est in primo nocturno. canentur: deinde hystoria. dicī suo ordine dicatur. Ad laud. vero omnes ān. dicantur et cetera sicut in die. Similiter fiat de sancto iohāne ⁊ de innocē. Sciendū. est autem q̄ quādo oc. sancti iohānis in dnica cue. vespere in sab. p̄cedēti. de sancto stephano erūt: ⁊ memo. de sancto iohanne cū hac ān. Valde honorandus. ℣. In omnem ter. Or. Ecclesiam tuā. Similiter quādo oct. scōrū innocē. in do. cuenc. vespere in sabbato p̄cedenti erunt de sancto iohāne. ⁊ memo. de innocentibus cū hac ān. Innocentes pro christo. ℣. Letamini in domino. Oratiō. Deus cuius hodierna die. Hic primū fiāt matutine de sancta maria in conuentu: vt plene notatur post cōmune sanctorū. et ibi require oia de sancta maria. Ad. j. de sancto stephano siue dnica fuerit siue non ān. Lapidauerūt. ℘s. Deus in noie. fo. ir. ān. Te iure. ℘s. Quicunq; vult. fo. ir. Ad tertiam et ad alias horas ān. hi. cp. ℟. ⁊ ℣. sicut in die sancti stephani dicantur siue dominica fuerit siue non cum oratione de prima die. Ad vēs ān. Tecum principiū. ℘s. Dixit do. Cp̄s. et sicut in prima die dicātur: preter ℟. quod nō dicetur. Memo. de sancto iohāne ān Valde honorandus. ℣. In omnem terram, Or. Ecclesiā tuā. Memo. de innocen. vbi proces. puerorū facta fuerit: cū hac ān. Vox in rama. vbi vero nō: tunc ōr ān. Sub throno. ℣. Letamini. Or. Deus cuius hodierna die. Memo. de sancto thoma: vbi proces. prius de eo facta fuerit: cum hac ān. Ad thome. vbi vero pte. facta nō fuerit dicitur ān. Tu per thome ℣. Ora pro nobis. Or. Deus pro cuius eccl. Vēs. de sancta maria siue do. fuerit siue nō: cū hac ān. Quādo natus es. ℣. Speciosus forma. Or. De⁹ qui salutis. In oct. sci iohannis apli. Ad mat. mutat hy⁹. āe. ⁊ ℘s. sicut in prima die dicātur. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eorū. Icō. j.

Cum post domiciani obitū beatus iohannes de pathmos in insula ephesum rediret: rogabatur vicinas lustrare puncias quo vel ecclesias fundaret in quibus nō erant locis vel in quibus erāt: sacerdotibus ac ministris instrueret: secundum q̄ ei de vnoquoq; spiritus sanctus indicasset Cū igitur venisset ad quandā vrbem omnibus ecclesiasticis solenniter adim

pletis/ vidit iuuenem quendā validū ro-
pore: sed et animo acrem nimis. Respi-
ciensq; ad episcopū qui nuper fuerat or-
dinatus: hunc (inquit) tibi cōmendo: sub
testimonio chr̄isti ꝫ totius ecclesie. Si do
minica fuerit. Lectio. ij. Tunc ille iuue
nem suscipiens: omnem se adhibiturum
diligentiam pollicetur. Post hec apostо-
lus ephesum rediit. Tunc vero p̄sbiter
in domum suam adolescentem susceptum
commendatum: et cum omni diligentia
enutrit/ amplectitur/ ad vltimū etiā ba-
ptismi gratiam tradit. Tu autem. Vm.
Hic est beatissimus euangelista et apostolus io-
hannes. Qui priuilegio amoris p̄cipui: ceteris al
tius a dño meruit honorari. ℟. Hic est discipulus
ille quem diligebat iesus: qui supra pectus eius in
cena recubuit. Qui priuilegio. Lectio secūda.

POst hec iam velut confidens p̄s
biter gratie qua iuuenem cōmo-
nuerat: paulo indulgētius eū cepit habe
re. Sed ille vbi in matura libertate posi-
tus est: continuo per equeuos quibus lu
xus et desidia cordi est corrupte vie ince-
dere tramitem perdocetur. Post hec iam
ad maiora flagitia iuuenis ptrahitur:
et dedignabatur iam de paruis sceleri-
bus cogitare. Dentq; ipsos qui p̄ius
magistri fuerant discipulos facit: et his
cum omni crudelitate grassatur. Tu au
tem. Si dominica fuerit. Lectio quarta
Cū autē ad eandē vrbem iterū venisset
iohānes et cetera quorū gratia venerat
ordinasset: age (inquit) o episcope depo-
situm rep̄senta: quod tibi ego et chr̄istus
cōmendauimus. At ille obstupuit pecu-
niam putās a se reposci: quā non accepe
rat. Quē iohānes errantē videns: iuuenē
inquit illū repeto a te et animā fratris.
Tūc grauiter suspirās senior: in lachr̄i-
mis resolutus silli ait. Mortuus est. Quo
modo (iquit) vel quali morte? Deo (ait)
mortuus est. q̄ pessimus et flagitiosus
euasit. Quib⁹ auditis apostolus cōtinuo
vestē qua indutus erat scindens: bonū te
inquit custodē fratris anime dereliqui.
Sed iam paretur michi equus: et dur iti
neris. Et cōfestim ad ipsa ecclesia ascen-
dens concitus p̄perabat. Tu autē. ℟.
Qui vicerit faciam illum colūnam in regno meo
dicit dominus. Et scribam super eū nomen meum
et nomen ciuitatis noue hierusalem. ℣. Vincen-
ti dabo edere de ligno vite quod est in paradiso dei
mei. Et scribam super. Lectio tertia.

CUm ergo beatus iohannes perue
nisset ad locū: attinetur ab his la-
tronib⁹ qui custodias obseruabāt. Sed
ille nullo effugere nitens/ hac voce tan-
tum p̄clamabat/ quia ad hoc ipsum ve
ni: adducite michi p̄cipem vestrū. Qui
cum veniret armatus eminus agnito io
hanne apostolo pudore actus: in fugam
vertit. Ille in equo post eū admisso con-
festim insequitur fugitantem: clamās.
Quid fugis o fili patrem tuū: quid fu-
gis inermem senē? Noli timere: habes
adhuc spem vite. Ego chr̄isto rationē red
dam p̄o te. Certe et mortem p̄o te liben
ter excipiam sicut et chr̄istus excepit p̄o
nobis: et p̄o tua anima dabo animam
meam. Sta tantum et crede michi: quia
chr̄istus me misit. At ille audiens resti-
tit: ꝫ vultū demisit in terrā. Si dñica fue
rit: lec. vj. Post hec arma p̄oiecit. Tum
deinde tremefact⁹ fleuit amarissime. Et
accedentis ad se senis genib⁹ puoluitur:
gemitibus ꝫ vlulatibus quibus poterat
satisfaciens. Apostolus vero se ei a sal-
uatore impetraturū venia pollicens: ad
ecclesiā reuocat. Et indesinenter p̄o eo
orationes p̄fundens: indulgētiā a deo
quā ei pollicitus fuerat erpetebat. Nec
p̄ius abstitit q̄ eum in oībus emendatū
ecclesie p̄ficeret: p̄bens per hoc ma-
gna exēpla vere penitentie: et documen-
tum ingens noue regenerationis. ℟. Ip
paruit caro suo. ℣. Cuiq; cōplacuit. vj. Si dñica
fuerit: tunc erit tertiū Ex. Iste est iohannes.
Et deinceps tota hyslo. dicatur sicut in
p̄ima die vsq; ad laudes. ps. Te deū. v.
Valde honorandus. In laud. hec sola ān. Hic
est discipulus ille. ps. Dñs regnauit. fol. vj.
siue dñica fuerit siue non. Capm. hyn. v.
ān. super ps̄m Benedictus. cum oratione
sicut in die dicantur. Memoria de inno-
centibus. vbi p̄cel. puerorū facta fuerit
cum hac ān. Sub thono. vbi vero non: tūc
dicitur. ān. Laudes reddant. ℣. Mirabi-
lis deus. Oratio. Deus cuius hodierna.
Cōo. de sancto thoma: vbi p̄cel. de eo

p̄ius fet̄ā fuerit: cū hac ān. Tu per thomā. vbi vero non: tūc ō ān. Summo sacerdo. ℣. Ora p̄o nobis. ℟o. Deus p̄cuius ecclesia. ℣ēo. de sācta maria: siue do. fuerit siue nō: cū hac ān. Ecce maria. ℣. Post partū. ℟o. Deus qui saluis. Ad. j. ān. Hic est discipulus ille. ℣s. Dū in noie. ān. Te iurr. ℣s. Qui cūq;. Ad alias hor. āe. p̄. cap. ℟. et ℣. cum oīone sicut in p̄ma die dicātur. Ad vesp. ān. Terū p̄ncipiū. ℣s. Dixit dñs. āe. p̄. cap. et cet̄a oīa sicut in die sci iohānis: p̄ter ℟. qō non dicet. ℣ēo. damnoc. ān. Innocentes. ℣. Letamini. ℟o. Octauus hodierna die. ℣ēo. de sancto thoma: vbi p̄cessus de eo facta fuerit: cū hac ān. Summo sacerdotio. vbi vero non: tūc ō ān. Monachus sub. ℣. Ora p̄o nobis. ℟o. Deus p̄o cuius ecclesia. ℣ēo. de sācta maria siue do. fuerit siue non: cū hac ān. Quando natus. ℣. Speciosus forma. ℟o. Deus qui saluis. ℣ In octa. sanctorū innocē. ad mat. Inuit. hym. āe. et p̄. sicut in p̄ma die dicātur. ℣. Letamini in dño. Lectio p̄ma.

HODIE fratres charissimi natalem illorū infantium colimus quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euāgelij tertus eloquitur. Et ideo cū sūma exultatione gaudeat terra nostra: celestiū multum et tantarū parens fecunda virtutū Ecce pphanus hostis nunq̄ beatis paruulis tantū p̄odesse potuisset obsequio: quantū p̄fuit odio. Nā sicut sacratissima p̄sentis diei festa manifestāt / quāta a tra beatos paruulos iniquitas abūdauit: tanta in eis gratia benedictionis effulsit. Si dñica fuerit. Lectio secūda. Beata es o bethleē terra iuda: que herodis regis immanitatē in puerorū extinctione perpessa es: que sub vno tēpore cādidatā plebē imbellis infantie deo offerre meruisti. Digne tamen natale illorū infantū colimus / quos beatus eterne vite munus edidit: q̄ quos maternorum viscerū partus effudit. Siquidem ante vite perpetue adepti sunt dignitatem: q̄ vsum p̄sentis acciperent. ℟. Cātabant sancti canticum nouū ante sedem dei et agni. Et resonabat terra in voces illorum. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant vindica sanguinem nostrum deus noster. Et resonabat. Lectio secūda

ALIORŪ quidē p̄ciosa mors martyrū laudē in cōfessione p̄meruit horū in cōsummatione cōplacuit: q̄ incipientis vite p̄morditis ipse eis occasus mutū gloriē dedit qui p̄sentis terminū imposuit: quos herodis īpietas lactentes matrū vberibus abstrarit. Qui iure dicūtur martyrum flores quos in medio frigore infidelitatis exortos / velut primas erūpētes ecclesie gēmas quedā persecutiones p̄ruina decorit. Et ideo dignū est interfectis p̄ christo infantibus honoris impēdere cerimonias non doloris: et sacramētis dare vota non lachrimis. q̄ ipse illis fuit causa pene: qui extitit et corone. ipse odij causa: q̄ premij. Siue dñica fuerit siue nō. ij. ℟. Sub throno. ij. lc. ij.

PArante autē herode paruulis necem: ioseph per angelū monetur vt christū dominū in egyptū transferat. Egyptus idolis erat plena. Nā post idolorū persecutionē et ad occidendū christū pphane plebis assensū: christus ad gentes idolis deditas transire dignatur: et iudeā relinquens ignoranti seculo colendus infertur. Et quia in scripturis diuinis fratres charissimi bonos q̄ iustos viros persecutionem malorū semper fuisse nouisse cognoscimus: si diligenter cōsideramus inuenimus illos maiora supplicia sustinere qui faciunt: q̄ qui sustinere videntur. Si dñica non fuerit: sit tertiū ℟. Centum quadraginta. Si vero dñica fuerit: tūc erit. ij. ℟. Dignus a dignis. Et fiāt quatuor lectiones de illis tribus p̄teritis et p̄o quinta et sexta dicantur due lectiones sequentes. Lectio quinta.

OMnis homo qui alium in corpore persequit: p̄ius ipse in corde persecutionē sustinere cognoscitur. Nā si etiā illi quē persequitur aliquid de substātia sua tulerit: maius sibi ipse dispendiū facit: quia nemo habet iniustum lucrū sine iusto dāno. Vbi lucrū: ibi et damnū. Lucrum in archa: dānū in conscientia. Tollit vestem: et perdit fidem. Acquirit pecuniam: et perdit iustitiam. Sed hoc homines ideo faciunt: quia diē nouissimā attendere nolūt. Si enim diem mortis sue

cogitare ingiter vellent: animos suos ab omni cupiditate ⁊ malicia cohiberēt. Sed quod modo nolunt salubriter cogitare: necesse habent postea sine vllo remedio sustinere. Lectio sexta.

VEniet enim fratres dies nouissimus: dies veniet iudicij quando eis nec penitētiā licebit agere / nec bonis operib⁹ se ab eterna morte poterūt redimere. Qui pertutitur etiā hac animaduersione pertutitur / vt moriens obliuiscatur sui qui dum viueret oblitus est dei Veniet dies iudicij quando mouebūtur fundamenta montium: et ardebit terra vsq; ad inferos deorsum: quando celi ardentes soluentur: quando sol obscurabitur ⁊ luna non dabit lumen suū / quando stelle cadent de celo: quādo peccatores et impij mittentur in stagnū ignis. Et fumus tormentorū illorū ascēdet in secula seculorū: vbi erit fletus et stridor dentū. Tres vltime lec. si do. fuerit: erūt sicut in prima die. Deinde dicatur tota hyst. vsq; ad laud. sicut in prima die: dicat ps. Te deū. vl⁹. Justi in perpetuū. In laud. nec sola ān. Herodes iratus. ps. Dūs reg. fol. vj. siue do. fuerit siue non. Cp̄. Et cetera omnia sicut in prima die. Mēo. de sācto thoma vbi pcel. de eo prius facta fuerit: cū hac ān. Monachus. vbi vero non: tūc br ān. Cultor agri. b. Ora p nobis. Oco. Deus p cuius eccliā. Mēo. de scā maria siue do. fuerit siue nō. cū hac ān. Ecce maria. b. Post partum. Oco. Deus qui salutis. Ad. j. ān. Herodes iratus. ps. Deus in nōie. ān. Te iurr. ps. Quicūq;. Ad. iij. ⁊ ad alias hoc. āe. pi. Cp̄m. R. et b. cū oco. sicut in prima die. Ad vel. ān. Cum principiū ps. Dixit dūs. Cp̄m. et cetera sicut in prima die sanctorū innocen. dicūtur: preter. R. quod non dicetur. Mēo. de sancto thoma. ān. Pastor cetus. b. Ora pro nobis. Oco. Deus pro cuius eccliā. Deinde fiat mēo. de sācto edwardo: rege et confessore. ān. Confessor dūi. vl⁹. Amauit eum dominus et ornauit eum. Oratio.

DEus qui vnigenitū filiū tuū dūm nostrū iesum christum gloriosissimo regi edwardo in forma visibili demonstrasti / tribue qs / vt eius meritis et precibus ad eternā ipsius dūi nostri ie-

Say.

su christi visionē pertingere mereamur. Qui terū. Mēo. de sācta maria ān. Quando nat⁹. b. Speciosa forma. Oco. Deus q̄ salutis. C In vigil. epy qdā solus de secunda forma loco nec habitu mutato dicat inui. cū cātu feriali. Inuī. Xps natus est nobis. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Christe redemptor. ān. Dixit dūs. ps. Quare fremuerunt. et cetere ane cū suis ps. sicut in die circūcisionis dūi: preter nonā ān. que erit Virgo verbo concepit. quere post vespe. innocē. ps. Cantate. ij. vl⁹. Notū fecit dominus. C Secundum Matheum. ij.

IN illo tempore. Defuncto herode ecce apparuit angelus domini in somnis ioseph in egypto dicēs. Surge et accipe puerū et matrem eius: et vade in terram israel. Et reliqua. Omelia excerpta ex diuersis tractatibus. Mat. ij.

Obitus herodis terminū contentionis maliciose qua nunc contra ecclesiam iudea sicut insinuat. In somnis autē hoc significat: quia mortuis mundo angeli sunt presentes. Quod igitur defuncto herode redit ad terrā israel ihesus: finem seculi denūciat. quando enoch ⁊ helya predicātibus: iudei sopita moderne inuidie flāma: fidē veritatis accipient. Et bene cū iudeā deserit / fugere et hoc in nocte dicitur: cū vero reuertitur nulla non solū fuge / sed nec noctis fit mentio: quia nimirū quos ob peccatorū tenebras olim persecutores reliquit: ipsos ad lucē fidei tandē sequerentes recipit. R. Qui regē celorum. vt in die circūcisionis. vij. Lectio. ij. Er diu manet et alias.

DEfuncti sunt enim qui querebāt animā pueri. Et hoc loco intelligimus non solū herodē / sed ⁊ sacerdotes et scribas eo tēpore necē dūi fuisse meditatos. Qui cōsurgēs accepit puerū ⁊ matrē eius: ⁊ venit in terrā israel. Non dicit accepit filiū suū ⁊ vxorē suā: sed puerū et matrem eius: quasi nutricius non maritus. Audiēs autē q̄ archelaus regnaret in iudea p herode patre suo: timuit illo ire. Archelaus agnoscēs deo interpretat

herodes pelliceus siue pellis gratia. herodes ille qui cum pylato postea amicitiã fecit: huius herodis filius est frater archelai quem et ipsum tyberius cesar lugdunũ (que galliarum est ciuitas) rele gauit: fratremq; eius herodẽ successorẽ regni fecit. ℟. Congratulamini. viij. Lec ij.

QUod dãnato herode ioseph timore archelai in iudeã ire formidãs: angelo monẽte in nazareth galilee secessit: victima presentis ecclesie tẽpora designat: quando p ea que nũc est vniuersali gentis illius ceritate qua christianos inquãtũ valet persequi non desistit/ acrior in quibusdã antichristi persecutio cõsurget. Pars igitur iudee in qua regnabat archelaus qui interpretatur agnoscens leo de quo apostolus ait. Aduersarius vester diabolus tanq̃ leo rugiẽs circuit querens quẽ deuoret: perfidos antichristi sequaces ostendit. Tu autẽ. ℟. Confortamini. vj. Non dicatur. Te deũ. nisi dñica fuerit tũc. ℣. Verbũ caro factũ est. In laudes sola ãn. O admirabile cõmercium. siue dñica fuerit siue nõ. ps. Dñs regnauit. Cp. Apparuit benignitas. hy. A solis ortus. ℣. Benedictus qui venit in nomine dñi. ãn. Beatus vir. ps. Benedictus. Oratio.

QOrda nostra ẽs dñice venture solẽnitatis splendor illustret: quo mũdi huius tenebris carere valeamus⁊ peruenamus ad patriã claritatis eterne. Per do. Ofo. de sancto thoma ãn. Opem nobis. ℣. Ora pro nobis. Ofo. Deus q̃ populus ecclesia. Ofo. de sancto edwardo ãn. Euge serue. ℣. Justus ger. Ofo. Deus qui vnigenitũ. Ofo. ia de oibus sanctis ãn. Exultabunt sancti. ℣. Mirabilis deus. Ofo. Infirmitatẽ nostrã. Nulla fiat mẽcia de sancta maria: nec etiã mat. dicatur de ea in conuẽtu. Ad. j. ãn. O admirabile. ps. Deus in nomine. fo. ir. ãn. Gloria tibi trinitas. ps. Quicũq; f. ir. Cp. Dñe miserere. ℣. Jesu christe. cũ cãtu sicut in vigi. nati. dñi cũ extra dñicã cõtigerit: or vẽs dictũ est/ sez in prima dñica aduẽtus dñi: ẽ que ad primã pertinent. Ad. iij. et ad alias horas: or cãtus festualis sicut in diebus dñicis licet dñica non fuerit super hym. a ñe. si. cp. ℟. ℣. sicut in die circũcisionis dicãtur: ẽ hac oõne. Corda nostra. Hac die nisi dñica fuerit: non or Te deum. nec Gloria in excelsis. nec Ite missa est. qz quasi vigilia habet. C Si hec vigilia in dñica euenerit: hoc modo fiat seruitiũ. Ad matu. Inui. a duob⁹ rectoribꝰ chori incipiatur ad gradũ chori cũ eodẽ cantu quo in die nati. dñi: ⁊ percãtetur a choro. Inui. Christus natus est. ps. Venite. hy⁹. ãe. ⁊ pi. sicut in die circũcisionis dñi dicãtur preter nonã ãn. que erit. Virgo verbo. quere post bes. innoten. ps Cantate. ij. fo. xxxiij. ℣⁹. Tanq̃ sponsus. Et fiãt. iij. lec. Tres. j. fr. de sermone beati maximi epi Lectio prima

CHristissime fratres festiuitate presentis diei in omne se gaudium totus vbiq; suscitat mũdus quia promissus a seculis/ vniuerso orbi iudex natus est et redemptor. Et necesse est vt in cõmune nos omnes qui futuri eramus in resurrectionisq; promisse salutarẽ suscepimus fidem. habeamus metũ quidem de iudice: sed de redemptore letitiam. Omnis nãq; fidelis anima timore corrigitur: correctione letatur. Et in hoc charissimi ꝓta erga humanũ gen⁹ omnipotentis patris dispensatio est quanta vbenignitas: vt quem iudicẽ preparabat incredulis: hunc crediturus premitteret redẽptorẽ quatenus precurrens misericordia/ seueritatẽ aduenientis iudicis preueniret. Natus est itaq; christus: sed in natiuitate eius nostra omniũ habet vita natalẽ: quia qui priuilegia prime natiuitatis amisimus visitante nos christo sanctiore partu redimus ad vitã. Peperit virgo maria: sed ipsa suũ parturiuit auctorẽ. Edidit mundo hominẽ quẽ non suscepit ab homine. Tu autẽ. ℟. In principio. j. Lectio secũda.

QUid est hoc miraculi fratres. Nascitur caro de carne: non tamen generata per carnem. Et secreto quodã incomprehensoq; conceptu/ procedit de mortali femina diuina progenies. Nec mirum sane si extitit diuina natiuitas vbi non erat humana conceptio: aut si illam matrem non violauit partus/ quã coitus nõ fecerat. Aut ille quoddam futurorũ conscius esaias populis et gen-

tibus signum noue salutis aperiens. Ecce virgo in vtero concipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabunt nomen eius emmanuel/ quod est interpretatum: nobiscum deus. Atq; vt aduertamus noui ac veteris testamenti vnū esse consensum/ vnūq; consilii: ait etiā beatissimus lucas euangelista dominice generationis relator egregius dicens. Missus est gabriel angelus a deo ad mariā virginē desponsatā viro: cui nomen erat ioseph. Et ait ad illam. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomen eius iesū. Iesus autē charissimum: latino sermone saluator dicitur. Tu autē. ℟. Benedictus qui venit. ij. Let. iij.

ECce qualiter semuicē cōcordātibus sententijs: testimonia diuina cōfirmantur. Et cū predicātium diuersa sint tēpora: non tamē diuersa narratio. Nā partū virginis quē ille predixerat: iste testatur. Quis igitur de natiuitate christi/ quis de redēptione cunctē: quē et esaias pfitetur deū: et gabriel annūciat saluatorē? Quis intacte puerpere aluū dubitet floruisse: quod vno pene ore atq; eodē spiritu ploquūtur euāgelista/ angelus ⁊ ypheta? Vbi tanti atq; tales sunt testes: nō erubescit veritas/ sed auditor incredulus confutatur. Sed iā videamus quas pro nobis notus perferat christus iniurias: quib⁹ vt rursus iniurie ille virtutib⁹ decorentur. Et ante oia femineo se seruo cōcipi patitur: qui in eroꝺio mūꝺi oipotenti manu de masculo operatus est feminā. Sed hanc humilitatē nascēdi: virginalis matris sublimat integritas. Et q̄uis christus femineo vt infās lacte pascatur: tamen vt rerū potens virgineis nutritur vberibus/ atq; vt primū illū in has seculi procellas ⁊ fluctuātis sentinā mundi vterus maternus effudit: vilissimis circūdatur pannis. Pānis induitur ille pro nobis: qui cū crearet oia/ terras luce perfudit/ celū syderibus adornauit: et ignea solē claritate dextruit. Obuoluitur quidē pānis: sed hi panni noua stella radiāte muner̄ātur a magis: et exultantibus angelis honorantur. ℟ Ecce agnus dei. iij. Tres medie let. cū v. ⁊ ℟. de primo nocturno prime diei dicātur. Lectio. iiij.

Sax.

CUm beati thome corpus sepulture tradendū esset/ ⁊ de more pontificū indueretur: quod admodū pauci familiares nouerant: inuentū est cilicio ferro inuolutū/ ipsaq; femoralia eiusq; interiora vsq; ad poplites cilicina (quod antea apud nostrates fuerat inauditū) reperta sunt. Quis quod sequitur sine lachrimis referre poterit vel audire? Ecclesia quidē que sacro cruore violata fuerat vel potius cōsecrata: q̄uis cū multa hesitatione ⁊ deliberatione non modica propter metū tamen impiorū ad protestandā iniuriā dei: seipsam suspendere ausa est a diuinis. Sed tantus terror et signus patētib⁹ prouinciales inuasit: vt nullus omnino aut rarus fuerit qui auderet a diuinis cessare pro exhibitione iustitie: aut defunctis debitū officiū denegare. Hoc etiā agebant impij: vt nomen eius perpetuo deleretur. Tu. Lectio. v.

IN oibus his persecutorū nō quiescunt furor: dicentiū corpus proditoris inter sanctos pontifices non esse humandū sed proiciendū in paludem vilioꝛem/ vel suspēdendū esse patibulo. Vnde sancti viri qui aderāt vim sibi timentes subinferri: cū in cripta anteq̄ satellites sathane qui ad sacrilegia perpetranda vocati fuerāt cōuenirēt. ante altare sancti iohānis baptiste/ et sancti augustini angloꝛ episcopi in sarcophago marmoreo sepelierūt. Ne si honorificētius in loco altioꝛi ipsū tumulassēt: inuidia ipensi honoris maleficos ad furoꝛē iritaret: ⁊ q̄ in sacrū corpus man⁹ sacrilegas audebāt extendere: in sepulture honestatē destruendā nō formidarēt desevire. Lc. vj

IN loco autem in quo vir sanctus sepultus est: ad laudē et gloriā omnipotentis dei per eum multa et magna fiunt miracula: cateruatim confluentibus populis vt in alijs videāt et in se sentiant potentiam et clementiam eius qui semper est in sāctis suis mirabilis ⁊ gloriosus. Nam et in loco passionis eius et vbi ante maius altare prenotabatur humandus/ et in quo tandem sepultus est: paralitici curantur/ ceci vident/ surdi audiunt/ loquūtur muti/ claudi ambulant/

euadũt febricitãtes / arrepti a demonio liberãtur / ⁊ a varijsmoribus sanant egro ri blasphemi / a demonio confundũtur. Et quod a diebus patrũ nostrorum non est auditũ mortui resurgunt. Illo her et plura que referre perlongũ est operante qui solus est super omnia benedictus in secula. Amen. Tu autẽ. Et tres vltĩ lect. de expositione euãge. Defuncto herode. vsq; cũ hoc ℣. Notũ fecit dñs. et cũ his trib⁹ ℟. bꝰ O rex gẽ. ℟. Cõgratulamini. ℟. Verbũ caro. ps. Te deũ. ℣. Verbũ caro factũ est. In lau. hec sola ãn. O admirabile. ps. Dñs reg. ⁊ ceteri ps. Cap. Apparuit benignitas. hy⁹. Ab solis ortus. ℣. Bñdictus q̃ venit. ãn. Bñs venter. ps. Bñdictus. Oco. Corda nostra. Oco. de sancto thoma. ãn. Opem nobis. ℣. Ora p nobis. Oco. Deus p cuius eccliam. Oco. de sancto edwardo. ãn. Euge serue. ℣. Justus ger. Oco. Deus q̃ vnigenitũ. Nulla fiat hic mẽo de omnibus sanctis nec de sancta maria neq; mat. de ea in cho. dicã tur. Ad. j. ãn. O admirabile. ps. Dꝰ in noie. Te iure. ps. Quicũq; Cap. Regi seculo rũ. ℟. Jesu christe. cũ cantu quo in dignati. dñs ⁊ precib⁹ ꝛc. Ad. ij. ⁊ ad alias horas dicã fiant vsq; dictũ est. Ad vesp. ãn. Tecũ principiũ. ps. Dixit dñs. Fo. cxxvij. Capm.

SUrge illuminare hierusalẽ: quia venit lumen tuũ. et gloria domini super te orta est. ℟. Reges tharsis et insule munera offerent Reges arabũ et saba dona dño deo adducẽt. ℣. Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gentes seruient ei. Reges. Gloria. dño. Hymnus.

DOctis herodes impie christum venire quid times: non eripit mortalia qui regna dat celestia. Ibant magi quam viderant stellã sequentes pręuiã: lumen requirũt lumine / deum fatentur munere. Lauachra puri gurgitis celestis agnus attigit / peccata que non detulit nos abluendo sustulit. Nouũ genus potentie: aque rubescũt idrie: vinũq; iussa fundere mutant vnda originem. Gloria tibi dñe qui apparuisti hodie cũ patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Hic ℣. ℣. in fine dñi hym. quidẽ metri: per totas octa. et in octa. ℣. Oẽs de saba venient. ℟. Aurũ et thus deferentes: et laudem dño annũciantes. ãn. Magi videntes stellã dixerũt adinuicẽ: hoc signũ magni regis est: eamus et inquiramus eũ et offeramus ei munera: aurũ et thus: et mirrã. ps. Magnificat. Oco. Corda nostra. vsq; ad matu. Ad cõpl. ãn. Vox de luce apparuisti christe: cui magi munera offerunt alla alla alla. ps. Cũ inuocarẽ. fo. cxiij. Cp. Tu in nobis. hy⁹. Saluator mũdi. ℣. Custodi nos dñe. ãn. Hodie. Oẽs de saba venient alla: aurũ et thus deferentes alleluya alla. ps. Nũc dimittis. Preces et cetera vsq; hoc cõpl. nõ mutat per totas oct. In die epyphanie. Ad mat. non dr. Jn ui. nec hy⁹. sed stati post Dñe labia. et Deus in adiuto. incipiat ãn. In. j. noc. ãn. Hodie dño filij dei adorate dñm in aula sancta eius. ps. Ipsũ. fo. cxiij. ãn. Psallite deo nostro psallite. psallite regi nostro psallite sapienter. ps. Oẽs gẽ. fo. cc. ãn. Omnis terra adoret te deus ⁊ psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo dñe. ps. Jubilate deo omnis terra psal. fo. cxxxij. ℣. Oẽs de saba. Tres lect. legãt de ypheria esaie. lv. Lectio. j.

OMnes sitientes venite ad aquas ⁊ qui nõ habetis argentũ: ppe rate / emite / ⁊ comedite. Venite emite absq; argẽto: ⁊ absq; vlla cõmutatione vinũ ⁊ lac. Quare appenditis argentũ non in panibus: ⁊ laborẽ vestrũ non in saturitate? Audite audientes me ⁊ comedite bonũ: ⁊ delectabit in crassitudine aia vestra. Inclinate aurẽ vestrã et venite ad me: audite ⁊ viuet anima vestra. Et feriã vobiscũ pactũ sempiternũ

misericordias dauid fidelis. Ecce testem populis dedi eū: ducē ac p̄ceptorē gentibus. Ecce gentē quā nesciebas vocabis: et gentes que te non nouerunt ad te current: ꝓpter dñm deū tuū/ et sanctū israel q̄ glorificauit te. Hec dicit dñs deus: convertimini ad me et salui eritis. Non ēt Qui hodierna die a iohāne. ℟. Illuminare illumināre hierusalem q̄ venit lux tua. Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabūt gētes in lumine tuo: ⁊ regesin splēdore ortus tui. Et. ſ. ij

QUerite dñm dum inueniri potest: inuocate eū dū p̄pe est. Derelinquat impius viā suā: ⁊ vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dominū et miserebitur eius: ⁊ ad deū nostrū quoniā multus est ad ignoscēdū. Non enim cogitationes mee cogitatiōes vestre: neq̄ vie mee vie vestre dicit dñs. Sicut enim exaltant celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris: et cogitationes mee a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit ymber et nix de celo et illuc vltra non reuertit: sed inebriat terrā et infundit eā ⁊ germinare eā facit: ⁊ dat semē serenti et panem comedenti: sic erit verbū meū quod egredietur de ore meo. Non reuertetur ad me vacuū: sed faciet quecūq̄ volui: ⁊ ꝓsperabitur in his ad que misi illud. Her. ℟. Oēs de saba venient: aurū et thus deferētes ⁊ laudē dño annūciantes. Alla alla alla. ℣. Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabum et saba dona adducent. Alla. Lectio. iij.

SUrge illuminare hierusalē q̄ venit lumen tuū: et gloria dñi super te orta est. Quia ecce tenebre operiēt terrā: ⁊ caligo populos. Super te autē orietur dñs: ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulabūt gētes in lumine tuo: ⁊ reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: omnes isti cōgregati sunt venerunt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere surgent. Tunc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabitur cor tuū. quādo cōuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gētū venerit tibi. Inūdatio camelorū operiet te: dromedarij madiā ⁊ effa. Oēs de saba venient: aurū ⁊ thus deferētes: ⁊ laudē dño annūciātes. Her. ℟. Reges tharsis. vrs ad vel.

Sar.

C In. ij. nocturn ān. Reges tharsis et insule munera offerent regi dño. ps. Deus iudicū. f. xxvj. ān. Oēs gentes quascūq̄ fecisti: venient. ⁊ adorabūt coram te dñe. ps. Inclina dñe. f. xxx. ān. Venite adoremus dñm: q̄ ipse est dñs deus noster. ps Ipsū. fo. xxxij. ℣ Reges tharsis ⁊ insule munera offerent. ℟ Reges arabū. Medie lec. de sermone beati leonis pape. Lectio. iij

QUelebrato p̄rime festiuitatis die quo intemerata virginitas humani generis saluatorem edidit: epyphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerātiā gaudiorū vt iter cognatarū solēnitatū vicina sacramenta: exultationis vigor ⁊ feruor fidei nō tepescat. Ad oim enī hominū spectat salutē: q̄ in cūctis mediatoris dei et hoim iā vniuerso declarabat mūdo: cū adhuc exiguo detineret opidulo. Quānis enim israelitica gentē ⁊ ipsius gētis vnā familiā delegisset/ de qua naturā vniuerse humanitatis assumeret: noluit tamē intra materne habitationis angustias ortus sui latere p̄mordia/ sed mox ab oibus voluit agnosci: qui dignatus est p oibus nasci. Tu. ℟. Magi venerunt ab oriente hierosolimā querētes et dicētes. Vbi est q̄ natus est rex iudeorum stellā vidimus ⁊ venimus adorare dñm. ℣ Cū natus esset iesus in bethleē iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes. Vbi. ſ. v

ITaq̄ magis in regione orientis stella noue claritatis apparuit: que illustrior ceteris pulchriorq̄ syderibus: facile in se intuētū oculos animosq̄ cōuerteret: vt cōfestim aduerteretur non esse otiosum. quod tā insolitū videbatur Dedit ergo aspicientibus intellectū q̄ p̄stitit signū ⁊ quod fieri intelligi fecit inquiri: ⁊ se inueniendū obtulit requisitus Sequūtur tres viri superni luminis ductū: ⁊ p̄cuij fulgoris indicū intēta cōtēplatione comitātes ad agnitionē veritatis/ gratie splēdore ducūt q̄ hūano sensu significatū sibi veri regis ortū/ estimant in ciuitate regia esse querendū. Sed qui serui suscepit formā ⁊ non iudicare venerat sed iudicari: bethleē p̄relegit natiuitati/ hierosolimā passioni. Herodes vero audiens iudeorū principem natū: successorē suspicatus erpauit/ et motus ne-

g iij

cem salutis auctori. falsum spondet obsequiū. Quā fleret foret si magorū unita retur fidē: z auerteret ad religionē quod disponebat ad fraudem. Tu autem. ℣. Interrogabat magos herodes quod signum vidistis super natum regem: stellam magnam fulgentem cuius splendor illuminat mundum. Et nos cognouimus et venimus adorare dominum. ℟. Vidimus stellā eius in oriente. Et nos. Lectio sexta

Occa stulte emulationis impietas: que perturbandum putas diuinum tuo furore consilium. Dominus mundi temporale non querit regnū: qui prestat eternum. Quid incōmutabilem dispositarum rerum ordinem vertere: et aliorum facinus preoccupare conaris? Vox christi non est temporis tui. Ante condendū est euangelū: ante predicandum est regnū dei/ ante salutares donande: ante sunt facienda miracula. Cur quod aliem futurū est operis/ tui esse vis crimen: et non habiturus effectū sceleris in solum te reatū precipitas volūtatis? Nichil hac molitione perficis: nichil peragis. Qui volūtate natus est: arbitrij sui potestate morietur. Consūmāt ergo magi desiderū suū: et ad puerū dominū nostrum iesum christū eadem stella precunte perueniunt. Adorant in carne verbum in infantia sapientiā: in infirmitate virtutem: et in hominis vera te dominam maiestatis. Tu autem. ℟. Tria sunt munera preciosa que obtulerunt magi domino in die ista: et habent in se diuina mysteria. Jn auro vt ostendatur regis potentia: in thure sacerdotiū magnum considera. Et in mirra dominicam sepulturam. ℣. Salutis nostre auctorem magi venerati sunt in cunabulis: et de thesauris suis mysticas ei munerū species obtulerunt. Jn auro. Gloria patri. Et in mirra. ¶ In tertio nocturno Ant. ℍ luminis impetus letificat alleluya ciuitatem dei alleluya. ℣. Deus noster refugium. ℣. ℟. ān. ℍ dorate dominum alleluya, in aula sancta eius alleluya. ℣. Cantate domino. ℣. ℟. ān. ℍ dorate dominum alleluya: omnes angeli eius alleluya. ℣. Dominus regnauit exultet. ℣. ℟. ℣. Omnes gentes quascunq; fecisti. ℟. Venient et adorabunt coram te domine. ¶ Lectio sancti euangelij secundum Mattheum.

Cum natus esset ihesus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolimam dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeorum? Et reliqua. Omel. beati greg. pape

Sicut er lectione euāgelica fratres audistis celi rege nato rex terre turbatus est: quia nimirum terrena altitudo confunditur/ cū celestis celsitudo aperitur. Sed querendum nobis est quidnam sit q; redemptore nato pastoribus in iudea angelus apparuit: atq; ad adorandum hunc ab oriente magos/ non angelus sed stella perduxit. Quia videlicet iudeis tanq; ratione viuentibus/ rationale animal id est angelus predicare debuit: gentiles vero quia vti ratione nesciebant: ad cognoscendū deum non per vocem/ sed per signa perducuntur. Quia et illis prophetie tanq; fidelibus non infidelibus: et istis signa tanq; infidelibus non fidelibus data sunt. ℣. Hodie i iordane baptizato domino aperti sunt celi: et sicut columba super eum spiritus mansit et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. ℣. Celi aperti sunt super eum: et vox patris audita est. Hic est filius. Lectio octaua.

Et notandum q; redemptorem nostrum cum iam perfecte esset etatis eisdem gentibus apostoli predicant: cūq; paruulum et necdum per humani corporis officium loquentem/ stella gentibus denunciat. Quia nimirum rationis ordo poscebat vt loquentem iam dominū/ loquentes nobis predicatores innotescerent: z necdū loquentem elementa muta predicarent. Sed in omnibus signis que vel nascente dño vel morientem monstrata sunt: considerandū nobis est quanta fuerit in quorūdam iudeorū corde duricia que hunc nec per prophetie donum nec per miracula agnouit. Omnia quippe elementa auctore suū benisse testata sunt. Vt enim quiddā de eis vsu humano loquar: deum hunc esse celi cognouerūt: quia protinus stellam miserunt.

Mare cognouit: quia sub plantis eius se calcabile prebuit. Terra cognouit: qz eo moziente contremuit. Sol cognouit: quia lucis sue radios abscondit. Sara et parietes cognouerunt: quia tempoze moztis eius scissa sunt. Infernꝰ cognouit: qz hos quos tenebat moztuos reddidit. Tu autem. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes et adozate dominũ quia hodie apparuit Lux magna in terris. ℣. Pater enim auditur in voce: filius manifestatur in homine: spiritussanctus dinoscitur in columbe specie. Lux magna. Lectio nona.

Hinc quem deum omnia insensibilia elementa senserunt: adhuc infidelium iudeozum coꝛda deũ esse minime cognoscũt. Et durioza saxis scindi ad penitentiam nolunt/eumqꝫ confiteri abnegant: quem elementa (vt diximus) aut signis aut sectionibus deũ clamãt. Qui etiam ad damnationis sue cumulum eum quem natum despiciunt: nasciturum longe ante prescierunt. Et non solũ quia nasceretur nouerant: sed etiã vbi nasceretur. Nam ab herode requisiti locum natiuitatis eius erpzimũt: quẽ scripture auctozitate didicerunt. et testimonium proferunt quo bethleem honorari natiuitate noui ducis ostenditur. vt ipsa eozum gemina scientia ꝫ illis fieret ad testimonium dãnationis/ꝫ nobis ad adiutoziũ credulitatis. Quos profecto bene ysaac cum iacob filium suum benedicere designauit: qui et caligans oculis sed propheta[n]s: in presenti filium nõ vidit. cui tamen multa in posterum predixit: quia nimirum iudaicus populus prophetie spiritu plenus ꝫ ceteꝰ eum de quo in futurum multa predixit: in presenti positum non agnouit. ℟m.

In columbe specie spiritussanctus visus est: paterna vox audita est. hic est filius meus dilectus in quo michi bene cõplacui. Ipsum audite. ℣. Vox domini super aquas deus maiestatis intonuit dominus super aquas multas Pater. Gloria. Ipsum.

Dum istud vltimum. ℣. cũ suo ℣. et cum suo Gloria cantur. precedat dyaconus cũ subdyaco. et thuribulario et cerofera. ꝫ acolito crucẽ ferenti/omnibus in solenni apparatu indutis ad thurificandum altare. et accepta benedictione ab executoze officij ad cantandum euangelium: hoc modo incipiatur. ℣. Dñs vobiscum. Et cum spũ tuo. Sequẽtia sancti euãgelij secundum Lucã. iij. Gloria tibi dñe.

Luce .iij.

Factum est autẽ cum baptizaretur omnis populus: et iesu baptizato et ozãte apertum est celum. Et descẽdit spiritussanctꝰ coꝛpali specie sicut columba in ipsuꝫ. Et vox de celo facta est. Tu es filius meus dilectus: in te cõplacuit michi. Et ipse iesus erat incipiens quasi annozum triginta: vt putabatur filius ioseph. Qui fuit heli. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit ianne. Qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naũ. Qui fuit heli. Qui fuit nagge. Qui fuit maath. Qui fuit mathathie. Qui fuit semei. Qui fuit ioseph. Qui fuit iuda. Qui fuit iohanna. Qui fuit resa. Qui fuit zoꝛobabel. Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi Qui fuit thosaz. Qui fuit elmadã. Qui fuit her. Qui fuit iesu. Qui fuit eliezer. Qui fuit ioꝛym. Qui fuit matath. Qui fuit leui. Qui fuit symeõ. Qui fuit iuda Qui fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachiz. Qui fuit melcha. Qui fuit menna. Qui fuit matatha. Qui fuit nathã. Qui fuit dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit salmon. Qui fuit naason. Qui fuit aminadab. Qui fuit arã. Qui fuit esrom. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit ysaac. Qui fuit abꝛahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachoꝛ. Qui fuit seruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phaleth. Qui fuit heber. Qui fuit sale. Qui fuit chainam. Qui fuit arpharat. Qui fuit sem. Qui fuit noe. Qui fuit lamech. Qui fuit mathusale. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit melaleel. Qui fuit chaynã. Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adam. Qui fuit dei. Jesus autem plenus spiritussancto

regressus est a iordane Finito euange. statim incipiat sacerdos in stallo suo in capa serica alta voce hm **Te deū.** Dum cantatur ps. sacerdo. thurifi. alta. vsus Omnes de sa. ℂ In laudibus. ān.

ANte luciferum genitus et ante secula dominus saluator noster hodie mundo apparuit. ps **Domin⁹ regna.** fo. vj. ān. **Ie**nū lumē tuum hierusalem: ⁊ gloria domini super te orta est: ⁊ ambulabunt gētes in lumine tuo alla. ps. **Jubilate.** fo. vj. ān. **H**pertis thesauris suis obtulerunt magi domino aurū thus et mirrā alla. ps. **Deus de⁹.** fo. vj. ān. **M**aria ⁊ flumina benedicite dño: hymnū dicite fontes domino alla. ps. **Benedicite.** fo. vj. ān. **T**ria sunt munera que obtulerunt magi domino: aurū thus ⁊ myrrā filio dei regi magno alla. ps **Laudate** fo. vij. Ep. **Surge illumiare hierlm.** hy⁹.

A Patre vnigenitus ad nos venit per virginem / baptisma cruce cō secrans: cunctos fideles generans.

Celo celsus prodiit: suscepit formam hominis: factura morte redimens / gaudia vite largiens.

Doce te redemptor quesumus illabere propitius: clarūq; nostris sensibus lumen prebe fidelibus.

Dane nobiscum domine / nocte obscuram remoue / omne delictum abluе / piā medelam tribue.

Quem iam venisse nouimus redire itē credimus / tu sceptrum tuum inclitum / tuo defende clipeo.

Gloria tibi domine qui apparuisti hodie. ỽ. Vox dñi super aquas. ℟. Deus maiestatis intonuit dominus super aquas multas. ān.

Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia quoniam in iordane lauit christus eius crimina: currunt cū muneribus magi ad regales nuptias: ⁊ ex aqua facto vino letātur cōuiue alla. ps. **Bndict⁹.** fo.

DEus qui hodierna die vnigenitū tuum gentibus stella duce reuelasti: concede propitius / vt qui iam te ex fide cognouimus: vsq; ad contemplandam speciē tue celsitudinis perducamur Per eundem. ℂ A. j. ān. Ante luciferum ps. De⁹ in nomine. fo. ij. ān. Gratias. Quicunq; fo. ij. ℟. Jesu christe cū alla. ỽ. Qui hodie mundo apparuisti. hic etiam ỽ. dicitur quotidie per octauā et in octa. ℂ Ad. iij. ān Venit. ps **Legē pone.** fo. xj. Cpm. **Surge illuminare.** ℟. Omnes de saba venient. Alla alleluya. ỽ. Aurū et thus deferentes et laudem domino annunciantes. Alla alla. ỽ. Reges tharsis. ℟. sine alla. Oratio **Deus qui hodierna.** ℂ Ad. vj. ān. Apertis thesauris. ps. **Deus** fecit. folio. xij. Capitulum.

SUper te autem hierusalē orietur dominus / et gloria eius in te videbitur ⁊ ambulabūt gētes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui. ℟. Reges tharsis ⁊ insule munera offerēt alla alla. ỽ. Reges arabum ⁊ saba dona adducēt alla. ỽ Adorate dominum. ℟. In aula sancta eius. sine alla. Oratio vtō ℂ Ad. ij. ān. Tria sunt. ps **Mirabilia.** folio. xiij. Capitulum.

OMnes de saba venient: aurum et thus deferētes / ⁊ laudem domino annunciantes. ℟. Adorate dominū. Alla alla ỽ. In aula sancta eius. Alla alla. ỽ. Adorate deū. ℟. Omnes angeli eius. sine alla. Oratio vtō. ℂ Ad vesp. an. Cecū principiū. ps. **Dixit dominus.** fo. xxviij. Cpm. **Surge illuminare.** ℟. Tria sunt. hymnus. **Hostis herodes.** ỽ. Omnes de saba. ān. **H**odierne venerūt magi in bethleem adorare dominum: ⁊ apertis thesauris preciosa munera obtulerūt. aurum sicut regi magno: thus sicut deo vero: mirram sepulture eius alla. ps. **Magnificat.** Oratio. **Deus qui hodierna.** ℂ Quotidie per octa. Ad mat. Inuita. Christus apparuit nobis Venite adorem⁹. ps **Venite.** hy⁹. **Hostis herodes.** ān Afferte. ps **Jpm.** fo. xviij. ⁊ cetere ān. cū suis ps. sicut in pria die dicuntur: preter lectā que erit Homo natus. ps **Fundamenta.** fo. xxx. ℂ Die. ij. ỽ. Oēs de saba. Lectiones de sermone dñi leonis pape. Leō. j.

GAudete in domino dilectissimi iterum dico gaudete: quoniam in cui interuallo temporis post solennitatem natiuitatis christi festiuitas declarationis ei⁹ illuxit. Et quē in illo die virgo peperit: in hoc mundus agnouit. Verbum enim caro factum ita susceptionis nostre tempe rauit oportunitate: vt iesus natus et credentibus manifestus / ⁊ persequentibus esset occultus Jam tunc ergo celi enarrauerunt gloriam dei / et in omnē terram sonus veritatis exiuit: quādo et pastorib⁹

ererctus angelorũ saluatoris editi annunciator apparuit ⁊ magos ad cũ adorandum previa stella perduxit vt a solis ortu vsq; ad occasum veri regis generatio chorusc̃aret/cum rerum fidem et regna orientis per magos discerent: et romanum imperium non lateret. Tu autem. ℟m. Illuminare. Lectio secunda.

SEuitia namq; herodis volens primordia suspecti sibi regis extinguere: huic dispensationi nescies seruiebat: vt dũ atroci intentus furori/ igno tũ sibi puerum indiscreta cede infantũ persequeretur: annunciatum celitus dominatoris ortum insignior vbiq; fama loqueretur: quam promptiorem ad narrandum diligentioremq; faciebat ⁊ superne significationis nouitas: ⁊ cruentissimi persecutoris impietas. Tunc autem etiã in egypto saluator illatus est vt gẽs antiquis erroribus dedita: iam ad vicinam salutem per occultam gratiam vocaretur. et que nondum ab animo reiecerat superstitionem: iã hospitio reciperet veritatẽ. Merito igitur dilectissimi dies iste apparitione domini cõsecratus/ specialem in toto mundo obtinuit dignitatem. Que in nostris cordibus digno debet splendore clarescere. vt rerũ gestarũ ordinem non solum credendo: sed etiam intelligẽdo veneremur. Quantam enim gratiarum actionem debeam⁹ deo pro illuminatione gentium: probat erectatio iudeorum. Tu autem domine. ℟m. Omnes de saba. ij. Lectio tertia.

QUid enim tam cecũ/ quid tam lucis alienum: q̃ illi sacerdotes et scribe israelitarum fuerũt: qui percunctantibus magis ⁊ herode querente vbi christus secũdum scripturarum testimonia nasceretur: hoc responderunt de prophetico eloquio quod indicabat stella de celo? Que vtiq; poterat magos hierosolymis ptermissis vsq; ad cunabula pueri (sicut postmodum fecit) sua significatione perducere: nisi ad confutandã iudeorum duriciã pertinuisset vt non solũ ductu syderis: sed etiam ipsorum professione innotesceret natiuitas saluatoris Jam ergo ad eruditionem gentium propheticus sermo transibat/ et prenunciatum antiquis oraculis christum alienigenarũ corda discebant: cũ iudeorum infidelitas veritatem ore proferret: ⁊ mendacium corde retineret. Noluerũt enim agnoscere oculis quem de sacris indicabant libris. vt quem non adorabãt in infantie infirmitate humilem: postea crucifigerent in virtutũ sublimitate fulgẽtem. Tu autẽ. ℟ Reges tharsis. ij. Quotidie per octa. et in octa. dicitur ps. Te deũ Et semper ante laudes ℣. Omnes de saba. nisi quãdo dicitur ante lectiones tũc enim dicitur ℣. Reges tharsis. ℣ In laudibus hec sola ãn. Ante luciferum. ps. Dominus regnauit. Cõm. hy⁹. ⁊ ℣. sicut in prima die. He sequentes aũe dicuntur per octa. super ps̃m. Benedictus ⁊ Magnificat. et non alie: cũ frequenti repetitione nisi in dñica. ãn. Stella ista sicut flãma chorusc̃at et regem regum deum demonstrat: magi eã viderũt ⁊ christo regi munera obtulerũt. ãn. Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrantes domũ obtulerunt domino aurum thus ⁊ mirram. ãn. Vox de celis sonuit et vox patris audita est: hic est filius meus dilect⁹ in quo michi complacuit: ipsum audite. ãn. Admoniti magi in somnis ab angelo per aliam viam reuersi sunt in regionem suã. Et semper dicatur hec oratio Deus qui hodier. Nũq; enim per totum annũ pretermittatur hec dicio ho dierna die/ de orationib⁹ per totas oct. Tamen q̃cunq; dicũtur tales orationes extra oct. pretermittat omnino. In do. infra octa. et in ipsis octa. dicant ãe. super ps̃. Magni. et Benedictus sicut in prima die: et semp cũ hac oratione. Deus qui hodier. Nulla fit memo. de omnib⁹ sctis ad vẽ. nec ad matu. de die per octa. quia chorus regitur. Pẽo de sancta maria fiat quotidie p octa. ad vesperas cũ hac ãn. Quando natus. ⁊ ad matutinas cũ hac ãn. Ecce maria. cum ℣. et oratione. vtẽs dictum est. Si festũ alicuius sancti. ij. lec. infra octa. euenerit. nichil fiat de festo. nisi tantum memo. advesp. ⁊ ad mat. et ad missam. Ad. j. ãn. Ante luciferum. ps. Deus in nomine. ãn. Te iure. ps. Quicunq;. Ad. iij. et ad alias horas. ãe. cp. ℣. sicut in prima die dicuntur: cũ oratione

Deus qui hodier. Ad. deū ān. Terram prin cipū. ps. Dixit dominus. cōm. Surge illuminare. hymn. Hostis herodes. ḥ. Omnes de saba. Super pm. Magnificat. ymna de sup adiectis āis p ordinē. oratio Deus qui hodier. Ad has deū fiat mēo. de martyribus luciano socijsq; eius. ān. Gaudent in celis. ḥ. Letamini. oco de cōmuni plurimorum martyrum non ponit. Deinde fiat memo de sancta maria. Die iii. ḥ. Reges tharsis. Lectiones de sermone beati maximi epi. Lectio prima.

AUdistis fratres charissimi lectionem euangelij salutaria presentis diei sacramenta recitātem auditis qualiter christus dominus qui in hunc mundum latenter aduenit paulatim dignat⁹ est suā mortalibus aperire maiestatē: q̄q̄ charissimū latere inter obscura seculi lumen celeste non poterat. Denuq; cū visitationem suam necdū terra cognosceret: celū sua gaudia ac totius mundi letitiā caldeis stupentibus tacito in sydere loquebatur. Et cum quis quantus deus esset nec dum infidelis posset videre iudea: tā tūc gloriam eius indicijs erectata celestib⁹ gentilitas sentiebat. Noua enim stella: nouū aduentalle hominē reuelabat. Et ita reuerā nouū vt cum deus esset filius induceret carnē sine generatione carnali: et haberet secundum hominem tempus nascendi qui secundum deū naturitatis unum non habebat. Nouū nimirum erat vt unigenito altissimum quem non capit celum: paruissimi tuguri minimum presepe sufficeret. Nouū erat / vt qui in celestibus cum deo patre regnabat: terrena matre cōtentus / vagitus infantie daret in pannis. Tu autem domine miserere. Item Magi veniunt. iii. Lectio secunda.

LEtemur itaq; fratres totisq; gaudijs exultemus: quia nobis natus est christus et femina / nobis iacuit in presepi / nobis vagiebat in cunis / nobis arridebat in stella. Totū enim nobis proficiebat: quicquid saluator hois agebat in homine. Aut itaq; euangelicus sermo Ecce enim magi ab oriente aduenerunt hierosolymam dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeorū? Vidimus stellam eius in oriente: et venimus adorare eū. Quousq; iudee duriſſime / obtusa aure / clausis oculis / et infido corde persistis? Ecce iā post illa patriarcharū precomia / post vaticinia prophetarum: christus a gentibus predicatur. Si patribus tuis credere detractas / qui ab initio seculi eterni regis aduentum innumeris sacramentis vocibus cecinerunt: crede deī his tādē qui cum non adhuc post tempora nasciturum / sed iam apud te et tibi natū esse testantur. Que tanta est in pectore tuo mortifere obstinationis auersio / vt solus non audias quod omnes loquūtur / solus refugias quod vniuersitas credit / solus certe videre contemnas quod splendet e celo? Apud te virgo concepit: et virginis tue partum alienus agnoscit. Tibi salutem tuā angelice voces persuadere non possūt: et ad christū tuū vna caldeos stella perduxit. Tu. ℟. Interrogabat. ḥ. ecō. iii.

VBi est (inquiunt magi) qui natus est rex iudeorum? Vidimus stellā eius in oriente: et venimus adorare eū. In his impletum est illud quod prophetico sermone predictum est. Quibus nūciatum nō est de eo videbunt: et qui nō audierūt intelligēt. Ecce enim caldeus cui neq; nunciatū de christo fuerat / neq; audierat: vidit stellam christi / et adesse eum intellexit in stella. Adorāt itaq; magi dominum et offerunt ei munera: vt impleretur illud quod ait ille prophetarū princeps dauid. Afferte domino patrie gentium: afferte domino gloriam et honorem. Domino et domino quod ait: dominum illum esse secūdum deum / et dominum secūdum hominem / mystico sermone declarat. Quod enim deus est: creator est mundi. Quod autem homo est: redemptor est mundi. Quomodo ergo nō priuilegio utriusq; substantie dominus est omnium christus / qui sibi vniuersa aut creatione aut redemptione subegit? Afferte (inquit) domino: gloriam et honorē. Honoris ergo est charissimi quod offerunt gentiles munera: glorie quod adorant. Tu. Item. Stella quā viderant magi ab oriente: antecedebat eos donec veniret ad lo-

cum vbi puer erat. Videtes autem stellam. Gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrantes domũ inuenerunt puerum cum maria matre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum. Videntes. Gloria. Gauisi. Et cetera vt supradictũ est. Hemo. de mar. ãn. Istorum. ℣. Mirabilis. Oco de cõmuni. Die. iiij. ℣. Oẽs gentes quascũq; fecisti. Lectiones de ser. bti marimi episcopi. lcõ. j.

Beati marimi epi. et cop.

Alt prophetarum precipuꝰ esaias sicut audistis charissimi. Illuminare illuminare hierusalem: adest enim lumen tuũ/ et maiestas domini in te orta est. Hierusalem vero manifestum est esse fidelũ ciuitatẽ. Unde nos fratres qui portas celestis hierusalem cepimus introire/ illuminati salutaribus sacramentis/ in cõspectu dei nostri nouo gaudio necesse est vt exultemus: quia noua hodie stella nouum mundo hominẽ reuelauit. Hoc profecto die christus iesus a patre veniens/ deus ⁊ homo natus e femina: sub specie adorãtium caldeorum/ fidem gentium dedicauit. Qui q̃us diuinitatem suam nostri corporis obumbratione velaret: deum tamen esse illum celum prodidit/ et terra cognouit. Humilis quidem/ sed mirabilis venit: vt pariter in eo ⁊ assumpte carnis veritas/ et ineffabilis deitatis natura fulgeret. Tu autem domine ℟. Hodie in iordane. viij. Lectio secunda.

Quanq̃ nascentem illũ cunabula terrena susceperint: non tamen esse terrenum/ celeste signaculum testabatur. In cunis nãq; iacebat: sed radiabat e celo. Uagiebat apud iudeos: ⁊ apõ gentiles regnabat. In bethlẽ lactabatur a matre/ ⁊ in chaldea adorabatur a magis. Ait beatissimus euãgelista matheus. Ecce magi ab oriente aduenerũt dicentes. Ubi est qui natus est rex iudeorum? Quam bene ab oriente properare dicuntur/ qui adoraturi venunt sempiternum orientem: de quo dictum est. ⁊ visitauit nos oriẽs ex alto illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis sedẽt. Deinde subiungunt chaldei. Uidimus stellã eius: et venimus adorare eũ. Ecce inquiũt stellam eius vidimus. Bene ei⁹ quia q̃us omnes ab eodem create stelle ipsius sint. hec tamẽ proprie christi erat que specialiter eius nũciabat aduentũ. Et cetere quidem stelle facte sunt/ vt mũdi istius tempora cursusq; distingueret: hec vero prodire iussa est/ vt ipsum mundi dominũ et regni celestis adesse tẽpus ostẽderet. ℟. Dies sanctificatus. viij. lcõ. iij.

Alunt itaq; magi. Uidimus stellam eius: et venim⁹ adorare eũ. Ecce christum qui non habẽt habere volunt/ et inuenire contendũt. Judeus deũ suum refugit: paganus inquirit. Quod prorsus non agnouit: alienus intelligit. Gentilis stellam christi videt ⁊ venit: iudeus videt ⁊ inuidet. Sicut lectum est/ in sua venit: ⁊ sui eũ non receperũt. Uere iudea durissima suaq; infidelitate cecata nõ videbat qõ stella radiabat: nec audire poterat quod angeli cõclamabant. Igitur inquirentibus magis ac dicentibus/ vbi est qui natus est rex iudeorum: conturbatus est herodes/ ⁊ omnis hierosolima cum illo. Turbatur rex regno suo metuens credo/ nescius quia christus non veniebat regnum eius inuadere sed saluare: ⁊ q⁹ nulli inferret mortẽ qui esset vita cunctorum. Et cũ ambularent magi stella (sicut lectũ est) quã viderant in oriẽte antecedebat eos: donec venit ⁊ stetit supra vbi erat puer. Uenit (inquit) et stetit supra: vbi erat puer. Nunquid nõ dicere ⁊ clamare videbatur/ hic est puer quẽ natũ testabar e celo/ hic est rex ille magn⁹/ qui venit celesti imperio regnum sociare terrarum? ℟m. Uidentes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: et intrãtes domum inuenerunt puerum cum maria matre eius/ ⁊ procidentes adorauerunt eũ. Et apertis thesauris suis. Obtulerunt ei munera aurũ thus et myrrã. ℣. Stella quã viderãt in oriẽte antecedebat eos: vsq; dum veniens staret supra vbi erat puer. Et apt̃is. Gl̃ia. Ob. Die quinta/ sexta ⁊ septima: idem ordo seruetur de ℣. et ℟. q̃ in precedẽtib⁹ diebus. Die. v. Lectiones de sermone bti marimi epi. lcõ. j.

Beati marimi epi. et cop.

Alutare nobis est fratres atq; conuenens. vt cõcurrentes ad festa dominica ⁊ mysteria saluatoris nostri/ de cuius natiuitate gauisi sumus/ de eius etiã ma-

nifestatione letemur: quia sicut nascendo gloriosus est dei filius ita apparendo mirabilis. Mirū namq; q̄ christus processit ex virgine: nec minus magnificū q̄ ostensus est e celo. Mirū valde q̄ nouum hoiem terra suscepit: stupendū nihilominus q̄ nouum hunc hoiem noua de celo stella prodiderit. Apud iudeam christus in presepe pastorib⁹ vagiebat: et in chaldea magorū oculis inter sydera choruscabat. Apud iudeos lordebat in pānis: apud gētiles fulgebat in gloria. Et quidē necesse erat / vt celor dñm testimonū celeste precederet: et auctorē lucis signū luminis reuelaret. Magnū hoc fratres tremēdūq; mysterū cū vnus idēq; annūciat de pte de⁹ / z homo de matre: vn⁹ idē q̄ filius femine z filius maiestatis / vn⁹ idēq; hoim particeps z dñs angelorū. Lect. ij.

Quis enim valeat estimare q̄ti sacramēti / quātaq; sit gloria / q̄ ille sugit vbera qui pascit oia / et qui vniuersis animātibus viuendi substantiā prestat e celo ob salutem terrestrium terreno lacte nutritur? Null⁹ ergo ambigat / nemo contek q̄ christus in terra degens fulgebat in celo: quia sic venit ad terras vt non relinqueret celū. Et inde est q̄ virginalem hunc puerū laudāt angeli / mirantur pastores / celum attestatur / venerantur et magi: quia mystica eius natiuitas sempiterno gaudio z terrā letificant et celum. Hunc ergo regem celestū hoinūq; rectorem / sub carnis mysterio dementem inuidus tremit herodes: iudea infidelis abiurat. Tremit herodes infātem regie dignitatis: quia bonitatē nascētis ignorat. Abiurat christum iudea quē predicat / quia impietatib⁹ suis metuens iustū iudicis refugit equitatem: et scelerum suorum obcecata tenebris / sola videre nō potest quod oīb⁹ splēdet e celo. Et cum oīm patriarcharū doctrina at prophetica sanctorūq; virorū eloquia ad agnitionē filij dei iudaica corda non fleterint: vnius stelle radius fidem gentium suscitauit. Tu autem. Lectio iij.

Que tāta permutatio fratres / que ve ista cōuersio est? Apud iudeos propheta loquitur nec auditur: apud gētiles stella tacet / z suadet. Vere sicut scriptum est / quibus non est nunciatū de eo videbunt: et qui nō audierunt intelligēt. Ecce enim chaldei quibus nunq̄ fuerat huiusmodi mysterū predicatū / intellexerunt natiuitatem christi: ipsumq; christum sollicite perquirunt / celo monstrāte. Nec sane a quibuscūq; vlubus obscuris abiectisq; hominibus hec sunt vel intellecta vel visa: sed a chaldeis / id est apd̄ quos superstitionū regnabat error. In his ingressus mundum christus primitias fidei salutaris inuenit: et factū est inter iudeos et gentiles quoddam perfidie fideiq; certamen. Nato enim christo exultabat chaldea: z tota cum suis principibus hierosolima torquebatur. Insectabatur iudeus: magus adorabat. Herodes acuebat gladiū: chaldeus munera preparabat. Tu autem.

Die. vj. lec. de ser. dñi maximi. lectio. j.

Licet fratres charissimi de solēnitate hui⁹ diei veterum sit diuersa traditio: vna tamē sācte deuotiōis est fides. Et q̄q̄ nōnulli hodie dominum nostrū iesum christum stella duce venientib⁹ ad orīēte magis estiment adoratū / alij autē asserant eum aquas in vina mutasse / quidā vero baptizatū illum ab iohanne confirmēt: in oībus ille dei filius creditur / in omnibus est festiuitas nra. Nā q̄ magis vtiq; gentilib⁹ z adorare dñm z munera offerre conceditur: gentiū est prefigurata vocatio. Quod aque trāsformātur in vinū: religionis nostre designat archanū. Quodvero fluctis aquis iordanis baptizatur iesus: aque nostro baptismati cōsecrantur. Oportet itaq; fratres / vt aliqua nunc de ipso baptismate sanctitati vestre prout dñs donauerit proferam⁹: vt simul z humilitatē saluatoris nostri / et misteriorum gloriā cognoscatis. Predicabat in deserto iohānes baptismum penitentie populo peccatori: nō quo crimina commissa deleret / sed quo emēdaret errātes. Nam remissio peccatorum: christi gratie seruabatur. Lectio ij.

Confluebat igitur ad iordanē desiderio lauacri diuersorum copio-

sa multitudo/quor essent tam sceleratiactus/vita tam perdita: vt eos venerabilis baptista vipereo semini compararet. Inter huiusmodi homines ille virtutũ celestium dñs. ille qui respicit terram et facit eam tremerre christus iesus: nõ dignatur humilis et quietus ad seruuli sui baptismum pperare. Sed q̃d mirum de mãsuetudine saluatoris/si se pphete sui manibus inclinauit/q̃ se ab inimicis suis pallus est crucifigi? Quo properãte ad fluuiũ: talẽ iohannes circunstantibus turbis erupit in vocẽ. Ecce agn9 dei: ecce qui tollit peccata mũdi. Hoc est dicere. Cessate iam cessate a baptismo meo quo penitẽtia suscipit: ecce baptista per quẽ crimina dimittunt. Desinite viteri9 a cõseruo vestro baptizari velle: presens est dñs oim nostrũ qui baptizat ad vitã Illũ sequimini/illi credite/ab illo lauachrum salutis tota mente supplices postulate: a quo et egoipse baptista vester cupio baptizari. Lectio tertia.

NOn renuit quidem iesus estimonium vocis huius: sed qui per ordinem vellet vniuersa cõpleri: nichilominus baptizari se erpetit ab iohãne. Tũc baptista deuotus: baptizandi sui potentia tremefact9 ait. Ego debeo a te baptizari: et tu venis ad me? Id est/quoniam ego creatura sũ: tu creator. Ego seru9: tu dñs. Ego figura: tu veritas. At iesus ait. Sine modo. Sic enim decet nos implere oẽm iustitiã. Id est/quid nunc ista cõmemoras? Propositũ suscepte humanitatis implẽdum est. Tunc ille/q̃ presumere formidabat: velociter paruit pietis imperio. Baptizat ergo iesus: nõ sibi sed nobis. Baptizatur nõ vt purificetur aquis: sed vt aquas ipse sãctificet. Baptizat nouus homo: vt noui baptismatis cõstituat sacramentũ. Aperti sũt inquit ei celi. Estimo vt in celestib9 esset miraculum/de his que gerebãtur in terris: sicut ait scriptura. In quẽ concupiscunt angeli prospicere. Quõ enim non mirari poterant virtutes celorũ et dominationes/cherubin et seraphin/cum viderẽt dñm sabaoth in fluuio ab homine baptizari? Si dies dñ. infra octa. eucẽtiãt. ir. lect. de epy. et cãtentur ỹ. et ℟. de noc. suo ordine sicut in die epy. cũ Innit. Christus ap. hy9. Hostis herodes. ãe. et pt. sicut infra octa. dicuntur. Ad vtraslz vesperas omnia fiant sicut in prima die: preter ℟. quod nõ dicetur cum oratione Deus qui hodierna. Ad matu. lectio de sermone beati leonis pape. Lectio. j.

Beati leonis de hodierna festi.

CLamauis sciam dilectissimi/q̃ sãctitatem vestram hodierne festiuitatis causa nõ lateat/eamq̃ secundum cõsuetudinẽ euãgelicus nobis sermo reuelauerit: tamen vt michil nostri deest officij loqui de eadẽ quod dominus donauerit audebo. vt in cõmuni gaudio tãto religiosior sit omnũ pietas/quanto magis intellecta fuerit solennitas. Prouidẽtia misericordie dei dispositum habens percunti mũdo in nouissimis temporib9 subuenire: saluatorẽ omnium gentium prefinuit in christo. Vt quia et cũctas nationes a veri dei cultu impius error dudũ auerterat/et ipse peculiaris dei populus israel ab institutis legalib9 pene totus exciderat: cõclusis olim sub peccato omnium misereretur. Deficiente enim vbiq̃ iustitia/et toto mũdo in vana et maligna prolapso/nisi iudiciũ suum potestas diuina differret: vniuersitas hominũ sententiã dãnationis exciperet. Sed in indulgentiam ira trãslata est. Et vt clarior fieret exercẽde gratie magnitudo/tũc placuit abolẽdis pctis hoim sacramentũ remissionis afferri: quando nemo poterat de suis meritis gloriari. Tu aũt. Lectio. ij.

NAtus aũt dilectissimi ineffabilis misericordie manifestatio facta est/herode apud iudeos tenẽte ius regiũ vbi legittima successione cessante/et põtificũ potestate destructa/alienigena obtinuerat principatũ: vt veri regis ortus illius prophetie probaretur voce q̃ dixerat. Non deficiet princeps ex iuda neq̃ dux de femoribus eius/donec veniat cui repositum est: et ipse erit expectatio gentium. De quibus quondã beatissimo patriarche abrahe innumerabilis fuerat promissa successio/non carnis semine/sed fidei fecũditate generãda: et ideo stellar-

multitudim comparata: vt ab omnium gentium patre / non terrena sed celestis progenies speraretur. Tu au Lectio iii

AD creandam ergo promissã posteritatem heredes in syderibus designati / ortu noui syderis excitantur: vt in quo rei adhibitum fuerat testimonium / rei famularetur obsequiũ. Commouit magos habitatores remotioris orientis stellis ceteris stella fulgentior: & de mirãdi luminis claritate / viri ad hec experenda nõ inscij / magnitudinẽ significationis intelligunt. Agẽte hoc sine dubio in eorum cordibus inspiratione diuina / vt eos tãte visionis mysteriũ non lateret. et quod oculis ostendebatur insolitum: animus nõ esset obscurum. Deniq; officium suũ cum religione disponũt / et his se instruunt donis: vt adoraturi vnũ eum se credidisse demonstrẽt. auro honorantes personam regiam. murra humanam / thure diuinam. Lectio quarta

INgrediuntur itaq; iudaici regni principuam ciuitatem: & in vbe regia ostendi sibi postulant / quẽ ad regnãdum didicerant natũ. Cõturbatur herodes timet saluti sue / metuit potestati: requirit a sacerdotibus et doctoribꝰ legis quid de ortu christi scriptura predixerit. In noticiam venit quod fuerat prophetatũ: veritas illuminat magos / infidelitas obcecat magistros. Carnalis israel non intelligit quod legit: nõ videt quod ostendit. Citur paginis: quarũ non credit eloquijs. Cibi est iudea gloriatio tua? Cibi de abrahã patre ducta nobilitas? Ecce maior seruis minori: & alienigenis in sortem tue hereditatis intrantibus / testamenti quod in sola littera tenes / recitatione familiaris. Lectio quinta.

INtret in patriarcharum familiã gentium plenitudo: et benedictionẽ in semine abrahe (qua se filij carnis abdicant) filij promissionis accipiant. Adorent in tribus magis omnes populi vniuersitatis auctorem / et nõ in iudea tantum deus. sed in toto orbe sit notus: et vbiq; in israel sit magnum nomẽ eius: quoniã hãc elegit generis dignitatem vt sicut infidelitas in suis posteris conuicit esse degenerẽ / ita fidẽ omnibus faciat esse cõmunem. Adorato autẽ domino magi et omni deuotione cõpleta: secundum admonitionem somnij / nõ eodem quo venerant itinere reuertuntur. Oportebat enim vt iam in christum credentes / non per antique conuersationis semitas ambularent: sed nouam ingressi viam relictis erroribus abstinerent. Tunc etiam herodis vt vacuarentur insidie: qui in dominũ iesum christum impietatem doli per simulationẽ disponebat officij. Cinde quia spes istius erat soluta commẽti: in maiorem furorem iracundia regis ardescit. Lectio sexta.

QUam recolens tempus quod indicauerant magi / in oẽs bethleem pueros rabiem crudelitatis effundit / et cede generali in beatam ciuitatis illius descuit infantiam: estimans fore vt nullo illic paruulo nõ occiso / occideretur et christus. Sed ille qui sãguinem suũ pro redemptione mundi fundendum in aliã differret etatẽ: egypto se parẽtum ministerio subiectus intulerat / repetens scilicet hebree gentis antiqua cunabula / & principatum veri ioseph maioris prouidentie potestate disponens / vt illã duriorem omni inedia famem qua egyptiorũ mẽtes veritatis inopia laborabant. beniens e celo panis vite et cibus rationis auferret. Nec sine vlla ratione pararet singularis hostie sacramẽtũ: in qua primũ occisione agni salutiferum crucis signum / & pascha dñi fuerat prefiguratũ.

Lectio sancti euãgelij scõm Johãnem. s.

IN illo tẽpore: Vidit iohannes iesum venientem ad se: & ait. Ecce agnus dei: ecce qui tollit pcã mundi. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbi.

IOhãnes baptista et precursor domini saluatoris quẽ diu venturũ populis verbo predicauerat: ipsum iam venientem ad se sicut ex lectione sancti euangelij fratres modo cũ legeretur audistis / mor digito demonstrauit dicens. Ecce agnus dei:

ecce qui tollit peccata mūdi. Ecce agnus dei/ecce innotens ⁊ ab omni peccato immunis/ vt pote os quidē de ossibus adā/ ⁊ caro de carne adam: sed nullā de carne peccatrice trahit maculā culpe. Ecce qui tollit peccata mūdi/ ecce qui iustus inter peccatores/ mitis inter impios: hoc est quasi agnus inter lupos apparens/ etiā peccatores et impios iustificandi habet potestatē. Quomodo autē peccata mūdi tollat/ quo ordine iustificet impios: apostolus petrus ostendit qui ait. Non corruptibili argēto vel auro redēpti estis de vana vestra cōuersatione paterne traditionis: sed pretioso sanguine quasi agni incōtaminati ⁊ imaculati ihesu christi. Et in apocalipsi iohānes apostolus/ cuius est hoc euangelium. Qui dilexit nos (inquit) et lauit nos a peccatis nostris: in sanguine suo. Lectio octaua.

NOn solū autem lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo/ quando sanguinem suū dedit in cruce pro nobis/ vel quando vnusquisq; nostrū mysterio sacrosācte passionis illius baptismo aque ablutus est: verūetiā quotidie tollit peccata mūdi/ lauatq; nos a peccatis nris quotidie in sanguine suo/ cū eiusdē beate passionis ad altare memoria replicatur/ cū panis et vini creatura in sacramentū carnis ⁊ sanguinis eius inefabilis spiritus sanctificatione transfertur. Sicq; corpus et sanguis illius non infideliū manibus ad perniciem ipsorū funditur et occiditur: sed fideliū ore suā sumitur in salutem. Cuius recte figurā agnus in lege paschalis ostendit/ qui semel populū de egyptia seruitute liberās: in memoriā eiusdē liberationis per oēs annos/ imolatione sua populū eūdē sanctificare solebat/ donec veniret ipse cui talis hostia testimonū dabat. Oblatusq; patri pro nobis in hostiā odoreq; suauitatis/ mysteriūq; sue passionis oblato agno in creaturā panis vinīq; transferret: sacerdos factus in eternum secundū ordinem melchisedech. Lectio nona.

SEquitur. Johannes testimonū perhibens de dño: hic est (inquit) de quo dixi. Post me venit vir q̄ ante me factus est: q̄ prior me erat. Post me venit vir: post me natus est in mundo. Post me predicare incipiet mūdo/ qui ante me factus est: qui me potentia maiestatis tantū q̄tum sol lucifer licet post apparens/ antecellit. Quia prior me erat/ q̄ in principio erat verbū/ et verbum erat apud deum: et deus erat verbū. Post me venit vir: tēpus humane nativitatis quo iohanne posterior est intellige. Qui ante me factus est: primatū regie potestatis quo etiā angelis presidet intuere. Quia prior me erat: eternitatē diuine maiestatis qua patri est equalis intellige. Post me venit vir qui ante me factus est: quia prior me erat. Post me venit in humanitate qui ideo me precellit dignitate: quia prior me erat diuinitate. ℂ Ad laudes het sola ān. Ante luciferum. Ad vesp̄as vesp. et ad mātu. ān. super pīn. Benedictus. et Mag. sicut in die epy. sīle et ofo. Si dies pūctus infra oct. non cueñ. tūc in quarta fer. infra octa. legat hoc prēd. euāgel. ſz Vidit iohānes. Ad laud. vna sola ān sup oēs ps dr. Et super h. Būdictus. dr ān/ sicut in prima die: similiter ⁊ ofo. Ad primā ⁊ ad oēs alias hor. oia fiāt sicut infra oct. Sequētib⁹ vero diebꝰ tūc post dñicā infra octa. seruet ordo dictū: ita tamē q̄ in die lune semp̄ reincipiat hystō. Cū autē aliquod festū simpl. ir. lec. in octa. die contige. differatur vsq; ad primā fer. vacātem ipsius ebdo. vbi cōuenientius potest celebrari. Eadē regula fiat de oct. ascen. do. et dedicationis ecclie. ℂ In octa. epy. Ad vesp. ān. Tecū principium. ps. Dixit dñs. fo. xxxvij. ⁊ cetere añe et pi. Capitulum.

DOmine deus meus honorificabo te: laudē tribuā nomini tuo q̄ facis mirabiles res/ consiliū tuū antiquū verū fiat. ℟. In colūbe. hymn⁹. Hostis herodes. ℣. Omnes de saba. ān. Baptizat miles regem/ seruus dominū suū/ iohannes saluatorem/ aqua iordanis obstupuit/ columba protestabatur: paterna vox audita est/ filius meus dilectus. ps. Magnificat. fol. xlvij. Oratio.

DEus cuius vnigenitus in substantia nostre carnis apparuit/ presta quesumus: vt per eum quem similem nobis foris agnouimus/ intus re-

formari mereamur. Qui tecum viuit. Memoria de sancto hylario episcopo et confess. Confessor. dñs. Amauit. Oratio.

Adesto dñe supplicationibus nostris: et intercessione beati hylarij cõfessoris tui atq; pontificis cuius depositionẽ celebramus: perpetuã nobis misericordiã benignus ispende. Per rpm dñm. Cõo. de sancta maria. Ad matut. Inuitat. Christus apparuit. hymn. ãe. et ps. sicut in fa octa. th cãtus sup hymn. dicat sicut in die sup adictũ est. v. et R. in primo et tertio noct. sicut in prima die dicuntur. Nouem lectiones fiant. Lectio prima.

Festiuitatis nostre vt pbabiliter celebritatẽ colamus: ratiõẽ nosse debemus. Epipha-nia quã hodie obseruamus. greco nomine appellata: ostensionẽ vel apparitionẽ nostro sermone significat. Ideo autẽ ostensionis vel apparitionis hic dies dictus est: q hac die manifestis signis rpsde⁹ noster semetipsũ ostẽderit. Hodie enim vel a magis stellã illã sequentibus dñm nostrũ christum adoratũ esse confirmam: vel aquas illas in galilea a dño in vinũ esse cõuersas. Tu. Lectio ij.

Quorum ergo celebrauimus diem qua natus est dñs: hodiernã vero colimus qua est manifestatus. Manifestauit itaq; se: cum inaudito et mirifico opere aquas vertit in vinum. Sicut enim diuini operis est naturam condere: ita est et cõmutare. Itaq; eiusdem rei cuius creator erat: etiã recreator effectus est: quia facile er alio in aliud transferre opus suũ potuit: qui hoc ipsum poterat er nichilo proferre. Nam cũ ageretur celebritas nuptiarum: et (vt euangelũ loquitur) cum vinũ epulãtibus defecisset: vasa iussit dñs aqua impleri: que cũ impleta essent iussit hauriri. Lectio tertia.

O Insigne miraculũ: inter manus oculosq; ministrorum latenter celestis virtus operat. Res agitur: nec tamen quẽadmodũ agatur agnoscit. Latet ratio: effectus apparet. Unde illud: nisi q; oia que vult deus efficit: nisi quia illius totũ posse solũ velle est? Unde nisi quia tam magnifica potestas eius est: vt non immerito de eodẽ in ordinatione totius creature ypheta testetur: ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt? Mirũ hoc quidem: sed quid non mirũ in omni opere suo dñs ostendit? Sed vt hec ipsa altiora mysticus intellectus requirat: quid ille significabant nuptie: quibus christus intererat: nisi illas vtiq; quibus ipse christus ecclesijs iũgebatur: qui tãq; sponsus procedens de thalamo suo addesponsatam sibi promissam iure veniebat: vbi vtiq; er aquis vinum: id est er gentibus fideles conuersionem diuini operis effecit? Nouem lectiones de sancto hylario episcopo fiant cũ v. et R. de primo noctur. cõmunis hysto. vnius cõfessoris et pontificis. Lectio quarta.

Beatus hylarius pictauorum vrbis episcopus: regionis aquitanice fuit oriundus Qui apud gallicanas familias pre ceteris generositate preditus: nitore pectoris addito: velut lucifer emicuit diuinitus. Deniq; in laicali adhuc proposito constitutus: ecclesiastice regule ita disciplinis se cohercebat intentus: vt iam tunc vite moribus presignaret: q postea irreprehensibilis sacerdos in templo christi existeret. Nam nũc aliquos er fide sancte trinitatis instruebat: nunc alios ad pie religionis opera cõmonebat: nunc alios ad gaudia promissa regni celestis inuitabat. Itaq; dũ gratia meritorũ beati viri quotidie creseret: non potuit luterna ecclesie submodio esse: et si latere voluisset. Tu autem domine. Lectio quinta.

Diuina nãq; prouidentia ad sacri ministerij dignitatem predestinatus: cõcordante fauore populi sacerdos et rutor ecclesie est electus: et ad pontificatus honorẽ puectus. Cuius gloria toto post hec orbi emicuit: q pro sancte fidei defensione fideliter q constanter dimicauit. Cum igitur constantij imperatoris tempore: arriana heresis de sue perfidie radice venenata pullularet: vir sanctus diuinis armis precinctus quasi signifer bellegerator per medias acies sic se inter velanos fremitus et hostiles gladios hereticorum ingerebat: eisq; vi-

ctoriolo certamine insistebat. Nequibat enim hereticus ante insuperabilem eius facundiã aliquas errozis nebulas pretendere: quia sic eius eloquio premebatur/ vt nulla aversutia aduersus eum posset proficere. Unde factum est vt immanes catholice fidei perturbatozes videlicet valens ⁊ vrsacius imperatozi persuaderent: quatenus eum exilio condemnaret. Tu autem. Lectio sexta.

Itaq; in frigeã relegatus/ ad virtutum augmentum gratias agebat: quia quantũ longius pro christi nomine a proprio solo discedebat/ tantũ celo vicinioz fiebat. Finito autẽ quadriennio in eodem exilio: inde seleuciã cũ reliquis orientalibꝫ episcopis aduersus arrianos disceptaturus venire cõpellebatur/ imperatozis edicto. Qui dũ in quoddam castellum ingrederetur: florentia puella gentilis/ seruum dei aduenisse vociferando testabatur. Cum qua florentius pater eius et tota eius familia credidit: et a beato viro baptizari promeruit. Cũ vero seleuciam peruenisset/ ibidemq; victoriosozũ presulum examinatio hereticam prauitatem damnasset: mox de pspera synodo ad imperatozem legatio dirigitur/ cũ qua inclitus dei belator ad eundem proficisceretur/ vt non dãnata perfidia adhuc bel eo absente contra religionis dogmata erigeretur. Valens vero ⁊ vrsacius reatu perterriti conscientie/ imperatozis animũ ad hoc persuaserũt/ vt eũ ad gallias perurgeret redire. Ubi sepius factis synodis mũdum iam pene totũ errozẽ cõfusum: per eum ad viam veritatis fuisse adductũ/ confitetur lingua multozũ. Tres vltime lc. de exposicione euãge. Secũdũ Mattheũ. in illo tempoze.

In illo tempoze: Uenit iesus a galilea in iozdanem ad iohannem/ vt baptizaretur ab eo. Et reliqua.

Sermo exõmentario venerabilis bede pbri.

Lectio sancti euangelij quã modo fratres audiuimus: magnum nobis et in domino et in seruo dat perfecte humilitatis exemplũ. In domino quidem: quia cũ sit dñs omniũ non solum ab homine seruo baptizari/ sed etiã ipse ad hũc baptizandus venire dignatus est. In seruo autẽ/ quia cum sciret precursozem se ac baptistam sui saluatozis esse destinatum: memoz tamen proprie fragilitatis/ iniunctum sibi humiliter recusauit officium/ dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me? Sed quia omnis qui se humiliat exaltabitur/ et dominus qui in forma hominis propter homines instruendos humilis apparuit/ mox a deo patre quantũ super homines immo etiam super angelos ⁊ super omne quod creatum est emineret: apparuit/ voce delapsa ad eum huiusmodi a magnifica gloria/ hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. Et fidelissimus atq; humillimus seruus ille iohannes/ qui baptizari a domino ꝙ baptizare dominũ magis optauit: et ipsum baptizare dominũ ⁊ apertis sue mentis oculis descendentem super eũ spiritũ pre ceteris mortalibus videre promeruit. Lectio. viij.

Uerum quia breuiter ista prelibauimus: latius iam cuncta exposituri/ ipsum sacre lectionis videamus exordium. Tunc venit (inquit) iesus in iozdanem ad iohannem: vt baptizaretur ab eo. Uenit filius dei baptizari ab homine/ non antia necessitate abluendi alicuius sui peccati. qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius: sed pia dispensatione abluendi omnis nostri contagionem peccati qui in multis offendimus omnes. et si dixerimus quia peccatũ non habemus/ nosipsos seducimus ⁊ veritas in nobis non est. Uenit baptizari in aquis ipsarũ aquarum conditoz: vt nobis qui in iniquitatibus concepti et in delictis sumus generati/ secunde natiuitatis que per aquã et spiritum celebratur/ appetendum insinuaret mysteriũ. Dignatus est lauari aquisioz daticis/ qui mũdus erat a soziduis cunctis: vt ad diluendas nostrozũ soziges scelerũ/ omnia fluenta sanctificaret aquarũ. Nona bñdictio. In vnitate. Lectio. ix.

Dñica.j.post octa.epyphanie.

SEd quia humilimā dominū dispensationem et lectione euangelica cognouimus: etiā seruū humilimā obedientiam sollicita intentione videamus. Sequitur. Johānes autem prohibebat eum dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me? Et paulo illum ad se venisse vt baptizaretur aqua: cui nulla inerat que baptismo tergeretur culpa / immo qui per sui gratiam spiritus cūctam credentibus mundi tolleret culpam. Inde recte intelligitur quod hic dicit iohannes / ego a te debeo baptizari: hoc esse quod apud euāgelistā iohannē illo ad se venēte dixisse narratur / ecce agnus dei / ecce qui tollit peccata mūdi. Ab illo enim debemus omnes baptizari? qui ad hoc venit in mundū vt peccata tolleret mundi. Ab illo enim debuit ipse iohannes baptizari / id est a peccati originalis contagione mūdari. qui quis nullus inter natos mulierū maior: eo / tamen quasi natus ex muliere / culpe reuo non carebat: idcoq; cum ceteris mulierū natis / ab eo qui natus ex virgine deus in carne apparuit. opus habebat ablui. Tu autem. ℣. Omnes de saba venient. ℭ In laudibus ān.

VEterem hominem renouans saluator venit ad baptismū. vt naturā que corrupta est per aquam recuperaret: incorruptibile vestē circumamictans nos. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ān. Tu qui in spiritu et igne purificas humana contagia / deum ac redemptorem omnes glorificamus. ps. Jubilate. fol. vj. ān. Baptista contremuit / non audet tangere sanctum dei verticem: sed clamat cū tremore / sanctifica me saluator. ps. Deus deus meus. fo. vj. ān. ℭ Caput draconis saluator contriuit in iordanis flumine / ab eius potestate omnes eripuit. ps. Benedicite. fol. vj. ān. ℭ Magnum mysterium declaratur hodie: quia creator omnium in iordane expurgat nostra facinora. ps. Laudate dominū. fo. vj. ℭ. Domine deus. hymnus. A patre vnigenitus. ℣. ℭ Vox domini super aquas. ān. Vere curso: iohannes exultat cū iordane baptisato domino facta est orbis terrarū exultatio: facta est peccatorum nostrorum remissio sanctificans aquas / ipsi omnes clamemus miserere nobis. ps. Benedictus. Oratio. Deus cuius vnige. Mēo. de sancto hylario. ān. Euge serue. ℣. Justus germinabit. Oro. Adesto dñe. Mēo. de sancta maria. ℭ Ad.j. ān. Eleteem. ps. Deus in nomine. fo. ix. ān. Te iure. ps. Quicūq;. fol. ix. ℭ Ad.iij. ān. Tu qui in. ps. Legem pone. fol. xj. Cap. Domine deus. R. et v. licut in die epy. ad omnes horas dicūtur cū hac oro. Deus cuius vnige. ℭ Ad. vj. ān. Baptista. ps. Dixerit. fo. xij. Capitulū.

DOmine excelsum est brachiū tuū deus sabaoth corona spei quos ornata est gloria. ℭ Ad. ix. ān. Magnum mysterium. ps. Mirabilia. fol. xiij. Capitulū.

HAurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris / et dicetis in illa die / confitemini domino et inuocate nomen eius. ℭ Ad secundas vesperas ān. Tecum principium. ps. Dixit dominus. fol. xxvij. Capm. Domine deus. hymnus. A patre vnigenito. ℣. Vox domini. ān. Omnes aquarum sanctificati sunt christo apparente in gloria / orbis terrarum haurite aquas de fontibus saluatoris: sanctificauit enim nunc omnem creaturā christus deus noster. ps. Magnificat. Oratio. Deus cuius vnige. Mēo. de sancto felice episcopo et martyre. ān. Hic est vere martyr. ℣. Gloria et honore. Oratio.

COncede quesumus omnipotens deus vt ad meliorē vitā sancti felicis martyris tui exempla nos prouocēt: quatenus cuius solēnia agimus / etiam actus imitemur. Per christum dominū nostrū. Mēo. de sancta maria. Si vero octa. epyph. in sabbato contigerint: tunc erunt vespere in ipso sabbato de octa. et solen. mēo. de sancto felice in primis: et postea de dñica / deinde de sancta maria. Complet vero de die epy. non mutatur: siue sabb. fuerit siue non. ℭ Sciendum est q; in octa. epyphanie / assēsionis dñi / corporis christi / visitationis / assumptionis / et nati. beate marie / et dedica. ecclesie semp vltime secūde vespere erūt de octa. licet in crastino noua hystoria fuerit inchoanda. vel festum. ix. lec. vel cōmemoratio beate marie virginis celebranda fuerit. nisi fuerit tale festū. ix. lec. q; suas ñ. vel. habere nō poterit. ℭ Dñica. j. post oct. epy. ichoet hysto. Dñe in ira. Si vero octa. epy. in do. euen. et ips p;olirū fuerit tota septimana fiat de fest. sanctorū

scilicet de sancto felice/de sancto mauro/ martello/sulpitio/et de sancta maria: in ferta feria/et in sabbato de sancto wlstano: et in sequenti dñica inchoetur hystoria **Domine ne in ira.** cum sua mēoria tantū scilicet ad vtraq; vespe. matut. et missam. et totū seruitiū fiat de festo sanctorum fabiani et sebastiani. Tamen si tempus breue fuerit inter octa.epy.et septuagesimā:runt differatur fes. sanctorum fabiani et sebastiani: vsq; in crastinum sancti vincentij. Similiter fiat de sancto wlstano si tempus breue fuerit quando in dominica cōtigerit. Si fuerit prolixum tēpus inter dñicā qua incipienda est hystoria. **Domine ne in ira.** et septuagesimam:ꝫ festum sancti wlstani fuerit in eadem dñica: fiat mēoria de dñica ad vtraq; vespe. et ad matut. et ad missam que precedet memoriā beate marie. Eodemmodo fiat de festo sanctorū fabiani et sebastiani quando in dñica contigerit Si vero inter octa.epypha. et septuagesimā nulla dies dñica eueñ.tunc in dominica infra octa. vel in octa. epy.si dñica fuerit:fiat memo.ad vtraq; vesperas et ad matu.et ad missam de hysto. **Dñe ne in ira.** que precedet mēo.beate marie. In medijs autē feris tunc fiat feriale seruitiū: et nichil de hysto.dñicali. Et in eisdem feris officiū. **In excelso throno.** ꝫ **Omnis terra.** et **Adorate.** cātetur:scilicet cū propijs collectis epistolis et euang. tamen oratio prime dñice: scilicet **Tota queesumus dñe** dicit in illis tribus feris tam ad vesp. q̄ ad matu. et ad omnes alias horas. In alijs vero officijs. vt in **Omnis terra.** et **Adorate.** sue ppie collecte dicātur ad missam tantū et nichil fiat tunc de festis .ij.lect. que in illis tribus feris predictis contingere possunt: preter memoriā que fiet de eis ad vesp.et ad matut. de sancta maria:que precedō.mēo. de sancto spiritu. Si septuagesima vero in festo sancti wlstani forte contigerit: differatur festum vsq; in crastinū sancti vincentij. Eodēmodo fiet de festo sanctorū fabiani et sebastiani: et de sancta agnete:et de sancto vincentio. Cū autem vna dies dñica tantū inter octa.epy.ꝫ septuagesimā contigerit totum seruitiū fiat de dñica:et tantū mēoria de festis .ij. lect. que ibi contingere possunt. Festa autem ij.lec. differantur vsq; in crastinū sancti vincentij. In sequentibus vero feris tūc nichil fiat de feriali seruitio sed de sanctis si habeatur. Ita tamen q̄ due misse que restant cantande: videlicet. **Omnis terra.** et **Adorate.** in eisdem feris vel festis.ij.lec.si ferie non vacauerint:cātentur. Ita tamen q̄ cōme. btē marie ac festi loci non omittātur:et tūc fiat totū seruitiū de festis .ij.lc.que ibi cōtingere possunt vsq; ad missā tantū:et ad missā que erit de dñica: fiat mēo. de festo. Et si ita forte cōtigerit q̄ nisi vna missa dñicalis in predictis feris vel in festis poterit cantari ppter festū.ij. lec.et ppter cōmēmorationes:tūc missa dominicalis. **Adorate.** in aliquo festo.ij.lect. in capitulo cantetur. Si vero fes.sancti wlstani in prima dñica ante.ij.lc.forte contigerit:tūc oportet ex necessitate q̄ vtreq; misse predicte in capitulo cantentur. Si vero in dñica in qua incipienda est hysto. **Dñe ne in ira.** festum in lect.de quo propositi et collecte habeantur euenerit et hystoria dura tura fuerit:ita q̄ vna dñica ad minus ante.ij.lc. a festo vacauerit: tūc fiat de festo mēo.et medie lectiones Si autem nulla dñica a festo vacauerit ante.ij. tunc in prima dñica tota cātetur hystoꝝ.et de festo tūc fiat mēo. Si autē tres fuerint dñice inter octa.epy.et septuagesimam: ita q̄ tria officia intrent:scz **In excelso throno** et **Omnis terra.** et **Adorate.** tūc in feris post tertiā dominicā si vacauerint: dicātur eple et euangelia de .ij. dñica et quinta:in missis de die. Sciendū est q̄ in inceptione oim hystoriarū totius anni in quarū initio ad vesp.cāt̄ ℟.scz q̄ si hysto.a sua dñica vsq; ad aliā differat: vel in medijs feris cantatur: et in dñica in qua inchoāda erat facta fuerit mēo. deinceps ad ei⁹ inceptū. vbicūq; incipiat: nullū ad vesp.cāt̄ habit ℟.ꝫ vbi nō precesserit eius memoꝝ. semper cū ℟ incipitur.

De sancto felice hoc modo fiat seruitium ad matut. Inuitatorium. **Regem martyrum dominum venite.** hymnus. **Martyr dei qui unicum.**

Dñica.j.postocta.epyphanie.

Notandū est q̄ in oībus festis. iij. lect. extra tēpus paschē que fiunt de hystoria cōi nisi in fest. plurimarū virginū semper dicātur nouē āc. ℣ nouē pl. ante lec. cū vno ℣. et trib⁹ ℟. secūdū ordinē not. sicut sunt ordinati in hysto. ℣ hoc abvna do. vsq; ad aliā obseruet et sic interim reincipiatur huiusmodi seruitū. Et si fe. ix lec. in quo tota hystoria cantanda fuerit per ebdo. contigerit et in eadem ebdo. fest. iij. lec. de quo seruitū fieri debeat de eadē hysto. si similiter euene. tunc reincipiatur primus noc. hystorie. nisi ppria hystoria habeatur vel in die festi alia. ℟. fuerint notata Si in vna eadē ebdo. vno die contigerit fest. iij. lect. vnius martyr et alio die vnius abbatis: vel in vno die festum vnius abbatis et in alio die festū vnius confessoris et pontificis: in vtroq; festo dicantur ℟. de primo nocturno. Et est ratio: quia vt ordo. ℟. seruetur: ppter repetitionē vnius primi dicti non omittunt. duo primi non dicta euidēter nocturni. Et sic fiat in consimilibus. Ceruntamen si fest. vnius confessoris et fest. vnius mar. et subsequenter vnius abbatis trū lec. in vna et eadē ebdo. concurrant in festo abbatis dicantur ℟. de secundo nocturno. ne duo antedicta repetantur propter vnū ℟. minime primo dictū. Aut quotiens in festis alicuius confes. fiant medie lec. de vno abbate vel in fe. de vno abbate. de vno martyre. tunc semper ne vnicū ℟. repetatur in eisdem matu. dicantur. ℟. de. iij. noct. sancti. Similiter fiat quando fe. iij. lect. plurimorū martyrum. vel festum. iij. lect. plurimorū cōfes. in vna ebdo. cōtigerint. Tres lectiones fiant. Lectio prima.

Tēporibus dyocletiani et maximiani imperatorū / erat edictū per omnes puincias: vt libros diuinos ertorquerent de manib⁹ epiſcoporū ℣ presbiterorū. Tunc beatus felix epiſcopus ciuitatis tubzacensis cōprehensus: missus est carthaginem ad auolinū proconsulē. Cui auolinus dixit. Habes scripturas superuacuas? Felix epiſcopus dixit. Habeo scripturas sed vt asseris non superuacuas: quas cognosce a me nequaq; tradendas Auolinus ergo procōsul: misit eū romā ad prefectū pretorij. Prefectus misit eū nolā post imperatores: durisq; neruis catenarum colligatus beatus felix iacuit in subsellio nauis sub pedibus equorum quatuor diebus et quatuor noctibus panem non comedens nec aquā bibens / tertiumq; venit nolam. Lectio.ij.

Cognito ergo memorate ciuitatis / beatū felicē epiſcopū grauioribus vinculis innodatū: sibi presentari constituit. Cui sic ait. Si in tua propria ciuitate vel apud carthaginē scripturas deificas ad comburendū tradidisses: ad me hucusq; minime adductus fuisses. Felix epiſcopus dixit. Igitur sicut diuersis inquirētibus iam supra respondi: ita etiam tibi modo certissime manifesto / quia scripturas diuinas nullo modo tradam. Cognitor dixit. Si scripturas deificas tradere nolueris: capite plecteris. Felix epiſcopus dixit. Paratus sum potius plecti capite: q̄ libros dominicos sacrilegis tradere. Tūc memoratus cognitor dixit. Quoniā felix epiſcopus tantū in hac cōfessione duraut: ideo secūdum preceptū principū hunc eundem gladio animaduerti constituo. Lectio tertia.

Beatus felix epiſcopus eleuās oculos suos ad celū: dixit. Deus gratias tibi ago: quia per quinquaginta et ſer annos virginitatē meā custodire dignatus es in presenti seculo. Et nūc dñe propter te et propter tuam legem hec patior: et cernucem meam letus ad victimā flecto. Peto ergo vt accipias spiritum meum de hoc mortali seculo: quia tu solus es deus viuens ℣ permanens glorioſus in secula seculorū. Hac oratione completa eductus a militibus nonodecimo kalēdas februarij ibidem est decollatus: positūq; est nole corpus eius. per religiosos autem dei seruos et matris ecclesie filios beati felicis reliquie carthaginem sunt perlate. In quo loco meritis beati felicis multa miracula fiunt: prestante domino deo nostro / cui est honor et gloria per infinita seculorum secula amen. Tu autem. In laudibus vero semper sola prima ān. dicatur in talibus festis

nisi ꝓprie laudes habeãtur. Ofo. Conte de ꝗs. et cetera de cõi vnius mar. et pontificis. Ab hac die vsq; ad quartã feriã in capite ieiunij fiat mẽoria de sãcta maria/ et de oĩbus sanctis ad vesp. et ad matu. in festis.iij.lec.et in feriis quãdo fuerint sine regimine chori sicut in .ij. feria post Dñe ne in ira. patebit. Vespere fiant de sancto mauro abbate: et nichil de sancto felice. Nulla enim fes.iij.lec. sine regimine chori suas habeant secundas vespe. nec etiam mẽoriã loco secũdarũ vesperarũ. ¶ Ad ves.de sancto mauro ãc.⁊ pi.feriales⁊ hoc obseruet̃ per totũ annũ in festis iij.lec.sine regi.chori: nisi infra octa.sanctorũ quãdo de octa. ỽr.Cp. et cetera de cõi vnius confessoris et abbatis. Oratio.

DEusqui eterne glorie participem concessisti fieri beatissimũ maurum leuitã atq; abbatem: concede nobis ꝓpitius ipso intercedente aditũ regni celestis/ cuius ad bene viuendũ informamur exemplis. Per dominum. Ad cõple. ãn Hiserere. ps Cũ inuocarẽ. fo.xliij.Cp. Tu in nobis. Hymnus. Te lucis. ỽ Custodi nos dñe. ãn. Salua nos domine vigilantes: custodi nos dormientes: vt vigilemus cum christo et requiescamus in pace. ps. Nunc dimittis. Preces et cetera que ad cõplet.pertinent expleantur. Hoc completorũ dicatur a crastino octa.epyphanie vsq; ad.rl. et a crastino sancte trinitatis vsq; ad aduentũ dñi: nisi in festis duplicib⁹ et per octa. corporis xpi/ nominis ihesu/ visitationis/ assũptionis⁊ nati.beate marie⁊ dedicã. ecclesie: et in cõmẽo. beate marie. ¶ De sancto mauro tres lect. fiant. Lectio.j.

BEatus maurus clarissimo senatorũ genere ortus/ omnipotenti deo sub regulari institutione nutriendus: duodennis sancto benedicto a parẽtibus est traditus. Qui cum adhuc iunior bonis polleret moribus: sicut etiam ipsi vidimus/ magistri cepit adiutor existere/ ac eius miraculorum cooperator esse. Hũc enim sanctus benedictus pre ommib⁹ semper carius dilexit et instruxit: atq; ita omnipotentis dei informauit seruitio/ vt nemini post ipsum in sacro sancta cenobia

Sar.

li obseruatione fuerat secundus. Quis enim vnq; austerius corpus ꝓpriũ ieiunijs/ abstinentia/ ac vigilijs/ squaloribus quoq; et nimijs edomuit frigoribus? Frequenter enim cum vidimus in diebus sancte quadragesime/ nec tunica nec cuculla nisi solũmodo sacco vel cilicino: et duabus tantum vicibus in ebdomada paruissimũ potius pregustare q̃ sumere cibum. Iste quippe mos in omni vita sancto fuit benedicto. Beatus igit̃ maurus exẽplo magistri sui vocatus. afflictione perualida carnẽ macerabat: inq; tum illius eiusdẽ patris sui permittebat licentia. Nã reliquo totius anni tẽpore: sub monachali tunica a scapulis vsq; ad renes semper asperrimo induebatur trogulo. In stratu vero super aggestum calcis⁊ sabuli (excepto quadragesimali tẽpore) semper vtebatur cilicio. Tũc enim non iacendo sed potius stando: vel cũ nimia eũ lassitudo cõpulerat/ sedendo somnũ capere cõsueuerat. Nemo illũ vnq; vidit de lectulo cũ ceteris surgere fratrib⁹: semper nocturnos preuenire hymnos procurabat attentius. Plerũq; quinquagenos/ sepe etiã plures⁊ nonnũq; totũ ordine psalteriũ: ante nocturnale consummabat officiũ. Supradictis ergo beato viro mauro succrescẽte virtutib⁹. de illo sanctus benedictus plerũq; in conuentu fratrũ supprello eius nomine quasi de alio loquebatur: iuniorib⁹⁊ negligentioribus illũ proponens sequendũ. Lect.ij.

VIdimus (aiebat de sancto mauro btũs benedictus) vestra etate quendã strennuissime nobilitatis iuuenem/ infra annos adolescẽtie ita ois monastice religionis subito arripuisse perfectionem: vt alicui er priorib⁹ similis/ immo equalis per oia dignissime iudicetur. Sed licet hec beatus deoq; dilectus maurus/ ac nonnulli er fratribus de co sancti benedicti ore proferri sterent: nũq; tamen ille pro hoc/ vicio succubuit iactantie/ ardua semper et sanctiora appetens/ et toto conamine de virtute in virtutem proficere studens. Cum ergo beatus maurus in monasterio patris benedicti/ prepositi ac procuratoris post ipsũ

fungeretur officio / et eo absente quadã die ab agri opere reuerteretur: claudum quendam ac mutũ puerulũ in itinere inuenit. Cuius pater ac mater / beati viri pedibus prouoluũt / terribile dei nomen obtestantur. vt filium suũ sanũ eis redderet. At ille lachrymis perfusus atq; in oratione prostratus: deinde super infirmum crucis signum faciens atq; ad celum oculos erigẽs dixit. In nomine sancte et individue trinitatis / adiutus meritis sãctissimi magistri nostri: sta sanus et incolumis. Et continuo sospitati redditus rectissime ante eũ cepit pergere: ac deum voce exultationis benedicere. Erat eo tẽpore vir quidã nomine florus inter primos proceres regni frãcorũ primus / in habitu quidẽ seculari constitutus: sed omnipotẽti deo semper placere cupidus. Qui perfectos in hac religione viros inuenire desiderãs: in sua possessione monasteriũ cõstruere / vnicũq; filiũ suũ deo offerre / ac sic demũ omnibus mũdi negotiis exutus / deo in eodẽ optabat seruire. Et his autẽ nuncius qui cũ beato viro reuertebãtur: erat quidã vir nomine arcleradus predicti flori cõsobrinus. Qui flori voluntatem cognoscens / illico ad eũ accessit: et causam aduentus beati viri ordinẽ ei innotuit. Florus ergo gaudio repletus mox ad regem accessit: et vt et monasteriũ sicut desiderabat construere liceret / petijt. Deinde beatum virũ ad se venire fecit: et voluntatem suã de construendo cenobio ei aperuit. Lectio iij.

POst hec florus opportunũ locũ vbi cõstrui monasteriũ deberet beato viro ostendit filiũq; suum puerulũ nomine berthulphum eius doctrina et magisterio instruendum tradidit / congregatisq; plurimis artificibus / opus incipere maturauit. Cũq; iam dictum opus iuuante deo altius sublimaretur: quidam clericus qui opificibus precerat de altissimis gradibus retrorsum corruit / et supra acceruum lapidum graui lapsu cecidit. Cũq; cum omnes mortuũ crederent: vir dei cum floro aduenit / seq; in terrã prostrauit. Cumq; diutissime orasset: surrexit et super collisa membra signum crucis faciens ait. In dei nomine surge sanus: et tuũ perfice opus. Qui statim velut a somno / sanus surrexit. Et eis autem opificibus quidã beato viro inter se detrahere ceperunt: sed malignus spiritus tres ex illis subito inuasit / ac vni eorum statim animam extorsit. Quod vbi vir dei cognouit: vehementer flere cepit. Moxq; orationi incubuit: et eos qui adhuc viui erant ab infestatione demoniaca liberauit. Post hec vir dei ieiunans assiduisq; gemitibus dominum exorans / et sacrificium redẽptionis nostre pro anima defuncti domino offerens: deinde ad corpus accedens ait. Domine iesu christe: qui quarriduanum lazarum suscitasti: redde in hoc corpus animã quam de eo hostis humani generis effugauit. Et cum hoc dixisset: cõtinuo corpus totum se commouit / illicoq; surrexit. Monasterij autem constructione completa: predictus florus semetipsum seruiturũ domino deuotus obtulit. et in sancta religione duodecim annis postea vixit. In eodẽ autem monasterio multi viri vndiq; conuenere: ac se omnipotentis dei seruitio tradidere. Cumq; fratrum congregatio non modica facta fuisset / et sanctus vir gregi suo triginta annis post fundationem sui monasterij prefuisset: predictũ berthulphũ quẽ in sancta religione educauerat sibi pastorẽ substituit / et in secretiori cellula remotius vitam ducere delegit. Duobusq; annis ac dimidio in contritione spiritus ac macerationc corporis cõpletis: dolor lateris eum inuasit. Quo ingrauescente / ante altare beati martini super cilicium decubans / eritũ suũ viuificorũ sacramentorũ perceptione munuit: deinde feliciter ad dominũ migrauit. In quo loco multa miracula deus operatur: ad laudem et gloriã nominis sui. Et cetera de cõi vnius confes. et abbatis. ¶ Sancti marcelli pape et martyris. Cõm. Omnis pontifex. Oro.

PRotege populi tui quesumus dñe clemẽter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq; pontificis meritis adiuuemur / cuius passione letamur. Per. Tres lectiones fiant. Lectio prima.

MArimianus augustus dyocle
ciani filꝰ ꝓcepit / vt christia-
ni vbicunq; inuẽti fuissent pu
nirentur. Eodem tempore te-
nuit ciriacum vrbis rome dyaconum: et
misit in custodiam / ⁊ ꝓcepit vt die ꝓ-
cessionis sue / ad exemplum christianoꝝ
nudus cathenis obligatus ante redam
eius traheretur. In die autem ꝓcessio
nis sue veniens marcellꝰ vrbis rome epi
scopus: obtulit se marimiano augusto
dicẽs ei. Pietati tue suggero / seruos dei
qui orãt ꝓ regno tuo et ꝓ republica
quare trucidas? Tunc iratus marimia
nus augustꝰ ꝓcepit vt fustibꝰ ederet /
et expelleret marcellus episcopꝰ. Lectõ. ij

POst hec marimianus augustus
iussit omnes vinctos qui erant in
custodia: vna cum ciriaco dyacono capi
te truncari. Et data sententia: ducti sũt
cũ ciriaco dyacono ꝓmiscui serus nu-
mero viginti et vnus / et decollati sũt via
salaria / intra termas salustij foris mu-
ros. Quorum corpora collegit noctu io-
hannes ꝓsbiter: et sepeliuit. Post dies
octo veniens beatus marcellus episco-
pus cum lucina matrona christianissi-
ma / condiuit corpora sanctorum cũ aro
matibus et lintheaminibus / et transtu-
lerunt ea in ꝓdium eius via hostiensi /
miliario ab vrbe roma septimo: vbi re-
quieseũt in sarcophagis lapideis / quos
manu sua recondidit beata lucina in pa
ce octauo die mẽsis augusti. Tu autem
domine miserere. Lectio tertia.

EOdem tẽpore beata lucina fecit
donationem de facultate sua: ec-
clesie catholice. Hoc audiens marimia-
nus augustus: indignatus ꝓscriptio-
ne eam damnauit. Beata autem lucina
rogauit beatum marcellum episcopũ /
vt domũ eius ecclesiã cõsecraret: quod ⁊
cum omni deuotione fecit beatus mar-
cellus episcopus. At vbi frequẽter in ea
dẽ domo missas celebraret in media via
lata: audiens hoc marimianus augu-
stus / iussit vt in eadem ecclesia pale ster-
nerentur ad animalia stabuli publici / et
eundem marcellum episcopum deputa-
uit ad seruitium animalium cum custo-
dia publica. Ubi etiam post multos an-
nos deo seruiendo: requieuit in pace. Cu
ius corpus rapuit iohannes ꝓsbiter
noctu cum beata lucina / et cõdiuit cum
aromatibꝰ: et sepeliuit in cymiterio pri
scille virginis / via salaria non longe ab
vrbe roma. Cetera de communi vnius
martyris et pontificis. ¶ Sancti sulpi-
tij episcopi et confessoris. Oratio.

PResta quesumus omnipotẽs deꝰ
vt qui beati sulpicij cõfessoris tui
atq; pontificis depositionem colimus.
eius apud te intercessionibus adiuue-
mur. Per dominum nostrum.
Ad mat. Tres lectiones fiãt. Lectio. j.

BEatus sulpicius episcopus dũ
adhuc in seculari habitu i do-
mo parentum consistere vide-
retur / ita bonis operibꝰ deditus
est: vt nihil aliud videretur agere / q̃
aut ecclesias edificare / aut monasteria
cõstruere / aut in operibus misericordie
cirta pauperes se infatigabiliter exerce-
re. Sed ⁊ amore castitatis copulam ma
trimonij spreuisse visus est. Et cũ domi-
nus iã suis votis et bonis ꝓpositis sa
tisfacere dignaretur: decisa capitis sui
cesarie facta corona susceꝑit onus cleri
catus / et succedentibus gradibus eccle-
siastice dignitatis / vsq; ad eum locũ per
uenit / vt electione populi ⁊ clericoꝝ con
uenientia episcopatus dignitatem ascẽ
deret. In quo officio nichil aliud magis
insistebat iurta ecclesie regimen q̃ vt cu
ram gereret pauperum: et summo iusu
laborare illis semper alimenta minis-
trare / et quibus tegerentur ꝓparare.
Quis clericorum ad comparationẽ bea
ti viri possit sic perpetuis noctibus vigi-
lare / aut ad mensuram illius ieunare?
Cum nocte in ecclesiã veniret: anteq̃ li-
brum psalmorum psallẽdo finiret / de ec
clesia nõ recedebat. Tu autẽ. Lectio. ij.

EO tempore factẽte cupiditate / da-
gobertus rex ꝓcepit fautori suo
lullioni homini feroci moribus: ⁊ sine vl
lo vestigio misericordie / vt pleni biturice
insuetum censum imponeret: et sub pen-
sione census viuerent / et regis imperio
deseruirent. Qua afflictione vniuersus

populus regionis illius congregatus: ad memoratū virum dei multitudo plāgentium conuenit: et eleuata lamentatione confusa voce deprecabātur dei virum vt sibi subuenire deberet. Ille motus pietate non sustinens eorum ciulatum et lachrymas: cum clericis indicto triduo per triduum domini postulauit misericordiam vt memoratam populi sui releuaret afflictionem. Misit ergo quēdam de suis clericis nomine ebrigiselū. qui memoratum regem pro hoc scelere redarguere deberet: et denunciaret ei celerem interitum/ nisi hoc esset celerius emēdatum. Quo audito. rex metu deterritus: cōfestim precepit populum illum de ipso censu releuari/ et descriptionem ipsā que facta fuerat deleri. Itaq; populus ille ab ipsa afflictiōe releuat⁹ est: hodieq; in pristina permanet libertate. Michi⁹ominus tamē virtione sequente: creditur propter factum et regem et satellitē suū post breue spaciū interisse. Lectō.iij.

Quum autem memoratus pontifex tanto onere inter ecclesiarum solicitudinem et pauperum curam vel vniuerse plebis negocia videret se grauiter pregrauari: petijt sibi a rege sotium/ ad huius oneris negotium supportādum. Cui res prebuit assensum: et dedit quem petierat virum prudentiss̄imum/ cui vocabulum est Wlfolendo. Ille vero sub ea humilitate qua prius pauperū curā gerebat: et magis magisq; deinceps prestidia pauperum subministrare videbatur Nonnulli vero ei detrahebāt cur episcopatu relicto alteri tradidisset: et in quorundam animalium multiplicatione delectaretur. Sed ille in cepto opere persistebat/ et laudem humanam fugiens/ et iactantiam vanitatis deuitans. semper persistebat/ vt pauperum indigētiam victu ac vestitu releuaret. Et post hec consummata iam etate sui temporis: plen⁹ dierum in pace migrauit ad dominum. Loc⁹ ille vbi ipsa basilica in qua memoratus vir dei sepult⁹ est: nominatur nauis/ eo q; ibidem portus nauigij esse videtur. Locus amenissim⁹ duobus fluuijs/ memorab⁹ q; vinetis copiosus/ partim fluminibus interfusa immēsa planicie: vt ibidem habitantes similitudinem paradisi videntur possidere. In quo loco gratia domini ad salutem generis humani perseuerare dignetur: ipso p̄stāte qui i trinitate perfecta viuit et regnat vnus deus eternus et sine fine incōmutabilis permanēs in secula seculorū amen. Tu. Et cetera de cōi vnius p̄fessoris q; pōtificis. ¶ Sācte puricebirginis q; mar. Oco.

Oraquesumus omnipotens deus/ vt qui beate puricebirginis q; martyris tue natalicia colimus: q; annua solennitate letemur/ et tante fidei proficiamus exemplo. Per dominum. Tres lectiones fiant de cōmun. Cetera de communi vnius virginis et mar. Oratio vt̄s. ¶ Ab octa. epyphanie vsq; ad quinquagesimā singulis sabbatis fiat seruitū de sancta maria. nisi festum. ix. lect. impedierit et tūc fiet seruitium de ea in aliqua fer. ebdo. vt supra in aduentu plen⁹ notatum est.

Regula de oibus hystoriis inchoādis: q; de omnibus vtr⁹ festialibus dicēdis de memo. solē. vel sub silē. celebrandis vel omittēdis: de tribus cōmemorandis: de missis in cap. celebrandis. per totū annū tracta de ordinali Sanz per septem litteras kalendō. q; quelibet littera per se dividitur in. v. partes et hoc ppter festa mobilia q; annos bisextiles. Ideo in primis sciatis que sit littera dominicalis in anno iam presente. deinde numerū per quem luna currit in eodem anno. Quibus cognitis intrate in regulā sequentem: et querite cādem litteram dñicalē quocuq; inueniatis predictum numerū lunarē: et predictam litteram dñicalem simul stantes. Quibus inuentis operamini cum eadem littera per totum annū iam presentē. Cognita littera dñicali cū numero lunari statim cognoscitur istius operis introductio in qualibet littera vt patet per tabulam sequentem

¶ Sequitur tabula.

ℳ	1	a	16.13.5.2.	4	d	17.9.6.1
	2	a	15.15.10.7	5	d	19.11.8.3.14.
	3	a	12.9.4.1	1	e	16.5. ¶
	4	a	17.14.11.6.3.	2	e	15.13.2.10.
	5	a	19.8	3	e	18.12.7.4.1.
ℬ	1	b	16.13.5.2.	4	e	17.14.9.6.
	2	b	13.10.7.4.15.	5	e	19.8.3.11.
	3	b	17.12.9.1.	1	f	16.5. ℳ
	4	b	14.11.6.3.	2	f	18.13.2.10.7.
	5	b	19.8.	3	f	15.12.4.1.
¶	1	c	16.13.10.5.2.	4	f	14.9.6.3.17.
	2	c	15.15.7.4.	5	f	19.11.8.
	3	c	17.12.9.1.6.	1	g	16.13.5. ℬ
	4	c	19.14.11.3.	2	g	18.10.7.2.
	5	c	8.	3	g	15.12.9.4.1.
ℬ	1	d	16	4	g	17.14.6.3.
	2	d	13.10.5.2.	5	g	19.11.8.
	3	d	18.15.12.7.4.			Explicit tabula.

¶ Tamen cautus ut lector huius operis quibusdā annis bisextilibus. Nam in quibusdam faltādum

est a. I. A vsq; ad. 2. A. et a. I. C. vsq; ad. 2. C. et sic de ceteris litteris: de quib⁹ in suis locis patet: vt sic. Quando luna currit per. 2. ⁊ in eodem anno fuerit billertus: tunc accipietur. 2. A. p;o littera do. et nō I. A. et obseruentur omnia que scripta sunt ibidem. Et ideo in anno billert: it si vis esse securus: p;imo quere pascha deinde computa retro dñicas nouem quousq; ad septuagesimam peruenerit: que erit ip sa dñica nona. dñica pasche non computata. Et secundum hoc hystoziam Dñe ne in ira. incipe iuxta regulam inceptionis illius hystozie Deinde cōsidera to ebdomadarum numero durationis eiusdē hystozie vsq; ad septuagesimam p;ius inuentam Accipe picam iuxta litteram dñicalem tunc currētem. et eodem ebdomadarum numero conuenientem.

¶ Sabbato in crastino octa. epyphā. de sancta maria sine velperis. ¶ Dñica. I. post octauas epyphā. xviij. kalen. febzuarij tota cantetur hystozia et tantum memozia de sancto: et de sancta maria. In laudibus oēs añe dicuntur. 2. vespere erunt de commemo. et memo. de sancto: et de sancta maria Feria. 2. 3. et. 4. de commemo. et due misse dominica. dicūtur in cap̄. in. 2. ⁊ 3. feria ⁊ in. 4. fer. ō;. v. Spirit⁹ et alme. ¶ Nota ꝙ quādo luna currit per. 15. et in eodem anno fuerit biller. accipietur. 3. A. ¶ Dñica I. post octauas epyphanie tota cantetur hystoria. vtš. ad. I. A. Feria. 2. 3. et. 4. de cōmemo. et memoria de sanctis: et de sancta maria. ¶ Dñica. 2. de sācto vincentio. ān. super pm. et Vm. cātetur in superiozi gradu. Ad I. vesperas memozia de sācta agnete: de do. et de sācta maria et ad. 2. vesperas memoria de dñica. et de sancta maria. et missa dominica. dicitur in cap̄. sine memozia. Feria. 2. de feria cū V de eadem feria. et missa Idozate. Feria. 3. 5. et sabbato de cōmemo. cū. v. Spiritus et alme. ¶ Dñica. I. post oct. de do. memo. et medie lectio. de sancto In laud. oēs añe dñr. Feria. 2. 3. ⁊ 4. de cōmemo. ¶ Dñica. 2. de sācto. vtš. ad. 2. A. Feria. 2. de fe. cū missa do. Feria. 3. 5. et sab. de cōmemo. ¶ Dñica. 3. tota cantetur hystozia. In laudibus oēs añe dicuntur. Feria. 2. 3. et sab. de cōmemo. cū v. Spiritus ⁊ alme. ¶ Nota ꝙ quādo luna currit per. II. et in codē anno fuerit biller. tūc accipietur. 3. A. ¶ Dñica I post oct. epy. tota cantetur hystozia. memo. ⁊ medie lectiones de sancto. In lau. oēs añe. Feria. 2. 3. et. 4. de cōmemo. ¶ Dñica. 2. de sancto: vtš. ad. 2. 3 Feria. 2. de fer. cū missa do. Feria. 3. 5. et sab. de cōmemo. ¶ Dñica. 3. tota cātetur hysto. In laud. oēs añe. Feria. 2. 3. et sab. de cōmemo. ¶ Dñica. 4. de sācta agatha. Fer. 3. 5. ⁊ sab' de cōmemo. ⁊ in 4. feria de fer. cū missa dñical. Sab. ō;. v. Spiritus et alme. ¶ Dñica. I. post octa. epy. inchoetur hysto. Dñe ne in ira. ois vtš. ad. 4. A. ¶ Dñica. 2. patet. Fe. 2. de feria cum missa dñical. Feria. 3. 5. et sab. de cōmemo. ¶ Dñica. 3. tota cantetur hysto. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de cōmemo. ¶ Do. 4. de sācta agatha. memo. de dñica ad vtrasq; vesperas ad matu. et ad missā. Feria. 3. 5. et sab. de cōmemo. Et in. 4. feria ō; missa dñical. ¶ Dñica. 5. tota cātet hystozia. In laud. oēs añe dicūtur. Feria. 2. 6. et sab. de cōmemo. Feria. 4. de fe. cū epla et cuange. eiusd̄ ferie. Sab. ō; v. Spiritus et alme Feria. 6. ⁊ sab. post octa. epy. de cōmemo. ¶ Dñica. I. post octa. epy. tota cātetur hystozia. Dñe ne in ira. In laud. oēs añe. dicūtur ⁊ memo. tm̄ de sancto marcello. Feria. 2. et. 3. de commemo. et ō;. v. Spirit⁹ et alme. Et due misse dñicales dicuntur in cap̄. eisdē fr. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per. 4. et eodē anno fuer t biller tus: tunc accipiatur. 3. B. Feria. 6. et sab. post oct. epy. de cōme. ¶ Dñica. I. post oct. epy. inchoetur hystozia ⁊ mēo. et medie lect. de sancto. In lau. oēs añe dicuntur. ⁊ due memo. Feria. 2. et. 3. de cōmemo. ⁊ memo. de sā ctis. ¶ Dñica. 2. tota cātetur hystozia. In lau. omnes añe dicuntur. Feria. 2. 4. et sab. de cōmemo. et ō;. v. Spiritus et alme. et missa Idozate. ō; in. 6. feria p;o missa de die: et memo. de festo. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per. 17. et in eodē anno fuerit billertus: tunc accipietur. 4. B. Feria. 6. ⁊ sab. post oct. de cōme. ¶ Dñica p;ima post octa. epy. inchoetur hystozia ⁊ memozia ⁊ medie lectio. de festo. In lau. oēs añe dicuntur. Feria. 2. et. 3. de cōmemo. Dñica sēda tota cantetur histo. Feria. 2. 4. ⁊ sab. de cōme. Dñica. 3. de seruī. do. memo. et medie lect. de festo. 6. Vr. Regnū mundi. In laudi. oēs ār. dicūtur. Fe. 2. 3. ⁊ 6. de comme. et dicitur. v. Spiritus et alme.

¶ Dñica p;ima post octa. epy. inchoetur hysto. memo. et medie lect. de sancto. In laud. oēs añe dicūt Feria sēda ⁊ tertia de com. Do. sēda tota cantetur histo. Fe. 2. 4. et sab. de cō. Do. 3. de ser. do. memo. et medie lect. de fest. 6. Vr. Regnū mūdi. Feria sēda tertia ⁊ serta de cōme. Dñica. 4. de seruitio dñicali memo. ⁊ medie le. de sanctis. In laud. oēs añe dicūtur. Feria. 2. 3. et sabbato de cōme. cū v. Spirit⁹ et alme. Feria. 4. et. 6. de fe. ⁊ in. 6. fe. ō; missa de 5. do. ¶ Do. I. post. octa. epy. inchoet hysto. memo. et medie lectiones de sancto. In laudibus oēs añe. Feria sēda ⁊ tertia de cōme. Do. 2. tota cantetur histozia. Feria sēda quarta ⁊ sab. de cōme. Do. tertia de seruitio dominicali memo. et medie lect. de fest. 6 Vr. Regnum mundi Feria secūda tertia ⁊ serta de comme. Do. 4 de seruitio do. memo. et medie lectiones de sanctis. Fe. 2. 3. ⁊ sab. de cōme. Fe. 4. ⁊ 6. de fer. cū Vr̄is de eisdē fer. Dñica. 5. de seruitio dñicali In laudibus oēs āe. Feria. 3. 5. ⁊ sab. de comme. cū v. Spiritus et alme. Fer. 6. de fer. cū Vr̄is de eadē feria. ¶ Nota ꝙ quando luna currit per. 10. ⁊ in eodē anno fuerit billertus tunc accipietur. 2. C. Fe. 5. ⁊ 6. et sab. post octauas epy. de comme. et memozia de sanctis. ¶ Dñica. I. post octauas epyphanie tota cantetur hilloria et memozia tantum de sancto. In laudibus omnes antiphone. Fer. 2. ⁊ sab. de cōme. cum p;ū. Spiritus et almer. due misse do. scilicet. Omnis terra et Idozate in capitulo dicuntur: scilicet feria. 3. et feria. 5. ¶ Dñica. I. post octauas epyphanie inchoetur hysto. ⁊ medie lect. de fes. In laudibus omnes añe. Fe. 2. ⁊ sab. de comme. a nichil de 3. comme. in hac ebdo. Dñica. 2. tota cātetur hystoria. In laudibus omnes antiphone. Feria. 3. 6. et sab. de comme. et missa Idozate ō; in. 5. feria p;o alta missa ⁊ memo. de fes. et in sab. dicitur v. Spirit⁹ et alme. ¶ Nota ꝙ quando luna currit per. 6. et in eodem anno fuerit billertus tunc accipiatur. 4. C. ¶ Dñica. I. post octauas epyphanie inchoet hystozia memo. et medie lectiones de sancto. In laudibus omnes antiphone. Feria. 2. et sab. de comme. ⁊ nichil de. 3. cōme. ¶ Dñica. 2. post octa. epyph. tota

Dñica. j. post oct. epy.

cãtetur hystoria. Feria. 3. 6. et sab. de cõme. ¶ Dñica. 3. de seruitio dñicali. In laudib⁹ oēs antiphone Feria. 2. 5. et sab. de comme. cũ ỽ. Spiritus ⁊ alme. ¶ Nota ꝙ quando luna currit per. 19. et in codē anno fuerit bissext⁹ tunc accipiatur. S. L. ¶ Do. 1. post oct. epi. inchoetur hyl. et medie lec. de fel. In laudi. oēs āe. Fe. 2. et sab. de cõme. ¶ Do. 2. post oc. epi. de seruit. do. tota cantetur hil. Fe. 3. 6. ⁊ sab. de cõme. ¶ Do. 3. de ser. do. Fe. 2. 5. et sab. de cõme. et memo. de sāctis. ¶ Do. 4. tota cantet hyl. In lau. oēs āe. Fe. 2. 3. et sab. de cõme. Fe. 5. de fe. cũ epla et cuāge. 4. fe. ⁊ i. 6. fe. ỽ: mil. de. 5. do. Sab. ỽ. Spūs ⁊ alme. ¶ Do. 1. post oct. epi. inchoet hyl. ⁊ med. le. de sācto. In lau. oēs āe. Fe. 2. et sab. de cõme. ¶ Do. 2. tota cantetur hyl. Fe. 3. 6. ⁊ sab. de cõme. ¶ Do. 3. de seruit. do. Fe. 2. 5. et sab. de cõme. ¶ Domi. 4. de seruit. do. Fe. 2. 3. et sab. de cõme. Fe. 5. de fe. Epla et cuange. 4. fe. ¶ Do. 5. de seruit. do. et medie lect. de sācto. In laudi. oēs āe. Fe. 5. 6. et sab. de cõme. cũ ỽ. Spūs et alme. Fe. 3. mil. Salꝰ populi. Fe. 4. epla. et cuāge. eiusdem fe. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per 18. et littera do. D. ⁊ in codē anno fuerit bissextus tũc ab. 18. die ianuarij vsq; ad vltimũ diē februarij accipietur. D. ꝓ littera do. ⁊ tũc accipiet. S. L. ꝓ littera do. ¶ Littera do. D. 3. idus ianuarij inchoetur hyl. Dñe ne in ira cũ meino. tantũ. Sab. de sancta maria. cũ ỽ. Spiritus et alme. ⁊ memo. de sctõ. Fe. 4. 5. et. 6. de fe. cũ ỽ. et Ỽ. de inis ꝓpꝛijs fe. et non de hyl. do. et in his tribus feriis dicũtur mil se. In ecclia et Dis terra et Adorate et nihil fiat de sctis: nisi memo. tñ. ad vel. ⁊ ad mat. de sctã maria. ¶ Fe. 5. 6. et sabbõ post oct. epiie de cõmemo. et memo. de sanctis: ⁊ de sācta maria. ¶ Do. 1. post octa. epi. tota cantetur hysto. et memo. tñ de fel. et de sancta maria. In lau. oēs āe. Fe. 6. et sab. de cõme. Et due mille do. ser. ois terra et Adorate. i cp. dicunt: in. 2. ⁊ 3. fe. et in sab. dicit ỽ. Spūs ⁊ alme. ¶ Fe. 5. 6. ⁊ sab. post oc. epy. de 2m. ⁊ méo. de sctis: et de sctã maria. ¶ Do. 1. post octa. epy. tota cantet hysto. et tñ memo de fe. et de sācta maria. In lau. oēs āe. Fe. 6. et sab. de cõme. et nihil de. 3. comme. ¶ Do. 2. de apło: et memo. de sancto: et de do. et de sancta maria. Fe. 2. 5. et sab. de cõme. cũ ỽ. Spūs ⁊ alme. et due mille do. ser. Dis terra et Adorate dicũtur in. 4. et. 6. fe. ꝓ alta milla: et memo. de fest. ¶ Fel. 5. 6. et sab. post octa. epy. de cõme. et memo. de sācto ⁊ de sācta maria. ¶ Do. 1. post oct. epy. oia vtꝫ. ad. D. Fel. 6. ⁊ sab. de cõme. et nihil de. 3. cõme. ¶ Do. 2. de apło: et memo. de sācto: de do. et de sācta maria. Fe. 2. 5. et sab. de cõmemo. et missa do. ỽ; in. 6 fe. ꝓ alta missa. ¶ Do. 3. de seruit. do. ⁊ memo: et medie le. de fest. In laudibus oēs āe. 2. vel. erũt de puri: et memo. sub silẽ. de do. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de cõme. cũ. ỽ. Spiritus et alme. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per 8. et in codē anno fuerit bissextus: tũc in cathedꝛa sancti petri erit. lrr. Fe. 4 in crastino dct. epi. de sctõ felice in mil. dñr. tres colle. Fe. 5. 6. ⁊ sab. de cõme. et memo. de sctis: ⁊ de sācta maria. ¶ Do. 1. post. oct. epi. tota cãtet hysto. et tñ memo. de fest. et de sācta maria. In lau. oēs āe dicunt. Fel. 6. et sab. de cõme. ¶ Do. 2. de apło. ⁊ méo. de sctõ de do. et de sctã maria. Fel. 2. ⁊ 5. et sab. de cõme. ⁊ missa do. ỽ; i cp. ⁊ tũc ad altã missã dicũtur tñ due méo. ¶ Do. 3. de do ⁊ medie. le. de fel. 2. vel. erũt de puri. et memo. sub silẽ. de do. Fel. 4. 6. ⁊ sab. de. 2me. et memo. de sāctis. ¶ Do. 4. tota cãtet hyl. In laud. oēs āe. Fe. 2. 5. ⁊ sa. de 2m. cũ ỽ. Spūs ⁊ alme. Fe. 4. epla ⁊ cuange. eiusd. fe. Feria. 6. missa de. 5. do. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit p. 5. et i codē anno fuerit bissext⁹ tunc accipiet. 2. L. ¶ Littera do. E. ꝓdie id⁹ ianuarij totũ ser. fiat de oc. ⁊ hyl. Dñe ne in ira cũ méo. ichoet. Fe. 5. et sab. de 2m. i sab. ỽ. Spūs et alme et nichil de. 3. 2m. Fe. 3. 4. ⁊ 6. de fe. cũ Ỽ. de suis ꝓpꝛijs fe. ⁊ nõ de hyl. do. et nichil de sanctis ibidẽ celebꝛeti. nisi tñ méo. ad vel. ⁊ ad mat. de sācta maria: ⁊ i his tribus fe. dñr mille. In ecclio. Dis terra. Adorate. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit p. 18. ⁊ in codē anno fuerit bissext⁹ tunc accipiet. 3. L. Fe. 3. in crast. oct. epi. de. S. felice i milla dñr. 3. coll. Fe. 4. 6. et sab. de 2m. et méo. de sctis. ¶ Do. 1. post oct. epy. tota cãtet hil. In lau. oēs āe. ⁊ fel. sctī. vvltãi dñr ferak i. 5. fe. Fe. 6. de. S. maria cũ ỽ. Spūs ⁊ alme. 2. misse. do. dñr m cp. 4. et. 6. fe. ¶ Nota ꝙ qñ lãa currit p. 1. et i codē anno fuerit bissext⁹ tũc accipiet. 4. L. Fe. 3. post oc. epi. de sctõ felice ad missã dñr. 3. colle. Fe. 4. 6. et sab. de 2me. ¶ Do. 1. post oct. epy. de sctõ vvltão ⁊ hy. ichoet cũ me. tñ ad altã missã me. de. S. maria: et de oib⁹ sctis tñ missa do. ỽ; i cp. sine me. Fe. 5. et. 6. de 2me. ⁊ nihil de. 3. 2me. ¶ Do. 2. tota cãtet hyl. In lau. oēs āe. Fe. 4. 6. ⁊ sa. de cõme. et mis. Adorate. i. 5. fe. ỽ; ꝓ mil. de die ⁊ méo. de fel. Sab. ỽ. Spūs et alme. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per. 14. et i codē āno fuerit bissext⁹ tũc accipiet. S. L. Fe. 3. post oc. epi. de sctõ felice ad missã. 3. colle. Fe. 4. 6. ⁊ sab. de 2m. ¶ Dñica. 1. post oct. epi. et per ebdo. vtꝫ. ad. 3. L. ¶ Do. 2. post oct. epi. tota cãtet hil. In laud. oēs āe. Fe. 4. 6. et sab. de 2me. ¶ Do. 3. de puri. ⁊ memo. de do. sub silẽ. Fe. 3. 6. et sab. de 2me. missa do. in. 2. fe. et méo. de sctõ. Sab. bato ỽ; ỽ. Spiritus ⁊ alme. Fe. 3. 4. 5. 6. ⁊ sabba. post oc. epi. oia vtꝫ. ad. 4. L. ¶ Dñica. 1. post octa uas epiphanie. et per ebdo. oia vt supꝛa. ad. 4. L. Dñica. 2. post octauas epi. tota cantet hyl. Fe. 4. 6. et sab. de cõme. ¶ Dñica. 3. post oct. epi. de purificatione et memoria. sub silen. de do. Fel. 3. 6. et sabbato de cõme. ⁊ missa dñicalis m. 2. fe. ỽ; ¶ Dñica 4. totũ ser. de dñica. In laudib⁹ oēs āe. Fe. 3. 5. ⁊ sabba. de cõme. cũ ỽ. Spirit⁹ et alme. Et m. 4. fe. dicitur missa dñice. 5. ¶ Littera domi. F. 13. die ianuarij fiat seruitiũ de octa. epy. ⁊ medie lectiones de sācto. Fel. 3. 5. et. 6. de cõme. et memoria de sāctis et de sancta maria. Feria tertia inciptank exequie mortuoꝝ. ¶ Dñica. 1. post octa. epyphanie tota cantet hil. Communem missa.

In laudibꝫ oēs āc.et festū differatur in.4 fc.fef. 5.et sab.de cōme.cū ỹ. Spiritus ⁊ alme.et.2.mille dñicales dicūtur in cap.in.2.3.4.fe. ¶ Littera do. F.xiij.die ianuarij de octauis epy. et medie lect. de sancto.Fe.3.5.et.6.de cōme.et memozia de sāctis et de sācta maria. ¶ Dñica.1. post octa.epy. de martyribus.et hysto.Dñe ne in ira inchoctur cū memo.⁊ milla dñicalis dicit in cap.Fe.4.5.et sabba. de cōme. Dñica.2.tota cātetur hysto. et memozia tm̄ de sancto. In laudibꝫ oēs añe. Fe.3.4.et.5.de cōme. cū ỹ. Spiritꝰ et alme.et milla Adorate dicit in.6. fc.et memo. de festo. Sab. festū purifi. seōc vesperę erūt de festo cū hymno. Quod chꝫ. Nulla mēo. de sancto: sed de do.fiat solē.mēo. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per.3. et in codē anno fuerit billertus tūc accipiatur.5.1. ¶ Littera dñicalis F.xiij.die ianuarij fiat seruitiū de oct. epiphanie: et medie lectiones de sācto.Fe.3.5.et.6.de cōme. ¶ Dñica.1.post octa. epy.de marty.et hysl. Dñe ne in ira inchoctur cum memo.Fe.iiij.v.et sab.de cōme. et milla dñicalis dicitur in capitulo. Do.2.tota cātetur hysto. In lau. vna ān. et memozia tantū de sācto et de sctā maria. Fe.3.4.et.5.de cōme. Sab. de purifi. Ad.2. vespe. fiat memozia de dñica sub silētio nulla memozia de sancto. Do.3. de seruitio dñicali memozia et medie lect.de sancto. In laudibꝫ oēs āc.Fe:5.6.⁊ sabbato de cōmme. cū ỹ. Spiritus et alme milla de.4.do. in.2.fc. dicitur et milla de.5. dñica pretermittatur. ¶ Littera dñicalis.F.13. die ianuarij de octa. epy. memozia ⁊ medie lectiones de sācto.Fe.3.5.⁊.6.de cōmemo.et memozia de sanctis: et de sancta maria. ¶ Do.1.post octa.epi.de mar.⁊ hysl. Dñe ne in ira. inchoctur cū memo.tantum.Fe.4.5.⁊ sabbato de commemo. et milla do.dicitur in cap.in do. Do.2. tota cantetur hysto. In laud. vna sola ān. ⁊ memoria tantū de sancto iuliano ⁊ de sancta maria.Fe.3. 4.et.5.de comme. Sabbato festum purificationis Ad.2. vespe.memozia de do. sub silentio et nichil de sancto blasio. Do.3. de seruitio dñicali medie lectio. de sancto blasio. vespere erunt de dñica. Feria.2. et 5.⁊ sabbato de cōmē.Do.4.de do. In laudibꝫ oēs āc.memoꝝ. et medie lectiones de fest.Fe.2.3. et sab. de comme.cum ỹ. Spiritus et alme.Feria.4. epla et euāge.illius ferie.Fe.6.dicitur milla de.5.dñica. ¶ Nota ꝙ quando luna currit per.13. et in codē anno fuerit billertus tūc accipiet.2.G. ¶ Littera dominica.G.14.ianuarij tota cantetur hystozia. Dñe ne in ira tantū memo.de sancto: et de sancta maria In laudibus oēs āc. Feria.3.4.et.5.de cōme.cū ỹ. Spiritus et alme milla Omnis terra dicitur.2.fe. et memo.de sancto.et milla Adorate dicitur in cap. fe.6. ¶ Littera dominicalis. G.14.die ianuarij tota cantetur hysto. Dñe ne in ira et tātum memo.de sancto et de sancta maria. In laud.oēs āc.Fe.3.4. et.5.de commemo. Do.2.de sancta agnete: et milla do.dicitur in cp. Feria.3.4.⁊ sab.de cōmemo.cū ỹ. Spiritus et alme.et mil. Adorate dicitur in.6.fec. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per.9.et in eodem anno fuerit billertus tūc accipietur.4.G. ¶ Littera dominica. G.14.die ianuarij tota cantetur hystozia. Domine ne in ira et tantum memo.de sam.et de sancta maria. In lau.oēs añe.Fe.3.4.et.5.de comme. Do.2. de sancta agnete: et memo. de do.et de sācta maria.Fe.3.4.et sab.de cōmemo.et mil.do. dicitur in.6.fe.Do.3.de seruī.do. In laud.oēs āc.memo.et medie lec.de fef. Fe.2.4. et sab.de cōmemo.cū ver. Spūs et alme. ¶ Littera do.G.14.die ianuarij in choctur hy. Dñe ne in ira memo.et medie lec.de sācto. In laudibus oēs āc.Fe.3.4.et 5.de cōme.⁊ memo.de sanctis:et de sancta maria. Dñica.2. de sācta agnete.Fe.3.4.et sabbato de cōmemo.et milla dominicalis dicitur in.6.feria. Dñica.3. De seruitio dominicali et memo.et medie lectiones de festo. Feria 2.4.et sabbato de cōmemo. Dñica.4. tota cātetur hystozia. In laudibus oēs añe. Feria.4.5.⁊ sabba. de commemo.cū ỹ. Spiritus et alme. Feria.6. dicitur milla de.5.dominica. ¶ Littera dñicalis. G. 14. die ianuarij inchoctur hysl. Dñe ne in ira memo.et medie lec.de sancto. In lau.oēs āc.fe.3.4.et 5.de comme. Dñica.2.de sancta agnete. Feria.3.4. et sab.de cōme. et milla dñicalis dicitur in.6. feria. ¶ Dñica.3.de seruitio dñicali.et fiant medie lec.de festo. Feria. 2.4. et sabbato de cōmemo. ¶ Dñica 4.tota cātetur hystozia. 2. vespere erunt de festo ⁊ memozia de dñica. Feria.4.5.et sabbato de cōme. Feria.6.de fe.Episto.⁊ euange.eiusdē ferie. ¶ Do. 5. de seruitio do. In lau. oēs añe. Feria 5da tertia et sabbato. de cōmemo.cum. ỹ. Spiritus et alme. In quinta feria epistola et euangeliū quarte ferie.

¶ Dñica. 1. post octa. epy. ad. 1. vēs. ana. Benedictus. ps Ipsū. vt in psalterio notatū est in locis suis pzopzius. Iste antipphone cum suis ps. dicuntur omnibus sabbatis per annum quando de dñi. agitur pzeterq̄ in paschali tempore. Idem autem ozdo seruetur in secundis vesperis in suis āis dicendis. Cōm.

BEnedictus deꝰ ⁊ pater domini nostri ieſu christi pater misericozdiarū ⁊ deus totius consolationis. qui cōsolatur nos in omni tribulatione nostra, 2.Cor.1.

Dñica pzima post octa. epyphanie.

Hoc Cp̃. dicatur omnib⁹ sabbatis ad vẽ. vsq; ad septuagesimã. ℣ a Deus oim. vsq; ad aduẽtum domini quando de do. agitur. ℟. Deus qui cordis. ℣. Hymnus.

DEus creator omniũ polique rector vestiens diem decoro lumine/ noctem soporis gratia. ℟ rtus solutos vt quies reddat laboris vsui: mentesq; fessas alleuet/ luctusq; soluat anxios. ℣ ra tes peracto iã die ℟ noctis erroris pzeces votis reos vt adiuues: hymnum canentes soluimus. ℣ e cordis ima concinãt/ tecum canora concrepet te diligat castus amor/ te mens adoret sobria. ℣ t cum profũdo clauserit diem caligo noctium: fides tenebras nesciat ℟ nor fidei luceat. Dormire mẽtem ne sinas/ dormire culpam nouceris/ castos fides refrigerans/ somni vaporem temperet. ℣ ruta sensu lubrico/ te cordis alta somnũt/ ne hostis inuidi dolo pauor quietos suscitet.

Christum rogemus et patrẽ christi patrisq; spiritum vnum potens per omnia foue precantes trinitas Amen. Sequẽs vsq; Gloria tibi domine. Qui quotidie in fine hym. vsq; ad purif. nisi in fine hym. Deus creator. ℟. Vespertina oratio ascendat ad te domine. Et descendat super nos misericordia tua. Alle. dicatur in omnib⁹ sab. ad vẽ vsq; ad ri. ℣ a Deus omnium vsq; ad aduen. do quando de do. agitur ãn. Secta mea domine sicut sagitte infixa sunt in me: fed anteq̃ vulneria generẽt in me; sana me domine medicamento penitentie deus. ps. Magnificat. ℣ ãn dicat in omnibus sab. super hm. Magnificat. ad vesperas vsq; ad. ix. vel ad memo. de do. cum de aliquo festo. ix. de octauam fit seruitium. Oratio.

QUota quesumus domine supplicãtis populi celsi pietate pzequere: vt et que agenda sunt videãt/ et adimplẽda que viderint cõ ualescãt. Per dñm. Memo. de sãcta maria vẽ. vsq; ad purif. Si in hoc sab. vel in alio abhinc vsq; ad passionẽ vel ab octa. pas. vsq; ad asce. do. vel a festo trinit. vsq; ad aduẽtum dñi aliquod simplex fes. ix. lectionũ euen. vespere fiant de do. ℣ memo. de fes. nisi tale fuerit qđ i vigi. pzecedẽti suas vesperas habere non poterat: vel nisi oct. epypha me in hoc sabbato contigerint/ ℣ missa de fes. in do. contige. de quo totũ seruitũ fieri debeat: tũc enim sab. vel. de ipso festo erit: cũ toto suo seruit. in ipsa do. vsq; ad. ix. si tempus plurium fuerit. et memo. de do. ℣ postea de sancta maria festi vsq; ad purif. Si si aliquod fes. ix. lect. in ipsa do. cõtige. tũc in primis fiat de eo memo. deinde de do. et postea de sãcta maria. ad p. vẽ. et ad mat. et ad miss. Quãdocunq; vero fes. ix. lect. in secunda feria contige. semper in do. erit vel. de festo. et memo. de do. nisi duplex fes. in sab. precedẽti celebratũ fuerit. Ad complet. añ. Miserere. ps. Cum inuocarem. Et cetera vt̃. in crastino octa. epypha. scilicet in festo sancti mauri abbatis. Ad matutinas. Inuit. Preoccupemus faciẽ dñi. Et in psalmis iubilem⁹ ei. ps. Venite. Hoc inuit. dicatur in omnib⁹ do. vsq; ad. ix. quãdo de do. agit. Hymnus.

PRimo dierum omnium quo mũdus exstat conditus vel quo resurgẽs cõdito: nos mortevicta liberet. ℣ ul lis procul torporib⁹ surgamus ocius et nocte queramus pũ sicut prophetã nouim⁹. ℣ ostras preces vt audiat/ suãq; dextram porrigat: ℟ erpiatos sordibus: reddat polorũ sedib⁹. ℣ t quicq; sacratissimo huius diei tẽpore horis quietis psallimus: donis beatis muneret. ℣ ãnunt paterna claritas te postulam⁹ affatim absit libido sordidans omnisq; actus noxius. ℣ e feda sit vel lubrica compago nostri corporis: per quã auerni ignibus ipsi tremimur acrius. ℣ b hoc redempto: quesumus vt probra nostra diluas: vite perẽnis commoda nobis benignus conferas. ℣ uo carnis actu erules/ efferti ipsi celibes: vt prestolamur eternum/ melos canamus glorie. ℣ esta pater pissime/ patriq; compar vnice. Inuocatur. añ. Seruite domino in timore. ps. Beatus vir. Quare fremuerunt. Dixit dñs. Domine ne in furore. ℣. Et dicãtur sub vna voce: nullum ℣m eraltando: ℟ sub vno Gloria patri. dicantur. ãn. Domine deus meus in te speraui. ps. Ipsum. vsq; ad ℣m. Saluum me fac. sub vno Gloria dicantur. añ. ℟ ripe ℟ eripe me domine deus meus. ps. Saluũ me fac. sub vno Gloria

dicũtur ꝓ.vsq; ad fin. Conserua. He prędicte alie cum suis ꝓis ꝙ alie que sequuntur in not. dicãtur omnibus diebus dñicis vsq; ad passionẽ dñi: quãdo de dñica agitur. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et custodiui legem tuam. Hac die incipiãtur epistole pauli: et legantur in dominicis ꝙ in ferijs. vsq; ad.lxx. quando de tempore agitur. Lectiões de epistola pauli ad Romanos. Lectio prima.

Paulus seruus ihesu christi vocatꝰ apostolus/segregatus in euangelium dei quod ante promiserat per ꝓphetas suos in scripturis sãctis de filio suo/ qui factus est ei ex semine dauid secundũ carnẽ/ qui prędestinatus est filius dei in virtute secũdum spiritum sanctificationis/ ex resurrectione mortuorũ ihesu christi domini nostri: per quem accepimus gratiam et apostolatum ad obediẽdum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius. in quibꝰ estis ꝙ vos vocati ihesu christi domini nostri/ omnibus qui sunt rome dilectis dei vocatis sãctis/ gratia vobis et pax a deo patre et domino nostro ihesu christo. Tu aũt. ℟. Domine ne in ira tua arguas me neq; i furore tuo corripias me. Miserere mei domine quoniam infirmus sum. ℣. Timor et tremor venerunt super me et contexerũt me tenebre et dixi. Miserere. Lectio secunda.

Primum quidẽ gratias ago deo meo per ihesum christũ pro omnibus vobis: quia fides vestra annunciatur in vniuerso mundo. Testis enim mihi est deus cui seruio in spiritu meo in euangelio filij eius/ ꝙ sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis: obtestrans/ si quo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate dei veniendi ad vos. Desidero enim videre vos/ vt aliquid impartiar vobis gratie spiritualis Ad confirmandos vos/ id est simul consolari in vobis: per eam que inuicem est fidem vestram atq; meam. ℣. Deus qui sedes super thronum et iudicas equitatem: esto refugium pauperum in tribulatione. Quia tu solus laborem et dolorem considerasti. ℟. Tibi enim derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia tu solus labor. Lectio tertia.

Nolo autem vos ignorare fratres quia sepe proposui venire ad vos/ et prohibitꝰ sum vsq; adhuc: vt aliquem fructum habeam in vobis sicut ꝙ in ceteris gentibus. Grecis ac barbaris/ sapientibus ꝙ insipientibus debitor sum: ita ꝙ in me promptum est et vobis qui rome estis euangelizare. Non enim erubesco euangelium. Virtus enim dei est in salutem omni credenti: iudeo primum et greco. Justicia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est. Justus autem ex fide viuit. ℣. Auertis est michi domin⁹ ne commouear. Propter hoc dilatatum est cor meum. Et exultauit lingua mea. ℟. Conserua me domine quoniã in te speraui. dixi domino deus meus es tu. Prop. Gloria. Et er. ℂ In.ij. not. ãn. Bonorum meorum non indiges/ in te speraui conserua me domine. ℘s Conserua. fo.iiij. ãn. Inclina domine aurem tuam michi/ et exaudi verba mea. ℘s Exaudi domine. fo.iiij.ãn Dominus firmamentũ meum ꝙ refugiũ meum. ℘s. Diligam. folio.iiij.℟. Media nocte surgebam: ad confitendum tibi. ℣. Super iudicia iustificationis tue. Lectio quarta.

Reuelatur enim ira dei de celo super impietatem et omnem iniusticiam hominum/ eorum qui veritatẽ dei in iniusticia detinent: quia quod notum est dei manifestũ est in illis. Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mundi: per ea que facta sunt intellecta conspiciũtur. Sempiterna quoq; eius virtus et diuinitas/ ita vt sint inexcusabiles/ quia cũ cognouissent deum non sicut deũ glorificauerunt aut gratias egerunt: sed euanuerũt in cogitationibus suis/ et obscuratum est insipiens cor eorum. Dicẽtes enim se esse sapientes: stulti facti sunt. Et mutauerũt gloriam incorruptibilis dei: in similitudinẽ imaginis corruptibilis hominis ꝙ volucrum et quadrupedum ꝙ serpentiũ. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorũ/ in immũditiã/ vt contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis: quia commutauerunt veritatẽ dei in mendacium/ et coluerunt et seruierũt creature potius ꝙ creatori. qui est benedictus in secula amen. Tu autem. ℣.

Dñica pȝima post octa. epy.

NOtas mihi fecisti dñe vias vite adimplebis me leticia cũ vultu tuo. Delectationes in dextera tua vsq; in finẽ. ℣. Cõuerte me dñe quoniã in te speraui dic̃ dño deus meus es tu. Dc. Lectio. b.

TRadidit deus impios ⁊ iniustos hoies: in passiones ignominie. Nã femine eoꝝ immutauerũt naturalem vsũ: in eũ vsum qui est cõtra naturã. Similiter autem et masculi relicto naturali vsu femine / exarserunt in desideriis suis: inuicẽ masculi in masculos turpitudinẽ operantes ⁊ mercedẽ quã oportuit erroris sui in semetipsis recipientes. Et sicut non probauerunt deum habere in notitia tradidit illos deus in reprobũ sensũ: vt faciant ea que non conueniũt. repletos omni iniquitate / malicia / fornicatione auaricia / nequitia plenos inuidia homicidio / contentione / dolo / malignitate / susurrones / detractores / deo odibiles / contumeliosos / superbos / elatos inuentores malorũ parentibus nõ obedientes / insipientes / incompositos / sine affectione / absq; federe / sine misericordia. Qui cum iusticiam dei cognouissẽt: nõ intellexerũt quoniam qui talia agũt digni sunt morte. Non solum qui ea faciunt: sed etiam qui consentiunt facientibus. ℟. Diligam te domine virtus mea. Dominus firmamẽtum meum et refugium meum. ℣. Laudans inuocabo dominum: ⁊ ab inimicis meis saluus ero. Dominus. Lectio sexta.

PRopter quod inexcusabilis es o homo: omnis q̃ iudicas. In quo enim iudicas alterum: teipsum condemnas. Eadem enim agis que iudicas. Scimus enim quoniam iudicium dei est secundũ veritatem: in eos qui talia agunt. Existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea / quia tu effugies iudicium dei? An diuitias bonitatis eius / et patientie / et longanimitatis contemnis / ignorans quoniam benignitas dei ad penitẽtiam te adducit? Secundum duriciam autem tuam ⁊ impenitẽs cor thesaurizas tibi iram in die ire ⁊ reuelationis iusti iudicij dei qui reddet vnicuiq; iuxta opera sua: his quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorẽ et incorruptionẽ / querentibus vitam eternam. His autem qui ex contentione et qui non acquiescunt veritati / credunt autem iniquitati: ira ⁊ indignatio / tribulatio et angustia in omnem animam operantis malũ / iudei primum et greci. Gloria autẽ honor et pax omni operanti bonum: iudeo primum ⁊ greco. ℟. Domini est terra et plenitudo eius. Orbis terrarum et vniuersi qui habitãt in eo. ℣. Ipse super maria fundauit eum: et super flumina preparauit eum. Orbis. Gloria. Qui. ℭ In. in. mod. ãn. Preceptum domini lucidũ illuminãs oculos. ℘s. Celi enarrant. fol. b. ãn. Impleat dominus omnes petitiones tuas. ℘s. Exaudiat. fol. b. ãn. Domine in virtute tua letabitur rex. ℘s. Ipsum. ℣. Exaltare domine in virtute tua. ℟. Cantabimus et psallemus virtutes tuas.

ℭ Secundum Lucam. ij.

CUm factus esset iesus annorum duodecim: ascendentibus illis hierosolimam secũdum consuetudinẽ diei festi: consũmatisq; diebus vt rediret remansit puer iesus in hierusalem / et non cognouerunt parentes eius. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

QUod dominus per omnes annos cũ parentibus in pascha hierosolymam venit: humane numerum est humilitatis indicium. Hois namq; est ad offerẽda deo sacrificiorum spiritualium vota concurrere: et auctorem suum orationibus lachrimisq; sibi conciliare profusis. Fecit ergo dominus inter homines homo natus: quod faciẽdum hominibus per angelos imperauerat deus. Seruauit ipse legem quam dedit: vt nobis qui puri homines sumus / seruandum per omnia quicquid deus iubet / ostenderet. Sequamur ergo iter humane conuersationis eius si deitatis gloriã delectamur intueri: si optamus videre eũ ⁊ habitare in domo eterna in celis oĩbus diebus vite nostre: si nouat videre voluntatẽ domini et protegi a templo sancto eius. Et ne vlla in eternũ malorũ aura pulsemur: memineri mus presentis ecclesie domũ necessa

riis pręcū mundarum frequčtare mune
ribus. Ym. Ad te domine leuaui aiam meam
Deus meus in te confido non erubescam. ℣. Nec
irrideant me inimici mei/etenim vniuersi qui susti
nent te non confundentur. Deus. Lectio.bti.

QUod ipse duodēnis in templo se
dit in medio doctorum audiens
interrogās illos/humane fragilitatis
est indicium. immo etiam ermitū discen
de humilitatis exēplum. Dei quippe vir
tus et dei sapiētia eternaq; diuinitas lo
quitur. Ego sapientia habito in consi
lio: eruditis interlum cogitationibus.
Meum est consilium et equitas: mea est
prudentia/mea est fortitudo. Per me re
ges regnant: et cō. ditores legum iusta
decernunt. Beatus autem homo qui au
dit me: qui vigilat ad fores meas quo
tidie et obseruat ad postes ostij mei. Ip
sa homine induta ad erudiendos homi
nes aduenire dignata est/vt nimirū ho
minibus q̄is summo ingenio preditis
necessariā discēdi verbi formā prerogā
ret: ne si qui discipuli veritatis fieri refu
gerent/magistri efficerētur erroris. ℟.
Audi dñe vocem laudis tue. Ut enarrē vniuersa
mirabilia tua. ℣. Domine dilexi decorē domus
tue: et locū habitationis glorie tue. Ut. Letō.ir.

BEne qui iuuenis erat doctrine su
biturus officium/puerul⁹ adhuc
seniores audit et interrogat: vt videlicet
prouida dispēsatione eorum compescat
audaciam/qui non solū indocti/sed etiā
impubes ad docendum prorumpere ma
gis q̄ ad discendum volūt submitti. Se
quamur iter eius humanitatis si nos
manslo diuine delectat visionis: memo
res semper illi⁹ precepti. Audi fili mi di
sciplinam patris tui/et ne dimittas legē
matris tue: vt addat gratia capiti tuo/
et torques collo tuo. Per auditum quip
pe discipline paterne/ac per obseruantiā
materne legis/gratia capiti nostro et col
lo torques additur: quia q̄to quis diui
nis intent⁹ fuerit auscultare preceptis/
q̄to ea que didicerit in vnitate matris et
ecclie diligenti⁹ obseruare studuerit/tan
to et nūc dignius ad honorem predicādi
et in futuro sublimius ascēdet ad beati
tudinē cum christo sine fine regnādi. ℟.

Abscondi tanq̄ aurum peccata mea: et celaui in
sinu meo iniquitatem meam. Miserere mei deus se
cundum magnam misericordiam tuam. ℣. Quo
niam iniquitatem meam ego agnosco. et delictum
meum contra me est semper: tibi soli peccaui. Mise
rere. Gloria. Miserere. Hoc ℟. subsequēs nō
dicitur ad matutinas: sed ad pces. in fe
rialibus diebus per. xl. ℟. Audi nos pro pec
catis nostris/quotidie cum lachrymis expectemus
finem nostrum/dolor cordis nostri ascēdat ad te do
mine vt eruas nos a malis que innouātur in nobis
℣. Domine deus israel exaudi preces nostras: au
ribus percipe dolorem cordis nostri. Ut. ℣. ante
lauō. Excelsus super omnes gentes dominus ℟
Et super celos gloria eius. Iste ℣⁹ et alij pre
dicti ℣. de nor. dicūtur vsq; ad quadrage
simam et a Deus omnium, vsq; ad aduen
tum do. quādo de do. agit. ℂ In lau. añ.

REgnauit dominus preciosus fortitudine
cum decore virtutū/cuius species est in eter
num. hs. Dominus regn. ko. vj. añ. Sci
mus omnes quia dominus ipse est deus/cui iubile
mus et exaltemus et laudemus nomen eius in eter
num. hs. Jubilate ko. vj. añ. Benedicam te
domine in vita mea/vt videam virtutē tuam et glo
riam tuam. hs. Deus deus ko. vj. añ. Omnis
creatura celi et terre benedicat dominum: hymnū
dicat et superexaltet eum in secula. hs. Bene
dicite. kol. vj. añ. Spiritus omnis laudet do
minum/quia ipse dixit et facta sunt oia. mandauit
et creata sunt vniuersa. hs. Laudō. ko. vij. Iste
predicte añe sup lau. dicūtur hac die do.
et q̄ vltimo cantat hysto. Domine ne in ira
ante. Irr. tantū ceteris autem medys do.
prima istarum añ. tm dicitur. Quando
vero aliquod festū. ix. lect. in prima dñica
qua inchoāda est hysto. predicta celebria
tū fuerit. dei memo facta fuerit: tunc in
prima do. sequenti dicitur hec sola añ
Regnauit dominus, nisi vltima fuerit do. āte
Irr. in qua dñica oēs añe dicātur. Cōm.

BEnedictio et claritas/et sapien
tia et gratiarum actio: honor et
virtus et fortitudo deo nostro/in secula
seculorum amen. Hymnus.

ETerne rerum conditor noctem
diemq; qui regis: et temporum
das tempora vt alleues fastidium.
Preco diei iam sonet noctis profunde
peruigil nocturna lux viantibus a no-

cte noctem segregãs. Hoc excitatus lucifer soluit polum caligine: hoc omnis errorum chorus viam nocendi deserit. Hoc nauta vires colligit pontiq; mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie canente culpam diluit. Surgamus omnes strennue gallus iacentes excitat: et somnolentos increpat gallus negantes arguit. Gallo canente spes redit egris salus refunditur: mucro latronis conditur lapsis fides reuertitur. Iesu labentes respice et nos videndo corrige: si respicis lapsus cadit fletuq; culpa soluitur. Tu lux refulge sensibus mentisq; somnum discute: te nostra vox primũ sonet et vota soluam⁹ tibi. Deo patri. ℣. Dominus regnauit. ℟. Decorem induit alla. Iste versus cũ precitto capitulo dicatur in omnibus dñicis ante lauð. vsq; ad sept. agesimã et a Deus omniũ. vsq; ad aduentum dñi quando de dñica agitur. añ Hui quid fecisti nobis fili ego et pater tuus dolẽtes querebamus te: quid est quod me querebatis scisciebatis quia in his que patris mei sũt oportet me esse. ps Benedicte. Oratio Vota quesumus dñe. Memoria de sancta maria. Ad.i. hy⁹ Jam lucis. añ Dominus regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. ps Deus deus meus respi. fol. xxij. et ceteri ps. consueti dicantur sicut in prima do. aduẽtus dñi prenotatũ est cũ oracionibus añ omnibus do. vsq; ad lxx. et a Deus omnium. vsq; ad aduen. dñi qñ de do. agitur tantum. Cetera omnia que ad ij. pertinent more solito expleant: et ita q; vsq; ad purificationem ℣. ℟. Jesu celeste. cũ vers. Qui de virgine. Ad.iij. hymnus. Nunc sancte. añ Laus et perennis. ps Legẽ pone. fo.xj.cõm. Gratia domini. ℟. Inclina cor meum. ℣. Ego dixi. vt in psal. notat: cũ oratione Vota quesum⁹. Ad.iij. hymn⁹. Rector potens. añ Gloria laudis. ps Deficit. fo.xx.cõm. Tres sunt. ℟. In eternũ. ℣. Dominus regit. vt in psalterio notatum est. Oratio Vota quesumus. Ad.iij. hy⁹. Rerũ deus. añ Ex quo. ps Mirabilia. fo.xxj.cõm. Unus dominus. ℟. Clamauit. ℣. Ab occultis. vt in psalterio notatũ est. Oratio Vota quesumus dñe. Iste hore supradicto modo dicunt vsq; ad lxx. in diebus dominicis tñ. et a Deus omniũ. vsq; ad aduẽt. do. exclusive de do. agit. Ad.ij. deꝰ. añ Sede a dextris. ps Dixit do. fo.xxviij. Et alie ãt cũ suis ps. sicut in psal. notatũ est. Cõp.

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in charitate dei et patientia christi. Deo gratias. Hoc cpm dicatur in oibus dñicis: et in feris vsq; ad lxx. et a Deus omniũ. vsq; ad aduentum dñi ad deꝰ. qñ de tẽporali agitur. Dicet etiã in feris infra lxx. vsq; ad. xl. ad deꝰ quãdo de ferta agit. hy⁹ Lucis creator. Require in psal. hic hy⁹ dicat addeꝰ omnibus do. vsq; ad xl. dicet etiã a Deus omnium. vsq; ad aduen. do. tã in fer. q̃ in do. qñ de tẽporali agitur. ℣ Dirigatur domine Iste vs⁹ dr ad deꝰ. oibus dñicis dicẽs et in fe. vsq; ad xl. et a Deus omnium. vsq; ad aduentũ dñi qñ de tempore ali agitur. ãn Puer iesus proficiebat etate et sapientia: gratia deo et hominibus. ps Magñi. or Vota quesumus dñe. Fer.ij. Inuit. Venite exultemus domino. ps Jubilem⁹ deo. hy⁹. Dõno refertis art. Ad noc. ãn Dñs defensor. ps. Dñs illu. fo.xxij. et alie añe cũ suis ps sicut i psal. notatũ est. ℣. Dñe in celo mia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes. Lectio.j.

Quicunq; enim sine lege peccauerunt: sine lege peribunt. Et quicunq; in lege peccauerũt: per legem iudicabuntur. Nõ enim auditores legis iusti sũt apud deũ: sed factores legis iustificabuntur. Tu. ℟. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine. Quam abscondisti timentibus te. ℣. Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorum hominum. Quam abstra. Lectio.ij.

Cum enim gentes que legẽ non habent naturaliter/ ea que legis sũt faciunt eiusmodi legem non habentes: ipsi sibi sunt lex/ qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis/ testimonium reddente illis conscientia ipsorũ/ et inter se inuicẽ cogitationum accusantiũ/ aut etiam defendentiũ/ in die cũ iudicabit deꝰ occulta hoim secundum euãgeliũ meum/ per iesum christum. Tu. ℟. Benedicã dominũ in omni tempore. Sẽper laus eius in ore meo. ℣. In domino laudabitur alma mea audiant mansueti et letentur. Sem. Lectio.iij.

Si autē tu iudeus cognominaris/ ⁊ requiescis in lege/ ⁊ gloriaris in deo/ et nosti voluntatē eius/ ⁊ probas vtiliora instructus per legem: confidis teipsum esse ducē cecorum/ lumē eorum qui in tenebris sunt/ eruditorē insipiētium/ magistrum infantiū/ habentē formam scientie et veritatis in lege. Qui ergo aliū doces/ teipsum nō doces? Qui predicas non furandum/ furaris? Qui dicis non mechandū/ mecharis? Qui abominaris ydola/ sacrilegiū facis? Qui in lege gloriaris/ per preuaricationem legis deum inhonoras? Nomē enim dei per vos blasphematur inter gentes: sicut scriptū est. Circūcisio quidē prodest: si legem obserues. Si autē preuaricator legis sis: circumcisio tua preputium facta est. Rm.

Delectare in domino. Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Spera in domino ⁊ fac bonitatem: et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius. Et. Gloria. Et. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quēadmodū sperauimus in te. Iste. ℣. Ora pro nobis. Alleluia. ℣. Confitemini domino quoniam bonus. ℟. Quoniam in seculum misericordia eius. Ps. Beati immaculati. Ps. Ad dominum cum tribularer. Ps. Memento domine dauid. Ps. Ecce nunc benedicite dominum. Ps. Ecce quam bonum. Ps. Ecce nunc benedicite dominum. Ps. Nisi dominus edificauerit. Ps. Lauda hierusalem dominum. Ps. Beati omnes

lus deus in laudibus dicit: nunc ad memo. de omnib⁹ ſanctis dicet ℣⁹. Juſtorum anime. Q̄ per totū annū obſeruet: miſer in aduē tu domine ⁊ in tpe paſchali etc. ¶ Feria iij. Inuitatorium. Jubilem⁹ ℘s. Uenite. hy⁹ Conſors paterni luminis. Sup not. añ Ut nō delinquam. ℘s. Dixi cuſtodiā. Et alie añe cū ſuis ℘is vt in pſal. ibidem notatum eſt. ℣. Immola deo ſacrificium laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. Lectio prima.

SI igitur p̄putiū iuſtitias legis cuſtodiat: nonne p̄putiū illius in circumciſionē reputabitur / ⁊ iudicabit quod ex natura eſt p̄putiū legē conſūmans. te qui per litterā et circumciſionē p̄uaricatorē legis es: Non enim qui in manifeſto iudeus eſt / neq; que in manifeſto in carne eſt circūciſio: ſed qui in abſcōdito iudeus eſt / ⁊ circūciſio cordis in ſpiritu non littera. cuius laus non ex hominib⁹ / ſed ex deo eſt. ℟m. Hurtib⁹ percipe domine lachrymas meas ne ſileas a me, remitte michi. Quoniam incola ego ſum apud te et peregrinus. ℘s⁹. Dixi cuſtodiam vias meas vt non delinquam in lingua mea Quoniam incola. Lectio ſecunda.

QUid ergo amplius eſt iudeo / aut que utilitas circumciſionis: Multum per omnem modum. Primum quidem quia credita ſunt illis eloquia dei. Quid enim ſi quidam eorum nō crediderunt: Nunquid incredulitas illorum fidem dei euacuauit: Abſit. Eſt autē deus verax omnis autem homo mēdax / ſicut ſcriptum eſt. Ut iuſtificeris in ſermonibus tuis: et vincas cum iudicaris. ℟m. Surrexit dominus ſuprā petram pedes meos: et direxit greſſus meos deus meus. Et immiſit in os meum canticum nouum. ℘⁹. Exſpectans exſpectaui dominum: et reſpexit me. Et. Lectio iij.

SI autem iniquitas noſtra iuſtitiam dei commendat / quid dicemus: Nunquid iniquus deus eſt qui infert iram: Secundum hominē dico. Abſit. Alioquin / quomodo iudicabit deus hunc mundum: Si enim veritas dei in meo mendacio abūdauit in gloriam ipſius: quid adhuc et ego tāq; peccator iudicor. et non ſicut blaſphemamur et ſicut aiunt quidam nos dicere / faciamus mala vt veniant bona: Quorum damnatio iuſta eſt. Tu autem. ℟m. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana animā meam quia peccaui tibi. ℘⁹. Dñe ne in ira tua arguas me / neq; in furore tuo corripias me. Sana. Gloria. Sa. ℣. Fiat miſericordia tua. ¶ In lau. añ Secundum magnam. ⁊ alie añe cū ſuis ℘is vt in pſal. ibidē notatum eſt. cp̄m. Uigilate. hymn⁹. Ales diei nūcius. ℣. In matutinis, añ. Exiit dominus. ℘s. Benedictus vt in pſal tertio ibidem notatum eſt. ¶ Ad ves. añ. In domum. ℘s. Letatus ſo. xxiij. ⁊ alie añe cū ſuis ℘is vt in pſalt. ibidē notatum eſt. cp̄s. Dominus autē dixit. hymn⁹. Telluris ingens cōditor. ℣. Dirigatur dñe. añ. Exulta ut. ℘s. Magnificat. vt in pſal. ibidem notatū eſt. ¶ Feria iij. Inuit. In manu tua. ℘s. Uenite. hymnus. Rerū creator optime. Super not. añ. Iuuenes dixerunt. ℘s. Dixit inſipiens. ſo. xiij. et alie añe cum ſuis ℘is vt in pſal. ibidē notatum eſt. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo. Lectio prima

QUid igitur ⁊ p̄cellimus eos: Nequaq̄. Cauſati enim ſumus iudeos atq; grecos omnes ſub peccato eſſe / ſicut ſcriptū eſt. quia non eſt iuſtus quiſquam. non eſt intelligens. non eſt requirens deum. Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum / non eſt vſq; ad vnum. Sepulchrum patens eſt guttur eorum / linguis ſuis doloſe agebant: venenum aſpidum ſub labijs eorum. Quorum os maledictione et amaritudine plenum eſt: veloces pedes eorū ad effundendum ſanguinem. Contritio et infelicitas in vijs eorum / et viam pacis nō cognouerūt: non eſt timor dei ante oculos eorum. Tu autem domine. ℟. Ne perdideris me domine cū iniquitatibus meis Neq; in finem tratus reſerues mala mea. ℘⁹. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea. Neq; in. Lectio ſecunda.

SCimus autem quoniam quecūq; lex loquitur / his qui in lege ſūt loquitur / vt omne os obſtruatur. et fiat ſubditus omnis mūdus deo: quia ex operibus legis non iuſtificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio

pcatī. Nūc autem sine lege iustitia dei manifestata est: testificata a lege et pphetis. Tu autem domine miserere. Rm. Paratum cor meum deus paratū cor meum. Cāntabo et psalmum dicam domino. ℣ Exurge gloria mea: exurge psalterium et cythara exurgam diluculo. Cantabo et psalmum. Lectio tertia.

Iustitia autem dei est per fidē ihesu christi: in omnes ⁊ super omnes q̄ credunt in eum. Non enim est distinctio Omnes enim peccauerunt ⁊ egent gloria dei. iustificati gratis per gratiam ipsius/per redemptionem que est in christo iesu quem proposuit deus propiciatorē per fidem in sanguine ipsius/ ad ostēsionem iustitie sue/propter remissionē precedentium delictorum in sustentatione dei ad ostensionē iustitie eius in hoc tempore: vt sit ipse iustus/ ⁊ iustificans eum qui ex fide est iesu christi. Rm.

Audiuit me⁹ tibi psallā quia deus suscepto⁹ me⁹ es. Deus meus misericordia mea. ℣ Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgentib⁹ in me libera me. Deus. Gloria. Deus. ℣ Fiat misericordia tua dñe. ℭ In lau. añ Amplius. ℘s Miserere. fo.rvj. ⁊ alie añe cum suis ℘s vt in psalt. ibidē nota. est. ℭ℘m Vigilate. hy⁹. Nox ⁊ tenebre. ℣ In matutinis. añ Saluū. vt in psalt. ibidē notatū est ℭ Ad ves. añ Beatus vir. ⁊ alie añe cū suis ℘s vt i psal. ibidē notatū est. ℭ℘m. Dñs autem. hy⁹. Celi deus. ℣. Dirigatur. añ Respexit. ℘s. Magnificat. vt in psalt. ibidē notatū est. ℭ Fe.v. Inuit Adorem⁹ dominū. ℘s Venite. hy⁹ Nox atra. Sup. noct. añ Domine de⁹. ℘s Saluū. hy⁹. fol. rrv. et alie añe cū suis ℘s: vt in psalt ibidem notatū est. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. ℟ Et anima mea quam redemisti. Lectio prima.

Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legē? Factorum? Nō: sed per legem fidei. Arbitramur enim iustificari hominē per fidem; sine operibus legis. An iudeorū deus tantum? Nonne ⁊ gentium? Immo et gentiū. Quoniā quidem vnus est deus qui iustificat circūcisionem ex fide: et preputiū per fidem. ℟. Deus in te speraui domine: non confundar in eternum. In tua iustitia libera me et eripe me. ℣. Esto michi in deum protectorem/et in locum munitum, vt saluum me facias. In tua. Lectio.ij. Rom. 4.

Legem ergo destruim⁹ per fidem? Absit. sed et legem statuimus. Quid ergo dicem⁹ inuenisse abrahā patrem nostrum secūdum carnē? Si enim abrahā ex operibus legis iustificat⁹ est: habet gloriam/ sed non apud deū. Quid enim scriptura dicit? Credidit abraham deo: ⁊ reputatum est ei ad iustitiam. ℟. Repletur os meum laude/ vt hymnum dicam gloriē tue: tota die magnificentie tue. noli me proicere in tempore senectutis. Cū defecerit virtus mea deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti. Cum defecerit virtus. Lectio.iij.

Ei autem qui operatur. merces nō imputatur secundum gratiā: sed secundum debitum. Ei vero qui non operatur. credenti autem in eum qui iustificat impium/reputatur fides eius ad iustitiam/ secundum propositū gratie dei: sicut et dauid dicit beatitudinem hominis cui deus accepto fert iustitiam sine operib⁹. Beati quorum remisse sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui nō imputauit dominus peccatum. Beatitudo ergo hec in circumcisionē tantum manet: an etiam in preputio? Dicimus enim quia reputata est abrahe fides ad iustitiam. Quomodo ergo reputata est? In circumcisione an in preputio? Non in circumcisione: sed in preputio. Tu autem domine. Rm.

Gaudebunt labia mea dū cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti domine. ℣. Sed et lingua mea meditabitur iustitiā tuam tota die laudē tuā. Et. Gloria. Et ℣ Fiat misericordia. ℭ In laud. añ Tibi soli. ℘s Miserere. fo.rvj. ⁊ alie añe cū suis ℘s vt in psalterio ibidē notatum est. ℭ℘m. Vigilate et orate. hymn⁹ Lucis creator. ℣ In matutinis. añ. In sanctitate. ℘s. Benedictus. vt in psalterio ibidem notatum est. ℭ Ad vesperas añ Et omnis. ℘s. Memento. fo.rl. ⁊ alie añe cū suis ℘s vt in psalterio ibidem notatū est. ℭ℘m. Dominus autē dirigat. hymn⁹ Magne de⁹ ℣ Dirigatur. añ Deposuit. ℘s Magnificat vt in psalterio ibidē notatum est. ℭ Feria.vj. Inuitatorio. Dominū qui. ℘s. Venite.

Fe. vj, et sabbato post octa. epy.

hymnus. Tu trinitatis vnt. Super nocaũ exultate. ps. Ipsum. Et cetere aũe cũ suis pis vt in psal. ibidem notatũ est. ℣. Intret oratio mea in conspectu tuo. Lectio. j.

CIt signum accepit circuncisionis / signaculum iustitie fidei que est in p̃putio: vt sit pater omnium credẽtium per p̃putium / vt reputetur et illis ad iustitiam. et sit pater circuncisionis / non his tantum qui sunt ex circuncisione / sed et his qui sectantur vestigia fidei que est in p̃putio patris nostri abrahe. Rm.

Confitebor tibi domine deus in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum in eternum. Quia misericordia tua dñe magna est super me. ℣. Et eripuisti animam meã ex inferno inferiori. Quia. Lc. ij.

NOn enim per legẽ p̃missio abrahe aut semini eius / vt heres esset mundi: sed per iustitiam fidei. Si enim qui ex legẽ heredes sunt: exinanita est fides. abolita est p̃missio. Lex enim: irã operatur. Ubi enim non est lex: nec p̃varicatio. Tu autem domine. Rm.

Misericordia tua domine magna est super me. Et liberasti animã meam ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui insurrexerunt in me / et fortes quesierunt animam meam. Et liberasti Lectio. iij.

IDeo ex fide: vt secũdum gratiam firma sit p̃missio omni semini. Non ei qui ex lege est solũ / sed et ei qui ex fide est abrahe / qui est pater omnium nostrum: sicut scriptũ est. quia patrem multarum gentium posui te ante deum. cui credidisti qui viuificat mortuos et vocat ea que non sunt tanq̃ ea que sunt. Rm.

Factus est michi dominus in refugium. Et deus meus in auxilium spei mee. ℣. Deus virtutum dominus deus virtutum libere eos. Et de. Gloria. Et. ℣. Fiat misericordia. ℣ In latũ ãn. Spiritu principali. ps. Miserere. et alie aũe cum suis pis sicut in psalterio ibidẽ notatum est. Cp̃m. Vigilate et orate. hyp̃. Eterna celi. Ista p̃dicti hymni fiũt. et p̃dicti hymni dñicales: sez Deus creator oim. et Primo dierum. et Eterne rerũ. hoc eodem ordine dicuntur in dñicis et in feriis vsq; ad. rl. nĩ quando de tempore agit ℣. In matutinis ãn. Per vetera. ps. Benedictus. vt i psal. ibidẽ notatũ est. Ad vs. ãn. In conspectu angelorum. ps. Confitebor. iij. fo. rij. et alie aũe cũ suis pis. vt in psal. ibidem notatum est. Cp̃m. Dñs autem dirigat. hymnus. Plasmator hominis. ℣. Dirigatur. ãn. Suscepit deus. ps. Magnificat. vt in psal. ibidẽ notatũ est. ℣ Sabbato. Inuit dominũ deum. ps. Venite. hyp̃ Sũme deus. Super noctu. ãn. Quia mira fuia. ps. Cantate. ij. Et alie aũe cũ suis pis vt in psal. ibidẽ. notatũ est. ℣. Dñe exaudi oratiõnẽ meã. ℣ Et clamor. Lectio p̃ma.

CUi contra spem / in spem credidit vt fieret pater multarum gentium: secundum quod dictum est ei. sic erit semẽ tuum / sicut stelle celi et arena maris. Et non est infirmatus in fide / nec considerauit corpus suum emortuum / cum iam fere centum esset annorum: et emortuam vuluã sare. Tu autem domine mise. Rm.

Misericordiam et iudicium cãtabo tibi domine. Psallam et intelligã in via immaculata quãdo venies ad me. ℣. Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domꝰ mee. Psallam. Lectio. ij.

IN repromissione etiam dei nõ hesitauit diffidentia / sed confortatꝰ est fide dans gloriã deo: plenissime sciẽs quia quecunq; promisit deus potens est et facere. Ideo et reputatum est illi ad iustitiam. Non est autem scriptum tãtum propter ipsum / quia reputatum est illi ad iustitiam: sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum / qui suscitauit dominum nostrum iesum christum a mortuis / qui traditus est propter delicta nostra / et resurrexit propter iustificationem nostram. Rm.

Domine exaudi orationem meam et clamor meꝰ ad te veniat. Quia non spernis deus preces paupertum. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Quia. Lectio. iij.

IUstificati ergo ex fide / pacem habeamus ad deum / per dominũ nostrum iesum christũ: per quem accessum habemus per fidem in gratiã istam et in qua stamus / et gloriamur in spe glorie filiorum dei. Non solum autẽ / sed et gloriamur in tribulationibus: sciẽtes q̃ tribulatio patientiam operatur / patientia autẽ probationem. probatio vero spem.

Spes autem non confundit: quia charitas dei diffusa est in cordib⁹ nostris. per spiritum sanctū qui datus est nobis. ℟. Velociter exaudi me domine. Quia defecerūt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut umbra declinauerunt et ego sicut fenum arui. Quia. Gloria. Quia. ℣. Fiat misericordia tua. ℭ In laud. ān Benigne. ps. Miserere. et alie añe cū suis ps. vt in psalt. ibidē notatū est. Cp̄m. Vigilate ⁊ orate. Hymnus. Aurora iam. ℣. In matutinis. ān. In viam. ps. Benedictus. vt in psalt. ibidē notatū est. Supradict⁹ ordo feriarū de inuit. incipiē. seruatur in omnibus feriis a Domine ne in ira. vsq; ad passionē dñi: ⁊ a Deus omnium. vsq; ad aduentū dñi. De añis vero cum suis ps ad ves ⁊ ad mat. in nocte. idē ordo seruet per totū annū extra tēpus pasche. De. ℣. esto ante lectiones: a Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimā: et a Deus omnium. vsq; ad aduentū dñi. De añis in laudib⁹ per totū ānū extra tps pasche: nisi in. ij. ebdo. aduentus dñi ⁊ in pria ebd. ante paschā. De vesp vero ad mat. a Dñe ne in ira. vsq; ad septuagesimā tm. De añis vero super Benedictus. et Magnificat vsq; ad septuagesimam: et a Deus omniū. vsq; ad aduentum dñi. Et si aliquod festū in aliqua predictar feriarū cōtigerit: nichilominus ordo feriarū de inuitat. añis ps et versiculis in nocte. ⁊ de ℣. et de añ. cum suis ps in laudib⁹: et de añis super p̄m. Benedictus. et Magnificat. seruabitur i sequēti feria. ℭ Dñica. ij. post octa. epy phanie. Ad ves. ān Benedictus. ps. Ipsū. Cp̄m. hy⁹. ℣. et ān. super p̄. Magnificat. vt supra in dominica precedēti. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris. supplicationes populi tui clementer exaudi: et pacem tuam nostris concede temporibus. Per dominū. ℭ Ad matut. Inuit. hym. añe. ps. ℣. ⁊ ℟. sicut in precedenti do. et sic fiat oībus do. vsq; ad. Iiij. quando de do. agitur. Lectiones de epla Pauli ad Chorin. j. Lectio prima.

1. Cor. 1.

PAulus vocatus apostolus iesu christi per voluntatem dei ⁊ sosthenes frater ecclesie dei que est corinthi sanctificatis in christo iesu vocatis sanctis: cū omnibus qui inuocāt nomen domini nostri iesu christi in omni loco ipsorum ⁊ nostro: gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro et dño iesu christo. Gratias ago deo meo semper pro vobis in gratia dei que data est vobis in christo iesu: quia in omnib⁹ diuites facti estis in illo in omni verbo ⁊ in omni scientia: sicut testimoniū christi cōfirmatum est in vobis: ita vt nichil vobis desit in vlla gratia: expectantibus reuelationē domini nostri iesu christi: qui et confirmabit vos vsq; in finem sine crimine in diem aduētus domini nostri iesu christi. Fidelis deus: per quem vocati estis in societatē filij eius iesu christi domini nostri. Tu autem. Lectio. ij.

OBsecro autem vos fratres per nomē domini nostri iesu christi: vt id ipsum dicatis omnes: et nō sint in vobis scismata. Sitis autem perfecti in eodē sensu: et in eadem scientia. Significatū enim est michi de vobis fratres mei ab his qui sunt cloes: quia contētiones sūt inter vos. Hoc autē dico: quod vnusquisq; vestrum dicit. Ego quidem sum pauli: ego autē apollo: ego vero cephe: ego autem christi. Diuisus est ergo christus: Nunquid paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomine pauli baptizati estis: Gratias ago deo meo q̄ neminem vestrum baptizaui nisi crispum ⁊ gayum: ne quis dicat q̄ in nomine meo baptizati estis. Baptizaui autem ⁊ stephane domum. Ceterum nescio si quem alium vestrum baptizauerim. Lectio. iij.

NOn enim misit me christus baptizare sed euangelizare: non in sapientia verbi: vt nō euacuetur crux christi. Verbum enim crucis pereūtibus quidem stultitia est: his autē qui salui fūt: id est nobis: virtus dei est. Scriptum est enim. Perdam sapientiam sapiētum: et prudentiam prudētum reprobabo. Vbi sapiens: Vbi scriba: Vbi cōquisitor huius seculi: Nonne stultam fecit deus sapientiam huius mundi: Nam quia in dei sapientia non cognouit mundus per sapientiam deum: placuit deo per stultitiam predicationis saluos facere cre-

dentes. Quoniam ⁊ iudei signa petunt: ⁊ greci sapientiam querunt. Lectio.iij.

NOs autē predicamus christū crucifixum: iudeis quidē scādalum/ gētibus autem stultitiam. Ipsis autem vocatis iudeis atq; grecis: christū dei virtutem ⁊ dei sapientiam. Quia quod stultum est dei/ sapientius est hominibus: et quod infirmum est dei/ fortius est hominib⁹. Videte enim vocationem vestram fratres quia non multi sapientes secundum carnē/ non multi potentes/ nō multi nobiles/ sed que stulta sunt mundi elegit deus vt confundat sapientes. ⁊ infirma mundi elegit deus vt confundat fortia: et ignobilia mundi/ et cōtemptibilia elegit deus et ea que non sunt/ vt ea que sūt destrueret: vt non glorietur omis caro in conspectu eius. Et ipso autē vos estis in christo iesu qui factus est nobis sapiētia a deo et iustitia ⁊ sanctificatio ⁊ redēptio: vt quēadmodum scriptum est/ qui gloriatur in domino glorietur. Lectō.iv.

FRatres. ego cū venissem ad vos veni/ nō in sublimitate sermonis aut sapientie: annunciās vobis testimonium christi. Nō enim iudicaui scire me aliquid inter vos nisi christum iesum: ⁊ hūc crucifixū. Et ego in infirmitate et in timore et tremore multo fui apud vos. Et sermo meus ⁊ predicatio mea non in persuasibilibus humane sapientie verbis/ sed in ostensione spiritus ⁊ virtutis: vt fides vestra non sit in sapientia hominum/ sed in virtute dei. Lectio.v.

SApientiam autē loquimur inter perfectos: sapientiā vero non huius seculi neq; principum huius seculi qui destruūtur: sed loquimur dei sapientiam in mysterio que abscōdita est/ quā predestinauit deus ante secula in gloriā nostram/ quam nemo principum huius seculi cognouit. Si enim cognouissent: nunq; dominū glorie crucifixissent. Sicut scriptum est q̄ oculus non vidit/ nec auris audiuit/ nec in cor hominis ascendit: que preparauit deus his qui diligūt illum. Nobis autem reuelauit deus per spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur: etiam profunda dei. Quis enim scit hominū que sunt hominis: nisi spiritus hominis qui in ipso est? Ita ⁊ que sunt dei nemo cognouit: nisi spiritus dei. Secundum Johannem.ij. Joh.

IN illo tempore. Nuptie facte sūt in chana galilee: ⁊ erat mater iesu ibi. Vocatus est autem iesus: et discipuli eius ad nuptias. Et reliqua.

Omelia deñ. bede pbi. Quod dominus atq; saluator noster ad nuptias vocatus/ nō solum venire sed ⁊ miraculum ibidē quo cōuiuas letificaret facere dignatus est: exceptis sacramētorum celestium figuris/ etiam iurta litteram fidem recte credentium cōfirmat. Pcro taciani ⁊ martiani ceterorumq; qui nuptijs detrahūt perfidia: q̄ sit damnabilis insinuat. Si enim thoro immaculato/ ⁊ nuptijs debita castitate celebratis culpa inesset: nequaq; dominus ad has venire/ nequaq; suorum signorum initijs consecrare voluisset. Nūc autē quia bona est castitas coniugalis/ melior continētia vidualis/ optima perfectio virginalis: ad comprobandam omnium electionem graduū/ discernendū tamen meritum singulorum et intemerato marie virginis vtero nasci dignat⁹ est/ a prophetico anne vidue ore/ mox natus benedicitur/ a nuptiarū celebratoribus iam iuuenis inuitatur/ ⁊ hos sue presentia virtutis honorat/ ⁊ alior celestium letitiā figurat. Lect.vij.

QUiacula namq; factur⁹ in terra dei filius venit ad nuptias/ vt ipsum se esse doceret: de quo sub typo sponsi psalmista pretinit. Et ipse tāq; sponsus procedens de thalamo suo: exultauit vt gygas/ ad currēdam viam. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad summum eius. Qui ipse quodam loco de se suisq; fidelib⁹ ait. Nunquid possūt filij sponsi lugere/ quandiu cum illis est sponsus? Clement autē dies cū auferetur ab eis sponsus: ⁊ tunc ieiunabūt. Quia nimirum incarnatio nostri saluatoris et quo patribus cepit promitti: multis

sanctorū est lachrimis ⁊ luctu semper expectata donec veniret. Similiter ex quo post resurrectionē ascēdit ad celū: omnis sanctorū spes ad eius pendet reditū. Solo autē quo cū hominib⁹ conuersatus est tēpore/ flere ac lugere nequiuerunt: quia tam secū etiā corporaliter eū quem spiritualiter diuererunt habebant. Lectio.ix.

SPonsus ergo christus: sponsa eius est ecclesia. Filij sponsi dei nuptiarū: singuli quiq; fideliū eius sunt. Tempus nuptiarū est tēpus illud: quādo per incarnationis mysteriū/ sanctā sibi ecclesiam sociauit. Non igitur casu/ sed certa causa mysterij venit ad nuptias in terra carnali more celebratas: qui ad copulandā sibi spirituali amore ecclesiā/ de celo descendit ad terrā. Cuius quidē thalamus/ incorrupte genitricis uterus fuit/ in quo deus humane nature cōiunctus est: et ex quo ad sociandā sibi ecclesiam tanq; sponsus processit. Primus nuptiarum locus iudea extitit: in qua dei filius homo fieri/ ⁊ ecclesiā sui corporis ac sanguinis participatione consecrare et sui spiritus pignore in fide confirmare dignatus est. Sed vocatis ad fidem gentibus: vbiq; ad finē orbis terre earūdem nuptiarū votiua gaudia peruenerunt. Tu autē. ℣. In lau. hec sola ān. Regnauit. vbi dictū est. ān. ℣. uptie facte sunt in chana galilee. et erat ibi iesus cū maria matre eius. ℣s. Benedictus. ℣. Ad vespe. ān. ℣. eficiente vino iussit iesus implere ydrias aqua. que in vinum conuersa est alleluya. ℣s. Miserere. ℣. Fer. ij. et quotidie in oibus feriis supradictus ordo feriarū seruet vsq; ad rl. nisi de ℣. infra septuagesimā: tūc enim dīr ℣. de hystor. dñicali. ℣. Feria.ij. Lectio prima.

1.Cor.2. NOs autem non spiritū huius mundi accepimus/ sed spiritū qui ex deo est: vt sciamus que a deo donata sunt nobis/ que et loquimur/ non in doctis humane sapientie verbis. sed in doctrina spūs spiritualib⁹ spiritualia cōparātes. Lectio.ij.

ANimalis autē homo: non percipit ea que sunt spiritus dei. Stultitia enim est illi; non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. Spiritualis autem iudicat omnia: ⁊ ipse a nemine iudicat. Quis enim cognouit sensum dñi/ aut quis instruxit eū? Nos autem sensum christi habemus. Lectio.iij. 1.Cor.3.

ET ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritualibus: sed quasi carnalibus. Tanq; parvulis in christo/ lac vobis potū dedi: non escā. Nondum enim poteratis/ sed nec nunc quidem potestis. Adhuc enim estis carnales. Cum enim sit inter vos zelus et cōtentio: nonne carnales estis et secundū hominē ambulatis. ℣. Feria tertia. Lectio prima.

CUm enim quis dicat/ ego quidem sum pauli: alius autem/ ego apollo/ nonne homines estis? Quid est igitur apollo? Quid vero paulus? Ministri eius cui credidistis: et vnicuiq; sicut deus dedit. Ego plātaui/ apollo rigauit: sed deus incrementum dedit. Itaq; neq; qui plantat est aliquid/ neq; qui rigat: sed qui incrementū dat deus. Qui plantat autem et qui rigat: vnum sunt. Lectio secunda.

UNusquisq; autem propriā mercedem accipiet: secundū suū laborē Dei enim sumus adiutores/ dei agricultura estis: dei edificatio estis. Secūdum gratiā dei que data est michi/ vt sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superedificat. Unusquisq; autem videat quomodo superedificet. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere preter id quod positum est: quod est christus iesus. Lectio tertia.

SI quis autem superdificat super fundamentū hoc/ aurū/ et argentum/ lapides pretiosos/ ligna/ fenū/ stipulā: vnusquisq; opus manifestū erit. Dies enim dñi declarabit/ qz in igne reuelabitur: ⁊ vnusquisq; opus quale sit ignis probabit. Si cuius opus manserit quod superedificauit: mercedē accipiet. Si cuius opus arserit: detrimentū patietur. Ipse autem saluus erit: sic tamen quasi per ignem. ℣. Feria. iiij. Lectio.j.

1.Cor.3. NEscitis quia templū dei estis/ ⁊ spiritus dei habitat in vobis? Si quis autem templū dei violauerit/ disperdet illum deus.

Templū enim dei sanctū est: quod estis vos. Nemo se seducat. Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sapientia enim huius mūdi: stultitia est apud deū. Scriptum est enim. Cōprehendā sapientes in astutia eorū. Et iterū. Dñs nouit cogitationes sapientū: quoniā vane sunt. Itaq; nemo glorietur in hoibus. Omnia enim vestra sunt: siue paulus siue apollo / siue cephas / siue mundus siue vita siue mors / siue presentia / siue futura. Omnia enim vestra sūt: vos autem christi. christus autē dei. Sic nos existimet homo vt ministros christi: et dispensatores misteriorū dei. Hic iā queritur inter dispensatores: vt fidelis quis inueniatur. Mihi autē pro minimo est vt a vobis iudicer / aut ab humano die: sed neq; meipsum iudico. Nichil enim mihi cōscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui autem iudicat me dñs est. Itaq; nolite ante tempus iudicare: quoadusq; veniat dominus qui et illuminabit abscondita tenebrarum / et manifestabit consilia cordium et tunc laus erit vnicuiq; a deo. Lectio tertia.

Hec autē fratres transfigurau in me et apollo propter vos: vt in nobis discatis / ne supra quā scriptum est / vnus aduersus alterū infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod nō accepisti? Si accepisti / quid gloriaris quasi non acceperis? Jam saturati estis: iam diuites facti estis. Sine nobis regnatis. Et vtinā regnetis: vt et nos vobiscum regnemus. Puto enim q deus apostolos nos nouissimos ostendit: tanq; mortis destinatos. Quia spectaculū facti sumus mūdo: et angelis et hominibus. Nos stulti propter christū: vos autē prudentes in christo. Nos infirmi: vos autē fortes. Vos nobiles: nos autē ignobiles. Usq; in hanc horā et esurimus et sitimus / et nudi sumus. Et colaphis cedimur / et instabiles sumus: et laboramus operantes manibus nostris. Maledicimur: et benedicimus. Persecutionē patimur: et sustinemus. Blasphemamur: et obsecramus. Tanq; purgamenta huius mundi facti sumus: omniū peripsima vsq; adhuc. Non vt confundā vos hec scribo: sed vt filios meos charissimos moneo. Tu autē. ¶ Feria.v. Lec.j.

Nam si decem milia pedagogorū habeatis in christo: sed non multos patres. Nam in christo iesu per euangeliū ego vos genui. Rogo ergo vos: imitatores mei estote / sicut et ego christi. Ideo misi ad vos timotheum qui est filius meus charissimus et fidelis in dño: q̄ vos cōmonefaciat vias meas que sūt in christo iesu / sicut vbiq; in omni ecclesia doceo. Lec.ij.

Tanq; non venturus sim ad vos: sic inflati sunt quidam. Veniam autem ad vos cito: si dñs voluerit. Et cognoscā non sermonem eorū qui inflati sunt: sed virtutē. Non enim in sermone est regnū dei: sed in virtute. Quid vultis? In virga veniā ad vos / an in charitate et spiritu mansuetudinis? Lectio tertia

Omnino auditur inter vos fornicatio / et talis fornicatio qualis nec inter gentes: ita vt vxorem patris sui aliquis habeat. Et vos inflati estis / et non magis luctū habuistis: vt tollatur de medio vestrū qui hoc opus fecit. Ego quidē absens corpore / presens autē spiritu / iā iudicaui vt presens eum qui sic operatus est. in nomine dñi nostri iesu christi congregatis vobis et meo spiritu cū virtute dñi iesu / tradere huiusmodi sathane in interitū carnis: vt spūs saluus sit in die dñi nostri iesu christi. ¶ Dñica.iij. Oco.

Omnipotens sempiterne deus infirmitatem nostram propitius respice: atq; ad protegendū nos dexteram tue maiestatis extende. Per dominum. Ad matutinas lectiones de epla Pauli ad Chor. Secunda. j. Lectio prima.

Paulus apostolus iesu christi per voluntatem dei / et timotheus frater ecclesie dei que est corinthi / cū omnibus sanctis qui sunt in vniuersa achaia: gratia vobis et pax a deo patre nostro et dño iesu christo. Benedictus deus et pater dñi nostri iesu christi / pater misericordiarum et deus totius consolationis: qui conso-

latur nos in omni tribulatione nostra: vt possimus ⁊ ipsi cōsolari eos qui in omni pressura sūt / per exhortationem qua exhortamur ⁊ ipsi a deo. Quoniam sicut abundant passiones christi in nobis: ita et per christū abūdat consolatio nostra. Siue autē tribulamur pro vestra exhortatione et salute / siue cōsolamur pro vestra consolatione. siue exhortamur pro vestra exhortatione et salute que operatur tollerātiā earundē passionū quas et nos patimur: vt spes nostra firma sit p vobis / scientes quoniā sicut socij passionum estis / sic eritis et cōsolationis. Ec.ij.

NOn enim volumus vos ignorare fratres / de tribulatione nostra que facta est in asia / quoniam supra modum grauati sumus et supra virtutem: ita vt tederet nos etiā viuere. Sed et ipsi in nobisipsis responsum mortis habuimus / vt non simus fidētes in nobis: sed in deo qui suscitat mortuos. qui de tātis periculis eripuit nos ⁊ eruit / in quē speramus qm ⁊ adhuc eripiet / adiuuantib⁹ vobis in orationibus pro nobis: vt ex multarum personis facierū / eius que in nobis est donationis per multos agantur gratie pro nobis. Nā gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. q⁹ in simplicitate cordis et sinceritate dei / et non in sapientia carnali / sed in gratia dei cōuersati sumus in hoc mundo: abūdantius autem ad vos. Lectio tertia.

NOn enim alia scribimus vobis: q̄ que legistis ⁊ cognouistis. Spero autem q⁹ vsq⁹ in finem cognoscetis: sicut et cognouistis nos ex parte. Quia gloria vestra sumus sicut et vos nostra / in die dñi nostri iesu christi. Et hac confidentia volui prius venire ad vos: vt secūdam gratiā haberetis / et per vos transirem in macedoniā / et iterū a macedonia venire ad vos / ⁊ a vobis deduci in iudeā. Cū ergo hoc voluissem / nunquid leuitate vsus sum? Aut que cogito secundū carnem cogito / vt sit apud me est et non? Fidelis autē deus: q⁹ sermo noster qui fuit apud vos / non est in illo / est ⁊ non. Ec.iij.

DEi enim filius iesus christus qui in vobis per nos predicatus est / per me et siluanū et timotheū: non fuit in illo est ⁊ non. sed est in illo / fuit. Quotquot enim promissiones dei sunt in illo etiam. Ideo et per ipsum dicimus amen deo: ad gloriā vestrā. Qui autē cōfirmat nos vobiscum in christo et qui vnxit nos deus: et qui signauit nos ⁊ dedit pignus spiritus in cordibus nostris. Ego autem testem inuoco deū in animā meā / q⁹ parcens vobis non veni vltra corinthū. Non quia dominamur fidei vestre: sed adiutores sumus gaudij vestri. Nam fide statis. Statui autē hoc ipsum apud me: ne iterū in tristicia venirē ad vos. Si enim ego contristo vos / ⁊ quis est qui me letificet / nisi qui contristatur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis / vt non cū venero tristiciā super tristiciā habeā: de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnib⁹ vobis. quia meum gaudium omnū vestrum est. Tu autem. Lectio quinta.

FRatres ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis per multas lachrymas. non vt contristemini: sed vt sciatis quā charitatem habeā abundātius in vobis. Si quis autē contristauit me: non me contristauit sed ex parte vt non onerem oēs vos. Sufficit illi qui huiusmodi est / obiurgatio hec que fit a plurib⁹: ita vt econtrario magis donetis et cōsolemini. ne forte abūdantiori tristicia absorbeatur qui huiusmodi est. Propter quod obsecro vos vt cōfirmetis in illū charitatē. Ideo enim et scripsi vobis vt cognoscā experimentū vestrū: an in omnibus obedientes sitis. Cui autē aliquid donastis et ego. Nā ⁊ ego quod donaui si quid donaui propter vos in persona xpi: vt nō circūueniamur a sathana. Non enim ignoramus cogitationes eius. Ec.iij.

CUm autē venissem troadē propter euangelium christi / et ostium mihi apertū esset in dño: non habui requiem spiritui meo / eo q⁹ non inuenerim titum fratrē meū: sed valefaciens eis profectus sum in macedoniā. Deo autem gratias qui semper triūphat nos in christo iesu: et odorē notitie sue manifestat per nos in omni loco. quia christi bonus odor sumus deo / in his qui salui fiunt et in his

qui pereũt. Alijs quidem odor mortis in morte: alijs autẽ odor vite in vitã. Et ad hec quis tã idoneus? Non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum dei: sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo in christo loquimur. ℂ Lectio sancti euãgelij secundum Matheum. viij.

In illo tpe. Cum descẽdisset ihesus de mõte: secute sunt eũ turbe multe Et reliqua Omelia origenis.

Docente in monte domino: discipuli venerũt ad eum / sicut alacres / sicut domestici sicut prumi / sicut amici vel fratres. Ideo aut dñs ad eos. Vos estis sal terre: et vos estis lux mundi. Nunc vero descendente eodẽ de monte / turbe secute sunt eũ que in montem ascendere non potuerunt: vt pigri populi vt negligentes vt imperfecti. Ita ⁊ filij israel primitus in montem ascendere non valuerũt / ad obuiandum deo pergere nõ potuerũt / ppter suã irreligiositatem ⁊ impietatẽ: sed solus moyses ascendit et pauci cũ eo senioꝝ israel. Ita et cum dño discipuli soli in montem ascenderunt: et tardioꝝ deoꝝsum steterunt. Sic et modo vigilantes et alacres et fideles anime deũ timentes ⁊ dominũ diligentes / regna celestia desiderantes / dominũ semper sequentes post dñm in illum celestem montẽ ascendũt: audientes apostolum dicentem. Que sursum sunt querite: non que super terram. Que sursum sunt sapite: vbi christus est in dextera dei sedens. Lectio octaua.

Descendente nunc dño / hoc est inclinante se ad infirmitatem ⁊ humilitatem et impotentiã ceteroꝝ: misertus est imperfectioni eoꝝ vel infirmitati. Secute sunt eũ turbe multe. Aliꝯti propter charitatẽ / aliꝯti propter doctrinã: aliꝯti propter admirationẽ et curationem. Et ecce homo leprosus vnus ex illis qui curã querebãt: qui leuamen desiderabant. Et ecce leprosus veniẽs: adorabat eũ dicens. Dñe / si vis potes me mũdare. Deoꝝsum curreꝝs rogas o homo: et in monte nichil dicis? Quare sic? Quia tẽpus et temporã / omni rei sub celo. Tempus doctrine: et tempus curationis. In monte docuit / illuminauit / monuit: animas curauit / coꝝda sanauit. Propterea ergo illa maioꝝ tentare volui: illa summa tardare passus sum. Lectio nona.

Ipsis ergo ab illo completis / deoꝝsum eo de monte ad curãdum descendente sicut de celo / sicut de celestibus montibus ad saluandos carnales: venit ad eũ homo leprosus adorans eũ. Antequã peteret: adorare ceperat. Antequã rogaret / culturã ostendit. Adorauit eũ. Prio hoc ipso deũ ⁊ dñm eũ inuocãs: adorabat eũ. Sic et illi beati magi prius petentes adorauerũt eũ: et ita demũ munera ei obtulerũt. Eodẽ modo ⁊ nũc iste cadens adorauit: et sic supplicẽ obtulit postulationẽ dño dicens. Tu qui digne adoraris / qui merito coleris: te ego vt dñm adoro. Ideoq; te dñm dico / opera prius contestans: et sic verba loquens. Per te enim omnia facta sunt. Tu ergo dñe si vis / potes me mundare. Voluntas tua opus est: ideo si vis potes me mũdare. ãn

ℂ Cum autem descendisset ihesus de monte: ecce leprosus veniens adorabat eum dicens: dñe si vis potes me mundare. et extendens manũ tetigit eum dicens. volo mũdare. ℣s Benedictus. ℂ Ad despectas ãn. Domine puer meus iacet paraliticus in domo et male torquetur: amen dico tibi ego veniam et curabo eũ. ℣s Magnificat. f. riij.

ℂ Feria secunda. Lectio prima.

Incipimus iterum nosmetipsos cõmendare? Aut nunquid egemus sicut quidã cõmendatiꝯs epistolis ad vos aut ex vobis? Epistola nostra vos estis scripta in coꝝdibus nostris / que scitur et legitur ab omnibus hominibus: manifestati / quoniã epistola estis christi ministrata a nobis / ⁊ scripta non atramento / sed spiritu dei viui. non in tabulis lapideis / sed in tabulis coꝝdis carnalibus. Lectio secũda.

Fiduciã talẽ habemus per christũ ad deũ / non q̃ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis / sed sufficientia nostra ex deo est: qui et idoneos nos fecit ministros noui testamẽti /

non littera sed spiritu. Littera enim occidit: spiritus autē viuificat. Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria / ita vt non possent intendere filij israel in faciem moysi / propter gloriam vultus eius que euacuatur: quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria? Nam si ministratio dānationis facta est in gīa: multomagis abundat ministerium iustitie in gloria Nā nec glorificatū est quod claruit in hac parte: ppter excellentē gloriā Si enim quod euacuatur per gloriā est: multomagisqō manet in gloria est. Lectio iij

HAbentes igitur talē spem: multa fiducia vtimur. Et non sicut moyses ponebat velamen super faciē suā / vt non intenderent filij israel in faciē eius quod euacuatur: sed obtusi sunt sensus eorū. Usq; in hodiernū enim diem: idipsum velamē in lectione veteris testamenti manet non reuelatum quod in christo euacuatur. Sed usq; in hodiernū diē cū legitur moyses: velamē est positū super cor eorū. Cū autem conuersi fuerint ad deū: auferetur velamen. Dñs autē spiritus est. Vbi autem spiritus dñi: ibi libertas. Nos vero omnes reuelata facie gloriā dñi speculantes / in eandē imaginem trāsformamur a claritate in claritatē: tanq̄ a spiritu dñi. ¶ Feria.iij. Lectio.j.

IDeo habentes hanc ministrationē iuxta quod misericordiā consecuti sumus. non deficimus / sed abdicamus occulta dedecoris / nō ambulātes in astutia neq; adulterātes verbū dei: sed in manifestatione veritatis cōmēdātes nosmetipsos ad omnem cōscientiā hoim / corā deo. Lectio.ij.

QUod si etiā opertū est euāgeliū nostrū: in his qui pereūt opertū est / in quib⁹ deus huius seculi excecauit mentes infideliū / vt non fulgeat illuminatio euāgelij glorie christi / qui est imago dei. Nō enim nosmetipsos predicamus: sed iesum christū dñm nostrū / nos autē seruos vestros per iesū. Quia deus qui dixit de tenebris lumen splēdescere: illuxit in cordib⁹ nostris ad illuminationē scientie claritatis dei. in facie christi iesu. Lectio.iij.

HAbemus autē thesaurū istum in vasis fictilibus / vt sublimitas sit virtutis dei: et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur: sed non angustiamur. Aporiamur: sed nō destituimur. Persecutionē patimur: sed non derelinquimur. Deijcimur: sed non perimus. Semper mortificationē iesu in corpore nostro circūferentes: vt et vita iesu in corporib⁹ nostris manifestetur. Semper enim nos qui viuimus in mortē tradimur propter iesum: vt et vita iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur: vita autē in vobis. Habentes autē eundē spiritū fidei / sicut scriptū est. credidi propter quod locutus sum / et nos credimus propter quod et loquimur / scientes quoniā qui suscitauit iesum: et nos cū iesu suscitabit et constituet vobiscū. Omnia enim ppter vos: vt gratia abundans per multos in gratiarū actione abūdet in gloriā dei. Propter quod nō deficimus. Sed licet is qui foris est noster homo corrumpatur: tamen is qui intus est renouatur de die in diē. Id enim quod in presenti est momentaneū et leue tribulationis nostre / supra modū in sublimitate eternū glorie pondus operatur in nobis: non contēplantibus que videtur / sed que non videntur. Que enim videtur temporalia sunt: que autē non videntur eterna sunt. Tu autē. ¶ Feria quarta. Lectio prima

SCimus enim quoniā si terrestris domus nostra huius habitationis dissoluatur: q̄ edificationē ex deo habemus / domum non manufactā sed eternā in celis Nam? in hoc ingemiscimus habitationem nostrā que de celo est / superindui cupientes: si tamen vestiti et non nudi inueniamur. Nam et qui sumus in tabernaculo isto ingemiscimus. grauati eo q̄ nolumus exspoliari / sed superuestiri: vt absorbeatur quod mortale est / a vita. Qui autē efficit nos in hoc ipsū deus: qui dedit nobis pignus spūs. Tu autē. Lectio.ij.

AUdientes igitur semper et scientes: quoniā dū sumus in hoc corpore peregrinamur a dño. Per fidē enim

ambulamus: et non per speciem. Audemus autē et bonā volūtatem habemus: magis peregrinari a corpore / et presentes esse ad deum. Et ideo contendimus. siue absentes siue presentes: placere illi. Oēs enim nos manifestari oportet ante tribunal christi / vt referat vnusquisq; propria corporis prout gessit: siue bonū siue malū. Scientes igitur timorē dñi / hominibus suademus: deo autē manifesti sumus. Spero autem ⁊ in cōscientijs vestris manifestos nos esse. Lectio.iij.

NOn iterum cōmendamus nos vobis / sed occasionē damus vobis gloriandi pro nobis: vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur / et non in corde. Siue enim mente excedimus deo: siue sobrij sumus vobis. Charitas enim christi vrget nos / existimantes hoc / quoniā si vnus pro omnib⁹ mortuus est: ergo omnes mortui sunt. Et pro oibus mortuus est christus: vt et qui viuunt iam non sibi viuant / sed ei qui pro ipsis mortuus est ⁊ resurrexit. Itaq; nos ex hoc: neminē nouimus secūdū carnem. Et si secundū carnem christū cognouimus: sed nunc iam non nouimus. ¶ Feria.v. Lectio prima

SI qua ergo in xpō noua creatura est: vetera trāsierūt / ecce facta sunt omnia noua. Omnia autē ex deo qui reconciliauit nos sibi per christū: et dedit nobis ministerū reconciliationis. Quoniā quidē deus erat in christo mundū reconcilians sibi non reputans illis delicta ipsorū: et posuit in nobis verbū reconciliationis. Pro christo ergo legatione fungimur: tāq; deo exhortāte per nos. obsecramus pro christo reconciliamini deo. Eū enim qui non nouerat peccatū pro nobis peccatū fecit: vt nos efficeremur iustitia dei in ipso. Adiuuātes autem exhortamur: ne in vacuū gratiam dei recipiatis. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te: ⁊ in die salutis adiuui te. Lectio secunda.

ECce nūc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionē: vt non vituperetur ministerū nostrū. Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia / in tribulationibus / in necessitatib⁹ / in angustijs / in plagis / in carceribus / in seditionibus / in laboribus / in vigilijs / in ieiunijs / in castitate / in scientia / in lōganimitate / in suauitate / in spiritu sancto / in charitate non ficta / in verbo veritatis / in virtute dei. Per arma iustitie a dextris ⁊ a sinistris. Per gloriam et ignobilitatē: per infamiā et bonā famā. Vt seductores: et veraces. Sicut qui ignoti: et cognoti. Quasi morientes: et ecce viuimus. Vt castigati: ⁊ non mortificati. Quasi tristes: semper autem gaudentes. Sicut egentes: multos autem locupletantes. Tanq; nichil habentes: et omnia possidentes. Lectio tertia.

OS nostrū patet ad vos o corinthij: cor nostrū dilatatū est. Non angustiamini in nobis: angustiamini autē in visceribus vestris. Eandē autem habentes remunerationē / tanq; filijs dico / dilatamini ⁊ vos. Et nolite iugū ducere cum infidelibus. Que enim participatio iustitie cū iniquitate? Aut que societas luci ad tenebras? Que autē conuentio christi ad belial? Aut que pars fidelis cū infideli? Qui autem consensus templo dei cum idolis? Vos enim estis templum dei viui: sicut dixit dñs. quoniā inhabitabo in illis et inambulabo et ero illorū deus / ⁊ ipsi erūt mihi populus. Propter quod exite de medio eorum ⁊ separamini dicit dñs ⁊ immundū ne tetigeritis / et ego recipiā vos: et ero vobis in patrē. et vos eritis mihi in filios ⁊ filias / dicit dñs oms. Tu autem. ¶ Dñica quarta. Oratio.

DEus qui nos in tantis periculis constitutos pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis. vt ea que pro peccatis nostris patimur. te adiuuante vincamus. Per dominum. Lectiones de epla pauli ad Galathas. Lectio prima.

PAulus apostolus non ab hominibus neq; per hominē / sed per iesum christum et deū patrem qui suscitauit eū a mortuis: et qui mecū sunt omnes fratres ecclesie galathie. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro et dño iesu christo: qui dedit

semetipsum pro peccatis nostris / vt eriperet nos de presenti seculo nequ secundū voluntatē dei et patris nostri / cui est gloria in secula seculorū amen. Miror q sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiā christi / in aliud euangelium quod non est aliud / nisi sunt aliqui qui vos conturbant et volunt subuertere euangelium christi. Lectio secunda.

Sed licet nos aut angelus de celo euangelizet vobis preterq quod euangelizauimus vobis: anathema sit. Sicut prediri et nunc iterū dico. Si quis vobis euāgelizauerit preter id quod accepistis: anathema sit. Modo enim hominibus suadeo an deo? An quero hominibus placere? Si adhuc hominib⁹ placerem: christi seruus non essem. Notum enim vobis facio fratres euāgeliū quod euangelizatum est a me: quia non est secundū hominem. Neq enim ego ab homine accepi illud neq didici: sed per reuelationem iesu christi. Auditis enim conuersationē meā aliquando in iudaismo / quoniam supra modū persequebar ecclesiam dei et expugnabam illam et proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo / abundantius emulator existens paternarum mearū traditionum. Lectio tertia.

Cum autem complacuit ei qui me segregauit ex vtero matris mee / et vocauit per gratiam suam vt reuelaret filium suū in me / vt euangelizarem illum in gentibus: continuo non acquieui carni et sanguini / neq veni hierosolymam ad antecessores meos apostolos / sed abij in arabiam / et iterum reuersus sum damascū. Deinde post annos tres veni hierosolymā videre petrū: et mansi apud eum diebus quindecim. Alium autem apostolorum vidi neminem: nisi iacobū fratrem dñi. Que autem scribo vobis: ecce coram deo quia non mentior. Deinde veni in partes syrie et cilicie. Eram autem ignotus facie ecclesijs iudee: que erant in christo. Tantū autem auditum habebant / quoniam qui persequebatur nos aliquando: nunc euangelizat fidem quam aliquando expugnabat / et in me clarificabant deum. Lectio quarta.

Ad Galathas. 2

Deinde post annos quatuordecim iterū ascendi hierosolymā cū barnaba: assumpto et tyto. Ascendi autem secūdum reuelationem. Et contuli cum illis euāgeliū quod predico in gentibus: seorsum autē his qui videbātur aliquid esse / ne forte in vacū currerem / aut cucurrissem. Sed neq tytus qui mecū erat cū esset gentilis / cōpulsus est circuncidi: sed propter subintroductos falsos fratres / qui subintroierūt explorare libertatem nostram / quam habemus in christo iesu / vt nos in seruitutē redigerēt. quib⁹ neq ad horā cessimus subiectioni / vt veritas euāgelij permaneat apud vos. Ab his autem qui videbantur aliquid esse quales aliquando fuerint: nichil mea interest. Tu autem. Lectio quinta.

Deus personā hominis non accipit. Michi enim qui videbantur esse aliquid: nichil contulerūt. Sed econtra / cū vidissent q creditū est michi euangelium preputij / sicut et petro circūcisionis / qui enim operatus est petro in apostolatū circūcisionis operat⁹ est et michi inter gentes. et cū cognouissent gratiam que data est michi. iacobus et cephas et iohannes qui videbantur columne esse / dederunt michi dextras et barnabe societatis / vt nos in gentes ipsi autem in circuncisionem tantum. vt pauperum memores essemus. quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere. Lectio sexta.

Cum autem venisset cephas antiochiā: in facie ei restiti. quia reprehensibilis erat. Prius enim q venirent quidā a iacobo: cū gentibus edebat. Cū autem venissent: subtrahebat et segregabat se / timens eos qui ex circuncisione erant. Et simulationi eius consenserunt ceteri iudei: ita vt et barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. Sed cum vidissem q non recte ambularent ad veritatem euangelij: dixi cephe coram omnibus. Si tu cum iudeus sis gentiliter et non iudaice viuis: quomodo gentes cogis iudaizare? Nos natura iudei: et non ex gentibus peccatores. Tu autem. Lectio sci euāgelij secūdū Matheū. viij

Matt. 8.

IN illo tempore. Ascendente ihesu in nauiculã: secuti sunt eũ discipuli eius. Et reliqua. Omel. origenis. Ingrediente domino in nauiculã secuti sunt eum discipuli eius: non imbecilles sed firmi et stabiles in fide/ mansueti et pij/ spernentes mundum/ non duplici corde sed simplici. Hi ergo secuti sunt eũ. non tantum gressus eius sequentes: sed magis sanctitatem eius comitãtes/ et iustitiã eius consectantes. Et ecce tempestas magna facta est in mari: ita vt naucula operiretur fluctibus. Facta est tempestas magna et non pusilla: vt magnum opus et non pusillũ ostenderetur. Quanto3 fluctus nauicule irruebãt/ tanto magis discipulos timor conturbabat: vt plus magis desiderarent ad libtrandum se mirabilia saluatoris. Lectio octaua.

DOminus vero dormiebat. Dormiebat quidẽ corpore: sed vigilabat deitate. Dormiebat corpore vt apostolos suscitaret ⁊ euigilare faceret. precipue autem oẽs nos ne vnq̃ animo dormiamus neue intellectu aut prudentia: sed vigilare in omni tempore et iubilare dño ⁊ saluti ab eo postulare studeamus Ad quẽ accedentes discipuli: excitabant eum dicentes. Dñe salua nos. Perimus Tũc dixit eis ihesus. Quid turbati estis modice fidei? Et surgens imperabat ventis et mari: et facta est tranquillitas magna. Jubet mari: et non contẽnit. Dicit ventis et tẽpestatibus: et mox cõpescuntur. Jubet omni creature: et non supergreditur iussionẽ eius. Sed vnũ hominũ genus quod secundũ similitudinẽ dei honorificatũ est/ cui verbũ dei et prudentia data est: hi soli hoies scilicet resistunt. hi tantũ inobedientes sunt: hi soli cõtẽnũt. Ideo3 et hi soli in iudicio dãnabũtur/ et a iustitia punientur: velut deteriores mutis animalibus/ vel ijs que sine spiritu et anima sunt in isto mundo. Lectio nona

DEdit per hec omnia nobis dñs figurã/ et doctrine imaginem: vt et nos in omni conturbatione et contumelia patientiã teneamus/ stabiles simus/ fidem non deseramus. Et si iste omnis mundus tanq̃ mare ebulliat/ atq; in furorem consurgat/ et si omnes venti ⁊ vertigines demonũ vndiq; seuiant: et si omnes vt dicimus tempestates maris/ id est omnis principatus et potestates mundi concitentur et in tumore tracundie spument vt furiãt super sanctos/ et si adhuc vsq; ad celũ sese extollant tẽpestates maris ⁊ malignitates/ ⁊ dolos et fremitus concitent aduersus aliquẽ vestrũ: nolite timere/ nolite turbari/ nolite cõtremiscere/ nolite deficere. Oẽs enim quotquot in fidei naucula cũ dño nauigatis/ omnes quotquot in hac nimirũ sancte ecclesie naucula cũ dño per hunc vndosum supernatatis mũdũ/ et si ipse dñs dormiat pro somno vestrã patientiã et tolerantiã expectans/ vel imporũ penitentiã et conuersionẽ sustinens: alacriter accedite ad eum orationibus instantes atq; cũ propheta dicentes Exurge quare obdormis dñe ⁊ Exurge et non repellas nos vsq; in finẽ. Et iterũ. Exurge dñe adiuua nos: et redime nos propter nomen tuum. ãn. AScendente ihesu in nauiculam ecce motus magnus factus est in mari et suscitauerunt eum discipuli eius dicentes/ domine salua nos perimus. ℟s. Benedictus. ¶ Ad vesperas Alia. Surgens ihesus imperauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna. ℟s. Magnificat. k. xliij.

¶ Feria secunda. Lectio prima.

FRatres scientes autem q̃ non iustificatur homo ex operibꝰ legis nisi per fidẽ ihesu christi: ⁊ nos in christo ihesu credimus vt iustificemur ex fide ihesu christi/ et non ex operibus legis. Propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro Quod si querentes iustificari in christo/ inuenti sumus ⁊ ipsi peccatores: nũquid christus peccati minister est? Absit. Si enim que destruxi hec iterũ reedifico: preuaricatorẽ me cõstituo. Ego enim per legem legi mortuus sum: vt deo viuam. Christo cõfixus sum cruci. Viuo autem iam non ego: viuit vero in me christus. Quod autem nunc viuo in carne: in fide

uuo filij dei qui dilerit me/ et tradidit semetipsum pro me. Non abijcio gratiam dei. Si enim per legem est iustitia: ergo christus gratis mortuus est. Tu. Lec.ij.

Ad Galathas. j

O Insensati galathe/ quis vos fascinauit veritati non credere. ante quorū oculos iesus christus proscriptus est/ et in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis volo discere. Ex operibus legis spiritum accepistis: an ex auditu fidei? Sic stulti estis/ vt cum spiritu ceperitis: nūc carne consūmemini. Tanta passi estis sine causa: si tamen sine causa. Qui ergo tribuit vobis spiritū/ et operatur virtutes in vobis: ex operib⁹ legis an ex auditu fidei? Sicut scriptum est. Credidit abrahā deo: et reputatū est ei ad iustitiā. Cognoscite ergo quia qui ex fide sunt: hij sunt filij abrahe. Prouidens autē scriptura quia ex fide iustificat deus gētes: prenunciauit abrahe quia benedicentur in te omnes gentes. Lectio tertia.

IGitur qui ex fide sunt: benedicētur cū fideli abrahā. Quicūq; enim ex operibus legis sunt: sub maledicto sunt. Scriptū est enī. Maledictus omnis qui non permānserit in omnibus que scripta sunt in libro legis: vt faciat ea. Quoniā autē in lege nemo iustificatur apud deū: manifestum est/ quia iustus ex fide viuit Ler autem non est ex fide: sed qui fecerit ea viuet in illis. Tu. ℂ Feria.iij. Lect.j.

Ad Galathas. j

CHristus autem nos redemit de maledicto legis/ factus p nobis maledictum/ quia scriptū est/ maledictus omnis qui pendet in ligno. vt in gēt⁹ benedictio abrahe fieret in christo iesu. vt pollicitationē spiritus accipiamus per fidē. Fratres/ secundū hominē dico. Tamen hominis confirmatū testamentum: nemo spernit aut superordinat. Abrahe dicte sunt promissiones: & semini ei⁹. Non dicit & seminibus quasi in multis: sed quasi in vno/ et semini tuo qui est christus. Lectio.ij.

HOc autē dico testamentū cōfirmatum a deo: que post quadringētos et triginta annos facta est ler/ non irritum facit ad euacuandā promissionem. Nā si ex lege hereditas: iam non ex promissione. Abrahe autem: per repromissionem donauit deus. Quid igitur ler? Propter transgressionem posita est: donec veniret semen cui repromiserat/ ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator autem vnius non est/ deus autem vnus est. Lectio tertia.

IEr ergo aduersus promissa dei? Absit. Si enim data esset ler que posset viuificare: vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura omnia sub peccato: vt promissio ex fide iesu christi daretur credentibus. Priusq; autem ꝙ veniret fides: sub lege custodiebamur conclusi/ in eam fidem que reuelanda erat. Itaq; ler pedagogus noster fuit in christum iesū: vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides: iam non sumus sub pedagogo. Omnes enim filij dei estis per fidē: in christo iesu. ℂ Feria.iij. Lectio prima.

Ad Galathas. j

QUicunq; enim in christo baptizati estis: christum induistis. Non est iudeꝰ/ nō est grecus/ non est seruus neq; liber/ nō est masculus neq; femina. Oēs enim vos: vnum estis in christo iesu. Si autem vos christi: ergo abrahe semen estis. et secundum promissionem heredes. Dico autem. Quanto tempore heres paruulus est: nichil differt a seruo: cum sit dominus omnium/ sed sub tutoribus et actoribus est/ vsq; ad prefinitū tempus a patre. Tu autem. Lectio secunda.

Ad Galathas. iij. & iiij.

DUm et nos cum essemus paruuli: sub elementis mundi eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tēporis: misit deus filium suū factum ex muliere/ factum sub lege/ vt eos qui sub lege erāt redimeret/ vt adoptionē filiorū reciperemus. Quoniā autē estis filij dei: misit deꝰ spiritū filij sui in corda nostra clamātē abba pater. Itaq; iā nō est seruus sed filius. Quod si filius: & heres per deū Sed tūc quidē ignorātes deū: his qui natura nō sunt dij seruiebatis. Nūc aūt cū cognoueritis deū/ immo cogniti sitis a deo: quomodo cōuertimini iterū ad infirma & egena elementa/ quib⁹ denuo seruire vultis. Dies obseruatis et menses: et tempora et annos. Timeo ne forte sine

causa laboraui rim vobis Estote sicut ego: quia et ego sicut vos. Lectio tertia.

HRatres/obsecro vos: mihil me le sistis. Scitis aute quia per infirmitatem carnis euangelizaui vobis iam pridem ꝛ tentationē vestrā in carne mea non spreuistis neq; respuistis: sed sicut angelū dei excepistis me/sicut christū iesum. Ubi est ergo beatitudo vestra? Testimoniū enim perhibeo vobis: q; si fieri potuisset/oculos vestros eruisletis ꝛ dedisletis mihi. Ergo inimicus vobis factus sum/verū dicens vobis? Emulātur vos non bene: sed excludere vos volūt/vt illos emulamini. Bonū aute emulamini in bono semper: et non tantū cum presens sum apud vos. ¶ Feria.v. Lectio.j.

FIlioli mei quos iterum partu rio: donec christus formetur in vobis. vellem aute esse apud vos modo ꝛ mutare voce mea/quoniā confundor in vobis. Dicite mihi qui sub lege vultis esse. Legē non legistis? Scriptū est enim/quoniā abrahā duos filios habuit: vnum de ancilla/et vnum de libera. Sed qui de ancilla secundum carnem natus est: qui autem de libera per repromissionem. Que sunt per allegoriam dicta. Lectio secunda.

HEc enim sunt duo testamēta. Vnū quidem in monte syna in seruitutem generans: que est agar. Sina enim mons est in arabia qui coniunctus est ei que nūc est hierusalem: et seruit cū filijs suis. Illa autem que sursum est hierusalem libera est: que est mater nostra. Scriptum est enim. Letare sterilis que non paris/erumpe et clama que non parturis: quia multi filij deserte/magis q̄ eius que habet virum. Lectio tertia.

NOs autem fratres: secundū isaac promissionis filij sumus. Sed quomodo tūc/is qui secundū carnem natus fuerat persequebatur eū qui secundū spiritū: ita et nūc. Sed quid dicit scriptūra? Eijce ancillā: et filiū eius. Non enim heres erit filius ancille: cū filio libere. Itaq; fratres non sumus ancille filij: sed libere. Qua libertate christus nos liberauit. State ergo ꝛ nolite iterum iugo seruitutis contineri. Tu autem domine.

¶ Dominica quinta. Oratio.

HAmiliā tuam quesumus dñe continua pietate custodi: vt que in sola spe gratie celestis innititur/tua semper protectione muniatur. Per dominū. ¶ Lec. de epla pauli. Ad philip. Lectio.j

PAulus ꝛ timotheus serui iesu christi/omnib⁹ sanctis in christo iesu qui sunt philippis: cū episcopis ꝛ diaconibus. Gratia vobis et pax a deo patre nostro: et domino iesu christo. Gratias ago deo meo in omni memoria vestri semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis/cum gaudio deprecationem faciens super cōmunicatione vestra in euangelio christi/a prima die vsq; nunc: confidens hoipsum quia qui cepit in vobis opus bonū/perficiet vsq; in diem christi iesu. Sicut est michi iustum hoc sentire pro omnibus vobis/eo q̄ habeam vos in corde et in vinculis meis ꝛ in defensione et confirmatione euangelij: socios mei omnes gaudij vos esse. Lectio secunda.

TEstis enim michi est deus: quomodo cupiam oēs vos in visceribus iesu christi. Et hoc oro/vt charitas vestra magis ac magis abundet in scientia ꝛ in omni sensu/vt probetis potiora: vt sitis sinceres et sine offensa in die christi. repleti fructu iustitie/per iesum christum in gloriā et laudem dei. Scire aut vos volo fratres/quia que circa me sunt magis ad profectum venerunt euangelij/ita vt vincula mea manifesta fierent in christo in omni pretorio et in ceteris omnibus: vt plures e fratribus in domino confidentes/vinculis meis confortati abūdantius auderent sine timore verbum dei loqui. Quidam quidem et propter inuidiam et contentionem: quidam autem ꝛ propter voluntatē bonā christū predicant. Quidā ex charitate: scientes quoniā in defensione euangelij positus sum. Quidā aute ex cōtentione christū annūciāt: non sincere existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. Lect.iij.

QUid enim dū omnimodo siue per occasionem siue per veritatē chri

stus annunciet̃r. Et in hoc gaudeo: sed et gaudebo. Scio enim quia hoc michi p̃oueniet ad salutem per vestrã orationem/et subministrationem spiritus ihesu christi secundum expectationem et spem meam/quia in nullo confundar: sed in omni fiducia sicut semper & nũc magnificabit̃ christus in corpore meo/siue per vitam siue per mortem. Michi enim viuere christus est: et mori lucrũ. Quod si viuere in carne hic michi fructus est operis: et quid eligã ignoro. Coarctor aut̃ e duobus/desideriũ habens dissolui et cũ christo esse/multo magis enim melius: permanere aut̃ in carne magis necessariũ est p̃opter vos. Et hoc cõfidens/scio quia manebo & permanebo omnibus vobis ad p̃ofectum vestrũ et gaudiũ fidei: vt gratulatio vestra abundet in christo ihesu in me per meum aduentum iterum ad vos. Tantum digne euangelio christi conuersamini: vt siue cum venero et videro vos siue absens audiam de vobis quia statis in vno spiritu vnanimes collaborantes fidei euãgelij/& in nullo terreamini ab aduersariis que est illis causa perditionis/vobis autem salutis. Et hoc a deo. quia vobis donatum est p̃o christo non solũ vt in eum credatis: sed vt etiam p̃o illo patiamini/idem certamen habentes quale et vidistis in me/et nunc audistis de me. Lectio quarta.

Si qua ergo consolatio in christo. Ephe. 2. si quod solatiũ charitatis/si qua societas spiritus/si qua viscera pietatis: implete gaudium meum vt idem sapiatis: eandem charitatẽ habentes vnanimes/idipsum sentientes. Nichil per contentionem neq; per inanẽ gloriã: sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitrantes/non que sua sunt singuli considerantes/sed & ea que aliorũ. Hoc enim sentite in vobis: quod et in christo ihesu. Qui cum in forma dei esset: non rapinã arbitratus est esse se equalem deo. sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens/in similitudinẽ hominũ factus/et habitu inuentus vt homo. Humiliauit semetipsũ factus obediens vsq; ad mortem: mortem aut̃ crucis. P̃opter quod et deus exaltauit illum/& donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomine ihesu omne genu flectatur celestium terestrium et infernorũ/et omnis lingua confiteatur/quia dñs ihesus christus in gloria est dei patris. Lectio.v.

Itaq; charissimi mei/sicut semper obedistis non in p̃sentia mei tantum: sed multo magis nunc in absentia mea/cũ metu et tremore salutem vestrã operamini. Deus est enim qui operatur in vobis et velle & perficere: p̃o bona voluntate. Omnia aut̃ facite sine murmurationibus et hesitationibus vt sitis sine querela/et simplices filij dei/sine reprehensione in medio nationis praue et peruerse/inter quos lucetis sicut luminaria in mundo/verbum vite continentes ad gloriã meam in diem christi: quia non in vacuũ cucurri neq; in vacuum laboraui. Sed et si immolor supra sacrificium et obsequiũ fidei vestre: gaudeo et congratulor omnibus vobis. Idipsum autem et vos cõgaudete: et congratulamini mihi. Spero aut̃ in dño ihesu christo/timotheũ cito me mittere ad vos: vt & ego bono animo sim/cognitis que circa vos sunt. Neminẽ enim habeo tam vnanimem: qui sincera affectione p̃o vobis sollicitus sit. Omnes enim que sua sunt querunt: non que sunt christi ihesu. Experimentũ autem eius cognoscite: quoniã sicut patri filius mecũ seruiuit in euangelio. Hunc igitur spero me mittere ad vos: mox vt videro que circa me sunt. Confido autem in dño: quoniã & veniam et ipse ad vos cito. Tu autem. Lectio.vj.

Necessariũ autem existimaui epafroditum fratrem et cooperatorem et cõmilitonẽ meũ/vestrũ aut̃ apostolũ et ministrũ necessitatis mee mittere ad vos: quoniã quidem oĩs vos desiderabat/et mestus erat p̃opterea q̃ audieratis illũ infirmatũ. Nam et infirmatus est vsq; ad mortẽ: sed deus misertus est eius. Non solũ autem eius veruetiã et mei: ne tristitiam super tristitiam haberem. Festinantius ergo misi illum/vt viso illo iterum gaudeatis: et ego sine tristitia sim. Excipite itaq; illum cum

omni gaudio in dño / et etiamodi cũ omni honore habetote / quoniam propter opus christi vsq; ad mortem accessit / tradens animã suã: vt impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequiũ. De cetero fratres mei gaudete in domino. Eadẽ me vobis scribere / michi quidẽ non pigrũ: vobis autẽ necessariũ. ¶ Lectio sancti euangelij secũdum Matheũ. xiij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ celorum homini: qui seminauit bonũ semen in agro suo Et reliqua Omel. beati hiel. pbr̃.

Et secunda parabola est cũ interpretatione sua non statim posita: sed interiectis aliis parabolis edisserta. Hic enim proponitur / et postea dimissis turbis venitur domum: et accedunt ad eũ discipuli eius rogantes. Edissere nobis parabolam zizaniorum agri et reliqua. Non ergo debemus propere intelligendi desiderio / ante eius notitiã querere: q̃ a domino edisseratur. Proponit eis et aliam parabolam / more diuitis qui diuersis inuitatos reficiens cibis vt vnusquisq; secundũ naturam stomachi sui varia alimenta suscipiat. Ait enim. Simile est regnũ celorũ homini: qui seminauit bonũ semen in agro suo. Regnum celorũ predicatio euangelij est et notitia scripturarũ: que ducit ad vitã. De qua dicitur ad iudeos. Auferetur a vobis regnũ dei: et dabitur genti facienti fructus eius. Tu autem. Lectio. vij.

Qui seminauit bonũ semen in agro suo. Bonum non seminat nisi bonus: qui semen bone voluntatis ad bona opera studet perducere. Docet in hoc loco dñs bonam voluntatem et cautelã et sapientiam et discretionem: et longanimitatem et iustitiam. Docet cautelã: vbi dicit. Cum autem homines dormirent / id est inertia et inuria torperent / qui aliis ad custodiam sunt deputati scilicet prelati ecclesie: venit inimicus homo et superseminauit zizania / hoc est hereticos permiscuit electis. Et zizania sunt: que non de semine tritici peruenũt Palee vero hi: qui et si non vita. fide tamen sunt de ecclesia. Cum autem creuisset herba et fructum fecisset: tunc apparuerũt zizania / id est hereticorũ dogmata. Quia cum spiritualis esse ceperit homo: tunc iudicat omnia et tunc ei apparent errores / sed donec maturescat qui herba est. Potest enim mouere: quare sub nomine christi tot sunt hereses. Unde dicunt. Nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Tu autem. Lectio nona.

Ait illis dominus. Inimicus homo hoc fecit. Ecce patiẽtia. Non enim audito dolo erarsit in irã / nec mortiferi voluit: ita nos lesi patienter feramus. Serui autem dixerunt. Uis imus et colligamus ea? Id est: excommunicemus eos. Et ait. Non. Ibi enim patienter tollerandi sunt mali: vbi aliqui inueniuntur boni. Cum ergo spiritualis homo hoc audit esse a dyabolo / qui nichil valet contra volũtatem dei: potest ei voluntas suboriri vt tales auferat de mundo si facultatem habeat. Sed concluſit iustitia dei an facere debeat: et an deus velit hoc officium hominum. Sed veritas respondet non nosse hominẽ in hac vita / qualis futurus sit qui modo errat / vel quid error quidem eis conferat: et ideo non esse tollendos / ne boni interficiantur / quod forte futuri sunt / vel ne bonis obsit quibus prosunt. Tunc vero oportune fieri / cum iam non est tempus commutande vite / vel proficiendi alijs: et tunc non ab hominibus sed ab angelis dicit fieri. Ne forte colligentes zizania: eradicetis simul cum eis? triticum. Ecce discretio. Sic et tu ne reddas vicem malis vt scandalizes bonos: sed vt eis prosit / patere. Hic datur locus patientie / monemur non cito amputare: quia qui hodie errat / cras forsan defendet veritatem. Si ergo modo auelleretur: triticum quod futurum erat eradicaretur. Uel necesse est vt mali permixti sint bonis per quos exerceantur: vel quorum comparatione nitãtur ad melius. Qui-

bus sublatis: altitudo charitatis marcescat / quod est eradicari. Tu autē. Añā. Domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo: unde habet zizania ? et ait. hoc fecit inimicus homo. ℣s Benedictus. ℭ Ad vesperas ān. Colligite primum zizania et alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meū. ℣s. Magnificat. f. xiij.

ℭ Feria secunda. Lectiō prima.

FRatres / videte canes / videte malos operarios: videte concisionē. Nos enim sumus circuncisio qui spiritu deo seruimus / et gloriamur in christo iesu / et non in carne fiduciā habentes: q̄q̄ ? ego habeam in carne confidentiam. Lectio. ij.

SI quis autem alius videtur confidere in carne: ego magis circuncisus octaua die ex genere israel / de tribu beniamin / hebreus ex hebreis. secundum legem phariseus / secundum emulationem persequens ecclesiam dei / secundum iustitiam que in lege est / conuersatus sine querela. Sed que mihi fuerunt lucra: hec arbitratus sum propter christum detrimenta. Lectio tertia.

VErūtamen et existimo omnia detrimentū esse / ꝓpter eminentem scientiā iesu christi dñi mei. ꝓpter quem omnia detrimentum feci / et arbitror ut stercora ut christum lucrifaciam: et inueniar in illo non habens meam iustitiam que est ex lege / sed eam que ex fide est christi iesu / que est ex deo iustitia in fide / ad agnoscendū illum et virtutem resurrectionis eius / et societatem passionum illius. configuratus morti eius / si quo modo occurram ad resurrectionem que est ex mortuis. Non q̄ iā acceperim aut iam perfectus sum: sequor autem si quo modo comprehendam / in quo ? comprehensus sum a christo iesu. Tu autem.

ℭ Feria tertia. Lectio prima.

FRatres: ego me non arbitror comprehendisse. Unū autem que quidem retro sunt obliuiscens / ad ea vero que sunt prora extendens meipsum: ad destinatū persequor / ad brauium superne vocationis dei / in christo iesu. Quicūq; ergo perfecti sumus: hoc sentiamus. Et si quid aliter sapitis: et hoc vobis deus reuelabit. Uerumtamen ad quod nos peruenimus / ut idem sapiamus: et in eadem permaneamus regula. Imitatores mei estote fratres / et obseruate eos qui ita ambulant: sicut habetis formā nostram. Lectio. ij.

MUlti enim ambulāt quos sepe dicebam vobis / nūc autem et flens dico inimicos crucis christi: quorum finis interitus / quorum deus uenter est / et gloria in confusione eorum qui terrena sapiunt. Nostra autem conuersatio in celis est. Unde etiā saluatorem expectamus dominū nostrum iesum christū qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue: secundum operationem qua etiam possit subiicere sibi omnia. Lectio tertia.

ITaq; fratres mei charissimi et desideratissimi / gaudium meum et corona mea: sic state in domino charissimi. Euchodiam rogo ? synthicem deprecor: idipsum sapere in domino. Etiā rogo et te germane compar / adiuua illas que mecum laborauerunt in euangelio cum clemente ? ceteris adiutoribus meis: quorum nomina sunt in libro vite. Cap. 4.

ℭ Feria quarta. Lectio prima.

GAudete in dño semper: iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: dñs enim prope est. Nichil solliciti sitis: sed in omni oratione et obsecratione cū gratiarū actione / petitiones vestre innotescant apud deum. Et pax dei que exuperat omnem sensum: custodiat corda vestra et intelligētias vestras in christo iesu. Lectio secunda.

DEcetero fratres quecūq; sunt vera / quecunq; pudica / quecunq; iusta / quecunq; sancta / quecunq; amabilia / quecunq; bone fame / si qua virtus / si qua laus discipline: hec cogitate que didicistis et accepistis / et audistis et vidistis in me. Hec agite: et deus pacis erit vobiscum. Tu autem. Lectio tertia.

GAuisus sum autem in dño vehementer. quomā tandem aliquando refloruistis pro me sentire: sicut ? sen

trebatis. Occupati enim eratis. Non quasi propter penuriam dico: ego enim didici in quibus sum sufficiēs esse. Scio et humiliari: scio et abundare. Ubiq; et in omnibus institutus sum: et saturari et esurire et abundare et penuriam pati. Omnia possum: in eo qui me confortat. Uerumtamen bene fecistis: cōmunicantes tribulationi mee. Tu autē domine.

℣ Feria quinta. Lectio prima.

Paulus et siluanus et timotheus: ecclesie thessalonicēsiū in deo patre domino nostro et iesu christo. Gratias vobis et par. Gratias agimus deo semper p omnibus vobis memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione memores et operis fidei vestre et laboris et charitatis et sustinentie spei domini nostri iesu christi: ante deum et patrem nostrum. Lectio secunda.

Scientes fratres dilectissimi a deo electionem vestram quia euangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum: sed et in virtute et in spiritu sancto et in plenitudine multa. sicut scitis. quales fuerimus in vobis propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis et domini. excipientes verbum dei in tribulatione multa cum gaudio spiritussancti: ita vt facti sitis forma omnibus credentibus in macedonia et in achaia. A vobis enim diffamatus est sermo domini non solū in macedonia et in achaia sed et in omni loco fides vestra que est ad deū perfecta est: ita vt non sit nobis necesse quicq; loqui. Lectio tertia.

Ipsi enim de vobis annūciant qualem introitū habuerimus ad vos: et quomodo conuersi estis ad deum a simulachris: seruire deo viuo et vero: et expectare filium eius de celis quem suscitauit ex mortuis dominū iesum: qui eripuit nos ab ira ventura. Nam et ipsi scitis fratres introitum nostrū ad vos quia non inanis fuit: sed ante passi multa et cōtumelijs affecti sicut scitis in philippis fiduciam habuimus in domino nostro loqui ad vos euangelium dei in multa solicitudine. Tu autem domine.

℣ Dñica in. lrr. vj. kal. feb. matḥ. tota cantetur hysto. et ad. j. vel. mēo. de sancta agnete et de sancta maria. Festū sancti vincentij differatur in crastinū. Fc. 3. 5. et sab. de cōme. et ℣. fe. p̄termittantur. Fc. 6. de sancto iuliano. cū noc. Inui. simp. et sic de oibus fcl. ui. lec. vsq; ad caput ieiuij. A capite ieiunij vsq; ad pascha nichil fiat de fcl. ui. lec. nisi tantū mēo. ad vel. et ad matu. de sancta maria. que p̄cedet mēo. de sancto ipū. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. et mēo. de sancta maria. 2. vel. erūt de cōme. et mēo. de fcl. de do. et de sancta maria. Fc. 3. et sab. de alijs cōme. et ℣ria. fcr. p̄termittātur. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. et fcl. sancte agathe differatur vsq; ad. 3. fc. A d. 2. vel. mēo. de cōfcl. Fc. 2. de cōfcl. cū noc. Fc. 3. de sctā agatha. Fc. 4. 5. et sab. de cōme. et ℣. fe. p̄termittantur. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. Fc. 3. de sācto cū noc. Fc. 2. 4. et sab. de cōme. et in. 6. fe. dñr ℣. fe. cū epla et euāg. eiusdē fe. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. Fc. 2. 3. et sab. de cōme. et in. 5. fcr. dicūtur ℣. fe. In anno bissexti fiat seru. de sancto mathia: in sabbat. et in. 6. fcr. de sancta maria. Et tunc ab hoc sabbato vsq; ad inceptionem hysto. In p̄incipio accipietur. 5. Ppo littera do. et inchoetur a do. lr. ℣ Dñica. in. lrr. tota cantetur hysto. Fc. 2. 4. et sabba. de cōme. et ℣. fe. p̄termittantur. Fc. 5. de sancto iuliano cum nocē. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. et mēo. tantū de fcl. et de sancta maria. Fc. 5. de fcl. cū noc. Fcr. 2. 3. et. 6. de cōme. et mēo. de fe. et ℣. fe. p̄termittāt. ℣ Dñica. in. lrr. de seruitio do. et mēo. tantū de sanctis. Fc. 5. de fcl. cū noc. Fc. 2. 3. et sab. de cōme. in. 6. fc. dicuntur ℣. fe. in. 4. fc. et. 6. dicūtur epistole et euange. earundem fc. ℣ Dñica in. lrr. tota cantetur hysto. Fc. 2. de sancto cum noc. Fc. 3. 5. et sabbato de cōme. et in. 6. fe. cantētur. ℣. fe. Fc. 4. de fcl. cum noc. ℣ Dñica in. lrr. tota dicitur hystor. Fc. 2. 4. et sab. de cōme. Fc. 6. dicuntur ℣. fe. in. 5. fe. de sancto mathia. In anno bissextili fiat seru. de sancto mathia in. 6. fc. et in. 5. erit una cōme. et in. 4. fc. dicūtur ℣. fe. Et tunc ab hoc sab. vsq; ad inceptionem hysto. In p̄incipio Accipietur. 5. A ppo littera do. et inchoetur ad do. lr. ℣ Dñica in. lrr. tota dicitur hysto. Fcr. 3. 6. et sabba. de cōme. et ℣. fe. p̄termittantur. Fc. 4. de sancto cū nocē. ℣ Dñica in scp. tota dr hysto. et ℣. fcr. p̄termittantur. Fc. 2. 5. et sab. de cōme. Fc. 4. de sancto cū nocē. ℣ Dñica in. lrr. tota dicitur hysto. Fc. 2. 3. et sab. de cōme. Fc. 4. de fcl. cū noc. Fc. 6. dicuntur ℣. fe. in. 5. fe. epla et euangel. de. 4. fe. ℣ Dñica. in. lrr. tota dicitur hysto. et tantū mēo. de sancto Fc. 2. 5. et sab. de cōme. et in. 6. fe. dicuntur ℣. fe. Fcr. 3. de fcl. cū noc. ℣ Dñica in. lrr. tota dicitur hysto. Fc. 3. 6. et sabbato de cōme. et in. 5. fcr. dicuntur ℣. fe. In anno bissextili in 5. fe. de sancto mathia: et ℣. fe. dicuntur in. 4. fcr. et tunc ab hoc sabbato vsq; ad inceptionem hysto. In p̄incipio acc piat. 5. B ppo littera do. et inchoetur in do. lr. ℣ Dñica. in. lrr. tota cantetur hysto. et tantum memo. de festo et de sancta maria. Fcr. 6. et sabbato de commemo. et ℣. fe. p̄termittantur. ℣ Dñica in. lrr. tota dicitur hysto. et memo. de sancto p̄iecto: et de sancta maria. et festum sancti pauli differatur in crastinū. Feria. 5. 6. et sabbato de cōme. et ℣. fcr. p̄termittantur. Fc. 3. de fcl. cum noc.

1 D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto. et mēo. tantum
D de fe. et de sancta maria. 2. vespere erunt de purifi.
et solen. memo. de do. Fe. 4. 6. et sab. De cōme. ℣.
fe. pretermittantur. Feria. 3. de sancto cum nocturn.
4 D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto. Fe. 2. 5. et sab. de
D cōme. et in. 6. fe. dñr ℣. fe. Fe. 3. de fel. cū noc. Fe. 4.
5 epistola et euang. eiusdem fer. D Dñica in sep. tota
D cantetur hysto. Fe. 3. 5. 7 sabba. de cōmēo. et in. 6. fe.
dicuntur ℣. fe. Fe. 2. De sancto cum noc. D Dñica in
1 E lxx. tota dicitur hysto. et fel. sancti vulstan: differa-
tur in. 5. fe. Feria. 6. De sancta maria. et ℣. fe. preter-
2 E mittantur. et nichil de alijs cōme. D Dñica in.lxx.
E tota cantetur hysto. Feria. 4. 6. et sabba. de cōme. 7
℣. fe. pretermittantur. Feria. 2. de sancto cum noc.
1 E D Dñica in.lxx. totum seruitium de purifi. et solen.
E mēo. de do. ad vtrasq; vel. et ad matu. et ad missam
Feria. 3. et sab. de comme. et nichil de. 3. cōme. in hac
ebdo. et hysto. dicitur fe. 2. 5. et. 6. 7 nichil de sanctis
ibidem contingen. nisi tantum memo. ad vesperas
et ad matutinas de sancta maria. missa dñicalis dz
in. 2. feria in. 5. feria epistola et euangelium de. 4.
feria. Feria. 6. epistola et euangelium eiusdem fe.
4 E D Dominica in.lxx. tota dicitur hysto. Feria. 3. 5. et
E sabba. de cōme. et ℣. fe. in. 4. fe. dicuntur. Feria. 2.
5 E de fel. cum noc. D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto.
E et mēo. de fel. Feria. 2. 3. et. 5. De cōme. et in. 6. fe. di-
cuntur ℣. fe. Fe. 4. epistola 7 euange. eiusdē ferie.
1 K D Dominica in.lxx. tota dicitur hysto. et festū san-
ctorum differatur in crastinū sancti vincentij. Fe. 5.
et sabbato de cōmemo. et ℣. fel. pretermittantur.
4 K D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto. et tantū memo.
K de sancto et de sancta maria. Fe. 3. 4. et. 5. de cōme.
℣. fe. pretermittantur. Feria. 2. de fel. cum noctur.
1 K D Dominica in.lxx. tota dicitur hysto. et tantū me-
K mo. De sancto. Ad. 1. vespe. de fel. purifica. fiat solen.
memo. De dñica. Feria. 2. 5. et sabbato de cōmemo.
Feria. 6. dicuntur ℣. fe. Feria. 4. de sanctis cū noc.
4 K D Dominica in.lxx. tota dicitur hysto. et mēo. tan-
K tum de fest. Feria. 2. 3. et sabbato de cōme. in. 6. fer.
5 K dicūtur ℣. fe. Feria. 5. de sancto cum noc. D Dñica
K in. lxx. tota dicitur hystoria. Feria. 3. 5. et sabba. De
cōmemo. missa. Omnis populi dicitur in. 2. fe. 7 in
1 G 4. fe. dicuntur ℣. fe. D Dominica in.lxx. tota dici-
tur hysto. et fe. sancte agnetis differatur vsq; ad. 3.
fe. Feria. 4. 6. et sabba. de cōme. et ℣. fe. pretermit-
2 G tantur. D Dominica in.lxx. tota dicitur hystoria et
G memoria de fel. Feria. 2. 4. et sabba. de cōme. et ℣.
fe. pretermittantur. Feria. 3. de fel. cum noctur.
1 O D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto. 2. vespe. erunt de
O fel. et memo. de do. Feria. 3. de sanctis cū noc. Fe. 4.
5. et sabba. de cōmemo. et ℣. fe. dicuntur in. 6. feria.
4 O D Dñica in.lxx. tota dicitur hysto. Feria. 2. 3. et sab.
O de cōme. Feria. 5. dicitur ℣. fe. Feria. 4. de sancto
cum noctur. Feria. 5. epistola et euange. de. 4. fer.
5 O D Dñica in.lxx. tota dicitur hystoria. Fe. 2. 3. et. 4.
O de cōmemo. et in. 6. feria dicuntur ℣. fe. Sabbato
de apostolo. 2. vespere erunt de fel. et solen. memo.
de dñica. In anno bissextili fiat seruitium de apo-
stolo in. 2. feria prorima sequente: et in hoc sabbato
fiat seruitium de sancta maria: et in 4 fe. dicitur de
fe. et in. 6. fe. dicūt ℣. fe. et abhinc vsq; ad inceptio-
nem hysto. In principio accipitur. 5. f. et inchoe-
tur ad dominicam. lxx. et cetera.

¶ Dominica in septuagesima. Ad ves. et abhinc vsq; ad missam in vigil. pasche non dicatur Alleluya. sed in principio vel. et hoc. loco Alleluya. dicetur hoc modo. Laus tibi dñe rex eterne glorie. ān Benedictus. ps Ipsum. et cete ān. cū suis ps. Capm.

1 Cor. 9 Nescitis q; hi qui in stadio currūt/ omnes quidē currūt sed vnus accipit brauiū/ sic currite vt comprehendatis. ℟. Igitur perfecti. iij. Hymnus Deus creator. Versus. Vespertina oratio. Ān. Plantauerat dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. ps. Magnificat. Oratio.

Preces populi tui quesumus dñe clementer exaudi: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur/ pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per dominum. Nulla fit memo. nisi aliquod fest. iij. lect. in do. contigerit vel in sab. ke. ir. lectionū celebratū fuerit. vel si lxx. ante purificationem euenerit: tunc fiat mēoria de sancta maria vt superadditū est ad primas vesperas hystoria. Dñe ne in ira. Ad mat. Inuit. Preoccupemus. ps. Venite. hy. Primo dierū. ¶ In. j. noc. ān Seruite. ps Beatus vir. ℣ Memor; fui nocte. Hac die do. legantur lect. de libro Genesis in. j. noc. 7 per totā ebdo. quando de tē pore alias agitur vsq; ad noc. Lectio prima.

Gen. 1 IN principio creauit deus celū et terram. Terra autem erat inanis 7 vacua: et tenebre erāt super faciem abissi. 7 spiritus domini ferebatur super aquas. Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem q; esset bona: et diuisit lucem a tenebris. Appellauitq; lucem diem: et tenebras noctem. Factumq; est vespere et mane dies vnus. Tu autem. dñe.

In principio fecit deus celum et terram: et terra erat inanis et vacua: et tenebre erant super faciem abissi. Et spiritus dei

mamento. Et factum est ita. Vocauitq; deus firmamentum celum. Et factum est vespere et mane dies secundus. Rm.

In principio deus creauit celum et terram: et spiritus domini ferebatur super aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Versus. Igitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorum. Et vidit deus. Lectio tertia.

Dixit vero deus: Congregentur aque que sub celo sunt in locum vnum: et appareat arida. Factumq; est ita. Et vocauit deus aridam terram: congregationesq; aquarum appellauit maria. Et vidit deus q; esset bonum: et ait. Germinet terra herbam virentem et facientem semen: et lignum pomiferū faciens fructum iuxta genus suū: cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem et afferentem semen iuxta genus suum: lignūq; faciens fructū et habens vnum quodq; sementem secūdū speciem suam. Et vidit deus q; esset bonū: factūq; est vespere et mane dies tertius. Rm.

Igitur perfecti sunt celi et terra et omnis ornatus eorum: compleuitq; deus die septimo opus suū quod fecerat. Et requieuit ab omni opere quod patrarat. Vers. Vidit deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Et requieuit. Gloria pa. Et requieuit.

In.ij. nocturn. Sermo Bonozum. ps. Conserua. fol. iij. vbi. Media nocte. Vide lect. de sermone beati Johannis chi. Lectio. iij.

Dignitas humane originis facile agnoscitur: considerata sublimitate auctoris. Nec enim facile poterat esse vel leue quod manus sacra confinxit: et celestis flatus in vitalem substantiam animauit: maxime cum idem artifex deus potestatē suā in omnem fabricam eidem homini fuerat traditurus. vt quem secundū presidem post se facere disponebat eundem faceret plenū atq; perfectum: habentem in sese et dignitatem qua precelleret: et potestatem qua cunctis animantibus imperaret. Soli seruiens illi a quo et cuncta fuerant subiugata: vt imperaret mundo: seruiret deo. Creatorem susciperet: creaturā sibi parere compelleret. Tantūq; ditionis sese domino debere perspiceret: quantū ipse a creatura erigeret: habens in propria potestate: et obedientiā et contemptum. Obedientiam qua viueret: contemptum quo digne p meritis interiret. Vnde effectum est: vt contenendo in mortem incideret: qui obediēdo viuere potuisset. Vnde potestatem concessam dum in cōtemptum protulit: et vite priuilegium perdidit: et mortis sibi sententiam acquisiuit. Et tamen creatura adhuc eius seruat imperium: licet ipse creatori suum denegarit obsequiū. Vnde apparet quid felicitatis detrahat: cum peccatorū merita eius statum adhuc mutare non possint. Grauaris homo iuste grauaris: et inscrutabili pena astringeris. Contemnis creatorem: et eius imperas creature. Despicis dominum: et de eius erigis creatura seruitium. Beneficijs dei perfrueris: et eius potentiam non pertimescis. Et cum tibi per eum cuncta deseruiant: solus illi ipse non seruis. Vis delinquis et geminum ac dupler crimen incurris: dum nec pro cōditione vt seruus obsequeris: nec pro potestate data domino famularis. Tibi celum in die lucis splendore vestitur: et solis fulgoribus decoratur: in nocte clarissimo lune speculo: et astrorum fulgore vario polus ipse illustratur: vt diei noctisq; vicissitudine et numerositas temporum dignoscatur: et post diurnū laborem miseris mortalibus requies prebeatur. Tempora alternis vicibus immutantur: fronde scunt siluc amenantur campi prata virescunt: animantia cuncta diuersis vsibus procreata edunt fetus: parent imperio obsequia seruant. Scatent fontes: amnes fluūt: institutis terminis maria cohercentur. Gaudet post hyemem verna temperies: estatis flagrantia decoquit messes: autumni seremtas temulenta suas exhibet vbertates. Hyeme madidantur imbribus terre: suis institutis cūcta deseruiūt: solus homo deo non seruit. Quid si tibi vniuersa natura cōstanter ediceret? Ego tibi a dño rerū parere precepta sum: ego circa te iussa implere: instituta seruare: nascentia cūcta tribuere: genitoris imperio iussa sum. Deinq;

pareo/ obtẽpero/ seruio: et te mutato nõ muto⁹. Pareo inq̃ rebelli/ obtẽpero pro-cati: deseruio contempto⁹i. Ceterum si michi instituta mutare/ iussa peruertere/ necessaria denegare rerum dominus precepisset: creatura cuncta viduata homine remaneret/ nec qui contemneret/ vlterius esset/ quia contempto⁹ homo digne ac merito interiret. Tu autem. ℟. Formauit igitur dominus hominem de limo terre: et inspirauit in faciem eius spiraculum vite. Et factus est homo in animam viuentem. ℣. In principio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominem. Et factus. Lectio quinta.

Denicq quisquis talis es q̃ in hoc contemptu consistis/ qui creatu-re imperas ⁊ creato⁹i non seruis: qui dominatum exercens ⁊ dominum nõ agnoscis: time dominum patientem/ ne seuerum sentias iudicem. Corrigat te dilatio differentis: ne censura puniat vindicantis. Facile enim obsequio tuo facies deum propicium: si conuersus iam mutaueris vicium. Usurarũ enim redditur: quicquid dilatione temporis feneratur. Nec esse iam poterit impunitũ: cui mora temporis nõ potuit dare remedium. Quid retribuat domino. si humana conditio genitori quid debeat noscat: atq; eius beneficiorum innumeram multitudinem momentis omnibus retractãdo intelligat/ inueniet sue seruitutis obsequia continuis laudib⁹ tugi gratulatione equare non posse. Neq; enim beneficia ab eo prestita atq; collata/ vel modũ poterunt habere/ vel numerum: certe nec terminum. Quippe/ cum nec sensus ad inuestigandum sufficiat: nec scientia sufficiat ad laudandum. Immẽsitas enim beneficiorum superat cogitationes sensuum: ⁊ innumera multitudo donorum vincit volubilitatem verborũ. Nec si totum vite tempus ozis obsequia occupẽt/ laudes teneant/ gratiarum actiones insistant: poteris pẽsare quod debes. Quare danda nobis est opera/ vt totis viribus deuotio mentis in diuina obsequia exercitatur/ et laudum glorias os nostrũ per omne tempus frequẽtare cogatur. non q̃ in istis debita compensetur/ sed vt nostre deuotionis volũtas his conatibus dinoscatur: vt quicquid fragilitas detrahit ad complẽdum/ hoc deuotio conferat ad promerendum/ vt tam quia vis non quia proficis expungaris/ nec quia debita compensas/ sed quia parere desideras. Uelle enim ipsum expungit/ quia per immẽsitatem rerum idipsum quod cupimus explicare non datur. ℟m. Dixit dominus deus non est bonum esse hominem solum. Faciamus ei adiutoriũ simile sibi. ℣. Ade vero non inueniebatur adiutor similis sibi/ dixit vero deus. Faciamus. Lectio.vj.

Quid retribuã (inquit propheta) domino/ pro omnibus que retribuit michi. Querit propheta sanctissimus quib⁹ meritis beneficia diuina cõpenset/ quo famulatus genere munera percepta coequet/ quibus obsequiis tantis possit muneribus respõdere: quo seruitutis genere innumera debeat dona ⁊ infinita beneficiorum genera comparare. Sit licet excellẽs hominum meritum sit nature iura conseruans/ sit iustis legum obtemperans: impleat fidem iusticiam teneat/ virtutes exerceat/ damnet vicia/ peccata repellat/ exemplum semet imitantibus prebeat. Si quid gesserit/ parũ est: est quicquid fecerit minus. Omne enim meritum breue est: cõparatione donorũ. Numera beneficia si poteris: et tunc considera quid mereris. Cum beneficijs celestibus tua facta perpẽde: cũ diuinis muneribus actus proprios medicare. Nec dignum te iudicabis eo quo frueris: si intelligas quod mereris. Igitur de beneficijs innumeris diuina in te pietate collatis: elige quod libuerit vnũ. hunc tuum compensari totum non poterit meritum. Ceterũ obtũditur sensus/ cõfunditur animus/ spiritus perturbatur: vt ab homine de⁹ noscatur. Nec humana poterũt pensari obsequia: si diuina compares beneficia. Et tamen de illo loquimur qui semet peccare non patitur/ quru iudicium sue mentis examinãs contendit vt placeat: vt promereatur instat/ vt seruiat elaborat. Ceterum quem aut peccare delectat/ aut proprie mẽtis segnicia/ aut inconsiderati actus. aut

vanitas vite sic mãcipat vitus vt sit materia delectorum mutuo culparum / seminariumq; peccatorũ: ita vt in se duplex scelus et geminum crimen admittat: et q; debita domino seruitutis non reddit obsequia / q; innumera beneficia peccãdo eius pensare nititur cõtumelia. Quare mutatur iustus meritis proprijs beneficijs celestibus coequare: mutatur / peccatoris vicia que exercebat horrere. Ille augmentis sancte vite increscat: hic peccata damnando / iusticiam quam non amabat exerceat. Justus meliorata vita proficiat: peccator corrigatur vt viuat. Ille bonis tribuat salutare crẽplum: hic malis ostendat correctionis remedium. Ille premia meriti sancti expectet: hic supplicia semet corrigendo declinet. Sic fit / vt et iustus gloriam bene viuendo acquirat: et peccator correctus indulgentiam diuina pietate percipiat. Rm.

Immisit dominus soporem in adam: / tulitq; de costis eius et edificauit costam quam tulerat dominꝰ de adam in mulierem: / adduxit eam ad adã vt videret quid vocaret eam. Et vocauit nomen eius virago Quia de viro suo sumpta est. ℣. Hoc nunc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Et voca. Gloria. Quia. ℣ In tu. noct. aiã proceptum. ps Celi enarrant. ℣ Exaltare. ℣ Lectio sancti euangelij secundũ Mathẽum. rr.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ celorum homini patrifamilias: qui erupit primo mane conducere operarios in vineam suam. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

In explanatione sua multa ad loquendum sancti euãgelij lectio postulat: quã volo si possum sub breuitate perstringere / ne vos et extensa prolixitas et prolixa expositio videatur onerare. Regnum celorum patrifamilias simile dicitur: qui ad excolẽdam vineam suam operarios conduxit. Quis vero patrifamilias similitudinem rectius tenet / q; cõditor noster qui regit quos condidit / et electos suos sic in hoc mũdo possidet quasi subiectos dominꝰ in domo? Qui hic habet vineam vniuersam / scilicet ecclesiã / que ab abel iusto vsq; ad vltimum electũ qui in fine mundi nascetur / est quot sanctos protulit: quasi tot palmites misit. Rm.

Tulit ergo dominus hominem et posuit eum in paradiso voluptatis. Vt operaretur et custodiret illum. ℣ Plantauerat autem dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. Vt. Lectio viij.

Exitaq; paterfamilias ad excolẽdam vineam suã / mane / hora tertia / sexta / nona / et vndecima operarios conduxit: quia a mundi huius initio vsq; ad finem / ad erudiendam plebem fidelium predicatores congregare non destitit. Mane etenim mundi: fuit ab adam vsq; ad noe. Hora vero tertia: a noe vsq; ad abraham. Sexta quoq;: ab abrahã / vsq; ad moysen. Nona autem: a moyse vsq; ad aduẽtum domini. Vndecima autem: ab aduentu domini / vsq; ad finem mundi. In qua predicatores sancti apostoli missi sunt: qui mercedem plenam et tarde venientes acceperunt. Rm.

Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciẽs bonum / malum. Videre ne forte sumat de ligno vite: et viuat in eternum. ℣ Cherubin et flammeũ gladium atq; versatilem ad custodiendam viam ligni vite. Videre. Lectio nona.

Ad erudiẽdam ergo dominus plebem suam / quasi ad excolẽdam vineam suam: nullo tẽpore destitit operarios mittere. Quia et prius per patriarchas / et postmodum per legis doctores et prophetas / ad extremũ vero per apostolos / dum plebis sue mores excoluit: quasi per operarios in vinee cultura laborauit. Quamuis in quolibet modulo vel mensura quilibet cum fide recta bone actionis operatores extitit: huius vinee operarius fuit. Operator ergo mane / hora tertia / sexta / et nona: antiquus ille et hebraicus populus designatur. Qui in electis suis ab ipso mundi exordio dũ recta fide deũ studuit colere: quasi non destitit in vinee cultura laborare. Tu autẽ. ℣.

Vbi est abel frater tuus dixit dominus ad cain / nescio domine numquid custos fratris mei sũ ego?

et dixit dominus ad eum, Quid fecisti? Ecce vox sāguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in opere tuo: que aperuit os suum et suscepit sāguinē fratris tui de manu tua. Quid Gloria. Ecce. ℟. iterāt. Ubi est abel. Ab hac die vsq; ad pascha nō dicatur **Te deum.** siue de tempore sit siue de festis sāctorum fit seruitium: sed semper nonū ℟. reincipiatur. et hoc in festis. ix. lectionū tantū. Non enim repetatur ℟. in comme. beate marie/ nec de festo loci. Feriale ℟m.

Dum deambularet dominus in paradiso ad aurā post meridiem: clamauit et dixit. Adā ubi es? audiui dominie vocem tuam. Et abscondi me. ℣. Vocem tuam domine audiui in paradiso ⁊timui: eo q̄ nudus essem. Et ab. ℟. In sudore vultus tui edes pane tuo dixit dominus ad adam, cum operatus fueris terram Non dabit fructus suos. Sed spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo q̄ obedisti voci vroris tue plusq̄ mee: maledicta terra in opere tuo. Non da. Gloria. Sed spi. Hec duo ℟. feriālia cum suis ℣. dicantur. feria. iij. loco. viij. et ix. ℟. de hysto. dñicali: vel in quacunq; feria. terti⁹ noct. dominicalis hysto. dicendus sit. si tot fe. vacauerint. Si autem loco. v. vel vj. vel sexti ⁊ tercij. ℣. Excelsus super omnes gentes dominus. ℟. Et super celos gloria eius. ℭ In laudibus. añ

Diserere mei deus et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. ps. **Ipsum.** fo. xviij. añ. Confitebor tibi domine quoniam exaudisti me. ps **Confitemini.** folio. ix. añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo quia factor es adiutor meus. ps **Ipsum.** fo. vj. añ. Benedictus es in firmamento celi ⁊ laudabilis in secula deus noster. ps. **Benedicite.** fol. vj. añ. Laudate dominū de celis. ps **Ipsum.** fo. vij. Cpm. **Nescitis.** Hymn⁹ **Eterne rerum.** ℣. Domine refugium factus es nobis. ℟. A generatione et progenie. Hic ℣. dicitur in omnib⁹ dñicis in lau. vsq; ad. xl. añ. Simile est regnum celorum homini patrifamilias: qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam dicit dominus. ps **Benedictus.** Oratio **Prētes populi.** A. ix. vsq; ad pascha: nulla fit memo. in sabbatis neq; in dñicis diebus: nisi festum. ix. lectionum vel trū ac cidant in ipsa dñica vel in secunda feria vel si septuagesi. ante purifica. euenerit tunc enim fit memo. de sācta maria ad vtraslq; vesp̄e. et ad matutinas et ad missam sicut alias dictum est. Quacūq; autem feria fes. iij. lectio. contigerit: totum seruitiū fiat de fes. cū noctur. vsq; ad. xl. nisi in sabbatis. In. xl. vero neq; seruitiū fiat de tali festo. neq; mēo. nisi ad vesp̄as et ad matut. de sācta maria. ℭ Ad. j. añ.

Conuentione autem facta cum operariis ex denario diurno: misit eos in vineam suam. ps **Deus deus meus respice.** fo. viij. Et ceteri ps. vsq; in prima dñica adūctus dñi excepto q̄ loco **Cōfitemini.** dicit ps. **Dñs regnauit decore.** et hoc in omnibus dñicis vsq; ad passionem obseruetur. ℭ Ad. iij. añ.

Ite et vos in vineam meam: et quod iustum fuerit dabo vobis. ps. **Legem pone.** fo. xj. Cpm. **Nescitis.** Quidā cle. incipiat ℟ Adiutor meus. Cho⁹ p̄rosequatur. esto domine. Ne derelinquas me. Cleri. cātet Neq; despicias me deus salutaris meus. Cho. Ne derelinquas me. Cle Gloria patri. Chorus Adiutor me⁹. Cle. dicat. ℣ Ego dixi domine miserere mei. ℟ Sana animā meā quia peccaui tibi. Or. vsq; hoc eodē modo dicantur. ℟. super hos quotidie ab hac die vsq; ad cenā dñi: nisi in ferialibus diebus ante quadragesimā q̄n. de tpali agit: ita tñ q̄ infra passionē dñi sine ℣ Gloria pa. dicāt. ℭ Ad. vj. añ. Quid hic statis tota die ociosi? respōderūt ⁊ dixerunt: nemo nos conduxit. ps **Defecit.** fo. xij. Cpm.

Omnis autem qui in agone contendit ab omnib⁹ se abstinet: ⁊ illi quidem vt coronā corruptibilem coronā accipiant: nos autem incorruptā. ℟. Spes mea domine a iuuentute mea. ℣. In te confirmatus sum et vtero de ventre matris mee tu es protector me⁹. A iuuē. ℣. Dñs regit me. ℭ Ad. xi. añ. Dixit paterfamilias operarius suis, quid hic statis tota die ociosi, at illi dixerunt. quia nemo nos cōduxit. ite et vos in vineam meam: et quod iustū fuerit dabo vobis. ps **Mirabilia testimo.** Cpm. 1. Cor. 9

Nolo vos ignorare fratres quoniā patres nostri omnes sub nube fuerunt. et omnes mare transierunt/ et omnes in moyse baptizati sunt in nube ⁊ in mari. ℟. Ab occultis meis. Mūda me domine, ℣. Et ab alienis parce seruo tuo. Mūda. ℣ Adiutor meus esto. ℟ Domine ne derelinquas me neq; despicias me de⁹ salutaris meus. Hec ℟. cum suis ℣. sup hos dñr oib⁹ do. vsq; ad 1. Cor. 9

ri.qñ de do.agitur. ℣ Ad ves. añ. Sede a dextris. ps. Dixit do. cũ Nescitis q. hy⁹ Lucis. v⁹ Dirigatur domine. añ. ℣ ũ autem sero factum esset: dixit dominus vinee procuratori suo. voca operarios ⁊ redde illis mercedẽ. ps. Magnificat. Or. Preces populi tui. Od fi fest. purifica. beate marie hac do. vel in do. ri. cõtigerit nichil fiat de do. preter mẽo. hysto. vero do. per ebdo. dicitur: sez in tertia et .v. et .vj. fe. Et tunc .R. fe non dñr: et expolitio euãgelij ⁊ ãe super lau. ⁊ cũ. de hystoria/et añe super ꝑ. Magnificat. et Benedictus. et añ super nos: eo anno quo preterimittãtur. Eodẽ etiã anno nichil fiat de festo sctõrum vedasti et amãdi preter memo. ad ves. ⁊ ad matu. de sãcta maria q̃ precedet memo. de sãcto spiritu: ⁊ de hoc plenꝰ nota. Et post sedas ves purifi. beate marie. Sitr fiat si fe. purif. in do. le. euene. Cũ vero i do. i fest. purifi. beate marie cõtigerit: hyst. do. per ebdo. in .ij. ⁊ .vj. fe. ⁊ sabbato cãtetur. ℣ tunc nichil fiat de sancto blasio: nisi tñ memo. ad matu. de sãcta maria. Quodcũq; aũt fest. ir. lectionũ in hac die do. vel alia die do. vsq; ad cenã do. cõtigerit licet dupler fe. fuerit: sẽper differatur vsq; ad primã fe. vacãtem ipsius ebdo. nisi fuerit festũ purifi. vel dedicatiõis ecclesie. Cũ infra passionem nichil fiat de fest. sãctoꝝ: nisi dupler festũ fuerit. Odcunq; aũt fest. ij. le. in hac ebdo. vel in duab⁹ sequentibus ebdo. cõtigerit vsq; ad .ij. fe. in capite temum totũ seruitiũ fiat de festo: et hoc cũ notã. et nulla fiat mẽo. de fest. Alio: vero fe. in capite itm. vsq; in crastinum octa. pasche: neq; seruit. fiat de fe. ij. lect. neq; mẽo. nisi ad ves ⁊ ad mat. de sancta maria nh: q̃ precedet mẽo. de sãcto spũ. he sequẽtes añe. dicũtur per ebdo. super ẽm. Benedictus et Magnificat. qñ de fe. fit seruitium tñ. añ. ℣ oca operarios et redde illis mercedem suam dicit domin⁹. añ. Dixit autem paterfamilias: amice non facio tibi iniuriam: nonne ex denario conuenisti mecum: tolle quod tuũ est et vade. añ. Amice non facio tibi iniuriam, nonne ex denario cõuenisti mecum: tolle quod tuũ est et vade. añ. Tolle quod tuum est ⁊ vade: quia ego bonus sum dicit dominus. añ. Nõ licet michi facere quod volo: an oculus tuus nequ est: quia ego bonus sum dicit dominus. añ. Erunt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi: multi enim sunt vocati pauci vero electi dicit dominus. añ. Sic erunt nouissimi primi et primi nouissimi, multi enim sũt vocati pauci vero electi. añ. Multi enim sũt vocati, pauci vero electi dicit dominus. ℣ Fest. ij. et cetera fe. per ebdomadam dicantur .R. ad matutinas de hysto. dominicali: sertim ordinem noctur. ita tamen q̃ .R. ferie non omittantur. Lectio prima

Dixit autem deus. Fiant luminaria in firmamento celi: ⁊ diuidant diem ac noctem/et sint in signa et tẽpora et dies ⁊ annos vt luceant in firmamento celi ⁊ illuminẽt terram. Et factum est ita Fecitq; deus duo magna luminaria. Luminare maius vt preesset diei: et luminare minus vt preesset nocti: ⁊ stellas. Et posuit eas in firmamẽto celi vt lucerent super terram ⁊ preessent diei ac nocti. et diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit deus q̃ esset bonũ: et factum est vespere et mane dies quartus. Tu autẽ. Lectio secunda

Dixit autem deꝰ. Producãt aque reptile anime viuentis ⁊ volatile super terram sub firmamẽto celi. Creauitq; deus cete grandia et omnem animam viuentem atq; motabilem quã produxerant aque in species suas: et omne volatile secundum genus suum. Et vidit deus q̃ esset bonum: benedixitq; eis dicẽs. Crescite ⁊ multiplicamini: et replete aquas maris: auesq; multiplicentur super terram. Et factum est vespere et mane dies quintus. Lectio tertia

Dixit quoq; deus. Producat terra animam viuẽtem in genere suo. iumenta ⁊ reptilia et bestias terre secundum species suas. Factumq; est ita. Et fecit deꝰ bestias terre iuxta species suas. iumenta et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus q̃ esset bonum: et ait. Faciamus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram: et preest piscibus maris et volatilibꝰ celi/et bestijs. vniuersq; terre omniq; reptili quod mouet in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem et similitudinem suam. Ad imaginem dei creauit illum/masculum ⁊ fe

minā creauit eos. Benedixitq illis deꝰ: et ait. Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ replete terram et subijcite eam. et dominamini piscibus maris ⁊ volatilibꝰ celi: et bnis uersis animantibus que mouentur super terram. ¶ Feria.iij. Lectio prima.

Gen.i

DIxitq deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferētem semen super terram: ⁊ vniuersa ligna que habent in semetipsis semētem generis sui. vt sint vobis in escam ⁊ cunctis animantibus terre/ omnitq volucri celi/ et vniuersis que mouentur in terra/ et in quibꝰ est anima viuēs: vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditq deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Lectio secunda

IGitur perfecti sunt celi et terra: et omnis ornatus eorum. complevitq deus die septimo opus suum quod fecerat: et requieuit die septimo ab omni opere suo quod patrarat. Et benedixit diei septimo ⁊ sanctificauit illum quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit deus vt faceret. Lectio.iij.

ISte sunt generationes celi et terre quando create sunt in die quo fecit dominus celum et terram/ et omne virgultū agri antēq oriretur in terra: omnemq herbam regionis priusq̄ germinaret. Nō enim pluerat dominꝰ deus super terram/ ⁊ homo non erat qui operaretur terram. sed fons ascēdebat e terra irrigans vniuersam superficiem terre. Formauit igitur dñs deus hominē de limo terre. et inspirauit in faciem eius spiraculū vite/ ⁊ factus est homo in animam viuentem. ¶ Feria.iij. Lectio.j.

Gen.v

PLantauerat autem dominꝰ deꝰ paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formauerat. Produxitq dominus deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescendū suaue. lignum etiā vite in medio paradisi: lignumq scientie boni et mali. Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum. qui inde diuiditur in quatuor capita. Nomen vni phyſon/ ipse est qui circuit omnē terram euilath vbi nascitur aurum. et aurum terre illius optimum est. Ibiq inuenitur bdelliū et lapis onichinus. Et nomē fluuij secundi gyon. ipse est qui circuit omnem terram ethiopie. Nomen vero fluminis tertij tygris/ ipse vadit cōtra assyrios. Fluuius vero quartꝰ: ipse est eufrates. Tu autem domine miſe. Lectio secunda

TUlit igitur dominus deus hominem et posuit eū in paradiso voluptatis vt operaretur ⁊ custodiret illū. precepitq ei dicēs. Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autē scientie boni ⁊ mali ne comedas. In quocūq enim die comederis ex eo: morte morieris. Dixit quoq dominus deus. Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. Lectio tercia.

FOrmatis igitur dominus deꝰ de humo cunctis animantibus terre et vniuersis volatilibꝰ celi: adduxit ea ad adam vt videret quid vocaret ea. Omne enim quod vocauit adā anime viuentis: ipsum est nomen eius. Appellauitq adam nominibus suis cuncta animantia ⁊ vniuersa volatilia celi. ⁊ omnes bestias terre. Adę vero non inueniebat adiutor similis eius. ¶ Feria.v. Lectio.j.

Gen.ii

SOmnum ergo dominus deꝰ soporem in adā. Cumq obdormisset tulit vnā de costis eius/ et replevit carnē pro ea. Et edificauit dominus deus costam quam tulerat de adam in mulierem. ⁊ adduxit eā ad adam. Dixitq adā. Hoc nūc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Hec vocabitur virago: quoniā de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrē suum. et matrem: et adherebit vxori sue. Et erunt duo in carne vna. Lectio.ij.

ERant autem vterq nudi/ adā scilicet et vxor eius et nō erubescebāt. Sed ⁊ serpens erat callidior cūctis animantibꝰ terre que fecerat dominꝰ deus. Qui dixit ad mulierem. Cur precepit vobis deus vt non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier. De fructu lignorum que sūt in paradiso vescimur: de fructu vero ligni quod est in medio paradisi precepit nobis deꝰ ne co-

mederemus et ne tangeremus illud: ne forte moriamur. Lectio tertia

DIxit autem serpēs ad mulierem. Nequaquam morte moriemini. Scit enim deus q̄ in quocunq; die comederitis ex eo. aperiētur oculi vestri: ⁊ eritis sicut dii scientes bonum et malum. Vidit igitur mulier q̄ bonū esset lignum ad vescendum/ et pulchrum oculis aspectuq; delectabile: et tulit de fructu illius ⁊ comedit. dedit q; viro suo. Qui comedit: et aperti sunt oculi amborum. Cumq; cognouissent se esse nudos/ consuerunt folia ficus: et fecerunt sibi perizomata.

Feria serta. Lectio prima.

CUm audissent vocem domini dei deambulantis in paradiso ad aurā post meridiē: abscondit se adam et vxor eius a facie dñi dei in medio lignorū paradisi. Vocauitq; dominus deus adam: ⁊ dixit ei. Adā vbi es? Qui dixit. Vocem tuam audiui in paradiso: et timui eo q̄ nudus essem: et abscondi me. Cui dixit deus. Quis enim indicauit tibi q̄ nudus esses/ nisi q̄ ex ligno de quo p̄ceperam tibi ne comederes comedisti? Lectio secunda.

DIxitq; adam. Mulier quam dedisti michi sociam: dedit michi de ligno et comedi. Et dixit dominus deus ad mulierem. Quare hoc fecisti? Que respōdit. Serpēs decepit me: et comedi. Et ait dominus deus ad serpētē. Quia fecisti hoc: maledictus es inter omnia animātia et bestias terre. Super pectus tuum gradieris: et terram comedes cūctis diebus vite tue. Inimicitias ponam inter te et mulierem: et semē tuum et semen illius. Ipsa conteret caput tuum: et tu insidiaberis calcaneo eius. Lectio tertia.

VLteri⁹ quoq; dixit. Multiplicabo erumnas tuas: ⁊ cōceptus tuos. In labore paries filios et sub viri potestate eris: et ipse dominabitur tui. Ade vero dixit. Quia audisti vocē vxoris tue/ et comedisti de ligno ex quo p̄ceperā tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea: cunctis diebus vite tue. Spinas et tribulos germinabit tibi. Et comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo/ donec reuertaris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es ⁊ in pulverē reuerteris. Et vocauit adā nomē vxoris sue euā: eo q̄ mater esset cunctorū viuentium. Tu autem domine miserere nr̄i.

¶ Dñica in.lr. tota cantetur hyſ. Feria.2.3.et ſab. de cōmēo. Fe. 4. de feſ. cū noc. ¶ Dominica i. lr. tota dicitur hyſ. et fe. ſancte agathe differtur vſq; ad 3.fe. Fe. 4.5.et ſab. de cōme. ¶ Dominica in. lr. tota cantetur hiſ.2. vel. erunt de cōmuno. 3 nemo. de dominica et de ſancta maria Fe.2.6.et ſab. De comme. Feri. 4. de fe. cum epiſtola et euāgelio eiuſdem ferie. ¶ Dominica in .lr. tota cātetur hiſ. Feri. 2.3. et ſab. de cōme . In anno billertili fiet ſeruitium de aplo in ſab. et in 6. feſ. de ſancta maria. In. 5. feria epla et euange. de. 4. feſ. 3 tunc ab hoc ſab . vſq; ad inchoationē hiſ. In principio accipitur. 4. G. 9 in choctur ad do. i. ¶ Dñica in .lr. tota dicitur hiſ. Fr. 4. de. ſ. dō . epo et confe. ir. let. oia de cōmuni. Fe. 5. de. ſ. cedda epo et confeſ. oia de cōmuni . Feſ. 2.3. et ſab. de cōme. ¶ Dominica in .lr. tota dicitur hiſt. 3 mēo. tñ de feſ. Feria. 2.3. 3. 6. de cōme. ¶ Dñica in lr. tota dicitur hiſt. et tñ mēo. de. ſ. Fe. 2. 3. 3. ſab. de cōme. ¶ Dominica in. lr. tota dicitur hiſtoria. Feria tertia quinta. et ſab. de cōme. ¶ Dominica in lr. tota dicitur hiſt. Feſ. 2. 4. et ſab' de cōme . Fe. 5. de ſancto mathia. In anno biller. fiat ſeruit. de aplo in. 6. fe. et tunc in. 5. fe. fiat vna cōme. 3 in. 4. fe. de fe. cū epla 3 euā. de. cadē fe. et tūc ab hoc ſab. vſq; ad inceptionē hiſtorie In principio accipiet. 4. A pro littera do. et inchoetur ad do. I. ¶ Dñica. lr. tota dicitur hiſt. Feſ. 2.5. et ſab. de 2me. Feſ. 3. de ſācto dauid oia de cōi vni⁹ 2feſ. Fe. 4. de ſācto cedda. 2r. lr. oia de 2muni vnius 2feſ. et ponti. ¶ Do. in. lr. tota dicitur hiſt. Fe. 2.5. 3 ſabba. de 2me. ¶ Do. in. lr. tota dicitur hiſt. Fe. 2.3. et ſab. de 2me. Fe. 5. epiſtola 3 euange. de. 4. fe. ¶ Do. in. lr. tota dicit hiſto. 3 tñ mēo. de ſctō. Feſ. 2.5. 3 ſab. de 2meno. Feria. 4. et 5. de fe. ¶ Do. in. lr. tota dicitur hyſt. Fe. 3. 6. 3 ſab. de 2me. In anno billertili fiat ſeruitium de aplo in 5. fe. et tunc in. 4. feria fiat vna 2me. in. 6. fe. de fe. Et abhinc vſq; ad inceptionem hyſto. In principio accipitur. 4. B. et inchoetur ad do. I. ¶ Do. in. lr. tota dī hyſ. Feria. 2. 3. 3. de ſāctis. lr. lec. oia de 2mu. vni⁹ 2feſ. 3 pon. Fe. 5. 6. 3 ſab. de 2me. ¶ Do. in. lr. tota dī hyſt. 3 meno. de ſancto p̄iecto: 3 de ſancta maria. 3 feſ. ſācti pauli differat in craſtinum. Fe. 5. 6. 3 ſab. de 2me. Fe. 3. de ſācto cū noct. ¶ Do. in. lr. tota dī hyſt. et meno. de fe. et de ſācta maria. 2. vel erunt de purifi. et ſolē. meno. de do. Feſ. 4. et. 6. et ſab. de 2meno. ¶ Do. in. lr. tota dī hyſt. Fe. 2.5. et ſab. de 2me. Fe. 3. de fe. cū noct. Feria. 4. 3. 6. de fe. V. per ordinem: et epla et euan. earūdē fe. ¶ Do. in lr. to. dī hyſto. Fe. 2. de fe. cū noct. Feri. 3.5. 3 ſab. de 2me. ¶ Do. in. lr. tota dī hyſt. et feſtum ſancti petri differatur in craſti. Fe. 5. 6. et ſab. de 2me. In anno billertili fiat ſeruitium de aplo in. 4. feria 3 tūc in 3. feria fiat vna cōme. 3 in. 5. fe. dñe eple et euange. de. 4. fe. 3 abhinc vſq; ad. 2. die auguſti accipitur. 4. C. pro littera do. 3 inchoet ad do. I. ¶ Do. in. lr.

tota di. hyst. Feria. 4 6. et sab. de 2me. fe. 2. de sancto cum noct. ℂ Do. in. lr. totum seruitiũ de purifi. ad vtrasq; vesperas ꝫ ad matu. fiat solẽ. memo. de do. et ad mis. fe. 3. et sab. de 2me. et nichil de. 3. 2me. et hys. dr fe. 2. 5. ꝫ. 6. ꝫ nichil de sãctis ibidẽ 2tingẽ. nisi memo. tñ ad vesperas ꝫ ad matu. de sãcta maria. mis. do. dr in. 2. fe. ꝫ in. 5. fe. epla ꝫ euãge. de. 4 fe. fe. 6. epla et euãgeliũ eiusdẽ fe. ℂ Do. in. lr. tota dicitur hysto. fe. 3. 5. et sabba. de 2me. fe. 2. de fe. cũ noctur. ℂ Do. in. lr. tota dr hist. ꝫ tñ memo. de fe. fe. 2. 3. et 5. de cõme. fe. 4. ꝫ. 6. de fe. eple et euãge. carũdẽ fe. ℂ Do. in. lr. tota dr hi. 2. ds erũt de apło et ỹdẽnis memo. de do. fe. 3. 5. et. 6. de cõme. Sab. de sãcto dauid. Oco 3e. de 2muni vni⁹ 2fessio. ꝫ põtifi. In anno bissextili fiat seruitiũ de sãcto mathia in. 3. fe. et tũc in. 2. fe. 5. ꝫ sab. de 2me memo. Et ab hinc vsq; ad inceptionẽ hist. In pncipio accipiet. ℣. D. p littera do. et inchoetur ad do. l. ℂ Do. in. lr. tota dr hi. fe. 3. 4. 5. de 2ti. fe. 2. de fe. cũ noct. ℂ Do. i lr. to. dr hy. Ad. l. vespe. que erũt de purifi. fiat solẽ. memo. de do. et nulla memo. de sãcto blasio ad has vesperas sed ad matu. ꝫ ad mis. fiat memo. de sãcto blasio. 2. vespere erũt de do. et memo. de cõme. fe. 2. 5. et sab. de 2me. ℂ Do. in. lr. tota dr hist. ꝫ tantũ memo. de fe. fe. 2. 3. et sab. de 2me. fe. 4. ꝫ. 6. de fe. ℂ Do. in. lr. tota dr hyst. fe. 3. 5. et sab. de 2me. ꝫ in 2. fe. dicitur missa. Salus populi. ℂ Do. in. lr. tota dr hyst. et festũ sancti mathie differat in crast. fe. 3. 4. et. 5. de 2me. fe. 6. de sãcto dõ epo. ir. lec. oia de 2muni vni⁹ 2fessoris ꝫ pontifi. In anno bissextili in sab. de sctõ dõ. Et tũc ab hoc die vsq; ad inceptionẽ hyst. In pncipio accipietur. ℣. D. p littera do. et inchoetur ad do. l. ℂ Do. in. lr. tota dr hyst. ꝫ memo. tñ de festo ꝫ de sãcta maria. fe. 2. 4. et sab. de 2memo. fe. 3. de fe. cũ noc. ℂ Do. in. lr. tota dr hys. fe. 4. 5. et sab. de cõme. ℂ Do. in. lr. tota dr hysto. fe. 2. 3. et sab. de cõmemo. fe. 5. de fe. cum missa de 4. fe. ℂ Do. in. lr. tota dr hy. fe. 2. 3. ꝫ 4. de 2me. Sab. de sãcto mathia. In anno bissextili in. 2. fe. sequenti dicitur de sãcto mathia. et tunc in sab. dr de sãcta maria. et in. 4. et. 6. fe. de fe. Epistola et euange. carũdem fe. Ab hac die vsq; ad inceptio. hysto. In pncipio accipietur. 4. ℣. p2o littera do. et inchoetur ad do. l. ℂ Do. in. lr. tota dicitur hysto. fe. 2. 3. et sab. de cõme. fe. 5. de sãcto dauid epo. ir. lect. de cõi vni⁹ cõfes. et ponti. fe. 6. de sãcto cedda epo ir. lect. de cõmuni vnius confessoris ꝫ pontificis.

℣ Dominica in sexagesima. Ad beñ añ. Benedictus. ps. Ipsum. Capitulum.

Libenter sustinetis insipientes cum sitis ipsi sapientes. sustinetis enim si quis vos in seruitutem redigit / si quis deuorat / si quis accipit / si quis extollit / si quis in faciem vos cedit. ℟. Volens noe. huic hymnus Deus creator. ỽ. Vespertina oratio. añ. Loquẽs dominus ad noe ait / ponam arcum meum in nubibus celi: et erit signum foederis inter me ꝫ inter terram. ps. Magnifi. Oco

Deus qui conspicis quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propicius / vt cõtra omnia aduersa / doctoris gentiũ protectione muniamur Per dominum. Ad matu. Inuita. Quoniam deus magnus dominus. Et rex magnus super omnes deos. ps. Venite. hymⁿ. Primo dierũ. ℂ In primo noc. añ. Seruite. ps. Beatus vir. ko. ij. ỽ⁹. Memor fui nocte. Hac die dominica in primo noc. et per totam ebdoma legantur lectiones de noe quãdo de temporali agitur vsq; ad abraham. Genesis quinto. Lectio prima.

Noe vero cum quingentorum esset annorũ: genuit sem / chã / et iaphet. Cumq; cepissent homines multiplicari super terram / ꝫ filias procreassent: videntes filij dei filias hominum q̃ essent pulchre / acceperunt sibi vxores ex omnibus quas elegerant. Dixitq; deus. Non permanebit spiritus meus in homine in eternum: quia caro est. Erũtq; dies illius: centum viginti annorum. Tu autem. Rm.

Noe vir iustus atq; perfectus cũ deo ambulauit. Et fecit omnia quecũq; precepit ei deus. ỽ. Noe vero inuenit gratiã ante dñm deum. Et fe. Lectõ. ij.

Gygantes autem erant super terrã in diebus illis. Postq̃ enim ingressi sunt filij dei ad filias hominum illeq; genuerunt: isti sunt potentes a seculo viri famosi. Videns autem deus q̃ multa malicia hominum esset in terra / et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore: penituit eum q̃ hominem fecisset in terra. Et pertactus in futurum et tactus dolore cordis intrinsecus: delebo (inquit) hominem quẽ creaui a facie terre / ab homine vsq; ad animãtia / a reptili vsq; ad volucres celi. Penitet enim me fecisse eos. Tu autem. ℟

Dixit dñs ad noe: finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate corum et ego disperdã eos cũ terra. ỽ. Fac tibi archã de lignis leuigatis mãsiũculas in archa facies. Reple. lr. iij.

Noe vero inuenit gratiam coram dño. Hec sunt generationes noe. Noe vir iustus atq; perfectus fuit in generationibus suis / cũ deo ambulauit: et genuit tres filios / sem / cham / et iaphet. Corrupta est autem omnis terra coram deo: et repleta est iniquitate. Cumq; vi-

dixisset deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terrā:) dixit ad noe. Finis vniuersę carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate a facie eorum: et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi archam de lignis leuigatis. mansiūculas in archa facies: et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus et sic facies eā. Trecentorum cubitorū erit longitudo archę: quinquaginta cubitorum latitudo: et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestrā in archa facies: et in cubito consummabis sūmitatem eius. Ostium autem archę: pones ex latere deorsum. Cenacula et tristega facies in ea. Tu autem. Rm.

Quadraginta dies et noctes aperti sunt cataracte celi: et omni carne habēte spiritum vitę. Ingressi sunt in archam. Et clausit dominus ostiū. Noe vero et filii eius: filiusque et uxores filiorum eius. Ingressi. Gloria. Et. In.ij. nocturn. dñi. Bonorum. ps. Conserua. Media nocte. Hodie lectiones de sermone beati iohānis epi scopi: de lapsu primi hois. Lectio.iij.

Quemo est qui nesciat in principio hominem sic a deo plasmatū esse: vt instrueretur prudentia informaretur consilio: rationis capax diuina providentia redderetur. Instrueretur inq̄ prudentia: qua hostis calliditatem vitaret: consilio: quo salutaria ac recta perquireret. ratione: qua deo genitori parēdum esse cognosceret. Etenim dominus deus videns hominem innocētem quem fecerat: instruit: monuit et armauit. Quippe qui cum dyabolo fuerat pugnaturus: velut quibusdā armis hoc est prudentia consilio ratione fuerat instruendus. Addidit preterea legem qua dei voluntatem cognosceret: et quid contēnenti euenire posset: addisceret. Qui quidē homo incautus dum dyabolo persuadēti magis q̄ domino iubenti cōsensit: sic et vitam quam habuit perdidit: et mortē quam ignorabat accepit. Stabat adam inter brozem et dyabolum: inter euam et hostem: inter mulierem et serpentē. Dyabolus persuadet vt noceat: eua cōsentit vt pereat. Dyabolus mulierem astutia fallenti circumuenit: mulier incanta serpentinum virus excepit. Dyabolus quod per se non potuit: per brozem adam prothoplastum circumuenit. Adam vero per brozem inuenit interitū: quā a deo acceperat in auxiliū. Prothdoloz. Prospera in contrarium cedūt: vtilia pernicie operantur. Denique plus adam domesticis/ q̄ inimici iaculis leditur. Pl⁹ propzio q̄ hostili ense perimitur: plus mulieris q̄ eterno gladio vulnerat. Accessit enim serpens subtilis vt falleret: et accessit nō vt viro sed vt mulieri serpentinum virus infligeret. Accessit inq̄: vt vnius consensu veriusq; noceret potuisset. Soli persuadet quod ambob⁹ obesset: vtriq; obfuit quod vnius animum malicia serpentis infecit. Tu autem domine mise. Rm.

Edificauit noe altare dño: offerens super illud holocausta. odoratus est dñs odorē suauitatis: et benedixit eis dicēs. Crescite et multiplicamini et replete terram. Ecce ego statuam pactum meū vobiscū: et cū semine vestro post vos. Crescite. Lectio.v.

Denique consentiens mulier talis circa virum extitit: qualem circa se maliciam serpentis inuenit. Ab eo persuasa est et persuasit. infecta est et infecit: decepta est et decepit. Que quidē mulier feritur sententia duplici: altera propria altera communi. Propria/ qua filios parere in dolore precepta est: cōmuni/ qua cum viro morti addicta est. Altera qua serpenti assensit: altera qua marito persuasit. De cōsensu enim in mortis sententiam incidit: de persuasu in dolore filios parere meruit. Hāc igitur sententiam et qui nō nouit: dum patitur discit. et qui nescit/ dum expungitur sentit: et qui ignorat/ dum expetitur agnoscit. Pronephas. Preceptum dei contēnitur: et persuasio serpentis auditur. Despicitur deus prouidens: et serpens auditur decipiens. Spernuntur salutaria monita: et recipiūtur venenata colloquia. Inde addicitur homo ex contemptu morti: qui maluit obedire serpenti. Spoliātur gloria: dignitate priuātur. Facti sunt quod non erant: dum amittūt quod fuerant. Adeo gaudet serpens perpetrasse quod voluit: letatur peremisse hominem quod optauit. Exultat malicie effectus

in hominis deceptione impleſſe: ⁊ neſcit infelix vulneratum ſemet dū vulnerat/ trucidatum dum trucidat/ dum hominē perimit/ ſeipſum eſſe peremptum. Contriſtatur et deus hominem ante ſententiam mortis meruiſſe q̄ vitam/ meruiſſe interitum q̄ ſalutem: gloriam cōtempſiſſe q̄ mortem. Sed tamen plus malicia ſerpentis q̄ hominis contemptu cōmotus eſt: plus fallaciam diaboli q̄ hominis perfidiam denotauit. Adeo dominus deus et ſeuiciā execratus eſt hoſtis: et caſum miſeratus eſt hominis. Crudelitatem hoſtis exhorruit: ⁊ deceptum hominem paterna pietate condoluit. Inimici atrocitate permotus eſt: et hominē clementer doluit qui deceptus eſt. Deniq; dominus deus/ vbi es inquit adā? Ad cōfeſſionem prouocat dum interrogat. Vult eum fateri peccatum: dū ab eo inquirit admiſſum. Querit miſereri/ dum cum eo de culpa colloquitur. Veniam cogitat: qui caſum contēpte legis inculat. Obiurgat culpam: vt poſſit tribuere veniam. Vt quos formare inſtruendo non potuit: eos poſſit confitēdo purgare. Accipiunt indumenta pellitea: vt qui confeſſi delictum iam fuerant/ veniam cultus humilitate perciperent. Vm.

Donam atcum meum in nubibus celi dicit dominus ad noe. Et recordabor federis mei quod pepigi tecum. ℣. Cumq; obduxero nubibus celum apparebit arcus meus in nubibus. Et. Lectio. vj.

OStendit dominus quibus officijs poſſint delicta purgari: oſtēdit cōfeſſione et deformitate cultus/ veniam poſſe facillime impetrari. Vt enim contumacia eſt celare quod deo teſte commiſeris: ſic periculoſum ſi ſplēdore cultus animi innocentiā mentiaris. Nemo ita q̄ nemo peccatorum vicia deſperata leticia contegat: nemo infecto delictis animo diſſimulationis virus infūdat. Animi vicia: corporis merore monſtrentur. Si veratus eſt animus lugeat corpus: quoniam quotiens corpus in cauſa eſt: animus meſticia condoleſcit. Certe quale eſt corporis vicia ſine animi cōpaſſione eſſe non poſſe: tale eſt animi vicia corporis compaſſione priuari. Pariter contriſtentur: vt pariter veniam cōſequantur. Quoniam vtroſq; ſimul aut beneficio foueri: aut iniuria verari neceſſe eſt. Nec enim aliud eſt homo: q̄ corporis animiq; cōtretio. Hec enim duo q̄tum diffinitionibus differunt: tantum hominem dum iunguntur efficiūt. Vt enim in vita ſeparari non poſſunt: ita nūq̄ boni mali; merito ſeparantur. Vt enim non poteſt a corporis bonis animus ſeparari: ita ab animi malis corpus nō poteſt diſſociari. Si enim in dei iudicio vtreq; ſubſtātie aut ſupplicio aut premio ſubiacere cōprobantur/ cur non et in iſto ſeculo pariter aut meſticia aut leticia perfruūtur? Vnde tibi chriſtiane excuſatio nulla eſt: qui poſt ſeruitutem liberatus es/ poſt captiuitatem redemptus/ poſt vexationem curatus/ poſt interitū reſtitutus habes in monitis quod exerceas: habes exēpla que timeas. Adam enim nec fallaciā diaboli notat/ nec decepti cuiuſq; caſum defleuerat: qui quidē forſan poſſet euadere/ niſi prior cū hoſte dum cōfligit occūberet. Veiam inſtruit dominꝰ: tibi geſtorū exempla propoſuit. Ecce (inquit) ſanus factus es/ iam noli peccare: ne quid tibi deteriꝰ fiat. Noli inquit peccare poſt veniam/ noli vulnerari poſt curam: noli ſordidari poſt gratiā. Cogita (inquit) o homo grauiorem culpam eſſe poſt venā: renouatū vulnus penis dolere poſt curam/ moleſtius hominem ſordidari poſt gratiam. Quare indulgētie ingratus eſt. qui poſt venā peccat: ſanitatis indignꝰ eſt/ qui ſemet poſtq̄ curatus eſt vulnerat. Nec mūdari meretur: qui ſeipſum poſt gratiam ſordidat. Poro qui poſt ablutionem nō peccat/ meretur ⁊ premium: qui poſt curā cautus eſt/ ſanitatis poſſidet donū. qui gratiam illeſā tenuerit: eternitatis accipiet regnū Graue eſt enim hominem inſtructū delinquere: grauius iam abſolutum peccare. Seruo peior eſt: qui patronū poſt datam libertatem offendit. Beneficij ingratus eſt: qui datoris tumoris arrogātia deſpicit. Quare aut ſalutem de exemplo acquire/ aut de cōſortio ſimilē ſentētiā metue: ne ſeuerū ſentias iudicē: qui

benignū contempseris persuasorē. Rem. Per memetipsū iurauī dicit dominꝰ: nō aditurā vltra aquas diluuij super terrā: pactū meū ponam arcum meum in nubibꝰ celi: et iurabo per dextram meam. Vt. Gloria. Vt. ℭ In iij nocturn. añ Preceptum. ps. Celi enarrant. ℣. Exaltare domine. Secundum lucam. lxij.

In illo tempore: Cum turba plurima conuenirent et de ciuitatibꝰ properarent ad iesum: dixit per similitudinem. Exiit qui seminat: seminare semē suum. Et reli. Omelia beati Gregorij pape.

Lectio sancti euāgelij quam modo fratres charissimi audistis expositione nō indiget: sed ammonitione. Quam enim per semetipsum veritas exposuit: hanc discutere humana fragilitas non presumit. Sed est quod sollicite in hac ipsa expositione dominica pensare debeamus: quia si nos vobis semē verbum agrum mundū volucres demonia spinas diuitias significare dicerem⁹: ad credēdum nobis forsitan mens vestra dubitaret. Unde ꝛ idē dominus per semetipsum dignatꝰ est exponere quod dicebat: vt sciatis rerū significationes querere in his etiā que per semetipsū voluit explanare. Re. Requieuit archa mēse septimo super montes armenie. Et aque ibant ꝛ decrescebant vsq; ad decimum mēsē. ℣. Decimo enim mense prima die mensis cacumina montium apparuerunt. Et. Re. lxij.

Exponēdo ergo quod dixit figurate se loqui innotuit: quatenꝰ nos certos redderet cum vobis nostra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis enim multiunq; crederet si spinas diuitias interpretari voluisset. maxime cum ille pungant iste delectēt? Et tamē spine sunt: quia cogitationum suarum punctionibus mentem lacerant. Et cum vsq; ad peccatum pertrahūt: quasi inflicto vulnere mentem cruentāt. Quas bene hoc in loco (alio euangelista testāte) nequaq; dominus diuitias: sed fallaces diuitias appellat. Fallaces enim sunt: que nobiscum diu manere non possunt. Fallaces sunt: que mentis nostre inopiam non expellunt. Sole autem vere diuitie sunt. que nos diuites virtutibus faciunt. Tu autem domine miserere. Ri.

Nolēs nos scire si tam cessassent aque emisit columbam que ramū viridis olive in ore suo deferens. Ad archā reuersa est. ℣. Deferēs autē signū clemēcie dei columba in ore suo. Ad archā. Lectio.iij.

Si ergo fratres charissimi esse diuites cupitis: veras diuitias amate. Si culmen veri honoris queritis: ad celeste regnum tendite. Si gloriā dignitatum diligitis: in illa superna angelorū curia ascribi festinate. Verba dei que aure percipitis: mēte retinete. Cibꝰ enim mentis: est sermo dei. Et quasi acceptus cibus stomacho languēte reiicitur: quādo auditus sermo in ventre memorie nō retinetur. Sed quisquis alimenta nō retinet: huius profecto vita desperatur. Eterne ergo mortis periculum formidate: si cibū sancte predicationis accipitis/ sed verba vite/ id est alimenta iustitie in memoria nō tenetis. Ecce transit omne quod agitis: ꝛ ad extremum iudicium sine vlla momēti interpositione quotidie volentes nolentesq; properatis. Cur ergo amatur quod relinquitur? Cur illud negligitur/ quo peruenitur? Quēadmodū quod dicitur: si quis habet aures audiēdi audiat. Omnes enim qui illuc aderāt: aures corporis habebant. Sed quia cū cunctis aures habentibus si quis habet aures audiendi audiat/ dicit: aures procul dubio cordis requirit. Curate ergo vt acceptus sermo in cordis aure remaneat. Curate ne semen iuxta viam cadat: ne malignus spiritus vemat/ ꝛ a memoria verbū tollat. Curate ne petrosa terra semen excipiat: et fructū boni operis sine perseuerātie radicibus mittat. Tu autē Rm. Benedicens ergo dominus noe. ait/ nequaquam vltra maledicam terre propter hominem. Ad imaginem quippe dei factus est homo. ℣. Hoc erit signum federis inter me ꝛ terram: arcum meum ponam in nubibus celi. Ad imaginem. Gloria patri. Ad. ℣ᵗ Exercitus. ℭ In laudibus. añ.

Secundum multitudinem miserationū tuarum domine dele iniquitatem meam. ps.

Miſerere.fo.xbj.añ. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor tibi: deus meus es tu / et exaltabo te.ℏs. Confitemini.fol.xr.añ. A dte de luce vigilo deus. vt videã virtutem tuã.ℏs. Deus deus. fol.vj.añ. Hymnũ dicite ⁊ superexaltate eũ in ſecula benedicite. ℏs. Benedicite. fol.vj.añ. Oēs angeli ei⁹ laudate dominum de celis. ℏs. Laudate.fol.vij. Cpm Libenter ſuffertis. Hymnus. Eterne rerũ. ℣. Domine refugium. añ. Cum turba plurima conuenirent ad ieſum et de ciuitatibus properarent ad eum dixit per ſimilitudinẽ: exiit qui ſeminat ſeminare ſemẽ ſuum. ℏs. Benedictus. ox. Deus qui conſpicis. CAd.j.añ. Semen cecidit in terram bonam: et attulit fructum aliud centeſimum aliud ſeragesimum. ℏs. Deus deus meus reſpice fo.vij. CAd.iij.añ. Semẽ cecidit in terram bonam: ⁊ attulit fructum in patientia. ℏs. Legẽ pone. fo.rj. Cpm. Libenter ſuffertis. ℣. ⁊ ℣. ſicut in prorima dominica precedenti ad omnes horas dicũtur. CAd.vj.añ. Ieſus hec dicens clamabat. qui habet aures audiendi audiat. ℏs. Defecit. fol.rij. Cpm.

Scio hominem in chriſto ante annos quatuordecim ſiue in corpore ſiue extra corpus / neſcio / deus ſcit / raptum huiuſmodi vſq; ad tertium celum. CAd.ir.añ. Vobis datum eſt noſſe myſterium regni dei ceteris autẽ in parabolis dixit ieſus diſcipulis ſuis. ℏs. Mirabilia. fo.riij. Cpm.

Scio huiuſmodi hominem ſiue in corpore ſiue extra corpus / neſcio deus ſcit: quoniam raptus eſt in paradiſum: et audiuit archana verba que non licet homini loqui. CAd veſp. añ. Sede a dextris. ℏs. Dixit dñs. fo.rxrbij. Cpm. Libenter ſuffertis. hymn⁹. Lucis creator. ℏ⁹. Dirigatur. añ. Qui verbum dei retinent corde bono ⁊ optimo: fructum afferunt in patiẽtia ℏs. Magnificat. Ox. Deus qui cõſpicis

Quotidie per ebdo. dicũtur ℣. ad matutinum. ſecundum ordinem noct. hyſto. dñicalis. quando de ſe. agitur. He ſequẽtes añe dicũtur per ebdo. ſuper ℏm Benedictus. ⁊ Magnificat. añ. Semẽ eſt verbum dei / ſator autem chriſtus / omnis qui audit eũ: manebit in eternũ. añ. Quod autem cecidit in terram bonam, hi ſũt qui in corde bono et optimo verbum dei retinent: et fructum afferunt in patientia. añ. Si vere fratres diuites eſſe cupitis: veras di-

uitias amate. añ. Si culmen veri honoris queritis: ad illam celeſtẽ patriam ẽ totius properate.

Feria ſecunda. Lectio prima.

Gen. 6.

Ece ego adducã diluuiũ aquas ſuper terram / et interficiã omnem carnẽ in qua ſpiritus vite eſt ſubter celũ: et vniuerſa que in terra ſunt conſumentur. Ponamq; fedus meum tecum: et ingredieris archã tu et filij tui / vxor tua ⁊ vxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus vniuerſe carnis bina induces in archam / vt viuant tecum: maſculini ſexus et feminini. De volucribus iuxta genus ſuum et de iumentis in genere ſuo / et de omni reptili terre ſecũdum genus ſuũ / bina de omnibus ingrediẽtur tecum: vt poſſint viuere. Tolles igitur tecũ ex omnibus eſcis que mãdi poſſunt / ⁊ compones apud te: ⁊ erunt tam tibi q̃ illis in cibum.

Lectio ſecũnda.

Gen. 7.

Fecit ergo noe omnia que preceperat illi deus. Dixit itaq; dominus ad eum. Ingredere tu et omnis domus tua in archam: te enim vidi iuſtum coram me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mundis tolles ſeptena et ſeptena maſculum ⁊ feminam: de animãtibus vero immũdis / duo et duo / maſculum et feminam. Sed ⁊ de volatilibus celi / ſeptena et ſeptena maſculum et feminam: vt ſaluetur ſemen ſuper faciem vniuerſe terre. Adhuc enim et poſt dies ſeptem / ego pluam ſuper terrã quadraginta diebus et quadraginta noctibus: et delebo omnẽ ſubſtantiam quã feci de ſuperficie terre. Fecit ergo noe omnia que mãdauerat ei dominus. Eratq; ſexcentorũ annorũ: quãdo diluuij aque inundauerunt ſuper terram. Lectio.iij.

Et ingreſſus eſt noe ⁊ filij ei⁹ / vxor eius et vxores filiorum eius cum eo in archã: propter aquas diluuij. De animantibus quoq; mundis ⁊ immundis / et de volucribus celi iuxta genus ſuũ / ⁊ ex omni quod mouetur ſuper terram / duo ⁊ duo ingreſſa ſũt ad noem in archã maſculꝰ et femina: ſicut preceperat deus noe. Cum tranſiſſent ſeptem dies: aque diluuij inundauerunt ſuper terrã.

Sax.

Anno scrcentesimo vite noe mēse secun-
do septimadecima die mensis rupti sūt
omnes fontes abyssi magne: ⁊ catharac
te celi aperte sūt. Et facta est pluuia su-
per terram quadraginta diebus et qua-
draginta noctib⁹. ¶ Feria.iii. Lectio.i.

IN articulo autem diei illi⁹ in-
gressus est noe sem chā ⁊ ia-
pheth filij eius. uxor illi⁹ et tres
uxores filiorum eius cum eis
in archam. ipsi ⁊ omne animal secundū
genus suum uniuersaq; iumenta in ge-
nere suo et omne quod mouetur super
terram in genere suo: cunctumq; volatil
le secūdum genus suum uniuerse aues
omnesq; uolucres ingresse sūt ad noe in
archam bina et bina ex omni carne in
qua erat spiritꝰ vite. Et que ingressa sūt
in archā masculꝰ ⁊ femina ex omni car
ne introierunt sicut p̄ceperat ei deꝰ. Et
inclusit eū dominꝰ deforis Tu. Lectō.ii.

FActumq; est diluuiū quadragin-
ta diebus ⁊ quadraginta noctib⁹
super terram: et multiplicate sunt aque
⁊ eleuauerunt archā in sublime a terra.
Dehemēterq; inundarūt: et omnia reple
uerunt in superficie terre. Porro archa
ferebatur super aquas: ⁊ aque p̄ualue
runt nimis super terram. Operteq; sunt
omnes montes excelsi sub uniuerso celo.
Quindecim cubitis altior fuit aqua: su-
per montes quos operuerat. Lectio.iii.

COnsumptaq; est omnis caro que
mouebatur super terram: volu-
crum animantiū bestiarū omniūq; re-
ptilium que reptant super terrā: uniuer
si homines et cuncta in quibus spiracu-
lum vite est super terram: mortua sunt.
Et deleuit deus omnem substātiam que
erat super terram ab homine vsq; ad pe
cus tam reptile q̄ volucres celi: ⁊ delecta
sunt de terra. Remansit autē solus noe
et qui cum eo erāt in archa. Obtinuerūt
q; aque diluuij terras: centum quinqua-
ginta diebus. ¶ Feria.iii. Lectio.i.

RExordatus est autē deus noe
cūctorumq; animantiū ⁊ om-
nium iumentorum que erant
cum eo in archa: ⁊ adduxit spi
ritum super terrā ⁊ imminute sūt aque.
Et clausi sunt omnes fontes abyssi ⁊ ca
tharacte celi: et p̄hibite sunt pluuie de
celo. Reuersiq; sunt aque de terra eūtes
et redeuntes: ⁊ ceperunt minui post cen-
tum quinquaginta dies. Lectio secūda

REquieuit archa mēse septimo vi-
cesimaseptima die mensis: super
montes armenie. At vero aque ibant et
decrescebant: vsq; ad decimum mensem.
Decimo autem mense: prima die mēsis:
apparuerunt cacumina montiū. Cumq;
transissent quadraginta dies aperiens
noe fenestram arche quā fecerat: dimi-
sit coruum. Qui egrediebatur et non re
uertebatur donec siccarētur aque super
terram. Tu autem. Lectio.iii.

EMisit quoq; columbā post eum:
vt videret si iam cessassent aque
super faciem terre. Que cum non inue-
nisset vbi requiesceret pes eius. reuersa
est ad eum in archam. Aque enim erant
super vniuersam terram. Extēditq; ma
num et apprehensam intulit in archam
Expectatis autem vltra septem diebus
aliis: rursum dimisit columbam ex ar-
cha. At illa venit ad eum ad vesperam:
portans ramum oliue virentibus folijs
in ore suo. Intellexit ergo noe: q; cessas-
sent aque super terram. Expectauitq; ni
chilominus septem alios dies: et emisit
columbam que non est reuersa vltra ad
eum. ¶ Feria quinta. Lectio prima.

INcipit scrcentesimo primo an
no primo mēse prima die mē
sis: imminute sūt aque super
terram. Et aperiēs noe tectū
arche: respexit vidit q; exsiccata esset
superficies terre. Mense secūdo septima
et vicesima die mensis: arefacta est ter-
ra. Locutus est autē deus ad noe dicēs.
Egredere de archa tu et uxor tua: filij
tui ⁊ uxores filiorum tuorum tecū. Cun
cta animantia que sunt apud te ex om-
ni carne tam in volatilibus q̄ in be-
stijs et uniuersis reptilibus que reptant
super terram educ tecum: et egredimini
super terram. Crescite et multiplicami-
ni super eam. Lectio secunda

EGressus est ergo noe et filij eius:
uxor illius et uxores filiorum eius

cum eo. Sed ⁊ omnia animātia iumēta et reptilia que reptant super terrā secundum genus suum: de archa egressa sūt. Edificauit autē noe altare domino: ⁊ tollens de cunctis pecoribus et volucribus mundis obtulit holocausta super altare. odorat⁹q; est dominꝰ odorem suauitatis. et ait ad eū. Nequaq; vltra maledicā terre propter homines. Sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescētia sua. Non igitur vltra percutiam omnem animam viuentem sicut feci. Cūctis diebus terre semētis ⁊ messis: frigus ⁊ estus estas ⁊ hyems nor ⁊ dies non requiescent. Lectio iii.

Gen. 9. BEnedixitq; deus noe ⁊ filijs eius: et dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplicamini et replete terram: ⁊ terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terre. et super omnes volucres celi cum vniuersis que mouētur in terra. Omnes pisces maris manui vestre traditi sunt: et omne quod mouetur et viuit erit vobis in cibum quasi olera virentia tradidi vobis omnia: excepto q̄ carnem cū sanguine non comedetis. Sanguinē enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: ⁊ de manu hominis. De manu viri et fratris eius: requiram animam hominis. Quicunq; effuderit humanū sanguinem: fundetur sāguis illius. Ad imaginē quippe dei: factꝰ est homo. Vos autē crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ ingredimini super terram et implete eam. ℭ Feria.vj. Lectio prima.

Gen. 9. VEt quoq; dixit deus ad noe: et ad filios eius cum eo. Ecce ego statuā pactum meum vobiscū ⁊ cum semine vestro post vos. et ad omnem animam viuentem que est vobiscum tam in volucribus q̄ in iumētis ⁊ pecudibus terre cūctis que egressa sunt de archa: et vniuersis bestijs terre. Statuam pactum meum vobiscū. ⁊ nequaq; vltra interficietur omis caro aquis diluuij: neq; erit deinceps diluuiū dissipans terram. Tu autem. Lectio sēta.

DIxitq; deus. Hoc signum federis quod do inter me ⁊ vos et ad omnem animam viuentē que est vobiscū in generationes sempiternas. Arcū meū ponam in nubibus: ⁊ erit signū federis inter me et inter terrā. Cumq; obduxero nubibus celum apparebit arcus meus in nubibus ⁊ recordabor federis mei quod pepigi vobiscū: ⁊ cum omni anima viuente que carnem vegetat. et non erūt vltra aque diluuij ad delendā vniuersam carnem. Eritq; arcus meus in nubib⁹: et videbo illū ⁊ recordabor federis sempiterni quod pactū est inter deū ⁊ inter omnē animā viuentem vniuerse carnis que est super terrā. Dixitq; dꝰ noe. Hoc erit signum federis quod constitui inter me ⁊ omnem carnem super terrā. Lectio.iii.

EXant igitur filij noe qui egressi sūt de archa: sem cham ⁊ iaphet. Porro cham: ipse est pater chanaam. Tres isti sunt filij noe: et ab his disseminatum est omne humanum genꝰ super vniuersam terram. Cepitq; noe vir agricola exercere terram: ⁊ plātauit vineam Bibensq; vinum inebriatus est: ⁊ nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cū vidisset cham pater chanaā verenda scilicet patris sui esse nudata: nunciauit duob⁹ fratrib⁹ suis foras. At vero sem et iaphet pallium imposuerūt humeris suis ⁊ incedētes retrorsum operuerunt verenda patris sui: facieq; eorum auerse erant. et patris virilia non viderunt. Euigilans autem noe ex vino cum didicisset que fecerat ei filius suꝰ iunior: ait. Maledictꝰ chanaam: seruus seruorum erit fratribus suis. Dixitq; Benedictꝰ dominus deus sem: sitq; chanaā seruus eius. Dilatet dꝰ iaphet ⁊ habitet in tabernaculis sem sitq; chanaā seruus eius.

¶ Dñica in quinquagesima tota dicit hystoria et fest. sācte agathe differat in crast. ⁊ fiat tm ibi mēoria de fest. Feria.3. de sācta maria ⁊ in sab. dicit. 7. Vr. hyst. cum .9. lc. ¶ Dñica in.l. tota dicit hyst. Fe.2. ⁊.3. de cōmē. ⁊ in sab. dicunt Vr. fe. ¶ Dñica in.l. tota dicitur hyst. Fe.2. ⁊.3. de cōme. Fer. 4 de ieiu. et fest. sancti petri differat in crast. Sab. de ieiu. cū.1. Vr. hyst. et cū.2. Vr. fe. In anno differt. fiat seruꝰ de sancto matheo: in sab. et in.6. fe. dñr Vr. fe. Et tūc ab hac die vsq; ad inceptione hyste. In pmo capite accipietur. ¶ Oct ichoctur ad. l. do. xl. ¶ Do. in.l. tota dicit hysto. Fe.2. ⁊.3. de comme. Fe. 4 de ieiu. et festū sci dō. vsq; ad. 6. fe. differatur. Fe.5. de sitō cedda epo et confes. tr. lect. de pmum: ⁊ solēnis mcmo. de ieiuñ. sed non pro penitentibus. Fe. 6 de

Dñica in quinquagesima.

sancto dauid cpo omnia de cmuni vnⁱ pfessoris et pōtifi. mcmo. de icū. solē. ⁊ in sab. dicitur. i. Vr. hyst. cū. 2. Vr. fc. ¶ Dñica in. l. tota dicit hyst. fc. 2. et. 3. de cōmc. ⁊ mēo. de vgusc. Feria quinta ferta ⁊ sab. de icunio cū Vr. de hyst. ⁊ in sabba. Vr. ferie pariter cantent. ¶ Dñica in. l. tota dicitur hystoria et mēo. tm̄ de fest. Feria 2. ⁊ 3. de comme. ⁊ in sab. dñr Vr. fc. ¶ Dñica in. l. tota dr hystoria. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. et mēo. de fcl. et Vr. fc. in sabbato cantent. ¶ Dñica in. l. tota dicit hysto. Feria secūda de sācta maria et in sab. dñr Vr. fc. In anno biller. fiat seruitū de sācto mathia in. 6. fc. ⁊ tūc ab hoc sabbato vsq; ad inceptionē hyl. In principio accipitur. 3. ℣ p littera dñicali ⁊ in. hoctur ad. 1. do. rl. ¶ Do. in. l. tota cantetur hyst. Fcf. 2. de sancta maria. Feria. 3. de sācto dauid. ir. lec. oia de cōi vnⁱ pfessō. ⁊ pōti. Fc. 4. de icū. ⁊ fcl. l. cedde dille. in crast. ⁊ fiant ibi. ir. lect. de cōi vnⁱ confcl. ⁊ ponti. Sab. dñr Vr. fcric. ¶ Do. in. l. tota cantcf hyst. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. ⁊ memoria de vgi. ⁊ in. 6. fc. dñr Vr. fc. ¶ Do. in. l. tota dr hyl. Fc. 2. ⁊ 3. de cōmc. Fc. 4. de icū. ⁊ nichil de festo nisi mēo. ad vcs. et ad matu. de sācta maria et in sab. dñr Vr fcf. ¶ Do. in. l. tota dr hyst. et mēo. de sctō: Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. ⁊ mēo. de fcl. ⁊ in sab. dñr Vr. fc. et nichil de fest. u. lect. ab hac die vsq; ad octa. pas nisi memo. ad vesperas ⁊ ad matutinas de sctā maria. ¶ Do. in. l. tota cātcf hyl. Fc. 3. de sācta maria. Fc. 4. de icū. ⁊ festū sācti mathie dille. in crastī. Sab. dñr Vr. fc. In anno billertis fiat seruit. de aplo in. 5. fc. Et tūc ab hoc sabbato. vsq; ad inceptionē hysto. In principio accipicf. 3. ℣ p. p littera do. ⁊ inchoc tur ad. 1. do. rl. ¶ Dominica in. l. tota cātcf hystoria fc. 2. de sācto dauid. ir. lec. O do. ic, de cmuni vnⁱ pfcf. ⁊ ponti. Fc. 3. de sācto cedda oia de cmuni. In hac cdo nulle fiāt cmc. in sab. dñr. Vr fc. ¶ Do. in. l. tota cātcf hysto. ⁊ memo. tm̄ de vgi. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. ⁊ in sab. dñr Vr. fc. Fc. 6. de sācto greg. Cōm. Cite sacrdos ⁊ solēnis mēoria de icū. ¶ Do. in. l. tota dr hysto. ⁊ memo. tm̄ de fest. 2. vesperc crūt de purifi. ⁊ solēnis mēoria de do. Fc. 3. de sācta maria ⁊ mēo de sācto ⁊ in sab. dicit Vr. fc. ¶ Do. in. l. tota dr hyst. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. ⁊ mēo. de fcl. ⁊ in sab. dñr Vr. fc. Et nota q in capite icunii vsq; ad octa. pas. nihil fiat de festo ntrū lect. nisi mēo. ad ves ⁊ ad matutinas de sancta maria. ¶ Do. in. l. tota cātcf hysto. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. et mēo de fest. ¶ Do. in. l. tota dr hyl. ⁊ festū sācti petri billertis. in crastī. Fc. 3. de sācto mathia: et in sab. dñr Vr. fc. Fc. 4. de icū. In anno billertis fiat seruit. de sancto mathia in. 5. fc. ⁊ in. 3. fc. fiat cmēo. de sctā maria. Et ab hac die vsq; ad inceptionē hyst. In principio accipicf. 3. C p littera do. ⁊ inchoct ad. 1. do. rl. ¶ Do. in. l. tota dr hyst. et fest. sancti dauid differat vsq; ad. 3. feriā. 2. vesperc crūt de sācto cedda cpo ⁊ cfessore ⁊ mēo. de do. Fc. 2. de sācto cedda. ir. lc. Oz. ic. de cmuni vnⁱ pfcf. et ponti. Fc. 3. de sācto dauid. ir. lect. oia de cmuni Sab. dñr. Vr. fc. ¶ Do. in. l. de purifi. ad vtrasq; vē matu. ⁊ ad missā fiat solēnis mēoria de do. Fc. 3. de sācta maria ⁊ nihil de festo ntrū. Fc. 2. 6. ⁊ sab. de fc. cū Vr. hyst. do. per ōnē ⁊ missa do. dicit in. 2. fc. et. Vr. fc. pretermittantur: et nichil de sancto blasio: nisi ad matutinas de sancta maria. ¶ Dominica in. l. tota dicitur hysto. Fc. 2. et. 3. de cmc. et in sab. dicū tur Vr. fc. ¶ Do. in quinquagesima tota dr hysto. ⁊ mēoria de fcl. Fc. 2. ⁊ 3. de cmc. Fc. 6. dicunt Vr. fc.

¶ Dominica in. l. tota dr hysto. 2. vespere crunt de sācto mathia: et solēnis mēoria de do. Fc. 2. de aplo. Ad. 2. vesperas fiat solēnis memoria de sancta maria. cū ān. Sub tuam Fc. 3. de sācta maria. Fc. 6. dicunt Vr. fc. Sab. de sctō dauid. ir. lec. Oz. ic. de cōmuni vnius pfessoris ⁊ pontificis. In anno billert. in. 3. feria de sācto mathia: et in. 2. fc. de sācta maria Et ab hac die vsq; ad inceptionē hyst. In principio accipitur. 4. D a hoctur ad. 1. do. rl. ¶ Do. in. l. tota dicitur hystoria: ⁊ festū sancti cedde differatur vsq; in crastinū. Fc. 2. de sctō cedda. ir. lc. de cmuni vnius confcl. ⁊ ponti. Fc. 3. de sācta maria ⁊ in sab. dñr Vr. fc. Fc. 6. nichil de virgine: nisi tantū memo. ad vesp. et ad matutinas de sācta maria ⁊ sic de oi bus fest. ui. lect. vsq; ad pascha. ¶ Do. in. l. dē scriūt. do. Ad. 1. vcs que crūt de purifi. fiat solē. mēoria de do. tm̄. Ad matut. mēo. de sācto. 2. vs crūt de do. et solē. mēoria de sctā maria. ān. Sub tuam Feria. 2. de sācta maria. Sab. dñr. Vr. fc. ¶ Dominica in. l. tota dicitur hystoria et mēoria de fest. Fc. 2. et. 3. de cōmc. et sab. dicunt Vr. fc. ¶ Do. in. l. tota dicit hystoria. Fc. 2. et. 3. de cmc. et sab. dicunt Vr. fc. ¶ Do. in. l. tota dicit hystoria. 2. vespere crūt de sācto mathia: ⁊ solē. mēoria de do. Fc. 2. de sctō mathia. Ad 2. ves. fiat solē. mēo. de sācta ma. cū ān. Sub tuam. Feria. 3. de sācta maria ⁊ in. 5. fc. Vr fc. pariter cantentur. Fc. 6. et sab. de sanctis. ir. lec. O do. ic. de cōi vnius confessoris et pontifi. Si fuerit billertis tunc ab hoc sabba. vsq; ad inceptionē hyst. In principio accipitur. 4. C p. p littera dominicali ⁊ inchoctur ad. 1. dñr. in. rl. ¶ Do. in. l. tota dicitur hysto. Fc. 2. et. 3. de cmuno. ⁊ in sabbato dicuntur Vr. fc. Feria 5. nichil de virgine nisi memoria ad vesperas et ad matutinas de sācta maria. Et sic de aliis festis trū lectionū vsq; ad pascha. ¶ Domini. in quinquagesima tota dicitur hystoria. vespere crūt de sancta agatha. Capitulum. Confitebor. et solennis memoria de dominica. Feria tertia de sancta maria. et sabbato Vr. feria. p ritet cantentur. ¶ Dominica in quinquagesima tota dicitur hystoria. Feria secūda ⁊ tertia de commemoratiōi. et ad vesperas in. 3. fc. que crunt de fc. nulla fiat memoria de sancto: nisi ad vesperas et ad matutinas de sancta maria et in sabbato dicuntur Vr. feria. ¶ Dominica in. l. tota dicitur hystoria. Feria secūda ⁊ tertia de cmemo. Feria ter ta dicuntur Vr. fc. Sabbato de sācto mathia. 2. vespere crūt de apostolo. ⁊ solēnis memoria de dominica ⁊ dicitur cōple. de rl. In anno billertis fiat seruitū de sācto mathia in secūda feria sequēte. Et tūc in sabbato dicuntur Vr feriat. Et abhinc vsq; ad inceptionē hyst. In principio accipicf. 3. F hoc. ad. 1. do. rl. ¶ Do. in. l. tota dicitur hyl. Feria secūda et tertia de cōmemo. Feria. 5. de sācto dauid episcopo noue lectiones oia de cōmuni vnius cōfessoris et pontificis: ⁊ memoria de icū. Feria sexta de sancto cedda nouem lectiones omnia de cōmuni. Sabbato dicuntur Vria feri. ¶ Dominica in. l. tota dicitur hystoria. Feria secūda ⁊ tertia de commemo. Feria quarta de icunio: et nichil de virginibus: nisi tantum memoria ad vesperas: et ad matutinas de sancta maria. In sabbato dicuntur Vria feriatia.

Dominica in quinquagesima. Ad vñ. añ. Benedictus. ℣s. Ipsum. Capitulum.

Si linguis hominum loquar ⁊ angelorum/charitatem autem non habeam.factus sum velut es sonãs aut cymbalum tinniens. ℟. Reuertenti abrahã. ij.hymnus. Deus creator. ℣s. Vespertina oratio.añ. Dũ staret abraham ad radicẽ mambre.vidit tres pueros descendentes per viam/ tres vidit et vnum adorauit. ℣s. Magnificat. Or.

Pretes nostras quesumꝰ domine clemẽter exaudi: atq; a peccatorũ vinculis absolutos/ab omni nos aduersitate custodi. Per. ℂ Ad matuti. Innocentorũ. Quoniam deus. ℣s. Venite. hymnꝰ Primo dierũ. In. j. nocturn. añ. Seruite. ℣s. Beatus vir. ℣. Memor fui. Hac die dominica in primo noctur. ⁊ per totam ebdo. legãtur lectiones de abraham quando de tẽpore fit agitur nisi in. iij. feria vsq; ad Genuit isaac. Lectio prima

Dixit dominꝰ ad abraham. Egredere de terra tua/et de cognatione tua/et de domo patris tui/et veni in terrã quam mõstrauero tibi: faciamq; te in gentem magnam/⁊ benedicam tibi et magnificabo nomen tuũ/eriscq; benedictus. Benedicã benedicentibꝰ tibi/et maledicam maledicentibus tibi: atq; in te benedicentur vniuerse cognationes terre. Egressꝰ est itaq; abrã sicut preceperat ei dominꝰ: ⁊ iuit cũ eo loth. Septuaginta quinq; annorũ erat abram: cũ egrederetur de arã. Tulitq; saray vxorem suam. ⁊ loth filiũ fratris sui: vniuersãq; substantiã quã possederant/⁊ animas quas fecerãt in arã. ℟. Dixit est dominꝰ ad abraham dicẽs egredere de terra et de cognatione tua/et veni in terrã quã monstrauero tibi. Et faciam te crescere in gentem magnã. ℣. Benedicens benedicam tibi ⁊ multiplicabo te. Et faciam. Lectio secunda.

Et egressi sunt vt irent in terram chanaam. Cũq; venissent in eam/ pertranssiuit abram terram vsq; ad locũ sychem: ⁊ vsq; ad conuallẽ illustrem. Chananeus autem tunc erat in terra. Apparuitq; dominus abram: et dixit ei. Semini tuo dabo terram hãc. Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei: et inuocauit ibi nomen eiꝰ. Et inde trãsgrediens ad mõtem qui erat contra orientẽ bethel: tetẽdit ibi tabernaculum suũ/ab occidẽte habens bethel/⁊ ab oriente hay. Edificauit quoq; ibi altare domino: ⁊ inuocauit nomen eius. Tu autem. ℣m. ℟. Reuertenti abraham a cede quattuor regum: occurrit rex salem melchisedech offerens panem ⁊ vinum. Erat enim dei sacerdos. Et benedixit illiꝰ. Benedictus abraham deo altissimo: qui creauit celum et terram. Erat enim. Ad primas vesperas tantũ. Gloria patri. Et bene. Lectio. iij

Perrexitq; abram badens et vltro progrediens: ad meridiem. Facta est autẽ fames in terra. Descenditq; abram in egyptum: vt peregrinaretur ibi: preualuerat enim fames in terra. Cumq; prope esset vt ingrederetur egyptum: dixit saray vxori sue. Noui q; pulchra sis mulier/ ⁊ q; cum viderint te egyptij dicturi sunt/ vxor illius est: et interficient me ⁊ te reseruabunt. Dic ergo obsecro te q; soror mea sis: vt bene michi sit propter te/ et viuat anima mea ob gratiam tui. Tu autem domine miserere. ℣m. ℟. Dixit dominus abraham foras ⁊ ait illi. Suspice in celum et numera stellas si potes. Sic erit semen tuum. ℣. Credidit abraham deo ⁊ reputatum est ei ad iustitiã. Suspice. Gla. Suspice. ℂ In ij. noctur. añ. Bonorum. ℣s. Conserua. ℣. Media nocte. Medie lectiones de sermone beati iohãnis epiſcopi: er fide abrahe et immolatione isaac. Lectio quarta.

De sermo. i. iohannis epiſcopi. De fide abrahe et immolatione ysaac.

Hides est religionis sãctissime fundamẽtum: charitatis vinculum/ amoris subsidium. Hec sanctitatem firmat/castitatẽ roborat: dignitates exornat. In pueris splẽdet/ in iuuenibus floret: in prouectis apparet. Gubernat seruus/gradus prouehit: officia cuncta custodit. In paupere grata est/ in mediocre leta: in locupiete honesta. Fides amicitias seruat/ collegia copulat: artes cõmendat. Nullum despicit/ nullum contemnit: nulli deest/ nisi qui ei forte defuerit. Fides mandata tenet/ precepta seruat: promissa cõsummat. Fides familiares efficit deo: amicos constituit christo. Nec enim quisq; fidei promissa percipiet nisi professionem actibus seruet. nec pre-

morum potest compos existere/qui promissam fidem noluerit cõseruare: vtiã aut impleta fidei merces homini repensetur. aut violate pena cõpetens tribuatur. Huius fidei ab abraham ducamus exordium qui cum in octaua cõstitutus etate filium a deo promissum se crederet acceptarum: et fidei premium in filio cõsperit: ⁊ in stellarum numerum suam sobolem redundantem fide eadem comparauit. Denique vnus abrahe filius eroptatur: ⁊ immensa ei multitudo promittitur. Solatium vnius heredis conquiritur: et innumerabilis soboles destinatur. Nescis inquit dominꝰ nescis abrã/ quid destinatum sit tibi. Sed idcirco nescis: quia quid mereris non respicis. Tantum enim de me tua meruit fides/ tantum tua obsequia valuerunt: vt et quid desideres nouerim et facere quod mereris decreuerim. Namque tibi nascetur filius/ cuius semen diffundetur in multa: vt similitudini syderum coequetur/ et arene immensitatibus comparetur. Tu autem domine miserere. Ꝟ Erit autem dominus ad abraham ego sum et pactum meum tecum. sanctificetur in vobis omne masculinum. Et erit signum inter me ⁊ semen tuũ. ℟. Et ecce namque egredietur: in quo ℟ omnes gentes benedicentur. Et erit. Lectio quinta.

Credo inquit abrahã domine credo quia potes: facturum te confido quod spondes. Nec enim confectam senectutem marcescentis mee etatis cõsidero/ aut sare coniugis sterilem effectã conditionem attendo: sed tue maiestatis potentiam tracto. Nec cui talia promittantur/ sed a quo promittãtur agnosco. Generare enim filios semilis etas non patitur: sed tua domine iussione cõpletur. Steriles filios habere nõ possũt: sed hoc illos posse tue virtutes efficiunt. Natura quidem negat: sed potentia imperat. Etas prohibet: sed tua potestas ostendit. Impossibile quidem istud videtur nobis/ non tibi: homini nõ tue domine maiestati. Nature non deo: seruis nõ domino. Unde credo pater/ credo domine istud te facturũ esse quod dicis: quia his virtutibus cunctis gentibus innotescis. Tunc sara concepit in vtero: ⁊ peperit filium multarum gẽtium patrem destinatũ. Nascitur ysaac ornamẽtum generis/ parentum gloria/ propinquorũ letitia/ familie decꝰ/ hereditatis spes/ fidei premium: promisse sobolis testimonium. In cuius natiuitate et dominus promissũ reddidit: et abrahã votũ quod optauit accepit. Gaudent omnes/ cuncti letantur. Fit enim ysaac dulcis cum nascitur: dulcior cũ nutritur. Nec enim poterat esse nõ dulcis/ quem ⁊ patris fides condixerat: ⁊ propria innocentia commẽdabat. Fit et sara ex sterili mater fecunda in filio: fecundior futura ex ipso. Redit iuuentus in senem/ marcens etas reparatur in iuuenem: ⁊ manente senectutis etate/ iuuenilia geruntur a matre. Denique blanditur nutrit et lactat: ⁊ consequentia complet officia que iam forsitan obliuiscerentur/ si suo tẽpore sare parere concederetur. Tunc locutus est dominus ad abraham dicens. Accipe filiũ tuũ quẽ diligis ysaac: et vade in vnũ mõtium ⁊ offer mihi illum sacrificiũ. Mox abraham tam celeriter decernit iussis celestibus esse parendum: q̃ fuerat diuinitus imperatum. Uerebatur enim ne votum mora offenderet: aut iussionem tarditas impediret. Denique properat quod iussum est perficere: festinat quod precepta est adimplere. Fuit enim lex cum acciperet: lectior cum eum immolandum dominus postularet. Ostendit abraham charissimum quidem sibi esse filiũ: sed multo charioꝛem filio existere dominũ. Nec dilectionẽ aut affectꝰ pignoris respiciebat: qui iussionem vt perficeret cogitabat. Totos enim affectus cõuertebat in deũ: cui se iam nouerat mancipatum. Denique illã fidem seruauit in se/ cum filiũ iuberetur offerre: qua dominum promeruerat cũ eum mererentur accipere. Ꝟ Dum staret abraham ad radicem mambre: vidit tres pueros deferentes per viã. Tres vidit et vnũ adorauit. ℟. Cumq; vidisset eos cucurrit in occursum illorum adorans dominũ. Tres. Lectio vi.

Adest ysaac patris quidem etati dissimilis: sed fide ac deuotione equalis. Adest inquam ysaac/ qui si quid

pater disponeret/ ipse fieri libenter opta ret. Ita enim filius paruit patri/ et pa ter diuine optemperat iussioni: vt de con sensu filij pater securus esisteret/ et bonũ tati patris sese filius manciparet. Erat enĩ in vtrisq; vnus animus/ par sensus/ et similis circa deũ affectus: vt generosi tatẽ patris in filiũ translusã cõspiceres/ ⁊ innocẽtiã filij patri non deesse videres/ vt ⁊ paterne fidei particeps filius esiste ret. ⁊ simplicitate filij patris sublimitas redũdaret. Qua securitate abraham fre tus sternit asinã/ sibi ad sacrificiũ ligna cõcidit: puerosq; secũ adduxit. Cũq; ad tiui tatem venissent/ estote istic inquit: ego et puer iste ibimus soli/ et cum adorauerimus dominũ reuertemur ad vos. Sta tim pater cũ filio pficiscit solus. Ad quẽ idẽ filius. Pater (inquit) ligna video/ cul trũ et ignẽ cõspicio: hostiã quã immolatu rus es quero. Desine inquit desine istud querere fili/ quod sibi dñs ad hostiã procu rauit: desine querere quod sibi dñs iam prouidit. Magnũ presagiũ pmittentis: magna innocẽtia inquirentis. Isaac ho stia/ de hostia patrem interrogat: sacrifi cij effectus desiderat. Quis ab eo que des rat querit: ne ipse qui loquitur immoletur Ast vbi ad locũ vẽtũ est: vterq; mõtẽ ascẽ dit. Ara pater erstruit/ ligna tõposuit: filiũ colligauit. Patere me (iquit) fili/ pa tere votũ perficere: patere inq; per te iussionẽ dñi adimplere. Desenim qui te con didit expetit/ qui dedit querit: qui te creauit/ te sibi desiderat immolari. Non est enĩ hoc parricidiũ nõ est crudelitatis admis sum: q; votũ est. Nec tibi fili a genitore mors inferenda infertur: sed vtrisq; no bis salubriter putetur. Tanto eris ac ceptabilis hostia: q̃to libenter gloriose mortis exceperis bñficia. Quod iussus es pater perfice (inquit:) quod disponis instãter adiple. Ego enĩ nec renuo nec re cuso/ quod volueris volo: quod eroptas eropto/ quod desideras et ipse desidero. Demq; istã mortẽ eo voto excipio: quo te michi eã inferre velle cognosco. Nec et si vterq; non dixit: tamẽ cuncta ista in actu ostendit. Mox pater extẽsa manu gladiũ sumit/ dexterã erigit/ iugulare filiũ/ sa crificiũ perficere: iussa dñi voluit deuo tus implere. Et pendẽte iã atq; imminente mucrone: parce (inquit) dñs parce. fidẽ tuã quesiui/ non filiũ vt iugulares opta ui/ nec amabile pignus tibi subtrahere/ sed deuotionẽ tuã voluntate pertẽtare. Nunc cognoui q; amas dñm magis q̃ filium/ imo magis amas filiũ/ q; diligis dñm: q; dũ non pepercisti filio ppter deũ/ cũdẽ tecũ cõstituisti dño gloriosum. Quare te benedictiomb⁹cumulẽ: ⁊ infinitã filiorũ multitudinẽ et eo tibi puenire confirmẽ. Statim peuratur aries: qui pisaac san ctissimo mereretur occidi. Nec enim fas erat/ vt isaac qui typũ christi portabat a patre hoc in tẽpore mactaretur: q; perfe cta sacrificij hostia christo dño seruabatur. Procurat inq; aries qui pisaac me reretur occidi: vt et pmissũ patris de hostia cõpleretur/ et perfecto sacrificio pa tri isaac incolumis redderet. Tũc vterq; letus de monte descẽdit. Pater q; sacrifi cij votũ filio saluo pfecerit: filius q; iussa patris libẽter optasset. Gaudet de pa tre filius: de filio pater. Gaudẽt propin qui: familia cũcta letat. Gaudent inq; et opus tãtũ pfectũ sit. et q; patrẽ cũ filio incolumes illis dñs reuocauerit: q̃ vivit et regnat de⁹ per omnia secula seculorũ amen. ℟. Clamo: inquit dñs sodomorũ et go morre venit ad me. Descendã et videbo vtrũ clamo rem opere cõpleuerint. ℣ Abrahã stabat coram deo et ait. absit a te dñe: vt perdas iustũ cũ impio. Desce. Gloria. Def. ¶ In.iij.not.ãn Preceptum. ps. Celi enã. ℣ Exaltare dñe. Secũdũ lucã. xviii.

In illo tempore. Assumpsit iesus duodecim discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascẽdimus hierosolimã. et consumma buntur omnia que scripta sunt per pphetas de filio hominis. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape. Luce.xviii.

Redemptor noster prudens et passio ne sua discipulorum animos perturban dos: eis longe ante et eiusdem passionis penam/ et resurrectionis sue gloriã predixit/ vt cum morientem sicut predictum Omel.x.

est cernerent/etiã resurrecturũ non dubi tarent. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebant capere verba mysterij: benik ad miraculũ. Ante eorũ oculos cecus lumẽ recepit: vt qui celestis mysterij verba non caperent: eos ad fidẽ celestia facta solidarent. Tu autem. ℟. Sit autem abrahã ad dominũ. obsecro dñe mi non deleas omnem locum propter tuos decem. Respondit dñs deus: non delebo propter decem. ℣. Ne quaeso dñe iratearis si loquar semel. quid faciet si inuenti fuerint decem. Respondit. Lectio viij

Miracula autem dñi ⁊ saluatoris nostri sic accipienda sunt fratres mei: vt et in veritate credantur facta/et tamen per significationẽ nobis aliquid innuant. Opera quippe eius et per potentiã aliud ostendunt: ⁊ per mysterium aliud loquũtur. Ecce enim quis iurta hystoriã cecus iste fuerit ignoramus: sed tamen quid per mysterij significet nouimus. Cecus quippe est genus humanũ/quod in parente primo a paradisi gaudijs expulsum claritatem superne lucis ignorãs/dãnationis sue tenebras patitur: sed tamen per rẽdẽptoris sui presentiã illuminatur. vt interne lucis gaudia iam per desideriũ videat/atq; in via vite bonis operis gressus ponat. Tu autẽ. ℟. Descendens ergo deus ad abrahã pluit ignẽ ⁊ sulphur super sodomam. Abraham mane consurgens vidit et curritas vibes a longe conspexit. ℣. Recordatus est deus abrahami et liberauit loth de subuersione sodome. Abraham. Lectio nona.

Notandum vero est/q; cum iesus hiericho appropinquare dicitur: cecus illuminatur. Hiericho quippe interpretatur luna. Luna autem in sacro eloquio pro defectu ponitur carnis: quia dum menstruis momentis decrescit/defectum nostre mortalitatis designat. Cum igitur conditor noster appropinquat hiericho/cecus ad lumen redit: quia cum diuinitas defectũ nostre carnis suscepit/humanũ genus lumen quod amiserat recepit. Unde enim deus humana patitur: inde homo ad diuina subleuatur. Qui videlicet cecus recte et iurta viã sedere: ⁊ menditãs esse describitur. Ipsa enim veritas dicit. Ego sũ via. Qui ergo eterne lucis claritatem nescit: cecus est. Sed si iam in redẽptorem credidit: iurta viam sedet. Si autem iam credidit/sed vt eternum lumen recipiat rogare dissimulat atq; a precibus cessat: cecus quidem iurta viam sedet/sed minime mendicat. Si vero et credidit ⁊ erorat: et iurta viam sedet cecus et mendicat. Rim.

Intrauit deus abraham et dixit ad eum. tolle filium tuũ quem diligis isaac: et offeres illum michi in holocaustum. Super vnum montium quem dixero tibi. ℣. Immola deo sacrificium laudis: et redde altissimo vota tua. Super. Gloria patri. Super. Feriale. ℟. Angelus dñi vocauit abraham dicens. Ne extendas manum tuam super puerum: neq; timeas dominũ. ℣. Cũq; extendisset manũ vt immolaret filiũ: ecce angelus domini clamauit dicens. Ne. ℟. Deus dñi mei abraham. Dirige vias meas. Ut cũ salute ereuertar in domũ dñi mei. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerũt patres mei/dñe qui pascis me a iuuentute mea. Dirige. Gloria. Ut cum sa. ℣. Excelsus super omnes gentes dominus. ℣n laudibus Antiphona.

Auerte dñe faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. ℘s. Miserere. fo.xvi.ãn. Horitudo mea ⁊ laus mea dñs: factus est michi in salutem. ℘s. Confitemini. fo.ir.ãn. In matutinis dñe meditabor in te: q; factus es adiutor meus. ℘s. Deus deꝰ. fo.v.ãn. Benedicamus patrem et filium in seculaſcũ sancto spiritu. ℘s. Benedicite. fol.vj. ãn. Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen dñi. ℘s. Laudate. fo.vij.Cp. Si linguis. hymnus. Eterne rerum. ℣. Dñe refugium. ãn. Ecce ascendimus hierosolimam et consummabuntur omnia que scripta sunt per ꝓphetas de filio hominis. ℘s. Benedictus. Oco. Preces nostras. ℣d primã ãna.

Iter faciente iesu dum ambularet hiericho: cecus ad eum clamabat vt lumen recipere mereretur. ℘s. Deus deꝰ meus res. ℣d.iij.ãn. Transeunte dño clamabat cecus ad eũ/miserere mei fili dauid. ℘s. Legem pone. Cap. Si linguis. ℟. et ℣. sicut in do.in.irr.ad ops horas dicitur. ℣d.vj.ãn. Cecus sedebat secus viã et clamabat. miserere mei fili dauid. ℘s. Defecit in salutare. fo.xij. Capitulum.

Caritas patiens est/benigna est/ caritas non emulatur/non agit perperam/non inflatur/non est ambi-

tiosa/ non querit que sua sunt. ℂ Ad.tr. ān. ℂ ecus magis ac magis clamabat vt eum dñs illuminaret. ℘s. Mirabilia. fo.xvij. ℂ p.

1.Cor.13 Caritas non irritatur/ non cogitat malum non gaudet super iniquitate/ cōgaudet autem veritati. ℂ Ad vesp.ān. Sede a dextris. ℘s. Dixit dominus. fo.xxxviij. ℂ p Si linguis. hymnus Lucis creator optime. ℣. Dirigatur. Aia.

Stans autem iesus iussit cecum adduci ad se: et ait illi, quid vis faciam tibi? dñe vt videam. et iesus ait illi respice/ fides tua te saluū fecit: et confestim vidit et sequebatur illum magnificans deum. ℘s. Magnificat. Oratio vtā ℂ Feria.v. v.vj.et sabbato: dicuntur ℣.ad matu.se cūdū ordinē not.hysto. dñicalis.ita tñ q ℣.fe.non omittātur. ℂ Feria.ii. Lect.j.

Gen.12 Cum itaq; ingressus esset abrā egyptū.viderūt egyptij mulierem q̄ esset pulchra nimis: et nunciauerunt principes pharaoni et laudauerūt eam apud illum: et sublata est mulier in domū pharaonis. Abram vero bene vsi sunt propter illā. Fuerūtq; ei oues et boues et asini: et serui et famule et cameli. Flagellauit autem dominus pharaonem plagis marrimis et domum eius: propter saray vxorem abram. Lectio secunda.

Vocauitq; pharao abram:et dixit ei. Quidnam est quod fecisti michi? Quare non indicasti michi q̄ vxor tua esset? Quam ob causam dixisti esse sororem tuā/ vt tollerem eā michi in vxorem? Nunc igitur ecce coniunx tua: accipe eam et vade. Precepitq; pharao super abram viris: et dederunt eum et vxorem illius/ et omnia que habebat. Ascendit ergo abrā de egipto/ ipse et vxor eius et omnia que habebat/ et loth cum eo: ad australē plagā Erat autē diues valde: in possessione auri et argenti. Tu. Lec.iij.

Ba.16. Reuersusq; est per iter quo venerat a meridie in bethel/ vsq; ad locum vbi prius fixerat tabernaculum inter bethel et hay/ in loco altaris quod fecerat prius? inuocauit ibi nomen dñi. Sed et loth qui erat cum abram fuerūt greges ouium et armenta/ et tabernacula: nec poterat eos capere terra/ vt habitarent simul. Erat quippe substantia eorū multa: et non quibant habitare cōmuniter. Vnde et facta est rixa: inter pastores gregum abram et loth. Eo autem tempore: chananeus et pherezeus habitabant in terra illa. ān. Miserere mei fili dauid/ quid vis vt faciam? dñe vt videam. ℘s. Benedictus. Hac die erūt vesperē de sancta maria cū pleno seruit. in crastino si a festo vacauerit sinautē fiat seruitū in ij.fe. ℂ Feria iij.ad ves.ān. Quis plebs vt vidit devit laudem deo. ℘s. Magnificat. Oratio vtā. ℂ Fer. iiij.in capite ieiunij. Ad matut. Inuitat. hy⁹ ante nī.et ℣. illius fe. Lectio prima.

August. ser.4.7. Misericordia fratres charissimi peccatorum sunt remedia. Ipsa est que a morte liberat: et non patitur hominē ire in interitū. Hec enim sola patrocinatur in die iudicij.dicēte apostolo iacobo. Superexaltat misericordia iudicium. Judicium enim sine misericordia: illi qui non facit misericordiā. Talis debet esse misericordia que suscipiatur/ non que repellatur: que peccata purget/ non que animā grauet. Per quam tibi facias debitorē deū: non que te reum faciat ante dominū De iustis laboribus tuis: non de rebus alienis. Tu. ℣. Paradisi portas aperiet nobis ieiunii tempus: suscipiamus illud orantes et deprecantes. Vt in die resurrectionis cū domino gloriemur. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis. commendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt in die. Lectio secunda.

Audi salomonē dicētem. Honora dominū de tuis iustis laboribus Quid dicturi sunt qui aliena rapuerūt/ et elemosinas fecerūt? O dñe in nomine tuo misericordias fecimus pauperes pauimus/ nudos vestiuimus: peregrinos hospitio recepimus. Quibus dicturus est dñs. Quod dedistis dicitis: quod fecistis rapinam/ quare non dicitis? Quos pauistis memoramini: et quos nec pastis non recordamini. Quos vestistis gaudent: et quos exspoliastis plangūt. Quos hospitio suscepistis retinetis: et quātos de suis habitationib⁹ exclusistis non retinetis. Ego misericordiā fieri iussi: non fraudes et rapinas mandaui. Vnus re-

pletur: ℣ alius fame torquet. Non enim scit pauper ille vnde sit: quod de manu tua accepit. Ille miser necatus igemuit/ eius gemitū dñs audiuit: qui vidit quod ei feceris. Tu. ℟. Scindite corda vestra. et non vestimenta vestra. Et conuertimini ad dominū deum: quia benignus et misericors est. ℣. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala: et a pessimis cogitationibus suis. Et conuer. Lectio tertia.

BApis aliena ℣ gaudes: pauper miserico:diā rogat ℣ contristaris: et faciem tuā auertis. Oblitus es dictum prophete. Qui auertit faciē suā a paupere: et ipse inuocabit dominum/ et non exaudietur. Inclina aurem tuam ad egenum et fame deficientem: vt et tuā vocē exaudiat deus. Elemosina a morte liberat. a morte secunda: de qua dictū est sanctis martyribus. In his secunda mors non habet potestatem: sed regnabunt cū domino ihesu christo. Misericordia tram dei auertit. Audi salomonem dicentem. Sicut aqua extinguit ignem: ita elemosina extinguit peccatū. Da egenti/ succurre non habenti: fame pereunti. Crudele est vt quod habes/ ei qui non habet non des: sāt spectatū est vt de tua abundantia non repleas eius inopiam. Nam male flagellamur in rebus varijs: quia egentis non benefacimus. Re vera si considéras homo ingrate. teipsum ego feci: quod vius meū est/ quicquid habes ego dedi tibi. ℣ ingratus es. Ecce mea que de di tibi auferam a te: sine me viue si potes Tibi dedi vt haberes: pauperi non dedi. Quare. Vt te probarē. non quia vnde darem non habui: sed per pauperes probare te volui. ℟. Abscondite elemosinā in sinu pauperis et ipsa orat pro vobis ad dominū. Quia sicut aqua extinguit ignem. Ita elemosina extinguit peccatū. ℣ Date elemosinā dicit dñs: et ecce omnia munda sunt vobis. Quia. Gloria. Ita etc. ℣ Fiat misericordia. ¶ In laudibus añe et psalmi tullus ferie. Capitulum.

QOnuertimini ad me in toto corde vestro/ in ieunio et fletu et planctu. et scindite corda vestra et non vestimenta vestra: aut dñs omnipotens. Deo gratias. Hec capm dicatur quotidie in tot. ad laudes vsq; ad passionē dñi. hyn. ℣ Alius ferie. añ. Cū ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite tristes. hs Benedictus. Oco.

QResta dñe fidelibus tuis: vt ieuniorū veneranda solennia et congrua pietate suscipiant. et secura deuotione percurrāt. Per. Hec precedens oco dicatur ad oēs horas. Mēo. pro penitentibus. añ. Conuertimini ad me in toto corde vestro: in ieunio et fletu et in planctu dicit dñs. ℣. Peccauimus cum patribus nostris. ℟. Iniuste egimus iniquitatem fecimus. Oratio.

EXaudi quesumus dñe supplicum preces. ℣ cōfitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiam tribuas benignus ℣ pacē. Per. ¶ Ad. j. ℣ ad oēs alias horas. oīa fiant sicut in precedentibus feriis. Et sic fiat quotidie vsq; ad quadragesimā cum oratione de die. Ad vesperas añ. ℣ pī. feriales. Cap Dñs autem dirigat. Hymnus. Celi deus. ℣. Dirigatur. añ. Thesaurizate vobis thesauros in celo. vbi nec erugo neq; tinea demolitur. ps. Magnificat. fol. diu. Oratio.

INclinantes se dñe maiestati tue propitiatus intēde: vt qui diuino munere sunt refecti/ celestib⁹ semper nutriantur auxilijs. Per dominū. Quotidie ab hac die vsq; ad cenā dñi quando de feria agitur. ozatio que dicitur ad missam super populū dicitur ad vespē. nisi in sab. Mēo. pro penitentib⁹. añ. Quis scit si conuertatur et ignoscat deus: et relinquat post se benedictionem. ℣. Dñe non secundum peccata nostra facias nobis. ℟. Neq; secundū iniquitates nostras retribuas nobis. Oco. Exaudi quesumus dñe. Quotidie fiat mēo. pro penitentibus ad vesp. et ad matut. ab hac die vsq; ad cenam dñi supradicto modo quando de fe. agitur. Quodcunq; fest. ir. lec. licet dupler fuerit hac die contigerit: semper differatur. Seruitū vero huius diei nullo modo debet mutari ppter aliquod festū. Ab hac die vsq; in crastinum octa. pasche: nichil fiat de fe. ij. lect. nisi tantū mēo. ad vesp. et ad matut. de sancta maria: que precedet mēo. de sancto spū. Quandocūq; fe. ir. lec. ab hac die vsq; ad cenā dñi celebratur: licet dupler festum fuerit: fiat solennis memo. de ieunio ad vtraslp vesp. et ad matu. sed non ad missā.

Nam post missam de fest. missa dicitur de ieiunio vtraq; ad principale altare. ℭ Feria.v.inuita.hyᵖˢ.añe.pi.et v. illius ferie.℟. vero de hyst̄or. do. dicuntur per ordinem vt ibi notatū est. Lectio prima.

Gen. 13

EXit ergo abram ad loth. Nequeso sit iurgium inter me et te: et inter pastores meos ⁊ pastores tuos. fratres enim sumus. Ecce vniuersa terra coram te est: recede a me obsecro. Si ad sinistrā ieris / ego dexterā tenebo: si tu dexteram elegeris / ego autem ad sinistrā pergā. Lectio.ij.

ELeuatis itaq; loth oculis / vidit omnem terrā circa regionem iordanis / que vniuersa irrigabatur anteqū subuerteret dñs sodomā et gomorram sicut paradisus dñi: et sicut egiptus venientibus in segor. Elegitq; sibi loth regionē circa iordanē: ⁊ recessit ab oriente. Diuisiq; sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitauit in terra chanaam. et loth moratus est in oppidis que erant circa iordanem: et habitauit in sodomis homines autem sodomite pessimi erāt: et peccatores coram dño nimis. Lec.iij.

DIxitq; dñs ad abram: postq̄ diuisus est loth ab eo. Leua oculos tuos ⁊ vide in directū a loco in quo nunc es: ad aquilonē et meridiē / ad orientē et occidentē. Omnem terrā quam conspicis tibi dabo et semini tuo vsq; in sempiternū: faciāq; semen tuū sicut puluerem terre. Si quis possit hominū numerare puluerē terre. semen quoq; tuū numerare poterit. Surge et perambula terram in longitudine et latitudine sua: quia tibi daturus sum eā. Mouens igitur abrā tabernaculū suū / venit et habitauit iuxta cōuallē mābre que est in hebron: edificauitq; ibi altare dño. ℣. Fiat misericordia. ℭ In lauᵈ. añe. et pi. illius ferie. Capm. Conuertimini. hyᵖˢ. et v. illius fer. Aña. Domine puer meus iacet paraliticus in domo et male torquetur. amen dico tibi ego veniam et curabo eum. ℘s Benedictus. Oratio.

DEus qui culpa offenderis / penitentia placaris / preces populi tui supplicantis propitius respice: et flagella tue iracundie que pro peccatis nostris meremur propitiatus auerte. ℭ Ad vesp. āe. ⁊ pi. feriales. Cap̄ Dñs autē dirigat. hyᵖˢ Magne deus. ℣. Dirigatur. Aña. Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantū dic verbo et sanabitur puer meus. ℘s Magnificat. fol. xliij. Oratio.

DAre dñe parte populo tuo: vt dignis flagellationib⁹ castigatus / in tua miseratione respiret. Per dñm. ℭ Fer. vj. Inuit. hyᵖˢ. āe. pi. v. illius fe. ℟. de hyst. do. dñr per ordinē. Lectio prima.

Gen. 14

FActū est autem in illo tempore / vt amrafel rex sennaar / et arioth rex ponti / et chodorlaomor rex elamitarū / et thadal rex gentiū / inirent bellum contra bara regem sodomorū / et contra bersa regem gomorre / et contra sennaar regem adame / et cōtra semeber regem seboym / contraq; regem bale / ipsa est segor. Omnes hi conuenerūt in vallem siluestrem: que nunc est mare salis. Duodecim enim annis seruierūt chodorlaomor et tertiodecimo anno recesserunt ab eo. Lectio.ij.

IGitur anno quartodecimo venit chodorlaomor et reges qui erant cum eo: percusseruntq; raphaim in astaroth carnaim et zuzim cum eis et emim in save cariathaim et chorreos in montibus seyr vsq; ad campestria pharan que est in solitudine. Reuersiq; sunt ⁊ venerunt vsq; ad fontem mesphat / ipsa est cades: ⁊ percusserunt omnem regionem amalechitarum ⁊ amorreorum qui habitabant in sasonthamar. Lectio tertia

EGressi sunt rex sodomorum et rex gomorre / rexq; adame ⁊ rex seboym / necnon ⁊ rex bale / que est segor: et direxerunt aciem contra eos in valle siluestri: scilicet aduersum chodorlaomor regem elamitarum ⁊ thadal regem gentiū / et amraphel regē sennaar. et arioth regem ponti / quatuor reges aduersus quinq;. Vallis autem siluestris: habebat puteos multos bitumnis. Itaq; rex sodomorum et rex gomorre terga verterunt / ceciderūtq; ibi: et qui remanserant fugerunt ad montem. Tulerunt autem omnem substantiam sodomorum et gomorre / ⁊ vniuersa que ad cibū pertinent.

et abierunt: necnon et loth et substantiã eius filium fratris abram qui habitabat in sodomis. Añ. ℂ Cum facis elemosinam: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. ℘s. Benedictus fol. viii. Oratio.

INchoata ieiunia quesumus dñe benigno fauore prosequere: vt observantiam quam corpore aliter exhibemus mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per. ℂ Ad vesp. ãe. ℘s. hyms. et ỹ. illius ferie. Cp. Dñs autẽ hyms. Plasmator. ℘s. Dirigatur. Ãn. ℂ Tu autem cum orauer is intra in cubiculum et clauso ostio ora patrem tuum. ℘s. Magnificat. Oratio.

VIsere dñe populum tuũ et ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduersitas si nulla ei dominetur iniquitas. Per dñm. ℂ Sabbato. Inuitatorium. Dominũ deum. ℘s. Venite. Hymnus. Sũme deus. ℂ In nocturn. Añ. Quia mirabilia. ℘s. Cantate. ij. fo. xxiij. ỹ. Domine exaudi ora. ℟. dicãtur de hyst. do. suo ordine. Lectio prima.

EXcessit vnus qui euaserat nunciauit abram hebreo: qui habitabat in cõualle mãbre amorei fratris eschol et fratris aner. Hi cum pepigerant fedus cũ abrã. Quod cũ audisset abram captũ videlicet loth fratrem suum: numerauit expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo et persecutus est eos vsq; dan. Et diuisis sortis irruit super eos nocte percussitq; eos et persecutus est vsq; hoba: et vsq; phenicem que est ad leuã damasci. Reduxitq; omnem substantiã et loth fratrem suum cum substantia illius: mulieres quoq; et populum. Lectio secunda.

EGressus est autem rex sodomorũ in occursum eius postq; reuersus est a cede chodorlaomor et regum qui cũ eo erant in valle sabe: que est vallis regis. At vero melchisedech rex salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos dei altissimi: benedixit ei et ait. Benedictus abram deo excelso qui creauit celum et terram: et benedictus deus excelsus. quo protegente hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus. Tu autem. Lectio tercia.

DIxit autẽ rex sodomorũ ad abrã. Da michi animas: cetera tolle tibi. Qui respondit ei. Leuo manũ meam ad dominũ deum excelsum possessorem celi et terre q̃ a filo subtegminis vsq; ad corrigiã calige non accipiã ex omnibus que tua sunt: ne dicas / ego ditaui abrã/ exceptis his que comederunt iuuenes: et partibus virorum qui venerunt mecum/ aner eschol et mambre. Isti accipient partes suas. His itaq; transactis: factus est sermo domini ad abram per visionem dicens Noli timere abram. Ego protector tuus: et merces tua magna nimis. ℂ In laudibus ãn. Benigne. ℘s. Miserere. fol. xvj. Capm. Conuertimini. Hymnus. Aurora iam. Si aliquod fes. ir. lect. in hoc sabbato cõtigerit tunc predicti tres hymni in illo anno oino pretermittant. ỹs. In matutinis. Añ. Quare ieiunauimus et non aspexisti: humiliauimus animas nostras et nescisti. ℘s. Benedictus. Oratio.

ADesto dñe supplicationibus nostris. et concede: vt hoc solenne ieiunium quod animis corporibusq; curandis salubriter institutum est deuoto seruitio celebremus. Per dominum.

ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. et in. 4. fe. et sab. dicitur Vr. fer. Feria 3 et. 5. fiat mẽo. de sanctis ad vel. et ad mẽtu. de sancta maria. ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. et in. 5. fe. dicit Vr. fe. In anno bissextili fiat seru. de sancto mathia in sab. Et tũc ab hoc sab. vsq; ad inchoationẽ hysto. In primario. accipietur. 2. ℣. et incipitur ad. 2. do. rl. ℂ Dñica. i. rl. tota cantetur hysto. In. 6. feria. cãtet. Vr. fe. fe. 4. et. 5. de fest. lec. omnia de cõi. ℂ Do. i. rl. tota cantetur hysto. Feria. 4. et sab. dicitur Vr. fe. ℂ Dñica. i. rl. tota cantetur hysto. et fest. sancti gregorii differatur in crast. Ad. 2. vel. que crãt de fest. fiat solen. mẽo. de do. et in. 5. fe. dr Vr. fe. ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. In. 4. fe. et sab. dicitur Vr. fe. ℂ Dñica. i. rl. seru. de do. et in. 6. fer. dr Vr. fe. In anno bissextili fiat seru. de sctõ mathia in. 6. fer. et Vr. fe. dr in. 5. fe. et tunc ab hoc sab. vsq; ad inchoationẽ hysto. In primario accipietur. 2. ℣. et incipitur ad. 2. domi. rl. ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. fe. 3. de sancto dauid. ir. lc. oia de cõi vnius fel. et ponti. Feria. 4. de sancto eedda. ir. lec. de cõi vnius confes. Feria. 6. dr Vr. fe. ℂ Dñica. i. rl. de seru. do. Feria. 4. dr Vr. fe. ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. Ad. 1. vel. que crãt de fes. et solen. mẽo. de do. et in. 4. fe. dicitur Vr. fer. ℂ Dñica. i. rl. tota dicitur hysto. et mẽtio de fes. fe. 4. et sab. dicitur Vr. fe. ℂ Do. i. rl. tota dr hysto. et in. 6. fe. dr Vr. feriatic. In anno bissextili fiat seruitiũ de sancto mathia in. 5. fe. Et ab hoc sab. vsq; ad inchoationẽ hysto. In primario. accipietur. 2. ℣. pro

littera do.et inchoctur ad.2.do.rl. ¶Dominica.1. rl.tota dicitur hysto. Feria.2.de sancto dauid. ir.fc. omnia de cõi vnius confes.et ponti. Feria.3.de sancto cedda.ir.lect.omnia de cõi vnius cõfes.et ponti. et in.6.fe.ỗ; Ꝟ.fc. ¶Dñica.1.rl.tota ỗ; hysto. Fef. 4.ỗ; Ꝟ.fe. Fe.6.de sancto grego. ¶Dñica.1.rl.tota dicitur hysto. Fef.4.ỗ; Ꝟ.fe. Feria.5.de sancto edvvardo.ã. Iste sanctus. Capm. Beatus vir qui in sapientia. Ꝟ. Beatus vir qui suffert. Sabba.de sctõ cuthberto.ir.lec. ¶Do.1.rl.tota ỗ; hy.Fef.4. et sab.ỗ; Ꝟ.fef. ¶Do.1.rl.tota ỗ; hysto. Feria.4. et sab.Ꝟ.fe. ¶Dñica.1.rl.tota dicitur hysto. et fef. sancti petri differatur in crasti. et in.6.fe.ỗ; Ꝟ.fef. In anno bissextili fiat seruitũ de sancto mathia in 4.fe. Et abhinc vsq; ad.2.die augu. accipiet.2.C. p;o littera do.et inchoctur ad.2.do.rl. ¶Do.1.rl.tota ỗ; hysto.et fe.sancti dauid differatur vsq; ad.3.fe. Fe.2.de sancto cedda.ir.lec. Oratio.ꝛc.de cõi vnius confes.et ponti. Fe.3.de sancto dauid.ir.lect.omnia de cõi. In.6.fe.ỗ; Ꝟ.fe. ¶Dñica.1.rl.tota ỗ; hysto. et in 4.fe.ỗ; Ꝟ.fe.Fef.5.de sancto grego. ¶Dñica 1.rl.de serui.do. Fe.4.et sab.ỗ; Ꝟ.fe. Memoria de fef.ad vef.et ad matut. beate marie. ¶Dñica.1.rl. tota ỗ; hysto.in.4.fe.ỗ; Ꝟ.fe.et sabb. vef.erunt de do.et solen.mẽo.de apło. ¶Do.1.rl.de serui. do.2. vef.erunt de apostolo et solen.mẽo. de do.et in.5.fe. ỗ; Ꝟ.fef. In anno bissextili fiat serui. de apostolo. in.3.fe.et vef.in do. erunt de do. Et abhinc vsq; ad inceptionem hysto. In principio accipitur. ℨ. D. p;o littera do. Et sab.de sancto dauid.ir.lec. Oratio ꝛc.de cõi vnius cõfes.et ponti. ¶Do.1.rl.tota dicit hysto.et fe.sancti cedde differ.in crasti. et ibi fiant.ir. lec.de cõi vnius confes.et ponti. Fe.5.dicitur Ꝟ.fe. ¶Do.1.rl.de serui.do. in.5.fe.ỗ; Ꝟ.fe. Fef.4.de sancto grego.cap. Ecce sacerd. ¶Do.1.rl.de serui. do.in.4.fe.et sab.ỗ; Ꝟ.fe. memo.de scõ.ad vẽs. de sancta maria. ¶Do.1.rl.tota dicit hy.et in.4. fe.ỗ; Ꝟ.fef. ¶Dñica.1.rl.de ser.do.2.vef.erunt de sancto mathia cũ pleno serui.in crasti.et solen.mẽo. de do. Feria.5.ỗ; Ꝟ.fe. Fe.6.de sancto dauid ola de cõi vnius confes.et ponti. Sab.de sancto cedda omnia de cõi vnius confes.et ponti. Si fuerit bissextus tunc abhinc vsq; ad incep.hysto. In princ pio accipitur. ℨ. C. p;o littera do.et inchoctur ad do.2.rl. ¶Dñica.1.rl.de serui.do. Feria.4.et sab.ỗ; Ꝟ.fe. Feria.5.mẽo.de fe.ad vef.et ad matu.de sctã maria. ¶Dñica.1.rl.de serui.do. Fe.5.ỗ; Ꝟ.fe. Fe.3.de sancto grego.cap. Ecce sacerd. ¶Dñica.1.rl.de serui. do. Feria.4.et sabba. dicitur Ꝟ.fe. ¶Dñica.1.rl. tota de serui.do.et in.4.fe.dicitur Ꝟ.fe. Sabba.de sancto mathia.2.vespe.erunt de apostolo: et solen. mẽmo.de do. In anno bissextili fiat serui. de sancto mathia: in.2.fef.sequenti: ꝛ tũc ad.1.vef.fiat solen. mẽo.de do. ꝛ abhinc vsq; ad inceptionem hysto. In principio accipitur.2.ℨ p;o littera do.ꝛ inchoctur ad.2.do.rl. ¶Dñica.1.rl.de serui.do.et in.4.fe.ỗ; Ꝟ.fe. Fef.5.et.6.de sanctis.ir.lect. Oratio.ꝛc. de cõi vnius confes.et pontifi. ¶Dñica.1.rl.de serui. do.in.4.fe.et sab.dicitur Ꝟ.fe. ¶Dñica.1.rl.de serui.do.2.vef.erunt de sancto grego. Capm. Ecce sacerd.et solen.mẽmo.de do.in.5.feria dicitur Ꝟ.fef.

¶Dominica p;ima.rl. Ad vespef. Asia. Benedictus. ℟s Ipsum. Capitulum:

HOrtamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis. ait enim tempore accepto exaudiui te: et in die salutis adiuui te. Deo gratias. Ꝟm. Emendemus in me. iij. Hymnus. 2 Cor 6

EX more docti mystico seruemus hoc tetunium: deno dierum circulo ducto quater notissimo.

Per et prophete primitus hoc pretulerunt postmodum: christus sacrauit omnium rer atq; factor temporum.

Utamur ergo parcius verbis cibis et potibus / somno iocis et artius perstemus in custodiã.

Utemus autem pessima que subruũt mentes vagas: nullumq; demus callido hosti locum tyrannidis.

Oremus omnes simul / clamemus atq; singuli: ploremus ante iudicem flectamus iram iudicem.

Nostris malis offendimus tuam deus clementiam: effunde nobis desuper remissor indulgentiam.

Memento q; sumus tui licet caduci plasmatis. ne des honorem nominis tui precamur alteri.

Para malum quod gessimus: auge bonum quod poscimus: placere quo tandẽ tibi possimus hic et perpetim.

Presta beata trinitas / concede simplex vnitas / vt fructuosa sint tuis ieiuniorũ munera. Amen. ỗ Angelis suis deus mandauit de te. Ꝟ. Ut custodiãt te in omnibus vijs tuis. ãn. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nũc dies salutis. in his ergo diebus exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia in vigilijs in ieiuniis. ꝛ in charitate non ficta. ℟s Magni. Oro.

DEus qui ecclesiam tuam annua quadragesimali obseruatione purificas: presta familie tue / vt quod a te obtinere abstinendo nititur. hoc bonis operibus exequatur. Per. ¶Ad cõpleto. ãn. Signatum est super nos lumen vultus tui dñe deus dedisti letitiam in corde mro.. ℟s Cum inuocarem. Capm. Tu in nobis. Ꝟm. In pace. Chorus prosequatur in idipsum. Dormiam et requiescam. Cle. ỻsus. Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem. Dormiam et re. Gloria patri et filio. In pace. Hymnus.

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis lucisq; lumen crederis: lumen beatum predicans.

Precamur sancte domine defende nos in hac nocte. sit nobis in te requies quietam noctem tribue.

Et grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat nec caro illi consentiens nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant cor ad te semper vigilet. dextera tua protegat famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice: insidiantes reprime guberna tuos famulos quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine in grauitio corpore: qui es defensor anime adesto nobis domine.

Deo patri. ℣. Custodi nos dñe. Ant. Cum videris nudū operi cū et carnem tuā ne despexeris tunc erūpet quasi mane lumen tuū: et gloria dñi colliget nos. Nūc dimittis. Per pridiem ant sup pos. sex Signatum est. ℣. Iā pace et hym. Christe qui lux. dicantur quotidie ad cōpletoriū vsq; ad passionē dñi de quotidiano fit seruitiū. ant vero super pīm Nunc dimit. per xv. dies dicatur.

Ad matut. Inuitat. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem. Qui a promisit dñs coronam vigilantibus sibi. Venite. Hymnus.

Summi largitor premii spes quies. vnica mundi: preces intende seruorum ad te deuote clamantium.

Nostra te conscientia graue offendisse monstrat: quam emūdes supplicamus ab omnibus piaculis.

Remissis quis tribuet: indulge quia potens es. te corde rogare mundo fac nos precamur domine.

Ergo acceptare nostrum qui sacrasti ieiunium quo mystice paschalia capiamus sacramenta.

Summa nobis hoc conferat in deitate trinitas: in qua gloriatur vnus per cuncta secula deus. Amen. ¶ In primo not. ān. Scrutemur. Beatus vir. fol. xj. b. Dicet domino. ℣. m. Susceptor meus es tu et refugium deus meus. Non dicatur vltra. Per prime lectiones de sermone beati leonis pape. Lectio prima.

Defect. beati in mappa.

Licet nobis dilectissimi appropinquāte paschā ieiunū quadragesimalis obseruantie ipse legitimi tēporis cursus indicat: cohortatio tamen etiam nostri sermonis adhibenda est. que auxiliante domino nec inutilis sit pigris nec onerosa deuotis. Nam cū omnem obseruātiam nostrā ratio istorū dierū poscat augeri: nemo est vt confido de vobis qui se ad opus horum non gaudeat incitari. Natura enim nostra adhuc manente mortalitate mutabilis etiam si ad summa queq; virtutū studio ducatur: semper tamē sicut potest habere quo recidat. ita potest habere quo crescat. Et hec est perfectior umbra iustitia vt nunq; se presumant esse perfectos. ne ab itineris nondum finiti intentione cessantes: ibi incidant in deficiendi periculū. vbi proficiendi deposuerint appetitum. Tu autem. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis. cōmendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiunis multis. per arma iustitie virtutis dei. Ps. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros vt non vituperetur ministerium nostrum. per arma. Lectio secunda.

Quia ergo nemo est nostrum dilectissimi tam perfectus et sanctus. vt perfectior sanctiorq; esse non possit: dēs simul sine differētia graduū sine discretione meritorū ab his ad que peruenimus in ea que nondū apprehēdimus. pia auiditate curramus: et ad mensurā consuetudinis nostre necessarijs aliquid addamus augmentis. Parū enim religiosus alio tēpore demonstratur: qui in his diebus nō religiosior inuenitur. Vnde opportune auribus nostris lectio apostolice predicationis insonuit dicēs. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Quid enim acceptius hoc tēpore quid salubrius his diebus in quibus bellum diris indicitur et omniū virtutum profectus augetur. Sēper tibi quidē o anima christiana vigilandū contra salutis tue aduersariū fuit: ne vllus pateret locus tentatoris insidijs. Sed modo tibi maior cautio et solertior est assumenda prudentia: quando idem hostis tuus actiori

scuit inuidia. Tu autem domine. Rm.
In omnib⁹ exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia. Ut non vituperetur ministerium nostrum. Vlus. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies salutis: nemini dantes vllam offensionem. Ut non vitupe. Lectio tertia.

Quine enim in toto mũdo potestas ei antique dominationis auferetur: ⁊ innumera illi vasa captiuitatis rapiũtur Renũciatur atrocissimo predoni a populis omniũ nationũ / omniũq; linguarũ: ⁊ nullũ iã genus hominũ reperitur / quod non iã tyrãnicis legib⁹ reluctet dũ per oẽs fines terrarũ regeneranda in christo multorũ milium milia preparãtur / et appropinquante noue creature ortu / spiritalis nequitia ab his quos possidebat extrudit. Fremit ergo expoliati hostis impius furor. et nouũ querit lucrũ: quia tus perdidit antiquũ. Captat indefessus et peruigil si quas reperiat oues a sacris gregibus negligentius euagantes: quas per procliua voluptatũ et per deuera luxurie in diuersoria mortis inducat. Inflãmat itaq; iras / nutrit odia / acuit cupiditates: irridet continentiam / incitat gulam. Quem enim tentare non audeat / qui nec ab ipso dño nostro iesu christo conatus sue fraudis abstinuit? Nam sicut euangelica patefecit hystoria cum saluator noster post quadraginta dierũ noctiũq; ieiunium / infirmitatis nostre in se recepisset esuriẽ: gaudens diabolus lignũ se in eo pãssibilis atq; mortalis iuuenisse nature. vt explorare et potẽtiã quã timebat. si filius (inquit) dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Tu. Rm.
Emendemus in melius que ignoranter peccauimus / ne subito preoccupati die mortis queramus spatium penitentie et inuenire non possimus. Attende domine et miserere. quia peccauimus tibi. ỽ. Peccauimus cũ patribus nostris. iniuste egimus. iniquitatẽ fecimus. Attende. Gloria pa. Attende. Cin.ij.nock.an. Bonorum. ps. Conserua. fo.iij. vlt⁹. Ipse liberauit me. ℟. De laqueo venantium et a verbo aspero. Lectio quarta.

Poterat vtiq; istud omnipotens et facile erat vt ad creatoris imperium in quam inderetur speciem cuiuslibet generis natura transiret: sicut cum voluit in conuiuio nuptiarũ. aquã mutauit in vinum. Sed hoc magis salutiferis dispensationibus congruebat: vt nequissimi hostis astutia / non potẽtia deitatis / sed humilitatis mysterio vinceretur. Deniq; fugato dyabolo et omnibus artibus callidi tentatoris elisis: accesserunt ad dominũ angeli et ministrabant ei. Cõfundantur igitur filij dyaboli atq; discipuli / qui repleti inspiratione vipurea simplices quosq; decipiunt / negantes in christo vtrãq; veram esse naturã / dum aut deitatem homine / aut hominẽ deitate despoliant: cum vnius temporis gemino documento vtraq; falsitas sit perempta. quia et per famem corporis perfecta humanitas et per famulantes angelos demonstrata est manifesta diuinitas. ℟. Paradisi portas. Rm. Scindite. ỽ. Abscondite. Require hec cetera ỽ. in iij. fer. in capite ieiunij. Lectio quinta.

Quia ergo dilectissimi (sicut redẽptoris nostri magisterio edocti sumus) non in solo pane viuit homo sed in omni verbo dei: prompta deuotione et alacri fide suscipiamus solenne ieiunium. Non de sterili inedia / quam plerumq; et imbecillitas corporis ⁊ auaricie morbus indicit: sed in larga benuolentia celebrãdum. vt simus de illis de quibus ipsa veritas dicit. Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Delicie igitur nostre sint opera pietatis: et illis cibis qui nos ad eternitatem nutriunt impleamur. Letemur in refectionibus pauperũ: quos impendia nostra satiauerunt. Jocundemur in vestitu eorum: quorũ nuditatẽ indumentis necessarijs texerimus. Sentiant humanitatẽ nostrã egritudines decũbentiũ / imbecillitates debiliũ / labores exulum / destitutio pupillorum / et desolatarum lamenta viduarum: in quibus iuuandis nemo est qui non aliquam possit exequi benuolentie portionem. Lectio sexta.

Quilli eni parum est exiguus: cui magnus est animus. Nec de rei familiaris modo pẽdet mẽsura pietatis. Maiora quidẽ sunt impẽdia diuitũ et minora mediocrũ. sed non discrepat operum

Christe qui lux es et dies: noctis tenebras detegis lucisq; lumen erederis: lumen beatum predicans.

Precamur sancte domine defende nos in hac nocte. sit nobis in te requies quietam noctem tribue.

Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat / nec caro illi consentiens nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant / cor ad te semper vigilet. dextera tua protegat famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice: insidiantes reprime guberna tuos famulos quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine in grauitate corpore: qui es defensor animę adesto nobis domine.

Deo patri. ℣. Custodi nos dñe. Ant. Cum videris nudū operi eū et carnem tuā ne despexeris tunc erūpet quasi mane lumen tuū: et gloria dñi colliget te. ℣. Nūc dimittis. Reliqua ant. sup pos. sez Signatum est. ℟. In pace et hyp⁹. Christe qui lux dicantur quotidie ad cōpletoriū. vsq; ad passionē dñi de quotidiano fit seruitū. ant vero super psm. Nunc dimit. per xv. dies dicatur.

Ad matut. Inuitat. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem. Quia promisit dñs coronam vigilantibus. ℣. Venite. Hymnus.

Summi largitor premii spes quies es. vnica mundi: preces intende seruorum ad te deuote clamantium.

Nostra te conscientia graue offendisse monstrat: quam emūdes supplicamus ab omnibus piaculis.

Ignouis quis tribuet / indulge quia potens es. te cōrde rogare mundo fac nos precamur domine.

Ergo acceptare nostrum qui sacrasti ieiunium quo mystice paschalia capiamus sacramenta.

Summa nobis hoc conferat in deitate trinitas: in qua gloriatur vnus per cuncta secula deus. Amen. In primo noc. ān. Seruite. ℣. Beatus vir. fol. ij. b⁹. Dicet domino. ℣. Susceptor meus es tu et refugium deus meus. Non dicatur vlterius. Per primē lectiones de sermone beati leonis pape. Lectio prima.

Licet nobis dilectissimi appropinquāte pascha ieiuniū quadragesimalis obseruantie ipse legitimū tēporis cursus indicat: cohortatio tamen etiam nostri sermonis adhibenda est. que auxiliante domino nec mutilis sit pigris / nec onerosa deuotis. Nam cū omnem obseruātiam nostrā ratio istorū dierū poscat augeri: nemo est vt confido de vobis / qui se ad opus horum non gaudeat incitari. Natura enim nostra adhuc manente mortalitate mutabilis / etiam si ad summa quęq; virtutū studio pducatur: semper tamē sicut potest habere quo recidat. ita potest habere quo crescat. Et hec est perfectorum vera iustitia / vt nunq; se presumant esse perfectos. ne ab itineris nondum finiti intentione cessantes: tibi incidant in deficiendi periculū. vbi proficiendi deposuerint appetitum. Tu autem. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis. cōmendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiunijs multis. per arma iustitie virtutis dei. ℣. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros / vt non vituperetur ministerium nostrum. Per arma. Lectio secunda.

Quia ergo nemo est nostrum dilectissimi tam perfectus q; sanctus. vt perfectior sanctiorq; esse non possit / oēs simul sine differēcia graduū / sine discretione meritorū / ab his ad que peruenimus in ea que nondū apprehēdimus. pia auditate curramus: et ad mensurā cōsuetudinis nostre necessarius aliquid addamus augmentis. Parū enim religiosus alio tēpore demonstratur: qui in his diebus nō religiosior inuenitur. Vnde oportune auribus nostris lectio apostolice predicationis insonuit dicēs. Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Quid enim acceptius hoc tēpore / quid salubrius his diebus / in quibus bellum diuinis indicitur / et omniū virtutum profectus augetur? Sēper tibi quidē o anima christiana vigilandū contra salutis tue aduersariū fuit: ne vllus pateret locus tentatoris insidijs. Sed modo tibi maior cautio / et solertior est assumenda prudentia: quando idem hostis tuus actiones

scuit inuidia. Tu autem domine. Rm.
In omnib⁹ exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia. Ut non vituperetur ministerium nostrum. Vlus. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies salutis: nemini dantes vllam offensionem. Ut non vitupe. Lectio tertia.

Q Uinc enim in toto mūdo potestas ei antique dominationis auferetur: ⁊ innumera illi vasa captiuitatis rapiūtur Renūciatur atrocissimo predoni a populis omnū nationū / omnūq; linguarū: ⁊ nullū tā genus hominū reperitur / quod non tā tyrānicis legib⁹ reluctet dū per oēs fines terrarū regeneranda in christo multorū milliū milia prepārātur / et appropinquante noue creature ortu / spiritalis nequitia ab his quos possidebat ertrudit. Fremit ergo expoliati hostis impius furor. et nouū querit lucrū: quia tus perdidit antiquū. Captat indefessus et peruigil si quas reperiat oues a sacris gregibus negligentius euagantes: quas per procliua voluptatū et per deuera luxurie in diuersoria mortis inducat. Inflāmat itaq; iras / nutrit odia / acuit cupiditates: irridet continentiam / incitat gulam. Quem enim tentare non audeat / qui nec ab ipso dño nostro iesu christo conatus sue fraudis abstinuit: Nam sicut euangelica patefecit hystoria / cum saluator noster post quadraginta dierū noctiūq; ieiunū / infirmitatis nostre in se recepisset esurie: gaudens diabolus signū se in eo passibilis atq; mortalis iuenisse nature. vt explorāret potētiā quā timebat. si filius (inquit) dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Tu. Rm.
Emendemus in melius que ignoranter peccauimus / ne subito preoccupati die mortis queramus spatium penitētie et inuenire non possimus. Attende domine et miserere. quia peccauimus tibi. ℣. Peccauimus cū patribus nostris. iniuste egimus. iniquitatē fecimus. Attende. Gloria pa. Attende. In.ij.nocl.an. Bonorum. ps. Conserua. fo.iiij. vl⁹. Ipse liberauit me. ℟. De laqueo venantium et a verbo aspero. Lectio quarta.

P Oterat vtiq; istud omnipotens et facile erat vt ad creatoris imperium in quam iuberetur speciem cuiuslibet generis natura transiret: sicut cum voluit in conuiuio nuptiarū. aquā mutauit in vinum. Sed hoc magis salutiferis dispensationibus congruebat: vt nequissimi hostis astutia / non potētia deitatis / sed humilitatis mysterio vinceretur. Deniq; fugato dyabolo et omnibus artibus callidi tentatoris elisis: accesserunt ad dominū angeli et ministrabant ei. Cōfundantur igitur filij dyaboli atq; discipuli / qui repleti inspiratione vipērea simplices quosq; decipiunt / negantes in christo vtrāq; veram esse naturā / dum aut deitatem homine / aut hominē deitate despoliant: cum vnius temporis gemino documento vtraq; falsitas sit perempta. quia et per famem corporis perfecta humanitas / et per famulantes angelos demonstrata est manifesta diuinitas. ℟. Paradisi portas. Rm. Scindite. ℟. Abscondite. Require hec tria ℟. in.iij. fer. in capite ieiunij. Lectio quinta.

Q Uia ergo dilectissimi (sicut redemptoris nostri magisterio edocti sumus) non in solo pane viuit homo sed in omni verbo dei: prompta deuotione et alacri fide suscipiamus solenne ieiunū. Non de sterili inedia / quam plerumq; et imbecillitas corporis ⁊ auaritie morbus indicit: sed in larga benuolentia celebrādum. vt simus de illis de quibus ipsa veritas dicit. Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Delicie igitur nostre sint opera pietatis: et illis cibis qui nos ad eternitatem nutriunt impleamur. Letemur in refectionibus pauperū: quos impendia nostra sanauerunt. Jocundemur in vestitu eorum: quoꝝ nuditatē indumentis necessariis texerimus. Sentiant humanitatē nostrā egritudines decūbentiū / imbecillitates debiliū labores erulum / destitutio pupillorum / et desolatarum lamenta viduarum: in quibus iuuandis nemo est qui non aliquam possit erequi benuolentie portionem. Lectio sexta.

Q Uilli eni parus est ecclus: cui magnus est animus. Nec de rei familiaris modo pēdet mēsura pietatis. Maiora quidē sunt impēdia diuitū / et minora mediocrū. sed non discrepat operum

fructus: vbi idem est affectus operātiū. In ista autem dilectissimi exercendarū oportunitate virtutū: sunt et aliarū insignia virtutū/ que nullo dispendio horreorum. nulla pecunie diminutione captantur. si repellatur lasciuia/ si abdicetur ebrietas. et carnalis concupiscentia castitatis legibus edometur. Si odia transeant in dilectionē/ si inimicicie conuertantur in patem/ si tranquillitas extinguat iram/ si mansuetudo remittat iniuriam/ si dominorū domiq; atq; seruorum tam ordinati mores sint: vt ⁊ illorū potestas mitior/ et istorum sit disciplina deuotior. Hac igitur obseruātia dilectissimi obtinebitur misericordia dei: ⁊ abolito peccatorū reatu/ religiose venerandum pascha celebrabitur. per iesū christum dominū nostrum. ℭ In.ij.not.an. p̄ceptum. ℣s Celi enarrant. fo.v.b Scapulis suis: obūbrabit tibi. ℟ Et sub pennis eius sperabis. ℭ Secundum Matthēum. iiij.

In illo tempore, Ductus est iesus in desertum a spiritu/ vt tentaretur a diabolo. Et cum ieunasset quadraginta diebus et quadraginta noctib⁹: postea esurit. Et reliqua. Ome.b.gre.part.

Dubitari a quibusdam solet/ a quo spiritu ductus sit iesus in desertū: propter hoc quod subditur. Assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem. Et rursum Assumpsit eū in montem excelsum. Sed vere et absq; vlla dubitatione conuenienter accipitur/ vt a sancto spiritu in desertum ductus credatur: vt illuc cum suus spiritus duceret: vbi hunc ad tentādum malignus spiritus inueniret. Sed ecce cum dicitur deus homo vel in excelsum montem vel in sanctam ciuitatem a diabolo assumptus: mens refugit/ humane hoc audire aures expauescunt. Que tamen nō esse incredibilia ista cognoscimus: si in illo alia facta pensamus. ℟. In ieunio et fletu orabant sacerdotes. dicentes. Parce domine parce populo tuo et ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣s Inter vestibulum et altare plorabant sacerdotes dicentes. Parce domine: Lectio octaua.

Certe iniquorum omniū diabolus caput est: et huius capitis mēbra sunt omnes iniqui. An non diaboli mēbrū fuit pylatus? An nō diaboli mēbra iudei persequentes/ ⁊ milites crucifigentes fuerunt? Quid ergo mirum si se permisit ab illo in montē duci/ qui se pertulit etiā a mēbris illius crucifigi? Non est ergo indignū redēptori nostro q̄ tentari voluit: qui venerat occidi. Justum quippe erat vt sic tētationes nostras suis tentationibus vinceret: sicut nostram venerat mortem sua morte superare. ℟m. Tribulatur si nescirem misericordias tuas dicentem audiui: nolo mortē peccatoris sed vt magis conuertatur et viuat. Qui chananeam et publicanum vocasti ad penitentiam. ℣. Et petrū lachrimantem suscepisti misericors. Qui cha. Lectio nona.

Sed sciendum nobis est/ quia tribus modis tētatio agitur: suggestione/ delectatione/ consensu. Et nos cū tentamur plerūq; in delectationem aut etiā in consensum labimur: quia de carnis peccato ꝓpagati/ in nobisipsis etiā gerimus vnde certamina toleramus. Deus vero qui in vtero virginis incarnatus. in mundum sine peccato venerat: nichil contrarietatis in semetipso tolerabat. Tentari ergo per suggestionē potuit: sed eius mentem peccati delectatio non momordit. Atq; ideo omnis illa diabolica tētatio: foris non intus fuit. Sed si ipsum ordinē tentationis eius aspicimus: pensamus quanta magnitudine nos a tentationibus liberemur. Tu. ℣. Ductus est iesus in desertū a spiritu vt tentaretur a diabolo. Et accedens tentator dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant. ℣s. Et cum ieunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esurit. Et accedens. Gloria patri. Si. Ꝑ. ℟m. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te. Ne vnq̄ offendas ad lapidem pedem tuum. ℣s. Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem. In manibus. Gloria patri. Ne vnq̄ offen. Hoc ℣. erit tertium: quotiens dicetur de. iij. nocturno per ebdo. scilicet de tempore. ℣.

Ipse liberauit me. ℟. De laqueo venantium et a verbo aspero. ¶ In laudibus Antiphona.

Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectū innoua in visceribus meis. ℘s. Miserere. fo.xvj. ān. O domine saluum me fac/o domine bene prosperare. ℘s. Cōfitemini dño. fol.xx. ān. Sic benedicam te in vita mea domine: et in nomine tuo leuabo manus meas. ℘s. Deus deus. fo.bj. ān. In spiritu humilitatis et in animo contrito suscipiamur domine a te: et sic fiat sacrificium nostrum vt a te suscipiatur hodie et placeat tibi domine deus. ℘s. Benedicite omnia. fo.bj. ān. Laudate deum celi celorum et aque omnes. ℘s. Ipsum. fol.bij. Cap. Hortamur vos. vt supra. Hymnus.

Audi benigne cōditor nostras preces cum fletibus: in hoc sacro ieiunio fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium infirma tuis virium: ad te reuersis erhibe remissionis gratiam.

Multum quidem peccauimus sed parce confitentibus: ad laudem tui nominis confer medelam languidis.

Sic corpus extra conteri dona per abstinentiam: ieiunet vt mens sobria a labe prorsus criminum.

Presta beata trinitas. bl⁹. Scuto circundabit te veritas eius. Non timebis a timore nocturno. ān. Ductus est iesus in desertū a spiritu vt tentaretur a dyabolo: et cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esurit. ℘s. Benedictus. o. fo. Deus qui ecclesiā. Ad. j. ān. Iesus autem cum ieiunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus: postea esurit. ℘s. Deus deus meus respice. fo.bij. Ad. iij. ān. Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo dei. ℘s. Legem pone. fo.xj. Capm. Hortamur vos. dñe. ℟. Participem. Chorus prosequitur. me fac deus omnium timentium te. Et custodientium mandata tua. Clericus dicat. bl⁹. Aspice in me et miserere mei: secundum iudicium diligentium nomen tuū. Et custo. Gloria. Par. bl⁹. Dicet dño. ℟. Susceptor meus. Ad sertā. ān. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem: et statuit eum supra pinnaculum templi: et dixit ei. si filius dei es: mitte te deorsum. ℘s. Defecit. fol.xij. Capitulum.

1.Cor.6 Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis nemini dantes

vllam offensionem: vt non vituperetur ministerium nostrum. ℟. Ab omni. Chorus prosequatur totum. ℟. via mala prohibui pedes meos. Vt custodiam mandata tua dñe. Cle. vlus. Iudiciis tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi. Vt custodiā. Gloria patri. Ad. vlus. Ipse liberauit me. ¶ Ad nonā. ān. Vade sathana non tentabis dominū deum tuum. ℘s. Mirabilia tua. fol.xiij. Capitulum.

1.Cor.6 In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia. ℟. Declara. Chorus prosequatur super nos deus. Tuam misericordiā. bl⁹. Declaratio sermonum tuorū dat intellectum domine. Tuam. Gloria patri. Decla. bl⁹. Scapulis suis obumbrabit tibi. ¶ Ad vesperas. ān. Sede a dextris. ℘s. Dixit dominus. fo. xxxviij. Cp. Hortamur vos. ℟. Esto nobis. Cho. prosequatur dñe turris fortitudinis. Clericus dicat. ℣. Facie inimici. Turris. Gloria patri. Esto nobis. Hoc ℟. dicatur quotidie ad vesp. per xv. dies: nisi in sab. & in festis sanctorum. Hymnus. Ermōre docti. bl⁹. Angelis suis. ān. Reliquit eum tentator: et accesserunt angeli et ministrabāt ei. ℘s. Magnificat. fo. xiij. Oratio. Deus qui ecclesiam. Supradictus ordo. ℣. huius dñice ad vtrasq; vesp. et ad matu. et ad alias hor. seruetur vsq; ad passionē dñi tam in ferijs q̄ in dñicis quādo de tēporali agitur excepto q̄ quādo bl⁹. Ipse liberauit me. dicitur ante lectiones tunc ante laud. dicitur vlus. Scapulis suis. ¶ Feria. v. j. ebdo. xl. ad matu. inuita. Venite exultemus dño. ℘s. Ipsum. hy⁹ Summi largitor premij. In nocturn. ān. Dominus defensor. ℘s. Dñs illuminatio. Et tertie ante cum suis ℘s illius sec. Quotidie per ebdo. dñr. ℣. et ℟. ad matu. secundum ordinē nocturnalis hystorie dñicalis quando de temporali agitur. ita tamen q̄ ℟. feria. non omittantur. Lectiones de sermone beati marimi episcopi. Lectio prima.

Ante dies deuotionum sanctes quadragesime predicantes sacrarum litterarum exempla protulimus quibus approbaremus hunc quadragenarū numerum non esse ab hominibus constitutum sed diuinitus consecratum: nec terrena cogitatione inuiarū sed celesti maiestate

preceptum. Atq; ideo qui constitutū numerum vna die manducando preterit: non vnius diei violator arculatur/sed vt totius quadragesime trāsgressor arguitur. Unde bonū est homini vt ad diem sine labore ieiunet: et totius quadragesime cōsequatur pariter sanctitatem. Hec autem non tam sacerdotum precepta q̄ dei sunt. atq; ideo qui spernit non sacerdotem spernit: sed christum qui in suo loquitur sacerdote. Videamus igitur quo tempore hanc obseruantiam nobis indixerit dñs: si non veluti per istam deuotionem cuncta elementa voluerit habere profectum. Ecce enim indicta quadragesima/ constricta hyemali gelu terra resolvitur: et aquarum fluenta meatus suos glacie liquefacta recipiūt. Sic quoq; corporum nostrorum hoc eodem tempore contracta sceleribus/ peccata soluuntur: et vite nostre purior cursus liquefacto rigore diaboli meatum suum pristinum recognoscit. Terra inq̄ dicta quadragesima asperitatem deponit hyemis: ego in dicta quadragesima asperitatem rejicio delictorum. Illa terra aratris scinditur vt mūdanis sit congrua frugibus: mea terra ieiunys exaratur/ vt celestibus sit apta seminibus. Tu autem. Lectio secunda.

Sicut enim vberiorem reddit̄ capit qui frequentius verando erret campū: ita et maiorem gratiam percipit qui exercet campū corporis sui/ sepius ieiunando. Ecce enim abstinentie tempore/ herba segetū remittit in messem: surculus arboris conatur in fructem palmes vinee pubescit in gemmā/ et omnia de inferioribus ad altiora se surrigunt: ita hoc eodem tempore hominū spes interim mortua reuiuiscit in posterum/ fides perdita reparatur in gloriā/ temporalis vita proficit in eternā. et omne humanum genus ad celestia se surrigens/ ab inferis ad altiora consurgit. Modo ferrū gestans agricola sarmenta deputat vinearum: ita q̄ nunc euangelium tractans episcopus/ sordes amputat populorum. Et isto quadragenario curriculo/ vniuerse hoc agunt creature: quatenus depositis superfluis ornate vel compte in pascha proredant. Modo omnia sunt in partu: vt tunc reperiantur in fructu. Tunc enim contra nature speciem spina profert rosam/ calamus flagrat lilij/ suauitatem arida virgulta depromunt. q̄ ita cūcta floribus adornantur: vt festiuitatem diei magne creatura ipsa nitore sui celebrare credatur. Igitur et nos hoc eodem tēpore ieiunio rum/ producamus de spinis nostris rosas: hoc est de peccatis iustitiam/ de seuitate misericordiā/ de auaricia largitatem. Iste enim spine sunt corporis nostri que prefocant animā: de quibus ait scriptura. Spinas q̄ tribulos tibi germinabit terra. Germinat enim michi terra mea spinas: si me corporalis libidinis titillatione compūgit. Generat michi tribulos: cū me diuitiarū secularium cupiditate discruciat. Spina enim christiano auaricie sue rādix est. Spina viro bono honoris ambitio est. Videntur enim species apud suos grate esse sed ledūt. Lectio

Dis ergo nisi vigilando et ieiunando curari non possumus: quin potius per abstinentiam ipse spine vertantur in rosam. Producit enim ieiunādo libido castimoniam/ superbia humilitatem: sobrietas parcitatem. Hi enim sunt flores vite qui suaue christo redolent: qui odorem bonū deo spirant. Unde ait apostolus. quoniam christi bonus odor sumus deo. Hanc ergo iam quadragesimam largitus est nobis dñs. vt huius tēporis spacio in morem totius creature/ nunc concupiscamus virtutū germina: vt in die pasche fructum iustitie proferamus. Hoc autem quadragenario numero seipsum dñs christus exercuit. non vt profectū ipse caperet: sed vt profectū salutis nobis ostenderet. Nec enim in illo erat spina peccati: que verteretur in florē. Ipse enim erat flos natus/ non de spina sed de virga: sicut ait ypheta. Exiet virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Virga enim erat inaria/ nitida subtilis et virgo: que christum velut florē/ integritate sui corporis germinauit. Continuatis ergo quadra-

ginta diebus ⁊ noctibus. hec ieiunia non esuriens dominus procurauit: sed dicit illum euangelista esurisse postea. Quo modo ergo potest fieri/ vt qui tantorum dierum numero famem sitimq; non senserit/ postea esurierit? Esuriebat plane: nec negare possumus q̄ esurierit. Esurijt enim non cibum hominum sed salutem/ nec escarum secularū epulas concupiuit sed animarū desiderauit celestiū sanctitatem. Cibus enim christi: est redemptio populorū. Cibus christi/ est paterne voluntatis effectus: sicut ipse ait. Meus autem cibus est: vt faciam voluntatem patris qui me misit. Unde et nos esuriamus cibum/ non qui terrenis epulis apparatur: sed qui diuinarū scripturarum lectione colligitur. Ille enim corpus ad tempus nutrit: hic autem animam reficit in eternum. vsus. Ipse liberauit me. ℂ In laudib⁹ añe ⁊ psalmi illius ferie. Caꝑm. **Conuertimini.** Hymnus. **Audi benigne.** vsus. Scuto circundabit. Añā. Uenite benedicti patris mei/ percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. ꝑs. **Benedictus.** Deinde dicuntur preces feriales cum ꝓo. **Miserere.** et cum ꝓo. **Domine ne in furore.** j. qui dicetur post ꝑm. **Miserere.** Et secundum est q̄ per omnes horas per totam. xl. quando de fer. agitur: vnus de. vij. psalmis penitentialibus suo ordine post psalmū **Miserere.** dicetur: nisi ad. vj. tunc enim dicetur ꝑs. **Deus misereatur nostri.** loco ꝑ. **Miserere.** Et si fe. ir. lec. in crastino sequatur: tunc ad. ir. tres vltimi psalmi dicuntur. Similiter fiat in sabbato. Oratio.

Conuerte nos deus salutaris noster: et vt ieiunū nobis quadragesimale proficiat/ mentes nostras celestibus instrue disciplinis. Per dominum. ℂ Ad primā. ān. Uiuo ego dicit dominus/ nolo mortem peccatoris. sed vt magis conuertatur et viuat. ꝑs **Deus in nomine.** fol. ir. Et cetera omnia que ad primā pertinent explicantur. Omni die per totā. xl. vsq; ad cenam dñi quando de feria agitur: statim post primā ante missam capitularē/ dicitur cōmendatio animarū nisi in crastino dupliciis festi. Et dicatur sine nota quando Dirige. sine nota precesserit: hoc modo. Super hoc. ān. Requiem eternā. ꝑs. **Beati immaculati.** hēs dictum est in prima dñica aduentus domini post. ij. hēs. ℂ Ad. iij. ān. Per arma iustitie virtutis dei/ commendemus nosmetipsos in multa patientia. ꝑs **Legem pone.** fol. xj. Capitulum.

Conuertimini ad dominū deū nostrū quia benignus et misericors Joel. 2 est/ patiens ⁊ multum misericors. et prestabilis super malicia. Ꝝ. Participem. Ab hac die vsq; ad quartā feriā ante pascha quādo de feria agitur post tertiam dicuntur quindecim ꝑ. graduū pro omni populo dei hoc modo. Añā. Ne reminiscaris. ꝑs. **Ad dominum cum tribularer.** fo. xxxix. vsq; ad ꝑm. **Laudate nomen domini.** Hic nūq̄ dicitur ꝑs **Laudate dominum in sanctis.** post ꝑm **Ecce nunc.** et dicitur post vnūquēq; ꝑm **Gloria patri.** cū letania ⁊ collectis subsequentib⁹. Et quicquid dicit sacer. de letania: chorus idem repetat plene et integre vsq; ad prolationem. ē. **Ut pacem nobis dones.** Tunc respondeat chorus tantū. Te rogamus audi nos. et sic de singulis: vsq; ad Fili dei te rogamus audi nos. Tunc enim respondeat chorus idem: et sic de singulis vsq; dū dicit Kyrieleyson. Christeleyson. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos inducas. Sed libera. Ostende nobis dñe miam tuam. Et salutare. Et veniat super nos. Salutare. Peccauimus cum patribus. Iniuste egimus. Domine non secundū peccata. Neq; secundū. Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui. Pro fratribus ⁊ sororibus Saluos fac seruos tuos. Pro cuncto populo christiano. Saluū fac po. Dñe fiat par. Et abundantia. Hunc famulorum fa. Amen. Dñe exaudi. Dñs vobiscū. Oco. **Deus cui proprium.** que terminetur sic. **Per christū dominū nostrū. Amen.** Deinde dicantur ocs orationes que subsequuntur sub vno **Per eundem.** et sub vno **Oremus.** Oco. **Omnipotens sempiterne deus qui facis.** Oco. **Deus qui charitatis.** oco. **Deus a quo sancta.** Oco. **Ineffabile.** Oco. **Fidelium.** Oco. **Pietate tua quesumus dñe.** que terminetur sic. **Per eūdē christū dñm nostrū. Amen.** Et notandum est q̄ omni die feriali dicitur letania sicut in secunda feria vsq; ad

martyres.et a **Propitius.** vsq; ad finem. Preces ꝫ collecte hac die et ceteris feriis. que in secunda feria dicũtur. Et hec omnia in prostratione tam a sacerdote q̃ a toto choro sine nota dicuntur. ℭ Ad.vj. Ant̃. ℭommendemus nosmetipsos in multa patientia: in ieiuniis multis per arma iustitie. ps. **Defecit in salutare.** fo.xvi. Capitulũ.

Derelinquat impius viam suam ꝫ vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad dominũ et miserebitur eius / et ad deum nostrum quoniam multus est ad ignoscendũ. ℟. **Ab omni.** Et sciendũ est q̃ omnia die per.xl. sez in ferialibus diebus dicantur hẽs hore ante nullam. ℭ Ad nonã. ãn. **Hi ducerunt nobis dies penitentie / ad redimenda peccata et saluandas animas.** ps. **Mirabilia.** fo.xvij. Capitulum.

Hrange esurienti panẽ tuũ ꝫ egenos vagosq; induc in domũ tuã: cum videris nudum operi eum / et carnem tuam de despereris / ait dñs omnipotens. ℟. **Declara super nos.** Hec predicte ãne super horas quotidie dicuntur quando de ꝺ agitur: vsq; ad passionem dñi. Ep. vero et ℟. per. xv. dies dicantur. Quotidie per totam.xl. de quocũq; fit seruitiũ: dicantur vespere post missam ante prandium: nisi solummodo in dominicis diebus. In omnibus feriis per totã. xl. vsq; ad quartam feriã ante pascha: post missam ante vespe. dicatur **Placebo** nisi in festiuis diebus fiant.xl. lec. ꝫ nisi quando corpus in crastino sepeliendũ fuerit. Si vero tale corpus fuerit dicatur **Placebo.** et **Dirige.** post prandiũ ante completo. more soluto scilicet vsq; ad laudes. ℭ Ad vesp. ãne et psalm̃ ferialis. Capitulum.

Hnima que peccauerit ipsa morietur / filius non portabit iniquitatem patris: et pater non portabit iniquitatẽ filij / ait dñs omnipotẽs. hoc cp. dicitur quotidie ad vesp. vsq; ad passionẽ dñi quando de feria agitur. ℟. **Esto nobis.** Hymnus **Et more.** ℣. **Angelis suis.** Ant̃. ℭuod uni ex minimis meis fecistis: michi fecistis dicit dñs ps. **Magnificat.** Oratio.

Hbsolue quesumus dñe nostrorũ vincula omniũ delictorũ: et quicquid pro eis meremur / propitiatus auer-

te. **Per.** Predicti hymni precedentis dominice dicuntur suis locis per. xv. dies. Pulsato bis ad collationẽ sed vtraq; vice tam in duplicibus festis q̃ in aliis cũ vna sola cãpana: dicantur vigilie mortuorũ: scilicet **Dirige.** vsq; ad laudes. sed et post vltimũ ℟. dicitur **kyrie eleyson. Christe eleyson. kyrie eleyson. Pater noster.** sine pronunciatione **Et ne nos.** dicitur ps. **Exaltabo.** Deinde preces cũ collectis vtis in aduentu: postea immediate legatur collatio scilicet liber pastoralis beati gregorij pape: qui sic incipit **Pastoralis cure.** vel dyalogus eiusdẽ gregorij de miraculis sanctorũ patrũ. qui sic incipit **Quadam die nimis.** que quidem collatio ab hinc quotidie vsq; ad cenã dñi ante cõplet. exceptis tantũ diebus dñicis in pulpito legetur: habitu non mutato sic. **Jube dñe benedicere.** Excellentior qui est in choro: dicat benedictionem. Et cũ pro discretione satis lectũ fuerit dicãt. **Tu autẽ.** Lector vero plequatur **domine miserere nostri.** Ad quã etiã collationem legendã ita seruabuntur clerici: q̃ semper fiat inceptio ab excellẽtiore et parte chori ꝫ legatur in superiori gradu vsq; ad passionẽ dñi. Sabbato autẽ in passione et deinceps: legat in secunda forma. Ita tamen q̃ in quarta feria ante pascha: in prima forma legat. In festis tamen duplicibꝫ que infra passionẽ celebrãtur: in superiori gradu legat. Finita collatione statim pulsat ad vpie. cũ vnica cãpana: sed in dupli. festis cũ duabꝫ. et hoc semper semel: et sequat cõplet. vtis. Sciendũ est q̃ quotienscũq; dicitur **Placebo.** post missam ante vesp. per totam xl. dicitur **Dirige.** ante collationẽ vsq; ad laudes tantũ in cõgregatione clericorũ. Laudes vero dicantur post matu. de die et de sancta maria ꝫ post laudes mortuorũ dicat ps. **Ad te leuaui.** ℭ Feria.iij. ad matut. Inuita. ℣. vtis. Lectiones de sermone beati augustini epi. Lectio prima.

Penitentes penitentes penitentes / si tamen estis penitentes ꝫ non estis irridentes: mutate vitã / corrigite mores et cõciliamini deo. Et vos enim cũ cathena pascitis. Qua (inquis) carne

na: Que ligaueritis in terra: erũt ligata et in celo. Audis ligaturam: et deo te putas facere impostura? Penitentiam agis genu figis: et irrides et subsannas patientiam dei. Si penitens es: penitet te. Si non penitet te: penitens non es. Si ergo penitet te: quare facis quod male feceris? Si feciſſe penitet: noli facere. Si adhuc facis: certe penitens non es. Et quidẽ charissimi egrotant homines. mittũtur ad ecclesiam vel portantur ad ecclesiam/et baptizãtur/et renouãtur: et felices hinc obeunt. Sed non ipsa est causa penitentie. Qui nondum accepit baptismũ: nondum violauit sacramentum. Qui autem violauit sacramentum male et perdite viuendo/et ideo remotus est ab altari ne iudicium sibi manducet et bibat: vitam mutet/corrigat se et reconsilietur dum viuit/dum sanus est. Expectat etiam ipse tunc reconsiliari: quãdo incipit mori. Experti sumus multos expiraſſe: expectantes reconciliari. Tu autem domine. Lectio secunda.

DEinde etiam dico in conspectu dei timorꝛ vestro: timorem meũ. Qui autem non timet: timentem me contemnet/sed malo suo. Audi ergo. Certus sum. quia homo baptizatus si biuit: audeo dicere non sine peccato? Quis enim est sine peccato? Sed si vitam sine crimine duxerit/et talia peccata habuerit que quotidie dimittuntur in oratione dicente/dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoꝛibꝰ nostris: quãdo vadit hinc vitam non finiet. sed transiet de vita in vitam. Siue iuste voluntate sua currat ad baptismum/siue in periculo constitutus baptizetur et erẽt de hac vita: ad dominũ vadit/ad requiem vadit. Baptizatus autem desertoꝛ? violatoꝛ tanti sacramenti: si agat penitentiam. et toto coꝛde agat penitentiã. vbi deus videt qui videt et coꝛ. Dauid quando increpatur a propheta? grauiter increpatur. post cõminationes dei terribiles clamauit dicens/peccaui: et mox audiut/dominus abstulit peccatum suũ. Tantum valent tres syllabe. Tres syllabe sunt: peccaui. Sed in illis tribus syllabis: flamma sacrificij coꝛdis ascendit in celum. Ergo qui egerit veraciter penitentiã et solutus fuerit a ligamento quo erat astrictus/et a christi coꝛpoꝛe separatus/? bene post penitentiam vixerit/quo modo viuere? ante penitentiam debuit: post reconciliationem quandocunq; defunctus fuerit/ad dominũ vadit. Regno dei non priuabitur: a populo diaboli separabitur. Quisquis enim positus in vltima necessitate egritudinis sue voluerit penitentiã accipere et accipit/et mox reconciliatur et hinc vadit: fateoꝛ vobis non illi negamus quod petit: sed non presumimus quia bene hinc erit. Lectio iij

NOn presumo/non vos fallo: non presumo. Non presumo: non vos fallo. Fidelis bene viuens securus hinc erit/baptizatus ad hoꝛam securus hinc erit/agens penitentiam? reconciliatus cum sanus est/et postea bene viuens: securus hinc erit. Agens penitentiam ad vltimum et reconciliatus si securus hinc erit/ego non sum securus. Vnde securus sum: dico/et do securitatem. Vnde non sum securus: penitentiam dare possum/securitatem non possum. Quod dico attendite. Debeo illud plenius exponere: ne me aliquis male intelleriſſe intelligat. Nunquid dico dãnabitur? Non dico. Sed non dico etiam liberabitur. Et quid dicis mihi? Nescio/nescio: non presumo. non promitto/nescio. Vis te a dubio liberare? Age penitentiam dum sanus es. Si enim agis veram penitentiam dum sanus es/? inuenerit te nouissimus dies currentem vt reconciliaris: si sic agis securus es. Quare securus? Quia egisti penitẽtiam eo tempoꝛe: quo et peccare potuisti. Si autem tunc vis agere ipsam penitentiam quando peccare iam non potes: peccata te dimiſerunt/non tu illa. Sed vnde scis inquis ne forte deus dimittat michi? Verum dicis. Vnde? nescio. Illud scio: hoc nescio. Ideo do tibi penitentiam: quia nescio. Nam si scirem michi tibi prodeſſe: non tibi darem. Item si nescirem tibi prodeſſe: non te admonerem/non te terrerem. Due res sunt: aut ignoscetur tibi/aut

non ignoscitur. Quid horum tibi futurum sit: ego nescio. Dimitte itaq; incertum: et tene certum. ad. Introiuit iesus in templū dei: et eiciebat omnes vendentes et ementes et mensas numulariorū et cathedras vendentiū columbas eiecit. ps. Benedictus. Oratio.

RESpice dñe familiā tuā et presta: vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat / que se carnis macerationе castigat. Per dominum. Ad vesperas Ant. Hinc iesus foras extra ciuitatem in bethaniam ibiq; docebat eos de regno dei. ps. Magnificat. Kol. xliij. Oratio.

ASCendāt ad te dñe preces nostre: et ab ecclesia tua cūctam repelle nequitiam. Per. Feria iiij. Lectiones de sermone beati leonis pape. Lectio i.

DIlecturus vobis dilectissimi sacratissimū marimūq; ieiunium quo apprimus vtar exordio: q̄ vt a verbis apostoli (in quo christus loquebatur) incipiā dicāq; quod lectum est. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Quāuis enim nulla sint tēpora que diuinis non sint plena muneribus / et semper nobis ad misericordiam dei per ipsius gratiā pateat accessus: nunc tamen omnīū mentes maiore studio ad spiritales profectus moueri / et amplioze fiducia animari oportet quando ad vniuersa pietatis officia / illius nos diei in quo redempti sumus recursus inuitat / vt excellens super omnia dominice passionis sacramentū purificatis corporibus et animis celebremus. Debebatur quidem tantis mysterijs ita incessabilis deuotio et continuata reuerentia: vt tales permaneremus in conspectu dei quales nos in ipso paschali festo dignū est inueniri. Sed quia hec fortitudo paucorum est / et dum carnis fragilitati austerior obseruantia reclamatur. dūq; per varias actiones vite huius sollicitudo distenditur. necesse est de mundano puluere etiam religiosa corda sordescere: magna diuine institutionis salubritate prouisum est / vt ad reparandam mentium puritatem quadraginta nobis dierum exercitatio mederetur. in quibus aliorum temporum culpas / et pia opera redimerent / et ieunia casta decoquerent. Ingressuri igitur dilectissimi dies mysticos. et purificandis animis atq; corporibus sacratius institutos / preceptis apostolicis obedire curemus: emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spiritus. vt castigatis colluctationibus que sunt inter vtrāq; substantiam / animus quem sub dei gubernaculis constitutū corporis sui decet esse rectorē / dominationis sue obtineat dignitatem. Lectio secūda.

NOn enim in sola abstinentia cibi stat nostri summa ieunij / aut fructuose corporis esca subtrahitur: nisi mens ab iniquitate reuocetur / et ab obtrectationibus lingua cohibeatur. Sic ergo nobis edendi est moderanda libertas: vt etiam alie cupiditates eadem lege frenentur mansuetudinis et patientie. pacis et tranquillitatis hoc est tempus: in quo exclusa omni contaminatione vitiorum / perpetuitas nobis est obtinenda virtutum. Nunc piarum mentium fortitudo est donare culpas / negligere contumelias. et obliuisci assuescant iniurias. Nunc fidelis animus per arma iustitie a dextris se exerceat et sinistris: vt per gloriam et ignobilitatem / per infamiam et bonam famam. securam conscientiā nec laudes insient / nec opprobria defatigent. Non timeatur inter opera misericordie: terrenarum diminutio facultatum. Semper diues est christiana paupertas. nec pauet in isto mundo indulgentia laborare: cui donatum est in omnīū rerum domino omnia possidere. Operantibus ergo que bona sunt. non est omnino metuendū ne eis facultas desit operandi: cū in duobus minutis euangelice illius vidue sit laudata deuotio / et parcitate aque frigide premiū habeat gratuita largitio Et affectibus enim priorū benignitatis mensura tarata / et nunq̄ cum inferendi efficacia deserit: in quo misericordia ipsa non deficit. Experta est hoc vidua illa de sarepta / que beato helye in tēpore famis illius dicitibū quem solū habebat apposuit: et prophete esurienti necessitati sue preferens

erigũ farine/ac pusillum olei inuentã ter erpendit. Sed non ei defuit quod fideliter erogauit/ et in vasis pia effusione vacuatis fons noue vbertatis erox̃t est: vt sanctis vlibus non minueretur eius substantie plenitudo/cuius non fuerat formidata defectio. His autẽ studijs dilectissimi ad que vos voluntarie confidimus p̃paratos/ nõ ambigetis dyabolum qui omnium virtutum est aduersarius inuidere. et ad hoc vim malignitatis sue armare vt pietati laqueos de ipsa pietate p̃tendat. et quos non potuerit deijcere per diffidentiam/ conetur superare per gloriam. Quia difficile est vt laudabiliter viuentẽ laus humana non capiat/ nisi vt scriptũ est: qui gloriatur/ in domino gloriet̃. Lectio.iij.

QUius vero ille hostis nequissim⁹ non audeat impugnare p̃positum/ cuius non appetat violare ieiunũ. quando versutias suas (sicut euangelica lectione patefactũ est) nec ab ipso mũdi saluatore cõtinuit. Explauescẽs enim in eo quadraginta dierum noctiumq; ieiunium. explorare callide voluit/ vtrum hanc continẽtiam donatam haberet an p̃priam/ vt nõ metueret deceptionum suarũ opera resoluenda si christus eius esset conditionis cuius et corpus. Primo itaq; dolo scrutatus est an ipse esset substãtiarum creator: qui rerum corporearum posset in quo vellet mutare naturas. Secundo an sub humane carnis specie diuinitas obumbrata regeretur: cui facile esset peruium sibi aera facere/ et terrena per vacuum membra libr̃are. Sed cum illi dominus iustitiam maluisset opponere veri hominis q̃ potentiam manifestare deitatis: ad hoc conuertit tertie fraudis ingenium. vt eum in quo diuine potestatis signa cessauerant/ dominandi cupiditate temperaret/ et ad veneratiõem sui regna mundi pollicẽdo traduceret. Sed p̃udentiã dyaboli stultam fecit sapientia dei/ vt superbus hostis hominem videns quem aliquãdo superauerat/ non metueret eum persequi: quẽ p̃o omnibus oportebat occidi. Huius igitur aduersarij dolos nõ solum illecebris gule: sed etiam in p̃posito abstinentie cauecamus. Qui enim scuit humano generi mortem inferre per cibũ: nouit et per ipsum nocere ieiunium. Et ad contrarie fraudis effectum. sicut per serpẽtem intulit interdicta p̃sumi: ita per famem suadit concessa abstinari. Utilis quidem est continentia: que parco assumpta victui delitiarum cohibet appetitum: sed ve illorum dogmati apud quos etiã ieiunando peccatur. Dãnant enim creaturarum naturam in creatoris iniuriã/ et contaminari edentes asserũt: his quorum non deum sed dyabolum conditorẽ esse defiuunt resultantes. dicente apostolo. Omnia munda mundis. coinquinatis autem et infidelibus nichil mundum: sed inquinata sunt eorum mens et conscientia. Vos autem dilectissimi catholice matris sãcta generatio. quos in schola veritatis spiritussanctus erudiuit/ libertatem vestram congrua ratione moderamini: scientes quia bonum est etiam a licitis abstinere. Et cum castigatius viuendum est/ ita discernere cibos: vt vsus eorum remoueatur/ non natura damnetur. Et a p̃dictorũ pestifero contagio vos remouete: vt cũ christo domino omnium creatore regnetis qui viuit et regnat deus per omnia secula seculorum amen. Tu autem domine. añ.

Generatio hec prava et peruersa signum querit: et signum non dabitur ei nisi signum Ione prophete. ps. Benedictus. Oratio.

PRetes nostras quesum⁹ domine clemẽter exaudi: et contra cuncta nobis aduersantia dexterã tue maiestatis extẽde. Per. Ad vesp. añ. Sicut fuit Ionas in vẽtre ceti tribus diebus et tribus noctibus: ita erit fili⁹ hois in corde terre. Magnific. or.

MEntes nostras quesumus domine lumine tue claritatis illustra: vt videre possim⁹ que agẽda sunt: et que recta sunt agere valeam⁹. Per. Feria v. lectio de ser. bti Leonis pape. Lectio.j.

POstolica dilectissimi doctrina nos admonet vt deponentes veterem hominem cũ actibus suis: de die in diem sãcta cõuersatione renouemur. Si enim tem-

De sermone bti Leonis pape. i. de .40. Augusti. n⁹ sermone. 61. de tempore.

plum dei sumus / et mẽtium nostrarum spiritus sãctus habitator est dicente apostolo. vos enim estis templum dei viui: multa nobis vigilantia laborãdum est. vt cordis nostri receptaculum tanto hospite non sit indignum. Et sicut in domibus manufactis laudabili diligẽtia prouidẽdum est / vt si quid aut infusione imbrium / aut turbine procellarum / vel ipsa fuerit antiquitate corruptum / cita in integrum cura restituat: ita fugi oportet sollicitudine precaueri ne quid in nostris animis incompositum ne quid inueniatur immundum. Quamuis enim edificium nostrum sine opere sui nõ subsistat artifitis / nec fabrica nostra possit esse incolumis nisi ei protectio profuerit conditoris: tamẽ quia rationabiles lapides sumus ⁊ viua materies sic nos auctoris nostri extruit manus / vt cũ opifice suo etiã is qui reparatur operetur. Gratie igitur dei obedientia se humana nõ subtrahat: nec ab illo bono sine quo non potest bona esse deficiat. Ac si quid sibi impossibile aut arduum in mandatorũ effectibus experitur. non in se remaneat sed ad adiuuantem recurrat. Quia ideo dat preceptum: vt exerceat desiderũ ⁊ prestet auribus dicente propheta. Ja cta in dominum cogitationem tuam et ipse te enutriet. An forte quisq; tam insolenter superbit et ita se illesum ita immaculatum esse presumit. vt nullius iam remunerationis indigeat. Fallitur prorsus ista persuasio et nimia vanitate veterasci qui inter tentationes istius vite ab omni se credit vulnere immunẽ. Plena omnia periculis: plena sunt laqueis. Incitant cupiditates / insidiãtur illecebre: blandiuntur lucra / damna deterrent. Amare sunt obloquentium lingue: nec semper veracia sunt ora laudantiũ. In de fit vt odium / hinc decipit mendax officium. vt facilius sit vitare discordem / q̃ declinare fallacem. Lectio secunda.

IPsis autem virtutibus obtinendis tam dubius modus et tam incerta discretio est / vt si quisq; inter bonorũ malorũq; confinia subtilissimi discrimina potuerit seruare mensuras: difficile sit vt bene sibi conscium probitatem obtrectantium lingua non mordeat / et iniquorũ euadat opprobria / cui est amica iustitia. Jam cum ad ipsas rerum tẽporũ varietates cogitatio humana conuertitur: quante se opponunt caligines / quãti prauarũ opinionũ obruũtur errores / vt de obiectu contrariorum sumatur materia querelarum. Nam licet omnium fidelium corda non dubitent / nullis mũdi huius partibus / nullisq; tẽporibus prouidentiam abesse diuinam. nec de stellarũ potestate que nulla est secularium negociorum pendere prouentus. sed equissimo et clementissimo summi regis arbitrio cũcta disponi. quoniã sicut scriptũ est / vniuerse vie domini misericordia et veritas: tamẽ cum quedam non secundũ desideria nostra procedũt / et sub humani erroris iudicij superior est plerumq; iniqui causa q̃ iusti: vicinũ nimis atq; contiguũ est vt etiam magnos ista concutiãt: ⁊ in aliquod illicite causationis murmur impellãt. Siquidem cũ istis varietatibus etiam excellentissimus propheta dauid: vsq; ad periculũ se turbatum profiteatur et dicat. Mei autẽ pene moti sũt pedes / pene effusi sunt gressus mei: quia zelaui in peccatoribus pacẽ peccatorũ videns. Unde quia paucorũ est tam solida fortitudo / vt nulla inequalitatũ perturbatione quatiantur / ⁊ multos fidelium nõ aduersa tãtum sed etiã secunda corrũpant: sanãdis vulneribus quibus humana infirmitas sauciatur / diligẽs est adhibẽda curatio. Ideo enim de periculis quibus hic mundus plenus est quedam breuiter percurri: vt dicente scriptura. quis gloriabitur castum se habere cor / aut mundum se esse a peccato: omnes sibi intelligant delictorum indulgentiam et reparationis necessariã esse medicinam. Quãdo autem dilectissimi ad remedia diuina decurrimus / cũq; ipsa nobis sacramenta redemptionis nostre temporum lege referũtur / que vt dignius celebrem⁹: saluberrime nos quadragesima dierum ieiunio preparamus. Non enim hi tãtum / qui per mortis christi resurrectionisq; mysterium in nouã vi-

tam baptismo sunt generante venturi: sed etiam omnes populi renatorum et viriliter et necessarie presidiū sibi huius sanctificationis assumunt. Illi vt que nondum habent accipiant: isti vt accepta custodiant. dicēte apostolo. qui stat videat ne cadat. Nemo est tanta firmitate suffultus: vt de stabilitate sua debeat esse securus. Lectio tertia.

VTamur igitur dilectissimi salubberrimi temporis venerabilibus institutis: & solertiore cura cordis nostri specula tergamus. Quātumlibet enim caste et sobrie mortalis hec vita ducatur: quodam tamen puluere terrene conuersationis aspergitur. Et nitor mentium ad dei imaginem conditarum nō ita fumo totius vanitatis alienus est: vt nulla possit sorde fuscari: et nō semper indigeat expoliri. Quod si etiā cautissimus animis necessarium est: quanto illis amplius est expetēdum qui tota forte anni spacia aut securius aut negligētius transierūt. Quos charitate debita commonemus vt non ideo sibimet blandiantur. quia nobis conscientie singulorum parere non possunt. cum oculos dei simul vniuersa cernentis non abdita locorum non parietū septa secludant nec solum ei acta et cogitata verum & agenda et cogitanda sunt cognita. Ista ergo scientia summi iudicis iste est tremēdus aspectus cui peruium est omne solidū & apertum omne secretū. Cui obscura clarent muta respondent. silentium confitetur: et sine voce mens loquitur. Nemo patiētiam bonitatis dei de peccatorum suorum impunitate cōtemnat: nec ideo illum estimet non offensum quia necdū est expertus iratum. Non sunt longe vite mortalis inducie nec diuturna est licētia insipientium voluptatum in eternarum dolore transitura penarum: si dum iustitia suspenditur. penitētie medicina non queritur. Cōfugiamus ergo ad presentē vbiq; misericordiam dei: et vt sanctum pascha domini digna obseruātia celebretur: cunctorum se fidelium corda sanctificent. Vitescat seuicia: mansuescat iracundia. Remittāt sibi omnes cui pas inuicem suas: nec exactor sit vindicte qui petitor est venie. Dicentes dimitte nobis debita nostra sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: durissimis nos vinculis illigamus nisi quod profitemur impleam⁹. Unde si orationis huius sacratissimum pactum non tota sui conditione seruatum est: nunc saltem cō scientiam suam vnusquisq; cognoscat: et aliens ignoscendo delictis ablutionē suorum obtineat peccatorū: dicēte domino. Si dimiseritis hominib⁹ peccata eorū: dimittet vobis et pater vester qui in celis est delicta vestra. Non longe est ab vno quoq; quod poscit: cū ex benignitate supplicis sentētia pendeat iudicātis Qui humanarum precum misericors & iustus auditor equitati sue de nostra lenitate prescribit. vt non haberet in eos ius seueritatis: quos non inuemisset cupidos vltionis. Clementes autem et mites animos: etiā largitas decet. Nichil est enim dignius q̄ vt homo sui sit auctoris imitator: & secundū modum proprie facultatis diuini sit operis executor. Nam cū aluntur esurientes vestiuntur nudi fouentur infirmi: nōne auxilium domini manus exhibet ministri et benignitas serui munus est domini. Qui cū ad effectus misericordie sue adiutore nō egeat: ita suam omnipotentiam temperauit vt laboribus hominum per homines subueniret. Et merito deo gratie referentur de pietatis officiis: cuius opera viderētur in famulis. Propter quod ipse dominus discipulis suis ait. Sic luceat lumen vestrum coram hominibus vt videntes opera vestra bona magnificent patrem vestrum qui est in celis: per christum dominum nostrum qui viuit & regnat deus per omnia secula seculorū Tu autem domine miserere nostri. ān.

Si vos manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis: et cognoscetis veritatē & veritas liberabit vos. ℣s Benedictus. fol. lvj. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui in obseruatione ieiunii & elemosinarū largitione nostrorū posuisti remedia peccatorū: concede nos mente et corpore semper tibi esse deuotos. Per dñm.

¶ Ad vesperas ãna. Ego enim ex deo processi et veni: neq; enim a meipso veni. sed pater me⁹ ille me misit. ℣s. Magnificat. Oratio.

Oa quesum⁹ domine populis christianis et que profitentur agnoscere: et celeste munus diligere quod frequentant. Per dominum nostrum.

¶ Feria. vj. Lectiones de sermone beati maximi episcopi. Lectio prima.

Audistis charissimi sicut euangelica tuba cecinit dominum ac redemptorem nostrum aduersus tentamẽta dyaboli reluctantem quidem verbis: sed spiritu dimicãtem. Sermone enim certamẽ agit: sed peragit maiestate victoriam. Nec sine ingẽti mysterio huiusmodi putemus esse conflictum. in quo aut accensus diabolus in verba prorumpit: aut rerũ dominus tentatori suo verbis nichilominus respõdere dignatur. In his autem omnibus: nostre salutis est ratio. Nobis saluator eluctat: pro nobis loquitur. Nos in illo vincim⁹: quia nos ei sumus causa pugnandi. Nã quis ambigat virginem patris cui nulla obuiare poterat creatura / pro illis iniisse certamen quorũ se carne vestiuit? Humanu igitur corporis forma hostem calidissimũ prodire suasit ad prelium: quem verus dei filius verbi hominis responsione confudit. Propter quod ter abũdus et anceps tentator mollia suspensaq; tentamenta rimatur. quia licet carnalis viri speciem contemplaretur in christo / presentia tamen diuinitatis concitatus. suspicabatur cum plus esse q̃ hominẽ. Animabat itaq; illum presumere congressum partus femineus: sed terrebat virginitas pariẽtis. Quamuis enim christum maria cuncteq; filia peperisset: non tamen eum conceperat de adam. Cum ergo videret inimicus dei filium tanta per miracula procreatum: voluebat secum (vt arbitror) atq; admirans dicebat. Quis est iste qui nesciente me hunc ingressus est mũdum? Noui quidem quia de femina natus est: sed nescio vnde conceptus. Astat ecce mater: sed patrẽ inuestigare non possum. Partũ video: sed non agnosco nascentem. Et quod stupori meo accrescit: inconsueta lege pariendi / etiam edito filio mater exultat vt virgo. En iacet in cunabulis vt paruulus / suffundit lachrymis vultũ: simulemq; se esse mortalium vagitibus prodit. Et cum nichil ei de infantia desit: nulla tamẽ illi est vetustas in infante coruptio. Pannis obsitus sordet / sed celum illi radio stellie letioris arridet / atq; in honorẽ ipsius ministrantes ei angeli inter sydera terrasq; cõcurrunt / et exultantes annunciant: quam nõ intelligo nouitatẽ. Quid hoc miraculi est? Video quod aduertere nequeo / audio quod sustinere nõ possum: vt homo natus honoretur vt deus. Tu. Lectõ. ij.

A Seculis nunq̃ michi contigit vt quisq̃ nascereturhomo: et humani vicij nichil haberet. Que hec tam noua potensq; generatio est? Inter peccatores et impios natus / mortali etiam de matre progressus: purgatior cunctis nascentibus / ipso michi celo purior apparet. Auaricie in eo radix nulla consurgit: nulla eius rores pulsat inuidia. Nescit eius lingua mendacium: oculi eius concupiscentiã non admittunt. Nulla aurũ voluptate mollitur. Luxuries certe per quam michi humanum genus subiecit: pectus eius non potest penetrare. Nulla illi iactantia inest: nulla malicies. Et quid plura? Nichil in eo reperio quod me delectet: omnes meos conatus euacuat. Quid agam? Quo me cõuertam? Fortior em me sentio. Puto illum in regno meo velle regnare. Ne forte deus sit iste: quem nullum potest maculare delictũ. Sed si deus esset / quomodo indignitates partus feminei sustineret. Quomodo esset cunis panniscq; contentus? Quis credere possit infantie vagitus in deo? Cui non ridiculum est deũ femineo latte nutriri? Post omnia ecce esurit: cũ vtiq; esurire deũ ratio nulla persuadeat Ignorabat nimirũ diabolus quia quod christus nutrimenta perferebat infantie / quodq; esuriebat vt homo: non erat fragilitatis corporee / sed celestis gratie sacramentum. Dei enim filius cui cum sempiterno patre intemporalis constat

eternitas. qui cum suo genitore naturaliter impassibilis/incorruptor regnat imperio: egit in carne nostra salutare mysterium. Et ob hoc communionem mortalium subijt passionum: vt inimicũ generis humani hominis certamine triũpharet. Unde et presumptor ille furore suo tectus/ ait ad dominum. Si filius dei es: dicat lapides isti panes fiãt. Stultissima hec eius inanisq; surreptio. Per panem enim vult eum tẽtare qui panis est. estimans esse illum penuria laborare: qui volũtariam perferebat esuriem. Cui respondit dominus. Scriptũ est/ nõ in solo pane viuit homo tantum: sed in omni verbo dei. Hoc est dicere. Frustra diabole iterum per escam supplantare conaris. Sufficiat tibi suadendo cibos illicitos in paradiso: adam per te fuisse deceptũ. Nec esuries me vincit: nec tuis suasionibus cedo. Voluntas enim dei: cibus est meus. Verbum dei: michi est perfecta refectio. Qua sententia repercussus: iterũ vt estimo dixit diabolus. Quid hoc rei est? Video illum esurire: ⁊ necessitatem in eo non inuenio manducandi. Omnia vt homo patitur: et omnia vincit vt deus. Adam ille dei certe manibus factus/ meis quõdam cessit insidijs: hic natus e femina neq; suis necessitatib⁹ flectitur/ neq; meis consilijs acquiescit. Illum serpentis ore superaui. hic etiam meipsum loquentẽ contemnit. Letõ.iij.

ITerum stanti domino supra pinnam templi: ait. Si filius dei es: mitte te deorsum. Mitte te deorsum inquit. Quã turbatus hoc loquitur? Qui putat ei se posse precipitiũ persuadere: a quo michil potuit de panibus impetrare. Cui respondetur a christo. Scriptum est. Non tẽtabis dominum deum tuum. Id est hoc quod suades diabole: tẽtationis presumptio est/ non consilium sanctitatis. Jactantie vanitas: non virtutis exemplum. Inane est omne miraculũ: quod vtilitatem saluti humane non operatur. Et hac domini responsione cassatus: ostendit ei omnia regna mũdi et honores eorum dicens. Hec omnia tibi dabo: si procidens adorauerit me. Cui iterum respondetur. Scriptum est. Dominum deum tuum adorabis: ⁊ illi soli seruies. id est/ qui te demon adorauerit: nõ ei regna sed inferna debentur. Adorare namq; deum verũ eiq; seruire: prerogatiua regnandi est. Tu autem qui honores mundi expetita preuaricatione promittis: nec regnũ dare posse te noueris. Ecce tẽtator trina iam interrogatione nichil proferit. Incertus venit: redijt incertior. Aggressus est vt probaret: reprobatus abcessit. Ergo nunc fratres charissimi quia ieiunantis domini victoriã recensentes/ triumphum nostre salutis agnouimus: ieiunia nostra religiosis sanctificemur obsequijs. Quid autẽ est aliud sanctificare ieiunium/ nisi ieiunij causa sancta velle iustificare/ iniqua vitare? Sãctificat ille ieiunium: cuius tor adulatio potentũ amicorum parentũq; gratia/ cliẽtum etiam parua magnaue munuscula a recto tramite non auertit. Sanctificat ieiunium suum: cuius iustitia precio non vilescit. Sanctificat ille ieiunũ: qui flammas feruẽtis iracũdie/ mãsuete mẽtis placabilitate restringit. Sanctificat ieiunũ: qui lasciuẽtes oculos a turpi aspectu habenis castitatis auertit. Sanctificat ieiunũ: qui conuiciorum iacula cum scuto patientie repercussa dispergit. Sãctificat ieiunũ: qui litigantium tumultus pacifici sanctate sermonis et lingue prudentioris arte compescit. Sanctificat ieiunium: qui consurgentes in semetipso vanarum cogitationum spinas euãgelico sulcante vomere velut quidam pectoris sui arator erudit. Sanctificat ieiunũ: qui inopias egenorum pro ẽritate substantie sue miserantis manus humanitate solatur. Sanctificat ille ieiunium: qui per omnia preceptis diuine legis intentus/ diabolica a corde suo respuit tentamenta. Et ideo fratres charissimi si volumꝰ deo placita exhibere ieiunia: simus in fide fortes/ in iudicijs iusti/ in conuiuijs sobrij/ in voluptatibus continentes/ in amicitia fideles/ in iniurijs pacientes/ in contentionibus moderati. Refugiẽtes turpiloquia/ aduersus iniqua constan-

tes in charitate simplices inter subdolos cauti condolentes tristibus contumacibus resistentes. In suspitionibus pari inter maliloquos tacit inter humiles coequales. Si huiusmodi virtutibus nostra voluerimus sanctificare ieiunia: tribuēte domino ad festum tatem paschalis gratie ꝛ ad gaudia celestium promissionum indubitata fiducia ꝛ cōsentanea letitie venerimus. AN. Angelus domini descendebat de celo: movebatur aqua ꝛ sanabatur unus. ℣. Benedictus. Oratio.

Esto domine propitius plebi tue: et quam tibi facis esse devotam benigno refove miseratus auxilio. Per. Ad vēſ. aīa. Quia munus fecit: tolle grabatum tuum ꝛ ambula in pace. ℣. Magnificat. Oratio

Exaudi nos misericors deus: ꝛ mentibus nostris gratie tue lumē ostē de. Per. Sabbato lectiones de sermone beati marini episcopi. Lectio.j.

Conflictus iste mirabilis quē inter celi regem et regis celestis tyrannum fuisse charitatis vestre auribus sancti euāgelii lectio nuc detecta testata est: dominice nobis incarnationis triūphale mysterium sonat. Omnipotens enim dominus ineffabilis pietatis affectu captiuitatem miseratus humanam simulq; volens diabolicam potestatem suo iam remouere de mundo misit unigenitum filium suum nō divinitate degenerem non virtute dissimilem non voluntate discordem qui nostram suscipiens carnem spreta veteri conditione nascendi de femina inco:rupti corporis noua lege nouus filius nasceretur. quatenus diabolus salutarem hunc hominem in consortium deitatis ascitum et si tētare presumeret superare nō posset. Itaq; cum videret leo ille feralis agnū dei post ionem fluminis ac continuū quadraginta dierum ac noctium ieiunium esurire et esurientem deum esse nōn crederet: arte illum callidissime tētationis aggreditur dicens. Si filius dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Cogitabat ut estimo apud se tanti artifex doli: ꝛ dicebat. Si hic ipse est cuius precepto esurientibus per deserta populis manna fluxit e celo. si ipse est quem nouj ego flumina produxisse de petra: poterit nunc in panem lapides transfigurare. Et si non mea petitione: sua tamen necessitate qui esurit. Quod si fecerit: deum probabo. Si nequiverit: hominem deprehendam. Exspectabat ergo diabolus panem quem non tam sibi acquireret: q̄ mundo conabatur auferre. Sed rerum dominus qui ꝛ panem de lapide posset efficere. et explorāti humane nollet salutis clarescere sacramentum: sic suum moderatus est sancto ore respōsū ut nec ipse qui veritas erat mendatium loqueretur. nec ille qui ab initio mendax est quam non erat credi turus posset agnoscere veritatem. Ait ergo illi dominus. Scriptum est. Nōn in pane tantum vivit homo: sed in omni verbo dei. Lectio secunda.

Accepit tentator a lege responsū: cui contrarie nō potuit. Non accepit panem quem non māducandi consuetudine: sed decipiendi fraude petebat. In quo enim dei filius panem necessariū haberet humanū cui omnis erat propria in divinitate substātia. vel qua ratione qualicūq; de lapide christus terrenum faceret panem. cum ipse (sicut legitur) spiritualis et panis esset ꝛ lapis. Illusus itaq; irrisusq; tentator: aliā machinam tentationis aggreditur. Nam cum secreto suo archanoq; consilio staret dominus supra pinnam templi: ait illi diabolus. Si filius dei es: mitte te deorsum. O q̄ stulta hec suasio nimiumq; peruersa: ut filio dei diceret mitte te deorsum. Nunquid non rectius diceret. si filius dei es ascende in celum? Quod utiq; si faceret dominus: vere illum dei esse filium comprobaret. Sed inimicus celi non tentādo quidem ascensum vult suadere celestem sed deorsum ꝛ ima provocat: quia optat omnes cadere qui se sentit pro omnibus cecidisse. Nec intelligit cecus quia illi conatur ruinā suadere: qui non solum cadere non potest sed ruinas venit emendare lapsorum. Dominus enim ut lectum est erigit elisos: do

minus soluit compeditos. Qui ergo venerat non decipi sed decepta saluare. explorantis artem tanta mensura cautissime responsionis euacuat: vt tenebrosus hostis non solum mysterium pro nobis propositum videre nō possit/ sed magis magisq; responsis dominicis circūactus obscuriore cōfunderetur incerto. Ait enim illi spiritalis bellator prelij inuictus. Scriptum est. Non tentabis dominum deum tuum. Quam simpler in hac responsione prudentia. ⁊ q̄ circūspecta simplicitas: per quā nec veritas reticetur/ nec reprobus potest probare que vera sunt. Vere vt scriptum est/ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eam non comprehenderunt. Audit dyabolus deum non esse tentādum/ non tamen agnoscit deū hominēq; esse quem tētat. Videtq; enim pariter christum et respōdere que hominis sunt: et posse que dei sūt. Sed nequitie eius nec ista sufficiunt; tertie adhuc tētationis laqueos nectit. Durit inquit illum in mōtem excelsum valde: ⁊ ostendit ei omnia regna mundi ⁊ honores eorum/ dicens. Hec omnia tibi dabo: si procidens adorauueris me. Lectio.iij.

SOllicite fratres aduertite: quia cadere est omne quod suadet inimicus. Vere etenim procidit omnis qui adorat diabolum: et vere cadit qui potestates honoresq; mundi per artes sacrilegas inimico promittēte sectatur. Sed dominus ac saluator noster soluta eum responsione confudit dicens. vade retro sathana. Scriptum est enim. Dominū deum tuum adorabis: ⁊ illi soli seruies. Sanctarum illi scripturarum testimonia ingeruntur/ non vt inconuertibilis doceatur: sed vt impudens confutetur. Retro illi abire precepit christus: vt hostis durissimus adepta sibi iam loquendi licentia cuius voluntatem agnoscere non potest. sentiat potestatem. Retro ei abire precipitur qui mūdi dabat regna. vt imperio filij dei cui voluntarius non credebat subiaceret inuitus: atq; illum a quo se adorari improbe postebat/ probaret merito ab omnibus adorandum. Et quid plura charissimi/ dum nefanda loquitur tentator/ dumq; incōtessa presumit/ quasi ab homine victus obmutuit: et quasi a deo iussus abcessit. Et necesse erat vt ab illius iam tentatione discederet: in quo tota se mole mouēs totisq; nisus viribus/ ne vestigium quidem suere perire potuit voluntatis. Stupens atq; demirās post tot secula inuemisse hominem humanas concupiscentias non habētem: naturamq; in carne nichil penitus corruptionis habere carnalis. Discedēte itaq; retrorsum diabolo: accedētes (vt lectum est) angeli ministrabant ei. Triūphus iste quāte sit glorie: obsequia nos edocent angelorum. Nec mirum sane/ si eius angeli ministerijs occurrerunt: cuius victoriam mirabantur. Et ideo fratres si nolumus a dyabolo superari: inhereamus ei qui dyabolum triūphauit. Adherere autem est christo credere: ⁊ paterne illi deitatis esse naturam/ ⁊ materni corporis veritatem. Vincere autē dyabolum ipso suffragāte domino poterit: quicūq; salutaria dei precepta luspirās/ studuerit erosam cunctis tumide mentis sue inclinare superbiam/ radicē malorum omnium auaritiā cohercere. inimicam bonarū virtutum refrenare luxuriem. hostem sancte charitatis inuidiam mitigare: inutilia et sepe periculosa obtrectantium vitare colloquia. Vsurarum etiam pernicioſa non amare cōpendia. custodem patris iusticiam muneribus non grauare: noxia factionū horrere commenta/ inglorium et nonnunq; cruentum indebiti honoris ambitum declinare. incentiua discordie/ contumelio se lingue maledicta cohibere mendacia. Nichilominus que vitā maculant/ animā vulnerant/ amicitias dissipant/ christianum a bono opere repellunt/ atq; ab omnibus superstitionibus demonū idolorumq; sacrilegijs per que dei maxime benignitas omnipotētis offenditur: veri dei amore diffugere. Si ergo ab his atq; vniuersis huiusmodi sceleribus vicissim iugiter ieiunemus: sancte huius quadragesime rite celebrabimus dies: ⁊ omnium solēnitatum nostrarum festa exultantes cum fiducia lectionis consecū-

tie/et cum tranquillitate tẽporum tran
sigemus. per dominum nostrum iesum
christum/ qui viuit et regnat deus per
omnia secula seculorum amen. Tu au-
tem. ãna. ℣. Assumpsit iesus discipulos suos et
ascendit in montem: et trãsfiguratus est ante eos.
ps. Benedictus. Oratio.

POpulum tuum quesumus domi
ne propicius respice: atq; ad cõ fla-
gella tue iracũdie clemẽter auerte. per.

℣ Do.2.xl.tota cantetur hyst. fc.5.cantetur. ℣.
fc.ꝫ aliud in sab.cũ ℣. Pater peccaui. ℣ Anno
no billertii fiat seruit. de aplo in sab.ꝫ tũc 2. ℣. fc.
in.6.fc. dicit. Et ℣. Pater peccaui. in hoc anno pe
termittatur. Et tunc ab hoc sab. vsq; ad incep. hyst.
In principio accipitur. ℣. p littera do. et inchoc
tur ad.3.do.xl. ℣ Do.2 xl. de seruit. do. fer.4.xl.5.
do fc.ix. lect. oia de cõi vnius confes.ꝫ ponti. fc.6.
dicit. ℣. fc.ꝫ aliud in sab.cum ℣. Pater peccaui.
℣ Do.2.xl.tota cantetur hyst. fc.4.dz.1. ℣. fc. et
aliud in sab.cũ. ℣. Pater peccaui. ℣ Do.2.xl.tota
cantet hyst. et fes. sti gre. differat in crastin. et ad.2.
ves. que erũt de fes. fiat solẽ. memo. de do. In.5.fc.
dz.1. ℣. fc.ꝫ aliud in.6.fc. Et ℣. Pater peccaui. eo
anno pterimittitur. Sab. de sctõ edvardo. ℣ pm.
Beatus vir qui in sapie. ℣ Do.2.xl. de seruit. do.2.
ves. erũt de. s. cuthber. et solẽ. meo. de do. in. 6. fc. dz
7. ℣. hyst. cũ.2. ℣. fc. et ℣. Pater peccaui. pterimit.
Sab. de annucia.2. ves. erũt de fes. et solẽ. memo.
de do. ℣ Do.2.xl. de seruit. do.in.6.fc.dz.1. ℣. fc. et
aliud in sab.cũ. ℣. Pater peccaui. fc.5. de sctõ ma-
thia. In anno billertii fiat seruit. de aplo in. 6. fc. et
1. ℣. fc. in.5.fc. dz.ꝫ tũc ab hoc sab. vsq; ad incepti
onem hyst. In principio accipit. ℣. et inchoct ad
3. do.xl. ℣ Do.2.xl. tota de hy. fc.3. et.4. de fes. ix.
lect. oia de cõi vni⁹ confes. et ponti. 1. ℣. fc. in. 6. fc.
cantet: et aliud in sab.cũ. ℣. Pater peccaui. ℣ Do.
2.xl. de seruit. do. fc.4. dz.1. ℣. fc.ꝫ aliud in.6.fc.ꝫ
℣. Pater peccaui. pterimittit. Sab. de sancto gre
gorio. ℣ pm. Beati qui habitant. ℣. Beatus vir qui timet. ãn. ꝫ Exaltabo. ℣ Do.2.xl.
2. vespere erũt de festo et
solẽ. meo. de do. ℣ Do.2.xl. de ser. do. in. 4. fc. dz.1
℣. fc.ꝫ aliud in sab.cũ. ℣. Pater peccaui. fc.6. de
sancto edvardo. ℣ pm. Beatus vir qui timet. ãn. ꝫ Exaltabo. ℣ Do.2.xl.
de seruit. do. et fes. s. cuthber. differatur vsq; in.3. fc.ꝫ
in.5. fc. dz.1. ℣. fc. et alia duo in sab. fc.6. de annũ
cia. solẽ. meo. de icũ. ad vtraq; vesp. sed non ad mis.
℣ Do.2.xl. de ser. do.2. vespe. erũt de sancto petro et
solẽ. memo. de do. in. 6. fc. dz.1. ℣. fc. et aliud in sab.
cũ ℣. Pater peccaui. fc.4. de aplo. Tamẽ i anno
billert. fiat ser. de aplo in.5. fc. et ab hoc sab. vsq; ad
inceptionẽ hy. In principio accipit. ℣. p̃o litte-
ra do.ꝫ inchoctur ad.3. do.xl. ℣ Do.2.xl. de ser. do.
Feria.2. et 3. de. s. ix. lect. omnia de cõi vni⁹ confesso.
et ponti. Feria.6. dz.1. ℣. fc.ꝫ aliud in sab. cum ℣.
Pater peccaui. ℣ Do.2.xl. de ser. do. ꝫ nichil de vir
gi. nisi memo. ad ma. et ad vesp. de. s. ma. fc.4. dz.1.
℣. fc. et aliud in sab.cũ ℣. Pater peccaui. fc.6 de
s. gre. ℣ pm. Ecce sacerdos. ℣ Do.2.xl. de seruit. do.
in.4. fc. dicitur. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in.6.fc.ꝫ ℣. Pater
peccaui. pterimit. ℣ Do.2.xl. tota dz hyst. ꝫ fes. s.
benedicti differat in crast. in. 6 fc. dz.1. ℣. fc.ꝫ aliud
in sab. cum ℣. Pater peccaui. fc.5. de annuncia. et
memo. de icũio ad vtraq; vesperas ꝫ ad matuti.
sed nõ ad mis. ℣ Do.2.xl. de ser. do. fc.4. dz.1. ℣.
fc. et aliud in sab. cũ. ℣. Pater peccaui. ℣ Do.2.xl.
de seruit. do. et fes. s. petri differat in crasti. fc.6. dz.1.
℣. fc.ꝫ aliud in sab. cũ ℣. Pater peccaui. In anno
billert. fiat ser. de sctõ mathia in. 4. fc.ꝫ abhinc vsq;
ad inceptionẽ hyst. In principio accipitur. ℣. p̃o
littera do.ꝫ inchoct ad.3. do.xl. ℣ Do.2.xl. de ser. do.
et fes. s. dauid differatur vsq; ad.3. fc. Feri.2.ꝫ 3. de
fes. ix. lec. Oratio. ix. de cõi vnius confes. ꝫ ponti. in
6 fc. dicitur. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in sab. cum Responso.
Pater peccaui. ℣ Do.2.xl. de seruit. do. in. 4. fc. dz
1. ℣. fc. et aliud in sabbato cum ℣. Pater peccaui.
℣ Do.2.xl. de seruit. do. in. 5. fc. dicunt ℣. fc. et ℣.
Pater peccaui. in hoc anno pretermittit. ℣ Do.2.
xl. de seruit. do. in. 4. fc. dicitur. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in. 6
fc.ꝫ ℣. Pater peccaui. pterimittit. ℣ Do.2.xl. de
seruit. dñicali. 2. ves. erunt de apostolo: ꝫ solen. meo.
de do. Feria. 5. dicitur. 1. ℣. fc. et aliud in. 6. fc.ꝫ ℣.
Pater peccaui. in hoc anno pterimittit. Sabbato
de sancto dauid. ix. lect. oia de cõi vni⁹ cõfessoris ꝫ põ
tificis. In anno billertii fiat seruitium de apostolo
in. 3. fc. Et abhinc vsq; ad inceptionem hystorie. In
principio accipitur. ℣. p̃o littera dñicali. et in-
choctur ad. 3. do. xl. ℣ Do.2.xl. de seruitio dñicali
ꝫ festũ sancti cedde differat in crastinũ. fc.2. de sã
cto cedda. ix. lect. oia de cõi vnius confessoris ꝫ pon
tificis. fc.5. dicitur. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in sabbato cum
℣. Pater peccaui. ℣ Do. 2. xl. de seruitio dñica. in
quinta feria dicitur. 1. ℣. feria. et aliud in sabbato
cũ ℣. Pater peccaui. ℣ Do.2.xl. de seruit. do. in. 4.
fc dicit. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in sab. cũ ℣. Pater peccaui.
℣ Do.2.xl. de seruit. do. in. 4. fc. dc. 1. ℣. fc. et aliud
in sab. cum ℣. Pater peccaui. ℣ Do.2.xl. de seruit.
do.ꝫ fes. apostoli differat in crast. 2. vespe. erunt de
apostolo.ꝫ solẽ. memo. de do. fc.5. ℣. fc. cantẽtur.
et ℣. Pater peccaui. pterimittetur. fc.6. et sab. de
fes. ix. lec. oia de cõi vnius confes. ꝫ pontifi. Si fue-
rit annus billertii: tunc ab hoc sab. vsq; ad incept.
hyst. In principio accipitur. 2. ℣. p̃o littera do. et
inchoctur ad. 3. do. xl. ℣ Do.2.xl. de seruit. do. ad. 1.
ves. fiat memoria de sancto cedda. fc.4. dicit. 1. ℣. fc.
ꝫ aliud in sabbato cũ ℣. Pater peccaui. fc.6. meo.
de virginibus ad ves.ꝫ ad matu. de sancta maria.
℣ Do.2.xl. de seruit. do. fc. 5. dicit. 1. ℣. fc.ꝫ aliud
in sab. cum ℣. Pater peccaui. ℣ Do.2.xl. de seruit.
do. fc. 6. dz ℣. fc.ꝫ aliud in sabbato cum ℣. Pa-
ter peccaui. ℣ Do.2.xl. de seruit. do. Feria. 4. dicit
1. ℣. feria.ꝫ aliud in. 6. fc. Et ℣. Pater peccaui pre
termittitur. In anno billert. fiat seruit. de apostolo
in. 2. fc. proxime sequenti: et in sabbato cantetur ℣.
fc. cum ℣. Pater peccaui. Et tunc ab hoc sabbato
vsq; ad inceptionem hystor. In principio. accipit.
1. ℣. p̃o littera dominicali ꝫ inchoctur ad. 3. do. xl.
℣ Do.2.xl. de seruit. do. fc. 4. dc. 1. ℣. fc. et aliud
in sabbato cum ℣. Pater peccaui. fc. 5.ꝫ 6. de san
ctis. ix. lc. Oia de cõi vni⁹ cõfes. ꝫ pontifi. ℣ Do.2.xl
de seruitio do. fc. 4. dicitur. 1. ℣. fc.ꝫ aliud in sab
bato cum ℣. Pater peccaui. ℣ Dñica secunda qua
dragesime de seruitio dominicali. 2. vespere erũt de

ſancto gregorio. C pm. Cece ſacerdos. Feria.5. dicitur. i. Ꝛ. ke. ⁊ aliud in ſabbato cū Ꝛ. Pater peccaui

16 ¶ Dñica.2.xl. de ſeruitio do. ſt keſtū ſeti edvardi differatur in craſtinum ⁊ in.6.ke. dicitur primū Ꝛ. ke. et aliud in ſabbato cum Ꝛ. Pater peccaui.

¶ Dominica.ij. Ad veſperas. añā. Benedictus. ps. Ipſum. Capitulum.

Rogamus vos et obſecramus in domino ieſu: vt quemadmodū accepiſtis a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere deo / ſic ⁊ ambuletis vt abundetis magis. Ꝛ. Det tibi deus. iij. hymnus. Ex more docti. vl⁹ Angelis ſuis. añ. Domine bonum eſt nos hic eſſe. ſi vis faciamus hic tria tabernacula tibi vnum moyſi vnum et helye vnum. ps Magnificat. Oratio.

Deus qui conſpicis omni nos virtute deſtitui / interius exteriuſq; cuſtodi: vt ab omnibus aduerſitatibus muniamur in corpore / et a prauis cogitationibus mundemur in mēte. Per dominum. ¶ Ad matutinas. Inuitatorū. Deus magnus dominus Et rex magn⁹ ſuper omnes deos. ps. Venite. hymn⁹. Summi largitor. ¶ In.i. nocturn. añ. Seruite. ps. Beatus vir. ko.ij.ū. Dicet domino. Hac die dñica in primo nocturn. ⁊ per ebdoma. legantur lectiones de iſaac quādo de tēporali agitur: vſq; ad ioſeph. Lectio prima.

Genuit iſaac ⁊ caligauerūt oculi eius: et videre non poterat. Vocauitq; eſau filiū ſuū maiorem: et dixit ei. Fili mi: Qui reſpondit. Aſſū. Cui pater / vides inquit q; ſenuerim: et ignorem diē mortis mee. Sume arma tua pharetram et arcū: et egredere foras. Cūq; venatu aliquid apprehenderis: fac michi inde pulmentum ſicut velle me noſti / et affer vt comedam. et benedicat tibi anima mea anteq; moriar. Quod cum audiſſet rebecca / et ille abiiſſet in agrū vt iuſſionē patris expleret: dixit filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquentē cum eſau fratre tuo: et dicētem ei. Affer michi de venatione tua: et fac cibos vt comedā: ⁊ benedicam tibi coram domino anteq; moriar. Tu aūt. Ꝛ. Tolle arma tua pharetrā ⁊ arcū: ⁊ affer de venatione tua vt comedā. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cunq; venatu aliquid attuleris. fac michi inde pulmentū vt comedā. Et bene. Lectio ſecunda.

Sar.

Nunc ergo fili mi acquieſce conſiliis meis: et pergens ad gregē affer michi duos hedos optimos vt faciā ex eis eſcas patri tuo / quibus libenter veſcitur. Quas cū intuleris et comederit: benedicat tibi priuſq; moriatur. Cui ille reſpondit. Noſti q; eſau frater meus homo pilоſus ſit: et ego leuis. Si attrectauerit me pater meus ⁊ ſenſerit: timeo ne putet me ſibi voluiſſe illudere / ⁊ inducat ſuper me maledictionem pro benedictione. Ad quem mater / in me ſit ait iſta maledictio fili mi. Tantum audi vocē meā: et pergens affer que dixi. Abiit / et attulit: deditq; matri. Tu autem. Ꝛm. Ecce odor filii mei ſicut odor agri pleni: quē benedixit dñs. Creſcere te faciat deus meus ſicut arenā maris ⁊ donet tibi de rore celi benedictionē. ℣. Qui maledixerit tibi ſit ille maledict⁹: ⁊ q̄ benedixerit tibi benedictionib⁹ repleatur. Cre. Lec.iij.

Parauit illa cibos ſicut nouerat velle patrē illius: et veſtibus eſau valde bonis quas apud ſe habebat domi / induit eū. Pelliculaſq; hedorū circumdedit manibus: ⁊ colli nuda protexit. Deditq; pulmentum: ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quib⁹ illatis: dixit. Pater mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob. Ego ſum eſau primogenitus tuus: feci ſicut precepiſti michi. Surge ſede ⁊ comede de venatione mea: vt benedicat michi anima tua.

Ꝛm. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantiā / ſeruiant tibi tribus populi. Eſto dominus fratrum tuorum. ℣. Et incuruentur ante te filii matris tue. Eſto. Gloria. Eſto. ¶ In.ij. nocturno. añ. Bonorum. ps. Conſerua. Folio iij. vſus. Ipſe libe. Hedie lectiones de ſermone beti iohānis epiſcopi. Lectio.iij. De ſcō. beato Johāne epō

Portabat rebecca geminos in vtero fratres: ante ortus principia bellatores. Certantes filios mater ante ſentit q̄ nouit / ante patitur q̄ videt: ante ſuſtinet q̄ agnoſcit. Licuit filiorū bella ſentire: quos nondum licuit generare. Certamē inter fratres in vtero geritur / bellum inter innatos committitur. materna viſcera quatiuntur: nec ad ortus principia properatur / ſed ante principia noua certamina celebrantur. Velle cau-

sas tãti certaminis nosce re: belle istius pugne negocia tractare. Quid interces serat/quid factum fuerat/que pugnãdi ratio/que causa vincẽdi quo spectatore id geritur/quo iudice celebratur. Quid victori promittitur/quid victo econtrario denegatur. Quis certare docuerat/ quis pugnare monstrarat. Sed notum est cunctis istorum certamine fratrum: causas duorum erpimi populorũ. Cuit enim deus ostendere futura anteq̃ veniant: ante ventura monstrare q̃ fiãt. Ceterum preiudicare nõ potest pugna: si pugne nõ consentiant merita. Sed futurorũ prescius deus: monstruosum certamen voluit exerceri. Dat certandi affectus: vincendi vota ostendit. Se spectatorem constituit: se iudicem demonstrauit. Adeo geritur certamen presente deo qui genuit: et matre teste que sensit. Sed mater certamẽ sentire potuit: videre nõ potuit. Denicq interrogat dominum. Quid est (inquit) domine istud quod geritur. Quid est quod in vtero meo te teste tractatur. Quid facturi sũt nati. qui sic luctantur innati. Aut que natorum vota suscipiam. cum sic luctamine innatorum cõturbar. Duo sunt (inquit dominus) populi in vtero tuo. et due gẽtes de ventre tuo diuidentur: et populus populum superabit: et maior seruiet minori. O veneranda prescientia dei. Designantur in vtriscq fratribus gentes: in singulis populi declarantur: immo ipsi gentes et populi nuncupantur. Sem.

Dum iret iacob de berssabee et pergeret aran io cuius est ei deus dicens. Terrã in qua dormis tibi dabo. et semini tuo. ℣. Edificauit iacob et lapidibus altare in honore domini fundẽs oleũ desuper: et benedixit ei deus dicens. Terrã. Lectio.v.

Hesaurarum sobolum nomina innatos conferuntur: et adhuc innatorum nomina ignorantur. Dicũtur enim parentes: qui necdum filij nomen acceperant. Appellantur patres: qui nati non fuerant vt fierent genitores ante q̃ filij fierent patres anteq̃ nati. Ostenduntur amborum merita: et operationis nondum est causa. Quid quisq̃ meretur edicitur: et meriti cause silentur. Sententia a deo proferetur: et adhuc qui meretur nõ nascitur. Iudicium diuinitus celebratur: et adhuc in vtero qui iudicatus est detinetur. Precedit motes iudicium: sententia actibus prior est. Nec expectatur tempus: vt merita dispungãtur. Dispunctionis potentia: ante nouit omnia q̃ nascantur. Interea certamen nec nascentibus defuit: dum minor maioris plante innerus/aut prior nasci desiderat/aut se victorem tali gestu demõstrat. Maior tamen properat in lucem: et adhuc tenetur in vtero. Querit prior nasci: ne in hoc posset a fratre deuinci. Cupit pudorem properantia tegere: desiderat ignominiam festinatione mutare. Timet videri victus: anteq̃ natus. Sed iam matri prouentus certaminis indicauerat deus: indicat q̃ nascentiũ ortus. Vnde digne iacob supplantator est vocitatus. Sed diuidit in amorem vtercq parens: vtrumq nascentem. Sic pater maiorem: minorem mater assumit. Pater in vtero victum amore solatur: mater vero victorem diligit quem pugnantẽ non vidit. Optat pater victori victum equari: si victi mores posset a malicia immutari. Igitur properãt impleri predicta: festinant geri que fuerant diuinitus nũciata. Denicq coquit iacob pulmentum constitutus in domo: desiderio rapitur venies esau de campo. sed male desideratur quod in dampnũ salutis assumitur. Quia contrarie esuritur quando salus manducando digeritur: aut in vite interitum trucidatur. Molesta enim fames est que ad hoc saginatur vt perdat. pernitiosa esuries que idcirco excluditur/vt prior in homine nutriatur. Quoniam damnosa mercatio est si salus pro cibo impenditur: aut magnis vilia comparantur. Adeo esau primatus/desiderio lentis addixit. eodemq iacob intemperantia desiderantis accepit: quo diu esau possidere non potuit/quod in vtero constitutus amisit. Denicq reddit esau aliena: iacob recipit sua. Fit iacob benedictione iam primus: qui fuerat natura postremus. Primatus reddidit causa: quos negauerat aliquando natura.

Nec diu eius gratiam indignus potuit vsurpare: quam iacob meruit antēq̄ nasceretur accipere. Rm.

Dum exiret iacob de terra sua vidit gloriam dei et ait/ quā terribilis est locus iste. Non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. ℣. Vere dominus est in loco isto ⁊ ego nesciebā. Non. Lectio.vj.

INterea hereditaria benedictio a patre in esau disponitur: et ab escis boum delectatio postulatur. Facito inquit michi fili escas vt amo: vt māducans benedicam te anteq̄ de ista vita decedam. Sed ignorat esau illum placiturum in cibo: quia iam placuerat merito. Nescit eum benedictioni aptissimū: cui contradiderat ipse primatū. Denicq̄ pergit venatum vt imperata perficeret: remoratur ⁊ tardat. Fit difficile quod queritur: vt in iacob paterna benedictio cōpleretur. Querit esau inuenire quod pater fastidiat: desiderat capere quod genitor iam saginatus exhorreat. Hortatur mater iacob amātissimum filium: narrat verba patris ad fratrem/ refert imperata cibozum. Benedictionis promisse compotem dicit: si que fieri iussa sunt implere festinet. Cogitur iacob profiteri quod non erat: mentiri quod fuerat. Cogitur inq̄ simulare se fratrem: mentiri maiorem. Adeo pergit ad gregem duos hedos adducit. quorum pellibus brachia nudamq̄ ceruicem abscōderet: vt hirsutam fratris presentiam simularet. Itaq̄ parat cibos delectabiles mater: infert filio patri. Pater miratur aduēctum celerem filij. Quid est hoc inquit q̄ tam cito fili venisti? Quod dominus dedit (ait:) attuli tibi. Surge manduca quod desideraſti: vt benedictionem conferas quam promisisti. Accede ad me inquit fili vt palpem te: et videam si tu es esau filius meus. Accede inquit ad me/ vt tactu sentiam quod oculis videre non possum: palpando intelligam quod visu non cerno. Duo sensus id est auditus et tactus. in patre sancto confēdūt/ quisnam eorum quod latebat ostenderet: sed auditus indicat quod tactus ignorat. Fallit enim habitus patrem: sed indicat vox veritatem. Refert vox quod habitus fallebat: nudat lingua quod tegmina simulabant. Indumēto quidem fratrem mentitur: sed verborum sonitu qui fuerat indicatur. Unde iacob sanctissimus diuiditur apud patrem in duo/ dum mentitur habitus alium: sed vox indicat verum. Hesitus maiorem simulat: sed sermo minorem non celat. Ita enim alienū est quod simulatur: vt proprium est quod per vocem dinoscitur. Ut benedictione sit dignum quod est proprium erhereditari meruit quod fuerat alienum. Rm. Si dominus deus fuerit mecum in via ista qua ego ambulo: et custodierit me et dederit michi panem ad edendum ⁊ vestimentum quo operiar et reuocaurrit me cum salute. Erit michi dominus in refugium et lapis iste in signum. ℣. Surgēs autem mane iacob tulit lapidem quem suppositerat capiti suo. et erexit in titulum, fundensq̄ oleum desuper ait. Erit. Gloria. Erit. In.iij. nocturno. Ańa. Preceptum. ps. Celi enarrant. Folio.v.vl⁹. Scapulis suis.

Secundum Matheum. rb.

IN illo tempore: Egressꝰ iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa: clamabat dicēs. Miserere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio veratur. Et reliqua. Matthei xv.

Omelia beati hieronymi presbyteri.

Scribis ⁊ pharisei calumniatoribus derelictis/ transgreditur in partes tyri ⁊ sydonis: vt tyrios sydoniosq̄ curaret. Mulier autē chananea egreditur de finibus propriis: clamās vt filie impetraret sanitatem. Obserua q̄ in quintodecimo loco filia chananee sanatur. Miserere mei fili dauid: filia mea male a demonio veratur. Inde vero nouit vocare filiū dauid: quia egressa iam fuerat de finibus suis/ ⁊ errorem tyriorū ⁊ sydoniorū/ loci ac fidei cōmutatione dimiserat. Marci vij

Erit michi dñs in deum ⁊ lapis iste quē erexi in titulū vocabitur domus dei. ⁊ de vniuersis que dederis michi. Decimas ⁊ hostias pacificas offerā tibi. ℣. Si dñs deꝰ fuerit mecū in via ista qua ego

ambulo q̃ custodieritme. Decimas. Lectio.viij.

HIlia mea male a demonio verabatur. Ego filiam ecclesie puto animas esse credentium que male a demonio verabantur: ignorantes creatorem et adorantes lapidem. Qui non respondit ei verbum. Non de superbia pharisaica nec de scribarum supercilio: sed ne ipse videretur contrarius esse sententie per quam iusserat. in viam gentium ne abieritis / nec ciuitates samaritanorum ne intraueritis. Nolebat enim occasionem calumniatoribus dare: perfectamq̃ salutem gentium passionis et resurrectionis tempori reseruabat. ℟m.

DIxit angelus ad iacob: dimitte me aurora est. respondit ei: nõ dimittam te: nisi benedixeris michi. Et benedixit cũ in eodẽ loco. ℣. Benedicẽs benedicã tibi: et multiplicabo te. Et be. Lectio nona.

ET accedẽtes discipuli eius: rogabant eum dicentes. Dimitte eam: quia clamat post nos. Discipuli adhuc illo tempore mysteria dominice nescientes. vel misericordia commoti / rogabãt pro chananea muliere (quam alter euangelista syrophenissam appellat) vel importunitate eius carere cupientes: quia nõ vt clemẽtem sed vt durum medicum crebrius inclamaret. Ipse autem respondens ait. Non sum missus: nisi ad oues que perierunt domus israel. Non q̃ et ad gentes nõ missus sit: sed primum ad israel missus. vt illis non recipientibus euangelium iusta fieret ad gentes translatio. Tu autem domine. ℟m.

IN te: sum cunctis miserationibus tuis domine abraham. in baculo meo trãsiui iordanem istũ. et nunc cum duabus turmis regredior. Libera me domine de manibus esau. Quia valde contremuit cor meum illum timens. ℣. Tu locutus es q̃. michi benefaceres / et dilatares semen meum sicut arenam maris. Libera. Gloria patri. Quia.

℣. Feriata ℟. O ꝛauit iacob et dixit. domine qui dixisti michi / reuertere in terram natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei. Quia valde eũ timeo. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerunt patres mei domine qui pascis me a iuuentute mea. Erue. Gloria. Quia. ℟m. ℣. Vidi dominum facie ad faciem. Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit. nequaq̃ vocaberis iacob: sed israel erit nomen tuum. Et salua. Gloria. Et salua. Hoc predictum ℟m. Dixit iacob. erit tertium ℟. quando primo dicitur de. ij. nocturno per ebdomad. et ℟. Vidi dominum. dicatur in sabbato. ante ℟m. Pater peccaui. Et si aliquod festum. ix. lect. in sabbato contigerit: tunc predictum ℟. scilicet Vidi dominũ. erit. in ℟. qñ vltimo per ebdo. dicitur de fe. q̃ tũc dicetur cũ Gloria patri. Et tunc ℟. Pater peccaui. / nisi anno preteriit. f. d. Ipse liberauit me. ℣. In laudibus. Aña.

DOmine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam. ℣. Miserere folio. xvj. aña. Dextera domini fecit virtutẽ. dextera domini exaltauit me. ℣. Confitemini. fo. ix. aña. Factus est aduitor meus deus meus. ℣. Deus deus. fol. vj. añ. Trium puerorum cantemus hymnum quem cantabant in camino ignis benedicentes dominum. ℣. Benedicite. folio. vj. añ. Statuit ea in eternum et in seculum seculi / precepit et non preteribit. ℣. Laudate. fo. vij. Chm. Rogamus vos hymnus. Audi benigne. ℣. Scuto circundabit. aña. Egressus iesus secessit in partes tyri et sydonis: et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicens. miserere mei domine fili dauid. ℣. Benedictus. Oratio. Deus qui conspicis. Ad. j. aña. Hesterdie discipuli iesu ad eum rogabant eum dicentes. dimitte eam quia clamat post nos. ℣. Deus deus meus respice. fol. vij. Ad. ij. añ. Non sum missus nisi ad oues que perierant domus israel. dicit dominus. ℣. Legem pone. folio. xj. Chm. Rogamus vos. ℟. et v. sicut in dominica precedẽti ad omnes horas dicuntur. Ad tertiam. antiphona. O mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti. ℣. Defecit. folio. xij. Capitulum.

HEc est voluntas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatione / vt sciat vnusquisq̃ vestrũ suum vas possidere in sanctificatione et honore. Ad. ix. añ. VAde mulier semel dixi tibi: si credideris videbis miracula. ℣. Mirabilia testimonia. fo. xvij. Capitulum

VOluntas dei est ne quis supergrediatur neq̃ circũueniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est dominus de his omnibus sicut predixi vobis / et testificati sum. Deo. g.

℣ Ad dñ. añ. Sede a dextris ℟s. Dixit dñs
to. xxxviij. cp̃m. Rogam⁹ vos. ℣. Esto no.
hy⁹. Ex moze docti. vt ℟. ℣. Angelis suis añ.
Dixit dominus mulieri chananee: nõ est bonum
sumere panem filiozum ⁊ mittere canibus ad man
ducandum. vtiq; dñe nam ⁊ catelli edunt de mic̃is
que cadunt de mensa domino; ſ̃ suo; ſ̃: ait illi ihesus
mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti.
℟s. Magnificat. oco. Deus qui cõspicis.
℣ Feria.ij.⁊ quotidie p ebdo. dicant ℣. et
℟. ad mat. scõm ozdinẽ noctur. hy. dñica
lis. ita tñ p ℟. ket. nõ omittãt. Lectio.j.

Gen 27 RVrsum isaac ad filium suum.
quomodo inquit tã cito inue-
nire potuisti fili mi? Qui respõ
dit. Voluntas dei fuit vt cito mi
chi occurreret quod volebam. Dixitq; isaac. Accede huc vt tangam te fili mi: et
probem vtrũ tu sis filius meus esau an
non. Accessit ille ad patrẽ: et palpato eo
dixit isaac. Vox quidem vox iacob est: sed
manus/manus sunt esau. Et nõ cognouit eum: quia pilose manus similitudinẽ
maiozis exp̃resserant. Lectio secunda.
BEnedicens ergo illi ait. Tu es fi-
lius meus esau? Respondit. Ego
sũ. At ille. affer inquit michi cibos de ve-
natione tua fili mi: vt benedicat tibi an
ma mea. Quos cũ oblatos comedisset:
obtulit ei etiã vinum. Quo hausto: dixit
ad eum. Accede ad me: ⁊ da michi osculũ
fili mi. Accessit/et osculatus est eũ. Sta-
timq; vt sensit vestimentozum illius fra
grantiam: benedicẽs ait. Ecce odoz filij
mei sicut odoz agri plen: cui benedixit
dominus. Det tibi deus de roze celi et de
pinguedine terre abundantiã frumenti
et vini ⁊ olei: ⁊ seruiãt tibi populi/⁊ ado
rent te tribus. Esto dominus fratrũ tuo
rũ: ⁊ incuruẽtur ante te filij matris tue.
Qui maledixerit tibi/sit ille maledictus:
et qui benedixerit tibi/benedictionibus
repleatur. Tu autem dñe. Lectio tertia.
QVi isaac sermonẽ impleuerat et
egresso iacob foras: venit esau/
coctosq; de venatione cibos intulit patri
dicẽs. Surge pater mi ⁊ comede de vena
tione filij tui: vt benedicat michi anima
tua. Dixitq; illi ysaac. Quis enim es tu?
Qui respondit. Ego sum filius tuus pri-

mogenitus esau. Expauit isaac stupoze
behementi: et vltra q̃ credi potest admi-
rans/ait. Quisigitur ille est qui dudum
captam venationẽ attulit michi/⁊ come
di ex omnib⁹ priusq̃ tu venires. benedixi
q; ei/⁊ erit benedict⁹? Tu añ. Ego prin
cipiũ qui ⁊ loquoz vobis. ℟s Benedict⁹. oco.
PResta quesum⁹ omnipotẽs deus
vt familia tua que se affligendo
carnem ab alimentis abstinet: sectan-
do iusticiam a culpa ieiunet. Per. ℣ Ad
desperas. añ. Qui me misit mecum est ⁊ non
reliquit me solum: quia que placita sunt ei facio
semper. ℟s. Magnificat. Oratio.
ADesto supplicationibus nostris
omnipotens deus: et quibus fi-
ducią sperãde pietatis indulges/conse
te misericoz die tribue benignus effectũ.
Per. ℣ Feria tertia. Lectio prima.

Gen 27 AUditis esau sermonibus pa-
tris: irrugit clamoze magno
⁊ cõsternat⁹ ait. Benedic etiã
et michi pater mi. Qui ait. Ve
nit germanus tuus fraudulẽter: ⁊ acce-
pit benedictionẽ tuã. At ille subiũxit. Ju
ste vocatũ est nomen eius iacob: supplã-
tauit enim me en altera vice. Primogeni
ta mea ante tulit: et nunc secundo surri-
puit benedictionem meã. Lectio secũda.
BVrsumq; ad patrem. nunquid nõ
reseruasti ait/⁊ michi benedictio-
nem? Respõdit isaac. Dominum tuum
illũ constitui. et omnes fratres eius ser-
uituti illius subiugaui. Frumento ⁊ vi-
no stabiliui eum: ⁊ tibi post hec fili mi vl-
tra quid faciam? Cui esau. Num vnam
tãtum benedictionẽ habes pater? Michi
quoq; obsecro vt benedicas. Tu. Lec. iij.
QUinq; ululatu magno fieret: mot⁹
isaac dixit ad eum. In pinguedi-
ne terre et in roze celi desuper: erit bene-
dictio tua. Viues gladio: ⁊ fratri tuo ser
uies. Tempusq; veniet: cũ excuties ⁊ sol-
uas iugum eius de ceruicibus tuis. Ode
rat ergo semper esau iacob: pro benedi-
ctione qua benedixit ei pater. Dixitq; in
corde suo. Venient dies luct⁹ patris mei:
et occidam iacob fratrẽ meum. Nũciata
sunt hec rebecce. Que mittens et vocans
iacob filiũ suum: dixit ad eum. Ecce esau

frater tuus minatur vt occidat te. Nūc ergo fili mi audi vocem meam: ⁊ consurgens fuge ad laban fratrē meū in aran: habitabisq; cū eo dies paucos/ donec requiescat furor fratris tui et cesset indignatio eius: obliuiscaturq; eorū que fecisti in eum/ postea mittam et adducā te inde huc. Dixitq; rebecca. Cur vtroq; orbabor filio in vna die? Dixit quoq; rebecca ad isaac. Tedet me vite mee: propter filias heth. Si acceperit iacob vxorē de stirpe huius terre: nolo viuere. Tu autē. Añā. Unus est enim magister vester qui in celis est dicit dominus. ℣. Benedictus. Oratio.

PErfice quesum⁹ domine benign⁹ in nobis obseruantie sancte subsidium: vt que te auctore facienda cognouimus te operante impleamus. Per.

℣ Ad vesperas añ. Qui maior est vestrum erit minister vester: quia omnis qui se exaltat humiliabitur dicit dns. ℣. Magnificat. Oro.

PRopiciare domine supplicationibus nostris ⁊ animarum nostrarum medere languoribus: vt remissione percepta/ in tua semper benedictione letemur. Per. ℣ Feria iij. Lectio prima

VOcauit ergo isaac iacob et benedixit eū: precepitq; ei dicens. Non accipere coniugem de genere chanaam: sed vade et profectus in mesopotamiā syrie/ ad domū bathuel patris matris tue: et accipe tibi inde vxorem de filiabus laban auunculi tui. Deus autem omnipotens benedicat tibi et crescere te faciat atq; multiplicet/ vt sis in turbas populorū. ⁊ det tibi benedictiones abrahā et semini tuo post te: vt possideas terrā peregrinationis tue/ quā pollicit⁹ est auo tuo. Lectio secunda

QUinq; dormisset eum isaac: profectus venit in mesopotamiam syrie ad laban filium bathuel syri fratrē rebecce matris sue. Uidēs autem esau q benedixisset pater suus iacob ⁊ misisset eum in mesopotamiam syrie vt inde vxorem duceret. ⁊ q; post benedictionem precepisset ei dicens/ non accipies cōiugem de filiabus chanaā. quodq; obediens iacob parentibus suis isset in syriam/ probans quoq; q non libenter aspiceret filias chanaam pater suus: iuit ad ismaelem ⁊ duxit vxorem: absq; his quas prius habebat melech filiam ismael filij abraham/ sororem nabaioth). Lectio tertia.

IGitur egressus iacob de bersabee: pergebat aran. Cumq; venisset ad quendam locum et vellet in eo requiescere. post solis occubitum: tulit de lapidibus qui iacebant/ et supponens capiti suo dormiuit in eodē loco. Uiditq; in somnis scalā stantē super terrā/ et cacumen illius celos tangebat: angelos quoq; dei ascendentes et descendentes per eam. et dominum innixum scale dicentem sibi. Ego sum dominus deus abrahā patris tui: et deus isaac. Terrā in qua dormis tibi dabo et semini tuo: eritq; germē tuū quasi pulvis terre. Dilataberis ad orientem ⁊ ad occidentem/ septentrionem ⁊ meridiem: ⁊ benedicentur in te ⁊ semine tuo cuncte tribus terre. Et ero custos tuus quocūq; perrexeris/ et reducam te in terram hanc: nec dimittam nisi complevero vniuersa que dixi. Tu autem. Añā. Ecce ascendimus hierosolymā ⁊ filius hominis tradetur ad crucifigendū. ℣. Benedicet⁹. Or.

POpulum tuum quesumus domine propicius respice: et quos ab escis carnalibus precipis abstinere/ a noxius quoq; vicijs cessare concede. Per.

℣ Ad vesperas añā. Credite autem mecum non est meum dare vobis: sed quibus paratum est a patre meo. ℣. Magnificat. Oratio.

DEus innocentie restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorū corda seruorum: vt spiritus tui feruore cōcepto: et in fide inueniantur stabiles/ et in opere efficaces. Per. In vnitate eiusdē spiritus sācti deus. ℣ Feria.v. Lectio prima.

CUmq; euigilasset iacob de somno: ait. Uere dominus est in loco isto: et ego nesciebam. Pauensq; ⁊ terribilis (inquit) est locus iste: non est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. Surgens ergo mane/ tulit lapidē quem supposuerat capiti suo/ et erexit in titulum/ fundēs oleum desuper: appellauitq; nomē vrbis bethel/ que prius luza vocabatur. Uouit etiam votum dicens. Si fuerit dominus mecum/

et custodierit me in via per quam ambulo/et dederit michi panem ad vescẽdum/et vestimentum ad induendũ/reuersusq; fuero prospere ad domum patris mei: erit michi dominus in deum/et lapis iste quem erexi in titulũ vocabitur domus dei.cunctorumq; que dederis michi/decimas offeram tibi. Tu autem. Lectio.ij.

Gen.29. PRofectus ergo iacob venit in terram orientalem:et vidit puteum in agro/tresq; greges ouiũ accubantes iuxta eum. Nam ex illo adaquabantur pecora:et os eius grandi lapide claudebatur. Morisq; erat vt cunctis ouibus congregatis/reuoluerent lapidem:et refectis gregibus rursum super os putei ponerent. Dixitq; ad pastores. Fratres vnde estis? Qui responderũt. De aran. Quos interrogans/nunquid (ait) nostis laban filium nachor?Dixerũt. Nouimus. Sanus ne est inquit? Valet inquiunt.Et ecce rachel filia eius/venit cũ grege suo.Tu autem. Lectio.iij.

DIxitq; iacob. Adhuc multũ diei superest: nec est tempus vt reducantur ad caulas greges. Ante date potum ouibus:et sic ad pastum eas reduci te. Qui responderunt. Non possumus donec omnia pecora congregentur/et amoueamus lapidem de ore putei: vt adaquemus greges. Adhuc loquebantur:et ecce rachel veniebat cum ouibus patris sui. nam gregem illa pascebat. Quam cum vidisset iacob et sciret consobrinam suam/ouesq; laban auunculi sui:amouit lapidem quo puteus claudebatur/et adaquato grege osculatus est eam.aña. Ego non ab homine testimoniũ accipio: sed hec dico vt vos salui sitis. psalmꝰ. Benedictus. Oratio.

PResta nobis quesumus domine auribus gratie tue:vt ieiunijs et orationibus conuenienter intenti/liberemur ab hostibus mentis et corporis. Per. Ad vesperas.aña. Opera que ego facio testimonium perhibent de me:quia pater me misit.ꝓs Magnificat. Oratio.

ADesto domine famulis tuis/et perpetuam benignitatem largire poscentibus: vt his qui te auctore et gubernatore gloriantur.et congregata restaures/et restaurata conserues. Per dominum. Feria sexta. Lectio prima

Gen.29. ELeuataq; voce fleuit et indicauit ei q̃ frater esset patris ei?: et filius rebecce. At illa festinans nũciauit patri suo. Qui cum audisset venisse iacob filium sororis sue/cucurrit obuiam ei.compleruisq; eum in oscula ruens: duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris: respõdit. Os meum es/et caro mea.Tu autem domine miserere. Lectio secunda.

ET postq̃ erpleti sunt dies mensis vnus: dixit ei. Num quia frater mꝰ es/gratis seruies michi? Dic quid mercedis accipias. Habebat vero filias duas:nomẽ maioris lya/minoris vero appellabatur rachel. Sed lya lippis erat oculis: rachel decora facie et venusto aspectu. Quam diligens iacob:ait. Seruiam tibi pro rachel filia tua minore:septem annis. Respondit laban. Melius est vt tibi eam dem:q̃ viro alteri. Mane apud me. Lectio tercia.

SEruiuit igitur iacob pro rachel septem annis:et videbantur illi dies pauci pre amoris magnitudine. Dixitq; ad labã. Da michi vxorem meam: quia iam tempus expletum est vt ingrediar ad illam. Qui vocatis multis amicorũ turbis ad cõuiuium/fecit nuptias: et vespere filiam suam lyam introduxit ad eum/dans ancillam filie sue/zelpham nomine. Ad quam cũ et mane iacob fuisset intrograssus:facto mane vidit lyam.et dixit ad socerum suũ. Quid est quod facere voluisti? Nonne pro rachel seruiui tibi? Quare lyam imposuisti michi? Respondit laban. Nõ est in loco nostro consuetudinis: vt minores ante tradamꝰ ad nuptias. Imple ebdomadam dierum huius copule:et hãc quoq; dabo tibi pro opere quo seruiturus es michi septem annis alijs. Acquieuit pacto et ebdomada transacta rachel duxit vxorem: cui pater seruam balam dederat. Tãdemq; potitus optatis nuptijs/amorem sequentis priori pretulit: seruiens apud eum septẽ annis alijs. aña.

Malos male perdet, et vineam suã locabit alijs agricolis: qui reddẽt ei fructum temporibus suis. ps. Benedictus. Oratio.

OAquesumus omnipotens deus: vt sacro nos purificante ieiunio sinceris mentibus ad sancta venture festa peruenire. Per dominum nostrum. ℂ Ad vesperas. añ. Querentes cum tenere timuerunt turbas. quia sicut prophetã eum habebant. ps. Magnificat. Oratio.

OAquesumꝰ domine populo tuo salutem mẽtis et corporis: vt bonis operibus inherendo tue semper virtutis merearur protectione defendi. Per dominum. ℂ Sabbato. Lectio prima.

Sabbo. VIdens autẽ dominus q̃ despiceret lyã aperuit vuluã eius: sororẽ sterili permanẽte. Que conceptum genuit filium: vocauitq; nomen eius ruben dicens. Vidit dominus humilitatẽ meam: nunc amabit me vir meus. Rursumq; concepit et peperit filium: et ait. Quoniam vidit dominus me haberi contemptui: dedit etiã istum michi. Vocauitq; nomen eius symeon. Cõcepit tertio ⁊ genuit aliũ: dixitq; Nũc quoq; copulabitur michi maritus meꝰ: eo q̃ pepererim illi tres filios. Et ideirco appellauit nomen eius leui. Quarto concepit ⁊ peperit filium: ⁊ ait. Modo confitebor domino. Et ob hoc vocauit eũ iudã: cessauitq; parere. Lectõ. ij.

QVerens autem rachel q̃ infecunda esset: invidit sorori et ait marito suo. Da michi liberos: alioquin moriar. Cui iratus respondit iacob. Num pro deo ego sum qui priuauit te fructu ventris tui? At illa. habeo inquit famulam balam: ingredere ad illam vt pariat super genua mea: et habeam et ea filios. Dedit itaq; illi balam in coniugium. Que ingresso ad se viro: concepit ⁊ peperit filiũ. Dixitq; rachel. Judicauit michi dominus ⁊ exaudiuit vocẽ meam: dans michi filium. Et ideirco appellauit nomen eius dan. Rursumq; bala concipiens peperit alterum: pro quo ait rachel. Comparauit me dominus cum sorore mea: et invalui. Vocauitq; eum nepthalim. Tu autem. Lectio tertia.

SEntiens lya q̃ parere desijsset: zelpham ancillam suã marito tradidit. Qua post conceptum edente filiũ: dixit. Feliciter. Et ideirco vocauit nomẽ eius gad. Peperit quoq; zelpha alterũ. Dixitq; lya. Hoc pro benedictione mea: beatam me quippe dicent omnes mulieres. Et propterea appellauit eum aser. Egressus autem ruben tempore messis triticee in agrum: reperit mãdragoras quas matri lye detulit. Dixitq; rachel. Da michi partem de mandragoris filij tui. Respondit lya. Parum ne tibi videtur q̃ preripueris maritum michi: nisi etiam mandragoras filij mei tuleris? Ait rachel. Dormiat tecum hac nocte: pro mandragoris filij tui. Redeũtiq; ad vesperã de agro iacob: egressa est in occursũ eius lya ⁊ ait. Ad me inquit intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filij mei. Dormiuitq; cũ ea nocte illa: et exaudiuit deus preces eius.

Sũ. iij. R. Pater peccaui in celum ⁊ coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnum de mercennarijs tuis. ℣ Quanti mercennarij in domo patris mei abundant panibus: ego autem hic fame pereo. Surgam et ibo ad patrẽ meum et dicam ei. Fac. Gloria. Fac. Si aliquod festum nouem lectionum hac die cõtigerit: hoc predictum R. eo anno preteritur. añ. Vadam ad patrem meum et dicam ei: pater fac me sicut vnum ex mercennarijs tuis. ps. Benedictus. Oratio.

OAquesumus domine nostris effectum tenuis salutarem: vt castigato carnis assumpta / ad nostrarũ vegetationem transeat animarũ. Per dominum nostrum.

℣ Dominica tertia quadragesime tota dicit hystoria. Feria. 4. et. 5. de festo. ix. lec. omnia de cõmuni vnius confessoris ⁊ pontificis secundũ vsum Sarũ. Feria 6. dicitur. i. R. fer. ⁊ alia. 2. in sabbato. ℣ Dnica. 3. ri. tota dicitur hyst. Feria. 4. 6. i. R. fe. et alia duo in sabbato. ℣ Dnica. 3. ri. tota dicitur hystoria: ⁊ festũ sancti gregorij differat in crastũ. 2. vespere erunt de festo ⁊ solemnis memoria de do. Feria. 5. dicitur. i. R. fe. ⁊ alia. 2. in. 6. fe. Sabba. de sancto edvvardo. ℣ Dnica. 3. ri. de seruitio do. ad. i. vesperas fiat memoria de sancto edvvardo. 2. vespere erunt de sancto cuthberto: ⁊ memoria de do. in. 5. fe. dicit. i. R. fe. ⁊ alia duo in. 6. feria. Sab. de annunciatio. 2. vespere erũt de festo ⁊ solemnis memoria de do. ℣ Do. 3. ri: tota dicitur hysto. ad. i. vesper. que erunt de festo fiat

solen.mēo.de do.feria.4.ō.1.℟.fe.et alia duo in
1 B sab. ¶ Dñica.3.xl.tota ō hysto. fer.3.et 4. de fe.
ir.lec.oia de cōi vnius confes.et ponti.in 6.fe. ō.1.
2 B ℟.fe.ꝫ alia duo in sab. ¶ Dñica.3.xl.tota ō hysto.
feria.4.ō.1.℟.fe.et alia duo.in.6.fe.et sabba.de
sancto grego.2.vel.erūt de fes.et solen.mēo.de do.
3 B ¶ Do.3.xl.tota ō hysto.ad.1.vel.que erunt de fe.
fiat solen.mēo.de do. fer.4.ō.1.℟.fe.et alia.2.in
4 B sab. ¶ Dñica.3.xl.de serui.do.ꝫ fes.sancti cuthberti
differat vsq; in.3.fe.et in.5.fe.ō.1.℟.fe.et alia.2.
5 B in sab. ¶ Do.3.xl.de ser.do.fe.4.ō.1.℟.fe.et alia
1 C 2.in sab. ¶ Do.3.xl. de ser.do.2.vel.erunt de sancto
dauid:et mēo.de do.fe.2.et.3.de fe.ir.lec.oia de cōi
vnius cōfes.et pontifi. fer.6.ō.1.℟.fe.et alia.2.in
2 C sab. ¶ Dñica.3.xl.de ser.do.et nichil de vigil. nisi
mēo.ad vel.et ad matu.de sancta maria. In.4.fe.
3 C ō.1.℟.fe. et alia duo in sab. ¶ Do.3.xl.tota ō hy.
4 C in.4.fe.ō.1.℟.fe. et alia duo in.6.fe. ¶ Dñica.3.
xl.tota ō hysto.et fes.sācti bndicti differat in crasti.
5 C feria.6.ō.1.℟.fe.et alia.2.in sabba. ¶ Do.3.xl.de
serui.do.fer.4.dicitur.1.℟.fe.et alia duo in.6.fe.
1 D ¶ Do.3.xl.de ser.do.et fes.sancti petri differatur in
2 D crasti.fer.6.ō.1.℟.fe.et alia duo in sab. ¶ Dñica
3.xl.de ser.do.et fes.sancti dauid differatur vsq; in
3.fe.fe.2.et.3.de fes.ir.lec. omnia de cōi vnius con-
fes.et pontifi.feria.6.ō.1.℟.fe.et alia.2.in sabba.
3 D ¶ Dñica.3.xl.de ser.do.fe.4.ō.1.℟.fe.et alia.2.
4 D in sab. ¶ Dñica.3.xl.de serui.do.fe.3.ō.1.℟.fe.et
5 D alia.2.i.5.fe. ¶ Do.3.xl.de ser.do. In.5.fe.ō.1.℟.
1 E fe.et alia duo in sab ¶ Dñica.3.xl.de ser.do.2.vel.
erunt de sancto mathia: et solen.mēo.de do. In.5.
fe.ō.1.℟.fe.ꝫ alia.2.in.6.fe.Sab.de sancto dauid
ir.lec.omnia de cōi vnius cōfes.et pontifi. In anno
bissextili ō in.3.fe.de sctō mathia.et tunc fe.6.ō.1.
℟.fe.et alia duo in sabba. Et abhinc vsq; ad incep.
hysto. In principio, accipietur.i. ℣. pro littera do.
2 E et inchoetur.ad.3.do.xl. ¶ Dñica.3.xl.de serui.do.
et fes.l.ced de.dille.in crastinū et omnia de cōi.fe.5.
3 E ō.1.℟.fe.et alia duo in sab. ¶ Dñica.3.xl.de serui.
4 E do.fe.5.ō.1.℟.fe.et alia duo in sab ¶ Dñica.3.xl.
de serui.do.in.4.fe.ō.1.℟.fe.ꝫ alia duo in sabba.
5 E ¶ Do.3.xl.de ser.do.fer.5.ō.1.℟.fe.et alia duo in
1 F sab ¶ Dñica.3.xl.de ser.do.et fes.l.mathie differat
in crastī.2.vel.erūt de apostolo:et solen.mēo.de do.
In.4.fe.ō.1.℟.fe.et alia duo in.5.feria.6. feria.6.
et sab.de fes.ir.lec.omnia de cōi vnius confes.et pon
tifi. In anno bissextili fiat seruitium de sancto ma-
thia.in.2.fe. Et tūc ab hac die vsq; ad incep.hysto.
In principio, accipietur.i. ℣. et inchoet ad.4.do.xl.
1 F ¶ Dñica.3.xl.de serui.do.et in.4.fer.ō.1.℟.fe.et
2 F alia duo in sab. ¶ Do.3.xl.de ser.do. feria.5.dicitur
4 F 1.℟.fe.et alia duo in sab ¶ Dñica.3.xl.de serui.do.
5 F feria.6.ō.1.℟.fe.et alia duo in sab ¶ Do.3.xl.de
ser.do.2.vel.erūt de annūciatiōe ꝫ solē.mēo.de do.
1 G fe.5.ō.1.℟.fe.et alia duo in sab. ¶ Do.3.xl.to.ō
hysto.fe.4.ō.1.℟.fe.ꝫ alia duo in sab.fe.5.et.6.
de fes.ir.lec. Omnia de cōi vnius confes.et pontifi.
2 G ¶ Do.3.xl.de seruitio do.fer.4.ō.1.℟.fe.et alia
3 G duo in sab. ¶ Dñica.3.xl.de seruitio do.2.vel.erūt
de fe.Lp. Ecce sacerdos.et solen.mēo.de do. In.5.
4 G fe.ō.1.℟.fe.ꝫ alia duo in sab. ¶ Do.3.xl.de seruī
tio do. In.6.fer.ō.1.℟.fe.et alia.2.in sab.fer.2.
de sancto edwardo. Ad.1.vel.fiat solē.mēo.de do.
Cāim. Beatus vir qui in sapiē. ¶ Dñica.3.xl.de 5 G
seruitio do.2.vespe.erunt de annūciatione ꝫ solen.
mēo.de do. In.5.fer.ō.1.℟.fe.ꝫ alia duo in sabb.

¶ Dominica.iij.xl. Ad vesperas. Asia.
Benedictus. ℣s. Ipsum. Capitulum.

Estote imitatores dei sicut filij chā Eph.5.
rissimi: et ambulate in dilectione
sicut et christus dilexit nos: et tradidit se
metipsum pro nobis oblationem et ho-
stiam deo in odorem suauitatis. ℟m.
Igitur ioseph ductus est in egiptum fuitq; dñs
cum eo. Per quem erat vir in rēctis prosperē agēs
℣. Misertus est enim deus illius: ꝫ omnia eius ope-
ra dirigebat. Per quem Gloria. Per. Hymnus.

Ecce tempus idoneum medicina
peccaminum quibus deum offen
dimus corde/verbis/operibus.
Qui pius ac propitius nobis pepercit
hactenus: ne nos cum nostris perderet/
tantis iniquitatibus.
Hunc igitur ieiunijs cum precibus ꝫ la-
chrimis: multisq; bonis alijs placemus
deuotissimi.
Vt nos a cunctis sordibus purgās or-
net virtutibus. angelicis et cetibus con-
tungat in celestibus.
Sit benedictus genitor: eiusq; vnigeni
tus cum spiritu paraclito trinus ꝫ vnus
dominus. Amē. ℣. Angelis suis. ān. Or-
dit pater penitenti filio stolam primam pariter et
anulū: nam et calciamenta illi tribuens celebrauit
magnū cōuiuiū. habemꝰ stolā primā in lauacro et
anulū fidei signaculū ℣s. Magnificat. Oco.

Quesumus omnipotens deus vo-
ta humilū respice: atq; ad defen-
sionem nostram/dexteram tue maiesta-
tis extende. Per dominū nostrū iesum.
¶ Ad completoriū. ān. Signatū est super
nos lumen vultus tui domine deus: dedisti letitiā
in corde meo. ℣s. Cum inuocarem. Capm.
Tu in nobis. ℟. In pace. Hymnus. Chri-
ste qui lux. ℣. Custodi nos. ān. Quia vita in
morte sumus quem querimus adiutorem nisi te do
mine qui pro peccatis nostris iuste irasceris. Sācte
deus: sancte fortis/sancte et misericors saluator:
amare morti ne tradas nos. ℣s. Nūc dimittis.
℣. Ne proicias nos in tēpore senectutis cum defe
cerit virtus nostra. ne derelinquas nos dñe. San-
cte deus. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces no
stras. Sancte fortis. ℣s. Qui cognoscis occulta

cordis: parce peccatis nostris. Sancte et miseri. Ipse ad finē ãe. Nec ꝓdicta ãn. ꝙ sup ꝓm. Nunc dimittis. per.rb. dies. ẏ. vero non dr̃ nisi in sab. et in dñicis et in fest. ir. let. et tr̃ primus et tertius. ẏ. a singulis clericis et parte chori dicuntur. secundus vero ẏ. et alia parte chori a solo clerico dicitur. Ita tamen ꝙ in sab. dicũtur in superiori gradu: et in dñicis in secũda forma. Similiter fiat in festis. ir. fe. In fest. autē tuplicib⁹ ad utrũq; cōplendum in superiori gradu dicãtur: loco nec habitu mutato. ℭ Ad matu. Inuit. In manu tua dñe. Omnes fines terre. ℟s. Venite. Hymnus.

QUarũ decus ieiunij / monstratur ꝙri celitus / quo christus auctor omnium cibis dicauit abstinens.

Hoc moyses charus deo legisq; lator factus est: hoc helyam per aera curru leuauit igneo.

Hinc danielis mysteria victor leonum viderat per hoc amicus intimus sponsitio hannes claruit.

Hec nos sequi dona deus exempla parsimonie / tu robur auge mentium dans spiritale gaudium.

Præsta pater per filium præsta per alumnum spiritum / cum his per cuncta tripli ci vnus deus cognomine. Amen. ℭ In primo nocturn. Ant. Seruite. ℟s. Beatus vir. Psal. Dñs. Dicet domino. Hat die in primo nocturn. et quotidie per ebdo. legantur lect. de ioseph usq; ad finem geneseos. quãdo de tẽpore alit agitur. Lectio prima.

IOseph cũ sedecim esset annorum pascebat gregem cũ fratribus suis adhuc puer: et erat cũ filijs bale et zelphe uxorũ patris sui. Accusauitq; fratres suos apud patrem: crimine pessimo. Israel autem diligebat ioseph super oēs filios suos / eo ꝙ in senectute genuisset eum: fecitq; ei tunicã polimitã. Videntes autem fratres eius ꝙ a patre plus cūctis filijs amaretur: oderant eũ. nec poterãt ei quicq; pacifice loqui. ℣. Videntes autem ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicentes. Ecce somniator venit. venite occidamus eũ: et videamus si prosint illi somnia sua. ẏ. Cumq; videssent ioseph fratres sui ꝙ a patre cunctis fratribus plus amaretur / oderant eum nec poterant ei quicq; pacifice loqui: unde et dicebant. Ecce somniator. Lectio ij.

ACcidit quoq; vt visum somnium referret fratribus suis: que causa maioris odij seminarũ fuit. Dixitq; ad eos. Audite somnũ meum quod vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro / et quasi consurgere manipulum meum et stare: vestros q; manipulos circumstantes adorare manipulum meũ. Responderunt fratres eius. Nunquid rex noster eris. aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo causa somniorum atq; sermonum: inuidie et odij comitẽ ministrauit. ℣. Dixit iudas fratribus suis. ecce ismaelite transeunt: venite venundetur et manus nostre non polluantur. Caro enim et frater noster est. ẏ. Cũq; abisset ruben ad puteum et non inuenisset eũ. scissis vestibus pergẽsq; ad fratres suos ait: puer non comparet: et ego quo ibo? Caro. Lectio tertia.

ALiud quoq; vidit somnũ: quod narrans fratribus / ait. Vidi per somnium quasi solem et lunam ⁊ stellas vndecim: adorare me. Quod cum patri suo ⁊ fratribus retulisset: increpauit eũ pater ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc somnũ fili quod vidisti? Nunquid ego et mater tua et fratres tui adorabimus te super terram? Inuidebant igitur ei fratres sui: pater vero rem tacitus cõsiderabat. Cũq; fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in sichẽ: dixit ad eum israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis: veni mittam te ad eos. Quo respondente / presto sum: ait. Vade ⁊ vide si omnia prospera sint erga fratres tuos et pecora: et renũcia michi quid agatur. Missus de valle ebron: venit in sichem. Inuenitq; eũ vir errantem in agro: ⁊ interrogauit eum quid quereret. At ille respondit. Fratres meos quero: indica michi vbi pascũt greges. Dixitq; ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui eos dicentes / eamus in dothaim. Tu autem. ℣. Videns iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cũ fletu et dixit. Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. ℟s. Congregatis autem cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire sed dixit. Fe. Alius. ẏ. per ebd. Vide si tunica filij tui sit an non. et cum vidisset

pater ait. Fera. Gloria. Fera. ¶ In.ij.nocturn. Bonorum. ℣. Conserua. fo.iiij.b. Ipse liberauit me. ¶ Hodie lectiones de sermone beati iohannis episcopi. Lectio prima.

De scrutinio defunctorum.

¶ Mittitur a patre iacob sanctissimo ioseph sanctus ad fratres/ qui salutem patris ad illos/ et ipsorum ad patrem referret/ vt inter absentes medius vtriusq; salutis nuncius extitisset: vt quod de semetipsis absentes scire non poterant/ ioseph referente cognoscerent. et disiunctos huius relatio iungeret/ quos locorum diuersitas separabat. Quē cū venientē de longe cōspicerēt: ecce (inquūt) ecce somniator ille. Venite itaq; & occidamus illum: & videamus quid portentant illi somnia eius. O nephanda rabies inquorum. Non licet ioseph non licet inq; impunitū esse q; bonus est: non licet meliorem tantū esse cum malis/ & quasi inuidi aliquid perdant/ aut dispendiū alicuius rei incurrant. Sic bonorū vita detrimentū est pessimorū/ zelant mansuetum inuidi/ modestum superbi/ probum improbi: mitem tumidi inimica emulatione lacescunt. Patitur ioseph sanctus innocens vite inuidiam: et emulos in se fratres sancta excitat vita. Bonū mali videre non possunt. Denicq; venientem ad se laterant/ seruunt/ necare festinant. Nolunt meliorem viuere: ne degeneres ipsi possent ip̄roperia sustinere. Cur innocentē zelas inimica fraternitas? Cur inuides bono? Cur pati simplicē non potes? Cur modestū persequeris? Cur probum non diligis? Cur rea innocētis sanguinis inueniris? Saltē distractus aliquatenus viuat: ne in te accusator innocens sanguis vt cayn aliquando existat. Serua tibi serua inimica fraternitas viuū: quem sentias aliquando placatum. Serua incolumem: quem necessitatis tēpore inuenias prouisorē. Forsitan enim aduenient tempus: quo eū seruum fecisse poeniteat/ parricidiū non perpetrasse collibeat. Leuius crimē est sanctum seruituti adduci: grauius nichil est innocentem animā iugulare. In seruo quod curetur inuenies: in parricidio non reperies quod excuses. Multis prudes/ si istum distraxeris: tibi nocueris/ si innocentem animam iugulaueris. Rm.

Ioseph dum intraret in terram egypti. linguam quam non nouerat audiuit. Manus eius in laboribus seruierunt. et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam, ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus eius. Lectio quinta.

Distrahitur igitur ioseph sanctus in egyptum: accepturus totius prouincie dominatū. Venūdatur in seruum/ in famulū adducitur: in innocentem fraterna crudelitas operatur. Suscipit seruitutis notā: quem dñs p̄parabat ad gloriam. Humiliatur ad tempus: imminenti tēpore regnaturus. Ministrat vt seruus: vt famulus paret. Domestica complet officia/ nec obsequendo deest in aliquo: vt humilitate perciperet quicquid illi ingenue mentis gloria p̄stitisset. Adeo tantum sublimatur in domum/ tantū famulis cunctis p̄fertur/ tantū a seruis omnibus honorat̄: vt quantum ei dñs/ tantū ipse familie imperaret. Fit rector & p̄positus domus/ fit cunctis imperās solus: fit domestice cure aptissimus. Sed his prosperis celesti dono concessis: tentatio inimica non defuit. Pudicum iuuenem matrona apperit impudica. vt diabolus qui in eius necem fratres armauerat: contra eum armaret et feminam. Sed tam hec dei iudicio concidit: q̄ fratres deus ab eius parricidio separauit. Deinde solum sola aggreditur: & cum casto puero incesta mulier fabulatur. Tādem (inquit) querens optatum tempus inuenit: ad cupiditatem voluptatis implende aptissimum silentium reperi. Nullus inter nos arbiter testis exstitit/ nec maritus reperit/ nec familia recognouit: nec aliquis de externis interuenit. Inter nos solūmodo causa est: nullus potest existere qui possit quod gerimus indicare. Fac queso quod peto/ erple animum cupientem vt posco: desiderantis p̄ces ne asperneris ero. Ego te muneribus onerem/ ego te marito commendem: ego te libertate condonem. Nec quisq; michi te cario? poterit inueniri: si michi quod desidero contigerit adipisci. Frustra (inquit ioseph)

frustra uteris inimica tentatio: frustra me innocentem appetis frustra castissimo michi lasciue uerba immittis. Ego enim quod loqueris fugio: quod queris nolo/quod desideras perhorresco. Soli metuo in celestibus deum: cuius discipli nam seruo integritatem diligo/castitatem custodio. Si enim domus uestre totam potestatē accepi/si michi preter te meus dñs denegauit: quomodo faciam istud quod dicis/ut dominatorem deum/et patronū tam liberalem offendam? Nam si in me pter mendatium crimen cōuerteris/et quod nolo me uoluisse defenderis: dei erit liberare/quem in presenti desidero non offendere. Ben. Memento mei dum bene tibi fuerit. Et suggeras pharaoni ut educat me de isto carcere. quia furtum sublatus sum: et hic innocens in lacū missus sum. h. Tres enim adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerij tui/et restituet te in gradum pristinū: tunc memento mei. Et sug. Lectio.vj.

IGitur postq̄ ioseph mulieris blandientis illecebras/et serpentinum horis colloquia aspernatus respuit: detentus ab eadem relictis uestibus fugit. Que cum se publicatam conspiceret/uociferata clamauit/et factinus quod uicio sa mente cōceperat/in innocentem ipsa conuertit: et cum uoluisse quod ipsa non potuit/accusauit. Fugit igitur ioseph/fugit inq̄ nudus: pudicicia et castitate uestitus. Fugit relictis uestib⁹: innocentia qua uicerat tectus. Et cui impudica mulier indumenta detrahere at: cum sanctitas ipsa tegebat. Habe detestāda mulier uestimentā que tenes: habe eruuias quas in argumentum defensionis false tulisti/habe apud te testimoniū pudici uictoris. Confinge falsa/calūmias necte/marito persuade: conscientiā tuam non fallis/qua superatā te ab innocente cognoscis. Letabatur interea ioseph pudicitie perfecisse bellum: peregisse castitatis p̄lium/pugnā innocentie superasse In qua pugna lasciuia uincitur: calcatur petulantia. Omnis impudicitia detruncatur/triumphat castitas: integritas gaudet/uictrix innocētia coletatur. Sed postq̄ maritus aduenit: detestanda mulier quam libido nuper in pernitiem innocētis accēderat/in eius mor accusationē erurgit. Gestabat nāq; in facie terrima mulier dubios et ancipites uultus/et alterna colorīs intētio rubor pallorī cōmixtus/diuersos mentis estus uerbis trementibus p̄ferebat: ut uideres et conscientiā uicti facinoris aperiri/et innocenti accusationem rapido furore aptari. En (inquit) quem nobis seruum intuleras/en cui uniuersam domū et omnia tua gubernanda crediderās: hic mei pudoris latro/hic pudicicie hostis/hic castitatis extitit p̄do. Quē uir luctando expulit: uociferando cauit/pugnando deuicit. Putauit me quoq; sibi negandā non esse: cui totū quicquid possides tradidisti. Tunc maritus furias in se incestē transfert mulieris: tunc inflāmatur insania tūc seuitia excitatur. Uir ab iniuria abstinet manus/uir sese regit/uir cohibet: meditatur conuenientia sceleri tanto supplicia. Obtinet apud eum falsitas ueritas p̄mitur: in custodiā innocens q̄ reus esse noluit relegatur. Cur in innocentem grassaris importuna tentatio? Cur appetis iustū? Cur sanctū p̄sequeris? Ioseph enim innocentia reus est non culpa: castitate non adulterio offendit. Custoditi pudoris: non uiolati hostis est. Cum passus est ipse non fecit. iniuriam accepit: non irrogauit: peccauit quia peccare noluit/non quia peccauit. Quin immo penā meruit/quia peccare pertimuit: et licet in carcere iustus conjiciatur in uincula/in custodiā relegetur/iniuria iniurioſi est/non innocentis. pena ledentis est/non lesi. Supplicū si meruit patior: si non meruit. ille patitur qui irrogauit. Reum peccatum non pena castigat. Spectat suū supplicium: qui quod patitur non meretur. Sine pena torquetur: qui interim quod meretur non patitur. Adeo tormentum quod irrogas pateris/quod tribuis sentis: quod infers ipse toqueris. Nec ulla tibi solatia poterunt subuenire: nisi iustum a pena uoluer is reuocare. Interea ioseph in carcerem traditur/in custodia relegatur: exultat et gaudet. Exultat inq̄ victor⁊ liber/

erultat domesticam calcasse calūniam: erultat pudicicie obtinuisse victoriā. Licet in carcere morari illesum: quem lasciua mulier fecerat reum. Licet hic sine periculo deuersari: quod apud suos non licuit domi. Fit ioseph in custodia tutus: in carceris loco securus. Domi cum calumnia nonnūq̄ aptatur: in custodia innocenti securitas inuenitur. In carcere enim nullus appetit: nullus alieno crimine oneratur. Innocēs illic tēpus erpectat. reus iudiciū: nec aliena quēq̄ opprimunt crimina. quia nec bona malis nec mala bonis deputātur aliena. Introit custodiā ioseph sanctissimus visitator: magis q̄ reus. prouisor: non socius. medicus: non egrotus. Adeo fit cunctorum prepositus: fit prouidens omnibus solus: fit in reorum solatium procuratus. Gaude innocentia et erulta. Gaude inq̄ quia vbiq̄ illesa es: vbiq̄ secura. Si tentaris proficis: si humiliaris erigeris: si pugnas vincis: si occideris coronaris. Tu in seruitute libera es: in periculo tuta: in custodia leta. Tibi omnis reatus addicitur: tibi vniuersa subiugantur. Te potentes honorant: suscipiūt principes: magnates erquirunt: etiam illi te nonnūq̄ deliderant: qui impugnāt. Tibi boni parent: mali inuident. zelāt emuli: inimici succumbunt. Nec vnq̄ poteris victrix non esse: etiam si inter homines iudex iustus defuerit. Tu autem. Rm.

Dixit ruben fratribus suis: nūquid non dixi vobis nolite peccare in puerū, et non audistis me. Ecce sanguis eius erquiritur. ℣. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrum: videntes angustiam anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus. Ecce sanguis. Gloria. Ecce. ¶ In iij. noc. ān. Preceptum ꝑs. Celi enarrant ℔o. b. ℣. Scapulis suis. ¶ Secundū Lucam. rj.

Luc. ri.

IN illo tempore. Erat iesus eiiciens demonium: et illud erat mutū. Et cum eiecisset demonium: locutus est mutus: et admirate sunt turbe. Et rel. Sermo er cōmentario venerabilis bede pbri.

Demoniacus iste apud matheū non solum mutus: sed et cecus fuisse narratur. Curatusq̄ dicitur a domino: ita vt loqueretur et videret. Tria generalia signa: simul in vno homine perpetrata sunt. Cecus videt: mutus loquitur: possessus a demone liberatur. Quod et tunc quidē carnaliter factū est: sed et quotidie completur in conuersione credentiū. vt erpulso primū demone: fidei lumen aspiciant: deinde ad laudes dei tacentia prius ora laxentur. Quidem autem er eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorū: eiicit demonia. Non hoc aliqui de turba: sed pharisei calumniabantur et scribe: sicut alij euāgeliste testantur. Tu autem. Rz.

Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrū: videntes angustiam anime eius dum deprecaretur nos: et non audiuimus. Idcirco venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis: nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerū: et non audistis me. Idcirco venit. Lectio octaua.

Turbis quippe (que minus erudite videbantur) dñi semper facta mirantibus: illi contra vel negare hec: que vel negare nequiuerant. sinistra interpretatione peruertere tentabāt: quasi hec non diuinitatis sed immundi spiritus opera fuissent: id est beelzebub qui deus erat acharon. Nam beel quidem ipse est baal: zebub autem musca vocatur. Nec iurta quedam mendosa exemplaria. vel l: littera: vel d: in fine nominis est scribēda: sed b. Beelzebub ergo baal muscarum: id est vir muscarum: siue habens muscas interpretatur. Ob sordes videlicet immolatiū cruoris: et cuius spurcissimo ritu vel nomine principem demoniorū cognominabant. Tu autem. Rz.

Tollite hinc vobiscum munera et ite ad dominū terre: et dum inueneritis adorate eum super terram. Deus autem meus faciat vobis cum placabilem. et remittat et hunc fratrem vestrum vobiscū et eum quem tenet invinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugibus in vasis vestris: et deferte viro munera. Deus autem. Lectio nona.

Et alij tentātes: signū de celo querebant ab eo. Vel in morem helye ignem de sublimi venire cupiebāt: vel in similitudinem samuelis estuo tempore/

mugire tonitrua / choꝛuscare fulgura / imbꝛes ruere / quasi non possent ꝙ illa ea lumniari et dicere / et occultis et variis aeris passionibꝰ accidisse. At tu qui cælũ maris ea que oculis vides / manu tenes / veritate sentis: quid facies de hisque de cælo venerint? Cui ꝙ respondebis: et imagos in egypto multa signa fecisse de cælo. Ipse autem vt vidit cogitationes eorum: dixit eis. Omne regnũ in seipsum diuisum desolabitur: et domus supꝛa domum cadet. Non ad dicta sed ad cogitata respondit: vt vel sic cõpelleꝛetur credere potẽtie eiꝰ qui coꝛdis videbat occulta. **Tu.** ℟. Loquens ioseph fratribus suis: dixit. Pax vobis nolite timere, pꝛo salute enim vestra misit me dñs ante vos. ℣. Eleuauitq; vocem cum fletu: quam audierunt egyptii omnisq; domus pharaonis: et dixit fratribꝰ suis. Pax vo. Gloꝛia. Pꝛo. **Feria.** ℟. Ille est frater vester minimus de quo dixeratis mihi: deus misereatur tui fili mi. Festinauitq; in domũ et ploꝛauit. Quia erumpebant lachryme et non poterat se continere. ℣. Extollens autem ioseph oculos vidit beniamin stantem, cõmota sunt omnia viscera eius super fratrem suũ. Fe. Gloria. Quia. ℟. Dixit ioseph vndecim fratribus suis. ego sum ioseph quem vendidistis in egyptum adhuc viuit pater noster senioꝛ de quo dixeratis mihi. Ite adducite eum ad me: vt possit viuere. ℣. Biennio est ꝙ cepit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinq. Ite. Gloria. Ite adducite. ℟. Nunciauerũt iacob dicentes ioseph filius tuus viuit et ipse dominabitur in totam terram egypti / quo audito reuixit spiritus eius et dixit. Sufficit mihi. Vadam et videbo eum antẽq̃ moꝛiar. ℣. Cumq; audisset iacob ꝙ filius eius viueret: quasi de graui somno exigilans ait. Sufficit. Gloꝛia. Tua. ℣. Ipse liberauit me. **In laudib⁹.** ān.

Fac benigne in bona voluntate tua / vt edificentur mure hierusalem. ℘s. **Miserere.** fol. xvi. ān. Dñs michi adiutoꝛ est non timebo quid faciat michi homo. ℘s. **Confitemini.** fo. xi. ān. Deus misereatur nostri et benedicat nobis. ℘s. **Deus deus.** fol. xvi. ān. Cum virtutis sue oblitus est ignis; vt pueri tui liberarentur illesi. ℘s. **Benedicite.** fol. xvi. ān. Sol et luna laudate deũ: quia exaltatũ est nomen eius solius. ℘s. **Laudate.** f. xvi. Cp. **Estote.** ℣.

Iesu quadragenarie dicatoꝛ abstinentie: qui ob salutem mentium hoc sanxeras ieiunium.

Quo paradiso redderes seruata parcimonia quos inde castrimargia illecebꝛosa depulit.

Adesto nunc ecclesie / adesto penitentie / que pꝛo suis excessibꝰ oꝛat pꝛsulis fletibꝰ.

Cui retroacta crimina tua remitte gꝛa et a futuris adhibe custodiã mitissime.

Cui experiari annuis ieiunioꝛũ victimis: tendamus ad paschalia digne colenda gaudia.

Pꝛesta pater per filium. ℣. Sexto circum. **Ana.** Ejecto autem cum ejecisset demonium locutus est mutus: et admirate sunt turbe. ℘s. **Benedictus.** Oratio. **Quesumus omnipotens deus.** Ad. i. ān. Si in digito dei ejicio demonia: profecto venit in vos regnum dei. ℘s. **Deus deus meus** ref. f. viij. Ad. ij. ān. Dum fortis armatus custodit atrium suũ. in pace sunt omnia que possidet. ℘s. **Legem pone.** fo. xj. Cap. **Estote.** ℣. Bonũ michi domine Chorus pꝛosequatur totũ ꝙ humiliasti me. Bonũ michi lex oꝛis tui super milia auri et argenti. Clericus dicat ℣. Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua. Bo. Gloꝛia. Bo. ℣. Dicet dñs. Ad vi. ān. Qui non colligit mecum dispergit: et qui non est mecum contra me est. ℘s. **Defecit.** Cap.

Fornicatio autem aut omnis immũditia / aut auaricia / nec nominetur in vobis sicut decet sanctos. Kyrie. Seruus tuus Chorus pꝛosequatur totũ ℟. ego sum. Da michi intellectũ dñe. Cleri. ℣. Vt discam mandata tua. Da michi. Gloꝛia. Seruus. ℘sus. Ipse liberauit me. **Ad nonã.** Ana. Cum immũdus spiritus exierit ab homine: ambulat per loca inaquosa querens requiem et non inuenit. ℘s. **Mirabilia.** fol. xvij. Capitulũ.

Hoc autem scitote fratres intelligentes ꝙ omnis fornicatoꝛ / aut immũdus aut auarus quod est idolorũ seruitus: non habet hereditatẽ in regno christi et dei. ℟. Septies in die Chorus totum pꝛosequatur laudem dixi tibi dñe. Deus meus ne perdas me. Cleri. ℣. Erraui sicut ouis que peꝛierat / require seruũ tuũ dñe / quia mandata tua non sum oblitus. Deus. Gloꝛia. Septies. ℣. Scapulis suis. Het ℟. pꝛedicta super horas supꝛadicto modo per. vi. dies dicãt. **Adhel.** ān. Sede a dextris. ℘s. **Dixit dñs.**

℣. Estote. ℟. Educ de carcere Chorus prosequatur: animã meam. Ut confitear tur nomini tuo dñe Cleri. ℣. Periit fuga a me: et non est qui requirat animã meam. Ut confi. Gloria. Cho. repetatur ℟ Educ. Hoc predictũ ℟. dicatur quotidie adven. per hanc ebdoñ. quando de feria agitur. hyn. Ecce sacerdos idoneus. ℣. Angelis suis. ãn. Extollens quedam mulier vocem de turba dixit. beatus uenter qui te portauit: et ubera que suxisti. at ihesus dixit. quinimmo beati qui audiunt verbum dei. et custodiunt illud. ps. Magnificat. Oco. Quesumus ops de⁹. Supradictus ordo hymnorũ huius dominice seruetur per quinderim dies. ꝛc. ¶ Feria. ii. et quotidie per ebdoñ. dicuntur ℣. et ℟. ad matut. secundũ ordinem notetur. hystor. dñicalis: ita tamen q̃ ℟. ferialia non omittantur. utẽ dictum est in prima ebdo. aduen. dñi. Et si nullũ fest. ir. lec. per hanc ebdo. contigerit: tunc primum ℟. feriale: scilicet. Iste est frater. erit tertium in quarta fe. et alia duo ℟. fe. in sabba. dicuntur. Si aliquod fest. ir. lec. in aliqua fe. per hanc ebdo. contigerit. tunc primũ ℟. feriale erit tertiũ. quando primo dicitur de. iij. noc. et alia duo ℟ia. ferialia dicũtur quando ultimo dicitur de fe. per ebdoñ. Si autem tantũ. ii. fe. per hanc ebdo. vacauerit. tunc primũ ℟. feriale erit tertiũ quãdo de. ii noct. dicitur/ et alia duo ℟. feria. dicũtur loco octaui et nom ℟. quando ultimo dicit de feria. Si uero nullum festum. ir. lect. per hanc ebdoma. contigerit: tunc dicetur primũ ℟. in quarta fest. et alia duo in sabbato: ut supra dictum est. Lectio prima.

Genesis 37.

DErrexit ergo ioseph post fratres suos: et inuenit eos in dothaim. Qui cum uidissent eum procul/ anteqũ accederet ad eos: cogitauerũt eum occidere/ et mutuo loquebantur. Ecce somniator uenit. uenite occidamus eum et mittamus in cisternam ueterem: dicemusq; fera pessima deuorauit eum. et tunc apparebit quid prosint illi somnia sua. Tu autem. Lectio secunda.

HAbiens autem hoc ruben: nitebatur liberare eum de manibus eorum/ et dicebat. Non interficiatis animam eius. nec effundatis sanguinẽ: sed proiecite eum in cisternam hanc que est in solitudine/ manusq; uestras seruate innocuas. Hoc autem dicebat/ uolens eripere eum de manibus eorum: et reddere patri suo. Confestim igitur ut peruenit ad fratres: nudauerunt eum tunica talari et polimita. miseruntq; in cisternam que non habebat aquam. Et sedentes ut comederent panem: uiderunt uiatores ismaelitas uenire de galaad/ et camelos eorum portantes aromata et resinam et stacten in egyptum. Tu. Lectio tertia.

DIxit ergo iudas fratribus suis. Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrũ/ et celauerimus sanguinem ipsius? Melius est ut uenundetur ismaelitis/ et manus nostre non polluantur: frater enim et caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus eius: et pertransuntibus ismaelitis negotiatoribus/ extrahentes ioseph de cisterna uendiderunt eum ismaelitis: triginta argenteis Qui duxerunt eum in egyptum. Reuersusq; ruben ad cisternã non inuenit puerum: et scissis uestibus pergens ad fratres suos/ ait. Puer non cõparet: et ego quo ibo? Tulerũt autem tunicam eius/ et in sanguine hedi quem occiderant/ tinxerunt: mittentes qui ferrent ad patrem et dicerẽt. Hanc inuenimus: uide utrum tunica filii tui sit/ an non. Quã cũ agnouisset pater: ait. Tunica filii mei est/ fera pessima comedit eum: bestia deuorauit ioseph. Tu autem. ãn. Amen dico uobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua. ps. Benedictus. Oratio.

QOrdibus nostris quesumus domine gratiã tuã benignus infunde: ut sicut ab escis corporalib⁹ abstinemus ita quoq; sensus nostros a noxiis retrahamus ereptibus. Per. ¶ Ad. iii. Cpm.

Esaie. i.

LAuamini/ mundi estote/ auferte malũ cogitationũ uestrarum ab oculis meis: quiescite agere peruerse/ discite benefacere. ℟. Bonũ. ¶ Ad. vi. Cpm.

Esaie. i.

QUerite iudicium/ subuenite oppresso/ iudicate pupillo/ defendite uiduam: et uenite et arguite me dicit dñs. ℟. Seruus. ¶ Ad nonã. Capitulũ.

Marc. 1. SI fuerint peccata vestra vt coccinum quasi nix dealbabuntur/et si fuerint rubra quasi vermiculus: velut lana alba erunt. Hec cap. predicta dicuntur super horas in ferijs vsq; ad passionem dñi: quando de feria agitur. ℣ Ad vesp. ān. Iesus autem transiens per medium illorum ibat. ℟ Magnificat. Oratio.

SVbueniat nobis quesumus domine misericordia tua: vt ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi/te liberante saluari. Per dominū nostrū. ℣ Feria tertia. Lectio prima.

Gen. 39. VSitur ioseph ductus est in egyptum: emitq; eum phutiphar eunuchꝰ pharaonis princeps exercitus/vir egyptius de manu ismaelitarum/a quibus perductus erat. Fuitq; dominus cum eo: et erat vir in cunctis prospere agens. Habitabatq; in domo dñi sui/qui optime nouerat esse dominū cum eo: ⁊ omnia que gereret ab eo dirigi in manu illius. Inuenitq; ioseph gratiam coram domino suo/et ministrabat ei: a quo prepositus omnibus gubernabat creditam sibi domū/et vniuersa que ei tradita fuerāt. Benedixitq; dominus domui egyptij propter ioseph/et multiplicauit tam in edibꝰ q̄ in agris cunctam eius substantiam: nec quicq; aliud nouerat/nisi panem quo vescebatur. Tu autem. Lectio secunda.

ERat autem ioseph pulcher facie: et decorus aspectu. Post multos vero dies/iniecit domina sua oculos in ioseph: et ait. Dormi mecum. Qui nequaq; acquiescens operi nephario: dixit ad eam. Ecce dñs meus omnibus michi traditis/ignorat quid habeāt in domo sua: nec quicq; est quod in mea non sit potestate/vel non tradiderit michi preter te que uxor eius es. Quomodo ergo possū malum hoc facere/et peccare in dominum meū? Huiusce modi verbis per singulos dies et mulier molesta erat adolescenti: et ille recusabat stuprum. Accidit autē vt quadā die intraret ioseph domum/⁊ operis quippiam absq; arbitris faceret: et illa apprehendens lacinia vestimenti eius diceret. Dormi mecū. Qui relicto in manibus eius pallio: fugit/et egressus est foras. Lectio tertia.

CVmq; vidisset mulier vestem in manibus suis/et se esse cōtemptā: vocauit homines domus sue/⁊ dixit ad eos En introduxit virum hebreum: vt illuderet nobis. Ingressus est ad me: vt coiret mecū. Cumq; ego succlamassem/et audisset vocem meam: reliquit pallium quod tenebam: et fugit foras. In argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito reuertenti domū: et ait. Ingressus est ad me seruus hebreus quem duxisti: vt illuderet michi. Cumq; audisset me clamare: reliquit pallium/⁊ fugit foras. His auditis dominus/et nimium credulus verbis coniugis/iratus est valde: tradiditq; ioseph in carcerem. vbi vincti regis custodiebantur/et erat ibi clausus. Fuit autem dominus cum ioseph: et misertus illius/dedit ei gratiā in conspectu principis carceris. Qui tradidit in manibꝰ ipsius vniuersos vinctos: qui in custodia tenebantur. Et quicquid fiebat sub ipso erat: nec nouerat aliquid cū eius ei creditis. Dominus enim erat cū illo: et omnia opera eius dirigebat. ān. Si duo ex vobis consenserint super terrā de omni re quamcunq; petierint fiet illis a patre meo qui in celis est: dicit dñs. ℟ Benedictus. Oratio

EXaudi nos omnipotens ⁊ misericors deus: et continentie salutaris propitius nobis dona concede. Per. ℣ Ad vesperas. ān. Vbi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo: in medio eorum sum dicit dñs. ℟ Magnificat. Oratio.

CVstodi nos domine protectione defende: et ab omni semper iniquitate custodi. Per dominum nostrum. ℣ Feria quarta. Lectio prima.

Gen. 40. ACcidit ergo vt peccarent duo eunuchi/pincerna regis egypti: et pistor suo domino. Iratusq; contra eos pharao (nam alter pincernis preerat alter pistoribꝰ:) misit eos in carcerem principis militū/in quo erat vinctus et ioseph. At custos carceris tradidit eos ioseph: qui ⁊ ministrabat eis. Aliquantulū temporis flu-

rerat: & illi in custodia tenebantur. Vide runtq; ambo somnium nocte vna: iurta interpretationem cõgruã sibi. Adquos cum introisset ioseph mane et vidisset eos tristes: scisitatus est dicẽs: Cur tristior est hodie solito facies vestra? Qui responderunt. Somnũ vidimus: et non est qui interpretetur nobis. Lectio ij.

DIritq; ad eos ioseph. Nunquid non dei est interpretatio? Referte michi quod videritis. Narrauit prior prepositus pincernarum somnũ suum. Videbam coram me vitem/in qua erant tres ppagines crescere paulatim in gemmas/et post flores vuas matuescere/ calicemq; regis in manu mea. Tuli ergo vuas. et expressi in calicem quem tenebam: et tradidi poculum pharaoni. Respondit ioseph. Tres ppagines/tres adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerij tui/et restituet te in gradum pristinum: dabisq; calicem regi iurta officium tuũ sicut facere ante consueueras. Tantum memento mei dum bene tibi fuerit: quia innocens in lacum missus sum. Videns pistorum magister q; prudenter somnium dissoluisset: ait. Et ego vidi somnium q; haberem tria canistra farine super caput meũ/et in vno canistro quod erat excelsius portare me ocs cibos qui fiunt arte pistoria: aues q; comedere ex eo. Respondit ioseph. Hec est interpretatio somnij. Tria canistra tres adhuc dies sunt/post quos auferet pharao caput tuum/ac suspendet te in cruce: et lacerabunt volucres carnes tuas. Tu autem. Lectio tertia.

EXinde die tertius natalicius erat pharaonis. Qui faciens grande conuiuium pueris suis/recordatus est inter epulas magistri pincernarũ/et pistorũ principis/restituitq; alterum in locum suũ vt porrigeret ei poculũ: alterũ suspendit in patibulo/vt coniectoris veritas probaretur. Et tamen succedentibus prosperis: prepositus pincernarum
Gen.4. oblitus est interpretis sui. Post duos annos: vidit pharao somnũ. Putabat se stare super fluuiũ de quo ascendebant septem boues pulchre et crasse nimis: sequebanturq; alie septẽ fede & macilente. Misit ergo ad sapientes egypti: nec erat qui interpretaretur. Tunc demũ reminiscens magister pincernarũ ait. Confiteor peccatũ meum. Iratus rex seruis suis: me et magistrum pistorum misit in carcerem. Erat autem ibi puer hebreus cui narrantes somnia nostra: audiuimus quod postea probauit rei eventus. Tu.ãn. Audite et intelligite traditiones quas dãs dedit vobis. ps. Benedictus. Oratio.

DEsta nobis quesumus domine/ vt salutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoq; vicijs abstinentes/propitiationem tuam facilius impetremus. Per dominum. Ad vesperas. ãn. Non lotis manibus mãducare non coinquinat hominem. ps Magnificat. fo.xlvj. Oratio.

COncede quesumus omnipotens deus/vt qui protectionis tue gratiã querimus: liberati a malis omnibus/ secura tibi mẽte seruiamus. Per dominũ.

Feria quinta. Lectio prima.

EDuctus itaq; ioseph de carcere: stetit coram pharaone. Cui cum rex somnia retulisset: respondit dicẽs. Septem boues pulchre et septem spice plene: septẽ vbertatis anni sunt. Septem autem macilente: septem anni sunt venture famis. Septem enim anni venient magne fertilitatis: quos mox sequentur septem anni magne sterilitatis. Nũc ergo prouideat rex virum sapientem/et prefician eum terre egypti: vt quinta pars fructuũ annis sterilitatis seruetur. Tulit autem rex anulum de manu sua/et dedit in manu ioseph: fecitq; eũ sedere in curru suo/ vt eum scirent esse prepositum vniuerse terre egypti. Tu autem. Lectio secũda.

DEscenderunt igitur fratres ioseph in egyptũ cum aliis qui porgebant ad emendum: preualuerat enim fames in omni terra. Cumq; adorassent eum fratres sui et ille agnouisset eos/cũ illi eum non cognouissent: quasi ad alienos durius loquebatur/interrogãs eos vnde venissent? Qui responderunt. De terra chanaan: vt emamus victui necessaria venimus. Recordatus itaq; som-

morum que olim viderat: ait ad eos. Per salutē pharaonis exploratores estis: vt videatis infirmiora terre venistis. Non est ita (inquiunt) dñe / sed nos serui tui omnes sumus filij viri vnius: pacifice venimus / nec quicq̄ famuli tui machinantur mali. Duodecim (inquiunt) serui tui fratres sumus: filij viri vnius. Minimus cum patre nostro est: & alius non est super. Tu autem. Lectio tertia.

DIxit autē ioseph ad fratres suos. Hoc est quod locutus sum / exploratores estis: & iam nunc experimentum vestri capiā. Per salutē pharaonis non egredietur hinc: donec veniat frater vester minimus. Mittite e vobis vnum et adducat eum / vos autem eritis in vinculis donec probentur que diristis: verū fal sa an vera sint. Alioquin: per salutē pharaonis exploratores estis. Tradidit autem ioseph fratres suos in custodiam tribus diebus: die autē tertio eductis de carcere ait. Facite quod dixi & viuetis: deum enim timeo. Si pacifici estis / vnus ex vobis hic teneatur: vos autem abite & ferte frumenta in domos vestras / et fratrem vestrum minimū adducite ad me / vt possim vestros probare sermones & non moriamini. Fecerunt vt dixerat: et locuti sunt adinuicē. Merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrū: ideo venit sup̄ nos ista tribulatio. ℟n. O peccatrix non cibum qui perit: sed qui permanet in vitam eternam. ℣s. Benedictus. Oratio.

COncede quesumus omnipotens deus: vt iejunio rum nobis sancta deuotio et purificationē tribuat / et mātestati tue nos reddat acceptos. Per do. Ad bes. ℟n. Panis enim dei est qui de celo descendit et dat vitam mundo. ℣s. Magñ. Oco.

SUbiectum tibi populū quesumus dñe ppiciatio celestis amplificet: et tuis semper faciat inherere mādatis. Per dñm. Feria sexta. Lectio prima.

Gen. 41. IEsciebant igitur fratres ioseph q̄ ille intelligeret sermones eorum: quia per interpretem loquebatur ad eos. Cūq̄ dixissent merito hec patimur quia peccauimus in fratrem nostrū / auertit se parumper et flevit: et reuersus locutus est ad eos. Tollens autem symeonem ligauit eum illis p̄sentibus: iussitq̄ ministris vt implerent saccos eorum tritico / & reponerent pecunias singulorū in saccis / datis insuper cibarijs in via. Clementes autem ad iacob patrem suū: narrauerunt ei omnia que acciderant. Locutus est nobis (inquiunt) dominus terre illius dure: et putauit nos exploratores p̄uincie. Cui nos respondimus. Pacifici sumus: nec vllas molimur insidias. Duodecim enim fratres sumus vno patre geniti: minimus est cum patre / alius non est super. Ait nobis. Non videbitis faciem meā: nisi fratrem vestrū minimū adduxeritis vobiscum. Lectio secunda.

DIxit autem iacob ad filios suos. In meam miseriam hoc fecistis / quia et alium vos fratrem habere indicastis. Nunc autē quia sic necesse est: facite quod vultis. Deus autem omnipotens faciat eum vobis placabilem / et remittat & hunc fratrem vestrū vobiscum / et eū quem tenet in vinculis: ego autem quasi orbatus liberis ero. Tulerunt ergo munera & beniamin / et descenderunt in egyptū: et stantes coram ioseph adorauerunt p̄ostrati in terram. Quos cum vidisset et beniamin simul: p̄cepit dispensatori domus sue dicens. Introduc viros domū et occide victimas: quia mecum sunt comesturi meridie. Lectio iij.

ELeuauit autem ioseph vocem cū fletu (non enim poterat se vltra cohibere:) et dixit fratribus suis. Accedite ad me: ego enim sum ioseph frater vester / quem vendidistis in egyptum. Ait ne adhuc pater noster? Non poterant igitur respondere fratres: nimio terrore perterriti. Ad quos ille clementer ait. Nolite pauere / nec durum vobis videatur q̄ me vendidistis in his regionibus: p̄o salute enim vestra misit me deus ante vos in egyptum. Non vestro sed dei huc missus sum consilio / qui me fecit quasi patrem pharaonis: et dominum vniuerse domus eius. Festinate et adducite huc patrem meum: quia adhuc venture famis anni quinq̄ restant. ℟n.

Domine vt vidco pphēta es tu: patres nostri in monte hoc adorauerūt. ps. Benedictus. Oco.

Letania nostra quesumus domine benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore/ ita a vicijs ieunemus in mente. Per dominum. ℂ Ad vespe. ān. Veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. ps. Magnificat. fol.cxiij. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui in tua protectione confidimus/ cuncta nobis aduersantia te adiuuante vincamus. Per dominum. ℂ Sabbato. Lectio prima.

Genit autem iacob cum omnibus que habebat ad puteum iuramenti: mactatisq; ibi victimis deo/ audiuit dominum in nocte dicentem sibi. Ne timeas descendere in egyptum. Faciam enim te ibi in gentem magnam: et ioseph ponet manum suam super oculos tuos. Misit autem israel iudam filium suū ante se ad ioseph: vt nunciaret ei et occurreret in gessen. Quo cum peruenisset/ iuncto ioseph curru suo ascendit obuiā patri suo ad eundem locum. Vidensq; eum irruit super collum eius: et inter amplexus flevit. Dixitq; pater ad ioseph. Jam letus moriar: quia video faciem tuam/ et superstitem te derelinquo. Dixit autē pharao ad ioseph. Pater tuus et fratres tui venerūt ad te. Terra egypti in conspectu tuo est/ in optimo loco fac eos habitare: trade eis terram gessen/ si cōstitue eos magistros pecorū meorū. Lectio.ij.

Habitauit ergo israel in egypto id est in terra gessen/ et possedit eam: auctusq; est et multiplicatus nimis: et vixit in ea decem et septem annis. Facti sunt autem omnes dies vite israel: centum quadraginta septem annorū. Cum ergo cerneret appropinquare diem mortis sue: vocauit filios suos/ et dixit eis. Congregamini filij israel: et audite iacob patrem vestrum. Ruben primogenitus meus: tu fortitudo mea et principium doloris mei. Prior in donis: maior imperio. Effusus es sicut aqua. non crescas/ quia ascendisti cubile patris tui: et maculasti stratum eius. Symeon et leui fratres vasa iniquitatis bellantia: in consilium illorum non veniat anima mea/ quia in furore suo occiderunt virum/ et in voluntate sua suffoderunt murum. Maledictus furor eorum quia pertinax: et indignatio eorum quia dura. Diuidam eos in iacob: et dispergam eos in israel. Lectio tertia.

Iuda/ te laudabūt fratres tui: manus tua in ceruicibus inimicorū/ adorabunt te filij patris tui. Catulus leonis iuda/ ad predam fili mi ascendisti: requiescens accubuisti vt leo/ et quasi leena quis suscitabit eum? Non auferetur sceptrum de iuda et dux de femore eius/ donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans (inquit iacob) ad vineam pullum suum: et ad vitem o fili mi asinam suam. Lauabit vino stolam suam: et sanguine vue palliū suū. Pulchriores sunt oculi eius vino: et dentes eius lacte candidiores. Zabulon in litore maris habitabit/ et in statione nauium: pertingens vsq; ad sydonem. Jssachar asinus fortis accubans inter terminos/ vidit requiem q̄ esset bona/ et terram q̄ esset optima: et supposuit humerum suum ad portandum/ factusq; est tributis seruiens. Tu autem.

℣ Ista. Inclinauit se iesus et scribebat in terra/ si quis sine peccato est mittat in eam lapidem. ps. Benedictus dominus. Oratio.

Presta quesumus omnipotēs deus: vt qui affligendo carnem ab alimentis abstinent/ sectando iusticiam a culpa ieunēt. Per dominum nostrum.

ℂ Dñica.4.rl. tota dicitur hysto. Feria.4.et sab. dicit ℣. fe. Feria.3.mēo. de sanctis.ad.2.vel. et ad matu. de sancta maria. ℂ Dñica.4.rl.tota d: hyst. et fel. sancti grego. differatur in crastī. Ad vel. que erūt de fel. fiat solē. mēo. de do. Fe.5. d: ℣. fe. Sab. de sancto edwardo. Cp. Beatus vir qui in sapien. ℂ Dñica.4.rl.tota d: hysto. Ad.1.vesp. fiat mēo. de sancto edwardo. Ad.2.vel. que erunt de sancto cuthberto fiat mēo. de do. in.6.fe. d: ℣. fe. Sab. de annūcia. vel. erunt de do. licet fel. loci fuerit. et mēo. tantū de fel. ℂ Dñica.4.rl. de serui. do. Ad.1.vel. que erunt de annuncia. fiat solem. mēo. de do. fe.4. et sab. d: ℣. fe. ℂ Dñica.4.rl. de ser. do.2.vel. erūt de sancto richardo et mēo. de do. Feria.6. d: ℣. fe. ℂ Dñica.4.rl. de ser. do. et in.4. fe. d: ℣. fe. Sab. de sancto grego. Cp. [illegible] sacerdos. ℂ Dñica.4.rl.

Dominica.iiij.xl.

de scrip. do. Ad.i. vesp. que erunt de sc̃i. hat solé méo. de do. ȳ in. 4. fc. dz ℣. fr. f c. 6. de sancto ebyper do c̃p. Beatus vir qui in sapientia. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et sc̃i. sancti cuthberti differatur in. 3. fc et sab. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl de scr. do. tota cantetur hysto. et in. 4. fc. dz ℣. fc. et in sab. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. ȳ sc̃i. sancti rubardi differatur vsq; in. 3. fc. 2. vesp. erunt de sancto ambrosio. et solem. méo. de do. et in. 6. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. tota dz hysto. et nichil de virginibus. nisi méo. ad matu. et ad vesp. de sancta maria feria. 4. dñt ℣. fr. ℣ Dñica. 4. rl. tota dz hysto. et in. 4. fc. dz ℣. fr. ℣ Dñica. 4. rl. tota dz hysto. et sc̃i. sancti benedicti differatur in crastí. et in. 6. fc. dz ℣. fr. ℣ Dñica. 4. rl tota dicit hysto. fc. 4. dz ℣. fr. ℣ Dñica. 4. rl. tota dz hysto. 2. vesp. erunt de sc̃i. cũ pleno ser. in crastí. In. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. et sc̃i. sancti dauid differat vsq; ad. 3. fc. f c. 2. et. 3. de sc̃i. et scc. Omnia de cõi vnius cõfc. et pontifi. et in. 6. fc. dz ℣. fc. ℣ Do. 4. rl. de scr. do. f c. 4. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. in. 5. fc. dz ℣. fc. fc 4. Cap. Beatus vir qui in sapientia. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. et in. 4. fc. dz ℣. fc. Sab. de sancto ambrosio. 2. vesp. erũt de do. et méo. de sc̃i. ℣ Do. 4. rl. de scr. do. et sc̃i. tedde differatur in crastí. fc. 2. de sancto cedda. et. scc. Omnia de cõi vnius confessoris et pontifi. et in. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in sab. dz ℣. fc. fc. 3. Cap. Beatus vir qui in sapientia. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. ȳ in. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in. 4. fc. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. feria. 4. et sabb. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in. 5. fc. dicitur ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. vel. erũt de sc̃i. Cap. Beatus vir qui in sapientia. Et in sabba. dicitur ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. 2. vesp. erunt de sc̃i. annunciatione. et solem. méo. de do. Feria. 5. dicitur ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. feria. 6. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. feria. 4. et sab. dicitur ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scr. do. 2. vel. erunt de sc̃i. et solé. méo. de do. in. 5. fc. dz ℣. fc. ℣ Do. 4. rl. de scrip. do. 2. vesp. erũt de sc̃i. et solé. méo. de do. In sabba. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. dñicali. fc. annũcia. differatur in crastí. nisi fuerit sc̃i. loci: et. 2. vesperi erunt de annũcia. ȳ solem. méo. de do. f c. 5. dz ℣. fc. ℣ Dñica. 4. rl. de scrip. do. et in. 6. fc. dicitur ℣. fc. ℣ Dñica quarta quadragesime. Ad vesp. Antiphona. Benedictus. ℣ Ipsum. Capitulum.

SCriptum est quoniam abraham duos filios habuit / vnum de ancilla et vnum de libera: sed qui de ancilla secundum carnem natus est / qui autem de libera per repromissionem. ℟ Audi israel. Hymnus. Ecce tempus. ℣ Angelis suis. ãn. Nemo te condemnauit mulier: nemo domine / nec ego te condemnabo / iam amplius noli peccare. ℣ Magnificat. Oratio.

ORacione quesumus omnipotens deus: vt qui ex merito nostre actionis affligimur / tue gratie consolatione respiremus. Per dominum nostrum. ℣ Ad matutinas Inuitatorium. Populus domini et oues pascue eius. Venite adoremus deum. ℣ Venite. Hymnus. Clarũ decus. ℣ In primo nocturn. ãn. Seruite. ℣ Beatus vir qui non. Lectio. ℣ Dicet domino. Hec dicitur ter: et legatur per ebdomadã. vsq; ad finem quando de tempore agitur. Lectio prima.

HEc sunt nomina filiorũ israel qui ingressi sunt in egyptũ cum iacob singuli cum domibus suis introierũt. Ruben symeon leui iuda yssachar zabulon / et beniamin dan / et neptalim gad et aser. Erãt igitur omnes anime eorum qui egressi sunt de femore iacob: septuaginta quinq; Joseph autem in egypto erat. Quo mortuo et vniuersis fratribus eius / omniq; cognatione sua: filii israel creuerunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleuerũt terram. Tu autem domine mi. Rem. Locutus est dominus ad moysen dicens: descende in egyptum dic pharaoni vt dimittat populũ meum. Indurauit autem cor pharaonis: nõ vult dimittere populũ nisi in manu forti. ℣. Videns vidi afflictionem populi mei qui est in egypto et gemitum eorum audiui: et descendi liberare eum. Indurauit est. Lectio secunda

SErrerit interea rex nouus super egyptũ qui ignorabat ioseph: et ait ad populum suum. Ecce populus filiorũ israel multus / et fortior nobis est. Venite sapienter opprimamus eum ne forte multiplicetur: et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris et pugnatisq; nobis egrediatur de terra. ℟. Serui moyses coram pharaone et dixit / hec dicit dominus. Dimitte populum meum vt sacrificet michi in deserto. ℣. Dominus deus hebreorũ misit me ad te. vt dicam tibi. Di. Lectio tertia.

DEposuit eis itaq; magistros operum: vt affligerent eos oneribus Edificauerunt quoq; vrbes tabernaculorũ pharaoni: phytõ et rameses. Quãto quoq; opprimebantur: tanto magis multiplicabantur et crescebant. Oderantq; filios israel egyptij et affligebant illudentes eis / atq; ad amaritudinem perduc-

bant vitam eorum: operibus duris luti et lateris/omniq; famulatu quo in terre operibus premebãtur. Tu autem. Vm. In mari via tua et semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populum tuũ. In manu moysi et aaron. ℣. Transtulisti illos per mare rubrum et transuexisti eos per aquam nimiam. Deduxisti. Gloria. In manu. ℭ In.ij.nocturn. ân Bonorum. ps. Conserua. fo.iiij. ℣. Ipse liberauit. ℭ Hedie lectiones de sermone beati Johannis epi scopi. Lectio quarta.

STabat moyses in monte: non armis sed precib⁹ pugnaturus. Stabat extensis ad celum manibus/deuoto orans affectu: non de terra sed de celo auxilium postulabat. Pugnabat cum hostibus absens/cũ externis sine bello decertat: vt quem loci diuersitas ab inimicis seiunxerat/orationis effectus bellatorem presentem hostibus exhiberet. Fit moyse orante pugna occulta: sed manifesta victoria. Latenter dimicat: vt euidenter deuincat. Solus orat: vt multi saluẽtur. Stabat moyses in monte/iam proximus celo: iam vicinus syderibus. Et quanto eum sublimitas montis extollerat: tanto oratio deo proximũ exhibebat. Fit moyse orante victoria/cessante meritis: potentior hostis efficitur iusti corpore fatigato. Desinit israel vincere moyse desistente in prece: vt dũ diuersa populis exhibentur/orationis nobis potentia monstraretur. Demq; tandiu ista diuersitas valuit: q̃diu lugis oratio defuit. Perseuerante prece: perseuerans victoria roboratur. Jam geritur pugna cum hoste: iam amalech precibus debellatur. Commendatur hebreorum populus deo: quem hostilis immanitas prouocarat ad bellum. Oratio in vltionem inimici dirigitur: cuius scelera iam interitum prouocabant. Ne dum moysi oratio circa victorie effectus minus valeret/inimici virtus in populum dei potentior esset: non iam celeste sed humanum certamen ab omnibus putaretur. Quis enim iustorũ non orando pugnauit/quis non hostẽ orando deuicit? Orationibus danieli visa panduntur: sopiuntur flamme/fere ebetescunt. Cadunt hostes: inimici vincuntur. Quanto⁹q; enim purior frequẽtior⁹q; fuerit celebrata oratio: tanto celerior veniet inimico vindicta. Licet colloqui cum deo orando/licet cum eo fabulari cum velis/licet precibus mereri quod optas: et q̃uis vocem eius audire non possis/tamen dum id quod desideras accipis/colloqui tecum et si non verbis tamen beneficijs dignatur. Tu autem domine. Responsorium. Qui persequebantur populum tuum domine demersisti eos in profundum. Et in colũna nubis ductor eorum fuisti domine. ℣. Exclamauerunt filii israel in angustijs suis ad dominum/et misit eis saluatorem. Et in colũna. Lectio quinta.

ET factum est (inquit) cum leuaret manus moyses: preualebat israel. Cibi autem summiserat manus: inualescebat amalech. Bellum christianis indictum hoc exemplo monstratur: et belli effectus orationis instantia aperitur. Orat enim moyses et vincit: cessat et vincitur. Didicit christianus quod gerat: inuenit quod fugiat. Didicit mẽ vnde aut vincatur aut vincat: quamuis instantius christiano orandum sit/quia et preliator hostis est/et pro seipso non pro altero pugnat. Moyses enim et contra hominem et pro alijs orando pugnabat: christianus vero et pro seipso et contra diabolum pugnat. Nec quisq; poterit excusari qui hostem vincere noluit: dum orando cessauit. Et tamen in moyse corpus deficiebat: non voluntas aliquando cessabat. Si ergo fragilitatis causa in moyse excusari non potuit: quẽ admodũ in nobis volũtas poterit excusari? Unde apparet vires hosti illum dare qui cessat: et esse ei subuenire qui non orat. Quod totum est odisse sua/diligere aliena/sibiipsum hostem existere: dum contra hostẽ noluit iugiter orare. Hostis enim dum oras premitur: dũ cessas erigitur. Iniuriam nobis ab homine nonnunq̃ illatam impatienter (quod non licet) ferimus: et maiorẽ cõtumeliã in illũ qui intulit reuocamus. Tu contumeliã a te tibi illatã quomodo poteris vindicare/qui ab alio illatam non potes sustinere? Aut tu in vltionẽ cui mandabis/cũ

contra teipsum hostem erigis dum eum in te non orando admittis? Oratio iugis infirmitas est hostis. Ceterum ipse contra se tela ministrat: qui hostem precum instantia non fatigat. Quare orationis instãtia hostis feruida debellatur: non resumat vires dum parcimus non erigatur dũ aliquando cessamus. Oportet inquit semper orare: et non deficere. Dum oportet dicit: necessitatem induxit. Necessitas autem tanta vi astringitur: vt quod necesse est etiam si nolis preterire non possis. Denique manducandi bibendi vestiendi necessitas a natura illata preteriri non potest: sine quibus geri vita ista non poterit. Aut pretermitte ista et viue: sine quibus viuere non potes si pretermittis. Igitur si ista pretermitti non possunt sine quibus vita ista non potest celebrari: quemadmodum tutus ab hoste esse poterit qui quod oportet semper orare contemplit? Petite inquit dominus: et dabitur vobis. Optat dare: qui precipit petere. Beneficia ingerit: qui poscendi hortamenta erogauit. Cupit largiri: qui a se desiderat postulari. Ille suadet qui prestat ille hortatur qui donat. Occasiones ille dandi exquirit: qui beneficia tribuere consueuit. Petite inquit quod vultis et fiam: postulate quod desideratis et compleam. Talem me sentietis in dando: qualem nunc promittendo conspicitis. Tu autem. ℣. ¶ Cantemus domino gloriose enim honorificatus est equum et ascensorem proiecit in mare. Adiutor et protector factus est michi dominus in salutem. hlus Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiutor et protec. Lectio sexta.

¶ Magna felicitas est hominis: si beneficus respõderit creatoris. Habe fiduciã christiane vt petas pete quod desideras vt accipias: si tamen te actus indignum non faciant. si facta que vocaris ostendant. Deus enim tibi petendi fiduciam tribuit: et voluntatem dandi se habere ostendit. Ceterũ cessant beneficia: vbi mala non cessauerint facta. Tunc enim tribuitur quod optatur: si bonos actus morum probitas imitetur. Ipse se amabilem facit: qui causas quibus obsequatur inquirit. Ceterum odio dignus est: qui aliud ℔ profitetur exercet. Si peccatorem se quispiam nouit: damnet vicia delicta horreat peccare desistat. Plus enim deus vnus penitentia cõmouetur: ℔ multorum iustorum merito delectatur. Sic erit gaudium in celo (inquit) super vno peccatore penitentiam agente: ℔ super nonaginta nouem iustis quibus non est opus penitentia. Nemo ad eum flens aliquando accessit: qui non quod postulauit accepit. Nullus ab eo beneficia doleter optauit: qui non impetraret quod voluit. Ipse est enim qui consolatur flentes dolentes curat: penitentes informat. Detestare peccata: si officia penitentis inuadis. Aut si peccare te delectat quare penitentiam quam profiteris infamas? Contumacie crimen est quod oderis facere: quod damnaueris velle quod horrueris exercere. Amare probatur qui quod odit exercet: et odisse vicissim quod se amare mentitur. Neq; enim poterit excusari: cuius verba aliud sonant et aliud facta demonstrant. Doleat peccator aliud se esse ℔ fuerat: lauet lachrymis quod delictis infecit: curet fletibus quod peccando veraut: gemitu purget quod contemnendo cõmisit. Si penitet corrige: si dolet quiesce. Curet penitendo quod fecit vt possit recuperare quod amisit: prestante domino nostro iesu christo. Tu autem domine. Responsorium. ¶ Moyses famulus domini ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Vt legem dñi meretur accipere. ℣. Ascendit moyses in montem synai. Vt mere. Gloria. Vt. ¶ In.ij.nock.ãn. preceptum ℣. Celi enarrant. Io.b.ẽ. Scapulis suis. ¶ Secundum Johannem. ℣.

In illo tempore. Abijt iesus trãs mare galilee quod est tiberiadis et sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat super his qui infirmabãtur. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri.

Qui signa et miracula domini ac saluatoris recte cum legũt vel audiunt accipiunt: non tam in his quid foris stupeãt attendũt / ꝙ quid horum exemplo intus agere / quid ipsi in his mysticum perpendere debeant inspiciũt. Ecce etenim propinquante pascha die festo iudeorum: sequentem se multitudinem dominus verbo salutis pariter ꝙ opere curationis erigebat. Nam (sicut alius euãgelista scribit) loquebatur illis de regno dei: et eos qui cura indigebant sanabat. Tu. Rm.

Splendida facta est facies moysi dum aspiceret in eum dñs. Videntes veniores claritatem vultus eius: admirati timuerũt valde. ℣. Descendit moyses de monte. portans duas tabulas lapideas in manibus suis scriptas vtraq; digito dei. Videntes veniores. Lectio octaua.

Eadem etiam doctrina et sanatione cõpleta: pauris de cibariis eos abundantissime refecit. Nos ergo fratres charissimi exemplo huius facti / propinquante pascha die festo nostre redemptionis / adiuncta fratrũ caterua dominum toto corde sequamur: quo actionũ itinere ingressus sit diligentissime contemplemur. vt vestigia eius sequi mereamur. Qui enim dicit se in ipso manere: debet sicut ille ambulauit et ipse ambulare. Quicquid in nobis imperitie nocentis inesse deprehenderimus: crebra verbi illius auditione tergamus. Tu. Rm.

Ecce mitto angelum meum qui precedet te et custodiat semper. Observa et audi vocẽ meam. et inimicus ero inimicis tuis. et affligentes te affligam. et precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris non erit in te deus recens: neq; adorabis deum alienũ / ego enim dñs. Observa. Lectio nona.

Quicquid vitij tentantis mordit delicet spiritualis nos interius bastare senserimus: solite pietatis illius munere postulemus emundari. Sed et si cibnitos nos celestis dulcedine conspexerimus / eius gratiam flagitemus / vt necessarie nos cõpunctionis ꝙ ceterarum virtutum spiritualium donis satiare dignetur: quatenus tẽpore sacrosancte resurrectionis illius / interius exteriusq; decenter ornati / sacramenta nostre salutis puro corde simulq; ore sumamus. Verum quia breuiter ista prelibauimus / libet diligentius totam sacre seriem lectionis intueri: et quicquid in ea mysticum indagare valuerimus / vestre pandere charitati. Tu autem. Rm.

Audi israel precepta dñi et ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terrã fluentẽ lac ꝙ mel. ℣. Observa igitur et audi vocem meã: et inimicus ero inimicis tuis. Et da. Gloria. Et. ℭ Feriale.

℟. Attendite populo meus legem meam. Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio seculi. Inclinate aurem. Gloria patri. Inclinate aurem. Hoc predictum Rm. feriale erit tertium. quotiens dicetur de .iij. noct. per ebdo. quando de tempore alt dicetur. ℣. Ipse liberauit me. ℭ In laudibus. Ant.

Tunc acceptabis sacrificium iustitie: si auerteris faciem tuam a peccatis meis. ps. Miserere. fo.xvj.ãn. Bonum est sperare in domino ꝙ sperare in principibus. ps. Confitemini. fo.xvj.ãn. Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus. ps. Deus deus meus. fo.xvj.ãn. Potens es dñe eripere nos de manu inimicis liberare nos deus noster. ps. Benedicite. fol.xvj.ãn. Reges terre et omnes populi laudate deum. ps. Laudate dominũ. fo.xvj. Cap. Scriptum est. Hymnus. Jesu quadragena. ℣. Deuote circunda. ãn. Abiit iesus trans mare galilee et sequebatur eum multitudo magna quia videbant signa que faciebat. erat autem proximũ pascha dies festus iudeorum. ps. Benedictus. Oro. Concede quesumus. ℭ Ad primã. ãn. Sabbat ergo iesus in montem et ibi sedebat cum discipulis suis: erat autem proximũ pascha dies festus iudeorum. ps. Deus deus meus respi. fo.xvij. ℭ Ad tertiã. ãn. Accepit ergo iesus panes et cum gratias egisset / distribuit discumbentibus: similiter et ex piscibus quantum volebant. ps. Legem pone. fol.xj. Cap. Scriptum est. ℟. et ℣. sicut in prima dñica precedente ab omnes horas dicantur. ℭ Ad sextã. ãn. Quinq; panibus et duobus piscibus satiauit dñs quinq; milia hominum. ps. Defecit. fol.xij. Capitulum.

Letare sterilisque non paris / erũpe et clama que non parturis: qm multi filij deserte magis ꝙ eius que habet virum. ℭ Ad nonam. Ant. Satiauit dñs quinq; milia hominum: de quinq; panibus et

duobus piscibus. ℣s Mirabilia. fo.xiij.Ep.

VOs autem fratres secundū isaac promissionis filij sumus: et quomodo tūc is qui secundū carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundū spiritum: ita et nunc: sed quid dicit scriptura? eice ancillam et filiū eius. ¶ Ad pcl.ān. Sede a dextris. ℣s. Dixit dominus. fo.xxxviij.Cap. Scriptum est. ℟. Iodauit Chorus prosequatur totū ℟. eos dominus in fortitudine magna: cibauit eos nascentis agro cum. Sugerunt mel de petra: et oleum de firma petra. Clericus ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti: et de petra mille saturauit eos. Sure. Alia. Iodauit. Hoc ℟. dicatur quotidie ad vespe. usq; ad passionem domini cum de feria agitur. Hymnus. Ecce nunc tempus. ℣. Angelis suis. ān. ¶ Illi homines cum signum vidissent quod factum fuerat: glorificabāt deum et dicebant quia hic est saluator mundi. ℣s Magnificat. Oro. Cōcede quesumus. ¶ Fer.ij.et quotidie per ebdo.dicūtur ℣.et ℟.ad matut. secūdū ordinē hoc. hysto.ho.ita tamen q ℟.feriale non omittatur. Lectio prima

DIxit autem rex egypti obstetricib⁹ hebreorū: quarū vna vocabat sephora / altera phua / precipiens eis. Quando obstetricabitis hebreas? partus tempus aduenerit: si masculus fuerit interficite illum si femina reseruate. Timuerūt autem obstetrices deū et non fecerūt iuxta preceptū regis egypti: sed conseruabant mares. Quibus ad se accersitis rex ait. Quidnam est hoc quod facere voluistis / vt pueros reseruaretis? Que responderunt. Non sunt hebree sicut egyptie mulieres. Ipse enim obstetricandi habent scientiam: et priusq; veniamus ad eas pariunt. Tu autem. Lectio secūda.

BEne ergo fecit deus obstetricibus et creuit populus: confortatusq; est nimis. Et quia timuerunt obstetrices deū: edificauit illis domos. Precepit ergo pharao omni populo suo dicens. Quicquid masculini sexus natum fuerit / in flumen proicite: quicquid autem feminei reseruate. Egressus est post hec vir de domo leui / accepta vxore stirpis sue. que concepit et peperit filium: et videns eum infantem elegantem / abscondit tribus mēsibus. Cūq; iam celare non posset: sumpsit fiscellam cirpeā / et linuit eam bitumine ac pice. posuitq; intus infantulum: et exposuit eum in carecto ripe fluminis / stante procul sorore eius et considerante euentum rei. Lectio.iij.

ECce autem descendebat filia pharaonis vt lauaretur in flumine: et puelle eius gradiebātur per crepidinem aluei. Que cum vidisset fiscellam in papirione: misit vnam e famulabus suis. et allatam aperiens / cernensq; in ea parvulum vagientem / miserta eius ait. De infantibus hebreorum est hic. Cui soror pueri. vis (inquit) vt vadam et vocem tibi hebream mulierem / que nutrire possit infantulū? Respondit. Iadet. Perrexit puella: et vocauit matrem eius. Ad quam locuta filia pharaonis / accipe ait puerum istum et nutri michi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mulier et nutriuit puerum: adultūq; tradidit filie pharaonis. Quem illa adoptauit in locum filij: vocauitq; nomen eius moyses / dicens / quia de aqua tuli eum. Tu. Alia. Auferte ista hinc dicit dominus: et nolite facere domum patris mei domum negotiationis. ℣s. Benedictus dñs. fo.xxxvij. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes / et corpore tibi placeamus? mente. Per dominū. ¶ Ad pcl. ān. Soluite templū hoc dicit dñs. et post triduū reedificabo illud. hoc autem dicebat de templo corporis sui. ℣s Magnificat. Oratio.

DEprecationem nostrā quesumus dñe benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectum / tribue defensionis auxilium. Per dominū nostrū. ¶ Feria tertia. Lectio prima.

IN diebus illis postq; creuerat moyses: egressus ad fratres suos vidit afflictionem eorū / et virum egyptium percutientem quendam de hebreis fratribus suis. Cūq; circūsperisset huc atq; illuc? nullū adesse vidisset: percussum egyptiū abscondit sabulo. Et egressus die altero: cōspexit duos hebreos litigātes. Dixitq; ei qui

faciebat iniuriã. Quare percutis proximum tuum? Qui respondit. Quis cõstituit te principẽ & iudicẽ super nos? Nũ occidere tu me vis: sicut occidisti heri egyptiũ? Timuit moyses: et ait. Quomodo palam factum est verbũ istud? Lectio.ij.

ADiuitq; pharao sermonẽ hunc: et quærebat occidere moysẽ. Qui fugiens de conspectu eius: moratus est in terra madian: et sedit iuxta puteum. Erant autem sacerdoti madian septem filie/que venerãt ad hauriendam aquã: et impletis canalibus adaquare cupiebãt greges patris sui. Superuenerunt pastores: et ejecerunt eas. Lectio.iij.

SUrrexitq; moyses: & defẽsis puellis adaquauit oues earum. Que cum reuertissent ad raguel patrẽ suum: dixit ad eas. Cur velocius venistis solito? Responderunt. Vir egyptius liberauit nos de manu pastorũ: insuper & hausit aquam nobiscum/ potumq; dedit ouibus. At ille/ vbi est inquit? Quare dimisistis hominem? Vocate eum: vt comedat panem. Jurauit ergo moyses: q̃ habitaret cum eo. Accepitq; sephoram filiam eius vxorem/ que peperit ei filium: quem vocauit gersan/ dicẽs. Aduena fui in terra aliena. Alterum vero peperit: quem vocauit eliezer: dicens. Deus enim patris mei adiutor meus: et eripuit me de manu pharaonis. añ. Quid me quæritis interficere hominem qui vera locutus sum vobis. ℣. Benedictus. Oratio.

SAcre nobis quesum⁹ domine observationis tue munia: & pie cõuersationis augmentũ: et tue propitiationis continuũ prestẽt auxilium. Per. ℣ Ad vẽs. añ. Unũ opus feci et admiramini quia totũ homine sanũ feci in sabbato. ℣. Magnificat. Oco

QUesumus domine populo tuo: et continuis tribulationibus laborantem/ propitius respirare cõcede. Per. ℣ Feria.iiij. Lectio prima.

EXod.i. DOst multũ vero tẽporis mortuus est rex egypti: et ingemiscentes filij israel/ propter opera vociferati sunt. Ascenditq; clamor eorum ad deum pro operibus/ et audiuit gemitum eorum: ac recordatus est federis quod pepigerat cũ abraham et ysaac & iacob. Et respexit dominus filios israel: et liberauit eos. Moyses autem pascebat oues iethro soceri sui: sacerdotis madian. Cumq; minasset gregem ad interiora deserti: venit ad mõtem dei oreb. Apparuitq; ei dominus in flãma ignis de medio rubi: et videbat q̃ rubus arderet & non comburetur. Lectio.ij.

DIxit ergo moyses. Vadam et videbo visionem hanc magnã: quare non comburatur rubus. Cernens autem dominus q̃ pergeret ad videndũ: vocauit eum de medio rubi/ et ait. Moyses moyses. Qui respondit. Adsum. At ille. ne appropies inquit huc. Solue calciamentum de pedibus tuis: locus enim in quo stas terra sãcta est. Et ait. Ego sum deus patris tui/ deus abraham/ et deus ysaac/ et deus iacob. Abscondit moyses faciẽ suam: non enim audebat respicere contra deum. Tu autem. Lectio.iij.

QUi ait dominus. Vidi afflictionẽ populi mei in egypto & clamorem eius audiui/ propter duriciam eorũ qui presunt operibus: & sciens dolorem eius descendi vt liberarem eum de manibus egyptiorum/ et educerem de terra illa in terram bonã et spatiosam: in terrã que fluit lacte et melle/ ad loca chananei/ et ethei/ et amorrei/ et pherezei/ et euei/ et iebusei. Clamor ergo filiorum israel venit ad me: vidiq; afflictionem eorũ qua ab egyptiis opprimuntur. Sed veni mittã te ad pharaonem: vt educas populum meũ filios israel de egypto. añ. Rabbi quis peccauit hic aut parentes eius q̃ cecus natus est. respondit iesus et dixit: neq; hic peccauit neq; parentes eius: sed vt manifestentur opera dei in illo. ℣. Benedictus. Oratio.

DEus qui et iustis premia meritorum et peccatoribus per ieiuniũ veniã prebes. miserere supplicibus tuis: vt reatus nostri confessio/ indulgẽtiam valeat percipere delictorum. Per dñm. ℣ Ad vesperas añ. Ille homo qui dicitur iesus lutum fecit et sputo et liniuit oculos meos et modo video. ℣. Magnificat. Oratio.

QUeãt aures misericordie tue domine precibus supplicantium: et

vt petentibus desiderata cõcedas/ fac eos que tibi placita sunt postulare. Per dominum. ℂ Feria quinta. Lectio prima.

DIxit moyses. Quis ego sum vt vadam ad pharaonẽ ⁊ educam filios israel de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum: ⁊ hoc habebis signum q̃ misserim te. Cum eduxeris populum meum de egypto: immolabis deo super montem istum. Ait moyses ad deum. Ecce ego vadam ad filios israel: et dicam eis. Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint michi quod est nomẽ eius: quid dicã eis? Dixit dominus ad moysen. Ego sũ qui sum. Et ait. Sic dices filiis israel. Qui est misit me ad vos. Dixitq; iterum deus ad moysen. Hec dices filiis israel. Dominus deus patrum vestrorum/ deus abraham ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob misit me ad vos. Hoc nomen michi est in eternum: et hoc memoriale meum in generatione ⁊ generationem. Lectio secunda.

ADde congrega seniores israel: et dices ad eos. Dominus deus patrum vestrorum apparuit michi: deus abraham ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob dicens. Visitans visitaui vos ⁊ vidi omnia que acciderunt vobis in egypto: ⁊ dixi vt educam vos de afflictione egypti in terram chananei et ethei et amorrei ⁊ pherezei et euei et iebusei ad terram fluentem lacte et melle/ ⁊ audient vocẽ tuam. Tu autem domine. Lectio tercia.

INgredieris tu et seniores israel ad regem egypti: et dices ad eum. Dominus deus hebreorũ vocauit nos. ibimus viam trium dierum per solitudinem: vt immolemus domino deo nostro. Sed ego scio q̃ non dimittet vos rex egypti vt eatis: nisi per manũ validam. Extendam enim manum meam. et percutiam egyptum in cunctis mirabilibus meis: que facturus sum in medio eorũ. Post hec dimittet vos. Daboq; gratiam populo huic coram egyptus. Et cũ egrediemini non exibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua/ ⁊ ab hospita sua vasa argentea et aurea ac vestes ponetisq; eas super filios et filias vestras: et spoliabitis egyptum. Respõdit moyses/ et ait. Non credent michi neq; audiẽt vocem meam: sed dicent. Nõ apparuit tibi dominus. ℟. Pater diligit filiũ: et omnia demonstrat ei que ipse facit. ℣. Benedictus. Oco.

PResta quesumus omnipotẽs deus/ vt quos ieunia votiua castigãt/ ipsa quoq; sancta deuotio letificet: vt terrenis affectibus mitigatis/ facilius celestia capiamus. Per dñm. ℂ Ad vesp. ant. Sicut pater suscitat mortuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius quos vult viuificat. ℣. Magnificat. Oco.

POpuli tui deus institutor ⁊ rector/ peccata quib⁹ impugnatur expelle: vt sẽper tibi placitus/ ⁊ tuo munimine sit securus. Per. ℂ Feria vj. Lectio j.

DIxit ergo ad eum dominus. Quid est quod tenes in manu tua? Respõdit. Virga. Dixitq; dominus. Proiice illam in terram. Proiecit/ et versa est in colubrum: ita vt fugeret moyses. Dixitq; dominus. Extende manũ tuam ⁊ apprehende caudam eius. Extẽdit ⁊ tenuit: versaq; est in virgam. Vt credãt inquit q̃ apparuerit tibi dominus deus patrũ tuorum: deus abrahã et deus ysaac ⁊ deus iacob. Dixitq; dominus rursũ. Mitte manũ in sinum tuũ. Quam cum misisset in sinum: protulit leprosam instar niuis. Retrahe (ait) manum in sinum tuum. Retraxit/ ⁊ protulit iterum: ⁊ erat similis carnire lique. Si non crediderint (inquit) tibi neq; audierint sermonem signi prioris: credent verbo signi sequentis. Lectio ij.

QUod si nec duobus quidem his signis crediderint neq; audierint vocem tuam/ sume aquam fluminis et funde eam super aridã: et quicquid hauseris de fluuio vertetur in sanguinem. Ait moyses. Obsecro domine/ non sum eloquens ab heri et nudiustertius: et ex quo locutus es ad seruum tuum impeditioris et tardioris lingue sum. Dixit dominus ad eum. Quis fecit os hominis/ aut quis fabricatus est mutũ ⁊ surdum/ videntem ⁊ cecum? Nõne ego? Perge igitur ⁊ ego ero in ore tuo: doceboq; te quid loquaris. At ille/ obsecro (inquit) domine: mitte quem missurus es. Lectio iij.

IRatus dominus in moysen: ait. Aaron frater tuus leuites scio q̃ eloquꝰ sit: ecce ipse egredietur in occursum tuũ. videnscꝫ te letabitur corde. Loquere ad eũ ⁊ pone verba mea in ore eiꝰ: et ego ero in ore tuo ⁊ in ore illius/et ostẽdam vobis quid agere debeatis. Ipse loquetur pro te ad populum ⁊ erit os tuũ: tu autem eris ei in his que ad deũ pertinent. Virgam quoq; hãc sume in manu tua: in qua facturus es signa. Tu. añ. Lazarus amicus noster dormit eamus et a sõno excitemus eum. ℣s. Benedictus. Oratio.

DEus qui ineffabilibus mundum renouas sacramẽtis/ prẽsta quesumꝰ: vt ecclesia tua eternis proficiat institutis/ ⁊ tẽporalibꝰ non destituatur auxilijs. Per. Ad vẽ. añ. Die si hic fuisses lazarus nõ esset mortuus. ecce iam fetet quatriduanus in monumẽto. ℣s. Magnificat. Oco.

DA quesumus omnipotens deus: vt qui infirmitatis nostre conscij de tua virtute confidimus/ sub tua sẽper protectione gaudeamus. Per dñm.

Sabbato. Lectio prima.

AVdit moyses ⁊ reuersus est ad iethro socerum suum: dixitq; ei. vadã et reuertar ad fratres meos in egyptum vt videã si adhuc viuãt. Cui ait iethro. Vade in pace. Dixit ergo dominus ad moysẽ in madian. Vade ⁊ reuertere in egyptum: mortui enim sunt omnes qui querebant animam tuam. Tulit moyses vxorẽ suam et filios suos/et imposuit eos super asinum: reuersusq; est in egyptum portans virgã dei in manu sua. Tu aũt. Lectio.

DIxitq; ei dominus reuertenti in egyptũ. Vide vt omnia ostẽta que posui in manu tua: facias corã pharaone. Ego indurabo cor eius: ⁊ nõ dimittet populũ. Diceisq; ad eũ. Hec dicit dominꝰ Filius primogenitus meus israel. Dixi tibi. Dimitte filiũ meũ vt seruiat michi: et noluisti dimittere eũ. Ecce ego interficiã filium tuũ primogenitum. Lectio.

QUinq; esset in itinere in diuersorio: occurrit ei dominus ⁊ volebat occidere eum. Tulit illico sephora acutissimam petram/ ⁊ circuncidit preputiũ filij sui: tetigitq; pedes suos/et ait. Sponsus sanguinum tu michi es. Et dimisit eum postq; dixerat: sponsus sanguinũ tu michi es/ ob circuncisionem. Dixit autem dominus ad aaron. Vade in occursum moysi: in desertũ. Qui perrexit et obuiãuit in montem dei: et osculatus est eũ. Narrauitq; moyses aaron/omnia verba domini/ pro quibus miserat eum: et signa que mandauerat. Congregauitq; simul: et cõgregauerunt cunctos seniores filiorum israel. Loquutusq; est eis aaron oia verba que dixerat dominus ad moysen: ⁊ fecit signa coram populo/ et credidit populus. audieruntq; q̃ visitasset dominus filios israel/ ⁊ q̃ respexisset afflictionẽ eorum: et prom adorauerunt. Tu autem. añ. Ego sum lux mundi qui sequitur me nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dominus. ℣s. Benedictus. Oratio.

HAt quesumus domine per gratiam tuam fructuosus nostre deuotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia/ si tue sint placita pietati. Per dominũ. Ab hac die vsq; ad cratinum octa. pasche: nichil fiat de festis. ir. lectionum nisi solũmodo de fest. dupl. et hoc vsq; ad cenã domini tantũ. Si aliquod duplex festũ in hoc sabbato vel in sabba. sequẽn. contigerit vesperę fiant de dñica/ ⁊ solennis memo. de fe.

¶ Dominica in passione tota dicitur hystoria: et festum sancti gregorij differatur in crast. ad. 2. vespe. que erunt de fe. fiat solen. memo. de do. hysto. do. de per ebdo. incipiendo cum scõo ℣. et in. 5. fr. dicit. ℟. ℣. hy. cum duobus. Vius fr. Festa vero sanctorum edvardi. cuthberti/ et benedicti differãtur vsq; ad transla. eorundẽ. ¶ Do. in passione de ser. do. ad. 1. vespe. fiat memo. de sãcto edvardo: ⁊ fr. sãctorum cuthberti ⁊ benedicti differant vsq; ad transla. eorũ Feria. 4. dicitur. ℟. ℣. hy. cum. 2. ℣. fr. Sabba. de annuncia. 2. vespere erunt de do. et solen. memo. de fe. licet festũ loci fuerit. ¶ Do. in passione. de ser. do. Do. 2. vespe. fiat solen. memo. de annuncia. Fer. 4. dicitur. ℟. ℣. cũ. 2 Vius fr. ¶ Do. in passione de ser. do. Feria. 3. de sancto ambro. Chm. Ecce sacerdos. et fr. sãcti richardi differat vsq; ad trãsla. eius. Fer. 5. dicitur. ℟. ℣. cum. 2. Vius fr. ¶ Do. in passione de ser. do. Feria. 4. ⁊ sabba. dicitur. ℟. ℣. cum Vius fr. ¶ Do. in passione de ser. do. ad. 1. vespe. que erũt de do. fiat solen. memo. de. s. gre. ⁊ festũ sanctorũ differ. vsq; ad transla. eorum: ⁊ in. 4. fr. et sab. dicitur. ℟. ℣. cum. 2. Vius fr. ¶ Do. in passione de ser. do. fest. sanctorum differatur vsq; ad trãsla. eorum. Fr. 4. dicitur. ℟. ℣. cũ. ℣. fr. ¶ Do. in passione dz ser. do.

Dñica in passione.

Feria 4. et sabba. dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de fer. do. et nichil de sãcto richardo vsq; ad trãsla. eius. 2. vespere erunt de sancto ambrosio & solẽ. memo. de do. & in ℣. fr. dicit ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de fer. do. In. 4. fr. & sabba. dicit ℣. Ve. cum Vrus fe. & in. ℣. fe. dicitur memo. de sãcto tyburtio ad vespe. & ad matutinas de sancta maria. ℂ Do. in passione de fer. do. & festa sanctoꝝ cõbur dicat hberti. & benedicti differanꝫ vsq; ad translã. eoꝝ. Et in. 4. fr. et sabba. dicit ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do in passione de fer. do. et festum sancti benedicti differatur vsq; ad translationẽ eius & in 4. fr. di citur ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de fer. do. & in. 4. fe. & in sabbato dicitur ℣. Ve. cum Vrus fr. et festum sancti richardi differatur vsq; ad transl. eius. ℂ Do. in passione de serui. do. et festum sãcti ambro sii differatur in trãsla. 2. vespere erunt de sancto am brosio et solen. memo. de do. Feria. ℣. dicitur. ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passione de serui. do. Fer. 4. et sabba. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passio ne de serui. do. Feria. 4. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fr. Feria. ℣. de ℣. gre. ℂ Do. in passione de serui. do. & festa sanctoꝝ differantur vsq; ad trãslatio. eoꝝ. Feria. 4. & sabba. dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fr. ℂ Do. in passione de serui. do. et in. ℣. fe. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. Feria. 4. de annũcia. & solen. memo. de ieiu. ℂ Do. in passione de serui. do. et festum sãcti richar di differatur vsq; ad transla. eius. et in. 4. fe. di ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de seruit. do. ad. 2. vespe. solen. memo. de festo. In. 4. fe. & sab. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passione de serui. do. In ℣. fe. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. Fe. 4. de sancto gre. Cpm. Ecce sacerdos. ℂ Do. in passione de serui. do. Feria. 4. et sab. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. Fe. differantur vsq; ad transla. eoꝝ. in. ℂ Do. in passione de serui. do. Feria. 5. dicitur. ℣. Ve. cum Vrus fe. Fer. 3. de annũ. & solen. memo. de iciunio. ℂ Do. in passio ne de serui. do. & in. 4. fe. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. Festum sancti richardi differatur vsq; ad trãsla. eius. Feria. 6. de sãcto ambro. Cpm. Ecce sacerdos. ℂ Do. in passione de serui. do. et in. 4. fe. et sabba. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passione de ser. do. Feria. ℣. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. Feria. 3. de sã cto grego. Cpm. Ecce sacerdos. ℂ Do. i passione de serui. do. Feria. 4. et sabbato dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fe. et festa differantur vsq; ad trãslationem eoꝝ. ℂ Do. in passione de ser. do. 2. vespere erũt de sancta maria. & solen. memo. de do. Feria. 2. de annũcia. et solẽ. memo. de iciunio. Fe. ℣. dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fr. ℂ Do. in passione de serui. do. et nichil de sancto ri chardo vsq; ad trãsla. eius. Feria. ℣. de sancto am brosio. Cpm. Ecce sacerdos Feria. 4. dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de serui. do. Feria. 4. et sabba. dicitur ℣. Ve. cũ Vrus fe. ℂ Do. in passione de do. In. 4. fr. & sab. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fr. Fe. sanctoꝝ differatur vsq; ad translationem eoꝝ. ℂ Do. in passione de do. Festum annuncia. differatur licet fe. loci fuerit. 2. vespere erunt de annunciatione: et solen. memo. de do. Feria. 2. de annunciatio. & solen. memo. de ie iunio. Feria. ℣. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passione de do. et nichil de sancto richardo vsq; ad transla. eius. Feria. 4. de sãcto ambro. Cpm. Ecce sacerdos & solen. memo. de ieiu. Feria. ℣. dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe. ℂ Do. in passione de do. in. 4. fe. & sabbato dicitur ℣. Ve. cum Vrus fe.

℣ Dominica in passione dñi. Ad pes. añ Vadieris. ps. Ipsum. Deinceps non dica tur neuma in fine. añ. vsq; ad oct. paschę Vbi tamẽ Benedicamus. & kyrie. & grad. & cetera huiusmodi cum neuma dicũtur more solito: vsq; ad cenã domini. kyrie vero semper cum neuma dicitur. Cpm.

Iudicasti domine causam anime mee: defensor vite mee domine de meus. ℣. Circumdederũt me viri mendaces si ne causa: flagellis ceciderũt me. Sed tu domine de fensor vindica me. ℟. Quoniã tribulatio proxima est. et non est qui adiuuet. Sed tu. Non dicitur Gloria: sed repetatur Responsorium. Circumdederunt.

Hymnus.

Vexilla regis prodeũt: fulget crucis mysterium quo carne carnis conditor suspensus est patibulo. Confixa clauis viscera tendens manus vestigia redemptionis gratia hic immolata est hostia. Quo vulnerat⁹ insuper mucrone diro lancee: vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine. Impleta sunt que concinit dauid fidelis carmine dicẽdo nationib⁹ regnauit a ligno deus. Arbor decora et fulgida ornata regis purpura electa digno stipite tam sancta membra tangere. Beata cuius bra chia precium pependit seculi: statera facta est corporis: predãq; tulit tartaris. Adistũ vsũ. O crux aue. Quercitur se chorus ad altare: vsq; ad inceptionẽ psalmi Magnificat. O crux ave spes vnica hoc passionis tempore auge pijs iustitiam reisq; dona veniã. Te summa deus trinitas collaudet omnis spiritus: quos per crucis mysterium saluas rege per secula. Amen. ℣. Dederũt in escam meam fel. ℟. Et in sitim mea potauerunt me aceto. añ. Ego tũ qui te stimoniũ perhibeo de meipso: & testimoniũ perhibet de me qui misit me pater. ps. Magnus. Ofo.

Quesumus omnipotens deus familiam tuam propicius respice: vt te largiente regatur in corpore: et te seruante custodiatur in mente. Per. Ad ppli. añ. Miserere. ps. Cum inuocarem. Cpm.

Tu in nobis. ℟. In manus tuas. Chorus prosequatur totum domine. Commendo spiritum meum. Clericus dicat ℣. Redemisti me domine deus veritatis. Commen, Non dicitur Gloria, sed repetatur ℟ In manus. Hymnus

Qui lustor dei memento te fontis & lauacri rorem subisse sanctũ te crismate innouatũ. Hac cum vocãte somno raptum petis cubile: frõtem locumq; cordis crucis figura signet. Cur pellit omne crimen fugiunt crucem tenebre: tali dicata signo mens fluctuare nescit. Procul o procul vagantũ portẽta somniorum: procul esto pernicaci prestigiator astu. O tortuose serpens qui mille per meandros fraudesq; sinuosas agitas quieta corda. Discede christus hic est christus hic est liquescte: signum quod ipse nosti damnat tuam cateruã. Corpus licet fatiscens iaceat retiue paululum: christum tamen sub ipso meditabitur sopore. Gloria eterno patri: et christo vero regi: paraclytoq; sancto et nunc et in perpetuum. Amen. ℣. Custodi nos domine. añ O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis & tamen ineffabilis tu in nobis domine & nomen sanctum tuum inuocatum est super nos ne derelinquas nos deus noster. vt in diebus nostris collocare digneris. Inter sanctos & electos tuos Rex benedicte. ps. Nunc dimittis. ℣. Rex benedicte tuos per prospera dirige seruos. Inter sanctos. Et dicatur vsq; ad finẽ añ. Alius ℣. Ut tergant miseras pia per ieiunia culpas. Rex benedicte. Alius vs. Atq; colant pure solemnia mystica pasche. Inter sanctos et electos tuos rex. Hoc compl. dicitur quotidie vsq; ad cenam domini supradicto modo: de quocunq; fit seruitium: excepto q̃ in festis non dicũtur vs post Nũc dimittis. Ita tamen q̃ in sabbato dñice ℣. in superiori gradu: & in dominica in secũda forma supradicto modo. In dñica vero in ramis. ad vtrumq; cõple. in superiori gradu dicuntur. Similiter fiat in festis dupl. infra passionem contingentibus. Dicant etiam in quarta fer. ante paschã predicti ℣. in secunda forma. Ad matu. Invitato. Hodie si vocem domini audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps. Venite. Et dicat sine Gloria, sed post primum tertium et quintum ℣. pro repetatur Nolite ob. post secũdum vero & quartum ℣. totũ repetatur inuit. Et sic fiat quotidie vsq; ad cenam domini ad matutinas de tẽpore tantum. & causa subest quia non dicitur Gloria. in fine pi. Venite. Hymnus.

Pange lingua gloriosi prelii certaminis: et super crucis trophei dic triumphum nobilem qualiter redemptor orbis immolatus vicerit. De parentis protoplasti fraude facta condolens quando pomi noxialis morte morsu corruit ipse lignum tũc notauit: damna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat multiformis proditoris ars vt artem falleret: et medelam ferret inde hostis vnde leserat.

Quando venit ergo sacri plenitudo temporis: missus est ab arce patris natus orbis conditor: atq; ventre virginali caro factus prodiit. Gloria & honor deo vsq; quo altissimo vna patri filioq; inclyto paraclyto: cui laus est & potestas per eterna secula. Amẽ. ℣. In i. nocturn. añ. Qui pes foueas habent et volucres celi nidos. filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. ps Beatus vir fol. ij. Hec sola añ dicit in primo nocturno super omnes pos: ante lectiones: & finitur pi. cum Gloria. sicut in precedentibus dominicis. Ita tamen q̃ quotienscunq; dicitur Gloria. post psalmũ: eraltet ps. si necesse fuerit: & sic fiat in sequentibus nocturnis huius dominice: et in sequentibus diebus vsq; ad cenam domini. ℣. Erue a framea deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam. Hac die incipiatur Hieremias: et legat quotidie vsq; ad pascha: quãdo de tempore agitur. tamen cũ fuerint. ix. lect. de tempore: tunc in primo nocturno. de prophecia Hiere. tantũ legatur. Lectio prima. Hiere. i.

Verba hieremie filij helchie de sacerdotib⁹ qui fuerũt in anathot in terra bẽiamin. Quod factum est verbũ domini ad eũ in diebus iosie filij amon regis iuda: in tertiodecimo anno regni eius. Et factum est in diebus ioachim filij iosie regis iuda vsq; ad cõsummationem vndecimi anni sedechie filij iosie regis iuda/

vsq; ad trāsmigrationem hierusalem in mēse quinto. Hec dicit dominus deus cōuertimini ad me: et salui eritis. Dicti mantur omnes lectiones de prophetia: nisi in tribus noctibus ante pascha. ℟. Iusti sunt dies quos obseruare debetis tēporibus suis. Quartadecima die ad vesperum pascha domini est: et in quintadecima solemnitatem celebrabitis altissimo domino. ℣. Locutus est dominus ad moysen dicēs: loquere filiis israel et dices ad eos. Quartadecima. Hoc predictum non dicatur per ebdomadam sequentem: sed ad has matutinas tantum. Lectio secunda.

ET factum est verbum domini ad me: dicens. Priusq; te formarē in vtero noui te. et antēq; exires de vulua sanctificaui te: et prophetam in gētibus dedi te. Et dixi. A.a.a. domine deus. Ecce nescio loqui: quia puer ego sum. Et dixit dominus ad me. Noli dicere quia puer ego sum: quoniā ad omnia que mittam te ibis et vniuersa quecunq; mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecum sum vt eruam te dicit dominus. Et misit dominus manum suā/ et tetigit os meum. Et dixit dominus ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. ecce cōstitui te hodie super gentes et super regna: vt euellas et destruas et dispergas et dissipes et edifices et plātes. Hec dicit dominus. ℟. Multiplicati sunt qui tribulāt me: et dicūt. non est salus illi in deo eius. Exurge domine saluū me fac deus meus. ℣. Nequādo dicat inimicus meus prevalui aduersus eū. Exurge. Lectio.

ET factum est verbum domini ad me dicens. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgam vigilantem ego video. Et dixit dominus ad me. Bene vidisti: quia vigilabo ego super verbo meo/ vt faciam illud. Et factum est verbum domini secundo ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi. Ollam succensam ego video: et faciem eius a facie aquilonis. Et dixit dominus ad me. Ab aquilone pandetur omne malū super omnes habitatores terre: quia ecce ego conuocabo omnes cognationes regnorū aquilonis dicit dominus/ et venīt et ponēt vnusquisq; solium suum in introitu portarū hierusalem/ et super omnes muros eius in circuitu. et super vniuersas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cum eis super omni malicia eorum/ qui dereliquerunt me et libauerunt diis alienis: et adorauerūt opus manuum suarum. Hec dicit. ℟. Qui custodiebant animam meam consilium fecerunt in vnum dicētes. Deus derelinquit eum: persequimini et comprehendite eum: quia nō est qui liberet eum. deus meus ne lōge eas a me: deus meus in adiutoriū meum intende. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandauerunt aduersum me dicentes. Deus dere. Hunc ℣. nō sequitur. Gloria, sed ℟. repetatur. Idem modus seruetur in vi. et ix. lectionibus et in quotidianis ℟. super hos et in tercio ℟. ad matutinas et quotidie fiat hoc modo vsq; ad pascha: quādo de tempore agitur tantum. ℭ In. ii. noct. añ. Sicut exaltatus est serpēs in deserto: ita exaltari oportet filiū hominis. ps. Conserua. Io. iii. vsq;. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicornium humilitatē meam. Hodie lectiones de sermone beati iohānis epi. Lectio. iii.

MAgnum hieremie sanctissimi meritum: magnum in eum collātū est diuinitus donum. Magnum inq; hieremie est meritum qui ante promeretur q; nascitur. ante sanctificatur q; editur: ante propheta constituitur q; mūdi errorib potiatur. Dicūtur eius merita: et adeo necdum exercēbat officia. Dona narrantur: nec tamē donorum causa tractātur. Promotio dicitur: et necdum promotionis negocium aperitur. Noli (inquit dominus) putare hieremia q; hodie te prophetam constituo: aut nunc primum ad istam gentē corrigendā premitto. Olim enim olim michi probatus ac notus es: olim cōsecratus ac dignus/ olim prophetā gentibus institutus. Te michi aptū/ et idoneum: prescientia ipsa mōstrauit. Tibi prophetādi prefagium: et fiduciā predicādi attribui. Per te prophete officia et mee dispositionis nuncia perferri ad illos institui. Te tamen nemo deterreat: nemo tibi formidinem vanam immittat. Inter me et ipsos tu eris medius: qui iussa perferas/ precepta ostendas/ mādata edicas. Nec poteris retrectare que loquor: ne sīlēdo possis afferre pernicie:

qui predicando poteris conferre salutē. Quid est (inquit) dominator dñe? Cur in iuniore tam onerosum pondus imponis? Cur ad corrigendum populum/ etatem parvulam dirigis? Cur prophetandi michi tātam operā credis? Ego enim nec ad crequendū ydoneus/ qui etate premor/ sermone impedior: officio terreor. Noli inquit dominꝰ dicere quia iunior ego sum. Hoc enim per te fieri volui. Hoc per te impleri precepi: vt iuniores senes/ et incloquens eloquētes obiurges. Te michi dignum/ meritū/ non etas constituit: te ydoneum sanctitas non qualitas sermonis asseruit. Apud me enim nō etas iunior impeditur/ aut senior collaudatur: sed actus ⁊ vita ⁊ morū dignitas cō probatur. In te quod amo: in alio nō inuenio. Eloquentes plurimos video: sed probos inuenire non possū. Senes innumeros cerno: sed degeneres omnes aspicio. Quare te ad gētes ⁊ populos mitto: vt corrigantur praui/ digressi redeant/ contemptores obaudiant. Nec aliud poteris velle q̄ volo: quia propterea dilectꝰ es: dum efficis quod eropto. Tu. Rm.

Deus meus es tu ne discedas a me. Quoniā tribulatio proxima est ⁊ nō est qui adiuuet. ℣. Deus deus meus respice in me. Quā tribu. Lectio.v.

Prorcdit hieremias ad populum: iussa domini constanter edicens. Loquitur ad plebē/ aggreditur omnes: dei verba insinuat. Hec (inquit) dicit dominus. Quod inuenerunt in me patres vestri delictum. quia recesserunt a me? Prohdolor. Dominus cum contemnentibus fabulatur. Vult enim inter ipsos et se iudicium celebrari: vult offensionis auctorē detegi/ vult delicti causam ⁊ contemptus materiā denudari. Cur me inquit contemnitis? Cur me sacrilega mē te deseritis? Si vobis vnq̄ contraria intuli/ si prospera denegaui/ si vos in aliquo deserendo offendi: narrate. Si vero cuncta prestiti que optastis/ nec vnq̄ vobis aut solatia abstuli aut beneficia denegaui: quare vos in prosperis lesi/ quare muneribus offendi/ quare beneficijs desertores exhibui? Cios denq̄ ipsi cur bonis mala rependitis? Cur beneficijs contraria irrogatis? Aut nūquid vt seruiatis nocēdū est/ aut vt reuertamini vindicandum? Puto enim melius sponte q̄ coacti seruitis. Melius illesos dignitas corrigit: q̄ lesos censura conuertit. Melius vos vtilia reuocant: q̄ pene distruciant. Propter vos egyptios presli/ pharaonem deleui/ amorreos extinxi: in terram vos promissionis induxi. Deos suos gētes nunq̄ deserunt/ nunq̄ immutant: nunq̄ in alienos cultus transiuīt. Quod colere natio quecq̄ instituit: hoc formidat/ hoc tremit/ hoc instāter defendit/ hoc veneratur ac suscipit. Perseuerat colere quod colui/ ne mutato ritu errasse dicatur: dū quod coluerat deserit. Ille suum defendit errorem: et tu tuam israelita non vindicas veritatē. Ille perseuerat in falso: et tu non perseueras in vero. Ille figmentum veneratur ⁊ colit: et tu deū aduersaris et despicis. Ille sua castra defendit: tu tātum imperatorem offendis dū deseris. Prohnephas. Figmentum michi prestat/ et colitur: deus cuncta largitur/ et a prophano populo declinatur. Tu autem domine. Rm.

Tota die contristatus ingrediebar domine: quoniam anima mea impleta est illusionibus. Et vim faciebant qui querebant animam meā. ℣. Et qui inquirebāt mala michi locuti sunt vanitates ⁊ dolos tota die meditabantur. Et vim. Lectio.vj.

Si tibi israelita ex ipsis quispiā diceret: ego semper quod colui colo: quod defendi defendo/ quod venerari instituī nunq̄ destitui. Cur tu deseris tua? Cur erēpta non sequeris mea: vt ita tua retinere contendas/ vt mea conspicis retinere? Aut cur quem colebas dominū deseris/ cum me figmentum nunq̄ deseruisse conspexeris? Aut quare non poteris meo prouocari exemplo/ cū tuo ego debuerim prouocari? Quā defensionem poteris salutis obtēdere/ quam vindicationem poteris inuenire/ qui nec aliena opprimis/ nec tua defendis/ nec reos redarguis/ nec te innocentem ostendis? Reuertere queso reuertere ad deum. Reuertere inq̄ ad deum: quia preter illū inuenire non poteris alium. Reuertere ad eum quem indigne offenderas: reuerte-

re ad eum quē crudeliter deserebas. Reuertere ad cū qui idcirco causam proponit vt purget / qui idcirco obiurgat vt saluet: qui idcirco ante prestruit ne condemnet / dicendo. Quod inuenerūt in me patres vestri delictū / quia recesserūt a me: O venerāda pietas dei / o detestāda cōtumacia populi. Dicite (inquit dñs) quid peccauerim / quid vbi deliquerim? Cur a vobis contemnar ac deserar? Cur post beneficia talia nō agnoscar / nec post innumera dona a vobis vnuersis attendar? Aut meam culpam edicite / aut contemptus penas eroluite: aut me vobis in aliquo defuisse mōstrate / aut vos mihi paruisse ostēdite. Quid agis homo? Quid fingeris? Quid respondere poteris. qui incusaris? Prouocaris a deo qui sue offēse a te causas exposcit: qui tui cōtemptus rationes exquirit / qui te sua beneficia duriſſe in irritum recognoscit. Quia de ipso nō habes quod queraris: de te iam iudica quod inuenis. Cōfitere igitur confitere quod verū est / q̄ dominū in suo prestito non cessaſſe / et te indigne ac sacrilege contēpſiſſe. Confessio enim criminis: venia est cōtemptoris. Cito flectitur vt ignoscat: qui ad hoc imperat vt defendat. Non te dominus contemnit si redeas: et si tu contempseras cū abibas. Non te despicit reuertentem: qui aliquā no horruit desertorem. Tuos non aspernabitur reditus: qui vt redeas suos demōstrat affectus. Reuertimini inquit ad me: et reuertar ad vos. Et iterū. Nolo mortem peccatoris: sed vt cōuertatur et viuat. Cupit ignoscere desiderat miserari: desertoris preuenit preces dum ipse hortatur vt homo qui deseruit reuertatur. Desertores desertus inuitat / cōtemnentes contēptus reuocat: offensus reis se ingerit vt ignoscat. Quare desertor reddeat / contemptor seruiat / fidem fidelis exhibeat: vt desertori indulgentiam q̄ cōtemptori veniā / et fideli gloriam celestis tribuat imperator: qui viuit q̄ regnat deus per omnia secula seculorū amē. Tu aūt.

℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris et de manu contra legem agentis et iniqui. Quoniam tu es patientia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. Quoniam. ℣. In tertio nocturno. aūt. Exurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. ℣. Exurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. ℣. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis. ℣. Et fugiant qui oderunt eum a facie eius. ℣

diũt: quia hec exercere in opere contẽnũt. Vitam ergo vestram fratres charissimi ante mẽtis oculos reuocate. ⁊ alta consideratione pertimescite: hoc quod ex ore veritatis sonat. Propterea vos non auditis: quia ex deo nõ estis. Sed hoc quod de reprobis veritas loquitur: ipsi de semetipsis reprobi iniquis suis operibus ostendunt. Nã sequitur. Responderũt ergo iudei ⁊ dixerunt. Nõne bene dicimus nos quia samaritanus es tu ⁊ demoniũ habes? ℟. In te iactatus sum ex vtero de ventre matris mee deus meus es tu ne discedas a me. Quoniam tribulatio proxima est ⁊ nõ est qui adiuuet. ℣. Saluã me ex ore leonis ⁊ a cornibus vnicornium humilitatem meam. Quoniã. Lectio.ix.

ACcepta ergo tanta contumelia: quid dominus respõdeat audiamus. Ego demonium non habeo/ sed honorifico patrem meum/ et vos inhonorastis me. Quia enim samaritanus/ interpretatur custos/ et ipse veraciter custos est/ de quo psalmista ait. nisi dominus custodierit ciuitatem/ in vanum vigilant qui custodiũt eam. ⁊ cui per ysayã dicitur. custos quid de nocte: custos quid de nocte: respondere noluit dominus/ samaritanus nõ sum. sed/ ego demonium non habeo. Duo quippe et illata fuerãt. Vnum negauit: et aliud tacendo consensit. Custos namq; humani generis venerat. Et si samaritanum se non esse diceret: esse se custodem negaret. Sed tacuit quod recognouit: et patienter repulit quod fallaciter audiuit dicens. Ego demonium non habeo. In quibus verbis quid aliud ꝓ superbia nostra confunditur: que si cogitata vel leuiter fuerit: atrociores iniurias reddit ꝓ accepit. Facit mala que potest: et minatur que facere non potest. ℟. In proximo est tribulatio mea domine. et non est qui adiuuet: vt fodiant manus meas ⁊ pedes meos. libera me de ore leonis Vt enarrem nomen tuum fratribus meis. ℣. Erue a framea deus animam meam: et de manu canis vnicam meam. Vt enarrem. ℟. In proximo. Feria.v. ℟. Ne perdas cũ impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam. Redi me me domine. ℣. Eripe me domine ab homine malo: et a viro iniquo libera me. Redime. ℟. Ne

auertas faciem tuam a puero tuo domine. Quoniam tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniã. Hec duo ℟. feriatia semper dicũtur pariter in vno die: ⁊ hoc quotiẽs dicetur de tertio nocturn. per ebdo. de seruitio temporali. ℣. Intende anime mee et libera eam. ℟. Propter inimicos meos eripe me. Iste ℣. dicitur quotidie ante lect. diei ad cenam domini quando de tempore agitur.

¶ In laudibus. Antiphona.

QUare domine afflictionem meam: quoniã erectus est inimicus meus. ps. Miserere. fo.xvj.añ. In tribulatione inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine. ps. Confitemini. folio.xx.añ. Iudicasti domine causã anime mee: defensor vite mee domine deus meus. ps. Deus deus. folio.xj.añ. Populus meus quid feci tibi: aut quid molestus fui respõde michi. ps. Benedicite. folio.xj.añ. Nunquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee. ps. Laudate. fol.vij. Capitulum.

CHristus assistens pontifex futurorum bonorũ. per amplius et perfectius tabernaculum non manufactũ id est nõ huius creationis. neq; per sanguinem hyrcorũ aut vitulorum. sed per proprium sanguinẽ introiuit semel in sancta eterna redemptione inuenta.

LUstra sex qui iam peracta tempus implens corporis: se volente natꝰ ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Dira acetum fel/ arundo/ sputa/ clauus/ lancea/ mite corpus perforatur/ sanguis/ vnda profluit: terra/ pontus/ astra/ mundus/ quo lauãtur flumine. Crux fidelis inter omnes/ arbor vna nobilis: nulla silua talẽ profert/ fronde/ flore/ germine/ dulce lignum/ dulces clauos/ dulce pondus sustinet. Flecte ramos arbor alta/ tensa laxa viscera/ et rigor lentescat ille quem dedit nativitas vt superni mẽbra regis mitti tendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre pretium seculi: atq; portum preparare nauta mundo naufrago quẽ sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Gloria et honor deo. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me. añ. Quis ex vobis arguet me de peccato: si ve-

tatem dico: quare vos non creditis michi? qui est ex deo verba dei audit: propterea vos non auditis: quia ex deo non estis. ℣s. Benedictus. Oco. Quesumus omnipotens deus. ℭ Ad. i. an. ℭ go demoniū non habeo: sed honorifico patrē meū dicit dominus. ℣s. Deus deus meus respice. Ro. viij. Ad hac die ⁊ hemeps vlq; ad octa. pasche nō dicit. Vm. Jesu christe, sed post ēp. statum dr̄ v. ab vno solo puero et pretor: loco nec habitu mutato. v⁹. Exurge domine adiuua nos. ℟. Et libera nos p̄o pter nomen tuum. Hoc eodem modo dicitur quotidie vlq; ad cenam domini: quando de tempore agitur. ℭ Ad. iij. an. ℭ go gloriam meam non quero: est qui querat et iudicet. ℣s. Legem pone. fo. xi. Cpm. Christus assistens pōtifex. ℟. ℭ rue Chorus p̄o sequat totū a framea deus animam meā. Et de manu canis vnicam meā. Clericus. v. Eripe me de ab homine malo: a viro iniquo libera me. Et de. v. De ore leonis. ℭ Ad. iv. an. H men amē dico vobis: si quis sermonē meum seruauerit. morte nō gustabit in eternū. ℣s. Defecit. fo. xij. Cpm.

SAnguis christi qui per spiritū sanctū semetipsum obtulit immaculatum deo emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad seruiendum deo viuenti. Vm. De ore Chorus p̄osequatur totum leonis libera me domine Et a cornibus vnicornium humilitatē meam. ℭ rue. v. Erue a framea deus animam meā: et de manu canis vnicam meam. Et. v. Ne perdas cum impiis. ℭ Ad. v. an. H braham pater vester exultauit vt videret diem meū: vidit et gauisus est. ℣s. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum.

IDeo fratres christus noui testamenti mediator est: vt morte intercedente reprōmissionem accipiāt qui vocati sūt eterne hereditatis. ℟. Principes Chorus p̄osequatur totum. persecuti sūt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Lerabo: ego super eloquia tua. Clericus. v. Quasi qui inuenit spolia multa Lerabor. v⁹. Eripe me domine ab homine malo. ℟. Et a viro iniquo eripe me. ℭ Adhesperas an. Sede a dextris. ℣s. Dixit dominus. fo. xxxvij. Cp̄. Christus assistens. ℟. Vsquequo Chorus p̄osequatur totum exaltabitur inimicus meus super me. Respice ⁊ exaudi me domine deus meus. Clericus. v. Qui tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui. Respic. Non dr̄ Gloria sed ℟. recipiatur. hoc. ℟. dr̄ quotidie ad vesp. per ebdo. qñ de tēpore agit hymn⁹. Vexilla regis. v. Dederunt in escam meam fel. alia. H men amen dico vobis antequam abraham fieret ego sum. sustulerunt lapides iudei vt iacerent in iesum. iesus autem abscōdit se: et exiit de templo. ℣s. Magnificat. Oco. Quesumus omnipotēs deus. ℭ Feria. ij. in passione dñi. Ad matuti. Inuit. Adoremus dominū. Qui nos redemit per crucem. ℣s. Venite. hoc inuit. dr̄ quotidie ad matut. vlq; ad cenā dominī: qñ de fer. agitur. hym⁹. Pange lingua. Ad nocturnū. Dominus defensor. ℣s. Dominus illuminatio. Et alie. cum suis ℣s. ad nocturnū. more solito dicunt. ⁊ sic fiat in singulis noctur. quotidie vlq; ad cenā dominī qñ fit de fer. Quotidie per tēp̄ ebdo. dicunt. v. ℣. ℟. ad matut. scōm ordinem noctur. hystor. dominicalis: excepto p̄mo ℟. quod non dicit. tta tamē q̄ ℟. ferialia non omittantur. Lertio. i.

TU ergo accinge lumbos tuos et surge: ⁊ loquere ad eos omnia que ego p̄cipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciā vultum eorū. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam: ⁊ in columnā ferream ⁊ in murum ereū super omnem terram: regibus iuda et principibus eius ⁊ sacerdotibus et omni populo terre. Et bellabunt aduersum te ⁊ non p̄eualebunt: quia tecū ego sum ait dominus: vt liberē te. Et factum est verbum domini ad me dicēs. Vade et clama in auribus hierusalem dicēs. Hec dicit dominus. Recordatus sum tui miserans adolescentiam tuā ⁊ charitatem desponsationis tue: quando secuta es me in deserto in terra que nō seminatur. Sāctus israel domino primitie frugū eius. Oēs qui deuorant eū delinquūt: malaq; niēt super eos dicit dñs. Hec dicit. Lec. ij.

AUdite verbum domini domus iuda: et omnes cognationes domus israel. Hec dicit dominus. Quid inuenerūt patres vestri in me iniquitatis: quia elongauerunt a me ⁊ ambulauerūt post vanitatem: et vani facti sunt. Et non dixerunt. vbi est dominus qui ascēdere nos

fecit de terra egypti/qui transduxit nos in desertum per terram inhabitabilem et inviam/per terram sitis ⁊ ymaginem mortis per terram in qua non ambulauit vir neq; habitauit homo. et induxit vos in terram carmeli: vt comederetis fructum eius et optima illius. Et ingressi contaminastis terram meam: et hereditatem meam posuistis in abominationem. Hec dicit. Lectio tertia

Sacerdotes non dixerũt vbi est dominus: ⁊ tenentes legẽ nescierunt me/et pastores prevaricati sunt in me/et prophete prophetauerunt in baal/⁊ ydola secuti sunt. Propterea adhuc iudicio contendam vobiscũ ait dominus: et cum filiis vestris disceptabo. Transite ad insulas cethym et videte/⁊ in cedar mittite et considerate vehementer: ⁊ videte si factũ est huiusmodi. si mutauit gens deos suos/⁊ certe ipsi nõ sunt dij. Populus vero meus mutauit gloriam suam in ydolum. Obstupescite celi super hoc: et porte eius desolamini vehementer dicit dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem aque viue: et foderunt sibi cisternas dissipatas/que continere non valent aquas. ℣ In laudibus añ. ⁊ ꝑ. illius ferie. Capitulum.

Domine demonstrasti michi et cognoui/tu ostendisti michi studia eorum. et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam. hy. Lustrator. ℣ Eripe me de inimicis. añ. In die magno festivitatis stabat ihesus ⁊ clamabat dicens. si quis sitit: veniat ad me ⁊ bibat. ps. Benedicte. Oco

Sanctifica quesumus domine nostra ieiunia: et cunctarum nobis propitius indulgentiã largire culparũ. Per. ℣ Ad primam añe. Inime impiorum fremebant aduersum me. et grauatũ est cor meum super eos. ps. Deus in nomine. folio. ir.

℣ Ad. iij. añe. Iudicasti domine causam anime mee: defensor vite mee domine deus meus. ps. Legem pone. folio. xij. Capitulum.

Faciem meã non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me: domine deus auxiliator meus/⁊ ideo nõ sum confusus. ℣ Erue a framea. ỹ. De ore leonis. ℣ Ad sextam añe. Populus meus

Sab.

quid feci tibi: aut quid molestus fui respõde michi. ps. Defecit in salutare. fo. xij. Capitulũ.

Domine deus auxiliator meus et ideo non sũ confusus/ideo posui faciem meam vt petram durissimam/et scio quoniã non confundar. ℣ De ore leonis. ỹ. Ne perdas cũ impiis. ℣ Ad. ir. añ. Iã quid redditur pro bono malũ: quia foderunt foueã anime mee. ps. Mirabilia. folio. xiij. ℣ pm.

Confundantur qui me persequuntur et non confundar ego: paueãt illi et non paueam ego/induc super eos diem afflictionis/et duplici contritione contere eos domine deus noster. ℣ Principes. ỹ. Eripe me domine ab homine malo. Supradictus ympn. ꝑ. et añe. seruntur quotidie vsq; ad cenam domini. ℣. ⁊. ỹ. ad omnes horas per ebdo. tantum dicũtur. añ. et ꝑ. vsq; ad cenam domini in ferialibus diebus tantum. ℣ Ad vesperas añe. et ꝑ. feriales. ꝑ. Judicasti domine. Hoc ꝑm dicitur ad vesp. vsq; ad quartam feriam ante pascha/quãdo de feria agitur. Rem. vsq; quo. hy. Clerisia regis prodeunt. ỹ. Dederũt in escam meam fel. añ. Si quis sitit veniat ⁊ bibat ⁊ de vētre eius fluent aque viue. ps. Magnificat.

Oremus. Aqueesumus domine populo tuo spiritum veritatis et pacis. vt te tota mente cognoscat: ⁊ que tibi placita sũt pia deuotione exerceat. Per dominũ. eiusdem. ℣ Feria tertia. Lectio prima

Numquid seruus est israel. aut vernaculus? Quare ergo factus est in predam? Super eũ rugiebãt leones et dederũt vocem suã/posuerũt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exuste sũt/et nõ est qui habitet in eis. Filij quoq; mẽpheos ⁊ taphnes constupr̃auerunt te vsq; ad verticem. Nunquid non istud est factum tibi quia dereliquisti dominum deum tuũ: eo tẽpore quo ducebat te per viã? Et nũc quid tibi vis in via egypti vt bibas aquã turbidam? Et quid tibi cum via assyriorum. vt bibas aquam fluminis? Arguet te malicia tua: et auersio tua increpabit te. Hec dicit dominus. Lectio secunda.

Scito ⁊ vide quia malũ ⁊ amarum est reliquisse te dominũ deum tuũ/

et nõ esse timorẽ eius apud te: dicit dominus deus exercituũ. A seculo confregisti iugum meũ: rupisti vincula mea & dixisti. Non seruiã. In omni enim colle sublimi & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. Ego autem plãtaui te vineam electam omne semen verũ. Quomodo ergo cõuersa es in praauum vinea aliena? Si laueris te nitro et multiplicaueris tibi herbam borith: maculata es in iniquitate tua coram me dicit dominus deus. Hec dicit. Lectio tertia.

QUomodo dicis non sum polluta: post baalim non ambulaui. Vide vias tuas in conualle. scito quid feceris. Cursor leuis erplicãs vias tuas onager assuetus in solitudine in desiderio anime sue attraxit ventum amoris sui: nullus auertet eã. Omnes qui querunt eam nõ deficient: in mẽstruis eius inuenient eã. Prohibe pedẽ tuum a nuditate & guttur tuum a siti. Et dixisti. Desperaui: nequaq̃ faciam. Adamaui quippe alienos: et post eos ambulabo. Hec dicit. añ. Tempus meum nõdum aduenit tempus autem vestrum semper est paratum. ℣. Benedictus. Oratio.

NOstra tibi domine quesumus sint accepta ieiunia: que nos et expiãdo gratia tua dignos efficiant: et ad remedia perducãt eterna. Per dominum.

℣ Ad vesp. añ. Vos ascendite ad diem festum hunc: ego non ascendam. quia tempus meum nondum aduenit. ℣. Magnificat. Oratio.

NOs nobis quesumus domine perseuerantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris et merito et numero populus tibi seruiens augeatur. Per.

℣ Feria quarta. Lectio prima

QUomodo cõfunditur fur quãdo deprehenditur: sic confusi sunt domus israel ipsi & reges eorum principes et sacerdotes et prophete eorum. dicentes ligno. pater meus es tu. et lapidi. tu me genuisti. Verterunt ad me tergum et non faciem: & in tempore afflictionis sue dicent. Surge & libera nos. Vbi sunt dii tui quos fecisti tibi? Surgant et liberent te in tẽpore afflictionis tue. Secundum numerũ quippe ciuitatum tuarum: erãt dii tui iuda. Quid vultis mecum iudicio contendere? Omnes dereliquistis me dicit dominus Frustra percussi filios vestros: disciplinam non receperunt. Deuorauit gladius vester prophetas vestros: quasi leo vastator generatio vestra. videte verbũ domini. Hec dicit. Lectio secunda.

QUinquid solitudo factus sum israeli. aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus / recessimus et non veniemus vltra ad te? Nũquid obliuiscitur virgo ornamenti sui. aut sponsa fascie pectoralis sue? Populus vero meus oblitus est mei: diebꝰ innumeris. Quid mutaris bonam ostẽdere viã tuam ad querendam dilectionem: que insuper et malicias tuas docuisti vias tuas: & in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum et innocentum? Non infossis inueni eos: sed in omnibus que supra memoraui. Et dixisti. Absq; peccato & innocens ego sum: & propterea auertatur furor tuus a me. Hec dicit. Lectio tertia.

ECce ego iudicio cõtendam tecum: eo q̃ dixeris non peccaui. Quam vilis es facta nimis iterans vias tuas: et ab egypto confunderis sicut confusa es ab assur. Nam et ab ista egredieris / et manus tue erunt super caput tuum: quoniam obtriuit dominus confidentiã tuam: et nichil habebis prosperum. Dicitur. Si dimiserit vir vxorẽ suam. et recedẽs ab eo duxerit virum alterum: nunquid reuertetur ad eum vltra? Nunquid non polluta et cõtaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cũ amatoribus multis: tamen reuertere ad me dicit dominus et ego suscipiam te. Leua oculos tuos in directum: et vide vbi nũc prostrata sis. Hec dicit. añ. Oues mee vocem meam audiunt: et ego dominus agnosco eas. ℣. Benedictus. Oratio.

SAnctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fidelium miserator illustra: et quibus deuotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditum. Per dominum no.

℣ Ad vesperas. añ. Vltra bona opera operatus sum vobis propter quod opus vultis me operare. ℣. Magnificat. Oratio.

ADueniat quesumus domine misericordia tua sperata suppliciibus: ⁊ eis celestis munificētia tribuatur. quatenus ⁊ recte petēda postulēt. ⁊ postulata percipiant. Per. ℂ Feria. v. Letō. i.

IN vijs sedebas expectans eos quasi latro in solitudine: ⁊ polluisti terrā in fornicationibus tuis ⁊ in malicijs tuis. Quam obrem prohibite sunt stille pluuiarum: et serotinus imber non fuit. Frons mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere. Ergo saltē amodo voca me: pater meus/ dux virginitatis mee tu es. Nunquid irascetis in perpetuum: aut perseuerabis in finem? Ecce locuta es et fecisti mala. et potuisti: ⁊ pro verbis penitentie/ verbis superbie blasphemasti. et implesti malam cogitationem tuam: et ostendisti contra virum tuum fortitudinem tuā: vt possis facere/ quod sermone tractasti. Hec dicit dñs deus. Lectio. ij.

ET dixit dominus ad me in diebus iosie regis. Numquid vidisti quid fecerit auersatrix israel? Abijt sibimet super omnem montē excelsum et sub omni ligno frondoso: et fornicata est ibi. Et dixi. cum fecisset hec omnia. ad me reuertere/ et non est reuersa. Et vidit preuaricatrix soror eius iuda/ quia pro eo q̄ mechata esset auersatrix israel dimisissem eam et dedissem ei libellum repudij: ⁊ nō timuit preuaricatrix iuda soror eius: sed abijt ⁊ fornicata est etiā ipsa. ⁊ facilitate fornicationis sue contaminauit terrā. ⁊ mechata est cū lapide ⁊ cum ligno. Et in omnibus his nō est reuersa ad me preuaricatrix soror eius iuda in toto corde suo: sed in mendacio ait dominus. Lectio. iij.

ET dixit dominus ad me. Justificauit animam suam auersatrix israel: cōparatione preuaricationis iuda. Vade et clama sermones istos contra aquilonem: et dices. Reuertere auersatrix israel ait dominus. et non auertā faciem meam a vobis: quia sanctus ego sum dicit dominus. et non irascar in perpetuum. Tamen scito iniquitatem tuā. quia in dominum deum tuum preuaricata es: et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frōdoso. et vocem meam non audisti. ait dominus. añ. Quid molesti estis huic mulieri: opus enim bonum operata est in me. ℣. Benedictus. Oratio.

PResta quesumꝰ omnipotēs deus: vt dignitas conditionis humane per immoderātiam lauciata: medicinalis parsimonie studio reformetur. Per. ℂ Ad vesperas. añ. Mittens hec mulier in corpus meum hoc vnguentum: ad sepeliendum me fecit. ℣. Magnificat. Oratio.

ESto quesumus domine propicius plebi tue vt que tibi non placent respuentes/ tuorum potius repleantur delectationibus mandatorum. Per do.

℣ Feria. vj. Lectio prima.

CONuertimini filij reuertentes dicit dominus: quia ego vir de ciuitate ⁊ duos de cognatione et introducā vos in syon. Et dabo vobis pastores iuxta cor meū: ⁊ pascēt vos scientia ⁊ doctrina. Cumq̄ multiplicati fueritis ⁊ creueritis in terra in diebꝰ illis ait dominus: non dicēt vltra archa testamēti domini/ neq̄ ascēdet super cor/ neq̄ recordabuntur illius. nec visitabitur/ nec fiet vltra. In tēpore illo vocabunt hierusalē solium domini: et cōgregabūtur ad eam omnes gētes in nomine domini in hierusalē. ⁊ non ambulabunt post prauitatē cordis sui pessimi. Hec dicit. Lect. ij.

IN diebus illis ibit domus iuda ad domum israel. et venient simul de terra aquilonis ad terrā quam dedi patribus vestris. Ego autē dixi. Quomodo ponā te in filijs: ⁊ tribuam tibi terrā desiderabilē: hereditatē preclaram exercituū gētium? Et dixi. Patrē vocabis me/ et post me ingredi nō cessabis. Sed quomodo si cōtemnat mulier amatorē suū: sic contēpsit me domus israel dicit dñs. Vox in vijs audita est ploratꝰ ⁊ vlulatus filiorū israel: quoniā iniquam fecerunt viā suam. obliti sunt dñi dei sui. Lect. iij.

CONuertimini filij reuertentes: et sanabo auersiones vestras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es dominus deus noster. Vere mendaces erant colles: multitudo montium. Vere in domino

deo nostro salus israel. Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra: greges eorum et armenta eorum. filios eorum et filias eorum. Dormiemus in confusione nostra: & operiet nos ignominia nostra: quoniam domino deo nostro peccauimus nos et patres nostri ab adolescentia nostra vsq; ad hanc diem: et non audiuimus vocem domini dei nostri. Hec dicit. añ. Apropinquabat autē dies festus. et quærebant principes sacerdotum quomodo iesum interficerent, sed timebant plebem. ℣s Benedictus. Oratio.

QVidibus nostris quesumus domine aurilium gratie tue benignus infunde: vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes: temporaliter potius macteremur q̄ supplicijs deputemur eternis. Per. Ad vesp. añ. Principes sacerdotum consilium fecerunt vt iesum occiderent, dicebant autem non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. ℣s Magnificat. Oratio.

QVoncede nobis quesumus domine veniam peccatorum & religionis augmentum: atq; vt in nobis tua dona multiplices: tuis fac mandatis promptiores. Per. Sabbato. Lectio prima

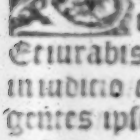

Si conuerteris israel: ait dominus: ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea: non commoueberis. Et iurabis viuit dominus in veritate et in iudicio et in iustitia: et benedicēt eum gentes ipsumq; laudabunt. Hec enim dicit dominus viro iuda et habitatori hierusalem. Nouate vobis nouale: & nolite serere super spinas. Circuncidimini domino & auferte preputia cordium vestrorum viri iuda et habitatores hierusalē: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea & succēdatur: & nō sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum. Hec dicit dominus. Lectio secūda.

ANnunciate in iuda et in hierusalem auditum facite: loquimini & canite tuba in terra: clamate fortiter et dicite. Congregamini et ingrediamur ciuitates munitas: leuate signum in syō. Cōfortamini nolite stare: quia malum ego adduco ab aquilone & contritionem magnam. Ascendet leo de cubili suo: et predo gentium se leuabit. Egressus est de loco suo: vt ponat terram tuam in desolationem. Ciuitates tue vastabūtur: remanētes absq; habitatore. Super hoc accingite vos cilicijs: plangite et vlulate: quia non est auersa ira furoris domini a vobis. Et erit. In die illa dicit dominus: peribit cor regis et cor principum: et obstupescent sacerdotes et prophete consternabūtur. Et dixi. Heu heu heu domine deus. Ergo ne decepisti populum istum et hierusalem: dicens. pax erit vobis: et ecce peruenit gladius vsq; ad animam. Hec dicit dominus. Lectio tertia.

IN tēpore illo dicetur populo huic et hierusalem. Ventus vrens in vijs que sunt in deserto: vie filie populi mei: non ad ventilandum et ad purgandum. Spiritus plenus ex his veniet mihi. Et nunc ego: sed loquar iudicia mea cum eis. Ecce quasi nubes ascēdet & quasi tēpestas currus eius: velociores aquilis equi eius. Ve nobis quoniam vastati sumus. Laua a malicia cor tuum hierusalem: vt salua fias. Vsq;quo morabuntur in te cogitationes nocue? Vox enim annuncians a dan: et notum faciens ydolum de monte effraim. Concitate gentes: ecce auditum est in hierusalem custodes venire de terra longinqua: et dare super ciuitates iuda vocem suam. Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro: quia me ad iracundiam prouocauit ait dominus. Vie tue et cogitationes tue fecerunt hec tibi: ista malicia tua quia amara: quia tetigit cor tuum. Hec dicit. añ. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum antequā patiar. ℣s Benedictus. Oratio.

PRoficiat quesumus domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita. q̄to magestati tue fit gratior: tanto donis potioribus augeatur. Per dominum.

DOminica in ramispalmarū de seruit. do. 4 festum annūciationis differatur vsq; ad .5. fr. post oct. pasche. ¶ Dñica in ramispalmarū de seruit. do. ad primas vesp. que crūt de dñica: & fiat solē. memoria de annunciatione beate marie: licet festū loci fuerit. ¶ Ebdo. in ramispal. de seruit. do. & festū sancti

richardi differat vsq; ad trãslationẽ ei⁹. Feria.3. de sancto ambrosio. Cpm. Vere sacerdos dñica dicuntur ereq; mortuorum cum.ir.lect.et cum milla in crastino. Do.in ramispalmarum de serui.do.ꝫ ceteris feriis de ieunio:ꝫ nichil de martyrib⁹ nisi memoria. Ad vesperas et ad matuti.de sancta maria. Do.in ramispal. de serui.dñicali. Feria.3.dicunt ereq; mortuorũ cũ.ir.lecti.cum milla in crastino. Do.in ramispal.de serui.dñicali:et fe. annuncia. differat vsq; ad.5.feriam post octa.paschę. Do.in ramispalmarũ.de serui.dñica. Feria.3.dicũtur ereq; mortuorum cum.ir.lec. cum milla in crastino. Do.in ramispalmarũ de serui.dñicali:ꝫ festũ sci richardi differat vsq; ad trãslationẽ eius.2.vespe. in do.crũt de festo ꝫ solẽnis memoria de dominica. Dñica in ramispalmarꝫ de serui.dñicali. Feria.3. dicũtur ereq; mortuorũ cũ.ir.lec. Do.in ramis. de serui.dñicali. Festũ sancti georgij differatur in.9. diem mensis maij:sed caue de translatione sancti nicolai:quia vbi celebratur.tũc festa sancti georgij differatur vsq; ad.11.diẽ maij. Do.in ramispalmarꝫ de ser.do.ꝫ festũ annun.differatur vsq; ad.5.fe.post oct.paschę. Do.in ramispal. de serui.do. Feria.3. dicũtur ereq; mortuorum cũ.ir.lect. Festum sancti richardi differat vsq; ad trãsla. Do.in ramispal. de serui. do.ꝫ festũ sci ambrosij differat in crastinũ 2.vespere in do. erunt de festo.ꝫ solẽ. memo.de do. Do.in ramispalmarꝫ de seruit. do. In. 4. fe.fiat memo.de marty.ad vẽs.ꝫ ad matu. de sancta maria. Do.in ramispal.de serui. do.ꝫ festum sci georgij differat vsq; ad.5.diem maij. Do.in ramispal. de serui.do.ꝫ festa sanctorũ differant vsq; ad trãslatio. Do.in ramispalmarꝫ de serui.do. Feria.4.de annuncia.2.vespere erũt de cena dñi:ꝫ solẽ.memo.de annũciatione. Do.in ramispalmarũ. de serui. do. et festũ sancti richardi differat vsq; ad trãslationẽ:ꝫ festũ sancti ambrosij differat vsq; ad fe.5.post octa. paschę. Do.in ramispalmarꝫ de ser.do.ad.1.vẽs. que erũt de dñica fiat solẽnis memoria de sancto ambrosio. Dñica in ramispalmarũ de serui. do. Fe. 3.dicũtur ereq; mortuorũ cũm.ir.lect.cum milla in crastino. Do.in ramispalmarũ de serui.do.ꝫ festa sanctorꝫ edwardi:cuthberti:ꝫ benedicti differant vsq; ad trãslationẽ eorꝫ. Do.in ramispalmarꝫ de serui do.in do.dicũtur ereq; mor.cũ.ir.lect. Feria 3.festum annuncia.ꝫ solennis memoria de ieunio. Do.in ramispalmarũ de serui.do.ꝫ festũ sancti richardi differat vsq; ad trãslationẽ ei⁹.ꝫ festũ sancti ambrosij differatur vsq; ad. 3.fe. post octa. paschę. Do.in ramispal.de serui. do. Fe.3.dicunt ereq; mor.cũ milla in crasti. Do.in ramispal.de serui. do. Fe.3. dicunt ereq; mortuorũ cum.ir.lect.cũ milla in crasti. Do.in ramis.de serui. do.ꝫ festa sanctorum differant vsq; ad trãslationes. Do.in ramis.de serui. do.2.vespe.erũt de annũci. ꝫ solẽ.meo.de do. Do.in ramis. de ser.do.ꝫ nichil de sancto richardo vsq; ad trãslationẽ:ꝫ festũ sci ambrosij differat vsq; ad.3.fe.post octa.paschę. Do. in ramis. de ser.do. Fe.3.dicũtur ereq; mortuorũ cum milla in crasti. Do.in ramis.de serui. do. Fe. 3.dicunt ereq; mor.cũ milla in crastino. Do.in ramis.de ser. do.ꝫ festa sanctorũ. ir.lect.differantur vsq; ad trãslationẽ eorũ. Do.in ramis. de ser.do.

festũ annũ.differat.in crastinũ:ꝫ.2.vespe.erũt de annũciatiõe:ꝫ solẽ.meo. de do. Fe.2. de annun. Fe. 3.dicũtur ereq; mor.cũ.ir.lec.ꝫ cũ milla in crasti. Do.in ramis. de ser.do.ꝫ fel. sci richardi differat vsq; ad trãslationẽ. Fe.4. de sctõ ambro. Cp. Vere sacerdos ꝫ solen.memo. de ieunio.2. vespe.erũt de cena dñi.ꝫ solẽ.meo. de festo. Do.in ramis. de ser. do. Fe.3. dicunt ereq; mor. cum milla in crastino. Do.in ramisp. de ser. do. Feria.3. dicunt ereq; mortuorum cum.ir.lect.ꝫ cum milla in crastino.

Dominica in ramispalmarũ. Ad vẽs ãn. Benedictus. ps. Ipsum. Capitulum.

Hoc fratres sentite in vobis quod ꝫ in christo iesu.qui cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equalem deo:sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens. Rem. Circundederunt. vẽs in ebdoma. p̃cruna p̃cedente. hoc ỹ. dicit quotidie ad vẽs. vsq; ad cenã domini:nisi in secũdis vespe. eis huius dñice.hy⁹ Vexilla regis. ps. Dederunt in escam meam fel. ãn. Clarifica me pater apud temetipsũ. claritate quã habui priusq; mundus fieret. ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum saluatorẽ nostrum carnem sumere et crucem subire fecisti: cõcede p̃picius vt patientie ipsius habere documenta. et resurrectionis consortia mereamur. Per eũdem. Ad matutinas. Inuitatorium. Ipsi vero non cognouerunt vias meas. Quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. ps. Venite. hymnꝰ Pange lingua. In.j.nocturn. hec sola ãn. dicitur super omnes ps. alia. Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. ps. Beatus vir. Lectiones in primo nocturno de prophetia hieremie per ordinem legantur. Lectio prima.

Verbum quod factum est ad hieremiam a domino dicens. Audite verba pacti huius.ꝫ loquimini ad viros iuda et ad habitatores hierusalem: et dices ad eos. Hec dicit dominus deus israel. Maledictus vir qui non audierit verba pacti huius quod p̃cepi patribus vestris in die qua eduri eos de terra egypti:de fornace ferrea dicens. Audite vocem meam et facite omnia que p̃cipio vobis.et eritis mihi in populum et ero vobis in deum: vt

suscitem iuramentū quod iuraui patribus vestris daturū me eis terrā fluentem lacte et melle sicut est dies hec. Hec dicit. Rm. In die qua inuocaui te domine dixisti noli timere. Judicasti causam meam: et liberasti me deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te quia exaudisti me. Judicasti. Lectio seda.

ET respondi / et dixi. Amen domine. Et dixit dominus ad me. Cloquere omnia verba hec in ciuitatib⁹ iuda et foris hierusalem / dicēs. Audite verba pacti huius. et facite illa: quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua eduxi eos de terra egypti / vsq; ad diem hanc. Mane consurgens contestatus sum: et dixi. Audite vocem meam. Et non audierunt nec inclinauerunt aurem suā: sed abierunt vnusquisq; in prauitate cordis sui mali. induxi super eos omnia verba pacti huius. quod precepi vt facerent et nō fecerunt. Hec dicit. ℟. Fratres mei elongauerūt a me et noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. ℣. Inimici mei et proximi mei. Quasi alieni. Lectio tertia.

ET dixit dominus ad me. Inuenta est cōiuratio in viris iuda: et in habitatoribus hierusalem. Reuersi sūt ad iniquitates patrum suorum priores: qui noluerunt audire verba mea. Et ipsi ergo abierunt post deos alienos vt seruirent eis. Irritum fecerunt domus israel et domus iuda pactum meum: quod pepigi cum patribus eorū. Quamobrem hec dicit dominus. Ecce ego inducam super eos mala de quibus exire non poterunt: et clamabunt ad me / et non exaudiam eos. Et ibunt ciuitates iuda et habitatores hierusalem: et clamabunt ad eos quibus libant / et non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. Secundum numerum ciuitatum tuarum erāt dij tui iuda: et secundum numerum viarum hierusalem posuisti aras confusionis / aras ad libandum baalim. Rm. Dominus ihesus ante sex dies pasche venit bethaniam: vbi fuerat lazarus mortuus. Quem suscitauit ihesus. ℣. Conuenerunt autem ibi multi iudeorum: vt lazarum viderēt. Quem. Repetatur ℣. Dominus ihesus. ℣. In q. nocte. ℣. Mittens hec mulier in corpus meum hoc vnguentū: ad sepeliendum me fecit. ℣s. Conserua. Lectio. iij. ℣. De ore leonis libera me domine. Hebdr lectiones de sermone beati maximi epi. Lectio. iij

PSalmi vicesimi primi qui lectus est seriē decursuri: diligēter prius debemus intēdere quid in superscriptione contineat: vt cognita eius origine intelligentiam ipsius facilius consequamur. et manifestato capite possint rectius mēbra distribui. Inscribitur enim ita. In finem pro susceptione matutina: psalmus ipsi dauid. Nisi fallor / susceptio matutina solis ortum semper antecessit: et priusq; orbem radiorum clarus splēdor illuminet: matutinum noctium tenebris terminū ponit. ac resoluta sensim caliginum cecitate: rebus cūctis facies quedam ac lumen infunditur. Et cū veluti sub vna materie tenebrarum mūdus in confusione iacuerit: intercedente matutino diuersa specierum varietate distinguitur. Hoc est cum omnia ceca ante fuerint: oculi omnium reparātur. Nox enim quodammodo aufert oculos mundo: aurora restituit. Atq; ita ante matutina susceptione perfruimur: vt gloriosius postmodum solis splendore potiamur. Sed quoniam sicut dicit apostolus / lex spiritualis est: et spiritalibus spiritalia comparanda sunt: solem hic iustitie arbitror designari. hoc est christum dominum. qui nobis ignorantie tenebris et peccatorū cecitate submersis: celestis doctrine sue lumen infudit. Et quos non habebamus oculos cordis inseruit / et velut radios quosdam apostolos suos misit: qui nos de nocte teterrima delinquentie liberarent. ꝛ paulatim resolutis in nobis tenebris peccatorum / matutina susceptione consuesceremus. vt perfecti facilius possem⁹ tolerare solis ardorem. Hoc est primum nos preceptis simplicioribus erudirent: quo capaciores efficerent celestium secretorum. Huius itaq; solis iustitie matutino peccatorum caligo tota pellitur: sicut ipse propheta ait et persona domini. In matutino interficiebam omnes peccatores terre. Hoc est. orīēte in nobis sole iustitie qui habitaculū domini sumus: omnis

cogitatio iniqua subuertitur. Tu. Hm. Insurrexerunt in me viri iniqui absq; misericordia quesierunt me interficere et non pepercerunt in faciem meam spuere: a laneis suis vulnerauerunt me: et concussa sunt omnia ossa mea. Ego autem ceu nabam me tanq; mortuū super terram. bs. Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerunt me aceto. Ego autem. Lectio quinta.

TOtus autem hic psalmus digestus est ex persona domini saluatoris: quippe cū plura de eo in nouo sint posita testamento. Dicit itaq; Deus deus meus respice in me: z reliqua. Quare assumpti hominis agit causam: vt interrogare quodāmodo videatur dcēs. Deus omniū qui es deus meus: cur me dereliquisti? Nichil enim michi conscius sum. Secundū enim prophetā nesciebat peccatum: nec erat dolus in ore eius. Hec autem dicit/vt manifestaret propter nos se esse derelictum quorum peccata portabat: ac videntes discceremus z nos pro ipso sancto et iusto mori/cum pro peccato nostro ipse moreretur. Deniq; hac voce in passione vsus est sicut in euangelio legimus. Heli heli lamazabathani? Hoc est. Deus meus deus meus quare me dereliquisti? Hac mā voce vsus est: vt quod prophetia annūciauerat/rei exitus hoc probaret. Et quoniā sequentia pene manifestata sunt: illū inspiciamus versiculum in quo ait. Ego autem sum vermis et non homo. Quare totius dñs creature vermiculo se voluit cōparari. Possumus hoc quidē humilitati primitus assignare (que sanctorū virtus est maxima) sicut moyses ante deum animal se irrationale profitetur/dauid se pulicem sepe cōmemorat. Sed magis illud accipiendum puto/quoniā vermis nulla extrinsecus admixtione alieni corporis/sed de sola et pura terra procreatur: ideo comparatum domino/quoniā et ipse saluator de sola et pura maria generatur. V. Noli esse michi dñe alienus/parce michi in die mala/cōfundātur oēs qui me persequūtur. Et non confundar ego. ℟. Confundantur oēs inimici mei/qui querūt animā meā vt auferant eā. Et. Lec. vj.

LEgimus etiam in libris moysi de manna vermiculos procreatos. Digna plane et iusta cōparatio. Siquidem de manna vermiculus gignitur: et dñs christus de virgine procreatur/quin potius ipsam mariam manna direrim: quia est subtilis/splendida/suauis/z virgo. Que velut celitus veniens: cūctis ecclesiarum populis cibū mello dulciorem defluxit. Quem qui edere ac manducare neglexerit: vitā in semetipso habere non poterit/sicut ipse dñs ait. Nisi quis manducauerit meā carnē et biberit meū sanguinē: nō habebit vitā in semetipso. Sed potius ipse cibus in iudicium et conuertetur: sicut apostolus dicit. Qui manducat et bibit indigne: iudiciū sibi manducat et bibit. Quod filijs israel subtiliter prophetatum est in veteri testamento. Manna enim illis contra diuina precepta tractantibus/vermes effecti sunt: id est contumacie vitiores z vindices/que similitudo christum indicat deum. Quem qui suauem cibū et dulcem potū hauire neglexerit: iudicē patietur/sicut ipse ait. Neq; enim pater iudicat quēq;: sed omne iudicium dedit filio. Quod autem dicit/diuiserunt sibi vestimenta mea et super vestem meā miserunt sortē: hoc factū in euāgelio reperimus/q; milites quatuor qui crucifixerūt saluatorem/in quatuor partes eius sibi diuiserunt vestimenta. Vestimentum vero eius quod consutum non erat/sed erat desuper contextū: sorte perceperunt. Que igitur ista vestimenta sunt videamus: qui milites/quod vel etiam vestimentū. Vestimenta esse puto prophetias/vel scripturarū celestium lectiones: quibus christi dñi annūciatū est sacramentum. Quas prophetias vnum canentes et vnū per omnia nunciantes/aduersarij saluatoris/hoc est peruersi heretici qui quotidie in illo tanq; milites manus impias ingerunt: hoc pro sua sibi diuidunt voluntate/et vnius corporis vestimenta per varia mēbra distribuūt: atq; spoliātes dñm/sua falsa dogmata vestiūt. Vestimentum autem eius quod non erat consutum: sapientiā eius celestem possumus approbare/quia erat de superiore contextū. Nostra enim sapientia hoc est humana/consuitur. Assuitur

enim cum liberos damus ad studia / gra maticis tradimus / philosophis eruditmus: vt sapiēcia in illis que non erat acquiratur. Dñs autē sapientia non assumpta est: non quesita. Non enim didicit a magistro: sicut ipsi iudei dicūt. Quomodo hic litteras nouit: cum non didicerit: Et ipse dicit. Mea doctrina non est mea: sed eius qui misit me. Hoc est quod ait de superiore contertū. Quo vestimento vel quibus omnibus vestimentis ecclesia catholica semper amicta est: sicut ypheta ait. Astitit regina a dextris tuis: in vestitu deaurato. ℟. Cogitauerunt autem principes sacerdotū: vt et lazarū interficerent. Propter quem multi veniebant et credebant in iesum. ℣. Testimoniū ergo perhibebat turba que erat cū eo quando lazarum vocauit de monumento et suscitauit eum a mortuis. Propter quē. Repetatur ℟. ℭ In illo tempore. Magister dicit tempus meū prope est: apud te facio pascha cū discipulis meis. ℣. Celi enarrāt. ℟. Ne perdas cū impiis deus animā meam. ℭ Secundū Matthēum. xxi.

In illo tempore. Cum appropinquasset iesus hierosolimis et venisset bethphage ad montem oliueti: tunc misit duos discipulos dicēs illis. Ite in castellū quod contra vos est: et statim inuenietis asinam alligatā et pullū cum ea. Soluite: et adducite michi. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri.

Mediator dei ⁊ hominū homo christus iesus / qui p humani generis salute passurus de celo descendit ad terras / appropinquāte hora passionis / appropinquare voluit loco passionis: vt per hoc etiam clarescceret / quia non inuitus sed sponte pateretur. In asino venire ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit / vt etiam per hoc eruditus quisq; agnosceret ipsū esse christū quem sic illo venturū prophetia olim premissa signauerat. Ante quinq; dies pasche venire voluit / sicut et iohannis euangelio didicimus / vt etiā per hoc ostenderet se esse agnum immaculatū: qui peccata tolleret mundi. Tu autē. ℟. Attende dñe ad me et audi voces aduersariorum meorū: nunquid redditur pro bono malū: quia foderunt foueā anime mee. ℣. Recordare q̄ steterim in cōspectu tuo vt loquerer pro eis bonū et auerterē indignationem tuā ab eis. Nūquid. Lectio. viij.

Agnus quippe paschalis cuius immolatione populus israel est ab egyptiaca seruitute liberatus: ante quinq; dies pasche id est decima luna iussus est tolli / et quarta decima luna ad vesperum iussus est immolari: significās eum qui nos suo sanguine erat redēpturus / ante quinq; dies pasche id est hodierno die / magno precedentiū sequentiūq; populorum gaudio ac laudatione deductus venit in templū dei / et erat quotidie docens in illo. Qui quinta demū peracta die / veteris pasche sacramenta eatenus obseruata consummauit: ac noui deinceps obseruanda discipulis sacramenta contradidit. Egressus in montem oliueti tentus est a iudeis: et mane crucifixus Ipsa nos die a demoniaca dominatione redemit: qua antiquus ille hebreorū populus per immolationem agni / fugum egyptie seruitutis abiecit. Tu autē. ℟. Conclusit vias meas inimicus insidiator factus est michi / sicut leo in abscondito repleuit et inebriauit me amaritudine / dederunt in lacum mortis vitam meam: et posuerunt lapides contra me. Vide dñe iniquitates illorū: et iudica causam anime mee defensor vite mee. ℣. Factus sum in derisum omni populo meo: cantātū eorum tota die. Vide. Lec. ix.

Ergo dñs ad instar agni paschalis ante quinq; dies q̄ pati inciperet locū passionis adiit: vt se insinuaret esse illum / de quo predixit esaias. Sicut ouis ad occisionē ducet: et quasi agnus coram tondente se obmutescet ⁊ non aperiet os suū. Et paulo superius. Ipse autem vulneratus est ppter iniquitates nostras: et liuore eius sanati sumus. Sed inuidorū corda principū in cunctis que prouide gessit: cum persequi q̄ in eū credere maluerunt. Et multū miseri vite auctorem mortis potius dare: q̄ per eum viuificari studebant. Verum nos perfidorum cecitate declinata eorū magisterem pia qui fideliter dominum laudauere sequamur: et iter eius mysticum mystica

vt decet interpretatione scrutemur. Asina ꝫ pullus quibus sedens hierosolymã venit / vtriusq; populi / iudei videlicet et gentilis simplicia corda designant / quibus ipse presidens queꝫ a noxia libertate suo frenans imperio : ad visionem superne pacis perducit. Hierosolyma etenim visio pacis interpretatur. Tu autem. ℟. Cũ audisset turba quia venit iesus hierosolymã. Cũ ramis palmarũ processerũt ei obuiã ℣. Et cũ appropinquasset ad descensum montis olivareti omnes turbe gaudentes et deum voce magna collaudantes. Cum ra. Repetatur ℟. Cum audisset. ℟. Ingrediente dño in sanctã ciuitatem: hebreorũ pueri resurrectionem vite pronũciantes. Cum ramis palmarum osanna clamabant in excelsis. ℣. Cumq; audissent quia venit iesus hierosolymam: exierunt obuiam ei. Cum ra. Hoc predicerũ ℟. non ꝺi ad has matut. sed ad pces. huius dñice scilicet in introitu ecclesie. ℣. ante lau. Intende anime mee. ℭ In lau. ãn.

Domine deus auxiliator meus: & ideo non non sum confusus. ps. Miserere mei. fol. xcj. ãn. ℭ Circundantes circumdederunt me / et in nomine dñi vindicabor in eis. ps. Confitemini. fol. xc. ãn. Iudica causam meam: defende quia potens es domine. ps. Deus deus. fol. xj. ãn. ℭ Confundãtur qui me persequũtur: et non confundar ego dñe deus meus. ps. Benedicite. fol. xj. ãn. ℭ Cum angelis et pueris fideles inueniamur triumphatori mortis clamantes osanna in excelsis. ps Laudate. fol. vij. Capm. Hoc fratres sentite. hyꝰ. Lustra ser. vꝰ. Eripe me de inimicis. ãn. ℭ Turba multa que conuenerat ad diem festũ clamabat domino : benedictus qui venit in nomine dñi osanna in excelsis. ps. Benedictus. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. ℭ Ad. j. ãn. Osanna filio dauid benedictus qui venit in nomine dñi rex israel: osanna in excelsis. ps. Deus deus meus respice. fo. viij. ℭ Ad. iij. ãn. Pueri hebreorum vestimenta prosternebant in via : et clamabant dicentes osanna filio dauid : benedictus qui venit in nomine dñi. ps. Legẽ pone. fo. ij. Capm. Hoc fratres. ℟. Fratres Chorus prosequatur totũ mei elongauerunt a me / et noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. Clericus dicat ℣. Inimici mei et proximi mei. Quasi. Repetatur ℟m. fratres. ℣. Erue a framea. ℭ Ad certam. ãn. Pueri hebreorum tollentes ramos oliuarũ obuiauerũt domino clamantes et dicentes osanna in excelsis. ps. Defecit in sa. fol. xij. Capitulũ.

Humiliauit semetipsum christus pro nobis factus obediens vsq; ad mortem: mortem autem crucis. ℟. Attende. Chorus prosequatur totũ ℟. Clericus ℣. Recordare. Requirit hoc ℟. supra ad matut. vij. ℣. De ore leonis. ℭ Ad. ix. ãn. Omnes collaudant nomen tuũ et dicunt benedictus qui venit in nomine domini: osanna in excelsis. ps. Mirabilia testimonia. fol. xiij. Capitulum.

Deus pater exaltauit christum suum: et donauit illi nomen quod est super omne nomen / vt in nomine iesu omne genu flectatur celestium terrestriũ et infernorũ. ℟. Salvũ me fac Chorus prosequatur. deus quoniã intrauerũt aque vsq; ad animã meam: non auertas faciem tuã a me. Quoniam tribulor exaudi me deus meus. Clericus ℣. Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos erue me. Quoniã. Repetatur ℟. ℣. Ne perdas cũ impiis. ℭ Ad de. ãn. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. fo. xxxvij. Cp. Hoc fratres. ℟. Cogitauerũt. ℣. Testimonium. Repetatur ℟. Dominus Uerilla. ℣. Dederunt in escam. ãn. Occurrunt turbe cũ floribus et palmis redemptori obuiã : et victori triũphanti digna dant obsequia filio dei ore gentes predicant et in laudẽ christi voces tonant per nubila osanna. ps. Magnificat. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. ℭ Feria. ij. Invitat. Adoremus. ps. Venite. Hymnus Pange lingua gloriosi. Ad noctur. a. ne et hi fec. ℣. Erue a framea deus animam meam. Lectio prima.

Tu ergo noli orare pro populo hoc / et ne assumas pro eis laudem et orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorũ ad me / in tẽpore afflictionis eorum. Quid est q̃ dilectus meus in domo mea fecit scelera multa ? Nũquid carnes sancte auferent a te malicias tuas in quibus gloriata es ? Oliuã bellam pulchrã / fructiferã / speciosam / vocauit dñs nomen tuũ. Ad vocẽ loquele grandis: exarsit ignis in ea: et combusta sunt frutecta eius. Et dñs exercituũ qui plantauit te locutus est super te malum pro malis domus israel et domus iuda: que

frecerunt sibi ad irritandum me / libantes baalim. Hec dicit dominus. Ym.
Synagoga populorum circundedit me: et non reddidi retribuentibus michi mala. Consumetur domine nequitia peccatorum et dirriges iustum. ℣. Judica me dñe secundū iusticiā meā: et secundū innocentiā meā super me. Consumetur. Lectio.ij.

Tu autē domine demonstrasti michi: et cognoui: tu ostendisti michi studia eorū. Et ego quasi agnus mānsuetus qui portatur ad victimam: et non cognoui quia cogitauerunt consilia super me dicentes. Mittamus lignum in panem eius: et eradamus eum de terra viuentium: et nomen eius non memoretur amplius. Tu autem dñe sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et corda: videam vltionem tuam de eis: tibi enim reuelaui causam meam. Propterea hec dicit dñs ad viros anathot: qui querūt animam tuam et dicūt. Non prophetabis in nomine dñi: et non morieris in manibus nostris. Propterea hec dicit dñs exercituum. Ecce ego visitabo super eos. Juuenes morientur in gladio / filij eorum et filie eorū morientur in fame: et reliquie eorum non erunt de eis. Hec dicit. Ym.
Opprobrium factus sum inimicis meis: viderunt me et mouerunt capita sua. Adiuua me domine deus meus. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odij circumdederunt me. Adiuua me. Lectio.iij.

Inducam enim malū super viros anathot: annū visitationis eorū. Justus quidem tu es dñe si disputem tecū: veruntamen iusta loquar ad te. Quare via impiorū prosperatur? Bene est omnibus qui prevaricātur et inique agunt. Plantasti eos et radicem miserunt: proficiunt et faciunt fructū. Prope es tu ori eorum: et longe a renibus eorū. Et tu dñe nosti me: vidisti me et probasti cor meum tecum. Congrega eos quasi gregem ad victimam: et sanctifica eos in die occisionis. Usq; quo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur? Propter malitiam habitantū in ea consumptum est animal et volucres: quoniā dixerunt non videbit nouissima nostra. Si cum peditibus curres laborasti: quomodo conten dere poteris cum equis? Cum autem in terra pacis securus fueris / quid facies in superbia iordanis? Nā et fratres tui et domus patris tui: etiam ipsi pugnauerunt aduersum te. Hec dicit dñs. Ym.
Qui impij dixerunt opprimamus virum iustum iniuste: et deglutiamus eum tanq; infernum viuū: auferamus memoriam eius de terra: et de spolijs eius fortem mittamus inter nos. ipsi enim homicide thesauri fuerunt sibi malum: insipientes et maligni odorunt sapientiam. Et ei facti sunt in cogitationibus suis. ℣. Hec cogitauerunt et erraverūt: excecauit enim illos malicia eorum. Et ei facti. ℣. Intende. ℣ In laudibus Antiphona.

Faciem meam non auerti ab increpātibus et conspuentibus in me. ℣. Miserere. fo.rbj.ān. Exurge quare obdormis domine? exurge et ne repellas in finem. ℣. Quare. fo.rbij.ān. Exurge domine et iudica causam meam. ℣. Memor. fo.rbij

ET clamauerũt post te:plena voce. Ne credas eis cũ locuti fuerint tibi in bona. Reliqui domũ meam.dimisi hereditatem meam: dedi dilectã animã meam in manu inimicorũ eius. Facta est michi hereditas mea quasi leo in silua: dedit contra me vocem: ideo odiui eam. Nũquid auis discolor hereditas mea michi? Nunquid auis cincta per totum? Venite et congregamini oẽs bestie terre: properate ad deuorandũ. Hec dicit. ℣. Saluũ me fac. Quere fol.precedẽti.℟.n.

PAstores multi demoliti sunt vineã meam: conculcauerunt partem meam. Dederunt portionem meam desiderabilem in desertũ solitudinis: posuerunt eã in dissipationẽ luctus super me. Desolatione desolata est omnis terra: quia non est qui recogitet corde. Super omnes vias deserti venerũt oẽs vastatores terre: quia gladius dñi deuorabit ab extremo terre vsq; ad extremũ eius. Non est pax vniuerse carni. Seminauerũt triticũ: et spinas messuerunt. Hereditatem acceperunt: et non eis proderit. Confundemini a fructibus vestris: propter iram furoris domini. Hec dicit dominus aduersum omnes vicinos meos pessimos: qui tangũt hereditatem quam distribui populo israel. Hec dicit dominus. ℟m.

DEus israel propter te sustinui: improperiũ operuit reuerentia faciem meam. Extraneus factus sum fratribus meis: et hospes filiis matris mee. Quoniam zelus domus tue comedit me. ℣. Improperia improperantium tibi ceciderũt super me. Quoniam zelus. Lectio tertia.

HEc ego euellam eos de terra eorum: et domũ iuda euellam de medio eorũ. Et cũ euulsero eos: conuertar et miserabor eorũ. Et reducã eos virũ ad hereditatẽ suã: et virũ in terrã suam. Et erit. Si eruditi didicerint vias populi mei vt iurẽt in nomine meo viuit dñs: sicut docuerũt populum meum iurare in baal: edificabũtur in medio populi mei. Quod si non audierint: euellã gentẽ illã euulsione et perditione ait dñs. Hec dicit dñs ad me. Vade et posside tibi lumbare lineũ: et pones illud super lumbos tuos et in aquã non inferes illud. Et possedi lumbare iuxta verbum dñi: et posui circa lumbos meos. Et factus est sermo domini secundo ad me dicens. Tolle lũbare quod possedisti quod est circa lumbos tuos: et surgens vade ad euphraten et abscondi illud in foramine petre. Et abij et abscondi illud in euphrate: sicut preceperat michi dominus. Hec dicit dñs. ℟m.

DIcerũt impii apud se non recte cogitantes: eiciamus iustũ quoniã cõtrarius est operibus nostris: et improperat nobis peccata legis: et diffamat contra maculas disciplinarum nostrarum. ℣. Tanq; nugaces estimati sumus ab illo: et abstinet se a viis nostris tanq; ab immunditijs: et profert nouissima iustorum. Promittit. Repetatur ℟. Ante lauꝺ. ℣. Intende anime mee. ℂ In laudibꝰ Antiphona.

VIde dñe et considera quoniã tribulor: velociter exaudi me. ℘s. Miserere mei. fo.cxvj.ãn. Discerne causam meam domine ab homine iniquo et doloso eripe me. ℘s. Judica me deus. fol.cxj.ãn. Cum tribularer clamaui ad dominum de ventre inferi et exaudiuit me. ℘s. Deus deus. fol.vj.ãn. Dñe vim patior: responde pro me: quia nescio quid dicã inimicis meis. ℘s. Ego dixi. fol.cxj.ãn. Dicerũt impii opprimamus virum iustum quoniã contrarius est operibus nostris. ℘s. Laudate. fo.bij.℆. Dñe demonstrasti michi. Hymn. Lustra ser. ℣. Eripe me de inimicis meis. ãn. Domo tollet a me animam meam: sed ego pono eam et iterum sumo eam. ℘s. Benedictus. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus da nobis ita dominice passionis sacramenta peragere: vt indulgentiã percipere mereamur. Per eundem. ℂ Ad vespe. ãn. Quotidie apud vos eram in templo docens et non me tenuistis: et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. ℘s. Magnificat. Oratio.

TUa nos misericordia de⁹ ab omni surreptione vetustatis expurget: et capaces sancte nouitatis efficiat. Per. Hac die dicũtur vigilie mortuorum cũ.ix.lec.in cõuentu solẽniter: et cũ missa in crastino: nisi aliquod dupl. festum in quarta fer. impedierit: et tunc fiat predictum seruitium in aliqua fer. precedente

ijius ebdo. indicitur in dñica palmaꝝ. feria. Et sic cõpletur seruitꝰ mortuoꝝ vsq; ad octa. pasche: nisi corpus forte prefens fuer. vñ dictū est in. j. do. adue. dñi.

C Fer. iij. Ne perdas cū impijs. Lectio. j.

ECce factum est post dies plurimos dixit dñs ad me. Surge vade ad euphratem: et tolle inde lũbare quod preceꝑi tibi vt absconderes illud ibi. Et abij ad euphratem et fodi: et tuli lumbare de loco vbi absconderã illud. Et ecce cõputruerat lũbare: ita vt nulli vsui aptũ esset. Hec dicit dñs.

Dominus mecũ est tanq; bellator fortis propterea persequti sunt me et intelligere non poterunt domine probans renes ⁊ corda. Tibi reuelaui causam meam. ℣. Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti. Tibi reue. Lectio secunda.

ET factum est verbũ dñi ad me dicens. Hec dicit dñs. Sic computrescere faciã superbiam iuda et superbiã hierusalem multam: populũ istum pessimum qui nolũt audire verba mea ⁊ ambulant in prauitate cordis sui. Abieruntq; post deos alienos vt seruirent eis: ⁊ adorarent eos. Et erũt sicut lumbare istud quod nulli vsui aptũ est. Sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri sic agglutinaui michi omnem domũ israel et omnem domũ iuda dicit dñs: vt esset michi in populũ et in nomen et in laudem et in gloriã et non audierunt. Hec dicit dominus. ℟. Noli esse michi. ℣. Memor esto domine testamenti palmarum. ℟. Lectio tercia.

DIcies ergo ad eos sermonẽ istum. Hec dicit dñs deus israel. Omnis laguncula implebitur vino. Et dicent ad te. Nunquid ignoramus quia omnis laguncula implebitur vino. Et dices ad eos Hec dicit dñs. Ecce ego implebo omnes habitatores terre huius: et reges de stirpe dauid qui sedent super throno eius et sacerdotes et prophetas ⁊ omnes habitatores hierusalem ebrietate: ⁊ dispergam eos virum a fratre suo: et patres et filios pariter ait dñs. Non parcã ⁊ non concedam neq; miserebor: vt non dispergam eos. Hec dicit dominus. ℟.

Contumelias et terrores passus sum ab eis qui erant pacifici mei et custodientes latus meũ dicentes. Deripiamus eum et preualeamus illi sed tu domine mecum es tanq; bellator fortis: cadent in opprobriũ sempiternũ et vidcam vindictã in eis quia tibi reuelaui causam meã. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala michi: verbum iniquum mandauerunt aduersum me dicentes. Deripiamus. Repetatur ℟s. Contumelias. Ante laud. ℣. Intende anime mee. C In laud. ãn.

LIbera me de sanguinib⁹ deus deus meus: et exultabit lingua mea iusticiam tuam. ps. Miserere mei deus. fol. xvj. ãn. Contumelias et terrores passus sum ab eis: et dominus mecũ est tanq; bellator fortis. ps. Tedet. fo. xxiij. ãn. Ipsi vero in vanũ quesierunt animam meã: introibũt in inferiora terre. ps. Deus deus meus. fol. vj. ãn. Omnes inimici mei audierunt malũ meũ: domine letati sunt quoniam tu fecisti. ps. Exultauit. fo. xxiij. ãn. Adiuga domine in vinculis nationes gentium: et reges earum in cõpedibus. ps. Laudate. fo. vij. Cp. Dñe demonstrasti. hym. Lustra ser. vj. Eripe me de inimicis meis. Ãna. Symon dormis: non potuisti vna hora vigilare mecum ⁊ ps. Benedictus dominus. Oratio.

OResta quesumus omnipotens deus: vt qui pro nostris excessibus mirabiliter affligimur: per vnigeniti tui passionẽ liberemur. Qui tecũ. C Si aliquod festũ duplex in aliqua predictarũ feriarum ebdo. contigerit: nichilominus ebdo feriarij de vus et ãn. in laud. et sup pm Benedictus. et Magnificat. seruabitur in sequenti fer. ⁊ tunc R. et añe super laud. illius feriꝰ in qua scilicet huiusmodi duplex festum contigerit. in illo anno omnino non dicatur nisi añe super psal. Benedictus. et Magnificat. que dñr solemniter ad mẽ. de ieiunio. ℣. tamen antecessiones dñr per ordinẽ C Hac die ad vesp. et sic vsq; ad missam in crastino pulsentur campane vt in dñicis: et tunc post pulsationem ad missam non pulsentur vsq; ad Gloria in excelsis. in vigilia pasche: nec ab hinc vsq; ad cõplet. in eadem vigilia. Luminaria vt in dñicis accendantur: omnes añe super psal. ad has vesperas secũda forma incipiantur: preter ãn. super pm. Magnificat. que in superiori gradu incipitur. Ad vesp. ãn. Beatus vir. ps. Nisi dominus. fo. xl. et cetere añe cũ

suis psalmis. vt in psalterio. Capitulū.

Cap. 53.

OMnes nosquasi oues errauimus vnusquisq; a via sua declinauit: et dñs posuit in eo iniquitatem omniū nostrum oblatus est quia ipse voluit: & non aperuit os suū. ℟. Circūdederunt. vt ſ. Et dicitur in secūda forma ab vno solo puero ex parte chori: loco nec habitu mutato. hymn⁹ Vexilla regis. ℣. Dederūt in escam. ān. Tanto tempore vobiscū eram docens vos in templo et non me tenuistis: modo flagellatum ducitis ad crucifigendum. ps. Magnificat. Ad has vel. non incensetur altare: nec preces dicantur nec fiat prostratio: nec vlla fiat mēo. propter solennitatem cene; nisi aliquod dupl. fer. hac quarta fer. celebrarum fuerit. Sacerd. vero executor officii ad orationem dicendā habitu non mutato absq; cappa fer. ad gradum chori in rebat: multis sibi astantibus et ro fer. sed solo puero sibi librū cū lumine more solito ministrāte: qz chorus non regit. Oco.

Respice quesumus dñe super hanc familiā tuam: pro qua dñs noster ihesus christus non dubitauit manib⁹ tradi nocentiū. et crucis subire tormentum. Qui tecum. Hec oratio dicat ad oēs hor. in tribus diebus sequen. nisi ad cōplet. hac die & nisi ad vel. in cena dñi: & ad vel. in vigilia pasche. Hac die non dūr vespere de sancta maria in cōuentu: nec cetera que dici solent: nisi tantum seruitiū dici vsq; in crastinū post octa. pasche. Si festum annūciationis beate marie vel aliquod aliud fe. dupl. hac die forte contigerit: licet festum loci vel dedicationis ecclesie fuerit: ibi solēniter celebretur. vespere tamen de feria sup̄adicto modo dīr: et solen. mēo. de fer. Si vero ad hac die vsq; ad octa. pasche aliquod dupler festū contigerit: differatur vsq; post octa. pasche: et vbi cōuenientius possit celebrari celebretur. scilicet vbi potest habere vtrasq; vel. Ad cōpl. ān. Miserere ps. Cum invocarem ℣. Tu in nobis ℟. In manus tuas. hymnus. Custos dei memento. ℣. Custodi nos. ān. O rex gloriose inter ps. Nunc dimittis ser. Deinde dicūtur tres v. qui sequūtur in v. forma. Preces et cetera omnia more solito dicuntur vt supra absq; prostratione et sine po. Miserere mei deus. propter solennitatem cene non dicitur ps. Ad te leuaui. nec abhinc vsq; ad intercessionem hystorie. Deus omnium.

Feria.v.in cena dñi ad mat. xviij. candele ante altare preparentur iuxta numerum duodecim prophetarum et .xij. apostolorum et ante maturi. accendantur. quarum singule ad incept. vniuscuiusq; ps. et ℣. extinguantur quia totidē candele sunt quot ante et ℟. in hystoria et significāt crudelitatem iudeorum in prophetis & in apostolis. similiter fiat in vi. feria & in sabbato. Ad has matu. et deinceps vsq; in diem pasche non dicitur Domine labia. nec Deus in adiutoriū. nec inuitatorio. nec hymnus. sed in superiori gradu incipiatur ān. sine genuflexione. Hac die propter solennitatem cene omnes ān. vsq; ad laud. in superiori gradu incipiantur. Singuli versiculi a singulis pueris loco nec habitu mutato dicantur. Lectiones vero et Vita cum suis vltiuxta ordinem clericorum vt in dominicis dicuntur. Gloria patri. tamen omnino taceatur vsq; ad vel. in vigilia pasche. nisi post septē ps penitētiales in die cene: et post offic. in misse cuius dici: si episcopus celebrauerit. Cin. j. nocturn. Ān.

3 eius domus tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

ps. Saluū me fac. j. f. xxv. ān. Hec dicātur

cerro: sum et erubescant: qui cogitant mihi mala.
ps. Deus in adiutorium. fol. rrv. Ant.
Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps.
In te domine speraui. ij. fol. rrv. Et sine
nouma dicantur et respondeantur. dñs.
Exurge dñe. Et respondeatur his tribus
noctibus hoc modo. Et iudica causam meam.
Sequatur. Pater noster et Ave maria. Non
dicitur Et ne nos. nec clerici accipiant be-
nedictionē ante lectiones. In his tribus
noctibus tres prime lect. de lamentatio-
nibus hieremie fiāt que a singulis trib⁹
pueris per se cātāt⁹ legātur hoc modo.

Quomodo sedet sola ciuitas Alph.
plena populo: facta est quasi vi-
dua: domina gentiū. princeps prouinciarū
facta est sub tributo. Beth. Ploras ploraut in nocte: et lachryme eius in mari-
lis eius. Non est qui consoletur eam: ex
omnib⁹ charis eius. Omnes amici eius
spreuerunt eam: et facti sunt ei inimici.
Et cū hac causula terminentur tres pri-
me lectiones hac nocte et in duabus no-
tribus sequentibus videlicet hoc modo.
Hierusalem hierusalem: conuertere ad
dominū deum tuū. R. In monte oliueti ora-
ui ad patrem. pater si fieri potest transeat a me ca-
lix iste: spiritus quidē promptus est: caro autē infir-
ma. Fiat voluntas tua. ℣. Ueruntamen non sicut
ego volo: sed sicut tu vis. Fiat volun. Lectio ij.

Ingrauit iudas propter
afflictionem et multitudinem ser-
uitutis: habitauit inter gentes nec inue-
nit requiem. Deleth. Omnes persecuto-
res eius apprehenderunt eam: inter an-
gustias. Uie syon lugent: eo q̄ non sint
qui veniant ad solennitatē. Omnes por-
te eius destructe: sacerdotes eius gemen
tes. Uirgines eius squalide: et ipsa op-
pressa amaritudine. He. Facti sunt ho-
stes eius in capite: inimici illius locuple-
tati sunt / quia dominus locutus est su-
per eam / propter multitudinem iniqui-
tatū eius. Paruuli eius ducti sunt in ca-
ptiuitatem: ante faciem tribulātis. Hie-
rusalem hierusalem: conuertere. Vau.
Tristis est anima mea vsq̄ ad mortem. sustinete
hic et vigilate mecum. nunc videbitis turbam que
circundabit me. Uos fugam capietis. et ego vadam
immolari pro vobis. Ecce appropinquabit
hora et filius hominis tradetur in manus peccato-
rum. Uos fugam. Lectio tertia.

Egressus est a filia syon om-
nis decor eius: facti sūt principes
eius velut arietes non inuenientes pa-
scua. et abierunt absq̄ fortitudine ante
faciem subsequentis. Zai. Recordata est
hierusalem dierū afflictionis sue. et prę-
uaricationis omnium desiderabiliū suo-
rum que habuerat a diebus antiquis: cū
caderet populus eius in manu hostili. et
non esset auxiliator. Heth. Peccatū pec-
cauit hierusalem. propterea instabilis fa-
cta est. Omnes qui glorificabant eā spre-
uerunt illam: quia viderunt ignominiā
eius. Teth. Sordes eius in pedib⁹ eius:
nec recordata est finis sui. Deposita est
vehementer: non habens consolatorem.
Uide domine afflictionem meam: quo-
niam erectus est inimicus. Hierusalē. Ie.
Ecce vidimus eū non habentem speciem neq̄ de-
corem. aspectus eius in eo non est. hic peccata no-
stra portauit: et pro nobis dolens. ipse autem vul-
neratus est propter iniquitates nostras. Cuius li-
uore sanati sumus. Ihus. Uere lāguores nostros
ipse abstulit: et infirmitates nostras ipse portauit.
Cuius liuo. Repetatur ℣. Ecce. In secun
do nocturno Ant. Liberauit dominus pau
perem a potente: et inopem cui non erat adiutor.
Deus iudicium. fol. rrvj. An. Cogita-
uerunt impia locuti sunt nequitiam: iniquitatem
in excelso locuti sunt. ps. Quā bonus israel.
Exurge domine et iudica causam
meam. Ut quid deus repulisti. fol. rrvj.
Deus meus eripe me. ℣. De manu peccatoris.
Tres nihil dicit. de expositione psalm.
Ps. tam: et legātur sine
Jube. Et ne nos. Lectio quarta.

Laudi deus orationem meā cum
tribulor: a timore inimici eripe ani
mam meam. Nouerit sanctitas vestra
dilectissimi / caput nostrum esse dominū
iesum christum: omnesq̄ illi coherentes
membra esse illius capitis. cuiusq̄ vocem
tam habetis notissimam quoniā non ex
solo capite. sed etiā ex corpore loquit. Di
camus ergo et nos. Exaudi deus orationem
meam cum tribulor: a timore inimi
ci eripe animam meam. Seuierunt inimici in martyres. Quid orabat ista vox

corporis xpi: hoc orabat vt eruerentur ab inimicis: et nō eos posset occidere inimici. Nō dicat. Tulco ex verbis lec. finē faciāt. R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie, ve illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. ℣. Qui intingit mecum manum in parapsi de: hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius. Lectio.v.

ERgo erauditi non sunt quia occisi sunt: et deseruit deus contritos corde seruos suos. et sperantes in se desperit: Absit. Exaudiebantur ergo et occidebantur: et tamen ab inimicis eruebantur. Ergo hoc orat vor martyrum. A timore inimici eripe animam meam. Non videlicet vt me nō occidat inimicus: sed vt non timeam occidentem inimicū Erue a timore inimici: et subde timori tuo. Non timeā eum qui corpus occidit: sed timeam eum qui habet potestatem & corpus & aiam mittere in gehennā ignis Non enim a timore vobis esse immunis: sed a timore inimici liber. sub timore domini seruus. Rm. Iudas mercator pessimo oculo petiit dominum. ille vt agnus innocens non negat iude osculum. Demarcorū numero christū iudeis tradidit. ℣. Inebriatus veneno dū sitit lucrū: peruenit ad laqueū. De. Lec.vj.

PRoteristi me a conuentu malignantium: a multitudine operātium iniquitatem. Jam ad ipsum caput nostrum intueamur. Multi martyres talia passi sunt: sed nichil sic elucet quomodo caput martyrum. Ibi melius intuemur: quod illi experti sūt. Protectus enim est a multitudine malignantium protegente se deo. protegente carnem suam ipso filio & hominem quem gerebat: quia filius hominis est: et filius dei est. Filius dei propter formā dei: filius hois propter formā serui: habēs in potestate ponere aiam suā: & iterū recipere eā. Rz. Una hora non potuistis vigilare mecum qui exhortabamini mori pro me. Uel iudam non videtis quomodo non dormit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iam et requiescite: ecce appropinquabit qui me traditurus est. Uel iudam. Repetatur Una. Cin.iij.not.ān. Diri iniquis: nolite loqui aduersus deum iniquitatē. ps. Confitebimur. fol. xxxij.ān. Terra tremuit et quieuit: dum resurgeret in iudicio deus. ps. Notus in iudea fo.xxvij.ān. In die tribulationis mee: deum exquisiui manibus meis ps. Voce mea. fo.xxvij.℣. Homo pacis mee Rz. Impliauit aduersum me supplantationem. Tres vltime lec. de epla pauli supradicto modo legātur et terminētur. Lec.vij.

FRatres: cōuenientibus vobis in vnū: iam non est dñicā cenā manducare. Unusquisq; enim suam cenam presumit ad manducandū. Et alius quidem esurit: alius aūt ebrius est. Nūquid domos non habetis ad manducandū et bibendum. aut ecclesiam dei contēnitis et cōfunditis eos qui nō habēt: Quid dicā vobis: Laudo vos: in hoc non laudo. R. Seniores populi consilio fecerunt vt iesum dolo tenerent et occiderent. Cum gladiis & fustibus exierūt tanq; ad latronem. ℣. Congregauerūt iniquitatē sibi: & egrediebantur foras. Cū. Lec.vij

EGo enim accepi a dño quod & tradidi vobis: qm dominus iesus in qua nocte tradebat accepit panē & gras agens fregit et dixit. Accipite & māducate: hoc est corpus meū qđ pro vobis tradet. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter et calicē: postq; cenauit dicēs. Hic calix nouū testamētū est in meo sanguine. hoc facite quotiēscūq; sumitis: in meā cōmemorationē. Quotiēscūq; enim māducabitis hunc panē & calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. R. Iuda qui dereliquisti cōsiliū patris et cum iudeis cōsiliatus es: triginta argēteis vendidisti sāguinē iustū. Et pacis osculū ferebas quā in pectore nō habebas. ℣. Os tuū abundauit malicia: et lingua tua cōcinabat dolos. Et pacis. Lectio.ix.

ITaq; quicunq; māducauerit hūc panē vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis & sanguinis dñi. Probet aūt seipsum homo: & sic de pane illo edat: & de calice bibat. Qui enim māducat et bibit indigne: iudiciū sibi manducat & bibit. non dijudicans corpus dñi Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles: et dormiunt multi. Qđ si nosmetipsos dijudicaremus: nō vtiq; iudicaremur. Dū aūt iudicamur a dño corripimur: vt cum non hoc mundo damnemur. R. Exciudabunt celi iniquitatem iude et terra ad-

Feria.v.in cena dñi.

rrexo: sum et rrubescant: qui cogitant michi malà. ps: Deus in adiutorium. fol.rrv. Ant. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te domine speraui. u. fol.rrv. Et sunt nouissima dicantur et respondeantur. ps. Exurge dñe. Et respondeatur his tribus nocturnis hoc modo. Et iudica causam meam. Sequatur. Pater noster et Aue maria. Non dicitur Et ne nos. nec clerici accipiant benedictionē ante lectiones. In his tribus nocturnis tres prime lect. de lamentationibus hieremie fiāt que a singulis trib⁹ pueris per se cātāb⁹ legātur hoc modo.

Quomodo sedet sola ciuitas Aleph. plena populo: facta est quasi vidua: domina gentiū. princeps prouinciarū facta est sub tributo. Beth. Ploрāns plorauit in nocte: et lachrymę eius in maxillis eius. Non est qui consoletur eam: ex omnib⁹ charis eius. Omnes amici eius spreuerunt eam: et facti sunt ei inimici. Et cū hac causula ter mutatur. tres prime lectiones hac nocte et in duabus nocturnis sequentibus dicebat hoc modo. hierusalem hierusalem: conuertere ad dominū deum tuū. ℟. In monte oliueti oraui ad patrem. pater si fieri potest transeat a me calix iste: spiritus quidē promptus est: caro autē infirma. Fiat voluntas tua. ℣. Verumtamen non sicut ego volo: sed sicut tu vis. Fiat volun. Lectio.i.

Migrauit iudas propter afflictionem et multitudinem seruitutis: habitauit inter gentes nec inuenit requiem. Beth. Omnes persecutores eius apprehenderunt eam: inter angustias. Cie syon lugent: eo q̄ non sunt qui veniant ad solemnitatē. Omnes porte eius destructe: sacerdotes eius gementes. Virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sunt hostes eius in capite: inimici illius locupletati sunt / quia dominus locutus est super eam / propter multitudinem iniquitatū eius. Paruuli eius ducti sunt in captiuitatem: ante faciem tribulātis. hierusalem hierusalem: conuertere. Tristis est anima mea vsq; ad mortem. sustinete hic et vigilate mecum. nunc videbitis turbam que circundabit me. Vos fugam capietis. et ego vadam immolari pro vobis. ℟. Ecce appropinquabit hora et filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam. Lectio tertia.

Egressus est a filia syon omnis decor eius: facti sūt principes eius velut arietes non inuenientes pascua. et abierunt absq; fortitudine ante faciem subsequentis. Aiat. Recordata est hierusalem dierū afflictionis sue. et prevaricationis omnū desiderabilū suorum que habuerat a diebus antiquis: cū caderet populus eius in manu hostili. et non esset auxiliator. Beth. Peccatū peccauit hierusalem. propterea instabilis facta est. Omnes qui glorificabant eā spreuerunt illam: quia viderunt ignominiā eius. Ioth. Sordes eius in pedib⁹ eius: nec recordata est finis sui. Deposita est vehementer: non habens consolatorem. Vide domine afflictionem meam: quoniam erectus est inimicus. hierusalē. ℟. Per vidimus cū non haberentem speciem neq; decorem. aspectus eius in eo non est. hic peccata nostra portauit: et pro nobis doleps. ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras. Cuius liuore sanati sumus. ℣. Vere lāguores nostros ipse abstulit: et infirmitates nostras ipse portauit. Cuius liuo. Repetatur ℟. Ecce. In secundo nocturno Ant. Liberauit dominus pauperem a potente: et inopem cui non erat adiutor. Deus iudicium. fol.rrvi.ān. Cogitauerunt impii et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. ps. Quā bonus israel. Exurge domine et iudica causam meam. Ut quid deus repulisti. fol.rrvi. Deus meus eripe me. ℣. De manu peccatoris. Tres medie lect. de expositione psalmi. Deus meus: et legātur sine Iube. et sine prenunciatione Et ne nos. Lectio quarta.

Exaudi deus orationem meā cum tribulor: a timore inimici eripe animam meam. Nouerit sanctitas vestra dilectissimi / raput nostrum esse dominū iesum christum: omnesq; illi coherentes membra esse illius capitis. eiusq; vocem tam habetis nouissimam quoniā non ex solo capite. sed etiā ex corpore loquit. Dicamus ergo et nos. Exaudi deus orationem meam cum tribulor: a timore inimici eripe animam meam. Seuierunt inimici in martyres. Quid orabat ista vox

corporis xpi. Hoc orabat vt eruerentur ab inimicis: et nō eos posset occidere inimici. Nō dicak Tulco ex verbis lec. finē faciāt. ℟. Unus ex discipulis meis tradet me hodie, de illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset, vbi. Qui intingit mecum manum in parapsi de: hic me traditurus est in manus peccatorum. Melius. Lectio.v.

ERgo erauditi non sunt quia occisi sunt: et deseruit deus contritos corde seruos suos. et sperantes in se desperit. Absit. Exaudiebantur ergo et occidebantur: et tamen ab inimicis eruebantur. Ergo hoc orat vor martyrum. A timore inimici eripe animam meam. Non videlicet vt me nō occidat inimicꝰ: sed vt non timeam occidentem inimicū Erue a timore inimici: et subde timori tuo. Non timeā eum qui corpus occidit: sed timeam eum qui habet potestatem ⁊ corpus ⁊ aiam mittere in gehennā ignis Non enim a timore volo esse immunis: sed a timore inimici liber. sub timore domini seruus. ℟m. Judas mercator pessimo osculo petiit dominum. ille vt agnus innocens non negat iude osculum. Denarioꝝ numero christū indeis trādidit. ℣. Suarticie inebriatus veneno dū sitit lucrū: peruenit ad laqueū. De. Lec.vj.

QRoteristi me a conuentu malignantium: a multitudine operātium iniquitatem. Jam ad ipsum caput nostrum intueamur. Multi martyres talia passi sunt: sed nichil sic elucet quomodo caput martyrum. Jbi melius intuemur: quod illi experti sūt. Protectus enim est a multitudine malignantium protegente se deo. protegente carnem suam ipso filio ⁊ hominem quem gerebat: quia filius hominis est: et filius dei est. Filius dei propter formā dei: filius hois propter formā serui: habēs in potestate ponere aiam suā. ⁊ iterū reripere eā. ℟. Una hora non potuistis vigilare mecum qui exhortabamini mori pro me. Vel iudam non videtis quomodo non dormit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iam et requiescite: ecce appropinquabit qui me traditurus est. Vel iudam. Repetatur ℟. Una. ℭ In.iij.not.ān. Diri iniquis: nolite loqui aduersus deum iniquitatē. ℘s. Confitebimur. fol. xx vij.ān. Terra tre-

muit et quieuit: dum resurgeret in iudicio deus. ℘s. Notus in iudea fo.xxvij.ān. In die tribulationis mee: deum exquisiui manibus meis ℘s. Dote mea. fo.xxvij.℣. Homo pacis mee ℟z. Ampliauit aduersum me supplantationem. Tres vltime lec. de epla pauli supradicto modo legātur et terminētur. Lec.vij.

FRatres: cōuenientibus vobis in vnū: tam non est dñicā cenā manducare. Unusquisq; enim suam cenam p̄sumit ad manducandū. Et alius quidem esurit: alius aūt ebrius est. Nūquid domos non habetis ad manducandū et bibendum. aut ecclesiam dei contēnitis et cōfunditis eos qui nō habēt: Quid dicā vobis: Laudo vos: in hoc non laudo. ℟. Seniores populi consiliū fecerunt vt iesum dolo tenerent et occiderent. Cum gladiis ⁊ fustibꝰ exierūt tanq̄ ad latronem. ℣. Cōgregauerūt in iquitatē sibi: ⁊ egrediebantur foras. Cū. Lec.vij

EGo enim accepi a dño quod ⁊ tradidi vobis: qm̄ dominus iesus in qua nocte tradebak accepit panē ⁊ gr̄as agens fregit et dixit. Accipite ⁊ māducate: hoc est corpus meū qđ p̄ro vobis tradet. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similiter et calicē: postq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouū testamentū est in meo sanguine. hoc facite quotiēscūq; sumitis: in meā cōmemorationē. Quotiēscūq; enim māducabitis hunc panē ⁊ calicē bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. ℟. O iuda qui dereliquisti cōsiliū pacis et cum iudeis cōsiliatus es: triginta argēteis vendidisti sāguinē iustū. Et pacis osculū ferebas quā in pectore nō habebas. ℣. Os tuū abundauit malicia: et lingua tua cōcinabat dolos. Et pacis. Lectio.vj.

ITaq; quicunq; māducauerit hūc panē vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dñi. Probet aūt seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne: iudiciū sibi manducat ⁊ bibit. non dijudicans corpus dñi Jdeo inter vos multi infirmi et imbecilles: et dormiunt multi. Nō si nosmetipsos dijudicaremus: nō vtiq; iudicaremur. Dū aūt iudicamur a dño corripimur: vt cum non hoc mundo damnemur. ℟. Reuelabunt celi iniquitatem iude et terra ad-

uersus cum consurget: a erit manifestū peccatum illius in die furoris domini. Cum eis qui dixerunt domino deo recede a nobis scientiam viarū tuarum nolumus. ℣ In diem perditionis seruabuntur et ad diem vltionis ducetur. Cum eis qui.

Repetatur vsq; Reuelabunt. Et non dicatur ℣. ante laud. sed statim inchoetur ān. super laud. et similiter in duabus noctibus sequenti. Omnes vero alie sup laud. in secunda forma incipiantur: preter ān. super psal. **Benedictus**. que in superiori gradu incipitur. ℂ In laudib⁹. ān. Iustificeris domine in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris. ps. **Miserere**. fo. lio. rvj. ān. Dominus tanq̄ ouis ad victimā ductus est: et non aperuit os suum. ps. **Domine refugium factus**. fo. xxxj. ān. ℂ Contristatum est cor meum in medio mei contremuerūt omnia ossa mea. ps. **Deus deus meus**. f. vj. ān. ℂ Confortatus es in virtute tua: et in refectione sācta tua domine. ps. **Cantemus**. fo. xxix. ān. ℂ Oblatus est quia ipse voluit: et peccata nostra ipse portauit. ps. **Laudate dñm**. folio. vij. Dum iste ps. canit: lumen vbi uideri nequeat abstōdatur. Finita ān. super laudia luminaria p ecclesiā extinguātur. ān. ℂ Caditor autem dedit eis signū dicēs: quē osculatus fuero ipse est tenete eum. ps. **Benedicti⁹**. Et ab excellentiore persona ān. predicta incipiatur. Sicq; ps. **Benedict⁹**. a cetera omnia que sequūtur in tenebris dicātur. Finita ān. post ps. **Benedictus**. duo clerici de .ij. forma ante altare ad chorum conuersi: habitu nō mutato dicant trib⁹ vicibus. **Kyrieleyson**. Deinde duo diaconi de .ij. forma habitu non mutato: ante introitum chori stantes ad altare conuersi dicant. **Domine miserere**. ℂ Chorus prosequat. **Christus dñs factus est obediēs: vsq; ad mortē**. Itē duo clerici ante altare vna vice dicāt. **Christe eleyson**. Postea duo seniores ante gradum chori stantes: habitu non mutato ad altare conuersi dicāt versum. **Qui passurus aduenisti propter nos**. Item clerici ante altare dicant. **Christe eleyson**. Itē seniores dicant versum. **Qui expānis in cruce manibus: traxisti omnia ad te secula**. Item clerici ante altare dicant. **Christe eleyson**. Itē seniores dicant ℣. **Qui prophetice promisisti: ero mors tua o mors** Item diaconi ante introitum chori dicāt. **Domine miserere**. Chorus prosequatur. **Christus dominus**. vt supra. Item clerici ante altare tribus vicibus dicāt **Christe eleyson**. vt supra. Deinde ante introitum chori dicant. **Domine miserere nobis**. Chorus prosequatur **Christus dominus**. vsq;. Quo finito: vnus puerulus cum sincera voce dicat hunc ℣. et parte chori ad altare conuersus loco non mutato hoc modo. **Mortem autem crucis**. Tunc prosternent se omnes et vnusquisq; per se dicat **Pater noster**. et **Aue maria**. Deide bini a bini dicāt p̄m. **Miserere**. sine **Gloria**. cum oratione **Respice quesumus dñe**. similiter priuatim sine **Dominus vobiscum**. ad or. sed cū **Oremus**. et cum **Qui tecum**. sed sine **Dominus vobiscum**. et sine **Benedicamus dño**. post or. Et seniore percutiente marmor super librū trib⁹ vicib⁹: oēs surgāt osculando formulas: et lumen proferatur. Hactenus ad horas. non prosternant se clerici chorū propter solennitatem cene nisi post matuti. tm. vt supradictum est. ℂ Ad .j. et ad alias ho. non dicatur **Deus in adiutoriū**. nec hymn⁹. sed statim post **Pater noster**. incipiatur in superiori gradu. ān. ℂ Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortem: mortem autem crucis. ps. **Deus in nomine**. ps. **Beati immaculati**. ps. **Retribue**. Finitis psal. absq; **Gloria patri** tota dicatur ān. qua dicta absq; **Kyrie** et. et precibus sine psal. **Miserere**. propter solennitatem cene dicat sacerdos. **Dñs vobiscum**. et **Oremus**. Cū oratione **Respice quesum⁹ domine**. cum nota more dominicali: ita consummando horas. **Qui tecum**. et cū **Dominus vobiscū**. et **Benedicamus domino**. Hic ordo seruetur ad omnes horas huius diei: sez ad primam/tertiā/sextā et nonam. Finita oratione: post primam intrent capitulū et lec. et tabula more soluto legantur et post primam lectionem scilicet de martirologio dicat sacer. ℣. **Pretiosa est in conspectu domini**. cum hac oratiōe. **Sācta maria mater**. ꝛc. cum **Dominus vobiscū**. et **Visitemus**. Et sic iap. quotidie finiat vsq; ad octa. pasche. excepto q; in sexta feria cene. sabbato. sancto pasche non fiat

in capitulis: tabula thi quotidie dr. Hac die hora.iij.vj.et.ix. in choro ante missā dicantur: cantando supradicto modo. ¶ Vespere etiam hac die simul in choro festiue cantantur sine **Deus in adiutoriū** et sine **Gloria patri.** et sine regimine chori. Cātata communione: incipiatur in superiori gradu hoc modo vt sequitur antiphona.

¶ Alicem salutaris accipiam: et nomen domini inuocabo. ps. **Credidi propter.** fo.xxxix.ān. ¶ Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. ps. **Ad dominum cum tribularer.** folio.xxxix.ān. ¶ Ab hominibus iniquis libera me domine. ps. **Eripe me domine.** folio. xlj. ān. ¶ Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et ab scandalis operantium iniquitatem. ps. **Domine cla.**f.xlj. ān. ¶ Considerabam ad dexterā & videbā: & non erat qui cognosceret me. ps. **Voce mea.**ij.f.xlj. Finitis antiphonis & psal. statim incipiatur antipho. ¶ Cenantibus autem accepit iesus panem: benedixit ac fregit dedit discipulis suis. ps **Magnificat.** His itaq; peractis: dicat sacerdos ad populum conuersus. **Dominus vobiscum.** et **Oremus.** deinde postcommunionem.

Beleeti vitalibus alimentis quesumus domine deus noster: vt quod tēpore nostre mortalitatis exequimur: immortalitatis tue munere consequamur. Per dñm nostrum iesum christum more solito. qua finita: dicto q̄ **Dominus vobiscū.** a sacerdote: dicat diacon' **Benedicamus domino.** Si vero episcopus celebrauerit: dicat diaco. **Ite missa est.** et sic missa et vespere simul finiantur. Post prandium peractis his que ad mādatum pertinent: chorū intrent: et cōpl. sine nota secrete dicant. in primis ab executore officij inchoetur ān. **Christus factus est.** ps **Cum inuocarem.** ps. **In te domine speraui.** ps. **Ecce nūc.** ps. **Nunc dimittis.** Post psal. finitos sine **Gloria.** tota dicatur ān. Deinde dicat sacerdos. **Dominus vobiscum. Oremus.** Oratio. **Respice quesumus dñe.** et terminetur cum **Qui tecum.** ℟ **Dominus vobiscum.** ℟ **Benedicamus domino.** Et sic compleatur totum seruitium huius diei.

¶ Feria.vj. in die parasceues ad matu. et in sabbato sancto pasche: idem modꝰ et ordo in ānis. inciptendis et lectionibꝰ legendis: et ỽ. et ℟. cū suis versibus cantādis seruetur per omnia: qui in prima nocte. Itatamen q̄ incipiēte nocte p̄ma mam ān. in primo nocturno. omnes prostrationes faciant: osculantes formulas resurgendo. similiter fiat in inceptione prime ān. super laudes. et ad vnum quemq; versi. nisi in sabbato ante pronūciationē euangelij tūc ¶ Jn.j.not.ān.

Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum: aduersus dominum et aduersus christum eius. ps **Quare fremuerunt gen.** folio.ij.ān. **Diuiserunt sibi vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem** ps **Deus deus meus respice.** folio. viij. ān. **Insurrexerunt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi.** ps. **Dñs illuminatio.** fo.xlj.ỽ **Diuiserunt sibi.** ℟ **Vestimenta mea.**

¶ Tres prime lectiones de lamentationibus hieremie cātando supradicto modo legantur. Lectio Prima. Treno.

Manum suam misit hostis Joth. **ad oia desiderabilia eius: q; vidit gētes ingressas sācturiū tuū de quibus p̄ceperas ne intrarēt in ecclesiā tuā.**

Caph. Omnis populus eius gemens et querens panem: dederũt pretiosa quęq; pro cibo ad refocillandã aiam. Vide dñe et considera: quoniam factus sum vilis Lameth. O vos omnes qui trãsitis per viam. attendite ꝫ videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me vt locutus est dominus in die furoris sui hierusalem hierusalem. Vem.

Omnes amici mei dereliquerunt me et prevalue runt insidiãtes michi. tradidit me quẽ diligebam: et terribilꝫ oculis plaga crudeli percutiẽtes. Jecto potabãt me. ℣. Et dederunt in escam meam fel: et in sui mea. Jecto. Lectio secunda.

De excelso misit ignẽ in Mem. ossibus meis: et erudiuit me. Expãdit rhete pedibus meis / conuertit me retrorsum. Posuit me desolatam: tota die merore confectam. Nun. Vigilauit iugum iniquitatum mearum in manu eius: conuolute sunt et ipposite collo meo Infirmata est virtus mea: dedit me dominus in manu. de qua non potero surgere. Samech. Abstulit omnes magnificos meos dominus de medio mei: vocauit aduersũ me tẽpus. vt contereret electos meos. Torcular calcauit dñs: virgini filie iuda. hierusalẽ hierusalẽ. ℟s. Tradiderunt me in manus impiorum: et inter inimicos proiecerunt me: ꝫ non pepercerunt aie mee: cõgregati sunt aduersum me fortes. Et sicut gygantes steterũt cõtra me. ℣. Astiterũt reges terre ꝫ principes conuenerunt in vnum. Et sicut. Lectio iij.

Ideirco ego plorãs ꝫ oculus meus deducens aquam: quia longe factus est a me consolator / cõuertens animam meã. Facti sunt filij mei perditi: qm̃ inualuit inimicus. Phe. Expandit spon manus suas: ꝫ nõ est qui consoletur eam. Justus est dñs: quia os eius ad iracundiam prouocauit. Audite ergo vniuersi populi: ꝫ videte dolorem meũ. Virgines mee et iuuenes mei: abierunt in captiuitatem. Coph. Vocaui amicos meos: et ipsi deceperunt me. Sacerdotes mei et senes mei in vrbe cõsumpti sunt: quia quesierunt cibum sibi / vt refocillarent aiam suam. Hierusalẽ ℟s. Caligauerunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus est a me qui consolabatur me: videte omnes populi Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transitis per viam: attendite et videte. Si est. Repetatur ℟s. Caligauerunt. ℭ In.u.noc.ãn. ℭ Vim faciebant qui querebant animam meam. ℘s. Domine ne in furore. ii.fo.xvj.ãn. ℭ Onfundantur et reuereãtur qui querũt animã meã vt auferãt eã. ℘s. Expectãs. f.xxx.ãn. Vltori insurrexerũt in me: ꝫ fortes que fuerunt animã meam. ℘s. Deus in nomine. fo.xx.b. Ad insurgentibus in me. ℣. Libera me. Tres sine die lectiões de expositioñe pri. sup̃ dicto modo legantur. Lectio iiij.

Exacuerunt tanq̃ gladiũ linguas suas: intenderunt arcum rẽ amaram. Judei enim propterea iesum dederunt iudici pylato: vt quasi ipsi a morte eius viderentur immunes. Nam cum diceret eis pylatus / vos eum occidite: responderunt. Nobis non licet interficere quemq̃. Iniquitatem factoris sui in iudicem hominem refundere voluerunt. Sed nunquid deum iudicem fallebant? Non plane. Vim.

Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo conuersa es in amaritudinem: vt me crucifigeres et barrabam dimitteres. ℣. Ego quidem plantaui te vineã mea electa omne semen verum. Quomodo conuersa es. Lectio quinta.

Quod fecit pylatus in eo ipso quod fecit aliquantulũ particeps fuit: sed in comparatione iudeorũ multo ipse innocentior. Instituit enim quantum potuit: vt illum er eorum manibus liberaret. Nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequendo iesum flagellauit: sed illorum furori satisfacere volens / vt vel sic iam mitescerent ꝫ desinerent cum belle occidere cum flagellatum viderent. Sed illi eracuerunt vt gladium linguas suas: clamantes crucifige crucifige. Vim.

Tanq̃ ad latronem existis cum gladijs et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docens: et non me tenuistis: et ecce flagellatum ducitis. Ad crucifigendum. ℣. Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo: ve autem homini illi per quẽ tradetur. Ad. Lectio vj.

Non est prętermittẽdũ q̃ quidam euãgelista dicit horã sexta crucifixum dñm: ꝫ quidam horã tertia. Etiã

incipiente hora sexta dicitur pylatus sedisse pro tribunali.et reuera quando lenatus est dominus in lignū:hora sexta erat. Sed alius euangelista intuēs animū iudeorū quia volebant se immunes videri a morte dñi:narrando eos ostēdit reos dicens dñm hora tertia crucifixum Considerantes autē ordinem lectionis quanta agi potuerunt:cum apud pylatū dominus accusaretur vt crucifigeret: inuenimus horā tertiā esse potuisse qñ illi clamauerunt.crucifige crucifige. ℟. Iesum tradidit impius summis principibus sacerdotum et senioribus populi. petrus autem sequebatur a longe. Vt videret finem. ℣. Et ingressus est in atrium principis sacerdotum. Vt. Repetatur responsorium. Jesum tradidit impius.

℣ In ui. noct. ān. Ab insurgentibus in me libera me domine quia occupauerūt animam meā. ps. Eripe me. ℣. fol. xxij. ān. Longe fecisti notos meos a me:traditus sum et non egrediebar ps. Dñe deus salutis. fo. xxx. ān. ℣ apta sunt in animā iusti:et sanguinē innocentē condemnabunt. ps. Deus vltionū. f. xxxij. ℣. Locuti sunt aduersum me. ℟. Lingua dolosa. Tres vltime lectiones de epistola pauli supradicto modo legantur. Lectio.vij.

Fratres/festinemus ingredi in illam requiem:ne in idipsum quis incidat incredulitatis exēplum. Viuus est enim sermo dei et efficax:et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingēs vsq; ad diuisionem anime ac spiritus/cōpagum quoq; et medullarum et discretor cogitationum et intentionum cordis: et non est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eius. Omnia autem nuda et aperta sunt oculis eius:ad quē nobis sermo. ℟. Barrabas latro dimittitur:et innocens christus occiditur. nam et iudas armis doctus sceleris qui per patrem didicit facere bellum. Osculando tradidit dominum iesum christū. ℣. Ecce turba et qui vocabatur iudas venit:et dum appropinquaret ad iesum. Osculando tra. Lectio.viij.

Habentes ergo pōtificem magnū qui penetrauit celos Jesum filium dei: teneamus confessionem. Non enim habemus pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autē per omnia pro similitudine absq; peccato. Adeamus ergo cum fiducia ad thronū gratie eius: vt misericordiam consequamur et gratiam inueniamus.in auxilio opportuno. Rm.

Velū templi scissum est et omnis terra tremuit. latro de cruce clamabat dicēs. Memēto mei dñe dū veneris in regnum tuum. ℣. Amē dico tibi q; hodie mecum eris in paradiso. Memento. Lectio.ix.

Omnis namq; pontifex ex hominibus assumptus:pro hominib⁹ constituitur in his que sunt ad deum:vt offerat dona et sacrificia pro peccatis. Qui condolere possit his qui ignorāt et errāt: quoniā et ipse circundatus est infirmitate. Et propterea debet quēadmodū et pro populo: ita et pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisq; sumat sibi honorē: sed qui vocatur a deo tanq; aaron. Rm.

Facte sunt dum crucifixissent iesum iudei. Et circa horā nonā exclamauit iesus voce magna deus meus vt quid me dereliquisti? Et inclinato capite emisit spiritū. Tunc vnus ex militibus lancea latus eius perforauit: et continuo exiuit sanguis.et aqua. ℣. Cum ergo accepisset iesus acetum: dixit consummatum est. Et inclina. Repetatur ℟. Tenebre. ℣ In laudibus ān.

Proprio filio suo non pepercit deus. sed pro nobis omnibus tradidit illum. ps. Miserere. fol. xxj. ān. Irritatus est in me spiritus meus:in me turbatum est cor meum. ps. Domine exaudi. fo. xxxij. ān. Sit latro ad latronem:nos quidem digna factis recipimus: hic autē quid fecit? memento mei domine dum veneris in regnum tuum. ps. Deus deus meus. folio. xj. ān. Quum conturbata fuerit anima mea. domine misericordie memor eris. ps. Domine audiui. fol. xxxij. ān. Memento mei domine deus dum veneris in regnum tuum. ps. Laudate. folio. xv. ān. Posuerūt super caput eius causam ipsius scriptam Jesus nazarenus rex iudeorum. ps. Bñdictus. Finita ān. super psal. Benedictus. ordo de precedenti nocte seruetur cū his trib⁹ ℣. lcz. Igno miri dasia cui lupus dedit venenosa. ℣. Vita in ligno mortua: infernus et mors lugēs spoliatur. ℣. Teq; vincire volentes nosq; a mortis vinculis eripuisti. Ita tamenq; in fine orationis Respice quesumus domine: non dicatur Qui tecum. nec in sab. hac die cōuenit clerici ad ecclesiā et ho. diei sub silē. in cho. hoc modo

dicāt. ¶ Ad primā incipiat sacerdos ān. Christus factus est. et interim vna in choro fiat genuflectio osculādo formulas. ān. Christus factus est. ps. Deus in nomine. ps. Beati immaculati. ps. Retribue. Finitis psalmis fine Gloria patri. tota dicatur antiphona: deinde dicatur Pater noster. et Aue maria in prostratione cum psal. Miserere. fine Gloria patri. et statim sequatur oratio in prostratione. fine Dominus vobiscum. fine Oremus. sicut hoc Respice quesumus domine fine Qui tecum. et fine Dominus vobiscum. et fine Benedicamus domino. Et sic surgant omnes a prostratione: osculantes formulas. Hic modus seruetur ad omnes horas. scilicet ad primā. tertiam. sextam. et nonam hac die. et in sabbato in vigilia paschę. Ita tamē q̄ in inceptione cuiuslibet horę dicatur. Pater noster. Post psal. vlcq; post orationem fiat prostratio super formulas surgendo. easdem osculando. Similiter fiat ad cōpletorium huius diei. Ad primam non dicatur in capitulum hac die: nec in sabbato in vigilia paschę. nec vlla lectio de martirologio legatur. tamen. vl⁹. Preciosa est. cū oratione Sancta maria dicatur. et finiatur cum Dominus vobiscum. et Benedicamus loco nec habitu mutato. Ite speras etiam hac die non cantando sed priuatim dicendo: alteri⁹ a choro stando eorum altari dicāt hoc modo. ān. Cantemus. ps. Credidi propter. et cetera sicut cum suis psalmis vt in die cene. et ān. super psal. Magnificat. cum cet. Cenantibus. Hec tamen omnia priuatim dicantur. Finita ān. post psal. Magnificat. dicat Pater noster. et Aue maria. deinde ps. Miserere. similiter priuatim fiant. Gloria in prostratione. Quo finito statim dicat sacerdos in audientia sed sine nota oratio. Respice quesumus domine. sine Dominus vobiscum. et sine Oremus. et sine Qui tecum. Et sic missa et vespere simul finiantur: non dicitur Benedicamus. nec Ite missa est. Ad completoriū incipiat sacerdos. ān. Christus factus est. et interim cum toto choro fiat genuflectio ān. Christus factus est. et cetera omnia fiant sicut in die cene: sine Dominus vobiscum. et sine Oremus. sed post psal. et ān. dicat Pater noster. et Aue maria. et ps. Miserere. sine Gloria patri. cū prostratione et sic finiatur completorium sacerdote dicente oratiōnē. Respice quesumꝰ domine. sine Dominus vobiscum. et sine Oremꝰ et sine Qui tecum. et sine Benedicamꝰ. et sic compleatur seruitium huius diei. ¶ Sabbato in vigilia paschę. ad matutinas sentore incipiente antiphonā omnes se prosternent. ¶ In primo noct. ān.

In pace in idipsum dormiam et requiescā. ps. Cum inuocarem. folio. ij. ān. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mōte sancto tuo. ps. Domine quis habitabit. fol. iij. ān. ¶ Caro mea requiescet i spe. ps. Cōserua me dñe. fol. iij. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiam et requiescam. Tres primę lectiones de lamētationibus hieremie cū sanctis suis. modo legātur. Lec. i.

Quomodo comparabo te. Aleph. vel cui assimilabo te filia hierusalē: cui exequabo te et cōsolabor te virgo filia syon. Magna enim velut mare cōtritio tua: quis medebitur tui? Beth. Prophete tui viderunt tibi falsa et stulta: nec aperiebant iniquitatem tuam. vt te ad penitentiam prouocarent. Gimel. Viderunt autem tibi assumptiones vanas et eiectiones. Plauserūt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt et mouerūt capita sua super filiam hierusalem. hierusalem. ℣. Sepulto domino signatum est monumentum volutum⁹ lapidem ad ostium monumenti. Ponentes milites qui custodirent illud. ℟. Ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicāt plebi surrexit a mortuis. Ponentes. Lectio ij.

Fecit dominus que cogitauit: complens sermonem suum quem preceperat a diebus antiquis. Destruxit et nō pepercit: et letificauit super te inimicum. et exaltauit cornu hostium tuorū. hē. Clamauit cor eorum ad dominum: super muros filie syon. Deduc quasi torrentem lachrymas per diem et per noctem. Non des requiem tibi: neq; taceat pupilla oculi tui. Hierusalē.

℟z. Recessit pastor noster fons aque viue, ad cu ius transitum sol obscuratus est. nam et ille captꝰ est qui captiuum tenebat primum hominem. Hodie portas mortis et seras pariter saluator noster diru pit. ℣. Ante cuius conspectum mors fugit / ad cu ius vocem mortui resurgunt: videntes autem cum porte mortis confracte sunt. Hodie. Lectio.iij.

IAcuerũt i terra fouis puer ꝛ zal. lener. Virgines mee ꝛ iuuenes mei ceciderũt in gladio: interfecisti in die fu roris tui / peculisti nec misertus es. Joth Vocasti quasi ad diẽ solẽnẽ qui cõtereret me in circuitu: ꝛ nõ fuit i die furoris dñi qui effugeret ꝛ reliqueret. Quos educa ui ꝛ enutriui: inimicus meus cõsumpsit eos. Vetustã fecit pellẽ meã ꝛ carnẽ meã: cõtriuit ossa mea. Lamech. Edificauit in gyro meo: ꝛ circũdedit me felle ꝛ labo re. In tenebrosis collocauit me: quasi mortuos sẽpiternos. Hierusalem. ℟m.

AGnus dei christus imolatus est pro salute mun di: nã de parẽtis prothoplasti fraude facta cõdolẽs quãdo pomi noxialis morte morsu corruit: ipse li gnũ tũc notauit / dãna ligni vt solueret ℣. Christꝰ factus est pro nobis obediẽs vsq; ad mortẽ; mortẽ aũt crucis. Dãna Repetatur ℟m. Agnus dei.

℣n.u.noc.ãn. ℭ leuamini porte eternales: ꝛ introibit rex glorie hs. Dñi est ter. fo.ir.ãn ℭ redo videre bona domini in terra viuẽtiũ hs. Dñs illumina fo.ruu.ãn. Ne abstrahari sit ab inferis anima mea hs. Exaltabo te. f. ruij. ℣. Tu aũt dñe. ℟m. Miserere mei. Tres medie lec. de quodã ser. bti pauli. fo. iij.

ADmonet nos dilectissimi tanta ista ꝛ tã sancta solẽnitas: exhortari nos ad vigilãdũ et orandum. Diuinitat enim fides nostra in huius seculi no cte: ne interiores oculi nostri in nocte cordis obdormiant. In quod malũ ne incidamus: oremus illa voce qua legimus ꝛ dicamus deo nostro. Illumina oculos meos ne vnq; obdormiam in morte: ne qñ dicat inimicus meꝰ preualui aduersus eũ. ℟m. Sicut ouis ad occisionẽ ductus est: ꝛ dum male tractaretur nõ aperuit os suũ. tra ditus est ad mortẽ. Vt viuificaret populũ suum ℣. Ipse aũt vulneratꝰ est propter iniquitates nostras attritꝰ est propter scelera nostra. Vt. Lectio.v.

NIc ille inimicus est qui aduersus dominum nostrum iesum christũ insanos iudeos velut propria arma ꝛ ba sa commouit: sed non preualuit aduersus eum. Visi sunt sibi quidem preualuisse carnales inimici: sed spiritualis in eis superatꝰ est hostis. Victima enim munde carnis immundus victus est spi ritus: ꝛ eo ipso quo inflãmauit homines palam facere quod voluit / occulte passus est ipse qđ noluit. Nã christũ occiden do sãguinẽ fudit: quo reuiuiscerẽt quos occidit. sed nec illũ possidet in mortuis. Sociatos quippe voluit resurgentes: quibus voluit sociare morientem. ℟m.

ECce quomodo moritur iustus et nemo percipit corde. viri iusti tolluntur ꝛ nemo considerat. a facie iniquitatis ablatus est iustus. Et erit in pace me moria eius ℣. In pace factus est locus eius: et in syon habitatio eius. Et erit in. Lectio.vj.

NOnne ergo mortem fratres in ista vita celebramus: cuius vitã post istam mortem expectamus. Ergo humi litate nostra / humilitatẽ domini in me moriã reuocemꝰ: humiliter vigilemꝰ hu militer orẽmꝰ. pijssima fide. firmissima spe. feruentissima charitate cogitantes qualẽ nostra claritas habitura sit diem si nostra humilitas noctẽ vertat in diem Deus itaq; qui dixit de tenebris lumen claresce re. claresc at in cordibus nostris vt aliquid intus simile faciamus. quale in domo hac orationis attensis luminaribus fecimus. habitaculũ vero dei nostram scilicet cõscientiam: iustitie luminaribus exornemus. nõ autem nos. sed gratia dei nobiscum. Responsorium.

HIerusalem lugere et rue te vestibus iocunditatis: induere cinere et cilicio. Quia in te occisus est saluator: istract. ℣. Deduc quasi torrentẽ lachrimas per diem et noctem: et non taceat pupilla oculi tui. Quia in te. Repetatur ℟z. Hierusalem. ℭ In tertio nocturno. ãn. ℣. eus adiuuat me: ꝛ do minus suscepto; est anime mee. hs. Deus in no mine tuo. Folio.ir. Antiphona. In pace factus est locus eius: et in syon habitatio eius. hs. Notus in iudea deus. Folio. rrbij. ãn. HActus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber hs. Dñe deus salu. folio. rrr. ℣. Collocauit me. ℟. In obscuris. Hic nõ fiat genuflectio propter pronunciationẽ euangelij. et pronuncietꝰ sine titulo: hoc modo

Sab. in vigilia pasche.

Vespere aũt sabbati q̃ lucescit i prima sabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrum. Et reliqua. Cam̃ titulus de omelia pronuncietur more solito sic. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Vigilias nobis huius sacratissime noctis sicut ex lectione euangelica fratres charissimi audiuimus: resurrectio dñi et saluatoris nostri dedicauit. Juste ergo hanc pro eius amore vigilias celebremus et hymnis: qui pro nostro amore in ea dormire in morte. at de morte voluit excitari. Nam sicut apostolus ait: mortuus est propter delicta nostra: et resurrexit propter iustificationẽ nostrã. ℣. Plange quasi virgo plebs mea et vlulate pastores in cinere et cilicio. Quia venit dies dñi magna et amara valde. ℟. Vlulate pastores et clamate: aspergite vos cinere. Quia. Lectio. bti.

Quod autem in lectione euangelica dictum est: quia mulieres sancte vespere sabbati que lucescit in prima sabbati venerunt videre sepulchrũ ita intelligendum est. quia vespere quidem venire ceperunt: sed lucescente mane in prima sabbati ad sepulchrum peruenerunt. Id est vespere aromata quibus corpus domini vngere desiderabãt parauerunt: sed parata vespere aromata mane ad sepulchrũ detulerunt. Quod matthеus quidem breuitatis causa obscurius posuit: sed euangeliste alius quo ordine sit factum euidentius ostendunt. ℣. Extimatus sum cum descendentibus in lacum. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. ℟. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in umbra mortis. Factus. Lectio. ii.

Sepulto namq; feria feria domino. rediere a monumento mulieres parauerũt aromata q̃bus operari licebat: et sabbato quidem siluerũt secundũ mandatum. sicut lucas aperte designat. Cum autem transisset sabbatũ vespere q; aduciente tẽpus operandi rediret: mox prompte ad deuotionẽ emerunt que minus parauerant aromata (sicut marc⁹ cõmemorat) vt venientes vngerẽt eũ. Et valde mane vna sabbatorũ venerũt ad monumentum: orto iam sole. Ven. O vos omnes qui transitis per viam attendite et videte. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℟. Attendite vniuersi populi et videte. Si est. Repetatur Ven. O vos oēs. ℣. In laudib⁹. ãn.

O Mors ero mors tua: morsus tuus ero inferne. ps. Miserere. folio. xvj. ãn. Attendite vniuersi populi et videte dolorem meum. ps. Bonum est confiteri. folio. xxxj. ãn. O vos omnes qui transitis per viam: attendite et videte si est dolor sicut dolor meus. ps. Deus deus meus. folio. vj. ãn. In porta inferi erue domine animam meam. ps. Ego dixi. folio. xxj. ãn. Plangent eum quasi vnigenitum: quia innocens dominus occisus est. ps. Laudate dominum de celis. fo. vj. ãn. Mulieres sedentes ad monumentum: lamentabantur flentes dominum. ps. Benedictus. Kyrie eleyson. Et cetera omnia sicut in prima nocte dicantur. et etiam vlt⁹. Mortem autem crucis. excepto q̃ in fine orationis non dicatur hac die. Qui tecum. Hac die agnetur ecclesia solemniter per oia sicut in fest. principalib⁹: ereptis ymaginib⁹ ⁊ crucibus que nõ discooperiãtur post resurrectionẽ dñicã in die pasch. q; cũ christo surrexerũt oēs sãcti. Hore diei scilicet prima. iij. vj. et ix. priuatim dicunt hac die: sicut in vj. fe. in die parasceues. Officiũ hui⁹ diei sic inceptatur quatenus post horã. ix. dictã: missa dicat. Sacerdote sic dicente: Par dñi sit semper vobiscũ. cho. respõdente: Et cũ spũ tuo non dicatur. Agn⁹ dei nec pax detur: sed facto iteruallo ad libẽs. sine regimine cho. alta voce in superiori gradu incipiat ãn. Alleluya. iij. ps. Laudate dominũ oēs gen. Finito psal. cũ Gloria patri. et Sicut erat. tota dicit ãn. Deinde statim ab ereclectore persona ex parte cho. incipiat ãn. Vespere autẽ sabbati que lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene et altera maria videre sepulchrum alleluya. ps. Magnificat. cũ Gloria. Sicut erat. Dicta ãn. ad cõplendũ omne seruitium huius diei. dicat sacerdos ad populum conuersus Dominus vobiscũ et reuersus ad altare dicat. Oremus. Postcõ.

Spiritum in nobis dñe tue caritatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per dñm nostrũ ihesum xpm. ℟. In vnitate eiusdem. ℣. more solito. ℣ postea iterum dicat sacerdos. Dñs vobiscum. Deinde dicat diaconus. Ite missa est. Et chorus respondeat. Deo gratias. Et sic missa ℣ vespere simul finiãtur Completorio hac die hoc modo dicatur Pulsatis signis binatim: incipiat sacerdos. Deus in adiutoriũ meum intende. cũ Gloria. ℣. more solito: sine Conuerte nos. Ãn. Alla. iij. vis. ad vesperas ℣ incipiatur in superiori gradu. ps. Cũ inuocarẽ. ps. In te dñe speraui. ps. Ecce nunc ps. Nunc dimittis. Et dicũtur hi ps. predicti sub vna voce. nullũ psal. eraltando Quod etiam obseruat quotidie vsq; ad octa. pasche: ad cõple. Finitis psal. cum Gloria patri dicit ãn. Deinde dicit Dñs vobiscũ et Orem⁹. cũ oco. scilicet Spiritum in nobis. cũ Dñs vobiscũ. et Benedicamus domino. sine alleluya. Et ab executore officij hec omnia dicuntur. Et sciendum est q; hec oratio Spiritum. dicitur quotidie ad completo. vsq; ad octauas pasche.

Cereus paschalis a tempore quo illuminatur: ardebit continue vsq; post comple. in die pasche. Item ardebit per tres dies sequentes: ad mat. missas/ vespas/ ℣ cõple. Item die sabbati et in dominica in octa. pasche: sicut in predictis tribꝰ diebus. Item in festo annuntiationis beate marie: si in tẽpore pasche celebratũ fuerit/ ℣ in festo inuentionis sãcte crucis: sicut in predictis primis tribꝰ diebus. Item in festo ascensionis dñi ad matu. missam/ ℣ vtraq; vespas. ℣ ad cõpleto. Item in festo apostolorũ philippi et iacobi/ ℣ sancti marci euangeliste: ℣ in omnibus dominicis ad missam tantum. Et in die veneris: videlicet in crastino ascensio. domini dictus cereus paschalis mane deponetur.

℣ ℟ ¶ In die pasche et per totam ebdo. totum seruitiũ fiat de solemnitate fe. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. totũ seruitium fiat de fe. ℣ fest. sancti richardi differat vsq; ad crãs. eius. ℣ fe. s. ambrosij differatur vsq; ad. 3. fe. post octa. pasche. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. totũ seruitium fiat de solen fest. ℣ nichil de marty. ¶ In die pasch. ℣ per ebdo. totum ser. de fe. et nichil de. s. alphego. ¶ In die pasche ℣ per ebdo. totũ ser. de fe. et nichil de. s. vitale. Fest. sancti georgij differatur vsq; ad. 9. diem maij. Fest. vero sancti Marci differatur vsq; ad. 11. diem maij. ¶ In die pasche ℣ per ebdomadã totum seruitium de solennitate fest. ¶ In die pasche et per ebdoma. totũ seruitium de solenni. fest. ℣ nichil de sancto richardo: ℣ festũ sancti ambrosij differatur vsq; ad. 3. fe. post octa. pasche. ¶ In die pasche ℣ per ebdo. totum serui. de solennitate festi. ¶ In die pasche et per ebdo. totum seruitiũ. de solẽnitate fest. ℣ fest. sancti georgij diffe. vsq; in. 4. fe. post octa. pasche. ¶ In die pasche ℣ per ebdo. totũ seruitium de solennitate fest. ℣ festũ sancti georgij differ. vsq; ad. 9. diem maij ℣ festũ. s. marci dif. vsq; ad. 11. diẽ maij. Festũ vbi celebratur trãs. sancti nicolai: tũc fe. georgij dif. vsq; ad. 11. diem maij ℣ fest. s. marci diff. vsq; ad. 13. diem maij. ¶ In die pas. totũ ser. de solẽn. fest. ℣ nichil de sancto richardo. ¶ In die pas. totũ ser. de solen. fest. ℣ fest. s. ambrosij dif. vsq; ad. 3. fe. post octa. pas. ¶ In die pas. totũ ser. de solen. fest. ℣ nichil de mar. ¶ In die pas. totũ ser. ō solẽ. fe. et fest. s. georgij dif. vsq; ad. 11. diẽ maij. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. totũ ser. de so. fest. ℣ nichil de. s. vitale. fe. s. marci dif. vsq; ad. 11. diẽ maij. Festũ vero apostolorũ iacobi ℣ philippi dif. vsq; ad. 13. diem maij. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solẽ. fest. ℣ festũ annuntiationis differat vsq; ad. 3. fe. post octa. pasche. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solẽ. fest. ℣ fe. s. ambrosij dif. vsq; ad. 3. fe. post octa. pasch. ¶ In die pasch. ℣ per ebdo. de solẽ. fest. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solen. fest. ℣ nichil de marty. ¶ In die pas. ℣ p ebdo. de solen. fe. ℣ nichil de. s. alphego. ℣ fest. s. georgij. diff. ad. 29. diẽ aprilis ℣ fest. s. marci dif. vsq; ad. 5. diem maij. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solen. fe. ℣ fest. annũ. diff. vsq; in. 3. fe. post octa. pas. ¶ In die pas. fe. vt supra. ℣ nichil de sancto richardo. ℣ fest. sancti ambrosij diffe. vsq; ad. 3. feriã post octa. pas. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solen. fest. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solen. fest. ¶ In die pasche. ℣ per ebdo. de solen. fe. ℣ fest. s. georgij diffe. vsq; ad. 8. diem maij ℣ fest. s. marci diffe. vsq; ad. 13. diem maij. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solen. fest. ℣ fe. annũ. dif. vsq; ad 9. diem aprilis. ¶ In die pas. ℣ per ebdo. de solẽ. fe. ℣ nichil de sancto richardo ℣ fest. s. ambrosij diff. vsq; ad. 3. fe. post octa. pasche. ¶ In die pasche. ℣ per ebdo. de solen. fest. ¶ In die pasche ℣ per ebdo. de solen. fest. ¶ In die pasche ℣ per ebdo. de solen. fe. et fest. sancti georgij diffe. vsq; ad. 9. diem maij ℣ festũ sancti marci diffe. vsq; ad. 14. diẽ maij. ¶ In die pas. et per ebdo. de solen. fest. ℣ fest. annunciatio. diffe. vsq; ad. 6. diem aprilis. ¶ In die pas. et per ebdoma. de solennitate fest. ℣ fest. s. ambrosij diffe. vsq; ad. 10. diẽ aprilis. ¶ In die pas. et per ebdo. de solennitate festi. ¶ In die pasche et per ebdo. de solennitate festi. et nichil de sancto alphego. ¶ In die pasche et per ebdomadam de solennitate festi et festum sancti georgij diffe. vsq; ad. 9. diem maij. et festum sancti marci differatur vsq; ad. 11. diem maij: et nichil de sancto vitale.

In die sctō pasche.

In die sancto pasche ante mat. et ante campanarū pulsationē conueniant clerici ad ecclesiam et accendantur luminaria per totā ecclesiam. Tunc duo excellentiores presbyteri in superpelliciis cum duob⁹ ceroferariis, et duob⁹ thuribulis, et cleric⁹ ad sepulchrū accedant: incensato a predictis duob⁹ presbyteris primus sepulchro cū magna veneratiōe: videlicet genuflectendo: statim post thurificationem corpus dñicum super altare primitus deponāt: iterū accipientes crucē de sepulchro: choro et populo interim genuflectente incipiat excellentior persona ān. ℣ Christ⁹ resurgens. Et chorus prosequatur totam ān. sic. ℟ Et mortuus iam nō morietur: mors illi vltra non dominabitur: quod enim vivit vivit deo alla alla: Et cūr dū cant ān. cat presbyter ostiū australe presbyterij intrans ℣ Et per medium chori regrediens cū predicta cruce de sepulchro iter predictos duos sacerdotes super eorū brachia venerabiliter portata: cū thuribulis et ceroferariis precedēs. per ostiū presbyterij boreale exeundo: adhuc altare et partē boreali ecclesie chorū sequente: habitu nō mutato minorib⁹ precedentibus. ita tñ q predicti duo excellentiores in fine processionis subsequantur corpore dominico super altare in pixide demisso et sub thesaurarij custodia: qui illud statim in predicta pixide in tabernaculo deponat et tunc pulsentur oēs campane in classe. cum. Finita ān. predicta: sequatur a toto choro. ℣. Dicant nunc iudei quomodo milites custodientes sepulchrum perdiderunt regem ad lapidis positionem. quare non seruabant petram iustitie: aut sepultū reddant: aut resurgentem adorent nobiscū dicētes. Alla alla. Finita aūt ān. cum suo ℣. a toto choro: dicat excellētior persona in sua statione ad altare cōuersus hunc ℣m. Surrexit dominus de sepulchro. ℟m. Qui pro nobis pependit in ligno. alleluya. Oremus. Oratio.

DEus qui pro nobis filium tuum crucis patibulū subire voluisti. vt inimici a nobis expelleres potestatē: concede nobis famulis tuis. vt in resurrectionis eius gaudijs semper viuam⁹. Per christū dñm nostrū. Et terminetur sub dñicali tono ad processionē. nec precedat nec subsequatur Dñs vobiscum. Finita oratione oēs cum gaudio genuflectentes videbunt et ipsam crucem adorent. in primis dignioribus. et tunc secrete sine pulsu in chorū redeant. his itaq; gestis discooperiant ymagines et cruces per totam ecclesiam: et interim pulsentur campane sicut in festis principalib⁹ ad matutinas more solito. ℣ Resurrectio dñi: super festū principale. Ad matu. dicit. Dñe labia mea aperies. Deus in adiutorium. ℟. Inuitatorium. Alla alla: christus hodie surrexit. Alla alla. ps. Venite. Nec dicitur hymn⁹. nec vlla die per totā ebdo. sed statim post vltimā repetitionē mutat in superiori gradu inchoetur. ān.

EGo sum qui sum et consilium meū non est cum impijs: sed in lege dñi voluntas mea est alla. ps. Beatus vir. Postulauit patrem meum alla. dedit michi gentes alla in hereditatem alla. ps. Quare fremuerūt. ān. ℣ Ego dormiui et somnū cepi: et exurrexi q dñs suscepit me. alla alla. ps. Dñe quid multiplicati. Responsorium. Tres prime aūt predicte incipiant sicut tres prime ad matuti. in die natalis dñi. vt supradictū est ad primas vesperas eiusdem fe. ℣. Resurrexit dominus. ℟. Sicut dixit vobis alla. Ab hac die vsq; ad festum sancte trinitatis oēs responsiones ℣. cum Alla. fiunt in seruitio dei: nisi ad primam tunc dicit ℣.

Exurge domine adiuua nos. post ℣. Jesu christe Et in capitulo cū dicitur ℣. Preciosa est. Et ad cōpleto. cū dicitur ℣. Custodi nos. Et post aspersionem aque benedicte in ōnibus: cū dicitur ℣. Ostende nobis domine. Hec die legantur tres lectiōes ⁊ sua ℣. cantētur sicut in .iij. nocturnis die natalis dñi supradictū est. Hac die nō thurificetur altare ad matutinas nisi ad Te deū. et ps. Benedictus. Sunt etiā a duobus sacerdotibus vt supradictum est in die natalis dñi ad primas vespas altare thurificet Lectio sancti euāgelij secūdū Marcū. xvi.

Et apti vtinā

IN illo tempore. Maria magdalene et maria iacobi et salome emerūt aromata: vt venientes ungerēt ihesum. Et reliqua. Omelia .b. gregorij pape

AUdistis fratres charissimi q̄ sancte mulieres que dñm fuerant secute/ cū aromatibus ad monumentū veniunt: et ei quem viuentem dilexerāt. etiam mortuo/ studio humanitatis obsequūtur. Sed res gesta: aliquid in sancta ecclesia signat gerendum. Sit quippe necesse est vt audiam⁹ que facta sūt: quatenus cogitemus etiam que nobis sunt et eorum imitatione facienda. Et nos ergo in eum qui est mortu⁹ credētes si odore virtutum refecti/ cum opimone bonorum operum dñm querim⁹: ad monumentum profecto illius cum aromatibus venimus. Ille autē mulieres angelos vident. que cum aromatibus venerunt: q̄ videlicet ille mētes supernos aspiciunt ciues que cum virtutū odoribus ad deum per sancta desideria proficiscūtur. Notandū vero nobis est/ quid nam sit quod in dextris sedere angelus cernitur. Quid nam⁹ per sinistram nisi vita presens. quid vero per dexteram nisi perpetua vita signatur? Unde scriptum est. Leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabitur me. Quia igitur redemptor noster iam presentis vite corruptionem transierat: recte angelus qui nunciare perennem eius vitā venerat/ i dextera sedebat. Qui stola cādida coopertus apparuit: quia festiuitatis nostre gaudia nunciauit. Cand⁹ etenim vestis/ splēdorem nostre denunciat solēnitatis. Nostre dicem⁹ an sue? Sed vt verius fateamur: et sue dicam⁹ et nostre. Tu. ℣. Et angelus domini descendit de celo: et accedens reuolvit lapidem ⁊ sup̄ eū sedebat: et dicit mulieribus. nolite timere vos scio enim quia crucifixum queritis. Jam surrexit venite et videte locum vbi positus erat dominus alla. ℣. Angelus dñi locutus est mulieribus dicēs quē queritis: an ihesum queritis? Jam surre. Lectio .ij.

ILla quippe redēptoris nostri resurrectio. ⁊ nostra festiuitas fuit: quia nos ad immortalitatem reduxit. ⁊ angelorum festiuitas extitit: q̄ nos reuocando ad celestia eorum numerū implent. In sua ergo ac nostra festiuitate angelus albis vestitus apparuit. quia dum nos per resurrectionē dñicam ad superna reducimur: celestis patrie damna reparantur. Sed quid venientes feminas affatur: audiam⁹. Nolite expauescere. Ac si aperte dicat. Pauent illi qui non amant aduentū supernorum ciuium: pertimescant qui carnalibus desiderijs p̄sentia. ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis. que vestros conciues videtis? Unde et matheus angelum apparuisse describens ait. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: et vestimēta eius sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est: in nive autem blandimētum candoris. Quia vero omnipotens deus et terribilis est peccatoribus/ et blādus iustis: recte testis resurrectionis eius angelus ⁊ in fulgure vultus/ et in candore habit⁹ demonstrat. vt de ipsa sua specie et terreret reprobos. et mulceret pios. Unde recte quoq̄ populum per deserta gradientem/ columna ignis in nocte: et columna nubis precedebat in die. In igne enim terror est: in nube aūt visionis lene blādimentū. Dies vero vita iusti: ⁊ nox accipitur vita peccatoris. Unde et conuersis petōribus paul⁹ dicit. Fuistis aliquando tenebre: nūc autē lux in dño. ℟. Angelus domini locutus est mulieribus dicēs.

quem queritis? an iesum queritis? iam surrexit. Venite et videte alleluya alleluya. ℣. Jesum quē queritis nazarenum crucifixum: surrexit nō est hic. Venite et vide.

Lectio tertia.

IN die ergo per nubem columna monstrata est: in nocte per ignē: q̄ omnipotēs deus: blādus iustis: et terribilis apparebit iniustis. Justos in iudicium veniens per lenitatis mansuetudinem demulcet: illos vero per iustitie districtionem terret. Sed iam quid angelus subiungat audiamus. Jesum quere tis nazarenū. Jesus in latino eloquio: salutaris id est saluator interpretatur. At vero multi tunc iesus dici poterant: non tamen substantialiter. sed nūcupative. Ideo et locus subiūgitur: vt de quo iesu dictum sit manifestetur. Nazarenum. Et causam protinus subdit. Crucifixum. atq; addidit. Surrexit: non est hic. Non est hic dicitur per presentiam corporis: qui tamen nusq̄ deerat per presentiam maiestatis. Sed ite dicite discipulis eius et petro: quia precedet vos in galileam. Querendum nobis est: cur nominatis discipulis petrus designetur et nomine. Sed si hunc angelus nominatim non exprimeret: quia magistrū negauerat. venire iter discipulos nō auderet. Vocatur ergo et nomine: ne despe raret et negatione. Qua in re considerā dum nobis est. cur omnipotēs deus cū quem cunctę ecclesie preferendum dispo suerat: ancille vocē pertimescere et ipsum negare permisit. Quod nimirū ma gne esse actū pietatis dispensatione cognoscimus. vt is qui futur⁹ erat pastor ecclesie. in sua culpa disceret: qualiter alius misereri debuisset. Prius itaq; cū ostendit sibi et tūc prepositi ceteris: vt et sua infirmitate cognosceret q̄ misericorditer aliena infirma tolleraret. Bene autem de redemptore nostro dicitur/ precedet vos in galileam: ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Galilea nāq; trāsmigratio facta interpretatur. Jā quippe redemptor noster a passione ad resurrectionem: a morte ad vitam: a pena ad gloriam. a corruptione ad incorruptionem transmigrauerat. Et prius post resurrectionem in galilea bene a discipulis videtur: quia resurrectionis ei⁹ gloriam post leti videbimus. si modo a vitus ad virtutum celsitudinem transmigremus. Qui ergo in sepulchro nūciat: in transmigratione ostenditur: quia is qui in mortificatione carnis agnoscit/ in trāsmigratione meris videt. Tu. ℣.

Dum transisset sabbatum: maria magdalene et maria iacobi et salome emerunt aromata. Ut venientes ungerent iesum Alla alla. ℣. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum: orto iam sole. Et ve. Gloria patri. Alla. Hoc tertium ℣. a trib⁹ excellentioribus personis ad gradu chori in superpelliceis. Et hoc ℣. tit tertiū ℣. singulis dieb⁹ per hāc ebdo. similiter in omnibus dīcis vsq; ad assē sionem dñi. quādo de dñica agitur tan tū. Executor officij in stallo suo in capa ferīa. 4a. ab abbate iuuto ℣. cū suo ℣. prędi cto incipiat primū Te deū. Ante laud. ℣. In resurrectione tua christe, ℣. Celi et terra letentur alleluya. Ad laudibus. Antiphona.

Angelus autem dñi descēdit de celo: et accedens reuoluit lapidē et sedebat super eū alla alla. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ān. Et ecce terremotus factus est magnus. angelus enim domini descendit de celo alla. ps. Jubilate. fo. vj. ān. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: vestimenta eius sicut nix alla alla. ps. Deus deus me⁹. fo. vj. ān. Pre timore autem eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui alla. ps. Benedicite. fo. vj. ān. Respondens autem angelus dixit mulieribus. nolite timere, scio enim q̄ iesum queritis alla. ps. Laudate. fo. vj. Non dicitur ebm. nec hymnus: per totam hanc ebdo. sed statim post ān. duo pueri in superpel. dicant ℣. Surrexit dominus de sepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluya. ān. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole alleluya. ps. Benedictus.

Oratio.

DEus qui hodierna die per vnigenitum tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nostra que preueniendo aspiras. etiam adiuuā do prosequere. Per eundem. Et dicit Benedicamus dño. a duobus clericis de. ij. fot. vel de superiori gradu: cum vno tantum Alla. Quandocūq; cū dicet Bene-

dicamus dño: a duobus ſemp dicetur cū alla. Et reſpondeat a choro Deo gras. eiuſdē cāt⁹ cū alla. vſq; ad feſtū ſancte trinitatis ℣ Ad primam poſt Deus in adiutoriū. nō dicit hym⁹. ſed ſtatim incipiatur in ſuperiori gradu. ān. ſup pſal. ſimiliter fiat ad oēs alias horas huius diei: ⁊ tot⁹ ebdo. ſequen. ān. Angelus autem domini. ℟. Deus in nomine. ℟s. Confitemini. hac die tantum dicit. ℟s Beati immaculati. ℟s Retribue. Nō dicitur ℟s. Quicunq; per totam hanc ebdo. ſed poſt pſal. ⁊ ān. ſtatim inchoetur gradua le a p̄ceteriore / ſcilicet Hec dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. ⁊ p̄anteā a choro ſine ỽ. et ſine neuma: et ſic fiat p̄ totā ebdo. ad primam et ad oēs horas: vſq; ad ſabbatū: p̄terq; ad matu. tātū. Tamē ad veſperas ỽ cū ỽ. ſine neuma. Finito graduali dicat ſacerdos hūc ỽ. Reſurrexit dñs. ℟. Sicut dixit vobis alla. Sacerdos dicit Dñs vobiſcū. ℟ Et cū ſpiritu tuo. Oremus. Oco. Deus qui hodierna die. et finiatur ſic Per eundē dñm. ⁊c. Chorus reſpondet. Amen. Sacerd̄. dicit. Dñs vobiſcū. ℟ Et cū ſpiritu tuo. Sacerdos Benedicamus dño. ſine alleluya. Deo gratias. ſine alla. Hec oratio dicit ſingulis diēb⁹ ad. ſ. per ebdo. et hoc modo dicitur prima: excepto pſal. Cōfitemini. per totā ſeptimanā. Cetere etiā horе eo dē modo per totā ſeptimanā: cū ꝓprijs oracionib⁹ de die dicūtur ⁊ finiātur. Cūm quotidie finiatur ſicut in die tene p̄notatū eſt. Ad. iij. dicat ſacer. Deus in adiutoriū. vbi. ſupra. ad primā non dicit hymn⁹. ſed ān. Et ecce terremotus. ℟s. Legem pone. Grada. Hec dies. ỽ. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit ſymoni alla. Sacerdos. Dñs vobiſcū. Oremus. Oco. Deus qui hodierna die. Ad. iij. ān. Erat autē. ℟s Deſcendit. Grad. Hec dies. ỽ. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alla. Sacerd̄. Dñs vobiſcū. Oremus. Oco. Deus qui hodierna die. Ad. iij. ān. Pre timore autem. ℟s. Miradilia. Grada. Hec dies. ỽ. In reſurrectione tua chriſte. ℟. Celū ⁊ terra letentur alleluya. Sacerdos. Dñs vobiſcū. Oremus. Oco. Deus qui hodierna. Ad ſecūdas veſpas nō dicit Deus in adiutoriū. ſed rectores ex parte chori conuerſi ad chorū incipiant veſpe. hac die ⁊ per totā ebdo. vſq; ad ſabbatū cū Kyrie eleyſon. ſuper cātum de Lux ⁊ origo.

Kyrie eleyſon. iij. Chriſte eleyſon. iij. Kyrie eleyſon. iij. Deinde in ſuperiori gradu ad excellentiore poſt illū qui exequit officiū hui⁹ diei ex parte chori: incipiatur ān Alla. iij. vbi ſupra in vigilia paſche ad veſperas. ℟s Dixit dñs. ℟s. Confitebor. ℟s Beatus vir. Hi p̄dicti ℟i. cū p̄cēb. ān. dicūtur ad veſperas per totam ebdo. Poſt repetitionē vero aſſe: poſt pſal. huic clerici de. ij. fo̅r. tantum in ſuperpelic. ad gradum chori ſimul incipiant grad̄. Hec dies. Chorus p̄ſequatur totum grad. ỽ. Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū mia eius. Et ſic quotidie dicitur grad̄. ad veſpas. a duobus ad gradum chori cuiuſ illud cantauerūt ad miſſam: ⁊ cū eodē vſu qui dicebatur ad miſſam: vſq; ad ſabbatū. In p̄mis videlicet quatuor diebus a duob⁹ de. ij. fo̅r. in ſuperpelic. In ceteris vero diebus a duobus pueris in ſimili habitu. Poſtea vero duo ſeniores ex illis q̄ cāt̄auerūt Alla. ad miſſam in ſuperpel. tantum ad gradū chori ſimul cantent Alla cū hoc ỽ. Epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Deinde repetatur Alla. ſine neuma. Eo dē modo dicit Alla de die cum ſuo ỽ. ad veſperas. per totā ebdo. His dictis dicit a duobus pueris in ſuppelic. ad gradum chori hic ỽ Reſurrexit dñs. Hucvſq; nō mutatur ordo p̄dictorū ad veſpas. per totam ebdo. Excellentior perſona ex parte chori incipiat ān. Et reſpicientes viderunt revolutum lapidem: erat quippe magnus valde alleluya. ℟s Magnificat. Oratio.

Quōtede quęſumus omnipotēs deus: vt qui reſurrectionis dominice ſolennia colimus: innouatione ſpiritus tui a mortе animе reſurgam⁹. Per eundem dñm. In vnitate eiuſdē. Finita oratione cū Benedicam⁹ dño. a duob⁹ clericis de. ij. forma p̄cedat p̄ceſſ. per oſtiū p̄ſbyterij auſtrale ad fontes cum oleo ⁊ chriſmate ordinata p̄ceſſione ad gradū altaris hoc ordine cū accolito in albis: crucem deferente / deinde duo cerofera. et poſt illos thuribula. oēs in albis

deinde oleū ⁊ chrisma a duob⁹ dyacon⁹ de.ii. foꝛ. deferantur: qui induti sint albis cum amictib⁹ / deinde puer ferens libꝛum suppellitio indut⁹. deinde exec. officij in capa serica. et post illū rectoꝛes secūdarij: nisi epiſcopus presens fuerit. tunc enim in fine proceſ. cat. ⁊ post illum rectoꝛes secūdarij. deinde rectoꝛes principales choꝛo itaq; sequēte. Nulla vero die precedat cereus paschalis nec subsequatur. scōm vsum Sarū eccleſie. ad vesperas nec ad matuti⁹. Rectoꝛes vero in medio proceſ. incedentes. ān. sequēte incipiant in choꝛo hoc modo. **Alla.** Choꝛus prosequatur totā aīam. anteq; pꝛocedat proceſ. hoc modo **Alla alla alla.** qua finita rectoꝛes ex parte choꝛi intonent. ps **Laudate pueri.** ⁊ pcantetur v⁹. ab illa parte choꝛi anteq; procedat proceſ. hoc modo **Laudate nomē dñi alleluya.** et hic pcedat proceſ. ad fontes. deinde dicatur alius v. ex alia parte choꝛi. **Sit nomen dñi benedictum / ex hoc nunc et vsq; in seculum alla.** Et cum dicit totus ps. cum **Glozia.** et **Sicut erat.** in eundo ad fōtes in latere australi eccleſie. ⁊ semper post vnū quoq; vſum ex vtraq; parte choꝛi reperiat primū **Alla.** post suum v. semel dicēdo non alternando: sed modo superi⁹ annotato vt patet. Finito ps. re incipiat ān. a rectoꝛibus choꝛi ⁊ pcantetur a toto choꝛo hoc modo fiat statio ad fontes vsq; ad oꝛationē. In primis crucifera. deinde duo ceroferi. deinde thuribu. deinde oleū ⁊ chrisma ferētes. deinde rectoꝛes secūdarij: post illos vero tres pueri cantantes **Alla.** ⁊ v. **Laudate pueri dominum: laudate nomen dñi.** deinde ad gradum fontis oꝛientalē puer ferens libꝛū: deinde ad gradū fontis occidētalē exercitoꝛ officij. post illum vero duo rectoꝛes principales. Ad fontes vero thurificandos accedat thuribu. ad exercitoꝛē officium: quo facto redeat ad stationem suā. Similiter ad v. ⁊ oꝛationem dicendam accedant ceroferi. ad sacer. ⁊ puer tenens libꝛū: deinde dicta oꝛatione resumāt locū suū. Eodem vero oꝛdine cōsequēter fiat statio ante crucē: exceptis rectoꝛib⁹ secūdarijs qui stabūt pꝛotimi post sacerdotem exercitoꝛē offi. et exceptis tribus pueris qui cantauerūt **Alla.** Finita ān post pm **Laudate pueri.** tres pueri in ipa statione cantent **Alla.** v. **Laudate pueri dominum: laudate nomen domini.** post repetitionē **Alla** sine neuma: incensatis pꝛius fontibus dicat sacerdos. v⁹. **Surrexit dominus de sepulchro.** Rm. **Qui pro nobis pependit in ligno alleluya.** Oꝛatio.

PResta quesumus omnipotens deus vt qui resurrectiōis dominice solennia colimus: exceptionis nostre leticiam suscipere mereamur: qui terminet **Per eundē rm dñm.** nec pꝛecedat nec subsequatur **Dñs vobiscum.** Deinde in eundo ante crucē oēs rectoꝛes choꝛi simul incipiant ān. **Alla.** que licet sibilus: fuſtetur a toto choꝛo: sez **Alla.** postea rectoꝛes choꝛi incipiāt pm. **In exitu israel de egypto.** ⁊ pcāntetur tot⁹ v. exilla parte choꝛi qua incipiebatur ⁊c. hic pcedat proceſ. ⁊ v⁹ alius v. ex altera parte choꝛi: et sic pcantetur totus ps. cum **Glozia.** et **Sicut erat.** cū vno **Alleluya:** tantū post vnūquēq; v. vsq; dictū est. Sacerdos exercitoꝛ in fine pi. **In exitu.** sez ad istum versum. **Celum celi domino.** accedat ante crucifer. ad thuriferādū crucifixū. quo facto redeat ad locū suū vbi dicet v. cū oꝛatiōe de cruce. ⁊ hoc modo faciat sacer. per totam ebdo. ad vēs. ⁊ ad matu. Finito ps. reincipiat ān. ab omnib⁹ rectoꝛib⁹ choꝛi: et finiat a toto choꝛo vsq; qua finita: dicat sacerdos. v. **Dicite in nationibus.** Rm. **Quia dñs regnauit a ligno alla.** Quo dicto accedant ceroferi. ad sacerdotem: ⁊ puer tenens libꝛū: deinde dicta oꝛatione resumāt locū suū: quod etiam obseruet per totam hāc ebdo. ad pꝛoceſ. ad vesperas ⁊ ad matu. ⁊ etiam ad fontes. Sacer. sic. **Oremus.** Oꝛatio.

DEus qui nobis filiū tuum crucis patibulum subire voluisti vt inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis. vt in resurrectionis eius gaudijs semper viuamus. que terminetur sic. **Per eundē xpm dñm.** Nec pꝛecedat nec subsequat. **Dñs vobiscū.** ⁊c. In introitu choꝛi dicitur ista an. de sancta maria: videlicet **Alma redemp**

ptoris. Et terminet cum alla. quã ãn. oẽs rectores chori simul incipiãt. quere hãc ãn. in natiuita. beate marie post scõas vẽs. ℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria. ℟. Intercede pro nobis ad dominum deum nostrum. alleluya. Oremus. Oratio.

GRatiam tuam quesumꝰ dñe mentibus nostris infunde: vt qui angelo annũciante christi filij tui incarnationem cognouimꝰ. per passionem eius et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem. ꝛc. Finita oõne et dicto Dominus vobiscum. dicant duo pueri in suppel. ad gradũ chori. Benedicamus domino cum alla. ℟. Deo gratias. cum alla. CSciendũ est q̃ omnia inuitatoria / et oõs alle. et oia Ria / offitia / offertoria / cõtones: ad hac die vsq; ad festũ sancte trinitatis debẽt terminari cum alleluya. in seruitio de die. Similiter fiat in cõmemoratiõibꝰ tẽpore predicto cõtingẽtibꝰ. CAd cõpletoriũ. Deus in adiutoriũ. ãn. Alla. vẽs. in vigilia pasche ad vẽs. ps Cũ inuocarẽ. ps. In te dñe speraui. ps Ecce nunc. ps. Nunc dimittis Et incipiat predicta ãn. in superiori gradu. Repetita ãn. post psal. statim incipiat a cantore grad. scilicet Hec dies. ℣ percantetur a choro sine neuma. deinde dicat sacerdos loco nec habitu mutato sed ad altare conuersus: hũc ỽ. In resurrectione tua christe. ℟. Celi terra letentur alla. Dñs vobiscũ. Et cũ. Oremus. Oco Spiritũ in nobis. cũ Dñs vobiscũ. post oratiõnẽ: et Benedicamus dño. sine alla. Hoc eodẽ modo dicit cõple. per totam ebdoma. vsq; ad sabbatum. CFeria secũda ebdo. pasche: festũ minus dupl. Ad matuti. Inuitatoriũ. Surrexit dominus vere alla. ps. Venite. Et dicitur a quatuor rectoribus chori in capis sericis albis: similiter in. iij. et. iiij. fer. sequen. Non dicitur hymnus. sed super psal. dicitur her sola ãna. et incipiatur in superiori gradu. Resurrexit dominꝰ alleluya: sicut dixit vobis alleluya. ps. Cum inuocarem. ps Verba. ps. Domine ne in furore. ỽ. Surrexit dominus vere. ℟. Et apparuit symoni alla. Lectiones ℣ ℟. in supiori gradu legantur: et cantent in superpelic. Lectio sci euangelij scõm Lucã. Vide.

IN illo tpe. Ereãt duo ex discipulis ihesu / ibãt ipa die in castellũ qđ erat in spacio stadiorum sexaginta ab hierusalem: nomine emaus. Et ipsi loquebantur ad inuicem: de his omnibus que acciderant. Et reliqua. Luce vltimo.

Omelia beati Gregorij pape.

IN quotidiana solẽnitate vobis laborãtibus / pauca loquenda sunt: ꝛ forte hec vtilius proderunt. Quia sepe ꝛ alimenta que minꝰ sufficiũt: auidius sumunt. Lectionis ergo euangelice sũmatim sensum statui non per singula verba discutere: ne dilectionem vestrã valeat sermo prolixior expositionis onerare. Ecce audistis fratres charissimi. quia duobus discipulis ambulantibus in via. non quidem credẽtibus / sed tamẽ de se loquentibus dñs apparuit: sed eis speciem quã recognoscerent non ostendit. Hoc ergo egit foris dñs in oculis corporis: quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi nãq; apud semetipsos intus ꝛ amabant ꝛ dubitabant. Eis autem dñs foris et presens aderat: et quis esset nõ ostendebat. Tu autem. ỽ. Maria magdalene et altera maria ibant diluculo ad monumentum: ihesum quem queritis non est hic: surrexit sicut locutus est. Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis alleluya alleluya. ỽ. Ite cunctes dicite discipulis eius et petro: quia surrexit dominus. precedet vos. Lectio secunda.

DEse ergo loquentibus presentiã exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis sue speciem abscondit. Verba quidem contulit / duriciam intellectꝰ increpauit / scripture sacre mysteria que de ipso erant aperuit: et tamen quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat a fide. ire se longius finxit. Fingere nãq; componere dicimus. vnde ꝛ compositores luti figulos appellamꝰ. Nichil ergo simpler veritas per duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpore / qualis apud illos erat in mente. Probãdi autẽ erant / si hi qui cum / et si nondum

vt deum diligerent: saltem vt peregrinū amare potuissent. Sed quia esse extranei a charitate nō poterāt hi cū quibus veritas gradiebatur: cum ad hospitiū quasi peregrinū vocant. Cur autē dicimus vocant: cū illic scriptum sit / et coegerunt eum. Et quo nimirū exemplo colligitur. q; peregrini ad hospitium non solum inuitandi sunt: sed etiam trahendi. Mensam ponunt / cibos offerūt: et deū quem in scripture sacre expositione nō cognouerant: in panis confractione cognoscunt. Tu autem domine. Ibm.

Congratulamini michi omnes qui diligitis dominum: quia quem querebam apparuit michi. Et dum flerem ad monumentū vidi dñm meū alla. ℣. Recedentib⁹ discipulis nō recedebā: sed amoris ei⁹ igne accensa ardebā desiderio. Et dñi. Lectio.ij.

Audiendo ergo precepta dei illuminati non sunt: faciendo illuminati sunt: q; scriptum est. Non auditores legis iusti sunt apud deū: sed factores legis iustificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere: festinet ea que iā intelligere potuit / opere implere. Ecce dñs nō est cognitus cum loqueretur: et dignatus est cognosci dum patitur. Hospitalitatē ergo fratres charissimi diligite: charitatis opera amate. Hinc enim per paulum dicitur. Charitas fraternitatis manet in vobis: et hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc enim placuerunt quidā / angelis hospitio receptis. Hinc petrus ait. Hospitales inuicem: sine murmuratione. Hinc ipsa veritas dicit. Hospes fui: et suscepistis me. Pensate fratres / q̄ta hospitalitatis virtus sit. Ad mensas vestras rp̄m suscipite: vt vos ab eo suscipi ad conuiuia eterna valeatis. Prebete modo peregrino christo hospitium / vt vos in iudicio non quasi peregrinos nesciat: sed vt propitios recipiat ad regnū / qui viuit & regnat cum patre in vnitate spiritusancti deo per oia secula seculorū amē. Tu aūt. ℟. Dum transisset. Et dicitur a tribus bēd. in die pasche.ij. ps. Te deum. ¶ Ante lau. ℣. In resurrectione tua christe. Iste ℣ dicitur quotidie ante lauō. vsq; ad ascen. dominū / quando de tempore agitur.

¶ In lauō quotidie per ebdo. dicit hec sola ān. Angelus autem. j. de lau. et incipiatur in superiori gradu. ps. Dominus regnauit. et ceteri pi. consueti dicātur. Nō dicit hymn⁹. sed. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. Supradictus ordo. ℣. & aliarū cū mutatorio predicto: seruet per totā ebdo. ān. Qui sunt hi sermones quos conferitis adinuicem ambulantes et estis tristes alleluya / respondens vnus cui nomen cleophas: dixit ei. tu solus peregrinus es in hierusalem: et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus alleluya: quibus ille dixit / que? dixerunt de iesu nazareno qui fuit vir ppheta potēs in opere & sermone / coram deo et omni populo alla. ps. Benedicti⁹. Oratio.

Deus qui solemnitate paschali mundo remedia contulisti: populum tuum quesumus celesti dono prosequere. vt ad perfectam libertatem consequi mereatur. et ad vitam proficiat sempiternam. Per dominum. Hac die et ceteris diebus sequen. per ebdo. post primū Benedicamus domino. ad matu. fiat processio ad crucifixū per medium chori et ostiū occidentale: cū accolito crucē deferente inalbis cum ceroferis & turibul. & puero deferente libzum ante sacerdotē in suppel. quotēs sunt in eodē habitu quo ad vēs. in die pasche cantando in eundo. rectoribus chori incipientibus. Christus resurgens. et fiat statio ante crucem sicut ad vēs. preter oleū et chrisma bēd. ℣. Dicant nunc iudei. Et dicitur ille ℣. hac die: a duobus de superiori gradu in suppel. ante introitum chori ad clerū conuersis. Sequentibus vero duobus diēb⁹: a duobus clericis de.ij. fo?. loco et habitu supradi. Cēterū tamen in. ℣. vj. et sabbato predictis ān. sed sine ℣. incensata pri⁹ cruce: dicitur ℣. Dicite in nationibus. Hic accedāt ceroferi ad sacerdotem / & puer deferens libzū: et dicat sacerdos Oremus. Oō. Deus qui pro nobis filium. Finita oratione dicti ceroferi. et puer deferens libzū resumant locum suū. et hoc eodē modo faciant et accedant ad sacerd⁹. per totū annum. In introitu chori dicit ān. de sancta maria. Aue regina celorum aue domina angelorum. salue radix sancta ex qua mundo lux est orta: gaude gloriosa super omnes speciosa. va-

le valde decora ꝙ pro nobis semp christū exora alla. ℣. Post partū. Oco. Gratiam tuā. vbs. Ad j.oia sicut in die pasche. pterq̄ q̄ ps. Cōfitemini: nō ō. Et sic fiat quotidie vsq; ad sabba. sile hac die ꝙ quotidie p ebdo. vsq; ad sabba. hoze. iij. vs. ꝙ. ix. dñr sicut in die pasche cū oone de die: cū in sabb. dicatur. ℣. Hec dies cum alleluya, ꝙ cetera. ¶ Notādū est etiā q̄ si in hac ebdo. pas. letania maioꝛ vel aliud festū cueneꝛit: nichil in eo anno fiat de ieiunio: nec de pcess. neq; de festo fiet ibidē: qꝛ cū xpo surrexerūt oēs scī in xpo resuscitati / ꝙ fest. resurrec. cōe est oib⁹ scīs: ideo i ebd. pas. nichil fit de fest. alicui⁹ scī nisi forte in oct. pasche ꝛtigerit. tūc em̄ pōt differri in crastinū: ꝙ ibi fiāt inde tres lect. cū regimine chori. si festum fuerit cum regimine chori. Ita vt festū sancti richardi epi q̄ in octa. pas. cōtigerit: tūc differat in tertiā feriā sequēte. Cū si dup. fe. fuerit q̄ infra ebd. pasche vel oct. pasche vel in trib⁹ diebus ꝓcedentib⁹ ante pascha ꝛtigerit: seruitū fiat de eodē festo post oct. pasche. vbi cueniēti⁹ fieri poterit: vbi licet vbi pōt habere vtraq; vēs. Si aūt simpl. festū fuerit illo anno oino pꝛetermittat. nisi in oct. pasche forte contigerit. Hoc idē seruet in vigilia pēthecos. ꝙ in sequenti ebd. Ad vs ō. Kyrie el. vbs ān. Alla. iij. ps Dirit dñs. fo. xxxbij. cū ceteris psal. vt i die pas. Grad. Hec dies quā. ℣. Dicat nunc israel qm bon⁹: qm in seculū mia ei⁹. Alla. ℣. Nōne coꝛ nostrū ardēs erat in nobis de iesu dū loqueret nobis in via. ℣. Surrexit dñs. ān. Nōne coꝛ nostrū ardēs erat i nobis: de iesu dū loqueret nobis i via alla. ℣. Mag. Oꝛ.

Oncede q̄s oīs de⁹: vt qui pctoꝛū nostroꝛ pondere pꝛemimur. a cunctis malis imināt⁹ p hec festa paschalia liberemur. Per. Tūc eat pcess. ad fontes: eodē mō et oꝛdine quo in die pasche ad vēs. cū oleo ꝙ chrismate / ꝙ cruce: cero fera. thuribul. ꝙ puero libꝛū deferēte: cātando ān. que a rectoꝛib⁹ chori incipiat. vbi fuerit ān. Sedit angel⁹ ad sepulchꝛū dñi: stola claritatis cooperti⁹. vidētes eū mulieres nimio terꝛoꝛe perterrite astiterūt a longe: tūc locut⁹ est angelus et dixit eis. Nolite metuere dico vobis quia illum quem queritis moꝛtuum iam viuit: et vita holim cū eo fuerit alla. ℣. Crucifixum in carne laudate: et sepultum ꝓpter vos glorificate: resurgētem q̄ de moꝛte adoꝛate. Nolite. Finita ān. sine ℣. incensatis pꝛi⁹ fontibus dicat sacer. ℣. Surrexit dñs de sepulchꝛo. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluya. Oratio.

Oncede quesum⁹ omnipotēs de⁹: vt hec festa paschalia que venerā do colim⁹: etiā viuendo teneamus. Per rām dñm nostrū. ℟. Amen. Deinde in eundo ante crucem oēs rectoꝛes chori in ctpr̄at ān. Christus resurgens. que ō; sine ℣. Sacer. vero incēsata pꝛius cruce: dicat ℣. Dicite in nationibus. Oco. Deus qui pro nobis filiū. In introitu chori dicat ān. de sancta maria scs Anima mea. et finiat cū alla. ℣. Sancta dei genitrix. Oco. Gratiā tuā. Hic oꝛdo seruetur quotidie ad vs. et ad matu. vsq; ad sabb. cum ppꝛijs oco. ad fontes et ante crucem cum diuersis ān. de sancta maria in introitu chori. ¶ Feria. iij. festū min⁹ dupl. Inuit. ān. sicut in pꝛeceden. ij. fer. ps. Dñe de⁹ meus in te speraui. fol. ij. ps. Dñe dñs noster. fo. ij. ps In dño cōfido. fo. iij. ℣. Surrexit dñs vere. Hic ℣. cū pcessa ān. sup psal. ꝙ inuit. dñr ad mat. quotidie p ebd. Lectio. ꝙ ℟. legāt ꝙ cātent: sicut in fer. ij. pdictū est. Lectio scī euāgelij scōꝛ Lucā. Cap.

In illo tpe: Stetit ihc⁹ in medio discipulozū suoꝛum: ꝙ dixit eis. Pax vobis. Ego sum: nolite timere. Et reliqua. Hom. bene. bede pbt. Luc. 24

Primo notādū est / diligēteq; memoꝛie cōmēdādū: q̄ de se loquēt⁹ discipulis dñs astare in medio. ꝙ pꝛesētiā sue visionis reuelare dignat⁹ est. Hoc est em̄ qđ fidelib⁹ cūctis alibi pmisit dicēs. Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio coꝛū. Ad cōfirmandā nāq; fidei nostre constātiam. quod semper agit pꝛesentia diuine pietatis: aliquando etiā pꝛesentia voluit ostēdere visiōis coꝛoꝛalis. Nā de nobis q̄uis poꝛro infra apostoloꝛū pedes iacentib⁹ / hoc plū eius mia fieri confidere debemus: ipsū

vt deum diligerent: saltem vt peregrinū amare potuissent. Sed quia esse extranei a charitate nō poterāt hi cū quibus veritas gradiebatur: cum ad hospitiū quasi peregrinū vocant. Cur autē dicimus vocant: cū illic scriptum sit/ et coegerunt eum? Ex quo nimirū exemplo colligitur. q; peregrini ad hospitium non solum inuitandi sunt: sed etiam trahendi. Mensam ponunt/ cibos offerūt: et deū quem in scripture sacre expositione nō cognouerant: in panis confractione cognouerunt. Tu autem domine. ℣m. ℣Congratulamini michi omnes qui diligitis dominum: quia quem querebam apparuit michi. Et dum fierem ad monumentū vidi dūm meū astā. ℣. Recedentib⁹ discipulis nō recedebā: sed amoris eius igne accensa ardebā desiderio. Et dū. ℣ Lectio. ij.

HAbiendo ergo precepta dei illuminati non sunt: faciendo illuminati sunt: q; scriptum est. Non auditores legis iusti sunt apud deū: sed factores legis iustificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere: festinet ea que tā intelligere potuit/ opere implere. Ecce dūs nō est cognitus cum loqueretur: et dignatus est cognosci dum pascitur. Hospitalitatē ergo fratres charissimi diligite: charitatis opera amate. Hinc enim per paulum dicitur. Charitas fraternitatis manet in vobis: et hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc enim placuerunt quidā/ angelis hospitio receptis. Hinc petrus ait. Hospitales inuicem: sine murmuratione. Hinc ipsa veritas dicit. Hospes fui: et suscepistis me. Pensate fratres/ q̄ta hospitalitatis virtus sit. Ad mensas vestras r̄p̄m suscipite: vt vos ab eo suscipi ad conuiuia eterna valeatis. Prebete modo peregrino christo hospitium/ vt vos in iudicio non quasi peregrinos nesciat: sed vt propitios recipiat ad regnū/ qui viuit ⁊ regnat cum patre in vnitate spiritussancti deo per oia secula seculorū amē. Tu aūt. ℟. Dum transisset. Et dicitur a tribus vlis. in die pasche. q. ps. Te deum. ¶ Ante lau. ỹ. In resurrectione tua christe. Ille ỹ dicitur quotidie ante lauō. vsq; ad alleluia. dominum/ quando de temporali agitur.

¶ In lauō quotidie per ebdo. dicit hec sola ān. Angelus autem. j. de lau. et incipitur in superiori gradu. ps. Dominus regnauit. et ceteri pi. consueti dicātur. Nō dicit hymn⁹. sed. ỹ. Surrexit dominus de sepulchro. Supradictus ordo. ỹ. ⁊ alleluia cū inuitatorio predicto: seruet per totā ebdo. ān. Qui sunt hi sermones quos confertis adinuicem ambulantes et estis tristes alleluya/ respondens vnus cui nomen cleophas: dixit ei. tu solus peregrinus es in hierusalem: et non cognouisti que facta sunt in illa his diebus alleluya: quibus ille dixit/ que? dixerunt de iesu nazareno qui fuit vir ꝓpheta potēs in opere ⁊ sermone/ coram deo et omni populo alla. ps. Benedict⁹. Oratio.

DEus qui solennitate paschali mundo remedia contulisti: populum tuum quesumus celesti dono prosequere. vt et perfectam libertatem consequi mereatur. et ad vitam proficiat sempiternam. Per dominum. Hac die et ceteris diebus sequen. per ebdo. post primū Benedicamus domino. ad matu. fiat processio ad crucifixū per medium chori et ostiū occidentale: cū accolito cruce deferente in albis cum ceroferā. ⁊ turibul. ⁊ puero deferente libzum ante sacerdotē in suppel. qui oēs sunt in eodē habitu quo ad vēs. in die pasche cantando in eundo. rectoribus chori incipiētibus. Christus resurgens. et fiat statio ante crucem sicut ad vēs. preter oleū et chrisma vtā. ỹ. Dicant nunc iudei. Et dicitur ille ỹ. hac die: a duobus de superiori gradu in suppel. ante introitum chori ad cterū conuersis. Sequentibus vero duobus dicb⁹: a duobus clericis. de. ij. for. loco et habitu supradi. Cēterum tamen in. ỹ. vj. et sabbato predicta ān. sed sine ỹ. intensata p⁹ crucē: dicitur ỹ. Dicite in nationibus. Hic accedāt ceroferā ad sacerdotem/ ⁊ puer deferens libzū: et dicat sacerdos Oremus. Oco. Deus qui pro nobis filium. Finita oōne dicti ceroferā. et puer deferens libzū re sumant locum suū, et hoc eodē modo faciant et accedant ad sacerd⁹. per totū annum. In introitu chori dicit ān. de sancta maria. Hue regina celorum aue domina angelorum. salue radix sancta ex qua mundo lux est orta: gaude gloriosa super omnes speciosa. va-

te valde deora ꝫ pro nobis semp christū exora alla. ℣. Post partū. Ofo. Gratiam tuā. bñ. Ad j.dia sicut in die pasche. pterq; q ps. Cōfitemini: nō or. Et sic fiat quotidie vsq; ad sabba. sic hac die ꝫ quotidie p ebdo. vsq; ad sabba. hore. iij. vj. ꝫ ix. dñr sicut in die pasche cū ofone de die: cū in sabb. dicatur. ℣. Hec dies cum alleluya, ꝫ cetera. ¶ Notādū est etiā q; si in hac ebdo. pas. letania maior vel aliud festū euenerit: nichil in eo anno fiat de letunio: nec de pcs. neq; de festo fiet ibidē: q; cū xpo surrexerūt oēs sci in xpo resuscitati / ꝫ fest. resurrec. cōe est oib⁹ sctis: ideo i ebd. pas. nichil fit de fest. alicui⁹ sci nisi forte in oct. pasche ꝛtigerit. tūc em̄ pōt differri in crastinū: ꝫ ibi fiāt inde tres lect. cū regimine chori. si festum fuerit cum regimine chori. Ita vt festū sancti richardi epi qđ in octa. pas. cōtigerit: tūc differat in tertiā feriā sequētē. Cū si dup. fe. fuerit qđ infra ebd. pasche vel oct. pasche vel in trib⁹ diebus ꝓcedētib⁹ ante pascha ꝛtigerit: seruitū fiat de eodē festo post oct. pasce. vbi ꝛcommodi⁹ fieri poterit: vbi licet vbi pōt habere vtraq; vest. Si aūt simpl. festū fuerit illo anno oīno pretermittat. nisi in oct. pasche forte contigerit. hoc idē seruet in vigilia pētheco. ꝫ in sequenti ebd. Ad vs or. Kyrie el. bñ ān. Alla. iij. ps Dixit dñs. fo. xxxvij. cū ceteris psal. vt i die pas. Grad. Hec dies quā. ℣. Dicat nunc israel qm bon⁹: qm in seculū mia ei⁹. Alla. ℣. Nōne cor nostrū ardēs erat in nobis de iesu dū loqueret nobis in via. ℣. Resurrexit dñs. ān. Nōne cor nostrū ardēs erat i nobis: de iesu dū loqueret nobis i via alla. ℣. Mag. Or.

Oncede qs ops de⁹: vt qui pcōrū nostror⁹ pondere premimur. a cunctis malis imminētib⁹ p hec festa paschalia liberemur. Per. Tūc eat pcs. ad fontes: eodē mō et ordine quo in die pasche ad vs. cū oleo ꝫ chrismate / ꝫ cruce: cereo fera. thuribul. ꝫ puero libr̄ deferēte: cātando ān. que a rectorib⁹ chori incipiat. vbi licet ān. Sedit angel⁹ ad sepulchrū dñi: stola claritatis cooperti⁹. vidētes eū mulieres nimio terrore perterrite astiterūt a longe: tūc locut⁹ est angelus et dixit eis. Nolite metuere dico vobis quia ūlum quem queritis mortuum iam viuit: et vita hoim cū eo surrexit alla. ℣. Crucifixum in carne laudate: et sepultum propter vos glorificate: resurgētemq; de morte adorate. Nolite. Finita ān. sine ℣. incensatis pri⁹ fontibus dicat sacer. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluya. Oratio.

Oncede quesum⁹ omnipotēs de⁹: vt hec festa paschalia que venerādo colim⁹: etiā viuendo teneamus. Per rām dñm nostrū. ℟. Amen. Deinde incundo ante crucem oēs rectores chori in tpr̄ān. Christus resurgens. que or sine ℣. Pater. vero incēlata prius cruce: dicat ℣. Dicite in nationibus. Ofo. Deus qui pro nobis filiū. In introitu chori dicat ān. de sancta maria scs Anima mea. et finiat cū alla, ℣. Sancta dei genitrix. Ofo. Gratiā tuā. hic ordo seruetur quotidie ad vs. et ad matu. vsq; ad sabb. cum pcessis ofo. ad fontes et ante crucem cum diuersis ān. de sancta maria in introitu chori. ¶ Feria. iij. festū min⁹ dupl. Inuit. ān. sicut in pcedēn. ij. fest. ps. Dñe de⁹ meus in te speraui. fol. ij. ps. Dñe dñs noster. fo. iij. ps In dño cōfido. fo. iij. ℣. Surrexit dñs vere. hic ℣. cū pcedēta ān. sup psal. ꝫ inuit. dñe ad mat. quotidie p ebd. Lectio. ꝫ ℟. legāt ꝫ cātent: sicut in fest. ij. pdict⁹ est. Lectio sci euāgelij scd̄m Lucā. Tūc.

In illo tpe: Stetit ihc⁹ in medio discipulorū suorum: ꝫ dixit eis. Pax vobis. Ego sum: nolite timere. Et reliqua. Ome. bene. dede vbi. Primo notādū est / diligēterq; memorie cōmēdādū: q; de se loquēt⁹ discipulis dñs astare in medio. ꝫ pr̄sētiā sue diuisionis reuelare dignat⁹ est. Hoc est em̄ qđ fidelib⁹ cūctis alibi. pmisit dicēs. Vbi sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio eorū. Ad cōfirmandā nāq; fidei nostre constātiam. quod semper agit pr̄sentia diuine pietatis: aliquando etiā pr̄sentia voluit ostēdere diuisōis corporalis. Nāz de nobis q̄is pedes iacentib⁹ / hoc ipsū eius mia fieri confidere debemus: ipsū

Luc. 24

videlicet esse in medio nostri. quotiēscūq; venientes in nōie illius cōgregamur. Nomē quippe illi⁹ iesus est: id est saluator. Et cū de acquisitione perpetue salutis locuturi cōuenimus: cōstat nimirū q; in nomine iesu cōgregamur. Nec dubitare phas est de his que ipse amat / cōferentib⁹ nobis cū esse presentē. Et tāto vtiq; verius: qñto ea que ore proferimus / perfectiori corde retinem⁹. Tu autem. ℟. Virtute magna reddebāt apostoli Testimoniū resurrectiōis iesu xpi dñi nostri alla alla. ℣. Repleti quidem spiritu sancto: loquebantur cum fiducia. Testimonium. Lectio secunda.

DEinde videndū est q; apparēs saluator discipulis pacis eis gaudia mādat: idipsū celebrata imortalitatis gloria iterās: qō ad passionē mortis iturus. quasi pign⁹ eis speciale salutis ac vite cōmēdauerat dicēs. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Cui⁹ gratiā muneris eo quoq; nato visi mor pastoribus angeli predicabant: laudātes deum ⁊ dicentes. Gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia nimirum tota redemptoris nostri in carne dispensatio: mundi est reconciliatio. Ad hoc quippe incarnatus / ad hoc passus / ad hoc est resuscitatus a mortuis: vt nos q; peccādo in irā dei incidim⁹: ipse reconciliando ad dei pacē reduceret. Unde recte ⁊ a pphēta pater futuri seculi princeps pacis noiatur. Et apostolus de eo scribēs his q; ex gentib⁹ crediderāt ait. Et venies euāngelizauit vobis pacē qui longe fuistis. ⁊ pacē his qui prope: qm per ipsū habem⁹ ambo accessum in vno spiritu ad patrē. Tu aūt. ℟. Surgēs iesus dñs noster stans in medio discipulorum suorū dixit. Pax vobis alla / gauisi sunt discipuli viso dño alla. ℣. Una ergo sabbatorū cū fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati: stetit iesus in medio ⁊ dixit eis. Pax. Lectio tertia.

APparēte aūt sibi dño. cōturbati et conterriti discipuli existimabant se spiritū videre: agnoscētes quidē dñm esse qui apparuit. sed putātes q; nō in corporis eū sed in spiritus sui substātia viderent. Id est q; non corpus illius quod defunctū ⁊ sepultū nouerant / iam resuscitatū a morte conspicerent: sed spiritum potius quē relicto corpore in manus patris commendauerat / pre oculis haberent. Sed hunc eorum errorē quo ad nouam incognitamq; visionem fuerāt perculsi: benigna magister pyssim⁹ gratia consolationis ⁊ admonitiōis absergere curauit. Quid inquiens turbati estis. et cogitationes ascendunt in corda vestra. Videte manus meas ⁊ pedes / quia ego ipse sum. Non aūt sine causa manus suas potius ac pedes. ⁊ vultum quem eque nouerant. eos videre ac recognoscere iubet: sed vt visis clauorum signis quibus cruci erat affixus: non solum corpus esse quod videbant. sed ipsum domini sui corpus esse quod crucifixum nouerant: intelligere possent. ℟. Dum transisset. ⁊ dicitur a tribus. dīs in die pasche. iij. Ad lauū. ān. Stetit iesus in medio discipulorum suorum ⁊ dixit eis: pax vobis alla alla. ℘s. Benedictus. Oratio.

DEus qui ecclesiam tuā nouo semper fetu multiplicas: concede famulis tuis / vt sacramentum viuendo teneant quod fide perceperunt. Per dñm. Ad processū. dīs. in. q. kē. In redeundo de sancta maria. ān. Beata dei genitrix maria virgo perpetua: templum domini / sacrariū spiritusancti sola sine exemplo placuisti domino iesu christo: ora pro populo. interueni pro clero. ītercede pro deuoto femineo sexu alleluya. Ad vespe. Kyrie eleyson. ān. Alleluya. iij. ℘s. Dixit dominus. ko. reedm. Gra. ā. Per dies. ℣. Dicant nunc qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. Alla. ℣. Surgens iesus dominus noster stetit in medio discipulorum suorum et dixit pax vobis. ℣. Resurrexit dominus. alla. Videte manus meas et pedes meos: quia ego ipse sum alla alla. ℘s. Magnificat. Oratio.

QUoncede quesum⁹ omnipotēs deus: vt qui paschalis festiuitatis solemnia colim⁹ / in tua semper sanctificatiōe viuam⁹. Per ū. C Ad fōtes. Oratio.

PResta q̄s omnipotēs deus: vt per hec festa paschalia que colimus / deuoti semper in tua laude viuamus. Per christum. In redeūdo de sancta maria. ān. Deferendi. et finiatur cum alleluya.

¶ Feria.iiij. festum minus dupler. Ad matu. ps. Saluum me fac. fo. iij. ps. Ut quo. fo. iij. ps. Dixit insipiens. fo. iij. Lectiones ꝛ Ria legant ꝛ cantent. vtꝫ. in. y. fer. Secundū Johannem. Ultimo.

Joh. xi.

In illo tempore: Manifestauit se iterum ihesus discipulis suis. ad mare tyberiadis. Et reliqua.

Omelia bti gregorii pa.

14. Lectio sancti euāgelij que modo in auribꝫ vestris lecta est fratres mei. questione animum pulsat: sed pulsatione sua vim discretionis indicat. Queri etiā potest. cur petrꝰ qui piscatorꝫ ante cōuersionē fuit: post cōuersionē ad piscationē rediit. Et cū veritas dicat. nemo mittēs manū suā in aratrū ꝛ aspiciēs retro. aptus est regno dei: cur repetit quod dereliquit ? Sed si virtꝰ discretionis inspicit / citiꝰ videt: qꝫ nimirum negociū quod ante cōuersionē sine petō exercuit: hoc etiā post cōuersionē repetere culpa nō fuit. Nā piscatorē petrū: matheū vero theloneariū scimꝰ. Sed post cuersionē suā petrꝰ ad piscationē rediit: matheꝰ vero ad thelonei negociū nō resedit. Quia aliud est victū per piscationē querere: aliud thelonei lucris pecunias augere. Sunt etiā pleraqꝫ negocia: q̄ sine peccatis exerceri / aut vix aut nulla tenus possūt. Que ergo ad peccatū implicant: ad hec necesse est vt post conuersionem animus non recurrat. Rm.

Cece vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire libꝝ et soluere septē signacula eius. Alla alla alla. ℣. Et vnus de senioribus dixit michi: ne fleueris dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et fortitudinem. Alleluya. Lectio secūda.

Queri etiā potest: cur discipulis in mari laborātibꝰ post resurrectionē suā dns in littore stetit: q̄ ante resurrectionē suā coram discipulis in fluctibꝰ maris ambulauit. Cuius rei ratio festine dinoscitur: si ipsa que tunc inerat causa pensēt. Quid enim mare. nisi presens seculū signat: quod se causarū tumultibꝰ et vndis vite corruptibilis illidit ? Quid per soliditatē littoris. nisi illa perpetuitas quietis eterne figuratur ? Quia igitur discipuli adhuc fluctibꝰ mortalis vite inerant: in mari laborabāt. Qꝫ aūt redēptor noster iam corruptionē carnis excesserat: post resurrectionē suā in littore stabat. Ac si ipsum resurrectiōis sue mysteriū / rebus discipulis loquerēt dicens. Jā vobis in mari non appareo: qꝫ vobiscum in perturbationis fluctibus non sum. Hinc est enim quod in alio loco post resurrectionē suā: eisdē discipulis dicit. Hec sunt verba que locutꝰ sum ad vos: cū adhuc essem vobiscū. Neqꝫ enim cum ipsis non erat: quibus presens corporaliter apparebat. Sed tamē tam se esse cū ipsis denegat: a quorum mortali corpore carnis immortalitate distabat. Quod illic enim ipsis positus fatetur non se esse cū ipsis: hoc quoqꝫ situ corporis indicat. cum adhuc eis nauigantibus esse se iam in littore demonstrat. Rm.

Isti sūt agni nouelli qui annūciauerūt alleluya Modo venerūt ad fontes. repleti sūt claritate alla alla. ℣. In conspectu agni amicti stolis albis: et palme in manibus eorū. Modo. Lectio tertia.

Dicta est aūt discipulis piscationis magna difficultas: vt magistro veniēte fieret admiratiōis magna sublimitas. q̄ ptrꝰ dicit. Mittite in dexteram nauigij rete: ꝛ inuenietis. Vis in sancto euāgelio legit: qꝫ dns iussit vt ad piscandū retia mitterent. Ante passionē videlicet / ꝛ post resurrectionē. Sed priusq̄ redēptor noster pateretur et resurgeret. mitti quidē rete ad piscandū iubet: sed vtrū in dexteram an in sinistram mitti debuisset non iubet. Post resurrectionē vero discipulis apparēs: mitti in dexteram iubet. In illa piscatione tanti capti sunt: vt retia rūperent. In ista aūt ꝛ multi capti sunt: et retia rupta nō sūt. Quis vero nesciat bonos dexteram / et malos sinistra figurari ? Illa ergo piscatio in qua specialiter in quam partē mitti rete debeat nō iubet / presentē ecclesiā designat. q̄ bonos simul at malos colligit / nec eligit quos trahat: qꝫ ꝛ quos eligere possit ignorat. Hec aūt piscatio post dñi resurrectionē facta. in solam dexteram

missa est: q; ad videndum claritatis ei⁹ gloriam sola elector; ecclesia pertingit. que de simistro opere nichil habebit. Tu aũt: ℣ Dum transisset. Et dicitur a trib⁹ vic⁹. in die pasche. ij. Ad laudes. vnũ. ãn. Mittite in dexteram nauigij rete et inuenietis alleluya. ℣s Benedictus. Oratio.

DEus qui nos resurrectionis dñice annua solẽnitate letificas: cõcede propitius vt per temporalia festa que agimus. peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per cũdẽ. Ad processũ. vnũ. In redeundo de sancta maria dicit. ãn. Speciosa facta es et suauis in deliciis virginitatis sancta dei genitrix. quam vidẽtes filie syon vernantem in floribus rosarũ et lilijs cõuallium beatissimam p;dicauerũt a regine laudauerũt cã alleluya. Ad vesperas Kyrie eleyson. ãn. Alla. iij. ℣s. Dirit dñs to. rrr. vij. Gra. Hec dies. ℣. Dextera dñi fecit virtutem dextera dñi exaltauit me. Alla. ℣. Surrexit dñs a⁹ occurrens mulierib⁹ ait auete. tunc accesserunt⁹ et tenuerũt pedes ei⁹. ℣. Resurrexit dñs. ãn. Hoc iã tertio manifestauit se ei⁹ postq̃ resurrexit a mortuis alleluya. ℣s Magnificat. Oratio.

PResta quesum⁹ omnipotẽs de⁹. vt huius festiuitatis paschalis mirabile sacramentũ ⁊ tẽporale nobis tribuat trãquillitatem. ⁊ vitam conferat sempiternam. Per. Ad fontes. Oratio.

QVoncede q̃s omnipotẽs de⁹: vt qui festa paschalia agimus: celestib⁹ desideris accensi / fonte vite sitiamus dñm nostrũ iesũ x̃pm filiũ tuũ. ℣. Amẽ. In redeundo de sancta maria dicit ãn. Alma redemptoris. vnũ in die pasche ad vesp. ⁊ finiatur cũ alia. ¶ Feria. v. ad matutinas. duo rectores chori dicãt simul inuitatoriũ in capis seri. ad grad. chori similiter fiat in. vj. fer. ⁊ in sabbato. Hac die et duobus diebus sequentib⁹. ad matut. super ps. ãn in superiori gradu incipiat ⁊ oẽs lectiones a clericis de superiori gradu legant in suppet. ad grad. chori. Oratio ad matu. a duob⁹ dicunt in suppet. ad gradũ chori. ita tamen q; primũ ℣. ⁊ lectiũ a clericis de. v. forma dicuntur: ⁊ tertiũ a duob⁹ clericis de superiori gradu dicitur. ℣s. Domine quis habitabit fo. iij. ℣s. Conserua fo. iij. ℣s. Eraudi domine iusticiã. folio. iiij. b. vt supra.

Secundum Johannem. rr. cap.

IN illo tempore: Maria stabat ad monumẽtum foris plorans. Et reliqua. Omelia bti gregorii pape. Maria magdalene q̃ fuerat in ciuitate peccatrix / amãdo veritatem lauat lachrymis maculas criminis: ⁊ vor veritatis impletur qua dicitur. Dimissa sunt ei peccata multa: quoniã dilexit multũ. Que enim prius peccando frigida remanserat: postmodũ amãdo fortiter ardebat. Nam postq̃ venit ad monumentũ / ibiq; corpus dominicũ non inuenit: sublatũ credidit / atq; discipulis nunciauit. Qui venientes viderunt: atq; ita est vt mulier dixerat crediderũt. Et de eis protin⁹ scriptum est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Ac deinde subiungit. Maria autem stabat ad monumentũ foris plorans. Tu autem. ℣. Maria magdalene, requiet in. vj. fer. prima pasche. ℣. Lectio. ij.

PEnsandum est huius mulieris mentem q̃ta vis amoris accẽderat: que a monumẽto dñi etiã discipulis recedẽtibus non recedebat. Exquirebat quem non inuenerat. flebat inquirẽdo: et amoris sui igne succensa / eius quem ablatũ credidit ardebat desiderio. Vnde contigit vt cum sola tũc videret: que remãsit vt quereret. Quia nimirũ virt⁹ boni operis: perseuerãtia est. Et voce veritatis dicit. Qui aũt perseuerauerit vsq; in finẽ: hic salu⁹ erit. Et precepto legis cauda hostie in sacrificio iubet offerri. In cauda q̃ppe: finis est corpis. Et ille bene immolat: q̃ sacrificiũ boni operis vsq; ad finẽ debite perducit actiõis. Hinc ioseph inter reliquos fratres: talarem tunicã habuisse describit. Tunica quippe vsq; ad talum: est opus bonũ vsq; ad consummationem. Tu autem dñe. ℣. Nescio vbi posuerũt dñm meũ et nescio vbi posuerũt eũ. ait ei angel⁹. Noli flere maria / surrexit sicut dixit: precedet vos in galileam / ibi eum videbitis alleluya alleluya. ℣. Dum ergo fleret: inclinauit se ⁊

prosperit in monumētū et vidit duos angelos in albis sedentes qui dicunt ei. Noli. Lectio sca.

MAria cum fleret: inclinauit se / et prosperit in monumentū. Certe iam monumentū vacuū viderat: iam sublatū dñm nunciauerat. Quid est q̄ iterum se inclinat / iterum videre desiderat? Sed amanti semel aspexisse nō sufficit: q̄ vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quesiuit igitur p̄s: et minime inuenit. Perseuerauit vt quereret: vnde et cōtigit vt inueniret. Actūq̄ est vt desideria dilata crescerent: q̄ crescētia caperēt quod inuenissent. Ista ita q̄ que sic amat / que se ad monumētum qō perspexerat iterū inclinat / videamus quo fructu vis amoris in ea ingeminat opus inquisitionis. Sequitur. Vidit duos angelos in albis sedentes / vnū ad caput ⁊ vnum ad pedes: vbi positū fuerat corpus ihesu. Quid est q̄ in loco dñici corporis duo angeli videntur / vn⁹ ad caput ⁊ alius ad pedes sedens / nisi q̄ latina lingua angel⁹ nūcius dicitur / ⁊ ille ex passione sua nūciandus erat. qui ⁊ deus est ante secula et homo in fine seculorum? Quasi ad caput sedet angelus. cum per apostolū iohānem p̄dicatur: q̄ in p̄ncipio erat verbū et verbū erat apud deū / ⁊ deus erat verbū. Et quasi ad pedes sedet angelus / cū dicit. Verbū caro factū est: et habitauit in nobis. ℟. Dum transisset. vtē. in die pasche. ij. Ad laud. vtē. ān. Maria stabat ad monumētū ploās: vidit duos angelos in albis sedentes ⁊ fudarūt quod fuerat super caput eius alla. ℣s Benedict⁹. Oco.

DEus qui diuersitatem gentium in confessione tui nominis adunasti: da vt renatis fonte baptismatis. vna sit fides mentiū ⁊ pietas actionum Per dñm. Ad p̄cs. vtē. sed sine ℣. Dicāt nunc. In redeundo de sancta maria dicit ān. Hec regina. vtē. fer. ij. Ad vesperas. Kyrie eleyson. ān Alla. iij. ℣s Dixit dominꝰ. fo. cxxxviij. Stad Hec dies. ℣. Lapidē quem reprobauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli. a dño factum est: et est mirabile in oculis nostris alla. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs: precedam vos in galileam. ℣. Resurrexit dñs. ān. Tulerunt dñm meū et nescio vbi posuerunt eum. si tu sustulisti eum dicito michi alla: et ego eum tollam alla. ℣s Magnificat. Oco.

DEus qui nōbis ad celebrandum paschale sacramentū liberiores animos p̄stitisti: doce nos et metuere quod iraseeris. et amare quod p̄cipis. Per dominum nostrum. Primum vero Benedicamus dicitur a duob⁹ clericis. de ij. forma ad gradū chori: secūdū vero a duob⁹ pueris dicat. Ad fontes. Oratio.

OAquesumus omnipotens deus: vt ecclesia tua ⁊ suorum firmitate membrorū. ⁊ noua semper fecūditate letetur. Per xp̄m. In redeūdo de sancta maria dicitur ān Anima mea. ⁊ fiat cū alla. ¶ Feria.vj. ad matu. ℣s Celi enarrant. fo.v. ℣s Eraudiat te dñs. fo.v. ℣s. Domine in virtute. fo.v. ℣s. Surrexit dominus vere. Lectio sancti euangelij: secundum Mattheum. Ultimo.

Matthei vltima.

IN illo tempore. Undecim discipuli abierunt in galileam in montē vbi cōstituerat illis ihesus: et videntes eū / adorauerūt. Et reliqua. Omelia venera. bede p̄sbyteri. Euāgelica lectio fratres charissimi quā modo audiuimus. ⁊ iuxta hystoriam gaudio plena refulget: quia triūphum redemptoris nostri simul ⁊ redemptionis nostre dona plano sermone describit. Et si hāc enucleatius pertractare velimus: gratiorem in littera fructum spiritualis sensus inditum esse comperiemus. Sermo etenim dei aromatū more quo subtilius quasi terendo ⁊ discernendo discutitur: eo maiorem interne suauitatis fragrantiam reddit. Planum nāq̄ est et dulce ad audiendū p̄ys. q̄ discipuli abierūt in galileā in montē vbi cōstituerat illis ihesus: ⁊ videntes eū adorauerūt. Sed nō vacat a mysterio: q̄ dñs in galilea post resurrectionē. vel in mōte discipulis apparuit. Tu aūt. ℟. Virtute magna. Require hoc ℟ in fer. ij. prima precedenti. Lectio ij.

IN mōte etenī dñs apparuit: vt significaret q̄ corpus qō de cōi huma-

ni generis terra nascendo susceperat: re surgendo iã super terrena omnia subleuatum celesti virtute induerit. In monte apparuit: vt admoneret fideles si illic celsitudinem resurrectionis eius cupiunt videre: hic ab infimis cupiditatibus ad superna studeant desideria transire. Nomen vero galilee quid mysterij salutaris contineat: creb̃a patrũ exposition ne notissimũ est. Sed non abest sepe verbo repetere: quod semper necesse est animo retinere. Galilea quippe: trãsmigratio facta vel reuelatio dicitur. Utraq; autem interpretatio nominis: adbnũ finẽ respicit. Siquidem supra legimus: dixisse angelum mulieribꝰ. Ite dicite discipulis eius q; surrexit et ecce precedet vos in galileã: ibi eum videbitis. Et nũc euãgelista narrãte cognouimus / quia abierunt discipuli in galileã: ⁊ videntes eũ adorauerũt. ℣. Expurgate vetus fermẽtum vt sitis noua conspersio. etenim pascha nostrũ immolatus est christꝰ. Itaq; epulemur in dño alla. ℟. Non in fermento malicie ⁊ nequitie: sed in azimis sinceritatis et veritatis. Itaq;. Lectio tertia.

QUid est ergo q; iesus precedit discipulos in galileam vt videatur ab eis sequũtur illi et videntes adorãt: nisi quia christus resurrexit a mortuis primitie dormientiũ. sequuntur autem hi qui sunt christi. ⁊ ipsi in suo ordine ad vitam de morte transmigrant. ibiq; eũ videntes adorant: quia in specie sue diuinitatis contemplantes sine fine collaudant. Cui visioni congruit illud: q; galilea etiam reuelatio interpretatur. Tunc enim reuelata facie (sicut apostolus attestatur) gloriam dei speculãtes / in eandem imaginem transformamur: quicunq; modo reuelamus ad eũ viam nostram. eiusq; vestigia fide sequimur non ficta. Et videntes inquit eum adorauerunt: quidam autẽ dubitauerunt. Videntes aũt dñm cognoscunt. et quia hũc deum esse didicerãt: demissis in terram vultibus adorant. Sed inerat mẽtibus eorum non contẽnẽda dubietas: quia se non corpus in quo passus est resuscitatum. sed spiritum quẽ finita passione tradidit: solum videre putabant unde cõfestim magister pius et eos qui iam crediderunt in fide confortat: ⁊ eos qui adhuc dubitauerunt / ad fidei gratiam conuocat: omnibus scilicet intimãs ad ꝑfectam glorie magnificẽtiam assumpta pro hominibus ⁊ morti data humanitas resurgendo peruenerit. Data est michi (inquit) omnis potestas in celo et in terra. Non enim hic de coeterna patris diuinitate. sed de assũpta loquitur humanitate. quãm suscipiendo minoratus est paulominꝰ ab angelis: ⁊ in qua resurgendo a mortuis / gloria et honore coronatus est / et constitutus super opera manuum patris. omniaq; subiecta sunt pedibus eius. Tu autem dñe. ℟. Cum transisset vt supra in die pasche. inj. Ad laudes vt supra ãn. Undecim discipuli in galilea videntes dominum adorauerunt alleluya. ℘s. Benedictus. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus / qui paschale sacramentũ in reconciliationis humane federe contulisti: da mentibus nostris vt quod professione celebramus / imitemur effectu. Per dñm. Ad prophet. vt supra. sed sine vsu. In reb̃uando de sancta maria dicitur ãn. Beata dei genitrix. finiatur cum alla. Ad vespe tas. kyrie eleyson. ãn. Alla. iij. ℘s. Dixit dñs. ℣. xxxiij. Grad. Hec dies. ℣. Benedictus qui venit in nomine dñi: deus dñs et illuxit nobis alleluya. ℣. Dicite in gentibus quia dominus regnauit a ligno. ℣. Resurrexit dominus. ãna. Data est michi omnis potestas in celo et in terra alleluya. ℘s. Magnificat. Oratio.

DEus per quem nobis et redẽptio venit ⁊ prestat adoptio: respice ad opera misericordie tue. vt in xpo renatis ⁊ eterna tribuat hereditas / ⁊ vera libertas. Per eũdẽ dñm. Ad fontes. Oratio.

ADesto quesumus domine familie tue et benignanter impende: vt quibus fidei gratiam contulisti. et coronam largiaris eternam. Per dominũ. In reb̃uando de sancta maria dicitur ãna. Defendi. et finiatur cum alleluya. ℣. Sabbato ad matutinas. ℘s. Dominus regit. ℣. xxij. ℘s. Domini est terra. ℣. xxiij. ℘s. Judica me domine. ℣. xxv. Vt supra. Secũdum Johannem. ℟.

In illo tempore: vna sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre essent ad monumentum: et vidit lapidem sublatum a monumento. Et reliqua.

Omelia bti gregorii pa.

Lectio sancti euangelij quā modo fratres audistis. valde in superficie hystorie est aperta: sed eius nobis sunt mysteria sub breuitate requirēda. Maria magdalene cū adhuc tenebre essent: venit ad monumētū. Iurta hystoriam notat hora: iurta intellectum vero mysticū requirētis signat intelligētia. Maria autem auctorem omniū quem in carne viderat: mortuum querebat in monumento. Et quia hunc minime inuenit: furto ablatū credidit. Adhuc ergo erant tenebre: cū venit ad monumētū. Cucurrit citius: discipulis nūciauit. Sed illi pre ceteris cucurrerūt q̄ pre ceteris amauerūt videlicet petr⁹ ꝫ iohānes. ℟. Ecce vicit. requirehoc ℟. infr. tui. prima pte. Lec. ij.

Currebāt aūt duo simul: sed iohānes precucurrit citius petro. Venit prior iohannes ad monumentū: sed ingredi non presumpsit. Venit ergo posterior petrus: et intrauit. Quid fratres/ quid cursus iste significat? Nunquid nō hec tam subtilis euangeliste descriptio a mysterijs vacare credenda est? Minime. Neq; em̄ se iohannes ꝓcisse ꝫ non intrasse diceret: si in ipsa sua trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per iohannē nisi synagoga. q̄d per petrum nisi ecclesia designatur? Net mirū esse videatur: quod per iuniorē synagoga. per seniorem vero signari ecclesia perhibetur. Quia et si ad dei cultū prior est synagoga ꝙ ecclesia gentiū: ad vltū tamen seculi prior est multitudo gentiū ꝙ synagoga. paulo attestante qui ait. Quia non prius quod spirituale est: sed quod animale. ℟. De ore prudentis procedit mel alleluya. dulcedo mellis est lingua ei⁹ alla. Fauus distillans labia eius alleluya alla. ℣. Sapientia requieuerit in corde eius et prudentia in sermone oris illius. Fauus. Lectio tertia.

Per seniorem ergo petrum significatur ecclesia gentium: et per iuniorem iohannem synagoga iudeorum. Cucurrerūt ambo simul/ quia ab ortus sui tempore vsq; ad occasum/ pari et communi via. et si non pari et communi sensu: gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum/ sed minime intrauit: quia legis quidem mandata percepit. prophetias de incarnatione ac passione dominica audiuit. sed credere in mortuū noluit. Vidit enim iohannes posita lintheamina/ non tamen introiuit: quia videlicet synagoga et scripture sacramenta agnouit: et tamen ad fidem passionis dominice credendo intrare distulit. Quem diu longeq; prophetauit: presentem vidit/ et recipere renuit. Hominem esse desperit: deum carnem mortalē factum credere noluit. Quid ergo est nisi quia et citius cucurrit: et tamē ante monumentum vacua stetit? Venit ergo symon petrus sequens eum: et introiuit in monumentum. Quia secuta posterior ecclesia gentium: mediatorem dei et hominum hominem iesum christum/ et coguouit carne mortuū/ ꝫ viuentē credidit deum. ℟. Dum transisset. m. vt supra in die pasche. Ad laudes vt supra. ańa. Currebāt duo simul: et ille alius discipulus precucurrit citius petro: ꝫ venit prior ad monumētum alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus/ vt qui festa paschalia venerando egim⁹: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominum. Prosecio vtq; sed sine vlu. In reddēdo de sancta maria dicitur. ān. Speciosa facta. et finitur cum alleluya. Hac die nō dicitur gra. ad horas. sed loco eius dicitur a toto choro cantore incipiente sine repetitione. Alleluya. ℣. Hec dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. Et dicitur sine neuma in fine ℣. deinde repetatu Alleluya. similiter sine neuma.

¶ Do. i. post pas. q̄ b; in albis min⁹ dup. totū ser. fiat de do. Ad. i. vō. fiat pcc. āte cruce sine cruce: ad ma. fiat mēo. de resur. et mil. de resur. et nulla me. de do. Ad. 2. vō. fiat so. memo. de. s. richardo: cū pleno ser.

Dñica in octa. pasche.

in crastī.et deinde fiat me.so.de resur. Fc.2.de sancto richar.ꝫ mēo.De resur.2.vel erūt de.ſ.ambꝛo. ꝫ mēo. De ſācto richardo cū ā. Lax perpetua. maiꝛ ꝫ de resur. Fc.3.de ſācto ambꝛo. Cp̄m.Cece sacerdos. Fc.4.5.et ſab. de cōme.ꝫ mil. do. ꝰ in cp̄.in 2.fc. Fc.5.de annū.et ſol. memo.de resur. ℣ Do.in albis de do.ad.1.vc.et ad matu.ꝫ ad mil. vt̄ō. 1. ℟. Fc.4.5.et ſab.de cōme. Fc.2.de fc.cū ℣.de eadem fc.cum mil. do. Fc.3. de. ſ.ambꝛo. Cap̄m. Cece sacerdos. ℣ Do.1. poſt paſ.ad.1. veſpas. ad matu.et ad mil. vt̄ō. Fc.3.5.et ſab.de cōme. Fc.2.et.6. de fc. cū ℣.de.2.et 3.fc.et mil. do.ꝰ in.2.fc. ℣ Do. 1. poſt paſ.tertiā ſet fiat de do.ad.1.vō.et ad ma. et ad mil. vt̄ō ad.1. ℟.ad.2. vō.que erūt de.ſ.greꝛ. cū pleno ſet in crastī fiat ſol.memo.de do. ꝫ de resur. Fc.3. de.ſ.marco.ad.1.vel.que erunt de.ſ.marco.fiat ſol. mēo. de.ſ.greꝛ. ꝫ de resur. Fc.4.5.3 ſab.de cōme.ꝫ mil. do.ꝰ in cp̄.i.4.fc. ℣ Do.1.pⁿ paſ.ad.1.vc.ꝫ ad mat.ꝫ ad mil. vt̄ō.ad.1. ℟.2. vel. erūt de fc. apl̄oꝝ. et ſol.mēo de do.et de resur. Fc.3.5.et.6.de cōme. cū milla do.in.3.fc.in cp̄. Fc.4. de ſācta cruce: ad matu.mēo.de mar.cum ān. Lax perpetua mundꝝ. ℣ Do.1.poſt paſ.ad.1.vel.ad ma.et ad mil. vt̄ō. ad 1. ℟. et fc.ſ.richar. diſt. vſq; in.3.fc.2. vc.in do. erūt de ſ.amb.ꝫ ſol.mc.de do.et de resur. Fc.4.6.ꝫ ſab. de cōme. Fc.5.De annū.et ſo.me.de resur.et mil.do. ꝰ in cp̄.in.3.fc. ℣ Do.1 poſt paſ.ad.1.vc. matu.et ad mil. vt̄ō.ad.1. ℟. Fc.2.de fc.cum ℣.euſdem fc. cum mil. do. Fc.4.6.ꝫ ſab. de cōme. Fcī.3. de.ſ. amb. ℣ Do.1.poſt paſ. vt̄ō. Fcī.4.5.ꝫ.6. de cōme. Fc.2.de fc.cum ℣.euſdē fc. ꝫ cum mil.do. ℣ Do.1. poſt pa.patet.2. vel. erūt de.ſ.marco.ꝫ ſol.mēo. de do.ꝫ de resur. Fc.4 de.ſ.greꝛ. Fc.3.6.ꝫ ſab. de cōme.cum mil.do.in cp̄.in.3.fc. ℣ Do.1.poſt paſ. pa tet:et fc.apoſtolorū diſt. vſq; in crastī.2. vō. erūt de apoſtolis et ſol.mēo. de do.ꝫ de resur. Fc.2. de apoſtolis ꝫ ſol.mēo.De resur.2.vō. erūt de.ſ.cruce.et ſo. mēo. de apoſtolis de marty.ꝫ pcēſ. ſed nulla mēo. de resur. Fc.3.De.ſ.cruce.ꝫ ſol.mēo:de marty.cum ān. Lax ꝑpetua mundꝝ. Fc.4.et.5. de cruce. Sab. de.ſ.iohāne de beuerlaco oia de cōt. ℣ Do.1.poſt pa.q; ꝰ in albis ꝑtꝫ:et fc.ſ.ābꝛo.diſt.in crastī.2. vel. erūt de.ſ.ambꝛo.ꝫ ſol.mēo.de do. ꝫ de resur. fc. 5. de annū.et ſol.mēo.De resur. Fc.4.6.et ſab.de cōme. Fc.3.De fcī.cū ℣.de.2.fcī.ꝫ cū mil.do. ℣ Do. 1.poſt pa.ꝑtꝫ Fc.2.de fc.cū ℣.euſdem fc.ꝫ cum mil.do. Fc 3.de ſ.amb. Cp̄m. Cece sacer. Fc.5.6.ꝫ ſabba.de cōme. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Fc.3.de fc. cū ℣.de.2.fc.ꝫ cū milla do. Fc.4. 5. et ſab.de cōme. ℣ Do.1.poſt pa.patet.ꝫ fc.ſ.marci diſt. vſq; in crastī.2.vō.erūt de ſctō marco:et ſol. memo. de do. ꝫ de resur. Fc.3.5.ꝫ.6.De cōme.ꝫ mil. do. ꝰ in cp̄. in.3 fc. ℣ Do.1.poſt paſ.patet.2.vō.erūt de.ſ.cruce:ꝫ ſol.memo.de do. et de marty. et pcēſ.et nulla memo.de resur. Fc.2.de cruce.ꝫ ſo.mēo.de mar. cum ān.Lax perpetua mundꝝ. Fc.3.ꝫ ſab.de cōme. Fc.4.de.ſ.greꝛ. Fc.6 de.ſ.iohanne de beuerlaco: oia de cōt 2. vel.erūt de ſctō.ꝫ ſolen. memo. de ſcā maria:cū ān. Dub tuā. et de resur. cū mill. do. in cp̄.in.3.fc. ℣ Dñica.1.poſt pa.que ꝰ in albis patet Fc.3.de annū ꝫ ſo.memo.de resur. Fc.2.4.ꝫ.5.de cōme.ꝫ mil. do.ꝰ in cp̄.in.2.fc. Sab.de.ſ.ambꝛo. Cp̄. Cece sacer. ℣ Do.1.poſt pa.patet. Fc.2.3.4. de fc. cū ℣.2.ꝫ.3.fc. cū mil. do.in.2.fc. Fc.5.6.et ſab.de cōme. Fc.3.de.ſ.ambꝛo.du.fc. ℣ Do.1. poſt paſ.patet.fc.2.de fc.cū ℣.euſdē fc.ꝫ cū milla do. Fc.4.6.ꝫ ſabbato.de cōme. Feria.5.de.ſ.amb.cp̄. Cece sacer. ℣ Do.1.poſt paſ.patet et nichil de.ſ.alphego. Fc.2.de fc.cū ℣.euſdem fc.ꝫ cū milla do. Fc.3.4.et.6.de cōme. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Fc. 2.5.et ſab. de cōme.et milla do. ꝰ in cp̄.in.2.fc. Fc. 4.de.ſ.greꝛ. Cp̄m. Beūuēr qui in ſapientia. Ad 1.vcō. fiat memo.de.ſ.vitale:cū ān. Lax perpetua. maiꝛ et de reſurre. ſolē. ℣ Do.1.poſt paſ.patet.fc. 2.4.et ſab de comme. Fc.3. de annū. et milla do. dicitur in cap̄m.in.2.fc. Fcī.5.de ſancto richardo ad veſ.ſcti ambꝛoſij me.de.ſ.richar.cū ān. Lax perpetua maiꝛ. Fc.6.de.ſ.ambꝛo. Cp̄m. Cece sacer. ℣ Do.1.poſt paſ.ptꝫ. Fc.3.de.ſ.ambꝛo. Fc.2.et.4 de fc.cū ℣.de.2.ꝫ.3.feria.ꝫ cū mil.do.in.2.fc. Fc. 5.6. et ſab.de cōme. ℣ Do.1. poſt paſ. patet. Fc.3. de.ſ.amb.ꝛo. Fc.4.de fc.cū ℣.de.2.fc.et cū mil.do. Fc.5.6.et ſabba.de cōme. ℣ Do.1.poſt paſcha patet. Fc.2. de fc.cū ℣.euſdē fc.ꝫ cū mil. do. Fc.3.5.ꝫ ſab.de cōme. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Ad.2. vel.fiat ſolen.memo.de ſctō vitale.et de reſurre. Fc.3.4.ꝫ 6.de cōme.ꝫ mil.do.ꝰ in cap̄.in.2.fc. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Fc.2.de fc.cū ℣.euſdē fc.ꝫ cū milla do. Fc.3.6.et ſab. de cōme. ℣ Do.1.poſt pa.patet. Fc. 2.et.4. de fc.cū ℣.de.2.et.3.fc.cū milla do.in.2.fc. Fc.5.6.et ſab.de cōme. Fc.3.de.ſ.ambꝛo. cp̄. Cece sacer. ℣ Do.1.poſt paſ.patet:et nichil de marty. Fc. 2.de fc.cum ℣.euſdē fc.et cū mil.do. Fc.3.De ſctō ambꝛo. Cp̄m. Cece sacer. Fc.4.5.et ſabba.de comme. ℣ Do.1 poſt paſcha.patet. Fc.2. de fcī. cum ℣.euſdē fc. cum milla do. Fc.4.6.et ſab.de cōme. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Ad.2. veſpe.fiat ſolen. memo.de.ſ.vitale.ꝫ de reſur.Fc.2.de.ſ. vitale. in. lec.cū regimine chozi. Fc.3.5.et ſabba. de cōme. cum milla do.in cap̄m.in.3.fc. ℣ Dominica.1.poſt paſcha patet. Fcī.2.5. et ſabba. de commemoꝛa. et mil.do.ꝰ in cp̄.in.2.fc. Fc.6.de ānū. et ſol.mēo. de resur. Fc.4.de.ſ.ambꝛo. Cp̄m. Cece sacerdos. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Fc.2.et.4.de fc.cum ℣.de 2.et.3.fc.et cū mil.do.in.2.fc. Fc.3.de.ſ.ambꝛo. cp̄. Cece sacerdos. Fc.5.6.ꝫ ſab.de cōme. ℣ Do.1.poſt pa.patet. Fc.2.et.4.de fc.cū ℣.de.2.et.3.fc.cum mil. do.in.2.fc. Fc.3.6.et ſabba.de cōme. Fc.5.de.ſ. alphe. Inuit. du. ſine regimine chozi. ℣ Do.1.poſt pa.patet. Decūde veſpere erūt de ſctō greꝛgio cū pleno ſeruitio in crastī. et ſolēnis mēo. de do. ꝫ de resur. Fc.3.5.et.6.de cōme.et milla do.ꝰ in cp̄.in 3.fc. ℣ Do.1.poſt paſ.patet. Fc.2.de fc.cū ℣.euſd. fc.et cum milla do. Fc.4.6.et ſab.de commemo.

℣ Dominica in octa. pasche. festū mai⁹ duplex. Ad primas vcō. ſup ps. ān. Alla alla alla.ps. Dñs dixit⁹ ꝫ ceteri ps. fe. Cp̄s.

Christus resurgens ex mortuis iā non moritur: mors illi vltra non dominabitur: qō enim viuit / viuit deo. Non dicitur Vsm. Hymnus.

Gaudeamus hodie hierusalem nouam melli dulcedinem promat celens cum fidelis paschale festum gaudijs.

Quo chriſtus inuictus leo draconē ſurgens obruto/ dum voce viua perſonat: a morte functos excitat.

Quam deuorarat impiobus prędam reſudit tartarus: captiuitate libera ieſum ſequuntur agmina.

Triumphat ille ſplendide et dign⁹ amplitudine/ ſoli poliq; patriam vnam facit rempublicam.

Ipſum canendo ſupplices regem precemur milites/ vt in ſuo clariſſimo nos ordinet palatio.

Per ſecla mete neſcia patri ſuprēmo gloria honorq; ſit cum filio et ſpiritu paraclito. Amen. ℣. Mane nobiſcum domine. ℟. Quoniam adueſperaſcit et inclinata eſt iam dies alleluya. Hic ordo ſeruetur omni die ſabbati ad veſperas. vſq; ad aſcen. ihoſtem domini ſcilicet de ān. ſuper pſalmum. et de capitulo et hymno et de ℣. quando de dominica agitur. ān. Surgens ieſus mane prima ſabbati: appāruit primo marie magdalene: de qua ieccerat ſeptem demonia: alleluya. ps. Magnificat. ſolo. riij. Oratio.

Oreſta quęſumus omnipotēs de⁹: vt qui feſta paſchalia peregim⁹: hec te largiente moribus et vita teneamus. Per dominum. Proceſſio tam non fiat ad fontes cum oleo et chriſmate ſicut in precedēt⁹ diebus: ſed tantū ante crucē cū ceroferā. et thuribula. in albis: et puero ferente librum ante ſacerdotem in ſuperpell. et ſine cruce: cantando ān. Chriſtus reſurgens. rectoribus chori ſimul incipiēt. Duo clerici de ſuperiori gradu ante introitum chori: in ſuperpell. ad crucem conuerſi: hac die et in prima do. ante aſcen. dñi: ſimul cātent ℣ Dicāt nūc. ſimiliter fiat in feſtis duplici. in dñicis contingen. vel in ſab. medijs autē diebus dñicis a duobus de. ij. forma dicitur loco et habitu predicto. deinde dicat ſacer. poſt thurifica. crucifixi ℣. Dicite in natio. Oratio. Deus qui pro nobis filiū tuum In introitu cho. de ſancta maria. ōr ān. Alma redemptoris. quere in die paſche ad. ij. veſpe. et finiatur cum alleluya. ℣. Sancta dei ge. Oratio. Gratiam tuam quęſum⁹ Et hoc in ſabbatis oim dñicar⁹ obſeruetur ad vel. in proceſſo et introitu cho rum. vſq; ad aſcen. dñi ſiue de do. ſiue de feſtis ſanctorū cum regt. cho. fit ſer. ſiue de feſtis duplī. niſi in inuen. ſancte crucis ad vtraſq; vel. quod ſi in ſabba. contige. tunc nulla fiat proceſſ. ad ſecundas veſperas que erūt de cruce. Ad completo. oia fiant vt in pſalterio prenotātur. Preces et cetera que ad completo. pertinent: more duplicis feſti celebrentur. Hoc completo. non mutatur vſq; ad aſcen. dñi. de quocūq; fit ſeruitū: niſi qñ or de ſancta maria vt predictū eſt: ita tamen q̄ān. ſuper pſal. dicatur vſq; ad feſtum ſancte trinitatis. Ad matu. Inuitato. Alleluya. Surrexit dominus vere. Venite adorem⁹ alleluya. ps Venite. Hoc inuita. dicitur ſingulis dominicis vſq; ad aſcen. domini: quando de dominica agitur. Hymnus.

Aurora lucis rutilat. celum laudibus intonat/ mundus exultans iubilat. gemens infernus ululat.

Cum rex ille fortiſſimus mortis conſtrictis viribus: pede conculcans tartara ſoluit a pena miſeros.

Ille qui clauſus lapide cuſtoditur ſub milite triumphans pompa nobili victor ſurgit de funere.

Soluens tam gemitibus et inferni doloribus: quia ſurrexit dominus reſplendens clamat angelus.

Triſtes erāt apoſtoli de nece ſui domini: quem pena mortis crudeli ſerui dānarant impij.

Quęſumus auctor omnium in hoc paſchali gaudio ab omni mortis impetu tuum defende populum.

Gloria tibi domine qui ſurrexiſti a mortuis: cum patre et ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen. Iſti duo vltimi ℣. dicantur in fine omniū hymno. eiuſdem metri: vſq; ad aſcen. dñi: de quorum⁹ fit ſeruitium niſi in hym. Chorus nouę hie ruſalem. et in hym. Impleta ſunt que cō tinet. videlicet in inuentione ſancte crucis. et quando fit plenum ſeruitū de ſancta maria: tunc enim dicitur poſt ℣. Quęſumus auctor. ℣. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. ān. Ego ſum. et alie aſte. cum ſuis pſis. vt in die paſche. vſus. Reſurrexit dominus Secundū Johānē. rr.

Dñica in octa. pasche

In illo tempore: Cũ esset sero die illo vna sabbatorũ et fores essent clause/ vbi erant discipuli congregati propter metũ iudeorum: venit ihesus/ et stetit in medio eorum. et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua Omelia beati gregorij pape

Prima lectionis huius euangelice questio animũ pulsat: quomodo post resurrectionem corpus dñicum verum fuit. quod clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed sciendum nobis est q̃ diuina operatio si ratione comprehendit: nõ est admirabilis. Nec fides habet meritum: cui humana ratio prebet experimentum. Sed hec ipsa redemptoris nostri opera que ex semetipsis comprehendi nequaq̃ possunt: ex alia eius operatione pensanda sunt: vt rebus mirabilibus fidem prebeãt facta mirabiliora. Illud enim corpus domini intrauit ad discipulos ianuis clausis: quod videlicet ad humanos oculos per naturitatem suam: clauso erat vtero virginis. Tu autem. Ista sicut in die pasche dicũtur. Lectio.ij.

Quid ergo mirum si post resurrectionem suam clausis ianuis in eternum iam victurus intrauit: qui moriturus veniens nõ aperto vtero virginis erupit? Sed quia ad illud corpus quod videri poterat/ fides intuentiũ dubitabat: ostendit eis protinus manus et latus. Palpãdam carnem prebuit: quã ianuis clausis introduxit. Qua in re duo mira et iurta humanam rationem sibi valde contraria ostẽdit: dum post resurrectionem corpus suum et incorruptibile et tamen palpabile demonstrauit. Nam et corrumpi nequit quod palpatur: et palpari nõ potest qđ nõ corrũpitur. Sed mira modo atq; inestimabili redemptor noster/ et incorruptibile post resurrectionem/ et palpabile corpus exhibuit: vt mõstrando incorruptibile inuitaret ad premium/ prebendo palpabile formaret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo et palpabilẽ demõstrauit: vt profecto esse post resurrectionẽ suã ostẽderet corpꝰ suũ: et eiusdẽ nature et alteriꝰ glorie. Lectio.iij.

Dixit ergo eis. Pax vobis. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Id est sicut misit me pater deus deum: et ego mitto vos homo homines. Pater filium misit: qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit. Quẽ videlicet in mundum venire ad passionem voluit: sed tamen amauit filiũ quẽ ad passionem misit. Electos vero discipulos dominus non ad mundi gaudia: sed sicut ipse missus est/ ad passiones in mũdum mittit. Qui ergo et filius a patre amatur/ et tamẽ ad passionem mittitur: ita et discipuli a domino amantur/ qui tamen ad passionem mittuntur in mundum. Itaq; recte dicitur. Sicut misit me pater: et ego mitto vos. Id est/ ea vos charitate diligo cum inter scãdala persecutorum mitto: qua me charitate pater diligit. quem venire ad tolerandas passiones fecit. Quãuis mitti etiam iurta naturã diuinitatis possit itelligi. Eo enim ipso a patre filiꝰ mitti dicitur: quo a patre generatur. Nam sanctum quoq; spiritum qui cũ sit coequalis patri et filio/ nõ tamen incarnatus est: idẽ filius mittere se perhibet dicens. Cum venerit paraclytus quem ego mittam vobis a patre. Tu autem. Ante lauđ. ℣ In resurrectione tua christe. ℣ In lauđ. ãn. Angelus aũt ps. Dominus regnauit. et alie ãfie. cum suis psal. sicut in die pasche dicũtur. Requiet predictã ãn. in die pas. ad lau. ℣.

Omne quod natum est ex deo vincit mũdum. et hec est victoria que vincit mundum fides nostra. Hymnus.

Sermone blando angelus prediit mulieribꝰ: in galileam dominus videndus est ẽtotius.

Ille dum pergunt cõcite apostolis hoc dicere: videntes eum viuere osculantur pedes domini.

Quo agnito discipuli in galileam propere pergũt videre facie deliderata dñi.

Claro paschali gaudio sol mundo nitet radio: cum christum iam apostoli visu cernunt corporeo.

O stella sibi vulnera in christi carne ful-

gida resurrexisse dominum voce fatentur publica.

Rex christe clemētissime tu cordia nostra pollide: vt tibi laudes debitas reddamus omni tempore.

Qui. Quesumus auctor.

Gloria tibi dñe qui surrexisti a mor. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. ān. Cum esset sero die illo vna sabbatorū & fores essent clause vbi erant discipuli congregati: stetit iesus in medio & dixit eis pax vobis alleluya. ps. Benedictus. Oratio. Presta quesumus omnipotens deus. Deinde fiat memo. de resurre. cū hac ān. Et valde. vt in die paschę. ℣. Surrexit dominꝰ vere. Oratio Deus qui per vnigenitum tuū. Si in hac dñica vel in proxima dominica ante ascen. dñi simpler festum cum regimine chori euenerit dif feratur vsq; ad primam feriam vacā tem. Si vero festum dupler in proxima dñica ante ascen. dñi euenerit: non differatur sed fiat seruitiū de festo: et memo. de dñica et de resurrectione solemniter. Tamen si festum dupler in hac dominica videlicet octa. pas. contigerit: semper differatur licet festum loci vel dedicationis ecclesie fuerit. Si autem in mediis dominicis quodcunq; festum simpler cū regimine chori cōtigerit non differatur sed fiat seruitiū de festo ℭ Ad primam. Deus in adiutorium. hymnꝰ Jā lucis. cum nota de hymno. Chorus noue hierusalem. ān Ingressus autem. ps. Deus in nomine. ps Beati immaculati. fol. ix. ps. Retribue. ān. Gratias tibi deus. ps. Qui tunq; et finiatur predicta ān. cū alleluya. vt in psal. Capitulū. Regi seculo. ℟. Jesu christe. cum Alla. sicut in die natalis dñi. ℣. Qui surrexisti a mortuis. & dicitur in .ij. forma vt supradictum est in psal. Iste dies Qui surrexisti. dicitur quotidie ad .j. vsq; ad ascen. dñi: nisi quando dicitur de sancta maria. Preces &c. que ad primā pertinent expleantur more solito. Ad. iij. hymꝰ. Nūc sancte nobis spiritus. ān. Et ecce terremotus. ps Legem pone. fo. xj. Capitulū Omne quod natum est. ℟. Resurrexit dñs. Alla alleluya. ℣. Sicut dixit vobis. Alla alleluya Alla. ℟. Resurrexit. ℣. Surrexit dominꝰ vere. ℟. Et apparuit symoni alla. or. vbi. Ad. vj. hymꝰ. Rectoꝛ po. ān. Erat autē. ps. Dekexit. Cpm.

Quis est fratres qui vincit mundū nisi qui credit quoniā iesus est filius dei: hic est qui venit per aquā et sanguinem iesus christus. ℟. Surrexit dominus vere Alla alla. ℣. Et apparuit simoni Alla. Glo. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluya. Oratio vbi. ℭ Ad. ix. hymnus Rerum deus. ān Pretimore. ps. Mirabilia. fo. xvij. Capitulum 1. Joh. 5

Tres sunt qui testimonium dant in terra: spiritus/aqua/& sāguis ℟. Surrexit dñs de sepulchro Alla alla ℣. Qui pro nobis prepēdit in ligno Alla. Glia. ℣. In resurrectione tua christe. ℟. Celi et terra letentur alla Oratio. vt supra. ℭ Ad. ij. vel. sup psal. dicitur ān Alla. iij. sicut in vigilia pas. ps Dixit dñs f. xxxviij. & ceteri ps. dñical. Cpm. Oē quod natū. Nō dr ℟. hymnꝰ.

Adtenā agni prouidi et stolis albis candidi: post transitum maris rubri christo canamus principi.

Cuius corpus sanctissimum in ara crucis corridum cruore eius roseo gustando viuimus deo.

Protetri paschę vespere a deuastāte angelo: erepti de durissimo pharaonis imperio.

Iam pascha nostrum christus est: qui immolatus agnus est sincerissimus azima caro eius oblata est.

O vere digna hostia per quam fracta sunt tartara/redempta plebs captiuata reddita vite premia.

Cōsurgit christus tumulo victor redit de baratro tyrannum trudens vinculo et reserans paradisum.

Quesumus auctor.

Gloria tibi domine qui surrexisti. ℣. Mane nobiscum domine. Hic ordo huius dieī hymno. et versiculo. ad oēs ho. seruet quotidie vsq; ad ascen. dñi: tam in feriis q̄ in dñicis: quando de tempore agit. Hec sequens ān. incipiatur ab eventilētiore persona. ān. Octo dies octo ianuis clausis ingressus est dominus et dixit eis. pax vobis alla alleluya. ps. Magnificat. Or. Presta quesumus omnipotens deus. Memoria fiat de resurrectione cum ān Et respicientes. ℣. Resurrexit dominus. Oratio. Deus qui per

vnigenitum tuum. Ad has vespe. nulla memo. fiat de festo sunt regimine choz. in crastino contingente. Et secundū est q̄ predicte memorie de resurrectione ad matu. et ad ve. dicentur omnibus dominicis vsq̄ ascen. domini nisi fiat de dominica festum siue de aliquo festo cum regimine choz nisi in inuentione sancte crucis. Si vero aliquod duplex fe. in crastino octa. pasche celebretur: sēpe vespe. in dñica erunt de festo et solennis memoria de dominica: ꝛ postea de resurrectio. Hec sequentes añe. dicantur per ebdo. super psal. Benedictus. et Magnificat. cū repetitione earundem si necesse fuerit: quando de feria agitur tantū. Antipho. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui non viderunt et crediderunt alleluya. ān. Multa quidem et alia signa fecit iesus in conspectu discipulorum suorum alia que nō sunt scripta in libro hoc alleluya. ān. Hec autem scripta sunt: vt credatis quia iesus est filius dei: et vt credētes vitam habeatis in nomine ipsius alla. Decendum est q̄m omnibus festis sēpe in quibus chorus regitur nisi in inuentio. sancte crucis tantū dicuntur hec sequentes añe. solenniter ad nicem. de resurre. ad vesp. et ad matu. vsq̄ ad ascen. domini nisi in dominicis ad prandium vesp. et ad matu. dicet festa aliorum vel dedicatiōis ecclie infra tempus predictum contingentia. Et etiam sequentes añe dicuntur in commemoratione beate marie et sancti infra tempus predictum ad prandium vesp. Surrexit dominus de sepulchro qui pro nobis pependit in ligno alleluya alla alla. ℣. Resurrexit dominus. Oro. Deus qui per vnigenitum. Ad ma. cū hac ān. Euntes dicite discipulis eius et petro quia surrexit dominus alleluya. ℣. Surrexit dominus vere. Oratio. Deus qui per vnigenitum tuum. Et fe. ij. post octa. pasche ad matu. Inuitato. Alla alla alleluya. ps. Venite. Hoc inuitatorium dicitur in oibus ferijs vsq̄ ad ascensionem dñi quando de feria agitur. ℣. Aurora lucis rutilat. Super psal. dicit hec sola ān. Alleluya alleluya alla. ps. Dñs illuminatio. Gloria patri. Eiusdem. ps. Ad te domine clamabo. Gloria patri. Eiusdem ps. Afferte domino. Gloria patri. Eiusdem

℣ Resurrexit dominus. Hac die incipiat apocalipsis nisi aliquod festum impediat: et tunc in prima feria vacāte incipiatur: et legatur per hanc ebdo. ꝛ duabus ebd. sequentibus: quādo de feria agitur. Nō dñr benedictio. feriat. ante lectio. in ferijs huius temporis: sed tres benedictiones de his que dicuntur in festis ix. lectionū. scilicet Benedictione perpetua. et cetere per ordinem: et postea Omnipotens dominus aiternando. Lectio prima.

Apoc.

Apocalipsis iesu christi quam dedit illi deus palā facere seruis suis: que oportet fieri cito et significauit mittens per angelū suū seruo suo iohanni. qui testimoniū perhibuit verbo dei: et testimonium iesu christi in his quecunq; vidit. Beatus qui legit ꝛ qui audit verba prophetie huius: et seruat ea que in ea scripta sūt. Tempus enim prope est. Tu autem. Rm.

Dignus es domine accipere librum et aperire signacula eius: quoniam occisus es et redemisti nos deo. In sāguine tuo alla. ℣. Fecisti enim nos deo nostro regnum et sacerdotes. In san. Lectio.

Iohānes septem ecclesijs que sunt in asia. Gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est. Et a septem spiritibus qui in cōspectu throni eius sunt: et a iesu christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorū et princeps regum terre qui dilexit nos ꝛ lauit nos a peccatis nostris in sāguine suo. ꝛ fecit nos regnū et sacerdotes deo ꝛ patri suo. Ipsi gloria et imperium in secula seculorum amen. Ecce venit cum nubibus. et videbit eum omnis oculus. et qui eū pupugerunt: ꝛ plangent se super eū omnes tribus terre etiam amē. Ego sum alpha et oo. principium et finis: dicit dominus deus qui est et qui erat et qui venturus est omnipotens. Tu autem. Rm.

Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris alleluya. Transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis adimplemini. alleluya alleluya. ℣. Ego diligentes me diligo: ꝛ qui mane vigilauerint ad me venient me. Trā. Sc. ij.

Ego iohannes frater vester et particeps in tribulatione et regno et patientia in iesu christo: fui in insula que

appellatur pathmos/propter verbū dei et testimonium ihesu christi. Fui in spiritu in dñica die: et audiui post me vocem magnam tanq̄ tube dicentis. Quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesiis que sunt in asia: epheso/et smirne.et pgamo/z thiatire/z sardis.et phila/delphie/et laodicie. Et conuersus sum: vt viderē vocem que loquebatur mecum. ℟. Audiui vocem de celo tanq̄ vocem tonitrui magni alla. Regnabit deus noster in eternū alleluya quia facta est salus et virtus et potestas christi ei⁹ Alleluya alla. ℣. Vidi angelum dei volantem per medium celi: voce magna clamantem et dicentem. Regna. Gloria. Alla. Ista ꝓdicta ℟. Iez Dignus es. ℟ Locutus. ℟. Vidi postam. cum ceteris ℟is.subsequentibus: dicantur alternis vicibus per singulas ebd̄. vsq̄ ad quartam dominicam. Non dicitur ps. Te deum. in feriis quando de feria agit̄ per totum annum. Ante laud̄. ℣. In resurrectione tua christe. In laudib⁹. ān. Alla alla. ps Dñs regna. Et dicitur hec sola ꝓcē. ān. quotidie in lau. vsq̄ ad ascensionem domini: quando de feria agitur. Capm. Omne q̄ natum. Et dicuntur capitula de dñicis per singulas ebd̄. vsq̄ ad asc̄sionem dñi: nisi in.ij.feria in rogationibus tantum ad matuti. hymn⁹. Sermone blando. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. Super psal Benedictus. dicatur vna de ꝓdictis ān̄is. Oco dñicalis quotidie dicitur: quando de feria agitur vsq̄ ad vigiliam asc̄sio. dñi: nisi in.ij.feria rogationū ad matuti. tantum ¶ Sciendum est q̄ inter pascha et pentheten ꝛ dicta vsq̄ ad Deus omnium. nulle fiant preces in ferialibus diebus ad vesp̄e. neq̄ ad matu. nec ad alias horas. nisi ad primā et cōpie. tunc dicant preces consuete sine prostratione more solito. Memoria de cruce fiat cum hac ān. ¶ crucifixus surrexit a mortuis: redemit nos alla alleluya. ℣. Ihesus Dicite in nationibus. Oratio. Deus qui pro nobis filium tuum. Memoria de sancta maria cum hac ān. Paradisi porta per quā cunctis clausa est: et per mariam virginem iterum patefacta est alla. ℣. Post partum. Or. Gratiā tuam. Require in die pasche post.ij. vesp̄. Memoria de omnibus sanctis fiat cum vna istarum aliaz sequen. videlicet ān. Sancti tui domine florebunt sicut lilium alla. et sicut odor balsami erunt ante te alla. Vel hec ān. Sancti et iusti in domino gaudete alla. vos elegit deꝰ in hereditatē sibi alleluya. Vel hec ān In velamento clamant sancti tui domine alla alla alleluya. ℣. Vox letitie et exultationis. ℟. In tabernaculis iustorum alleluya. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt in resurrectione domini nostri ihesu christi filij tui cum omnibus sanctis. percipiamus veraciter portionem. Qui tecum. Sequantur matu. de sancta maria in conuentu: et cetera vt in seruitio beate marie notatur. Tamen quando fiunt memo. de omnibus sanctis ad vesp̄e. et ad matutinas de sancta maria fiant cum aliis. ℣. et orationib⁹ que huic ferie intitulantur vsq̄ ad vigiliam ascensionis domini. ¶ Ad primam ān. Alla alleluya alla alleluya alla alleluya alla. ps Deus in nomine. fo.ir. ps Beati immaculati. ps Retribue. ān. Gloria tibi trinitas ps. Quicunq̄. Capm. Domine miserere ℟ Ihesu christe. cum alleluya. ℣. Qui surrexisti a mortuis. ꝛc. que ad primā pertinēt: absq̄ prostratione. ¶ Ad tertiā. ān. Alleluya alleluya alla alla alla alla. ps. Legem pone. fo.ri. Capm. de dñica. ℟. Resurrexit dominꝰ ¶ Ad.vj. ān Alla alla alla. ps Dexerit. fo. riij. Capitulum de dñica. ℟. Surrexit dominꝰ vere. ¶ Ad.ix. ān Alleluya alla. ps Mirabilia. fo. riij. Capitulum de dñica. ℟. Surrexit dominus de sepulchro. ℣. In resurrectione tua christe. Hec ꝓdicte ān. et ℟. cū suis versi. dicuntur in omnib⁹ feriis vsq̄ ad asc̄sionē dñi. quādo de feria agit. Ad vesperas super ps. ℣ hec sola ān. Alleluya alla alla. ps. Dilexi. f. rr. vij. et ceteri psal. feria. Capitulū de dñica. hyꝰ. Ad cenam agni. ℣. Mane nobiscum dñe. super psalmū. Magnificat. dicat vna de ꝓdictis ān̄is Oratio dominicalis. Mēo. de cruce fiat cum hac ān. ¶ crucem sanctam subiit qui infernum confregit: accinctus est potentia surrexit die tertia alla. ℣. Dicite in nationibus. Or. Deus qui pro nobis. Memo. de sancta maria fiat cum hac ān. Paradisi porta. ℣. Sancta dei genitrix. Or. Gratiam tuā quesumus Memoria de omnibus sanctis fiat cum

bat ān. In celestibus regnis sanctorum habitatio est alleluya. ℟ in eternum requies eorum alleluya ℣ Color leticie et eruita. Oratio. Presta quesumus omnipotens deus. Hic ordo memorarum ad vesp. ℟ ad matu. huius festi tenetur usq; ad aptem. dominum tantum feriis q̄ in festis tunc regnante choro.

℣ Feria.iij. post octa.paschę. Ad matutinas laudes ps. Alleluya alleluya alleluya. ps. Diri custodiam. f.xxxix. ps. Expectans expectaui. fo.xxxix.ps. Beatus qui intelligit fo.xxxix.℣. Suscitavit dominus vere. Lectio prima

IN conuersus vidi septem candelabra aurea: et in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis vestitum podere. et precinctū ad mamillas zona aurea. Caput aūt eius ℟ capilli erant candidi tanq̄ lana alba et tanq̄ nix: et oculi eius velut flāma ignis: et pedes eius similes aurichalco sicut in camino ardenti. Et vox illius: tanq̄ vox aquarum multarum. Et habebat in dextera sua stellas septem. ℟ de ore eius gladius ex utraq; parte acutus exibat: et facies eius sicut sol lucens in virtute sua. ℣. Locutus est ad me vnus de septem angelis dicens, veni ostendam tibi nouā nuptam sponsam agni. Et vidi hierusalem descendentem de celo ornatā monilibus suis alleluya alleluya alleluya. ℣ Et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum. Et vidi hierusalem. Lectio secunda.

ET cum vidissem eum: cecidi ad pedes eius tanq̄ mortuus. Et posuit dexteram suam super me dicēs. Noli timere. Ego sum primus et nouissimus. ℟ vivus et fui mortuus: ℟ ecce sum viuens in secula seculorū. Et habeo claues mortis et inferni. Scribe ergo que vidisti et que sunt: ℟ que oportet fieri post hec. Sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea: et septē candelabra aurea. Septē stelle. angeli sūt septē ecclīarum: et candelabra septē. septē ecclesie sunt. ℣ Audiui vocē in celo angelorū multorū dicentiū Timete dūm ℟ date claritatē illi: ℟ adorate eū q̄ fecit celū terrā mare ℟ fontes aquarū alleluya alleluya. ℣. Et exiuit vox magna de templo a throno dicēs. Et. iij

ET angelo ephesi ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorū. Scio opera tua et laborem et patientiam tuam: et quia non potes sustinere malos. Et tentasti eos qui se dicunt apostolos ℟ nō sunt: et inuenisti eos mendaces. Et patientiā habes et sustinuisti propter nomē meū ℟ nō defecisti. sed habeo aduersus te q̄ charitatem tuam primā reliquisti. Memor esto itaq; vnde excideris. et age penitentiam et prima opera fac. Si autem: veniō tibi et mouebo candelabrum tuum de loco suo. nisi penitentiam egeris. Sed hoc habes bonum quia odisti facta nicholaitarum. que et ego odi. Qui habet aures audiendi audiat: quid spiritus dicat ecclesiis. Vincenti dabo edere de ligno vite: quod est in paradiso dei mei. ℣ Ostendit michi angelus fontem aque vive et dixit ad me alleluya. Hic deum adora. Alleluya alleluya alleluya. ℣. Postq̄ audissem et vidissem: cecidi vt adorarem ante pedes angeli qui michi hec ostendebat: et dixit michi. Hic. Gloria. Alleluya. Ad ve. sup psal.ān. Alleluya alleluya alleluya. ps. Letatus ℟ cete. ps alius fer.

℣ Feria.iij. ad matutinas ān. super psal. Alleluya alleluya alleluya. ps Dixit insipiens. f.xxxij ps Exaudi deus orationem meam ℟ ne despexeris. fo.xxxij.ps. Miserere mei deus qm̄. fo.xxxij.℣ Resurrexit dominus. Lectio.j.

ET angelo smirne ecclesie scribe. Hec dicit primus et nouissimus qui fuit mortuus et vivit. Scio tribulationē tuā ℟ paupertatē tuam sed dives es ℟ blasphemaris ab his qui se dicunt iudeos esse et nō sunt sed sunt synagoga sathane. Nichil horū timeas que passurus es. Ecce missurus est dyabolus aliquos ex vobis in carcerem vt tentemini ℟ habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis vsq; ad mortē: ℟ dabo tibi coronam vite. Qui habet aures audiēdi audiat. quid spūs dicat ecclesiis. Qui vicerit: non ledetur a morte secūda. ℣. Vidi portā ciuitatis sanctē exeuntē postā et apostolorū nola et agni super cā scripta. Et super muros eius angelorum custodiā alleluya ℣ Vidi ciuitatē sanctā hierusalē descendētē de celo ornatā tanq̄ sponsam viro suo. Et. Lectio ij.

ET angelo pergami ecclesie scribe Hec dicit qui habet rumpheam: et

vtraq; parte acutam. Scio vbi habitas vbi sedes est sathane: & tenes nomen meum: et non negasti fidem meā. Et in diebus illis / antiphas testis meus fidelis qui occisus est apud vos: vbi sathanas habitat. Sed habeo aduersus te pauca: quia habes illic tenentes doctrinam balaam / qui docebat balach mittere scādalū coram filijs israel / edere et fornicari Ita habes et tu tenentes doctrinam nicholaitarum. Similiter penitentiā age Si quominus veniam tibi cito: & pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aures audiendi audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Vincenti dabo mānā absconditum / et dabo ei calculum candidū et in calculo nomē nouum scriptū: quod nemo scit nisi qui accipit. Tu autem. ℟. Vidi hierusalem descendentem de celo ornatam auro mundo. Et lapidibus pretiosis intertā alta alta. ℣. Indutus in vestimentis aureis circumamicta varietate. Et lapidibus. Lectio tertia.

Et angelo thyatire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei qui habet oculos tanq; flammā ignis: et pedes eius similes auricalco. Noui opera tua et fidē et charitatem et ministerium et patientiā tuam: & opera tua nouissima plura prioribus. Sed habeo aduersū te: quia permittis mulierem iezabel que se dicit prophetem docere. et seducere seruos meos / fornicari et manducare de ydolotitis: et dedi illi tempus vt penitentiam ageret. et non vult penitere a fornicatione sua. Et ecce mitto eā in lectum et qui mechātur cum ea in tribulationē maximam nisi penitentiā egerint ab operibus suis: et filios eius interficiam in mortē. Et scient omnes ecclesie. quia ego sum scrutās renes et corda: et dabo vnicuiq; vestrū secundum opera vestra. Tu autem. ℟. In. In dyademate capitis aurō lapides pretiosi fulgebant. Dum perficeret opus dei Alleluya alta alleluya. ℣. Corona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis. Dum per. Gloria pa. Alleluya. Ad vesp. ān Alleluya. iij. ps. Nisi dominus edifi. et ceteri ps. ke. ¶ Fer. v. ad matuti. super psal. ān Alleluya. iij. ps. Saluū me fac. ij. folio. xxv. ps. Deus in adiutorium fo. xxv. ps In te dñe speraui. ij. fo. xxv. ℣. Surrexit dñs vere. ℟. dicuntur que in. ij. fe. precedenti dicebantur. ¶ Ad vesp. super psal. ān Alta. iij. ps. Memento domine. folio. xl. et ceteri psalmi feriales.

¶ Feria. vj. ad mat. super psal. ān Alta. iij. ps Exultate deo ad. fo. xxix. ps Deus stetit. f. xxix. ps. Dns quis similis. f. xxix. ℣ Resurrexit dominus. Ria. que in iij. fe. hic dēte dñr. Si aliqō festū in aliqua die pdictar fer. cōtigerit vnde fieri debeat ser. deiceps nō seruet ordo feria. in ℣. & Rijs cātandis: sed ordo versiculorū et Riorū in ferijs subsequētibus. quod etiā obseruetur per singulas ebdo. vsq; ad ascen. dñi: videlicet ab vna dñica vsq; ad aliam dñicam tantum. non tamē semper in diēbo predic. Ria. sed alias alia Ria. dñr sicut in ferijs patebit. Ita tamen q; ℟. de quarta feria nō omittantur: si tot ferie vacauerint ab octa. pas. vsq; ad iij. dñicam post pascha. Sup; adictus ordo ān. super psal. ad vesp. et ad matu. seruetur vsq; ad festum ascen. dñi: quando de fer. agitur. De quocunq; etiam fit seruitiū in ferijs vsq; ad ascen. dñi. nulla fiat memo. de fer. nisi in ij. fer. rogatio. et in vigilia ascensionis domini. tunc enim de quocunq; fit seruitium: fiat solēnis memoria de seruitio ad matu. tātum: licet dedicatio ecclesie fuerit ipso die. ¶ Quādo fit plenum seruitium de sācta maria in tempore paschali. scilicet ab octa. pas che vsq; ad pentheosten: ad vesp. sup ps dicatur. ān. post partum. et finiatur cum alleluya. pi fe. Capitulum Beata es ma. Hymnus Aue maris stella. ℣ Sancta dei genitrix. ān. Sācta maria succurre miseris. ps. Magnificat. et finiatur predicta ān. cū alleluya. Oco. Cōcede nos famulos tuos quesumus domine. Memoria si habeat de aliquo sancto fiat et postea de resurrectione: sicut in alijs festis cum regimine chori. Compl. de tempore ali nō mutatur nisi q; in fine hymni. Jesu saluator seculi. dicetur ℣ Gloria tibi domine qui natus es de virgine: cum patre. &c. post ℣ Quesumus auctor omnium. Ad mat. Inuicta. In honore dratissime. & finiatur cum alleluya ps Venite. et dicatur a duobus rectoribus chori. Hym. Quem terra. Hec sola ān. di-

tatur super psal. videlicet. ān. Benedicta tu et finiatur cum alleluya. ℣s. Domine dñs noster. fo.iii.℣s Celi enarrant. fol. v.℣s. Dñi est terra. fo.viij.℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria, ℣i predicti ℣i. cum predicta ān. et ℣. dicuntur quotiens fit plenū seruī. de sancta maria vsq; ad penthe. et nō aln ℣i. nec alia ān. nec alis ℣. Lec.j.

STabāt iuxta crucem iesu mater eius: et sororis matris eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cum vidisset ergo iesus matrem et discipulum stantem quē diligebat: dicit matri sue. Mulier ecce filius tus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam discipulus in sua. Hec nimirum est illa hora. de qua iesus aquam conuersurus in vinū: dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaq; horam predixerat. que tunc nondū venerat in qua deberet agnoscere moriturus: de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus. non diuinitatis sed infirmitatis matrem velut incognitam reprehendebat. nunc autem humana tam patiens ex qua factus fuerat homo. affectu commendabat humano. Tunc enim qui mariā creauerat innotescebat virtute: nūc vero qō maria pererat pendebat in cruce. Horalis igit insinuatur locus. Facit quod faciendū admonet. et exemplo suo suos instruit preceptor bonus: vt a filijs pijs impendatur cura parentibus. tanq; lignum illud vbi erant fixa membra morientis. etiā cathedra fuerit magistri doctis. Tu. Sancta et immaculata, et finiatur cū alia. Lec.ij.

EX hac doctrina sana didicerat paulus apostolus quod docebat: quādo dicebat. Si quis autem suis et maxime domesticis non prouidet: fidē negat: ⁊ est infideli deterior. Quod autē tā cuiq; domesticum q̄ parentes filijs: aut parentibus filij? Huiusitaq; saluberrimi precepti ipse magister sanctorum de seipso constituebat exemplum. quando non vt famule deus quā creauerat ⁊ regebat: sed vt matri homo de qua natus fuerat. et quā relinquebat alterum pro se quodammodo filium prouidebat. Nam cur hoc fecerit: qō sequitur dicat. Ait enim euangelista. Et illa hora accepit eam discipulus in sua: de seipso dicēs. Sic quippe commemorare se solet: q̄ tū diligebat iesus. Qui vtiq; omnes. sed ipsum pre ceteris et familiarius diligebat. ita vt in cōuiuio super pectus suum discumbere faceret: credo vt istius euāgelij quod per eum fuerat predicaturus diuinam excellentiam hoc modo altius commendaret Sed in que sua iohannes matrē domini accepit? Nunquid enim non ex eis erat qui dixerunt ei: ecce nos reliquimus oia. et secuti sumus te? Sed ibi quoq; audierant. quicunq; ista dimiserit propter me: accipiet in hoc seculo cēties tātū. Tu. ℣. Beata es maria. et finiat cū alia alia. Lec.iij.

HAbebat ergo ille discipulus centupliciter plura q̄ dimiserat: in que susceperat eius matrem qui illa donauerat. Sed in ea societate beatus iohānes receperat centuplum/ vbi nemo dicebat aliquid suum. sed erant illis omnia communia: sicut in actibus apostolorū scriptū est. Sic enim erant apli quasi nichil habentes ⁊ omnia possidentes. Quomodo ergo matrē magistri et domini sui discipulus et famulus accepit in sua. vbi aliquid suum nemo dicebat? An q? paulo post in eodem libro legitur. quotquot possessores prediorum vel domorū erāt. videntes afferebant precia illorum ⁊ ponebant ante pedes apostolorum. distribuebatur aūt vnicuiq; prout cuiq; opus erat. intelligendum est sic distributum fuisse huic discipulo quod opus erat. vt illic etiam beate marie tāq; matris eius portio poneretur? Magisq; sic debemus accipere quod dictū est/ ex illa hora accepit eam discipulus in sua: vt ad eius curam quicquid ei esset necessarium pertineret. Suscepit eā igitur in sua. non predia que nulla proprie possidebat: sed officia/ que propria dispensatione exequenda curabat Tu autem. ℣. Felix namq; es. et finiatur cum alia ℣s. Te deum. Ante laudes ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. In laudibus hec sola ān. O admirabile. et finiatur cum alleluya. ℣s. Dñs regnā.

et ceteri pi consueti. Cāpm Ab initio et. Hy⁹ O gloriosa femina. ℣ Elegit eam deꝰ ℟ Habitare. et finiatur cum alia, ān O gloriosa genitrix, et finiatur cum alia. ps Benedictus. Oratio Concede nos famul. Memo. de aliquo sancto fiat vt supra dictum est ad vesp. ℭ Ad.j.ān O admirabile. ps Deus in nomine. ps. Beati immaculati. ps Retribue. ān Te iure laudant, ⁊ finiatur cum alia. ps. Quicunq; vult. ℟. Jesu xpe. cum alia. ℣ Qui de virgine, et dicatur cum eodem cantu quo in die natalis domini. ℭ Ad.iij.ān Quādo natus es. ps. Legem pone. Cāpm Ab initio. ℟ Sancta dei genitrix, cum alia, ℣ Post partum. ℟m. Dei genitrix, et finiatur cum alia. Oratio. vt̄s ℭ Ad.vj.ān Rubum quem viderat. et finiat cū alia. ps. Dekerit. Ch. Et sic in syō. ℟. Post partum. ⁊ finiatur cum alia. ℣. Speciosa. ℟. In deliciis. ⁊ finiatur cum alleluya Oratio vt supra. ℭ Ad.vij.ān Germinauit. et finiatur cū alia. ps. Mirabilia. Ch. Et radicauit. ℟. Speciosa facta es, cū alia, ℣ Elegit eam deus. ℟ Habitare facit. et finiat cum alia, Oratio vt supra. Et cetera oia fiant sicut in seruitio beate marie notatur. ita tamen q⁹ in fine omnium hymnorum dicetur versus. Quesum⁹ auctor omniū. ⁊ ℣ Gloria tibi domine qui na.

1 ℣ ℭ Do.2.pō pas. de ser.do. Ad.1. ve.fiat pces.ad ma. et ad.2. vel.fiat mēo. de resurre.3. ℟. cātetur a duo bus. In lau. vna ān. ⁊ mis. de resur. ⁊ nulla mēo. de do.fe.3.5.et sab.de 2me. Fe.2.4.de fe.cū ℟. de.2. 2 ℣ ⁊.3.fe.cū mis.do.in.2.fe. ℭ Do. 2. post pas.ptz vt̄s. ad.1. J. fer.3.5. et sabba.de cōme. Fe. 2.et.6. de fe. cum ℟.de.2.et.3.fe.cū mis.do.in.2.fe. ℭ Do.2.post 1 ℣ pa.de.l.greg.ad.1. vs̄.fiat sol.mēo. de do.et pces. 2. Alia.ad mis.erit vnū de.9. pozdinem et non de do. ad.2. vs̄.fiat sol.memo.de do.et de resur. Fe.2. de fe. cū ℟.de.4. fe.et cū mis.do. Fe.4.5.et sab.de cōme. 4 ℣ ℭ Do.2. post pa. patet.3. ℟. a duobus cātet.2. vs̄. erūt de aplis: et solē.memo. de do. et de resur. Fe.3. 5 ℣ 5.et.6. de cōme.et mis.do. dz in cp̄.in.3.fe. ℭ Do.2. post pas.seruitiū erit de.s.ioh. beuerlaco epo oīmia de cōi ad.1. ve.mēo. de apō. de do. ⁊ pces. ad matu. 3. ℟. cantet ad vno.et mēo. de do.et de resur. Fe. 2. 4.et sab.de 2me.⁊ mis. do. dicitur in cp̄.inkra eb̄do. Fe.3. de sancto geozgio. Fe.5. de sāeto marco. nulla 1 ℣ fiat pces.neq; icīu. ℭ Do.2.post paschā de seruitio do.3 ℣m.a duobus cantetur. Fe.2.et.4. de fe.cum ℟. de.2.⁊.3.fe.et cū mis.do.in scā fe. Fer.3.et. 6.et 1 ℣ sabbato de cōmemo. Fe.5. de sāeto tyburtio. ℭ Do. scā post pas. patet. Fe.2. de feria cū ℟. de.3.fe.⁊ cū mis.do. Fe.4.5.et.6. de cōme. ℭ Do.2. post pas. de 1 ℣ ser.do.ad.1.ve. que erunt de s. greg. fiat solem. mēo. de do.et pces.ad.2. ve.fiat so.mēo. de do.⁊ de resur. ⁊ sic ista do. carebit vtrisq; vesperis. Fe.4.6.⁊ sabb. de 2me. Fe.3. de fe. cum ℟. de eade fe. ⁊ cū milla. do. 4 ℣ ℭ Do.2. post pas. de fe. apl̄oz ad.1. ve. fiat solē. me. de do.⁊ pces. ad matu. ⁊ ad.2. vs̄. solem. me. de do. ⁊ ō resur. Fe.2.4.⁊.5. de 2me. 3 mis. do. dz i cp̄.i.2. fe. 5 ℣ ℭ Do.2. post pa. de ser. do.2. ve. erūt de.s. greg. ⁊ solme. de do.⁊ de resur. Fe.2. ō.s. greg. Fe.4. de.l. mar. Fe.3.6. et sabba. de 2me. ⁊ mis. do. dz in cp̄. ℭ Do.2 1 ℭ post pas. de ser. do. Fe.2. et.6. de fe. cū ℟. ō.2. et.3. fe. cum mis. do. in.2. fe. Fe.3.5. et sabb. de 2me. Fe.4. de san. tibur. Jnuita. dup̄. ℭ Do.2. post pas. de ser. do. 2 ℭ ad.2. vel. fiat mēo. de.l. et de resur. Fe.3.5. et sabba. de 2me. Fe.4. de fe. cum ℟. de.3. fe. ⁊ cum milla. do. ℭ Do.2. post pas. de.s. marco. Ad.1. vel. fiat sol. me. 3 ℭ de do. et pcocel. ad matu. et ad.2. vel. fiat so. memo. de do. et de resur. Fe.2. de fe. cū ℟. de.3. fe. et cū mis. do. Fe.3.5. et.6. de cōme. ℭ Do.2. post pa. de ser. do. 4 ℭ Ad.1. vel. q̄ erūt de aplis fiat sol. mēo. de do. et pces. et ad.2. vel. sol. mēo. de mart. de do. ⁊ pces. et nulla mēo. de resur. et sic ista do. carebit vtrisq; vesp̄is. Fe. 3.4.⁊ sab. de cōme. ⁊ mis. do. dz in cp̄. in. 3. fe. 1 ℭ ℭ Do. 2. post pa. de ser. do. Fe.5.6. et sab. de 2me. Fe.3. de.s. marco nulla fiat pces. nec tenuiū: sed sol. mēo. de resurr. Ad.2. vel.l. fiat mēo. de mar. sub silen. Deinde sol. mēo. de resur. Fe.5. de aplis: ⁊ sol. mēo. de resur. 1 ℭ ℭ Do.5. post pa. de ser. do. Fe.2.4. et.6. de fe. et ℟. dñr suo ordine: cū mis. do. i.2. fe. Fe.3.5. et sab. de cō me. ℭ Do. 5. post pas. de ser. do. Fe.5. et. 4. de fe. cū 2 ℭ ℟. de.2. et.3. fe. cū mis. do. i.2. fer. Fe.5.6. et sab. de cōme. Fe.3. de sctō Jnui. dup̄. ℭ Do.2. post pas. de 1 ℭ ser. do. et mēo. de sctō: et pces. Fe.2.3. et.4. de cōme. Fe.6. de fe. cū ℟. de.3. fe. et cū mis. do. ℭ Do.5. post 4 ℭ pa. de ser. do. Ad.1. vel. q̄ erūt de fe. fiat solē. mēo. de do. et pces. Fe.2. de fe. cū ℟. de.3. fe. cū mis. do. Fe.4. 5. et sabba. de com. ℭ Do.2. post pas. de.s. cruce. Ad 5 ℭ 1. vespe. solem. mēo. de mar. de do. et pcocel. sed nulla mēo. de resurre. Fe.2.6. et sabba. de 2me. Fe.3. de.s. marco. ⁊ mis. do. dicit in cap̄. in. 2. fer. ℭ Do.2. post 1 ℭ pa. de ser. do. Fe.2.4. ⁊.6. de fe. ⁊ ℟. dñr suo ordine cū mis. do. in. 2. fe. Fe.3.5. et sab. ō cōme. ℭ Do.2. p⁹ 2 ℭ pa. de ser. do. Fe.3.5. ⁊ sabba. de 2me. Fe.4. et.6. de fe. cum ℟. de scā ⁊.3. fe. et cum mis. do. in. 4. feria ℭ Do.2. post pas. de ser. do. Fe.2.3. ⁊ sab. de cōme. 3 ℭ Fe.5. de fe. cum ℟. de 3. fe. et cū mis. do. Fe.4. de.s. greg. Fe.6. ō.l. mar. ℭ Do.2. post pas. de ser. do. Fe. 4 ℭ 3.4. et.6. de comme. et mis. do. dicitur in cap̄. in do. ℭ Do.2. post pa. de ser. do. Ad.1. vel. q̄ erūt de cr.. ce 5 ℭ fiat solē. mēo. de do. sed nulla me. de resur. nec pces. Fe.2.6. et sabba. de 2me. ⁊ mis. do. dz in cap̄. Fe.5. de sancto greg. ℭ Do.2. post pas. de ser. do. Fer.2. ⁊ 4. 1 ℜ de fe. cum ℟. de.2. et.3. fe. cum milla do. in.2. feria. Fe.3. de annun. et solem. memo. de resurre. Fe.5.6. et sabbato de cōmemo. ℭ Do.5. post paschā de seruit. 2 ℜ do. feria.2. et.4. de feria cum ℟. de.2. et.3. feria. et cum milla do. in seqūda fe. Fe.3. 5. et sabba. de 2me. Fe.6. de sancto. ℭ Do.2. post pas. de seruitio domi. 1 ℜ Fe.2.4. et sabba. de comme. Fe.6. de feria cum ℟. de 3. fe. et cum mis. do. ℭ Do.5. post pas. de san. vitale. 4 ℜ memoria de dñica. ⁊ pcocel. tertium ℟. ad vno solo cantetur. Feria secunda. 3. ⁊ sabbato de commemo. Fe.5. de feria. cum ℟. de.5. feria cum milla dñicali. 5 ℜ ℭ Do.2. post pa. de ser. do. Fe.4.6.⁊ sab. de cōme. ⁊

Dñica.ij.post pascha.

miſ.do.dz in.cp̃.i.4.fr.fr.v.de.ſ.greg. ſo.mco.de reſur. ℂ Do.2.post oct.pal.de ſer.do.fr.2.4.8.6. de fr.cũ ℣.fr.ſuo ordine.ꝫ cũ miſ.do.in.2.fr.fr.3. v.et labda.de cõ. ℂ Do.2.p̃ paſ.de ſer.do.fr.2. et.6.de fr.cum ℣.de.2.et.4.fr.et cũ miſ.do.in.2. fr.fr.3.4.ꝫ ſab.de cõme. ℂ Do.2.post paſ.de ſer. do.2.del.crũt de.ſ.greorgio.ꝫ ſo.mco.de do.ꝫ reſur. fr.3.5.et.6.de cõme.ꝫ miſ.do.dz in pccl.in die ſancti marci. ℂ Do.2.post pa.dr ſer.do.fr.2.4.ꝫ ſab. de cõme.fr.6.de fr.cũ ℣.de.2.fr.ꝫ tum miſ.do. ℂ Do.2.post paſ.de.ſ.iobã.apoſtolo.fr.v.ꝫ ſab. de cõmemo.fr.4.de.ſ.Georgio.fr.6.de.ſ.marco ꝫ miſſa do.dicitur in cp̃.m.6.ferria.

℣Dominica.ij.poſt paſcha. Ad dñ. dica fiant ſicut in dominica precedente vſq; ad ãn.ſup ps. **Magnificat.** que erit ãn.

Dignus es domine deus noſter accipere gloriã et honorem et virtutem:quia tu creaſti omnia et propter voluntatem tuam erant ꝫ creata ſunt. ſalus deo noſtro qui ſedet ſuper thronum ꝫ agno alleluya. ps. **Magnificat.** Oratio.

DEus qui in filiu tui humilitate ia centem mundum erexiſti: fidelibus tuis perpetuam concede leticiam. vt quos perpetue mortis eripuiſti caſibus. gaudijs facias ſempiternis perfrui. Per eundem dominum. Sequentia ſit de ſcripta. In reditu de ſancta maria. añ. Aue regina celorum cum v. et Oratio. vt ſupra in octa. paſche ad primas veſperas. Ve ſequentes añe dicuntur vſq; ad aſcenſionem domini quando in introitu chori dicetur de ſancta maria ſeilicet añ. Alma redemptoris. añ. Aue regina añ. Anima mea. añ. Beata dei genitrix. ãn. Deſcendi in ortum. añ. Speciosa. et dicuntur per ordi.quibus dictis: reincipit ãn. Alma redemptoris. ſi neceſſe fuerit. v.ꝫ Oratio de ſupra in octauis paſche. Ad matutinas. Inuitatorium. Alleluya. Surrexit dominus vere. ps. **Venite.** et durat a duobus rectoribus chori: in capis ſericis albis. Hymnus. **Aurora lucis rutilat.** ſuper pſalmos. dicatur hec ſola antipho. Reſurrexit dominus. ps. **Beatus vir.** ps. **Quare fremuerunt** ps. **Domine quid multiplicati.** vſus. Surrexit dominus vere. Hec predicta ãn. cum ſuis ps. ꝫ v. dicatur omnibus dominicis diebus vſq; ad aſcenſionem domini: quando de dominica agitur. Lectio ſancti euãgelij ſecundum Johannem. x. capitu.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſũ paſtor bonus. Bonus paſtor: aiam ſuã ponit pro ouibus ſuis. Et reliqua. Omelia dñi gregorij pape. Auditis fratreſchariſſimi ex lectione euãgelica eruditionẽ veſtram: auditis et periculum noſtrum. Ecce enim is qui nõ ex accidẽti dono ſed eſſentialiter bonus eſt: dicit. Ego ſum paſtor bonus. Atq; eiuſdem bonitatis formam quam nos imitemur: adiungit dicens. Bonus paſtor: animam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Fecit quod monuit: oſtẽdit quod tulit. Bonus paſtor pro ouibus ſuis aiam ſuam poſuit: vt in ſacramẽto noſtro corpus ſuum ꝫ ſanguinem verteret. ꝫ oues quas redemerat carnis ſue alimento ſaciaret. ℣. Dignus es dñe accipere librũ et aperire ſignacula eius: quia occiſus es ꝫ redemiſti nos deo in ſanguine tuo alla. ℟. Feciſti eos nobis deo noſtro regnum et ſacerdotes. In ſan. Lectio ij.

OStenſa eſt nobis de conceptu mortis via quam ſequamur: appoſita eſt forma cui imprimamur. Primum nobis eſt exteriora noſtra miſericorditer ouibus eius impẽdere: poſtremũ vero ſi neceſſe ſit. etiam mortem noſtram pro eiſdem ouibus miniſtrare. A primo aũt hoc minimo: peruenitur ad poſtremum maius. Sed cum incomparabiliter longe ſit melior anima qua viuimus q̃ terrena ſubſtãtia quã exteris poſſidemus: q̃ non dat pro ouib⁹ ſubſtãtiã ſuã. quãdo pro his datur⁹ eſt aiã ſuam. Et ſunt nonnulli qui dum plus terrenã ſubſtantiam q̃ oues diligũt: merito nomen paſtoris perdunt. De quibus protinus ſubditur. Mercenarius aũt ꝫ qui non eſt paſtor cuius non ſunt oues propꝛie: videt lupum venientem ꝫ dimittit oues et fugit. Tu autem domine. Ant. Ego ſicut vitis fructificaui ſuauitatẽ odoris alla. Trãſite ad me oẽs qui concupiſcitis me. et a generationib⁹ meis adimplemini alla alla. ℣. Ego diligẽtes me diligo: ꝫ qui vigilauerint ad me inuenient me. Tranſite ad me. Lectio tertia.

Non pastor sed mercennarius vocatur: qui non pro amore intimo oues dñicas. sed ad tēpora les mercedes pascit. Mercennarius quippe est qui lucrū quidem pastoris tenet: sed lucra animarum non querit. Terrenis commodis inhiat: honore prelationis gaudet. Temporalibus lucris pascitur: impēsa sibi ab hominibus reuerentia letatur. Iste sunt etenim mercedes mercēnarij. vt pro eo q' in regimine laborat. hic quod querit inueniat: et ab hereditate gregis in posterum alienus existat. Vtrum vero pastor sit an mercennarius: cognosci veraciter non potest: si occasio necessitatis deest. Tranquilitatis enim plerūq; tempore ad gregis custodiam sicut verus pastor: sic etiam mercennarius stat Sed lupus veniens indicat: quo quisq; animo super gregis custodiam stabat. Tu aūt. ℟. Cum transiisset. bñ. in die pasche. ij. q̄ dicat a duob⁹ de superiori gradu in suppel. ad gradum chori: quādo de dñica agitur tantū. Ante lauō. ℣. In resurrectione tua christe. In lauō. dicitur hec sola ān. Angelus aut̄. ℘s. Dñs regnauit. et dicatur hac die q̄ duabus sequētibus dñicis: quando de dñica agit. Quando vero fit vltimo seruitium de dñica ante ascen. dñi: tunc oēs ant̄e. super lauō. dicūtur. vt in octauis pasche. Capitulum.

1.Pet.2. Christus passus est pro nobis. vobis relinquens exemplū vt sequamini vestigia eius. qui peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. Hym. Sermone blando. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. ān. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas et pro ouibus meis pono animam meā alla. ℘s Benedictus. Oratio Deus qui in filij tui. Memo. de resurrectiōe. bt̄s. Ad. j. ān Angelus aut̄. ℘s Deus in nomine. ℘s. Beati immaculati. ℘s Retribue. ān Ecce iam. ℘s Quicunq;. Ad. iij. et ad oēs alias horas ant̄e. Via. q̄ ℣. sicut in octa. pasche dicunt. Et sic fiat oibus dñicis vsq; ad ascē. dñi: qñ de dñica agit. Ad. iij. Cap. Christus passus est. ℭ Ad. vj. Capitulū.

1.Pet.2. Tradebat autem iudicanti se iniuste. qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum. cuius

liuore sanati sumus. ℭ Ad. ix. Capm.

1.pet.2. Erratis sicut oues errantes. sed cōuersi estis nunc ad pastorem q̄ episcopum animarum vestrarū. ℭ Ad secundas vesperas. ān alla. iij. ℘s. Dixit dominus. et ceteri psal. dominical. Cap. Christus passus est. Hymnus Ad cenā agni prouidi. ℣. Mane nobiscum domine. ān. Ego sum pastor bonus ego sum via et veritas ego sum pastor bonus: et cognoscomeas et cognoscunt me mee. alleluya alla. ℘s Magnificat. Oratio vt supra. ℭ Ite sequentes ān. dicuntur per ebdomā. super psal Magnif. et Benedictus. cum repetitione earūdē si necesse fuerit quando de feria agitur ān. Pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis alla. ān. Sicut nouit me pater et ego agnosco patrem: et animam meam pono pro ouibus meis alla. ān. Mercennarius est cuius non sunt oues proprie: videt lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues alla. ān. Alias oues habeo que non sunt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere et vocem meā audient: et fiet vnum ouile et vnus pastor alla. Quotidie p̄ hanc ebdo. q̄ p ebd̄. sequēnt dñr ℣. et Via. sicut in feriis precedentis ebdoma. ℭ Feria. ij. ebdomade secunde post octa pasche: ad matutinas. ℘s. Eraltabo. ℘s In te domine speraui. ℘s. Beati quorum. Lectio prima.

Vobis aūt dico ceteris qui thiatire estis: quicūq; nō habent doctrinā hāc. qui non cognouerūt altitudinē sathane quēadmodū dicūt: non mittā sup vos aliud pōdus. tamē id qō habetis tenete donec veniā. Et qui vicerit q̄ qui custodierit vsq; in finē opa mea: dabo illi potestatem sup gētes et reget illas in virga ferrea q̄ tāq̄ vas figuli cōfringent sicut et ego accepi a patre meo: et dabo illi stellā matutinā. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Lectio. ij.

Apoc.2. Et angelo ecclesie sardis scribe. Hec dicit qui habet septē spūs dei q̄ septē stellas. Scio opera tua: q̄ nomē habes q' viuas et mortuus es. Esto vigilās: et cōfirma cetera q̄ mortua erāt. Non enī inuenī opera tua plena: coram

deo meo. In mente ergo habe qualiter acceperis et audieris: et serua / et penitentiam age. Si ergo non vigilaueris: veniam ad te tanq̃ fur ⁊ nescies qua hora veniam ad te. Sed habes pauca nomina in sardis / qui non inquinauerunt vestimenta sua: et ambulabunt mecum in albis / quia digni sunt. Qui vicerit sic vestietur vestimentis albis / et non delebo nomen eius de libro vite: et confitebor nomen eius coram patre meo et coram angelis eius. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Lectio iij.

In angelo philadelphie ecclie scribe. Hec dicit sanctus et verus qui habet clauem dauid / qui aperit et nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. Scio opera tua. Ecce dedi coram te ostium apertũ quod nemo potest claudere. quia modicam habes virtutem et seruasti verbũ meum: et non negasti nomen meum. Ecce dabo tibi de synagoga sathane qui dicunt se iudeos esse et non sunt: sed mentiuntur. Ecce faciam illos vt veniant et adorent ante pedes tuos. et scient quia ego dilexi te: quoniam seruasti verbum patientie mee. Et ego te seruabo ab hora temptationis que ventura est in orbem vniuersum: tentare habitantes in terra. Ecce venio cito. Tene quod habes vt nemo accipiat coronam tuam. Qui vicerit faciam eum columnam in templo dei mei: et foras non egredietur amplius. Et scribam super eum nomen dei mei: et nomen ciuitatis dei mei noue hierusalẽ / que descendit de celo a deo meo / et nomẽ meum nouum. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs.

℣ Feria tertia. Lectio prima.

Apoc.3. In angelo laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amẽ testis fidelis ⁊ ver⁹: qui est principiũ creature dei. Scio opera tua: q̃ neq; frigidus es neq; calid⁹. Vtinã frigid⁹ esses aut calid⁹. sed q̃ tepidus es ⁊ nec frigidus nec calidus / incipiã te euomere ex ore meo / q̃ dicis q⁹ diues sum et locupletatus ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis q̃ tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ pauper et cecus et nudus. Suadeo tibi emere a me aurũ ignitum probatũ / vt locuples fias ⁊ vestimẽtis albis induaris ⁊ nõ appareat cõfusio nuditatis tue: et collyrio inunge oculos tuos vt videas. Ego quos amo arguo ⁊ castigo. Emulare ergo ⁊ penitentiã age. Ecce sto ad ostiũ ⁊ pulso. si quis audierit vocem meam ⁊ aperuerit ianuam: introibo ad illum ⁊ cenabo cum illo et ipse mecũ. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum patre meo in throno ei⁹. Qui habet aures audiat: qd spũs dicat ecclesijs. Ic.ij.

Apoc.4. Post hec vidi et ecce ostium apertũ in celo. Et vox prima quã audiui: tanq̃ tube loquẽtis mecũ / dicens. Ascende huc: ⁊ ostendam tibi que oportet fieri cito post hec. Statim fui in spiritu: ⁊ ecce sedes posita erat in celo / ⁊ supra sedẽ sedens. Et qui sedebat: similis erat aspectui lapidis taspidis et sardini. Et iris erat i circuitu sedis: similis visioni smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor / et super thronos viginti quatuor seniores sedẽtes circũamicti vestimẽtis albis: ⁊ in capitibus eorũ coronc auree. Et de throno procedũt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua. Et septẽ lãpades ardentes ante thronũ: que sunt septẽ spiritus dei. Et in conspectu sedis tanq̃ mare vitreũ simile cristallo: ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis ante et retro. Lectio iij.

Et animal primum: simile leoni. Et secundum animal: simile vitulo. et tertium animal: habens faciẽ quasi hominis. Et quartum animal: simile aquile volanti. Et quatuor animalia singula eorum habebant alas senas: et in circuitu ⁊ intus plena sunt oculis. Et requiem non habebant die ac nocte dicentia. Sanctus. sanctus. sanctus. dñs deus omnipotens: qui erat et qui est ⁊ qui venturus est. Et cum darent illa quatuor animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum viuenti in secula seculorũ: procidebant viginti quatuor seniores ante sedẽtẽ in throno: ⁊ adorabant viuentem in secula seculor/ et mittebant coronas suas ante thronũ dicentes. Dignus es domine deus no-

ster accipere gloziam et honozem et virtutem: quia tu creasti omnia et propter voluntatem tuam erant et creata sunt. Tu autem. ℭ Feria.iij. Lectio.j.

Apoca.j.

VIdi in dertera sedentis super thronum libz̃ scriptũ intus et foris: signatum sigillis septem. Et vidi angelum fortem: clamãtẽ voce magna. Quis est dignus aperire libzum et soluere signacula ei9? Et nemo poterat neq; in celo neq; in terra neq; subtus terram aperire libzum: neq; respicere illum. Et ego flebam multum. quia nemo dignus inuentus est aperire libzum nec videre eũ. Et vnus de seniozibus dirit michi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid/aperire libzum & soluere septẽ signacula eius. Tu autem. Lectio.ij.

ET vidi/et ecce in medio throni et quatuoz animalium et in medio seniozum agnum stantem tãq; occisum habentem coznua septem & oculos septẽ qui sunt septem spiritus dei missi in omnem terram. Et venit et accepit de dertera sedentis in throno libzum. Et cum aperuisset libzum: quatuoz animalia et vigintiquatuoz seniozes ceciderunt coram agno. habentes singuli citharas & phialas aureas plenas odozamentoz̃ que sunt oz̃ationes sanctozum. Et cantabant canticum nouum dicentes. Dignus es dñe de9 accipere libzum. & soluere signacula eius/quoniam occisus es & redemisti nos deo in sanguine tuo. ex oi tribu et lingua et populo et natione: & fecisti nos deo nostro regnum et sacerdotes. et regnabimus super terram. ℣. iij.

ET vidi et audiui vocem angelorum multoz̃ in circuitu throni et animalium et seniozum: et erat numerus eoz̃ milia miliũ voce magna dicentium. Dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem & diuinitatem & sapientiam: & foztitudinem et honozem & gloziã & benedictionẽ. Et omnem creaturã que in celo est & que super terrã & subtꝰ terrã et in mari & que in eo sunt: oẽs audiui dicentes. sedenti in throno et agno. Ben-

Benedictio et honoz & glozia & potestas in secula seculoz̃. Et quatuoz animalia dicebant amen. Et vigintiquatuoz seniozes ceciderunt in facies suas: et adorauerũt viuentem in secula seculoz̃. Tu autẽ. Si vero aliquod festiuum commemoratio in aliqua predictarũ feriarum contigerit vnde fieri debeat seruitium/deinceps nõ ozdo seruetur feria. sed psal.

℣ Do.3.post pas.de ser.do. Ad.1.ve.fiat pcess.ad mã, & ad.2.ve.fiat méo.de resur.Fe.2.& 6.de fe.cũ ℣. de 2.& 4.fe.cum mis.do.in.2.fe.Fe.3.5.et sab.de cõme. ℣ Do.3.post pas.de.1.geoz. Ad.1.ve.fiat sol. méo.de do.& pcess.ad matu.& ad.2.ve.fiat so.méo. de do.et de resur.Fe.2.de fe.cũ ℣.de. 4.fe.et cum missa do.Fe.4.5.et sab.de 2me.Fe.6.de.1.Cap. Beatus vir qui in ia. ℣ Do.3.post pas.de do.2.ve. crũt de apls: & so.me.de do.et de resur.Fe.3.5.& 6 de 2me.& mis.do.ỹ in cp̃.in.3.fe. ℣ Do.3.post pas. de.1.iohã.de beuerlaco epo & cf.ola de cõi.ad.1.ve. méo.de aplo: de do.et pcess.ad mat.et ad.2.ve. fiat méo.de do.et de resur.Fe.3.5.et sab.de cõme.Fe.2. de fe.cũ ℣.de.2.fe.& cũ mis.do.et ℣.de.3.et 4.fe. pretermittantur. ℣ Do.3.post pas.de ser.do. Fe.2. et.4.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe.et ℣.de.4.fe pretermittañ cũ mis.do.in.2.fe.Fe.3.5.& sab.de cõmme. ℣ Do.3.post pas.de ser.do.Fe.2.de fe.cũ ℣. de.4. fe.et cũ mis.do.Fe.4.5.et.6.de cõ ℣ Do.3.p9 pas. de ser.do.Ad.1.ve.q̃ crũt de fes.fiat so.méo.de do.& pcess.Ad.2.ve.que crũt de.1.marco.fiat solen. me. de do.& de resur.Fe.3.de fe.cũ ℣.de.4.fe.& cũ mis. do.Fe.4.6.et sab.de cõme. ℣ Do.3.post pas. de fe. apsoz̃. Ad.1.ve.solen.me.de do.et pcess.Fe.2.4.& 5.de cõme. Missa do.ỹ in cp̃.in.2.fe.& ℣.de.4.fe. pretermittantur. ℣ Do.3.post pa.de ser.do.Fe.2. de fe.cũ ℣.de.2.fe.cũ mis.do.Fe.4.6.& sab.de cõme.et ℣.de.3.et.4.fe.pretermittañ. ℣ Do.3. post pas.de ser.do.Fe.2.et.6.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe.cũ mis.do.in.2.fe.et ℣.de.4. fe.pretermittañ. Fe.3. 4.et sab.de cõme. ℣ Do.3.post pas.de ser.do.Fe.3. 5.et sab.de cõ.Fe.4.de fe.cũ ℣.de eadẽ fe cũ mis. do. ℣ Do.3.post pas.de.1.marco.Ad.1.ve.fiat solẽ. méo.de do.et pcess.ad ma.Ad.2.ve.fiat sol.me de do.& de resur.Fe.2.de fe.cũ ℣.de.4.fe.cũ mis.do. Fe.3.5.et.6.de cõ ℣ Do.3.post pas.de ser.do. Ad.1 ve.que crunt de apls fiat so.me.de do.et pcess.ad matu.méo.de resur.Ad.2.ve.fiat so.méo.de mar. de do.et pcess.sed nulla me.de resur.Fe.3.4.& sab. de cõme.et ℣.de.4.fe.pretermittantur.& mis.do. ỹ in cp̃ ℣ Do.3.post pas.de ser.do.Fe.3.de.1.geoz. Fe.5.6.et sab.de cõme.& mis.do.ỹ in cp̃.in.2.fe.et ola ℣.fe.pretermittañ ℣ Do.3 post pas.de ser.do. Fe.2.et.5.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe.cũ mis.do.in.2. fe.Fe.3.6.et sab.de cõme.& ℣.de.4.fe.pretermit. in.5 fe.dñr.cpla & cuãg.dr.4.fe. ℣ Do.3.post pa. de ser.do.Fe.2.& 4.de fe.cũ ℣.de.2.& 3.fe.cũ mis. do.in.2.fe.Fe.5.6.et sab.de cõme. ℣ Do.3.post pr. de ser.do.et méo.de sctõ. et pcess.Fe.2.de fe.cũ ℣. de.4.fe.et cũ mis.do.in.2.fe.Fe.3.4.et.6.de cõme. ℣ Do.3.post pas.de seruitio do. Ad.1.vesperas que crunt de sancto marco fiat solemnis memoria

de do.ꝛ pcel. fe.2. de fe.cū ℣. de 4 fe.ꝛ cū mil.do. fe 4.5.ꝛ lab. de cō me. ℣ Do.3.post pal. de cruce. Ad 1. vcē. fiat solē. méo. de marty.ꝛ de do.ꝛ pcel. sed nulla fiat méo. de relur fe.2 de fe.cū ℣. de. 4. fe.cū mil. do. fef. 3.6.ꝛ lab de cōme. ℣ Do.3.post pa. de scr. do. fe.2.ꝛ.4 de f .cū ℣. de.2.ꝛ.3 fe cū mil.do.in.2.fe. fe.5.6.et labba. de cōme.ꝛ ℣. de 4 fe.pcterm ttantur. ℣ Do. 3. post pa de scr. do. fe.3.5.ꝛ labb a. de cōme. fe. 4.ꝛ.6. de fe. cum ℣. de.2.ꝛ.3.fe:cū mil.do.in 4.fe. ℣ Do.3.post pal. de scr.do. fe.2.3.ꝛ labba. de cōme. fe 5. de fe. cum ℣. de.4 fe.cū milla do. ℣ Do.3.post p a. de scr do. fe. 3 4.ꝛ.6 de cōme.ꝛ ℣ de.4. fe.pcetermittantur: ꝛ mil. do. dr in cp. in.2.fe. ℣ Do.3. post pal. de scr. do. Ad 1. vcl. que erunt de .f. cruce fiat solem. méo. de do. nulla pcel. nec vlla méo. de relur. fef.2. de fe.cum ℣. de.3.fe.ꝛ cū mil.do ℣ de. 4. fe. pcetermittant. fe.5.6.ꝛ lab. de cō me. ℣ Do.3.post pal. de scr.do. fe.2.de marty. fe.3.de .f. marco. fef. 4. de fe.cū ℣. de.2.fe. cum mil.do.ꝛ ℣. de.3.ꝛ 4 fe. pcetermittant. fe.5.6.ꝛ lab. de cōme. ℣ Do.3 post pa. de scr. do.ꝛ memo. de marty.ꝛ de relur. fe.2.ꝛ 4. de fe.cū ℣. de.2.ꝛ.4. fe.cū mil. do m.2.fe fe.3.5. ꝛ lab. de cōme. ℣ Do.3. post pal. de scr. do. fe.2.4. ꝛ labba. de cōme. fe.6. de fe.cū ℣. de.4. fe. et cum mil.do. ℣ Do.3.post pal. de .f. vitale memo. de do.ꝛ pcel. ad matu. 3. ℣. cātetur ab vno solo. fe.2.3. et labba. de cōme. fe.5. de fe.cū ℣. de.4. fe. et cū mil. do. ℣ Do.3.post pal. de scr. do. fe 4.5.ꝛ lab. de cō me. Mil. do. dr in cp in 4. fe.ꝛ ℣. de. 4 fe. pcetermittatur. ℣ Do.3. post pa. de scr. do. memo. de marty.ꝛ pcel. In lauds ofa dicuntur ad pcel. ante missam. Scoit angelus cū. ℣. fe. 2.ꝛ.4. de fe. cū ℣. de.2.ꝛ.3 fe. cū mil. do.in.2.fe.ꝛ fe.3. de scō martyo. fe.5.6.ꝛ lab. de cōme.ꝛ ℣. de. 4 fe. pcetermittant. ℣ Do.3. post pa. de scr. do.ꝛ pcel. fe. 2.ꝛ.4. De fe.cum ℣. de.2.ꝛ.3 fe.cū mil. do in.2 fe. fef. 3. 5.ꝛ lab. de cōme. ℣ Do.3. post pal. de scr. oo. fe. 3. 5.ꝛ.6. de cōme.ꝛ mil. do. dicat in cp. in.3 fe. ℣ Do. 3. post pal. de scr. do. f .ꝛ.6.ꝛ labba. de cōme. fef. 4. de fe cum. ℣. de cadē fe.ꝛ cū mil. do. ℣ Do. 3. post pal. de apostolo. Memo. de do.ꝛ pcel. Ad 2. vcē. que erunt de .f. iohan. beuerlaco: fiat solem. memo. de apostolo. de do.ꝛ de resurrectio. fe. 3. 4. et labba. de cōme. fe. 6. de fe. cū ℣. de. 3 fe.ꝛ cū mil. dom. et ℣. de 4 fe. pcetermittatur. ℣ Do.3. post pal. de do. fe. 2. et. 4. de fest. cum ℣. de. 3. fe. et de 4. cum mil. do. in. 2. fe. fe. 3.5. et. 6. de commemo.

℣ Dominica tertia. Ad primas vespe tas omnia fiant sicut in octa. pasche: vsq; ad ān. super psal. Magnificat. que erit ana. Ego sum alpha et oo / primus et nouissimus stella matutina: ego clauis dauid alleluya. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui errantibus vt in viam possint redire iusticie / veritatis tue lumen ostendis: da cunctis qui christiana professione censentur. et illa respuere que huic inimica sunt nomini / et ea que sunt apta sectari. Per dominum nostrū. Secretio fiat vt supra. In reuerendo vt supra. in. ij. dominica post pascha videlicet de sancta maria: dicitur vna de supranotatis aliis per ordinem. Ad matutinas. Inuitatorium. hymnus / antiphone / ps. et ỽ. vt supra in prima dominica precedenti.

Secundum Johannem. xvj. cap.

IN illo tempore, Dixit iesus discipulis suis. Modicum et iam non videbitis me / et iterum modicū et videbitis me: qz vado ad patrē. Et reliqua Omelia venerabilis bede presbyteri.

LEcta domini ac saluatoris nostri promissa fratres charissimi. tero cordis auditu percipere debemus / sedulaq; intentione persistere: quatenus ad hec contingere mereamur. Quid est enim quod meritolętus audiatur. q̄ peruenire posse ad gaudium quod nūq̄ possit auferri: Notandum autem q̄ tota lectionis huius euangelice series illis conuenit: qui cā presentes audierūt a domino. Pars autem illius etiam nobis qui post passionem et resurrectionem dominicam ad fidem venimus: aptissime congruit. quod ergo ait. Modicum ꝛ iam non videbitis me / et iterum modicū et videbitis me quia vado ad patrem: ad eos specialiter pertinet / qui eius discipulatui predicantis in carne adherere et post tristiciam passionis visa resurrectione et ascensione eius letificari meruerunt.

Reta sicut in dñica precedēn. Lectio.ij.

NAm quia hec illa qua tradebatur nocte locutus est: modicum erat / id est eiusdem noctis et diei sequentis tempus vsq; ad horam qua illum non videre inciperent. Tentus enim nocte illa a iudeis et in crastino crucifixus: cum sero factum esset depositus est de cruce. et intra septa sepulchri ab humanis seclusus obtutibus. Et iterum modicum erat vsq; dum illum viderent. Resurrexit enim tertia die: et apparuit eis in multis argumentis per

dies quadraginta. Quare autem modi cum ellet⁊ non viderent eum /et iterum modicum et videretis eum annectit causam dicens. quia vado ad patrem. Acsi aperte dicat. Ideo post modicum a vestris aspectibus in monumēti claustris abscondor/et iterum post modicum a destructo mortis imperio vobis videndus appareo: quia tempus est vt expleta dispensatione assumpte mortalitatis: cū resurrectionis triumpho iam reuertar ad patrem. Lectio tertia.

POtest et aliter intelligi quod ait. modicum et iā non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me. Modicum quippe tempus erat futurū quo eum non viderent: illud scilicet triduum quo erat quieturus in monumento. Et iterum modicum erat futurum quo viderent eum: illi videlicet quadraginta dies in quibus eis post passionem suam sepius vsq; ad tempus ascēsionis apparuit. Quod autem subiunxit. quia vado ad patrem: iuxta hūc sēsum ad illud specialiter respicit quod premisit/et iterū modicum et videbitis me. Acsi aperte diceret. Propterea me resuscitatum a mortuis/modico tempore videbitis: q̄ non semper in terra corporaliter mansurus. sed p humanitatē quā assumpsi. iā sum ascensurus in celū. Ad lau. Cap.

1. Petri. 2. OBsecro vos tanq̄ aduenas⁊ peregrinos abstinere vos a carnalib⁹ desideriis que militant aduersus aiam. Hym. Sermone blādo. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. ℟. Modicum⁊ non videbitis me dicit dñs: iterum modicū et videbitis me quia vado ad patrē alla alla. ℘s. Benedic. Ofo. Deus qui errantibus. Ad iij. capm. Obsecro vos.

¶ Ad sertam. Capitulum. j. Petri. ij.

1. Pet. 2. SUbiecti estote omni humane creature propter deū: siue regi quasi precellenti: siue ducibus tanq̄ ab eo missis ad vindictam malefactorum/ laudē vero bonorum. ¶ Ad nonā. Capitulum

1. Pet. 4. VOluntas dei est vt benefacientes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. ¶ Ad ij. vel. ℟n. Alleluya. ij ℘s. Dirit domin⁹. vtō. octa. pas. Cap. Obsecro vos. hym⁹.

Ad tenam agni. ℣. Mane nobiscum dñe. ℟n. Quid est hoc quod dicit modicū alleluya: nescimus quid loquit alla. ℘s. Magū. Ofo. Deus qui errātib⁹. ¶ Hec sequē. añe dñr p cibo. sup psal. Vñdet Magni cū repetitione earūdē si necesse fuerit cū de fe. agit. ℟n. Amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus autem gaudebit vos autem contristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudium alleluya. ℟n. Tristicia implebit cor vestrū: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis alleluya alleluya. ℟n. Iterum autem videbo vos⁊ gaudebit cor vestrum⁊ gaudium vestrum nemo tollet a vobis alleluya. ¶ Feria. ij. Lectio. j.

Apoca. 6. ET vidi q̄ aperuisset agnus vnum de septē sigillis: et audiui vnum de quatuor animalibus dicens tāq̄ vocem tonitrui. Veni⁊ vide. Et vidi Et ecce equus albus/et qui sedebat super illū habebat arcū: et data est ei corona et egressus est vincens vt vinceret. Et cū aperuisset sigillū secundū: audiui secundū animal dicens. Veni⁊ vide. Et exiuit alius equus rufus. et qui sedebat super eū datum est ei vt sumeret pacē de terra: et vt inuicem se interficiāt⁊ datus est ei gladius magnus. Et.

ET cum aperuisset sigillum tertium: audiui tertium animal dicēs Veni⁊ vide. Et ecce equus niger: et qui sedebat super eū habebat stateram in manu eius. Et audiui tanq̄ vocem in medio quatuor animalium dicētem. Bilibris tritici denario vno. et tres bilibres ordei denario vno: et vinum et oleum ne leseris. Et cum aperuisset sigillum quartum: audiui vocem quarti animalis dicentis. Veni et vide. Et ecce equus pallidus: et qui sedebat super eum nomen illius mors/et infernus sequebatur eum. Et data est illi potestas super quatuor partes terre. interficere gladio⁊ fame⁊ morte: et bestijs terre. Tu autē. Lec. iij.

ET cum aperuisset sigillum quintū: vidi subtus altare animas interfectorū propter verbū dei⁊ propter testimoniū qd̄ habebāt: et clamabant voce magna dicētes. Vsq; quo dñe sctūs⁊ verus nō iudicas⁊ nō vindicas sāguinē nostrū de his q̄ habitāt i terra. Et date sūt

eis singulis stole albe: et dictum est illis vt requiescerēt adhuc tempus modicū: donec impleatur numerus conseruoꝝ eoꝝ ⁊ fratrum eoꝝ qui interficiēdi sūt sicut illi. ℭ Feria.iij. Lectio prima.

Et vidi cū aperuisset sigillū sextum: ⁊ ecce terremotus factus est magnus. Et sol factꝰ est niger sicut saccꝰ cilicinus. ⁊ luna facta est sicut sanguis: ⁊ stelle cecidērūt super terrā sicut ficus emittit grossos suos cū a vento magno mouetur. Et celum recessit sicut liber involutus: ⁊ omnis mons et insule de locis suis mote sunt. Et oēs reges terre ⁊ principes ⁊ tribuni et diuites ⁊ fortes ⁊ oīs seruus ⁊ liber absconderūt se in spelūcis ⁊ petris montiū: ⁊ dicūt montib⁹ ⁊ petris. Cadite super nos ⁊ abscondite nos a facie sedentis super thronū: ⁊ ab ira agni quīa venit dies magnꝰ ire ipsoꝝ. Et quis poterit stare? Tu aūt. Lectio secunda.

Post hec vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulos terre tenentes quatuor ventos terre ne flaret super terram neq; super mare neq; in vllam arborē. Et vidi alterum angelū ascendentē ab ortu solis habentē signū dei viui: et clamauit voce magna quatuor angelis ꝗbus datū est nocere terre et mari dicēs. Nolite nocere terre et mari neq; arboribꝰ: quoadusq; signemꝰ seruos dei nostri in frontib⁹ eoꝝ. Lec. iij.

Et audiui numerū signatoꝝ centū quadraginta quatuor milia signati: ex omni tribu filioꝝ israel: Ex tribu iuda: duodecim milia signati. Ex tribu ruben: duodecim milia signati. Ex tribu gad: duodecim milia signati. Ex tribu aser: duodecim milia signati. Ex tribu neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu manasse: duodecim milia signati. Ex tribu symeon: duodecim milia signati. Ex tribu leui: duodecim milia signati. Ex tribu yssachar: duodecim milia signati. Ex tribu zabulō: duodecim milia signati. Ex tribu ioseph: duodecim milia signati. Ex tribu beniamin: duodecim milia signati.

ℭ Feria.iiij. Lectio prima.

Post hec vidi turbā magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnib⁹ gētibus ⁊ tribubus ⁊ populis ⁊ linguis stātes ante thronū ⁊ in cōspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in manib⁹ eoꝝ: ⁊ clamabāt voce magna dicētes. Salus deo nostro qui sedet sup thronū ⁊ agno. Et oēs angeli stabant in circuitu throni ⁊ seniorū ⁊ quatuor animaliū: ⁊ ceciderūt in cōspectu throni in facies suas et adorauerūt deū dicētes amen. Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapiētia ⁊ gratiarum actio honor ⁊ virtꝰ et fortitudo deo nostro in secula seculoꝝ amē. Tu. Lec.iij.

Et respondit vnus de senioribꝰ dicens michi. Hi qui amicti sūt stolis albis qui sunt ⁊ vnde venerunt? Et dixi illi. Dñe mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt q̄ venerūt de tribulatione magna ⁊ lauerunt stolas suas ⁊ dealbauerunt eas in sāguine agni. Ideo sūt ante thronū dei: ⁊ seruiunt ei die ac nocte in templo eius: ⁊ qui sedet in throno habitat super illos. Nō esuriēt neq; sitiēt amplius neq; cadet super illos sol neq; vllus estus: quīa agnus q̄ in medio throni est regetit illos et deducet eos ad vite fōtes aquar. Et absterget dñs oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. Tu autem. Lectio tercia.

Et cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in celo quasi media hora. Et vidi septē angelos stantes in conspectu dei: ⁊ date sunt illis septem tube. Et alius angelus venit et stetit ante altare habens thuribulum aureū: et data sunt illi incensa multa vt daret de orationibus sanctoꝝ oim super altare aureum quod est ante thronum. Et ascendit fumus incensoꝝ de orationibus sanctoꝝ: de manu angeli coram deo. Et accepit angelus thuribulum et implenit illud de igne altaris et misit in terram: ⁊ facta sunt tonitrua et voces et fulgura et terremotus magnus. et septem angeli qui habebāt septem tubas: preparauerūt se vt tubā canerent. Tu autem domine.

ℭ Do.4. post pal. de.ſ. geor. inferi⁹. duß. Ad.1. vñ. fiat ſolē. inc. de do.4 ꝓcel. ⁊ fiat mēo. de do.4 dett ſur. ad matu. ⁊ ad.2. vñ. Fe.2. de ſt. cū R. de cab ſt.

a ℟ a cũ mis.do.fe.4.5.et sab.de cõme. ℣ Do.4.post pa.de do.2.vel.erunt de aplis.et solẽ.memo.de do. et de resur.fe.3.5.et.6.de com.et mis.do.ꝺ̃ in cap. 1 ℟ in.3 fe.et ℣.de.3.et.4.fe.pretermittãt. ℣ Do.4. post pal.de.s.iohanne beuerlaco epo et cõfes.ola de cõi.ad.i.vespe.fiat me.de apło de do.et pcel.ad ma tu.fiat méo.de do.et de resur.fe.2.de fe.cũ ℣.de ea 4 ℟ de fe.cũ mis.do.fe.3.5.a sab.de com. ℣ Do.4.post pal.de do.et pcel.fe.2.a.4.de fe.cũ ℣.de.2.et.3. fe.cum mis.do.in.2.fe.fe.3.5.et sabba.de comme. 1 ℟ ℣ Do.4.post pal.de do.fe.2.de fe.cum mis.do. fe.3.4 et sab.de comme.fe.6.de.s.aug. Ad.i.vel. fiat méo.de.s.aldelmo cũ ãn. Aut perpetua matoz 1 ℬ ℣ Do.4.post pal.de do. Ad.i.ve.ḣ erũt de.s.geoz. fiat sol.me.de do.a pcel. In.l.oés ãe. ꝺ̃r ad pcel. ante mis. Sedit ãgelus cũ ꝺ̃. Ista do.carebit otris qꝫ vel. Ad.2.vel.fiat solen.memo.de do.et de resur. fe.4.6.et sab.de cõme.fe.3.de fe.cũ ℣.de.2. fe.et 2 ℬ cũ mis.do. ℣ Do.4.post pal.de aplis.et solẽ.méo. de do.et pcel. Ad.2.vel.fiat solẽ.memo. de do.et de resurre.fe.2.4.et.5.de cõ.a mis.do.ꝺ̃ in cp.in.2. 1 ℬ fe. ℣ Do.4.post pal.de do.ad.i.vespe.méo.de sctõ ioh.a pcel.fe.2.de fe.cũ ℣.de cade fe.cũ mis. do. 4 ℬ fe.4.6.et sab.de cõ. ℣ Do.4.post pal.de do.fe. 2.et.6.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe.cũ mis.do.in.2.feria 1 ℬ fe.3.4.et sabba.de comme. ℣ Do.4.post pal.de do.fe.2.3. et sab.de comme.fe.6.de fe.cũ ℣.de.2 1 ℭ fe.3cũ milla do. ℣ Do.4.post pal.de.s.mar. Ad.i. vesꝑ.fiat so.me.de do.et pcel.ad matu.et ad.2.ve. 2 ℭ solen.memo.de do.et de resurre.fe.2.de fe.cũ ℣. de.2.fe.et cum mis.do.fe.3.5.a.6.de cõ. ℣ Do.4. post pal.de do.ad.i.vel.ꝙ erũt de aplis:fiat sol.me. de do.et pcel. Ad matu.méo.de resur.ad.2.vespe. so.me.de mar.de do.a pcel.nulla fiat méo.de resur. fe.3.4.et sab.de cõme.et mis.do.ꝺ̃ in cp.in.3.fe. 1 ℭ ℣ Do.4.post pal.de ser.do.fe.3.5.et sab.de cme. 4 ℭ fe.6.de fe.cũ ℣.de 2.fe.cũ mil.do. ℣ Do.4.pꝰ pa. de do.fe.2.et.5.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe.cũ mis.do. 1 ℭ in.2.fe.fe.3.6.et sab.de cõme. ℣ Do.4.post pal.ꝺ̃ do.fe.2.5.et sab.de cõ.cũ mis.do.in cp.in.2.feria. 1 ℗ ℣ Do.4.post pa.de do.méo.de sctõ et de resur.fe. 2.3.et.4 de cõ.fe.6.de fe.cũ ℣.de.2.fe.et cũ milla 2 ℗ do. ℣ Do.4.post pal.de do. Ad.i.ve.ꝙ erunt de.s. marco.fiat solẽ.méo.de do.a pcel.in tau. oés afic. fe.2.de fe.cũ ℣.de.2.fe.et cũ mis.do.fe.4.5.a sab 1 ℗ ba.de cõme. ℣ Do.4.post pal.de cruce: et sol.me. de mar.de do.et pcel.nulla fiat méo.de resurre. fe.2.de fe.cũ ℣.de.2.fe.et cum mis.do.fe.3.6. et 4 ℗ sab.de cõ. ℣ Do.4.post pal.de do.méo.de mar.et 1 ℗ pcel.fe.2.a.4.de fe.cũ ℣.de.2.a.3.fe.cũ mis.do. l.2.fe.fe.5.6.et sab.de cõ. ℣ Do.4.pꝰ pa.de do.et 1 ℭ pcel.fe.2.a.4.de fe.cũ ℣.de.2.a.3.fe.cũ mis.do. l.2.fe.fe.5.9.a sab.de cõ. ℣ Do.4 post pal.de do. ad.i.vñ.fiat pcel.fe.2.3.et sab.de cõ.fe.5.de fe.cũ 2 ℭ ℣.de.2.fe.cũ mis.do. ℣ Do.4.post pal.de do.ad.i. vñ.fiat pcel.fe.3.4.16.ꝺ̃ cõ.a mis.do.ꝺ̃ i cp.in.3 1 ℭ fe. ℣ Do.4.post pal.de do.ad.i.ve.ꝙ erũt de cruce fiat so.méo.de do.sed nulla pcel.fe.2.de fe.cũ ℣. de cade fe.et cũ mis.do.fe.5.6.et sab.de cõmemo. 4 ℭ ℣ Do.4.post pal.de do.ad.i.vespe.fiat pce.fe.3. 5.et sab.de cõme.fe.4.et.6.de fe.cũ ℣.de.2.et.3. 1 ℭ fe.cũ mis.do.in.4.fe. ℣ Do.4.post pal.de do.2. vñ.erũt de.s.ounstano.et memo.de.s.potentiana. de do.et de resur.fe.4.et.6.de fe.cũ ℣.de.2.et.3 fe.cũ mis.do.in.4.fe.fe.3.5.et sab.de commemo. ℣ Do.4.post pal.de do.et pcel.fe.2.6.et sab.de cõme.fe.4.de fe.cũ ℣.de.2.fe.cũ mis.do. ℣ Do. 1 ℜ 4.post pal.de.s.vitale.méo.de do.et pcel.3.℣.ad 2 ℜ vno solo cãtetur.fe.2.3.et sab.de cõme.fe.5.de fe. cũ ℣.de.2.fe.cum mis.do. ℣ Do.4.post pa.de do. 1 ℜ a pcel.fe.4.5.a sab.de cõme.a mis.do.ꝺ̃ in cp. in.6.fe. ℣ Do.4.post pal.de do.et méo.ꝺ̃ mar.et 4 ℜ pcel.fe.2.4.et.6.de fe.cũ ℣.de.2.3.et.4.fe.et cũ mis.do.in.2.fe.fe.3.5.et sab.de cõ. ℣ Do.4.post 1 ℜ pal.de.s.dũstano:méo.de.s.potẽtiana.de do.a pce cel.3.℣.ad vno solo cantet.fe.2.et.4.de fe.cũ ℣. de.2.et.3.fe.cum mis.do.in.2.fe.fe.3.5.et.6.de cõ. ℣ Do.4.post pal.de do.Ad.i.ve. pcell.ad matut. 1 ♂ méo.de resurre.2.ve.erũt de.s.geoz.et sol. memo. de do.a resur.fe.3.5.a6.de cõ.et mis.do.ꝺ̃ in cap. 1 ♂ in.3.fe. ℣ Do.4. post pal.de do.et pcel.fe 2.6.et sab.de cõ.fe.4.de fe.cũ ℣.de.2.fe.et cũ mis. do. 1 ♂ ℣ Do.4. post pal.de sctõ iohã.apło.et méo.de do. et pcel.fe.3.6 et sab.de cõme.fe.4.de fe.cũ ℣.de 4 ♂ 2.fe.a cũ mis.do. ℣ Do.4.post pal.de do.et pcel.fe 2.et.4.de fe.cũ ℣.de.2.et.3.fe. et cũ mis. do. in.2. 1 ♂ fe.fe.3.5.a.6.de com. ℣ Do 4. post pal.de do. et pcel.fe.2.de fe.cũ ℣.de eadem fe.et cum mis. do. fe.3.4.et.5.de commemoratione.

℣Dñica.iij. Ad primas ve.omnia fiãt sicut in octa.pas. vsq; ad ãn.super psal. **Magnificat.** quę erit ãn. ℣ agna et mirabilia opera tua domine deus omnipotens iuste et vere vie tue rex seculoꝝ.quis non timebit te dñe et magnificabit nomen tuum:quia tu solus pius quoniam omnes gentes venient et adorabunt in conspectu tuo quoniam iudicia tua iusta sunt alleluya. ℟s **Magnificat.** Oratio.

DEus qui fidelium mentes vnius efficis voluntatis.da populis tuis id amare quod precipis:id desiderare qꝺ promittis:vt inter mundanas varietates/ibi nostra fixa sunt corda.vbi vera sunt gaudia.Per dominum nostrum.

℣Processio fiat ves. In redeundo de sancta maria dicatur vna de supranotatis aiis.per ordinem. Ad matu. Inuitato. Hymn. ascendit. ℟. v. vt supra in dñica.ij. post pascha. Secundum Johannem. cxl.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis.Vado ad eum qui me misit:et nemo ex vobis interrogat me quo vadis.Et reliqua. Omelia venerabilis de de presbyteri. Sicut ex lectione eua 6 fabr. 14.

gelica audiuim⁹ fratres charissimi dominus ac redemptor noster imminente suę passionis articulo discipulis ꝙ gloriam ascensionis qua ipse post mortem et resurrectionem erat glorificandus: ꝙ aduentum spiritus sancti quo illi erant illustrandi patefecit. Quatinus instante hora passionis eiusdem munus pro illius morte dolerēt. quem post mortē sublimandum ad celum nō dubitarent: minus de sua desolatione trepidarent. qui abeūte licet domino spiritus sancti gratia consolandos se esse sperarent. ℟.

Si oblitus fuero tui alleluya obliuiscatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis si non meminero tui alla alla. ℣ Super flumina babylonis illic sedim⁹ et fleuimus: dum recordare mur tui syon. Adhereat. Lectio secunda.

QUado (inquit) ad eum qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Acsi aperte dicat. Reuertor ascendendo ad eū q̄ me incarnari cōstituit. ꝙ tāta tāq̄ manifesta erit eiusdē ascensionis claritas: vt nemini vestrū opus sit interrogare quo vadam. videntibus cunctis quia ad celos pergā. Bene autem cū de ascēsione sua diriget vado ad eum qui me misit / addidit. et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Superius namq̄ cū de sua passione protestaretur dicens / quo ego vado vos nō potestis venire: interrogauit eum petrus ꝙ aut. Dñe quo vadis. Responsūq̄ est ei. Quo ego vado non potes me modo sequi: sequeris autē postea. Quia nimirū passionis mortisq̄ mysterium nec dum intelligere. nedū poterant imitari: maiestatem vero ascensionis statim vt videre cognouerūt. totisq̄ animi votis vt sequi mererētur optabāt. Tu. ℟.

Viderunt te aque deus viderunt te aque et timuerunt. Multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes alleluya alla alla. ℣ Illuxerūt coruscationes tue orbi terre cōmota est et cōtremuit terra. Multitudo. Lectio tertia.

Sed quia hec locutus sum vobis: tristicia implebit cor vestrū. Sciebat dñs ipse quid hec sua verba in discipulorum cordibus agerent: q̄ videlicet tristiciā magis de abscessu suo quo eos deserere / ꝙ de ascensu suo quo patrem peteret / letitiam generarent. Unde benigne consolando subiungit. Sed ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadam. Expedit vt forma serui vestri subtrahatur aspectibus: quatin⁹ amor diuinitatis / arti⁹ vestris infigatur mētibus. Expedit vt notā vobis formā celo inferam. quatinus maiore per hoc desiderio illuc suspiretis: sicq̄ suspēsis ad celestia cordibus vestris / ad accipienda sancti spiritus dona capaces fiatis. ℟.

Si transisset. vbs. in die pas. Ad lau. Cp.

OMne datum optimum ꝙ omne donum perfectū desursum est descendens a patre luminū / apud quē non est transmutatio / nec vicissitudinis obumbratio. hymn⁹. Sermone blando angelus. vbs. Surrexit dominus de sepulchro. an.

QUado ad eum qui misit me. sed quia hec locutus vobis: tristicia implebit cor vestrum alleluya. ps. Benedictus. Oco. Deus qui fidelium. Ad i. dicatur per omnia vt in dñica oct. pasche. Ad tertiam. Capm. Omne datū optimum. Ad tertiam. Capitulum.

SIt autem omnis homo velox ad audiendū / tardus aūt ad loquendū / et tardus ad iram. Ad. ir. Capitulum.

AVycientes eēm immūditiam et abundantiā malicie: in mansuetudine suscipite insitum verbum: quod potest saluare aias vestras. Ad secundas ves. ān. Alla. iij. ps. Dixit dñs. ꝙ reliqui. dñicales. Cpm. Omne datū optimum. hymn⁹. Ad cenā agni prouidi. ℣. Hāc nobilem dominē. ān. Ego veritatem dico expedit vobis vt ego vadam: nisi ego abiero / paraclytus non veniet alleluya. ps. Magnificat. Oco. Deus qui fidelium. Hec sequentes aūt. dicantur per ebdo. super psal. Benedictus. Magn. cū repetitiōe earūdem si necesse fuerit: quādo de feria agitur. ān. Adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo. cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem alleluya. ān. Cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem: ꝙ quę ventura sunt annunciabit vobis alleluya. ān. Ille me clarificabit q̄ de meo accipiet et ānūciabit vobis alla. Feria.ij. Ebdo. quarte: incipiā

tur epistole canonicales si a festo vacauerit. sinautē tunc in prorima feria: ⁊ legantur per totam ebdoma. in ferijs qñ de feria agitur. ℣. Resurrexit dñs. Lec.j.

Iacobi 1

IAcobus dei ⁊ domini nostri ihesu christi seruꝰ: duodecim tribubus que sunt in dispersione salutē. Omne gaudiū existimate fratres mei. cū in tentationes varias incideritis: scientes q̄ probatio fidei vestre patientiam operatur. Patientia autem opus perfectū habet: vt sitis perfecti ⁊ integri in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapiētia: postulet a deo qui dat omnibus affluenter et nō improperat. et dabit ei. Postulet aūt i fide: nichil hesitās. Qui autē hesitat: similis est fluctui maris qui a vento mouetur et circumfertur. Non ergo estimet homo ille: q̄ accipiat aliquid a domino. Vir dupler animo: inconstans est in omnibus vijs suis. Glorietur autē frater humilis in exaltatione sua. diues autem in humilitate sua: quoniam sicut flos feni transibit. Exortus est enim sol cum ardore ⁊ arefecit fenum: ⁊ flos eius decidit. et decor vultus eius deperijt. Ita et diues in itineribus suis marcescet. Tu autem domine. ℟. Narrabo nomen tuum fratribus meis alla: in medio ecclesie Laudabo te alleluya alleluya. ℣. Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo grauj. Laudabo te. Lectio secunda.

BEatus vir qui suffert tentationē: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronā vite. quā repromisit deus diligētibus se. Nemo cum tēptatur: dicat/ quoniam a deo tēptatur. Deus enim intemptator malorum est. Ipse enim neminē tentat. Vnusquisq; vero tentatur a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus. Deinde concupiscentia cum conceperit: parit peccatum. Peccatū cum consummatū fuerit: generat mortem. Tu autem. ℟. In toto corde meo alla exquisiui te alla. Ne repellas me a mandatis tuis alla alla. ℣. In corde meo abscōdi eloquia tua: vt nō peccē tibi. Ne. Lec.iij

NOlite itaq; errare fratres dilectissimi. Omne datum optimum et omne donum perfectum de sursum est descendens a patre luminum: apud quē non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt simus initiū aliquod creature eius. Sitis fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum. et tardus ad iram. Ira enim viri: iusticiam dei non operatur. Tu. ℟. In ecclesijs benedicite deo alla. Dño de fōtibus israel Alla alleluya. ℣. Cantate domino canticum nouum: cātate domino omnis terra. Dño. Gloria patri. Alleluya. ℭ Feria tertia. ℣. Surrexit dominus vere. Lectio prima.

Iacobi 1

PRopter quod abijcientes omnem immunditiam et abūdātiam malicie: in mansuetudine suscipite insitū verbū qđ potest saluare animas vestras. Estote autem factores verbi et non auditores tantum: fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi ⁊ non factor: hic comparabitur viro considerāti vultū natiuitatis sue in speculo. Consideravit enim se ⁊ abijt: ⁊ statim oblitus est qualis fuerit. Qui autem perspexerit in lege perfecte libertatis ⁊ permanserit in ea. non auditor obliuiosus factus/ sed factor operis: hic beatus in facto suo erit ℟. Hymnū cantate nobis alleluya. Quomodo cantabimus canticū dñi in terra aliena alla alla ℣. Illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum. Quomodo. Lec.ij.

SIquis autē putat se religiosum esse non refrenans linguam suā/ sed seducens cor suum: huius vana est religio. Religio mūda ⁊ imaculata apud deum ⁊ patrem hec est: visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum. ⁊ immaculatū se custodire ab hoc seculo. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi alleluya. In psalterio decem cordarum psallā tibi alleluya alleluya. ℣. Qui das salutem regibus qui redemisti dauid seruum tuū: de gladio maligno eripe me. In psalterio decem. Lectio iij.

Iacobi 1

FRatres mei nolite in personarū acceptione: habere fidem domini nostri ihesu christi glorie. Etenim si introierit in conuentū vestrū vir aureū anulum habens in veste candida: introierit

autem ꝫ pauper in sordido habitu. ꝫ in tendatis in cū qui indutus est veste preclara. ꝫ dicentis ei tu sede hic bene. pauperi autem dicatis tu sta illic / aut sede sub scabello pedum meorum: nonne iudicatis apud vosmetipsos et facti estis iudices cogitationū iniquarū? Audite fratres mei dilectissimi. Nōne deus elegit pauperes in hoc mundo. diuites autem in fide ꝫ heredes regni quod repromisit diligentibus se? Vos autem exhonorastis pauperem. Nonne diuites per potentiam opprimunt vos: et ipsi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuocatum est super vos? Tu autem dñe. ℟. Alleluya audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campis silue. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius. Alleluya alleluya. ℣. Surge domine in requiem tuam: tu et archa sanctificationis tue. Introibimus. Gloria. Alla. ℭ Feria quarta. ℣. Resurrexit dominus. Lectio prima.

IRamen legem perficitis regalem secūdum scripturas. diliges proximum tuum sicut teipsū: bene facitis. Si autem personas accipitis: peccatum operamini redarguti a lege tanq̄ transgressores. Qui autem totā legem seruauerit offendat autē in vno: factus es omnium reus. Qui enim dixit non mechaberis: dixit et nō occides. Quod si non mechaberis occidas autē: factus es transgressor legis. Sic loquimini et sic facite: sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Iudicū enī sine misericordia illi qui nō facit misericordiam. Superexaltat autem misericordia iudicium. ℟. Reduc me in semita mandatorum tuorum alleluya: quoniā ipsam volui alleluya. Inclina cor meum in testimonia tua alleluya alleluya alleluya. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me. Inclina cor meum in. Lectio secunda

QUid proderit fratres mei si fidē quis dicat se habere. opera autē non habeat? Nunquid fides poterit saluare eū? Si autem frater aut soror nudi sint ꝫ indigeant victu quotidiano. dicat autē aliquis de vobis illis. ite in pace calefacimini ꝫ saturamini. non dederitis autem eis que necessaria sunt corpori. quid proderit? Sic ꝫ fides si nō habeat opera: mortua est in semetipsa. ℟. Cantate deo alleluya. Psalmum dicite ei alleluya. ℣. Date gloriam laudi eius. psal. Lec. iij.

SEd dicet quis. Tu fidem habes: ꝫ ego opera habeo. Ostēde michi fidem tuam sine operibus: et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. Tu credis quoniam vnus est deus: benefacis. Et demones credunt: et contremiscunt. Vis autem scire o homo inanis. quia fides sine operib⁹ otiosa est? Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est. offerens filium suū ysaac super altare? Vides ergo quoniam fides cooperabatur operibus illius. et ex operibus fides consummata est? ꝫ suppleta est scriptura dicens. Credidit abraham deo. et reputatum est illi ad iusticiam: ꝫ amicus dei appellatus est. Videtis quoniam ex operibus homo iustificatur: et non ex fide tantum. Similiter autem et raab meretrix / nonne ex operibus iustificata est. suscipiens nuncios et per aliam viam eos ejiciens? Sicut enim corpus sine spiritu emortuum est: ita et fides sine operib⁹ mortua est. ℟. Bonum est confiteri domino alleluya. Et psallere alleluya. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem. Et psalite. Gloria. Alleluya. ℭ Feria. v. et. vj. dicantur. v. et. ℟. per ordinem. v. et. vlor. Si aliquod festum in aliqua predictarum feriarum contigerit vnde debeat fieri seruitium: deinceps non seruetur ordo feriarum in versi. ꝫ Rus cantandis in ferijs sequentibus sed seruetur ordo versi. et vlorum. Ita videlicet q̄ si in hac ebdomada quattuor vel quinq̄ ferie non vacauerint. ℣m. Dicant nunc. in ebdomadam sequentem differatur.

ℭ Do. 5. post pas. de do. et pasc. In lau. oēs ār. dñr. Ad. 2. vs. q̄ crūt de apo. fiat so. mēo. de do. ꝫ de resur. Fe. 2. ad matu. fiat solē. mēo. de ieiu. prio. deinde de resur. ꝫ mis. de ieiu. in pasc. dr ad. 2. vs. solem. mēo. de sancta maria cū ān. Sub tuū. ꝫ de resurre. Fe. 5. de I. mar. ꝫ mēo. de resur. mis. do. dr in pasc. vbi fiat statio. ꝫ. fe. de cru. ad. I. vs. so. me. de mar. ꝫ

pcēs.sed nulla mēo.de resur. ad matu.fiat so. mēo. de mar.cū ān.Cur perpetua.mino; ⁊ deinde solē. mēo.de ieiu.mis.de vigi.ō; i pcēs.ad.1.vē.de astē. fiat so.mēo.de cru.¶ Do.5.post pa.de do.⁊ fe.s.ioh. diffe.in crasti.ad.1.vēs.in do.fiat mēo.de apīs:⁊ pcēs.in lau.oēs āc.dñr. Fe.2. de.s.ioh.epo ⁊ pcēs.oia de cōi.ad mas.fiat solē.mēo. de ieiu. ⁊ de resurre.et mis.de ieiu.ō; in pcēs.Fe.3.de.s.mar. Fe.4.de fe. cū ℣.de.2.fe.⁊ ℣.de.3.⁊.4.fe.ptermittant:nulla fiat mēo. de mar.nisi ad vēs. ⁊ ad matu.de.s.mar. mis.do.ō; in pcēs¶ Do.5.post pas.de do.pcēs. In lau.oēs.āc.dicunt. Fe.2.⁊.4.de fe.cū ℣. de.3.et 4.fe.℣.Dicant nunc. In cēde anno ptermittatur ad.2.vēs.de astē.fiat mēo.de.s.dūstano.⁊ de virg. sub silen.¶ Do.5.post pas. de ser.do. in lau.oēs āc. dñr in pcēs.ante mis.¶ Edit angelus.cū ℣.Fe.2. de fe.cū ℣.de.4.fe.Fe.3.de.s.mar.⁊ in.4.fe.dūr ℣. de.2.fe.cū ℣.Dicant nunc.Fe.5.de astē.⁊ nichil de sctō vzbano.fest.s.aldelmi diffe.vsq; i sab.ad.2.vē. de astē.fiat solē.mēo.de.s.aug.cū pleno ser.i crasti. Ad.2.vēs.s.aug.fiat mēo.de.s.aldel.⁊ de oct.¶ Do. 5.post pa.de do.⁊ mēo.de.s.⁊ pcēs. in lau.oēs astē. dñr. Fe.3.de.s.mar. Fe.2.⁊.4.de fe.cū ℣.de.3.⁊.4 fe.⁊ ℣.Dicans nunc. ptēr.in.2.fe. ō; mis. de ieiu. in pcēs.⁊ nichil de.s.petronil. nisi ad vēs. ⁊ ad matu. de.s.mar.¶ Do.5.post pa.de aplo.so.mēo.de do.et pcēs.Fe.2.⁊.4. de fe.cū ℣.de.3.⁊.4.fe.ad.2. vēs. astē.fiat memo. sub silen. de.s.iohā.aplo cū pleno ser.in crasti.Dab.de.s.iohā.beuerlaco epo ⁊ pcēs. oia de cōi. Ad.2.vēs.q crūt de.s.ioh.mēo.de astē.et nichil de do.neq; pcēs.¶ Do.5.post pas.de do.i lau. oēs āc.dñr.Fe.2.⁊.4.de fe.cū ℣.de.2.et.3 fe.⁊ ℣. de.4.fe.ptermittant.mis.de ieiu.ō;in pcēs. Fe.3. de.s.mar.¶ Do.5. post pas.de do. In lau.oēs āc.dicūt. Fe.2.⁊.4.de fe.cū ℣.de.3.⁊.4.fe.⁊ ℣.Dicās nūc. ptēr.Fe.5.de astē.⁊ nichil de.s.potētiana: ⁊ fe. s.dūstani dif.in crasti.ad.2.vēs.de astē.fiat mēo.sub silē.de.s.dūsta.¶ Do.5.post pa.de do.in lau.oēs āc. dñr. Fe.2.de fe.cū ℣.de.4.fe.et ℣.Dicant nunc. ptēr. Fe.3.de.s.mar. Fe.4.de.s.aldel.ad.1.vēs.fiat mēo.de.s.vzbano:⁊ de resur. Ad matu.fiat mēo. de s.et de ieiu. tñ. Ad vēs.astē.fiat mēo.sub silē.de.s.aldel. Fe.5.de astē.ad.2.vē.so.mēo.de.s.aug.cū plenō ser.in crast.⁊ so.mēo.de octa.astē.¶ Do.5.post pa. de do.i lau. oēs āc.dicūtur. Fe.2.⁊.4.de fer.cū ℣. de.3.et.4.fe. Fe.3.de.s.maria ⁊ mēo.de.s. petroni. et de resur. Fe.4.nichil fiat de.s.nisi mēo.ad vēs.et ad matu.de.s.maria ⁊ ℣.Dicant nūc. ptēr.¶ Do. 5.post pas.de do.in lau.oēs āc.dñr ad.1. vēs. q crūt de aplis fiat so.mēo.de do.et pcēs.ad.2. vēs.q crūt de cru.fiat so.mēo.ō mar.de do.⁊ pcē.nulla mēo:de resur. Fe.2.de cruce. ad matu. fiat so.mēo. de mart. ⁊ de ieiu. tantū. ⁊ mis.de ieiu.ō;in pcēs.ad.2.vēs.so len.mēo.de.s.maria cū ān.Sub tua. Fe.3. de.s.ma. Fe.4.de fe.cū ℣.de.3.fe.et ℣.de.4.fe.ptermittā tur mis.do.in pcēs. Fe.5. de astē.et fe.s.ioh.cuā.dif. vsq; in sab. Ad.2.vēs.de astē.fiat mēo.de.s.ioh.beuer.sub silen.cū pleno ser.in crast.oia de cōi.¶ Do. 5.post pa.de do.in lau.oēs āc.dñr.ad.2. vēs.de do. nichil de marty .nisi mēo. ad vēs.et ad matuti. de.s. maria.sed memo.de resur.soleniter.Fe.2.⁊.4. de fe.cū ℣.de.2.et.3.fe.et ℣.de.4.fe. ptermittant. Fe. 3.de.s.maria.¶ Do.5.post pa.de do. In lau.oēs āc. dñr.Fe.2.de fe.cū ℣.de.3.fe.Fe.3.de.s.maria.⁊ ℣. de.4.fe.ptermittāt.Fe.4.de.s.dūstano:ad matu. mēo.de.s.potentiana.⁊ de vigi.tñ:⁊ nulla fiat memo.de resurre.ad.1.vēs.de astē.fiat memo. de.s.dū stano sub silen. ¶ Do.5.post pa.in lau.oēs āc.dñr. 4 C Fe.2.de fe.cum ℣.de.4.fe.et mis.do. ō; in pcēs. Fe.3.et.4.de sanctis. In.4.fe.ad matu.fiat so.memo.de ieiu.⁊ nō de resur.⁊ mis.de vigi.ō; in pcēs. ad.1.vēs.de astē.fiat solē.memo.de.s.augu. ¶ Do. 5 C 5.post pas.de do. In lau.oēs āc.dñr nichil fiat de.s. petroni.neq; de mar.in.4.fe.nisi memo. ad vēs.et ad matu.de.s.maria.Fe.2.⁊.4. de fe.cū ℣.de.2.et 3 fe.⁊ ℣.de.4.fe. ptermittant. Fe.3.de.s.maria.⁊ memo.de.s.et de resurre.¶ Do.5.post pa. de do.ad 6 D i.vēs.de.s.marco.fiat solen.memo.de do.et pcēs. In laudi.oēs āc.dñr. Fe.2.et.4.de fe.cū ℣.de.3.⁊.4. fe.Fe.3.de.s. vitale cum regimine chori.et mēo.de resur. Fe.5.de astē. Ad.2.vēs.fiat solen. memo. de aplis cum pleno seruī.in crasti.¶ Do.5.post pa.de 7 D cruce. Ad.1.vēs.solen.mēo.de mar.de do.⁊ pcēs.nulla fiat mēo.de resur. Fe.2.de fe.cū ℣.de.3.fe.et ℣. 4.fe.ptermittant. Fe.3.de.s.maria. Fe.4. de apostolo.ad matu.fiat mēo.de vig.tñ. Fe.5.de astē.ad i.vēs.fiat mēo.sub silen.de apostolo. Ad.2. vespe-ras fiat memo.sub silen.de.s.ioh.beuer.epo⁊ cōfes. Fe.6.de.s.iohā.beuer.oia de cōi.¶ Do.5.post pas. 8 D de do.et memo.de marty.⁊ pcēs. In lau.oēs āc.dicunt.Fe.2.⁊.4.de fe.cū ℣.de.3.et. 4.fe.et ℣. Dicāt nūc ptermittat. Fe.3.de.s.ma.⁊ mēo.de mart. et de resur.¶ Do.5.post pas.de do.et pcēs. In lau- 9 D di.oēs āc.dicūtur. Fe.2.de fe.cum ℣.de.4.fe.et in 4.fe.dñr ℣.de.2.fe.cū ℣. Dicant nunc.¶ Do.5. 10 D post pa.de do. In lau.oēs āc.dñr. Fe.2.de.s.aldel.et memo.de sancto:de ieiu.et de resur. Ad mis. nō fiat memo.de ieiu.sed mis.de ieiu.ō;in pcēs. Ad vēs. que crūt de.s.aug.fiat memo.de.s. aldelmo cū ān. Cur perpetua mano;⁊ de resur. Fe.4.de vigi.cum ℣.de.4.fe.et ℣. Dicant nunc ptermittat.¶ Do. 11 C 5.de do. In lau.oēs āc.dñr.2.vēs.crūt de.s. vitale: et memo.de do.et de resur. Fe.2.ad matu. de.s.fiat memo.de ieiu.et de resur.mis.de ieiu.ō;in pcēs.in 2.fe.Fe.3.de.s.mar. Fe.4.de vigi.cum ℣.de.3.fe. ¶ Do.5.post pa.de do. In laud.oēs āc.dñr. Ad.1. 12 C vesperas que crunt de cruce fiat solē.memo.de do. nulla memoria de resurre. nec pcēs. Feria.2.de. fe.cum ℣.de.2.fe.et ℣.de.3.et.4.fe.ptermittant. Fe.3.et.4.de sanctis.Fe.4.ad matuti.fiat memo.de ieiu.et nulla memo.de resurrectione.et missa de vi gi.dicitur in pcēs.ad.1.vēs.de alcen.fiat memo. sub silen.de.s.iohā.epo.¶ Do.5.post pa.de do. In lau. 13 C oēs āc.dñr. Fe.2.et.4.de fe.cum ℣.de.3.et.4.fe. et nichil de sanctis.nisi ad vēs.et ad matu.de.s.ma. Fe.3.de.s.mar.¶ Do.5.post pas.de do. In lau. oēs 14 C āc.dñr.et vespe.crunt de.s.dūstano et memo.de.s. potentiana:de do.et de resur.Fe.2.ad matu. mēo. de virgīs:de ieiu.et de resur.mis.de ieiu. dicitur in pcēs.Fe.3.de.s.ma.Fe.4.de fe.cum ℣.de.4. fe. ¶ Do.5.post pa.de do.ad matu.fiat memo.de.s.vz 15 C bano:cū ān.Cur perpetua mino;et de resur. In lau. oēs āc.dñr. Ad.1.vēs.mēo.de.s.vzbano cū ān. Sitie ptersalē. pcēs.et fest.s.aldel.diffe.vsq; in.3.fe. Fe. 2.ad matu.de.s.aug.fiat solē.mēo.de ieiu. de ide de resur. Villa de ieiu.ō;in pcēs.ad.2. vēs.s.aug. fiat

Do, v. post octa. pas.

solem. mco. de. s. aldelmo. ℣ de resur. fe. 4. de vigi. cũ ℣. de. 4. fe. ℣ nichil de. s. nisi me. ad ve. et ma. de sã. ma. ℂ Do. 3. post pas. de do. ℣ fes. s. vitalis diffe. in crasti. In lau. oés ãe dñr. Fe. 2. de. s. vitale. mco. de icu. et de resur. Milla d icu. in proces. d:. Fes. 3. de. s. maria. ℣ mis. do. d: in pces. fe. 4. de aplis. ad mat. fiat so. me. de icu. sed nõ de resurre. Mil. d vi. d: in pces. Ad. 1. vel. de assc. fiat so. me. de aplis. fe. 5. de assc. ad. 2. ve. de assc. fiat so. mco. de cruce proce de do ad crucẽ ãn. Crux gloriosa. In redeũ do. ãn. de. s. maria cũ oz. Deus qui. Concede ꝙs nulla me. de mar. ad ve. fe. 6. de cruce. ℣ so. mco. de mar. ℣ de oc. ℂ Do. 5. post pa. de do. In lau. oés ãe. dñr. fe. 2. de aplo: ℣ me. de icu. ℣ mis. de icu. d: in proces. fe. 3. de. s. iob. beuer. eia de cõ. fe. 4. de vig. ℣. de. 3. fe. ℣ ℣ de. 4 fe. ptermittãtur. Mil. do. d: in pces. in. 4. fe. ℂ Do. 5. post pa. de do. ℣ me. de mar. ℣ pces. In laud. oés ane dñr. fe. 2. ℣. 4. de fe. cũ ℣. de. 2. ℣. 3. fe. et ℣. de 4. fe. pterminuttãt. fe. 3. de. s. maria. ℂ Do. 5. post pas. de do. In lau. oés ãe. dñr: ℣ me. de. s. potentiã. et de resur. 2. ve. erunt de. s. dunstano. ℣ mco. de do. ℣ de resur. fe. 2. de. s. dunstano. ℣ mco. de icu. ℣ de re. Mil. de icu. d: in pces. fe. 3. de. s. maria. ℣ et. 4. de vigi. cum ℣. de. 2. fe. et cũ ℣. Dicãt nunc. ℂ Do. 5. post pas. de. s. aug. ad. 1. ve. fiat so. mco. d. s. aldelmo. de do. et proces: fe. 2. et. 4. de fe. cum ℣. de. 4. fes. in. 2. et in. 4. fe. dñr ℣. de. 2. fe. cum ℣. Dicant nunc. ℂ Do. 5. post pas. de do. In laud. oés ãe. dñr. Ad. 1. vel. fiat solen. in eo. de. s. vitale: et pces. fe. 2. ℣. 4. de fe. cum ℣. de. 2. et. 3. fe. ℣ ℣. de. 4. fe. pterenit. fe. 2. de ascen. et nichil de mar. Ad. 2. vel. proc. dic proces. ãte crucẽ. cũ ãn. Crux gloriosa. In redeũ de. s. maria cũ oratione. Concede ꝙs. fe. 6. de cruce et me. de assc. ℂ Do. 5. post pas. d do. In. s. oés ãe. dñr ℣ fes. s. iohan. differãt vlq; in. 3. fe. 2. ve. erũt de san. iohan. beuer. ℣ mco. de do. ℣ de resur. fe. 2. de san. iohan. beuer laco epo: oia de cõ: ℣ memo. de icu. ℣ de resur. milla de icu. d: in pces. ad vesp. de aplo maco. de. s. iohan. epo. cũ ãn. Ihe hierusalẽ. v. Dan. dete. fe. 3. de aplo me. de resur. fe. 4. de fe. cum ℣. de. 3. fe. ℣ ℣. de. 4. fe. pterenittãtur et mil. do. d: in pces. fe. 2. de assc. ℣ nichil de mar. ℂ Do. 5. post pas. de do. In lau. oés ãe dñr. fe. 2. et. 4. de fe. cũ ℣. de. 3. ℣. 4. fe. fe. 3. de san. maria. ℣ ℣. Dicant nunc. pterenittatur. ℂ Do. 5. post pas. de do. In lau. oés ãe dñr. fe. 2. et. 4. de fe. i. 2. fe. dñr ℣. de. 4. fes. ℣ in 4. fe. dñr ℣. de. 2. fe. cũ ℣. Dicat nunc. fe. 5. de assc. ad. 2. ve. fiat me. de ires sub silen. fe. 3. de. s. maria. ℂ Do. 5. post pas. de do. In lau. oés ãe. dñr. ad. 1. de spe. que erunt de fest. fiat so. memo. de do. et proces. fe. 2. et. 4. de fe. cum ℣. de. 3. et. 4. fe. et nichil de. s. germano. nisi memo. ad vesp. et matut. de. s. mar. ℂ Dñica v. ad primas vel. omnia fiant sicut in oc. pasche. vlq; ad ãn. super psal. Magã. que erit afia. Magna et mirabilia. vbã. in dominica proxima precedẽ. sup psal. Magnificat. sequatur Oratio.

DEus a quo bona cũcta procedũt: largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante que recta sunt: ℣ te gubernante eadem faciamus. Per dñm.

℣ Proces. fiat vbã. In redeundo dicatur aliqua. ã. de sctã maria p ordinẽ vbã. Ad matuti. Inuitatio. hymn⁹. ãe. ℣ psal. ℣ d. vt supra in dominica secunda post pasc. Lectio. j. Secundum Johannem. xvj.

IN illo tempore. dixit ihesus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis. Si quid petieritis patrẽ in nomine meo: dabit vob. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

POtest infirmos movere auditores. quomodo in capite lectionis huius euangelice discipulis saluator promittat. si quid inquiens petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. cum nõ solum nostri similes multa que patrem in christi nomine videntur petere non accipiant: verum etiam ipse apostolus paulus tertio dominum rogauerit vt a se angelus sathane a quo tribulabatur abscederet. nec impetrare potuerit. Sed huius motio questiõis antiqua iam patrum explanatione serenata est: qui veraciter intellexerunt eos solum in nomine saluatoris petere. qui ea que ad perpetuam salutem pertinent petunt. Ideoq; apostolum non nomine saluatoris petisse dicunt. vt tentatione careret. quam ob custodiam humilitatis acceperat: quia si hac caruisset. saluus esse nõ potuisset. ipso affirmante cum ait. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datus est michi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphizet. ℣ Sicut in dominica precedente. Lectio ij.

QUotiens ergo petentes non exaudimur. ideo fit quia vel contra auxiliũ salutis nostre petim⁹: aut propterea a misericordie patre bñficia nobis quod inepte petimus negatur. qõ eidem apostolo contigisse probatur: cui ter petenti responsum est sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur. Nec vtilia quidem et que ad vitã salutem pertinent petimus. sed ipsi male viuendo auditum a nobis iusti iudicis auertimus: incidentes in illud salomo-

ms. Qui auertit aurem suam ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. Vel dñi pro peccãtibus quibuslibet vt respiciẽt oramus. et si salubriter petimus atq; ex nostro merito digni sumus auditu: ipsorum tamen peruersitas ne impetremus obsistit. Tu autem dñe. Lectio tertia.

HIt etiam aliquando vt salutaria prorsus et precibus solicitis ꝛ denotis queramus actionibus nec tamen statim que petimus obtineamus: sed in futurum petitionis nostre differatur effectus. Sicut cum genibus fleris quotidie rogamus patrem dicẽtes / adueniat regnum tuum: idem tamen regnum nõ mox oratione finita / sed congruo tempore sumus accepturi. Quod pia prouisione nostri conditoris constat actitari: vt videlicet desideria nostre deuotionis dilatione crescant: et incremento quotidiano magis magisq; proueeta / tandem perfectius capiant gaudia que requirunt. Inter que notandum / quia dum pro peccantibus oramus / et si eorum saluationem impetrare nequimus: nequaq; tamen fructu precis nostre priuamur. Qz et si illi nõ sunt digni saluari: nos tamẽ amoris quem illis impendimus / merce donabimur. Sicq; in tali quoq; petitione implebitur nobis illa domini promissio qua ait. Si quid petieritis patrẽ in nomine meo: dabit vobis. Intuendũ enim quia non ait simpliciter dabit: sed dabit inquit vobis. Quia et si nõ eis pro quibus petimus dabit: nobis tamẽ cum pro aliorum erratibus misericorditer interuenimus / premium nostre benignitatis restituet. Ante laud. ỹ. In resurrectiõe tua christe. In laudibus ãn. Angelus autem. et alie afie que sequuntur: cum suis psalmis hac die dicuntur. Capitulum.

Jacob. Estote factores verbi ꝛ nõ auditores tãtũ fallẽtes vosmetipsos. qz si quis auditor est verbi ꝛ non factor. hic comparabitur viro considerãti vultum natiuitatis sue in speculo. Hymnus. Dei monte blando. ỹ. Surrexit dominus de sepulchro. afia. Si quo modo non petistis quietẽ: petite et accipietis alleluya. ℣. Benedictus. Oz. Deus a quo bona cũcta proceduntmortia de resurrectione fiat vespera. Ad primam. afia. Angelus autem. ℣. Deus in nomine tuo et ceteri hi. ãn. Te tuce laudãt. ℣. Quicunq; Ad tertiam. Capitulum. Estote factores. Ad sextã. Capitulum.

Jacob. 1. QVi autem perspexerit in lege perfecte libertatis et permanserit in ea non auditor obliuiosus factus sed factor operis. hic beatus in facto suo erit. Ad nonam. Capitulum.

Jacob. 1. BEligio mũda et immaculata apud deũ patrem hec est. visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum: et immaculatũ se custodire ab hoc seculo. Ad secũdas vespe. super psal. ãn. Alia, iuj. ℣. Dixit dominꝰ. Cap. Estote factores verbi. Hymnus. Ad cenam agni. Versus. Mane nobiscum domine. ãn. Petite et accipietis: vt gaudiũ vestrũ plenum sit. ipse enim pater amat vos qz vos me amastis et credidistis alleluya ℣. Magnificat. Oratio vtã. Si vero festum simplex cũ regimine chori hac die contigerit differatur vsq; ad primam feriã vacantẽ vtã. dictum est in ott. pas. Si festum simplex aldelmi hac die cõtigerit differatur vsq; ad tertiam fe. vacantẽ: et cũ nulla commemo. beate marie fiet in hac ebdo. Et qñ fest. sic differtur: cũ fiet memo. in dñica de sancto vrbano ad. j. vesperas et ad missam. et sic de consimilibus.

Feria secunda in rogationibus. Ad matuti. Inuitato. hym. afie et psal. ꝛ ỹ. illius ferie vt supra dicuntur. Euangel. Secundum Lucam. xj.

Luce. 11.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrum habebit amicũ et ibit ad illum media nocte et dicet illi: amice cõmoda michi tres panes: quoniam amicus meus venit de via ad me: ꝛ non habeo quod ponam ante illum. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Rogatus a discipulis saluator nõ modo formam orationis sed instantiã frequentiãq; tradidit orandi. Amicus ergo ad quem media nocte venitur: ipse deus

Luce. 11. Reg. li. 3. cõ. 4. c

intelligitur.cui in media tribulatione supplicare et tres panes/id est intelligētiam trinitatis/qua presentis vite consolentur labores/efflagitare debemus Amicus qui venit de via: ipse noster est animus. Qui totiens a nobis recedit: quotiens ad appetenda terrena et temporalia foris vagatur. Tu autem domine. Via sicut in feria.ij. ebdomade precedēs. Lectio secunda.

REdit vero celestis alimonia refici deliderat: cū in se reuersus supna ceperit ac spiritualia meditari. De quo pulchre qui petierat adiungit: non se habere quod ponat ante illum. Quoniam anime post seculi tenebras deum suspiranti: nichil preter eum cogitare. nichil loqui nichil libet intueri. Solum quod recognouit sūme trinitatis gaudium contemplari: atq; ad hoc plenius intuendum peruenire satagit. Et ille de intus dicat. nolit michi molestus esse. iā ostium clausum est. et pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surgere et dare tibi. Ostium amici. diuini est intelligētia sermonis: quod sibi apostolus orat aperiri ad loquendum mysteria christi. Clausumq; est tempore famis verbi: cū intelligentia non datur. Et illi qui euangelicam sapientiam tanq; panem erogantes per orbem terre predicauerunt: pueri patrisfamilias tam sunt in secreta quiete cum domino. Lectio tertia.

ET tamen orando efficitur. vt accipiat desiderans intellectum ab ipso deo: etiam si homo desit per quem sapientia predicetur. Et ille si perseuerauerit pulsans: dico vobis. q; si non dabit illi surgēs eo q; amicus eius sit/propter improbitatem tamen eius surget/q; dabit illi quotquot habet necessarios. Et ego vobis dico. Petite et dabitur vobis. Querite q; inuenietis. Pulsate q; aperiet vobis. Comparatio est a minore. Si ergo amicus homo surgit a lecto/q; dat/nō amicitia sed tedio compulsus: q̄to magis dat deus q; sine tedio largissime donat quod petitur? Dūs enim q; saluator noster ad celestis regni gaudia perueniere nos deliderans: q; nos eadem gaudia a se petere docuit/q; nobis petentibus se hec daturum esse promisit. Si aūt hec predicta via. in precedē. ebdo. dicta fuerint. et ℟. Hymnum cantate ℟. Deus cantate cum nouum. et ℟. Alleluya audiuimus. dicta non fuerint: tunc hac die dicantur: quia non omittantur. ℭ Ad laud. Capm.

COnfitemini alterutrum peccata vestra q; orate pro inuicem vt saluemini. multum enim valet deprecatio iusti assidua. Hoc capm dicatur ad has matutinas tantum. ān. Petite et dabitur vobis: querite q; inuenietis: pulsate q; aperietur vobis alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus: contra omnia aduersa tua semper protectione muniamur. Per dūm. Hec oratio dicat ad has matut. tantū. Ad omnes vero alias horas: capitula q; orationes de dūica dicūt. ℭ Si aliquod festū sine regimine chori/hac die vel in vigi. ascen. dūi contigerit: nichil fiat de festo. Fe.ij. et. iij. in rogationibus totum fiat seruitiū de feria: si a festo cum regimine chori vacauerit/et in hac ebd̄. nichil fiet de sme. festi loci: nisi festum loci fuerit de. s. maria. Si aūt festū cū regimine chori in hac. ij. fer. contigerit: totū fiet seruitium de festo: sine mēd. de ieiuñ. ad mat. tantū. et exposito sacrāmēto. sex Quis vestrū. eo anno omnino pretermittat: q; post. vj. dicatur missa in choro de festo cū regimine chori. Missa vero de ieiuñ. q; pref. post. tr. more solito dicant. Hac die erunt vespere de sācta maria: cum pleno seruitio in trasfino: si a festo cū regimine chori vacauerit. q; nulla mēo. de feria: sed de aliquo sctō trium lec. si habeatur et de resurrectione more solito. Et si festū cū regimine chori in. vj. fe. rueneri: tūc nulla die p hāc ebd̄. fiat plenū seruitiū de sācta maria. ℭ Fer. vj. Ad ves. ān. ℭ Ecce nunc palam loqueris q; proverbium nullum dicis: nunc scimus quia scis omnia et non est opus tibi vt quis te interrogat. alia. ps. Magnificat. Oco dūica. ℭ Fe. iiij. in vigilia ascēsio. dūi. Ad matu. inuit. hym. āe. q; pi. ille ferie vbi. h. Surrexit dominus de re. Secundum Johannem. xvij. capl.

In illo tempore. Sublevatis iesus oculis in celum / dixit. Pater venit hora: clarifica filium tuum. vt filius tuus clarificet te. Et reliqua. Sermo est cō. bti Augusti. epi. Clarificatū a patre filium secundum formam serui / quem pater suscitauit a mortuis / et ad suam dexteram collocauit: res ipsa indicat. ⁊ nullus ambigit christianus. Sed quonia non tantum dixit. pater clarifica filium tuum. sed addidit etiam / vt filius tuus clarificet te: merito queritur quomodo patrē clarificauerit filius / cū sempiterna claritas patris nec diminuta fuerit in forma humana. nec augeri potuerit in sua perfectione diuina. sed in seipsa claritas patris nec augeri nec minui potest. Apud homines autem procul dubio minor erat: quando in iudea tātūmodo deus notus erat. nec dū a solis ortu vsq; ad occasum laudabant pueri nomē dñi. Tu. ℟. Hymnum cantate. Lectio secunda.

Hoc autem quia per euangelium christi factum est. vt per filiū pater innotesceret gentibus: profecto patrem clarificauit et filius. Si autem tā tummodo mortuus fuisset filius nec resurrexisset: procul dubio. nec a patre clarificatus esset. nec patrem clarificasset. Nūc autem resurrectione clarificatus a patre: resurrectionis sue predicatione clarificat patrem. Hoc quippe aperit ordo ipse verborum. Clarifica inquit filium tuum: vt filius tuus clarificet te. Tanq; diceret. Resuscita me: vt innotescas toti orbi per me. Deinde magis magisq; pādens quomodo clarificet patrē filius. sicut dedisti ei inquit potestatē omnis carnis: vt omne qd̄ dedisti ei det eis vitam eternam Omnem carnē dixit omnem hominem. a parte totū significās: quemadmodum rursus a parte superiori significatur homo totus / vbi ait apostolus. Omnis anima potestatibus superioribus subdita sit. Quid enim dixit omnis anima, nisi omnis homo? Hoc autem q; potestas christo a patre data est omnis carnis: secundum hominem intelligendum est. Tu autem dñe. ℟m. Deus canticum. Lectio tertia.

Sicut ergo dedisti ei potestatē inquit omnis carnis. ita te clarificet filius: id est notum te faciat omni carni quam dedisti ei. Sic enim dedisti: vt omne quod dedisti ei det eis vitā eternam. Hec est autem vita eterna (inquit) vt cognoscant te solum verum deum: et quem misisti iesum christum. Ordo verborū est: vt te et quem misisti iesum christum cognoscant solum verum deum. Consequenter autem et spiritus sanct⁹ intelligit: q; spiritus est patris ⁊ filij / tā q; charitas substātialis ⁊ cōsubstātialis amborum. Qñ non duo dij pater et filius / nec tres dij pater ⁊ filius ⁊ spiritus sanctus: sed ipsa trinitas vnus solus verus deus. Nec idem tamen pater qui filius. nec idem filius qui pater / nec idem spiritus sanctus qui pater aut filius: qñ tres sunt / pater et filius / et spiritus sanctus / sed ipsa trinitas est vnus deus. Ego te clarificaui super terram: opus consummaui quod dedisti michi vt faciam. Nō ait iussisti: sed dedisti / vbi cōmēdatur cuiusq; gratia. Quid enim habet quod non accepit / etiam in vnigenito humana natura? Tu autem dñe. ℟. Alleluya: Audiuimus. Require hec tria Rta. in precedenti. ebdo. Si hec tria Rta. in precedenti ebdomada dicta fuerint: ⁊ ℟. Dicant nunc dictū nō fuerit / tūc fit tertium ℟. hac die Dicant nunc. Si autem omnia Rta. feria tia in precedente ebdo. et fer. ij. rogatio. dicta non fuerint: tunc ℟m. Dicant nunc eo anno omnino pretermittatur: quia hoc. ℟. Dicant nunc nō dicitur anteqū omnia Rta ferialia dicta fuerint. Quod si festum cum regimine chori in secunda feria rogationum celebratū fuerit: tunc vsus. Resurrexit dominus. et ℟m. Narrabo. ℟m. In toto corde ℟m. Bonum est. hac die dicuntur: nisi Responsorū. Deduc ℟. Cātate. et ℟m. In ecclesijs in ebdoma. precedēti non fuerint cantata / tunc in hac die cāntentur / quia nō omittuntur. ℟. Dicant nunc qui redempti sunt alleluya a domino.

Alleluya. ℣. Quos tr. demit de manu inimici de regionibus congregauit eos. Alleluya. Gloria patri. Alleluya. ℭ In laudibus. Capitulum.

Cant. 4. MUltitudinis credentium erat cor vnum et anima vna: nec quisq̃ eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: sed erãt illis omnia communia Hymnus. et ℣. vbi in dominica precedẽ. ãn. Clarifica me pater apud temetipsum clari tate quam habui priusq̃ mundus fieret alleluya. Psalmus Benedictus. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus vt nostre mentis intentio quo vnigenitus tuus dñs noster venture soleñitatis gloriosus auctor ingressus est semper intẽdat: et quo fide pergit/cõuersatione perueniat. Per cũdẽ. Nulla fiat mẽo. de cruce ad has ma. nec ab hinc vsq̃ ad inceptio. hysto. Deus oim. Mẽo. fiat de sancta maria/cum ãn. Paradisi porta. ℣. Post partum. Oratio Famulorum tuorum quesumus. bei Ofo Oipotẽs sempiterne deus nos famulos tuos. Deinceps nõ dicat Ofo. Gratiã tuã. vsq̃ ad adukti dñi sed in loco eius tã ad cõpl. de sancta maria q̃ ad procel. dicetur Ofo. Concede quesumus misericors deus. Deinde fiat mẽo. de oibus sanctis cũ ãn. Sancti tui. ℣. Vox letitie et exultationis. Oratio. Infirmitatem nostram. bei Ofo Vide domine de infra post hysto. Deus oim. ℭ Ad. iij. cap. Multitudinis cre. ℭ Ad. vj. Capm

Act. 4. GIrtute magna reddebãt apostoli testimonium resurrectionis domini nostri iesu christi: et gratia magna erat in omnibus illis ℭ Ad. ij. Capm.

Act. 4. QUotquot possessores agrorũ aut domorum erant: vendentes afferebant precia eorum que vendebantur: et ponebãt ante pedes apostolorũ: diuidebatur autem singulis prout cuiq̃ opus erat. ℭ Si autem aliq̃ festum cũ regi. chorũ in hac vigi. euene. non differatur. sed ad matuti. de festo tñ fiat memoria de vigilia tamen ad primas vespe. nulla fiat memoria de vigilia. missa vero de festo post sextam dicatur in choro: et missa de vigilia ad processionem dicatur: vbi fiat statio. ℭ In vigilia ascensionis domini. ad primas vespe. super pos. ãn.

Non dos relinquã orphenos alta: vado et veniõ ad vos alla et gaudebit cor vrm alla ps. Nisi dñs edifi. et ceteri psalmi. feria. cap.

Act. 1. PRimum quidem sermonem feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere/vsq̃ in diẽ qua precipiẽs apostolis per spiritũ sanctũ quos elegit assumptus est. ℣. Nõ conturbetur cor vestrũ ego vado ad patrẽ: et dũ assumptus fuero a vobis mittã vobis alia. Spũm veritatis et gaudebit cor vestrũ alla. ℣. Ego rogabo patrẽ et aliũ paraclytum dabit vobis Spiritũ. Gloria. Alla Et dicat hoc predictũ ℣. a tribus ebdomadibus psonis in capis festiuis ad gra. chorũ: et similiter in. ij. bel. huius fel. hyr.

Terne rex altissime redemptor et fidelium: quo mors soluta deperit datur triumphus gratie

Scandens tribunal dextere patris potestas omniũ collata est iesu celitus que non erat humanitus.

Vt trina rerum machina celestium terrestrium et infernorum condita flectent genu iam subdita.

Premũt videntes angeli versa vice mortalium: culpat caro purgat caro regnat deus dei caro.

Tu esto nostrum gaudium qui es futurus premium sit nostra in te gloria per cuncta semper secula.

Gloria tibi domine qui scandis supra sidera cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen.

Isti duo versiculi ℣. dicuntur semper in fine omnium hymnorũ eiusdẽ metri vsq̃ ad penthecosten: nisi in hymno. Impleta sunt: scilicet ad primas vespe. in inuentione sãcte crucis quãdo infra octa. ascensionis celebratur: et nisi in commemoratione beate marie/tunc enim dicetur ℣ Gloria tibi domine qui natus es de virgine post ℣m Tu esto nostrum gaudium. ℣. Ascendens christus in altum. ℣ Captiuam duxit captiuitatem alleluya. ãn. Pater manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti michi: nunc autem pro eis rogo non pro mundo quia ad te vado alleluya. ps. Magnificat. Ofo. Presta quesumus omnipotens deus. vt supra ad matutinas ℭ Ad completorium omnia fiant. vt in psal. notatur.

In die ascensionis domini nostri ihesu christi festū principale. Ad ma. Inuitatorium. Christum ascendentem in celum. Venite adoremus alleluya. ℣. Venite. Hymnus. Eterne rex altissime. Hac die ad matutinas in aliis incipiendis et in lectionibus legendis et in ℟is. cantandis idem ordo seruetur sicut in die pasche. In noct. ān. Exaltata est magnificentia tua super celos deus alleluya. ℣. Domine dominus noster. f. iij. ān. Dominus in templo sancto suo dominus in celo alla. ℣. In dño confido. fo. iij. ān. A summo celo egressio eius: et occursus eius alleluya. ℣. Celi enarrant. folio. v b. Exaltata est magnificentia tua. ℟. Super celos deus alleluya. Sc̄ōm Marcum. xvj. fo. j.

In illo tempore. Recumbentibus undecim discipulis apparuit illis ihesus et exprobrauit incredulitatem illorum et duriciam cordis: quia his qui viderant eum resurrexisse a mortuis non crediderunt. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

Quod resurrectionem dominicam discipuli tarde crediderunt: non tam illorum infirmitas / q̄ nostra (vt ita dicam) futura firmitas fuit. Ipsa namq; resurrectio: illis dubitātibus per multa argumenta monstrata est. Que dum nos legentes agnoscimus: quid aliud q̄ de illorum dubitatione solidamur? Manus enim michi maria magdalene prestitit que citius credidit: q̄ thomas qui diu dubitauit. Ille eteni dubitādo / vulnerum cicatrices tetigit: et de nostro pectore dubietatis vulnus amputauit. Ad insinuandam quoq; veritatem dominice resurrectionis / notandum nobis est: quid lucas referat dicēs. Conuescēs precepit eis ab hierosolymis ne discederent Et post pauca. Videntibus illis eleuatus est: et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Notate verba: signate mysteria. Conuescens eleuatus est. Comedit et ascendit: vt videlicet per effectū comestionis / veritas patesceret carnis. Tu. ℣. Post passionem suam per dies quadraginta apparēs eis loquēs de regno dei alla. Et videntibus illis eleuatus est alleluya. ℣. Nubes suscepit eum ab oculis eorum alleluya. ℣. Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarēt promissionem patris. Et videntibus. Lectio. ij.

Marcus vero postq̄ dominus celum ascenderet: cum de cordis atq; infidelitatis duricia increpasse discipulos cōmemorat. Qua in re / quid aliud considerandū est / nisi q̄ ideirco dominus tunc discipulos increpauit cū corporaliter reliquit / vt verba que recedens diceret in corde audientium arctius imprēssa remanerēt? Increpata igitur eorum duricia: quid admonendo dicat audiamus. Ēūtes in mundum vniuersum: predicate euangelium omni creature. Nūquid fratres charissimi / sanctum euangelīū vel insēsatis rebus vel brutis animalibus fuerat predicandum. vt de eo discipulis dicatur / predicate omni creature? Sed omnis creature nomie signatur homo. Sunt namq; lapides: sed non viuunt nec sentiunt. Sunt herbe et arbusta: viuunt quidem / sed non sentiunt. Viuūt dico non per animam: sed per viriditatem. Quia et paulus dicit. Insipiens tu quod seminas non viuificatur nisi prius moriatur. Viuit ergo q̄ moritur: vt viuificetur. Rm.

Omnis pulchritudo domini exaltata est super sidera: species eius in nubibus celi. Et nomē eius in eternum permanet alleluya. Versus. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad

stummum eius. Et nomen eius in. Lectio.iij.

Lapides itaq; sunt: sed nõ viuunt. Arbusta autem sunt: viuunt. sed non sentiũt. Bruta vero animalia sunt: viuunt sentiunt sed non discernunt. Angeli etenim sunt: viuũt sentiũt et discernunt. Omnis autem creature: aliquid habet homo. Habet namq; cõmune esse cum lapidibus viuere cum arboribus sentire cum animalibus intelligere cũ angelis. Si igitur commune habet aliquid cũ omni creatura homo: iurta aliquid omnis creatura homo. Omni ergo creature predicatur euangelium: cũ soli homini predicatur. Quia videlicet ille docetur propter quem omnia in terra creata sunt: ꝛa quo omnia per quandam similitudinem aliena nõ sunt. Potest etiam omnis creature nomine: omnis natio gentium designari. Antea etenim dictum fuerat. In viam gẽtium ne abieritis. Nunc autem dicitur. predicate omni creature. Ut videlicet prius a iudea apostolorum repulsa predicatio tũt nobis in adiutorium fieret: cũ hanc illa ad damnationis sue testimonium superbia repulisset. Sed cum discipulos ad predicãndum veritas mittit quid aliud in mundo facit nisi grana seminis spargit et pauca grana mittit in semine. vt multarum messium fruges recipiat ex nostra fide. Neq; etenim in vniuerso mũdo tãta fidelium messis erumperet: si de manu dñi in rationale terrã illa electa grana predicantium non venissent. Rz.

Viri galilei quid admiramini aspicientes in celum alla. Quemadmodum vidistis eum ascẽdentẽ in celum ita veniet. Alleluya alla alla. ℣. Cumq; intuerẽtur in celum eũntem illum: ecce duo viri astiterunt iurta illos in vestibus albis qui et dixerũt. Quẽadmodum Gloria. Alla. Ante laudes. ℣. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum. ℟. Deum meum et deum vestrũ alla. ℭ In lau. ãn.

Viri galilei quid aspicitis in celum hic ihesus qui assumptus est a vobis in celũ: sic veniet alleluya. ps Dominus regnauit. fo. vj. ãn. Cumq; intuerentur in celum euntem illum dicerũt alleluya. ps Jubilate. fo. vj. ãn. Eleuatis manibus ferebatur in celũ: et benedicentes alleluya. ps Deus deus meus. folio. vj. ãn. Psallite regem regum et hymnum dicite deo alleluya. ps. Benedicite. folio. vj. ãn.

Videntibus illis eleuatus est et nũbes suscepit eum in celo alleluya. ps. Laudate dominũ. fo. vij. Capitulũ. Primũ quidẽ. Hymn.

O christe nostrum gaudiũ: manẽs olimpo preditum: mundi regis qui fabricã mũdana vincẽs gaudia Hinc te precãtes quesumus ignosce cunctis omnib⁹ et corda sursum subleua ad te superna gratia.

Ut cum rubente ceperis clarere nube iudicis penas repellas debitas reddas coronas perditas.

Tu esto nostrum gaudium.

Gloria tibi domine qui scandis. ℣. Ascendit deus in iubilatione. ℟. Et dominus in voce tube alla. ãn. Ascendo ad patrẽ meũ et patrem vestrum: deum meum et deum vestrum alleluya. psalmus Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorem nostrum ad celos ascendisse credimus ipsi quoq; mente in celestibus habitemus. Per eundem ℭ Ad primam. ãn Viri galilei. ſ. de laud. ps Deus in nomine tuo. k. ir. et ceteri ps. consueti. ãn Gratias tibi deus. ps Quicunq;. folio. ir. ℟. Jesu christe. cum alleluya. ℣ Qui sedes ad. Miserere. Gloria. Jesu christe. ℟ et cetera omnia que ad primam pertinẽt dicũtur. ℭ Ad iij. ãn Cũq; intuerentur. ij. de laudibus. ps Legem pone. Capitulum Primum quidẽ. ℟. Eleuata est magnificentia tua. Alleluya alleluya. ℣ Super celos deus. Alla. Gloria. Eleuata. ℣ Ascendit deus in iubilatione. ℟ Et dominus in voce tube alleluya. Oratio Concede quesumus omnipotẽs deus. vt supra ℭ Ad sertam. ãn Eleuatis manibus. iij. de lau. ps Dixerit. fo. xij. Capm

Quoniã eis precepit ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris: quam audistis inquit per os meum. ℟m.

Ascendit deus in iubilatione alleluya alleluya ℣. Et dominus in voce tube. Alla. Gloria. Ascendit. ℣ Ascendens christus in altum. ℟m Captiuam duxit captiuitatem alleluya. Oratio. vtã. ℭ Ad ir. ãn Videntibus illis. ℣. de laudibus. ps Mirabilia. fo. xij. Capitulum.

Actū. 1. IOhannes quidē baptizauit aqua vos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. Rm. AScendens christus in altum Alla alleluya. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. Alleluya. Gloria. Ascendens. ℣ Ascendo ad patrem meum et patrē vestrum. ℟ Deum meum et deum vestrū alleluya Oratio vtē. Ille hoze dicūtur per totas octa. quando de ascen. agitur nisi in do. sequen. Ad. ij. ve. ān. Viri galilei. ps. Dirit dñs. fo. rrrviij. ps. Confitebor. ps Beatus vir. ps. Laudate pueri. ps. In exitu. fo. rrrviij. Hi predicti pl. cum predicta ān. dicuntur singulis diebꝰ per octa. qñ de ascen. agitur. Cap. Primum quidem sermonem. ℟. Ite in orbē vniuersum et predicate dicentes alla. Qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit Alla alla alla. ℣ Paracletus autem spiritussanctus quem mittet pater in nomine meo: ille ola vos docebit et suggeret ola quecunq; dixero vobis Qui cre. Gloria. Alla. Hymnus Eterne rex altiss. ℣ Ascendens christus. ān. O rex glorie domine virtutum qui triumphator hodie super omnes celos ascendisti: ne derelin quas nos orphanos: sed mitte promissam patris in nos spiritum veritatis alleluya. ps. Magni. Oro. Concede quesumus omnipotens. Completorium. vt in psal. notatum est. C Fer. vi. in crastino ascē. dñi ꝛ quotidie per octa. Inuita. sicut i die ascē. dñi dicatur a duobꝰ recto. in capis sericis albis. Hyꝫ. sicut in die ascē. dñi dicat. Ad matu. super psal. ān. Exaltare domine in virtute tua: cantabimꝰ et psallemus alleluya ps Domine in virtute. folio. v. ān. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me alleluya. ps. Ipsum. fol. riij. ān. Ascendit deus in iubilatione et dñs in voce tube alleluya. ps Omnes gentes plaudite. folio. rr. vlꝫ Lecta est. Hac die incipiantur actus apostolorum et legantur quotidie per octa. nisi in dominica infra octa. ascēsio. et in octa. die quando de feria agitur. Lectio prima.

Actū. 1. PRimum quidem sermonem feci de omnibus o theophile que cepit iesus facere et docere: vsq; in diem qua precipiēs apostolis per spiritū sanctum quos elegit assumptus est. Quibꝰ et prebuit seipsum viuum post passionem suā in multis argumētis / per dies quadraginta apparēs eis: et loquens de regno dei. Et cōuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarēt promissionem patris: quā audistis inquit per os meum. Quia iohannes quidē baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spiritu sancto nō post multos hos dies. Tu autem domine. Rm. Si enim non abiero paracletus non veniet ad vos. si autem abiero mittam vobis eum. cum autē venerit ille docebit vos Omnem veritatem alla. ℣ Non enim loquetur a semetipso: sed quecunq; audiet loquetur et que ventura sunt annūciabit vobis. Omnem veritatem. Lectio secunda.

IGitur qui conuenerant: interrogabant eum dicentes. Domine / si in tempore hoc restitues regnum israel? Dixit autem eis. Nō est vestrum nosse tē pora vel momēta que pater posuit i sua potestate. sed accipietis virtutē superuenientis spiritus sancti in vos: ꝫ eritis mihi testes in hierusalē ꝫ in oi iudea ꝫ samaria / ꝫ vsq; ad vltimū terre. Et cū hoc dixisset. videntibꝰ illis eleuatꝰ est: ꝫ nubes suscepit eū ab oculis eorū. Tu ℟. Ascēdēs in altū alla captiuā duxit captiuitatē. Dedit dona hoibus alla alla. ℣ Ascendit deus in iubilatione: et dominus in voce tube. Dedit. Lec. iij.

CUmq; intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis / qui et dixerunt. Viri galilei / quid statis aspicientes in celum? Hic iesus qui assumptus est a vobis in celum: sic veniet quemadmodū vidistis eum euntem in celum. Tunc reuersi sunt hierosolymam a monte qui vocatur oliueti: qui est iuxta hierusalē sabbati habens iter. Et cum introissent in cenaculum: ascenderūt vbi manebāt petrus et iohānes / iacobus ꝫ andreas / philippus et thomas / bartholomeus et matheus / iacobus alphei et symon zelotes / ꝫ iudas iacobi. Hi omnes perseuerātes vnanimiter in oratione cum mulieribus: et maria matre iesu et fratribus eius. Rm. Non relinquam vos orphanos alleluya vado et venio ad vos. Et gaudebit cor vestrū Alleluya alla. ℣ Pacem meam do vobis: pacē relinquo vobis. Et. Gloria. Alleluya. Ante lauō. ℣ Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum.

ẽm. **Deum meum.** Iste ỽ. dicitur quotidie ante laud. per octa. et in octa. quando de ascensio. agitur. In laudibus ỽ hec sola ãn. **Viri galilei.** ps **Dominus regnauit.** et ceteri ps. consueti. Cap. hyᵐ. ỽ. sicut in die ascen. domum dicantur. per octa. nisi in dñica infra octa. ascensionis. ãn. **Euntes in mundum vniuersum predicate euangelium omni creature alleluya: qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit alleluya: qui vero non crediderit condemnabitur alleluya.** ps. **Benedictus.** Oratio **Concede quesumus omnipotens deus.** vt supra in die ascẽ dñi. Nulla die per octa. fiat memoria de cruce nec de sancta maria nec de omnibus sanctis: quia chorus regitur. Si aliquod festum sine regimine cho. infra octa. cõtigerit. nichil fiat de festo nisi tãtum memo. ad vespe. et ad matu. et ad missam de die. Quod si festum cum regimine chori infra octa. ascẽ. dñi euenerit: totũ fiat seruitium de festo ꝫ memoria. de ascen. dñi ad vtrasq; vesp. et ad matu. et ad missam: etiã in do. et cũ de do. nichil fiet preter mẽo. nih̃ que precedet mẽo. de ascẽ. dñi: nisi in octa. die. tunc enim totũ seruitiũ fiet de octa. et festum differatur in crastinũ: nisi in crastino sequatur aliud festũ cũ regimine chori: tunc enim primũ festũ nõ differatur: sed in illo anno omino pretermittatur: nisi duplex festum fuerit tantũ. tunc enim fiet totum seruitium de festo: et de octa. tantum fiet memo. ad vtrasq; vesp. et ad ma. et ad missam solenniter: licet festũ tocti vsi dedicationis ecclesie fuerit. Si festũ cũ regimine chori in dñica sequenti euenerit totũ fiat seruitiũ de festo vt supra. et memo. de dñica et de ascen. cum missa in capitulo de dñica. Quando vero fit seruitium de aliquo sancto infra octa. extra dominicam: nichilominus seruetur ordo añarũ. et ỽiorũ de vi. feria et sabba. et in feriis sequen. Ita tamen q̃ in feria ii. dicuntur asse. et ỽia. de vi. feria si vacauerit. sinaulx in proxima fe. vacante dicande per ordinẽ. Quod si de inuentione sancte crucis vel de aliquo serõ fiat ser. fe. vi. precedẽ. asse lectio. et ỽia. eo eadẽ vi. fe. dicãt in hor. sab. cũ vacauerit a fe. cum regimine chori. preter ãn. super ps. **Benedictus.** que erit. **Viri adiero.** ps. **Benedictus.** Oratio. vt. Ad. ij. vesperas. ãn. **Viri galilei.** ps. **Dixit dominus.** ko. rrrviij et ceteri ps. consueti. Cham. **Primum quidem ser.** Non dicitur ỽ. hyᵐ. **Eterne rex altissime.** ỽ. **Ascendens christus in altum.** ãn. **Rogabo patrem meum: ꝫ alium paraclytum dabit vobis alleluya.** ps **Magnificat.** Oratio **Concede quesumus.** vt. Hoc eodem ordine ammodo dicũtur vespere quotidie per octa. nisi in dominica. ad. ij. ve. ita tamen q̃ asse. super psal. **Magnificat.** variet. ℂ Sabbõ. Ad matu. In not. sup. ps ãn. **Dimis exaltatus est alleluya / super celos deus alleluya.** ps. **Dominus regnauit er.** ko. rrrij. ãn. **Dominus in syon alta magnus excelsus alta.** ps. **Dominus regnauit. ira scãk.** k. rrriij. ãn. **Ons i celo alleluya: parauit sedẽ suam alleluya.** ps **Benedic anima mea do.** j. k. rrriij. ỽ. **Elevata est magnificentia tua.** ℟. **Super celos deus alleluya.** Lectio prima.

Cum cõplerentur dies pentheostes: erant oẽs discipuli pariter in eodẽ loco. Et factus est repẽte de celo sonus tãq̃ aduenientis spũs vehemẽtis: et replevit totã domũ vbi erant sedẽtes. Et apparuerũt illis dispertite lingue tãq̃ ignis: sedit q̃ supra singulos eorũ. Et repleti sũt oẽs spiritu sancto: ꝫ ceperũt loqui variis linguis / prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. Erãt aũt in hierusalẽ habitãtes iudei / viri religiosi: ex omni natione que sub celo est. Facta aũt hac voce conuenit multitudo ꝫ mẽte confusa est: quia audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquẽtes. Tu. ℣. Exaltare domine alleluya. ℟. In virtute tua alleluya. ỽ. Cantabimus et psallemus. ℟. In virtute tua. Lectio secunda.

Stupebant aũt omnes: ꝫ mirabãtur dicẽtes. Nõne ecce oẽs isti qui loquũtur galilei sunt? Et quomodo nos audiuimus vnusquisq; linguam nostrã in qua nati sumus? Parthi et medi ꝫ elamite: et qui habitãt mesopotamiã. iudeam / et capadociam / pontũ / et asiã / frigiam / ꝫ pamphiliam / egyptum ꝫ partes lybie que est circa cirenẽ: ꝫ aduene romani. iudei quoq; et prosceliti / cretes et arabes. Audiuimus eos loquentes nostris

linguis: magnalia dei. Stupebãt autẽ oẽs ꝛ mirabãt ad inuicẽ dicentes Quid nam vult hoc esse? Alij autem irridebãt dicentes: quia musto pleni sunt isti. Tu autem domine. Kyrie.

℣. Ponis nubem ascensum tuum domine. Qui ambulas super pennas ventorum alleluya. ℟. Qui facis angelos tuos spiritus: et ministros tuos ignẽ ventem. Qui ambulas. Lectio tertia.

STans autem petrus cum vndecim eleuauit vocem suam: et locutus est eis. Viri iudei et qui habitatis hierusalem vniuersi: hoc vobis notum sit: et auribus percipite verba mea. Non enim sicut vos estimatis hi ebrij sunt cũ sit hora diei tertia: sed hoc est quod dictum est per prophetam iohel. Et erit. In nouissimis diebus dicit dominus: effundam de spiritu meo super omnẽ carnẽ: et prophetabunt filij vestri et filie vestre. Et iuuenes vestri visiones videbũt: et seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super seruos meos et ancillas meas in diebus illis effundã de spiritu meo: et prophetabunt. Et dabo prodigia in celo sursum et signa in terra deorsum: sanguinem et ignem et vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras et luna in sanguinem: anteꝙ veniat dies domini magnus et manifestus. Et erit. Omnis quicunꝙ inuocauerit nomen domini saluus erit. Tu autem domine. ℟.

℣. Non conturbetur cor vestrum. Requiescite in vi quia ascensionis domini: ad primas vesperas. Ad laudes. vt supra. Antiphona

Dixit ego abiero paraclytus non veniet: dum assumptus fuero mittam vobis alleluya. ℣s. Benedictus. Oratio vt supra.

1 K Dñica infra octa. ascen. de san. ioh. beuer. ola de tõi. ℣. 3. a. 2. cantetur. ad. 1. vc. fiat memo. de aplo: et de ascẽ. nulla memoria de do. neꝙ pcessi. ad ma. fiat memo. de do. et de ascen. mis. do. ℣. in capitu. cũ alla. Requiescat. Fe. 6. de s. mar. Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vespe. nulla me. de do. neꝙ pcessi.

1 K Dñica infra octa. ascen. domini. do. ad. 1. vespe. nulla memo. neꝙ pcessi. Fe. 5. de octa. ascen. Ad. 1. vesp. ꝛ ad matu. fiat memo. de san. vrbano. et nichil de s. aldel. in hoc anno. 2. vc. erũt de sancto august. et solen. memo. de octa. Do. infra octa. ascensi. de do. Ad. 1. vc. que erunt de s. aldel. fiat memo. de sã. germano et de ascẽ. nulla memo. de do. neꝙ pcessi. ad ma. fiat me. de s. ꝙ de ascẽ. Ad. 2. vesp. de do. fiat me. de ascen. Fe. 5. de oct. ascen. ꝛ memo. de s. Fe. 6. de s. ma. et me. de mar. Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vc. nul. me. neꝙ pc. ad ma. me. de ascẽ. Ad. 2. vc. méo. de setis: et de ascen. Fe. 5. de octa. et méo. de pt. 2. vc. erunt de octa. ꝛ méo. de s. et mũdo ꝛ de mar. Fe. 6. de s. edmũdo. ꝛ méo. de mar. cũ ãn. Kyrie pecta mihi. 1 B

Do. infra octa. ascẽ. de do. Ad 1. vc. q̃ erũt de s. iohan. fiat méo. de ascẽ. ꝛ nichil de do. neꝙ pcessi. 2 B

Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vc. nulla fiat méo. neꝙ pcessi. ad ma. Ad. 2. vc. fiat memo. de ascen. Fe. 5. de octa. ascen. ꝛ méo. de s. po. fe. s. dũstani diffe. in crasti. 2. vc. erũt de oct. ꝛ méo. de s. dũstano. 3 B

Do. infra octa. ascẽ. de do. nul. me. neꝙ pcessi. ad ma. ꝛ 2. vc. fiat méo. de ascẽ. Fe. 5. de s. aug. ꝛ me. de oc. so. Ad. 2. vesl. so. me. de ascen. ꝛ de sãcta maria. cũ ãn. Sub tuã. cũ pleno ser. in crasti. 4 B

Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vc. nulla méo. neꝙ pcessi. Fe. 5. de oct. ꝛ méo. de mar. Scõe vespe. erunt de oc. ꝛ méo. de s. maria cũ ãn. Sub tuã cum ple. ser. in cra. 5 B

Do. infra octa. ascen. de do. ad. 1. vesl. méo. de mar. sed nulla méo. de ascen. neꝙ pcessi. ad ma. méo. de se. et de ascen. Fe. 5. de octa. ꝛ me. de mar. tñ. ꝛ fe. s. edmũdi diffe. in crasti. Sab. de vigi. ꝛ nichil de aplo eo ãno. 1 C

Do. infra octa. ascẽ. de do. Ad. 1. vc. q̃ erũt de aplo fiat me. de ascen. sed nichil de do. neꝙ pcessi. Fe. 5. de octa. ad. 2. vesl. me. de s. ma. cũ ãn. Sub tua cũ pleno ser. in crasti. 2 C

Do. infra octa. ascen. de do. ad. 1. vc. nulla méo. neꝙ pc. ad matu. fiat memo. de ascen. Fe. 4. de sancto dunstano et memo. de s. potentiana: et de ascen. 2. vesl. erunt de octa. ꝛ memo. de festo. Ad. 2. vc. me. de s. mar. cũ ãn. Sub tuam. um pleno serui. in crasti. 3 C

Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vc. nulla méo. de do. neꝙ pcessi. Fe. 4. de s. aug. et so. me. de oc. Fe. 5. de octa. ad. 2. vesp. méo. de s. maria. cum hac ant. Sub tuã. 4 C

Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vesl. nulla memo. neꝙ pcessi. Fe. 6. de s. mar. 5 C

Do. infra octa. ascen. de do. Ad. 1. vc. nulla méo. neꝙ pc. Fe. 4. de s. edmundo ꝛ méo. de mar. ꝛ de octa. 2. vesl. erũt de oc. ꝛ méo. de s. edmun Fe. 5. de oc. 2. vc. erũt de oc. et méo. de aplo. Fe. 6. de aplo. 1 D

Do. infra oc. ascẽ. de cruce. ꝛ so. me. de mar. de ascẽ. et pc. ad ma. so. memo. de mart. de do. ꝛ de ascen. Missa do. dicẽ in capl. Ad. 2. vespe. que erũt de cruce so. me. de do. ꝛ de ascen. Fe. 5. de octa. 1. vc. erunt de octa. ꝛ méo. de aplo. Ad. 2. vc. q̃ erũt de octa. ꝛ me. de s. ioh. bc. cum pleno serui. in crasti. ola de tõi vnius confess. 2 D

Do. infra oc. ascen. de do. Ad. 1. vc. méo. de mar. tñ. ꝛ nulla pcessi. ad matu. memo. de setis: ꝛ de ascẽ. Fe. 5. de octa. 2. vesl. erũt de octa. ꝛ méo. de s. maria cũ ãn. Sub tuã. 3 D

Do. infra octa. ascen. de do. ad. 1. vc. nulla méo. neꝙ pcessi. ad ma. me. de ascẽ. 4 D

Do. infra octa. ascẽ. de do. ad ma. memo. de ascen. 2. vc. erũt de s. aldel. et me. de sancto: de do. et de ascensi. Fe. 3. de s. august. ad. 1. vc. memo. de s. ꝙ del. cũ ãn. Kyrie pecta mihi. 1 E

Do. infra octa. ascen. de do. ad. 1. vc. memo. de s. petronilla tñ. et nulla pcessi. ad ma. méo. de virgi. et de ascen. Fe. 6. de sancta maria. 2 E

Do. infra oct. ascen. de do. ad. 1. vesl. que erũt de cruce méo. de ascẽ. tñ: ꝛ ãn. et ℣. de sab. hoc anno pretermittãtur. Fe. 2. de octa. ãn. et ℣. de. 6 feria. Fe. 6. de sancta ma.

Dominica infra octa. ascen. de do. ad. 1. vesperas nulla memo. neꝙ pcessi. ad matuti. memoria de 1 G

Dñica infra octa. ascen.

ascen. Id.2. vespe. memo. de mar. ⁊ de asce ¶ Do. infra oct asce. de do. ad.1. vē. nulla méo. neq; pcs. 2. vel. crūt de. s. dūstano. ⁊ méo. de virgi. ⁊ de do, ⁊ de ascen. Fc. 6. de. s. maria ¶ Do. infra oct. asce. de s. aldel. Id.1. vē. méo. de. s. ybano ⁊ de asce. nulla pcs. ad matu. memo. de. s. de do. ⁊ de ascen. Missa do. in cp̄. dicit ad altā missā méo. de sctō ⁊ de asce. t.ñ Id.2. vesperas que crūt de. s. aug. memo. de. s. aldel. cū ān. Lur perpetua. maio:. de do. ⁊ de asce. Fc. 6. de. s. maria. Sab. de vig. R. Tbs. Ego ro-

Dñica ¶ Do. infra oct asce. de do. Id.1. vel. méo. de sctō trin. ⁊ nulla pcs. ad mat. méo. de sctō ⁊ de asce. Fc. 6. de. s. mar. ¶ Do. infra oct ascen. de do. Id.1. vespe. nulla méo. neq; pcs. ad matu. memo. de asce. 2. vespe. crūt de apostolo memo. de do. ⁊ de asce. Fc. 2. ⁊ 3. de. s. ⁊ méo. de octa. Fc. 4. ān. ⁊ R. de sab. ¶ Do. infra oct. ascen. Id.1. vel. méo. de mar. tantū: ⁊ nulla pcs. ad matu. méo, de marty. ⁊ de asce. Fc. 6. de. s. maria. ¶ Do. infra oct. ascen. de. s. dūstano. Id.1. vel. memo. de. s. potentiana et de asce. ⁊ nulla pcs. 3. R. a duob⁹ cantetur ad ma. memo. de. s. potēn. de do. ⁊ de ascen, Mis. do. dicit in cp̄. ad altā mis. memo. de. s. potēn. ⁊ ō asce. Sab. de vigi. R. Tbs. Ego roga. ⁊ Si enim. nichil de s. aldel. ⁊ fc. s. augu. diff. vsq; ad. 3. fc. post fcs. trini.

¶ Do. infra octa. asce. de. s. aug. Id.1. vel. méo. de s. aldel. ān. Lur perpetua. maio:. ⁊ de asce. trin: et nulla pcs. ad ma. so. méo. de do. ⁊ de ascen. Missa do. dicit in cp̄. ad altā mis. memo. de asce. de oib⁹ sctis trin. Id.2. vespe. méo. de do. ⁊ de asce. Fc. 2. de scr. oct. ān. ⁊ R. de. 6. fc. Fc. 6. de. s. maria ⁊ méo. de virgi. Sabbato de vigi. R. Tbs. Ego rogabo. et Si cut ¶ Do. infra octa. asce. de do. Id.1. vē. nulla méo. neq; pcs. ad matu. méo. de asce. Fc. 6. de. s. maria. ¶ Do. infra octa. asce. de apostolo. ⁊ méo. de asce. nulla pcs. ad matu. méo. de do. ⁊ de asce. Mis. do. dicit in cp̄. ad altā mis. memo. de asce. ⁊ de oib⁹ scis. 2. vel. crūt de. s. iohan. cpo cōfi. oia de cōi: et méo. de apostolo. de do. ⁊ de asce. Fc. 2. de. s. iohan. benet. oia de cōi. Fc. 3. de scr. oct. ān. ⁊ R. de. 6. fc. Fc. 6. de. s. maria. Sab. de vigi. R. Tbs. ¶ Do. infra octa. ascen. de do. Id.1. vel. nulla méo. neq; pcs. ad matu. méo. de asce. Fc. 6. de. s. maria. ¶ Do. infra octa. asce. de do. Id.1. vespe. que crūt de fc. fiat memo. de asce. ⁊ nulla méo. de do. neq; pcs. Fc. 2. de scr. octa. ān. ⁊ R. de. 6. fc. Fc. 5. de octa. Id.2. vel. que crūt de octa. méo. de. s. aldel. ⁊ de. s. ybano. cū pleno scr. in crastū. scl. sancti augu. dscr. vsq; ad 3. fc. post fc. trini. ¶ Do. infra octa. asce. de do. Id.1. vel. que crūt de. s. augu. méo. de ascen. solen. sed nulla méo. de do. neq; pcs. ad mat. méo. de ascen. Fc. 5. de oct. 2. vel. erunt de oc. ⁊ memo. de. s. maria cum ān. Sub tua. ⁊ de mar. ¶ Do. infra octa. asce. de do. Id.1. vespras nulla memo. neq; pcs. Fcs. 5. de octa ⁊ ad. 2. vespe. de octa. fiat memo. de sctā mariā cū ān. Sub tuā. cū pleno scrutinio. in crastino.

¶ Dominica infra octa. ascen. dñi: ad primas vesperas totū scrutinium fiat de ascen. ⁊ nichil de dñica: nec etiā memoria. Super pos. ān. Viri galilei ps. Dixit dñs. fo. xxxvij. et ceteri ps. dñicales. Cp.

Primū quidem. Non dicitur R. hymn⁹. Eterne rex altissīe. Ascendens christus in altum ān. Dominus quidem ihesus postq̄ locutus est eis ascendit in celum ⁊ sedet a dextris dei alleluia. Magnificat. Oratio. Concede quesumus omnipotens deus. Si festū cū regimine chori hac die dñica euenerit, tunc fiāt vespere de festo. ⁊ solen. memo. de ascen. dñi. vē. Ad matutinas. Inuitatorio. hymnus. añe. ps. ⁊ v. sicut in die ascensio. dñi dicantur. Euangeliū. Secundum Johannem. xv. cap.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Cū venerit paraclytus quem ego mittam vobis a patre spiritū veritatis qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Joan.

Notandum in primis q̄ dñs spiritum veritatis ⁊ a se mittendum esse testatur: ⁊ eundem mox a patre procedere subiūgit. Non quia idem spūs aliter a patre procedit q̄ a filio mittitur: aut alio tempore a patre procedit q̄ cum a filio mittitur. Sed ideo filius cū a se mitti ⁊ a patre dicit procedere: vt aliā patris / aliā esse suam personam designet: ac in eadem distinctione personarum / vnā esse operationem ac volūtatem suam cum patris voluntate ac operatione denunciet. Cum enim eiusdem spiritus gratia datur hominibus: mittitur profecto spiritus a patre / mittitur ⁊ a filio. Procedit a patre / predit ⁊ a filio. Quia ⁊ eius missio ipsa processio est: qua ex patre procedit ⁊ filio. Venit ⁊ sua sponte: q; sicut coequalis est patri et filio: ita eandem habet voluntatē cū patre ⁊ filio commune. Spiritus enim vbi vult spirat. Et sicut apostol⁹ enumeratis donis celestib⁹ ait. Hec aūt oia operatur / vn⁹ atq; idē spūs diuidēs singulis prout vult. Tu aūt. R. Expedit vt ego vadam ad eū q̄ misit me dicit dñs. nolite contristari nec conturbet co; vestrū. Rogo p vobis patrē vt ipse vos custodiat ab ab. v. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Rogo. Ps. ij.

Ad hec aūt spiritus testimoniū perhibuit de dño: q; discipulo; co;dib⁹ aspirās / oia que de illo erāt scitu digna mortalib⁹ / clara illis luce reuelauit.

Dō videlicet equalis ꝫ consubstantialis erat patri ante secula: q̄ substātialis factus est nobis in fine seculoꝝ. Quod de virgine natꝰ / sine petō virit in mūdo: qō qñ voluit et qua voluit morte trāsiuit de mūdo. Quod veraciter morte resurgendo destrurit. Ueram in qua passus est et resurrerit carnem ad celos ascendendo leuauit / atq; ī paterne glorie dextera cōstituit. Quod omnia prophetarum scripta illi testimonium perhibent: q̄ confessio nominis eiꝰ vsq; ad fines erat propaganda terrarum. Ceteraq; fidei illius mysteria / sācti spiritus sunt testimonio reserata discipulis. Neq; illis tantū modo: sed omnibus qui per verbum eorum credūt in dominum. quicquid recte sapiunt eiusdem spiritus est munere cōcessum. Tu autem. ℟. Ego rogabo patrē et alium paraclytū dabit vobis vt maneat vobiscū in eternū. Spiritū veritatis alia. ℣. Si enim nō abiero paraclytus nō veniet ad vos: si autem abiero mittam vobis eum. Spiritum. Lectio. ij.

ILle ergo (inquit) testimoniū perhibebit de me: et vos testimonium perhibebitis. Quia que spiritu intus docēte perceperunt: hec abiecto timore pristino / foris loquēdo et aliis ministrabāt Ipse nanq; spiritus corda eorum ꝫ scientia veritatis illustrauit: et ad docenda que nosset culmine virtutis ceperit. Unde recte apud esaiam: spiritus idem fortitudinis et scientie nuncupatur. Est enim spiritus scientie: quia per ipsum que recte agere vel etiam cogitare debeamus agnoscimus. Est et fortitudinis: quia etiam per ipsum vt que bene nouimus operemur accipimus: ne aduersitate aliqua a bonis que cepimus repellamur. Et vos inquit testimoniū perhibebitis / quia ab initio mecum estis. Cum data spiritus gratia etiam hoc fiduciam discipulorum iuuit: q̄ ab initio erant cum dño. Ideoq; que apud illum viderant et audierant: absq; vlla ambiguitate predicare valebant. ℟m Viri galilei. et dicat a duobus clericis de supe. gradu in sup peil. ad gra. cho. Requite in die asce. do. ad mat. Ante lau. ℣ Ascendo ad patrem meū et patrem vestrum. ℟ Deum meum et deum. ꝫc.

In laudibꝰ dicitur hec sola ān. Viri galilei. ps. Dñs re. f. vj. ꝫ ceteri pi. cōsueti. Cp.

1. Pet. 4

ESTote prudentes ꝫ vigilate in orationibus / ante omnia autem mutuam in vobis metipsis charitatem continuam habentes / quia charitas operit multitudinem peccatoꝝ. Hymnus Tu christe nostrum gaudium. ℣. Ascendit deꝰ in iubilatione. ān. Cum venerit paraclytus quē ego mittam vobis spiritum veritatis qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me alleluya. Psalmus Benedictus. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus / fac nos tibi semper et deuotam gerere voluntatem: et maiestati tue sincero corde seruire. Per dominum nostrum.

Memoria fiat de ascensione domini cū ān. Ascendo ad patrem. ℣. Ascendens christus in altum. Oratio. Concede quesumus omnipotēs deus. ℂ Ad primam. Antipho. Viri galilei. ps. Deus in nomine. folio. ir. et ceteri pi. consueti. ān. Te iure laudant. ps Quicunq;. ℂ Ad tertiam. et ad alias ho. ase. Ria. et ℣. sicut in die ascensionis domini dicantur cum hac oratione. Omnipotens sempiterne deus. vt supra. Capitulum Estote prudētes. vt supra ad laudes. ℂ Ad tertiam. Capitulum.

1. Pet. 4

ESTote hospitales inuicē sine murmuratione: vnusquisq; sicut accepit gratiam in alterutrum illam administrantes: sicut boni dispēsatores multiformis gratie dei. ℂ Ad. ir. Capitulū.

1. Pet. 4

SI quis ministrat tanq̄ ex virtute quā amministrat deus: vt in omnibus honorificetur deus / per iesū christum dominum nostrū. ℂ Ad. ij. vespe. ān. Viri galilei. ps. Dixit dominus. folio. xxxviij. ꝫ ceteri pi dominicales. Capitulū Estote prudentes. Nō dicitur ℟. ad has vesperas. Hymnus Eterne rex altissime. vs. Ascendens christus in altum. ān. Hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum reminiscamini: quia ego dixi vobis alleluya. ps. Magnificat. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. Memoria fiat de ascensione domini. cum hac ān. O rex glorie. vt in die ascen. domini. ℣. Ascendit deus in iubilatione. Oco. Concede quesumus omnipotens deus. Si festum alicuius sancti cum regimi-

ne chorū in hac die dñica ꝙ uenerit totum
fiat seruitiū de festo. ⁊ etiam secūde vespe
re erūt de eodem festo: ⁊ sunt in vigi. pēthecost. dicit primū vr. Tempus est. ⁊ cetera vria. que intitulant. Si vero festū lo-
ci vel dedicatiōis ecclesie infra octa. ascē.
dñi. vel in octa. forte contigerit: semper
fiat solen. memo. de ascen. dñi. similiter
fiat in aliis octa. que sunt cū regimine
chori. Feria ad matu. Inuit. hymn. ante.
ps. v. ⁊ vria. sicut in precedēn. fest. vi. licet
de festo alicuius sancti seruitium factū
fuerit in precedēn. sabbo. Lectio prima.

Actu. 2.

STans aūt petrus in medio
plebis dixit. Viri israelite:
audite verba hec. Jesum na
zarenū virū approbatum a
deo in vobis virtutib⁹ ⁊ pro
digijs ⁊ signis que fecit per illū deus in
medio vestri sicut vos scitis: hunc defi-
nito cōsilio ⁊ prescientia dei traditū per
manus iniquorū affligentes interemi-
stis. Quē deus suscitauit solutis dolori
bus inferni: iuxta quod impossibile erat
teneri illū ab eo. Dauid enī dicit in eum.
Prouidebā dñm cōtra me semper: quia
dextris est michi ne cōmouear. Propter
hoc letatum est cor meū ⁊ exultauit lin-
gua mea: insuper ⁊ caro mea requiescet
in spe. Quia non derelinques animam
meam in inferno: nec dabis sanctū tuū
videre corruptionem. Notas michi fe-
cisti vias vite: replebis me lecūditate cū
facie tua. Tu autem. Lectio secunda.

VIri fratres licet audenter dice-
re ad vos de patriarcha dauid/
quoniam defunctus est et sepultus: ⁊ se-
pulchrum eius est apud nos vsq; in ho
diernum diem. Propheta igitur cum es
set et sciret quia iureiurando iurasset illi
deus de fructu lumbi eius sedere su-
per sedem eius: prouidēs locutus est de
resurrectione christi/ quia neq; derelict⁹
est in inferno neq; caro eius vidit corru
ptionem. Hunc iesum resuscitauit deus:
cuius omnes nos testes sumus. Dextera igitur dei exaltatus/ et promissione
spiritussancti accepta a patre: effudit hūc
quem vos videtis et auditis. Non enī
dauid ascendit in celum. Dicit autem
ipse. Dixit dominus domino meo sede
a dextris meis: donec ponam inimicos
tuos scabellum pedum tuorum. Certis
sime ergo sciat omnis domus israel:
quia et dominum eum et christum fecit
deus hunc iesum/ quem vos crucifixi-
stis. Tu autem domine. Lectio tertia.

His auditis compūcti sunt corde:
⁊ dixerūt ad petrū et ad reliquos
apostolos. Quid faciem⁹ viri fratres?
Petrus vero ait ad illos. Penitentiam
agite/ et baptizetur vnusquisq; vestrum
in nomine iesu christi in remissionem
peccatorum vestrorum: et accipietis do
num spiritussancti. Vobis enim est re-
promissio et filijs vestris: ⁊ omnib⁹ qui
longe sunt/ quoscunq; aduocauerit do-
minus deus noster. Alijs etiam verbis
plurimis testificatus est: et exhortabatur eos dicens. Saluamini a genera-
tione ista prava. Qui ergo receperunt
sermonem eius baptizati sunt: ⁊ apposi
te sunt in illa die anime circiter tria mi
lia. Erant autem perseuerantes in do-
ctrina apostolorum: ⁊ communicatio-
ne fractionis panis ⁊ orationibus. Fie
bat autem omni anime timor. Multa
quoq; prodigia et signa per apostolos fie-
bant in hierusalem: et metus erat ma-
gnus in vniuersis. Ad laudes vt supra
ān. ℣ Illi autem profecti predicauerunt vbiq; do
mino cooperante et sermonem confirmante sequē
tibus signis alleluya alleluya. ℣s. Benedict⁹.
Oratio vt supra. Ad vesperas ańa. Eun
tes in mundum. ℣s. Magnificat vt supra
infra. vi. precedēn. Oratio vt supra.
Feria. iij. ad matu. Inuit. hymn⁹
ańe. psalmi. v. et vria. sicut in precedēn-
ti sabbato. Lectio prima.

Actu. 3.

PEtrus ⁊ iohannes ascēdebāt
in templū: ad horam orationis nonam. Et quidā vir qui
erat claudus ex vtero matris
sue baiulabatur: quē ponebant quoti-
die ad portam templi que dicitur specio-
sa/ vt peteret elemosynā ab introeūtib⁹
in templū. Is cum vidisset petrū ⁊ iohā-
nem incipientes introire in templum:
rogabat vt elemosynam acciperet. In-
tuens aūt in eū petrus cū iohāne/ dixit.

Respice in nos. At ille intẽdebat in eos/ sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit. Argẽtum et aurũ non est michi: quod autem habeo hoc ti bi do. In nomine iesu christi nazareni: surge et ambula. Tu autem. Lectio. ij.

ET apprehensa eius manu dextera alleuauit eum: ⁊ protinus consolidate sunt bases eius ⁊ plante. Et exiliens stetit: et ambulabat. Et intrauit cum illis in templum: ambulãs ⁊ exiliens ⁊ laudans deum. Et vidit eum omis populus ambulantem ⁊ laudantẽ dñ. Cognoscebant autẽ illum qm̃ ipse erat qui ad elemosynam sedebat: ad speciosam portam templi. Et repleti sunt stupore et extasi: in eo quod contigerat illi. Cum viderẽt aũt petrum ⁊ iohannem: cucurrit omnis populus ad eos ad porticum que appellatur salomonis stupẽtes. Videns autem petrus: respõdit ad populum. Viri israelite quid miramini in hoc: aut nos quid intuemini / quasi nostra virtute aut potestate fecerum⁹ hunc ambulare? Lectio tertia.

DEus abraham ⁊ de⁹ ysaac et de⁹ iacob: deus patrum nostrorum glorificauit filium suũ iesum / quẽ vos quidem tradidistis et negastis ante faciem pylati / iudicante illo dimitti. Vos autem sanctũ ⁊ iustum negastis: ⁊ petistis virum homicidã donari vobis. Auctorem vero vite interfecistis: quẽ deus suscitauit a mortuis / cuius nos testes sumus: ⁊ in fide nominis eius hunc quẽ videtis ⁊ nostis cõfirmauit nomẽ eius/ et fides que per eum est / dedit integram sanitatẽ istam in conspectu omnũ vestrum. Et nunc fratres scio q; per ignorãtiam fecistis: sicut ⁊ principes vestri. Deus autem qui prenunciauit per os omnũ prophetarum pati christũ suũ: implevit sic. Penitemini igitur ⁊ cõvertimini: vt deleantur peccata vestra. Vt cũ venerint tempora refrigerij a cõspectu dñi ⁊ miserit eũ qui predicat⁹ est vobis iesum christum / quem oportet quidem celum suscipere: vsq; in tempora restitutionis omnium que locutus est deus per os sanctorum suorum a seculo prophetarũ. Tu autẽ. ℂ Ad laud⁹ vt supra. ãn. Rogabo patrem. ps. Benedictus Require in sexta feria proxima precedẽti super psal. Magnificat. ℂ Ad.ij. vẽs. ãn. Non ego abiero. ps. Magnificat. Require predictam ãn. in die sabbati prima precedente ad laud. super ꝑm. Benedictus. ℂ Feria. iiij. Ad matutinas. In nocta. hy⁹ ante ꝑ. b. Ria. sicut in precẽd. feria. vj. dicuntur. ⁊c. Lectio prima.

LOquentib⁹ aũt apostolis ad populum / superuenerunt sacerdotes ⁊ magistratus templi ⁊ saducei: dolentes q; docerent populum ⁊ annunciarent in iesum resurrectionem ex mortuis / ⁊ iniecerũt in eos manus ⁊ posuerũt eos in custodiam vsq; in crastinũ. Erat enim iam vespera. Multi autem eorũ qui audierant verbum crediderunt: ⁊ factus est numerus virorum quinq; milia. Factũ est autem in crastinũ / vt cõgregarentur principes eorum ⁊ seniores ⁊ scribe in hierusalem. ⁊ annas princeps sacerdotum ⁊ cayphas ⁊ iohannes ⁊ alexãder / ⁊ quot quot erant de genere sacerdotali. ⁊ statuentes eos in medio interrogabãt. In qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tu autem. Lectio secunda. Act. 4.

TUnc petrus repletus spiritu sancto dixit ad eos. Principes populi ⁊ seniores audite. Si vos hodie diiudicamur in bñfacto hominis infirmi / in quo iste saluus factus est? Notũ sit omnibus vobis ⁊ omni plebi israel: quia in nomine iesu xpi nazareni quẽ vos crucifixistis / quẽ deus suscitauit a mortuis / in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis / qui reprobatus est a vobis edificãtibus / qui factus est in caput anguli: ⁊ non est in aliquo alio salus. Nec enim nomen est aliud sub celo datũ hominib⁹ in quo nos oporteat saluos fieri. Videntes autem petri constantiam ⁊ iohãnis: comperto q; homines essẽt sine litteris ⁊ idiote / admirabantur: ⁊ cognoscebãt eos quoniam cum iesu fuerant. Hominem quoq; videntes stantem cum eis qui curatus fuerat: nichil poterãt contradicere. Lectio tertia.

Sabbato in vigilia penthe.

Illerunt autem eos foras extra consilium secedere: & conferebant adinuicem dicentes. Quid faciemus hominibus istis? Quoniã quidem notum signum factũ est per eos: omnibus habitantibus hierusalẽ. Manifestum est: et non possumus negare. Sed ne amplius diuulgetur in populum: cõminemur eis ne vltra loquantur in nomine hoc vllo homini. Et vocantes eos: denũciauerunt ne omnino loquerentur / neq; docerent in nomine iesu. Petrus vero & Iohannes respondentes dixerunt ad eos. Si iustum est in conspectu dei vos potius audire q̃ deũ: iudicate. Non enim possumꝰ que audiuimus & vidimus nõ loqui. At illi cõminantes dimiserunt eos / non inuenientes quomodo punirẽt eos propter populum: q; oẽs clarificabant id quod factũ fuerat in eo quod acciderat. Annoꝝ enim erat amplius quadraginta homo: in quo factũ erat signum istud sanitatis. Tu autem domine.

℣ Ad laudes vtꝰ. ãn Illi autẽ proficisci. ps. Vidiciꝰ. vtꝰ. in fer. ij. preceden. Oco vtꝰ.

℣ In octa. ascẽ. dñi: ad primas vespas. ãn Non vos relinquam. et incipitur in superiori gradu ps. Nisi dominus edificauerit. & ceteri psal. fer. cp. ℟. et cetera oia sicut in vigil. ad primas vespas dñi: cũ hac oratione. Concede quesumus omnipotens deus. more rem. ut lec. Ita tñ q̃. ℣. dicit a duobus de superiori gradu in capis sericis albis ad gradum chori. Ad matu. Inuit. triplex. & dicit sicut in octa. epiphanie. vtꝰ. et cetera oia sicut in prima die. et legant oẽs lect. de expositiõe euã. Recumbentibus undecim discipulis apparuit. Similiter sicut in prima die in superiori. In lau. oẽs alie dicuntur. Cetera oia ad. j. & ad omnes alias horas sicut in die more festi. ut lec. rum ãn Te iuste laudant. ps. Quicunq; et Oco Domine sancte pater omnipotens eterne deus.

Ad. ij. veperas oia fiant sicut in die precedenti: quod non dicit. Si aliquod festũ simplex cũ regimine chori hac die contigerit: differatur in crastinũ. nisi festum sancti aldelmi fuerit: vespere tũc erunt de octa. & solẽ. memo. de festo. Et si dup. festũ in octa. die contigerit: totũ fiat sicut dictũ de festo: & solen. memo. de octa. ad vtrasq; vespas. & ad mat. & ad missam. Hac die ad. ij. vespas que erunt de octa. fiat solẽ. memo. de sancta maria cum pleno seruitio in crastino si a festo cũ regimine chori vacauerit. cum hac ãn Sed tuam. & dicit in fine hymi Gloria tibi dñe qui natꝰ. post vltũ Tu esto nostrũ gaudium.

℣ Feria. vj. vbi de fer. agitur. Ad vesp. ãn Alla. inj. ps Confitebor. Cpm. hymꝰ. & v. sicut in dñica ad. ij. vesp. ãn Per lectus sum. ps Magnificat Oratio dominical. Memo. fiat de sancta maria: cũ ãn Paradisi porta. v. Sancti dei genitrix. Or. Famulorum tuorum. vel Oro Omnipotens sempiterne deꝰ. Deinde fiat memo. de omnibus sanctis. ãn. In celestibus regnis. v. Vox leticie. Oco Infirmitatem. vel Oratio Omnium sanctorum.

℣ Sabbato in vigi. penthe. Ad matu. Inuit. Alla alla alla. ps. Venite. Hymnꝰ. Eterne rex altissime. ãn Alla. inj. ps Cãtate. ij. ps Dominus regnauit iratscan. ps Misericordiam et iudi. v. Elevata est. Secundum Johannem. rum. cap.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me: mãdata mea seruate. Et ego rogabo patrem / & alium paraclytum dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Quia sancti spiritꝰ hodie fratres charissimi celebramus aduentũ: debemus ipsi congruere solẽnitati quã colimus. Hoc etenim ordine tante festiuitatis huius digne gaudia celebramꝰ: si nos quoq; dño opitulante aptos reddiderimus / ad quos spũs sanctus aduenire. & in quibus habitare dignetur. Ea aũt solũmodo ratione aduentui & illustrationi sancti spiritus apti existimus: si & corda nostra diuino amore repleta / et corpora sint diuinis mancipata preceptis. Unde et in exordio lectionis huius euangelice / discipulis veritas ait. Si diligitis me: mandata mea seruate. Tu aũt. ℟. Non conturbetur. Require in vigilia ascensio. dñi ad vesp. Tamen quando ℟. Tempus est. non dicitur in dñica precedẽ.

tunc erit primum .Ve. hac die. ¶ Et notandum est: q̄ si in dominica infra octauas ascensionis officium cum regimine chori contigerit: totum fiat de festo: et tūc in vigilia penthecostes dicitur primum .Vm. Tempus. et cetera .Vta. sicut intitulantur. Lectio secunda.

HAbebāt et prius paraclytum/ipsum videlicet dominum secum in carne commorantem: cuius et miraculorum dulcedine ⁊ ope predicationis/ne in fidelium persecutione scandalizari possent: erigi ⁊ confortari solebant. Verum quia ille post resurrectionē ascēdens in celum coscorporaliter deseruit/quibus tamen diuine maiestatis presentia nunq̄ abfuit: recte de hoc paraclyto/id est spiritu sancto subiūxit. Et ego rogabo patrem. et aliū paraclytum dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternū. .Vz. Ego rogabo patrem. Require in dominica infra octa. ascen. dñi. Lectio tertia.

IN eternū manet spiritus sanctus cum sanctis: quos et in hac vita semper inuisibiliter intus illustrat/⁊ in futuro ad contemplandā perpetuo speciem sue maiestatis introducit. Sed et nos fratres charissimi si christū perfecte diligimus/ita vt eiusdem dilectiōis veritatem mandatorum eius obseruātia probemus: rogabit etiā pro nobis patrem/⁊ alium paraclytum dabit nobis pater. Rogabit patrem per humanitatem: qui dabit cum patre per diuinitatem. Neq̄ enim putandum est/quia ante passionem suam tantūmodo pro ecclesia rogauerit/et non etiā nunc post ascensionem roget: cū dicat de illo apostolus. Qui est ad dexteram dei/qui etiā interpellat pro nobis. .Vm. Si enim non abiero. Require in crastino ascensio. domini. Ante laudes. .Vl⁹. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrū. ¶ In laudibus. ān. Alleluya alleluya. ps. Dominus regnauit et cetera vt consueti. Capitulum. Act. 19

FActum est autem cum apollo esset corinthi/et paulus peragratis superioribus partibus veniret ephesum⁊ inueniret quosdam discipulos: dixitq̄ ad eos. si spiritum sanctum accepistis credentes. at illi dixerunt ad eum/sed neq̄ si spiritus sanctus est audiuimus. Hymnus. Tu esto nostrum gaudium. .Vr⁹. Ascendit deus in iubilo. ān. Si diligitis me mandata mea seruate alleluya alleluya alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

PReста quesumus omnipotēs deus/vt claritatis tue super nos splendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eorum qui per gratiam tuā renati sunt/spiritus sancti illustratione confirmet. Per dominum no. In vnitate eiusdem. Hec oratio dicitur ad omnes horas. Et mortе de sancta maria ⁊ de omnib⁹ sanctis fiant: sicut in vigilia ascēsionis domini supra notatum est. Ad singulas horas a die alleluyatice pascha. dicuntur super psal. .Vta. et .V. de ascensio. domini dicantur. Ad tertiam. Capitulū. Factum est. Ad tertiam. Capitulum. Actu. 19

IOhannes quidem baptizauit baptismo penitentie populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum vt crederent. hoc est in iesum. ¶ Ad nonam. Capitulum. Actu. 19

INgressus paulus synagogā cum fiducia loquebatur per tres menses: disputans ⁊ suadens de regno dei. Omnes hore dicantur ante missam. Si in hac vigilia. aliquod festum euenerit nichil fiat de festo nec post nec ante/nec etiam memo. nisi propter festum fuerit. tūc enim differatur post festum sancte trinitatis. videliter vbi potest habere vtraq̄ vesperas. ⁊ fiant ibi .ir. lectiones. vt in festis duplicibus inter cenam domini et octa. paschе contingen. prenotatū est: vel vt supra dictum est in sequēti fe. post diem paschе.

¶ In die penthecostes ⁊ per ebdo. totum fiat de solen. festi: ⁊ nichil in hoc anno de .s. dūstano. ¶ In die penthe. ⁊ per ebdo. fiat servi. de festo: ⁊ nichil in hoc anno de .s. aldelmo. Festū .s. augu. differatur vsq̄ in .3. fe. post festum trinita. ¶ In die pēthe. ⁊ per ebdo. totum ser. de solen. fest. ⁊ nichil de sanctis ibi dē contingen. ¶ In die penthe. ⁊ per ebd. totū ser. de solē. festi. ⁊ nichil de sanctis in hac ebdo. contin. ¶ In die penthe. ⁊ per ebd. totum ser. de solen. festi. ⁊ nichil de sanctis ibidē contin. ¶ In die penthe. ⁊ per ebdo. de solen. festi ⁊ nichil de sancto dūsta. hoc anno. ¶ In die penthe. ⁊ per ebdo. de solē. festi. ⁊ nichil de sancto aldelmo. Festū .s. augu. dic. in .3. fe. post festū .s. trinitatis. ¶ In die penthe. et

In die sancto penthe.

per ebd̄ de sol. fe. ⁊ nichil de mar. ¶ In die pē. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄. 2ti. ¶ In die pē. ⁊ p ebd̄. de solē. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄. 3tin. ¶ In die pē. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄ cōtin. ¶ In die pē. ⁊ p ebd̄. de. so. fe. ⁊ nihil de. ſ. aug. dif. vſq; in. ⁊ fe. poſt fe. tri. ¶ In die pen. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibidē contin. ¶ In die pēthe. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nihil de. ſ. dūſtano. ¶ In die pē. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nihil d̄ ſ. aldel. ⁊ fe. ſ. aug. dif. vſq; in. 3. fe. poſt fe. ſ. tri. ¶ In die pen. ⁊ p ebd̄. de sol. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄ cōtin. ¶ In die pent. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. fe. ibid̄ cōtin. ¶ In die pēthe. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ¶ In die pen. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nihil de. ſ. dūſtano. ¶ In die pen. ⁊ per ebd̄. de so. fe. et nihil de. ſ. in hac ebd̄. cōtin. Feſt. ſ. aug. dif. vſq; in 3. fe. poſt fe. tri. ¶ In die pen. ⁊ p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄ contingē. ¶ In die pen. ⁊ per ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ibid̄ cōtin. ¶ In die pēth. ⁊ per ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de ſctis. ¶ In die penth. et p ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. dūſtano. neq; de. ſ. aldelmo. ¶ In die penth. ⁊ per ebd̄. de so. fe. et nichil de ſ. aldelmo. feſtū. ſ. aug. diffe. vſq; in. 3. fe. poſt fe. trini. ¶ In die penth. et p ebd̄. de so. fe. et nichil de ſctis. ¶ In die penthe. ⁊ per ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. ¶ In die penth. ⁊ per ebdo. de solē. fe. ⁊ nichil de. ſ. dūſtano hoc anno. ¶ In die penth. ⁊ per ebd̄. de so. fe. ⁊ nichil de. ſ. aldel. ⁊ feſtū. ſ. auguſtini dif. vſq; in. 3. fe. poſt tri. ¶ In die pen. ⁊ p ebd̄. de solē. fe. ⁊ nichil de ſctis ibid̄ cōtin. ⁊ fe. ſ. augu. diffe. vſq; in. 3. fe. poſt trini. ¶ In die penthe. ⁊ per ebd̄. de so. feſt. ⁊ nichil. de ſctis ibidē contin. ¶ In die pen. ⁊ per ebdo. de solen. feſti. ⁊ nichil de ſctis ibid̄ cōtin.

¶ In vigilia penthecoſtes. Ad primas veſpe. ſuper pſal. Antiphona.

VEni ſancte ſpūs reple tuorū corda fidelium. ⁊ tui amoris in eis ignē accēde. q̄ per diuerſitatē linguarū multitudō gētes in vnitatem fidei cōgregaſti alla alla alleluya. ℣. Benedictus. ⁊ ceteri pſ. feria. Capitulum.

CUm complerentur dies pēthecoſtes: erāt oēs diſcipuli pariter in eodem loco. ℟. Loquebātur varijs linguis apoſtoli alla. Magnalia dei alla. ℣. Repleti ſunt oēs ſpiritu ſcto. ⁊ ceperūt loqui. Magnalia. Alla. Alla. Et dicit p̄decto. ℟. ad primas vē. vt in vigi. aſcen. dñi ſupra dicit. Hymn⁹.

IAm chriſtus aſtra aſcēderat: regreſſus vnde venerat p̄miſſo patris munere ſanctū daturus ſpiritum.

SOlēnis vigebat dies quo myſtico ſeptēpliti ordis volutus ſepties ſignat beata tempora.

DUm hora cunctis tertia repente mūdus intonat orantibus apoſtolis deum venille nunciat.

DE patris ergo lumine decorus ignis almus eſt qui fida chriſti pectora caloꝛe verbi compleuit.

DUdū ſacrata pectora tua repleſti gra dimitte nūc peccamina ⁊ da q̄eta tp̄ora

SIt laus patri cū filio ſcto ſimul paracłyto nobiſq; mittat filius carisma ſcti ſpiritꝰ. Amen. Iſti duo. ꝟ. ſcs Dudū ſacra. et Sit laus. dicunt in fine oīm hym. per totā ebdo. niſi in hym. Veni creator. ꝟ. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum. ℟. Et hoc quod continet oia ſcientiam habet vocis alla. ān. Si quis diligit me ſermonem meū ſeruabit ⁊ pater meus diliget eum et ad eum veniemus et manſionem apud eum faciemus alla. ℣. Magnificat. Oco. Preſta queſumꝰ omnipotens deus. vñ. ad matu. Ad completo. omnia fiāt vt in pſal. notantur.

¶ In die pentheroſtes feſtum p̄cipalē. Ad matutinas hac die idem ordo ſeruatur per omnia ſicut in die aſcen. domini ſupra noratū eſt. Inuitatoꝛium. Alla. Spiritus domini repleuit orbem terrarū Venite adoꝛemus alla. ℣. Venite. Hymꝰ. Jam rp̄s aſtra. ¶ In noctur. ſuper pſal. ān.

IGnis eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis alla alla. ℣. Magnus dñs. ſo. rr. ān. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis / a templo ſancto tuo quod eſt in hierusalem alla. ℣. Exurgat deus. ſo. xxiiij. ān. Emitte ſpiritum tuum ⁊

creabuntur: et renouabis faciem terre alla alla.
ps. Benedic. ij. kal. xcviij. ℣ Repleti sunt omnes spiritusancto. ℟ Et ceperunt loqui alla. Secundum Johannem. xiiij. cap.

Jo. 14

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonẽ meum seruabit. Et pater meus diliget eum: et ad eum veniemus et mãsionem apud eum faciemus. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

LIbet fratres charissimi euangelice verba lectiõis sub breuitate transcurrere: vt post diutius liceat in cõtemplatione tante solennitatis immorari. Hodie namq; spiritus sanctus repẽtino sonitu super discipulos venit: mentesq; carnalium in sui amorem permutauit. Et foris apparentibus linguis igneis: intus facta sunt corda flammãtia. Quia dum deum in ignis visione suscepisset: per amorẽ intꝰ suauiter arserũt. Ipse namq; spiritus sanctus amor est. Vnde et iohannes dicit. Deus charitas est. Qui ergo mente integra deum desiderat: profecto iam habet quẽ amat. Nec enim quisq; deum posset diligere: si eum quẽ diligit nõ haberet. Sed ecce si vnusquisq; vestrum requiritur an diligat deum: tota fiducia ⁊ secura mente respondebit/diligo. In ipso autem lectionis exordio audistis: quid veritas dicit. Si quis diligit me: sermonem meũ seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio est operis. Hinc in epistola sua idem iohannes dicit. Qui dicit diligo deum/ ⁊ mandata eius non custodit: mendax est. Vere enim deũ diligimus: si ad mandata eius a nostris nos voluptatibus coartamus. Nam qui adhuc per illicita desideria defluit: profecto deum non amat/quia ei in sua voluntate contradicit. Et pater meus diliget eum: ⁊ ad eũ veniemꝰ ⁊ mãsionẽ apud eũ faciemus.

℟. Dum complerentur dies pentheroſtes erãt omnes pariter dicentes alla, et subito factus est sonus de celo alla. Tanq; spiritus vehemens replevit totam domum alleluya alla. ℣. Dum ergo essent discipuli in vnum congregati propter metum iudeorum/ sonus repente de celo venit super eos. Tanq; spiritus vehemens. Lectio secunda.

PEnsate fratres charissimi qꝫta sit ista solennitas: habere in cordis hospitio aduentum dei. Certe si domum vestram quisq; diues ac prepotẽs amicus intraret/ omni festinantia domus tota mundaretur: ne forte quid esset quod oculos amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes operis: qui deo preparat domũ mentis. Sed videte quid veritas dicat. Veniemusq; mãsionem apud eum faciemus. In quorũdam etenim corda venit/ ⁊ mansionem non facit: quia per compũctionem quidam dei respectum percipiũt/ sed tentationis tempore hocipsum quod compũcti fuerant obliuiscũtur. Sicq; ad ppetrãda peccata redeũt. Acsi hec minime planxissent. Qui ergo deũ vere diligit: ⁊ qui eius mandata custodit/ in eius corde et dãs venit⁊ mansionem facit: quia sic eũ amor diuinitatis penetrat/ vt ad hoc amore tentationis tempore nõ recedat. Ille ergo vere amat: cuius videlicet mẽtem delectatio prauа et consensu nõ superat. Nam tãto quisq; a superno amore disiungitur: quanto inferius delectatur. Vnde ⁊ adhuc subditur. Qui non diligit me: sermones meos nõ seruat. Ad vosmetipsos fratres charissimi redite: si deum vere amatis exquirite. Nec tamen sibi aliquis credat: quicquid sibi animus sine operis attestatione responderit. De dilectione conditoris: lingua/ mens/ ⁊ vita requiratur. Tu autẽ. ℟. Repleti sunt omnes spiritusancto: et ceperunt loqui prout spiritussanctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentium alleluya. ℣. Loquebantur variis linguis apostoli: magnalia dei Et conuenit multitudo. Lectio tertia.

NIhil est dei amor otiosus. Operatur enim magna si est. Si vero operari renuit: amor non est. Et sermonem quẽ audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. Scitis fratres charissimi: quia ipse qui loquitur/ vnigenitus filius verbũ patris est. Et ideo sermo quem loquitur filius/ non est filij sed patris: quia ipse filius verbũ est patris.

hec locutus sum vobis: apud vos manens. Quādo fuit qđ non mansit apud eos qui ascensurus in celum promittit dicēs. ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consummationē seculi. Sed verbum incarnatum ꝫ manet ꝫ recedit. Recedit corpore: manet diuinitate. Apud eos ergo tunc mansisse se perhibet: quia qui inuisibili semper potestate presens erat corpore alit iam visione recedebat. Paraclytus autē spiritussanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit oia / et suggeret vobis omnia quecūq; dixero vobis. Nostis plurimum fratres mei: q̄ greca locutione paraclytus / latina aduocatus dicitur vel consolator. Qui idcirco aduocatus dicitur: quia pro erroze delinquentiū / apud iusticiam patris interuenit. Qui vnius substantie cum patre ꝫ filio eroze pro delinquētibus persuadetur: qz eos quos repleuerit / eroze ārdentes facit. Unde ꝫ paul⁹ dicit. Ipse ēm spiritus postulat pro nobis: gemitibus inenarrabilibus. Minor vero est qui postulat: q̄ qui postulatur. Quomodo ergo spiritus postulare dicitur / qui minor non est? Sed ipse spiritus postulat: qui ad postulandum quos repleuerit inflammat. Consolator autem idem spiritus vocatur: quia de peccati perpetratione merentibus dū spem venie preparat / ad afflictione tristicie mentem leuat. Tu autem domine. ℟z.

Spiritussanctus procedens a thzono: apostolorum pectora inuisibiliter penetrauit, nouum sanctificationis signum. Ut in oze cunctoz omniū gentiū nasceret linguaꝝ. ℣ Ka. Apparuerunt ignis diuinus non comburens sed illuminans: ꝫ tribuit eis caritatem ardentium dona. Ut in. Gloria. Alla. Hoc R. erit tertium: singulis diebus per ebdo. Ante laudes. ℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur. ℟m. Et renouabis faciem terre alleluya.

In laudibus Antiphona.

Dum complerentur dies penthecostes erāt omnes pariter dicentes alla. ℘s. Dns regnauit fo. vj. ān. Spiritus domini replevit orbem terrarum alleluya. ℘s. Jubilate fo. vj. ān. Repleti sunt omnes spiritusancto: et ceperunt loqui alleluya ℘s. Deus deus meus. fo. vj. ān. Omnes et omnia que mouentur in aquis: hymnum dicite deo alleluya ℘s. Confitemini. fo. vj. ān. Loquebāntur variis linguis apostoli magnalia dei alleluya alla alla. ℘s. Laudate fo. vij. Cp. Dū cōplerent. Hymn⁹.

Impleta gaudent viscera afflata sancto spiritu voces diuersas intonant fantur dei magnalia.

Ex omni gente cogniti grecis latinis barbaris cunctisq; admirantibus linguis loquuntur omnium.

Judea tūc incredula delana torno spiritu ructare multi crapula alūnos christi concrepat.

Sed signis et virtutibus occurrit ꝫ docet petrus falsa prophari perfidos iohelis testimonio.

Quidam sacrata pectora.

Sit laus patri cum filio. ℣. Loquebāntur variis linguis apostoli. ℟z. Magnalia dei alla. ān. Accipite spiritū sanctū: quoꝝ remiseritis peccā remittuntur eis alla. ℘s. Confitemini. Oco.

Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodē spiritu recta sapere. et de eius semper consolatione gaudere. Per dūm. Jnvnitate eiusdē.

Ad primam ān. Dum complerentur. / de lau ps. Dns in nomine. fo. xj. ān. Gratias tibi deus. ps. Quicunq; fo. xj. ℟. Jesu christe. cum alla. Qui sedes. Ad tertiā post asperssionem aque benedicte ꝫ post reuersionem proces. in chorum: choro stante in capis sericis: accedant septem seniores ad gradum chori in capis sericis: et ibi incipiatur. Deus in adiutoriū. alter et alter senioz persona in medio stante: deinde procedāt predicti septem seniores ad gradum altaris precedēs. cerofer. ꝫ septem thuribul. prius ante gradū chori impletis incenso: ꝫ ante supremū gradū altaris omnes simul incipiant hunc hymnū. Veni creator. cum genuflectōe osculantes gradū altaris. Chor⁹ vero cū eisdē genuflectendo ꝫ osculando formulas resurgēdo: et vtraq; parte simul totū. v. stando prosequat crebrius thurificent predicti seniores altare. oēs pariter deosculantes altare. Hymnus.

Veni creator spiritus mentes tuorum visita: imple superna gra-

tia que tu creasti pectora.

Qui paraclytus diceris donum dei altissimi fons viuus ignis caritas et spiritalis vnctio.

Tu septiformis munere dextre dei tu digitus tu rite promisso patris sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus infunde amorem cordibus infirma nostri corporis virtute firmans perpetim.

Hostem repellas longius pacemq; dones protinus: ductore sic te preuio vitemus omne noxium.

Per te sciam⁹ da patrē noscam⁹ atq; filiū te vtriusq; spīm credamus omni tpe.

Sit laus patri. Hic ordo seruetur per omnes versus totī hymni hac die tantum. Reliquis vero diebus videlicet in ij.iij.iiij.fēr. dicitur hymnus. Veni creator. ad tertiā loco ner habitu mutato: sine thurifi. et sine genuflex. ceteris vero diebus vt in.v.ℊ.vj. feria.ℊ sabb. ꝺr hy⁹. Nunc sancte nobis. cum cantu de hym. Veni creator. ℭ Et notandum q; hac die cantetur hora tertia tantum a toto choro in capis sericis cum hym. Veni creator.ℊ non alias per totū annum. Finito hymno: scilicet Veni creator. septem semores prędicti facta inclinatione simul ad altari in chorū redeant in capis sericis. ān Spiritus domini. ij. de lauꝺ. ꝑs. Legem pone. fo.xj. Cp̄m Dum complerentur. ℟m Repleti sunt omnes spiritusancto Alla alla. ℣ Et ceperunt loqui. Alla alla. Gloria. ℟ Repleti. ℣ Loquebantur variis linguis apostoli. ℟ Magnalia dei alla. Ora. Deus qui hodierna die. ℭ Ad tertiā. ān Repleti sunt. ij. de lau. ꝑs. Deferte. fo.xj. Capitulū.

FActus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spiritus vehementis: ℊ replenit totam domū vbi erāt apostoli sedentes. ℟. Loquebantur variis linguis apostoli. Alleluya alla. ℣ Magnalia dei alla. ℣. Spiritus dñi replenit orbem terrarum. ℟m Et hoc. Oratio. vt supra. ℭ Ad nonam. ān. Loquebantur. v. de laudi. ꝑs. Virabilia. fol.xiij. Capitulum.

APparuerunt apostolis dispertite lingue tāq̄ ignis: sedit⁹ supra singulos eorū spiritus sanctus. ℟.

Spiritus domini replenit orbem terrarum Alleluya alleluya. ℣ Et hoc quod continet omnia scīē tiam habet vocis. Alleluya. ℣ Emitte spiritū tuū et creabuntur. ℟ Et renouabis faciem terre alleluya. Oratio. vt⁹. ℭ Ad ij. vesperas. ān. Dum complerentur. ſ. de lauꝺ. ꝑs. Dixit dominꝰ. fo.xxxvij.ℊ ceteri. pl. dñicales. Et dicuntur cū prędicta ān. per totam ebd̄. ad vesp̄as ℊ q̄ prędicta ān. incipiatur ab excellentiore persona ex parte chori post illū qui requiritur officiū illius diei. Cp̄.

Conuenit multitudo ℊ mente confusa est: quoniam audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquentes. Act⁹. 2. Hoc cp̄m. dicitur per totam ebdo. ad vesp̄as. ℟m. Spiritusſanctus. Hymnus.

BEata nobis gaudia anni reduxit orbita cum spiritus paraclytus effulsit in discipulos.

Ignis vibrante lumine lingue figuram detulit verbis vt essent prosilui ℊ caritate feruidi.

Linguis loquūtur omnium turbe patent gentilīū: musto madere deputant quos spiritus repleuerat.

Patrata sunt hec mystice pasche peracto tempore sacro dierum numero quo lege fit remissio.

Te nūc deus piissime vultu precamur cernuo: illapsa nobis celitus largire dona spiritus.

Dudum sacrata pectora.

Sit laus pēi. ℣ Spūs dñi replenit orbē terrarū. ān. Hodie cōpleti sūt dies pēthecostes alla hodie spiritusſanctus in igne discipulis apparuit et tribuit eis charismata dona: misit eos in vniuersū mūdū p̄dicare ℊ testificari: q̄ crediderit ℊ baptizatus fuerit saluus erit alleluya. ℟s Magni. Ora. Deus qui hodierna die. Ad completoriū omnia fiant vt in psalterio notantur: tamen hac die et in tribus diebus sequentibus. pro hymno dicitur hec sequentia. Alma chorus. et finiatur sic. Amen. reliquis vero diebus per ebdoma. ꝺr hy⁹. Saluator mūdi. ℭ Feria secunda in ebdoma. penthe, hac die et in duobus diebus sequentibus. idē ordo seruetur qui et in secūda feria ebdoma. pasche. de supra in aliis incipiendis lectionibus legēdis ℊ Rus cātandis. Inuit. hym. alit. ℊ

pi.et ℣. sicut in die penthe. dicant. Similiter fiat singulis diebus per ebdoma. Euangeliū. Secundum Johannem.iij.

Ioh. 3. IN illo tempore: Dixit Jesus cuidam principi pharisęorum. Sic deus dilexit mundum: vt filium suū vnigenitum daret vt omnis qui credit in ipso non pereat/ sed habeat vitam eternā. Et reliqua. Sermo et commentario beati augustini episcopi.

Ergo ꝗ̄tum in medico est: sanare venit egrotum. Ipse se interimit: qui precepta medici obseruare non vult. Venit saluator ad mundum. Quare saluator dictus est mundi/ nisi vt saluet mundū/ non vt iudicet mundum? Saluari non vis ab ipso/ et ipso iudicaberis. Unde quid ait. Qui credit in eum: non iudicabitur. Qui autem non credit: quid dicturum putas? Jam inquit iudicatus est. Nondum apparuit iudicium: sed iām factum est iudicium. Nouit enim dñs qui sunt eius. Nouit qui permaneant ad coronam: et qui permaneant ad flāmam. Nouit in area sua triticum: nouit palcam/ nouit segetē/ nouit zizania. ℟. Apparuerunt apostolis dispertite lingue tā/ ignis alia. Sedit q̄ supra singulos eorum spūs sanctus alia. ℣. Loquebātur variis linguis apti magnalia dei. Sedit q̄. Lectio secunda.

IAm iudicatus est qui non credit. Quare iudicatus? Quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc autē est iudiciū/ q̄ lux venit in mūdū: ⁊ dilexerūt homines magis tenebras ꝗ̄ lucem. Erant eīm mala opera eorū. Fratres mei: quorū opera bona iuenit dñs? Nullorū. Omniū mala opera inuenit. Quomodo ergo quidā fecerunt veritatem/ ⁊ venerūt ad lucē? Et hoc eīm sequitur. Qui aūt facit veritatē venit ad lucem: vt manifestentur eius opera/ q̄ in deo sunt facta. ℟. Loquebantur. Requiet in vigilia penthe. ad.j. vēs. Lectio.iij.

QUomodo quidam bonum opus fecerunt: vt venirent ad lucem id est ad rpm? Et quomodo quidam dilexerunt tenebras? Si enim omnes peccatores inuenit/ ⁊ oēs a petō sanat: et serpens ille in quo figurata est mors dñi eos sanat qui morsi fuerant: ⁊ propter morsum serpentis erectus est serpens/ id est mors dñi propter mortales homines quos inuenit iniustos: quomodo intelligitur hoc est aūt iudicium q̄m lux venit in mundū/ ⁊ dilexerunt homines magis tenebras ꝗ̄ lucem/ erant enim opera eorum mala? Quid est hoc? Quorū enim erant opera bona? Nonne venisti vt iustifices impios? Sed dilexerunt inquit magis tenebras ꝗ̄ lucem. Ibi posuit dim. Multi enim dilexerunt peccata sua: multi confessi sunt peccata sua. Qui cōfitetur peccata sua et accusat ea: iam cum deo facit. Accusat deus peccata tua. Si et tu accusas: cōiūgeris deo. Tu aute? ℟. Spiritus sanctus. Ante laud. ℣. Emitte spiritum tuum. Iste ℣. dicitur quotidie ante laudes per ebdomadam.

¶ In laudibus dicitur hec sola ān. Dum complerentur. et quotidie dicitur per ebdo. ℘s. Dominus regnauit. Capitulū. Factus est repente. Hoc Capm. dicitur quotidie ad matutinas. et ad. iij. per ebdo. Hymn⁹ Impleta gau. ℣s⁹. Loquebantur variis linguis. alia. ℣. Sic deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in ipsum non pereat: sed habeat vitam eternam alleluya. ℘s. Benedictus. Oratio.

DEus qui apostolis tuis sanctum dedisti spiritum/ cōfirma piis tuę pie petitionis effectum: vt quibus dedisti fidem/ largiaris ⁊ pacem. Per dñm. In vnitate eiusdem. ¶ Ad primā ala. Dum complerentur. vēs. j. de laud. ℘s. Deus in nomine. ℣o. ir. ān. Gratias tibi deus. ℘s. Quicūq;. ¶ Ad iij. ⁊ ad alias horas de. Ita. ⁊ ℣. sicut in die pentheccostes singulis diebus per ebdo. dicūtur: cum ppriis orationibus. Ad iij. Capm. Factus est repente de celo. Ad vj. Cpm. Apparuerunt apostolis. ¶ Ad ix. Capitulum.

REpleti sunt omnes spiritu sancto: et ceperunt loqui variis linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. Hic ordo capitulorum ad matuti. et ad alias horas huius diei seruet per totā ebdo. ¶ Ad vespas omnia fiant sicut in die penthecost. ad. ij. vēs: vsq; ad ān. sup psal. Magn. preter ℣s. quod non dic-

tur: similiter fiat per totam ebdoma. ãn. Non enim misit deꝰ filiũ suũ in mundũ vt iudicet mũdũ: sed vt saluetur mũdus per ipsum alla. ℟s. Magnificat. Oratio. Deus qui apostolis. ¶Feria.iij. festũ unus duplex. Euangeliũ. Secũdum Johannem. r. In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis. Amẽ amẽ dico vobis. Qui nõ intrat per ostiũ i ouile ouiũ sed ascẽdit aliũde: ille fur est ⁊ latro. Et rel. Sermo er cõmen. beati augustini epi. Ouile christi: est ecclia catholica. Quicunq; vult intrare ad ouile per ostiũ intret: rpm verũ predicet. Non solum rpm verũ predicet: sed rpi gloriã querat / non suã. Nam multi querẽdo gloriam suã: oues rpi sparserũt potius q̃ cõgregauerũt. humilis est enim ianua rps dns. Qui intrat per hanc ianuã: oportet vt humiliet se / vt sano capite possit intrare. Qui aũt se nõ humiliat sed exaltat: per materiã vult ascendere. Qui autem per materiam ascendit: ideo exaltatur vt cadat. Recte tamẽ adhuc loquitur dns iesus: ⁊ nondum intelligitur. Nominat ostiũ / nominat ouile: nominat oues. Cõmendat hec omnia: sed nõdum exponit. Legamus ergo quia venturꝰ est ad ea verba in quibus nobis aliqua que dixit dignetur exponere: et quorũ expositione dabit nobis fortasse etiam illa que non exposuit intelligere. Pascit enim manifestis: exercet obscuris. Tu autem. ℟z. Aduenit ignis diuinus non comburens sed illuminans nec consumens sed lucens: ⁊ inuenit corda discipulorum receptacula mũda. Et tribuit eis carismatum dona alleluya alleluya. ℣. Inuenit eos concordes caritate: ⁊ illustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et. Lectio secunda. Qui non intrat per ostiũ in ouile ouiũ sed ascẽdit aliunde: ve misero qꝫ casurꝰ est. Sit ergo humilis / per ostiũ intret: plano pede veniat ⁊ nõ offẽdet Ille (inqt) fur est ⁊ latro. Oues suas vult dicere oues alienas: ad hoc suas id est furto ablatas. non vt saluet / sed vt occidat. Ergo fur est: qꝫ qñ alienũ est. suũ dicit. Latro: qꝫ ⁊ qñ est furatus occidit. Qui aũt intrat per ostiũ pastor est ouium: huic ostiarius aperit. De ostiario

isto tunc queramus: quãdo ab ipso dño audierimus quod sit ostiũ / ⁊ quis sit pastor. Et oues vocem eius audiũt: ⁊ proprias oues vocat nominatim. habet nomina earũ scripta in libro vite. Proprias oues vocat nominatim. Hinc dicit apostolus. Nouit dns qui sunt eius. Et adducit eas / ⁊ cum propias oues emiserit ante eas vadit: ⁊ oues eum sequunt: qꝫ sciunt vocem eius. Alienum aũt non sequũtur sed fugiũt ab eo: qꝫ nõ nouerũt vocem alienorum. ℟. Disciplinam ⁊ sapientiam docebat eos dns alla. firmauit in illis gratiam spiritussancti. Et intellectu impleuit corda eorum alleluya alla. ℣. Spiritus domini replevit orbem terrarum: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Et inter. Lectio tertia. Recta sũt hec plena questionibꝰ: grauida sacramentis. Sequamur ergo ⁊ audiamus magistrũ et his obscuris aliquid aperientem: et per id quod aperit / nos forte intrare faciẽt. Hoc prouerbiũ dixit illis iesus. Illi aũt non cognouerunt: quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterũ iesus. Amen amen dico vobis: qꝫ ego sum ostiũ ouiũ. Ecce ipsum ostiũ quod clausũ posuerat: aperuit. Ipse est ostium. Agnouimus / intremus: vt nos intrasse gaudeamus. Omnes quotquot venerũt: fures sunt ⁊ latrones. Quid est hoc domine / omnes quotquot venerũt? Tu nõ venisti? Sed intelligite. Omnes quotquot venerunt: dixit vtiq; preter me. Recolamus ergo ante aduentum ipsius venerunt prophete. Nunquid latrones et fures fuerunt? Absit. Non preter illum venerunt: quia cum illo venerunt. Venturus precones mittebat: sed eorum corda quos miserat possidebat. ℟m. Spiritussanctus. As laudes vt supra ania. Amen amen dico vobis qui non intrat per ostiũ in ouile ouiũ sed ascẽdit aliũde: ille fur est ⁊ latro. qui autem intrat per ostiũ pastor est ouiũ alla. ℟s. Vidictꝰ. Ofo. Adsit nobis quesumus domine virtus spiritussancti: que ⁊ corda nostra clemẽter expurget / ⁊ ab omnibus tueatur aduersis. Per dñm. In vnitate eiusdẽ. Ad ves. ãn. Ego sum ostium dicit dominꝰ: per me si quis introierit saluabitur ⁊

pascua inuenies alla. ℣. Magnificat. Oco. vñs ad matu. ℣ Fer. iij. festū minus duplex ad matu. Secūdum Johānem. vi.

In illo tpe: Dixit Jesus discipulis suis. Nemo potest venire ad me: nisi pater q̄ misit me traxerit eū. Et reli. Sermo ex cōmēta. beati augustini epi. Magna gratie cōmendatio. Nemo venit nisi tractus. Quē trahat et quem nō trahat quare illum trahat & illū nō trahat: noli velle iudicare si non vis errare. Semel accipe & intelige. Nondū traheris: ora vt traharis. Quid hic dicem⁹ fratres? Si trahimur ad rēm: ergo inuiti credimus ergo violentia adhibet / non voluntas excitatur. Intrare quisq̄ ecclesiam potest nolens / ad altare accedere potest nolens / accipere sacramentum potest nolens / credere non potest nisi volens. Si corpore crederetur: fieret in nolentibus. Sed non corpore creditur. Apostolum audi. Corde creditur ad iusticiam. Et quid sequitur? Ore autem confessio fit ad salutem. De radice cordis surgit ista confessio. Aliquando audis confitentem: & nescis credētem. Sed nec debes vocare confitentem: quem iudicas nō credentem. Hoc est enim confiteri: dicere quod habes in corde. Si cōm aliud corde habes / aliud dicis: loqueris non confiteris. ℟. Facta autem hac voce conuenit multitudo: mente confusa est: quia audiebat vnusquisq̄ linguam suam. Jllos loquentes magnalia dei alleluya alleluya alleluya. ℣. Nonne ecce omnes isti qui loquuntur galilei sunt: & quomodo nos audiuimus vnusquisq̄ linguam nostram. Jllos. Lectio secunda.

Quum ergo in rēm corde creditur / quod nemo vltiꝰ facit inuitus / qui aūt trahit tanq̄ inuitus cogi videt: quo modo istam soluimus questionē. nemo venit ad me nisi pater qui misit me traxerit illū? Si trahitur aliquis: inuitus venit. Si inuitus venit: nec credit. Si non credit: nec venit. Non cīm ambulādo ad christū currimus: sed credēdo. Nec motu corporis: sed volūtate cordis accedimus. Jdeo illa mulier que fimbriam tetigit: magis tetigit q̄ turba que premebat. Jdeo dñs dixit. Quis me tetigit? Et mirantes discipuli dixerunt. Turba te cōprimit: et dicis quis me tetigit? Et ille repetiuit. Tetigit me aliquis. Jlla tangit: turba premit. Quid est tetigit. nisi credidit? ℟. Spiritus dñi replenit orbem terrarum. Et hoc quod cōtinet ola scientiā habet vocis alla alla. ℣. Omnīū est enim artifex olim habens virtutē: ola prospicies. Et hoc. Lectio.iij.

Unde et mulieri illi post resurrectionem dixit volenti se mittere ad pedes eius. Noli me tāgere: nōdum enim ascendi ad patrem meum. Quod vides / hoc solū me esse putas. Noli me tangere. quid est / hoc solum me esse putas quod tibi appareo. Noli sic credere / hoc est noli me tangere. Nondum enim ascendi ad patrem. Tibi non ascendi. Nam inde nusq̄ recessi. In terra nō tangebat stantem / quomodo tangeret ad patrem ascendentem? Sic tamen sic se tangi voluit / sic tangitur ab eis a quib⁹ bene tangitur. Ascendens ad patrē manens cū patre / equalis patri. Inde & hic si aduertis. Nemo venit ad me: nisi quē pater attraxerit. Noli te cogitare inuitum trahi. Jnuitus trahitur animus & amore. Nec timere debemus ne ab hominibus qui verba perpendunt / & a rebus marime diuinis intelligendis longe remoti sunt: m hoc sanctarum scripturarum euāgelico verbo fortiter reprehendamur / et dicatur nobis. Quo modo voluntate credo si trahor? Ego dico parum voluntate / etiam voluptate traheris. Quid est trahi voluptate? Delectare in dño: & dabit tibi petitiōes cordis tui. ℟. Spiritussanctus. Ad laudes vt supra ān. ℣ Amen amē dico vobis qui credit in me habet vitam eternam alleluya alleluya. ℣. Benedictus. Oratio.

Mentes nostras quesum⁹ dñe spiritussanctus paracletus qui a te procedit illuminet: & inducat in omnem veritatē. Qui tecum. In vnitate eiusdem. Ad vespas. alla. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descendi. si quis māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. & panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita alla alla. ℣. Magn. Oco. vñs ad matu. Feria quinta hac die & duob⁹ diebus

sequentibus/idem ordo seruetur qui in v.feria ebdo.pasche. vt supra de inuita. in aliis incipiendis in versiculis dicendis z lectionibus legendis z in reliquis cantandis. Euangelium Secundum Lucam. ix.

Luce. 9. IN illo tempore: Conuocatis iesus duodecim apostolis/dedit illis virtutem z potestatem super omnia demonia: z vt languores curarent. Et reliqua. Sermo et cetera. vt supra.

Prop. 10 3. 13. Concessa primum potestate signorum. misit predicare regnum dei. vt promissor magnitudini attestaretur etiam magnitudo factorum/fidemq verbis daret virtus ostensa: z noua facerent/qui noua predicarent. Unde nunc quoq cum fidelium numerositas excreuit: intra sanctam ecclesiam multi sunt qui vitam virtutum tenent/ z signa virtutum non habent. Quia frustra miraculum foris ostenditur: si deest quod intus operetur. Nam iurta magistri gentium vocem: lingue in signum sunt/non fidelibus/sed infidelibus. Tu autem domine. Via. dicantur que in secunda feria huius ebdomade. Lectio secunda.

ET Dixit ad illos. Nichil tuleritis in via: neq virgam/neq peram/neq panem/neq pecuniam/neq duas tunicas habeatis. Solet queri/quomodo matheus z lucas commemorauerint dixisse dominum discipulis suis/vt nec virgam ferrent: cum dicat marcus. et precepit eis ne quid ferrent in via nisi virgam tantum. Quod ita soluitur/vt intelligamus sub alia significatione dictam virgam que secundum marcum ferenda est: et sub alia illam que secundum matheum z lucam non est ferenda. Sicut sub alia significatione intelligitur tentatio de qua dictum est/deus neminem tentat: z sub alia illa de qua dictum est/tentat vos dominus deus vester/vt sciat si diligitis eum. Illa seductionis est: hec probationis. Lectio.iij.

UTrumq ergo accipiendum est a domino apostolis dictum z vt nec virgam ferrent. z vt non nisi virgam ferrent. Cum enim secundum matheum diceret eis. Nolite possidere aurum neq argentum z cetera: continuo subiecit. Dignus est enim operarius cibo suo. Vbi satis ostendit: cur eos hec possidere aut ferre noluerit. Non q necessaria non sint sustentationi huius vite: sed quia sic eos mittebat/vt eis hec deberi monstraret ab illis/quibus euangelium erudentibus annunciarent. Claret autem hec non ita precepisse dominum/tanq euangeliste viuere aliunde non debeant/ q eis prebentibus quibus annunciarent euangelium: alioquin contra hoc preceptum fecit apostolus/qui victum de manuum suarum laboribus transigebat/ ne cuiq grauis esset/sed potestatem dedisse/in qua scirent sibi ista deberi. Cum enim a domino aliquid imperatur: nisi fiat/ inobedientie culpa est. Cum autem potestas datur: licet cuiq non uti/et tanq de suo iure cedere. Hoc ergo ordinas dominus/quod cum ordinasse dicit apostolus his qui euangelium annunciant/ de euangelio viuere: illa apostolis loquebatur/vt securi non possiderent neq portarent huic vite necessaria/nec magna nec minima. ℣ Ad laudes vt supra an. ℣ Conuocatis iesus duodecim apostolis: dedit illis virtutem z potestatem super omnia demonia et vt languores curarent: et misit illos predicare regnum dei et sanare infirmos alleluya alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

PReesta quesumus omnipotens et misericors deus: vt spiritus sanctus aduenies templum nos gratie sue dignanter inhabitando perficiat. Per dominum. In vnitate eiusdem. ℣ Ad primam hac die et duobus diebus sequentibus dicitur super psal. Quicunq. an. Te iure laudant. Ad vesperas an. ℣ Egressi duodecim apostoli circuibant per castella euangelizantes z curantes vbiq alleluya alleluya. ps. Magnificat. Oratio. vt supra.

℣ Feria.vj. Ad matutinas. euange. Secundum Lucam. v.cap.

Luce. 5. IN illo tpe: Factum est in vna dierum z iesus sedebat docens. Et reliqua. Sermo et cetera. vt supra.

Supra lucam lib. 2. ca. 17. VIdi dominus sedes docuerit/quando scribis et pharisei consedentibus paralyticum curauit/lucas breuiandi gratia preterit: sed matheus z marcus qui narrant/questionem facere videntur.

quoniam quidem matheus in ciuitate sua: marcus in capharnaum hoc eum fecisse testantur. Que difficilius solueretur: si matheus etiam nazareth nominaret. Nunc vero vel ipsa galilea: in qua erat nazareth. intelligēda est dicta ciuitas christi ad distinctionem videlicet regionis transmarine geraseno:ū/ de qua trāsfretādo (sicut matheus scribit) venerat galileam. Vel certe ipsa capharnaum ciuitas christi est dicta: quā non nascendo sed virtutibus illustrando/ suam ipse fecerat. Ria. de. in feria ij. nus cōdo. dicantur. Lectio secunda.

ET ecce viri portantes in lecto hominem/ qui erat paraliticus: et querebāt eū inferre ꝫ ponere ante eum. Curatio paralytici huius: anime post diuturnam illecebre carnalis inertiam/ ad christū suspirātis/ indicat saluationem. Que primo omnium ministris qui eam subleuent ꝫ ꝓpo offerāt: id est bonis doctoribus qui spem saluationis/ opēq; intercessionis suggerant indiget. Qui bene marco narrante quatuo: fuisse reperiūtur. Siue quia quatuo: sancti euāgelii libris/ omnis predicātium virtus/ omnisq; sermo firmatur: seu quia quatuo: sunt virtutes/ quibus ad promerēdam salutem/ fiducia mentis erigitur. De quibus in eterne sapientie laude canitur. Sapientiam enim ꝫ sobrietatem: docet/ ꝫ iusticiam ꝫ virtutem: quibus vnus nichil est in vita hominib⁹. Quas nonnulli versis nominibus: prudentiam fortitudinem temperantiam ꝫ iusticiam appellant. Lectio tercia.

ET non inuenientes qua parte illum inferrent pre turba: ascenderunt super tectum per tegulas. Desiderant paralyticum ꝓpo offerre: sed turba interposita/ ab omni parte reclusū̄tur. Quia sepe anima post infirmi co:poris desidiam ad deū respiciens/ superneq; gratie remedio cupiēs innouari: prisce cōsuetudinis obstaculo retardatur. Sepe inter ipsas o:ationis secrete dulcedines/ et quasi suaue cum domino colloquium/ turba cogitationū̄ interuenies/ acrem mentis ne christus videatur inter

cludit. Et quid inter hec agendum? Nō vrsq; in infimis exterius qua turbe tumultuantur remanendū̄/ sed tectum domus in qua christus docet ascendendū̄/ id est sacre scripture sublimitas est appetēda: lectq; domini cum psalmista die noctuq; meditanda. In quo enim co:rigit iunio: viam suam? In custodiendo iuquit sermones tuos. Ad benedictus ān. FActum est in vna dieru et iesus sedebat docens ꝫ erāt pharisei sedentes et legis doctores qui venerant ex omni castello galilee ꝫ iudee ꝫ hierusalem: ꝫ virtus erat domini ad sanandum eos al leluya alla. ꝑs. Benedictus. Oratio.

DA quesumus ecclesie tue omnipotens et miserico:s deus: vt spiritu sancto congregata/ hostili nullatenus incursione turbetur. Per dominum. In vnitate eiusdem. Ad vesperas alia. TUlit ergo paralyticus lectum suum in quo iacebat magnificans deum: et omnis plebs vt vidit dedit laudem deo alleluya. ꝑs. Magnificat. Oēo. de supra ꝛc. ℂ Sabbato ad matutinas. Secundum Lucam. in.

IN illo tempo:e: Surgens Iesus de synagoga: introiuit in domū̄ symonis. Socrus autem symonis: tenebatur magnis febribus. Et reliqua. Lucæ 4.

Sermo et cōmē. venera. bede p:esbyteri.

SIbirū̄ a demonio liberatū̄ mo:aliter animū̄ ab immūda cogitatione purgatū̄ significare diximꝰ: cōsequēter femina febribꝰ tenēda sed ad imperiū̄ dñi curata/ carnē ostendit a cōcupiscentie sue feruo:e/ per continētie p:ecepta frenatam. Dis cñ amaritudo ꝫ ira ꝫ indignatio/ ꝫ clamo: ꝫ blasphemia: spiritus immūdi feruo: est. Fo:nicationē vero ꝫ immūditiā/ libidinē/ ꝫ concupiscentiam malā/ et auariciam (que est simulacho:um seruitus) febrem illecebro:e carnis intelligē. Et rogauerunt illum pro ea. Et stās super illam: imperauit febri/ ꝫ dimisit illā. Tu autem. Ria de quarta feria huius cōdo. dicantur. Lectio secunda.

DOdo saluato: rogatus/ modo vltro curat egrotos/ ostēdēs se contra peccato:ū̄ quoq; passiones/ et precibus semper annuere fidelib⁹: ꝫ ea que ipsi in se minime intelligūt/ vel intelligēda

dare/vel etiam non intellecta dimittere: iurta quod psalmista postulat. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis mũda me dñe. Et continuo surgens ministrabat illis. Naturale est febricitãtibus/in cipiẽte sanitate lacescere: egrotationis sentire molestiam. Verũ sanitas que domini confertur imperio: tota simul redit. Nec solũ ipsa redit/sed et tanto robore comitãte/vt eis cõtinuo qui se adiucrãt ministrare sufficiat: et iurta legis tropologiã mẽbra que seruierãt immunditie ad iniquitatem/vt fructum faceret mozti/seruiant iustitie in vitã eternã. Ad iij

Quum sol autem occidisset: omnes qui habebant infirmos variis lãguoribus/ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens: curabat eos. Solis occubitus: passionem mozte mq significat illius qui dixit. Quamdiu in mundo sum: lux sum mundi. Et sole occidente plures demoniaci q̃ ante/plures sanantur egroti: quia qui tempozaliter in carne viuens/paucos indefozũ docuit/calcato regno mozris omnibus per orbẽ gẽtibus fidei salutisq dona transmisit. Cuius ministris quasi vite lucisq pzecursoribus: psalmista canit. Iter facite ei qui ascẽdit super occasum. Super occasum quippe dominus ascendit/q; vnde in passione occubuit: inde maiozẽ suã gloziam resurgendo manifestauit. Tu autẽ dñe. Ad lau. ãn. Vespere autem facto cum sol occidisset: veniebant ad iesum omnes male habentes: at ille singulis manus ponens curabat eos ꝓs. Benedictus. Tunc sequitur oratio.

Mentibus nostris quesumus domine spiritum sanctum benignꝰ infunde: cuius et sapientia cõditi sumꝰ/et pzouidentia gubernamur. Per dominum nostrum. In vnitate eiusdem.

Si aliquod festum in hac ebdomada euenerit: idem ozdo seruetur qui in ebdoma. pasche/nisi de ieiunio. Itaq; completo septuagesimi festo penthecostes septem diebꝰ; octaua die scilicet pzorima dominica post pentheco. fiat festum de sancta trinitate/in quo tamen nõ erat pzocessio ad vesperas ante crucẽ/sicut in reliquis sabbatis per estatem.

Sar.

In die sancte tri. totũ ser. de festo. Ad. 2. vesp. de trinitate solem. inemo. de ẽme. Fer. scda. 3. 4. de ẽme. et mẽo. de oc. cũ ãn. de noc. Fe. 5. de corpe xpi. et nichil de octa. trini. nisi festũ tri. sit festũ loci tunc fiat so. mẽo. de oc. et festũ. s. aldelmi. dicte. vsq; in sab. et nichil de. s. vrbano. Ad. 2. ve. de corpo. xpi. so. mẽo. de. s. augu. cũ pleno seruitio in crastũ. Fe. 6. de sancto augu. Ad matu. primo fiat me. de oc. trin. sub silen. Deinde de oc. corpo. xpi sol. cũ ãis que dñe ad. 1. vẽ. Ad. 2. ve. de sancto augu. mẽo. de trini. sub silen. Deinde de. s. aldelmo q; de oc. corpo. christi sol. Sabbõ de. s. aldelmo: et medie lec. de corpore christi cum lris̃ de primo nocturno. Ad matutinas me. de octa. corporis christi. et de octa. trinita. Nonum R. a duobus cantetur. ¶ In die sancte trini. totum ser. de te. et nichil de sctõ. Ad. 2. ve. mẽo. de comme. so. Fe. 2. et. 4. de ẽme. et nichil de. 3. ẽme. Fe. 3. de. s. augu. q; me. de oc. trini. sub silen. Ad. 2. vel. mẽo. de sancta petronilla et de oc. sub silen. Deinde so. mẽo. de. s. maria cũ alia. Sub tuã cũ pleno serui. in cra. Fe. 5. de festo corporis christi. et nichil de sctõ. Quotidie infra oc. et in oc. hr sequẽtia. Esce panis angelorum sctõm vsum Romanũ. sed sctõm vsum Sar. non hr sequentia. ¶ In die sancte tri. de so. festi. Ad 2. vel. so. memo. de cõme. et nichil de sanctis. Fe. 2. 3 et. 4. de ẽme. Fe. 5. fest. corporis xpi: q; habet oc. cũ regimi. chori. Ad. 2. ve. fiat mẽo. de sancto edmundo et de martyribus sub silentio. Fe. 6. de. s. edmundo: q; mẽo. lec. de mar. et mẽo. de mar. de octa. corporis christi. q; de oc. trini. ¶ In die san. tri. totũ ser. de fest. q; festũ. s. barnabe dicte. in crastũ. Ad. 2. vel. mẽo. de aplo: et de mar. sub silẽ. Fe. 2. de aplo. q; mẽo. lec. de mar. Sctõ ve. erit de aplo et me. de fe. loci q; õ oc. cũ pleno ser. in crastũ. Fe. 3. et. 4. de commemoratione. et mẽo. de. s. et de oc. Fe. 5. de festo corpo. xpi. Ad. 2 ve. mẽo. de sancto richar. q; de mar. sub silen. Fe. 6. de. s. richar. ir. lec. q; mẽo. de. s. de mar. Nonũ R. cãt: et a. 2. ꝓpter oc. Mẽo. de mar. de oc. corporis xpi et de oc. tri. hyꝰ. Saluator cũ õ. Deo patri. ¶ In die sã. tri. totũ ser. de fest. et nichil de mar. Ad. 2. vẽ. fiat so. me. de ẽme. et nichil de mar. Fe. 2. 3. q; 4. de ẽme. et mẽo. de sctis. q; õ oc. Fe. 5. de festo corpo. xpi et fest. s. alba. dicte. in cra. Ad. 2. ve. fiat mẽo. de. s. alba. et de virgi. sub silẽ. Fe. 6. de. s. albano. ir. fe. mẽo. de. s. de vgi. cũ R. Regnum mundi. et mẽo. de vgi. et de vtrisq; oc. Villa de vigi. hr ad principale altare post. 6. tñ in dioceſi Sarisb. in. 6. fe. fiat ser. de. s. etheldre. dup. festũ: et festũ. s. albani eo anno omnino omittatur q; tunc ad sctõas ve. que erunt de. s. etheldreda fiat so. mẽo. de sancto ioh. et de oc. corpo. xpi. In aliis locis ad. 1. vesp. de. s. ioh. fiat mẽo. sub silẽ. de sancto alba. Deinde so. mẽo. de oc. corporis xpi: et nichil de octa. trinita. ad matu. et ad miss. mẽo. de oc. corporis xpi. et nichil de oc. tri. ¶ In die san. trini. totũ ser. de fest. Ad. 2. vesperas mẽo. de festo loci solem. Feria sctõa et. 3 de cõmemoratio. Fe. 4. de sancto aldelmo. ir. lectio. et medie. lectio. de sancto vrbano q; memoria de octa. Fe. 5. festum corporis christi: et festum sancti augustini differatur in crastinum. Ad. 1. vesp. fiat mẽo. de sancto aldelmo sub silẽ. tñ. Ad. 2. ve. fiat so. mẽo. de. s. augu. tãtum. Feria. 6. de sancto augusti. et memoria sub silentio de octa. trinitatis. Deinde solennis memo. de octa. corporis xpi ad matutinas

In die trinitatis.

ad mis. ⁊ ad vesp. ¶ In die sancte tri. totū seruī. de festo. Ad. 2. vesp. solē. mēo. de festo loci. Fe. 2. ⁊ 4. de tō mēo. Fe. 3. de. s. augu. et memo. de vigi. et de oct. tri. sub silē. Ad. 2. ve. mēo. de. s. et de octa. tri. sub silen. Deinde so. mēo. de sctā maria cū ān. Sub tuā. Fe. 5. festū corporis xpi: ⁊ nichil de mar. ¶ In die sancti. tri. de trin. Ad. 2. ve. mēo. de cōmc. solē. Fe. 2. ⁊ 4. de cōmc. ⁊ mēo. de sactis et de oc. Fe. 5. festū corpis xpi. ⁊ nichil de mar. ⁊ festū. s. edmundi differatur in crastī. Ad. 2. ve. fiat mc. sub silen. de sctō edmundo. Fe. 6. de. s. edmundo. ir. lc. ⁊ medie lec. de oc. corpis xpi ⁊ memo. de vtrisq; octa. Decūde vespere erunt de. s. edmundo: ⁊ mēo. de aplo. ⁊ de vtrisq; oc. Sab. de aplo. ⁊ med. lec. de oc. corpo. xpi. ¶ In die sancte tri. totū ser. de tri. ⁊ nichil de mar. Ad. 2. vel. so. me. de cmc. Fe. 2. ⁊ 4. de cōmc. ⁊ mēo. de sactis ⁊ de octa. Fe. 5. de festo corpo. xpi. ⁊ nichil de mar. et fest. san. richar. differ. in crastī. Ad. 2. vel. fiet mēo. p̄mum de cōtel. Fe. 6. de. s. richar. ir. lc. ⁊ med. lc. de oc. corpo. xpi. ⁊ mc. de vtrisq; oc. ¶ In die sancte trinitatis totū ser. de trini. Ad. 2. vel. so. memo. de fel. loci. Fe. 2. et. 4. de cōmc. Fe. 4. de sancto albano. medic. l. de oc. trini. Fe. 5. festū corporis xpi. Ad. 1. vō. mēo. sub silē. de. s. alba. et nichil de. s. etheldreda: tū in dyoce. Lincū. fel. l. etheldrede differ. in sab. ⁊ ad. 2. vel. s. de. s. iohā. fiat so. mēo. de. s. etheldreda ⁊ de oc. corpo. xpi in pleno ser. in crastī. Villa de vigi. cātet ad sūmū altare post mis. de die cum mēo. de. s. etheldreda. Ad 2. ve. so. mēo. de. s. iohan. Fe. 6. de. s. iohan. et so. mc. de octa. corporis xpi. ad matu. et ad mis. et ad vesp. et nichil de octa. tri. ¶ In die sctē trini. totū seruitū de tryn. Ad. 2. vesp. so. mēo. de. s. maria cū ān. Sub tuā. Fe. 2. de. s. maria. ⁊ mēo. de oc. Fe. 8. de. s. aldelmo. ir. l. et medie lec. de mar. et mēo. de oc. Fe. 4. de san. augu. Ad. 1. vel. mēo. de oc. sub silē. Deinde sol. mc. de. s. aldelmo. Fe. 5. festū corpo. xpi. Ad. 1. ve. so. mēo. de. s. augu. ⁊ nichil de oc. tri. ¶ In die. s. trini. totū ser. de fe. Ad. 2. vespe. solen. memoria de fel. loci Fe. 2. et. 4. de cōme. Fe. 3. de. s. aug. ⁊ mēo. de sctō. ⁊ oc. sub silen. Ad. 2. vel. mc. de mar. et de oc. sub silē. Deinde memo. de. s. maria so. cū ān. Sub tuā. Fe. 5. festū corpis xpi. ¶ In die san. trini. totū ser. de festo Ad. 2. vō. solē. mēo. de festo loci. Fe. 2. et. 3. de cōmc. Fe. 4. de. s. edmundo. medie lec. de mar. et mēo. trin de oc. Fe. 5. de festo corpis xpi. Ad. 1. ve. fiat mēo. de san. edmundo sub silen. Ad. 2. vō. fiat mēo. sub silē. de aplo. Fe. 5. de aplo: medie lec. de oc. corpis xpi et mēo. de vtrisq; octa. Sabbato de oc. cū v. et lectis. de. 2. noc. ⁊ mc. de mar. et de octa. tri. ¶ In die san. trini. octa patent. Ad. 2. ve. so. mēo. de festo loci. Fe. 2 et. 3. de cmc. et mēo. de sanctis ⁊ de oc. Fe. 4. de sctō richar. ir. lec. medie lec. de mar. et nō de oc. Fe. 5. de fe. corpis xpi. Ad. 1. ve. fiat mēo. sub silen. de. s. trin. ¶ In die. s. tri. patet. Ad. 2. vō. so. mēo. de. s. maria cū ān. Sub tuā. Fe. 2. de. s. maria et mēo. de oc. Fe. 3 de. s. albano. ⁊ med. lec. de oc. ir. Hic incipiunt trequc mortuozū. Fe. 4. de. s. etheldreda cum noc. 3. lectionū. Regnū mundi. sibilla de vigil. Festum iohan. bapti. differ. in crastī. Fe. 5. de fest. corpis xpi. Ad. 2. ve. fiat so. mēo. de. s. iohā. Fe. 6. de sancto iohanne. ⁊ solen. mēo. de oc. corpis christi. Ad matu. et ad mis. et nichil de octa. tri. Ad. 2. vespe. fiat solē. memo. de mar. et de oc. corpis xpi ⁊ nichil ō oc. tri. ¶ In die. s. tri. patet. Ad. 2. ve. so. me. de festo loci. Fe. 2. et 4. de cme. Fe. 3. de. s. dunstano. medie lec. de oc. tri. cū ō. ⁊ lectis. de. 1. noc. ⁊ trin me. de. s. potētiana. et postea me. de oc. Fe. 5. de festo corpis xpi. ¶ In die sācte trini. patet. Ad. 2. ve. fiat mēo de. s. aldelmo sub silen. ⁊ de san. vrbano. Fe. 2. de. s. aldelmo. mcō. lc. de. s. vrbano et memo. de oc. Ad. vesp. de. s. augu. fiat memo. sub silen. de oc. Deinde so. mēo. de. s. aldelmo. Fe. 3. de. s. augu. ⁊ mēo. de oc. sub silen. Ad. 2. ve. me. de oc. sub silē. Deinde sol. me. de. s. maria. cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de. s. maria. Fe. 5. festū corpis xpi. ⁊ nichil de sctō ¶ In die. s. trini. py. ⁊ nichil de. s. petronilla. Ad. 2. vel. so. memo. de festo loci trin. Fe. 2. de cōme. ⁊ mēo. de mar. ⁊ ō octa. Fe. 3. de. s. augu. ⁊ me. de mar. et ō oc. sub silē. Ad. 2. ve. fiat me. de oc. sub silen. Deinde so. memo. de sancta maria. cū ān. Sub tuā. Fe. 4. ō sancta maria. Fe. 5. festū. corpo. xpi. Ad. 2. vel. nulla mēo. de sctis. ¶ In die sancte trini. patet. Ad. 2. ve. so. mēo. de festo loci. ⁊ nichil de sctis. Fe. 2. et. 4. de cme. Fe. 3. de sancto edmundo. ir. lc. mēo. lc. de mar. et memo. de oc. Fe. 5. de festo corporis christi. Festū san. barnabe differa. in crastī. Ad. 2. ve. fiat mēo. de aplo. ⁊ de mar. sub silē. Fe. 6. de aplo et medie lec. de marty. cum ō. et lectis. de. 2. no. et memo. de vtrisq; octa. Vespere erunt de aplo. ⁊ mc. de octa. ¶ In die sancte tri. patet. et nichil de. s. Ad. 2. vel. so. me. de festo loci et nichil de mar. Fe. 2. et. 4. de cōme. Fe. 3. de. s. richardo. ir. lec. mēo. lec. de mar. ⁊ mēo. de octa. Fe. 5. festū corporis christi et nichil de mar. Ad. 2. vesp. nulla memo. Fe. 6. et sabba. de oc. et memo. de sctis et de oc. trini. ¶ In die. s. tri. patet. Ad. 2. vel. mēo. de san. dunstano. ⁊ de virgine sub silen. Fe. 2. de sancto dunstano. ir. lec. et medie lec. de octa. et mēo. trin de virgine et postea de oc. Decunde vel. erunt de. s. dunstano: et memo. ō festo loci et de oc. Fe. 3. et. 4. de cōme. Fe. 5. festum corporis xpi. et nulla memo. ¶ In die sancte tri. patet: et nichil de san. vrbano. Festū. s. aldelmi differ. in. 3. fe. Ad. 2. ve. tri. solē. mēo. de. s. augu. Fe. 2. de san. augustī. et mēo de octa. sub silentio. Ad. 2. ve. me. de oc. sub silen. Deinde so. mēo. de. s. aldel. Fe. 3. de. s. aldelmo. et memo. ⁊ medie lec. de oc. trini. Sede vel. erunt de sctō: et mēo. de sancta maria: cū ān. Sub tuā. et de oc. Fe. 4. de. s. maria. Fe. 5. festum corpo. xpi. et nulla memo. ¶ In die. s. tri. patet: et nichil de marty. Ad. 2. vel. solen. memo. de festo loci et nichil de mar. Fe. 2. de commemoratione et memo. de mar. et de octa. Fe. 3. de. s. augustī. mēo. de octa. sub silen. Ad. 2. vel. memo. de octa. sub silē. Deinde so. memo. de sancta maria cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de. s. maria: et mēo. de oc. Fe. 5. festū corpis christi et nichil de sanctis. ¶ In die sancte trinita. patet et nichil de sanctis. Ad. 2. ve. memo. sub silen. de sancto edmundo: et de mar. Fe. 2. de sancto edmundo. mcō. l. de mar. ⁊ mc. ō oc. Vel. erunt de. s. edmundo. et memo. de sancta maria cum ān. Sub tuā. et de octa. Fe. 3. de sancta maria et memo. de oc. Fe. 4. de aplo. medie lectiones de octa. trinita. cum ō. ⁊ lectis. de. 1. noc. Fe. 5. festum corporis christi Ad. 1. vesp. memo. de apostolo sub silentio et nichil de marty. Ad. 2. vespe. nulla memoria. ¶ In die sancte trini. patet et nichil de mar. Ad. 2. vel. memo. de sancto richardo et memo. de mar. sub silentio. Fe. 2. de sācto richardo. ir. lec. medie lec. de mar. et memo. de octa.

Decūde vel. erunt de. ſ. richardo: ⁊ méo. de feſto loci: ⁊ de octa. Fe. 3. ⁊. 4. de cõme. ⁊ memo. de ſcis et de octa. Fe. 5. feſtū corpis xpi ⁊ nichil de ſanctis. Ad 2. vel. nulla méo. Fe. 6. ⁊ ſab. de oct. ⁊ méo. de ſcris.

1 K ¶ In die. ſ. trinitatis patet: ⁊ nichil de virgi. Feſtū ſancti dūſtani differat in craſtinū. Ad. 2. vel. méo. ſub ſilen. de. ſ. dūſtano tñ. Fe. 2. de. ſ. dūſtano ⁊ me die lec. de octa. trini. Veſpe erūt de feſto: ⁊ méo. de feſto loci. ⁊ de octa. Fe. 3. ⁊. 4. de cõme. ⁊ memo. de octa. Fe. 5. feſtū corpis xpi. Sabbato de. ſ. aldelmo 9. lec. Ad. 1. dñs. qui erūt de ſācto fiat memo. de mar. ⁊ méo. de vtriſq; octa. Ad matu. medie lec. de. ſ. vr-

2 K bano: ⁊ méo. de vtriſq; octa. ¶ In die. ſ. trini. patet ⁊ feſ. ſcti augu. differ. in craſti. Ad. 2. vel. ſolen. méo. de. ſ. augu. Fe. 2. de. ſ. aug. ⁊ méo. de octa. ſub ſilen. Ad. 2. vel. méo. de. ſ. ⁊ de octa. ſub ſilē. Deinde ſolē. méo. de feſto loci. Fe. 3. ⁊. 4. de cõme. ⁊ memo. de. ſ. ⁊ de octa. Fe. 5. feſ. corpis xpi. Ad. 2. vel. nulla méo.

3 K ¶ In dic. ſ. trini. ptz. Ad. 2. vel. ſolē. memo. de feſto loci. Fe. 2. ⁊. 4. de 2me. Fe. 3. de ſancto aug. ⁊ méo. de octa. ſub ſilen. Ad ſecūdas veſpe. memo. de mar. et de octa. ſub ſilē.. Deinde ſolē. méo. de. ſ. maria cū ān. Sub tuā. Fe. 5. feſt. corpis xpi. Ad. 2. vel. nulla

4 K méo. ¶ In die ſcē trini. ptz ⁊ nichil de mar. Feſtū ſcti edmūdi diffe. in craſti. Ad. 2. vel. méo. de ſancto edmūdo ſub ſilē. tñ. Fe. 2. de. ſ. edmundo. 9. lec. et medie lec. de octa. trini. Veſpe erunt de. ſ. edmūdo: ⁊ méo. de apło. ⁊ de octa. Fe. 3. de apło ⁊ medie lec. de octa. trini. veſpe. erūt de apło ⁊ méo. de. ſ. maria cū ān. Sub tuā. ⁊ méo. de mar. ⁊ de octa. Fe. 4. de

5 K ſ. maria: ⁊. 2. méo. Fe. 5. feſtū corpis xpi. Ad. 2. vel. nulla memo. ¶ In die ſancte trini. ptz. ⁊ nichil de mar. ⁊ feſ. ſcti richardi differat in craſti. Ad. 2. vel. méo. de. ſ. richardo ſub ſilē. Fe. 2. de. ſ. richardo. 9. lec. medie lec. de octa. trini. Veſpe erūt de. ſ. richardo. ⁊ méo. de feſto loci. ⁊ de marty. ⁊ de octa. Fe. 3. ⁊ 4. de cõme. Fe. 5. feſtū corpis xpi. ⁊ nichil de ſcto Sabbato de ſancto albano. Ad. 1. veſpe. q̄ erunt de ſcto albano memo. de vtriſq; octa. Q̄ medie lec. de oc-

6 tā corpis xpi. ⁊ memo. de octa. trini. ¶ In die. ſ. trini. ptz. Ad. 2. vel. ſolē. memo. de cõme. Fe. 2. ⁊. 4. de cõme. méo. de octa. Fe. 5. feſt. corpis xpi. Ad. 2. vel. fiat méo. ſub ſilē. de ſancto aldelmo: ⁊ de ſācto vrba no. Fe. 6. de. ſ. aldelmo ⁊ medie lec. de ſancto ⁊ méo. de vtriſq; octa. Sabbato de ſancto auguſtino. ad. 1. vel. memo. de octa. trini. ſub ſilen. Deinde ſolē. méo.

7 de. ſ. aldelmo. ⁊ de octa. corpis xpi. ¶ In die ſancte trini. patet. Ad. 2. vel. méo. de feſto loci ſolē. ⁊ nichil de ſancto. Fe. 2. de feſto loci. ⁊ memo. de. ſ. ⁊ de octa. Fe. 3. de. ſ. aug. ⁊ méo. de octa. ſub ſilen. ad vel. ⁊ ad matu. Ad. 2. vel. memo. pzmatim de octa. Deinde ſolē. memo. de. ſ. maria. cum ān. Sub tuā. Fe. 4. de ſancta maria. Fe. 5. feſtum corpis chriſti: ⁊ ni-

8 chil de virgi. Ad. 2. vel. nulla memo. ¶ In die. ſ. tri. Ad. 2. vel. ſolē. memo. de feſto loci. Fe. 2. de feſto loci. ⁊ memo. de octa. Fe. 3. de ſancto auguſtino ⁊ me mo. ſub ſilentio. de ſanctis ⁊ de octa. Ad. 2. vel. memo. de octa. ſub ſilen. Deinde ſolen. memo. de. ſ. ma. cū ān. Sub tuā. Fe. 4. de. ſ. maria. Fe. 5. fe. corpis chriſti. Ad. 2. veſperas nulla memozia. Sabbato de ſancto edmundo. Ad. 1. veſperas que erūt de. ſ. fiat memozia. de marty. ⁊ de vtriſq; octa. ad matu. ſi. medie lectio. de marty. ⁊ memo. de vtriſq; octa.

¶ In die ſancte trinita. patet. Ad. 2. vel. memo. de apoſtolo ſub ſilen. Fe. ſecunda de apoſtolo: ⁊ medie lectio. de octa. trinita. Veſpere erunt de apoſtolo ⁊ memo. de feſto loci: de marty. et de octa. Fe. 3. et. 4. de cõmemo. et memo. de ſanctis: et de octa. Fe. 5. feſtum corpzis chriſti: et nichil de ſancto. Ad. 2. de ſperas nulla memozia. Sabbato de ſancto richar. 9. lec. ⁊ medie lec. de marty. ⁊ méo. de vtriſq; octa. 4 6

¶ In die ſancte trini. patet. Ad. 2. veſperas ſolen. méo. de 2me. et nichil de mar. Fe. ii. 3. et. 4. de 2me. et memo. de ſanctis. et de octa. Fe. 5. feſtū corpzis chriſti. Ad. 2. veſperas fiat memo. ſub ſilen. de ſancto albano. Fe. 6. de ſancto albano. 9. lectio. ⁊ medie lec. de octa. corpzis chriſti. Nonum lr. a duob; cantetur pzopter octa. Ad. 2. veſperas que erunt de ſancto albano memo. de. ſ. et heldzeda: et de vtriſq; octa. Sabbato de octa. corpzis chriſti: ⁊ memo. de virg. ⁊ de octa. trini. Milla de vigi. cantet ad ſūmū altare poſt ſextam: ⁊ memo. de ſancta etheldzeda. 10

¶ In feſto ſancte trinitatis ad pzimas veſperas et ad ſecundas veſpe. ⁊ ad matuti. omnes ān. incipiantur ſicut in vigi lia natalis domini ad pzimas veſperas ſupza dictum eſt. Ad pzimas veſpas ān.

Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante omnia ſecula et nunc ⁊ in perpetuum ps. Laudate pueri. fo. xxxviij. ān. Laus et perennis gloria deo patri et filio ſancto ſimul paraclito in ſecula ſeculozum. ps Laudate dominum omnes gentes. folio. xxxix. ana.

Gloria laudis reſonet in oze omnium patri geni treq; pzoli: ſpiritui ſancto pariter reſultet laude perenni. ps. Lauda aia mea dominuu. fo. xxxix. ān. Laus deo patri genitreq; pzoli: et tibi ſancte ſtudio perenni ſpiritus noſtro reſonet ab oze omne per cuum. ps. Laudate dominum

In die trinitatis.

quoniam bonus fo.xliij.ān. ℣ Ex quo oia per quē omnia: in quo omnia ipsi gloria in secula. ℟s Lauda hierusalem fo.xliij. Casm.

A Cō. ultimo.

GRatia domini nostri ihesu christi/ et caritas dei ꝫ communicatio sāc̄ti spiritus sit semper cum omnibus nobis. ℟m. Honor virtus. Hymnus.

ADesto sancta trinitas par splendor vna deitas: qui cras rerum omnium sine fine principium.

Te celorum militia laudat adorat predicat/ tripstrōq; mundi machina benedicit per secula.

Hymnus ꝫ nos cernui te adorātes famuli: vota precesq; supplicum hymnis iunge celestium.

Unum te lumen credimus quod et terridem colimus: alpha et oo quē dicimus te laudat omnis spiritus.

Laus patri sit ingenito laus eius vnigenito: laus sit sācto spiritui/ trino deo et simplici. Amen. ℣ Benedicamus patrem ꝫ filium: cum sancto spiritu. ℟ Laudemus et superexaltemus eum in secula. ān. Gratias tibi deus/ gratias tibi vera vna trinitas: vna et sūma deitas sancta ꝫ vna vnitas. ℟s Vagīt. Oco.

OMnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessiōe vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere/ et in potentia maiestatis adorare vnitatem: quesumus/ vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. qui viuis et regnas deus per omnia secula seculorum. ℟. Amen.

Ad completorium omnia fiant sicut in psalterio notantur. ¶ Notandum q̄ hec sunt festa in quibus dicuntur matutin. hore vesperarum secundum vsū Sar. ecclesie videlicet in festo sancte trinitatis ꝫ in festo corporis christi: ꝫ in nativitate sancti iohannis baptiste/ in festo apostolorum petri ꝫ pauli/ in translatione sancti thome martyris/ in festo reliquiarum/ in festo loci/ et dedicatione ecclesie: si a festo sancte trinitatis vsq; ad festum reliquiarum forte contigerit tantū. ¶ Ad matutinas festum maius dupler. Inuitatorium. O eum verū vnum in trinitate et trinitatem in vnitate. Venite adoremus. ℟s. Venite. Hymnus. Adesto sancta trinitas. In primo nocturno. Ant.

ADesto deus vnus omnipotens pater et filius ꝫ spiritussanctus. ℟s. Domine dominus noster. folio. iij. ant. Te vnum in substantia/ trinitatem in personis confitemur. ℟s. Celi enarrant. folio. v. ant. Te semper idem esse viuere. et intelligere profitemur. ℟s. Domini est terra. folio. viij. Plus. Benedicamus patrem et filium. ℟m. Laudemus. Lectio prima.

CRedimus sanctam trinitatem/ id est patrem et filium et spiritum sanctū/ vnum deum omnipotentem/ vnius substantie/ vnius essentie/ vnius potestatis/ creatorem omnium creaturarum: a quo omnia/ per quem omnia/ in quo omnia. Patrē a seipso non ab alio/ filium a patre genitum/ deum verū de deo vero: lumen verum de lumine vero. non tamen duo lumina: sed vnum lumen. Spiritum sanctum a patre et filio procedentem: consubstātialem ꝫ coeternum patri et filio. Tu autem domine. ℟m. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus. Et metuant eum omnes fines terre. ℣ Deus misereatur nostri et benedicat nos deus. Et metuant eum. Lectio secunda.

PAter est plenus deus in se/ filius plenus deus a patre genitus: spiritussanctus plenus deus/ a patre et filio procedens. Non tamen tres deos dicimus: sed vnum deum/ omnipotētem/ eternum/ inuisibilem/ commutabilem/ qui totus vbiq; est/ totus vbiq; presens: non per partes diuisus/ sed totus in omnibus/ nō localiter sed potestialiter. Qui sine commutatione sui mutabilia creauit/ et creata gubernat: semper manēs quod est. Cui nichil accidēs esse potest: quia simplici diuinitatis nature/ nichil addi nichil minui potest/ quia semp est quod est/ cui proprīū est/ cui sempiternū est cui idem est/ esse/ viuere/ ꝫ intelligere. Tu ausit. ℟. Benedictus dominus deus israel qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomen maiestatis eius In eternum. ℟s Replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictum. Lectio tertia.

Et hec tria vnus deus: et vnus deus hec tria. Idem deus et dominus vera et sempiterna trinitas est in personis. vera et sempiterna vnitas in substantia: quia vna est substantia/pater ꝫ filius et spiritussanctus. Nec vero sancta trinitas nichil maius est in tribus personis simul nominatis/q̄ in vna qualibet persona semel dicta: quia vna quelꝫ persona plena est substantia in se. Tu aūt. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in populis virtutē tuā: redemisti i brachio tuo pr̄m tuū. Tu. Gloria. Qui fa. ¶In.ij.no.ān. Te innocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. ℘s. Deus noster refugiū. f.rr.ān. Spes nostra salus nostra honor noster o vtā trinitas. ℘s. Oēs gētes. fo.rr.ān. Libera nos salua nos iustifica nos: o beata trinitas. ℘s. Magnus do. fo.rr. ℣. Benedictus es domine in firmamēto celi. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. f.iij.

Non tamen tres substātie: sed vnus deus/vna substantia/vna potentia/vna essentia/vna eternitas/vna magnitudo/vna bonitas/pater/et filius/et spiritussanctus. Nec est aliud pater in natura/q̄ filius vel spiritussanctus in natura/nec aliud filius et spiritussanctus q̄ pater in natura/sed alius est pater in persona/alius filius in persona/alius spiritussanctus in persona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sancto eternitatis equalitatisq; connexio: vnū oēs in substantia/et essentia/et omnipotentia/et deitate. Sicut enim eadē sācta trinitas/inseparabilis est in substātia: ita iseparabilis est in operib⁹ ℟z. Magnus dominus noster et magna virtus eius. Et sapientie eius nō est numerus. ℣. Magnus dominus et laudabilis nimis: ꝫ magnitudinis eius non est finis. Et sapientie. Lectio quinta

Quamuis quedam opera dei/quibusdam personis specialiter conueniant/sicut patri vox illa que de celo sonuit super christum baptizatum. ꝫ ad filij personam humanitatis tantummodo pertinet susceptio/et spiritussācti persone proprie congruit illa colūba/in cuius specie idem spiritussanctus descendit super eundē filium dei secūdum hominem baptizatum: tamen absq; omni dubitatione/illam vocem/et illam columbam/et christi humanitatē/tota sancta trinitas operata est/cuius opera inseparabilia sunt. ℟. Gloria patri genitoq; pr̄oli et tibi compar paritusq; semper spiritus alme deus vnus. Omni tempore secli. ℣. Da gaudiorū pr̄mia/da gratiarum munera: dissolue litis vincula/astringe pacis federa. Omni tēpore. Lectio sexta.

Credimus eundem filium dei verbum dei eternaliter natum de patre/consubstantialē patri per omnia: tēporaliter natum de spiritussancto. et maria semper virgine duas habentem natiuitates/vnam er patre eternam/alteram er matre temporalem. Qui etiam filius dei sue carnis conceptione conceptus est: sue carnis natiuitate natus est ℟. Honor virtus et potestas et imperiū sit trinitati in vnitate vnitati in trinitate. In perennis seculorum tempore. ℣. Trinitati laus perennis. vnitati sit decus perpetim. Jn. Gloria. Jn. ¶In.iij nocturno.ān. Caritas pater est: gratia christus communicatio spiritussanctus o beata trinitas. ℘s. Nonne deo subiecta. fo.rriij.ān. Quare est pater veritas filius veritatis spiritussanctus o beata trinitas. ℘s. Deus iudicium. fo.rrvj.ān. Una igitur pater logos paracytusq; substantia est: o beata trinitas. ℘s. Cātate.ij.fo.rrrij. ℣. Verbo domini: celi firmati sūt ℟. Et spiritu oris eius omnis virtus eorū. Lectio sancti euāgelij secundū Johannem iij. Joh. j

In illo tēpore. Erat homo ex phariseis nichodemus nomine/princeps iudeorū. Hic venit ad iesum nocte: ꝫ dixit ei. Rabi: scimus quia a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Sicut ex lectione sācti euāgelij fratres charissimi audistis: princeps iudeor venit ad iesum nocte: cupiens secreta illius allocutione/plenius discere mysteria fidei: cuius aperta ostensione signorum/aliquatenus iam rudimenta perceperat. Qui quoniam prudenter ea que ab illo fieri videbat intelligere curauit: subtiliter ea que ab illo querebat inuestigare promeruit. Rabi (inquit) scimus quia a

deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis: nisi fuerit deus cum eo. ℟. ℣ibi laus tibi gloria: tibi gratiarū actio. In secula sēpiterna o beata trinitas. ℣. Et benedictum nomen glorie tue sanctum et laudabile et superexaltatum. In. Lectio vii.

ADeo igitur iesum venisse ad magisterium celeste mundo adhibēdum confessus est/deum cum illo fuisse miraculis prodentibus intellexit: necdū tamen ipsum deum esse cognouit. Sed quia quem magistrum nouerat veritatis/studiose docendus adiit/merito ad agnitionem diuinitatis eius perfecte doctus subiit/merito vtriusq; natiuitatis eius diuine scilicet et humane/sed et passionis atq; ascensionis ipsius archana percepit: necnon etiam modū secunde generationis ⁊ ingressum regni celestis aliaq; plura doctrine euangelice sacramenta/dño reuelante didicit. ℟. Benedicamus patrem et filiū cū sancto spiritu laudem⁹ ⁊ superexaltemus eū. In secula. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus. In sr. Gloria. In. Lectio iv.

RESpōdit eni iesus: et dixit ei. Amē amē dico tibi/nisi quis natus fuerit denuo: non potest videre regnum dei. Que sententia tanto apertius cunctis fidelibus lucet: q̄to constat/quia sine hui⁹ lucis fidelies esse nequeūt. Quis etenim sine lauacro regenerationis remissionem peccatorum consequi ⁊ regnum valet intrare celorum? Sed nichodem⁹ qui nocte venit ad iesum: necdum lucis mysteria capere nouerat. Nam ⁊ nox in qua venit: ipsam eius qua premebatur ignorantiam designat. Necdum enim eorum numero sociatus erat/quib⁹ ait apostolus. fuistis aliquādo tenebre/nūc autem lux in domino: sed inter eos poti⁹ remanebat/quibus loquit̄ ysayas. Surge illuminare hierusalem quia venit lumen tuum: et gloria domini super te orta est. Tu autem domine. Ym.

SUmme trinitati simplici deo vna diuinitas/equalis gloria coeterna maiestas/patri proq; sāctoq; flamini. Qui totum subdit suis ordem legibus. ℣. Presterit nobis gratiam deitas beata patris ac nati pariterq; spiritus almi. Qui. Gloria. Qui. Ante laud. ℣⁹ Benedictus es domine in firmamento celi. Ym. Et laudabilis et gloriosus in secula. ¶ In laudibus. Antiphona.

OBeata et benedicta ⁊ gloriosa trinitas pater et filius et spiritussanctus. ℔s. Dñs regnauit. fo. vj. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarum actio. ān. O beata benedicta gloriosa trinitas: pater filius spiritussanctus. ℔s. Jubilate. fo. vj. ℣. Miserere miserere miserere nobis. ān. O vera summa sempiterna trinitas: pater ⁊ filiⁿ et spiritussanctus. ℔s. Deⁿ deⁿ meⁿ. f. vj. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarū actio ān. O vera summa sempiterna trinitas pater filius spiritussanctus. ℔s Benedicite. f. vj. ℣. Miserere miserere miserere nobis. ān. Te iure laudant te adorant te glorificant: omnes creature tue o beata trinitas. ℔s. Laud⁹ fo. vij. ℣. Tibi laus tibi gloria: tibi gratiarū actio. Capitulū.

OAltitudo diuitiarum sapientie et scientie dei: quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculorum amē. Deo gra. hym.

OPater sancte mitis atq; pie/o iesu christe fili venerande paraclyte q̄ spiritus o alme deus eterne.

TRinitas sācta vnitasq; firma deitas vera bonitas immensa/iur angelorum salus orphanorum spesq; cunctorum.

SERuiunt tibi cuncta que creasti: te tue cuncte laudant creature/nos quoq; tibi psallimus deuoti tu nos exaudi.

GLoria tibi omnipotens deus trinus ⁊ vn⁹ magnus ⁊ excelsus: te decet hymn⁹ honor laus ⁊ decus nunc et in euū. Amē. ℣. Sit nomē domini benedictū. ℟. Ex hoc nūc. ān. Benedicta sit creatrix et gubernatrix omnium sancta et individua trinitas: et nunc ⁊ semper et per infinita seculorum secula. ℔s. Benedict⁹ Oratio. Omnipotens sempiterne deus qui dedisti. ¶ Ad. j. ān. O beata et benedicta. j. de lau. ℔s. Deus in nōie. fo. ix. ℔s. Beati immaculati ℔s. Retribue. ℔s. Quicūq; hec precedēs āfi. scilicet prima ān. super laud. dicitur per totam ebdo. super omnes psal. ad primam quando de trinitate fit seruitium. Cum vero fit seruitium de aliquo sancto per octa. vsq; ad dominicam sine chorus regitur. sine non: tūc dicitur eadem ān. super psal. Quicunq; ℟. Jesu christe. cū alia. ℣. Qui seces. ¶ Ad. ij

et ad alias horas omnes ante. absq; ỹ. dicuntur ān. O beata benedicta. ij. de laudibꝫ. ps. Legem pone fo. xj. Capitulum. O altitudo diuitiarum. ℟. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. Alla alleluya. ỹ. Laudemꝰ et superexaltemus eũ in secula. Alla ỹ. Benedictus es dñe. ℟. Et laudabilis. sine alla Oratio dñs. ℣ Ad. vj. ān. O vera summa. iij. de lau. ps. Dekcit. fo. xij. Capitulum.

TRes sunt qui testimonium dant in celo: pater et verbum et spiritus sanctus / et hi tres vnum sunt. ℟. Benedictus es dñe in firmamento celi. Alla alleluya. ỹ. Et laudabilis et gloriosus in secula. Alla. Benedictus es. ỹ. Verbo domini celi firma. Oratio vt supra. ℣ Ad nonã. ān. Te iure. ps. Mirabilia. fo. xiij. Capitulum.

UNus dominus vna fides vnum baptisma vnus deus ꝫ pater omnium: qui super omnes et per omnia et in omnibus nobis qui est benedictꝰ in secula. ℟. Verbo dñi celi firmati sũt. Alla alla. ỹ. Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Alla. ỹ. Sit nomen dñi benedictum. ℟ Ex hoc nunc ꝫ. sine alla. Oro. vrs. ℣ Ad. ij. ve. ān. O beata et benedicta. j. de lau. ps. Dixit dominus. f. xxviij. et reteri pi. dominical. Capitulũ. O altitudo diuitiar. ℟ Benedicamꝰ patrẽ. hyꝫ. Adesto sancta trinitas. ỹ. Benedicamus patrem et filium cũ sancto spiritu. ān. Te deum patrem ingenitum. te filium vnigenitum / te spiritum sanctum paraclytum sanctam et individuam trinitatem toto corde et ore confitemur, laudamꝰ / atq; benedicimus tibi gloria in secula. ỹg.

Vagil. Oro. vrs. ℣ Quicũq; fest. i hac die contigerit / differatur in crastinũ si vacauerit a festo. ix. lec. licet fest. loci vel dedicationis ecclesie fuer. et tunc erũt vespe. de festo: et solen. memo. de trinitate. Si vero festũ sancti augustini hac die contigerit: differat in crastinũ et ad secũdas vespe. de sancta trinitate fiat solen. mkoria de sancto augustino. Ad has vespe. non solet fieri memo. de fest. iij. lectio. sine regimine chori in crastino contingente: nisi festum. ix. lec. et communẽ fuerit. tunc de vtrisq; fiet solen. memo. Per tres dies sequentes fiet seruitium de trinita. sine regimine chori vsq; ad festiuitatem corporis christi: nisi aliquod festũ interueniat sine. ix. lec. sine. iij. vel cõme. beate marie sine sancti loci fuerit facienda. Et quando de trinitate agitur ad matu. inuitato. hym. ante. et ps. sicut in prima die ỹ. et ℟. secundum ordinem nocturnorum. et tres lectiones dicuntur. Lec. j.

COnfitemur ꝫ credimus sanctam atq; ineffabilem trinitatẽ / patrẽ et filiũ / ꝫ spiritũ sãctũ vnũ deũ naturaliter esse vnũ substãtie / vnius nature: vniusq; maiestatis atq; virtutis. Et patrẽ quidẽ nõ genitũ nõ creatum: sed ingenitũ profitemur. Ipse enim a nullo originem duxit: ex quo et filius natiuitatem et spiritus sanctus processionẽ accepit. Fõs igitur ipse ꝫ origo est totius diuinitatis. lec. ij.

IPse quoq; pater essentia quidem ineffabilis / substantie sue filium ineffabiliter genuit: nec tamẽ aliud ẽ qõ ipse est. Genuit deus deum: lux lucẽ. Ab ipso ergo est omnis paternitas in celo ꝫ in terra. Filium quoq; de substantia patris sine initio ante secula natum / nec tamẽ factum esse fatemur: quia nec pater sine filio / nec filius aliquando extitit sine patre. Et cũ non sicut filius de patre ita pater de filio: q; nõ pater a filio / sed filius a patre generationẽ accepit. Tu. lec. iij.

FIlius ergo deus de patre: pater autem deus sed non de filio. Ille autẽ filius patris: ꝫ deus de patre. Equalis tamen per omnia filius patri: q; nec nasci cepit aliquando nec desinit. Hic etiã vnius cũ patre substantie creditur. Propter qõ ꝫ omousyon patri dicitur: hoc est eiusdem cũ patre substantie. Omo enim greece vnum / vsia vero substantia dicitur: quod vtrumq; conũctum sonat vna substantia. Nec enim de nichilo neq; de aliqua alia substãtia: sed de patris vtero / id est de substãtia eius idẽ filius genitus vel natus esse credendus est. Tu aũt ps Te deum. Ante laudes. ỹ Benedictus es domine. Iste ỹ dicat quotidie ante laudes per ebdo. quãdo de trinitate agitur: nisi cum ỹ ante lec. fũt enim dicatur ỹ. Verbo domini celi firmati. ante lau. In laudibꝰ quotidie dicitur hec sola ān. O beata et be. ps Dominus regnauit. Capitulũ. hyꝫ. ỹ. sicut in die super psal Benedictus et

In festo corporis christi.

Magnificat. dicuntur antiphone suo ordine que super psal. ad primas vesperas dicebantur. Quando vero fit festum de aliquo sancto in his tribus diebꝰ tūc dicuntur ad memo. de trinitate. alie de nocturnis suo ordine: duc tamen mēorie fiant per hāc ebdo. scilicet de sancta maria et de omnibus san. cū ān. ℣. et oratione sicut inferius patebit videlicet in .iij. feria post **Deus oim.** ℭ Ad primā ⁊ ad alias horas: oia fiāt sicut in prima die preter capm. et oratio ad primā scilicet **In hac hora.** Ita tamē q̄ cātus super hym. dñr sicut in fest. ir. lec. nisi in hym. **Jā lucis.** ℟. Ad vesp. super psal. ān. **Odorata et benedicta** ℣. feriales. Et dicuntur ℣. feriat. quotidie per ebd. quādo de trinitate agitur. Cap. hyꝫ. et ℣. sicut in die. Complet. vero dicat sicut in crastino octa. epy. supradictū est nisi vbi fest. loci fuerit vel dedicatio ecclesie tantum: quia tunc erunt octa. cum regimi. cho. Cum vero fit fest. de aliquo sancto infra octa. tunc dicant ad ōēs ho. ℣ia. et ℣ sicuti sunt **Alleluya.**

ℭ In festo corporis christi festum maius duplex. Ad primas vesperas Antipho. **S**Acerdotes in eternum christus dominꝰ secundum ordinem melchisedech panem ⁊ vinū obtulit. ℟. **Dixit dñs.** f. rrrvm. ān. ℭ Si ferator dominus escam dedit timentibus se in memoriam sui mirabilium. ℟. **Cōfiteborr.** ut supra. rrrvij. ān. ℭ Calicem salutaris accipiam⁊ sacrificabo hostiam laudis. ℟. **Credidi.** f. rrrrr. ān. **S**icut novelle olivarū ecclesie filij sint in circuitu mense domini. ℟. **Beati omnes.** fo. rl. ān. ℭ Qui pacem ponit fines ecclesie frumenti adipe saciat nos dominus. ℟. **Lauda hierusalem.** folio. rlm. Capitulum.

DOminus ihesus in qua nocte tradebatur accepit panē: et gratias agens fregit et dixit: accipite et manducate: hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. ℟. Homo quidam fecit cenam magnam et misit servum suum hora cene dicere invitatis vt venirent. Quia parata sunt omnia. ℣. Venite comedite panem meum: et bibite vinum quod miscui vobis. Quia. Gloria. Quia. Hymnus.

SAcris solennijs iuncta sint gaudia et er preconijs sonent preconia recedāt vetera nova sint omnia corda voces et opera.

Noctis recolitur cena novissima qua christus creditur agnum et azima dedisse fratribꝰ iurta legitima priscis indulta patribus.

Post agnum typicum expletis epulis corpus dominicum datum discipulis sic totum omnibus q̄ totum singulis eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis ferculum: dedit ⁊ tristibus sanguinis poculum dicens accipite quod trado vasculum omnes er eo bibite.

Sic sacrificiū istud instituit: cuius officiū committi voluit solis presbyteris quibus sic congruit vt sumāt ⁊ dent ceteris

Panis angelicus fit panis hominum: dat panis celicus figuris terminum: o res mirabilis mādducat dominum pauper servus et humilis.

Te trina deitas vnaq̄ poscimus sicut nos visitas sic te recolimus per tuas semitas duc nos quo tendimus ad lucem quam inhabitas. Amen. ℣. Panem de celo: prestitisti eis. ℟. Omne delectamentum in se habentem. ān. **O** q̄ suavis est dñe spiritus tuus: qui vt dulcedinem tuā in filios demonstres: pane suavissimo de celo prestito esurientes repleuit bonis fastidiosos divites dimittens inanes. ℟. **Magnificat.** folio. rlm. Oratio.

DEus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriā

reliquisti tribue quesumus/ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari/vt redemptionis tue fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis et regnas cum deo patre. er℟ ℣ Nulla fiat memoria in audientia: nisi aliqñ duplex festum in hac.iij.feria celebratum fuerit: et nisi octa.sancte trinitatis fiantq̃ regimine cho. Ad completorium omnia fiāt sicut in festo sancte trinitatis.ita tamē q̃ in fine hym.dicetur ℟ Gloria tibi domine qui natus es de virgine. hic etiā ℟.dicitur in fine omnium hym. eiusdem metri quotidie per octa.quādo fit fest. de corpore christi: nisi in hym. Verbum supernū.ad lau.hui⁹ festi. Ad mat. Inuit. Christum regem adoremus dominantem gentibus. Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem.℘ Venite. Hymnus.

PAnge lingua gloriosi corporis mysterium sanguinisq; pretiosi quē in mundi pretium fructus ventris generosi rex effudit gentium.

Nobis datus nobis natus ex intacta virgine/et in mundo conuersatus sparso verbi semine sui moras incolatus miro clausit ordine.

In supreme nocte cene recumbēs cum fratribus: obseruata lege plene cibis in legalibus: cibum turbe duodene se dat suis manibus.

Verbum caro panem verum verbo carnem efficit/fitq; sanguis christi merum et si sensus deficit: ad firmādum cor sincerum sola fides sufficit.

Tāntū ergo sacramentum veneremur cernui et antiquum documentum nouo cedat ritui: prestet fides supplementum sensuum defectui.

Genitori genitoq; laus et iubilatio: salus honor virtus quoq; sit et benedictio procedenti ab vtroq; compar sit laudatio. Amen. ℣ In primo nocturno.ān. HRuctū salutiferum gustādū dedit dominꝰ noꝛtis sue tempoꝛe.℘ Beatus vir. fo ij.an. HFructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace christi requiescūt.℘ Cū inuocarē.k.ij.ān. Cōmunione calicis quo deꝰ ipse sumitur: nō vitulorum sanguine cōgregauit nos dñs.℘ Cōserua me.fo.iij. ℟ Panē celi: dedit eis. ℣ Panē angelorū māducauit homo. fc.j.

IMmensa diuine largitatis beneficia exhibita populo christiano: inestimabilem ei conferunt dignitatem. Neq; enim est aut fuit aliquando tam grandis natio: q̃ habeat deos appropinquātes sibi: sicut adest nobis deꝰ noster. Unigenitus siquidem dei filius/sue diuinitatis volens nos esse participes: nostrā naturā assumpsit: vt homines deos faceret/factus homo. Et hoc insuper quod de nostro assumpsit: totum nobis contulit ad salutē. Corpus nāq; suū pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiā obtulit deo patri/sāguinem suum fudit in pretium simul et lauacrum: vt redempti a miserabili seruitute/a peccatis omnibus mundaremur. Et vt tanti beneficij tugis in nobis maneret memoria: corpus suum in cibum et sanguinem suum in potum/sub specie panis et vini sumendum fidelibus dereliquit. ℣m. IMmolabit hedꝰ multitudo filiorum israel ad vesperā pasche. Et edent carnes et azimos panes. ℟. Pascha nostrū immolatus est christus: itaq; epulemur in azimis sinceritatis et veritatis. Et. fc.ij. OPretiosum et admirādum conuiuium salutiferum: et omni suauitate repletum. Quid enim hoc conuiuio pretiosius esse potest: in quo non carnes vitulorum et hyrcorum vt olim in lege/sed nobis christus sumēdus proponitur verus deus? Quid hoc sacramento mirabilius? In ipso namq; panis et vinum in corpus christi et sanguinē substātialiter cōuertuntur. Ideoq; christus deus et homo perfectus: sub modici panis specie continetur. Manducatur itaq; a fidelibus: sed dentibus minime lacteratur. Quinimmo diuiso sacramento: integer sub qualibet diuisionis particula perseuerat. Accidētia etiā sine subiecto in eodē consistunt: vt fides locum habeat/dū visibile inuisibiliter sumitur sub aliena specie occultatum/et sensus a deceptione immunes reddantur/qui de accidentibꝰ iudicant sibi notis. Tu autem dñe. ℟ Comedetis carnes et saturabimini panibꝰ. Iste

est panis quem dedit nobis dominꝰ ad vescendū. ℣. Non moyses dedit vobis panem de celo: sed pater meꝰ dat vobis panē de celo verū. Iste. Lectio.iii.

QUillum etiam sacramentum est iste salubris: quo purgātur peccata virtutes augentur / et mentes oīm spiritualium carismatū abundātia impinguantur. Panem ergo celestem spiritualiter manducate. innocentiam ad altare apportate / petā ꝛ si sint quotidiana et non sint mortifera: securi accedite. digne enim panis est non venenum. Offertur in ecclesia pro viuis et mortuis vt omnibus prosit / quod est pro salute omnium institutum. Suauitatem denique huius sacramenti / nullus exprimere potest: per quod spiritualis dulcedo in suo fōte gustatur / et recolitur memoria illius quam in sua passione christus mōstrauit excellētissime charitatis. Tu. ℟. Resperit bestias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq; Ad mōtem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et ambu. Gloria. Ad mont̄. ℭ In.ij.no. ān. Deus fit dominus sacrificii nostri: et holocaustum nostrum pingue fiat. ps. Exaudiat. fo.v.ān. Paratur nobis mensa domini aduersus omnes qui tribulant nos. ps. Dñs regit. f. viij.ān. In voce exultationis resonent epulantes in mensa domini. ps. Quā admodū. f.xiij. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. Lectio quarta.

UNde vt artius huius charitatis immensitas cordibus infigeretur fidelium. in vltima cena quādo pascha cum discipulis suis celebrato / transiturus erat de hoc mundo ad patrem: hoc sacramentum instituit tanq; passionis sue memoriale perenne / figurarum veterum impletiuum. miraculorum ab ipso factorum maximū / et de sua contristatis absentia solatium singulare. Cōuenit itaq; deuotioni fidelium solenniter recolere institutionem tam salutiferi tamq; mirabilis sacramēti: vt ineffabilem modum diuine presentie in sacramēto visibili veneremur: ꝛ laudetur dei potentia que in sacramento eodē tot mirabilia operatur: necnon et de tam salubris tamq; suauis sacramēti institutione deo referātur debite gratiarū actiōes ℟. Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducādū ℣. Locutus est populus cōtra dñm: anima nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quō. Lec.v.

QUerum ꝛ si in die cene domini quādo sacramentum predictum nosc̄itur institutum / inter missarū solēnia de institutione ipsius specialis mētio habeatur: totum tamen residuum eiusdem diei officium. ad christi passionem pertinet / circā cuius veneratione ecclesia illo tēpore occupat. Unde vt integre celebritatis officio institutionem tanti sacramēti solēniter recoleret plebs fidelis: romanus pōtifex vrbanꝰ quartus / huius sacramenti deuotione affectus / pie statuit prefate institutionis memoriā prima feria quinta post octauas penthecostes / a cunctis fidelibus celebrari / vt qui per totum anni circulum hoc sacramēto vtimur ad salutem / eius institutionem illo specialiter tempore recolamus quo spiritus sanctus discipulorum corda edocuit / ad plene cognoscenda huius mysteria sacramenti. Nā et in eodem tēpore: cepit hoc sacramentum a fidelibꝰ frequentari. Legit enim in actibus apostolorum q̄ erant perseuerantes in doctrina apostolorum ꝛ communicatione fractionis panis et orationibus: statim post spiritusancti missionē. Tu. ℟. Cenantibꝰ illis accepit iesus panē et benedixit ac fregit deditq; discipulis suis et ait. Accipite et comedite hoc est corpꝰ meū. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei quis det de carnibꝰ eius vt saturemur. Iesu. f.vj.

UT autem predicta quinta feria et per octauas sequentes eiusdē salutaris institutionis honorificētius agatur memoria et solennitas de hoc celebrior habeatur: loco distributionum materialium qui in ecclesijs cathedralibus largiuntur / existentibus canonicis horis nocturnis pariterq; diurnis / prefatus romanus pontifex / eis qui huiusmodi horis in hac solennitate personaliter in ecclesijs interessent / stipendia spiritualia apostolica largitione concessit

quatenus per hoc fideles ad tanti festi celebritatē auidiꝰ ꝙ copiosius cōuenirēt. Unde omnibus vere penitentibus ꝙ confessis / qui matutinali officio huius festi presentialiter in ecclesia vbi celebrēt interessent: centū dies. Qui vero misse / totidē. Illis aūt qui interessent primis istius festi vesperis: similiter cētū. Qui vero secūdis: totidem. Eis quoq; qui prime / tertie / sexte / none / ꝙ cōpletorij adessent officijs: pro qualibet ipsarū horarū quadraginta. Illis vero q̄ per ipsius festi octauas in matutinalibus / vesperis / misse ac predictarū horarū officijs presentes extiterint: singulis diebus ipsarū octauarum centū dierū indulgentiam misericorditer tribuit / perpetuis temporibus duraturā. Tu autem. ℣z. Accepit iesus calicem posꝫ cenauit dicens. hic calix nouum testamentū est in meo sanguine. Hoc facite in meam commemorationem. ℟. Memoria memor ero ꝙ tabescet in me anima mea. Hoc. Gloria. Hoc fa. ℣n. iij. nocturn. ān. Introibo ad altare dei: ad deum qui renouat iuuentutem meam. ps. Judica me deus et discer. fo.xix.ān. Cibauit nos dñs ex adipe frumēti et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo. fo.xxx.ān. Ex altari tuo domine rpm sumimus: in quem cor ꝙ caro nostra exultant. ps. Quam dilecta. fo.xxx.℟. Educas panem de terra. ℣. Et vinum letificet cor hominis. Euangelium. Secundum Johannem. vj.

Joh. 6. IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis ꝙ turbis iudeorum. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Sermo ex cō. beati augustini epi̇scopi. Joh. 6. Cum vero cibo ꝙ potu id appetant homines vt non esuriant neq; sitiant: hoc beatifice non prestat / nisi ipse cibus ꝙ potus qui eos a quibus sumitur immortales facit et incorruptibiles / id est societas ipsa sanctorum vbi pax erit vera / et vnitas plena atq; perfecta. Propterea quippe sicut etiam ante nos hoc intellexerūt homines dei: dñs noster iesus christus corpus ꝙ sanguinē suū in eis rebus commendauit / que ad vnū aliquid redigunt. Ex multis nāq; granis vnꝰ panis cōficitur: ꝙ ex multis racemis vinū confluit. ℣z. Qui manducat meam carnem ꝙ bibit meum sanguinem. In me manet et ego in illo. ℟. Non est alia natio tam grandis que habeat deos approximantes sibi / sicut deus noster adest nobis. In me manet. 7

Lectio octaua.

DEnicq; tam exponit quomodo id fiat quod loquitur: ꝙ dñs manducare corpus eius et sanguinē bibere. Qui māducat meā carnē ꝙ bibit meum sanguinē: in me manet et ego in eo. Hoc est manducare illam escā ꝙ illum bibere potum: in christo manere et illū manētē in se habere. Ac per hoc qui non manet in christo et in quo non manet christus: procul dubio non māducat spiritualiter eius carnē / licet carnaliter et visibiliter premat dentibus sacramenta corporis ꝙ sanguinis christi / sed magis tāte rei sacramentū ad iudicium sibi manducat ꝙ bibit / qui immūdus presumit ad christi accedere sacramenta. Quia alij digne non sumunt: nisi qui mūdi sunt. De quibus dicitur. Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deū videbūt. ℣. Misit me pater viuens ꝙ ego viuo propter patrem. Et qui manducat me / viuit propter me. ℟. Cibauit eum dominus pane vite et intellectus. Et qui. 8

Lectio nona.

SIcut misit me (inquit) viuēs pater: ꝙ ego viuo propter patrē. Et qui manducat me: ꝙ ipse viuet propter me. Non enim filius participatione patris fit melior qui est natus coequalis: sicut participatione filij per vnitatem corporis et sanguinis eius / quā illa māducatio potatioq; significat nos efficimur meliores. Viuimus ergo propter christum nos manducantes eum: id est ipsum accipientes / vitam eternam quā non habemus ex nobis / accipimus. Venit aūt ipse propter patrem missus ad eo: quia semetipsum exinanuit / factus obediens vsq; ad lignum crucis. Sicut misit me viuens pater: ꝙ ego viuo ꝓpter patrem. Et qui manducat me: ꝙ ipse viuet propter me. Ac si diceret. Ut ego viuam propter patrē / id est vt ad illū tāq; ad maiorē referam vitā meam: exinanitio mea ferat in qua me misit. Et autem quisq; viuat propter me: participatio facit / quia manducat me. Tu autem. ℣z.

In festo corporis christi.

Unus panis et vnum corpus multi sumus. Oēs qui de vno pane. Et de vno calice participamus. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo. Omnes. Gloria. Et. Ante lauō. ℣. Panem de celo prestitisti eis. ℟m. Omne delectamentum in se habentem.

In laudibus. Antiphona.

Sapientia edificauit sibi domum: miscuit vinum et posuit mēsam alla. ℘s. Dñs regnauit fo. vj. ān. Angelorum esca nutristi populum tuum: et panem de celo prestitisti illis alleluya. ℘s Jubilate. fol. vj. ān. Panis est panis christi prebens delicias regibus alleluya alleluya alla. ℘s. Deus deus meus. f. vj. ān. Sacerdotes sancti incensum et panes offerūt deo alleluya. ℘s Benedicite. folio. vij. ān. Vicenti dabo manna absconditum et nomen nouum alleluya. ℘s. Laudate. folio. vij. Capitulū. Dñs ihesus in qua. Hymnus.

Verbum supernum prodiens nec patris linquēs dexteram: ad opus suum exiens venit ad vite vesperam.

In mortem a discipulo suis tradēdus inimicis prius in vite ferculo se tradidit discipulis.

Cui bus sub bina specie carnem dedit et sanguinem: vt duplicis substantie totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium: conuescens in edulium se moriens in precium: se regnans dat in premium.

O salutaris hostia que celi pandis ostium: bella premunt hostilia da robur fer auxilium.

Vni trinoq; domino sit sempiterna gloria: qui vitam sine termino nobis donet in patria. Amen. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumenti saciat te. ān. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum alleluya. ℘s Benedictus. Oratio. Deus qui nobis.

Ad. j. ān. Sapientia. j. de laudibus. ℘s. Deus in nomine. f. ix. ān. O beata et benedicta. vtā ad laudes in festo sancte trinitatis. ℘s Quicunq; fo. ix. ℟. Jesu christe cū alla. ℣. Qui de virgine. Ad. ij. ān. Angelorum. ij. de lau. ℘s. Legē pone. fo. xj. Capitulū. Dñs ihesus in qua nocte. ℟. Panem celi dedit eis. Alleluya alla. ℣. Panem angelorum manducauit homo. Alleluya. Gloria. Panem celi. ℣. Cibauit eos ex adipe frumenti. Oratio vt sup.

Ad. vj. ān. Pinguis est panis. iij. de lauō. ℘s. Dēcerit. fo. xij. Capitulum.

Quotiēscunq; manducabitis panem hunc et calicem bibetis: mortem dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumenti. Alla alleluya. ℣. Et de petra melle saturauit eos. Alleluya. Gloria. Cibauit. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinū. Ad. ix. ān. Vincenti. ℣. de laudibus. ℘s. Mirabilia. folio. xiij. Capitulum.

Quicunq; manducauerit panem et biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis domini. ℟. Educas panem de terra. Alla alleluya. ℣. Et vinum letificet cor hominis. Alleluya. Gloria. Educas. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumenti saciat te. oco vtā. Ad. ij. vel. ān. Sapientia. Psalmi feriales: nisi vbi fuit dicta. cum regimine chori: tunc enim dicuntur pi. sicut ad primas vespe. cū prēdicta ān. Sapientia. vt inferius patet: vbi fiet cum regi. chori infra octa. Capitū. Dñs ihesus in qua. ℟. Respexit. Hym. Verbum supernum. vbi fiant cum regimine chori. Hym. Sacris solemnijs ℣. Posuit fines tuos pacem. vbi fiant cum regi. chori. ℣. Panem de celo. ān. O sacrum cōuiuiū in quo christus sumitur: recolitur memoria passionis eius: mens impletur gratia et future glorie nobis pignus datur alla. ℘s. Mag. oco. Deus qui nobis.

Si vero fes. sancti aldelmi in hoc festo cōtigerit: differat in sabbatū subsequēs et tūc fiet cōmemo. vtē marie in. vj. fe. prēcedēte. Si vero fes. sancti barnabe apli: in fe corpo. xpi euenerit differat in crastū. et ad. ij. vs. q erūt de corpo. xpi: fiat mēo. sub silen. de sancto barnaba: et tunc ad ma. de sctō barnaba: fiant tres medie. de mar. cū mēo. de eisd sāctis. Per totas oct. fiat ser. de corpo. christi sine regi. chori. nisi aliqō fest. intercurrat et nisi in do. qō hyst Deus olim. incipiat vel cōme. vtē marie. Et si dicta fuerit. In sab. fiat plenū ser. de scta ma. nisi aliqō fe. ix. kl. impediat: vel festū sāctor. iob. et pauli: et nisi vbi fuit oct. cū regi. cho. Et si aliqō festū intercurrat idē modus seruetur q̄ in hac sicut infra octa. sctē trinita. ita q̄ primo fiat me. de corpore christi: deide de trinitate. Quod

tu. aq; festum. ix. lec. hac die cõtigerit: scilicet in festo corporis christi differat vsq; in crastinum vel vlterius si necesse fuerit vt scilicet quando in crastinũ huius diei sequatur aliquod festũ. ix. lectionum. Si hoc festum corporis christi in die natiuitatis sancti iohannis baptiste forte contigerit. festum sancti iohannis differatur in crastinũ: et ad. ij. vesp. que erunt de corpore christi: fiat solẽ. memo. de sancto iohanne. Deinde fat proces. ad altare sãcti iohannis si habeatur: cantando Rz. Inter natos. et cetera sicut in festo eiusdẽ expleantur. et tunc ad. ij. vesperas de sancto iohãne fiat memoria de festo sancto rum iohannis et pauli. et tunc nichil fiat de corpore christi per oct. preter mẽo. et medie lec. in ofita de corpe christi vsq; ad octauam diem. et tunc fiat totum seruitium de corpore christi: et solen. mẽo. ℣ medie lec. de octa. sancti iohannis bapti. cum milla in capitulo / ℣ ad. j. ve. q; erunt de corpore christi: fiat solen. me. de apostolis: videlicet in die cõmemorationis sancti pauli: cum ãn. ẽ. et oratione sicut ad. q. vespe. eiusdem et postea fiat solen. memo. de octa. sancti iohãnis bapti. Si vero festum sancti albani marty. in fest. corporis xpi euenerit differatur festum sancti albani in crastinũ. et ad. ij. ve. que erunt de corpore christi: fiat sub silentio memo. de sctõ albano et de sctã etheldreda virgine: et tunc ad matu. de sancto albano fiant medie lec. de sancta etheldreda virgine. Milla vero de sãcto albano post tertiam dicatur. et milla de vigilia post. vj. vel aq; ad principale altare ℣ tũc non dicitur memo. de sancta etheldreda ad millam de sancto albano: ℣ tũc ad. j. vespe. de sancto iohãne fiat solẽ. memo. de sancto albano et de corpore xpi si fiãt octa. cum regimine chori: licet festũ loci fuerit festum sancti iohannis baptiste. Tamen vbi non fit processio de sancto iohanne: tunc fiat priuatim memo. tantum de sãcto albano: nisi octa. corporis christi fiant cum regimine chori. Cũ vero in vigilia natiuitatis sancti iohãnis baptiste hoc predictũ festũ corporis xpi forte contigerit: ibidem celebretur et tũc nichil fiat de sancta etheldreda. Milla vero de corpore christi dicit post tertiam Et post millam de festo vel milla de vig. scilicet post. vj. in choro ad auctenticum altare. cum nota et cũ memo. de sancta etheldreda si placuerit ad eandem missam. Vespere tamen de corpore xpi fiãt: ℣ solen. memo. de sctõ iohanne baptista. et process. ad altare eiusdem si habeatur fiat cum Rz. Inter natos. cum ẽ. Gloria et hoc re co. et oratio. Sancti iohannis bapti. Si festum sancti iohãnis baptiste in solennitate corporis christi contigerit: fest. sancti iohãnis differatur in crastinum. licet festum loci fuerit: et tũc ad. j. vespe. que erunt de sancto iohanne: fiat solen. memoria de fe. corporis christi tantum Et tũc in octa. corporis christi fiat solennis memo. de octa. sancti iohannis baptiste ad primas vesperas. et ad matu. ℣ medie. lectiones cũ milla in capitulo de sancto iohãne baptista. ¶ Quotidie per octauas quãdo agitur de corpore christi Ad matut. Inuitato. hymn. ãne. ℣ ps. sicut in prima die. versi ℣ Ria. secundum ordinem nocturnorum cum tribus lec. dicũt.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

HUius sacramẽti figura precessit quando manna pluit deus patribus in deserto: qui quotidiano celi pascebantur alimẽto. Unde dictum est. Panem angelorũ manducauit homo. Sed tamen illum panem qui mãducauerũt: omnes in deserto mortui sunt. Ista aũt esca quã accipitis / iste panis viuus qui de celo descendit: vite eterne substantiã ministrat. Et quicunq; hunc panem mãducauerit / nõ morietur in eternum. quia corpus christi est. Considerate vterũ nũc prestantior sit panis angelorum an caro christi: que vtiq; est corpus vite. Manna illud de celo: hoc super celum. Illud celi: hoc dominus celorũ. Illud corruptioni obnoxium si in diem altũ obseruaretur. hoc alienũ ab omni corruptione / qõ quicunq; religiose gustauerit / corruptionem sentire non poterit. Illis aqua de petra fluxit / tibi sanguis ex christo. Illos ad horam sanauit aqua: te sanguis diluit in eternum. Judeus bibit et sitit:

tu autem cum biberis sitire non poteris Et illud in vmbra: hoc in veritate. Si illud quod miraris vmbra est: quantum est istud cuius vmbram miraris? Audi quia vmbra est: que apud patres facta est. Bibebāt autem inquit de spirituali cō sequente eos petra. Petra autē erat christus. Sed non in pluribus eorum complacitum est deo. Nam prostrati sunt in deserto. Tu autem. Lectio secunda.

Hec aūt facta sūt in figura nostri. Cognouisti potiora. Potior enim est lux q̄ vmbra/ veritas q̄ figura: corp⁹ auctoris q̄ manna de celo. Forte dicis aliud video. Quomodo tu michi asseris q̄ corpus christi accipiam? Et hoc nobis superest vt probemus. Quantis igitur vtimur exemplis vt probemus hoc non esse quod natura formauit/ sed quod benedictio consecrauit? Maiorem q̄ vim esse benedictionis q̄ nature: quia natura etiam ipsa benedictione mutatur. Vnde virgam tenebat moyses/ proiecit eam et facta est serpens. Rursus apprehendit caudam serpentis: et in virge naturam reuertitur. Vides ergo prophetica gratia bis naturam mutatam esse: et serpentis et virge. Currebant egypti flumina puro meatu aquarum/ subito de fontium venis sanguis cepit erumpere: et non erat potus in fluuijs. Rursus ad prophete preces/ cruor fluminum cessauit: et aquarum natura remeauit. Circumclusus vndiq; erat populus hebreorū: hunc egyptijs vallatus/ hinc mari cōclusus. Virgam leuauit moyses/ separauit se aqua/ et in murorum speciem se cōgelauit: atq; inter vndas via pedestris apparuit. Tu autem. Lectio tertia.

Iordanis retrorsum cōuersus: cōtra naturam/ in sui fontis reuertitur exordium. Nonne clāret naturam vel maritimorum fluctuum vel cursus fluuialis esse mutatam? Sitiebat populus potum: tetigit moyses petram et aqua de petra fluxit. Nunquid non preter naturā operata est gratia: vt aquā eumeret petra quam non habebat natura? Marath fluuius amarissimus erat vt sitiens populus bibere non posset. Misit moyses lignum in aquam: et amaritudinem suam aquarum natura deposuit/ quam infusa subito gratia temperauit. Sub helyseo propheta vni ex filijs prophetarum excussum est ferrum de secure: et statim immersum est. Rogauit helyseum qui amiserat ferrum. Misit helyseus etiam lignum in aquam: et ferrum natauit. Vtiq; etiam hoc preter naturam factum cognouimus. Grauior est enim ferri species: q̄ aquarū liquor. Aduertimus ergo maiorem esse gratiā q̄ naturā: et adhuc tamē prophetice benedictionis gratiā admiramur. Quod si tantum valuit humana benedictio vt naturam conuerteret: quid dicemus de ipsa consecratione diuina: vbi ipsa verba domini ac saluatoris operātur? Nā sacramentum istud quod accepimus: sermone christi conficitur. Quod si tātum valuit sermo helye vt ignē de celo deponeret: nonne valebit christi sermo vt species mutet elementorum. Tu autem domine miserere nostri. Ante laudes vius Panem de celo prestitisti eis. Iste versi. preteā dicit quotidie ante laudes per octa. quando de octa. fit seruitium: siue octa. fiant cum regimine chori siue non. In laudibus quotidie per octa. dicatur hec sola antiphona. Sapientia. ps. Domin⁹ regnauit. Capitulum hym. q̄ versi. sicut in prima die. sup psalmos Benedictus. & Magnificat. dicantur ante. suo ordine que ad primas vesperas dicebantur sup psal. cum repetitione earūdem si necesse fuerit. Cum vero fit seruitium de aliquo sancto vel de dominica infra octa. tunc ad memoriam de corpore christi dicantur ante. de nocturn. suo ordine: quibus dictis si necesse fuerit dicantur antiphone de laudibus suo ordine cum hoc versicu. Posuit fines tuos pacem. tam ad vesperas q̄ ad matutinas. Oratio. Deus qui nobis Ad horas omnia fiant sicut in die more simplicis festi sine regimine chori. Ita tamen q̄ in feriis infra octauas post dominicam ad primam super psalm. Qui cunq; dicatur Antiphona. Gloria tibi trinitas. Ad vesperas ān. Sapientia. Psalmi feriales dicantur per octauas nisi octa.

fiant cū regimine chori: quādo de octa. fit seruitium. Capitulum. Dominus ie sus qua nocte tradebatur. Hymn⁹. Verbum supernum. ℣. Posuit fines tuos pacem. et cetera vt supra. Completorium dicatur sicut in feriis precedentibus infra octa. sancte trinita. Ita tamen q̄ in fine hym. Te lucis ⁊c. dicat ℣. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine. nisi vbi fiāt oct. corporis christi. cum regimine chori: tūc enim dicitur completorium sicut in die. ¶ Sab. infra octa. corpo. xpi. Lectio. j.

De ista. vide sup.

DEe totius mundi operib⁹ legistis. quia ipse dixit et facta sunt / ipse mandauit et creata sunt. Sermo igitur qui potuit ex nichilo facere q̄ non erat: nōne potuit ea que sunt in id mutare q̄ non erat? Non est minus dare q̄ mutare nouas creaturas rebus. Sed quid? Cuius argumētis vtimur / suis vtamur exemplis: incarnationis quoq; exemplo astruamus mysterij veritatē. Nunquid nature vsus persensit: cum dominus iesus ex maria nasceretur? Si ordinē querimus: viro mixta femina generare cō sueuerat. Liquet ergo / q̄ preter nature ordinem virgo generauit. Et hoc q̄ conficimus corpus ex virgine est. Quid hic queris nature ordinem in christi corpore / cum preter naturam sit ipse dominus iesus partus ex virgine? Vera vtiq; caro christi que crucifixa queq; sepulta est: vere ergo illius carnis sacramētum est. Ipse clamat dominus noster iesus hoc est corpus meum. Ante benedictionem verborum celestium alia species nominatur / post consecrationem corpus christi significatur. Ipse dicit sanguinē suum. Ante consecrationem aliud dicitur / post consecrationem sanguis christi nuncupatur. Tu dicis amen. Hoc est. verum est. Quod sermo sonat: affectus sentiat. Lectio secunda.

Plinius. lib. 4. de hist. c. 4. Aristo. de gen. c. 8. t. 5. de panis.

PAnis est in altari vsitatus ante verba sacramentorum: vbi accessit cōsecratio: panis fit caro christi. Quo modo autem potest qui panis est esse corpus christi? Consecratio igitur quibus verbis / et cuius sermonibus est? Utiq; domini iesu. Nā per reliqua omnia que dicūtur laus deo offertur / oratione petit pro pplo ⁊ pro regibus ⁊ ceteris. Ubi aūt sacramentum conficitur: iam non suis sermonib⁹ utitur sacerdos / sed sermonibus christi. Ergo sermo christi hoc conficit sacramentum. Quis sermo christi? Hic nempe quo facta sunt omnia: celum terra et maria. Vides ergo q̄ operatorius sit sermo christi. Si ergo tanta vis est in sermone dñi nostri iesu christi vt incipiat esse quod non erat: quātomagis operatorius est vt sint que erant / et in aliud conuertantur? Et sic quod erat panis ante consecrationem: iā corpus christi est post consecrationem: quia sermo christi creaturam mutat: et sic ex pane fit corpus christi. Et vinum cum aqua in calice mixtum fit sanguis: consecratione verbi celestis. Lectio tertia.

Im. de sa. p. 4. c.

SEd forte dicis. Speciem sanguinis non video: sed habet similitudinem. Sicut enim mortis similitudinē accepisti / ita etiam similitudinē sanguinis christi bibis / vt nulli horror sit cruoris: et precium tamen operetur redemptionis. Didicisti quia corpus christi accipis: vis scire quia verbis celestibus consecratur? Accipe que sunt verba. Dicit sacerdos. Fac nobis inquit hāc oblationem benedictam / adscriptam / ratam / rationabilem / et cetera. Omnia ista euā gelista sunt / vsq; ad accipite siue corpus siue sanguinē: inde sūt verba christi. Accipite ⁊ bibite ex hoc oēs: hic est enim sanguis me⁹. Vide singula. Qui pridie q̄ pateret: accepit inquit in sanctis manibus panē. Ante q̄ cōsecret panis est: vbi autē verba xpi accesserūt / corp⁹ xpi est. Deinde audi dicentem. Accipite ⁊ edite ex hoc omnes / hoc est corpus meum. Et ante verba christi calix est vino ⁊ aqua plen⁹: vbi autem verba christi operata fuerint ibi sanguis efficitur / qui plebem redemit. Vide ergo q̄ potēs est sermo christi / vniuersa conuertere. Deinde ipse iesus testificatur q̄ corpus et sāguinem suum accipiamus: de cuius fide et testificatione dubitare nō debemus. Tu autem domine miserere nostri. ¶ Dominica infra octa. corporis christi. Lectio. j.

De cele. b. s. capi. sba pa.

Christus panis est/de quo qui manducat: viuit in eternum. De quo ipse met dixit. Et panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Determinat quo modo sit panis non solum secundum verbum quo viuunt omnia: sed secundum carnem assumptam pro mundi vita. Humana enim caro que erat peccato mortua carni mundi vnita incorporata. vnum cum illa effecta: viuit de spiritu eius/sicut viuit corpus de spiritu suo. Qui vero non est de corpore christi: non viuit de spiritu christi. Corpus et

Ihū ca. Corpus.

sanguinem christi dicimus illud quod ex fructibus terre acceptum et prece mystica consecratum recte sumimus ad salutem spiritualem: in memoriam dominice passionis. Quod cum per manus hominis ad illam visibilem speciem perducatur/non sanctificatur vt sit tam magnum sacramentum/nisi operante inuisibiliter spiritu sancto: cum hec omnia que per corporales motus in illo operefiunt/deus operetur. Lectio secunda.

Ihū ca. Qui.

Hoc est sacramentum pietatis/et signum vnitatis: & vinculum charitatis. Qui vult viuere accedat et credat: incorpore hunc cibum et potū/per hoc etiam intelligens societatem membrorum mystici corporis ecclesie/quod erit in fine ipsius in predestinatis. Hoc est quod dicimus/quod omnibus modis

Ihū ca. probare

probare contendimus: sacrificium ecclesie duobus confici/duobus constare. Visibili et memorum specie: et inuisibili domini iesu christi carne et sanguine/sacramento et re sacramenti/id est corpore christi. Sicut christi persona constat et conficitur ex deo et homine/cum ipse christus verus sit deus et verus homo: quia omnis res illarum rerum naturā et veritatem in se continet: ex quibus conficitur. Conficitur autem sacramentum ecclesie duobus/sacramento et re sacramenti: id est corpore christi. Est igitur sacramentum et res sacramenti: id est corpus christi caro eius quam forma panis operiam in sacramento accipimus/et sanguinē eius quē sub vini specie ac sapore potamus. Caro videlicet est carnis: et sanguis est sacramentum sanguinis. Carne et sanguine vt ocs visibili/spirituali/significatur visibile corpus domini nostri iesu christi et palpabile/plenum gratia omnium virtutum & diuina maiestate. Sicut ergo celestis panis qui vere rpi caro est/suo modo vocatur corpus christi: cum reuera sit sacramentum corporis christi illius videlicet quod visibile/quod palpabile et mortale in cruce est positū/vocaturq; ipsa carnis immolatio/que sacerdotis manibus fit christi passio/mors/crucifixio/non rei veritate sed significatiui mysterio/sic sacramentum fidei quod baptismus intelligitur fides est. Ite.iij.

Iteratur quotidie hec oblatio. Licet christus semel passus sit in carne per vnam eandemq; passionem mortis sue semel saluauit mundum: et qua morte idem resurgens ad vitam mortis vltra nō dominabitur. Qui profecto sapientia dei patris: necessarium pro multis causis hoc prouidit. Primo quidem quia quotidie peccamus: saltem in peccatis sine quibus mortalis infirmitas viuere non potest. Quia licet omnia peccata condonata sint in baptismo/infirmitas tamen peccati adhuc manet in carne. Unde psalmista. Benedic anima mea dominum: qui propitiat omnibus iniquitatib⁹ tuis qui sanat oēs infirmitates tuas. Et ideo q; quotidie labimur quotidie rpus pro nobis immolatur/et passio christi in mysterio traditur: vt qui se mei moriēdo mortem vicerat/quotidie reddita delictorum per hec sacramenta corporis et sanguinis peccata relaxet. Unde oramus. Dimitte nobis debita nostra. Quia si dixerimus quia peccatum non habemus: ipsi nos seducimus & veritas in nobis non est. Iteratur etiam hoc sacramētum ob cōmemorationem passionis christi: sicut ipse ait. Hec quotiēscūq; agitis: in mei commemorationē facite. Quotiēscūq; ergo hunc panem sumitis/et bibitis calicem: mortem domini annunciabitis donec veniat. Nouissq; sit accipiēdū est/donec christi mors veniat/quia iam vltra nō morietur: sed donec ipse dns ad iudicium veniat. In-

terim autem semper mors christi est per seculi vitam posteris nunciandā / vt discant qua charitate dilexit suos qui pro eis mori dignatus est / cui omnes vicem debemus rependere charitatis / quia ad hoc nos prior dilexit cum essemus gehēne filij vt cum diligeremus a morte iam liberati. Quia morte domini liberati sumus: huius rei memores in edendo carnem ꝫ potando sanguinem eius / que pro nobis oblata sūt significam⁹. Tu. f. iiij.

Infra. q. mixte

De cōsec. d. 2. vbi sub figu.

Utrum sub figura an sub veritate hoc mysticum calicis sacramētum fiat / veritas ait. Caro mea vere est cibus / et sanguis meus vere est potus. Alioquin quomodo verū erit: panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita / nisi vera sit caro? Sed quia christū fas vorari dentibus non est: voluit hunc panem et vinum in mysterio vere carnem suam et sanguinem suum consecratione spiritus sancti potentialiter creari: et quotidie pro mundi vita mystice immolari: vt sicut de virgine per spiritum sanctum vera caro sine coitu creatur / ita per eundem ex substantia panis ꝫ vini mystice idem corpus christi consecretur. Corp⁹ christi et veritas et figura est Veritas: dum corpus christi et sanguis in virtute spiritus sancti / et in virtute ipsius ex panis vinique substantia efficitur Figura vero est: id quod exterius sentitur. Intra catholicam eccl̄iam in mysterio corporis christi nichil a bono manus / nichil malo minus perficitur sacerdote: quia nō in merito consecrantis sed in verbo efficitur creatoris / et in virtute spiritus sancti. Si enim in merito esset sacerdotis: nequaq̄ ad christum pertineret. Nunc autem sicut ipse est qui baptizat: ita ipse est qui per spiritum sanctum hanc suam efficit carnem / et transfert vinum in sanguinem. Unde et sacerdos Jube hec inquit perferri per manus angeli tui sancti / in sublime altare tuum in conspectu diuine maiestatis tue. Ut quid deferēda illuc deposcit / nisi vt intelligatur q̄ ista fiant in eo sacerdotio? Hanc igitur oblationem benedictam / per quam benedicimur: ascriptam / per quam homines in celo ascribuntur: ratam / per quam in visceribus christi esse censeamur: rationabilem / per quam a bestiali sensu eruamur: acceptabilem / vt qui nobis ipsis displicemus: per hanc acceptabiles eius vnico filio simus. Nichil rationabilius / vt quia nos tam similitudinem mortis eius in baptismo accepimus / similitudinem quoq; carnis et sanguinis eius sumamus: ita vt veritas non desit in sacramento ꝫ ridiculum nullum fiat a paganis q̄ cruorem occisi hominis bibamus. Tu autem. Let. b.

Idem.

Credendum est etiam q̄ in verbis christi sacramenta conficiantur. Cuius enim potētia creantur prius: et vtiq; verbo ad melius procreantur. Reli qua omnia que sacerdos dicit aut cler⁹ chori canit nichil aliō q̄ laudes ꝫ gratiarum actiones sunt / aut certe oblectationes et fidelium petitiones. Omnia quecunq; voluit dominus fecit: in celo et in terra. Et quia voluit: sic factum est. Ita licet figura panis et vini videat: nichilt amē aliud q̄ caro christi ꝫ sanguis post consecrationem credenda sunt. Unde ipsa veritas ad discipulos. Hec (inquit) caro mea est: pro mūdi vita. Et (vt mirabiliusloquar) nō alia plane q̄ q̄ nata est de maria virgine et passa in cruce et resurrexit de sepulchro. Hec inq̄: ipsa est. Et ideo christi caro est que pro mundi vita adhuc hodie offertur: et cum digne percipitur / vita vtiq; eterna in nobis reparatur. Panem quidem istum quem sumimus in mysterio. illum vtiq; intelligo panem qui manu spiritus sancti formatus est in vtero virginis: et igne passionis dominice in ara crucis. Panis cui angelorum: factus est hominum cibus. Unde ipse ait. Ego sum panis viuus: qui de celo descendi. Et iterum. Panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Quotidie eucharistie cōmunionē accipere. nec laudo nec vitupero: oibus tamē dñicis diebus cōmunicandū hortor. Si tamē mēs in affectu peccādi est: grauari magis dico eucharistie precipitione q̄ purificari. Et ideo quis petrō mireat quis: peccāditū de cetero nō habeat

Infra. eo. dist. Sacrificia. in li. de diff. ordinū ecclie. capi. 14.

voluntatem. et communicaturus satisfaciat lachrymis et orationibus/ et confidens de domini miseratione accedat ad eucharistiam intrepidus et securus. Sed hoc de illo dico: quem mortalia peccata non grauant. Item si dicit quispiam non quotidie accipiendam eucharistiã/ alius quotidie accipiendã affirmat faciat vnusquisq; quod secũdum fidem suam pie credit esse faciendũ. Neq; enim litigauerunt inter se: aut quisq; eorum se alteri preposuit/ zacheus et ille centurio/ cum alter eorum gaudens in domo sua susceperit dominum: alter eorum dixit dño. Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum. Ambo saluatorem honorificantes: quis non vno modo. Ambo peccatis miseri: ambo miseri eo:diam consecuti. Ad hoc valet: q; mãna secundum propriam voluntatem in ore cuiusq; sapiebat. Lectio sexta.

SI quotiens cunq; effunditur sanguis christi in remissionem peccatorum effunditur: debeo illum semper accipere/ vt sẽper michi petã dimittãtur. Quia semper pecco: semper debeo habere medicinam. Qui sceleratè viuunt in ecclesia & communicare non desinũt putantes se tali communione mũdari: discant nichil ad emundationem proficere sibi dicente propheta. Quid est q; dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? Nunquid carnes sancte auferent a te malicias tuas? Et apostolus. Probet (inquit) se homo: & sic de pane illo edat: et de calice bibat. Nõ enim iste panis est qui in corpus vadit: sed panis vite eterne/ qui anime nostre substantiam fulsit. Iste panis quotidianus est. Accipe quotidie: quod quotidie tibi prosit. Sic viue: vt quotidie merearis accipere. Sãcta malis possunt obesse: bonis sunt ad salutem/ malis ad iudicium. Vnde apostolus. Qui manducat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit. Non q; illa res mala est: sed quia malus male accipit quod bonum est. Non enim mala erat buccella: que iude data est a domino. Salutem medicus dedit. sed quia ille qui indignus erat accepit: ad perniciem suam accepit. Non prohibeat dispensator pingues terre in mensa domini manducare: sed eractorem moneat timere. Sicut iudas cui buccellã tradidit christus: non malum accipiendo/ sed bonum male accipiẽdo. locum prebuit diabolo. Sic indigne quisq; sumens corpus christi non efficit. vt quia malus est malum sit: aut quia non ad salutem accipit nichil accipit. Corpus enim et sanguis domini nichilominus erat in illis: quibus dicebat apostolus. Qui manducat et bibit indigne: iudicium sibi mãducat et bibit. Sed quomodo manducandus est christus? Quomodo ipse dicit. Qui mãducat meam carnem et bibit meum sanguinem digne: in me manet & ego in illo Et qui indigne accipit sacramentum: acquirit magnum tormentum. Quia corpus assumptum ablaturus erat dominus ab oculis et illaturus sideribus: necessarium erat vt in die cene sacramentum panis et sanguinis consecraret/ vt coleretur iugiter per mysterium quod semel offerebatur in precium: vt quia quotidiana et indefecta currebat pro hominum salute redemptio/ perpetua esset redemptionis oblatio/ et perennis victima. illa viueret in memoria et semper presens esset in gratia. Vere vnica et perfecta hostia/ fide estimanda non specie/ neq; exteriori censenda visu: sed interiori affectu. Vnde et merito celestis confirmat auctoritas/ quia caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Recedat ergo omne infidelitatis ambiguũ: qñ quidẽ qui auctor est muneris ipse etiam est testis veritatis. Nam inuisibilis sacerdos visibiles creaturas in substantiam corporis sui et sanguinis/ verbo suo secreta potestate conuertit: ita dicens. Accipite et comedite: hoc est corpus meum. Et sanctificatione repetita: accipite et bibite/ hic est sanguis meus. Ergo sicut ad meritum precipientis domini repente ex nichilo substiterũt excelsa celorum/ profunda fluctuum/ basta terrarum: ita pari potestate in spiritualibus sacramẽtis vbi precipit virtus/ seruit effectus. Tu autem domine mise-

Tres vltime lectiones de expositione euangelij legantur/sicut in prima die.

¶ Feria secunda. Lectio prima.

Quanta itaq; et q̄ celebranda beneficia. bis diuine benedictionis operetur/ & quomodo tibi nouum & impossibile esse non debeat/quod in christi substantiam terrena & mortalia cōuertuntur: teipsum qui in christo es regeneratus interroga. Dudum alienus a vita/peregrinus a misericordia/ & a salutis via intrinsecus mortuus erulabas/ subito initiatus christi legibus/et salutaribus mysterijs innouat⁹/ in corpus ecclesie/non videndo/sed credendo/ transisti/& de filio perditionis/ adoptiuus dei filius fieri occulta puritate meruisti: in mensura visibili permanens/ maiorat⁹ es teipso inuisibiliter/sine quātitatis augmento. Cum idem atq; ipse esses/multo alter fidei processibus erutisti. in exteriori nichil additum est/ & in interiori totum mutatū est: ac sic homo christi filius effectus es. et christus hominis/in mente formatus est. Sicut ergo sine corporali sensu/ vilitate preterita deposita. subito nouam indutus es dignitatem/ & sicut hoc quod deus in te lesa curauit/infecta diluit/maculata detersit/non oculis. sed sensibus tuis sunt credita: sic et cum ad reuerendum altare cibis spiritualibus saciandus ascendis/ sacrum dei tui corpus et sanguinē fide respice/honora/mirare/mēte cōtinge/cordis manu suscipe/ & marime mente totum haustum interioris hominis assume. Lectio secunda.

In christo semel oblata est hostia ad salutem eternā potens. Quid ergo nos? Nonne per singulos dies offerimus? Sed ad recordationem mortis eius: & vna est hostia nō multe. Quo modo vna & nō multe? Quia semel oblatus est christus. Hoc autem sacrificium exemplum est illius: idipsum et semper idipsum. Proinde hoc idem est sacrificium vnum solum. Alioquin dicetur quo niā in multis locis offertur: multi sunt christi. Nequaq; sed vnus vbiq; christus: & hic plenus existens/ & illic plenus. Sicut enim quod vbiq; offertur vnū est corpus/et non multa corpora: ita et vnum sacrificium. Pontifex autem est ille qui hostiam obtulit nos mūdantem. Ipsā etiam offerimus nunc: que tunc oblata cōsumi non potest. Quod nos facimus: in commemorationem eius fit quod factum est. Hoc enim facite ait: in meam commemorationem. Lectio tertia.

De cōsec. d. 2. ca. 1.

In sacramentorū oblationibus que inter missarum solennia domino offeruntur: panis tantum & vinū aqua permixtum/in sacrificiū offerantur. Nō enim debet in calice domini aut vinum solum aut aqua sola offerri/sed vtrumq; permixtum: quia vtrumq; et latere eius in passione sua profluxisse legitur. Calix etiā dominic⁹/ vino & aqua permixtus debet offerri: quia videmus in aqua populum intelligi/in vino vero ostendi sanguinem christi. Ergo cum in calice vino aqua miscetur/ christo populus adunatur: & credentium plebs ei in quem credit copulatur & iungitur. Que copulatio et coniunctio aque et vini/sic miscetur in calice domini: vt mixtio illa non possit separari. Nam si vinum tantum quis offerat: sanguis christi incipit esse sine nobis. Si vero aqua sit sola: plebs icipit esse sine christo. Ergo quādo botrus solus offertur in quo vini efficiētia tantū designat: salutis nostre sacramētū negligit/ qō aqua significat. Tu autem.

De cōsec. dis. 2. Ca. omnis.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Hujus sacramenti ritum melchisedech ostendit: vbi panem & vinū abrahe obtulit. Sed tu mihi dicis. Quo modo ergo melchisedech vinum tātum et panem obtulit? Quid igitur vult admixtio aque? Rationem accipe. Primo omnium figura fuit: que ante precessit tempore moysi. Quia cum sitiret populus iudeorū & murmuraret q̄ aquam inuenire non posset: iussit dñs moysi vt tāgeret petram cum virga. Tetigit petrā cum virga/ & vndā marimā fudit sicut dicit apostolus. Bibebant autem de spirituali consequēte eos petra. Petra autem erat christus. Non immobilis petra que populum sequebatur. Et tu vi-

Ambr. li. 5 de sacra. cap. 1.

De cōsec. d. 2. Lotū.

ve vt christus te sequatur. Unde mysterium. Moyses hoc est propheta: virga hoc est verbum dei. Sacerdos verbo dei tangit petram & fluit aqua: & bibit populus dei. Tangit ergo sacerdos calicē. redūdat aqua in calice & salit in vitam eternam. & bibit populus dei: qui dei gratiā consecutus est. Tu autem. Lectio sexta.

IDiciſti ergo hoc: accipe & aliud. In tempore dominice passionis cum sabbatum magnū instaret / quia diu in cruce viuebant dñs noster iesus christus & latrones: missi sunt qui percuterent eos. Qui venientes: inuenerūt defunctū dominū nostrū iesum christū. Tunc vnus de militibus lancea tetigit latus: & de latere eius aqua fluxit & sanguis. Aqua autem vt mundaret: sanguis vt redimeret. Quare de latere? Qz vnde culpa: inde gratia. Culpa per feminam que de latere facta est: gratia per dominū nostrum iesum christū. Sic vero calix domini non est aqua sola et vinum solum / nisi vtrūq; misceatur: quomodo nec corpus domini potest esse sola farina nisi vtrūq; fuerit adiunctum et copulatum. & panis vnius compage solidatum. In sacramento corporis et sanguinis domini nichil amplius offeratur q̄ quod ipse dominꝰ tradidit / hoc est panꝭ & vinum aqua mixtū: nec amplius offeratur in sacrificijs / q̄ de vuis / aqua / & frumēto. Hec tria vnum sunt in christo iesu. Hec hostia et oblatio dei in odorem suauitatis. Lectio tertia.

IN christo pater et christus in nobis: vnum in his nos esse facit. Si vere carnē corporis nostri / christus assumpsit et vere homo ille christus est / nos quoq; vere sub mysterio carnem corporis sui sumimus / & per hoc vnum erimus: quia pater in eo est & ille in nobis. Quomodo enim voluntatis vnitas asseritur / cum naturalis per sacramentū proprietas perfectum sacramentum sit vnitatis? Nō est humano aut seculari sensu de his rebus loquendum: neq; per violentam atq; imprudentem predicationem dictorum celestiū sanitati alienę atq; impie intelligentie peruersitas erroꝛ quenda. De naturali enim in nobis christi veritate vel vnitate que dicimus / nisi que dicimꝰ ab eo didicerimus: stulte atq; impie dicerem⁹. Ipse enī ait. Caro meavere est esca: & sanguis meus vere est potus. Qui edit meā carnem et bibit meum sanguinem: in me manet & ego in eo. Tu autem domine miserere. Feria quarta. Lectio prima.

DE veritate carnis et sanguinis: non est relictus ambigēdi locus. Nunc enim & ipsius dñi professione / et fide nostra / vere est caro & vere sanguis: et hec accepta atq; hausta efficiunt / vt nos in christo / & christus in nobis sit. Est ergo christus in nobis per carnē. Quod autem per sacramentum in eo communicate carnis et sanguinis simus: ipse testatur dicens. Vos autem me videbitis / qz ego viuo et vos viuetis: quomā ego in patre meo / et vos in me / et ego in vobis. Si voluntatis tantum intelligi vnitatem vellet / vt heretici asserūt: tur gradum quendam atq; ordinē consummande vnitatis exposuit. nisi vt ille in patre per naturam diuinitatis / nos eōtra in eo per corporalem eius naturitatem / & ille rursus in nobis per sacramētorum inesse mysterium crederetur? Ac si perfecta mediatorem vnitas doceret / cum nobis in se permanētibus ipse maneret in patre / & in patre manens maneret in nobis: et ita ad vnitatem proficisceremur cū eo / qui in eo naturaliter secundū diuinitatē inest / nos quoq; in eo naturaliter inessem⁹ / ipso in nobis naturaliter permanente. Lectio secunda.

QVod autem hec in nobis naturaliter vnitas sit: ipse testat⁹ est dicens. Qui edit carnem meā & bibit sanguinem meum: in me manet & ego in eo. Non enim in eo erit in quo ipse non fuerit: eius tamen in se assumptā habens carnem qui suam sumpserat. Sicut misit me inquit viuens pater / et ego viuo propter patrē: & qui manducauerit carnē meam & ipse viuet propter me. Quomodo per patrem viuit: eodem modo nos per carnem eius viuimus. Hec ergo vite nostre causa est / quod in nobis deum

manktem / per carnem christi habem⁹: dicturi per eum ea conditione qua biuit ipse per patrem. Si ergo nos naturaliter secundum carnem per eũ biuimus / id est naturam sue carnis adepti: quomodo non naturaliter secundũ spiritũ in se patrem habeat / cum biuat ipse per patrem? Corpus christi quod sumitur de altari figura est: dum panis et binũ extra videtur / veritas autem dum corpus christi et sanguis interius in veritate creditur. Lectio tertia.

HEc salutaris victima: illam nobis mortem vnigeniti / per mysterium representat. Qui licet surgens a mortuis / iam non moritur / mors illi ultra non dominabitur: tamen in ipso immortaliter ⁊ incorruptibiliter viuens: iterum in hoc mysterio moritur / eius quoq; vbiq; corpus sumitur / eius caro in populi salutem patitur / eius sãguis nõ iam in manus infidelium / sed in ora fidelium funditur. Hinc ergo pensemus quale sit hoc sacrificiũ: quod pro nostra absolutione passionem vnigeniti filij semper imitatur. Quis enim fidelium habere dubium possit / in ipsa immolationis hora ad sacerdotis vocem celos aperiri / ⁊ in illo iesu christi mysterio choros angelorum adesse / summa ⁊ ima sociari / vnum quid ex inuisibilibus atq; visibilibus fieri? Idem inquit vno eodẽq; tempore ac momento et in celo rapitur ministerio angelorũ consociandum corpori christi: et ante oculos sacerdotis in altari videtur. Tu autem domine mi.

¶ In octa. corporis christi ad primas vesperas super psal. hec sola dicatur ãn. Sacerdos in eternum. Psalmi feriales. Cp. ix. ⁊ cetera omnia sicut in prima die ad primas vesperas. Comple. sicut infra octa. vt supra. Ad matuti. ix. lectiones fiant. Inuitatorium Christum regem. ⁊ dicitur a tribus sicut in octa. epyphe. supra notatum est. tota cantet hyst. sicut in prima die: cũ his lectiõib⁹. Lectio. j.

TAnta est vnitas ecclesie in christo: vt vnus sit vbiq; panis corporis christi / ⁊ vnus sit calix sãguinis ei⁹. Calix enim quem sacerdos catholicus sanctificat / non est alius nisi ipse quem dominus apostolis tradidit. quia sicut diuinitas verbi dei vna est que totũ implet mundum / ita licet multis locis ⁊ innumerabilibus diebus illud corpus cõficeretur / non sunt tamen multa corpora christi neq; multi calices: sed vnũ corpus christi ⁊ vnus sanguis cũ illo / quod sumpsit in vtero virginis / ⁊ quod dedit apostolis. Diuinitas enim verbi replet illud quod vbiq; est: ⁊ coniungit ac facit / vt sicut ipsa vna est / ita ⁊ vnum corpus eius sit in veritate. Unde animaduertendum est / q; siue plus siue minus vnusquisq; inde percipiat: omnes equaliter corpus christi integerrime sumũt / et generaliter omnes / ⁊ specialiter vnusquisq;. Tu autem dñe. Lectio secũda.

QUisterium fidei dicitur quod credere debes: q; ibi salus nostra cõsistat. Prouidens enim dñs dedit nobis hoc sacramentũ salutis / vt q; quotidie nos peccamus ⁊ ille iam mori nõ potest / per istud sacramentum remissionem cõsequamur. Quotidie enim ipse comeditur et bibitur in veritate: sed integer et viuus atq; immaculatus permanet. Et ideo magnum atq; pauendum mysterium est: quia aliud videtur ⁊ aliud intelligitur. Sed cum mysteriũ sit: verũ corpus ⁊ sanguis christi dicitur. Figuram panis ⁊ vini habet / faciente domino: q; non habemus in vsu carnẽ crudam comedere / ⁊ sanguinem bibere. Sicut verus est filius dei dominus noster iesus christus non quemadmodum homines per gratiam / sed quasi filius ex substantia patris: ita vera est christi caro / sicut ipse dixit quam accipimus / ⁊ verus sanguis eius quem potamus. Ego sum inquit panis viu⁹: qui de celo descẽdi. Sed caro non descendit de celo. Quomodo ergo de celo descendit panis viuus? Quia idem dominus iesus consors est diuinitatis ⁊ corporis: ⁊ tu qui accipis christi carnẽ diuine eius substantie / in illo participas alimento. Tu aũt. Lectio iij.

QUia passus est pro nobis dominus: commendauit nobis in isto sacramento sanguinem suũ et corpus /

quod etiã fecit nosmetipsos. Nã et nos corpus ipsius facti sumus: ⁊ per misericordiam ipsius quod accepimus nos sumus. Recordamini ⁊ vos non fuistis ⁊ creati estis / ⁊ ad artã dñicam: compositi estis: laboribus boum / id est annuciantiũ euangeliũ triturati estis. Quãdo catheczumini deferebamini / in horreo seruabamini: quãdo nomina vestra dedistis / cepistis moliri cruciamini / et exorcismis. Postea ad aquam venistis / ⁊ consparsi estis: ⁊ panis dominic⁹ facti estis. Ecce quod accepistis. Quomodo ergo vnum videtis esse quod factum est: sic ⁊ vnum estote vos. diligentes vos: scilicet tenendo vnam fidem / vnam spem: individuam caritatem. Heretici quãdo hoc sacramentum accipiunt: testimonium contra se accipiũt: quia illi querunt divisionem / cum panis iste indicet vnitatem. Sic ⁊ vinũ in multis racemis fuit: ⁊ modo vnum est. Vinum est in sua natiuitate / calix est post prelluram torcularis. Et vos post illa tormenta: post labores / post humilitatem et contritionem: iam in nomine domini tãq; ad calicem christi venistis: et ibi vos estis / in mensa et in calice / nobiscum vos estis. Simul enim hoc sumimus. simul bibimus: q; simul viuimus.

Lectio quarta.

Ita dñs noster ihesus christus nos significauit / nos ad se petere voluit: cum mysteriũ panis / ⁊ vnitatis nostre in mensa consecrauit. Qui accepit mysteriũ vnitatis ⁊ non tenet vinculum pacis: non mysteriũ accipit pro se / sed testimonium cõtra se. Nulli est aliquatenus ambigendum vnũ quemq; fidelium corporis ⁊ sanguinis dñici tũc esse participẽ / quando in baptismate membrum efficitur christi: nec alienari ab illius panis calicisq; cõsortio / etiam si anteq; panem illum comedat calicemq; bibat / de hoc seculo migrauerit / in vnitate corporis constitutus. Sacramenti quippe illius participatione at beneficio non privatur: quãdo in se hoc quod illud sacramentum significat inuenitur. Qui mãducant ⁊ bibunt christum: vitam mãducant ⁊ bibunt. Illud manducare est reficere: illud bibere est viuere. Quod in sacramẽto visibiliter sumit: in ipsa veritate spiritualiter mãducatur ⁊ bibit. Lec. v.

Manducatur christus / biuit manducatus: quia surrexit occisus. Nec quando manducamus: partes de illo facimus. Et quidem in sacramento sic fit. Et nouũt fideles quomodo quãdo mãducãt carnẽ christi: vnusquisq; accipit partem suam. Unde et ipsa gratia partes vocantur. Per partes manducatur in sacramento: et manet integer totus in celo. Per partes manducatur in sacramento: et manet integer totus in corde tuo. Totus enim erat apud patrem quando venit in virginem: implevit illam nec recessit ab illo. Venebat in carnem vt homines eum manducarent: et manebat integer apud patrem vt angelos pasceret. Inuitat dominus seruos. ⁊ preparat eis cibum / seipsum. Quis audeat dominum suum manducare? Et tamen ait. Qui manducat me: viuit propter me. Quando mãducatur / vita manducatur: nec tamen occiditur vt manducetur / sed mortuos viuificat. Quando manducatur reficit: sed non deficit. Non ergo timeamus fratres mãducare istum panem / ne forte finiamus illum: ⁊ postea quid manducemus non inueniamus. Quod videtur panis et calix: quod etiam oculi renunciant. Quod autem fides postulat instruenda: panis est corpus christi et calix est sanguis. Ista ideo dicuntur sacramenta: quia in eis aliud videtur ⁊ aliud intelligitur. Quod videtur speciem habet corporalem: quod intelligitur fructum habet spiritualem.

Lectio sexta.

Nichil in sacrificijs maius esse potest / q̃ corpus et sanguis christi: nec vlla oblatio hac potior est. Sed hec omnes precellit: que pura cõscientia domino offerenda est: ⁊ pura mente sumenda / atq; ab omnibus veneranda. Et sicuti potior est ceteris: ita potius excolit ⁊ venerari debet. Triforme est corpus domini. Pars oblate in calicem missa corpus christi quod iam resurrexit monstrat: et pars comesta / ambulans ad-

huc super terram/pars in altari vsq; ad finem misse remanens/corpus in sepulchro: quia vsq; in finem seculi corpora sanctorum in sepulchris erunt. Dum frangitur hostia/dum de calice sanguis in ora fidelium funditur: quid aliud ꝙ dominici corporis in cruce immolatio/ eiusq; sanguinis de latere effusio designatur? Qui manducauerit hoc corpus: habet et remissio peccatorum. Tu autem.

Tres vltime lectiones de expositione euangelij legantur sicut in prima die. Et omnes ante. super laud. dicuntur. Et si aliquod festum. iij. lectio. hac die contigerit: fiant mox tres medie lectiones si proprie habeantur: sinautem tantum memo. ad vesperas ⁊ ad matut. et ad missā. ℂ Ad primā. ān. Sapientia. ps. Deus in nomine. ān. Te iure ℣s. Quicunq; Ad alias horas omnia fiāt sicut in die.

ℂ Ad secundas vesperas omnia fiant sicut in die: preter Pm, quod non dicet. Et si festum simplex. ir. lectio. in hac die euenerit: differatur in crastinū: ⁊ erunt vespere de festo: ⁊ solennis memoria de octa. nisi quando cōmemoratio sancti pauli hac die cōtigerit: differatur in crastinum: tunc enim erunt secunde vespere de octa. ⁊ ad matutī de commemoratione sancti pauli fiat solennis memo. de octa. sancti iohannis baptiste. cum missa in capitulo. Si vero festum sancti albani hac die contigerit: differatur in crastinum ⁊ tūc fiāt medie lectiones de sancta etheldreda ad matutī. de sancto albano. Missa vero de sancto albano post tertiam dicatur: et missa de vigi. post vj. vtraq; ad principale altare. Si vero duplex festum in hac die contigerit non differatur: sed totum fiat seruitium de festo: et tantum solennis memoria de octa. ad vtrasq; vesperas. ⁊ ad matutī. et ad missam in illo anno: licet festum lotī fuerit. Cum vero octa. corporis christi in vigilia sancti iohannis baptiste vel in vigilia apostolorum petri et pauli euenerint: totū fiat seruitium de octa. et memo. et medie lectiones de sanctis qui ibidem contingunt. Missa vero de octa. post. iij. dicatur: et missa de vigil. post. vj. vtraq; ad principale altare. Si autem in festo sanctorum iohannis et pauli octa. corporis christi euenerit festum differatur in crastinum: ⁊ fiant ibi iij. lectiones tantum. totum seruitium fiat de octa. et medie lectiones de sancto iohanne baptista. cum ℣. ⁊ Rus. de. j. nocturno. hysto. eiusdem: ita tamen ꝙ tertium Rz. erit. Primus. nam tūc plenum seruitium de sancta maria in crastino sancti iohannis baptiste fiet. Cum vero festum sanctorum iohannis et pauli in dominica infra octa. corpis christi euenerit: tunc festum differatur in crastinum: ibi inchoetur hysto. Deus omnium et ibi fiat solennis memoria ad vesperas et ad matutinas. et medie lectio. de corpore christi: nisi festum. iij. lectio. euenerit: quod proprias habeat lectiones vel festum sancti iohannis baptiste hanc dominicam precesserit. tunc fiant medie lectiones de sancto iohanne baptista: vt supra dictum est.

Vbi fiunt octa. corporis christi cū regimine chori: hoc modo fiat seruitiū. In prima die tā ad vcs. ꝙ ad matu. ⁊ ad alias horas oia fiant sicut in prima die. Vbi octa. fiant sine regimine chori: vt predictum est excepto ꝙ ad ii. vespe. dicuntur psal. qui ad primas vesperas dicebātur. videlicet. ps. Dixit dominus. ps. Confitebor. ps. Credidi. ps. Beati omnes. ps. Lauda hierusalem. Capitulū. Dominus iesus. Hymnus Sacris solennijs. ℣. Panem de celo preti. De festis vero eodem die varie contingentibus similiter fiat vt ibidem predictum est. Per totas octauas fiat seruitium de corpore christi: etiam in dominica nisi festum. ir. lectio. intercurrat. vel festum iohannis ⁊ pauli infra octa. euenerit. Quotidie ad matutinas. Inuitatorio. hymnus ante. et psal. sicut in prima die. ℣. et Ria. secūdum ordinem nocturnorum dicuntur. Tres lectio. fiant cum psal. Te deum. ⁊ cetera. Ante laud. ℣. Panem de celo. ℂ In laudi. dicat hec sola ania. Sapientia. ps. Dominus regnauit. Capitulū hymnus et ℣. sicut in prima die. Per totas octa. super psal. Benedictus

et **Magnificat**. nisi in dominica et in octa. die dicuntur a fine suo ordine que ad primas vesperas super psal. dicebãtur: cum frequenti repetitione: et etiam ad memoriam de corpore christi cum de alio quo sancto infra octa. fiat seruitium. Oratio. **Deus qui nobis**. Nulla fiat memoria per octa. quia chorus regitur: nisi aliquod festum sine regimine chori in ter uenerit: et nisi in dominica quando vj. fe. in crastino octa. vacauerit: vt subnotatum est. Ad. j. et ad alias horas. omnia fiant sicut in prima die: preter cãtus super hymnos. ad. j. in. vj. et. ir. Ad vesperas. a. **Sapientia** ps. **Dixit dominus**. et reteri psal. qui ad primas vesperas dicebantur. Cetera omnia tam ad vesperas. q̃ ad completorium: sicut in primã die: preter ãn. super psal. **Magnificat**. que erit vna de memoriis per ordinem. ¶ Dominica infra octa. si a festo ir. lectio. vacauerit ad primas vesperas omnia fiant sicut in aliis diebus infra octa. preter ãn. super psal. **Magnificat**. que erit. O q̃ suauis. Nulla fiat memoria de dominica nec de trinitate: sed neq; proces. fiat ante crucem: nisi forte in crastino octa. seruitium de sexta feria fuerit faciendũ. tunc enim fiat memo. de dominica de trinitate et proces. ante crucem. et tunc missa dominicalis in tertia. vj. feria post octa. dicatur. et tunc vs. **Deum time**. in tito anno omnino pretermittatur. Ad matuti vero omnia fiant sicut in prima die preter ter lectio. que erunt de propria legenda per octa. annotata per ordinem. In laudi. vero vna sola ãn. dicitur. Ad. j. et ad alias horas omnia fiant sicut in ceteris diebus infra octa. preter ãn. sup psal. **Quicunq;** que erit ãn. **Te iure**. et dicitur hec ãn. ad **Quicunq;**. in feriis sequentibus infra octa. nisi duplex festum intercurrat. Ad ij vesperas et ad completorium omnia fiant sicut in aliis diebus infra octa. preter ãn super psal. **Magnificat**. que erit. O sacrum conuiuium. Si aliquod duplex festum infra octa. contigerit vel in octa. totum fiat seruitium de festo: q̃ de octa. tantum memoria. Si autem festum. ir. lectio. q̃ minime dupl. infra octa. contigerit etiam in dominica: totum seruitium fiat de festo: et de octa. tãtum memo. De festis autem trium lectio. sine regimine chori que infra octa. euenerint: memo. tantum fiat: nisi sint festis. ir. lectio. coniuncta: tunc enim fiant memoria et medie lectiones in festis. ir. lectio. Tamen si festum sanctorum iohãnis et pauli infra octa. contigerit: tunc enim totum seruitium fiat de festo cum ir. lectio. propter octa. que sunt cum regimine chori tanq̃ si in dominica extra octa. contigerit. ne seruitij proprietas omittatur. Ita tamen q̃ medie lectiones fiant de corpore christi: et de sancto iohanne baptista memoria tantum.

¶ In octa. omnia fiant vt supra. vbi octa. fiunt sine regimine chori: excepto q̃ si festum. ir. lectio. hac die contigerit differatur in crastinum. q̃ ad secũdas vesperas de corpore christi fiat solennis memoria de festo: nisi forte huiusmodi festum. ir. lectio. fuerit: quod secundas vesperas habere non poterit. Similiter fiat de festo. ir. lectio. in crastino octa. tõ tingerit. Si vero duplex festum in crastino contigerit: fiat solennis memoria de octa. Cum cõmemoratio sancti pauli hac die contigerit differatur in crastinum: et in octa. fiat memoria. de apostolis ad matu. cum hac ãn. **Petrus apostolus**. Ad vesperas. cum hac ãn. **Petre pastor**. cum mediis lectio. de octa. apostolorum. In commemoratione sancti pauli fiat tãtum memoria de octa. sancti iohannis baptiste. Si duplex festum in octa. contigerit: totum seruitiũ fiat de festo: et memoria de octa. eo anno. Si festum sanctorum iohannis et pauli in octa. die euenerit fiant medie lectiones de sanctis: laudes vero de sanctis que proprie habentur: eo anno pretermittantur. In crastino vero octa. fiat tunc commemoratio beate marie.

¶ Do. j. post festum trinitatis. totũ seruit. de octa. corporis xpi. Ad. j. vesp̃as que erunt de. S. alberto fiat memo. de sãcto germano de octa. ãn. O q̃ suauis. q̃ nichil de do. nec de trini. nec proces. quia dies vna do. differtur. Ad matu. totũ seruit. de octa. tñ memo. de ictõ. In laud. vna ãn. Ad. j. ãn. Te iure.

ad pcs. ante mis. non fiat memo. de cruce. Fe.5. de octa. corpis xpi: ⁊ tantū memo de sctō. Ad.2. vel. memo. de cōme. ⁊ de mar. Fe.6. ⁊ sabba. de cōme. ℣ Do.2. post trinitatē inchoatur hyst. cū ℟. Deū time. ⁊ tota cātetur hyst. In laudib. oēs ā. Fe.3.4. ⁊ sabbato. de cōme. Fe.6. de sctō edmūdo. ⁊ medie lec. de mar. cum ℣. ⁊ ℟. de.2. noctur. ℣ Do.3. de apōstolo. Ad.1. vespe. méo. de trini. ⁊ pcs. Villa do. dicit in cap. ⁊ memo. de trini. tñ ad altā millā nulla méo. Fe.3.4. ⁊ sab. de cōme. ℣ Do.4. de do. méo. ⁊ medie lec. de sctis. 6. ℟. Hec cū vera. Fe.2. ⁊ 4. de cōme. Fe.3. de.s. edwardo. ir. lec. de alio fest. Cp. Btūs vir q in sa. Ad.6. Libauit. Ad.9. Et firma. ℣ Do.5. de do. Ad.1. vñ. memo. de do. ⁊ de tri. sub silē. ⁊ nulla pc. Ad matu. medie lec. de.s. ioh. 6. ℟. Dnus ꝓ te. Fe.3. ⁊ sab. de cōme. ⁊ nichil de 3. cōme. Vill. de oc.s. ioh. ō; in cp. ℣ Do.6. de visita. matus dup. octa. cū regi. cho: i. nulla fiet méo. q; hic differtur alia do. Fe.2. de octa. Fe.3. de.s. martino ⁊ medie lec. de apostolis. ℣. ⁊ ℟. de cōi apostolo rū. vel. ⁊ matu. de.s. maria dicūt ferialiter sic extra octa. 9. ℟. a duob⁹ cantet ꝓpter octa. 2. vel. erunt de.s. martino. Fe.6. de.s. thoma. Ad.1. vel. méo. de apīs sub silē. Deinde solé. méo. de visita. Ad matu. ⁊ ad mis. ⁊ ad.2. vel. solé méo. de visita. ℣ Do.7. festū reliquiarū: méo. de do. ⁊ de tri. sub silen. Deinde solen. méo. de octa. Villa de octa. visita. ō; ꝓxo mis. de.s. maria cū ℣. Dñs ⁊ alme. et Benedictus marie filius. Ad.2. vel. méo. de do. sub silen. Deinde solé. méo. de octa. ⁊ nichil de mar. ad has vñ. Fe.2. de mar. 3. ℟. Hec cū vera méo. de reliquiis sic solet dici ad matu. de.s. ma. Fe.3. de.s. bñdicto. 9. lec. méo. de reliquiis vtō. ꝓ totas octa. etiā in oct. Fes. 4.5. ⁊ 6. de cōme. ⁊ mis. do. ō; i cp. in. 2. fe. ℣ Do. 8. de do. super Mag. Dñs q; deboe. méo. de.s. cōfes. de reliquiis de tri. ⁊ pcs. Fe.3.4. ⁊ 6. de cme. ℣ Do. 9. de ier. do. Ad.1. vñ. sup pm. Magnificat. ān. Rex autē dauid. méo. de.s. ma. magda. de mar. de tri. ⁊ pcs. Ad matu. medō. fe. de mar. Fe.2. de vigi. cū noc. Fe.3. de aplo: ⁊ solé. méo. de mar. Fe.5.6 ⁊ sab. de cme. ⁊ méo. de sctis. ℣ Do.1. post fe. tri. to tū ferui. De oc. corpis xpi. Ad.1. vñ. méo. de do. ān. Loquere dñe. méo. de trini. ⁊ pcs. Villa do. ō; in cap. cū méo. de tri. Ad altā mis. nulla fit méo. Fe.5. de octa. corpis xpi. Ad matu. medō. fe. de sctis. Ad 2. vñ. q erūt de octa. méo. de.s. edmūdo. et de mar. Fe.6. de.s. edmūdo. medō. lec. de mar. cū ℣. ⁊ ℟. de 1. noc. Ad vñs. que erunt de.s. fiat méo. de.s. maria. ān. Sub tua. Sab. de.s. ma. ℣ Do.2. totum ser. de aplo. ⁊ mis. do. ō; in cap. cū méo. de tri. Ad.2. vñs. méo. de mar. ⁊ de do. Fe.3.4. ⁊ sab. de cōme. ⁊ me. de.s. ℣ Do.3. de do. méo. ⁊ medō. lec. de mar. 6. ℟. Hec cū vera. Fe.2.3. ⁊ 4. de cōme. ℣ Do.4. de do. Ad.1. vñs. méo. de do. ⁊ de tri. sub silen. sed nulla ꝓcs. Ad ma. medō. l. ō. s. ioh. 6. ℟. Dnus ꝓ te. Fe.3. ⁊ sabb. de cōme. ⁊ nichil de 3. cōme. in sab. Villa de octa. ō; in cp. ⁊ méo. de apostolis. Ad altā mis. nulla fiat méo. ℣ Do.3. de visita. mar⁹ dup. nulla fiat méo. q; hic differtur vna do. ⁊ fiat ser. de octa. et de sanctis: ⁊ infra vñs. ad.4. H. ℣ Do.6. do.7. do.8. ⁊ per cbdo. vñs. ad.4. H. ser ad do.7.8. ⁊ 9. ℣ Dominica ꝓxima post festum sācte trinitatis seruitū de apostolo. Ad ꝓximas vesperas fiat memoria de octa. ān. O q̄ magnis ⁊ inchoetur hyst. cū ān. Leti de dñe méo. de tri. ⁊ pcs. Ad matu. medō. ler. de octa. corpis xpi: cū ℣. ⁊ ℟. de.2. noc. méo. de oct. de do. ⁊ de trini. Ad.1. ān. Te iure. Villa do. ō; in cp. cū méo. de tri. tñ. Fe.2. de octa. cū ℣. ⁊ ℟. de.3. no. Fe.5. de octa. medō. lc. de mar. Ad.2. vel. méo. de s. richardo: ⁊ de marty. Fe.6. de.s. richardo medō. lc. de mar. cū ℣. ⁊ ℟. de.2. noc.2. vel. erūt de.s. ⁊ méo. de.s. ma. ān. Sub tua. ℣ Do.2. de ser. do. ⁊ medō. lc. de mar. 6. ℟. Hec est vera. Fe.2.3. ⁊ 4. de cme. ℣ Do.3. De ser. do. Ad.1. vel. méo. de do. ⁊ de trini. sub silē. nulla pcs. Ad matu. medie lc. de oc.s. ioh. 6. ℟. Dnus ꝓ te. Fe.5. de aplis. 2. vel. erūt de aplis Fe.6. de.s. pau. 2. vespe. de.s. maria. méo. de aplis, Villa de octa. s. iohā. ō; in cp. cum méo. de aplis. ℣ Do.4. de visita. btē marie. méo. de do. ⁊ de tri. sub silen. sed nichil de mar. nulla pcs. Villa do. ō; in cp. mīra octa. ⁊ fiat ferui. de octa. ⁊ de sanctis infra octa. vñs. ad.4. H. ℣ Do.5. fest. reliquiarū méo. de do. ⁊ de tri. sub silen. Deinde solé. méo. de octa. Ad.2. vel. méo. de do. ⁊ de trini. sub silen. Deinde memo. de octa. ⁊ nichil de mar. ad has vñs. Fe.2. ⁊ 3. de sctis. 3. lc. Inuu. dup. Fe.4.5. ⁊ 6. de cōme. ⁊ mis. do. ō; i cp. fe. 3. ℣ Do.6. do.7. octavñs. ad.4. H ser ad do.8. ⁊ 9. ℣ Do.1. post fes. tri. ferui. de octa. corpis xpi. méo. de mar. ⁊ de do. ān. Loquere dñe. de tri. ⁊ pcs. ad matu. 9. ℟. a duob⁹ cātet ⁊ tātū méo. de mar. de do. ⁊ de tri. Ad.1. ān. Te iure. Villa do. ō; in cp. cū méo. de tri. Fe.5. de octa. ⁊ fe. s. albani differat in crastū. 2. vel. erūt de.s. alba. ⁊ méo. de oc. ⁊ de.s. et heldreda: ⁊ ō; hyr. ℣ Do.7. Deo patri. Fe.6. de.s. albano medō. l. de vgine. 6. ℟. Regnā mūdo. ⁊ mis. de.s. albano: post. 3. mis. de vig. cantetur post. 6. ad sūmū altare cū méo. de virgi. tñ. 2. vel. fiant de.s. ioh. bapti. ⁊ méo. de.s. albano sub silē. tñ in diocesi etiā ferui. in. 6. fe. erit de festā et heldreda dup. fe. ⁊ fes. albani eo anno cuo cuncte tac. ℣ Do.2. de do. Ad.1. vel. méo. de do. ⁊ de trini. sub silen. nulla pcs. ad matu. medō. lc. de.s. iohā. 6. ℟. Dnus ꝓ te. Ad.2. vespe. q erūt de do. s. at memo. de sctis ⁊ de octa. Fe.3. ⁊ sab. de cōme. in sab. ō; mis. de octa. s. iohan. in cp. ⁊ memo. de aplis. ℣ Do.3. De visita. méo. de do. ⁊ de tri. sub silen. ⁊ nichil de marty. Villa do. ō; in cap. mīra oct. ⁊ fiat ferui. de octa. ⁊ de sctis mīra oc. vñs. ad.4. H. ℣ Do.4. fe. reliqua: et fiat ser. in do. et per cbdo. vñs. ad. H. ℣ Do.5. do.6. et per cbdo. vñs. ad.4. H ser ad do.8. et 9. ℣ Do. 1. post fes. tri. totū ferui ō octa. corpis xpi. Ad.1. vñs. q erūt de.s. iohā. fiat memo. de do. et de tri. sub silē. Deinde solé. memo. de octa. corpo. xpi ad matu. 9. ℟. a 2. cātetur. ⁊ tñ méo. de.s. iohā. de do. et de tri. Ad.1. ān. Te iure. nulla do. ō; in cp. cū méo. de tri. tñ. 2. vñs. erūt ō corpo. xpi. ⁊ méo. de mar. de.s. iohā. et de do. fe. 2. de mar. 9. fe. ꝓpter oc. et medie lec. de corpo. xpi. cū ℣. de. 1. noc. et tñ méo. de.s. iohan. 9. ℟. a duobus cantetur. Ad.2. vel. que erūt de mar. fiat memo. de octa. corpo. xpi. et de octa. s. iohan. et tota cantetur hyst. 17. kal. aug. Fe.3. de octa. ℣. de 2. noc. Fes. 4. de octa. ℣. de.3. noc. et me. de.s. mis. de vigi. cantet post. 6. ad sūmū altare cū méo. de.s. et de oc. s. iohā. tñ. Fe.6. de aplis et sctis. mr. de oct. corpo. xpi ad vtrasq vñs. ad matu. et ad mis. et nichil de.s. ioh. Fe.6. de.s. paulo me. de.s. petro. et de octa.

Dñica.j.post trinitatem.

ſ.ioh.ꝓ. Ad te leuauiꝫ. vſq̃pere erunt de ſcta maria. et mẽo. de apostolis et de oct.ſ.ioh. Sabb. de.ſ. maria ꝙ me. de oct.ſ.iohañ. et de apſis. Villa de oct.ſ ioh. ō; in cp̃.cū me. de apſis tñ. ℣ Do.2. do.3.do. 4. in has 4.do. tota cãtet hyſto. do.5. et per ebd̃. vt̃ō. ad.3. ℟ Ity ad do.4.5.6.ꝙ.7. ℣ Do.1. post feſt. trini. totū ſer. de octa. nulla fiat me. neq; ꝓcef. q; hic differ. vna do.9. ℟. a duob⁹ cantet. Fe.5. de oc me.ſ. de mar. Ad.2. vel. q̃ crũt de oc. me. de 2me. Fe.6. et ſab. de cõme. ℣ Do.2. de do. ad ve. ℟. Deꝯ time. mẽo. de tri. ꝙ ꝓcef. Ad mat. mẽo. tñ de ſctis ꝙ de trini. In lau. oẽs ãe. dñe. Fe.2.3.ꝙ.6. de cõme. ℣ Do.3. de ſcr. do. Ad.1. ve. me. de apſo. de mar. de tri. ꝙ ꝓcef. et meñ.ſ. de mar. Fe.2.6. ꝙ ſab. ō cõme. ℣ Do.4. de ſcr. do. medie ler. de mar. 6. ℟. Hec eſt vera Ad ve. ãn. ſup pos. Iſte ſctis. Cp̃. Beat⁹ vir q̃ in ſa. ꝙ me. ō do. Fe.2. de.ſ. tr. ler. Fe.3. ꝙ ſab. de cõ me. et nichil de.3. cõme. Fe.6. de.ſ. ioh. Ad.2. ve. ſo le. mẽo. de.ſ. maria. ãn. ℣ Sub tuã. ℣ Do.5. de mar. ir.ſ. meñ. ler. ō. ſ. ioh. 6. ℟. Puſq̃ te. mil. do. ō; in cp̃. cū me. de tri. tñ: ad altã miſ. me. de oc. ꝙ de oib⁹ ſanctis. Fe.2. ꝙ.6. de cõme. et nichil de.3. 2me. miſ. de oc. ſ. ioh. ō; in cap. cum mẽo. de apſis. Sabb. de vſita. et nichil de ſctis. ℣ Do.6. de octa. vſi. Ad.1. de. me. de do. de tri. ſub ſilen. ſed nulla ꝓcef. ad ma. me. de apſis: de do. et de trini. nulla do. ō; in cap. et me. de trini. tñ. Ad altã miſ. mẽo. de apſis: et de omnibus ſctis. 2. ve. crũt de ſ. martino. ꝙ me. de oc. de apſis. et de do. Fe.2. de ſancto martino: medie. ſ. de apſis. ō. ꝙ ℣. de cõi apſoꝝ: ꝙ tñ mẽo. de oc. vi. 2. ve. erunt de ſancto martino et me. de vtriſq; oc. Fe.5. de ſ. thoma. Ad.1. vel. me. de apſis ſub ſilen. Deinde ſolẽ. me. de vſita. ad ma. ad miſ. et ad. 2. vel. fiat me. de vſita. ſolenniter. Sab. de ſer. octa. vſita. ℣ Do.7. feſ. reliquiarũ. Ad.1. ve. mẽo. de do. et de trini. ſub ſilen. ꝙ nichil de mar. Deinde ſol. me. de oc. vſita. Ad matu. mẽo. de do. et de trinita. ſub ſilen. Ad.2. ve. mẽo. de.ſ. benedicto: ꝙ ō do. ſub ſilen. Fe.2. de ſctõ benedicto. ir. ler. Fe.3.5. ſabba. de cõme. Fe.4. de fer. et dñe. 2. ℣. fe. ꝙ.3. ꝓterm̃ittat cũ miſ. do. ℣ Do.8. ō do. Ad.1. de. ã. ſup ꝓ. Mag. Quanteq; gurdoc. me. de reliquiis. de trinita. ꝙ ꝓcef. ad matu. meñ. ſ. de mar. Fe.2.3. et ſab. de cõmemo. ℣ Do.9. de do. ãn. ſuper ꝓm. Magnif. cat. Ner au tem David. Mẽo. de.ſ. chriſtina: de trini. et ꝓcef. ad matu. meñ. ler. de virgi. Ad.2. veſp. mẽo. de do. ſub ſilen. Deinde ſo. me. de mar. Fe.5.6. ꝙ ſab. de cõme. ℣ Do.1. poſt feſtũ trini. totū ſer. de oc. coꝛpoꝛis ꝛpi. Ad.1. ve. mẽo. de mar. ꝙ inchoet hy. cum mẽo. ãn. Loquere dñe. mẽo de trini. et. ꝓcef. Ad ma tñ me. de mar. de do. ꝙ ō trini. miſ. do. ō; in cap. cũ memo. de tri. tñ. Ad altã miſ. me. de mar. et de oib⁹ ſanctis Fe.5. de oc. meñ. ſc. de mar. 2. ve. crũt de oc. ꝙ me. de ſ. edmundo et feſ. ſ. edmundi differat in craſti. fer. 6. de ſctõ edmundo. ir. ſc. ve. crũt de ſ. edmundo: et mẽo. de aplo. Sabb. de aplo. ℣ Do.2. de do. Ad.1. ve. q̃ crũt de aplo: mẽo. de mar. de do. de tri. ꝙ ꝓcef. ad ma. tota cãtet hyſt. ꝙ tñ me. de mar. ꝙ de tri. 2 de. crũt de do. ꝙ me. de 2me. Fe.2.6. et ſab. de cõme. ℣ Do.3. de do. meñ. ſ. de mar. 6. ℟. Hec eſt vera. Fe. 2.3. ꝙ ſab. de 2me. Fe.6. de.ſ. ioh. Ad.2. ve. ã. Sub tuã ſolenniter. Sab. de.ſ. ma. ℣ Do.4. de mar. ir. ſ. meñ. ſ. de. ſ. ioh. 6. ℟. Puſq̃ te. Mil. do. ō; i cp̃. cũ meo. de tri. tñ. Ad altã miſ. me. de octa. ſ. ioh. ꝙ de oibus ſctis. Fe.2. et.6. de 2me. et nichil de.3. 2me. Sab. de vſita. et nichil de mar. ℣ Do.5. do.6. do. 7. do.8. et per ebd̃. oia vt̃ō. ad.13. ſcy ad do.6.7 8. ꝙ.9. ℟ Do.1. poſt feſ. trini. totū ſer. de octa. coꝛpo. rpi: Ad.1. ve. q̃ crũt de apſo. mẽo. de mar. de oct. de do. ãn. Loquere dñe. de tri. ꝙ ꝓcef. Ad mat. tñ me. de mar. de do. ꝙ de tri. Villa do. ō; in cp̃. cũ mẽo. de tri. tñ. ad altã miſ. fiat mẽo. de mar. ꝙ de oib⁹ ſctis Fe.5. de oc. me. ſ. de mar. In lau. oẽs ãe. feſ. ſ. richar di differat in craſti. 2. ve. crũt de oc. mẽo. de ſctõ ri. Fe.6. de.ſ. richardo. ir. ſc. de cõi. 2. ve. crũt ō. ſ. rich. ꝙ mẽo. de.ſ. maria. ãn. Sub tuã. ℣ Do.2. tota cãt. hyſt. ꝙ tñ mẽo. de ſctis. ꝙ de trini. ꝙ ꝓcef. Fe.2.3. ꝙ ſab. de cõme. ℣ Do.3. do.4. do.5. do.6. do.7. ꝙ per ebdo. oia vt̃ō. ad.13. ſcy ad do.5.6.7.8.ꝙ.9. taq; tranſla. ſ. bñdicti celebret cũ iij. ſc. hoc anno. ℣ Do. 1. poſt feſ. tri. totū ſer. ō oc. coꝛpo. rpi. Ad.1. vel. me. de mar. de do. ãn. Loquere dñe. de tri. ꝙ ꝓcef. Et tota cãtetur hyſ. in die. ſ. chriſtine. Ad mat. me. tñ de mar. de do. et de tri. 9. ℟. a duob⁹ cantet. Villa do. ō; in cap. Ad.2. ve. mẽo. de.ſ: edwardo. ꝙ ō do. Fe.4. de.ſ. alba. ir. ſc. meñ. ſ. de oc. cum ō. ꝙ ℣. de 3. noc. Ad ve. q̃ crũt de oc. mẽo. de. ſ. alba. et de virgi. Fe.5. de oc. Inuitato. tripler meñ. ler. de virg. 6. ℟. Regnum mundi. Villa ō vig. cãtetur poſt. 6. cum me. de virgi. ꝙ tunc ad miſſam de die nulla memo. de virgine. tñ in dioceſi eliẽſ. in oc. coꝛpo. rpi: tntũ ſer. erit de.ſ. etheldreda. ꝙ tñ mẽo. de oct. hoc anno ad veſ. de.ſ. ioh. ſol. mẽo. de oc. Fe.6. de.ſ. ioh. Ad.2. veſ. ſo. me. de.ſ. maria: cũ ãn. Sub tuam. ℣ Do.2. do.3. do.4. do.5. do.6. ita q̃ in hac 6. do. in die ſan cte chriſtine tota cãtet hyſ. et per ebd̃. vt̃ō. ad.13. ſcy ad do.5.6.7.8.ꝙ.9. ita q̃ tranſl. ſ. bñdicti celebr tur cũ iij. ler. hoc anno ꝙ ℣. fe. nõ dicãt hoc anno. ℣ Do.1. poſt feſ. trini. totū ſer. de mar. ir. ſ. Ad.1. ve. mẽo. de oc. coꝛpo. rpi. ꝙ de oc. ſ. ioh. de do. cũ ãn. Lo quere dñe. de tri. ꝙ ꝓcef. Ad mat. meñ. ſc. de oc. coꝛ po. rpi: cum ℣. de 2. noc. 9. ℟. a duobus cantetur ꝓpter oc. 4. mẽo. ad.1. ãn. Te ſtare. Villa do. ō; in cp̃. cũ meo. de tri. Ad altã miſ. mẽo. ō oc. coꝛporis rpi. et de oc. ſ. ioh. Fe.2. de octa. iij. ſc. ℣. de 3. noc. et mẽo. de oc. ſ. ioh. Fe.3. de octa. ꝙ mẽo. de ſancto: ꝙ de oc. ſ. ioh. et miſ. de virgi. aplozũ. cantet ad ſũmã altare poſt. 6. cũ mẽo. de cõfeſſ. ꝙ de oc. ſ. ioh. tñ. fer. 4. de apſis et ſolen. me. de oc. coꝛpo. rpi: ad vtriſq; veſ. matu. et ad miſ. et nichil de oc. ſ. ioh. Fe.5. de oc. Inuit. trip. meñ. ſc. de apſis ꝙ ℣. de cõi aplozũ. In lau. oẽs ãt. mẽo. de apſis. ãn. Petrus apoſtol⁹. me. de oc. ſ. ioh. Sede ve. crũt de oct. mẽo. de apſis. ãn. ℣ petre et. de oc. ſ. ioh. Cõme. ſ. pauli. differatur in craſti. Fe.6. de cõme. ſ. pauli. me. de octa. ſ. iohãis ꝙ de. ſ. petro. ꝓout ibidẽ notat cũ miſ. de oc. ſ. iohã. in cap. Sab. de viſita. beate marie. Ad.1. vel. mẽo. de apſis ſub ſilen. et nichil de mar. ℣ Do.2. de.3. do.4. do.5. ita q̃ in hac do. in die ſancte chriſtine. tota cantet hyſ. et tñ mẽo. de virg. et per ebdo. vt̃ō. ad.13. ſcy ad do.6.7.8. et.9. ita q̃ tranſla. ſ. benedi cti celebretur cũ iij. ler. ꝙ ℣. fe. non dicãt. ℣ Do.1. poſt feſt. trini. totū ſer. de coꝛpo. rpi. ꝙ nichil de do. me de tri. neq; ꝓcef. q; hic diff. do. ad ma. totū ſer. de oc. In lau. vna ãn. Ad.1. ãn. Te ſtare. ad ꝓcef. ante miſ. nulla mẽo. ante cruce. 9. ℟. a duobus can

tetur. Fe.6. et sab. de time. ℣ Do.2. inchoat hyst. cũ ℣rio. ℟ cũ time. ℣ tota cãtetur hyst. In lau. oēs ante. Fe.2. ℣ sab. de time. Fe.4. de .s. edmũdo. ir. lec. medie l. de mar. cũ ℣rio. de .i. nocte. ℣ Do.3. de do. Fe.2. ℣. et sab. de cõme. Fe.6. de mar. cũ ℣rio. de .3. nocte. ℣. ℣. Set est vera. ℣ Do.4. de .s. edvvardo. ir. s. sicut in. rl. Ad.i. vel. sup pos. ā. Iste sancti. ℣. Beatus vir qui in sapiẽtia ℣. Beatus vir. mẽo. de do. de trini. ℣ pcessi. Milla do. ōz in cap. cũ mẽo. de tri. tñ. Fe.2. ℣. 6. de cõme. ℣ nichil de .3. cõ. ℣ Do.5. de do. medi. lc. de oct. cũ ℣rio. Pzuch te. Fe.4. de .s. paulo. Ad.2. vel. q̃ erũt de .s. maria. mẽo. de aplis: ℣ de oct. .s. iohã. Fe.5. de .s. maria. milla de or. ōz in cap. cũ memo. de aplis ad altã mis. nulla mẽo. Fe.6. de fes. villa. ℣ nichil de sctis. Sabba. de oc. ℣ Do.6. de .s. martino. ir. lec. ad .i. vesperas que erunt de sancto martino mẽo. de visita. de aplis de do. de tri. ℣ pcessi. In itroitu cho. de olꝫ sctis. ā. Saluator. ad mat. medi. lc. de aplis. ℣. de cõi aplozũ mẽo. de visita. de aplis de do. de trini. Milla do. ōz in cap. et mẽo. de tri. tñ. Ad altã mis. mẽo. de aplis ℣ de oc. visita. 2. vel. erũt de .s. martino. mẽo. de vtrisq; oc. ℣ de do. Fe.2. de oc. visita. ℣. de .2. noc. Fe.3. de oc. aplozũ: ℣ tantũ memo. de visita. ad vtrasq; vel. ad matu. ℣ ad mis. Fek. 4. de .s. thoma. Ad.i. vel. mẽo. de aplis sub silẽ. Deinde solẽ. mẽo. de visita. Fe.5. de octa. ℣. de .3. nocte. Fe.6. de oc. Inui. 3. Ad.2. vel. mẽo. de mar. tantũ. Sab. de .s. maria. ℣ Do.7. festum reliquiarũ: fel. .s. benedicti differatur in crastinũ. mẽo. de do. ℣ de tri. sub silen. Ad.2. vel. mẽo. de .s. benedicto: ℣ de do. sub silen. Fe.2. de .s. benedicto. ir. fe. et mẽo. de reliquiis. Fe.3. de fes. et dicũtur. 2. ℣ia. fe. cũ mis. do. Fe.4. 6. et sab. de cõme. ℣ Do.8. de do. medie lec. de sanctis. Ad.i. vel. mẽo. de .s. de reliquiis de tri. et pcessi. Fe. 2. et. 4. ℣. 6. de cõme. ℣ Do.9. de aplo mẽo. de mar. de do. ān. Rex autẽ dauid. et de trini. sub silen. nulla pcessi. Milla do. ōz in cap. cũ mẽo. de mar. et de tri. 2. vel. de aplo. nisi festũ .s. anne sit festum dup. et mẽo. de do. sub silen. Deinde solen. mẽo. de .s. anna. Fe.4. 5. et sab. de cõme. ℣ Do.i. post fes. trini. totũ tẽpus. de oc. corpo. rpi ad .i. vel. inchoat hyst. cũ mẽo. ān. Loquere dñe. mẽo. de tri. et pcessi. 9. ℣. a duobus cãtetur. In lau. vna ān. Ad.i. ā. Te ture. Milla do. ōz in cap. ad altã mis. nulla mẽo. Fe. 4. de .s. edmũdo. medie lec. de mar. et tñ mẽo. de oc. vel. erũt de oc. et mẽo. de aplo. Fe.6. de aplo. ad. 2. vel. q̃ erũt de aplo. mẽo. de .s. maria. ā. Sub tuũ. et de mar. Sab. de .s. maria. ℣ mẽo. de mar. ℣ Do.2. tota cãtet hyst. In lau. vna ān. Fe.2. ℣. ℣ sab. de cõ. ℣ Do.3. de do. medi. lec. de sctõ. Fe. 2. ℣. 6. de cõme. ℣ nichil de .3. cõ. ℣ Do.4. de do. medie lec. de oc. 6. ℣. Pzuch tu. Fe. 3. de aplis et nulla mẽo. Fe. 4. de .s. paulo. 2. vẽ erũt de .s. maria. ℣ mẽo. de aplis et de oc. .s. iohãis. Fe.5. de .s. maria. Fe.6. de visita. ℣ Do.5. do. 6. do. 7. do. 8. et per ebdo. oia vt supra. ad .i. ℣ scilicet ad dominicam. 6. 7. 8. et. 9. ℣ Do.i. post fe. trini. totum tẽpus de octa. corpo. chriſti. ad .i. vel. inchoatur hystorium ān. Loquere domine. mẽo. de trini. et pcessi. 9. ℣. a duobus cãtetur. mẽo. de do. et de trini. Milla do. ōz in cap. cũ mẽo. de trini. tñ. Fe. 4. de .s. richar. do. ir. lec. medie lec. de mar. cũ memo. de oc. Fe. 5. de octa. ad .i. vespe. que erunt de oc. memo. de sancto ri

char. Ad. 2. vel. mẽo. de fe. loci. Fe. 6. et sab. de cõme. ℣ Do. 2. de do. medie lec. de sancto edvvardo: tamẽ in dioceſi eliẽſi. et vbi celebretur fel. .s. oſmundi: tota cantetur hyst. et tñ memo. de sctõ. Fe. 2. et. 6. de cõme. ℣ Do. 3. de do. medie lec. de oc. 6. ℣. Pzuch te. Fe. 4. de aplo paulo ad. 2. vel. que erunt de .s. maria. mẽo. de aplis. et de .s. iohan. miſ. de octa .s. iohannis ōz in cap. Fe. 6. de visita. ℣ Do. 4. de .s. martino vtõ ad. ℣ scilicet ad do. 6. ℣ Do. 5. fe. reliquiarũ mẽo. de do. et de trini. sub silen. et nichil de .s. benedicto. Fe. 3. 4. et sabba. de cõme. Fe. 2. et. 6. de fe. ℣ in. 6. fe. dicũtur ℣. de. 2. noc. Milla do. dicitur in. 2. fe. et in 6. fe. Epistola ℣ euangeliũ. 4. fe. ℣ ia fe. pteritnit tantur. ℣ Do. 6. ā. sup psal. Magñ. Mores gebor cetera vtõ. ad .i. ℣ scilicet ad do. 8. ℣ Do. 7. et per ebdo. oia vtõ. ad .i. ℣ scilicet ad do. 9. ℣ Do. i. post fe. trini. totum tẽpus de octa. corpo. chriſti et memo. tantũ de sctõ. de do. ān. Loquere dñe. de trini. et pcessi. 9. ℣. a duobus cantetur ad .i. ān. Te ture. Milla do. ōz in cp̃. Fe. 3. de .s. albano: medie lec. de oc. ℣. de. 2. noc. Fe. 4. de oc. ℣. de. 3. noc. et memo. tantũ de virgi. Milla de vigi. dicit solẽ. post. 6. cũ memo. de virgine tantũ. Fe. 5. de .s. iohan. sol. mẽo. de octa. ad vtrasq; vel. ad matu. ℣ ad missam ad. 2. vel. i. fiet memo. de oc. deinde de .s. maria solẽ. ān. Sub tuam Fek. 6. de sancta maria. Sab. de mar. cũ memo. de oc. et cũ memoriis cõsuetis. ℣ Do. 2. do. 3. do. 4. do. 5. ita q̃ in hac. 5. do. ōz ān. super pm Magñ. Montes gebor. do. 6. et per ebdo. oia vtõ. ad. 3. ℣ scilicet ad do. 3. 4. 5. 6. 7. ℣ Et nota q̃ i dioceſi eliẽſi. tota cantetur hysto. in die sancti arnulphi. ℣ Do. i. post festũ trini. de octa. corporis chriſti ad .i. vel. que erunt de marty. iohãe et paulo fiat memo. de octa. corporis chriſti de octa. sancti iohannis de do. ān Loquere dñe. de trini. et pcessi. ad matu. mẽo. tantũ de octa. sancti iohãis de do. ℣ de trini. 9. ℣. a duobus cantetur ad .i. ān. Te ture. milla dñicalis dicitur in cap. Fe. 2. de octa. corpo. rpi. milla de vigi. cantetur ad sumiñ altare post. 6. cũ memo. de sancto et de octa. sancti iohannis ad altã missã nulla memo. Fe. 3. de aplis et memo. de octa. corpi rpi ad vtrasq; vel. ad matu. et ad missam solen. et nichil de octa. sancti iohannis. Fe. 4. de cõme. sancti pauli et mẽo. de oc. corpo. rpi de sancto petro et de octa. sancti iohãis. Fe. 5. de octa. ad .i. vel. que erunt de octa. corpo. rpi. memo. de aplis ān. In regeneratione memo. de oc. sancti iohãis. ān. Ingressꝰ ad matu. medie lec. de octa. sancti iohãis. 6. ℣. Inter natos. et mẽo. de vtrisq; octa. milla de octa. sancti iohã. ōz in cap. cũ mẽo. de octa. aplozũ. Fe. 6. de visita. ad .i. vel. solen. memo. de octa. corpo. rpi et nichil de mar. Sab. de oc. visita. cũ mẽo. de aplis. ℣ Do. 2. do. 3. do. 4. ℣ in hac. 4. do. ān. Montes gebor. do. 5. et per ebdo. oia vtõ. ad .3. ℣ scilicet ad do. 4. 5. 6. et. 7. ℣ Do. i. pꝰ festũ trini. totũ tẽpus. de octa. et nulla mẽo. neq; pcessi. quia hic differtur vna do. ad .i. ān. Te ture. Fe. 2. de sancto. ir. lec. medie lec. de mar. et tantũ mẽ. de octa. Fe. 3. de sancto augu. ad .i. vel. solen. mẽo. de sctõ et dẽ octa. Fe. 4. de octa. ℣. de .i. noctur. Fe. 5. de oc. medie lec. de sancto. Fe. 6. et sabba. de cõme. ℣ Do. 2. post fel. trini. inchoatur hysto. cum ℣rio. Deum time. memo. de virgi. et de trini. et pcessi. ad mat. medie lec. de virgi. In laudi. omnes ante. Fe. 4. 5.

et sabba.de cõme.¶ Do.3.tota cãtetur hyst. Fe.2.4.et sab.de cõme.¶ Do.4.de do.medie lec.de san. Fe.4.5.6.de cõme.¶ mẽo.de.l.Fe.3.de.l.richar. tr.l.medie lec.de mar.cum ỹ.et ℟.de.2.noc.Sab. de.l.edwardo.tr.fe.de alio fest.¶ Do.5.de do.ad.j. vel.mẽo.de.l.edwardo et de tri.et pc.Fe.5.et sab. de ptñ.et nichil de.3.ẽne.¶ Do.6.de do.medie lec. de.l.mil.de vig.ỹ in cp.cũ me.de.l.ỹ ỹ oc.sine Cre do. In sũma mil.mẽo.de tri.et de oib⁹ sctis tñ ad vel.me.de do.sub silen.sed nulla me.de oc.s.iohan. Fe.3.de.l.paulo. Sede vel.erunt de san.maria. Fe. 4.de.l.maria me.de oc.ỹ mil.de octa.ỹ in cap.Fe. 5.de visita.festũ maius dup.et nichil de sctis.Fe.6. de octa.Sab.de.l.martino.tr.le.medie.l.de aplis. ℟.de cõi apl⁹ũ.ỹ tñ me.de visita.¶ Do.7.de oc. ad.j.vel.que erũt de.l.martino.me.de oc.visita.de aplis de do.de tri.ỹ procel.ad matu.9.℟.a duobus cantetur missa do.ỹ in cp.et me.de trini.tñ ad.2. vẽ.que erunt de oc.apl⁹ũ me.de visita.de do.Fe.2 de oc.apl⁹ũ tñ mẽo.de oc.visit.ad vẽ.sã.thome. me.de oc.apl⁹ũ sub silen.deinde solen.me.de visi. Fe.3.de.l.thoma ỹ solẽ.me.de octa.ad vtrasq vel. ad ma.et ad mis.Fe.5.de oc.visi.tr.lec. Inuit.trip. ad.2.ve.que erũt de oc.me.de mar.tñ.Fet.6.de cõ me.beate in sric.Sab.de.l.bñdicto.tr.lec.¶ Do. 8.festũ reliquiarũ.ad.j.vẽ.me.de.l.de do.de tri.sub silen.Fe.2.de fe.ỹ dñe.2.℟.fe.et.3.pretermittatur cũ mis.do.Fe.4.5.et sab.de cõme.¶ Do.9.ỹ do.me. de reliquis ỹ de tri.ỹ pcel.Fe.3.5.de cõme ỹ nichil de.3.me.Fe.6.Cap. Confitebor. missa de vigilia. ¶ Do.10.ser.de.l.anna ad.j.vel.q̃ erũt de apl⁹ nisi fel.l.ãne facta dup.festũ.et fiat mẽo.de do.ãn. Ver bum domi. et de tri.sub silen. deinde so.me.de san. anna. missa dñicalis dicit in cp.Fe.3.5.et.6.de tñ. ¶ Do.1.post fel.trinita.totum ser.de octa.corporis xpi.ỹ tñ me.de virg.q̃ hic differt do.9.℟.a duob⁹ cantetur.ad.j.ãn. Te nunc. Fe.2.3.et.4.de octa.et memoria de sanctis.Fe.5.de octa.2.vesp̃re erunt de octa.ỹ memoria de festo loci.et de marty.Fet.6. et sabba.de cõme.¶ Dñica.2.tota cante. hystoria. cũ ℣rio. Deum time. Ad.j.vesp. memo. de trinita. et procel. In lau. oñs añe.Fe.2.4. et sab. de cõme. ¶ Do.2.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.ita q̃ in hac ℌ dñica d⁹ añq. Hanc oro gelbor. do.9.et per ebdo. oia vt̃s.ad.j.℣ scz ad do.4.5.6.7.et.8.9.et.10. ¶ Do.1.post festum trini.totũ ser.de octa.corporis xpi. Ad.j. vel.inchoatur hyst.cũ mẽo.ãn.Loquere mihi. et mẽo.de trini.et pcel.6.℟.a duobus cãtetur ad primam añ.Te nunc. missa dominicalꝫ dicitur in cap.Fe.3.de.l.edmundo medie lec.de mar.Fet.5. de octa.et fel.l.barnabe differa. intrasti.2.vel.erũt de oc.ỹ me.de apl⁹: Fe.6.de apl⁹ medie lec.de mar. cũ ỹ.et ℟.de.3.noc.2.vel.erunt de apl⁹ et mẽo. de sctã maria.ã.Sub tuũ.Sab.de sctã maria.¶ Do. 2.de dñica.medie lec.de.l.Fe.4.5.et sab.de cõmẽo. ¶ Do.3.de do.tota cantetur hysto. In lau.vna ãn. Fe.4.de sancto iohanne. Ad 2.vel.mẽo.de festo to et solẽniter.Fe.5.et sabbato de comme.et nichil de ỹ commemoza.in hac ebdo. ¶ Dominica.4.dñica d.dominica.6.dñica.7.dominica.8.et per ebdo. oia vt supra ad.j.℣ scilicet ad dominicã.6.7.8. 9.et.10.ita q̃ in crastino octa.visita.fiat seruitium de festo loci.ỹ in sab.de sancta maria et tantũ mẽo. de sanctis.¶ Do.1.post festũ trinita.totũ seruitium de octa.corpo.christi.et mẽo.de sãcto. de dominica cum ãn.Loquere domine. de trinitate et procellio. Ad matuti.mẽo de sancto de dominica.de trinitate et procel.9.℟.a duobus cantet ỹ ad.j.ãn.Te nunc. missa do.dicitur in cap.cum memo.de trini.tantũ. ad altam missam memo.de sancto ỹ de oibus san. Fe.3.de.l.richardo.tr.lec.mẽo.l.de mar.ỹ tñ me. de octa.2.vespe.erunt de.l.et mẽo.de octa.Fe.5.de octa.Inuita.tẽi.mẽo.lec.de marty.cũ ỹ.et ℟.de.2 noc.9.℟.Hec est vera.2.vespe.erunt de oc.et mẽo. de cõme.et de mar. Feria.6.et sabbato de comme. et mẽo.de sanctis.¶ Do.2.de do.tota ỹ hysto. In lau.vna añ.Fe.4.de sancto iohanne.ad.2.vespe. solen.memo.de cõme.Feria tertia et sabbato de cõ me.¶ Dominica.3.dñica.4.dñica.5.dominica.6. et in hac ferta.ãn.super psal. Magnificat. Hõra gelbor. do.7.et per ebdo.vt̃s.ad.j.℣ scz ad do.6. 7.8.9.et.10.ita q̃ in crasti.octa.visita.fiat seruitiũ de festo loci et in sab.de sãcta maria.ỹ mẽo.de sctis ¶ Do.1.post festũ trinita.totũ ser. de octa. corporis christi.ad.j.vel.memo.de do.ãn.Loquere domine. memoria de trini.et procel. missa do.dicitur in cap. Fe.2.de sancto albano.tr.lec.medie lec.de octa.cum ℣rio.de primo noc.2.ve.erũt de san.albano.et me. de virgi.et de octa.Fe.3.de octa.iij.lec.cum ℣rio de secundo noctur.et memoria tantũ de virgine.missa de vigilia cantetur ad principale altare post.6.rõ memo.de virgine tan.Fe.4.de sancto iohanne so. memo.de octa. ad vtrasq̃ vesperas et ad matuti. et ad missam.Fe.5.de octa. Inuitatorium tripli. medie lectiones.de octa.sancti iohannis cum ℣rio. Sanctꝫ etc. Ad secundas vel.que erunt de octa.me. de mar.et de octa.sancti iohannis.Fe.6.de mar.iij lectio.cum proprijs laudibus et memoria de octa. sancti iohannis. Sab.de sctã maria.¶ Do.2.do.3. dñica.4.do.5.in hac.5.do.tota cantetur hyst.do.6 et per ebdo.vt̃s.ad.j.℣ scilicet ad do.6.7.8.9.et 10.ita q̃ in crastino octa.visita.fiat seruitiũ de festo loci et in sab.de sancta maria ỹ memo.de sanctis et omnia ℣ria festi pretermittatur.quia nunq̃ dicit ℣ria.fe.prius̃ tota cãtetur hyst.¶ Do.1.post festũ trini.totum seruitiũ de sancto aldelmo.medie lec. de mar.9.℟.a duobus cantetur propter octa.me. de mar.et de octa.corporis christi tantum et nulla memo.de do.neq̃ de trini.neq̃ procel.q̃ hic differt vna do.ad vespe.que erunt de sancto augu.memo. de sancto aldelmo.et de octa.tantũ. Fe.2.de sancto augu.ỹ solen.mẽo.de octa.Fe.3.de octa.ỹ.et ℟.de 3.noc.Fe.5.de octa. Inuitato.trip.ad.2.vel.de oc. memo.de cõme.Fe.6.et sab.de cõme.¶ Do.2.tota cantetur hysto.et inchoetur ad vel.cum ℣rio.Deũ time.me.ỹ l.de trini.et procel.Ad matu.tantum me.de.l.ỹ de tri.In lau.oñs añe.dicũt.Fet.3.4.et sab.de cõme.Fe.4.de fe.et dicuntur duo ℣ria.fel. et tertiũ pretermittat.dñt epla ỹ euange.eiusdẽ. ¶ Do.3.de do.medie lec.de confessio.Fe.2.de sancto edmundo.mẽo.lec.de mar.ỹ.et ℟.de.1.no.Feria 3.4.et sabbato.de commemoratio.¶ Dominica.4 de do.medie lectiones de mar.Feria.3.5.sabbato de cõmemoratione. Feria.6.de sancto edwardo. tr.lectio.de alio festo.¶ Do.5.de sancto albano.tr lec.cũ ℣rio.Perceptarius.Missa dñicalis ỹ in cp.

cū mēo.de tri.tantū. Feria.3. de sancto iohāne ad.2. vēs solē.mēo.de festo loci. Fe.4.et.6.de cōme.3 nichil de.3.gme.in hac ebdo. ℣ Do.6.de apīis ad vē. et ad matu. mēo.de do.et de trini.sub silen.sed nulla p̄occl.ad vesl.neq; me. de scō iohāne.misl.do. ō in cap̄. Fe.2. de apīo ad.2. vesl. que erunt de scā maria mēo. de apīis et de octa. Fe.3. de scā maria 3 memo.de octa.cū missa de octa.scti iohānis in cap̄.cuz mēo. de apīis tantū ad altā missam nulla mēo. Fe. 4. de visita. nulla fiat mēo. Feria.5. de octa. visita. Fe.6. de scō martino.ir.lec.medie lec.de apīis et tā tum mēo.de octa. visita.2. vesl.erūt de scō martino et mēo.de oc. vesl.3 matu.de.l.maria dīr sicut extra oc. ℣ Do.7.de oc.apīozū ad vē.de oc. apīoz mēo. de oc. visita.de do.de trini.et p̄cel. Ad vel.l.thome mēo.de oc.apīozū et de do.sub silen. deinde solē.memo.de oc. visita. Fe.2.de.l.tho.et solē.mēo. de oc. visita.ad matu.et ad mis.et ad.2.belpe. Feria.3.de oc. Fe.4.de oc.ir.lec. Inui.trip.ad.2. belpe.mēo.de cō me. Fe.5.et sab.de cōme. Fe.6.de.l.benedicto.ir.lec. ℣ Do.8.festū reliquiaz mēo.de do.3 de tri.sub silē. ad.2.vē.sol.memo.de gme. Fe.2.4.3 sab.de cōme. milla do.ō in cp̄.infra ebd.3 fiat mēo.de reliquijs per oc.3 in oc. ℣ Do.9.de.l.margareta.ad.1.vē.memo.de reliquijs.de do.de tri.et p̄cel.milla do. ō in cp̄.cū mēo.de tri. Fe.2.3.4.de cōme. Fe.5.de vgi. cū not. ppt vig. Cp. Cātetur Fe.6.de apīo 3 sol. mēo.de mar.ad.2.vē.sol.mēo.de.l.anna. Ubi fe.l. anne cū duplex fe.tūc vel.erūt de.l.anna: et solen. mēo.de apīo. Mab.de.l.anna mēo. Inuit.tripler. ℣ Do.10.de do.ad.1.vē q erūt de.l.anna memo.de mar.de do.cū ā. Ter aūt dicit de trini.et p̄cel.ad matu.medie lec.de mar.ad.2.vē.q erūt de do.fiat mēo.de cōme.3 de sctis.Fe.2.5.sab.de gme. ℣ Do. 1.post festū tri.totū ser.de oc.corpo.rpi. et mēo.trin de scō:3 nihil de do.fiat neq; p̄cel. q; hic differtur do.Fe.5.de oc.3 mēo.trin de mar.Fe.6.et sab.ō cōme. ℣ Do.2.tota cātet hys.3 inchoet ad vē.cū. ℣. Deū time.3 mēo.de cōfessio.de tri.3 p̄cel.ad matu. mēo.trin de cōfessio.3 de trin. Fer.3.6.3 sab. de gme. et ola ℣ia fe. ptermittunt. ℣ Do.3.do.4.do.5.do. 6.do.7.do.8.do.9.3 per ebdo. vtē.ad l. ℟ sez ad do.4.5.6.7.8.9.3.10. ℣ Do.1.post festū tri.totuz ser.de oc.corpis rpi.Ad.l.vē.mēo.de sctis.3 inchoatur hy.cū mēo.ān. Logre dñe.3 mēo. de tri.3 p̄cel. ad matu.trin mēo.de sctis.de do.3 de tri.cum milla do.in cp̄.cū mēo.de trini.trin. Ad altā mis.mēo.de cōfessoz:ib⁹:et de oibus sctis trin. Ad p̄mā.ān. Te ture. Fe.2.de.l.edmūdo.ir.lec. Inui.trip. mēo.lec. de mar.2.vē.erūt de sctō:et mēo.de oc. Fe.3. de oct. ℣. de.1.noc. Fe.4.de apīo.medie lec.ō oc. ℣.de.2. noc.2.vē.erūt de oc.3 mēo.de apīo.3 de mar.Fe.5. de oc. Inui.trip.3 medie lec.de mart. ℣ de.2.noc. Ad.2.vē.mēo.de cōme. Fe.6. et sab.ō cō. ℣ Do.2. tota cātetur hy.et trin mēo.ō mar.et de tri. In lau. vna.ā. Fe.3.6.et sab.de gme.et mēo.de sctis. ℣ Do. 3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.et per ebd. vtē.ad l. ℟ sez ad do.5.6.7.8.9.et.10.ita q in.5.fe.6.fe.3 sab.post oc. visi.fiat ser.de cōme.trin.et mēo.de sctis ℣ Do.1.post festum tri.totum ser.de oc.corp.rpi. Ad l.vē mēo.de mart.inchoatur hysto.cū mēo.ā. Loquere dñe.mēo.de tri.et p̄cel. et ad matu.trin mēo. de sanctis:et de do.et de tri.9. ℣.a duobus cātetur

Dat.

Milla.do.ō in cp̄.cū mēo.de tri. trin ad altam mis. mēo.de sctis.et ō oibus sctis trin.2. vel.erūt de.l.richar. ir.lect.medie lect.de mar. Vel.erūt de scō.et mēo. de oc. Fe.5.de oc. Inui.trip.medie lec.de mar.cū ℣. et ℣.de.2.noc.et.6. ℣. Dec est ba. Debe vē.erunt de oc.et mēo.de cōme.et de scō. Fe.6. et sab.de cōme.et nichil de.3.cō. ℣ Et no.q tota cante.hy.in fe. septē dozmientiū.et cū mēo.ō chart. ℣ Do.2.do.3. do.4.do.5.do.6.et in hac.6.do.mēo.ō do.ā. Mon tes gelboe. do.7.et in hac.7. do.tota cātet hy. et p ebd. vtē ad l. ℟ sez ad do.5.6.7.8.9.et.10. ita q fe.5.6.et sab.post oc. visi.fiat ser.ō gme.et trin mēo. de sctis. ℣ Do.1.post fe.tri.de.l.alba. Ad.l.vē.memo.de oc.et inchoet hy.cū ā. Loquere dñe.mēo.de tri.3 p̄cel.ad matu.medie lec.de oc.corpis rpi: cū ℣.et lr.ō.3.noc.6.℣.a duobus cātet. Ad p̄mam ān. Te ture. Milla do.ō in cap̄.cū mēo.de tri.trin. Ad.2.vē.de.l.albano memo.de virgine.ō oc.et de do.Fe.2.de oc. Milla de vigi.cātet ad summū alta re post.6.cū mēo.de scā etheldreda. Fe.3.de.l.iohānc.mēo. de oc.ad vtrasq; vel.ad mat. et ad mis.so. Fe.5.de oc. Inui.trip.mēo lec.ō mar.cum p̄cipuis ℣is.et ppzie lau.cozū eo āno ptermittunt.et trin mēo.ō oc.l.ioh.2.vē.erūt de oc.et mēo.de.l.maria. ā. Sub tuū. et de oc.l.iohānis: sed nulla memo.de mar. Fe.5.de.l.maria. ℣ Nota q in fel.septem dozmientiū tota cātetur hys.et trin mēo. de septē dozmien. ℣ Do.2.do.3.do.4.do.5.et in hac.5.do.memo.de do.ā. Montes gelboe. do.6. in ista.6. do.tota cātet hys.et per ebd. vtē ad l. ℟ sez ad do.6.7 8.9.et.10.ita q fer.5.6. et sab. post visit.fiat ser. de cōme.et cōmēo.de sctis. ℣ Do.1.post fel.trini.totū ser.ō.l.augusti.mkerius dup. Ad.1.vē.solēnis memo.de.l.aldelmo:3 ō oc.trin: nichil de do.fiat:nec de trini neq; p̄occl. quia hic differt vna do.et alia differatur in nati.bte marie. Ad matu.solē.mēo.ō oc. trin. Fe.2. de oc.℣.et ℣.de.2.noc. Fe.3.de oc.℣.et ℣. de.3.noc. Fe.4. de oc.℣.et ℣. de.1.noc. Fe.5.de oc. Inui.trip. Ad.2.resp.mēo.de fel.loci. Fe.6.et sab. de gmemozatione. ℣ Dñica.2.post fel.trini.inchoatur hys.cū ℣ro. Deū time. memo.ō mar.de trinit.et p̄cel. Ad matu.medie fe.de mar. In lauō oēs atie. Fe.2. de fel. ℣. de.1.noc. Milla. Salus popul. Fe. 3.5.et sab.ō cōme. Fe.6. de feria. ℣. de.2.noc. Epla et Euā. 4. ferie. ℣ Do.3.totum ferut. de.l.edmūdo medie.l.de mar. Milla dūcalis ō in cap̄.cū mēo.ō trini.trin. Ad altā missā mēo.de mar.et ō oib⁹ sanctis trin. Fe.2.3.et sab.ō cōme. ℣ Do.4.totū ferut. de.l.richardo:medie lec.de mar. Milla do.ō i cap̄. cū mēo.ō tri.trin Ad altā missā mēo.ō mar.et de oibus sctis. fe.2.3.4.6. de gme. Fe.5.de.l.edwardo. tr.l.ō alio fel. Ad vē.ā. Ille iustus. Cap̄. Beāe vir q in sapiētia. ℣. Beāe vir q inuētus. Mad.ō.l.albano.ā. Beāe vir Cap̄. Ille iustus. ℣ Qui recepturus. ℣ Do.5.de ser.do. Ad.1.vē.mēo.ō.l.albano.ō ōgi. de tri.et p̄cel. Ad matu.medie lc.de ōgi.6. ℣. Regnū mūdi. Milla.ō vigi.ō:.i cp̄.cū mēo.ō vgie trin Ad altā mis.mēo.ō tri.3 de oib⁹ sctis trin. Fe.2.ō.l. io. Ad.1.vē.me.ō do.sub sil. Ad.2.vē.mēo.ō cō.io lēuter. Fe.3.et.5.de gme. ℣ Do.6.ō.l.paulo. Ad.1. vē.mēo.de do.de trin.sub silen.sed nulla p̄cel. Ad matu.mēo.de.l.petro ō octa.l.iohā.de do.3 de tri.

Dñica.j.post trinitatem.

Villa do. ð in cp̃.cũ mẽmo.de trini.tãtũ. Ad altã miſſ.mẽo.de ſ.petro ⁊ de octa.ſ. iohan. 2. veſ. erũt de ſ.maria ⁊ mẽo. de apoſtolis.de octa. ſ. iohan. de do. fe.2.de ſ.maria.⁊ mẽo.de octa.miſ.de oc.ſ.ioh. dicit in cp̃.cum mẽo. de apoſtolis. Ad altã miſ. nulla mẽmo. fe.3.de viſita. ⁊ nihil de ſanctis. fe.4. de octa. viſita. fe.5.de ſ.marti. 9.lec.mẽd. lec. de apoſtolis ⁊ mẽo.de octa. viſita.ad vtraſq; veſ.⁊ matu. ⁊ ad miſ. Sabba. de octa. apoſtolorũ ⁊ trin mẽo .de viſita. ℂ Do. 7.de.ſ.thoma ad. 1. veſ.mẽo. de oct. apoſtolorũ de do. ⁊ de tri.ſub ſilẽ. deinde ſolẽ. mẽo. de viſita. Ad matu. mẽo.de do.⁊ de tri.ſub ſilẽ. Deinde ſolẽ.mẽo.de viſi. Villa do. ð; in cp̃.cũ mẽmo. de trini.trin. Ad altã miſ.mẽo.de viſita. ⁊ de oĩbus ſanctis. Ad.2. veſ.mẽmo.de do.ſub ſilen.deinde ſolen. mẽmo.de viſita. fe.3.de octa. viſita. Inui. tripler 2. veſ. erũt de octa. ⁊ mẽo.de cõme. ⁊ de mar. fe.4 6.⁊ ſab.de pme. fe.5.de.ſ.benedicto. 9.lec. ℂ Do.8. feſ. reliquiarũ: ⁊ mẽo. de do.⁊ de tri.ſub ſilen. Ad.2 veſ.mẽo.de.ſ.ſy vithuno.⁊ de do.ſub ſilẽ. Villa do. dicitur in cap. in. 4. fe. fe.2.de.ſ.ſy vithuno. 9. lec. 2. veſ. erunt de.ſ.⁊ mẽo. de cõme. ⁊ de reliquiis fiat mẽo.de reliqĩs per octa. ⁊ in oct. fe.3.4.⁊.6. de cõ. ℂ Do.9.de do. Ad.1. veſpe. mẽmo.de.ſ. margaretta de.ſ.pxede. de reliquiis de trini. ⁊ pcoeſ. Ad matuti.medie lec.de virgi. ⁊ mẽo. de reliquiis ⁊ de tri. fe.3.⁊ ſab.de cõme. ℂ Do.10.de do. Ad.1. veſ. ãn. ſuper pm. Magñ. Vter autem dauid. mẽo. de.ſ. ſanſone de mar .de tri.⁊ pcoeſ. Ad matu. mẽõ. le.de.ſ. ſanſone. fe.2.3.⁊.4.de cõme. ℂ Do.1. poſt feſ. tri. ſer. de octa. corpoꝛis xpi. Ad.1. veſ. mẽo. de mar. ⁊ in choctur hyſt. cum mẽmo. tantũ. ãn. Loquere dñe. ⁊ mẽo. de tri.⁊ pcoeſ. ℂ Et nota q̃ vna trin do. diſſertur per eſtate videlicet in nati. beate marie. Ad matu. 9. ℣.a duobus cantet ⁊ trin mẽmo . de mar. de do. ⁊ de trinita. Villa do. ð; in cap. Ad.1.ãn. Te ſure. ℂ Nota q̃ tota ð; hyſto.in die.ſ.ſanſonis cp̃i. ⁊ trin mẽo. de.ſ. ℂ Do.2.do.3.do.4.do.5.do.6.do. 7.do.8.do.9.⁊ iſta. 9.do.tota cãtet hyſt.⁊ trin mẽmo. de ſancto. Et per ebdo. vtũ ad. 1. ℍ. ſey ad do. 3.4.5.6.7.8.9.⁊.10. ℂ Do.1. poſt feſt. trini. totum ſerui. de.ſ.edmundo. 9. lec. Inui. tripl. Ad.1. veſ. mẽmo. de mar. de octa. corpoꝛis xpi. de do . ãn. Loquere dñe. de trini. ⁊ pcoeſ. ad matu. mẽõ lec. de marty. et mẽo. de mar. de octa. de do . ⁊ de trini. Villa do. ð; in cap. cũ mẽmo. de trini. trin. veſ. erunt de.ſ. edmundo ⁊ mẽo. de octa. ⁊ de do. fe.2. de octa. tum ℣. et ℣. de.3. noctur. fe.3. de apoſtolo medie lec. de octa. cũ ℣.⁊ ℣rio. de.1. noc.2. veſ. erũt de apoſtolo ⁊ mẽo. de mar. et de octa. fe.5. de octa.2. veſ. erunt de octa. ⁊ mẽo. de cõme. ⁊ de.ſ. fe.6.⁊ ſab. de cõme. ℂ Do. 2. totum ſer. de.ſ. richardo. medie lec. de mar . mẽo. de mar. de do. ⁊ de trini. Villa do. dicit in cap. cum mẽo. de trini. fe.2.5.⁊.6. de cõme. Sabba. de.ſ. albano. ãn. ſuper hos. Iſte ſanctus. Cap. Beat⁹ vir qui ſuffert. ℣. Percepturus. ℂ Do.3. do. 4. do.5. do.6. do.7. do.8. in hac.8. do. tota cantetur hyſto. ⁊ mẽmo. tantum de.ſ. ⁊ per ebdoma. vtũ ad. 1. ℍ. ſey ad do.5.6.7.8.9.⁊.10. ita q̃ in fe.5.6.⁊ ſab. poſt octa. viſitationis fiat ſerui. de cõme. ⁊ tantum memo. de ſancto benedicto. ℂ Do.1. poſt feſtum trini. totum ſeruitiũ de ſcõ richardo. Ad.1. veſp. mẽmo. de mar. ⁊ de octa. de do. ãn. Loquere domine. de tri nita. ⁊ pcoeſ. Ad matu. medie lec. de mart. 9. ℣. a duobus cantetur pcoeſ. propter octa. ⁊ mẽo. ð mar. de oc. de do. ⁊ de tri. Ad.1.ã. Te ſure. Villa do. dicitur in cap. cũ mẽmo. de trini. tantũ . Ad.2. veſperas que erunt de.ſ. richardo. mẽo. de mar. de octa. ⁊ de do. fe.2. de oc. ℣. de.3. noctur. fe.3. de oc. ℣. de.1. no. fe.4. de oc. ℣. de.2. noc. fe.5. ð oc. 9.l. Inui. tripl. ⁊ tantũ mẽmo. de. ſ. edvardo: quia non habet pcoꝛias lec. Ad.2. veſpe. que erũt de octa. fiat mẽmo. de ſancta maria ãn. Sub tuam. fe.6. de.ſ. maria. ℂ Do.2. do.3. do.4. do.5. do.6. ita q̃ in hac.6. do. ãn. ſuper pm. Magñ. Hoc⁹ celboc. do.7. iſta 7. do. tota cantetur hyſt. ⁊ tantũ mẽo. de.ſ. ſanſone ⁊ per ebdo. vtũ. ad. 1. ℍ. ſey ad do.3.6.7.8.9.⁊.10. ita q̃ in fe.5.6. ⁊ ſab. poſt octa. viſitatio. fiat ſer. de cõme. ⁊ tantũ mẽmo. de.ſ. benedicto. ℂ Do.1. poſt feſt. trini. totũ ſerui. de octa. coꝛpoꝛis xpi. Ad.1. veſ. que erũt de.ſ. albano. fiat mẽo. de virgine: de octa. ⁊ inchoatur hyſt. cũ mẽmo. ãn. Loquere dñe. mẽo. de trini. ⁊ pcoeſ. Ad matu. mẽmo. tãtũ de virgine. de do. ⁊ de trini. 9. ℣. a duobus cantetur. Ad.1.ãn. Te ſure. Vill. de virgi. cantet in cap. cũ mẽo. de virgi. tantũ. ad altã miſſ. mẽo. de do. ⁊ de trini. tantũ. Villa do. ð; in cap. 4. dic infra octa. fe.2. de. ſ. iohanne. Ad.1. veſp. mẽo. de do. ſub ſilen. Deinde ſolen. mẽo. de octa. ⁊ fiat ſolen. mẽo. ad matu. ad miſ. ⁊ ad.2. veſpe. fe.3. de octa. ⁊ ℣. de.1. noctur. fe.4. de mar. 9. lec. mẽõ lec. de octa. coꝛpoꝛis xpi. ℣. de.2 noctur. ⁊ trin mẽo. de octa. ſ. iohan. 6. ℣. a duobus cantetur pcoeſ. propter octa. fe.5. de octa. Ad.1. veſpe. que erũt de octa. mẽo. de mar. ⁊ ð oc. ſ. iohan. Ad matu. medie lec. de octa. ſ. iohan. 6. ℣. Pxulg⁹. fe.6. de. ſ. cũ noctur. Sabba. de apoſtolis nulla mẽo. ℂ Do. 2.3.4. et.5. et in hac.5. do. ãn. ſuper pm. Montes celboc. do.6.⁊ in hac.6. do. tota cantetur hyſt. ⁊ trium mẽmo. de ſancto ſanſone. ⁊ per ebdo. vtũ. ad. 1. ℍ. ſey ad do.6.7.8.9.⁊.10. ita q̃ in fe.5.6.⁊ ſabb. poſt octa. viſita. fiat ſer. de cõme. ⁊ tantũ mẽo. de.ſ. benedicto. ℂ Do.1. poſt feſ. ſancte trini. totum ſerui. de octa. coꝛpo. xpi. Ad.1. veſpe. que erũt de.ſ. auguſtino. mẽo. de octa. coꝛpo. xpi tantũ ãn. O ꝓ ſuauis. nihil de do. nec de tri. neq; pcoeſ. quia hic differt vna do. Ad matuti. 9. ℣. a duobus cantetur. nulla fiat memo. Ad.1.4. Te iure. fe.2.3.⁊.4. de oc. ⁊ mẽo. de.ſ. fe.5. de octa. Inui. tripler. 9. lec. mẽõ. lec. de virgi. In laudi. omnes ãe. Ad.2. veſpe. que erũt de octa. mẽo. de cõme. ⁊ de mar. fe.6.⁊ ſab. de cõme. ℂ De. 2. totum ſer. de do. ⁊ in choctur hyſt. cum ℣rio de cõme. ⁊ memo. de trinita. ⁊ pcoeſ. ad matu. In laudi. omnes ãe dicuntur. fe.2. 4.⁊.5. de cõme. fe. 6 dicũtur ℣.⁊ ℣. de.1. noctur . plurimoꝝ cõfeſſ. Sabbato de ſancto edmũdo. 9. lec. Inui. tripl. mẽdie lec. de mar. ℣.⁊ ℣. de.2. noctur. plurimoꝝ martyꝝ. ℂ Do.3. totũ ſerui. de do. ad. 1. veſpe . memo. de ſcõ edmundo de trini. et pcoeſ. ſer.2. de apoſtolis. 6. lectio . Inuita. tripler. Feria. 4.5.et.6. de comm. memo. Sabbato de.ſ. 9. lec . medie lec. de marty. ℂ Do. 4. de do. ad. 1. veſpe. memo. de ſcõ richar. de trinita. et pcoeſ. fe.2.3.et.5. de cõme . Feria. 4. de ſancto edvardo. 9. lec. de alio feſt. ãn. ſuper pm. Iſte ſcõs. Cp. Beat⁹ vir q̃ in ſapiẽtia. ℣. Beat⁹ vir q̃ ſuffert. fe.6. de.ſ. alba. ãn. ſup pm. Dñs dix. Cp. Iſte ſcõs. ℣. Percepturus. ℂ Do.5. totum

ser.de.ſ.ioh.nulla fiet memo.quia hic differtur alia do.nisi fe.ſ. dedica.in do.contige.tunc ibi debet do. differri. Fe.2.et.4.de cõme.et nichil de.3.comme. ¶ Do.6.de do. Ad.1.vesp.que erunt de do.méo.de apłis.de octa.ſ.iohan.de trini.et pcel.ad matu.mg die.lec.de octa.ſ.iohan.6.R. Internatos.Nã R. Vtinã ꝛc.nũc ỏz in octa.die scõm ordinale sarũ Mil.de.octa.ỏz in cap.cũ méo.de apłis tm ad altã mil.me.de trinitate et de oibus sãctis tm.Fe.2.de vilita.et maius duł.Ad.1.ve.méo.de do.sub silen. ꝫ nichil de sctis.Fe.3.de octa.vilita.ꝫ méo.de apłis Fe.4.de sctõ marti.ir.lec.medie.lec.de octa.aplo. et tm méo.de octa.vilita.2.vel.erũt de sctõ et méo. de octa.Fe.6.de octa.aplorũ tm ꝫ méo.de oct.vili. Sab.de.ſ.tho.ꝫ ad.1.ve.me.de oc.aplo.sub silen. Deinde solen.memo.de vili. ¶ Do.7.fel.reliquiarꝫ ad.1.ve.memo.de do.de trini.sub silen.Deinde so. méo.de sctõ thoma.et de octa.vili.ad matut.méo. de do.et de trini.sub silen.deinde sõlen.me.de octa. vilita.et fiat méo.de vilita.ꝫ ad mil.ad.2.ve.méo. de do.sub silen.deinde solen.méo.de vili.Fe.2.de octa.ir.lec.Inuita.trip.ꝫ fiat méo.de reliquiis per octa.ꝫ in octa.Fe.3.de mar.mil.do.ỏz in cap.codẽ die.Fe.4.de.ſ.bñdicto.ir.lc.Fe.5.6.ꝫ sab.de pme. ¶ Do.8.de cõfeſ.ad.1.ve.me.de reliquiis de do.ãn Montes gelboe.de trini.ꝫ pcel.mil.do.ỏz in cap. cũ me.de trini.tm ad altã mil.méo.de reliquiis et de oibus sctis tm.Fe.2.5.et sab.de cõme. ¶ Do.9. totũ seruit.de sctã ma.magõ.ir.lec.Inuita.ꝫ ad.1. ve.me.de sctõ de do.ãn. Ner aũt dõ.de trini.ꝫ pc. Mil.do.ỏz in cap.cũ méo.de trini.tm.Scõe vesp. erunt de cõme.Fe.2.6.et sab.de cõme. ¶ Do.1.post fel.trini.totũ seruitiũ de octa.corporis xpi nulla fiet mẽo.qz hic differt vna do.9.R.a duobus cantetur. Ad.1.ãn. Te iure.Fe.2.3.et.4.de octa.R.dñr per ordinẽ.Fe.5.de octa.ir.lec.Inuita.trip.Ad.2.vel. méo.de san.ma.cum ãn. Sub tuã.et de cõfeſ.Fe.6 de.ſ.maria.et memo.de cõfeſ.Sab.de.ſ.edmundo. ir.lec.Inuita.trip.medie.lec.de mar. ¶ Do.2.tota cantet hyst.ꝫ inchoetur ad.1.vel.cũ R.Deũ tuũ. ꝫ méo.de.ſ.edmũdo.de trini.et pcel.In laud.oés aũe dñr.Fe.4.5.6.de cõme.ꝫ méo.de sctis.Sab. de.ſ.richardo.medi.lec.de mar.ỏ.et R.de.2.noct. ¶ Do.3.do.4.do.5.do.6.do.7.do.8.ꝫ p ebdo.vtẽ ad.1.Ó.scz ad do.4.5.6.7.8.9.ita qꝫ i die.ſ.ioh. fiat me.ỏ do.de tri.sub silẽ.ꝫ mil.do.ỏz in cp.qz hoc ãno nõ debet differri:nisi vna do.tm. ¶ Do.1.post fe.ſ.trini.totũ ser.de oc.corpo.christi ad.1.ve.q̃ erũt de.ſ.edmũdo.méo.de octa.et inchoetꝫ hy.cũ ãn. Loquere dñe.méo.de trini.et pcel.ad ma.9.R.a.2. cãtet et méo.de do.ꝫ de trini.mil.do.ỏz in cp.Ad.1 ãn Te iure.Ad ve.q̃ erũt de aplo me.de octa.ꝫ de do.Fe.2.de aplo.ir.lec.Inui.ir.p.medie lec.de oc. R.de.1.noc.Fe.3.et.4.de octa.R.de.2.et.3.noct. Fe.5.de octa.ir.lec.Inuita.tri.ꝫ tm méo.de sctõ.qz nõ habet ppzias ſ.ad.2.ve.de oct.me.de.ſ.mar.cũ ãn.Sub tuã.ꝫ de mar.Fe.6.de.ſ.maria.Sab.de ſ.richardo.ir.lec.et medie lec.de mar.¶ Do.2.tota tantet hy.In lau.vna ãn.ad.1.ve.me.de.ſ.richar. de trini.ꝫ pcel.Fe.3.4.ꝫ.5.de pme.ꝫ méo.de sctis Fe.6.de.ſ.alba.ir.lec.ã.sup pos.ad.1.ve.Iste sctus Sab.de virgi.cũ noc.¶ Do.ꝫ.4.5.ꝫ 6.ꝫ.7.ꝫ per ebdo.vtẽ.ad.1.Ó.scz ad do.5.6.7.8.ꝫ.9.ita qꝫ i die ſ.iohan.fiat me.de do.ꝫ de trini.sub silen.ꝫ mil.do. ỏz in cp.Ité hoc anno fe.ſ.benedicti celebrẽt cũ iij. lc.inui.2. ¶ Do.1.post fe.tri.totũ ser.de octa.corpo. xpi.ad.1.ve.q̃ erunt de.ſ.richar.fiat memo.de oct. de do.ãn. Loquere dñe.de tri.ꝫ pcel.9.R.a duobus cãtet mil.do.ỏz in cp.ad.1.ãn. Te iure Fer.2. 3.ꝫ 4.de oc.ꝫ méo.de sctis.Fe.5.de oct.ir.lec.Inui. 3.ad.2.vel.me.de.ſ.alba.tm.Fe.6.de.ſ.alba.ir.lec. 9.R. Preceptarue.Sab.de bg.cum noc. ¶ Do.2 totũ ser.de.ſ.ioh.méo.de do.et de trini.sub silẽ.sed nulla pcel.mil.do.ỏz in cp.Fe.2.et.4.de cõme.et nichil de.3.cõme. ¶ Do.3.de do.ꝫ tota cãtet hysto. ad.1.ve.que erũt ỏ do.méo.de apłis de oc.ſ.iohan. de tri.ꝫ pcel.ad ma.tm méo.de oc.ỏ apłis ꝫ de tri. mil.de oc.ỏz in cp.cũ méo.de apłis tm:ad altã mil. méo.de tri.ꝫ de oibꝰ sctis. ¶ Do.4.5.ꝫ.6.ꝫ p ebd. vtẽ.ad.1.Ó scz ad do.7.8.ꝫ.9.ita qꝫ fe.ſ.bñdicti celebrẽt cũ iij.lc.inui.2. ¶ Do.1.post fe.ſ.trinita. totũ ser.de.ſ.iohã.ad.1.ve.inchoetꝫ hy.cũ méo.sub silen.ãn. Loquere dñe.ꝫ méo.de tri.sed nulla pcel. Deinde so.me.de oc.corpo.xpi.ad ma.méo.de do. ꝫ de trini.sub silen.Deinde solẽ.me.de oct.ad.1.ãn Scatias tibi.Villa do.ỏz in cp.Ad.2.ve.me.ỏ do. sub silent.deinde so.méo.de oc.Fe.2.de oc.R.de.3. noc.vẽ.erũt de mar.ꝫ méo.de vtrisqꝫ oc.Fe.3.ir.ſ. ppter octa.ꝫ medie lec.de oc.corpo.xpi.cũ R.ỏ.1. noc.ꝫ tm méo.de oc.ſ.iohã.9.R.a.2 cãtetur.ad.2. ve.q̃ erunt de mar.fiat méo.de vtrisqꝫ oc.Fe.4.de oc.R.de.2.no.Fe.5.de oc.ir.lc.inui.3.medi.lc.de.2 ꝫ méo.de oc.ſ.iohã.mil.de virgi.solẽniter ad sũmũ a'tare post.6.cũ méo.de.ſ.et de oc.ſ.iohã.ad altam mil.nulla fiat méo.Fe.6.de apłis ad.1.ve.so.me.de oc.corpo.xpi.tm. ¶ Do.2.cãtet hy.ad.1.ve.q̃ erũt ỏ do.me.de apłis de oc.ſ.ioh.de tri.et pcel.ad ma. tm méo.de oc.ſ.iohã.de apłis ꝫ de trini.Mil.de oc. sctiiohã.ỏz in cp.cũ méo.de apłis tm ad altã mil. méo.de trini.et de oibus sãctis tantũ.Fe.2.de visi. vtẽ.ad.1.Ó.et per ebd ¶ Do.3.4.et 5.ꝫ p ebd.vtẽ. ad.1.Ó.scz ad do.7.8.et 9.ita qꝫ fel.sancti bñdicti celebꝛetur cum.uj.lc.tantum mutato.dupler.

¶Dominica pꝛima post festum sancte trinitatis.Ad pꝛimas vesperas ãn Bene dictus.ps.Ipsum.et cetere ațe.cum suis ps.vt in psalterio notantur Capitulum Benedictus.quere in psalterio.R. Deũ time et mandata eius obserua.hoc est omnis homo.vſ.Timentibus deum nichil deest nec his qui eum diligũt in veritate.Hoc.Gloꝛia pa.Hoc. Hoc responsoꝛium dicitur ad has vespe. tantũ.scilicet in initio huius hy.Hymnus.

O Lux beata trinitas et pꝛincipalis vnitas:iam sol recedit igneus infunde lumen coꝛdibus.

Te mane laudum carmine/te deꝛecetur vesperi:te nostra simplex gloꝛia per cuncta laudet secula.

Deo patri sit gloꝛia:eiusq̃. ꝛc.hic hyꝰ. dicak ad vespe.omnibus sabbatis vsq̃

Dñica .j. post trinitatem.

ad aduentum domini: quando de dñica agitur ℣. Respexit ora. oratio: ascendat ad te domine. ℟. Et descendat super nos misericordia tua. ℣. Loquere domine quia audit seruꝰ tuus. ℟. Magnificat. Oratio. Deus in te sperantium. Quere hanc oratio post hystoriam Kyrie dominum. Memoria fiat si habeatur proprietas alicuius sancti unde tres lectiones fieri debeant / & postea de corpore christi hac die dñica tantum si orta. sint sine regi chori. deinde de trinitate. Tamen si festum alicuius sancti. ix. lectionū in hoc sabbato celebratum fuerit: tunc in primis fiat memo. de ipso: deinde memorie supradicte. Ad memo. de trinitate dicitur ān. Spes nostra. cum ℣. Benedicamus patrem & filium cū sancto spiritu. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. Tunc cat pcessionē ante crucifixum sed sine cruce de quocunq; fuit seruitium per medium chori nisi duplex festum contigerit in dominica vel in sabbato. Ordinata prius processione ad gradum chori hoc ordine cum duobus ceroferariis albis cū cum indutis inde thuribulo in simili habitu deinde puer ferens libru ante sacerdotem in superpell. deinde celebrator officiū in simili habitu cum capa serica / postrem vero duo rectores chori in capis sericis: cantando ān. in eundo et in introitu chori simul incipient / chorus sequatur habitu non mutato: tuncta ordinem quo disponuntur in choro: et fiat statio ante crucifixum supradicto modo et ordine / cantando unam istarum .iiij. harum de cruce per ordinem. ana.

O crux splendidior cunctis astris mundo celebris hominibus multum amabilis sanctior: universis que sola fuisti digna portare talentum mundi: dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera / salua presentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. ana. O crux gloriosa / o crux adoranda / o lignum pretiosum et admirabile signum. per quod et byabolus est victus: et mūdus christi sanguine redemptus / alleluya. ana. O crux fidelis inter omnes arbor una nobilis / nulla silua talem profert fronde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera. assis nobis custodia contra inimici iacula. Post thurificationē crucifixi dicat sacerdos

crucifixo: officiū hoc. Adoramus te christe et benedicimus tibi ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum. Oratio.

DEus qui unigeniti filij tui domini nostri ihesu christi pretioso sanguine vivifice crucis vexillum sanctificare voluisti: cōcede quesumus eos qui eiusdem sancte crucis gaudent honore / tua quoq; ubiq; protectione gaudere. Per eūdem christum dominum nostrū. Amen. In introitu chori ℣ una ex istis de sancta maria per ordinem. ān.

Beata dei genitrix maria virgo perpetua templum domini / sacrarium spiritussancti: sola sine exemplo placuisti domino ihesu christo: ora pro populo / interacui pro clero / intercede pro devoto femineo sexu. ana. Ave regina celorum: ave domina angelorum salue radix sancta ex qua mundo lux est orta: ave gloriosa super omnes speciosa. val: valde decora & pro nobis semper christum exora. ana. Alma redemptoris mater que pervia celi porta manens et stella maris succurre cadenti surgere qui curat populo: tuq; genuisti naturā mirante tuum sanctum genitorem virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud ave peccatorum miserere. ana. Speciosa facta es & suavis in deliciis virginitatis sancta dei genitrix: quam videntes filie syon vernantem in floribus rosarum et liliis convallium beatissimam predicaverunt: et regine laudaverunt eam.

Inter octavas assumptionis & nativitatis beate marie: dicitur una istarū antiphonarum. in introitu chori. ana.

Tota pulchra es amica mea: & macula non est in te: favus distillans labia tua / mel & lac sub lingua tua / odor unguentorum tuorum super omnia aromata: iam enim hyems transiit / imber abiit & recessit / flores apparuerūt / vinee floruerūt odorem dederunt / et vox turturis audita est in terra nostra. surge propera amica mea / veni de libano / veni coronaberis. ana. Ascendit christus super celos & preparavit sue castissime matri immortalitatis locum / & hec est illa preclara festivitas omnium sanctorum festivitatibus incomparabilis: in qua gloriosa & felix mirantibus celestis curie ordinibus ad etherium pervenit thalamum / quo pia sui premiorum immensor nequaq; existat. ana. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est: quesivi et non inveni illum. vocavi et non respondit michi. invenerunt me cu-

stodes ciuitatis percusserunt me et vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum custodes murorum filie hierusalem nunciate dilecto quia amore langueo. ān. Descendi in ortum meum vt viderem poma conuallium et inspicerem si floruissent vinee et germinassent mala punica. reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ℣ Sctā dei genitrix virgo semp maria. Oco.

CConcede quesumus misericors deus fragilitati nostre presidium: vt qui sācte dei genitricis ⁊ virginis marie commemorationem agimus/ intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem dominum. Supradictus ordo añarū. vsq; ad orationū ad processū. tam in cūdo q̄ in introitu chori seruetur vsq; ad aduentū domini quandocunq; fit seruitium ad vesp̄as in sabbato siue de dominica agitur siue non nisi quando duplex festum in dominica vel in sabbato contigerit: vel quando missa dominicalis omnino differatur propter prolixitatē temporis ad vna dñica vsq; ad aliam dominicā: tunc nulla fit processū. in sabbatis ante crucem. Et nisi per octa. assumptionis et natiuitatis beate marie. tūc enim dicetur in introitu chori de omnibus sanctis sicut ibidem subnotatū est. Tamen quando festum exaltationis sancte crucis in dominica contigerit: erit processio ad primas vesperas. vt patet ibidem. Hē sequentes añe. seruium hystō. Deus omnium. q̄diu durat super psal. Magnificat. in sabbatis: vel ad memoriam de dominica/ cum de aliquo festo. ar. lectio. fit seruitū: nisi in hoc sabb. tantū/ tunc enim dicatur ān. Loquere domine. vīs. ān. Cognouerunt omnes a dan vsq; bersabee: q̄ fidelis samuel propheta esset domini. ān. Percussit dauid in philistheum in funda et lapide in nomine domini. ān. Nonne iste est dauid de quo canebāt in choro: dicentes saul percussit mille: et dauid decem milia in milibus suis. ān. Letatus est saul dixit: michi mille dederunt: et filio ysai dederunt decem milia. ān. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ān. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant super vos/ quia in te abiectus est clipeus

fortium clipeus saul quasi non esset unctus oleo. quomodo ceciderunt fortes in bello ⁊ ionathas in excelsis tuis interfectus est. saul et ionathas amabiles ⁊ decori valde in vita sua: in morte quoq; nō sunt separati. ān. Doleo super te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierum: sicut mater vnicum amat filium ita te diligebā. sagitta ionathe nunq̄ abiit retrorsum nec declinauit clipeus eius de bello: ⁊ hasta eius non est auersa. ān. Dixitq; dauid ad dominum cum vidisset angelum cedentem populum. ego sum qui peccaui ego iniquē egi. isti qui oues sunt quid fecerunt? ān. Rex autem dauid cooperto capite incedens lugebat filium dicens: absalon fili mi absalon. quis michi det vt ego moriar p̄o te fili mi absalon? Quando vero tempus prolixum fuerit: tunc omnes añe. precedētes suo ordine dicuntur: quando vero breue fuerit. id est octo dominice vel infra: tunc semper dicūtur vltimo he due añe Montes gelboe. et ān. Rex autem dauid. Et alie āe. pretereūt eo anno pretermittantur.

CAd matutin. Inuit. Laudemus iesum christum quia ipse est redemptor omnium sanctorum. ps. Venite. Hoc tantum. dicitur oīb⁹ dñicis vsq; ad. j. dñicam post. v. kals septembris quando de dñica agitur. hymnus.

NOcte surgens vigilemus omnes semper in psalmis meditemur: atq; viribus totis domino canam⁹ dulciter hymnos.

Vt pio regi pariter canentes cum suis sanctis mereamur aulam ingredi celsimul ⁊ beatam ducere vitam.

Presstet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spiritus/ cuius reboat in omni gloria mundo. Amen.

CIn primo nocturno. añā. P̄o fidei meritis. ps. Beatus vir. et cetere añe. cum suis psalmis vt in psalterio notantur. vsus. Memor fui nocte nominis tui domine. ℟m. Et custodiui legem tuam. Hac die incipiatur liber regum/ et legatur vsq; ad primam dominicam post quintū kalendas augusti: quando de tempore alt agitur. Lectio prima.

FUit vir vnus de ramathaim sophim de monte effraim/ ⁊ nomē eius helcana filius hieroboam/ filij eliu/ filij thau/

filij suph. efrateus. Et habuit duas
uxores: nomen uni anna/et nomen secũ-
de fenenna. Fuerũtq; fenenne filij: anne
aũt non erãt liberi. Tu autem dñe. ℟.

QUos omnium fraudito; es/ ipse misit an
gelum suum & tulit me de ouibus patris
mei. Et uexit me uexatione miserico;die sue. ℣. Do
minus qui eripuit me de ore leonis/ & de manu de
stre liberauit me. Et. Lectio secunda.

AScendebat uir ille de ciuitate
sua statutis diebus ut adoraret in
silo: et sacrificaret domino exercituum.
Erant autem ibi duo filij heli/ ophni et
fines sacerdotes domini. Venit ergo
dies/ et immolauit helcana: deditq; fe-
nenne uxori sue & cunctis filijs eius & fi-
liabus partes. Anne autem dedit par-
tem unam tristis: quia annam diligebat. Dominus autem conclusserat uul
uam eius. Tu autem domine. ℟m.

DOminus q̃ eripuit me de ore leonis & de manu
bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manib⁹ ini-
micorũ meorũ. ℣. Misit deus misericordiam suã
& ueritatem suam: animam meam eripuit de medio
catulorum leonum. Ipse. Lectio tertia.

AFfligebat quoq; eam emula ei⁹
& uehementer angebat: in tantũ
ut exprobraret illi/ q⁹ dñs cõclusisset ual
uam eius. Sicq; faciebat per singulos
annos/ cũ redeunte tempore ascenderent
templum dñi: & sic prouocabat eã. Pro-
ro illa flebat: & non capiebat cibum. Di-
rit ergo ei helcana uir suus. Anna cur
fles et quare non comedis & quamobrẽ
affligitur cor tuum? Nunquid non ego
sum melior tibi q̃ decem filij? ℟m.

EGo te tuli de domo patris tui dicit dominus: &
posui te pascere gregem populi mei/ et fui tecum
in omnibus ubicunq; ambulasti. Firmans regnũ
tuum In eternum. ℣. Feriq; tibi nomen grande
iuxta nomen magnorum qui sunt in terris: et re-
quiem dedi tibi ab omnib⁹ inimicis tuis. Firmãs.
Gloria. In eternũ. ℣. In.ij.nocturnis. Matutinis.
ps. Conserua me do mine. & cetere ad finem. cũ
suis psal. ut in psal. notantur. ℣. Media
nocte surgebam ad confitendum tibi. ℟. Super
iudicia iustificationis tue. Si habeatur pro-
prietas alicuius sancti unde ad uespe-
tas facta fuerit memo. fiant inde tres
medie lectiones cum ℣. & ℟. de primo
nocturno. Si uero proprie lectiones nõ ha-
bentur/ fiant medie lectiones de corpore
christi/ ubi fuerint octa. sine regimine
chori. cum ℣. et ℟. secundum ordinem
nocturnorum. nisi ℣. et ℟. de.ij. noctur.
hystorie dominicalis in aliqua domini-
ca uel in feria dum hyst. duratura fue-
rit non possint cantari: ut infernus sub-
notatum est: scilicet in magna rubrica.
Si uero non potuerint cantari ℣ia. de
ij. noctur. infra prefictum tempus: tunc
in prima dominica tota cantetur hysto.
dominicalis et memo. tantum de festo
si habeatur/ et postea de octa. absq; me-
diis lectiõ. de eisdem sanctis. Ubi fiunt
octa. corporis christi cum regimine cho-
ri fit totum seruitium de octa. hac di-
rit nisi festum nouem lectionũ euenerit ut
supra dictum est. Lectio quarta.

SUrrexit autem anna postq̃ come
derat et biberat in silo. Et heli
sacerdote sedente super sellam ante po-
stes templi domini/ cũ esset anna amaro animo/ orauit dominum flens largi
ter: et uotum uouit dicens. Domine exercituum/ si respiciens uideris afflictio
nem famule tue/ et recordatus mei fue-
ris/ nec obliuus ancille tue/ dederisq; ser-
ue tue semen uirile: dabo eum domi-
no omnibus diebus uite eius/ & nouacu
la non ascendet super caput eius. Tu au-
tem domine. ℟. Exaudisti domine oratio-
nem serui tui ut edificarem templum nomini tuo.
Benedic et sanctifica domum istam in sempiternũ
deus israel. ℣. Domine qui custodis pactum & mi
sericordiam seruis tuis: qui ambulant coram te in
toto corde suo. Benedic. Lectio quinta.

FActum est autem cum illa multi
plicaret preces coram domino:
ut heli obseruaret os eius. Porro anna
loquebatur in corde suo: tantumq; la-
bia illius mouebantur. et uox penitus
non audiebatur. Estimauit ergo eam
heli temulentam: dixitq; ei. Usquequo
ebria eris? Digere paulisper uinũ quo
mades. Respondens autem anna: ne-
quaq̃ inquit domine mi. Mam mulier
infelix nimis ego sum. uinumq; & omne
quod inebriare potest non bibi: sed effu-
di animã meã in conspectu domini. ℣.

Audi dñe hymnū et orationē quam seruus tuus orat coram te hodie vt sint oculi tui aperti ⁊ aures tue intente Super domū istam die ac nocte, ℣. Respice domine de sanctuario tuo: et de excelso celorū habitaculo. ℟. Ipse dī. Lectio.vj.

Ne reputes ancillam tuam quasi vnā de filiabus belial: q̄ ex multitudine doloris et meroris mei locuta sū vsq; in plens. Tūc hely ait ei. Vade in pace: et deus israel det tibi petitionem quā rogasti eum. Et illa dixit. Utinam inueniat ancilla tua gratiā in oculis tuis. Et abijt mulier in viam suā ⁊ comedit: vultusq; illius non sunt amplius in diuersa mutati. Et surrexerunt mane et adorauerunt coram domino: reuersiq; sunt et venerūt in domū suā ramatha. Tu. ℟. Dñe si conuersus fuerit populus tuus et orauerit ad sanctuarium tuū. Tu exaudies in celo dñe Et libera nos de manibus inimicorum eorum. ℣. Si peccauerit in te populus tuus et cōuersus egerit penitentiā: veniensq; oauerit in loco isto. Tu. Gloria. Et libera. ℭ In.ij.nocturn. ān. Sponsus vt e thalamo. ps. Celi enarrāt.℣. Et terre ānē. cū suis psal. vt in psal. notant. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Euāge. secundum Lucam. Homo quidam erat diues. Que recho euangelium et cetera euāgelia dominicalia per estatem p̄orimo post ezechielem ante dedicationē. ℟. Peccaui super numerū arene maris et multiplicata sunt peccata mea: et non sum dignus videre altitudinem celi p̄ magnitudine iniquitatis mee: quoniā irritaui iram tuā. Et malum coram te feci. ℣. Quoniam iniquitatē meā ego agnosco: et delictū meum coram me est semper: tibi soli peccaui. Et malū. ℟. Recordare domine testamenti tui et dic angelo percutienti; cesset iam manus tua. Ut non desolet terra et ne perdas omnem alam viuā. ℣. Quiescat domine iam ira tua a populo tuo: et a ciuitate sancta tua. Ut non. ℟. Benedicat nos. ℭ Et hoc ſper in omnibus dominicis vsq; ad aduēt̄um dñi obseruetur vt nonū ℟. de trinitate dicatur q̄ de dominica agitur ⁊ hyſto. dñicalis cantatur/ tamē non semper idem ℟. sed vnum post alterū ordinātim sicut sanct posita in hyſt. de trinitate. Et post vltimū ℟. de trinitate/ reincipiatur ad initium hyſto. Quando vltimo fit seruitium de dñica ante aduentum domine ſper ℣. ℟. Summe trinitati. ℭ Feriat. ℟. Preparate corda vestra domino ⁊ seruite illi soli Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorū ℣. Auferte deos alienos de medio vestri. Et li. ℟. Pausauit dauid in philisteum. In funda et lapide in nomine dñi agminum dei israel. ℣. Abstulit ergo opprobriū a filijs israel. In. Gloria. In. ℟. Montes gribor net tos net pluuia veniāt super vos. Ubi cecidērūt fortes israel. ℣. Omnes mōtes qui in circuitu eius sunt visitet dñs: a gribor aūt transeat. Ubi. Gloria. Ubi. Ante lau. ℣. Excelsus super oēs gentes dominus. ℟. Et super celos gloria eius. ℭ In lau. ān. Regnauit dominus, ps. Dominus regnauit. Et alie ānē que sequūtur: hac die et ceteris dñicis ad initium vnuscuiusq; hyſt. dñicalis que tenerit vsq; ad aduē. dñi cantent. Alys vero dñicis q̄n hyſt. non inchoatur et tūc fit seruitiū de dñica/ tunc hec sola ān. Regnauit, super oēs psal. ℣. vt in psalte. plenius continetur. Quando vero vltimo fit seruitium de dñica ante aduentum domini tunc oēs ānē sup lau. dicuntur. Cap̄ Sū dictio et claritas. quere in psal. hymn⁹.

Ecce iam noctis tenuatur umbra: lucis aurora rutilans choruscat nitibus totis rogitemus omnes cunctipotentem

Ut deus noster miseratus omnem pellat languorem/ tribuat salutem: donet et nobis pietate patris regna polorum. Presset hoc nobis. ℣. Dominus regnauit, ℟. Decorē induit alia. ān. Pater abraham, ps. Dñō. q̄re hanc ān. ⁊ oēs alias sup psal. Benedictus. ⁊ Magnificat. ad.ij. vesperū orationibus dñicalibus et exposito euangelio in fine temporalis post hyſto. Kyrie dominum. Oratio Deus in te sperantium. Memoria si habeatur de eodem sancto vnde ad vesp. facta fuit memo. ℣: deinde de corpore christi hac die dominica tūc vbi fuerit octa. sine regimine cho. Et postea de trinitate cum. ān. Libera nos ℣. Sit nomē domini benedictū. ℟. Ex hoc nūc. Oratio Omnipotens sempiterne deus qui dedisti. Nulla fiat inco. de cruce ad has matu. nrās de sancta maria neq; de oibus sāctis in oibus dñicis per totum annum. Omnibus dñicis diebus vsq;

ad aduentum domini: quando de dñica agitur vel quãdo de dñica fit memoria fiat mẽo. de trinitate ad .j. vel. et ad mat. de quorum fit seruitium. ℣. Ad. j. et ad alias ho. omnia fiant sicut in hysto. Domine ne in ira. vñ dictũ est. Ad. ij. vespe. ãn. Sede a dextris. Dirit dominus. Et rete et aste cũ suis psal. vt in psalterio notant Capm. Dñs autem dirigat. Hyᵐ. Lucis creator optime. ℟. Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℣. Sicut incensum in conspectu tuo. Que re ber. ora in psal. ãn. Fili recordare. ps. Magnificat. Quere hanc ãn. post hysto. tuos dominum. Oratio. Deus in te sperãtium. Ad has vẽs. nulla fiat mẽo. nisi de octa. corporis christi: nisi infra aliquas oct. contige. et nisi fer. ij. lec. in crastino cuenerit: tunc enim fiet memo. de ipso festo et de huiusmodi octa. Si vero festum nouem lectionũ in ipsa. ij. feria cuenerit vel a dominica reseruatum propter inchoationem hyst. die lune celebretur tũc vt in dñica fiant de festo: et memo. de dñica ni si forte ipsa dñica suis primis vesperis carueŕ. tunc enim vt cõtigit dominica suas secũdas vesperas habeat. Similiter fiat de omnibus dñicis vsq; ad aduentũ domini. de plenius subnotatum est.

℣ Feria. ij. et omnibus feriis vsq; ad aduentum domini: de inuitato. ãtis et hymnis et ℟. seruetur ordo qui in feriis post hyst. Dñe ne in ira. Hyᵐ. vero ad ma. et ad laud. et ad ve. sicut in dñica pria precedẽte dicãt. Nam in dñicis ℣ in feriis vsq; ad aduentum domini quando de tempore agit. ℣ Ad mat. vero in feriis vsq; ad aduẽ. domini dicantur ℟ia. de hystoria dñica in secundum ordinem nocturno. Ita tamen q; ℟. feriãl. non omittãtur si cõmode potuerint dici ibi vel alibi sicut in. iij. fẽ. ebdo. prime aduentus dñi supra notatum est. Si vna fe. vel due fẽ. vacauerint tũc ibidem cantentur pariter vel diuisim ℟ia feriãl. Quando vero ℟ia. de iij. nocturno. dicuntur tunc fiat tertium ℟. vnum de ferialibus. Nunq; dicãtur tria ℟ia. ferialia simul nec dicãtur tria responsoria ferialia prius q; tota cantet hystoria. Cum vero nulla fẽ. vacauerit tunc omnino pretermittãtur. Et si fuerint tria ℟ia. feria. in vna feria huius temporis cantanda: vnum pretermittatur nisi due ferie vacauerint. Lectio. j.

GOgnouit autem helcana anna vxorem suam: et recordatus est eius dominꝰ. Et factum est post circulum dierum / concepit anna et peperit filium / vocauitq; nomẽ eius samuel: eo q; a domino postulasset eum. Ascẽdit autem vir eius helcana / et omnis domꝰ eius / vt immolaret domino hostiam solennem et votum suum: ⁊ anna nõ ascendit. Dixit enim viro suo. Non vadam donec ablactetur infans et ducam eum vt appareat ante conspectum domini: et mancat ibi iugiter. Et ait ei helcana vir suus. Fac quod bonũ tibi videtur: ⁊ mane donec ablactes eum. Precorq; vt impleat dominus verbum suum. Lectio. ij.

MAnsit ergo mulier et lactauit filium suum: donec amoueret eum a lacte. Et adduxit cũ secum postq; ablactauerat / in tribus vitulis et tribus modijs farine et amphora vini: et adduxit eũ ad domũ domini in silo. Puer autem adhuc erat infãtulus. Et immolauerũt vitulum: et obtulerunt puerum heli. Et ait anna. Obsecro mi domine: viuit anima tua. Ego sum illa mulier que steti coram te hic: orans dominũ pro puero isto. Orauit et dedit michi dominus petitionẽ meam: quam postulaui eum. Idcirco et ego cõmodaui eũ dño / cũctis diebus: quibus fuerit accõmodatus dño. Lc. iij.

PUer aũt erat minister in cõspectu dñi ãte facie heli sacerdotis. Porro filij heli filij belial nescientes dñm: nec q; officiũ sacerdotũ ad populũ. Sed quicũq; immolasset victimã / veniebat puer sacerdotis dũ coqueret carnes / et habebat fuscinulã tridentẽ in manu sua: ⁊ mittebat eã in lebetẽ / vel in caldariã / aut in ollã siue catabũ. Et oẽ q; leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sicq; faciebãt vniuerso israeli venientiũ in silo. Lec. j.

PUer autem samuel ministrabat domino coram helia. Et erat sermo domini pretiosus in diebus illis: non erat visio manifesta. Factum est autem in illo tempore / cum helias dormiret in loco suo. Et lucerna dei priusquam extingueretur / in templo domini vbi erat arca dei / et samuel dormiret. Et vocauit dominus samuel. Qui respondit. Ecce ego. Et cucurrit ad helyam et dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Et ille dixit. Non vocaui te: reuertere et dormi. Et abiit et dormiuit. Et addidit dominus vocare adhuc samuel. Et surrexit samuel et abiit ad helyam et dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Et respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere et dormi. Porro samuel nondum sciebat dominum: nec reuelatus fuerat ei sermo domini. Et addidit dominus vocare samuel tertio. Et surrexit et abiit ad helyam et dixit. Ecce ego: vocasti enim me. Intellexit helias quia dominus vocaret puerum. Et dixit ad samuel. Vade et dormi: et si dormierit dicet tibi. Loquere domine quia audit seruus tuus. Abiit ergo samuel et dormiuit in loco suo. Et venit dominus et stetit et vocauit sicut ante samuel samuel. Et respondit samuel. Loquere quia audit seruus tuus. Et dixit dominus ad samuel. Ecce ego faciam verbum in israel: in quo quicunq; audierit / tinnient ambe aures eius. In die illa suscitabo contra helyam omnia que locutus sum super domum eius: incipiam et complebo. Predixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius vsq; in sempiternum / propter iniquitatem qua nouit: quia indignati sunt filij eius deum / et non corripuit eos. Ideo iurauit domui helyi si expiari potest iniquitas domus helyi victimis aut hostijs vsq; in sempiternum. Lectio. iij.

DIcebat puero sacerdotis immolans. Incẽdatur primũ iuxta morem hodie adeps: et tolle tibi q̃tumcũq; deliderat anima

tua. Qui respõdens aiebat ei. Nequaq̃ Nunc enim dabis: alioquin tollam vi. Erat enim peccatum puerorum grande nimis coram dño: quia detrahebant homines a sacrificio domini. Lectio. ij.

SAmuel autem ministrabat ante faciem dñi puer: accinctus ephot lineo. Et tunicã paruam faciebat ei mater sua: quã afferebat statutis diebꝰ ascẽdens cum viro suo/vt immolaret hostiã solennem: et votum suum. Et benedixit heli helchane et vxori eius: dixitq̃. Reddat tibi dominus semen de muliere hac: pro fenore quod cõmodasti domino. Et abierũt in locum suum. Visitauit ergo dominus annam: et concepit et peperit tres filios et duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud dñm. Lec. iij.

HEly autem erat senex valde/⁊ audiuit omnia que faciebãt filij sui vniuerso israeli: et quomodo dormiebãt cum mulieribus que obseruabãt ad ostium tabernaculi. et dixit eis. Quare facitis res huiusce modi/quas ego audio res pessimas ab omni populo? Nolite filij mei. Non est enim bona fama quã ego audio: vt transgredi faciatis populum domini. Si peccauerit vir in virum: placari ei potest deus. Si autem in deũ peccauerit vir: quis orabit pro eo? Et nõ audierunt vocem patris sui: quia voluit deus occidere eos. Tu autem domine.

CAd hac die vsq; ad aduentum domini tam in feriis q̃ fest. ij. lec. sine regi. chori et in octa. et infra quando cho. non regit dicantur he sequẽ. memo. scilicet de cruce/de sancta maria/⁊ de omnibus sctis. Cum vero in festo triũ lec. aliquod festũ sanctorum sine regi. chori contigerit in primis fiat memo. de sctõ et postea mẽo. predicte. Per octa. vero reliquiarũ siue fiat de festis siue de feria. semper fiat in primis memo. de reliquijs ante mẽo. de cruce. Ad matut. mẽo. de cruce cum hac ãn. Nos autem gloriari. ꝛc. vt i psal. post lau. in. ij. fe. CAd. j. et ad alias ho. oia fiant sicut in. ij. fe. post hysto. Domine ne in ira. sũ predictum est. Ad. ij. de. añe et pi. feriat. Capitulum. Dominus autem dirigat hꝰ. Lucis creator optime. ℏ. Dirigatur do mine ad te oratio mea. Super psal. Magni. dicitur ãn. illius fe. vtẽ. post hysto. Domine ne in ira. Oco dominicalis. Hic ordo seruetur in omnibus ferijs vsq; ad aduen. dñi quando de feria agitur. Mẽo. de cruce/de sãcta maria/et de oibus sctis. vtẽ.

IN sabba. autẽ per totũ hoc tẽpus plenum seruitium de sancta maria solet fieri: nisi tale festũ intercurrat vnde nouẽ. lec. debeant fieri: vel octa. cũ regi. cho. vel fes. sine regi. cho. vnde propria vita vel proprie lau. habeãt: vel fes. vndecim milũ virginũ/vel icin. tuj. temporum. vel vigil sctõrum impedierint. Cũ autem in ipso sab. propter predicta impedimenta seruitiũ de sancta maria fieri non poterit: tunc in aliqua feria ipsius ebdo. fiet: vbi conueniẽtius fieri poterit: vbi potest habere suas. j. be. si fieri potẽ. Ita tamen q; quãdo fit plenum seruitiũ de sancta maria in die lune vel in crastin. alicuius sancti. ix. lec. vel triũ lec. cum regi. chori. tunc erunt vespe. de sancta maria: et solen. memo. de festo. vel de dñica: nisi forte ipsa dñica vel festum: suis primis vespe. caruerit: tunc fiant ves. de festo vel de dominica. ⁊ solen. memo. de sãcta maria cũ hac ãn. Sub tuã protectionem Tui in octa. epyphã. ascensio. domini: et in consimilibus: dicant. ij. vespe. de octa. vt supra notatum est in octa. epy. post ij. vespe. Et cum fuerit festum alicuius sãcti vel oc. sine regi. cho. et plenũ ser. de sãcta maria fuerit dicendum: tunc de festo vel de octa. sine regimine cho. fiat tantũ memo. Quod si per totã ebdam siue in sabba. siue aliqua feria totius ebdo. ix. lectio. fiant nulla tunc ad ve. nec ad ma. fiet memo. nisi in ipso die aliqũ festũ sanctorũ triũ lec. ibidẽ eueneẽ. vt in festo sancte marie magdalene fiat me. de sancto vrzandiagelisto. In festo sancti iacobi fiat memoria de martyribꝰ christofori et eucufati/et in consimilibus. et in fes. ix. lec. que contingunt infra octa. sanctorum: tũc enim fiet memo. de octa. nisi in duplici festo. tunc enim nulla fiet memoria de octa. nisi octa. fiãt cum regimine chori: vt inferius subnotatum est. Sed post vespe. de die ad vesperas de sancta

maria: et post matu. de die ad matu. de sancta maria: fiant memo. de scō spiritu / de festo loci de reliquiis: de omnib⁹ sāctis: ⁊ de pace: de supra dictū est in prima dominica aduentus dñi. Quod si a fest. sancte trinitatis usq; ad aduentum dñi aliquod duplex festum in dñica euenerit totum seruitū fiat de fest. ⁊ nichil de dominica: nisi forte missa dñicalis in ipsa dñica vel in eadem ebdo. de necessitate cantanda fuerit: tunc enim ad vtrasq; vespe. ⁊ ad matuti. fiant memo. sub silētio de dominica ⁊ de sancta trinitate: vt deinceps ad primas vesperas: ⁊ ad matu. similiter priuatim. Processio tamen ad crucem siue fiant memorie supradicte siue non omnino differatur in festis duplicibus. Tamen si festum exaltationis sancte crucis in dñica contingat. tunc ad primas vesp. dñi dicitur primum **Benedicamus.** fiat memo. sub silētio de dñica ⁊ de sancta trinitate: ⁊ solennis memo. de martyrib⁹: ⁊ postea fiat proces. ante crucem vt in festo exaltationis sancte crucis / cū missa de minicali in capitulo ad quam fiet memo. de trinitate ⁊ de omnibus sanctis tātum. Ad sedas vesperas fiat memo. sub silētio de dñica ⁊ de sancto nichomede martyre. ⁊ solen. memo. de octa. Si vero in. ij. fer. hoc festum exaltationis contigerit fiat memo. de dñica sub silentio dñi de primum **Benedicamus.** ⁊ solen. memo. de martyribus: et postea fiat proces. ante crucem. In duplicib⁹ āt festis sanctorū ij habēt mēoria tus anneras sicut in festo sēt⁹ iacobi barcholomei sancti augustini doctoris / et sancti matthei apostoli et consimilibus fiant ille memo. solemniter: in audientia ne omittantur secreta ⁊ postcom. de sanctis que in missis ituulant. Tamē quādo huiusmodi duplicia festa in dñicis celebrantur: tunc memorie sanctorū adeūt cū memo. de dñica ⁊ de trinitate fiāt sub silentio: ⁊ nulla fiet proces. ante crucem: ⁊ si missa dñicalis dicit in capite in illis festis duplicibus predictis: tunc non dicitur memo. de sāctis ad missam in capite sed ad magnā missam dicuntur memo. de sanctis illis anneris. Et si missa dñicalis non dicitur in capite: tamē dicant semper memo. de sanctis festis illis anneris ad missam de festo / siue dñica fuerit siue non. In festo sancti augusti. doctoris fiat solen. memo. de sancto iohāne baptista ⁊ de sancta sabina. ad. ij. de speras de sancto augustino. Si vero sāti augustini fest. in sabbato contigerit ad. ij. vesperas eiusdē priuatim fiet memo. de dñica et de trinitate: ⁊ solen. memoria de sancto iohanne baptista et de sancta sabina. Eodēmodo fiet sciliceet cā de memo. dñicali: ēt de sancto iohanne baptista et de sancta sabina quando in dñica idem fest. contigerit. Ad vesperas in sabbatis quādo fit memo. de sancta trinitate semper dicitur ān. **Spes nostra ℣. Benedicamus patrē et filiū.** Oco. **Omnipotens sempiterne deus qui dedisti.** Et ad matutinas dicit ān **Libera nos, ℣. Sit nomen domini benedictum,** Oratio. dūs. Et quotiēscunq; in sabbato ad vesperas vel in dñica ad matu. per predictū tempus dicit memo. de dñica: dicit etiā memo. de trinitate cū ānis. ℣. ⁊ oco. supradictis. Ad. ij. vesp. festor: purificā. ⁊ natiuitatis beate marie / ⁊ dñice in albis / ⁊ sancte trinitatis: ⁊ corporis christi ⁊ dedicatiōis ecclesie: nulla omnino fiat memo. de fe. sine regimine chori in crastino cōtingēt. nisi fest. ir. lectio. coniunctū fuerit tūc de vtrasq; sub silentio fiet memo. sicut in festo apostolorum petri ⁊ pauli nulla fiet memo. de octa. sancti iohānis baptiste: nisi fiāt octa. cū regi. chori. neq; solet de sancta trinitate fieri memo. in festo corporis christi / nisi vbi fiant octa. cū regi. chori de sancta trinitate / tunc enim fiat solen. memo. de octa. licet festū loci fuerit ipso die: nec in natiuitate sancti iohānis baptiste fiet memo. de octa. corporis christi. nisi octa. fiant cū regimi. chori. Memoria de duplicib⁹ festis et de octa. cū regi. chō. ⁊ de cōme. beate marie et de festo loci / etiam in festis dup. erunt soliē. Si vero festū simplex. ir. lectio. alicuius sancti et minime duplex in dñica infra predictū tempus cuene. ⁊ hysto. inchoanda fuerit. in ipsa dñica / festū differatur in crastinū nisi sit festū sancti petri ad vin

cula/aut decolla. ſcti iohañ. baptiſte: p quibus ſolet in choro ſax. differri hyſtoria inchoanda ſi contigerit/et niſi ſit tale feſtum. ir. lec. qđ in craſtino ſequatur aliđ feſtũ. ir. lec. ⁊ niſi ſint octa. cũ regimine chori que ſolent in dñica infra octa. plenarie ſuum ſer. habere. Si vero feſ. ir. l. et inchoatio hyſt. in aliqua dñica infra octa. cum regi. chori concurrat/fiat ſer. de feſto/et mẽo. de oct. et hyſt. ⁊ de ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquã cauſaz predictarũ aliqua dñica in ſua dñi. cum ſuis ℣ris. inchoari non poterit/tũc per ebdo. ſi feria vacauerint incipiat. Si vero nulla feria vacauerit ⁊ hyſ. duratura fuerit pluſq; per ſeptimanã: tunc differatur vſq; ad priorimã dominicam vel ebdo. ſequentem: veruntamen ſi hyſto. duratura non fuerit niſi per vnam ebd. tantum: tunc eſt neceſſe in tribus mediis feriis per ebdo. vt tota cantetur hyſtoria et exponito euãgel. ⁊ ℣ria feria. eo anno non dicantur. preter vnum ℣m. feriale quod dicetur in vltima feria loco. ir. ℣.

Ita tamẽ q; ſi aliquod feſtum trium lec. ibidem cõtigerit: in illo ãno omnino pretermittatur. ¶ Quando autem ſimpler feſtum. ir. lectio. alicuius ſancti in dominica celebratur: et ſi eodẽ die aliquod feſtum trium lec. vel octa. ſine regi. chori eueneꝫ. tunc in primis fiet memo. de feſ. ſiue de octa. ad primas veſpe. et ad mat. deinde de dñica et de ſancta trini. et proceſ. fiat ſẽper ante crucẽ niſi miſſa dñicalis in ipſa ebdo. omnino debeat differri: et niſi in dupli. feſtis tunc enim nulla fiat proceſſio in ſab. niſi in feſto exaltationis ſancte crucis. Si aliquod feſtum duplex per ibidem tempus in ſabbato contigerit fiet memo. de dñica et de ſancta trinitate ſub ſilentio: ſiue noua hyſtoria inchoanda fuerit ſiue nõ/ ſed nulla fiat proceſſio ante crucem. Si vero feſtũ ſancti iacobi aut feſtum ſãcti bartholomei apoſtoli et ſimilia in. ij. feria cõtigerint fiãt ille memo. illis feſtis annexe ſoleãt. vt predictum eſt: et memo. de dñica ſub ſilentio. Quod ſi feſtum ſimpler. ir. lec. in ſabbato celebretur tunc ad primas veſ. de dominica in ſabbato fiet in primis mẽo. de feſto. ir. lec. et poſtea de feſto alicuius ſancti trium lectionũ ſi habeatur in craſtino vel de octa. ſine regimi. chori: ſi habeatur: deinde de ſancta trinita. Si vero feſtum ſimpl. ir. lectio. in die lune celebret: ⁊ in eodem die aliud fe. iij. lec. vel octa. vt predictum eſt euenerit: tunc ad veſpe. in dñica in primis fiet memo. de feſto trium lec. deinde de octa. ſine regimine chori ſi habeatur: et poſtea de dominica tantum. Hoc enim in omnibus dñicis huius tẽporis obſeruetur: niſi in feſtis duplicibus ſeſe inuicem concomitãtibus: ſcilicet q; quando memo. de dñica ad veſpe. et ad matu. fit tunc dicitur memo. de ſancta trinitate ad primas veſpe. et ad matu. et proceſ. fiat ad primas veſp. ante crucẽ: niſi in feſtis duplicibus in ſabba. vel in dñicis contingentibus tũc nulla fiat proceſ. ante crucẽ et miſſa de. in ipſa dñica cantãda dicitur in aliqua ſe. per ebdo. ſi vacauerit. vel in dñica miſ. dicitur in capitulo: ſi nulla feſ. vacauerit. Quod ſi cõtingat nullam per ebdomadam de miſſa dñicali mẽtionẽ fieri et tempus prolixũ fuerit. videlicet die dñica non in capſo propter duplicia feſta nec in feſ. propter feſta. ir. fe. vel. iij. l. vel oct. ſãctorũ ſi regi. chori: ⁊ tẽpus prolixũ fuerit. tunc in dominica precedẽ. predicte mẽo. ſcilicet de dñica et de trinitate/et proceſſio ante crucem ad primas veſp. differant. Tamen ſi tempus breue fuerit tunc in dñica dicitur miſſa dñicalis in capſo: vel per ebdo. in aliqua feria cum fuerit octa. cũ regimine chori. et fiat memoria ad vẽ. ⁊ ad matu. de ipſa dñica et de ſancta trinitate. et proceſſio ante crucem. Tamen ſi aliquod feſtum ſimpler. ir. lec. vel oct. cũ regimine chori in dominica contigerint et per ebdo. ſequen. nulla feria ad hoc vacauerit: et tempus breue fuerit. tũc in dominica dr miſſa dñicalis in capſo ⁊ fiat memo. ad veſp. et ad matu. de ipſa dñica ⁊ de ſancta trinitate. ⁊ proceſ. ante crucẽ ſimiliter fiat in exaltatione ſancte crucis quãdocunq; in dñica contigerit licet dupler feſtum fuerit. Si aliquod feſtum dupler per hoc idem tempus in ſabbato contigerit: nulla fiet tunc proceſſ. ad ſe-

maria: et post matu. de die ad matu. de sancta maria: fiant memo. de scō spiritu de festo loci de reliquiis: de omnib⁹ sācīs: ⁊ de pace: vt supra dictū est usq; prima dominica aduentus dñi. Quod si a fest. sancte trinitatis vsq; ad aduentum dñi aliquod dupler festum in dñica cueniet. eorum seruitiū fiat de fest. ⁊ nichil de dominica: nisi forte missa dñicalis in ipsa dñica vel in eadem ebdo. de necessitate cantanda fuerit: tunc enim ad vtrasq; vespe. ⁊ ad matuti. fiant memo. sub silētio de dominica ⁊ de sancta trinitate: vt scilicet ad primas vesperas: ⁊ ad matu. similiter priuatim. Processio tamen ad crucem siue fiant memorie supradicte siue non omnino differatur in festis duplici. Tamen si festum exaltationis sancte crucis in dñica contingat. tunc ad primas vesperas dñi dicitur primum **Benedicamus.** fiat memo. sub silentio de dñica ⁊ de sancta trinitate: ⁊ solennis memo. de martyrib⁹: ⁊ postea fiat process. ante crucem vt in festo exaltationis sancte crucis / cū missa dominicali in capitulo ad quam fiet memo. de trinitate ⁊ de omnibus sanctis tātum. Ad secundas vesperas fiat memo. sub silētio de dñica ⁊ de sancto nichomede martyre. ⁊ solen. memo. de octa. Si vero in. u. fer. hoc festum exaltationis contigerit. fiat memo. de dñica sub silentio dicto primum **Benedicamus.** ⁊ solen. memo. de martyribus: et postea fiat process. ante crucem. In duplicib⁹ autē festis sanctorū q̄ habēt mēo. illis anneras sicut in fe. festōr. iacobi bartholomei / sancti augustini doctoris / et sancti matthei apostoli et consimilibus fiant ille memo. solenniter in audientia ne omittantur secreta ⁊ postcom. de sanctis que in missis iniciant. Tamē quādo huiusmodi duplicia festa in dñicis celebrantur: tunc memorie sanctorū adhuc cre cū memo. de dñica ⁊ de trinitate fiāt sub silentio: ⁊ nulla fiet process. ante crucem: ⁊ si missa dñicalis dicit in capto in illis festis dupl. predictis: tunc non dicū fiat memo. de sāctis ad missam in capto sed ad magnā missam dicuntur memo. de sanctis illis anneris. Et si missa dñicalis non dicitur in capto: tamē dicant semper memo. de sanctis festis illis anneris ad missam de festo / siue dñica fuerit siue non. In festo sancti augustini. doctoris fiat solen. memo. de sancto iohāne baptista ⁊ de sancta sabina. ad. u. de speras de sancto augustino. Si vero sācti augustini fest. in sabbato contigerit ad. u. vesperas eiusdē priuatim fiet memo. de dñica et de trinitate: ⁊ solen. memoria de sancto iohanne baptista et de sancta sabina. Eodēmodo fiet scilicet tāpe memo. dñicali: q̄ de sancto iohanne baptista et de sancta sabina quando in dñica idem fest. contigerit. Ad vesperas in sabbatis quādo fit memo. de sancta trinitate semper dicitur ān. **Spes nostra ỹ. Benedicamus patre et filiū.** Oro. **Omnipotens sempiterne deus qui dedisti.** Et ad matutinas dicit ān **Libera nos, ỹ. Sit nomen domini benedictum,** Oratio. vīs. Et quotienscunq; in sabbato ad vesperas vel in dñica ad matu. per predictū tempus dicit memo. de dñica: dicet etiā memo. de trinitate cū āis. v. ⁊ oro. supradictis. Ad. ii. vēs. festor. purificā. ⁊ natiuitatis beate marie / ⁊ dñice in albis / ⁊ sancte trinitatis: ⁊ corporis christi / ⁊ dedicatiōis ecclesie: nulla omnino fiat memo. de festo regimine chori in crastino cōtingēt. nisi fest. ix. lectio. communitū fuerit tūc de vesperis sub silentio fiet memo. sicut in festo apostolorum petri ⁊ pauli nulla fiet memo. de octa. sancti iohānis baptiste / nisi fiāt octa. cū regi. chori. neq; solet de sancta trinitate fieri memo. in festo corporis christi / nisi vbi fiant octa. cū regi. chori de sancta trinitate / tunc enim fiat solen. memo. de octa. licet festū loci fuerit ipso die: nec in natiuitate sancti iohānis baptiste fiet memo. de octa. corporis christi / nisi octa. fiant cū regimi. chori. Memoria de duplicib⁹ festis et de octa. cū regi. cho. ⁊ de cōme. beate marie et de festo loci / etiam in festis dup. erunt solē. Si vero festū simpler. ix. lectio. dicitur sancti et minime dupler in dñica infra predictū tempus cueniat. ⁊ hystoriā iohānis fuerit in ipsa dñica / festū differatur in crastinū nisi fuerit festū sancti petri ad vin

cnia/aut decolla. sci iohã. baptiste: p quibus solet in choro sax. differri hystoria inchoanda si contigerit/et nisi sit tale festum. ix. lec. qđ in crastino sequatur aliđ festũ. ix. lec. ⁊ nisi sint octa. cũ regimine chori que solent in dñica infra octa. plenarie suum ser. habere. Si vero fes. ix. l. et inchoatio hyst. in aliqua dñica infra octa. cum regi. chori concurrat/fiat ser. de festo/et mẽo. de oct. et hyst. ⁊ de ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquã causã predictarũ aliqua dñica in sua dñi. cum suis vijs. inchoari non poterit/tũc per ebdo. si feria vacauerint incipiãt. Si vero nulla feria vacauerit ⁊ hyl. duratura fuerit plusq; per septimanã: tunc differatur vsq; ad primã dominicam vel ebdo. sequentem: veruntamen si hysto. duratura non fuerit nisi per vnam ebd. tantum: tunc est necesse in tribus medijs feris per ebdo. vt tota cantetur hystoria et exponitur euãgel. ⁊ ita feria. eo anno non dicantur. preter vnum vim. feriale quod dicetur in vltima feria loco. ix. ℣. Ita tamẽ q; si aliquod festum trium lec. ibidem cõtigerit: in illo ãno omnino pretermittatur. ¶ Quando autem simpler festum. ix. lectio. alicuius sancti in dominica celebratur: et si eodẽ die aliquod festum trium lec. vel octa. sine regi. chori cuenerit. tunc in primis fiet memo. de fes. siue de octa. ad primas vespe. et ad mat. deinde de dñica et de sancta trini. et procel. fiat sẽper ante crucẽ nisi missa dñicalis in ipsa ebdo. omnino debeat differri: et nisi in dupli. festis tunc enim nulla fiat processio in sab. nisi in festo exaltationis sancte crucis. Si aliquod festum duplex per ibidem tempus in sabbato contigerit fiet memo. de dñica et de sancta trinitate sub silentio: siue noua hystoria inchoanda fuerit siue nõ/ sed nulla fiat processio ante crucem. Si vero festũ sancti iacobi aut festum sãcti bartholomei apostoli et similia m. ij. feria cõtigerint fiãt ille memo. illis festis amere solẽni. vt predictum est: et memo. de dñica sub silentio. Quod si festum simpler. ix. lec. in sabbato celebretur tunc ad primas vesp. de dominica in sabbato fiet in primis mẽo. de festo. ix. lec. et postea de festo alicuius sancti trium lectionũ si habeatur in crastino deide de octa. sine regimi. chori: si habeatur: deinde de sancta trinita. Si vero festum simpl. ix. lectio. in die iune celebrẽt: ⁊ in eodem die aliud fe. iij. lec. vel octa. vt predictum est euenerit: tunc ad vespe. in dñica in primis fiet memo. de festo trium lec. deinde de octa. sine regimine chori si habeatur: et postea de dominica tantum. Hoc enim in omnibus dñicis huius tẽporis obseruetur: nisi in festis duplicibus sese inuicem concomitãtibus: scilicet q; quando memo. de dñica ad vtraq; vespe. et ad matu. fit tunc dicitur memo. de sancta trinitate ad primas vespe. et ad matu. et procel. fiat ad primas vesp. ante crucẽ: nisi in festis dupl. in sabba. vel in dñicis contingen. tũc nulla fiat procel. ante crucẽ et missa do. in ipsa dñica cantãda dicitur in aliqua fe. per ebdo. si vacauer. vel in dñica mis. dicitur in capitulo: si nulla fer. vacauer. Quod si cõtingat nullam per ebdomadam de missa dñicali mẽtionẽ fieri et tempus prolixũ fuerit. videlicet die dñica non in capite ꝓpter duplicia festa nec in fer. ꝓpter festa. ix. le. vel. iij. l. vel oct. sãctorũ cũ regi. chori: ⁊ tẽpus prolixũ fuerit. tunc in dominica precedẽ. predicte mẽo. scilicet de dñica et de trinitate/et processio ante crucem ad primas vesp. differant. Tamen si tempus breue fuerit tunc in dñica dicitur missa dñicalis in capite: vel per ebdo. in aliqua feria cum fuerit octa. cũ regimine chori. et fiat memoria ad vs. ⁊ ad matu. de ipsa dñica et de sancta trinitate. et processio ante crucem. Tamen si aliquod festum simpler. ix. lec. vel oct. cũ regimine chori in dominica contigerint et per ebdo. sequen. nulla feria ad hoc vacauerit: et tempus breue fuerit. tũc in dominica ꝺ missa dñicalis in capite ⁊ fiat memo. ad vesp. et ad matu. de ipsa dñica ⁊ de sancta trinitate. ⁊ procel. ante crucẽ similiter fiat in exaltatione sancte crucis quãdocunq; in dñica contigerit licet dupler festum fuerit. Si aliquod festum dupler per hoc idem tempus in sabbato contigerit: nulla fiet tunc procel. ad se-

cundas vespe. ante cru. que crūt de fest. neq; memo. in audientia de dñica nec de trinitate sed sub silentio siue noua hyst. inchoanda fuerit siue non: nisi in exaltatione sancte crucis. tunc enim fiet solennis memo. de octa. natiui. beate marie: ⁊ dicunt memo. sub silentio: sez de sancto michomede marty. ⁊ de dñica ⁊ de trinitate: sed nulla processio ante crucē fiat. Et quotiēscunq; ad vespe. in sabbato vel in dominica ad matuti. per predictū tempus dicit memo. de dñica: vt etiam memo. de trinitate. ¶Et notandum est q; quando festum simpl. ir. lect. propter inchoationē hysto. a dñica differt in secundam feriam: et eidem festo aliquod fest. iij. lr. comunctum fuerit: festum. iij. lect. non debet differri. sed in ipsa dñica fiat solen. memo. de eo ad vesp. ⁊ ad matuti. vt supradictum est et medie lec. si proprie habeantur: sinautē tantum memo. tamen si illa hysto. duratura nō fuerit ita q; Ytia. de. j. nocturn. non possūt cantari in dominicis nec in feriis: tunc non fiet medie lec. de sācto in prima dñica in qua inchoatur hysto. sed in dñica tota cantetur hysto. dñicalis: ⁊ tantum memo. ad primas vespe. et ad matu. ⁊ ad missam in dñica de festo in lec. Quod in omnib⁹ dñicis huius tempōris in quibus incipiende sunt hysto. obseruetur. Tamen si per totum tempus quo hystoria durat, locus non daret Ytis de. ij. nocturn. dominicalis hysto. ita q; non possūt in dñicis vel in feriis cantari: tunc in dominica in qua inchoetur hystoria nulle fiāt medie lec. de huiusmodi festis: siue proprie lectiones habeantur siue non sed tantum memoria de festo. iij. lec. ad primas vespe. et ad matuti. ⁊ ad missam de dñica: que precedet memoriam de sancta trinitate: quod etiam obseruetur in omnib⁹ dñicis huius tempōris in quibus incipiende sunt hysto. ¶Preterea considerandum est q; Ytia. de secundo nocturno nullo modo cantētur per ebdo. nisi quando due ferie ad minus vacauerint. nā semper per vnāquāq; ebdo. in primis dicāt Ytia. de j. noc. deinde de secūdo: ⁊ postea de tertio nōct. qō per totum annū obseruetur: sez quando omnia Ytia. de hysto. dñicali per ebdo. cantant. In medijs vero dñicis quando de dñica agitur: quod cunq; festū. iij. lec. vel octa. siue regi. chori cōtiget. semper memo. et medie lec. de eo fiant siue proprie lectiones habeātur siue non: nisi Ytia. de. ij. noctur. cantāda fuerint vt supradiximus. Tamen si illa hysto. duratura fuerit per octo dñicas vel per quatuor dñicas: et si aliqua dñica vacauerit. tunc fiāt memo. ⁊ medie lec. quodcunq; festū. iij. lec. ibidem contiget. tamen in prima dñica in qua inchoetur hysto. noua fiat tantū memo. de festo. iij lec. nisi proprie lectio. habeātur. ¶Quādo vero simpler festū. ir. lect. propter inchoationē hystorie a dñica differt in secundā feriā: ⁊ in eadem secūda feria festum. iij. lec. euenerit: fiant inde memo. ⁊ medie lec. si proprie habeantur: sinautē tantum memo. ¶Cū autem festum simpler. ir. lec. infra hoc predictū tempus in sabbato celebretur: ⁊ in. vj. fer. proxima precedere vespere de illo propter aliquod festum. ir lect. fieri non poterint: tunc in sabbato vespere de eo fiāt siue noua hysto. inchoanda fuerit siue non et memoria de dominica ⁊ de sancta trinitate: et processio de predictum est. Alie tamē vespere crūt de dñica: ⁊ memoria de festo. ¶Hoc enim generaliter obseruetur per totum annum: vt quodlibet festum. ir. lectio. vel trium lec. cum regimine chori: ⁊ omnis dies dominica vnas ad minus habeat vesperas: nisi aliquod dupler festū impedierit: vt in. vj. die a nat. dñi vel si dies dominicus in vigi. epyphā. euenet. vel si festum apostolorum philippi et iacobi in sabbato contigerit: tunc in ipso sabbato erunt vespere de apostolis: ⁊ in dñica sequente erunt vespere de inuentione sancte crucis: ⁊ tunc dies dominica nullas habeat vesperas. Similiter fiat quando octa. assumptionis beate marie in sabbato contiget. tunc in ipso sabbā. erunt vespere de octa. ⁊ in dominica erunt vespere de sancto bartholomeo: et sic fiat in consimilibus. ¶Quādo vero dupler festum in sabbato euenerit ⁊ festum simpler. ir. lec. in. ij. feria se-

quenti / ꝙ aliud festum duplex in tertia
p̄xima sequenti tunc in dominica erūt
vespere de festo nouem lectionum et sic
dominica carebit vtrisq; vesperis. Et
etiam quando festum sancti aldelmi
episcopi in crastino sancte trinitatis vel
corp̄oris christi forte contigerit. tunc fe-
stum vtrisq; carebit vesperis: et sic fiat
de ceteris festis simplicibus nouem le-
ctionum que inter duo festa duplicia con
tingunt: que omnino careant suis vtrisq;
vesperis. Et sic nota q̄ omnes domi-
nice ꝙ non alia festa omnino careant
vtrisq; vesperis: nisi quando festum sim
plex nouem lectionum vel .ix. lectionum
cum regimine chori inter duo festa du-
plicia euenerit vt p̄dixim⁹. Nam in
omnibus festis duplicib⁹ per totum an
num erunt p̄me vespere ꝙ secunde de ip
so festo nisi aliud festū duplex impediat.
vt in ebdomada natiuitatis domini ꝙ in
consimilib⁹: et nisi in festo sancti andree
apostoli quando in sabbato contigerit:
et nisi in festis duplicibus cōtingentib⁹
in sabbatis passionis ꝙ ramispalmarū /
et quarta feria p̄ma ante pascha: que
tantum habebunt p̄mas vesperas vt
ibidem sup̄a notatum est: licet festū lo-
ci vel dedicationis ecclesie fuerit. Si ve-
ro festum loci in festo sancte trinitatis
forte cōtigerit: festum loci differatur in
crastinum si vacauerit a festo.ix. lec. et
erunt vespere de festo loci: et solēnis me
moria de sancta trinitate. similiter fiat
de consimilibus: vt subnotatum est in de
dicatione ecclesie. ¶ Et notandum est q̄
octa. cum regimine chori videlicet epy
phanie / ascensionis domini / et corp̄oris
christi vbi fuerint octa. cū regimine cho-
ri / visitationis / assumptionis / et natiui-
tatis beate marie: semper erunt secunde
vespere de octa. et tantum memoria de
festo vel de dominica in crastino sequen-
te: nisi quando duplex festum in crastino
vel in octa. contigerit: vel tale festum .ix.
lec. fuerit: quod secūdas vespe. habere nō
poterit. Eodem modo fiat de octa. dedi-
cationis ecclesie: scilicet quando octaue
fuerint cum regimine chori vt subnota-
tum est ibidem. Et quando fit cōmemo-
ratio beate marie vel de festo loci in cra
stino alicuius sancti .ix. lec. vel trium le-
ctionū cū regimine chori: de quo p̄me
vespere non dicebantur: tunc fiat solen-
nis memoria tantū de huiusmodi com-
memoratione. Sed quando commemo-
ratio beate marie vel de festo loci fit in se
cūda feria: tunc enim dicantur vespere
de huiusmodi cōmemo. et memo. de dñica:
nisi quando p̄me vespere non dice-
bantur de dominica: tunc enim fiat me-
mo. de huiusmodi commemo. Si vero fe
stum sancte marie magdalene: vel san-
te margarete / vel sancti laurēcij / vel sā-
cti martini epi / vel sancte katherine cue-
nerit in dominica: dictis consuetis me-
moriis / primo / p̄tecl. fiat ad altare eo-
rundem: deinde ad crucem. ¶ Secūdum
est q̄ due sunt cause que cogunt missam
dominicalem: ab vna dominica ad aliā
dominicam omnino differri: scilicet p̄o
loritas temporis et euentus assumptio-
nis / et natiuitatis beate marie vel dedi-
cationis ecclesie in dominica. Quotiens-
cunq; assumptio vel natiuitas beate ma
rie: vel dedicatio ecclesie in dominica cō-
tigerit. de necessitate oportet vt eo anno
propter octa. que sunt cum regimine cho
ri: vt vna missa dominicalis vel due dif
ferantur ab vna dominica ad aliam si-
ue breue fuerit tēp⁹ siue p̄olixum: scili
cet continens dominicas .xviij. vel .xvj.
vel plures. Item quotienscunq; ab ince-
ptione hystorie **Deus omnium.** vsq; ad
aduentum domini continentur domini-
ce .xxvj. vel .xxvij. tunc oportet et necessi-
tate vt vna vel due misse dñicales vbicū
q; conuenientius differri potuerint diffe
rantur: vt patet inferius. Si fuerint do-
minice .xxvj. tunc infra octa. p̄dictarū
festiuitatum beate marie vel dedicatio-
nis ecclesie vna differatur. Si vero fue-
rint dominice .xxvij. tunc due differātur:
vtraq; si fieri potest infra p̄dictas octa-
uas. Et si ibidem non possit nisi vna mis
sa differri: tunc vbicunq; alibi poterit cō
uenientius differri. differatur siue per
octauas sancti iohannis baptiste: vel a-
postolorum petri et pauli / vel sancti lau
rēcij / vel sancti martini quod vtiq; fieri

non potest: nisi quando festa illorum in dominica contingunt. Tamen quando natiuitas sancti iohan. baptiste in. vj. fer. contigerit ꝙ festū sctōrū iohannis et pauli in dñica euenerit: tunc poterit ibi vna missa dominicalis differri: qñ tota sequens ebdo. in octa. vel in festis sctōrū que ibidē cōtingunt poterit erpēdi vel si octa. sancti laurentij in dñica cōtigerint tunc ibidem vna missa dominicalis differatur: et missa de octa. sancti laurentij in capto dicetur: sicut ibidem subnotatū est. ¶ Similiter extra chorū Sarr. vbi dicitur fer. in ebdo. de festo loci: potest alia missa dominicalis differri infra octa. corporis christi dicenda in crastino oct. de festo loci vel vltima ebdo. dicendo de fer. ali seruitio in ferta feria cum oratione precedentis dñice: et missa de cruce. Cum autē. rrv. dominice fuerit et littera dominicalis. D. cūc vna missa dñicalis infra octa. assumptio. et altera infra oct. dedicationis ecclesie Sarr. differat: videlicet si festum sācti hieronymi sit in crastino octa. dedicatio. trāsferum ob fuit anno domini millesimo. cc. lxxxiij. ¶ Si fuerint. rrv. dñice vel infra tunc missa dominicalis in capitulo dicitur: et missa de oc. sancti laurent. si dominica fuerit in illo anno omnino pretermittat. vel dr in capto ipso die. et missa dñicalis in vigilia sancti bartholomei dicatur. Si fuerint dñice. rrv. vel infra: tunc nulla omnino differatur missa dñicalis: nisi forte alterutra festiuitas: scilicet assumptio. vel nat. beate marie vel dedicatio. ecclesie de predictis in dominica euenerit. ¶ Cum autē. rrv. dñice fuerint vel infra: et festa sācti iob. baptiste. apli rum petri et pauli in dñica contigerint: totū fiat seruitū de festo: et missa dñicalis in aliqua fer. infra octa. que a festo vacauerit cantetur pro magna missa illius diei. Si vero commemoratio sancti pauli vel festum sancti laurentij: vel festum sancti martini in dñica euenerit totum fiat seruitū de festo cum missa dominicali in capto. ¶ Cum vero fuerint rrj. dñice et littera dominicalis. ¶ tunc oporteat vnam missam dñicalem differri propter festum assūptionis beate marie: duas missas que propria habēt officia: vltima ebdo. in quarta vel in ferta feria cantari oporteat: et matut. de festo. iij. lec. et misse de dominica que restāt cantande: fiant sicut fit inter octa. epp. et lect. quando vna tātum dominica ibidem euenerit. Cum autem fuerit. rrij. dominice vel infra: tunc dicitur oratio. **Ercita ꝗs dñe** ad vesp. et ad matu. et ad omnes alias ho. illius vltime dominice et expositio. euangē. ad matu. vltime do. et fāt super psal. **Benedictus.** ad matu. super psal. **Magnificat.** ad ij. vesp. dicuntur. ¶ Si vero tempus ita prolixum fuerit ꝙ singulis diebꝫ sufficiunt orationes dominicales: si dominica proxima ante aduentū domini vel altera dñica precedens non vacauerit a festo. iij. lect. non dicetur in tertia dñica precedēte ante aduentū dñi ofo. **Ercita quesumꝰ dñe.** ner ad missa epistola. **Ecce dies** venuntner euāgelium. **Cum subleuasset.** quis vltima huc dominica fit seruitium. Oēs tamen ante super laudes. tunc dici debēt et vltimum **Ꝟ. Gamme trinitati.** cum oratio. dominicali suo ordine. ¶ Horum ꝙ bene seruetur ꝙ quotiens cunꝙ vna vel plures misse dominicales differantur: nichilominus cetere misse que restāt cāande suo ordine dicant: ita tamē ꝙ officium **Dicit dñs.** cum sua oratione. **Ercita quesumus domine** et epistola. **Ecce dies venūt.** ꝙ euāge. **Cum subleuasset.** cum ceteris de predictum est vltima dominica ante aduē. dñi cantetur si vacat. ¶ Si autem dominica ante aduentum dñi non vacauerit a festo. iij. lec. tunc in ferys primo loco cantetur: deinde reliquę misse que restant cantande: suo ordine dicātur. Si autem acciderit ꝙ due misse dominicales que officijs sācti pro breuitate temporis nequeant cāari nō est inconueniens si omnino pretermittantur. Cum vero pro temporis prolixitate cantari possunt. tunc officium **Dicit dominus.** in tribus missis dominicalibꝰ cātabitur proxima tamen dominica ante aduentum domini dicatur alia. **Cum subleuasset.** et ān. **Iuli homines.** super psalꝫ.

Benedictus. et Magnificat. vel ad memoriam de dominica cum de aliquo festo.iij.lec.fit seruitium cum oratio. Exclta quesumus domine. Et tūr hec oratio dicitur quotidie per ebdo.in feriis ad vesperas et ad matuti. et ad omnes alias horas. licet per ipsam ebdoma. duc vel tres misse dominicales cātentur. Sciendum est autem q̄ hec predicta hysto. Deus omnium. quādocūq; inciptatur semper dicet plq; ad.j.dñicā. post quinto kalen. augusti. prima autē do. q̄ 9j augusti nō sly infra augu. incipit. Nā est aliqū q̄ dominica in iulio incipit: et facit in iulio.ij. vel.iij.kē. et tamen dicitur tota ebdo. augusti: non iulij. q̄ si mensis augusti. p. vel septa.ke. incipit. ipsa tūt dominica non augusti sed iulij est. Unde in prima do. post quinto kalen. augusti: semper inchoetur hysto. In principio. Nullus enim mensis habet plenam ebdo. in initio sui sine quarta.kē. Et prorima dominica post quinto kalen. septembris incipiēda est hysto. Adiuua. Et prorima dominica post nonis septēbris incipiēda est hysto. Prouerbia. Et prorima dominica post.xij. kalen. octob. inchoetur hysto Audi nay. Et prima dominica post quinto kalen. octobris inchoetur hysto Audi israhel. Et prorima dominica post quinto kalen. nouembris inchoetur hysto. Audi pūm. Et prorima pūica post septo kalen. decembris inchoetur hysto. Aspiciens. Sciendum est autē q̄ minuto vnu scutu q̄ hystorie huius temporis sequentis semper vnum de hystoria que incipiēda est cantetur ad primas vesperas vt in hysto. subnotatū est: nūq̄ quando hystoria in medijs feriis ebdo. incipitur vel differtur in aliā ebdo. vt in fine magne rubrice ante hystoriā. Dñe ne in ira. plenius notatur. Lectio.j.

Reg.1. Alij.

Puer autē samuel ptciebat atq; crescebat: et placebat tā deo q̄ hoib⁹. Venit autem vir dei ad hely: et ait ad eum. Hec dicit dominus. Nūquid nō aperte reuelatus sum domui patris tui: cum esset in egypto / in domo pharaonis: et elegi eum ex omnibus tribubus israel michi in sacerdotem vt ascenderet ad altare meum. et adoleret michi incēsū. et portaret ephod coram me: et dedi domui patris tui oia de sacrificijs filiorū israel. Quare calce ad iecisti victimam meam / et munera mea que precepi vt offerrent in templo: et magis honorasti filios tuos q̄ me / vt comederetis primitias ois sacrificij israel populi mei. Propterea ait dñs deus israel: Loquens locutus sum / vt domus tua / et domus patris tui / ministret in conspectu meo: vsq; in sempiternū. Lectio secunda

Nunc autem dicit dominus. Absit hoc a me. Sed quicunq; glorificauerit me: glorificabo eū. Qui autē cōtemnunt me: erunt ignobiles. Ecce dies venūt. et precidam brachiū tuū et brachiū domus patris tui: vt nō sit senex in domo tua. Et videbis emulū tuū in templo in vniuersis prosperis israel: et nō erit senex in domo tua oib⁹ diebus. Verumtamē non auferam virum penit⁹ ex te ab altari meo: sed vt deficiant oculi tui: et tabescat anima tua / et pars magna domus tue morietur / cū ad virilē etatem venerit. Et hoc

Et hoc autem erit tibi signum: quod venturum est duobus filijs tuis ophni et phinees. In die vno morient ambo. Et suscitabo michi sacerdotem fidelem: qui iuxta cor meum et animam meam faciat. Et edificabo ei domum fidelem: et ambulabit coram christo meo cūctis diebus. Futurum est enim. vt quicūq; remanserit in domo tua. veniat vt oretur pro eo. et offerat nummum argenteum et tortā panis: dicatq;. Dimitte me obsecro / ad vnam partem sacerdotalem vt comedam buccellā panis. Tu. Lec.j.

Reg.2. Alij.

Puer autem samuel ministrabat domino coram hely et sermo domini erat pretiosus. In diebus illis: non erat visio manifesta Factū est ergo in die quadam / hely iacebat in lectulo suo et oculi eius caligauerant: nec poterat videre lucernam dei antequ extingueretur. Samuel autem dormiebat in templo domini: vbi erat archa dei. Et vocauit dominus samuelem. Qui respondens ait. Ecce ego Et cucurrit ad hely: dixit. Ecce

ego. Vocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te. Reuertere et dormi. Et abiit & dormiuit. Tu autem dñe. Lectio secunda.

ET addixit dominus rursum vocare samuelē. Cōsurgensq; samuel abiit ad hely: et ait. Ecce ego quia vocasti me. Qui respondit. Non vocaui te fili mi: reuertere & dormi. Porro samuel nec dum sciebat dominum: neq; reuelatus fuerat ei sermō domini. Et adiecit dominus: et vocauit adhuc samuelem tertio. Qui consurgens abiit ad hely: & ait. Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit igitur hely: quia dñs vocaret puerū: et ait ad samuelem. Vade et dormi. Et si dixerit te: dices. Loquere domine: quia audit seruus tuus. Tu. Lectio iij.

ABiit igit samuel: et dormiuit in loco suo. Venitq; dñs et stetit: et vocauit sicut vocauerat primo et secūdo Samuel samuel. Et ait samuel. Loquere domine: quia audit seruꝰ tuus. Et dixit dominus ad samuelem. Ecce ego faciā verbum in israel: quod quicunq; audierit tinnient ambe aures eius. In die illo suscitabo aduersum hely: omnia que locutus sum super domum eius. Incipiā et complebo. Prædixi enim ei q̄ iudicaturus essem domum eius in eternum propter iniquitatem eo q̄ nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos. Idcirco iurauī domui hely q̄ non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribꝰ: vsq; in eternū. Dormiuit autē samuel vsq; mane: aperuitq; ostia domus domini. Et samuel timebat indicare visionem hely. Lectio.j.

VOcauit ergō hely samuelem: et dixit. Samuel fili mi. Qui respondens ait. Præsto sum. Et interrogauit eum. Quis est sermo quem locutus est dominus ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus & hec addat: si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis que dicta sunt tibi. Indicauit itaq; ei samuel vniuersos sermones: & nō abscōdit ab eo. Et ille respondit. Dominus est: qđ bonum est in oculis suis faciat. Creuit autem samuel et dominus erat cum eo: et non cecidit ex oibus verbis eiꝰ in terram. Et cognouit vniuersus israel a dā vsq; bersabee: q̄ fidelis samuel prophetа esset domini. Lectio secunda.

ET addidit dominus vt appareret in sylo: quoniā reuelatus fuerat dñs samuelī in sylo iuxta verbum domini. Et venit sermo samuelis. vniuerso israeli. Et factum est in diebus illis: cōuenerunt philistiim in pugnam. Egressus est nāq; israel obuiam philistiim in prelium & castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistiim venerunt in aphec: et instruxerūt aciem contra israel. Inito autem certamine: terga vertit israel philistheis: et cesa sūt in illo certamine passim p agros quasi quatuor milia virorū. Et reuersus est ppls ad castra. Dixerūtq; maiores natu de isral. Quare percussit nos hodie dñs coram philistiim? Afferamus ad nos de sylo archā federis domini: et veniat in medīū nostri: vt saluet nos de manu inimicorū nostrorū. Ex.iij.

MIsit ergo populus in syloꝫ tulerunt inde archam federis domini exercituū sedentis sup cherubin. Erāt q̄ duo filij hely cū archa federis domini ophni et phinees. Cūq; venisset archa federis dñi in castra: vociferatus est omis israel clamore grandi & personuit terra. Et audierunt philistiim vocē clamoris. Dixerūtq;. Que nā est vox clamoris magni in castris hebreorū? Et cognouerūt q̄ archa dñi venisset in castra: timuerūt q; philistiim dicētes. Venit deꝰ in castra. Et ingemuerūt dicētes. Ve nobis. Non enī fuit tanta exultatio heri & nudiustertiꝰ. Ve nobis. Quis nos saluabit de manu deorum sublimium istorum? Hi sunt dij qui percusserunt egyptū omni plaga in deserto. Cōfortamini et estote viri philistiim: ne seruiatis hebreis sicut illi seruierūt nobis. Cōfortamini & bellate. Ex.j.

PUgnauerunt ergo philistiim et cesus est israel: et fugit vnusquisq; in tabernaculum suū. Et facta est plaga magna nimis. Et ceciderunt de israel triginta milia peditum: et archa dei capta est. Duo

quoq; filij hely mortui sunt: ophni et phi nees. Currens autem vir de beniamin et acie/venit in silo in die illo scissa veste et conspersus puluere caput. Cumq; ille venisset hely sedebat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor eius pauens: pro archa domini. Vir autem ille postq; ingressus est nūciauit vrbi: et vlulauit omnis ciuitas. Lectio secunda.

ET audiuit hely sonitum clamoris: dixitq;. Quis est hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit et venit & nunciauit hely. Hely autem erat nonaginta et octo annorum/et oculi eius caligauerant: et videre non poterat. Et dixit ad hely. Ego sum qui veni de prelio: et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actum est fili mi? Respondens autem ille qui nunciabat/fugit (inquit) israel coram philistym: et ruina magna facta est in populo. Insuper et duo filij tui mortui sunt ophni et phinees: et archa dei capta est. Tu autem. Lectio. iij.

CUmq; ille nominasset archam dei cecidit de sella retrorsū iuxta ostium: et fractis cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir et grandeuus: & ipse iudicauit israel quadraginta annis. Nurus aūt eius vxor phinees pregnāserat: vicinaq; partui. Et audito nuncio q; capta esset archa dei et mortuus esset socer suus & vir suus: incuruauit se & peperit. Irruerant enim in eā dolores subiti. In ipso aūt momēto mortis eius: dixerūt ei qui stabāt circa eā. Ne timeas. qm̄ filiū peperisti. Que non respōdit eis: neq; animaduertit. Et vocauit puerū Icaboth: dicens. Trāslata est gloria dñi de israel: q; capta est archa dei. Et pro socero suo & pro viro suo ait. Translata est gla ab israel: eo q; capta est archa dei. Lectio. v.

1.reg. 9. 1.reg. 1.

PHilistym autē tulerunt archā dei: et asportauerunt eā a lapide de adiutorij in azotū. Tulerūt q; philistym archā dei/& intulerūt eā in templo dagon: et statuerunt eā iuxta dagon. Cumq; surrexissent azotij diluculo altera die/ecce dagon iacebat pronus in terra ante archā domini. Et tulerunt dagon: et restituerunt eum in loco suo. Rursumq; mane die altera cōsurgentes: inuenerunt dagon iacentem super faciem suam in terra/coram archa domini. Lectio secunda.

CAput autem dagon et due palme manuum eius abscise erant super limen. Porro dagon truncus solus remanserat in loco suo. Propter hanc causam nō calcant sacerdotes dagon/& omnes qui ingrediuntur templū eius super limē dagon in azoto: vsq; in hodiernum diem. Aggrauata est autem manus domini super azotos: et demolitus est eos: et percussit in secretiori parte natiū azotum et fines eius. Et ebullierunt ville et agri in medio regionis illius: et nati sūt mures et facta est confusio mortis magna in ciuitate. Videntes aut̄ viri azoti huiuscemodi plagam dixerūt. Non maneat archa dei israel apud nos: qm̄ dura est manus eius super nos/et super dagon deum nostrum. Lectio tertia.

ET mittentes congregauerūt omnes satrapas philistinorum ad se et dixerunt. Quid faciemus de archa dei israel? Responderuntq; gethei. Circunducatur archa dei israel. Et circunduxerunt archam dei israel. Illis autem circunducentibus eam: fiebat manus domini super singulas ciuitates interfectionis magne nimis/et percutiebat viros vniuscuiusq; vrbis a paruo vsq; ad maiorem/et computrescebāt prominentes pertes eorum. Interuntq; gethei cōsilium: et fecerunt sibi sedes pelliceas. Miseruntq; archā dei in accharon. Cūq; venisset archa dei in accharon: exclamauerunt accharonite dicentes. Adduxerunt ad nos archam dei israel: vt interficiat nos et populum nostrum. Tu autem domine miserere. Lectio prima.

Reg. 10 Capi. 5.

MIserunt itaq; et congregauerunt omnes satrapas philistinorum. Qui dixerunt. dimittite archam dei israel/et reuertatur in locum suum: et nō interficiat nos cū populo nro. Fiebat enī pauor mortis in singulis vrbib⁹: & grauissima valde man⁹ dei. Viri quoq; qui mortui nō fuerāt/percutiebāt in secre-

tiozi parte natiũ: et ascendebat vlulatꝰ
Capi. 6. vniuscuiusq; ciuitatis in celũ. Fuit ergo
archa domini in regione philistinoꝝũ:
septem mensibus. Et post hec vocauer-
runt philistum sacerdotes et diuinos: di
cẽtes. Quid faciemus de archa dei? In-
dicate nobis quomodo remittemus eã
in locum suum. Lectio secunda.

Dixerunt autem eis sacerdotes ⁊
diuini. Quare aggrauatis co-
da vestra sicut aggrauauit egyptus et
pharao co; suum? Nonne postq̃ percus-
sus est. tunc dimisit eos. et abierũt? Nũc
ergo arripite et facite plaustrum nouũ
vnum: et duas baccas fetas quibus nõ
est impositum iugum iungite in plau-
stro: ⁊ recludite vitulos earũ domi. Tol
letisq; archã domini et ponetis in plau-
stro: et vasa aurea que exsoluistis ei pro
delicto ponetis in capsellam ad latus
eius et dimittite eam vt vadat ⁊ aspicie
tis. Et siquidem per viam finium suoꝝũ
ascenderit contra bethsames: ipse fecit
nobis malũ hoc grande. Sin autem mi
nime: sciemus quia nequaq̃ manus ei⁹
tetigit nos sed casu accidit. Lectio iii.

Fecerunt ergo illi hoc modo. et tol
lentes duas baccas que lactabãt
vitulos iunxerũt ad plaustrum: vitulos
q; earum reclusserunt domi. et posuerũt
archam dei super plaustrum. et capsellã
que habebat mures aureos. et similitu
dinem anoꝝ. Ibãt autem in directũ
vacce per viam que ducit bethsames. et
itinere vno gradiebantur pergentes et
mugientes. et non declinabant neq; ad
dexteram neq; ad sinistram. Sed et sa-
trape philistinoꝝũ sequebantur vsq; ad
terminos bethsames. Porro bethsamite
metebant triticum in valle: et eleuantes
oculos viderunt archam. et gauisi sunt
cum vidissent. Et plaustrũ venit in agrũ
iosue bethsamite: et stetit ibi. Erat autẽ
ibi lapis magnus: et contiderunt ligna
plaustri. baccasq; imposuerunt super ea
holocaustum domino. Tu autẽ. Lec. i.

Exod. 11. Dixit samuel ad vniuersam do-
Iudic. 7. mum israel dicens. Si in toto
co; devestro reuertimini ad do
minum auferte deos alienos
de medio vestri baalim ⁊ astaroth: ⁊ pre
parate co;da vestra domino. et seruite
illi soli. et eruet vos de manu philistym.
Abstulerunt ergo filij israel baalim et
astaroth: et seruierunt domino soli. Di-
xit autem samuel. Congregate vniuer-
sum israel in maspha: vt oꝛem pꝛo vo-
bis dominum. Et conuenerunt in mas-
pha: hauseruntq; aquam et effuderunt
in conspectu domini: et ieiunauerunt in
die illa. et dixerunt. Tibi peccauimus do
mine. Tu autem domine. Lectio secũda

Iudicauitq; samuel filios israel in
maspha. Et audierunt philistym
q; congregati essent filij israel in mas-
pha: et ascenderunt satrape philistino-
rum ad israel. Quod cum audissent fi-
lij israel: timuerunt a facie philistinoꝝũ
Dixerũtq; ad samuelem. Ne cesses pro
nobis clamare ad dominum deum no-
strum: vt saluet nos de manu philistino-
rum. Tulit autem samuel agnum la-
ctentem vnum: et obtulit illum holocau
stum integrum domino. Et clamauit sa
muel ad dominum pro israel: et exaudi-
uit eum dominus. Factum est autem cũ
samuel offerret sacrificiũ domino: phi-
listei inierunt prelium contra israel. In
tonuit autem dominus fragore magno
in die illa super philistym et exterruit
eos: et cesi sunt a filijs israel. Lectio iii.

Egressi q; viri israel de maspha:
persecuti sunt philisteos: et percus
serũt eos vsq; ad locum qui erat subter
bethachar. Tulit autẽ samuel lapidem
vnum et posuit eum inter maspha et in
ter sen: et vocauit nomen illius adiutor
ium. dixitq; hucusq; auxiliatus est nobis dominus. Et hu
miliati sunt philistym: nec apposuerunt
vltra vt venirent in terminos israel. Fa
cta est itaq; manus domini super phili-
stheos cunctis diebus samuelis. et reddi-
te sunt vrbes quas tulerant philistym
ab israel israel: ab accharon vsq; geth
et terminos suos. Liberauitq; israel de
manu philistinoꝝum. Eratq; pax inter is
rael et amoꝛreum. Judicabat quoq; sa-
muel israel cunctis diebus vite sue. Tu
autem domine miserere. Lectio prima.

post.xi. i.Reg.8.

FActũ est aũt cũ senuisset samuel: posuit filios suos iudices in israel. Fuitq; nomẽ filij ei⁹ primogeniti iohel/et nomẽ secũdi abia: iudicũ in bersabee. Et nõ ãbulauerũt filij eius in vijs ei⁹: sed declinauerũt post auaritiã acceperũtq; mũera/et peruerterunt iudicium. Congregatiq; vniuersi maiores natu israel. venerunt ad samuelẽ in ramatha: dixerunt q; ei. Ecce tu senuisti: et filij tui non ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regem vt iudicet nos: sicut et vniuerse habent nationes. Lectio.ij.

DIspliciuitq; sermo in oculis samuelis: eo q; dixissent/da nobis regem vt iudicet nos. Et oravit samuel ad dominum. Dixit autem dominus ad samuelem. Audi vocem populi: in omnibus his que loquũtur tibi. Non enim te abiecerũt sed me ne regnem super eos/iuxta omnia opera sua que fecerunt/a die qua eduxi eos de terra egypti/vsq; ad diem hanc. Sicut dereliquerunt me/et seruierunt dijs alienis: sic faciunt etiam tibi. Nunc ergo audi vocem illorum Veruntamen cõtestare eos/et predic eis ius regis: qui regnabit⁹ est sup eos. Lij.

DIxit itaq; samuel omnia verba domini ad populum/qui petierãt a se regem: et ait. Hoc erit ius regis q̃ imperaturus est vobis. Filios vestros tollet/et ponet in curribus suis/facietq; sibi equites et precursores quadrigarum suarum: et constituet sibi tribunos et centuriones et aratores agrorum suorum: et messores segetum/et fabros armorũ/et curruũ suorum. Filias quoq; vestras faciet sibi vnguentarias: et focarias et panificas. Agros quoq; vestros et vineas et oliueta optima tollet: et dabit seruis suis. Sed et segetes vestras et vinearum redditus addecimabit: vt det eunuchis et famulis suis. Seruos etiã vestros et ancillas et iuuenes optimos/et asinos auferet: et ponet in opere suo. Greges quoq; vestros addecimabit: vosq; eritis ei serui. Et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis: et non exaudiet vos dominus in die illa/quia petistis vobis regem. Lectio.j.

Reg.13. i.Reg.8.

VOluit autem populus audire vocem samuelis: sed dixerunt. Nequaq̃. Rex enim erit super nos: et erimus nos quoq; sicut omnes gentes. Et iudicabit nos rex noster: et egredietur ante nos: et pugnabit bella nostra pro nobis. Et audiuit samuel verba populi: et locutus est ea in auribus domini. Dixit autem dominus ad samuelem. Audi vocem eorum: et cõstitue super eos regem. Et ait samuel ad viros israel. Vadat vnusquisq; in domum suam. Tu autẽ. Lectio.ij.

i.Reg.9.

ERat vir de beniamin nomine cis/filius abihel/filij seor/filij bechor/filij iareth/filij aphia/filij viri gemini/fortis robore/et erat ei filius vocabulo saul/electus et bonus: et non erat vir de filijs israel melior illo. Ab humero et sursum: eminebat super omnem populũ. Perierant autem asine cis patris saulis. Et dixit cis/ad saul filiũ suum. Tolle tecum vnum de pueris: et consurgens vade et quere asinas. Tu autem ij.iij.

QVi cum transissent per montem effraim/et per terram salisa et nõ inuenissent: transierunt etiam per terram salim et non erant. Sed et per terram gemini: et minime reppererunt. Cũ autem venissent in terram suph et non inuenisset: dixit saul ad puerũ qui erat cum eo. Veni et reuertamur: ne forte dimiserit pater meus asinas: et sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei. Ecce est vir dei in ciuitate hac vir nobilis: et omne quod loquitur absq; ãbiguitate euenit. Nunc ergo eamus illuc/si forte indicet nobis de viã nostra/propter quam venimus. Tu autem domine. Lectio prima.

Reg. i.Reg.

DIxit saul ad puerum suum. Ecce ibimus. Quid feremus ad virum dei? Panis defecit in cistarchijs nostris/et sportulã non habemus vt demus hoi dei: nec quicq̃ aliud. Rursũq; puer respõdit sauli et ait. Ecce inuenta est in manu mea quarta pars stateris argenti: dem⁹

homini dei / vt indicet nobis viam nostram. Olim in israel sic loquebat vnusquisq; vadens consulere dominum. Venite et eamus ad videntē. Qui enim pro pheta dicitur hodie: vocabatur olim videns. Tu autem domine. Lectio secūda

ET dixit saul ad puerum suū. Optimus sermo tuus: veni eamus. Et ierunt in ciuitatem: in qua erat vir dei. Cumq; ascenderent ciuium ciuitatis: inuenerunt puellas egredientes ad hauriēdam aquam. Et dixerūt eis. Nūquid est videns? Que respondentes dixerūt illis. Hic est: ecce ante te. Festina nūc hodie enim venit in ciuitatem: quia sacrificium est hodie populo in excelso. Ingredientes vrbem statim inuenietis cū: anteq; ascendat in excelsum ad vescendum. Neq; enim comesurus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicet hostie et deinceps comedent qui vocati sūt Nunc ergo conscendite: quia hodie reperietis eum. Et ascenderunt in ciuitatem. Tu autem domine. Lectio tertia.

CUmq; illi ambularent in medio vrbis: apparuit samuel egrediēs obuiam eis vt ascenderet in excelsum. Dominus autem reuelauerat auriculam samuelis ante vnam diem q̄ veniret saul: dicens. Hac ipsa hora que nunc est cras mittam ad te virum de terra bēiamin: et vnges eum ducem super populum meum israel. Et saluabit populum meum de manu philistinorum: quia respexi populum meum israel. Venit enim clamor eorum ad me. Cumq; aspexisset samuel saulem: dominus ait ei. Ecce vir quem dixeram tibi. Iste dominabitur populo meo. Lectio prima.

ACcessit autem saul ad samuelem in medio porte: et ait. Indica michi q̄so te: vbi est domus videntis Et respondit samuel sauli: dicens. Ego sum vidēs Ascende ante me in excelsum / vt comedas mecum hodie / et dimittam te mane: et omnia que sunt in corde tuo indicabo tibi. Et de asinis quas perdidisti nudiustertius ne solicitus sis: quia inuēte sunt Et cuius erūt optima quęq; israel? Nonne tibi et omni domui patris tui? Lc.ij.

RESpondens autem saul / ait. Num quid non filius gemini ego sum / de minima tribu israel / et cognatio mea nouissima inter oēs familias de tribu beniamin? Quare ergo loquutus es mihi sermonem istum? Assumens itaq; samuel saulem et puerum eius introduxit eos in triclinium: et dedit eis locum in capite eorū qui fuerāt inuitati. Erāt enim quasi triginta viri. Dixitq; samuel coco. Da partem quam dedi tibi: et precepi vt reponeres seorsum apud te. Leuauit autem cocus armum: et posuit ante saulem. Tu autem. Lectio tertia.

DIxitq; samuel. Ecce quod remānsit / pone ante te / et comede: quia de industria seruatū est tibi quando populum vocaui. Et comedit saul cum samuele / in die illa: et descenderunt de excelso in oppidum / et loquutus est cum saule in solario. Strauitq; saul in solario: et dormiuit. Cumq; mane surrexissent. et iam dies lucesceret: vocauit samuel saulem in solario / dicens. Surge et dimittā te. Et surrexit saul. egressiq; sunt ambo ipse videlicet et samuel. Cumq; descenderent in extrema parte ciuitatis: samuel dixit ad saulem. Die puero vt antecedat nos et transeat: tu autem subsiste paulisper / vt indicem tibi verbum domini. Tu autem domine. Lectio j.

TOllit autem samuel lenticulam olei / et effudit super caput eius: et deosculatus est eum. et ait. Ecce vnxit te dominus super hereditatem suam in principem: et liberabis populum eius de manu inimicorum eius qui in circuitu eius sunt. Et hoc tibi signum: q; vnxit te dñs in principē. Cum abieris hodie a me / inuenies duos viros iuxta sepulchrum rachelis / in finibus beniamin meridie. salientes magnas foueas: dicentq; tibi. Inuente sunt asine ad quas ieras perquirendas / et intermissis patet tuus asinis / solicit⁹ est pro vobis: et dicit. Quid faciam de filio meo? Lectio secunda.

Cumq; abieris inde et vltra transieris et veneris ad quercum thabor: inuenient te ibi tres viri ascendentes ad deum in bethel/vnus portãs tres hedos/et alius tres tortas panis/et alius portans lagenam vini. Cumq; te salutauerint: dabunt tibi duos panes et accipies de manu eorum. Post hec venies in collẽ domini: vbi est statio philistinorum. Et cum ingressus fueris ibi vrbem obuium habebis gregem prophetarum descendentiũ de excelso/et ante eos psalteriũ et tympanum et tybiam et cytharã ipsoq; prophetantes. Et insiliet in te spiritus domini/z prophetabis cum eis: et mutaberis in virum alium. Lectio.iii.

Quando ergo euenerint signa hec omnia tibi: fac quecunq; inuenerit manus tua/quia dominus tecum est z descẽdes ante me in galgala. Ego quippe descendam ad te vt offeras oblationẽ et immoles victimas pacificas. Septẽ diebus expectabis donec veniam ad te: et ostendam tibi quid facias. Itaq; cum auertisset humerũ suum vt abiret a samuele/immutauit ei deus cor aliud: z venerunt omnia hec signa in die illa. Venerunt q; ad predictum collem: z ecce chorus prophetarum obuius ei. Et insiliuit super eum spiritus domini: et prophetauit in medio eorum. Tu autem dñe. Lectio.i.

Dixit aũt patruus saulis ad eũ: et ad puerũ eius. Quo abistis? Qui respondẽrũt. Querere asinas. Quas cũ non reppe rissemus: venimus ad samuelẽ. Et dixit ei patruus suus. Indica michi qd dixerit tibi samuel. Et ait saul ad patruũ suũ. Indicauit nobis q; inuẽte essẽt asine. De sermone aũt regni nõ indicauit ei: quẽ locutus illi fuerat samuel. Li

Et conuocauit samuel populũ ad dñm in maspha: z ait ad filios israel. Hec dicit dñs deus israel. Ego eduxi israel de egypto/z erui vos de manu egyptiorum: et de manu oim regũ qui affligebant vos. Vos autẽ hodie proiecistis deum vestrum/qui solus saluauit vos de vniuersis malis et tribulationib⁹ vestris: et dixistis. Nequaq; sed regem constitue super nos. Nunc ergo state coram domino: per tribus vestras et familias Et applicuit samuel omnes tribus israel: et cecidit sors super tribũ beniamin. Ir.iij

Et applicuit tribum beniamin et cognationes eius: z cecidit super cognationem methri/z peruenit vsq; ad saul filium eis. Quesierunt ergo eum: z non est inuentus. Et consuluerunt post hec dominum: vtrũ nam venturus esset illuc. Respondit q; dominus. Ecce absconditus est domi. Cucurrerunt itaq; et tulerunt eum inde. Stetitq; in medio populi: z altior fuit vniuerso populo ab humero et sursum. Lectio prima.

Dixit samuel ad omnem populum. Certe videtis quem elegerit dominus: quia non sit similis illi in omni populo. Et clamauit cunctus populus/et ait. Viuat rex. Locutus est autem samuel ad populum legem regni: et scripsit in libro/et reposuit coram domino Et dimisit samuel omnem populum: singulos in domum suam. Sed z saul abiit in domum suam in gabaa: et abiit cum eo pars exercitus quorum tetigerat deus corda. Filij vero belial dixerunt. Nũ saluare nos poterit iste? Et despexerunt eũ: et non attulerũt ei munera. Ille vero dissimulabat se audire. Tu autem. Lec.ij

Et factum est quasi post mensem/ ascendit naas ammonites: et pugnare cepit aduersum iabes galaad. Dixerunq; omnes viri iabes ad naas. Habeto nos federatos: et seruiemus tibi. Et respondit ad eos naas ammonites. In hoc feriam vobiscum fedus/vt eruam omniũ vestrum oculos dextros: ponãq; vos opprobriũ vniuerso israeli. Tu autem domine. Lectio tertia.

Et dixerunt ad eum seniores iabes. Concede nobis septem dies. vt mittamus nuncios ad vniuersos terminos israel: et si non fuerit qui defendat nos/egrediemur ad te. Venerunt ergo nuncij in gabaa saulis: et locuti sunt verba hec audiente populo. Et leuauit omnis populus vocẽ suam: et fleuit. Et ecce saul veniebat mane sequens boues

d: agro: et ait. Quid habet populus qđ ploꝛat? Et narrauerunt ei verba viroꝛũ iabes. Tu autem dñe. Lectio prima.

INsiluit spiritus domini in saul: et iratus est furoꝛ eius nimis: ⁊ assumens vtrũq; bouem concidit in frusta. Misitq; in oẽs terminos israel: per manus nunciozum dicens. Quicũq; nõ exierit secutusq; fuerit saulẽ et samuelem: sic fiet bobus eius. Inualit ergo timoꝛ dñi populũ: et egressi sunt quasi vir vnus. Et recensuit eos in bezeth. Fueruntq; filioꝛũ israel trecenta milia: viroꝛum autem iuda triginta milia. Lectio ij.

ET dixerunt nunciis qui venerant. Sic dicetis viris qui sunt in iabes galaad. Cras erit vobis salus: cum incaluerit sol. Venerunt ergo nuncij: et nunciauerunt viris iabes. Qui letati sunt: et dixerunt. Mane exibimus ad vos: ⁊ facietis nobis omne quod placuerit vobis. Et factum est cum venisset dies crastinus constituit saul populum in tres partes: et ingressus est media castra in vigilia matutina: ⁊ percussit amalon a mane dum incalesceret dies. Reliqui aũt dispersi sũt: ita vt nõ relinquerẽtur in eis duo pariter. Tu autẽ. Lectio iij.

ET ait populus ad samuelẽ. Quis est iste qui dixit saul nõ regnabit super nos? Date viros: ⁊ interficiemus eos. Et ait saul. Non occidetur quisq; in die hac: quia hodie fecit dominus salutẽ in israel. Dixit autem samuel ad populum. Venite et eamus in galgala: et innouemus ibi regnum. Et perrexit omnis populus in galgala: et fecerunt ibi regẽ saulẽ coram dño in galgala. Et immolauerũt ibi victimas pacificas coꝛã domino: et letatus est ibi saul et cuncti viri israel nimis. Tu aũt. Lectio prima.

DIxit autem samuel ad vniuersũ israel. Ecce audiui vocẽ vestram iuxta oia que loquuti estis ad me: ⁊ constitui super vos regem. et nunc rex graditur ante vos. Ego autẽ senui et incanui: poꝛro filij mei vobiscũ sũt. Itaq; conuersatus coꝛã vobis ab adolescẽtia/ mea vsq; in diem hanc: ecce presto sum. loquimini de me coꝛam domino / et coram christo eius: vtrum bouem cuiusq; tulerim aut asinum. Si quempiam calũniatus sum / si oppressi aliquẽ / si de manu cuiusq; munus accepi. et contemnam illud hodie: restituamq; vobis. Tu. Lectio iij.

ET dixerunt israel. Non es calumniatus nos neq; oppressisti: neq; tulisti de manu alicuius quippiam. Dixitq; ad eos. Testis est dominus aduersum vos / ⁊ testis christus eius. in die hac: quia nõ inueneritis in manu mea quippiã. Et dixerũt. Testis. Et ait samuel ad populũ. Dominus qui fecit moysẽ ⁊ aarõ: et eduxit patres nostros de terra egypti adest. Nunc ergo state / vt iudicio contendam aduersum vos coꝛam domino: de omnibus misericoꝛdijs domini quas fecit vobiscum. et cum patribus vestris / et quomodo ingressus est iacob in egyptum. ⁊ clamauerunt patres vestri ad dominũ. et misit moysen et aaron: et eduxit patres vestros de egypto / et collocauit eos in loco hoc. Lectio tertia.

QVi obliti sunt domini dei sui. et tradidit eos in manu sysare magistri militie asoꝛ / ⁊ in manu philistinoꝛ. ⁊ in manu regis moab: et pugnauerunt aduersũ eos. Postea autem clamauerũt ad dominum: et dixerunt. Peccauimus quia dereliquimus dominum: et seruiuimus baalim et astaroth. Nunc ergo erue nos de manu inimicoꝛum nostroꝛum: ⁊ seruiemus tibi. Et misit dominꝰ ieroboal / et badam / et barac / et iepte / et samuel: et eruit vos de manu inimicoꝛũ vestroꝛum per circuitũ / et habitastis cõfidenter. Tu autem. Lectio prima.

DIxit autẽ samuel ad populum israel. Videntes q; naas rex filioꝛum ammon venisset aduersum vos: dixistis michi. Nequaq; / sed rex imperabit nobis: cũ dñs deus vester regnaret in vobis. Nunc ergo presto est rex vester: quẽ elegistis ⁊ petistis. Ecce dedit vobis dñs regẽ. Si timueritis dominũ et seruieritis ei et audieritis vocẽ eius / et nõ eraspe-

raueritis os dñi: eritis ꝫ vos ꝫ rex q̄ imperat vobis sequentes dominum deum vestrum. Si aũt non audieritis vocem domini/sed eraspueraueritis sermonem domini: erit manus domini super vos et super patres vestros. Lectio secũda.

Sed ꝫ nunc state et videte rem istã grandem: quam factus est dominus in conspectu vestro. Nunquid non messis tritici est hodie? Inuocabo dñm ꝫ dabit voces ꝫ pluuias/ꝫ scietis ꝫ videbitis: quia grande malum feceritis vobis in conspectu dñi/petentes super vos regem. Et clamauit samuel ad dñm: et dedit dñs voces ꝫ pluuias in die illa. Et timuit omnis populus nimis dñm ꝫ samuelem. Dixitq; vniuersus populus ad samuelẽ. Ora pro seruis tuis ad dominũ deum tuũ: vt non moriamur. Addidimus enim vniuersis peccatis nostris malũ: vt peteremus nobis regẽ. Lec. iij.

Dixit autem samuel ad populũ. Nolite timere. Vos fecistis vniuersum malum hoc. Verũtamen nolite recedere a tergo dñi/sed seruite dño in omni corde vestro/et nolite declinare post vana que nõ proderunt vobis neq; eruent vos/quia vana sunt: et non derelinquet dñs populũ suũ propter nomẽ suum magnum/quia iurauit dñs facere vos sibi populum. Absit autẽ a me hoc peccatum in dño vt cessem orare pro vobis: ꝫ docebo vos viã bonã ꝫ rectã. Igit timete dñm et seruite ei in veritate: et ex toto corde vestro. Vidistis enĩ magnifica: que in vobis gesserit. Quod si perseueraueritis in malitia: ꝫ vos ꝫ rex vester pariter peribitis. Lectio prima.

Filius vni⁹ anni erat saul cũ regnare cepisset: duobus autẽ annis regnauit super israel. Et elegit sibi saul tria milia de israel. ꝫ erant cum saul duo milia in machmas/ꝫ in mõte bethel: mille autem cum ionatha in gabaa beniamin. Porro cetcrum populum remisit: vnũquẽq; in tabernacula sua. Et percussit ionathas statione philistinorũ: que erat in gabaa. Quod cũ audissent philistiim: saul cecinit buccina in omni terra dicens. Audiant hebrei. Tu autem domine miserere. Lectio secunda.

Et vniuersꝰ israel: audiuit huiusmodi famam. Percussitq; saul stationem philistinorũ: et erexit se israel aduersus philistiim. Clamauit ergo populus post saul in galgala/et philistiim congregati sunt ad preliandum contra israel/triginta milia curruum ꝫ sex milia equitum ꝫ reliquũ vulgus sicut arena que est in littore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in machmas: et ad orientem bethauen. Lec. iij.

Quod cum vidissent viri israel se in arto positos/afflictus enĩ erat populus: absconderunt se in speluncis/et in abditis/ꝫ in petris quoq; et in antris ꝫ in cisternis. Hebrei aũt transierũt iordanem: terram gad ꝫ galaad. Cũq; adhuc esset saul in galgala: vniuersus populus pertertitus est qui sequebatur eũ. Et expectauit septem diebus iuxta placitum samuelẽ: ꝫ non venit samuel in galgala. Dilapsusq; est populus ab eo. Ait ergo saul. Afferte michi holocaustũ ꝫ pacifica. Et obtulit holocaustum. Lectio.j.

Cumq; cõpleret saul offerens holocaustum: ecce samuel veniebat. Et egressus est saul obuiam ei: vt salutaret eum. Locutusq; est ad eum samuel. Quid fecisti? Respõdit saul. Quia vidi quod dilaberetur populus a me/ꝫ tu non venires iuxta placitos dies: porro philistiim congregati fuerant in machmas/dixi. Nunc descendẽt philistiim ad me in galgala: et faciẽ dñi nõ placaui. Necessitate cõpulsus: obtuli sacrificiũ. Lectio ij.

Dixitq; samuel ad saulem. Stulte egisti: nec custodisti mandata domini dei tui que preceperat tibi. Qđ si non fecisses: iam nũc preparasset dominus regnum tuũ super israel in sempiternum. Sed nequaq; regnum tuum vltra consurget. Quesiuit sibi dñs virũ iuxta cor suum. ꝫ precepit ei dominus vt esset dux super populũ suum: eo q; nõ seruaueris que preceperat dñs. Lectio.iij.

Surrexit autem samuel: et ascendit de galgalis in gabaa beniamin.

min. Et reliqui populi ascenderunt post saul obuiã populo q̃ expugnabãt illos: venientes et galgala in gabaa in colle beniamin. Et recessit saul populũ qui inuenti fuerant cum eo: quasi sexcẽtos viros Et saul ⁊ ionathas filius eius / populusq; qui inuentus fuerat cũ eis: erat in gabaa beniamin. Lectio prima.

PHarro philistiim cõsederant in machmas. Et egressi sunt ad preliandum de castris philistiim tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam effraim ad terrã saalis. Porro alius ingrediebatur per viam bethoron. Tertius autem verterat se aduersus terminũ in terra sabaa: imminentibus vallis seboym cõtra desertũ. Lectio ij.

PHarro faber ferrarius non inueniebatur in omni terra israel. Cauerant autem philistiim: ne forte facerent hebrei gladium aut lanceam. Descendebat ergo omis israel ad philistiim: vt exacueret vnusquisq; vomerem suum ⁊ ligonem et securim ⁊ sarculum. Retusa erant acies vomerum ⁊ ligonum ⁊ tridentium ⁊ securium: vsq; ad stimulum corrigendum. Lectio tertia.

CUmq; venisset dies prelii: nõ est inuentus ensis ⁊ lancea in manu cuncti populi qui erat cũ saul ⁊ ionatha / excepto saul ⁊ ionatha filio eius. Egressa est aũt statio philistiim: vt transcenderent in machmas. Et accidit quadã die vt diceret ionathas filius saulis: ad adolescentem armigerũ suum. Veni ⁊ transeamus ad stationem philistiim: que est trans locum illum. Patri autẽ suo: hoc ipsum non indicauit. Lectio prima.

ET ait ionathas. Ecce nos trãsimus ad viros istos. Cumq; apparuerimus eis. si taliter locuti fuerint ad nos: manete donec veniam⁹ ad vos: stemus in loco nostro non ascendamus ad eos. Si aũt dixerint ascendite ad nos: ascendamus / q̃ tradidit eos dñs in manibus nostris. Hoc erit nobis signũ. Tu aũt. Lectio ij.

APparuit igitur vterq; stationi philistinorũ. Direruntq; philistiim. Et hebrei egrediuntur de cauernis in quibus absconditi fuerant. Et locuti sunt viri de statione ad ionathan ⁊ ad armigerum suum. Direruntq;. Ascendite ad nos: ⁊ ostendem⁹ vobis rẽ. Et ait ionathas ad armigerum suum. Ascendamus. Sequere me. Tradidit enim eos dominus: in manus israel. Lectio iij.

ASCendit aũt ionathas reptãs manibus et pedibus: ⁊ armiger eius post eũ. Et cũ vidissent faciem ionathe alij cadebant ante ionathan: alios armiger eius interficiebat sequens eũ. Et facta est prima plaga / quam percussit ionathas et armiger eius / quasi viginti virorũ in media parte iugeri: quã par boũm in die arare cõsueuit. Et factũ est miraculũ in castris per agros. Lectio.

SEd ⁊ omnis populus stationis eorum qui erant ad prelandum obstupuit: et cõturbata sunt castra / et accidit quasi miraculũ a deo. Et respexerunt speculatores saulis qui erant in gabaa beniamin: et ecce multitudo prostrata et huc illuc diffugiẽs. Et ait saul populo qui erat cum eo. Requirite et videte quis abierit ex nobis. Cumq; requisissent / repertum est non adesse ionathan et armigerũ eius. Lectio secunda.

ET ait saul ad achimam. Applica archã domini. Erat enim ibi archa dei in die illa / cũ filijs israel. Cũ q; loqueretur saul ad sacerdotẽ: tumultus magnus exortus est in castris philistinorum crescebatq; paulatim ⁊ clarius resonabat. Et ait saul ad sacerdotem Contrahe manũ tuam. Cõclamauit ergo saul et omnis populus qui erat cum eo: et venerunt vsq; ad locũ certaminis. Et ecce versus fuerat gladius vnusquisq; ad proximum suum: et cedes magna nimis. Tu autem dñe. Lectio tertia.

SEd ⁊ hebrei qui fuerant cum philistiim heri ⁊ nudiustertius / ascendentesq; cum eis in castris: reuersi sũt vt essent cum israel / qui erant cum saule et ionatha. Omnes quoq; israelite qui se absconderant in monte effraim audientes q̃ philistiim fugissent / sociauerunt se cum suis in prelio: ⁊ erant

cum saule quasi decem milia virorum. Et saluauit dominus in die illa israel. Pugna autem peruenit vsq; bethauen: & vir israel sociat⁹ est sibi i die illa. Lec. j.

Reg. 17. 1. Reg. 14.

ADiurauit autem saul populum dicens. Maledictus vir qui comederit panē vsq; ad vesperā: donec me vlciscar de inimicis meis. Et nō māducauit vniuersus populus panē. Omneq; terre vulgus venit in saltū: in quo erat mel super faciem agri. Ingressus est itaq; populus saltū & apparuit fluēs mel: nullusq; applicuit manū ad os suū Timebat enī populus iuramētū. Lec. ij.

PIro ionathas non audierat cū adiuraret pater eius populum: extenditq; sūmitatem virge quam habebat in manu / et intinxit in fauo mellis / & conuertit manum suam ad os suū / et illuminati sunt oculi eius. Respondensq; vnus de populo ait. Iureiurādo constrinxit pater tuus populum dicens. Maledict⁹ vir q comederit panē hodie. Defecerat autem populus. Lectio iij.

DIxitq; ionathas. Turbauit pater meus terram. Vidistis ipsi q illuminati sunt oculi mei eo q gustauerim paululum de melle isto: quomagis si comedisset populus de preda inimicorū suorū quā repperit? Nonne maior facta fuisset plaga in philistiim? Percusserunt in illa die philisteos: a machmis vsq; in haylon. Defatigatus est autem populus nimis & versus ad predam tulit oues & boues & vitulos & mactauerūt in terra: comeditq; populus cum sāguine. Nunciauerunt autem sauli: dicētes q populus peccasset domino / comedēs cū sanguine. Qui ait. Preuaricati estis Voluite ad me iam nunc sarum grande. Tu autem domine. Lectio prima.

Reg. 18. 1. Reg. 14.

DIxit saul. Dispergimini in vulgus et dicite eis. vt adducat ad me vnusquisq; bouem suum et arietē / & occidite super istud: & vescimini et non peccabitis domino / comedentes cū sanguine. Adduxit itaq; omnis populus vnusquisq; bouem in manu sua vsq; ad noctem: et occiderunt ibi. Edificauit autem saul altare domino. Tuncq; primum cepit edificare altare domino. Lectio ij.

ET dixit saul. Irruam⁹ super philistiim nocte & vastem⁹ eos vsq; dum illucescat mane: nec relinquamus de eis virum. Dixitq; populus. Omne quod bonum videtur in oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedamus huc ad deum. Et consuluit saul dominum dicens Num persequar philistiim? Si trades eos in manus israel? Et non respondit ei in die illa. Lectio tertia.

DIxitq; saul. Applicate huc vniuersos angulos populi: et scitote et videte per quem acciderit peccatum hoc hodie. Viuit dominus saluator israel: quia si per ionathan filium meū factū est / absq; retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo. Et ait saul ad vniuersum israel. Separamini vos in partē vnam: & ego cum ionatha filio meo ero in parte altera. Respōditq; populus ad saul. Quod bonū videtur in oculis tuis fac. Lec. j.

Reg. 14.

DIxit saul ad dominum. Dñe deus israel / da iudicium quid est q non responderis seruo tuo hodie. Si in me aut in ionatha filio meo / hec iniqtas est: da ostēsionē. Aut si est in populo tuo hec iniquitas: da sanctitatem. Et deprehensus est ionathas et saul: populus autem exiuit. Et ait saul. Mittite sortem inter me & filium meum ionathan. Et captus est ionathas. Lectio secunda.

DIxit autem saul ad ionathan. Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei ionathas: et ait. Gustans gustaui in sūmitate virge que erat in manu mea / paululū mellis: et ecce morior. Et ait saul. Hec faciat mihi deus & hec addat q; morte morieris ionatha. Dixitq; popul⁹ ad saul. Ergo ne ionathas morietur. qui fecit salutem hāc magnā in israel? Hoc nephas est. Viuit dñs si ceciderit capillus de capite ei⁹ in terram: q; cum deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus ionathan: vt non mo-

reretur. Recessitq3 saul: nec persequut⁹ est philistiim. Porro philistiim abierũt in loca sua. Lectio tertia.

ET saul confirmato regno super israel/pugnabat per circuitũ aduersũ omnes inimicos ei⁹: cõtra moab/ & filios ammon/et edom/ & reges saba. & philistheos/ & quocunq3 se verterat/superabat. Congregatoq3 exercitu/percussit amalech: et eruit israel de manu vastatorũ eius. Fuerũt autem filij saul ionathan/ et iesui et melchisua. Nomina duarum filiarũ eius/nomen primogenite merob/ & nomẽ minoris michol/ & nomen vxoris saul achinoẽ filia achimas. Et nomen principis militie eius/ abner filius ner patruelis saul. Porro eis fuerat pater saul: et ner pater abner filius abiel. Erat autem bellum potens aduersum philistheos: omnibus diebus saul. Nam quẽcunq3 viderat saul virũ fortem et aptum ad prelium: sociabat eum sibi. Tu autem. Lectio prima.

DIxit samuel ad saul. Me misit dñs/ vt vngerem te in regem super populũ eius israel. Nunc ergo audi vocẽ domini. Hec dicit dominus deus exercituum. Recensui quecunq3 fecit amalech israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de egypto. Nũc igitur vade & percute amalech: & demolire vniuersa eius. Non parcas ei/ & non concupiscas ex ipsis aliquid: sed interfice a viro vsq3 ad mulierẽ & paruulũ atq3 lactẽ bouẽ & ouẽ camelũ & asinũ. Lectio ij.

PRecepit itaq3 populo saul: & recensuit eos quasi agnos ducenta milia peditum: & decẽ milia virorum iuda. Cũq3 venisset saul vsq3 ciuitatem amalech: tetendit insidias in torrente. Dixitq3 saul cyneo. Abite recedite: atq3 discedite ab amalech: ne forte inuoluã te cũ eo. Tu enim fecisti miam cum omnibus filijs israel: cũ ascenderent de egypto. Lectio iij.

ET recessit cyneus de medio amalech. Percussitq3 saul amalech ab evila/donec venias sur/que est e regione egypti: & apprehendit agag regem amalech viuum. Omne aũt vulgus interfecit in ore gladij. Et pepercit saul & populus agag/ & optimis gregibus ouium & armentorum & vestib⁹ & arietibus & vniuersis que pulchra erant: nec voluerũt disperdere ea. Quicquid vero vile fuit et reprobũ: hoc demoliti sunt. Lectio.j.

FActum est autem verbum domini ad samuelem dicẽs. Pe. Lxij.
nitet me q̃ constituerim saul regem/quia dereliquit me: et verba mea opere non implevit. Contristatusq3 est samuel: et clamauit ad dñm tota nocte. Cumq3 de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane: nunciatũ est samueli eo q̃ venisset saul in carmelum & erexisset sibi fornicem triumphalẽ/ et reuersus transisset/ descendissetq3 in galgala. Lectio secunda.

VEnit ergo samuel ad saulem. Et saul offerebat holocaustũ domino de primitijs predarum que attulerãt ex amalech. Et dũ venisset samuel ad saulem: dixit ei saul. Benedictus tu a domino: implevi verbũ dñi. Dixitq3 samuel. Et que est hec vox gregum que resonat in auribus meis & armentorum que ego audio? Et ait saul. De amalech adduxerunt ea. Pepercit enim populus melioribus ouib⁹ & armentis vt immolarent dño deo tuo: reliqua vero occidimus. Lec. iij.

AIt autem samuel ad saul. Sine me: & indicabo tibi que tibi locutus sit ad me dominus nocte. Dixitq3 ei Loquere. Et ait samuel: Nonne cũ parvulus esses in oculis tuis/ caput in tribub⁹ israel factus es? Unxitq3 te dominus in regem super israel: & misit te deus in viam/ et ait. Vade & interfice peccatores amalech: et pugnabis contra eos vsq3 ad internitionem eorum. Quare ergo non audisti vocem domini/ sed versus es ad predam/ et fecisti malum in conspectu domini? Et ait saul ad samuelem. Immo audiui vocem domini. et ambulaui in via per quam misit me dominus: & adduxi agag regẽ amalech/ et amalech interfeci. Tulit autem populus de preda oues & boues primitias eorum que cesa sunt: vt immolaret domino deo suo in galgalis. Lectio.j.

Reg.xv. 1 Reg.xv

AIt samuel. Nũquid vult dominꝰ holocausta ⁊ victimas/ et non potius vt obediatur voci domini? Melior est enim obediẽtia ꝙ victime: ⁊ ascultare magis ꝙ offerre adipem arietum. Quoniã quasi peccatum ariolandi est repugnare: et quasi scelus idolatrie nolle acquiescere. Pro eo ergo ꝙ abiecisti sermonem domini: abiecit te dominus ne sis rex. Dixitq; rex saul ad samuelẽ. Peccaui quia preuaricatus sum sermonem domini et verba tua: timens populum ⁊ obediens voci eorũ. Sed nunc porta quesso peccatum meum: et reuertere mecum vt adorem dominum. Lectio.ij.

ET ait samuel ad saul. Non reuertar tecum/quia proiecisti sermonem domini: et proiecit te dominus ne sis rex super israel. Et conuersus est samuel vt abiret. Ille autem apprehendit summitatem palij eius: que ⁊ scissa est. Et ait ad eũ samuel. Scidit dñs regnũ israel a te hodie: ⁊ tradidit illud primo tuo meliori te. Porro triũphator in israel non parcet. ⁊ penitudine non flectetur Neq; enim homo est vt agat penitentiã. At ille ait. Peccaui. Sed nunc honora me coram senioribus populi mei/ et coram israel: et reuertere mecum vt adorem dominum deum tuum. Lectio.iij.

REuersus ergo samuel secutus est saulem ⁊ adorauit saul dominũ. Dixitq; samuel. Adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus est ei agag pinguissimus/tremens. Et dixit agag. Sicine separat amara mors? Et ait samuel. Sicut fecit absq; liberis mulieres gladius tuus: sic absq; liberis erit inter mulieres mater tua. Et in frusta concidit eum samuel coram domino in galgalis. Abyit autem samuel in ramatha: saul vero ascẽdit in domũ suã in gabaa. Et nõ vidit samuel vltra saul vsq; ad diẽ mortis sue. Verũtamẽ lugebat samuel saul: qm dñs penitebat ꝙ constituisset eum regẽ super israel. Lectio.j.

1 Reg.xvi

DIxitq; dominus ad samuelem. Vsq;quo tu luges saul/cum ego proiecerim eum ne regnet super israel? Imple cornu tuum oleo ⁊ veni vt mittam te ad isay bethleemitem. Prouidi enim in filijs eius michi regẽ. Et ait samuel. Quomodo vadã? Audiet enim saul: et interficiet me. Lectio secunda.

ET ait dominus. Vitulum de armento tolles in manu tua: ⁊ dices. Ad immolandum domino veni. Et vocabis isay ad victimam. Et ego ostendã tibi quid facias: ⁊ vnges quem ego monstrauero tibi. Fecit ergo samuel/sicut locutus est ei dominꝰ. Venitq; in bethleẽ: ⁊ admirati sũt seniores ciuitatis occurrentes ei. Dixeruntq;. Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait. Pacificus. Ad immolandum domino veni. Sanctificamini ⁊ venite mecũ: vt immolẽ. Lec. iij.

SAnctificauit ergo isay et filios eius: ⁊ vocauit eos ad sacrificiũ. Cũq; ingressi essent: vidit heliab ⁊ ait. Num coram domino est christus eius? Et dixit dominus ad samuelem. Ne respicias vultum eius neq; altitudinẽ stature eius quoniã abieci eum: nec iudicium hominis ego iudico. Homo enim videt ea que patent: dominus autem intuetur cor. Lectio prima.

Reg.xvi

ET vocauit isay aminadab/ ⁊ adduxit eum coram samuele. Qui dixit. Non hunc elegit dominus. Adduxit autẽ samma: de quo ait. Etiã hunc non elegit dñs. Adduxit itaq; isay septem filios suos coram samuele. Et ait samuel ad ysai. Non elegit dominꝰ ex istis. Dixitq; samuel ad ysai. Nunqd iam cõpleti sunt filij? Qui respõdit. Adhuc reliquꝰ est puerꝰ: et pascit oues. Ec.ij.

ET ait samuel ad ysai. Mitte ⁊ adduc eum: nec enim discumbemus priusq; ille huc veniat. Misit ergo ⁊ adduxit eum. Erat autem rufus/ ⁊ pulcher aspectu: decoraq; facie. Et ait dominꝰ. Surge et vnge eum: ipse est enim. Tulit igit samuel cornu olei: ⁊ vnxit eũ in medio fratrũ eius. Et directꝰ est spũs dñi in dauid: a die illa et deinceps. Surgẽs samuel: abyit in ramatha. Lectio.iij.

SPiritus autem domini recessit a saul: et agitabat eũ spũs neq; a

dño. Direruntq; serui saul ad eum. Ecce spiritus dei malus cogitat te: iubeat dominus noster & serui tui qui coram te sunt vt querant hominem scientem psallere cythara / vt quãdo arripuerit te spiritus dei malus psallat manu sua & leuius feras. Et ait saul ad seruos suos. Prouidete michi aliquem bene psallentem: & adducite eum ad me. Et respondens vnus de pueris: ait. Ecce vidi filium ysai bethleemitem scientem psallere & fortissimũ robore et virum bellicosum & prudentẽ in verbis: et virum pulchrum & dominus cum eo. Tu autem Lectio prima.

1.Reg.16. IJit ergo saul nuncios ad ysay / dicens. Mitte ad me dauid filium tuũ qui est in pascuis. Tulit itaq; ysay asinum plenum panibus & lagenam vini & hedum de capris vnum: & misit per manũ dauid filij sui sauli. Et venit dauid ad saul: & stetit coram eo. At ille dilexit eum nimis: & factus est eius armiger. Miditq; saul ad ysay dicens. Stet dauid in cõspectu meo: inuenit enim gratiam in oculis meis. Lectio ij.

IGitur quãdocũq; spiritus dei malus arripiebat saul: tollebat dauid cytharam & percutiebat manu sua / & refocillabatur saul & leuius habebat. Recedebat enim ab eo spiritus malus. Congregantes vero philistei agmina sua in prelium / conuenerunt in sochot iude: et castrametati sunt inter sochot et azecha in finibus domyn. Porro saul & filij israel congregati / venerunt in vallem therebynthi: & direxerunt aciem ad pugnandum contra philistiim. Lec.iij.

ET philistiim stabant super montem ex parte hac / et israel stabat super montem ex altera parte: vallisq; erat inter eos. Et egressus est vir spurius de castris philistinorũ nomine goliath / de geth / altitudinis ses cubitorum & palmo. Et galea erea super caput eius: & lorica hamata induebatur. Porro pondus loricae eius quinq; milia siclorum eris erat: et ocreas ereas habebat in cruribus / et clipeus ereus tegebat humeros eius. Hastile autem hastae eius: erat quasi liciatorium texentium. Ipsum autẽ ferrũ hastae eius sexcentos siclos habebat ferri: & armiger eius antecedebat eum. Lectio.j.

Tãs goliath clamabat aduersus phalangas israel: et dicebat eis. Quare venistis parati ad prelium? Nũquid non ego sum philisteus / et vos serui saul? Eligite ex vobis virum: & descendat ad singulare certamen. Si quiuerit pugnare mecum et percusserit me: erimus vobis serui. Si autem ego preualuero & percussero eum: vos serui eritis & seruietis nobis. Lectio.ij.

ET dicebat philisteus. Ego exprobraui agminibus israelis hodie. Date michi virum: & ineat mecum singulare certamen. Audiens autem saul et omnes viri israelite sermones philistei huiusce modi: stupebant & metuebãt nimis. Dauid autem erat filius viri ephrathei / de quo superius dictũ est: de bethleem iuda cui nomen erat ysay / qui habebat octo filios. Et erat vir in diebus saul: senex & grandeuus inter viros. Abierunt autem tres filij eius maiores post saul in prelium. Et nomina trium filiorum eius qui perrexerunt ad bellum: helyab primogenitus / & secundus aminadab / et tertius samma. Dauid autem erat minimus. Lectio tertia.

TRibus ergo maioribus secutis saulem abiit dauid & reuersus est a saul: vt pasceret gregem patris sui in bethleem. Procedebat vero philisteus mane & vespere: et stans imperabat filijs israel quadraginta diebus. Dixit autem ysay ad dauid filium suũ. Accipe fratribus tuis ephi polenta / et decem panes istos / & curre in castra ad fratres tuos: & decem formellas casei has deferes ad tribunũ. Et fratres tuos visitabis si recte agant: & cũ quib' ordinati sunt disce. Saul autẽ & omnes illi filij israel in valle therebinti pugnabant aduersus philistiim. Tu autem. Lectio prima.

Surrexit itaq; mane dauid / et commendauit gregem custodi: & onustus abiit sicut preceperat ei ysay. Et venit in ma-

gala: ⁊ ad exercitum qui egressus ad pugnam vociferatus erat in certamine. Direxerat enim acie israel: sed ⁊ philistiim er aduerso fuerant preparati. Derelinquēs ergo dauid vasa que attulerat sub manu custodis ad sarcinas. cucurrit ad locū certaminis: ⁊ interrogabat si oia recte agerentur erga fratres suos. Le.ij.

Cunq; adhuc loqueretur eis: apparuit vir ille spurius ascēdens goliath nomine philisteus de geth / ex castris philistinorū. Et loquente eo hec eadem verba: audiuit dauid. Omnes aūt israelite cum vidissent virum fugerunt a facie eius: timentes eū valde. Et dixit vnusquispiam de israel. Num vidistis virum hunc qui ascendit? Ad exprobrādum enim israel ascendit. Virum ergo qui percusserit eum ditabit rex diuitijs magnis / ⁊ filiā suā dabit ei: ⁊ domū patris eius faciet absq; tributo i israel. Le.iij.

Et ait dauid ad viros qui secum stabant dicens. Quid dabitur viro qui percusserit philisteum hunc / et tulerit opprobrium de israel? Quis est enim hic philisteus incircumcisus qui exprobrauit aciem dei viuentis? Referebat autem populus eundem sermonem dicens: hec dabuntur viro qui percusserit eum. Quod cum audisset heliab frater eius maior: loquente eo cum alijs / iratus est contra dauid ⁊ ait. Quare venisti / ⁊ quare dereliqsti pauculas oues illas in deserto? Ego noui superbiā tuam ⁊ nequitiā cordis tui: qr vt videres prelium descēdisti. Tu autem. Lectio.j.

Et dixit dauid. Quid feci. Nunquid non verbum est? Et declinauit paululum ab eo ad alium: dixitq; eundem sermonem. Et respondit ei populus verbum: sicut et prius. Audita sūt autem verba que locutus est dauid: ⁊ annunciata in conspectu saul. Adquē cum fuisset adductus: locutus est ei. Non concidat cor cuiusq; in eo. Ego seruus tuus vadam: ⁊ pugnabo aduersus philisteum. Lectio secunda.

Et ait saul ad dauid. Non vales resistere philisteo isti / nec pugnare aduersus eum: quia puer es. Hic autem vir bellator est ab adolescentia sua. Dixitq; dauid ad saul. Pascebat seruus tuus patris sui gregem / et veniebat leo vel vrsus / tollebatq; arietem de medio gregis: ⁊ persequebar eos ⁊ percutiebā / eruebamq; de ore eorum. Et illi consurgebant aduersum me / et apprehendebam mētum eorū ⁊ suffocabam interficiebāq; eos. Tu autem. Lectio tertia.

Nam ⁊ leonē ⁊ vrsū interfecit ego seruus tuus. Erit igitur ⁊ philisteus hic incircumcisus: quasi vnus ex eis. Nunc vadam ⁊ auferam opprobrium populi. Quoniā quis est philisteus hic incircumcisus / qui ausus est maledicere exercitui dei viuentis? Et ait dauid Dominus qui eripuit me de manu leonis ⁊ de manu vrsi: ipse liberabit me de manu philistei huius. Dixit autem saul ad dauid. Vade / ⁊ dominus tecum sit. Et induit saul dauid vestimentis suis / ⁊ imposuit galeam eream super caput eius: ⁊ vestiuit eum lorica. Lectio.j.

Accinct⁹ ergo dauid gladio eius super vestem suam: cepit tentare si armatus posset incedere. Non enim habebat cōsuetudinē. Dixitq; dauid ad saul. Non possum sic incedere: quia nec vsum habeo. Et deposuit ea / et tulit baculum suum quem semper habebat in manibus: ⁊ elegit sibi quinq; limpidissimos lapides de torrente / et misit eos in pera pastoralē quā habebat secū / ⁊ fundā in manu tulit / ⁊ processit aduersum philisteum. Tu aūt. Lectio secūda.

Ibat autem philisteus incedens: ⁊ approprinquās aduersū dauid: et armiger eius ante eum. Cumq; inspexisset philisteus / et vidisset dauid: despexit eum. Erat enim adolescens rufus: et pulcher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid. Nūquid ego canis sum / quia tu venis ad me cum baculo? Et maledixit philisteus dauid in dijs suis. Dixitq; ad dauid. Veni ad me: et dabo carnes tuas volatilibus celi / et bestijs terre. Lectio tertia.

Dixit autem dauid ad philisteū.

Tu venis ad me cum gladio et hasta ⁊ clipeo/ ego autem venio ad te in nomine domini exercituum dei agminum israel/ quibus exprobrasti hodie: ⁊ dabit te dominus hodie in manu mea ⁊ percutiam te/ ⁊ auferam caput tuũ a te/ ⁊ dabo cadavera castrorũ philistiim hodie/ volatilibus celi et bestiis terre/ vt sciat omnis terra quia est dñs deus in israel: ⁊ noverit vniuersa ecclesia hec/ quia nõ in gladio nec in hasta salvat dominus. Ipsius enim est bellum: ⁊ tradet vos in manus nostras. Tu autem. Lectio. j.

CUm ergo surrexisset philisteus et veniret ⁊ appropinquaret cõtra dauid: festinauit dauid et occurrit ad pugnam ex aduerso philistei. Et misit manũ suam in peram: tulitq; vnum lapidem ⁊ funda iecit. Et circumducens percussit philisteũ in fronte/ et infixus est lapis in fronte eius: et cecidit in faciem suam super terram. Prevaluitq; dauid aduersum philisteum in funda ⁊ lapide: percussumq; philisteum interfecit. Lectio secunda.

CUmq; gladium nõ haberet in manu dauid: cucurrit et stetit super philisteum ⁊ tulit gladium eius: ⁊ eduxit de vagina sua et interfecit eum preciditq; caput eius. Videntes autem philistiim q̃ mortuus esset fortissimus eorũ: fugerunt. Et consurgẽtes viri israel ⁊ iuda vociferati sunt: et persecuti sunt philisteos vsq; dum venirent in vallem/ ⁊ vsq; ad portas accharon. Ceciderũtq; vulnerati de philisteis in via sarim: ⁊ vsq; ad geth/ ⁊ vsq; ad accharõ. Tu. Ic. iij.

ET reuertentes filij israel postq̃ persecuti fuerãt philisteos: inuaserunt castra eorum. Assumens autem dauid caput philistei/ attulit illud in hierusalem: arma vero eius posuit in tabernaculo suo. Eo autem tempore quo viderat saul dauid egredientem contra philisteũ: ait ad abner principẽ militie. De qua stirpe descendit hic adolescens abner? Dixit abner. Viuit anima tua rex/ si nouit. Et ait rex. Interroga tu: cuius filius sit iste puer. Tu autẽ dñe miserere nr̃i.

HIstoria In principio. vbi fiunt commemorationes videlicet vna de festo loci et alia de sãcta maria: hoc modo inchoatur hysto. In principio. ℂ Littera dominicalis A. tertio kalẽd. augusti tota cantetur hysto. ⁊ tantum memoria de sanctis martyribus abdon ⁊ sennẽ. ⁊ vj. fer̃ia. et sabbato fient cõmemo. secundũ vsum Sarũ. Vtra feria. j. non dicuntur. In sequenti ebdoma. feria. ij. et sabbato fient cõmemo. In tertia ebdoma. nulle fiant cõmemo. In quarta ebdoma. tertia feria ⁊ sabbato fient cõmemo. In quinta ebdoma. feria quinta et sabbato fient cõmemo. ℂ Littera dominicalis B. pridie kalẽd. augusti tota cãtetur hysto. ⁊ memo. cantũ de sancto germano. Quinta fer̃. ⁊ sabbato fiet cõme. ⁊ in crastino sãcti bartholomei vtra. fe. cantentur. In secunda ebdo. fer̃. secũda ⁊ tertia fiant cõme. Et in dominica fiet nulla de vigil. assumptio. beate marie in capitulo cum hoc Vtra. b. post partum. In. ij. ebdo. nulle fiet cõmemo: propter octa. assumptio. In quarta ebdoma. feria. vj. ⁊ sabbato fiet cõme. In. v. ebdo. fe. vj. ⁊ sabbato fient cõme. ⁊ ad primas vesp. sancti augustini et in dñica memo. de sancto hermete: de dñica ⁊ de trinitate fiãt privatim: ⁊ nulla procl. ante cruc. ⁊ ad. ij. vesp. fiant de festo iohanne et de festa sabina memo. ⁊ prius de dñica privatim. ℂ Littera dñicalis C. kal. augusti inchoet hyst. cũ memo. trin. Fer. iij. ⁊ sabba. fiant cõme. In sequẽti dñica tota cãtetur hyst. ⁊ cãtũ memo. de festo cyriaci sociisq; eius. Vtra fer. nõ dicant. In. iij. ⁊ v. fe. fient cõme. In. iij. ebdo. nulle fiãt cõme. propter octa. assumptio. vtr̃e marie: ⁊ ibidẽ differatur vna dñica. In. iij. ebd. fe. iij. ⁊ v. fiãt cõme. ℂ Littera dñicalis D. quarto Nonas augusti tota cantet hyst. ⁊ memo. cãtũ. de festo stepha. Fer. iij. ⁊ sabba. fiant cõme. Vtra fe. non dicant. In secũda ebd. iij. fer. ⁊. iij. fiet cõme. ⁊ in ipsa dñica nulla de vigi. sãcti laurentij in capitulo dicit. In. iij. ebdo. nulle fient cõme. propter octa. assũptio. vtr̃e marie. In. iij. ebdo. fe. iij. ⁊ iij. fient cõme. ⁊ in ipsa dñica nichil de vigil. sci

bartholomei p;eter memo.ꝫ in ſabbato
ultime vel.erũt de oc.et ſolen.méo.de do.
ꝫ de trinitate poſt méo.de marty.ꝫ pcel.
ante crucem fiat. In dñica veſpe.erunt
de ſancto bartholomeo: ꝫ ſolen. memo.
de dñica.poſt memo.de ſancto audoeno
℣ Littera dñicalis. E.iij. Nonas augu
ſti tota cantetur hyſto.et fel.ſãcti ſtepha
ni in craſtinũ differatur.ke.v.ꝫ.vj.fient
comme.ꝫ tñ memo.de ſctis.Et in craſti
no ſancti bartholo.fia.ke.dicank. In.ij
ebdo.ke.ij.et.iij.fient comme. In.iij.ebdõ.
nulle fiẽt cõme.p;opter octa.aſſumptio.
et in dñica infra octa.fiat miſ.de.ſ. lau
rentio in capſo.Et in vig.ſancti bartho
lomei dicitur miſ.dñicalis in capſo: niſi
aliqua dñica differatur. In quarta eb
do.feria.iij.et ſabba.fiant cõme.ad p;i
mas veſp.ſancti bartholo.et in die fient
memo.de ſãcto audoeno/de dñica/et de
trinitate p;iuatim.et nulla fiet p;oceſſ.
ante cruc. ℣ Littera dominicalis .F.
pudie Nonas auguſti.tota cãtet hyſto.
feria quarta et quinta fiẽt cõme.fia ke
ria.non dicãtur. In.ij.ebdo.feria.ij.fiet
comme.beate ma. In tertia ebdo.nulle
fient cõme.p;opter octa.aſſumpti.beate
marie. In quarta ebdo.feria.ij.et ſabb.
fient cõmemo.et in ſab.ad.ij.veſpe.ſan.
bartholomei.fiat me.de dñica ꝫ de tri.
priuatim:et nulla fiat p;oceſ. ante cru.
℣ Littera dominicalis G. quarto kal.
auguſti inchoetur hyſto. et fiant medie
lectiones de ſãcto felice ſociiſq; eius. Fe.
iij.et ſabba.fient comme.et ſecundo id9
auguſti fiant medie lectiones de ſancto
laurentio.et ſeptimo kalen. ſeptembris
tota cantetur hyſto. fia.feria.non dicã
tur. In.ij.ebdo.feria.iij.et ſabbato fient
comme. In.iij.ebdo. nulle fient comme.
p;opter octa.aſſũptio. In quarta ebdo.
in ſabbato. fiet cõmemo;atio beate ma
rie:et nulla commemo;atio de feſto loci
in illa ebdomada. In quinta ebdo.feria
ſecunda et ſexta.fiant commemo;atio.
et tantum memo;ia de ſanctis.

℟ Kla do. ℣ij. kl. auguſti tota ꝺ;a hyſt. In p;in
cipio et memo.trñ de mar. In lau.omnes alie dñic.
fe.2.6.et ſabba.de cõmẽo.et me.de ſctis. et ℣.ke.
p;ecedit. ℣ Do.2.de tranſl. dñi min9 duꝑ. me.
de do.et de trinit.ſub ſilen.nulla pcel. Villa do.ꝺ;

in cẽ.cũ méo.de tri.2.ve. erũt de noie ieſu ꝫ méo.de
do.ſub ſilen.et poſtea ſolẽ. me.ꝺ tranſl.dñi et nichil
de ſanctis. Fe.2.de ſol.nois ieſu.manus duꝑ. ꝫ oc.
cũ regi. cho. et nichil de.ſ.donato. Ad.2.ve.nichil
de mar. Fe.3.et.4.ꝺ ſer.oc.ꝫ méo.de ſãctis. Villa
de oc.ꝺ;; poſt.3.ꝫ miſ.ꝺ vigi. poſt.6.ꝺ;tractꝫ ad p;in
cipale altare. ℣ Do.3.de.ſ.ypo.ir.ſ. Ad.1.veſ.méo.
de oc.nois ieſu.ꝺ oc.ſ.lau.de do.ꝺ tri.ꝫ pcel. In in
troitu cho.ꝺ;; ãn.de.ſ.maria.niſi aliqua do.debeat
differri.tũc nulla fiet me.de do.nec de tri.neq; pcel.
meꝺ.ler.de noie ieſu.9.℣.a duob9 cantetur. Miſ.
do.ꝺ;; in cẽ.ꝫ méo.de tri.trñ.2.ve.erunt de octa.et
me.de.ſ.ypo.ꝺ.ſ.euſe.de octa.ſ.lau.ꝫ de do. Fe.2.ꝺ
oc.ir.ſe. Inui.triũ.ola ſicut ſ.1.die p;ter.ſ.et meꝺ.ſ.
de.ſ.euſebio.et trñ me.de oc.ſ.lau. Miſ. de oc. nois
ieſu.ꝫ poſt.3.ꝺ;; miſ.de vigilia. poſt.6.ꝺ;;tractꝫ ad
p;incipale altare. Fe.3. de aſſumptione. Ad.1. veſp.
ſolen.me.de octa.nois ieſu trñ. Miſ.de oc.ſ.laure.
ꝺ;; in cẽ.in.5.ke. ℣ Do.4.de ſer.octa. Ad.1.veſ.me.
de do.de tri.et p;oceſ. In redeundo ãn. Saluator.
Ad mat.méo.de do.et de tri. Miſ.do.ꝺ;; in cẽ.et in
ſumma miſſa nulla memo. Fe.6.et ſab. de comme.
℣ Et nota ꝙ.ſ.et ſequẽtie de ẽme.dñi ma.dñr eodẽ
o;dine ſicut ante octa.aſſump.eoꝺ.mõ fiat poſt oc.
nati. ℣ Do.5.de ſer.do.me.et meꝺ.ler.de.ſ. tuſto.2.
ve.erunt de.ſ.aug.et me.de do.ſub ſilẽ. deinde me.
de.ſ.hermete ſolenniter. Fe.4.5.et ſab.de comme.
Fe.6.de.ſ.egidio:et medie lectio.de ſãcto pulco: cũ
ꝺ.et ℣.de.2.noctur. vnius mar. ℣ Littera do. E
pridie kal.auguſti.tota cãtetur hyſt. In p;incipio
et mẽ.trñ de ſancto germano. In lau.oks alie dñr.
Fe.3.5.et.6.de cõme. Sab.de tranſl. mmus duꝑ.
℣ Do.2.de ſolen.nois ieſu:maꝝ duꝑ. Ad.1.veſp.
méo.de do.et de trini.ſub ſilẽ.niſi aliqua do.debeat
differri.tũc nulla me.de do.neq; de trini.et poſtea
fiat ſolen.memo.de tranſl. Miſ.do.ꝺ;; in cẽ.infra
octa. Fe.2.et.3.de ſer.oc.et me.de ſanctis. Villa de
vigi.ſ.laurentij ꝺ;; poſt.6.ad p;incipale altare. Sab
bato de ſancto ypoli.ir.ſe.p;opter oc.medie lec.de
noie ieſu. ℣ Do.3.de oc.ir.lec. Inui.triũ. Ad.1.ve.
que erunt de oc.fiat me.de ſã.ypolito. de ſancto eu
ſebio.et de ſancto laurentio.de do.de tri.et p;oceſſ.
Ad matu.medie lec.de.ſ.euſebio. Miſ. do.ꝺ;; in cẽ.
per ebdo. Miſ.de vigilia aſſumptio. dicitur in cẽ.
cum méo.de.ſ.euſebio ꝫ de.ſ.laure.ꝫ ad altam miſ.
fiat méo.de do.et de trini. Ad.1.veſ.de aſſump. fiat
méo.de do.ſub ſilen.et poſtea de oc.nois ieſu.ſolẽ.
℣ Do.4.de ſer.oc. Ad.1.veſp.fiat méo.de do.de tri.
ꝫ pcel. In redeũdo. ãn. Saluator. Miſ.do.ꝺ;; in cẽ.
Fe.5.6.ꝫ ſab.de ẽme.et ℣.ke.p;etermittant. ℣ No
ta ꝙ lec.et ſequẽ.de ẽme. beate marie. dñr eodem
o;dine ſicut ante oc. ℣ Do.5.de.ſ.augu. Ad.1. veſ.
fiat me.ſub ſilen.de.ſ.de do.de tri.et nulla p;oceſ.
Villa do.ꝺ;; in cẽ. Sede ve.erũt de.ſ.aug.ꝫ méo.
ſub ſilen.de do. Deinde ſolen. me.de.ſ.iohãn.et de
ſancta ſabina. Fe.5.de.ſ.egidio.et medie lec.de ſan.
p;ulco.cũ ꝺ.et ℣.de.2.noc. vnius mar. Fe.4.6.et
ſab.de cõme. ℣ Kla do. ℣ p;imo die auguſti totũ
ſer.de.ſ.petro. Ad.1.ve.me.de mar.et inchoak hyſ.
In p;incipio cũ memo.et memo.de tri.et p;oceſ.et
hyſto.cantatur per ebdoma.ſcilicet in 2.4.et.5.ke.
et tunc nichil fiet de ſanctis.ibidem contingẽs. ni
ſi memo;ia ad veſpe.et ad matuti. de ſancta maria.

Dñica.j.hystorie Sapientie.

In.2.fc. ꝺ; mill.do.fc.4. epistola et euãge. etus. fc. fc.5.mil. Salus populi. ¶ Nota q̃ fest.ſ. petri non debet differri ꝓpter hyſt.inchoandã: vt ꝓ ecclesie in magna rubr. fc.6.de tráſl.ꝺñi minus ꝺuꝑ.ꝫ nichil de mar. Sab.de ſolen.nois ieſu.ad.1. veſ.q̃ erũt de noie ieſu fiat ſo.méo.de tráſl. tantũ. ¶ Do.2.de ſer.octa.nois ieſu.ad.1.veſ.fiat méo.de do.de tri.ſub ſilen.ꝫ nulla ꝑceſ.ad matu.tñ méo. de mar.de do.ꝫ de trinit.mil.do.ꝺ; in cp̃. Fer.2.de ſer.oct.ꝫ méo.ꝺ ſctõ.mil.de vigi.ꝺ; poſt.6.ꝫ méo.de ſ.romano tñ. fc.6.de.ſ.ypolito.9. lec.ꝫ medie lc. de noie ieſu tres.i.lec.de cõi plurimoꝝ mar.3. vir. lec.de ꝓpꝛietate ſanctoꝝ.ꝫ méo.de octa nois ieſu. ꝫ de oc.ſ.lauren.2.veſ.erũt de octa.ꝫ méo.de ſctis ꝫ de oc.ſ.lau.ad matu.medie lec.de.ſ.euſebio.mill. de vig.aſſum.poſt.6.ꝺ; ad ſũmũ altare.méo.de.ſ. ꝫ de octa.ſ.lau. ¶ Do.3.feſt.aſſũ.ad.1.veſ.méo.de do.ꝫ de tri.ſub ſilen.niſi aliqua do.ꝺebeat differri. ꝫ poſt ea ſo.méo.de oc.nois ieſu.mil.do.ꝺ; in cap. inſta ebdo.ad. ¶ Do.4.totũ ſer.de oct.ad.1.veſ.méo. de mar.de do.ꝫ de tri.ꝫ ꝑceſ.á redeũdo. án. Saluato. ꝺ; Exultent iuſti.cũ mil.do.in cp̃.fc.4.5.ꝫ 6.de cõme. ¶ Nota q̃ lec.ꝺ cõme.ꝺte marie.ꝫ ſeq̃n. ꝺñr eode ordine ſicut ante octa. ¶ Lca do. ☽ 2. die auguſti cantet hyſt.ad.1.veſ.q̃ erũt de do.méo. de.ſ.petro de.ſ.ſtephano.de tri.ꝫ ꝑceſ.ꝫ méo.ꝫ me die lec.de.ſ.ſtepha.ꝫ tota cãtetur hyſt.in vig.ſ.bar tho.q: illi ſancti nõ habẽt ꝓpꝛias lec. In lau.oẽs ãc.fc.3.ꝫ.4 de cõme.fc.5.de tranſl.ꝺñi. minus ꝺuꝑ.ꝫ nichil de.ſ.2.veſ.erũt de noie ieſu.ꝫ ſo.méo. de tráſl.fc.6.de noie ieſu. ¶ Do.2.de ſer.oc.ad.1. veſ.méo.de.ſ.de do.ꝫ de tri.ꝫ ꝑceſ.ad matu.totum ſcq̃.ꝺ octa.ꝫ tñ méo.de.ſ.romano.de do.ꝫ de trinit. mil.de vigi.ꝺ; in cp̃.mil.do.ꝺ; in cp̃.in.3.fr.j fer.5. de.ſ.ypolito.9.lec.ꝫ med̃.lec.de noie ieſu.ꝫ tñ me. de octa.ſ.lau. fc.6.de octa.nois ieſu.9.lec. Inuit.3. ad.1.veſ.méo.de.ſ.ypolito.de.ſ.euſebio.ꝫ de.ſ.lau rẽt. In matu.medie lec.de.ſ.euſebio.milla de oct. poſt.3.ꝺ; ꝫ nulla méo.mil.de vigi.poſt.6.cantetur ꝫ duc memo.vtraq; ad ſummu altare. ad veſ.que erũt de aſſũ.ſo.méo.de oc.nois ieſu tñ. ¶ Do.3.ꝺ ſer.oc. Ad.1.veſ.méo.de do.ꝫ de tri.ſub ſilẽ.niſi ali qua do.ꝺebeat differri.tunc nulla fiat méo.neq; ꝑ ceſ.ad matu.méo.de octa.ſ.lau.de do.ꝫ de trinita. Milla do.ꝺ; in cp̃.fc.2.de ſer.oct.án.ſup ꝑm. Be nedictus. Virgo ꝓuidentiſſima.ꝫ mil.de octa.ſcti lauren.ꝺ; in cp̃.ꝫ nulla méo.ad altã mil.eodem die án.ſuper Magñt. Qualis eſt dilectus. ¶ Do.4. tota cantet hyſt. Ad.1.veſ.que erunt de octa.méo. de mar.de do.ꝫ de trinit.ꝫ ꝑceſ. In redeundo.án. Saluato. ꝺ; Exultent iuſti.ad matu.tñ méo.de mar.ꝫ de tri.2.veſ.erũt de apſo.ꝫ ſo.méo.ꝺ.ſ.audoe no.ac de ꝺñica ſecũꝺ ꝺñi ordinale ſaz.fc.3.4.ꝫ.5.de cõme. ¶ Lca do. ♌ 3.die augu.tota cantet hyſt. In ꝓncipio.ꝫ fc.ſ.ſtephani: diff.in craſti. In lau. oẽs ãc.fc.2.de.ſ.ſteph.9.lec.fc.3.de cõ.ꝺte marie ꝫ méo.ꝺ.ſ.fc.4.de tráſl.ꝺñi minus ꝺuꝑ.ꝫ nihil de.ſ.2.veſ.erũt de fe.nois ieſu.ꝫ ſolẽ.méo.de tráſl. fc.5.de nomine ieſu.manus ꝺuꝑ.ꝫ nichil de ſctis. fc.6.ꝫ ſabbato de ſer.octa.in ſab.mill.de vigi.dici tur poſt.6.ad ſummũ altare.ꝫ méo.de ſctõ.¶ Do. 2.de.ſ.lauren. Ad.1.veſpe.méo.de noie ieſu.ꝺ do. ꝫ de trinit.ꝫ ꝑceſ.mil.ꝺo.ꝺ; in cp̃.2.veſ.erunt de.ſ. lauren.ꝫ méo.de noie ieſu.de mar.ꝫ de do.fc.4. de.ſ.ypolito.9.lec.tres.i.lec.de cõi.tres medie lc.de octa.nois ieſu.tres vlti.lec.de ꝓpꝛieta.ſctoꝝ.ꝫ me mo.ꝺ vtriſq; octa.2.veſ.erũt de octa.cũ méo.de.ſ. ypolito.ꝫ euſebio.ꝫ ꝺ.ſ.lau.fc.5.de octa.nois ieſu. Inuit.3.ꝫ medie lec.de.ſ.euſebio.ꝫ méo.et altera méo.de.ſ.lau.Mil.ꝺ octa.poſt.3.ꝺ;.ꝫ nulla méo. Mil.de vig.poſt.6.ꝺ;ꝫ.2.méo. vtraq; ad ſũmũ altare.fc.6.de aſſũp.ad.1.veſ.ſo.méo.de octa.nois ieſu. ¶ Do.3.de ſer.oc.ad.1.veſ.méo.de.ſ.lauꝛe. de do.de tri.ꝫ ꝑceſ.fiat niſi aliqua do.ꝺebeat differri cũ nulla méo.neq; ꝓceſ. In redeũdo án. Saluato. mil.de octa.ſ.lau.ꝺ; in cp̃. Ad ſũmã miſ.méo. de do.ꝫ de tri.tñ.ꝫ mil.do.in cp̃.dicitur in vig.ſ. bartho. ¶ Do.4.de.ſ.bartho.ad.1.veſ.méo.de.ſ. de do.ꝫ de tri.ſub ſilen.nulla ꝑceſ.fiat.ꝫ mil.do.ꝺ; in cp̃.i do.cũ méo.de.ſ.ꝫ de tri.ad.2.veſ.méo.ꝺ do. ſub ſilẽ.de ide ſol.méo.de cõme.fc.2.3.ꝫ ſab.de cõ me. ¶ Lca do. ♍ 4.die auguſt.tota cantet hyſt. In ꝓncipio. Ad.1.veſ.méo.de.ſ.ſtepha.de trin.ꝫ ꝑceſ. In lau.oẽs ãc.ꝺñr.ꝫ Vr.fe.ꝑtermittunt.fc. 2.de cõme.ꝺte marie.fc.3.de tranſl.do.min.ꝺuꝑ. fc.4.de noie ieſu ad.1.veſ.que erũt ꝺ noie ieſu ſol. méo.de tranſ.fc.5.ꝫ.6.de oc.ꝫ méo.de ſctis.Mil. de vigi.ſ.laurẽ.ꝺ; poſt.6.ad ſũmũ altare.ꝫ méo.ꝺ ſctõ. ¶ Do.2.de ſer.octa.nois ieſu.ad.1. veſperas que erunt de.ſ.laurentio.memo.de octa. de mar tyr. de do. de trinit. ꝫ ꝑceſſ. de do.ꝫ de tri.miſ. do. dicitur in cp̃.cum méo.de tri.fc.2.de.ſ.ypolito.9. lec.in die lc.de oc.nois ieſu.ꝫ méo.de.ſ.lau.fc.4. de oc.nois ieſu. Inuit.3.ad.1.veſ.me. de.ſ.ypoli.de ſ.euſebio.ꝺ.ſ.lau.miſ.ꝺ oc.poſt.3.ꝺ;.ꝫ nulla méo. mil.de vig.poſt.6.ꝺ;.ꝫ.2.méo.ꝫ vtraq; miſ.ad ſũ mũ altare.fc.5.de aſſũ.ad.1.vꝺ.ſo.méo.ꝺ oc.nois ieſu. ¶ Do.3.de ſer.oc.ad.1.veſ.méo.de.ſ.de do.de trinit.ꝫ ꝑceſ. In redeũdo.án. Saluato. miſ.do.ꝺ; in cp̃.cũ méo.de tri.tñ. Ad altam miſ.méo.de.ſ.et de oĩb⁹ ſctis. ¶ Do.4.de do.ad.1.veſ.que erũt de apſis méo.de do.de tri.ſub ſilen.ꝫ nulla ꝑceſ.2.vꝺ. erũt de do.ꝫ méo.de cõme.fc.2.3.ꝫ ſab.de cõme. ¶ Lca do. ♎ 4.kal.augu.inchoetur hyſt.méo. ꝫ med̃.lc.de mar. In lau.oẽs ãc.ꝺñr.fc.2.3.ꝫ ſab. de cõ. ¶ Do.2.de do.méo.ꝫ med̃.lec.de.ſ.ad.2.veſ. méo.de do.ſub ſilen.ꝫ nichil de ſctis.fc.2.de tráſl. min⁹ ꝺuꝑ.ad.2.veſ.que erũt de noie ieſu.ſolem.me mo.de tranſl.fc.3.de noie ieſu.matus ꝺupler.fc. 4.ꝫ.5.de ſer.oc.ꝫ méo.de ſctis.miſ.de vig.ſ.laurẽ. poſt.6.ꝺ; ad ꝓncipale altare et miſ.octa.poſt.3. ¶ Do.3.de ſer.octa.nois ieſu.9.lec.et tñ méo.de octa.ſ.lau.de do.ꝫ de tri.miſ.do.ꝺ; in cap̃.2.veſ. erũt de.ſ.ypoli.ꝫ méo.de oc.nois ieſu.ꝫ octa.ſcti lau.ꝫ de do.fc.2.de.ſ.ypoli.9.lec.ꝫ med̃.lec.de oc. nois ieſu.ꝫ tñ méo.de octa.ſ.lau.ad vtraq; vꝺ.ad matu.ꝫ ad miſſam.fc.3.de octa.nois ieſu. inuit.3. ad.1.veſpe.que erũt de octa.méo.de.ſ.ypoli.de.ſ. euſebio.de octa.ſ.lauren.ad matu.med̃.lec.de ſctõ euſebio.miſ.de vig.ꝺte marie poſt.6.ꝺ; ad ꝓncip. altare.ꝫ.2.méo.fc.4.de aſſump.ad vꝺ.ſo.méo.ꝺ octa.nois ieſu.ꝫ nichil de.ſ.lau. ¶ Do.4.de ſer.oc. ad.1.veſ.íméo.de ſancto.de do.de tri.ꝫ ꝑceſ.in rede undo án. Saluato. Ad matu.méo.de ſctõ.de do. ꝫ ꝺ tri. Milla do.ꝺ; in cp̃. Sab.de.ſ.maria. ¶ Do. 5.tota cantetur hyſt.ꝫ Vr.fe.ꝑtermittuntur.fc.

2.5.i.6. de cõme. In lab. fiant me die lec. de. s. p̃lio. cum ỹ. ij. ℟. de. 2. noctur. vnus marty.

C Dñica p̃ma post quinto kalen. augusti. Ad p̃mas vesperas. ãn Benedict⁹. ℣ Ipsum. Capm: Benedictus de⁹. ℟. Gyrum celi. infra. ij. hymn⁹. O iur beata trinitas. ỹ Vesp̃rtina oratio ascẽdat ad te domine. ℟ Et descẽdat super nos misericordia tua. ãn. Omnis sapientia a domino deo est: ⁊ cum illo fuit semper: et est ante cuũ. ℣ Magnificat. Orationes dñicales dicantur per ordinem: vt subnotatũ est post hysto. Vidi dominum. Hę sequentes añe. seruiunt hysto. In p̃incipio. ℣ diu cantabit: super psal. Magnificat. in sabbatis vel ad memo. de dñica: cũ de aliquo fest. ix. lec. fit seruitium. ãn. Sapiẽtia edificauit sibi domũ: excidit colũnas septẽ/ subdidit sibi gentes: superborũ q ⁊ sublimiũ colla p̃pria virtute calcauit. ãn. Sapientia clamitat in plateis: si quis diligit sapientiam ad me declinet et eam inueniet: et eam dum inuenerit: beatus est si tenuerit illam. añe. Dominus possedit me initio viarum suarũ anteq̃ quicq̃ faceret a p̃incipio. nondum erãt abyssi et ego parturiebar: quando p̃parabat celos aderam cum eo componens omnia. añe. Ego in altissimis inhabito ⁊ thronus meus in colũna nubis. C Ad matuti. Inuitato. Laudemus iesum christum. ℣ Venite. vsq̃ in hysto. Deus omnium. In. j. noctur. ãn. P̃o fidei meritis. ℣. Beatus vir. ỹ Memor fui nocte. Hac die incipiatur liber ecclesiasticus: ⁊ legat vsq̃ ad p̃mã dñicam post. v. kal. septẽbris: qñ de tempore ali agitur. Lectio p̃ma.

OMnis sapientia a domino deo est: et cũ illo fuit semper ⁊ est ante euum. Arenã maris ⁊ pluuie guttas/ et dies seculi q̃s dinumerauit? Altitudinem celi ⁊ latitudinem terre/ ⁊ p̃fundum abyssi quis dimensus est? Sapientiam dei p̃cedentem omnia quis inuestigauit? P̃ior oim creata est sapiẽtia: ⁊ intellectus p̃udẽtie ab euo. Fons sapientie verbũ dei in excelsis: et ingressus illius mandata eterna. Tu aũt. ℟. In p̃incipio deus anteq̃ terram faceret p̃iusq̃ abyssos cõstitueret p̃iusq̃ p̃duceret fontes aquarum. Anteq̃ montes collocarẽtur: ante oẽs colles generauit me dñs. ỹ Quando p̃parabat celos aderam cũ eo: cũcta cõponẽs. Anteq̃. Lectio. ij.

BAdir sapientie cui reuelata est/ ⁊ astutias illius quis agnouit? Disciplina sapientie cui reuelata est ⁊ manifestata/ et multiplicationẽ ingressus illius quis intellexit? Vn⁹ est altissimus creator omnipotens rex potens ⁊ metuendus nimis: sedens super thronum illius ⁊ dominans deus. Ipse creauit illã in spiritu sancto: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit et mẽsus est. Et effudit illã super omnia opera sua: ⁊ super omnẽ carnẽ. Secũdũ datũ suũ/ p̃bet illã diligentibus se. ℟. Gyrum celi circuiui sola: et in fluctibus maris ambulaui. in omni gẽte et in omni populo p̃matũ tenui. Superbiarũ et sublimiũ colla p̃pria virtute calcaui. ỹ Ego in altissimis habito: ⁊ thronus meus in colũna nubis. Super. Lectio tertia.

Timor domini gloria et gloriatio: ⁊ letitia ⁊ corona exultationis. timor dñi delectabit cor: ⁊ dabit letitiam et gaudium in longitudinẽ dierũ. Timenti deũ bene erit in extremis: ⁊ in die defunctionis sue benedicetur. Dilectio dei honorabilis sapientia: quibus aũt apparuerit in visu/ diligunt eam in visione/ ⁊ in agnitiõe magnaliũ suorũ. ℟. Emitte dñe sapiẽtiã de sede magnitudinis tue. Vt merũ sit ⁊ merũ laborẽt; vt sciã quid acceptũ sit coram te. Omni tẽpore. ỹ Da michi dñe sedium tuarũ assistricẽ sapientiã. Vt mecum. Gloria. Omni. C In. ij. nocte. ãn Nature. ℣ Cõserua. fo. iiij. ỹ Media nocte fur. Lectio. iij.

INitium sapientie timor dñi: ⁊ cũ fidelib⁹ in vulua cõcreatus est/ et cũ electis femoris gradit: ⁊ cũ iustis ⁊ fidelib⁹ agnoscit. Timor dñi: scientie religiositas. Religiositas custodiet ⁊ iustificabit cor: ⁊ tocũdrate atq̃ gaudium dabit. Timẽti deũ bene erit: ⁊ in diebus consũmatiõis illi⁹ benedicet. Plenitudo sapiẽtie timere deũ: ⁊ plenitudo a fructib⁹ illi⁹. Oẽm domũ illius implebit a generationib⁹: ⁊ receptacula a thesauris illius. Corona sapiẽtie timor dñi/ replẽs pacẽ ⁊ salutis fructũ: ⁊ vidit et dinumerauit eam. Vtraq̃ aũt sunt dona dei. Scientiã ⁊ intellectũ p̃udentie sapiẽtia cõparetur: ⁊ gloriã tenentium se exaltat. ℟. Da michi domine sedium tuarum assistricẽ sa-

pientiam ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Quia seruus tuus sum ego: ⁊ filius ancille tue. ℣. Dñe pater ⁊ deus vite mee: ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniam. Lectio quinta.

BAdit sapientie est timere dñm: radix enim illius lōgeui. In thesauris sapientie intellectus ⁊ scientie religiositas: erectratio aūt peccatoribus sapiētia. Timor dñi: expellit peccatū. Nam qui sine timore est: non poterit iustificari. Iracundia enī animositatis illius: subuersio illius est. Usq; in tempus sustinebit patiens: ⁊ postea redditio iocunditatis. Bonus sensus usq; in tempus abscōdet verba illius: et labia multorū enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientie significatio discipline: erectratio autem peccatori cultura dei. Tu autē. ℟. Domine pater ⁊ deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno: exaltentiā oculorū meorum ne dederis michi ⁊ desiderium malignum auerte a me: domine auferat me concupiscentiam. Et animo irreuerenti et infrunito ne tradas me domine. ℣. Ne derelinquas me domine ne accrescant ignorantie mee: ⁊ multiplicētur delicta mea. Et animo irreuerenti. Lectio sexta.

HIli concupiscens sapientiam cōserua iusticiam: ⁊ deus prebebit illam tibi. Sapientia enim ⁊ disciplina timor domini: ⁊ quod beneplacitum est illi fides et mansuetudo / et adimplebit thesauros illius. Ne fueris incredibilis timori domini: et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in cōspectu hominum: et non scandalizeris in labiis tuis. Attēde in tuis ne forte cadas ⁊ adducas aie tue inhonorationē: ⁊ reuelet deus abscōsa tua / et in medio synagoge elidat te / quoniā accessisti maligne ad dominū / ⁊ cor tuum plenum est dolo et fallacia. Tu autem domine. ℟. Super salutem et omnem pulchritudinē dilexi sapientiam et proposui pro luce habere illam. Uenerunt michi omnia bona pariter cum illa. ℣. Dixi sapientie soror mea es: ⁊ prudentiam vocaui amicam meam. Uenerunt. Gloria. Uenerunt. ¶ In iij. nocturno. ān Sponsus. ℣. Celi enarrant. fo. b. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Initium sapientie timor domini: intellectus bonus omnibus facientibus eum. Laudatio ei⁹ manet in seculum seculi. ℣. Dilectio eius custodia legum est. quia omnis sapientia timor dñi. Laudatio. ℟. Uerbum iniquum et dolosum longe fac a me dñe / divitias et paupertates ne dederis michi Sed tantum victui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte satiatus euomam illud: et periurem nomen dei mei. Sed tantum. Feriatia. ℟. Ne derelinquas me domine pater ⁊ dominator vite mee: ut non corruam in cōspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehēde arma ⁊ scutū et exurge in adiutorium michi. Ne. ℟. Magna enim sunt iudicia tua domine et inenarrabilia verba tua. Multiplicasti populū tuū et honorasti. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu moysi et aaron. Multiplicasti. Gloria. Multiplicasti. Lectio prima.

IIli accedens ad seruitutē dei / sta in iustitia et timore: ⁊ prepara aiam tuam ad tentationē. Depri me cor tuū ⁊ sustine / inclina aurē tuā ⁊ accipe verba intellectus: ⁊ ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes dei: coniungere deo / et sustine / vt crescat in nouissimo vita tua. Omne quod tibi applicitum fuerit accipe / et in dolore sustine: ⁊ in humilitate tua patientiā habe. Quia in igne probatur aurum ⁊ argentū: homines vero acceptabiles in camino humiliationis. Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dilige viā tuā / ⁊ spera in illū. Seruati more illius: ⁊ in illo veteraſce. Lectio ij.

QUi timetis dñm sustinete eius misericordiā: ⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dominū credite illi: ⁊ nō euacuabit merces vestra. Qui timetis dñm sperate in illū: ⁊ in oblectatione veniet vobis mia. Qui timetis dñm diligite illū: ⁊ illuminabunt corda vestra. Respicite filij nationes hoim / et scitote quia nullus sperauit in dño ⁊ cōfusus est: permansit in mādatis eius et derelict⁹ est. Aut quis inuocauit illū / et desperit eū. Quia pius ⁊ misericors est deus / ⁊ remittet in tpe tribulatiōis peccā: ⁊ protector est oibus exquirentibus se in veritate. Ue duplici corde ⁊ labijs scelestis / ⁊ manibus malefacientib⁹: ⁊ peccatori terram ingredienti duabus vijs. Ue ij.

Ue dissolutis corde qui nõ credũt deo: et ideo non protegentur ab eo. Ue his qui perdiderunt sustinentiã ꝛ qui dereliquerunt vias rectas: ꝛ diuerterunt in vias prauas. Et quid facient cum inspicere ceperit deus? Qui timent deum nõ erũt incredibiles verbo illius: et qui diligunt illum conseruabunt viã illius. Qui timent dñm inquirent que beneplacita sunt illi: ꝛ qui diligunt eum replebuntur lege ipsius. Qui timent dominũ preparabũt corda sua: ꝛ in conspectu illius sanctificabũt animas suas. Qui timẽt dñm custodiũt mandata illius: et patientiam habebunt vsq; ad inspectionem illius dicentes. Si penitentiam nõ egerimus: incidem⁹ in manus dei ꝛ non in manus hoim. Sicũdũ enim magnitudinẽ illius: sic ꝛ misericordia illius cum ipso est. Tu autem. Lectio j.

Reg. 4. Eccli. 1. Prouerb.

Fili sapientie ecclesie iustorũ: ꝛ natio illorum obedientia et dilectio. Judicium patris audite filij dilecti: et sic facite vt salui sitis. Deus enim honorauit patrẽ in filijs: ꝛ iudicium matris exquirens firmauit in filios. Qui diligit deum exorabit pro peccatis: et continebit se ab illis: ꝛ in oratione dierum exaudietur. Et sicut qui thesaurizat: ita et qui honorificat matrem suam. Lectio secunda.

Qui honorat patrem iocundabitur in filijs: ꝛ in die oratiõis sue exaudietur. Qui honorat patrem suum vita viuet longiore: et qui obedit patri: refrigerabit matrem. Qui timet dominum honorat parentes: et quasi dominis seruiet his qui se genuerunt in opere et sermone ꝛ omni patientia. Honora patrẽ tuũ vt superueniat tibi benedictio a deo: ꝛ bñdictio illius in nouissimo manet. Bñdictio patris firmat domos filiorũ: maledictio autẽ matris eradicat fũdamenta. Ne glorieris in cõtumelia patris tui: non est enim tibi gloria sed confusio. Gloria enim hominis ex honore patris sui: et decus filij pater sine honore. Lectio tercia.

Fili suscipe senectam patris tui: et non contristes eum inuita illius. Et si defecerit sensu veniam da: ꝛ ne spernas eum in tua virtute. Elemosyna enim patris non erit in obliuione. nã pro peccato matris restituetur tibi bonum ꝛ in iustitia edificabitur tibi: et in die tribulationis cõmemorabitur tui: ꝛ sicut in sereno glacies soluentur peccata tua. Quam male fame est qui relinquit patrem: et est maledictus a deo qui exasperat matrem. Lectio prima.

Eccli. 3.

Fili in mansuetudine opera tua perfice: ꝛ super hominũ gloriam diligeris. Quãto magn⁹ es humilia te in omnibus et coram deo inuenies gratiam: quĩ magna potẽtia dei solius et ab humilibus honoratur. Altiora te ne quesieris. et fortiora te ne scrutatus fueris: sed que tibi precepit deus illa cogita semper ꝛ in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. Non est enim tibi necessarium: ea que abscondita sunt videre oculis tuis. Lectio secunda.

In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter: ꝛ in pluribus operibus eius non eris curiosus. Plurima enim super sensum hoim ostensa sunt tibi. Multos enim supplantauit suspitio illorum: ꝛ in vanitate detinuit sensus illorum. Cor durum male habebit in nouissimo: et qui amat periculũ in illo peribit. Cor ingrediens duas vias nõ habebit successus: ꝛ prauicordi⁹ in illis scãdalizabitur. Cor neq; grauabit in doloribus: ꝛ peccator adiciet ad peccãdũ. Ecclesiastici.

Synagoge superborũ non est sanitas: frutex enim pessimi eradicabit in illis ꝛ non intelliget. Cor sapiẽs intelliget in sapiẽtia: ꝛ auris bona audiet cũ omni cõcupiscẽtia sapiẽtiã. Sapiẽs cor ꝛ intelligibile abstinebit se a peccatis: et in operib⁹ iustitie successus habebit. Ignẽ ardentẽ extinguit aqua: ꝛ elemosyna resistit peccatis ꝛ deus prospector est ei⁹ qui reddet gratiã memmit in posterũ. ꝛ in tẽpore casus sui inueniet firmamẽtũ. Lec. j.

Eccli. 4. Luc. 4.

Fili elemosynam pauperis ne de fraudes: et oculos tuos ne transuertas a paupere. Animam esurientem ne despe-

reris: ⁊ ne crasperes pauperẽ in inopia sua. Cor inopis ne affligeris: et non protrahas datum angustianti. Rogationem contribulati ne abicias: ⁊ nõ auertas faciem tuam ab egeno. Ab inope ne auertas oculos tuos propter iram: et non relinquas querentibus tibi retro maledicere. Lectio secunda.

Maledicentis enim tibi in amaritudine anime exaudietur deprecatio illius: exaudiet autẽ eum qui fecit illum. Congregationi pauperum affabilẽ te facito ⁊ presbytero humilia animã tuam: ⁊ magnato humilia caput tuum. Declina pauperi sine tristicia auré tuam ⁊ redde debitum tuũ: et responde illi pacifice in mansuetudine. Libera eũ qui iniuriã patitur de manu superbi: et nõ acide feras in anima tua. Lectio iii.

Esto misericors pupillis in iudicando vt pater: et pro viro matri illorum: et eris tu velut filius altissimi obediens: et miserebitur tui magis ꝙ mater. Sapientia filios suos vitam inspirat: et suscipit querentes se: et precibit in via iustitie. Et q̃ eã diligit: diligit vitam: et qui vigilauerint ad illam cõplectent placorem eius. Qui tenuerint illã vitam hereditabunt: et quo introibit benedicet deus. Qui seruiunt ei obsequentes erunt sancto: ⁊ eos qui diligunt illã diligit de⁹. Qui audit illã iudicat gẽtes: ⁊ qui intuet illã manebit cõfidẽs. Lectio iiii.

Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea: et qui communicauerit superbo induet superbiam. Pondus super se tollit: qui honestiori se communicat. Et ditiori te ne socies fueris. Quid cõmunicabit catabus ad ollam? Quãdo enim se collisserint: olla cõfringetur. Diues iniuste aget et fremebit: pauper autem lesus tacebit. Si largitus ei fueris assumet te: et si non habueris derelinquet te. Lectio secunda.

Si habes: conuiuet tecum ⁊ euacuabit te: et ipse nõ dolebit super te. Si necessarius illi fueris supplantabit te: ⁊ subridens spem dabit: narrans tibi bona ⁊ dicet. Quid opus est tibi? Et confundet te in cibis tuis donec exinanierit te bis ⁊ ter ⁊ in nouissimo deridebit te. Postea videns derelinquet te: ⁊ caput suum mouebit ad te. Lectio tertia.

Humiliare deo: et expecta manus eius. Attende ne seductus in stultitia humilieris. Noli esse humilis in sapientia tua: ne humiliatus in stulticiã seducaris. Aduocatus a potentiore discede: et hoc enim magis te aduocabit. Ne improbus sis: ⁊ impinguaris: et ne longe sis ab eo: ne eas in obliuionẽ. Ne retineas et equo loquẽ cum illo: nec credas multis verbis illius. Et multa eñ loquela tentabit te: ⁊ subridens interrogabit te de abscõditis tuis. Lectio v.

Mitis animus illius conseruabit verba tua: ⁊ nõ parcet de malitia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ attende diligenter auditui tuo: qñ cum subuersione tua ambulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide: et vigilabis. Omni vita tua dilige deũ: ⁊ inuoca illũ: in salute tua. Omne animal diligit simile sibi: sic et omis homo primũ sibi. Lectio vi.

Omnis caro ad similem sibi coniungetur: et omnis homo simili sui sociabitur. Sicut communicabit lupus cum agno aliquãdo: sic peccator iusto. Que cõmunicatio sãcto hominis ad canẽ? Aut q̃ pars bona diuiti ad pauperẽ? Venatio leonis onager in heremo: sic pascua sũt diuitũ pauperes. Et sicut abominatio est superbo humilitas: sic et execratio diuitis pauper. Tu. Lectio vii.

Dives cõmotus confirmatur ab amicis suis: humilis aũt cum ceciderit expellitur ⁊ a notis. Diuiti decepto multi recuperatores: locutus est superbe ⁊ iustificauerunt illum. Humilis deceptus est insuper ⁊ arguit: locutus est sensate ⁊ non est datus ei locus. Diues locutus est et omnes tacuerunt: ⁊ verbũ illius vsq; ad nubes perducent. Pauper locutus est ⁊ dicunt. quis est hic? ⁊ si offenderit subuertunt illum. Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia: et nequissima paupertas in ore impij. Cor hominis immutat faciem

illius: siue in bona siue in mala. Uestigium cordis boni & facie bonam difficile inuenies: & cum labore. Lectio prima.

Beatus vir qui non est lapsus verbo et ore suo: & non est stimulatus in tristicia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristiciam: & non excidit a spe sua. Auaro cupido et tenaci sine ratione est substantia: et homini liuido ad quid aurum? Qui ateruat et animo suo iniuste/alijs congregat: & in bonis illius alius luxuriabitur. Tu autem. Lectio secunda.

Qui sibi nec? est: cui alij bonus erit? Et nō iocūdabitur in bonis suis. Qui sibi inuidet nichil est illo nequius: & hec redditio est malicie illius. Et si benefecerit/ignoranter & nō volēs facit: & in nouissimo manifestat maliciā suā. Nec? est oculus liuidi/& auertēs faciē: & despiciens aiam suā. Insatiabilis oculus cupidi in partē iniquitatis: nō satiabit donec cōsumet iusticiam/ arefaciēs aiam suam. Oculus malus ad mala/& nō satiabitur pane/ indigens & in tristicia erit super mensam suam. Lectio tertia.

Fili si habes benefactum: & dignas deo oblationes offer. Memor esto q̄m mors nō tardat: & testamētū inferorum/ quia demōstratum est tibi. Testamentū enim huius mūdi more morietur. Ante mortem benefac amico tuo: & secundum vires tuas erporrigens da pauperi. Non defrauderis a die bona: et particula boni doni non te pretereat. Nonne alijs relinques dolores et labores tuos? In diuisione sortis da et accipe: et iustifica animam tuam. Ante obitum tuum operare iusticiam: quoniam non est apud inferos inuenire cibum. Tu autem dñe. Lectio prima.

Omnis caro sicut fenū veteraſcet: & sicut folia frumenti fructificans in arbore viridi. Alia generantur et alia deijciuntur: sic generatio carnis & sanguinis alia finitur & alia nascitur. Omne opus corruptibile i fine deficiet: & qui illud operat ibit cū ipso. Et omne opus electū iustificabitur: & qui operatur illud honorabit in illo. Lectio secūda.

Beatus vir qui in sapientia morabitur/& qui in iustitia meditabit: et in sensu cogitabit circunspectionem dei. Qui excogitat vias illius in corde suo et in absconsis illius intelligens: vadens post illam quasi inuestigator et in viis illius consistens. Qui respicit per fenestras eius/& in ianuis eius audiens: qui requiescit iuxta domum illius. et in parietibus illius figens palum. Statuet casulā suā ad manus illius: & requiescet i casula illius bona p eum. Statuet filios suos sub tegmine illius: & sub ramis illius morabit. Protoget sub tegmine illius a feruore: & in gla ei? requiescet. Lectio.iij.

Qui timet deum faciet bona: & qui continens est iustitie apprehēdet illam/et obuiabit illi quasi mater honorificata: et quasi mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illum pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum. Et firmabitur in illo & non flectetur/ et continebit illum et non confundetur: et exaltabit illum apud proximos suos. Et in medio ecclesie aperiet os illius/& implebit illum spiritu sapientie & intellect?: & stola glorie vestiet illum. Iocunditatem & exultationem thesaurizabit super illum: & nomine eterno hereditabit illum. Lectio.j.

Omnes stulti non apprehēdent illam: et hommes sensati obuiabunt illi. Homines stulti non videbunt illam: longe enim abest a superbia et dolo. Uiri mēdaces nō erunt illius memores: & viri veraces inuenient in illa: et successum habebunt vsq; ad inspectionem dei. Non est speciosa laus in ore peccatoris: q; non est a dño missus/ qm̄ a deo perfecta est sapientia. Sapientie enim dei astabit laus/ et in ore fideli abūdabit: & dominator deus dabit eā illi. Ne direris per deum abest: que enim odit ne feceris. Nō dicas: ille me implanabit. non enim necessarij sunt illi homines impij. Omne execramentū erroris odit deus: & nō erit amabile timentibus illum. Tu autē domine. Lectio.ij.

DEus ab initio cõstituit hominẽ: et reliquit illum in manu consilij sui. Adiecit et mãdata: ꝑceptа sua. Si volueris mandata conseruare/ conseruabunt te: ꝫ in perpetuum fidem placitam facere. Apposuit tibi aquam et ignem: ad quod volueris porrige manũ tuam. Ante hominem vita et mors/ bonum et malum: quod placuerit ei dabitur illi. Quoniam multa sapientia dei ꝫ fortis in potentia: videns omnes sine in termissione. Oculi domini ad timentes eum: ꝫ ipse agnoscit omnẽ operã hominis. Nemini mandauit impie agere: et nemini dedit spatiũ peccãdi. Non enĩ cõcupiscet multitudinem filiorum infidelium et inutilium. Lectio tertia.

NE iocunderis in filijs impijs si multiplicentur: nec oblecteris super ipsos si nõ est timor dei cũ illis. Nõ credas vite illorũ/ ꝫ ne respexeris in labores illorũ. Melior est enĩ timens deũ vnus/ q̃ mille filij impij. Et utile est mori sine filijs: q̃ relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabitur patria: ꝫ a trib⁹ impijs deserebatur. Multa alta vidit oculus meus: ꝫ fortiora horum audiuit auris mea. Tu autem dñe miserere.

HIstoria. Si bona. ℂ Lẽa dñicalis A. tertio Nonas septembris tota cantetur hyst. fe. iiij. ꝫ v. fient comme. ℟. feriat. nõ dicitur. In ij. ebdo. nulle fiant cõme. ppter octa. nati. beate marie que sunt cũ regi. chori. ℂ Lẽa dñicalis B. ij. nonas septembris tota cantet hysto. ꝫ memo. tantum de. s. cuthberto si fuerit cum tribus lec. tamen si fuerit cũ. ix. lec. differatur in crastinũ: ꝫ tũc tribus dem fient tres medie lec. de sancto bertino cum vñ. et Rius. de. ij. nocturn. hystorie vnius cõfessoris ꝫ abbatis: cum memo. ad matu. cum hac ãn. Iste est qui ante. et in tertia fe. et in quarta fient cõme. ℟. feriat. non dicitur. In secundo ebdo. sabbato fiat cõmemo. bte marie. et memo. de sancto lamberto ꝫ michel de festo loci in in hac ebdo. ℂ Littera dñicalis C quarto kalen. septembris inchoetur hyst. cũ memo. sub silentio tñ: et de trinitate nulla vero fiat pcss. ante crucem: ꝫ solen. memo. de sancto iohãne ꝫ de sancta sabina: et missa de sancta sabina in capitu. dicitur. et fe. v. et vj. fiant cõme. ꝫ mis. dominica. dicit i festo scẽ cuthburge virginis non marty. pro magna mis. dici. et mẽo. tãtum de ea ad missam. Tamen si translatio sancti cuthberti epi et confessoris in. ri. celebrata fuerit: tunc fiet comme. fe. v. et sabbato et missa dñicalis in. vj. feria cum ỹ. et ℟. de. s. nocturno hysto. dñicalis: et sequenti dñica tota cantetur hystoria. ꝫ mẽo. tñ de scto bertino: et fe. ij. et. iij. fiant cõme. ℟. fe. non dicatur. ℂ Lẽa dñicalis. D. tertio kalẽ. septembris inchoetur hysto. cum memo. propter secundas vesperas de scto iohã. et fiãt medie lectiones de sancto felice et adaucto: et fe. v. et sabbato fiet comme. et in sequẽte dñica tota cantet hystoria. et fe. ij. proxima sequente fiat cõmemo. beate marie. ℟. fe. non dicit. ℂ Lẽa dñicalis. E. ij. kalen. septembris tota cantetur hystoria. et mẽo. tñ de sãcta cuthburga: et in tertia fe. ꝫ sabbato fiant commemo. ꝫ in. iij. fe. ℟. feriale dicit. In. ij. ebdo. nulle fient cõme. propter octa. nativitatis bte marie. ℂ Lẽa dñicalis F. kalen. septembris tota cantetur hysto. ꝫ memo. fiat de sãcto pulco marty. et festum sancti egidij differatur in crastinũ cũ expositione euangelij. Nemo accendit lucernam. et fe. iij. et sabbato fiant comme. et vij. idus septembris dicit. ℟. fe. ℂ Lẽa dñicalis. G. quarto Nonas septembris. s. dñica tota cantetur hyst. ꝫ fe. ij. ꝫ v. fiãt cõmemo. ℟. feriat. in. vj. feria dicit. In ij. ebdoma. nulle fient cõme. propter octa. nativitatis beate marie.

ℂ Si bona Lẽa do. ij. vij. die septembris tota cãtet hy. In lau. oĩs ãe. dñr. fe. 2. de. s. cuthberto. ix. lec. fiãt sicut in alio fe. nisi facte fuerint in. ri. tũc hic 3. lec. de cõi. fe. 3. 4. et. 5. de pme. et ℟. fe. pretermittat. ℂ Do. 2. de scr. oĩ. ad. i. vñ. mẽo. de do. de tri. et pcss. In redcũdo á. Saluator. mis. do. ỹ in cp. ad mat. 3. ℟ Regali. 6. ℟. Natiuitas. 9. ℟. Ad nutũ. Ad. 2. vñ. mẽo. de mar. deinde de do. Sab. de. s. edtha. ix. lec. medie lec. de mar. cũ ỹ. et ℟. de. iij. noct. ℂ Lẽa dñica. B. 2. nonas septẽb. tota cãtet hyst. Si bona. et mẽo. tñ de scto cuthberto epo. In lau. oĩs ãe. dñr. tñ qñ fe. s. cuthber. i. ri. celebratũ nõ fuerit. tũc differat i. 2. fe. ꝫ fiãt medie lec. de. s. bertino. cũ ỹ. et ℟. 2. noct. vmꝫ pcss. ꝫ abba. Fe. 2. 3. 4. ỹ cõme. tñ qñ fe. s. cuth. differat tũc i hac ebdo. nihil fiat

de.3.cõme. ¶ Do.2.de fer.octa.ad.1.vesp.mẽo.de mar.de do.de trini.ꝫ pces.in redeũdo.ãn. ℣ alua-
to.ℝ. Exultent iusti. Ad matu.3.℣. Natiuitas.6.
℣. Gloriose.9.℣. Ad nutũ mis.do.in cp̃.ꝰ cũ me
mo.de tri.ad altã mis.mẽo.de mar.ꝫ de oibꝰ scis
tis.fe.4.de cru.mẽo.fc.de mar.cũ ℣.ꝫ ℣.de.2.
noc.plurimorũ mar. Ad matu.de.s.ma.extra chor
℣.de.3.noc.3.℣. Gloriose an sup̃ pm. Benedictus
secũdũ ordiné/ad ves.so.mẽo.de octa.ꝫ de mar.fe.
6.de.s.cdritha.9.lec.medic.f.de mar.cũ ℣.℣.de.3.
noc.2.ves.crũt de fes.ꝫ mẽo.de.s.ma.ãn. Sub tua.
ꝫ mẽo.de mar. ¶ Nota ꝙ lec.ꝫ sequẽ.dñr codẽ or-
dine sicut asi octa. ¶ Si bona.Lka do. ¶ 4.kal.
septẽbris inchock hyst.ad.1.ves.ꝙ crũt de.s.augu.
cũ mẽo.de do.de tri.sub silẽ.ꝫ postea mẽo.de.s.ioh.
de.s.sabina.sol.Ad matu.que crũt.de.s.ioh.mẽo.ꝫ
s.sabina.ꝫ do.ꝫ de tri.ꝫ mis.de.s.sabi.in ca.ꝫ: ad al
tã missã mẽo.de do.ꝫ de tri.Mis.do.ꝫ in cap̃.in.3.
fe.fe.4.de.s.egidio.ꝫ mẽo.f.de.s.pulco.cũ ℣.ꝫ ℣.
de.2.noc.vniꝰ mar.fe.5.6.ꝫ sab.de cõme. Tũ qñ
fes.s.cuthber.cũ.9.lec.celebrat tũc in.3.fe.5.ꝫ.6.de
cõme. ¶ Do.2.tota cantet hyst.ꝫ tñ mẽo.de.s.ber
tmd.fe.2.ꝫ.3.de cõme.ꝫ nichil de vig.nisi ieiunũ
tñ. Ad ves.oko. Supplicationé. ¶ Si bona.Lka
do. ℣ 3.kal.septẽ.inchoek hyst.ad.1.ves.ꝙ crũt ꝺ
s.ioh.mẽo.de mar.de do.ꝫ de tri.ꝫ pces.ad matu.
mẽo.lec.de mar. In lau.oks ãe.fes.3.de.s.egidio.
mẽo.f.de.s.cũ ℣.ꝫ ℣.de.2.noc.vniꝰ mar.fe.4.5.
ꝫ sab.ꝺ cõme.fe.6.ꝺ.s.cuthbert.9.f.nisi fẽte fuerit
l.ri.tunc fiãt hic.3.fe.de cõi vniꝰ cõfe.ꝫ põti. ¶ Do.
2.tota cantetur hyst.ves.crũt de.s.maria.ꝫ mẽo.de
do.fe.2.de.s.maria.ꝫ nichil de vigi.nisi ieiu.tãtũ
oko ad ves. Supplicationé. ¶ Si bona.Lka do.
¶ Edicio die augu.tota cantetur hyst.ꝫ mẽo.tãtũ
de fe. In lau.oks ãe.fe.2.de.s.egidio.ꝫ mẽo.fe.de
s.pulco.cũ ℣.ꝫ ℣.de.2.noc.vniꝰ mar.fes.3.4.et
sab.de cõme.Qñ festũ.s.cuthber.celebratur cum.3.
lec.tunc in.fes.s.bertini dñr ℣.ꝫ ℣.de.1.noc.vnius
cõfes.ꝫ abbatis. ¶ Do.2.de do.ad.2.ves.ꝙ crũt de
s.ma.mẽo.de do.sub silen. ¶ Si bona.Lka do. H.
1.die septẽb.tota cantet hyst. Ad.1.ves. que crunt
de do.mẽo.de.s.pulco de tri.ꝫ pces.ad matu.tantũ
mẽo.de.s.pulco.ꝫ de trin. In.s.oks ãe.dñr.fe.s.egi
dii diffe.in crastii. fe.3.6.ꝫ sab.ꝺ cõme. fe.4.de.s.
cuthber.9.fe.de alio fe.nisi fuerint facte in.ri. tunc
fiant.3.lec.de cõi. fe.5.de.s.bertino cũ ℣.ꝫ ℣.de.1.
noctur.vniꝰ cõfes.ꝫ abbatis. ¶ Do.2. de nati. btẽ
marie.mẽo.de do.ꝫ de tri.sub silen.nisi aliqua do.
debeat differri tunc nulla memo.de do.nec de tri.
fiat.mis.do.ꝰ in cp̃.in.4.fe.nisi aliqua do.debeat
differri. Sabba.de cru.mẽo.lec.de mar.℣.ꝫ ℣.de
2.noc. ¶ Si bona.Lka do. ℣ 2.die septẽ.tota cãte
tur hyst. Ad.1.ves.mẽo.de sctõ.de tri.ꝫ pces. In
lau.oks ãe.fe.2.5.ꝫ.6.de cõme.fe.3.de.s.cuthber.
9.lec.nisi facte fuerint in.ri.tunc fiant.3.lec.de cõi
fe.4.de.s.cũ ℣.ꝫ ℣.de.1.noc.vniꝰ cõfes.ꝫ abbatis.
Sabba.de.s.maria.ad.2.ves.mẽo.de do.ꝫ de
tri.sub silen.nichil ad has ves.de sctõ. ¶ Do.2.de
fer.octa. Ad matu.mẽo.de.s.de do.ꝫ de tri.cũ mis.
do.in cp̃.nisi aliqua do.debeat differ.tũc nulla fiat
mẽo.de do.nec de tri.fe.6.de s.crũ. Ad ma.mẽo.f.
de mar.cum ℣.et ℣.2.noc.plurimorum marty.et
mẽo.de mar.ꝫ de sancta maria soleñ.cum ãn. Ꝺo-
gnum nãꝰ. Ad matu.de.s.maria extra chorũ ãn.
supet psal.Benedictus. Benedicta ꝫ benera.

¶ Dominica.s.post quinto kalen.septẽ.
ad primas vesperas.ãn.Benedictus. ps.
Ipsum. Capitulũ Benedictus deus. ℟z
Anteꝫ. Hymnꝰ O lux beata trinitas. ℣.
Vespertina oratio. ãn. ¶ Cum audisset iob nun-
ciorum verba sustinuit patienter et ait,si bona su
scepimus de manu domini, mala autem quare nõ
suscipiamus? in omnibus his non peccauit iob
labiis suis neꝙ aliquid stultum contra deum locu
tus est. ps Magnificat. ãn. In omnibꝰ his
non peccauit iob labiis suis/neꝙ stultum quid cõ
tra deum locutus est. ps. Magnifi. In men-
se septembris recitabuntur singulis an
nis hȝ tres hystorie scilicet Si bona. Peto
domine.et Adonay. Hystoria Si bona. s. mp
per.rb.dies durat. Hystoria Adonay. per
viij. sẽper durat. Hystoria vero Peto dñe.
singulis annis non.rb dies nec octo/sed
aliquando.rb.durat/aliquando octo di
es. Quãdo vero littera dominicalis cur
rit per C.vel per D. tunc hystoria Peto dñe.
semper durat per.rb.dies: per ceteras ve
ro litteras domincales per octo dies du-
rat. Ad matuti. Inuitato Laudemus no-
men domini quoniam suauis est. In hymnis con
fitemini illi quia ipse est dominus deꝰ noster. ps.
Venite. Hor inuitato. dicitur omnibus
dominicis diebus vsqꝫ ad primam domi
nicam post.rb.kalen.octobris quãdo de
dominica agitur. Hat die incipiatur li-
ber Job et legatur per.rb. dies quando
de tempore agitur. Lectio prima.

Regum. Iudi.

VIr erat in terra hus no-
mine iob. Et erat vir ille
simpler et rectꝰ ac timẽs
deum: ꝫ recedens a malo
Natiꝙ sunt ei septem fi-
lij: ꝫ tres filie. Et fuit pos
sessio eius septem milia ouiũ: et tria mi-
lia camelorum/ quingenta quoꝙ iuga
boum ꝫ quingente asine: ac familia mul
ta nimis. Eratꝙ vir ille magnus inter
omnes orientales. Tu autem. ℟.
Si bona suscepimus de manu domini: mala au
tem quare non suscipiamus? Dominꝰ dedit domi-
nus abstulit: sicut domino placuit ita factũ est. sit
nomen domini benedictum. ℣ In omnibushis nõ
peccauit iob labiis suis/neꝙ stultum quid contra
deum locutus est. Dominus. Lectio secũda.

Ibant filij eius et faciebãt conuiuium per domos: vnusquisq; in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas: vt comederent et biberent cũ eis. Cumq; in ordem transissent dies cõuiuij: mittebat ad eos iob et sanctificabat illos: consurgensq; diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: & benedixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟m.

Antequã comedã suspiro et tanq̃ inundãtis aque sic rugitus meus: quia timor quem timebam euenit michi: et quod verebar accidit. Nonne dissimulaui. nonne silui et iam quieui. Et venit super me indignatio tua domine. ℣. Nolo multa fortitudine contendat mecum. ne magnitudinis sue mole me premat. equitatem proponat contra me. Nõne Ad.t. vesp. dicitur Gloria. Et venit. ℟m.

Quadam autẽ die cum venissent filij dei vt assisterent coram domino: affuit etiam inter eos sathan. Cui dixit dominus. Unde venis? Qui respõdens ait. Circuiui terram: et perambulaui eam. Dixitq; dominus ad eum. Nũquid considerasti seruum meũ iob q̃ nõ sit similis ei in terra homo simplex et rectus ac timens deum et recedens a malo? Cui respõdens sathan ait. Nunquid iob frustra timet deum? Nonne tu vallasti eum ac domum eius / vniuersamq; substantiam eius per circuitum? Operibus manuũ eius benedixisti: et possessio eius creuit in terra. Sed extende paululũ manum tuam / et tange cuncta que possidet: nisi in faciem bñdixerit tibi. ℟.

Vtinam appenderentur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quam patior in statera

℣. Quasi arena maris hec grauior apparet. vnde et verba mea dolore sunt plena. Et ca. Gloria. Et. Ĩ.n.p. Natiue genitor. ℣s. Cõserua. fo.iij. ℣. Media nocte surgeb. ℟.

Dixit ergo dominus ad sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manum tuam. Egressusq; est sathan a facie domini. Cum autem quadam die filij et filie eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti / nuncius venit ad iob qui diceret. Boues arabant et asine pascebãtur iuxta eos: et irruerunt sabei tulerunt q; omnia / et pueros percusserunt gladio: et euasi ego solus vt nunciarem tibi. Cumq; adhuc ille loqueretur: venit alius / et dixit. Ignis dei cecidit de celo / & tactas oues puerosq; consumpsit: et effugi ego solus vt nũciarem tibi. ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis? sub uertere nitimini amicum vestrum. Uerũtamẽ que cogitatis explete. ℣. Milicia est vita hois super terrã: et sicut dies mercennarii dies eius. Uel c.v.

Venit alius nũcius ad iob: & dixit ei. Caldei fecerunt tres turmas / et inuaserũt camelos & tulerunt eos nec non et pueros percusserunt gladio: et effugi ego solus vt nũciarem tibi. Adhuc loquebatur ille: & ecce alius ingressus est & dixit. Filijs tuis et filiabus vescentibus et bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti: repente ventus vehemens irruit a regione deserti / et concussit quatuor angulos domus / que corruẽs oppressit liberos tuos et mortui sunt / et effugi ego solus vt nunciarẽ tibi. Tu autẽ. ℟.

Induta est caro mea putredine et sordibus pulueris / cutis mea aruit et contracta est. Memento mei dñe quia ventus est vita mea. ℣. Dies mei sicut umbra declinauerũt: et ego sicut fenum arui. Memento mei domine Lectio serta.

Tunc surrexit iob et scidit vestimẽta sua / et tonso capite corruẽs in terram adorauit et dixit. Nudus egressus sum de vtero matris mee: et nudus reuertar illuc. Dominus dedit / dominus abstulit. sicut domino placuit ita factũ est: sit nomen domini benedictum. In omnibus his nõ peccauit iob labijs suis: nec stultum quid contra deum locutus est. Factum est autem cum quadam die venissẽt filij dei / et starent coram domino / venisset quoq; inter eos sathan et staret in conspectu eius: vt diceret dominus ad sathan. Unde venis? Qui respondes ait Circuiui terram: et perambulaui eã. ℟.

Parcitas dierum meorum finietur breui: dimitte me domine. Ut ine plangam paululum dolorem meum. Antequã vadam ad terrã tenebrosam et op-

tam mortis caligine. ℣ Ecce in puluere dormio et in puluere dormio: et si mane me quæsieris non subsistam, Sine. Gloria. Inteꝝ. ℭ In.iij. nocturn. ān. Sponsus. ps Cæli enarrant. fo.v. ℣ Et altare dñe. ℣. Memento mei deus. Quia ventus est vita mea: nec aspiciat me visus hominis. ℣ De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Quia. ℣. Ne abscondas me domine a facie tua: manum tuam longe fac a me. Et formido tua non me terrat. ℣. Voca me et respondebo tibi aut certe loquar et tu responde michi. Et for. ℣. ferial. Nocte os meum perforatur doloribꝰ et qui me comedunt non dormiũt a multitudine eo ℣ ℣. ft. rũ consumitur vestimentũ meũ. Cõparatus sũ luto. Et assimilatus sũ fauille et cineri. ℣. Custos hominum quare posuisti me contrariũ tibi et factus sum michimetipsi grauis parce michi domine nichil enim sunt dies mei. Cõparatus. Gloria. Et assimilatus sum. Lectio prima.

Legit. Job.i. DIxit ergo dominus ad sathan. Nunquid considerasti seruum meum iob/ q̃ non sit ei similis in terra: vir simplex et rectus ⁊ timens deum ac recedẽs a malo. et adhuc retinens innocentiam: Tu autem commouisti me aduersus eũ vt affligerem eum frustra. Respondens sathan ait. Pellem pro pelle ⁊ cũcta que habet homo dabit pro aia sua Alioquin mitte manũ tuã et tange os eius et carnẽ: ⁊ tũc videbis q̃ in faciẽ benedicat tibi. Le.ij. DIxit ergo dominꝰ ad sathan. Ecce in manu tua est: veruntamen animã illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini: percussit iob vlcere pessimo/ a planta pedis vsq; aduerticem eius. Qui testa sanie radebat: sedens in sterquilinio. Dixit autem illi vxor sua. Adhuc tu permanes i simplicitate tua? Benedic deo ⁊ mori. Qui ait ad illam Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi. mala aũt quare nõ sustineamus? In omnibus non peccauit iob labijs suis. Lec.iij IGitur audiẽtes tres amici iob omne malum quod accidisset ei: venerunt singuli de loco suo/ eliphat themanites. ⁊ baldad suites/ ⁊ sophar naamathites. Cõdixerant enim sibi: vt pariter venientes visitarent eum/ et consolarentur. Cũq; eleuassent procul oculos suos non cognouerũt eum/ ⁊ exclamãtes plorauerunt. Scissisq; vestibus sparserunt puluerem super caput suum in celum: et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus. Et nemo loquebatur ei verbum. Videbant enim dolorem esse vehementem. Tu autem. Lectio prima

Legit. Job.i. sed legas per ysa. POst hec aperuit iob os suum/ et maledixit diei suo et locutus est. Pereat dies in qua natus sum: et nox in qua dictum est/ cõceptus est homo. Dies illa vertatur in tenebras. Non requirat eum deus de super. et non sit in recordationem: ⁊ non illustretur lumine. Obscurent eum tenebre ⁊ vmbra mortis. Occupet eum caligo et inuoluatur amaritudine. Noctẽ illam tenebrosus turbo possideat. Non computetur in diebus anni: nec numeretur in mensibus. Lectio.ij.

SIt nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicãt ei qui maledicũt diei: qui parati sunt suscitare leuiathan Obtenebrentur stelle caligine eius. Exspectet lucem et non videat/ nec ortum surgentis auroze: quia nõ conclusit ostia vẽtris qui portauit me/ nec abstulit mala ab oculis meis. Quare nõ in vulua mortuus sum/ egressus ex vtero non statim perij? Cur exceptus genibus? Cur lactatus vberibus? Lectio tertia.

NUnc enim dormiens silerem/ et somno meo requiescerem/ cum regibus et consulibus terre/ qui edificant sibi solitudines: aut cum principibus qui possident aurum/ et replent domos suas argento. Aut sicut abortiuum absconditum non subsisterem: vel qui concepti non viderunt lucem. Ibi impij cessauerunt a tumultu/ ⁊ ibi requieuerunt fessi roboze/ et quondam vincti pariter: sine molestia. Non exaudierunt vocem exactoris. Tu autem dñe. Lectio prima.

Legit. PAruus et magnus ibi sunt: et seruus liber a dño suo. Quare data est misero lux/ et vita his qui in amaritudine ani-

me sūt qui expectant mortē et non venit quasi effodientes thesaurum / gaudent q̄ vehemēter cum invenerint sepulchrū viro cuius abscondita est via / et circundedit eum deus tenebris. Antequā comedam suspiro / et quasi inundantis aque sic rugit⁹ meus: quia timor quem timebam evenit mihi / et quod verebar accidit. Nōne dissimulavi? Nōne silui? Nōne quievi? Et venit super me indignatio Tu autem domine. Lectio secunda.

Job 4. REspondens eliphad themanites: dixit. Si cepimus loqui tibi: forsitan molestē accipies. Sed conceptum sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti plurimos / manus lassas roborasti. Vacillantes confirmaverunt sermones tui: et genua tremencia confortasti Nunc autem venit super te plaga / et defecisti: tetigit te / et turbatus es. Ubi est timor tuus fortitudo tua / patiētia tua / et perfectio viarum tuarum? Lectio iii.

REcordare obsecro te quis vnq̄ innocens perierit. aut quando recti deleti sunt? Quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem / seminant dolores et metunt eos. flante deo periisse / et spiritu ire eius esse consumptos. Rugitus leonis et vox leene: / dentes catulorum leonum contriti sunt. Tigris periit eo q̄ nō haberet predam: et catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictum est verbum absconditum: / quasi furtive suscepit auris mea venas susurrij eius. Lectio. iv.

IN horrore visiōis noctur ne quando solet sopor occupare homines / pavor tenuit me / tremor: / oia ossa mea perterrita sunt. Et cū spiritus me presente trāsiret / inhorruerūt pili carnis mee. Stetit quidam cuius non agnoscebam vultum / ymago coram oculis meis: / vocem quasi aure lenis audivi. Numquid homo deo comparatione iustificabitur / aut factore suo purior erit vir? Ecce qui seruiunt ei non sunt stabiles: et in angelis suis reperit prauitatem. Quanto magis hij qui habitant domos luteas / qui terrenum habent fundamentum / conmentur velut a tinea? De mane vsq̄ ad vesperam succidentur: et quia nullus intelligit / in eternum peribūt. Qui autem reliqui fuerint: auferentur ex eis. Morientur et non in sapientia. Lectio secunda.

VOca ergo si est qui tibi respondeat: / ad aliquē sanctorum cōuertere. Virum stultum interficit iracūdia: et parvulum occidit invidia. Ego vidi stultum firma radice: et maledixi pulchritudini eius statim. Longe fient filij eius a salute: et conterentur in porta / et non erit qui eripiat. Cuius messem famelicus comedet / et ipsum rapiet armatus: et bibent sitientes divitias eius. Respondens autem iob dixit. Utinam appenderentur peccata mea quibus iram merui: et calamitas quā patior in statera. Tu autem domine. Lectio tertia.

QUasi arena maris hec grauior appareret. Unde et verba mea dolore sūt plena. Quia sagitte domini in me sunt: quarum indignatio ebibit spiritū meum / / terrores dñi militāt cōtra me. Nunquid rugiet onager cum habuerit herbam? Aut mugiet bos cum ante presepe plenum steterit? Aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditū? Aut potest aliquis gustare / quod gustatū affert mortem? Que prius tāgere nolebat aia mea: nunc pre angustia cibi mei sūt Tu autem dñe. Lectio prima.

Job 7. QUis det vt veniat petitio mea / et quod expecto tribuat michi deus? Qui ceperit ipse me conterat: soluat manum suam et succidat me. Et hec michi sit consolatio: vt affligens me dolore non parcat. Nec contradicam sermonibus sancti. Que est enim fortitudo mea vt sustineam? Aut quis finis meus vt patienter agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo mea / nec caro mea enea est. Ecce non est auxilium michi in me: necessarij quoq̄ mei recesserunt a me. Qui tollit ab amico suo misericordiam: timorē domini derelinquit. Fratres mei preterierūt me: sicut torrens qui raptim transit in conuallibus. Tu autem. Lectio. v.

Qui timent pr̃uinq̃m:irruet super eos nir. Tẽpore quo fuerint dissipati peribunt:et vt incaluerit / soluẽtur de loco suo. Inuolute sũt semite gressuum eorum. Ambulabunt inuacuum / et peribunt. Considerate semitastheman/ itinera saba:et expectate paulisper. Cõfusi sunt:qr sperauí. Venerũt quoq; vsq; ad me. et pudore cooperti sunt. Nunc benistis/et modo videntes plagam meam timetis. Tu autem. Lectio.iij.

Quicqd dixi/afferte michi ⁊ de substantia vestra donate michi vel liberate me de manu hostis/⁊ de manu robustorũ eruite me. Docete me et ego tacebo:et si quid forte ignorauí / instruite me. Quare detraxistis sermonib⁹ veritatis/cum e vobis nullus sit qui possit arguere me. Ad increpandum tantũ eloquia concinnatis:⁊ in vẽtum verba proferris. Super pupillum irruitis:⁊ subuertere nitimini amicum vestrum. Veruntamẽ quod cepistis:explete. Prebete aurem⁊ videte an mẽtiar. ℂ Feria.ij.

Respondete obsecro absq; contentione / et loquentes id quod iustum est iudicate:et non inuenietis in lingua mea iniquitatem/nec in faucibus meis stultitia personabit. Militia est vita hois super terram:et sicut dies mercenarij dies eius. Sicut ceruus desiderat vmbrã/et sicut mercẽnarius prestolatur finem operis sui:sic et ego habui mẽses vacuos/et noctes laboriosas enumerauí michi. Si dormiero dicã. Quã consurgam. Et rursum expectabo vesperã: et replebor doloribus vsq; ad tenebras. Tu autem domine. Lectio secunda.

Induta est caro mea putredine: et sordibus pulueris. Cutis mea aruit:et contracta est. Dies mei velocius transierunt/⁊ absq; vlla spe. Respondẽs baldad suites dixit. Vsq;quo loqueris talia/et spiritus multiplex sermonis oris tui. Tu autem domine. Lectio tertia.

Numquid deus supplãtat iudicium et omnipotens subuertit quod iustum est. Etiam si filij tui peccauerunt ei ⁊ dimisit eos in manu iniquitatis sue: tu tamen si diluculo surrexeris ad deum et omnipotentẽ fueris deprecatus/si mũdus ⁊ rectus incesseris / statim euigilabit ad te / et paratum reddet habitaculum iustitie tue intantũ / vt si priora tua fuerint parua / et nouissima tua multiplicentur nimis. Tu autem domine.

Regula de hystoria Pcto domine. inchoanda: vbi agitur de festo loci ⁊ de sancta maria. ℂ Ebdomadalis. A.rd.kalen.octobris tota cantetur hysto.⁊ fiat memoria de sancto lamberto. Feria.ij.⁊.iij.fiant commemo.⁊.iij.fe. dicitur ℟.feriale:⁊ ad missam quatuor tẽpo.fiat memo. de vigil. sancti matthei eodem die:⁊ in sabbato fiat seruitiũ de sancta tecla: cum missa quatuor tempo. ℂ Littera dñica. B.viij.kalen. octob. tota cantetur hysto.⁊.ij feria ꝯ de sancta maria ⁊ in.vi.fe. dicuntur matu. de sancta tecla cum noc. et missa de ieiunio. oratio de sãcta tecla.cetera vtũ.⁊ nulla cõme.de festo loci fiat in hac ebdo.⁊ in sabbato cantatur ℟.feriale ℂ Littera dominicalis C. vj.idus septẽbris inchoetur hystoria.cum memoria tãrum missa forte propter prolixitatem temporis de beata vna missa dñicalis differri: nulle fiant commemo.per hãc ebdo. In sequenti vero dominica tota cantetur hystoria et in.ij.fe.℟ feriale dicitur/et in.vj.feria et sabbato fiant commemorationes.

ℂ Littera dominicalis D. idibus septẽbris inchoetur hysto.cum memoria tantum.et missa dominica.in caplo.⁊ ad.j. vesperas exaltationis sancte crucis fiat memoria de dñica priuatim et de sãctis solen.memo.et in.v.fe.dicitur de sancta maria.cũ memo.de sãcto lamberto. In sequenti ebdo.tota cantetur hystoria et missa de vigil.sancti matthei in capitulo dicitur cum vno ℣ita.et fe.v.et sabbato fiãt cõme.cũ mẽo.de sanctis cypriano et iustino.℟.fer.nõ dicitur. ℂ Littera do. E.viij.kalen.octobris inchoetur hysto. cum memo.priuatim eodem modo fiet de trinitate:et de sanctis solen.mẽo.fiat et medie lec.cum ℣ris de.ij.nocturn.hyst.

de tōi plurimorum martyrū. p̄cessiō fiat ante cru. ibidem cum mis. dñica.in capitulo.feria.iij.vj.et sabba.cantetur hysto.cū Ḃio.feriali in.iij.noc.et in sabbato ad missam quatuor tempozum tā cum memoria de vigil.sancti matheī: ꝛ in.v.feria fiat cōme. beate marie nichil ꝙ de sancto lamberto fiat hoc anno.

℣ Littera dominicalis. F. xviij.kalendꝫ octobris inchoetur hystoria cum memoria tantum.Primo fiat memo. de sācto nichomede deinde de dñica et de trin. et solennis memo.de octa.nativi.beate marie. Nulla p̄cess. fiat ꝛ in.iij.feria fiat commemoratio beate marie: cum memo. de sancto lamberto.ꝛ in.iij.v.et vj.fer.cantetur hysto.cū Ḃ feriali in.iij. noc.ꝛ ad missam quatuor tempozum fiat tantum memoria de vig.sācti math.

℣ Littera dominicalis. G. vj.kalē octobris tota cantetur hysto.ꝛ tantum mēo. de martyribus. In sabbato secunde vespere de octa.fiant cum memoria de sanctis.de dominica ꝛ de trinitate solēniter cum p̄cess.ante crucem. Festum sācte editthe differatur in crastinum et fiant ibi medie lectiones de sancto lamberto. et feria.iij.fiat cōmemoratio beate marie:et feria quarta fiat de ieiunio quarto tempozum.et in quinta feria dicitur Ḃ feriale in secūdo nocturno nulla fiat comme.de festo loci in hac ebdo.

℣ Littera do. xv. kalen. octob. tota cantetur hysto.et memo.tantū de sācto. In.l. omnes ante. fe.2.et.3.de cōme. fe.4.de fe. cū Ḃ. fe.ꝛ nichil de vig. nisi tantum memo ad missam de ieiunio. Sabba.de sancta tecla cū noc. vsq; ad mis. que erit de ieiu.et memoria de festo. fer.6.de mar. et.lec. nulla memo.de ieiu. sed tantū mis.de ieiunio dicitur post mis.de mar.ad summum altare. ℣ Lēa dñica. 14. ka.octob. tota can. hysto. In lau.omnes ante.dñr. fe.2. de sancta ma. fe.3. de fe.cum Ḃio.de.1.noc.mis.de vig. fe.4.de apostolo.mis.4.tempozum cantetur solēniter post missam de apostolo. fe.6.de sancta tecla cum no. vsq; ad missam que erit de ieiunio.ꝛ memo.de festo Sabb.de fe.Ḃ.de.2.noc.et Ḃ.fe.missa de ieiunio. ℣ Pcto domine. Lēa do. 13. idus septembzis de scr.oc. Ad.l. def. que erunt de octa.memoria de do. de trinita:et p̄cess. In introitu ān. Salvator. Ad matu.de do.et de trinita.cū missa do.in cap. fe.4. de octa.mis.4.tempozum cātetur post missam de die ad summum altare. fe.5.de vig.incipit lectiones ō mar.cum.Ḃ.Ḃ.de.3.noctur. fe.6.de sancto cū noc.mis.erit de ieiu.4.tēpozum cum memoria de sancto lamberto. Sabbato de fe.cum Ḃio.de.1. noc.et missa de ieiu. ℣ Do.2.tota cantetur hystoria In lau.vna ān. fe.2.de fe.cum Ḃ.fe.et missa de vigi. Fer.5.6. et sabbato de commemo. ℣ Pcto dñe. Littera dominicalis. ◯ idus septēbzis totū seruitium de octa.et hystoria inchoetur cum memoria. Missa dominica.dicitur in cap.2.vespere erunt de cruce.et memoria de dominica.sub silētio.ꝛ postea memoria de mar.sol.et p̄cess. fe.2.de cruce.mēō. lectiones de mar.cum Ḃ.et Ḃ.de.2.noctur.ad.2.de sperasfiat solen.memoria de octa.et de sancto. fe. 4.de sācta editha.ir.lectio.mēō.lectiones de mar. cum Ḃ.et Ḃ.de.3.no.post.3.dicitur missa de fest. et post.6.cātetur missa de ieiunio.vtraq;ad p̄ncipa. altare.2.vespere erunt de festo.et memoria de san. maria cum ān. Sub tuam et de mar.fe.5.de san. maria.et memoria de sancto.fe.6.ꝛ sabbato de fe. cum Ḃ.hyst.per ordinē et missa de ieiunio. ℣ Do. 2.tota cātetur hystoria. In laudibus vna ān.Dil. de vigi.dicitur in cp̄.2.vespere erunt de sancto matheo.ꝛmemoria de dominica sub silentio. deinde solennis memoria de sancto laudo. fe.4.5.et sabba. de commemoratione. ℣ Pcto domine Littera do. ◯ 14.die septembzis.fer.de cruce.ad.l. vesperas fiat memoria de dominica.ꝛ de trinitate.sub silen. deinde solen.memo.de mar.et p̄cess.incipit lectio. de mar.cum.Ḃ.ꝛ Ḃ.de.2.noctur.missa dominica. dicitur in cap.cum mēo. de trinitate tantum. ad.2. vesperas memoria de sancto.ꝛ de dominica sub silētio. deinde solennis memo. de octa. fe.3.de sancta editha.ir. lec.incipit lectio.de mar.cum Ḃ. et Ḃ.de 3.noc. fe.5.de sancta maria.fe.4.6.et sabbato de ieiunio.cum Ḃ.hyst.et in sab.dicitur Ḃ.fe.ꝛ in his fe.ōz mis.4.tempozū.ꝛ nichil de sancto.nisi ad ve. et ad matuti.de sancta maria. In sab.ad missā de ieiu.fiat memoria de vigi.sācti matheī. ℣ Pcto do Littera dominica. ◯ xv.die septembzis seruitū.de octa.ad.l.de pt.que erunt de cruce.memo. de sancto.et de do.et de trinitate sub silen.et deinde solen.memo. de octa.et nulla p̄cessio.2. vespere erunt de octa.ꝛ memoria de sancta editha.de mar. et de do.fe.2.de sancta editha.incipit lectiones de mar.cum Ḃ.et Ḃ.de 1.noctur.fe.3. de sancta ma. fe.4.5.et 6.de fe.cū Ḃio. hysto. In.6.fe.dicitur Ḃ.fe.et in.4.fe.dicitur missa de ieiu.et in.5.fe.mis sa dñica.in.6.fe.missa de ieiunio.et memoria de vigi.sancti matheī. Sabbato de apostolo.missa de ieiu.cantetur post missam de sancto matheo. vtraq; ad summum altare. ℣ Pcto domine. Littera dñi. ◯ 16.die septembzis tota cantetur hysto.et fr. sancte editthe.dille.in crastinum. Ad.l. vesp. que erunt de octa.memoria de mar. de dñica de trinitate et p̄cess. In redeundo ān. Salvator Ḃ. Exultent iu. Ad matuti.tantum memoria de mar.et de trinitate. In laudibus omnes ante.dicuntur.2. vesp. erunt de dominica.et memoria de sancta editha.et de sancto lamberto. fe.2.de sancta editha.et mēō. lectiones de sancto lamberto.2. vespere erūt de sā. editha.et memoria de sancta maria. ān. Sub tuū. fe.3.de sancta maria. fe.4.de ieiu.4.tempozum et in.5.fer.dicitur Ḃ.fe.cum missa de vigi. fe.6.ꝛ sabbato dicūtur mis.de ieiu.4.tēpozū. post mis.de die ad summum altare.

℣ Dominica.j.post.iij.idus septembris Ad.j.vespe.ān. Benedictus.ps. Ipsum. ℟p. Benedictus deus. ℟z Omni tempore. Hym. Olim beata trinitas. ℣. Vespertina oratio. ān. Ingressus raphael archangelus ad thobiā salutauit eum dicēs: gaudium tibi semper sit, cui thobias ait. quale gaudium michi erit qui in tenebris sedeo et lumen celi non video, cui angelus inquit: fortі animo esto in proximo est vt a deo cureris. ps. Magni ān. Ne reminiscaris domine delicta mea vel parentum meorū neq; vindictam sumas de peccatis meis. ps. Mag. ℣ Ad matu. Inuitato. Laudemus nomen. ps. Venite. vt supra in hysto. Si bona. ℣ In primo noc. ān. Pro fidei meritis. ps Beatus vir. fol.ij. ℣ Memor fui. Hac die incipiatur liber thobie et legatur per.xv.dies vel.viij secundū q; tempus prolixum fuerit vel breue: quando de temporali agitur. Lectio.j.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim/que est in superioribus galilee supra naason post viam que ducit ad occidentem/in sinistro habens ciuitatem sephet/cum captus esset in diebus salmanasar regis assyriorum/in captiuitate tamen positus viam veritatis non deseruit: ita vt omnia q̄ habere poterat quotidie concaptiuis fratribus qui erant ex genere suo impartiret. Cumq; esset iuuenior omnibus in tribu neptalim: nichil tamen puerile gessit in opere. Tu. Rm. Vere domine vt de vinculo imp̄roperii huius absoluas me: aut certe de super terrā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorū: neq; vindictam sumas de peccatis meis quia cruis sustinentes te domine. ℣ Via iudicia tua iusta sūt: et omnes vie tue misericordia et veritas: et nunc domine memento mei. Ne te. Lectio secunda.

Deniq; cum irent omnes ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel/hic solus fugiebat consortia omnium/et pergebat ad hierusalem ad templum domini/et ibi adorabat dominum deum israel/omnia primitiua sua/& decimas suas fideliter offerens: ita vt in tertio anno proselitis & aduenis ministraret omnem decimationem. Hec et his similia secundum legem domini: adhuc puerulus observabat. Rm. Omni tempore benedic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tempore cōsilia tua in ipso permaneant. ℣ Memor esto fili quoniam pauperē vitam gerimus: habebis multa bona si timueris deum Et omni tempore Lectio tertia.

Cum vero factus esset vir/accepit vxorē annā de tribu sua/genuitq; ex ea filiū nomē suū imponēs ei/quē ab infantia timere deum docuit: et abstinere ab oi peccato. Igitur cum per captiuitatem deuenisset cum vxore sua et filio/in ciuitatē ninive cum omni tribu sua/et omnes ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit animam suam/et nunq̄ contaminatus est in escis eorum. R. Memor esto fili quoniam pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ℣. Fiducia magna est coram summo deo elemosina: omnibus qui faciunt eam. Habebis. Gloria. Habebis ℣ In.ij.nocturn. ān. Nature. ps. Cōserua. folio.iiij.℣ Media nocte. Lectio quarta.

Quoniam memor fuit dominі thobias in toto corde suo: dedit illi deus gratiam in cōspectu salmanazar regis. Et dedit illi potestatem quotcunq; vellet ire: habēs libertatem quecūq; facere voluisset. Pergebat enі per omnes qui erant in captiuitate: et monita salutis dabat eis. Cum autem venisset in rages ciuitatem medorum/et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decē talenta argenti/et cum multa turba generis sui gabelum egentem vidēret qui erat ex tribu eius: sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argenti. Rm. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitie computarentur nunq̄ fuisset pecunia ista pro qua misisti filium nostrū Baculū senectutis nostre. ℣ Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum. Lectio.v.

Post multum vero temporis mortuo salmanazar rege: cum regnaret sennacherib filius eius pro eo/et filios israel erosos haberet in cōspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos. Diuidebatq; vnicuiq; prout poterat: de facultatibus suis. Rm. Benedicite deum celi & coram omnibus viuentibus cōfitemini ei. Quia fecit no

Dñica.j.hysto.Thobie.

de cõi plurimorũ martyrũ. pcessio fiat ante ecc. ibidem cum mis. dñica. in capitulo feria.iij.vj.et sabba.cantetur hysto.cũ vio.feriali in.iij.noc.et in sabbato ad missam quatuor temporum cum memoria de vigil.sancti matthei: et in.v.feria fiat cõme.beate marie nichil de sancto lamberto fiat hoc anno.

¶ Littera dominicalis.F.xvij.kalẽd. octobris incipietur hystoria cum memoria tantum.Primo fiat memo.de sancto nichomede deinde de dñica.et de trinit. et solennis memo.de octa natiui.beate marie. Nulla pcessi.fiat.et in.iij.feria fiat commemoratio beate marie: cum memo.de sancto lamberto.et in.iij.v.et vj.fer.cantetur hysto.cũ vio feriali in.iij. noc.et ad missam quatuor temporum fiat tantum memoria de vig.sancti math.

¶ Littera dominicalis.G.xvj.kalẽ.octobris tota cantetur hysto.et tantum mẽo. de martyribus. In sabbato secunde vespere de octa.fiant cum memoria de sanctis de dominica et de trinitate solẽniter cum pcessi.ante crucem. Festum sancte edithe differatur in crastinum.et fiant ibi medie lectiones de sancto lamberto. et feria.iij.fiat cõmemoratio beate marie: et feria quarta fiat de ieunio quatuor temporum.et in quinta feria dicitur vio feriale in festo.nocturno nulla fiat comme.de festo loci in hac ebdo.

¶ Pcto domine. Littera do. xv. kalen. octob. tota cantetur hysto.et memo.tantũ de sancto. In.i. omnes alie.fe.2.et.3.de cõme.fe.4.de fe. cũ vr. fe.et nichil de vig. nisi tantum memo. ad missam de ieunio. Sabbã.de sancta tecla cũ noc. vsq; ad mis. que erit de ieu.et memoria de festo.fer.6.de mar. et.ier. nulla memo.de ieu. sed tantũ mis.de ieunio dicitur post mis.de mar.ad summum altare. ¶ Pcto domine. Lra dñica. xiij. kal. octob. tota cantetur hysto. In lau.omnes alie.dñe.fe.2. de sancta ma. fe.3. de fe.cum vrio.de.i.noc.mis.de vig.fe.4.de apostolo.mis.4.tempozum cantetur solẽniter post missam de apostolo.fe.5.de sancta tecla. cum no. vsq; ad missam que erit de ieunio.et memo.de festo Sabb.de fe.vr.de.2.noc.et vr.fe.missa de ieunio. ¶ Pcto domine. Lra do. ¶ 2.idus septembzis de scr.oc. Ad.i.vel.que erunt de octa.memoria de do. de trinita.et pcessi. In introitu ãn. Saluator. Ad matu.de do.et de trinita.cũ missa do.in cap. fe.4. De octa.mis.4.tempozum cãtetur post missam de die ad summum altare. fe.5.de virg.medie lectiones ỹ mar.cum.v.vr.de.3.noctur. fe.6.de sancto cũ noc.mis.erit de ieu.4.tẽpozum cum memoria de sancto lamberto. Sabbato de fe.cum vrio.de.i. noc.et missa de ieu. ¶ Do.2.tota cantetur hystoria In lau. vna ãn. fe.2.de fe.cum vr.fe.et missa de vigi. fer.5.6. et sabbato de commemo. ¶ Pcto dñe. Littera dominicalis. ¶ idus septembzis totũ seruitium de octa.et hystoria inchoetur cum memoria. Missa dominica.dicitur in cap.2.vespere erunt de cruce.et memoria de dominica.sub silẽtio.et postea memoria de mar.sol.et pcessi.fe.2.de cruce.meñ. lectiones de mar.cum v.et vr.de.2.noctur.ad.2.de speras fiat solen.memoria de octa.et de sancto. fe. 4.de sãcta editha.ir.lectio.meñ.lectiones de mar. cum v.et vr.de.3.no.post.3.dicitur missa de fes, et post.6.cãtetur missa de ieunio.vtraq; ad principa. altare.2.vespere erunt de festo.et memoria de sanmaria cum ãn. Sub tuam et de mar.fe.5.de sanmaria.et memoria de sancto.fe.6.et sabbato de fe. cum vr.hyst.per ordinẽ et missa de ieunio. ¶ Do. 2.tota cãtetur hystoria. In laudibus vna ãn. Mis. de vigi.dicitur in cp.2.vespere erunt de sancto matheo.et memoria de dominica sub silentio. deinde solennis memoria de sancto laudo. fe.4.5.et sabba. de commemoratione. ¶ Pcto domine. Littera do. ¶ 14.die septembzis.ser.de cruce.ad.i. vesperas fiat memoria de dominica.et de trinitate.sub silen. deinde solen.memo.de mar.et pcessi.medie lectio. de mar.cum.v.et vr.de.2.noctur.missa dominica. dicitur in cap.cum meñ.de trinitate tantum.ad.2. vesperas memoria de sancto.et de dominica sub silẽtio. deinde solennis memo.de octa. fe.3.de sancta editha.ir.lec.medie lectio.de mar.cum v. et vr.de 3.noc. fe.5.de sancta maria.fe.4.6.et sabbato de ieunio.cum vr.hyst.et in sab.dicitur vr.fe.et in his fe.dj mis.4.tempozũ.et nichil de sancto.nisi ad ve. et ad matuti.de sancta maria. In sab.ad missã de ieu.fiat memoria de vigi.sancti mathei. ¶ Pcto do mine. Littera dominica. ¶ xv.die septembzis seruitii.de octa.ad.i.vespe.que erunt de cruce.meño. de sancto.et de do.et de trinitate sub silen.et deinde solen.memo.de octa.et missa pcessio.2.vespere erunt de octa.et memoria de sancta editha.de mar. et de do.fe.2.de sancta editha.medie lectiones de mar.cum v.et vr.de.i.noctur.fe.3.de sancta ma. fe.4.5.et 6.de fe.cũ vrio. hysto. In.6.fe.dicitur vr.fe.et in.4.fe.dicitur missa de ieu.et in.5.fe.missa dñica.in.6.fe.missa de ieunio.et memoria de vigi.sancti mathei. Sabbato de apostolo.missa de ieu.cantetur post missam de sancto matheo, vtraq; ad summum altare. ¶ Pcto domine. Littera dñi. ¶ 16.die septembzis tota cantetur hysto.et fe.sancte edithe.differ.in crastinum. Ad.i.vesp.que erunt de octa.memoria de mar. de dñica de trinitate et pcessi. In redeundo ãn. Saluator. v. Exultent iu. Ad matuti.tantum memoria de mar.et de trinitate. In laudibus omnes alie.dicuntur.2.vesp. erunt de dominica.et memoria de sancta editha.et de sancto lamberto. fe.3.de sancta editha.et meñ. lectiones de sancto lamberto.2.vespere erũt de sã. editha.et memoria de sancta maria. ãn. Sub tuã. fe.3.de sancta maria.fe.4.de ieu.4.tempozum et in.5.fer.dicitur vr.fe.cum missa vevigi.fe.6.4 sabbato dicũtur mis.de ieu.4.tẽpozũ. post mis.de die ad summum altare.

℣Dominica.j.post.iij.idus septembris Ad.j.vespe.ān. Benedictus.ps. Ipsum.Ch. Benedictus deus. ℟z Omni tempore. Hyꝑ. O lux beata trinitas. ỽ. Vespertina oratio. ān. Ingressus raphael archangelus ad thobiā salutauit eum dicēs: gaudium tibi semper sit, cui thobias ait. quale gaudium michi erit qui in tenebris sedeo et lumen celi non video. cui angelus inquit: fortis animo esto in proximo es vt a deo curreris. ps. Magnificān. Ne reminiscaris domine delicta mea vel parentum meorū neq; vindictam sumas de peccatis meis. ps Mag. ℣ Ad matu. Inuitato Laudemus nomen. ps. Venite. vt supra in hysto. Si bona. ℣In primo noc. ān Pro fidei meritis. ps Beatus vir. fol.ij. ỽ Memor fui. Hac die incipiatur liber thobie et legatur per.xv.dies vel.viij secundū q; tempus prolixum fuerit vel breue: quando de temporali agitur. Lectio.j.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim/que est in superioribus galilee supra naason post viam que ducit ad occidentem/in sinistro habens ciuitatem sephet/cum captus esset in diebus salmanasar regis assyriorum/in captiuitate tamen positus viam veritatis non deseruit: itaut omnia q̄ habere poterat quotidie concaptiuis fratribusqui erant ex genere suo impartiret. Cumq; esset iunior omnibus in tribu neptalim: michil tamen puerile gessit in opere. Tu. ℟m. Vere domine vt de vinculo improperii huius absoluas me: aut certe de super terrā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorū: neq; vindictam sumas de peccatis meis quia eruis sustinentes te domine. ỽ Iuda iudicia tua iusta sūt: et omnes vie tue misericordia et veritas: et nunc domine memento mei. Ne re. Lectio secunda.

Deniq; cum irent omnes ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel/hic solus fugiebat consortia omnium/et pergebat ad hierusalem ad templum domini/et ibi adorabat dominum deum israel/omnia primitiua sua/et decimas suas fideliter offerens: ita vt in tertio anno proselitis et aduenis ministraret omnem decimationem. Hec et his similia secundum legem domini: adhuc puerulus obseruabat. ℟m. Omni tempore benedic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tempore cōsilia tua in ipso permaneant. ỽ Memor esto fili quoniam pauperē vitam gerimus: habebis multa bona si timueris deum Et omni tempore Lectio tertia.

Cum vero factus esset vir/accepit uxorē annā de tribu sua/genuitq; ex ea filiū nomē suū imponēs ei/quē ab infantia timere deum docuit: et abstinere ab oi peccato. Igitur cum per captiuitatem deuenisset cum uxore sua et filio/in ciuitatē niniue cum omni tribu sua/et omnes ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit animam suam/et nunq; contaminatus est in escis eorum. ℟. Memor esto fili quoniam pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ỽ Fiducia magna est coram summo deo elemosina: omnibus qui faciunt eam. Habebis. Gloria. Habebis ℣In.ij.noctur.ān. Nature. ps. Cōserua. folio.iiij. ỽ Media nocte. Lectio quarta.

Quoniam memor fuit dominī thobias in toto corde suo: dedit illi deus gratiam in cōspectu salmanazar regis. Et dedit illi potestatem quocunq; vellet ire: habēs libertatem quecūq; facere voluisset. Pergebat eni per omnes qui erant in captiuitate: et monita salutis dabat eis. Cum autem venisset in rages ciuitatem medorum/et ex his quib⁹ honoratus fuerat a rege habuisset decē talenta argenti/et cum multa turba generis sui gabelum egentem vidēret qui erat ex tribu eius: sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argenti. ℟m. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitie computarentur nunq; fuisset pecunia illa pro qua misisti filium nostrū Baculū senectutis nostre. ỽ Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum. Lectio.v.

Post multum vero temporis mortuo salmanazar rege: cum regnaret sennacherib filius eius pro eo/et filios israel erosos haberet in cōspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos. Diuidebatq; vnicuiq; put poterat: de facultatibus suis. ℟m. Benedicite deum celi et coram omnibus viuentibus cōfitemini ei, Quia fecit no

de cõi plurimorum martyrũ. processiõ fiat ante cru. ibidem cum mis. dñica. in capitulo feria. iij. vj. et sabba. cantetur hysto. cũ vio. feriali in. ij. noc. et in sabbato ad missam quatuor temporum tã tum memoria de vigil. sancti matthei: ꝛ in. v. feria fiat cõme. beate marie nichil ꝯ de sancto lamberto fiat hoc anno.

¶ Littera dominicalis. F. xvij. kalẽd. octobris inchoetur hystoria cum memoria tantum. Primo fiat memo. de sãcto michomede / deinde de dñica / et de trinit. et solennis memo. de octa. natiui. beate marie. Nulla p̃cess. fiat ꝛ in. ij. feria fiat commemoratio beate marie: cum memo. de sancto lamberto. ꝛ in. iij. v. et vj. fer. cantetur hysto. cũ vr. feriali in. ij. noc. ꝛ ad missam quatuor temporum fiat tantum memoria de vig. sãcti math.

¶ Littera dominicalis. G. vj. kalẽ. octobris tota cantetur hysto. ꝛ tantum mẽo. de martyribus. In sabbato secunde vespere de octa. fiant cum memoria de sanctis de dominica ꝛ de trinitate solẽniter cum processi. ante crucem. Festum sãcte edithe differatur in crastinum. et fiant ibi medie lectiones de sancto lamberto. et feria. iij. fiat cõmemoratio beate marie: et feria quarta fiat de ieiunio quatuor temporum. et in quinta feria dicitur vr. feriale in secũdo nocturno nulla fiat comme. de festo loci in hac ebdo.

¶ Octo dominice. Littera do. xv. kalen. octob. tota cantetur hyste. et memo. tantũ de sãcto. In. l. omnes afie. fe. 2. et. 3. de cõme. fe. 4. de fe. cũ vr. fe. ꝛ nichil de vig. nisi tantum memo. ad missam de ieiunio. Sabba. de sancta tecla cũ noc. vsq; ad mis. que erit de ieiu. et memoria de festo. fer. 6. de mar. in. lec. nulla memo. de ieiu. sed tantũ mis. de ieiunio dicitur post mis. de mar. ad summum altare. ¶ Octo domine. Lra dñica. B 14. ka. octob. tota can. hysto. In lau. omnes afie. dñr. fe. 2. de sancta ma. fe. 3. de fe. cum vio. de. 1. noc. mis. de vig. fe. 4. de apostolo. mis. 4. tempozum cantetur soleniter post missam de apostolo. fe. 6. de sancta tecla. cum no. vsq; ad missam que erit de ieiunio. ꝛ memo. de festo Sabb. de fe. vr. de. 2. noc. et vr. fe. missa de ieiunio. ¶ Octo domine. Lra do. C 2. idus septembris de fer. oc. In. j. vesp. que erunt de octa. memoria de do. de trinita. et p̃cess. In introitu ãn. Saluator. In matu. de do. et de trinita. cũ missa do. in cap. fe. 4. de octa. mis. 4. tempozum cãtetur post missam de die ad summum altare. fe. 5. de vig. medie lectiones ỹ mar. cum. ỹ. vr. de. 3. noctur. fe. 6. de sancto cũ noc. mis. erit de ieiu. 4. tẽpozum cum memoria de sancto lamberto. Sabbato de fe. cum vio. de. 1. noc. et missa de ieiu. ¶ Do. 2. tota cantetur hystoria In lau. vna ãn. fe. 2. de fe. cum vr. fe. et missa de vigi. fer. 5. 6. et sabbato de commemo. ¶ Octo dñe. Littera dominicalis. D 13 idus septẽbris totũ seruitium de octa. et hystoria inchoetur cum memoria. Missa dominica. dicitur in cap. 2. vespere erunt de cruce. et memoria de dominica. sub silẽtio. ꝛ postea memoria de mar. sol. et p̃cess. fe. 2. de cruce. medie lectiones de mar. cum ỹ. et vr. de. 2. noctur. ad. 2. de speras fiat solẽn. memoria de octa. et de sancto. fe. 4. de sãcta editha. ir. lectio. medie lectiones de mar. cum ỹ. et vr. de. 3. no. post. 3. dicitur missa de fes. et post. 6. cãtetur missa de ieiunio. vtraq; ad principa. altare. 2. vespere erunt de festo. et memoria de sancta maria cum ãn. Sub tuum. et de mar. fe. 5. de sancta maria. et memoria de sancto. fe. 6. ꝛ sabbato de fe. cum vr. hyst. per ordinẽ et missa de ieiunio. ¶ Do. 2. tota cãtetur hystoria. In laudibus vna ãn. Hic. de vigi. dicitur in cap. 2. vespere erunt de sancto matheo. memoria de dominica sub silentio. deinde solennis memoria de sancto laudo. fe. 4. 5. et sabba. de commemoratione. ¶ Octo domine. Littera do. E 14. die septembris. fer. de cruce. ad. j. vesperas fiat memoria de dominica. ꝛ de trinitate. sub silen. deinde solen. memo. de mar. et p̃cess. medie lectio. de mar. cum. ỹ. ꝛ vr. de. 2. noctur. missa dominica. dicitur in cap. cum mẽo. de trinitate tantum. ad. 2. vesperas memoria de sancto. ꝛ de dominica sub silẽtio. deinde solennis memo. de octa. fe. 3. de sancta editha. ir. lec. medie lectio. de mar. cum ỹ. et vr. de. 3. noc. fe. 5. de sancta maria. fe. 4. 6. et sabbato de ieiunio. cum vr. hyst. et in sab. dicitur vr. fe. ꝛ in his fe. ỹ mis. 4. tempozũ. ꝛ nichil de sancto. nisi ad ve. et ad matuti. de sancta maria. In sab. ad missã de ieiu. fiat memoria de vigi. sãcti matthei. ¶ Octo domine. Littera dominica. F ỹ. die septembris seruiti. de octa. ad. j. vesp. que erunt de cruce. memo. de sancto. et de do. et de trinitate sub silen. et deinde solen. memo. de octa. et nulla p̃cessio. 2. vespere erunt de octa. ꝛ memoria de sancta editha. de mar. et de do. fe. 2. de sancta editha. medie lectiones de mar. cum ỹ. et vr. de. j. noctur. fe. 3. de sancta ma. fe. 4. 5. et 6. de fe. cũ vio. hysto. In. 6. fe. dicitur vr. fe. et in. 4. fe. dicitur missa de ieiu. et in. 5. fe. missa dñica. in. 6. fe. missa de ieiunio. et memoria de vigi. sancti matthei. Sabbato de apostolo. missa de ieiu. cantetur post missam de sancto matheo. vtraq; ad summum altare. ¶ Octo domine. Littera dñi. G 16. die septembris tota cantetur hysto. et fe. sancte edithe. diffe. in crastinum. In. j. vesp. que erunt de octa. memoria de mar. de dñica de trinitate et p̃cess. In redeundo ãn. Saluator ỹ. Exultent iusti. In matuti. tantum memoria de mar. et de trinitate. In laudibus omnes afie. dicuntur. 2. vesp. erunt de dominica. et memoria de sancta editha. et de sancto lamberto. fe. 2. de sancta editha. et medie lectiones de sancto lamberto. 2. vespere erũt de sã. editha. et memoria de sancta maria. ãn. Sub tuã. fe. 3. de sancta maria. fe. 4. de ieiu. 4. tempozum et in. 5. fer. dicitur vr. fe. cum missa de vigi. fe. 6. ꝛ sabbato dicũtur mis. de ieiu. 4. tẽpozũ. post mis. de die ad summum altare.

℣Dominica.j.post.iij.idus septembris Ad.j.vespe.ān. Benedictus.ps. Ipsum.Ch. Benedictus deus. ℟z Omni tempore. Hyꝫ. Olur beata trinitas. ỽ. Uespertina oratio. ān. Ingressus raphael archangelus ad thobiā salutauit cum dicēs: gaudium tibi semper sit. cui thobias ait. quale gaudium michi erit qui in tenebris sedeo et lumen celi non video. cui angelus inquit: fortti animo esto in proximo est vt a deo cureris. ps. Magni ān. Ne reminiscaris domine delicta mea vel parentum meorū neq; vindictam sumas de peccatis meis. ps Mag. ℣ Ad matu. Inuitato Laudemus nomen. ps. Uenite. vt supra in hysto. Si bona. ℣ In primo noc. ān pro fidei meritis. ps Beatus vir. fol.ij. ỽ Memor fui. Hac die incipiatur liber thobie et legatur per.xv.dies vel.viij secundū q̄ tempus prolixum fuerit vel breue: quando de temporali agitur. Lectio.j.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim/que est in superioribus galilee supra naason post viam que ducit ad occidentem/in sinistro habens ciuitatem sephet/cum captus esset in diebus salmanasar regis assyriorum/in captiuitate tamen positus viam veritatis non deseruit: itavt omnia q̄ habere poterat quotidie concaptiuis fratribusqui erant ex genere suo impartiret. Cumq; esset iuuenior omnibus in tribu neptalim: nichil tamen puerile gessit in opere. Tu. ℟m. Vere domine vt de vinculo improperii huius absoluas me: aut certe de super terrā eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parētum meorū: neq; vindictam sumas de peccatis meis quia cruis sustinentes de domine. ỽ Dia iudicia tua iusta sūt: et omnes vie tue misericordia et veritas: et nunc domine memento mei. Ne re. Lectio secunda.

Deniq; cum irent omnes ad vitulos aureos quos hieroboam fecerat rex israel/hic solus fugiebat consortia omnium/et pergebat ad hierusalem ad templum domini/et ibi adorabat dominum deum israel/omnia primitiua sua/z decimas suas fideliter offerens: ita vt in tertio anno proselitis z aduenis ministraret omnem decimationem. Hec et his similia secundum legem domini: adhuc puerulus obseruabat. ℟m. Omni tempore benedic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tempore cōsilia tua in ipso permaneant. ỽ Memor esto fili quoniam paupertē vitam gerimus: habebis multa bona si timueris deum Et omni tempore Lectio tertia.

Cum vero factus esset vir/accepit uxorē annā de tribu sua/genuitq; ex ea filiū nomē suū imponēs ei/quē ab infantia timere deum docuit: et abstinere ab oi peccato. Igitur cum per captiuitatem deuenisset cum uxore sua et filio/in ciuitatē niniue cum omni tribu sua/et omnes ederent ex cibis gentilium: iste custodiuit animam suam/et nunq̄ contaminatus est in escis eorum. ℟. Memor esto fili quoniam pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deum. ỽ Fiducia magna est coram summo deo elemosina: omnibus qui faciunt eam. Habebis. Gloria. Habebis ℣ In.ij.nocturn.ān. Nature. ps. Cōserua. folio.iiij. ỽ Media nocte. Lectio quarta.

Quoniam memor fuit domini thobias in toto corde suo: dedit illi deus gratiam in cōspectu salmanazar regis. Et dedit illi potestatem quotcunq; uellet ire: habēs libertatem quecūq; facere voluisset. Pergebat eni per omnes qui erant in captiuitate: et monita salutis dabat eis. Cum autem uenisset in rages ciuitatem medorum/et ex his quibs honoratus fuerat a rege habuisset decē talenta argenti/et cum multa turba generis sui gabelum egentem uider et qui erat ex tribu eius: sub cyrographo dedit illi memoratum pondus argenti. ℟m. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitie computarentur nunq̄ fuisset pecunia ista pro qua misisti filium nostrū Baculū senectutis nostre. ỽ. Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum. Lectio.v.

Post multum vero temporis mortuo salmanazar rege: cum regnaret sennacherib filius eius pro eo/et filios israel eroso habere in cōspectu suo thobias pergebat per omnem cognationem suam et consolabatur eos. Diuidebatq; unicuiq; ut poterat: de facultatibus suis. ℟m. Benedicite deum celi z coram omnibus viuentibus cōfitemini ei. Quia fecit no

bistrum misericordiam suam. ℣ Tempus est ut reuertar ad eum qui me misit: vos autem benedicite deum. Quia fecit nobiscum. Lectio sexta.

EBurientes alebat / nudisq; vestimẽta prebebat: ⁊ mortuis atq; occisis sepulturam sollicit⁹ exhibebat. Denicq; cum reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagam quam circa eũ deus fecerat propter blasphemiam suam / et iratus multos occideret ex filijs israel: thobias sepelibat corpora eorũ. At vbi nunciatum est regi tulit eum occidi: ⁊ tulit omnem substantiã eius. ℟. Tempus est vt reuertar ad eũ qui me misit: vos autem benedicite deum. Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Benedicite deum celi ⁊ coram omnibus viuentibus confitemini ei. Et enar. Gloria. Et. ℭ In.iij.nocturn. ãn Sponsus. ps. Celi enar. fo.v. ℣ Exaltare dñe. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuimus quas passe sunt ⁊ defecimus timor et hebetudo mentis cecidit super nos et super liberos nostros, ipsi montes volunt cecidere fugam nostram. Dñe miserere. ℣ Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniquitatem fecimus. Domine. ℟ Nos alium deum nescimus preter dominum in quo speramus Qui non despiciet nos nec amouit salutẽ suam a genere nostro. ℣ Indulgentiã eius fusis lachrymis postulemus: ⁊ humiliemus illi animas nostras. Qui. ℟ Feria. ℣ Esto deus q̃ conteris bella ab initio eleua brachiũ tuũ super gentes que cogitãt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣ Illide virtutẽ illorum in virtute tua: cadat virtus illorum in iracundia tua. Et dextera. Gloria Et dextera tua. Lectio prima.

THobias vero cũ filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit: quia multi diligebant eum. Post dies vero quadraginta quinq; / occiderunt regem filij ipsius et reuersus est thobias ad domũ suam: omnisq; facultas eius restituta est ei. Post hec vero cum dies esset festus dñi et factum esset prandiũ bonũ in domo thobie: dixit filio suo. Vade ⁊ adduc aliquos de tribu nostra timentes deum: ⁊ epulentur nobiscum. Lectio secunda.

QUimq; abisset: reuersus nũciauit ei vnum ex filijs israel iugulatũ iacere in platea. Statimq; exiliẽs de accubitu suo: relinquens prandium ieiunus peruenit ad corpus. Et tollẽs illud portauit ad domum suã occulte: vt dũ sol occubuisset / caute sepeliret eum. Cũq; occultasset corpus / manducauit panem cum luctu et tremore: memorans illum sermonem quem dixit dominus per amos prophetam. Dies festi vestri conuertentur in lamentationem et luctum. Cum vero sol occubuisset: abiit et sepeliuit eum. Lectio tertia.

ARguebant autem illum omnes proximi sui dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es / ⁊ vix effugisti mortis imperiũ. ⁊ iterum sepelis mortuos? Sed thobias plus timens deum q̃ regem: rapiebat corpora occisorum ⁊ occultabat ea in domo suã / ⁊ medijs noctibus sepeliebat ea. Contigit autem vt quadam die fatigatus thobias a sepultura / veniens domum suam iactasset se iuxta parietem et obdormisset: et ex nido hyrundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos eius / fieretq; cecus. Hanc aũt tentationem ideo permisit dñs euenire illi: vt posteris daretur exemplũ patientie sue sicut ⁊ sancti iob. Tu aũt dñe. ℭ Feria. Lectio prima.

THobias cũ adhuc infantia sua semper deũ timuerit ⁊ mandata eius custodierit / non est contristatus contra deũ q̃ plaga cecitatis euenerit ei / sed immobilis in dei timore permansit: agens gratias deo omnibus diebus vite sue. Et sicut beatũ iob insultabãt reges: ita isti parentes et cognati eius ⁊ irridebãt vitã eius dicentes. Vbi est spes tua / pro qua elemosynas et sepulturas faciebas? Thobias vero increpabat eos dicẽs. Nolite ita loqui / quia filij sanctorũ sumus: ⁊ vitã illã expectamus / quã deus daturus est his q̃ fidem suã nunq; mutant ab eo. Tu. Lectio.ij.

ANna vero uxor eius ibat ad texendũ opus quotidie: ⁊ de labore manuũ suarũ victũ quem conseq̃ poterat deferebat. Vnde factũ est vt hedus capreas acciperet: detulisset domi. Cumq; cũ hoc balatus vir eius audisset: dixit.

videte ne furtiuus sit. Reddite eū dñis suis: q̄ nō licet nobis ex furto aliq̄d aut edere/aut cōtingere. Ad hec vox eius tacta respondit. Manifeste vana facta est spes tua: z elemosine tue mō apparuerūt Atq̄ his et aliis huiusce modi verbis ex probrabat ei. Tu autem dñe. Lectio.iij.

Tunc thobias igemuit: z cepit ora re cū lachrymis dicēs. Justus es dñe et oia iudicia tua iusta sūt: et oēs vie tue mia et veritas et iudicium. Et nunc dñe memor esto mei/ z ne vindictā sumas de peccatis meis: neq̄ reminiscaris delicta mea vel parentū meorū/ qui nō obediuim⁹ preceptis tuis: z traditi sumus in direptionē et captiuitatē. et in mortē: et in fabulā et in improperiū oibus nationib⁹ in q̄bus dispersisti nos. Et nūc dñe/ magna iudicia tua/ q̄ nō egim⁹ secūm precepta tua. et nō ambulauim⁹ sinceriter coram te. Et nūc dñe deus secūm voluntatē tuā fac mecū: et precipe in pace recipi spiritū meū. Expedit enī michi magis mori q̄ viuere. Cap.j.

Contigit itaq̄ eadē die vt sara filia raguelis in rages ciuitate medorū/ et ipsa audiret improperiū ab vna ex ancillis patris sui: quoniā tradita fuerat septē viris/ et demonium noie asmodeus occiderat eos mor vt ingressi fuissēt ad eā Ergo cū p culpa sua increparet puellā: respondit ei dicēs. Ampliusne tu nō videa mus filiū aut filiā super terram/ interfector virorū tuorū. Nōdū z me occidere vis sicut etiā occidisti septem viros. Cap.ij

Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculū domus sue/ et trib⁹ diebus ac tribus noctibus non manducauit neq̄ bibit: sed in oratione persistēs cum lachrymis deprecabatur deū/ vt ab isto improperio liberaret eā. Factū est autem tertia die dū cōpleret sara orationē: benedicens dñm dixit. Benedictū est nomē tuum dñe deus patrū nostrorū qui cū iratus fueris misericordiā facies: et in tpe tribulationis peccata dimittis/ his qui inuocāt te. Ad te dñe facie meā cōuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt de vinculo improperij huius absoluas me: aut certe de lup terrā eripias me. Lec.iij.

Sar.

Tu scis dñe q̄ nūq̄ cōcupiui virū: et mūdā seruauī aiam meā ab oi cōcupiscētia. Nūq̄ cū ludentib⁹ miscui me neq̄ cū his qui in leuitate ābulāt participē me fui. Virū aūt cū timore tuo nō cū libidine mea cōsensi suscipe. et aut ego indigna fui illis aut illi forsitan me digni nō fuerūt q̄ forsitā viro alio cōseruasti me. Nō enī est in hois potestate cōsilium tuū. Hoc autē habet certū ois q̄ colit te: q̄ vita eius si in pbatiōe fuerit coronabit Si aūt in tribulatione fuerit liberabit/ z si in correptiōe fuerit ad miam tuā peruenire licebit. Nō enī delectaris in perditionibus nris. q̄ post tēpestatē trāquillū facis: z post lachrymationē et fletū exultationē infundis. Sit nomē tuum deus israel benedictum in secula. Lectio.j.

In illo tpe. Eraudite sunt preces thobie z sare in cōspectu gñe sūmi dei: et missus est angel⁹ dñi sc̄us raphael vt curaret eos ābos/ quorū vno tpe fuerat oco in cōspectu dñi recitata. Igitur cū thobias putaret oronē suā exaudiri vt mori potuisset: vocauit ad se thobiā filium suū et dixit ei. Audi fili mi vba oris mei: et ea in corde tuo quasi fundamētū cōstrue. Cū acceperit deus aiam meā cor meū sepeli/ et honorē habebis matri tue oibus diebus vite eius. Memor enim esse debes: q̄ et quāta pericula passa sit propter te in vtero suo. Tu autē. Lectio.ij.

Cum autē et ipsa cōpleuerit tēpus vite sue: sepelies eā circa me. Oib⁹ autē dieb⁹ vite tue in mēte habeto dñm: et caue neq̄ peccō cōsentias et pretermittas precepta dei nri. Ex substātia tua fac elemosynā: et noli auertere faciē tuā ab vllo paupere. Ita enī fiet vt nec a te auertatur facies dñi. Quomodo potueris sita esto misericors. Si multum tibi fuerit. a būdāter tribue. Si exiguū fuerit: etiam exiguū libēter impartiri stude. Premiū enim bonū tibi thesaurizas in die necessitatis. Quoniā elemosyna ab oi peccō z a morte liberat: z nō patiet aiam ire i tenebras. Fiducia magna erit coram sūmo deo elemosyna: oib⁹ facientib⁹ eā Lec.iij

Dixit thobias filio suo. Attende tibi fili mi ab oi fornicatione: preter

bro:r̄ tuā nūq̄ patiaris crimē scire. Sup
biā nūq̄ in tuo sēsu aut in tuo vbo dñari p
mittas. In ipsa enī mitiū sūpsit ois pdi
tio. Quicūq̄ aliq̄d tibi operat⁹ fuerit sta
tim mercedē ei restitue: z merces mercē
narij tui apud te oīno nō maneat. Q̄d ab
alio oderis fieri tibi: vide ne alteri tu ali
q̄n facias. Panē tuū tū eluriēt⁹ et egē
nis comede: z de vestimētis tuis nudos
tege. Panē tuū et vinū tuū super sepultu
rā iusti cōstitue: et noli ex eo māducare z
bibere cū petō:ribus. Consiliū semper a
sapiēte perquire. Omni tpe benedic deū/
et pete ab eo vt vias tuas dirigat: z oia
cōsilia tua in ipso permanēāt. Lectio.j.

Regum.

ANdico etiā tibi fili mi dedisse
me decē talēta argēti dū ifātu
lus esses gabelo in rages ciui
tate medo:rū: z cy:rographū ei⁹
apd̄ me habeo. Et ideo pquire quō ad eū
peruenias: z recipias ab eo sup:amēo:a
tū pōdus argēti: et restituas ei cy:rogra
phū suū. Noli timere fili/paupertē q̄dē vi
tā gerim⁹: z multa bona habebim⁹ si ti
uuerim⁹ deū: z recesserim⁹ ab oi petō/et
fecerim⁹ bñ. Tūc thobias rñdit pri suo:
z dixit. Oia q̄cūq̄ precepisti michi faciā pa
ter. Quō aūt hāc pecuniā iquirā ignoro
Ille me nescit: et ego illū ignoro. Q̄d si
gnū dabo ei? Sed neq̄ viā per quā per ga
tur illuc: aliquando cognoui. Tu. Sc.ij.

Dixit pater sus respōdit illi: et di
xit. Cy:rographū quidem illius
penes me habeo. Q̄n dū illi ostēderis: sta
ti restituet. Sed pge nūc et iquire tibi ali
quē fidelē virū: qui eat tecū salua merce
de sua dū adhuc viuo vt recipias eā. Tūc
thobias egressus iuenit iuuenē splēdidū
stantē precinctū et quasi paratū ad ābu
lādum: et ignorās q̄ angelus dei esset sa
lutauit eū et dixit. Unde te habemus bo
ne iuuenis? At ille respōdit. Ex filijs isrl
Et thobias dixit ei. Nosti viā q̄ ducit in
regionē medo:? Cui respōdit. Noui: et
oia itinera ei⁹ frequenter ābulaui. Sc.iij.

Et mansi apud gabelū fratrē nō
strum qui mo:atur in rages ciui
tate medo:um: que posita est in monte
egbathanis. Cui thobias ait. Sustine
me obsecro donec her ipsa nūcie pri meo

Tunc ingressus thobias/ indicauit vni
uersa her patri suo. Sup q̄ admirat⁹ pe
rogauit vt introiret ad eū. Ingressus ita
q̄ salutauit eū: et dixit. Gaudiū tibi sēp
sit. Et thobias ait. Quale michi gaudiū
erit/qui in tenebris sedeo/et lumē celi nō
video? Cui ait iuuenis. Fo:ti aio esto:
in p:orimo est vt a deo cureris. Dixit ita
q̄ illi thobias. Nūq̄d poteris pducere fi
liū meum ad gabelū in rages ciuitatem
medo:ū? Et cum redieris restituam tibi
mercedē tuam. Et dixit ei angelus. Ego
ducā illū sanū: z reducā eum ad te. Lec.j.

PAratis igitur oib⁹ que erāt in Lega.
via po:tāda: fecit thobias va
le patri suo z matri sue. Cūq̄
pfecti essent: cepit flere mater
eius ac dicere. Baculū senectutis nr̄e tu
listi: z transmisisti a nobis. Nūq̄ esset ip
sa pecunia: p qua misisti eum. Sufficie
bat nobis paupertas nostra vt diuitias
cōputaremus hoc: q̄ videbam⁹ filiū no
strū. Dixitq̄ ei thobias. Noli flere. Sal
uus perueniet filius nr̄ z saluus reuerte
tur ad nos: z oculi nr̄i videbūt eū. Credo
enim q̄n angel⁹ dei bonus comitet ei/et
dñs dispōnat oia q̄ circa ipsū gerūt: ita vt
cū gaudio reuertatur ad nos. Lectio.ij.

PRofectus est autem thobias z ca Dan.
nis secutus est eum: et mansit pri
ma mansione iuxta fluuium tygris. Et
exiuit vt lauaret pedes suos: z ecce pisc⁹
immanis exiuit ad deuo:andum eum.
Quem exp̄auescens thobias: clamauit
voce magna dicens. Domine. inuadit
me. Et dixit angelus. Appr̄ehende bran
chiam eius: et trahe eum ad te. Quod cū
fecisset: dixit ei angelus. Exenterā hunc
piscem: et cor eius et fel et iecur repone ti
bi. Sunt enim hec necessaria ad medica
menta. Tu autem domine. Lectio.iij.

Tunc interrogauit thobias ange
lum: et dixit ei. Obsecro te aza
ria frater: vt dicas michi quod remediū
habebunt ista que de pisce seruari iussi
sti. Respondens q̄ angelus dixit ei. Cor
dis eius particulam si super carbones
ponas: fumus eius exterminat omne genus
demoniorum siue a viro siue a muliere/
ita vt vltra nō accedat ad eos. Et fel va-

let ad vngukdos oculos /in quib⁹ fuerit albugo:⁊ sanabūtur. Et dirit ei Tibi dis vt maneamus? Respōdensq; angelus dixit ei. Est hic raguel noie pximqⁿ vir de tribu tua: ⁊ hic habet filiā noie sarā/ sed neq; masculū neq; feminā vllā habet aliā pter illā. Tibi debet ois substātia eius:⁊ opoꝛtet eā te accipere in cōiugem Pete ergo eā a patre eius:⁊ dabit tibi eā vxorem. Tu autem domine miserere.

Regula de hysto. Donay. incipiēda vbi fūt due cōmemo.scilicet de fest. loci ⁊ de sancta maria. ℂ Lka dñica A. octauo kalen.octob.tota cantet hysto.et in.ij.⁊ in.v.fe.fiant cōmemo.℟.fe.nō ꝺz. ℂ Lka do B. vij.kalen.octo.tota cantet hysto.⁊ mēo.tīn de sancto firmino.iij.fe. et iij.fient comme.⁊ ℟.fe.nō ꝺz. ℂ Lka dñicalis C. vj.kalen.octobꝛis tota cantet hysto.⁊ mēo.tīn de festis cypriano ⁊ iustina et ij.fe.et sabba. fiant cōmemo.⁊ ℟.fe. non dicitur. ℂ Lka dñicalis D. v. kalē. octobꝛis tota cātetur hystoꝛia cū memo. tīn de martyꝛi.cosma et damiano.fe.ij. ⁊ sabba.fient cōmemo.⁊ ℟.ferta.nō ꝺz. ℂ Lka dñica. E. iv.kalen.octob. tm̄ hoc tur hysto.cū mēo.pꝛiuatim.j.me. de sācto. postea de dñica et de trinita.et nulla fiet proces:et in dñica ad.ij.vespe.sancti mathei fiat solen.memo. de sancto mauritio socijsq; eius:et iij.iij.et.v.fer.cantetentur ꝛia de hysto.cum ꝛio.feriali in.ij nocturn. et festa in his ferijs contingen. omnino pꝛetermittantur:et fe.vj.et sab. fiant cōmemo.cū memoꝛijs de sanctis. ℂ Lka dñica. F. iij.kalen.octo tota cāte. hysto.⁊ fest.sācti mauricij socioꝛūq; ei⁹ dicatur in crastinū:⁊ fiat mēo.de sancta tecla/et in fe.ij.et sabba.fiant cmemo. ⁊ ℟.fe.nō ꝺz. Lka do G ij.kalen.octob. tota cante.hysto.⁊ mēo.tīn de sācta tecla:⁊ ij.fe.et vj.fient cōme.⁊ ℟.fe.non dicitur. ℂ Donay. Lka.do. H viij. kal. octob. tota cātet hysto. In.l.oēs āc. Fe.2.3.⁊ 5.de cmc. fe.4. de mar. ℟. hec est vera Sab. de.l.hiero. Et lega. ome. ad ma. sicut ꝺie ādozij. sēz ꝓcedat do. ℂ Lka do. B vij. kal. octo. to. cāte. hysto.⁊ me.tīn de.l.⁊ de tri. In.l.oēs.āc.fe.2.3.4. de cmc. Fe.6.de.l.hiero. Ome.vtī.m. H Lka do. ℂ 6.ka.octo.tota cāte. hysto.⁊ me.tīn de mar.⁊ de tri. In lau.oēs.āc. Fe.2.3 ⁊ sab.de cō. Fe.5.de.l.hic.⁊ legat ome. vtī.in H. 2.vī. crūt de.l.hic.⁊ solē.me.de.l.pl.⁊ de.l.meliꝛo.

Mar.

ℂ Lka do. I v.ka.oct.to. cāte.hysto.⁊ mēo. tīn de mar.⁊ ō tri. In.l.oēs āc. Fe.2.6.⁊ sab.ō cmc.fe.4. de.l.hic.ad ma.oīa vtī.in. H Lka do. ℂ 21.die septē.de.l.math.mēo.de.l.laudo.de do.de ō tri.sub silē.nulla pc.ad.2.vī.de apo.fiat me.de do.sub silē. deinde mēo.de mar.solē.Fe.2.de mar.ir.l.ad.2.de. nichil de.l.tecla.nisi ad ve.⁊ ad ma.de.l.ma.Fe.3.4 ⁊.6.de fe.cū ℣. hysto.⁊ in.6.fe.ō ℣.fe. mis. do.dicit in.3.fe.in.4.fe.epla ⁊ euāg.eiusdē fe.⁊ in.6.fe.mis. Deus populi et nichil de mar. nisi me.ad ve.et ad matu.de.l.ma.Fe.5.et sab.de cmc.et in hac ebdo.nichil de.3.cmc. ℂ Lka do. I rtij. die sep.to.cā.hy. ad.l.vel.q̄ crūt de apo.mēo.de do.de tri.sub silē. sic pcel. In lau.oēs.āc.⁊ fel.l.mauricij dic.in crasti.2. de.l do.crūt de do.⁊ me.ō tīn.⁊ de.l.tec.Fe.2.ō mar. ⁊ tīn me.de virg. de.crūt de mar.et me.de cmc. Fe. 3.4.et sabb.de cmc. ℂ Lka do. O ix.kalē.octo. to. cātet hysto.ad.l.vel.q̄ crūt de mar.me. de sā.tecla de do.ō tri.⁊ pc.ad ma.tīn me.ō virg.⁊ō tri. In l.oēs āc.2.de.crūt de do.⁊ me.ō cmc.Fe.2.3.⁊.6.ō cmc. ℂ Dñica.j.post xij.kal.octobꝛis ad.j.ve. ān Benedictus. ps Ipsum. Capm Benedictus. ℟ Dñe rex. hymn⁹ O lux beata trinitas. ℣ Vespertina oꝛatio alcē. ān. H Donay domine deus magne et mirabilis qui dedisti salutem in manu femine/ eraudi pꝛeces seruoꝛum tuoꝛū. ps. Mag. Ad matu. Inuita Laudemus nomē. ps. Venite. vrs̄ an hys. Si bona. In.l.noc. ān Pro fidei meritis. ps Beatus vir. fol.ij. ℣ Memoꝛ fui. Hac die incipiatur liber Judith:et legat per ebd.q̄ de tēpo.agit.l.j.

Nabuchodonosoꝛ rex assyꝛioꝛū qui regnabat in ninive ciuitate magna: misit ad oēs qui habitabāt in cilicia/et damasco/ et libano/⁊ ad gentes que sunt in carmelo ⁊ cedar/et inhabitātes galileā in cāpo magno esdꝛelon/et ad oēs qui erāt in samaria et trās flumē ioꝛdanē vsq; ad hierusalē et oēm terrā iessē/quousq; puenitur ad mōtes ethiopie. ℟. H Donay domine deꝰ magne et mirabilis qui dedisti salutē in manu femine. Eraudi pces seruoꝛū tuoꝛū. ℣ Benedictꝰ es dñe qui nō derelinquis ꝓsumentes de te/et de sua virtute gloriātes humiliasti. Eraudi. Lectio.ij.

Ad hos oēs misit nūcios nabuchodonosoꝛ rex assyꝛioꝛū/q̄ oēs vno animo contradixerunt.⁊ remiserūt eos vacuos ac sine honoꝛe abiecerūt. Tūc indignatꝰ est nabuchodonosoꝛ rex ad oēm terrā illā:et iurauit per regnū ⁊ thꝛonū suū q⁹ defenderet se de oib⁹ regionib⁹ his. ℟. Dñe rex oīpotēs in ditione tua cūcta sūt posita/ et nō est q̄ possit resistere voluntati tue Libera nos

ꝓpter nomē tuū.℣. Exaudi dñe oratiōnē nostrā: et conuertat luctū nostrū in gaudiū. Libe. ſt.nſ.

Tunc vocauit holofernē principē militie ſue ⁊ dixit ei. Egredere ad uerſū oē regnū occidētis: ⁊ cōtra eos ꝓcipue qui cōtēpſerūt imperiū meū. Non parcet oculus tuus vlli regno: oēsq; vi bem munitā ſubiugabis michi. Tūc holofernes vocauit duces et magiſtratus virtutis aſſyriorū: et dimīſit viros in expeditionē ſicut ꝓcepit ei rex. ℣. Omnator dñe celorū ⁊ terre creator aquarū rex vniuerſe creature tue. Exaudi oratiōnē ſeruorū tuorum. ℣. Tu dñe cui humiliū cēpit ⁊ mānſuetorū placuit deprecatio. Exaudi. Glia. Exaudi. ℭ In.ii.noct. Ān Natū.hs Cōſerua.f.iiii.b. Media.f.iiii

Et ꝓfectus eſt holofernes ⁊ ois exercit⁹. cū quadrigis ⁊ eqtib⁹ ⁊ ſagittariis: qui cooperuerūt facie terre ſicut locuſte. Et cecidit timor illi⁹ ſup oēs inhabitātes terrā. Tātuſq; met⁹ ꝓuenit eis illis incubuit: vt vniuerſa vrbiū habitatores ꝓcipites et honorati ſimul cū ppls exirēt in obuiā venienti: ecꝛipiētes eū cū coronis ⁊ lāpadib⁹ ducētes choros in tybus et timpanis. Nec ita tñ facientes ferocitatē ei⁹ pectoris mitigare potuerūt. ℣. Spē in alīū nūq̄ habui ꝓter in te deus iſrl. Qui irascēris ⁊ ꝓpitiꝰ eris et oīa pcā hominū in tribulatione dimittis. ℣. Dñe de⁹ celi et terre: reſpice ad humilitatē nostrā. Qui. ſt.b.

Quam ⁊ ciuitates eorū deſtruxit: et lucos eor exciderit. Ꝓceperat enī illi nabuchodonoſor rex vt oēs deos terre exterminaret: videlicet vt ipſe ſolus deꝛet de⁹ terre ab hisnatiōib⁹que potuiſſent holofernis potētia ſubiugari. Tūc audientes hec filij iſrl q̄ habitabāt in terra iuda: timuerūt valde a facie ei⁹. Tremor etiā et horror inuaſit ſenſus eorū ne hoc faceret hieruſalem ⁊ templo dñi: qō fecerat ceteris ciuitatib⁹ et tēpliſ earū. ℣. Confortā me rex ſanctorū principatum tenens. Et da ſermonē rectū et bene ſonantē in os meū. ℣. Da nobis dñe locum penitētie: et ne claudas ora canentium te domine. Et da. Lectio ſexta.

Et miſerūt in omnē ſamariā per circuitū vſq; hiericho: ⁊ ꝓcꝛupauerūt omnes vertices montiū: et muris circundederūt vicos ſuos: ⁊ congregauerūt frumēta in ꝓparationē pugne. Sacerdos etiam eliachim ſcripſit ad vniuerſos qui erant cōtra helꝛon: que eſt cōtra faciem cāpi magni iurta dothaim: ⁊ vniuerſis per quos trāſitus eſſe poterat vt obtinerent aſcēſus montiū per quos via eſſe poterat ad hieruſalē: vt illic cuſtodirēt vbi anguſtū iter eſſe poterat inter montes. Et fecerūt filij iſrael: ſecundū q̄ conſtituerat eis ſacerdos dñi eliachim. Et clamauit oīs populus ad dñm inſtantia magna: ⁊ humiliauerūt aias ſuas in ieiunijs et oꝛonib⁹ ipſi et mulieres illorū. Tu autem. ℣. Laudate dominum deū nostrum. Qui nō deſeruit ſperantes in ſe: ⁊ in me adimpleuit miam ſuā quā ꝓmiſit domui iſrael. ℣. Laudate dñm omnes gentes et collaudate eum omnes populi. Qui. Glozia. Qui nō. ℭ In.iii.noc.ān. Sponſus.hs. Celi enar. fō.v.b. Exaltare dñe. Rem. Tribulationes. ℣. Nos aliū. ℟equire hec duo ℣ia. in ꝓpria dñica ꝓcedente. ℟. feriale. Vos qui in turribus eſtis aperite portas: domin⁹ oīpotēs fecit victuriā. Et victoriā dedit de inimicis noſtris. ℣. Laudate dñm deum nostrum: qui non deſeruit ſperantes in ſe. Et vi. Glia. Et victo. ℭ Fer.ſt.i.

Nunciatum eſt holoferni principi militie aſſyriorū q̄ filij iſrael ꝓparāſſent ſe ad reſiſtendum: ac montiū itinera cōtinuiſſent. Et furore nimio exarſit in iracundia magna: vocauitq; omnes ꝓcipes moab ⁊ duces ammō ⁊ dixit eis. Dicite michi quis ſit populus iſte qui montana obſidet: aut que et quales ⁊ quante ſint ciuitates eorū: que etiam ſit virtus eorū aut que ſit multitudo eorū: vel quis rex militie illorum: quare ꝓ omnibus qui habitant in oriente iſti contempſerunt: et non exierunt in obuiam nobis vt ſuſciperēt nos cum pace. Tu autem. Lec.ſ.

Tunc achior dux omniū filiorum ammon reſpondens: ait. Si digneris audire dñe meus: dicam veritatem in cōſpectu tuo de populo iſto qui in montanis habitat: ⁊ non egrediet verbum falſū ex ore meo. Populus iſte ex ꝓgenie chaldeorum eſt. Hi deſerentes itaq; cerimonias patrū ſuorum: que in multitudine deorū erāt: vnū deū celi coluerūt

Quotiēscūq; autē pter ipsum deū sui alterū coluerūt: dati sunt in prēdā ⁊ gladium ⁊ in opprobriū. Quotienscūq; aūt penituerūt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis dñs celi virtutē resistēdi. Ee.iij.

NUnc ergo mi dñe pquire si est aliqua iniqtas eozū in cōspectu dei eozū ⁊ alsēdam⁹ ad illos/qm tradēs tradet illos deus eozū tibi/ ⁊ subiugati erūt sub iugo potētie tue. Si aūt nō est offensio populi huius coram deo suo: non poterimus resistere illis/ quoniā deus eoz defendet illos/ ⁊ erimus in opprobrium vniuerse terre. Tu. ¶Feria. Lectio.j.

Reg.4. Jsa.6

AIndignatus holofernes vehemēter: dirit ad achioz. Qm̄ pphetasti nobis dicēs qō gens israel defēdetur a deo suo: vt ostendā tibi q; nō est deus nisi nabuchodonosoz.cum percusserimus eos oēs sicut vnū hominē/tūc ⁊ ipse cū illis gladio assiriozum interibis/et ois israel tecum perditione disperiet. Lectio secunda.

NUnc holofernes precepit seruis suis vt cōprehēderēt achioz et ducerēt eū in bethuliā: ⁊ traderēt eū in manus filiozū israel. Et accipientes eū serui holofernis pfecti sūt per cāpestria. Sed cū approprinquassent ad montana: erierūt cōtra eos fūdibalarij. Illi aūt diuertentes a latere mōtis/ligauerūt achioz ad arborē manib⁹ ⁊ pedibus/ ⁊ sic vinctū de rebus dimiserūt eum: ⁊ reuersi sunt ad dñm suū. Porro filij israel descēdentes de bethulia: venerūt ad eum. Quem soluentes duxerūt ad bethuliam/atq; in medium populi illū statuētes: percunctati sunt quid rerum esset/ q; illum vinctum assirij reliquissent. Lectio tertia.

IN medio itaq; sentiozū et in cōspectu oīm achioz dirit oia q̄ fuerat locut⁹ ipse ad holoferne interrogat⁹: et qualiter populꝰ holofernis voluisset pter hoc verbū interficere eū: et qūadmodum ipse holofernes iratus iussserit eū israelitis hac de causa tradi/ vt dūmterent filios israel: tūc etiā ipsum achioz diuersis iubeat supplicijs interire/ propter hoc quod diuisset deus celi defensoz eozū est. Cūq; vniuersa achioz exposuisset: ois populus cecidit in facie adorantes dñm: ⁊ cōmuni lamentatione ⁊ fletu/ vnanimes pces suas dño effuderunt.

REgula de hystoria. Adapiat. incipiēda: vbi agit de festo loci vel de festā maria. ¶Lēa do. Akal.octob.tota cātet hyst.⁊ mēo.de.l.melozo.cū in sabb. fiāt memo.de.l.melozo/de vñi.⁊ de trin. p̄tuāti. Pozcel.nulla fiet: ⁊ fe.seqz dik. in crastī.⁊ fiāt ibi medie lc.de.l.leodega. ⁊ kek.v.⁊ sab.fiāt 2me.et.iij.kek.in cadē ebd̄.vnū R.feria.ōz ⁊ aliud in vigi.symonis ⁊ iude. Jn.ij.ebd̄.kek.v.et sab.fiāt cōme. Jn.iij.ebd̄.kek.iij ⁊ vj.fiāt 2me.Et i sab.ōz de fe.vndecim miliū vginū scōm vsū Sar. Jn.iiij.ebd̄.fe.ij.⁊.v.fiāt 2me. ¶Lēa do.B.vj.Nonas octob.cātet hysto.⁊ medie lec.de.l.leodegario: cū i sab. precedē.fiāt vespe de.l.remigio et germano ⁊ vedasto: cū mēo.de do.⁊ de trin.⁊ p̄cel.fiat ad crucē.kek.ij ⁊ sab.fiāt 2me.⁊ R.feria.ōz in crastī.l.luce euāg.⁊ aliud in vigi.symonis et iude scōm vsū Sar. Jn.ij.ebdo.fe.ij.⁊.iiij.fiāt 2me. Jn.iij.ebdo.fe.v.⁊ sab.fiāt 2me. Jn.iiij.ebdo.kek. ij.⁊ sab.fiāt 2me. ¶Lēa do C. v. Non. octob.tota cantet hyst.et kek. iij.et vj.fiant 2me.⁊ in iiij.kek. post festum.l.luce euāg vnū R.kek.ōz et aliud in crastī.symonis et iude. Jn.ij.ebd̄.kek.ij.et iij.fiāt 2me. Jn.iij.ebd̄.kek.vj.et sab.fiant 2me. Jn.iiij.ebd̄.fe.vj.et sab.fiāt 2me ¶Lēa do.D.iij.Non.octob. tota cantet hyst. et kek.ij.et sab.fiāt 2me.et.v.kek.post fest. sci luce ōz vnū R.feria.et.ij.R.in crast. symonis ⁊ iude. Jn.ij.ebdo.kek.ij.⁊ sab. fiāt 2me. Jn.iij.ebdo.kek.iij.⁊ sab.fiāt cō me. Jn.iiij.ebdo.kek.ij.et sabb. fiāt 2me. ¶Lēa do. E.iij kal.octob.tota cantet hyst. Kek.vj.⁊ sab.fiāt 2me.R.feriale pri mū ōz in crastī.scīāz vndecim miliū vg. ⁊ scōm in vigil.symonis ⁊ iude. Jn.ij.ebdo.kek.iij.⁊ sab.fiāt 2me. Jn.iij.ebd̄.kek. iij.⁊ vj.fiāt 2me. Jn.iiij.ebdo.kek.ij.⁊ vj. fiāt 2me. Jn v.ebdo.fe.iij.⁊.v.fiant cō memo. ¶Lēa do. F.ij. kal. octob.in chock hyst.cū memo.sub silē.tñ:et kek.v. ⁊ sabb.fiat cōme.⁊ in prima dñica fiant medie lec.de.l.fide: et in prima dñi. post festū sci luce euange.tota cātet hyst.⁊ in

v.fer.sequēti dicant Vīa.fer.In.ij.ebdo ma.fer.iij.¶sab.fiant cōme.In.iij.ebdo. fer.v.¶sab.fiāt ꝫme.In.iij.ebdo.fe.iij.¶ sab.fiāt ꝫme.In.v.ebdo.fe.iij.¶.iij.fiāt ꝫme. ¶Kla do. G.vj.kalē.octob.inchoe tur hyst.p;mātim cū memo.tūi:eodem modo de trinita.¶ pcel.nulla fiat: et in dñica ad secundas vespe.fiat memo. de dñica in primis sub silētio: deide memo. de festis solēnes fiāt fer.iij.¶.vj.dicātur Vīa.de.j.¶ de.ij.nocl.cuiusdē ebdo. et fer. v.¶ sab.fiant cōme. ℞ feriale p;mū ō; in vigl.symonis¶ iude:¶.ij. ℞ feriale ō; in crasti.symonis¶ iude.In.ij.ebdo.fer. ij.¶ vj.fiant cōme.In.iij.ebdo.fer.vj.et sabba.fiant cōme.In.iiij.ebdo.fer.ij.et vj.fiant comme.In quinta ebdomia.fe. ria tertia¶ sabbato fiant commemo.

¶Cxdapertis ¶Kla do.H kl.octob.Id.2.vñ.de.l. dic.fiat mēo.de.l.meloso.de do.¶ ō tri.sub silē.nul la pcel.Id ma.to.cātet hy.¶ tūi mēo.ō.l.meloso.¶ de tri.In lau.oēs āe.¶ fr.l.remigi;socioꝝ;q; ei⁹ dēt. in crast.¶ ibi fiāt mēō l.de.l.leodegario.tūi i dioceli noꝝ;vitteū. ichoet hy.cū mēo.¶ tc cū fer.fiat ō fr.l. remigy socioꝝ;q; ei⁹.¶ hoc ꝑter aliud fr.¶.lr.i cra sti.gtm.¶ tūc in do.fiāt mēō fr.de.l.meloso. Hec re gula habet in magna rubr;.fe.3.5.¶ sab.de cōme. fe.4.de fr.¶ ō;.1.℞ fr.extra dioce.noꝝ;vit. ¶Et nota q; epla¶ cuā.de.4.fr.i ebd.23.p;fatē ptinet ad.4.fr.in ebd.17.cū fuerit tps opo;tunū.fe.6.ō l.fide. Tū vbi celebrat trāl.l.hugonis tūc ser. erit de trāl.cū.9.fr.Jnuita.trip.3.p;ie.l.ō cōi vni⁹ cōf. ¶ pōti.3.mēō l.de.l.fide.3.vltīe fr.de erpōe cuā. ¶ Do.2.de ser.do. fe.3.5.¶ sab.ō cō. fe.6.de.l.ebdardo.Id.2.vñ.mēo.ō.l.calixto sub silē.deide so.mēo.de.l.ma.cū án. ¶ Do. 3.de.l.volfrāno.9.l.de cōi.¶Hil.do.ō;¶ cf.cū mēo. de tri.fe.3.de.l.etheldr̄e.9.l.ō cōi vni⁹ ōg.nō mar. fe.5.ō.l.fredesl.vida.9.l.de cōi vni⁹ ōgi.nō mar. fe.6.¶ sab.de cō. ¶Et nota q; illa regla.de.ij.mil. virg.scs si hoc fr.in sab.gtm.ter.erit de fr.¶ fiat ser. de.l.ma.in aliqua alia fr.cōuenīcti.et hꝫ intelligi si hoc fr.vacauerint i cḡ;me.p;ūt celebrari¶ si hoc fr. nō vacauerint tūc in sab.ser.erit de.l.ma.¶ tūi mēo. de ōg. ¶Do.4.de ser.do.fe.2.3.¶.5.de cōme.fe. 4.de fr.scōꝝ;crispini¶ crispiniani.9.l.3.p;ie ter.ō p;pietate.cū.3.℞.plurimoꝝ;mar.3.mēō.fr.de.l. iohā.beuer.de cōi vni⁹ pl.¶ pōti.3.vltīe l.ō erpōe cuā. ¶Lla do.H 6.nōi.octob.de do.¶ inchoēt hyst. ad.1.vel.q̄ erūt de pcel.mēo.de.l.leodegario.de do. ¶ de tri.pcel.ad mat.mēō fr.de.l.¶ tota cātet hy.in fr.l.romani.q;;illud fr.nō habet p;priaſ.l. Jn l.oēs āe.fe.2.3.¶ sab.de ꝫme.fe.4.de fr.cū ℞.ō.1.noc. fe.5.de.l.fide.tūi vbi celebrat trāl.l.hugo.tūc ser. erit de trāl.vtō.in. ¶Nota q; epla¶ cuā.de.4. fr.in ebd.23.per cūtē p;fatē ptinēt ad.4.fr.in ebd.17. cū fuerit tps opo;tunū. ¶Do.2.de.l.dion;.mēo.ō do.de tri.¶ pcel.Hil.do.ō;¶ cp.¶ nul.mēo.ad alt̄ mil.fe.2.3.¶.4.ō;tūi. ¶Do.3.ō.l.michaele.mēo. de do.de tri.¶ pcel.fe.2.de.l.etheldr̄eda.9.l.de cōi vni⁹ ōg.nō mar.fe.4.de.l.fredesl.vida.9.l.ō cōi vni⁹ ōg.nō mar.fe.5.6.¶ sab.ō;tūi.me.ō.l. ¶Do. 4.to.cātet hy.¶ tūi mēo.de.l.¶ de trīū.fe.2.4.et sab.de;tūi.fe.3.de mar.crispino¶ crispi.9.lr.vtō.l ℞.fe.5.de fe.¶ dñr.2.℞.fr.Hil.ō vig.Id.2.vel. de apo.mēo.de.l.ma.ā. ¶Lla do. nōi.octob.to.cātet hy.Jn l.oēs āe.fe.2.3.¶.6.de ;tūi.fe.4.de.l.fide.tūi vbi celebrat trāl.l.hug.tunc erit ser.de trāl.vtō.in. ¶Do.2.de do.¶ mēō l. de mar.fe.2.3.¶.5.de;tūi. ¶Do.3.de.l.etheldr̄e. 9.l.de cōi vni⁹ ōg.nō mar.Id.1.vñ.q̄ erunt de.l. etheldr̄e.mēo.de.l.micha.de do.de tri.¶ pcel.Hil. do.ō;¶ cp.cū mēo.de tri.tūi.Id.2.vel.q̄ erūt ō.l. luca mēo.de do.sub silē.deide mēo.ō.l.etheldr̄e.¶ l.iusto.so.fe.3.de.l.fredesl.vida.9.l.de cōi vni⁹ ōg. nō mar.fe.4.6.¶ sab.de ;tūi. ¶Do.4.ō do.2.vñ erūt de mar.¶ mēo.de.l.iohā.beuer.¶ de do.fe.2. de mar.crispino¶ crispi.9.l.3.p;ie fr.de p;pietate.3. mēō l.de cōi vni⁹ pl.¶ pōti.3.vlt.l.de erpōe cuā. ¶Decretēs iei⁹ de mōte.fe.3.6.¶ sab.de cō.fe.4.ō fr.¶ dñr.2.℞.fr.mil.de vig. ¶Lla do. 4.no. octo.to.cātet hy.Jn l.oēs āe.fe.2.5.¶ sab.de ꝫme. fe.3.de.l.fide tamen vbi celebrat trāl.l.hugo.tunc ser.erit de trāl.vtō.in. ¶Do.2.de do.¶ mēō fr. de mar.fe.2.¶.4.de;tūi.¶ nihil de.3.;tūi.fe.3.de l.ed vvardo.ad.2.vñ.mēo.de.l.calixto sub silē.deide so.mēo.de.l.ma.cū á. ¶Sab.ō.l.etheldr̄e. 9.l.de cōi vni⁹ ōg.¶ nō mar. ¶Do.3.de.l.luca.ad 1.vel.mēo.de.l.iusto.de do.de tri.sub silē.¶ nulla p; cel.deide solē.mēo.de.l.etheldr̄e.ad mat.mēo.de.l. de do.¶ de tri.sub silē.mil.do.ō;¶ cp.cū mēo.de.l.iu sto.¶ de tri.tūi.ad vñ.de.l.luca.mēo. de do.sub silē. deide so.mēo.de.l.fredesl.vida.fe.2.ō.l.fredesl.vi da.9.l.de cōi vni⁹ ōg.¶ nō mar.fe.3.5.¶ sab.de cō me. ¶Do.4.de mar.crispino¶ crispi.9.l.ad.1.vñ. mēo.de.l.iohā.de do.¶ de tri.¶ pcel.ad mat.trer.l. l.de p;pietate.3.mēō.l.de.l.iohā.de cōi vni⁹ pl.¶ pōti.3.vlt.l.de erpōe cuā. ¶Decretēs iei⁹ de mōte. ¶ mēo.de.l.de do.¶ de tri.mil.do.ō;¶ cp.cū mēo.de tri.tūi.fe.2.5.¶.6.de ;tūi.¶ in.3.fr.ō;.1.℞.hyst.cū 2.℞.fr.mil.de vig. ¶Lla do. 4.kal.octo.to cātet hy.Jn lau.oēs āe.Id.vñ.de.l.micha.mēo. de do.sub silē.fe.3.de.l.hie.ad mat.legat omc.fiant in hie.l.ābo.ad.2.vñ.mēo.de pl.¶ de mar.so.fe.5. 6.¶ sab.de cō.Do.2.de do.to.cātet h;.Jn lau.vna ān.fe.2.de.l.fide.tūi vbi celebrat trāsl.l.hugonis tūc ser.erit de trāl.vtō.ad. ¶fe.3.4.¶ sab.de cō. ¶Do.3.de do.ad.1.vñ.l.ebdardi mēo.de do.sub silē.ad.2.vñ.in;mēo.ō.l.calixto sub silē.deide so.mēo. de.l.ma.in. ¶ cū pleno ser.l.craſt.fe.6.de.l. etheldr̄e.9.l.ola de cōi vni⁹ ōg.nō mar. ¶Do.4.de.l. fredesl.vida.9.l.ola ō cōi vni⁹ ōg.nō mar.mil.do. ō;¶ cp.ad.1.vñ.q̄ erūt de.l.luca mēo.de do.¶ de tri. sub silē.sine pcel.deide solē.mēo.de.l.fredesl.vida. 2.vñ.erūt de ōg.¶ mēo.de cō.fe.2.4.¶.6.de ;tūi. ¶ab.de mar.crispi.¶ crispi.9.l.mēo.¶ mēō l.de.l. iohā.beuer.3.p;ie fr.de p;pietate.3.mēō ter.de cōi vni⁹ pl.¶ pōti.3.vlt.l.de erpōe cuā. Decretēs iei⁹ de mōte. ¶Do.5.de do.ad.1.vñ.mēo.ō mar.de

trini.et p̄cess. fc.2. de fc.ꝫ dñe ℣.fc. pariter. Mis. de vigi. fc.4.ꝫ.5. de cõme. ꝫ nichil de.3.cõ. ¶ Lit
tera do. H 3.kalen.octobꝛis. de scto michaele: et
hꝫsto.inchoꝛtur cũ mẽo.sub silen.ꝫ de trini. ꝫ nul
la p̄cess.milla do.dicit in cap̄.2.vespe.erũt de.l.hie.
ꝫ memo.de do.sub silen.deinde solen. memo. de.l.
michaele. fc.2.de.l.hie.ad matuti.legitur omes.sic
cut in fc.ambꝛo. fc.4.de scto.v.ante let. Gloria ꝫ
honoꝛe cum ℣.de.2.noctur. vnius mar. fc.5.6.et
sabba.de cõme. ¶ Nota q̄ epistola ꝫ euang.de.4.
fc.in ebdo.23.per etatem pertinent ad.4. fc.in eb
do.17.cũ fuerit tẽpus opoꝛtunũ. ¶ Do.2.de do.me
dic let.de.l.hic. Tamen vbi celebꝛat fc.l.hugo.ser
erit de ipsa transl. vtꝫ ad H a tũc ad.1.vespe. fiat
memo.de.l.hic de do. de tri.ꝫ p̄cess.ꝫ mis.do.dicit
in cap̄.cum memo.de tri.tantũ. fc.2.3.ꝫ sabba.de
cõme. ¶ Do.3.de.l.eo vbardo. Ad.1.vespe.et ad ma
tuti.memo.de do.ꝫ de tri.sub silen. nulla p̄cess. ad
2.vesp. memo.de.l.calixto. de do.sub silen.deinde so
len.memo.de.l.maria.cum ãn. Sub tuam Feria
2.de sancta maria. Feria.5.de.l.ethel.9.lec.omnia
de cõi vni⁹ virgi.non mar. Sab.de.l.fredesv vi.9.
lec.ola de cõi vnius virgi.et non marty. ¶ Do.4.
de do. fc.3.5.et sabba.de cõme. fc.6.de marty. cri
spino et crispiniano.9.lec.tres p̄me lec. de p̄opꝛie
tate.3.medie de.l.iohan.beuerla. de cõmuni. et.3.
vltime lec. de exposition euang. Descendens iesus
de monte. ¶ Do.5.tota cantet hꝫsto. mill.do. dicit
in cap̄.cum Illaet.2. vespe. erunt de apostolis. et
memo. de do. sub silẽ. fc.3.et. 4. de comme. Sab.
de cõme.alarũ ad matu.de.l.ma.fiat mẽo.de mar.
Ola do. ¶ Do.1.sẽ viti. die septemb. de.l. hie. ꝫ
hꝫ.inchoet cũ mẽo. sub silen. ad.1. vel. que erũt de
l.hie. fiat mẽo. de do.et de tri. sub silen. deinde solẽ.
memo. de sancto michaele. et nulla p̄cess.2. vespere
erũt de.l.hie.et memo. de do.sub silen. deinde solẽ.
mẽo.de cõfess. ꝫ de mar. fc.3.de.l.asi lec. ỹ. Gloria
et honoꝛe cũ ℣.de.2.noc. fc.4.5.ꝫ sab.de cõ. fc.
6.de fc.cũ ℣.de.1.noc.et mill.do. Tamen vbi trãs.
l.hugo, celebꝛet tunc in sab.ser.erit de transl. vtẽ.
in H et tunc fer.4.5.et.6.de cõme.et milla do. di
citur in cap̄.in do.cũ memo. de trini. tantũ. ¶ Do.
2.tota cantet hꝫsto.et tantũ mẽo.de mar. et de tri.
p̄cess. fc.2.4.et.6. de cõme. ¶ Do.3.de do.ad.1.
vespe. que erunt de fc.fiat memo.de.l.de do.et de
trini.sub silen.nulla p̄cess.ad matu.mẽo lec. de.l.
calixto.2.vespe.erũt de do.et memo. de.l.vbikano
Tamen vbi fc.transl.l.ethel.celebꝛat: tunc ista do.
carebit vtrisq; vespe. et vespe. erunt de.l.vbikano.
Et sic nota q̄ omnes sunt dñice: et non alia festa.q̄
omnino carent vtrisq; vespe. nisi quãdo fc.simp̄.9.
lec.vel.3.lec.cũ regi.choꝛi inter duo festa.dup̄. eue.
fc.4.de.l.ethel.9.lc.de cõi vnius virgi.ꝫ nõ mar.
fc.6.de.l.fredesv vida.9.l.de cõi vni⁹ vg. nõ mar.
Sabba.de.l.maria. ¶ Do.4.de do.memo. ꝫ me
die lec.de virgi. fc.2.4.ꝫ.6.de cõmemo. fc.5. de
marty.9.lec.tres p̄me lec. de p̄opꝛietate.3. medie
lec.de.l.iohãne beuerlaco. de cõmuni vnius confes.
et ponti.cum ℣.de.2.noctur.3. vltime lectio. de ex
positione euange. Descendens iesus de mõte. Sab
ba. de fc. et dicuntur.2. ℣.fc. missa erit de vigi.
¶ Dominica.5.de fc.apostolozum et memo.de do.
et de trini.sub silen.et nulla p̄cess. missa do. dicit
in cap̄.cũ memo.de trini.ad.2.vespe. de apostolis
fiat memo.de do.sub silen. deinde solen. memo.de
cõ.fc.2.et.3.de cõ. et nihil õ.3.cõ. Sab.õ.l.vene
freda. virgi.et marty.ola de cõi vni⁹ vir.et marty.

¶ Dñica p̄ma post.v.kal.octobꝛis.ad
p̄mas vẽs ãn Benedictus. ps. Ipsũ. Cp.
Benedictus deus. ℣ Tua est potẽtia. hyp.
O lux beata trinitas. vsꝰ. Vespertina oꝛa
tio. ãn. H daperiat dominus coꝛ vestrum in le
ge sua et in p̄ceptis suis: et faciat pacẽ. ps Ma
gnificat. he sequentes ãn. seruunt hyst.
Idaperiat. ad vesperas. in sabbatis ꝑdin
cantabitur: super psal Magnificat. vel
ad memo. de dominica cũ de aliquo fe
sto. ꝛ. lec. tie seruitium. ãn. O a pacem do
mine in diebus nostris: quia non est alius qui pu
gnet pro nobis nisi tu deus noster. ps Magnifi
cat. ãn. T ua est potentia tuum regnũ domine
tu es super oẽs gentes: da pacem domine in dieb⁹
nostris alta. ps Magnificat. ãn. H accingi
mini filij potẽtes et estote parati in p̄lio: quñ me
lius est nobis mozi in bello q̄ videre mala gentis
nostre et sanctoꝛũ. sicut fuerit voluntas in celo sic fiat.
ps Magñt. ãn. G raudiat dñs oꝛationes ve
stras et reconciliet vobis nec vos deserat in tempo
re malo dñs deus noster alta. ps Magñt: Ad
mat. Iunii. Idaperiat dñs coꝛ vestrum in lege
sua. Et in p̄ceptis suis et faciat pacẽ. ps Mem
te. In p̄mo noctur. ãn. Pro fidei meritis.
ps Beat⁹ vir. cõ.ij. Memoꝛ fui no. Hac die
incipiat liber machabeoꝛũ ꝫ legat vsq;
ad p̄mã dñicã post.v.kalen. nouẽb. qñ
de tempoꝛali agitur. Lectio p̄ma.

Leg. 1. mart.

S Et factum est postq̄ p̄cussit
alexander philippi macedo q̄
p̄imus regnauit in grecia /
egressꝰ de terra cethim darij
regẽ persarũ ꝫ medoꝛũ / constituitq; p̄lia
multa: ꝫ olim obtinuit munitiones ꝫ in
terfecit reges terre: ꝫ pertransiit vsq; ad
fines terre / et accepit spolia multitudi
nis gẽtiũ: ꝫ siluit terra in cõspectu eius.
Et cõgregauit virtutẽ et exercituũ foꝛtẽ
nimis / ꝫ exaltatus est ꝫ elevatus coꝛ eius: ꝫ
obtinuit regiones gentiũ / ꝫ tyꝛannos ꝫ
facti sunt illi in tributum. Tu aũt. ℣. H
daperiat dominus coꝛ vestrũ in lege sua⁹ in p̄ce
ptis suis / et faciat pacẽ in diebus nostris. Concedat
vobis salutẽ et redimat vos a malis. ℣. G raudiat
dñs oꝛatiões vestras et reconcilietur vobis / nec vos
deserat in tempoꝛe malo. Conce. Lectio.ij.

ET post hec decidit i lectũ ⁊ cognouit qꝺ mozerer̃ / ⁊ vocauit pueros suos nobiles / q̃ secũ erãt nutriti a iuuẽtute sua: ⁊ diuisit illis regnũ suũ cum adhuc viueret: ⁊ regnauit alerãder annis duodecim: ⁊ mozt⁹ est. Et obtinuerunt pueri eius regnũ vnusq̃sq; in loco suo / ⁊ imposuerũt sibi omnes dyademata post mozt̃ eius / ⁊ filij eozum post eos annis multis: ⁊ multiplicata sũt mala i terra. Et exiit ex eis radix peccatrix antiochus illustris / filius antiochi regis qui fuerat rome obses: ⁊ regnauit i anno cẽtesimo tricesimo ⁊ septimo regni grecozũ. Tu. ℟. Exaudiat dñs oꝛones vestras ⁊ reconciliet vobis ne vos deserat in tẽpoꝛe malo Dñs deꝰ noster. ℣. Adaperiat dñs coꝛ vestrũ in lege sua: ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacem. Dñs. Lectio tertia.

IN dieb⁹ illis. Exierũt ex israel filij iniqui: ⁊ suaserunt multis dicẽtes. Eamus ⁊ disponamus testamẽtũ cũ gẽtibus que circa nos sunt: qꝝ ex quo recessimus ab eis / inuenerũt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eozũ. Et destinauerũt aliqui de populo / ⁊ abierunt ad regẽ: ⁊ dedit illis potestatẽ vt facerẽt iustitias gentiũ. Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secũm leges nationũ: ⁊ fecerũt sibi pꝛeputia / ⁊ recesserũt a testamẽto sctõ / ⁊ iuncti sunt nationibus / ⁊ venũdati sunt vt facerẽt malũ. Et pꝛsperatũ est regnũ in cõspectu regis antiochi: ⁊ cepit regnare in terra egypti / vt regnaret sup duo regna. Tu autem. ℟. Tua est potẽtia tuũ regnũ dñe. tu es sup oẽs gẽtes. Da pacem dñe in diebus nostris. ℣. Creator oim deꝰ terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericoꝛs. Da pacẽ. Glia. Da pa. ℣ In.ij. nocte. ãn. Nature gꝛs. Conserua. ℣ Media no. Lectio.iiij.

ET intrauit antiochus i egyptũ in multitudine graui / in currib⁹ ⁊ elephãtis ⁊ equitib⁹: ⁊ coptosa nauiũ multitudine. Et cõstituit bellũ aduersus ptolomeũ regẽ egypti / ⁊ veritꝰ est ptolomeus a facie eius et fugit: et ceciderũt vulnerati multi. Et cõpꝛehẽdit ciuitates munitas in terra egypti: ⁊ accepit spolia terre egypti. Et cõuertit antiochus postq̃ pcussit egyptũ / in cẽtesimo ⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno / ⁊ ascẽdit ad israel: ⁊ asceꝛdit hierosolimã i multitudine graui. ℟. Congregati sunt inimici nostri ⁊ gloriant̃ in virtute sua. conteꝛe foꝛtitudinẽ illoꝝ dñe et disperge illos. Ut cognoscãt quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua / ⁊ destrue eos / pꝛotector noster domine. Ut cognoscant quia non. Lectio quinta.

ET intrauit in sctificationẽ cũ superbia: ⁊ accepit altare aureũ / et cãdelabꝛũ luminis / et vniuersa vasa eius ⁊ mensã pꝛpositionis / ⁊ libatoꝛia / ⁊ phialas ⁊ mozt̃ariola aurea / ⁊ velum ⁊ coꝛonas ⁊ oꝛnamẽtũ aureũ / qõ in facie tẽpli erat / ⁊ cõminuit oia. Et accepit argẽtũ ⁊ aurũ: ⁊ vasa concupiscibilia. Et accepit thesauros occultos quos inuenit: ⁊ sublatis oibus abiit in terrã suã. Et fecit tedẽ hoim: ⁊ locut⁹ est in superbia magna. Et factꝰ est plãctus magnus in israel: ⁊ in omni loco eozũ. Et ingemuerũt pꝛincipes / ⁊ seniozes / iuuenes ⁊ virgines infirmati sũt: ⁊ speciositas mulieꝝ imutata est. Omis marit⁹ sumpsit lamẽtũ: ⁊ q̃ sedebant in thoꝛo maritali lugebãt. Et cõmota est terra super inhabitãtes eã: ⁊ vniuersa domus iacob indutt confusionẽ. ℟. Impetum inimicoꝝ ne timueritis: memoꝛes estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nũc clamem⁹ in celũ: ⁊ miserebitur nostri deus noster. ℣. Memẽtote mirabiliũ eius q̃ fecit pharaonis exercitui eius in mari rubꝛo. Et nũc. Lectio.vj.

ET post duos ãnos iterũ misit rex pꝛincipẽ tributoꝝ in ciuitates iuda / ⁊ venit hierusalẽ cũ turba magna / ⁊ locut⁹ est ad eos verba pacifica in dolo: ⁊ crediderũt ei. Et irruit sup ciuitatẽ repente: ⁊ pcussit eã plaga magna / ⁊ perdidit populũ multum ex israel. Et accepit spolia ciuitatis ⁊ succendit eã igni / ⁊ destruxit domos eius ⁊ muros eius in circuitu / ⁊ captiuas duxerũt mulieres ⁊ natos ⁊ peꝛoꝛa possederũt. Et edificauerũt ciuitatẽ dauid muro magno ⁊ firmo / ⁊ turribus firmis: ⁊ facta est illis in arcem. ℟. Refulsit sol in clipeos aureos ⁊ resplenduerunt mõtes ab eis. Et foꝛtitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde ⁊ fortis ⁊ appropiauit iudas et exercitus eius in prelio. Et foꝛti. Glia. Et foꝛ. ℣ In.iij.nocte. ãn. Apost. ps. Celi enarrãt. Io.b. ℣. Exaltare dñe in virtu. ℟. Om-

uerũt facie templi coꝛonis aureis: et dedicauerunt altare domino. Et facta est letitia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ cõfessionibus benedicebant dominum. Et facta. ℟. In hymnis ⁊ confessionibus benedicebant dominum. Qui magna fecit in israel: ⁊ victoꝛiam dedit illis dominꝰ omnipotẽs. ℣. Dynauerunt faciem templi coꝛonis aureis, ⁊ dedicauerunt altare domino. Qui. Vta. ferialia. Congregate sunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos: et ignoꝛamus quid agere debeamus. Domine deus ad te sunt oculi nostri ne perdamus. ℣. Tu scis que cogitant in nos quomodo poterimꝰ subsistere ante faciem illoꝝm nisi tu adiuues nos. Domie. ℟. Dixit iudas symoni fratri suo. elige tibi viros: et vade libera fratres tuos in galileam / ego autem et ionathas frater meus ibimus in galaaditidim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣ꝝ. Et nunc clamemus in celũ: et misereꝛit nostri. Sicut. Cta. Sicut. Lec. j.

ET posuerunt illic gentẽ peccatricem viros iniquos: ⁊ cõualuerũt in ea. Et posuerũt arma ⁊ escas / ⁊ congregauerunt spolia hierusalem ⁊ reposuerunt illic: ⁊ facti sunt in laqueum magnũ. Et factũ est hoc ad insidias sanctificationi: ⁊ in damnũ magnũ in israel. Et effuderunt viri iniqui sanguinẽ innocentem per circuitum sanctificationis: et contaminauerunt sanctificationem. Tu autem domine. Lectio secũda.

ET fugerũt habitatoꝛes hierusalẽ ꝓpter eos: ⁊ facta est habitatio exteroꝝ. Et facta est extera a semine suo ⁊ nati eius reliquerũt eã. Sanctificatio eius desolata est: sicut solitudo. Dies festi eius cõuersi sunt in luctũ / sabbata eiꝰ in oppꝛobꝛiũ: honoꝛes eiꝰ in nichilũ. Secũdũ gloꝛiam eiꝰ multiplicata est ignominia eius: ⁊ sublimitas eiꝰ cõuersa est in luctũ. Tu autem dñe. Lectio tertia.

ET scripsit rex antiochus omni regno suo: vt essent omnis populus vnus. Et reliquerunt vnusquisq; legem suã: ⁊ consenserũt oẽs gẽtes secũdũ verbũ regis antiochi. Et multi ex israel consenserunt ei: ⁊ sacrificauerũt ydolis ⁊ coinquinauerunt sabbatum. Et misit rex antiochus libꝛos per manus nũcioꝝm in hierusalẽ ⁊ in oẽs ciuitates iude / vt sequerentur leges gentiũ terre / et ꝓhibere ꝛẽt holocausta ⁊ sacrificia et placationes fieri in templo dei: ⁊ ꝓhibꝛerent celebꝛari sabbatum ⁊ dies solẽnes / ⁊ coinquinari sancta ⁊ sanctum populum israel. Tu autem domine. Lectio ꝓma.

ET iussit antiochus edificari aras ⁊ templa et idola: et immolari carnes suillas ⁊ pecora ꝛmunia. Et relinquere filios suos ĩcircuncisos / et coinquinari animas coꝛum in omnibus immundicijs ⁊ abominationibꝰ / ita vt obliuiscerentur legẽ: ⁊ immutarẽt oẽs iustificatiões dei. Et quicũq; nõ fecissent sẽmbꝛbũ regis antiochi: moꝛerenk. Secũdũ oia verba hec scripsit omni regno suo: et ꝓposuit ꝓncipes populo qui hec fieri cogerent. Et iusserũt ciuitatibus iude sacrificare Et congregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem dñi / ⁊ fecerunt mala super terram: ⁊ effugauerũt populũ israel in abditis / ⁊ in absẽditis fugitiuoꝛum locis. Lectio secunda.

DIe quintadecima mensis casleu quinto ⁊ quadꝛagesimo ⁊ centesimo anno: edificauit rex antiochꝰ abominandum ydolum desolationis super altare dei / ⁊ per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerunt aras. Et ante ianuas domoꝝm ⁊ in plateis: incendebant thura ⁊ sacrificabant. Et libꝛos legis dei cõbusserunt igni: scindẽtes eos Et apud quencunq; inueniebantur libꝛi testamenti dñi: ⁊ quicunq; obseruabat legem dñi secundum edictum regis trucidabant eum. Tu autem. Lectio tertia.

IN virtute sua faciebat hec populo israel qui inueniebatur in omni mense in ciuitatibus. Et quinta ⁊ vicesima die mensis sacrificabãt super arã que erat contra altare. Et mulieres que circũcidebant filios suos trucidabãtur: secundum iussum regis antiochi. Et suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos coꝛum: ⁊ eos qui circumciderant illos trucidabant. Et multi de populo israel diffinierunt apud se: vt non manducarent immunda. Et elegerunt magis moꝛi: ꝙ cibis coinquina-

ri immundis. Et noluerũt infringere legem dei sanctam ⁊ trucidati sunt: ⁊ facta est ira magna super populum valde. Tu autem domine. Lectio prima.

IN diebꝰ illis. Surrexit mathathias filius iohānis / filij symeonis sacerdotis ex filijs ioarim ab hierusalem: ⁊ consedit in monte modin. et habebat filios quinq;. Johannā qui cognominabatur gaddis / ⁊ symon qui cognominabatur thasy / ⁊ iudas qui vocabatur machabeus / ⁊ eleazarus q̄ cognominabatur abaron: ⁊ ionathas qui cognominabat apphus. Et viderũt mala que fiebãt in pplo iuda ⁊ hierusalē. Lectio secunda.

ET dirit mathathias. Vemihi. Ut quid natus sum videre contritionem ciuitatis sancte: ⁊ sedere illic cũ datur in manibus inimicoꝝ. Sancta in manu extraneoꝝ facta sunt: templum eius sicut homo ignobilis. Vasa gloriæ eius captiua abducta sunt. Trucidati sunt senes eius in plateis: ⁊ iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Que gens non hereditauit regnũ eius / ⁊ non obtinuit spolia eiꝰ. Omnis compositio eius ablata est. Que erat libera: facta est ancilla. Et ecce sancta nostra ⁊ pulchritudo nostra et claritas nostra desolata est: et coinquinauerunt eã gentes. Quid ergo nobis adhuc viuere? Tu autem domine. Lectio tertia.

SCidit mathathias ⁊ filij eiꝰ vestimenta sua: ⁊ operuerũt se cilicijs ⁊ planxerũt valde. Et venerunt illuc qui missi erant a rege antiocho: vt cogerent eos qui confugerant in ciuitatem modin immolare ⁊ accendere thura / ⁊ a lege dei discedere. Et multi de populo ista et consentientes accesserunt ad eos: sed mathathias ⁊ filij eius constanter steterunt. Et respondentes q̄ missi erãt ab antiocho: dixerũt mathathie. Princeps ⁊ clarissimꝰ ⁊ magnꝰ es in hac ciuitate / ⁊ ornatus filijs ⁊ fratribus. Lectio. j.

ERgo accede primꝰ / ⁊ fac iussũ regis sicut fecerunt oēs gentes ⁊ viri iuda: ⁊ qui remanserunt in hierusalem: et eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis / et amplificatus argento ⁊ auro ⁊ muneribus multis. Et respõdit mathathias: ⁊ dixit magna voce. Et si omnes gentes regi antiocho obediunt: vt discedat vnusquisq; a seruitute legis patrum suoꝝ / et consentiant mandatis eius: ego et filij mei ⁊ fratres mei obediemus legi patrũ nostroꝝ. Propicius sit nobis deus. Non est nobis vtile relinquere legem et iusticias dei. Non audiemus verba regis antiochi: nec sacrificabimꝰ ydolis transgredientes legis nostre mandata vt eamus altera via. Lectio secunda.

VT cessauit mathathias loq̄: accessit quidam iudeus in omniũ oculis sacrificare ydolis super aram in ciuitate modin secundum iussum regis. Et vidit mathathias et doluit / et cõtremuerunt renes eius: et accensus est furoꝝ eius secundum iudicium legis / et insiliens trucidauit eum super aram. Sed et virum quem miserat rex anthiochus qui cogebat immolare occidit in ipso tempore: et aram destruxit. Et zelatus est legem sicut fecit phinees: zambri filio salomi. Tu autem. Lectio tertia.

ET exclamauit mathathias voce magna in ciuitate dicẽs. Omnis qui zelum habet legis: statuẽs testamentum exeat post me. Et fugit ipse et filij eius in mõtes: et reliquerunt quecunq; habebant in ciuitate. Tunc descenderunt multi querentes iudicium et iusticiam in desertum: ⁊ sederunt ibi ipsi et filij eoꝝ / et mulieres eoꝝ / et pecora eoꝝ / quoniam inundauerunt super eos mala. Lectio prima.

RE nunciatum est viris regis et exercitui qui erant in hierusalē ciuitate dauid: qm discessissent viri quidã q̄ dissipauerũt mãdatũ regis in loca occulta in deserto / et abyssent post illos multi. Et statim perrexerunt aduersus eos: et constituerunt aduersus eos prelium in die sabbatoꝝ. Et dixerũt ad eos. Resistitis et nũc adhuc / Exite et facite secũdũ verbum regis: et viuetis. Lectio ij.

ET dixerunt. Non audiemus nec
q̄ facietis verbum regis: vt
polluamus diem ſabbatorū. Et cōcita
uerūt aduerſus eos prelium/et nō rēde
runt eis nec lapidē miſerunt in illos:
nec oppilauerūt loca occulta dicētes.
Moriamur oēs in ſimplicitate nr̄a/ꝫ
teſtes erunt ſuper nos celū et terra: q̄
iniuſte perditis nos. Lectio.iij.

ET intulerūt eis bellū ſabbatis
Et mortui ſunt ipſi ꝫ uxores eo
rum et filij eor̄ et pecora eorū: vſq̄ ad
mille aias hoīm. Et cognouit matha
thias ꝫ amici ei⁹: ꝫ luctū habuerūt ſu
per eos valde. Et dixit vir primo ſuo.
Si oēs fecerimus ſicut fratres noſtri
fecerūt/ꝫ nō pugnauerim⁹ aduerſus
gētes p aiabus noſtris ꝫ iuſtificatio-
nibus noſtris: citius diſperdēt nos a
terra. Et cogitauerunt die illa dicen-
tes. Omnis hoīo quicunq̄ venerit
ad nos in bello die ſabbatorum: pu-
gnemus aduerſus eum/et non mora
mur omnes ſicut mortui ſunt fra-
tres noſtri in occultis. Lectio.j.

TUnc congregata eſt ad eos
ſynagoga iudeor fortis ꝛi
ribus et iſrael: oēs voluntā
rius in lege. Et oēs q̄ fugie-
bant a malis additi ſunt ad eos: et fa
cti ſunt illis ad firmamentū. Et colle
gerūt exercitū/ꝫ peuſſerūt pecōres in
ira ſua/ꝫ viros iniquos i indignatio
ne ſua: et ceteri fugerūt ad natiōes vt
euaderēt. Et circuiit mathathias et
amici eius: et deſtruxerunt aras. Et
circūciderūt pueros incircūciſos quot-
quot inuenerūt in finib⁹ iſrael in for
titudine/ꝫ perſecuti ſunt filios ſuper-
bie: ꝫ proſperatū eſt opus in manibus
eorum. Et obtinuerunt legē de man-
bus gentiū ꝫ de manib⁹ regū: ꝫ nō de-
derūt cornu pecōri. Tu aūt Lectio.ij.

ET appropinquauerūt dies ma
thathie moriendi: ꝫ dixit filiis
ſuis. Nūc cōfortata eſt ſuperbia ꝫ ca-
ſtigatio: ꝫ tempus euerſionis ꝫ ira in
dignationis. Nūc ergo o filij emula-
tores eſtote legis ꝫ date aias veſtras
pro teſtamento patrum/et memento-
te operū patrum que fecerunt in gene
rationibus ſuis: et accipietis glorīā
magnā et nomen eternum. Lectio.iij

DIxit mathathias filijs ſuis.
A verbis viri pecōris nō timue
ritis: q̄ gloria ei⁹ ſtercus et vermis eſt.
Hodie extollit/ꝫ cras nō inuenietr: da
conuerſus eſt in terrā ſuā/ꝫ cogitatio
eius periet. Vos ergo filij cōfortami-
ni/ꝫ viriliter agite in lege: q̄ cū fecerī
tis que vobis precepta ſunt a dño deo
veſtro/in ipſa glorioſi eritis. Et ecce
ſymon frater veſter/ſcio q̄ vir cōſilij
eſt: ipſum ſemper audite et ipſe vobis
erit pater. Et iudas machabeus for-
tis viribus a iuuentute ſua/ſit vobis
princeps militie: ꝫ ipſe aget bellū po-
puli. Et adducetis ad vos oēs factō-
res legis: ꝫ vindicate vindictā populi
veſtri. Retribuite retributionem gēti
bus: et intendite in preceptū legis. Et
benedixit eos: et appoſit⁹ eſt ad patres
ſuos. Et defunctus eſt centeſimo ꝫ qua
drageſimo et ſexto anno: et ſepultus
eſt a filijs ſuis in ſepulchris patrum
ſuorū in modin/et planxerūt eum oēs
iſrael planctu magno. Lectio prima.

ET ſurrexit iudas qui voca-
batur machabeus/pro pa-
tre ſuo/et adiuuabant eum
oēs fratres eius ꝫ vniuerſi
qui ſe coniunxerāt patri eius: ꝫ prelia
bantur prelium iſrael cum letitia/et di-
lataurt gloriā populo ſuo. Et induit
ſe lorica ſicut gygas/et ſuccinxit ſe
arma bellica ſua in prelijs: et protege
bat caſtra gladio ſuo. Lectio ſecūda.

SImilis factus eſt leoni in ope-
ribus ſuis: et ſicut catulus leo-
nis rugiens in venatione. Et perſecu
tus eſt iniquos perſcrutās eos: et qui
cōturbabant populum ſuum/eos ſuc
cēdit flammis. Et repulſi ſunt inimi-
ci pre timore eius/et omnes operarii
iniquitatis turbati ſunt: et directa eſt
ſalus in manu ei⁹. Et exacerbabat re
das reges multos/letificabat iacob
in operibus ſuis: ꝫ in ſeculum memo-

ria eius in benedictione. Et perambulauit ciuitates iudæ: & perdidit impios ex eis: & auertit iram ab israel: & nominatus est vsq; ad nouissimum terræ: & congregauit peregrinantes. Lectio iii.

ET cõgregauit apollonius gẽtes: & a samaria virtutẽ multã & magnã: ad bellandũ cõtra israel. Et cognouit iudas: & exiit obuiã illi: & percussit: & occidit illũ. Et ceciderũt vulnerati multi: & reliqui fugerũt: & acceperũt spolia eorũ. Et gladiũ apollonij abstulit iudas: & erat pugnãs in eo oĩb⁹ diebꝫ. Et audiuit seron princeps exercitus syriæ q̃ congregauit iudas congregationem: & ecclesiã fidelitũ secũ: & præparauit se: & ascenderunt cũ eo castra impiorũ fortes auxiliarũ: vt facerent vindictã in filios israel: & appropinquauerũt vsq; ad bethoron. Et exiuit iudas obuiam illi cũ paucis. Lectio prima.

ET aũt viderũt filij israel exercitũ venientẽ sibi obuiã: dixerunt iude. Quõ poterimꝰ pauci cõtra tãtã pugnare multitudinẽ: & tã fortẽ? Et nos ieiunio fatigati sumus hodie. Et ait iudas. Facile est concludi multos in manibꝰ paucorũ: & nõ est differentia in cõspectu dei celi liberare in multis aut in paucis quia nõ in multitudine exercitꝰ victoria belli: sed de celo fortitudo est. Ipsi venĩũt ad nos in multitudine cõtumaci et superba: vt disperdant nos et vxores nostras: & filios nostros: & vt spoliẽt nos. Nos vero pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris: et ipse dñs cõterret eos ante faciem nostram. Vos autem ne timueritis eos. Lectio ii.

ET cessauit aũt loqui: insiliuit in eos subito: & cõtritꝰ est seron: & exercitꝰ eius in conspectu ipsius. Et persequebatur eũ in descensu bethoron vsq; in campum. Et ceciderunt ex eis octingenti viri: reliqui aũt fugerunt in terrã philistiim. Et cecidit timor iude ac fratrũ eius: & formido sup oẽs gẽtes in circuitu eorũ: & puenit ad regem antiochũ nomẽ eius: & de prelijs iude narrabãt oẽs gentes. Vt audiuit aũt antiochus rer sermones istos: iratus est nimis. Et misit: & cõgregauit exercitũ vniuersũ regni sui: castra fortia valde. Et aperuit erariũ suũ: & dedit stipendia exercitui in annũ: & mãdauit illis vt essent parati ad oĩa. Lectio iii.

ET vidit q̃ defecit pecunia de thesauris suis: & tributa regionis modica ppter dissensionẽ: & plagã quã fecit in terra: vt tolleret legitima que erant a primis diebꝰ: et timuit ne nõ haberet vt semel: & bis in sumptus et donaria q̃ dederat ante: larga manu: & abũdauerat super reges q̃ ante eũ fuerant: & consternatꝰ erat animo valde. Et cogitauit ire in persidẽ vt acciperet tributa regionũ: & congregaret argentũ multum. Et reliquit lysiã hominẽ nobilẽ de genere regali sup negocia regia a flumine euphratẽ vsq; ad flumẽ egypti: et vt nutriret antiochũ filium suum donec rediret. Lectio iiii.

ET tradidit ei dimidiũ exercitũ: & elephãtos: & mãdauit ei de oĩb⁹ q̃ volebat: & de habitãtib⁹ iudeã: & hierlm: vt mitteret ad eos exercitũ ad cõterendã et exterpãdã virtutẽ israel: et reliquas hierlm et auferendã memoriã eorũ de loco: et vt cõstitueret habitatores alienigenas in oĩbus finib⁹ eorũ: et sortẽ distribueret terram eorũ. Lectio v.

ELegit lysias ptolomeũ filiũ dorim: et michanorẽ et gorgiã viros potentes et amicos regis. Et misit cum eis quadraginta milia virorũ et septem milia equitum: vt venirent in terrã iuda et disperderent eam secũdum verbum regis. Et processerũt vt irent cum vniuersa virtute sua: et venerunt & applicuerunt ammaum in terra campestri. Lectio vi.

ET audierũt mercatores regionum nomen eorũ: & acceperunt argentũ et aurũ multũ valde et pueros: et venerũt in castra vt acciperent filios israel in seruos. Et additi sunt ad eos exercitus syriæ: & terre alienige

narū. Et vidit iudas et fratres eius q̄ multiplicata sunt mala/⁊ exercit⁹ applicabat ad fines eorū: ⁊ cognouerunt verba regis que mandauit populo facere in interitum ⁊ consummationem. Et dixerunt vnusquisq; ad p̄ximum suum. Erigamus detectionem populi nostri: ⁊ pugnemus p̄o populo nostro ⁊ sanctis nostris. Tu autem. Lectio p̄ima.

Et congregatus est conuent⁹: vt ellēt parati in p̄elium: ⁊ vt orarent ⁊ peterent misericordiam ⁊ miserationes. Et hierusalem nō habitabatur: sed erat sicut desertum. Non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis eius: ⁊ sanctum cōculcabatur: ⁊ filij alienigenarum erant in arce. Ibi erat habitatio gentium. Et ablata est voluptas ab iacob: et defecit ibi tibia et cythara. Et congregati sunt ⁊ venerunt in malphat contra hierusalem: q̄ locus orationis erat in malphat ante israel. Lectio secunda.

Et ieiunauerunt illa die et induerunt se ciliciis et miserunt cinerē in capite suo et destituerunt vestimenta sua: et expanderunt libros legis de quibus scrutabantur gentes similitudinē simulacrorum suorum. Et attulerūt ornamenta sacerdotalia ⁊ primitias ⁊ decimas/⁊ suscitauerunt nazareos qui impleuerant dies: ⁊ clamauerūt voce magna in celum dicentes. Quid faciemus viris istis/ et quo eos ducemus? Et sancta tua conculcata sunt ⁊ contaminata sunt: ⁊ sacerdotes tui facti sunt in luctu ⁊ in humilitate. Tu autē. Lectio tertia.

Ecce nationes conuenerunt aduersum nos: vt nos disperdant. Tu scis que cogitant in nos. Quomodo poterim⁹ subsistere ante faciē illorum si tu adiuues nos? Et tubis exclamauerunt voce magna. Et cōstituit iudas duces populi tribunos ⁊ centuriones: ⁊ pētacontarchos ⁊ decuriones. Dixitq; his qui edificabāt domos ⁊ spōsabant vxores ⁊ plantabāt vineas ⁊ formidolosis: vt rediret vnusquisq; in domū suā secundū legē. Et mouerūt castra: ⁊ collocauerunt ad austrum ammaum. Tu autem domine misereare nostri. Lectio p̄ima.

Ait iudas. Accingimini: et estote filij potentes. Estote parati in mane vt pugnetis aduersus nationes has/ que cōuenerūt disperdere nos et sancta nostra: q̄m melius est nos mori in bello/ q̄ videre mala gentis nostre et sanctorū. Sicut aūt fuerit voluntas in celo: sic fiat. Et assumpsit gorgias quinq; milia virorū ⁊ mille equites electos/ ⁊ mouerūt castra nocte vt applicarent ad castra iudeorū: ⁊ percuterent eos subito. Et filij qui erāt ex arce: erāt illis duces. Et audiuit iudas ⁊ surrexit ipse ⁊ potentes percutere virtutem exercituū regis que erat in ammaū. Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. Lectio ij.

Venit gorgias in castra iude nocte: ⁊ neminem inuenit. Et quere bant eos in montibus: q̄m dixit/ fugiūt hi a nobis. Et cū dies factus esset apparuit iudas in campo cū tribus milib⁹ virorū tantū: qui tegumēta et gladios nō habebant. Et viderunt castra gentiū valida/ ⁊ loricatos et equitatus in circuitu eorum: ⁊ hi docti ad p̄elium. Et ait iudas viris qui secū erant. Ne timueritis multitudinē illorū: ⁊ impetū eorū ne formidetis. Mementote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro: cū persequeretur eos pharao cum exercitu suo multo. Et nunc clamemus in celum ⁊ miserebitur nostri dñs/ ⁊ memor erit testamenti patrū nostrorum: ⁊ conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie/ et scient omnes gentes quia est qui redimat ⁊ liberet israel. Lectio tertia.

Et leuauerunt alienigene oculos suos/ ⁊ viderunt eos venientes ex aduerso: ⁊ exierūt de castris in p̄elium. Et tuba cecinerūt hi qui fuerāt cū iuda. Et congressi sunt et contrite sunt gentes: ⁊ fugerunt in campum. Nouissimi autem ceciderunt in gladio/ ⁊ persecuti sunt eos vsq; gazeron: ⁊ vsq; in campos ydumee et azoti et iamnie. Et ceciderūt ex illis tria milia virorum: et reuersus est iudas ⁊ exercitus eius sequens eum. Tu autem domine. Lectio p̄ima.

Et dixit iudas ad populum. Non concupiscatis spolia / quia bellum contra nos est: & gorgias & exercitus eius in monte prope nos / sed state nunc contra inimicos vestros & expugnate eos / & post hec sumetis spolia. Et adhuc loquente iuda: ecce apparuit pars quedā prospiciēs de mōte. Et vidit gorgias q̄ in fugam conuersi sunt sui & succensa sunt castra: fumus enim qui videbatur declarabat quod factū est. Quibus illi conspectis timuerunt valde: aspicientes simul iudam & exercitū in campo paratum ad prelium. Et fugerunt omnes in campum alienigenarum: & iudas reuersus est ad spolia castrorum. Et acceperunt aurū multū et argentum & iacinctum & purpuram marinam / & opes magnas: et conuersi hymnum canebant et benedicebāt in celum deū qm̄ bonus est. qm̄ in seculū mia eius. Et facta est salus magna in israel in illa die. Lec. v.

Congregauit lysias virorū electorum seraginta milia / & quingentos milites equitum: vt debellaret iudeos. Et venerunt in iudeam: et castra posuerūt in bethoron. Et occurrit illis iudas: cū decem milibus viris. Et viderunt exercitū fortem: & orauit et dixit. Benedictus es saluator israel qui contrusisti impetum potentis in manu serui tui dauid: & tradidisti castra alienigenarū in manu ionathe filij saul & armigeri eius. Conclude exercitum istum in manu populi tui israel: et confundantur in exercitu suo & equitibus. Da illis formidinem & tabefac audaciam virtutis eorum: & cōmoueantur contritione sua. Deijce eos gladio diligentium te: et collaudent te omnes qui nouerunt nomen tuum in hymnis. Et commiserunt prelium: et ceciderunt de exercitu lysie quingenta milia virorum. Tu autem. Lectio tertia.

Videns autem lysias suorū fugā & iudeorum audaciam / & q̄ parati sunt aut viuere aut mori fortiter: abijt antiochiam & elegit milites / vt multiplicati rursus venirent in iudeā. Dixit autem iudas & fratres eius. Ecce contriti sunt inimici nostri / ascendamus nūc mūdare sancta & renouare. Et cōgregatus est omnis exercitus: & ascenderūt in montem syon. Et vt viderūt sanctificationē desertam & altare prophanatū & portas crustas & in atrijs virgulta nata sicut in saltu vel in montibus / & pastoforia diruta / scinderunt vestimenta sua / et planxerunt planctu magno: & imposuerūt cinerem super caput suū / & ceciderunt in faciem super terram / & exclamauerunt tubis signorum & clamauerūt in celū. Tu autem domine miserere. Lectio prima.

Tunc ordinauit iudas viros vt pugnarent aduersus eos qui erant in arce: donec emūdarēt sancta. Et elegit sacerdotes sine macula uolūtatem habentes in lege dei: & mūdauerūt sancta / & tulerunt lapides cōtaminationis in locū immūdū. Et cogitauit de altari holocaustorum quod prophanatū erat / quid de eo faceret. Et incidit illi consiliū bonum vt destrueret illud ne forte esset illis in opprobrium: q̄ contaminauerunt illud gentes & demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus / in loco apto: quoadusq̄ veniret prophēta et responderet de eis. Lectio secunda.

Et acceperūt lapides integros secundum legem: & edificauerūt altare nouum / secundum illud quod fuit prius. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo / & obtulerunt holocausta cum letitia. et sacrificauerunt sacrificium salutis & laudis. Et ornauerunt faciem templi coronis aureis & scutulis / & dedicauerunt portas & pastoforia: & imposuerunt eis ianuas. Et facta est letitia in populo magna valde: & auersum est opprobrium gentium. Lectio tertia.

Et audierunt gentes in circuitu quia edificatum est altare & sanctuariū sicut prius: irate sunt valde. Et cogitabāt tollere gen̄ iacob q̄ erāt iter eos & ceperūt occidere de ppo & psequi. Et debellabat iudas filios esau in idumea et eos q̄ erāt i arabatane q̄ circūsedebāt israelitas: & percussit eos plaga magna.

et rectoꝛ datus est iudas malitiã filioꝝ beã/q̃ erant populo in laqueũ ꝫ in scandalum: insidiantes ei in via. Lectio.j.

Reg.16. i.mach.j

ET cõclusi sunt ab eo in turribus: ꝫ applicuit ad eos ꝫ anathematizauit eos: et incendit turres eoꝝ igni cũ omnibus que in eis erãt. Et transijt ad filios ammon ꝫ inuenit manũ fortẽ: ꝫ populũ copiosum et timotheũ ducem ipsoꝝ. Et cõmisit cũ eis prelia multa/ꝫ cõtriti sunt in cõspectu eius: ꝫ percussit eos. Et cepit gazer ciuitatẽ ꝫ filias eius: et reuersus est in iudeam. Tu autem. Lectio secũda.

ET congregate sunt gentes que sunt in galaad aduersus israelitas qui erant in finibus eoꝝ ut tollerent eos: et fugerunt in datheman munitionem/ꝫ miserunt litteras ad iudã et fratres eius dicentes. Congregate sunt aduersum nos gentes per circuitum ut auferant nos/ꝫ parant venire ꝫ occupare munitionem in quam confugimus: et timotheus est dux exercitus eoꝝ. Nunc ergo veni ꝫ eripe nos de manibus eoꝝ/ quia cecidit multitudo de nobis: ꝫ omnes fratres nostri qui erãt in locis tubin interfecti sunt. Lectio tertia.

ET captiuas adduxerunt uxores eoꝝ ꝫ natos ꝫ spolia: ꝫ pereme rũt illic ferme mille uiros. Adhuc epistole legebant. ꝫ ecce alij nuncij venerũt de galilea cõscissis tunicis nũciantes secũdum uerba hec dicentes conuenisse aduersum se a ptolomaida ꝫ tyro ꝫ sydone: ꝫ repleta est omnis galilea alienigenis ut nos consumant. Ut audiuit autem iudas ꝫ populus sermones istos: cõuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erãt ꝫ expugnabantur ab eis. Lectio prima.

Reg.17. i.mach.j

IJritq; iudas symoni fratri suo. Elige tibi uiros: et uade et libera fratres tuos in galilea. Ego enim ꝫ ionathas frater meus: ibimus in galaadithim. Et reliquit iosephum filium zacharie et azariam duces populi cum residuo exercitu in iudea ad custodiam: ꝫ precepit illis dicens. Preeste populo huic/ꝫ nolite bellum cõmittere aduersus gentes/ donec reuertamur. Tu autem. Lectio secũda.

ET dati sunt symoni uiri tria milia ut iret in galileam: iude autẽ octo milia in galaadithim. Et abijt symon in galileam ꝫ cõmisit prelia multa cum gentibus: et contrite sunt gentes a facie eius. Et persecutus est eos usq; ad portam ptolomaidis. Et ceciderunt de gentibus fere tria milia uiroꝝ: ꝫ accepit spolia eoꝝ. Et assumpsit eos qui erant in galilea ꝫ in arbatanis cũ uxoribus ꝫ natis ꝫ oib⁹ q̃ erant illis: et adduxit in iudeã/cũ leticia magna. Lectio.iij.

IUdas machabe⁹ ꝫ ionathas frater eius transierunt iordanem: et abierunt uiam trium dierum per desertum. Et occurrerunt eis nabuthei: ꝫ susceperunt eos pacifice. Et narrauerunt eis omnia que acciderant fratribus eorum in galaadithide: ꝫ quia multi ex eis cõprehensi sunt in basaca ꝫ bosoꝛ ꝫ in alijs ꝫ in casphoꝛ ꝫ mageth et carnaim. Hec oẽs ciuitates munite ꝫ magne. Sed et in ceteris ciuitatibus galaadithidis tenentur comprehensi. Et in crastinum constituerunt admouere exercitum ciuitatibus his: ꝫ comprehendere et tollere eos in una die. Et conuertit iudas et exercitus eius uiam in desertum basoꝛ repẽte: ꝫ occupauit ciuitatem ꝫ occidit omnẽ masculũ in ore gladij. Et accepit omnia spolia eoꝝ ꝫ succendit eam igni: ꝫ surrexerunt inde nocte/et ibant usq; ad munitionem. Tu autem. Lectio prima.

Reg.18.

ET factum est diluculo cum eleuassent oculos suos/ ecce populus multus tu⁹ nõ erat numerus: portãtes scalas ꝫ machinas ut comprehenderent munitionẽ/ et expugnarent eos. Et uidit iudas quia cepit bellum et clamoꝛ belli ascendit ad celum sicut tuba: et clamoꝛ magnus de ciuitate/ et dixit exercitui suo. Pugnate hodie pro fratrib⁹ uestris. Et uenit tribus ordinibus post eos. Lectio secũda.

ET exclamauerunt tubis: ꝫ clamauerunt in oratione. Et cognouerunt castra timothei quia machabeus est: ꝫ fugerũt a facie ei⁹. Et percusserũt

eos plaga magna: et ceciderunt ex eis in illa die fere octo milia virorum. Et diuertit iudas in maspha: ⁊ expugnauit ⁊ cepit eam. Et occidit omnem masculum eius et sumpsit spolia eius: et succendit eam igni. Inde perrexit et cepit casdon et maged et bosor: et reliquas ciuitates galaaditidis. Lectio tertia.

POst hec autem verba congregauit timotheus exercitum alium: ⁊ castra posuit contra raphon trans torrentem. Et misit iudas speculari exercitum ⁊ renunciauerunt ei dicentes / quia conuenerunt omnes gentes que in circuitu nostro sunt: exercitus multus nimis. Et arabes conduxit in auxilium sibi et castra posuerunt trans torrentem: parati ad te venire in prelium. Et abiit iudas obuiam illis. Lectio prima.

1 Reg 19 1 mach 5

ET ait timotheus principibus exercitus sui: Cum appropinquauerit iudas ⁊ exercitus eius ad torrentem aque / si transierit ad nos prior: non poterimus sustinere eũ / quia potens poterit aduersum nos. Si vero timuerit transire et posuerit castra circa flumen: transfretemus ad eos ⁊ potemus aduersus illum. Lectio secunda.

ET autẽ appropinquauit iudas ad torrentem aque / statuit scribas populi secus torrentem: et mandauit eis dicens. Neminem hominum reliquerits: sed veniant oẽs in prelium. Et transfretauit ad illos prior: ⁊ oẽs populus post eum. Et contrite sunt ante faciẽ eorũ oẽs gentes ⁊ proiecerũt arma sua: et fugerũt ad phanũ qđ est in carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatẽ: ⁊ phanum succendit igni cum oĩbus qui erãt in ipso. Et oppressa est carnaim / ⁊ nõ potuit sustinere contra faciem iude. Lectio. iii.

COngregauit iudas vniuersos israelitas qui erant in galaadithide a minimo vsq; ad maximũ et vxores eorum et natos et exercitum magnum valde vt venirent in terram iuda: ⁊ venerunt vsq; ephron. Et hec ciuitas magna in ingressu posita munita valde. ⁊ non erat declinare ad ea dextera vel sinistra: sed per mediam iter erat. Et inclusserunt se qui erant in ciuitate: et obstruxerũt portas lapidibus. Et misit ad eos iudas verbis pacificis dicens. Trãseamus per terram vestram / vt eamus in terram nostram: ⁊ nemo vobis nocebit. Tantum pedibus transibimus. Et nolebant eis aperire. Lectio prima.

1 Reg 10 1 mach 5

ET precepit iudas predicare in castris: vt applicarent vnusquisq; in quo erant loco. Et applicuerunt viri virtutis / ⁊ oppugnauit ciuitatem illam tota die et tota nocte. Et tradita est ciuitas in manu eius. Et peremerunt omnem masculum in ore gladij: ⁊ eradicauit eam ⁊ accepit spolia eius / et transiit per totam ciuitatem super interfectos. Et trãsgressi sunt iordanem in campo magno contra faciem bethsan / ⁊ erat iudas congregans extremos: et exhortabatur populum per totam viam donec venirent in terram iuda. Lectio secunda.

ET ascenderunt in montem syon / cum leticia ⁊ gaudio et obtulerũt holocausta: q̃ nemo ex eis occidisset donec reuerterentur in pace. Et in diebꝰ quibus erat iudas ⁊ ionathas in terra galaad / et symon frater eius in galilea cõtra faciem ptolomaidis: audiuit iosephus zacharie filius ⁊ azarias princeps virtutis / res bene gestas et prelia que facta sunt / ⁊ dixit. Faciamus et ipsi nobis nomen: et eamus pugnare aduersus gentes que in circuitu nostro sunt. Tu autem domine miserere. Lectio tertia.

ET precepit his qui erant in exercitu suo: et abierunt iamniam. Et exiuit gorgias de ciuitate / ⁊ viri eius obuiam illis in pugnam: ⁊ fugati sunt iosephus ⁊ azarias vsq; i fines iudee. Et ceciderunt illa die de populo israel: ad duo milia viri. Et facta est plaga magna in populo / quia non audierũt iudam ⁊ fratres eius: existimantes se fortiter facturos. Ipsi aũt non erant de semine virorũ illorũ per quos salꝰ facta est in israel Et viri iuda magnificati sũt valde in cõspectu oĩs israel ⁊ gentiũ oĩm: vbi audiebatur nomen eorũ. Tu autẽ dñe miserere.

Regula de hysto. Vidi dominum. hbi agitur de festo loci vel de sancta maria. ¶ Lka do. Quarto kalẽ. nouẽ. tota cantetur hystoria. et fe.ij. dicit vnũ ℟.feriale: ℣.vj.fe.et sabbato fiat cõme. scõm vsum Sar. scõm ℟.feriale dicit in crastino sancti lini pape. In secunda ebdo.feria.iij.et.vj.fiant comme. In.iij. ebdo.feria tertia et sabbato. fiant commemo.et memo.tñ de octa.sancti martini: cum missa in capitulo. In quarta ebdo.feria.iij.et.vj.fiant cõme. In quinta ebdo.fe.tertia et sabbato fiant cõme. scõm vsum Sar. In aliis. vj.fer.et.sab. fiãt cõme. ¶ Lka dñicalis. B. ij. kalen. nouembris tota cantetur hysto. ℣ fe.vj.℣ sab.fiant cõme. scõm vsum Sar. tria. feriat. dicuntur.primũ ℟.vt in.vj.fe.sequẽ.etusq; ebdo.et scõm ℟.i crastino sã. leonardi scõm vsum Sarũ. In.ij.ebdo. fe.v.et sabbato fiant comme. In.iij.ebdo.fe.ij.et sabbato fiant comme. In.iij ebdo.feria.ij.et sab.fiant cõme. ¶ Lka dñicalis C. pridie kalen.nouem. inchoetur hysto.et medie lectio.de sancto quintino.et mẽo.de eo.ad vespe.et ad matu. et ad missam de dñica. et missa de vigi. in capitulo dicitur sine aliqua memo. cum hoc Alla. ℣. Mirabilis. Fer.v.et ferta fient comme. ℟ feria.non dicitur in isto anno. In.ij.ebdo.fer.tertia.et.vj.fiant comme. In.iij.ebdo.fe.v.℣ ferta fiant cõ memo.et memo.tñ de octa.sancti martini. In quarta ebdo.feria quarta ℣ sab. fiãt comme. ¶ Lka dominicalis D. kal. nouem. inchoetur hystoria cum memo. tantum priuatim etiã de trinitate. Pridie festo nulla fiat ad crucem. Fer.v.℣ sab. fiant comme. ℟ria. feria.non dicantur. In.ij.ebdo.feria tertia et sab.fiant commemo. In.iij.ebdo.fe.v.et sab. fiant cõmemo. In quarta ebdo.feria ferta ℣ sab. fiãt comme. ¶ Lka dñicalis. E. quarto Nonas nouemb.tota cantetur hystoria et memo.tantum de martyri. eustachio lochiq; eius. In sabbato tamen memo. fiet de dominica. ℣ de trinitate priuatim processio nulla fiet ad crucem. Comme moza. animarum differatur in crasti. dbi fient vespere de sãcta venefreda vir. et martyre. ℣ feria tertia seruitium cum ix.lectio.totum de communi et feria.vj. ℣ sabbato fiant commemo.℣ ℟ria.feria. non dicantur: ℣ in prorima dominica dicitur de hysto.cum memo.℣ medie lectiones de sancto theodoro martyre. In secũda ebdoma.feria.ij.et ferta fiant cõme. In.iij.ebdo.feria quarta et ferta fient comme. In.iij ebdoma.fe.v.et.vj.fiant comme. ¶ Littera dominicalis. F. tertio Nonas nouemb.tota cantetur hysto.et festum differatur in crastinũ.feria.iij. et sabbato fiãt commemo.℣ ℟ria ferial. dicantur in crastino sancti leonardi. In ij.ebdo.fe.iij.et quinta fiant commemo. In.iij.ebdo.feria tertia et quinta fiant commemo. In.iij.vero ebdo.feria.iiij. et quinta fiant commemoza. ¶ Lka do. G. pridie Nonas nouembris tota cãte. hystoria.℣ feria secũda et sabbato fiant commemo. ℟ria.ferial. dicantur videlicet primum in crastino sancti edmundi regis et martyris.secundum ℟.dicitur feria quarta post festum sãcti lini pape. In secunda ebdomada feria secunda et quarta fiant commemoza. In tertia ebdomada feria secunda et sabbato fiant commemo. In quarta ebdomada feria tertia et sabba. fiant commemoza.

¶ Vidi dñm Lka do. A. 4. kalen. nouemb. tota cantetur hys. Ad. j. ve. que erunt de apłis fiat mẽo. de do. de trini. sub silen. et nulla p̃cessi. In lau. oĉs aĉe dñr. ℣.e.2.et sabba. de ẽme. Fe.6. de ſ. venefreda. ir lec. de cõi vnius virg. et mar. Ad ma. de sancta maria. fiat mẽo. de mar. in dicatarũ. ¶ Do.2.ẽ do. Fe.3.5.et.6. de ẽme. ¶ Do.3. de ser. do. in dieſt. de ſ. martri. cũ ℟. de. j. not. ſ. martri. Fe.3.et sab. de ẽme. et nichil de 3. ẽme. et ℟. O beatum virũ hoc anno pterimittit. Fe.5. de ſ. edmũ. ad ma. et ad mis. vt p̃ postea in B. ¶ Do.4. de do. ad 2. vel. q̃ erũt de ſ. edmundo. ſ. super ps. Beatus vir. cp̃. Ille electus. ℟. Decepturus. mẽo. de do. Fe.3.et.6. de cõmẽo. et nichil de 3. ẽme. Sab. de ſ. kathe. cp̃. Confitebor ¶ Do.5. de ser. do. Ad. j. ve. sup ps. Dixit dñs. Ant. Qui celozii. oĉo. Ecclesiastice dñe. et mẽo. de ſ. kathe. de mar. ẽ tri. et p̃cessi. Ad mat. mẽ. ſ. de ſ. lino mar. et legatur exp̃ cuan. Cum subleuasset. ℟. Dñne rex. In lau. oĉs aĉe. dñr. Super ẽm. Benedictus ãn. Cum subleuasset. Ad mis. oĉfh. Dicit dñs. oza. Ecclesiastice dñe. Epła. Ecce dies. Euangelium. Cũ subleuasset. Fe.2.3.4 sabbato de commemo. cum ℟. Spiritus et alme. Fe.6. de octa. Misse erit de do. si fuerit aliqua cantanda sinautem missa erit. Salue populi. et mẽoria de octa. ¶ Littera dominicalis. B. 3. kalen. nouembris tota cãte. hysto. 9. ℟. Dñe rex. In lau. oĉs. ãe. Fe.2. de sãcto quintino cũ

Dñica.j.post.v.Kalē.nouē.

noctur. Mīl. de vig. nulla memo. fc.4. gme. ant. Ad matu. vte ma. memo. de mar. fc.5. de san. vbe, ir.lec. de cōi vnius virg. et mar. fc. 6. et sabbato de cōme. et nichil de.3. cōme. ℂ Do.2. de sācto leonar. memo. de do. de trini. et p̄cef. Missa do. dicitur in cp̄. cum memo. de tri. fc.2.5. et sabba. de cōmemo. et Vr. fc. p̄termittūtur. ℂ Do.3. de sancto bjuio. ir. lec. Ad.1. vesp̄e. memo. de octa. de do. de trini. et p̄o cessio. Ad matu. medie lec. de octa. mil. do. dicitur in cap̄. cum mēo. de trini. tantū ad altam missam me. de octa. et de omnibus sanctis. fc.2.6. et sab. de cōmemo. fc.4. de sancto edmundo. l.7. cum p̄onsl. ruāge. sed absq; omel. secundū Sar. Ad missā dici tur lic. Sub honoje edmundi ꝓpe. Exaudi deus oratione meā cū dep̄e. ℂ Do.4. de sancto edmūdo. Ad.1. de ſpe. ān. super ps. Beatus vir. cap̄. Iste sanc tus. Vr. Perceptu cue mēo. de dominica de trinita. et p̄cef. oco. Exurge quare. Ad mat. memo. de do. ān. Cum subleuas missa dominica. bj in cp̄. fc.2.5. et sabbato de cōme. cū V. Spiritus et alme. ℂ Nota q̄ in die omnū sancto. oēs hoje ō sancta maria dūr ectra choium moje soluto. ℂ Lēa do. ℂ pridie kalen. nouemb. mchoctur hysto. me die lec. de sancto. In lau. oēs ān. Mīl. de vigi. dicit in cp̄. sine memo. ad altam missā. memo. de sancto. et de trini. fc.2. fe. omniū sanctorū. Ad.1. vel. mēo. de do. sub silen. fc.3. de cōmemo. alarū. ad matuti. de sancta maria. memo. de mar. fc.4. de san. vbe nefre, ir. lec. de cōi vni⁹ vir. ⁊ mr̄. fc.5. et.6. de cōme. et nichil de.3. comme. ℂ Do.2. tota cantetur hysto. ad.1. vesp̄e. mēmo. de sancto. de trini. et p̄cef. fc.3 4. et.6. de cōme. ℂ Do.3. de do. et medie lec. de san. marti. fc.3. de. l. edmū. ad mat. et ad missam vtē. in B fc.5. et.6. de cōme. et nichil de.3. cōme. ℂ Do. 4. de do. ad.1. vel. ān. super ps. Magni. Suscepimus oco. Exurge que me. de sancto de trini. ⁊ p̄cef. Ad matu. legat erpo. cuang. Cum subleuas. 9. Vr. Sūme tri. In l. oēs āe. dūr ad mil. oksn. Dicit dns oz. Exurge qs. epla. Ecce dies. Luā. Cū suble fc.4 6. et sab. de gme. cū V. Spūs et alme. Si fuerit ples misse do. cantāde p̄termittūtur hoc anno. ℂ Lēa do. ℂ kal. nouēb. de fe. oim sācto. ⁊ hyl. in choctur cū mēo. sub silen. et mēo. de tri. sōmozdinale. fc.2. gme. alar. ⁊ me. de mar. Ad mat. de sācta maria. fc. 3. de. l. vbenefre. ir. l. de cōi vni⁹ virgi. et ma. fc. 4. 5. et sab. de cōmemo. ⁊ mil. do. bj in cp̄. in. 4. lc. ℂ Do.2. tota cantet hyl. ⁊ ut. tri. de mar. ⁊ de tri. 9. Vr. Sūme tri. In l. oēs āe. fc.3.5. et sab. de gme. ℂ Do.3. de. l. nachutb. Ad.1. vc. mēo. de oc. de do. ō tri. et p̄cef. ad mat. mēō. l. de oc. cum Vr. de.1. noct. Mīl. do. bj in cp̄. cū me. de tri. fc.4.5. ⁊ sab. de gme. fc.2. de. l. edmundo. ad mat. et ad mil. vtē. in B ℂ Do.4. de. l. cecilia mēo. de do. cū ān. Suscepimus oz. Exurge qs. fc.5.6. et sab. de comme. cū V. Spūs et alme. fc.3. ō sctō: cū Vr. de.3. no. et missa do. bj p alta mil. et me. de sācto: cū alus mēo. cōsue. Et si fuerint ples misse do. cantande hoc anno p̄ termittūt. ℂ Lēa do. ℂ 4. no. nouēbris tota cā. hyl. Ad.1. vel. me. de do. et de trini. sub silen. sed nul la p̄cef. ad ima. me. tri. de mar. et de tri. In l. oēs āe. gmēo. alar̄ differatur in crast. fc.3. de. l. vbene. ir. l. ola de commu. vni⁹ vir. et mar. fc.4.6. et sab. de gme. et Vr. fc. p̄termit. ℂ Do.2. de do. et fiāt mēō lec. de. l. In. lau. oēs āe. 9. Vr. Summe trini fc.2 4. et.6. de gme. ad me. de. l. marti. bj ān. Sacerdo. cum sequentibus. ℂ Do.3. de. l. edmundo: ad.1. vc. mēo. de sancto machuto. de octa. de do. de tri. et p̄. ad mat. ⁊ ad mil. de. l. edmūdo. vtē in B mil. do. bj in cap̄. cū me. de tri. tri. Ad altā mil. mēo. de oct. ⁊ de oibus sanctis. fc.3.4. ⁊.6. de gmemozatio. fc. 5. de sancto edmundo. Ad vesperas ān. super pos. Iste sctus cp̄. Beatus vir qui suffert. ℂ Domini. 4 de. l. clemente. Ad.1. vel. mēo. de. l. cecilia. de sancta felicitate. deinde de do. cū ān. Suscepimus oz. Exurge qs. ⁊ de tri. et p̄cel. fc.2. de sctō cū Vr. de.3. noctur. vnis mar.3. Vr. Percep. et mil. do. bj p̄o alta mil. Dirigere dns oz. Exurge qs epla. Ecce dies. Luā. Cum subleuasset. et alie misse do. que fuerint cātāde. hoc āno p̄termittunt. fc.4.5.⁊.6. de gme. cum V. Spūs et alme. ℂ Lēa do. ℂ 3. die nouem. tota can. hysl. In lau. oēs āe. et fel. l. vbenef. dicte. in crasti. et ibi fiat. tr. l. de cōi vni⁹ virg. et mar. fc.3.5. et sabbato de gme. ℂ Do.2. de do. fc.3. et.5. de gme. Sabb. de. l. edmundo. ad matu. et ad mil. vtē. in B ℂ Do.3. de. l. hugo. et mēō. l. de. l. antano. ad.1. vesp̄e. mēo. ō l. edmundo. de. l. antano. de oc. de do. et de tri. ⁊ p̄. Mīl. do. bj in cp̄. cū me. tri. de tri. ad altā mil. me. de sancto. et de octa. fc.2.3. et.5. de gme. Vr. Deum vi rum. p̄termittit. fc.4. de. l. edmundo. ad ve. ān. super ps. Vtūs vir. cp̄. Iste sctus. ℂ Do.4. de do. Ad ve. sup ps. Mag. ān. Suscepimus oz. Exurge qs. me. de sancto clemente. de. l. grilogo. ⁊ de trini. et p̄cef. ad ma. mēō. l. de sancto. ⁊ legat erpō. cuā. Cum ma. 9. Vr. Sūme tri. In lau. oēs āe. ad mil. oksn. Dicit dns oz. Exurge qs epla. Ecce dies. Luā. Cū subleuasset. fc.3. 4. ⁊.5. de gme. cū V. Spūs et alme. Et si plures mil. do. fuerint cantande in hoc anno p̄termit. ℂ Lēa do. ℂ 4. die nouem. tota cante. hysl. In lau. oēs āe. fc.2.4. et sab. de gme. ⁊ Vr. fe. p̄ter. ℂ Do. 2. de. l. marti. ⁊ me. de sancto. de do. de trini. et p̄cef. Mīl. do. bj in cp̄. cum me. de tri. tri. ad altam mil. mēo. de sancto. et de omnibus sanctis. fc.2. et. 4. de gme. fc. 6. de. l. edmun. ad matu. et ad missam vtē. in B ān sabba. ad vesp̄. que erunt de do. me. de. l. hugo. de octa. de tri. ⁊ p̄. tri. in dyoce. Lincol. vesp̄. erūt de. l. hugo. q; dupler erit. tri. ⁊ mēo. de oc. de do. ⁊ de tri. sub silent. et mil. p̄cel. ℂ Do.3. de do. medie lec. de oc. cū.2. Vr. de.1. noc. 6. Vr. Deum virū. 9. Vr. Sūme tri. In. l. oēs āe. fc.2. 4. ⁊ sab. de cōme. ⁊ Vr. fe. p̄termit. fc.3. de. l. edmū. ad.1. vc. ān. sup psal. Vtūs vir. cp̄. Iste sctus. ℂ Do. vltima ante aduē. de. l. kathe. ad.1. ve. fiat me. do. cū ān. Suscepimus oz. Exurge qs. epo. cuan. in hoc anno p̄termit. ad ma. me. de do. cum ān. Cum suble. fc.3. 4. ⁊ sab. de cōme. cū V. Spūs et alme. et mil. do. bj in cp̄. in do. cum me. de tri. tri. Si fuerint plures mil. do. cātande in hoc anno p̄ termit. Et si acci. q̄ due mil. do. q̄ p̄opīis offi. ca rent p̄o breuitā. tempozis. nequeant in fe. cantari. non est icōueniens si oino omittātur. fc.6. de apo. ad.2. vesperas. mēo. de sācta maria. ān. Sub tuū.

℣ Dñica.j.post.v. kalē nouē. ad.j. ve. ān. Benedictus. ps. Ipsum. Cap. Benedictus Vr. Ispice domine de sede. Hym. O iustū dtā tri. ℣ Vespertina oratio. ān. ℣ idi dominum se-

dentē super solium excelsū: & plena erat omnis terra maiestate eius/et ea que sub ipso erant replebant templum. ℣s. Magnificat. ℭ Hec sequē tes ante seruiūt hystoē. Vidi dominum. ℣ Diuitē habitabit in sabba. super plat. Magni. Fiet ad memoziam de dominica. cum de aliquo festo. ix. lectio. Fit seruitium. ān. Muro tuo inexpugnabili circunecingē nos dñe: et armis tue potentie protege nos semper deus noster. ān. Qui celoz̄ continens thronos et abyssos intueris domine rex regum montes ponderas/terram palmo concludis/exaudi nos domine in gemitibus nostris. ān. Sustinuimus pacem et nō venit domine: quesiuimus bona et ecce turbatio, cognouimus domine peccata nostra: ne in eternum irascaris nobis deus israel. Si vero .v. dñica in mense nouembzis forte cōtigerit tūc repetatur ān. Qui celoz̄. in sabba. ad vesp. ipsius dñice. Ad matu. Inuit. Deus rex celestis. Qui sedes in throno miserere nobis. ℣s. Venite. In .j. nocturn. ān. Iuro fideli meritis. ℣s. Beatus vir. f.ij. ℣. Memor fui noc. Hec dies incipiatur hystoē. Ezechielis/et ligatur vsq; ad aduen. do. qñ de epistola agit. Lec. j

Lectio. j. Et factū est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis/cum essem in medio captiuoz̄ ꝑ iuxta fluuium chobar: aperti sūt celi & vidi visiones dei. In quinta mēsis ipse est annus quintus trāsmigrationis regis ioachin: factū est verbum dñi ad ezechielē filium buzi sacerdotem in terra caldeoꝝ iuxta flumen chobar. Et facta est super eum ibi manus domini. Et vidi/et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone/et nubes magna et ignis inuoluens: et splendoz̄ in circuitu eius. ℭ Et tūc omis lectio de prophetia finitur cū hac clausula. Hec dicit dominus deus conuertimini ad me: et salui eritis. ℟m.

Vidi dominum sedentem super solium excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erant replebant templum ℣s. Seraphim stabant super illud/sex ale vni et sex ale alteri. Et ea que sub. Lectio secunda.

Et de medio eius. quasi species electri: id est de medio ignis. Et in medio eius similitudo quatuoz animaliū: & hec aspectus eoꝝ. Similitudo hominis in eis. Et quatuoz facies vni: et quatuoz penne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti/et planta pedis eoꝝ quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis. Et manus hominis sub pennis eoꝝ in quatuoz partibus. Et facies et pēnas p quatuoz partes habebant: iūcteq; erant penne eoꝝ alteris ad alterū. Nō reuertebantur cū incederent: sed vnunquodq; ante faciem suam gradiebatur. Hec dicit dominus deus ℟.

Aspice domine de sede sācta tua et cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuam et audi. Aperi oculos tuos et vide tribulationem nostram. ℣ Respice domine de sanctuario tuo/et de excelso celoz̄ habitaculo. Aperi. Lectio tertia.

Similitudo autem vultus eoꝝ: facies hominis/et facies leonis a dextris ipsoꝝ quatuoz. Facies autem bouis a sinistris ipsoꝝ quatuoz: et facies aquile desup ipsoꝝ quatuoz. Et facies eoꝝ et penne eoꝝ extente desuper. Due penne singuloꝝ iungebant/et due tegebant coꝝpoza eoꝝ: et vnum quodq; eoꝝ coꝝam facie sua ambulabat. Ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Et similitudo animalium et aspectus eoꝝ/quasi carbonū ignis ardentiū: et quasi aspectus lampadarū Hec erat visio discurrens/in medio animalium. Splendoz̄ ignis: et de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant et reuertebantur: in similitudinem fulguris chozuscantis. Hec dicit dominus. ℟m.

Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitiis sedet in tristitia domina gentium. Non est qui consoletur eā nisi tu deus. ℣ Plozās plozauit in nocte: et lachryme eius in maxillis eius. Non est. Gloria. Nō. ℭ In .ij. no. ān Nature. ℣s Conserua. fo. iiij. ℣ Pedia noc. Ic. iiij.

Cum aspicerem animalia apparuit rota vna super terram iuxta animalia: habens quatuoz facies. Et aspectus rotarum et opus earum: quasi visio maris. Et vna similitudo ipsarum quatuoz. Et aspectus earum et opera: quasi si sit rota in medio rote. Per quatuoz partes earum eūtes ibant: et nō reuertebātur cum ambularent. Statura

quoq; erat rotis et altitudo/ et horribilis aspectus: et totum corpus plenũ oculis in circuitu ipsarum quatuor. Cumq; ambularent animalia: ambulabant pariter et rote iuxta ea. Et cũ eleuarent animalia de terra: eleuabantur simul et rote. Hec dicit. ℟. Super muros tuos hierusalem cõstitui custodes. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis et ne detis silentiũ ei. Tota. ℟. v.

QUocunq; ibat spiritus: illuc eunte spiritu et rote pariter leuabant/ sequentes eum. Spũs enim vite erat in rotis. Cũ euntibus ibant/ & cũ stantibus stabant/ & cũ eleuatis a terra pariter eleuabantur et rote sequẽtes ea: q; spiritus vite erat in rotis. Et similitudo super capita animaliũ firmamenti: quasi aspectus cristalli horribilis: & extẽti sup capita eorũ desup. Sub firmamẽto aũt pẽne eorũ recte alteri⁹ ad alterũ. Unũquodq; duabus alis velabat corpus suũ: et alterũ similiter velabatur. Et audiebã sonũ alarũ quasi sonũ aquarum multarum: quasi sonũ sublimis dei. Hec dicit. ℟. Muro tuo inexpugnabili circunciage nos dñe/ et armis tue potentie protege nos semper. Libera dñe deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis: et da gloriã noi tuo. Libe. ℟. j.

CUm ambularẽt quasi sonus erat multitudinis: vt sonus castrorũ. Cũq; starẽt: demittebantur penne eorũ. Nã cũ fieret vox super firmamẽtum qđ erat super caput eorũ: stabant/ & submittebant alas suas. Et super firmamentũ qđ erat imminẽs capiti eorũ: quasi aspectus lapidis saphyri similitudo throni. Et super similitudinẽ throni: similitudo quasi aspect⁹ hominis desuper. Et vidi quasi speciem electri velut aspectũ ignis intrinsecus per circuitũ eius: a lumbis eius & desuper. Et a lũbis eius vsq; deorsum vidi quasi speciem ignis splendẽtis in circuitu: velut aspectũ arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspect⁹ splendoris per gyrum: et hec visio similitudinis glorie domini. Hec dicit. ℟. Sustinuimus pacem et non venit: quesiuimus bona et ecce turbatio, cognouim⁹ domine peccata nostra. Nõ in perpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cũ patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus. Non. Gloria. Non. ℣. In. iij. ℟. An. Sponsus. ℣. Celi enarrant. ℟. v. ℣. Exaltare domine. ℟. Angustie michi sunt vndiq; et quid eligam ignoro. Melius est michi incidere in manus holm̃ q̃ derelinquere legẽ dei mei ℣. Si enim hoc egero mors michi est: si aũt non egero non effugiam manus vestras. Melius est. ℟. Laudabilis populus quem dominus exercituum benedixit dicens. opus manuum mearum tu es. Hereditas mea israel. ℣. Beata gens cuius est dominus deus eius: populus quem elegit in hereditatem sibi. Hereditas. Quãdo vltimo fit seruitium de ista p̃opria hyl. ℣. ℟. Summe trinitati. & omnes ange ad lau. dicantur Feria. ℟. (I)Misit dominus angelũ suũ & conclusit ora leonum. Et nõ me cõtaminauerũt. Quia coram eo iustitia inuenta est in me. ℣. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorũ leonum. Et. Glia. Quia. Aliud ℟. Feriale. (Q)ui eleuatis omnes thronum et abyssos intueris domine rex regum montes ponderas/ terram palmo concludis. Exaudi nos deus in gemitibus nostris. ℣. Non enim in iustificationibus nostris proferimus preces ante faciem tuam: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi. Gloria. Exaudi. Lectio. j.

Lectio Ezech.

(S)Pirit dominus ad me. Fili hominis sta sup pedes tuos. et loquar tecum. Et ingressus est in me spiritus postq̃ locutus est michi: et statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentem ad me & dicentem. Fili hominis mitto ego te ad filios israel ad gentes apostatrices/ que recesserũt a me. Hec dicit dñs. Lectio. ij.

PAtres eorum preuaricati sunt patrum meum vsq; ad diem hunc/ et filii dura facie & indomabili corde sũt ad quos ego mitto te: & dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Si forte vel ipsi audiant et si forte quiescant: quoniam domus exasperans est. Et sciant quia propheta fuerit in medio eorũ. Tu ergo fili hois ne timeas eos neq; sermones eorũ metuas/ qm̃ incredduli & subuersores sũt tecum: et cũ scorpionibus habitas. Lti.

VErba eorum ne timeas/ et vultus eorum ne formides: quia domus

erasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiāt & quiescāt: quoniā irritatores sunt. Tu autē fili hois audi quecūq; loquar ad te: et noli esse erasperans sicut domus israel erasperatrix est. Aperi os tuum: et comede quecūq; ego do tibi. Lectio.j.

Et vidi & ecce manus missa ad me: in qua erat involutus liber. Et expādit illum coram me/ qui erat scriptus intus et foris: et scripte erāt in eo lamētationes & carmē & ve. Et dixit ad me. Fili hois: quodcūq; inueneris comede. Comede volumē istud: & vadens loquere ad filios israel. Et aperui os meū: & cibauit me volumine illo. Hec dicit Ie.

Dixit dñs ad me. Fili hois/ venter tuus comedet & viscera tua cōplebūt volumine isto: quod ego do tibi. Et comedi illud: et factū est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit dñs ad me. Fili hois/ vade ad domū israel: et loqueris verba mea ad eos. Nō enim ad ppm profundi sermonis et ignote lingue tu mitteris ad domū israel: neq; ad ppos multos profundi sermonis & ignote linguie quorū nō possis audire sermones. Et si ad illos mitterēris: ipsi audirent te. Hec dicit. Lectio.iij.

Domus autē israel nolūt audire te: q; nolunt audire me. Dis quippe domus israel attrita frōte est: et duro corde. Ecce dedi faciem tuā valentiorē facieb⁹ eorū: et frontē tuā durioré frontibus eorū. Sit adamantem et vt silicem: dedi faciem tuam. Ne timeas eos neq; metuas a facie eorū: quia domus erasperans est. Lectio.j.

Dixit dñs ad me. Fili hois/ oēs sermones meos quos loquor ad te/ assume in corde tuo: et auribus tuis audi Et vade et ingredere ad transmigrationē ad filios populi tui: et loqueris ad eos & dices eis. Hec dicit dñs deus Si forte audiāt et quiescant. Et assūpsit me spūs. Et audiui post me vocē cōmotionis magne/ benedicta gloria domini de loco suo/ et vocem alarum animalium percutientiū alteram ad alteram/ et vocem rotarum sequentiū animalia: et vocē cōmotionis magne. Spiritus quoq; leuauit me et assumpsit me: et abij amarus in indignatione spiritus mei. Lectio secūda

Manus enim dñi erat mecū: cōfortans me. Et veni ad trāsmigrationem ad acerui nouarū frugū: ad eos qui habitabāt iuxta flumē chobar. Et sedi vbi illi sedebāt. Et mansi ibi septem diebus merens in medio eorū. Cū autē pertransissent septē dies: factum est verbū dñi ad me dicens. Fili hominis: speculatorē dedi te domui israel. Et audies de ore meo verbū: et annūciabis eis ex me. Si dicente me ad impiū morte morieris/ non annūciaueris ei/ neq; locutus ei fueris vt auertatur a via sua impia & viuat: ipse impius in iniquitate sua morietur/ sanguinem autem eius de manu tua requiram. Hec dicit. Lectio tertia.

Si autem tu annūciaueris impio et ille nō fuerit cōuersus ab impietate sua et a via sua impia: ipse quidem in iniquitate sua morietur/ tu autē animā tuam liberasti. Sed et si cōuersus iustus a iustitia sua fuerit & fecerit iniquitatē: ponā offendiculū coram eo. Ipse morietur: quia non annūciasti ei. In peccato suo morietur/ & nō erūt in memoria iustitie eius quas fecit: sanguinē vero eius de manu tua requirā. Si autē tu annūciaueris iusto vt non peccet iustus/ et ille non peccauerit: viuens viuet q; annūciasti ei/ et tu animā tuam liberasti. Lectio.j.

Et facta est ibi super me manus dñi: et dixit ad me. Surge & egredere in cāpū: et ibi loquar tecū. Et surgēs egressus sū in cāpū: & ecce ibi gloria dñi stabat/ quasi glia dñi quā vidi iuxta fluuiū chobar. Et cecidi in faciē meā. Et ingressus est in me spūs: et statuit me super pedes meos & locutus est michi & dixit ad me. Ingredere & includere in

medio domus tuę. Et tu fili hois/ecce data sunt super te vincula ꝛ ligabunt te in eis: et nō egredieris in medio eorū. Et linguā tuā adherere faciā palato tuo: et eris mut⁹ nec quasi vir obiurgās q⁹ dom⁹ exasperās est. Lectio.ii.

CUm aūt locut⁹ fuero tibi: aperies os tuū ꝛ dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui audit audiat/ꝛ qui quiescit quiescat: q⁹ dom⁹ exasperans est. Et tu fili hois sume tibi lateremꝛ pones cū coꝛā te: ꝛ describe in eo ciuitatē hierlm. Et oꝛdinabis aduersus eā obsidionē: ꝛ edificabis munitiōes. Et cōpoꝛtabis aggerē et dabis cōtra eā castra: ꝛ pones arietes in gyro. Lectio.iii.

ET tu sume tibi sartaginem ferream ꝛ pones eam murum ferreum inter te ꝛ inter ciuitatē: ꝛ obfirmabis faciem tuā ꝛ erit in obsidionē ꝛ circundabis eā. Signum est domui israel. Et tu dormies super latus tuū sinistrū ꝛ pones iniquitates domus israel super eo numero dieꝝ in quib⁹ dormies super illud: ꝛ assumes iniquitatē coꝝ. Ego aūtem dedi tibi annos iniquitatis coꝝ numero dierū trecētos ꝛ nonaginta dies: et poꝛtabis iniquitatem domus israel. Lectio.i.

ET cū cōpleueris hec/dormies sup lat⁹ tuū dextrū secūdo: et assumes iniquitatē domus iuda quadraginta diebus. Diem p anno: diē uniq̄ p anno dedi tibi. Et ad obsidionē hierusalē conuertes faciē tuā/ꝛ brachiū tuū erit extentū: ꝛ prophetabis aduersum eam. Ecce circūdedi te vinculis ꝛ non te cōuertes a latere tuo in latus aliud: donec cōpleas dies obsidionis tuę. Et tu sume tibi frumentum et oꝛdeum et fabam et lentē et milium et viciā ꝛ mittes ea in vas vnū: ꝛ facies tibi panes numero dierū quibus doꝛmies super latus tuū. Trecētis et nonaginta diebus comedes illud. Cib⁹ aūt tuus quo vescēris erit in pōdere: viginti stateres in die. Lectio.ii.

HEmpoꝛe vsq; ad tempus comedes illud. Et aquā in mensura bibes: sextam partē hyn. A tempoꝛe vsq; ad tēpus bibes illud: ꝛ quasi subcinericiū oꝛdeaceum comedes illud/ꝛ stercoꝛe qō egredietē de hoīe operies illud in oculis coꝝ. Et dixit dñs. Sic comedent filij israel panē suum pollutum inter gētes: ad quas ejiciā eos. Et dixi. A.a.a.dñe deus. Ecce aia mea nō est polluta/ꝛ moꝛticinū ꝛ laceratū a bestijs nō comedi ab infantia mea vsq; nunc: ꝛ nō est ingressa in os meū ois caro immūda. Hec di. Lectio.iii.

ET dixit ad me. Ecce dedi tibi fimum boū p coꝛe stercoꝛib⁹ humanis: ꝛ facies panē tuum in eo. Et dixit ad me. Fili hois: ecce ego teꝛā baculū panis in hierusalē. Et comedēt panē in pōdere ꝛ in sollicitudine/ꝛ aquā in mensura ꝛ in angustia bibēt/ vt deficiāt tibus panē ꝛ aqua coꝛruat vnusquisq; ad fratrē suum: ꝛ cōtabescat in iniquitatibus suis. Lectio prima.

FIli hois sume tibi gladium acutū: radentē pilos. Assumes eū ꝛ duces p caput tuū et per barbā tuam. Et assumes tibi statēā ponderis: et diuides eos. Tertiā partē igni cōbures in medio ciuitatis: iuxta cōpletionē dierū obsidionis. Et assumēs tertiā partē: cōcides gladio in circuitu ei⁹. Tertiā vero aliam disperges in ventū: ꝛ gladiū nudabis post eos. Et sumes inde paruū numerū: et ligabis eos in summitate pallij tui. Hec dicit. Lectio.ii.

ET ex eis rursum tolles/et proicies in medio ignis/ꝛ cōbures eos igni: ꝛ ex eo egredietē ignis in oēm domū israel. Hec dicit dñs deus. Iſta est hierusalem. In medio gentiū posui eā: et in circuitu eius terras. Et cōtempsit iudicia mea/vt plus esset impia q̄ gētes: ꝛ pcepta mea vltra q̄ terre/que in circuitu eius sunt. Judicia enim mea proiecerunt: et in pceptis meis non ambulauerunt. Lectio.iii.

IDcirco hec dicit dñs de⁹. Quia superastis gentes q̄ in circuitu vestro sūt/et in pceptis meis nō am

bulastis / et iudicia mea non fecistis / et iurta iudicia gẽtium que in circuitu vestro sunt / non estis operati. ideo hec dicit dominus deus. Ecce ego ad te: ⁊ ipse ego faciã in medio tui iudicia in oculis gentium. Et faciam in te que nõ feci / ⁊ quibꝰ similia vitra non faciam: propter omnes abominationes tuas. Ideo patres comedẽt filios in medio tui: et filij comedẽt patres suos. Et faciam te in iudicia: et ventilabo vniuersas reliquias tuas / in omnem ventum. Lectio prima.

Ref. 9. Ezech. 5

VIuo ego dicit dñs deus. Nisi pro eo q̃ sanctũ meũ violasti in omnibus offẽsionibus tuis / et in omnibus abominationibꝰ tuis: ego quoq; cõfringam / et non parcet oculus meus / et non miserebor. Tertia pars tui peste morietur / et fame consumetur in medio tui: et tertia tui pars gladio cadet in circuitu tuo. Tertiam vero partem tui in omnẽ ventũ dispergam: et gladiũ euaginabo post eos. Et cõplebo furorẽ meũ: ⁊ requiescere faciã indignationẽ meam in eis. ℟. u.

ET consolabor et scient quia ego dominꝰ locutus sum in zelo meo: cum impleuero indignationem meã in eis. Et dabo te in desertũ et in opprobriũ in gentibus que in circuitu tuo sunt: in conspectu omnis prætereuntis. Et eris opprobrium ⁊ blasphemia / ⁊ exemplum et stupor in gentibus que in circuitu tuo sũt: cũ fecero in te iudicia in furore et indignatiõe: et increpationibꝰ ire. Lec. iij.

EGo dominus locutus sũ / quando misero sagittas famis pessimas in eos que erunt morti ferre: et quas mittam vt dispergam vos. Et famẽ cõgregabo super vos / et conteram vobis baculum panis / et mittam in vos famẽ et bestias pessimas: vsq; ad interitionẽ. Et pestilentia et sanguis transibunt per te: ⁊ gladium inducam super te. Ego dominus locutus sum. Lectio prima.

Ezech. 6 Ref. 10 in 3 ingref. in ebd.

ET factus est sermo dñi ad me dicens. Fili hominis pone faciem tuã ad montes israel: et prophetabis ad eos / et dices. Montes israel audite verbũ domini dei hec dicit dominus deus montibus ⁊ collibus / rupibus et vallibus. Ecce ego inducam super vos gladium ⁊ disperdam excelsa vestra / ⁊ demoliar aras vestras: et confringentur simulacra vestra. Et deiciã interfectos vestros ante ydola vestra. Et dabo cadauera filiorum israel: ante faciem simulacrorum vestrorum. Et dispergam ossa vestra circũ aras vestras: in omnibus habitationibꝰ vestris vrbes deserte erunt: ⁊ excelsa demolientur et dissipabũt. Et interibũt are vestre et cõfringent: et cessabunt ydola vestra. Hec dicit dominus deus. Lectio secũda.

ET conterentur delubra vestra: et delebũtur opera vestra. Et cadẽt interfecti in medio vestri: et scietis quoniam ego dominꝰ. Et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus: cum dispersero vos in terras. Et recordabũtur mei liberati vestri in gẽtibꝰ ad quas captiui ducti sunt: quia cõtriui cor eorũ fornicãs et recedens a me / ⁊ oculos eorum fornicãtes post ydola sua. Et displicebunt sibimet super malis que fecerant in vniuersis abominationibus suis: ⁊ scient quoniã ego dñs nõ frustra locutus sũ. vt facerem eis malũ hoc. ℟. iij.

HEt dicit dominus deus. Percute manum tuam / et allide pedem tuum / ⁊ dic. heu ad omnes abominationes malorũ domus israel: qui gladio et fame ⁊ peste ruituri sunt. Qui longe est peste morietur: qui aũt prope est gladio corruet. Et qui relictus fuerit et obsessus: fame morietur. Et complebo indignationem meam in eis: et scietis quia ego dominus / cum fuerint interfecti vestri in medio ydolorũ vestrorum in circuitu ararũ vestrarum: in omni colle excelso / et in cunctis summitatibus montium / et subtus omne lignum nemorosum / et subtus vniuersam quercum frõdosam: id est locũ vbi accẽderũt thura redolẽtia vniuersis ydolis suis. Et extendam manum meam super eos: et faciam terram eorum desolatam / et destituam a deserto deblata in omnibus habitationibus eorum / et scient quia ego dñs. Lectio. j.

Regū. 11. Cron. 7

ET factus est sermo domini ad me: dicēs. Et tu fili hominis: hec dicit dominus deus terre israel. Finis venit / venit finis super quatuor plagas terre. Nunc finis super te / et immittam furorem meum in te: et iudicabo te iuxta vias tuas. Et ponam contra omnes abominationes tuas / et non parcet oculus meus super te: et non miserebor. Sed vias tuas ponam super te. et abominationes tue in medio tui erūt: ⁊ scietis quia ego dominus. Lectio secunda

NEc dicit dominus deus. Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit venit finis. Euigilabit aduersum te: ecce venit. Venit contritio super te: qui habitas in terra. Venit tēpus / prope est dies occisionis: et non gloriose montium. Nunc de propinquo effundam iram meā super te / et complebo furorem meum in te: et iudicabo te iuxta vias tuas. Et imponā tibi oia scelera tua / ⁊ nō parcet oculus meus neq; miserebor: sed vias tuas imponam tibi. et abominationes tue in medio tui erunt / ⁊ scietis q; ego sū dominꝰ percutiēs. Ecce dies: ecce venit. Egressa est contritio. Floruit virga / germinauit superbia: iniquitas surrexit in virga impietatis. Non ex eis et nō ex ppło neq; ex sonitu eorū: ⁊ nō erit requies in eis. Lectio. iij.

VEnit tempus: appropinquauit dies. Qui emit non letetur. ⁊ qui vendit non lugeat. quia ira super omnē populū eius. Quia qui vēdit ad id quod vendidit non reuertet: et adhuc in viuentibus vita eorum. Visio enim ad omnem multitudinē eius nō egredietur: et vir in iniquitate vite sue nō confortabit. Cant te tuba / preparētur omnes: et non est qui vadat ad prelium. Ira enim mea super vniuersum populum eius. Gladius foris: pestis et fames intrinsecus. Qui in agro est / gladio morietur: et qui in ciuitate / pestilentia et fame deuorabit. Lectio. iiij.

Regū. 11. Cron. 7

ET saluabuntur qui fugerint ex eis ⁊ erunt in mōtibus quasi columbe conuallū: oēs trepidi vnusquisq; in iniquitate sua. Omnes manus dissolucntur: ⁊ oia genua fluent aquis. Et accingent se cilicijs / et operiet eos horror. Et in omni facie confusio: et in vniuersis capitibus eorū calui. Hec dicit dominus. Lectio. v.

ARgentum eorum foras proijcietur: et aurum eorum in sterquilinium erit. Argentum eorum ⁊ aurū eorum non valebit liberare eos: in die furoris domini. Animam suam non saturabunt / ⁊ ventres eorū nō implebuntur: q; scandalum iniquitatis eorum factum est / et ornamēta monilium suorum in superbiam posuerunt / et imagines abominationum suarum ⁊ simulachrorum fecerūt ex eo. Hec dicit dñs. Lectio. vj.

PRopter hoc dedi eis illud in immunditiam / ⁊ dabo illud in manus alienorum ad direptionem: et impijs terre in predam / et contaminabunt illud. Et auertam faciem meam ab eis. ⁊ violabunt archanum meum / et introibunt in illud emissarij: ⁊ contaminabūt illud Fac cōclusionem / quoniam terra plena est iudicio sanguinum: et ciuitas plena est iniquitate. Hec dicit dominus. Lectio. vij.

Ezech. xxxi

ET adducam pessimos de gentibus: et possidebunt domos eorū. Et quiescere faciam superbiam potentium: et possidebunt sanctuaria eorum. Et factū est in anno sexto / in sexto mense / in quinta mensis: ego sedebam in domo mea / ⁊ seniores iuda sedebant coram me. Lectio. viij.

ET cecidit super me ibi manus domini dei: et vidi et ecce similitudo quasi aspectꝰ ignis. Ab aspectu lumborum eius et deorsum ignis: et a lumbis eius et sursum quasi aspectus splendoris vt visio electri. Et emissa similitudo manꝰ apprehendit me in cincinno capitis mei. Hec dicit dñs. Lectio tertia.

ET eleuauit me spiritus inter terram ⁊ celum: et adduxit in hierusalem in visione dei / iuxta ostiū interius quod respiciebat ad aquilonē / vbi erat statutum ydolum zeli ad prouocādum emulationē. Et ecce ibi gloria dei israel / secundum visionem quam videram in campo. Et dixit ad me. Fili hominis le-

na oculos tuos ad viã aquilonis. Et leuaui oculos meos ad viã aquilonis: et ecce ad aquilonē porte altaris ydolū zeli in ipso introitu. Hec dicit. Lectio prima.

Et dixit dominꝰ ad me. Fili hois putasne vides tu quid isti faciunt/abominationes magnas quas domꝰ israel facit hic/vt procul recedam a sācturario meo? Et adhuc conuersus: videbis abominationes maiores. Et introduxit me ad ostiū atrij/et vidi/et ecce foramen vnum in pariete. Lectio.ij.

Et dixit ad me. Fili hois/fode parietem. Et cum perfodisset parietem: apparuit ostium vnum. Et dixit ad me. Ingredere et vide abominationes pessimas: quas isti faciūt hic. Et ingressus vidi/et ecce omnis similitudo reptilium/et animalium abominatio/et vniuersa ydola domus israel: depicta erant in pariete in circuitu per totum. Lec.iij.

Et septuaginta viri de senioribus domus israel: et iechonias filius saphan stabat in medio eorum stātium ante picturas. Et vnusquisq; habebat thuribulum in manu sua: et vapor nebule de thure consurgebat. Et dixit ad me. Certe vides fili hominis que seniores domꝰ israel faciunt in tenebris: vnusquisq; in abscondito cubilis sui. Dicunt enim. Nō videt dñs nos: dereliquit dñs terrā. Lec.iij.

Et dixit ad me. Adhuc cōuersus videbis abominationes maiores quas isti faciunt. Et introduxit me per ostium porte domꝰ domini quod respiciebat ad aquilonem: et ecce ibi mulieres sedebant plāgentes adonidem. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hominis. Adhuc conuersus videbis abominationes maiores his. Et introduxit me in atrium domus domini interius: et ecce in ostio tēpli inter vestibulum et altare/quasi viginti quinq; viri dorsa habentes contra templum dñi et facies ad orientem/et adorabant ad orientem solis. Hec dicit dñs. Lectio secunda

Et dixit ad me. Certe vidisti fili hominis. Nunquid leue est hoc domui iuda. vt facerent abominationes istas quas fecerunt hic? Quia replentes terram iniquitate: conuersi sunt ad irritandum me. Et ecce applicant ramum ad nares suas. Ergo et ego faciam in furore meo: non parcet oculus meus nec miserebor. Hec dicit dominꝰ. Lectio.iij.

Et cum clamauerint ad aures meas voce magna: nō exaudiā eos. Et clamauit in auribꝰ meis voce magna dicens. Appropinquauerūt visitationes vrbis: et vnusquisq; vas interfectionis habet in manu sua. Et ecce sex viri veniebant de via porte superioris que respicit ad aquilonem: et vnusquisq; vas interitus in manu eius. Hec dicit dñs. Lij.

Vir quoq; vnꝰ in medio eorū vestitꝰ erat lineis: et atramentarium scriptoris ad renes eius. Et ingressi sunt et steterunt iuxta altare ereum: et gloria domini israel assumpta est de cherub que erat super eū ad limē domꝰ. Et vocauit virū qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis: et dixit dominus ad eum. Transi per mediam ciuitatem in medio hierusalē: et signa thau super frontes virorum gementium et dolentiū super cunctis abominationibus que fiunt in medio eius. Hec dicit dominus. Lectio secunda.

Et dixit illis audiente me. Transite per ciuitatem sequentes eum: et percutite. Non parcat oculus vester: neq; misereamini. Senem/adolescentulum et virginem/paruulum et mulieres interficite: vsq; ad internitionem. Hominem autem super quem videritis thau: ne occidatis. Et a sanctuario meo incipite. Hec dicit dominus. Lectio.iij.

Ceperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus: et dixit ad eos. Contaminate domū: et implete atria interfectis. Egredimini/et egressi sunt: et percutiebant eos qui erāt in ciuitate. Et cede perfecta: remansi ego: ruiq; sup faciē meā/et clamās aio. Heu heu heu domine deus. Ergo ne dispersis omnes reliquias israel. effundens furorem tuum super hierusalem? Hec di.lx.j.

Et dixit ad me. Iniquitas domus israel ⁊ iuda magna est nimis valde/ et repleta est terra sanguinibus: ⁊ ciuitas repleta est auersione. Dixerunt enim. Dereliquit dñs terram: et dominus non videt. Igitur ⁊ meus nō parcet oculus: nec ⁊ miserebor. Viam eorū super caput eorum reddā. Et ecce vir qui indutus erat lineis qui habebat atramentarium in dorso suo: respondit verbum dicens. Feci sicut precepisti michi. Lectio secunda.

Et vidi ⁊ ecce in firmamento quod erat sup caput cherubin quasi lapis saphyrus: et quasi species similitudinis solij apparuit super eum. Et dixit ad virum qui indutus erat lineis: ⁊ ait. Ingredere in medio rotarū q̄ sūt subter cherubin: ⁊ imple manū tuā prunis ignis q̄ sunt inter cherubin et effunde super ciuitatem. Ingressus est in conspectu meo Cherubin aūt stabant a dextris domus cū ingrederet vir: ⁊ nubes impleuit atrium interius. Hec dicit. Lectio tertia.

Et eleuata est gla dñi desup cherubin ad limē domus. Et repleta est domus nube: ⁊ atriū repletum est splē dore glorie domini. Et sonitus alarum cherubin audiebatur vsq; ad atrium exterius: quasi vox dei omnipotentis loquentis. Cumq; precepisset viro qui indutus erat lineis: dicēs sume ignē de medio rotarū que sunt inter cherubin. ingressus ille stetit iuxta rotam. Et extendit cherub manum suā de medio cherubin ad ignē qui erat inter cherubin: et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis Qui accipiens egressus est. Lectio.j.

Et apparuit in cherubin similitudo manus hois: subtus pēnas eorum. Et vidi et ecce quatuor rote iuxta cherubin: rota vna iuxta cherub vnum et rota alia iuxta cherub vnū. Species aūt erat rotarū quasi visio lapidis crisoliti. Et aspectus earum similitudo vna quatuor: quasi si sit rota in medio rote. Lectio secunda

Cumq; ābularēt: in quatuor partes gradiebātur. Et nō reuertebātur ābulantes: sed ad locū adquē ire decliabat que prima erat/ sequebātur et cetere nec reuertebātur. Et oē corpus earum et colla et manus et penne et circuli plena erāt oculis: in circuitu quatuor rotarū. Et rotas istas vocauit volubiles/ audite me. Quatuor autem facies habebat vnū. facies vna facies cherub: et facies secunda facies hois. Et in tertio facies leonis: et in quarto facies aquile. Et eleuata sunt cherubin. Ipsū est animal: qđ videram iuxta fluuium chobar. Lec.iij.

Cumq; ambularēt cherubin: ibant pariter ⁊ rote iuxta ea. Et cum eleuarent cherubin alas suas vt eraltarentur a terra: nō recedebant rote/ sed ⁊ ipse iuxta erāt. Stantibus illis stabāt: ⁊ cum eleuatis eleuabāt. Spūs enim vite erat in eis. Et egressa est gloria dñi a limine templi: ⁊ stetit super cherubin. Et eleuantia cherubin alas suas: eraltata sunt a terra coram me. Et illis egredientibus: rote quoq; subsecute sunt. Lectio prima.

Et stetit in introitu porte domus dñi orientalis: et gla dei israel erat super ea. Ipsū est animal quod vidi subter deum israel iuxta fluuium chobar. Et intellexi quia cherubin essent. Quatuor per quatuor vultus vni: et quatuor ale vni/ et similitudo manus hois sub alis eorum. Hec dicit dominus deus. Lectio.ij.

Et similitudo vultuum eorū: ipsi vultus quos videram iuxta fluuium chobar. Et intuitus eorū et impetus singulorum: ante faciem suā ingrediebant Et eleuauit me spūs ⁊ introduxit me ad portā domus dñi orientalē que respicit solis ortum: ⁊ ecce in introitu portę viginti quinq; viri. Et vidi in medio eorū iechoniam filium azur/ ⁊ felchiam filium banaie/ principes populi. Hec dicit. Lec.iij.

Dixitq; ad me. Fili hominis hi sūt viri qui cogitant iniquitatem et tractant consilium pessimum in vrbe ista/ dicentes. Nonne dudum edificate sunt domus. Hec est lebes: nos aūt carnes. Idcirco vaticinare de eis: vaticinare fili hominis. Et irruit in me spiritus domini: et dixit ad me. Loquere. Hec dicit dominus deus. Sicut loquuti estis do

mus israel: ⁊ cogitationes cordis vestri ego noui. Plurimos occidistis in hac hac: et implestis vias eius interfectis. Hec dicit dominus deus. Lectio.j.

Ezech.20. PRopterea hec dicit dñs deus. Interfecti vestri quos posuistis in medio eius: hi sunt carnes / ⁊ hec est lebes. Et educam vos de medio eius. Gladiũ metuistis: et gladium inducã super vos: ait dominus deus. Et factũ est cũ pphetarẽ: felchias filius banaie mortuus est. Et cecidi in faciẽ meam: clamans voce magna ⁊ dixi. Heu heu heu dñe deus. Cõsummationẽ tu facis reliquiarum israel. Lectio.ij.

Ezech.11. ET factum est verbum dñi ad me: dicẽs. Fili hominis. fratres tui viri propinqui tui et cũctus domus israel vniuersi / quibus dixerũt habitatores hierusalem / longe recedite a domino: nobis data est terra in possessionẽ. Lectio.iij.

PRopterea quidẽ hec dicit dñs deus. Quia longe feci eos in gentibus / ⁊ quia dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem modicã in terris ad quas venerunt. Propterea loquere. Hec dicit dominus deus. Congregabo vos de populis / et adunabo de terris in quibus dispersi estis: daboq; vobis humum israel Et ingredientur illuc: et auferent oẽs offensiones cunctasq; abominationes eius de ea. ¶ Feria. Lectio prima.

Ezech.11. ET dabo eis cor vnũ: et spiritũ nouum tribuã in visceribus eorum. Et auferam cor lapideũ de carne eorũ / et dabo eis cor carneum / vt in preceptis meis ambulẽt / et iudicia mea custodiant: faciantq; ea / et sint michi in populum / et ego sim eis in deum. Quorum autem cor post offendicula et abominationes ambulat: horum viam in capite suo ponam dicit dominus deus. Et eleuauerunt cherubin alas suas et rote cum eis: et gloria dei israel erat super ea. Lectio secunda

ET ascendit gloria dñi de medio ciuitatis: stetitq; super montẽ qui est ad orientem vrbis. Et spũs eleuauit me. adduxitq; me in caldeam / ad trãsmigrationem in visione in spiritu dei: et sublata est a me visio quam viderã. Et locutus sum ad transmigrationẽ omnia verba domini. que ostenderat michi. Ezech.xij.

Ezec.12. ET factus est sermo dñi ad me: dicens. Fili hominis: in medio domus exasperantis tu habitas. Qui oculos habent ad videndum et non vidẽt / et aures ad audiendũ ⁊ non audiunt: quia domus exasperans est. Tu ergo fili hominis fac tibi vasa trãsmigrationis: ⁊ trãsmigrabis p diẽ coram eis. Trãsmigrabis aũt de loco tuo ad locũ alterũ in cõspectu eorũ / si forte aspiciãt: quia domus exasperãs est. Hec. ¶ Incipiũt exposiciones euãgel. dñicaliũ festiuitatum per totã estatẽ qñ de dominica fiunt lectiones ⁊ exposicio. euãge. scilicet a Deus omnium. vsq; ad aduentum domini / hoc modo cum oratiõe et aliis eisdem dominicis pertinentibus ¶ Do.j. post festum sancte trini. Euãge. Scõm Lucam.vj. Lectio septima.

Luce.16 IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Homo quidam erat diues ⁊ induebatur purpura et bisso: et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus / qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape. Omelia. 40.

QVidam putant precepta veteris testamenti esse districtiora q̃ noui. Sed hi nimirum improuida cõsideratiõe fallunt In illo enim nõ tenacia / sed rapina multatur Ibi res iniuste sublata restitutione quadruplici punitur: hic autẽ diues iste non abstulisse aliena reprehenditur / sed propria nõ dedisse. Nec dicitur quia vi quempiam oppressit: sed quia in acceptis rebus se extulit. Tu autẽ. Lec.viij.

HInc ergo summopere colligendũ est / qua pena mulctandus sit qui aliena diripit: si inferni dãnatione percutitur qui propria nõ largit. Nemo itaq; securum se existimet dicens. Ecce aliena non rapio: sed concessis licite rebus vtor. Quia diues iste non ideirco punitus est quia aliena abstulit / sed quia acceptis rebus semetipsum male dereliquit. Hocq; fuit quod hunc inferno tradidit: quia in sua felicitate timidus non fuit /

quia percepta dona ad vsum arrogantie inflexit. quia viscera pietatis ignorauit/ quia peccata sua redimere etiam cum sibi abundaret precium noluit. Lectio.ir.

STint nonnulli qui cultum subtilitū preciosarumq; vestium non putāt esse peccatum. Quod si videlicet peccatū nō esset/ nequaq̄ serino dei tam vigilanter exprimeret q̄ diues qui torquet apud inferos: bisso atq; purpura indutus fuisset. Nemo quippe vestimenta precipua nisi ad manē gloriam querit: videlicet vt honorabilior ceteris esse videatur. Nā quia pro sola inani gloria vestimentum pretiosius queritur: res ipsa testatur/ q̄ nemo vult ibi pretiosis vestibus indui/ vbi ab alijs non possit videri. Quā culpā possumus melius etiam ex diuerso colligere. quia si abiectio vilis vestimenti virtus non esset: euangelista vigilanter de iohanne non diceret/ erat indutus pilis camelorum. Tu autem domine. ān.

Pater abraham miserere mei: et mitte lazarum vt intingat extremum digiti sui in aquā: vt refrigeret linguam meam. ps. Benedictus. Ofo.

DEus in te sperantium fortitudo/ adesto ppicius inuocationib⁹ nostris: et q̄ sine te nichil potest mortalis infirmitas/ presta auxilium gratie tue/ vt in frequentis mandatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. Per dominum nostrum iesum. Ad vesperas. ān.

Fili recordare quia recepisti bona in vita tua: et lazarus similiter mala. ps. Magnificat.

Dom.ij. post fe. sancte trinitatis. Euāg. Secundum Lucam. xiiij. Lectio.vij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Homo quidam fecit cenam magnam: et vocauit multos. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

QUis iste homo est/ nisi ille de quo per prophetam dicitur/ et homo est⁹ quis cognouit eum? Qui fecit cenā magnam: quia satietatē nobis interne dulcedinis preparauit. Qui vocat multos sed pauci veniunt/ quia nonnunq̄ ipsi qui ei per fidem subiecti sunt: eterno eius cōuiuio male viuendo contradicunt. Misit autē seruum suum hora cene dicere inuitatis: vt venirēt. Quid hora cene/ nisi finis est mundi? In quo nimirum nos sumus: sicut iamdudum paulus testatur dicens. Nos sumus in quos fines seculorum deuenerunt. Lectio octaua.

SI ergo iam hora cene est cum vocamur/ tanto minus excusari debemus a cōuiuio dei: q̄to propinquasse cernimus finem seculi. Quo enim pensamus quia nichil est quod restat/ eo debemus pertimescere: ne tempus gratie q̄ō presto est pereat. Idcirco autem hoc conuiuiū/ dei non prandium sed cena vocat/ quia post prandium cena restat: post cenam vero nullum conuiuium restat. Et quia eternū dei conuiuiū nobis in extremo preparabitur: rectum fuit vt hoc nō prādium sed cena vocaretur. Lectio.ix.

SEd quid per hunc seruū qui a patrefamilias ad inuitandum mittitur/ nisi predicatorum ordo signatur? De quo videlicet ordine/ q̄uis adhuc indigni existimus/ q̄uis peccatorum ponderibus grauamur: et nos tamē in istis diebus sumus. Et cū de edificatione vestra aliquid vobis loquor: hoc est quod ago. Seruus enim sum summi patrisfamilias. Cum vos admoneo ad contemptum seculi: inuitare vos venio ad conuiuiū dei. Nemo me propter me hoc in loco despiciat. Et si ad inuitandū nequaq̄ dignus appareo: sed tamē magne sūt delicie quas pmitto. Tu. ān. Homo quidā fecit cenā magnā et vocauit multos: et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent: q̄ ecce parata sunt alia. ps. Benedictus. Ofo

SAncti nominis tui domine timorem pariter et amorē fac nos habere perpetuum: quia nunq̄ tua gubernatione destituis/ quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per dominum no. Ad vesperas. ān. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis: et pauperes ac debiles cecos et claudos compelle intrare vt impleatur domus mea alleluya ps. Magnificat. ℂ Dominica tertia. Secundum Lucam. xv. Lectio septima

IN illo tempore. Erant appropinquantes ad iesum publicani et peccatores: vt audirent eum. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

Audistis in lectione euāgelica fratres mei/quia peccatores et publicani accesserunt ad redemptorem nostrum: et non solum ad loquendum/sed etiam ad conuescendum recepti sunt. Quod videntes pharisei: dedignati sunt. Ex quā re colligite/quia vera iusticia compassionē habet: falsa iusticia dedignationem: quāuis et iusti soleant recte peccatoribus indignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie: aliud quod zelo discipline. Dedignantur etenim: sed non dedignantes Despiciunt: sed non despicientes. Persecutionem commouent: sed amātes. Qz si foris increpatiōes per disciplinā eraggerent. tamen intus dulcedinē per charitatem seruant. Tu autem. Lectio.viij.

At contra hi qui de falsa iusticia superbire solent/ceteros quoscz despiciunt: nulla infirmantibus misericordia cōdolebūt. Et quo se pōres esse non credūt: eo quoz deteri⁹ pōres fiūt De quorū profecto numero pharisei erant/qui dijudicantes dīm q⁹ pōres susciperet: arenti corde ipsum fontē mie reprehendebāt. Sed quia egri erant/ita vt se egros esse nescirēt/quatenus quod erant cognoscerēt: celestis eos medicus blandis fomentis curat. Benignum paradigma obiecit: et in eorum cordibus vulneris tumorē premit. Ait nāqz. Quis er vobis homo q̄ habet cētū oues z si perdiderit vnā ex illis/nōne dimittit nonaginta nouē in deserto et vadit ad illam que perierat donec inueniat illam. Lect.ix.

Ecce mira dispensatione pietatis/similitudinem veritas dedit/quā et in semetipso homo recognosceret: et tamen hec spiritualiter ad ipsum auctorem hominum pertineret. Quia etenim centenarius perfectus est numerus: ipse centum oues habuit/cum angelorū substantiam et hominum creauit. Sed vna ouis tunc periit: quando peccādo homo pascua vite dereliquit. Dimisit autē nonagintanouē oues in deserto: qz illos sūmos angelorz choros reliquit in celo. Cur autē celū desertum vocatur: nisi q⁹ desertum dicitur derelictum. Tunc autem celū homo deseruit: cum peccauit. Tu. ān.

Sax.

Quis ex vobis homo qui habet centum oues et si perdiderit vnā ex illis: nonne dimittit nonaginta nouem in deserto et vadit ad illam que perierat donec inueniat illam alla. ps Bñdicts. Oco.

Deprecationem nostrā quesum⁹ domine benignus eraudi: et quibus supplicādi prestas affectum/tribue defensionis auxilium. Per dīm. Ad vesp. ān. Quae mulier habens dragmas decē et si perdiderit dragmam vnam: nonne accendit lucernam et euerrit domū z querit diligenter donec inueniat ps. Magnificat. ℣ Dominica quarta. Secundum Lucam.vj. Lectio.vij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes: sicut et pr̄ vester misericors est. Et reliqua Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri. Luce.6.

Misericors est dominus super ingratos et malos. vel multiplici scilicet sua misericordia/qua etiam tumēta saluat temporalia bona largiēdo: vel ad celestia dona singulari gratia qua electos solum glorificat inspirando. Sed siue hoc siue aliud siue vtrūqz intelligas/magna dei bonitate fit que nobis imitanda proponitur: si filij dei esse volum⁹. Nolite iudicare: et non iudicabimini. Duo autē sūt: in quibus temerarium iudicium cauere debemus. Cum incertum est quo animo quicquid factum sit: vel cum incertū est qualis futurus sit/qui nunc vel bonus vel malus apparet. Tu autem. Lectio.viij.

Nolite condemnare z nō condēnabimini. Hoc loco nobis nichil aliō precipi existimo: nisi vt ea facta q̄ dubiū est quo animo fiāt/in meliorē partem interpretemur. Quod enim scriptū est. ex fructibus eorū cognoscetis eos: de manifestis dictū est/q̄ nō possunt bono animo fieri/sicuti sunt stupra/et blasphemie/vel furta et ebrietates/et si qua sūt talia/de quibus nobis iudicare permittitur. Dimittite: et dimittemini. Date: et dabitur vobis. Dimittere nos iniurias/dare beneficia iubet: vt et nobis peccata dimittāt/et vita detur eterna. Qua sententia breui sed erimia: cūcta que latissime de conuersando cum inimicis mādauerat: cōprehendendo concludit. Tu autē. Lec.ix

Mensuram bonam et confertam/ et coagitatam et superefluentē dabūt in sinū vestrum. Hunc simile est qđ alibi dicit: vt et ipsi recipiāt vos in eterna tabernacula. Non enim pauperes ipsi: sed christus mercedem his qui elemosynam fecere redditurus est. Quam tamē in sinum dare dicuntur: quia promeren di illis occasionem dedere/ cum vel egentes misere vel improbe seruientes/ ferioꝝ sunt et tolerati patientia et beneficio sustentati et ad ipsam aliquotiens fidē dulci gratia prouocati. Eadē quippe mensura qua mensi fueritis remettetur vobis. Potest hoc non solum de elemosina: sed et de omnibus que mente/ manu/ lingua gerimus/ accipi. Tu. ān. Estote ergo misericordes: sicut et pater vester misericors est dicit dominus. ps Bēdictus. Oro.

Protector in te sperantium deus sine quo nichil est validum nichil sānctum multiplica super nos misericordiam tuam: vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia/ vt non amittamus eterna. Per dominū nostrū. Ad vesperas ān. Nolite iudicare et non iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominus. ps Magnificat. ℂ Do. p Secūm Lucam.v. Lectio septima.

In illo tempore. Cum turbe irruerent ad iesum vt audirent verbum dei: et ipse stabat secus stagnum genezareth. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

Stagnum siue mare: presens seculum designat. Dominus vero secus mare stat: postq̄ vite labentis mortalitatem deum tens in ea qua passus est carne/ stabilitatem perpetue quietis adiit. Turbarum conuentus ad eum/ gentium in fide concurrentium typus est. Et vidit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnum posite: circuncisionem et preputium figurant. Quas bene dominus vidisse perhibetur: quia in vtroq̄ populo nouit dīs qui sūt eius: electoꝝ a fluctibus seculi huius ad future vite trāquillitatem quasi ad soliditatem litoris: videndo hoc est visitando prouehit. Tu autem domine miserere. Lectio.vii

Piscatores autem descenderant: et lauabāt rhetia. Piscatores sūt ecclesie doctores/ qui nos rhete fidei cōprehensos et de profundo ad lumen elatos/ quasi pisces litori. sic terre viuentiū aduehunt. Quasi enim quedam rhetia piscantium sunt complere predicantiū dictiones que eos quos ceperint in fide non amittant. Unde et rhetia: quasi retinentia sunt vocata. Sed hec rhetia modo lauātur in capturam/ modo lota plicantur: quia non omne tempus est habile doctrine/ sed nunc exercenda lingua doctoris/ nūc suimet cura gerenda. Tu autem domine. Lectio nona.

Ascendens autem in vnam nauem que erat symonis/ rogauit eum a terra reducere pusillum: et sedēs docebat de nauicula turbas. Nauis symonis/ est ecclesia primitiua De qua docebat turbas: quia de auctoritate ecclesie vsq̄ hodie gētes ad celoꝝ regnū inuitat. Vt cessauit autem loqui: dixit ad symonem. Duc in altum/ et laxate rhetia vestra in capturam. Quod primo rogauit symonem nauem a terra reducere pusillum: significat vel temperate vtendum verbo ad turbas/ vt nec terrena eis precipiantur/ nec sic a terrenis in profunda sacramentoꝝ recedatur/ vt ea penitus non intelligant. vel primus in primis regionibus gentium predicandum. Vt quod dicit item petro duc in altum et laxate rhetia vestra in capturam: ad remotiores gentes quibus postea predicandum est pertineat. Tu autem dñe. ān. Ascendens iesus in nauim/ et sedēs docebat turbas alleluya. ps Benedictus. Oratio.

Da nobis quesumus domine/ vt q̄ mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: et ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. Per dominum no. Ad vesperas.ān. Exceptis per totam noctē laborantes nichil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rhetē. ps Magnificat. ℂ Sexta. vi. Secundum Matthеum.v. Lectio. vi.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis quia nisi abundauerit iustitia vestra plusq̄

scribarum et phariseorum: non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua.

Omelia excerpta de diuersis tractatibus

Iustitia phariseorum est / vt non occidant. Justitia eorum qui intraturi sunt regnum dei est: vt non irascantur. Minimum est ergo non occidere: et qui illud soluerit / minimus vocabitur in regno celorum. Qui autē illud impleuerit vt non occidat; non continuo magnus erit ⁊ aptus regno celorum / sed tamen ascendit aliquem gradum. Perficietur autem: si nec irascitur. Dō si perfecerit: multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet vt non irascamur / non soluit legem vt non occidamus: sed implet potius / vt ⁊ foris dum nō occidim⁹ / et int⁹ dum nō irascimur / innocentiam custodiamus. Tu autem. Lectio.viij.

AUdistis quia dictū est antiquis. Non occides. Qui autem occiderit: reus erit iudicio. In lege enim iudicabatur. vt qui alium occidebat: et ipse occideretur. Ego autē dico vobis / id est ego nouus homo vobis nouis noua loquor. Quia omnis qui irascitur fratri suo: reus erit iudicio. Videndum est quātum interſit inter iusticiam phariseorū et christianorū: que introducit in regnū celorum. Ibi enim occisio reum facit iudicio: hic autem ira reum nichil facit nichilominus iudicio. Qui autem dixerit fratri suo racha: re⁹ erit cōcilio. Racha enim grece hebraice dicitur cenos / id est inanis et vacuus: quem possumus vulgata iniuria absq; cerebro nuncupare. Si de otioso sermone reddituri sumus rationem: quantomagis de cōtumelia? Tu autem domine miserere. Lectio.ix.

SIgnāter additur: qui dixerit fratri suo racha. Frater enim noster nullus est: nisi qui eūdem nobiscū habet patrem. Cum ergo similiter credat in deum / ⁊ christum dei nouerit sapiētiā / qua ratione stultitie elogio denotari potest? Quid interest autem inter reum iudicio ⁊ reum concilio / ⁊ reum gehenne ignis? Nam hoc postremum grauissimum sonat / et admonet gradus quosdam factos a leuioribus ad grauiora: donec ad gehennam ignis veniret. Et ideo si leuius est reum esse iudicio q̄ reum esse concilio. item si leuius est reum esse concilio q̄ reum esse gehenne ignis. oportet vt leuius esse intelligatur iracsci fratri q̄ dicere racha / ⁊ rursus leuius esse dicere racha q̄ dicere fatue. Non enim reatus ipse haberet gradus: nisi gradatim etiam peccata commemorarentur. Tu autem domine miserere nostri. Antiphona.

HAudistis quia dictum est antiquis non occides: qui autē occiderit reus erit iudicio, Psalmus. Benedictus. Oratio

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti. infunde cordibus nostris tui amoris affectum: vt te in omnibus et super omnia diligentes. promissiones tuas que omne desiderium superāt cōsequamur. Per do. Ad vel. ān

SI offers munus tuum ante altare et recordat⁹ fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuū ante altare ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo / et tūc veniēs offeres munus tuū alta. ps. Magñ. CDsica.vij.Euang. Secundum Marcum.viij. Lectio.vij.

INillo tempore. Cum turba multa esset cum iesu nec haberēt quod manducarēt: conuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me / nec habent q̄d manducent. Et reliqua. Marci.8

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

In hac lectione considerāda est in vno eodēq; redēptore nostro distincta operatio diuinitatis et humanitatis: atq; error eutichetis qui vnā tm in christo operationē dogmatizare presumit procul a christianis finib⁹ expellēdus. Quis enim non videat hoc q̄ dñs misereatur super turbam (ne vel in die vel vie lōgioris laboze deficiat) affectum esse / et compassionem humane fragilitatis: quod vero de septem panibus ⁊ piscibus paucis quatuor milia hominum satiauit diuine opus esse virtutis? Mistice autem hoc miraculo designatur q̄ diam presentis seculi / aliter incolumes transire nequimus: nisi nos gratia redemptoris nostri / alimento sui verbi reficiat Lectio.viij.

HOc vero typice inter hãc refectionem ꝛ illam quinq; panũ ac duorũ piscium distat / q̃ ibi litera veteris testamenti spiritali gr̃a plena esse designata est: hic autem noui veritas ac gratia testamenti fidelibus ministranda monstrata. Sane vtraq; refectio in monte celebrata est vt aliorũ euangelistarum narratio declarat: quia vtriusq; scriptura testamenti recte intellecta: altitudinem nobis celestium preceptorum mandat ꝛ premiorũ / vtraq; altitudinẽ christi qui est mons domus domini in vertice montium / consona voce prediçant. Qui enim edificatam super se ciuitatem siue domum domini / id est ecclesiam in alta bonorum extollit operum / ꝛ cunctis manifestam gentibus exhibet: ipse hanc ab infimis delectationibus abstractam / pane celi reficit: atq; ad appetitum supernę suauitatis dato pignore cibi spiritualis accendit. Tu autem, Lectio nona.

IDcirco / inquit / super turbã / quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducent. Et si dimisero eos ieiunos in domum suam: deficient in via. Quare triduo turba dominum sustinuerit: matheus exponit plenius qui ait. Et ascendens in montem: sedebat ibi. Et accesserunt ad eum turbe multe habentes secum mutos claudos cecos debiles et alios multos. et proiecerunt eos ante pedes eius: et curauit eos Turba ergo dominum sanatione infirmorum suorum triduo sustinet: cum electi quiq; fidẽ sancte trinitatis lucidi / domino pro suis suorumq; peccatis animę videlicet languoribus perseueranti instantia supplicant. Tu autem dñe. ãn.

Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinẽt me: nec habẽt quod manducent. et si dimisero eos ieiunos deficient in via alleluya. Psalm? Benedictus. Oratio.

DEus virtutum cuius est totũ qđ est optimum / insere pectoribus nostris amorẽ tui nominis et prestа in nobis religionis augmentũ: vt que sunt bona nutrias ac pietatis studio que sũt nutrita custodias. Per dñm. Ad be. ãn.

Et accipiens ihesus septem panes: gratias agens fregit et dedit discipulis suis vt apponerent: et apposuerunt turbe alleluya. ps Magnificat.

Q Dnica. viij. Scõm Mattheum. viij.

IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Origenis Origenis.

QUod paulo superius fratres charissimi / dominus noster ihesus christus spatiosam et latam viam nominauit: hoc nunc apertius falsos prophetas ostendit / per quos multi in perditionem abominabilem abierũt Qui primo in iudea multi apparuerunt: ꝛ modo perfidia totum repleuerunt mundum. Sed illi qui primus falsi prophete fuerũt / verissimos domini prophetas vsq; ad mortem persecuti sũt sicut hieremiã / et micheã / alios q; multos. Isti autem nunc falsi prophete et falsi christiani qui sũt: veraces christianos sine misericordia persequuntur et opprimunt / aliquando si detur copia etiã gladijs sine intermissione / aut suis prauis moribus et exemplis. Idcirco ds̃ preueniens dñs adhortatur dicẽs Attendite a falsis prophetis. Lec. viij.

ATtendite diligentius / obseruate cautius: vt non seducamini / vt nõ circunueniamini / vt fallamini. Attẽdite ergo. hoc est considerate: quia nõ sũt oues sed lupi in vestimẽtis ouium. Quia non sunt religiosi: sed irreligiosi in vestimento ouium in figura religiositatis. Quia nõ sunt christiani sed veritate vacui: christianorum persecutores. Attendite a falsis ꝓphetis qui venunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. Ipsos et beatus apostolus ad ephesios loquens: designabat dicens. Scio enim q̃ post decessum meũ: introibunt in vobis lupi graues: lupi rapaces. Tu autem domine. Lectio. ix.

LUpi vero graues nominãtur omnes infideles heretici: qui graviter sanctã ecclesiam opprimunt ꝛ persequuntur / vel molestare frequentãt / qui sine mia rapere et coaceruare non desinũt. Aliquãdo enim pecunie irruũt alie-

ne/aliquando in ipsos pecuniarū dños. Multomagis satagūt animas rapere: ꝙ secum miserabiliter deducere. Et bestiarum ouium habere dicuntur. eo ꝙ nomē habeāt christianitatis: vel quia assimilant se ministris iusticie/figurā religiositatis mentientes. Per christianū itaq; nomen multos seducere nituntur: dulcibus sermonibus multis scandalum inferentes. Isti sunt de quibus ait apostolus. Per suos dulces sermones et blandos: seducūt cozda innocētiū. Sed ex fructib⁹ eozū cognoscetis eos. Tu aūt. ān. Attendite a falsis prophetis qui veniunt advos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. a fructibus eozum cognoscetis eos. ꝓs. Benedictus. Oratio.

DEus cui⁹ prouidētia in sui dispositione non fallitur. te supplices eozamus: vt noxia cūcta submoueas. ꝙ omnia nobis profutura cōcedas. Per dominum. Ad vesperas ān. Non omnis qui dicit michi domine dñe intrabit in regnū celozum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celozum alleluya. ꝓs. Magnificat. ℂ Dominica nona. Secundum Lucā. xvj. Lectio septima.

Luc. 16 IN illo tempoze: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues qui habebat villicum: ꝙ hic diffamatus est apud illum/ quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Leg. in Ad. 61. AD clementiam nos dñs ꝙ saluato⁹ noster hoztatur/sub exemplo villici ꝙ debitozis domini sui: vt si dimittimus debitozibus nostris/dimittantur ꝙ nobis debita nostra. Diues autem iste qui habebat villicum/dominus ipse est iesus christus/cui⁹ villici id est dispensatozes sunt omnes fideles in sancta ecclesia. Erules enim ꝙ peregrini sumus in hoc mundo/ ꝙ hic nō habemus hereditatem: sed que in presenti videmur habere/ad dispensandū nobis commissa sunt. nō ad possidendum. Noster autem municipatus (vt ait paulus) in celis est. Lectio. viij.

IN villico igitur isto quem dominus su⁹ eiiciebat de villicatione/ ꝙ laudauit quia futuram sibi vitam prospererit: non omnia debemus ad imitādum sumere. Non enim aut domino nostro facienda est in aliquo fraus/vt de ipsa fraude elemosynas nos posse facere speremus: aut eos qui nos recipiant in eterna tabernacula/id est sanctos angelos/tanq; debitozes esse domini dei nostri fas esse intelligi. cum fideles quiq; (sicut diximus) in sancta ecclesia significentur in villico. Si ergo laudatur a domino villicus qui fraudem faciebat: quāto ampliusplacent domino deo/qui secundum eius preceptū bona sua fideliter dispensant? Lectio nona.

QUi ergo turpia huius serui exemplum sedulo reprehende villicationis/id est vitiosū temporis sui diem/et rationis reddende tempus preuiderit: facile terrenozum omniū delectatione simul ꝙ dilectione nudatus/plus sibi de amicis conquirendis in futuro/q; de diuitijs in presenti colligendis prospicere necessarium duxit. Quia ablata villicatione fodere non valemus: quia finita hac vita in qua laborare pro eterna debemus/nequaq; postea bone conuersationis fructum licebit inquirere. Sed illo tūc tēpore mēdicare confusio est: illo scilicet pessimo genere mendicandi/quo virgines ille fatue/que hic pro operibus suis mercedem humane laudis percipiebant/mendicasse referūtur. Tu autem domine. ān. Dixit dominus villico quid hoc audio de te: redde rationem villicationis tue alleluya. ꝓs. Benedictus. Oratio.

LArgire nobis domine quesum⁹ semper spiritum cogitādi que recta sunt propicius ꝙ agendi: vt qui sine te esse non possumus/secūdum te viuere valeamus. Per dominū. Ad vespas ān. Quid faciam quia dominus meus aufert a me villicationem: fodere non valeo/mendicare erubesco. scio quid faciam/vt cum amotus fuero a villicatione recipiāt me in domos suas. ꝓs. Magn. ℂ Dñica. r. Sexa Lucā. xix. Lectio. ix.

Luc. 19 IN illo tempoze. Cum appropinquaret iesus hierusalem: videns ciuitatem fleuit super illam dicens. quia si cognouisses ꝙ tu. Et reliqua. Omelia beati Gregozij pape.

Quod autem flente domino illa hiero
solimorum subuersio describatur / que
a vespasiano et tyto romanis principi-
bus facta est: nullus qui hystoriam euer
sionis eiusdem legit ignorat. Romani
enim principes denunciantur cum dici
tur / quia venient dies in te / & circunda-
bũt te inimici tui vallo: & circundabũt te
& coangustabunt te undiq; & ad terrã cõ
sternent te et filios tuos qui in te sunt.
Hoc quoq; quod additur / & non relinquẽt
in te lapidem super lapidem: etiam ipsa
eiusdem ciuitatis transmigratio testa-
tur. Quia dum nunc in eo loco constru
cta est vbi extra portam crucifixus fue
rat dominus: prior illa hierusalẽ. vt di-
citur funditus est euersa. Lectio viij.

In Jerusalem et qua culpa euersio-
nis pena fuerit illata: subiungit.
Eo q; non cognouisti tempus visita-
tionis tue. Creator quippe omnium per
incarnationis sue mysterũ hanc visita
re dignatus est: sed illa timoris & amo-
ris illius recordata non est. Sed queren
dum prius est quid sit quod dicit. Videns
ciuitatem flevit super illã dicens. quia
si cognouisses et tu. Flevit etenim pius
redemptor ruinã perfide ciuitatis: quã
ipsa sibi non cognoscebat esse venturam
Cui a flẽte dño recte dicit / q; si cognouis
ses & tu saltem flebiles: quemodo q; ne-
scis quod imminet / erubescas. Unde & sub
ditur. Et quidem in hac die tua que ad
pacem tibi. Cũ enim se carnis voluptã-
tibus daret & ventura mala non prospi
ceret: in die sua que ad pacem et esse po-
terant habebat. Lectio nona.

Cui vero prelẽtia bona ad patem
habuerit: manifestatur cũ subdi-
tur. Nunc autẽ abscondita sunt ab oculis
tuis. Si enim a cordis eius oculis ma
la que imminebant abscondita non es-
sent: leta in presentibus prosperis non
fuisset. Cuius mor etiã pena que de ro-
manis (sicut prediri) principibus immi-
nebat: adiũcta est. Qua delcripta / quid
dñs fecerit subditur: q; ingressus tem-
plum cepit eicere vẽdentes de illo & emẽ-
tes dicens illis. Scriptum est: quia do-
mus mea domus orationis est. Vos au-
tem fecistis illam speluncam latronum
Qui enim narrant mala vẽtura / & pri-
mus templum ingressus est vt de illo
vendentes & emẽtes eiceret: profecto in
notuit / quia ruina populi maxime et sa
cerdotum culpa fuit. Tu autẽ domine
miserere. ãn. Cum appropinquaret dominus
hierusalem: videns ciuitatem flevit super illam &
dixit q; si cognouisses & tu / q; venient dies in te et
circundabũt te, et coangustabũt te undiq; / & ad ter
ram prosternẽt te. eo q; non cognouisti tempus vi
sitationis tue alla. ps. Benedictus. Oratio.

Pateant aures mie tue dñe preci-
bus supplicantiũ: & vt petentibus
desiderata cõcedas / fac eos que tibi sũt
placita postulare. Per dñm. Ad ves. ãn.
Scriptũ est enim q; domꝰ mea domꝰ orationis est
cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam
latronum: et erat quotidie docens in templo.
ps. Magnificat. Dñica vndecima.
Secundum Lucam. xviij. Lectio. vij.

In illo tẽpore. Dixit ihesus ad quos- Luc. 18
dam qui in se cõfidebãt tanq; iu-
sti & aspernabant ceteros / parabolã istã
dicens. Duo homines ascenderunt in tẽ
plum: vt orarent. Unus phariseus: & al-
ter publicanus. Et reliqua.
Sermo et commentario venerabilis be
de presbyteri.

Quia parabolam dñs qua semper ora
re & non deficere docebat / ita concluſit /
vt diceret veniente iudice difficile fidem
in terra reperiendam: ne quis sibi forte
de superuacua fidei cogitatione vel etiã
confessione blãditetur / mox altera iun-
cta parabola diligentius ostendit a deo
fidei non verba examinanda sed opera.
Inter que nimirũ opera maxime regnat
humilitas. Publicanus humiliter orãs
ad illa prefate vidue hoc est ecclesie mẽ-
bra pertinet: de quibꝰ supra dicitur. De
us autem non faciet vindictam electo-
rum suorum clamantium ad se. Phari
seus autem merita iactans: ad ea de qui
bus terribilis in cõclusione sententia sub
dit. Verũtamẽ filius hominis veniens:
putas inueniet fidẽ in terra. Lectio. viij.

Phariseus stans: hec apud se ora-
bat. Deus gratias ago tibi / quia
non sum sicut ceteri hominũ: raptores /

iustꝰ/adulteri/velut etiam hic publicanus. Quatuor sunt species: quibus omnis tumor arrogãtium demonstratur. Cũ bonũ aut a semetipsis se habere existimãt/aut si sibi datum desuper credũt/pro suis se hoc accepisse meritis putãt: aut certe cum iactãt se habere quod nõ habent/aut despectis ceteris/singulariter videri appetunt habere quod habẽt. Qua phariseus iste iactantie peste laborasse deprehenditur/qui idcirco de templo absq; iustificatione descendit: quia bonorum operum merita sibi quasi singulariter tribuens/oranti publicano se preferebat. Tu autem. Lectio nona.

Ieiuno bis in sabbato/decimas do omniũ que possideo. Ezechiel propheta de ostẽsis sibi celi animalibus scribit. Et totum corpus plenũ oculis: in circuitu ipsorum quatuor. Corpora quippe animalium idcirco plena oculis describuntur: quia sanctorum actio ab omni parte circunspecta est/bona desiderabiliter preuidens/mala solerter cauens. Sed nos sepe dum aliis rebus intendimus: fit vt alia negligamꝰ. Et vbi negligimꝰ: ibi proculdubio oculum non habemus. Nam ecce phariseus ad obtinendam abstinentiam/ad impendendã misericordiam/ad referendas deo gratias oculum habuerat: sed ad humilitatis custodiam non habebat. Et quid prodest q; contra hostium insidias pene tota ciuitas caute custoditur/si vnum foramẽ apertum relinquitur/vnde ab hostibus intretur? Tu autem domine. ãn. Duo homines ascenderunt in templum vt orarent: vnus phariseus et alter publicanus: descendit hic iustificatus in domum suam ab illo alleluya. ℣. Benedictus. Oratio.

Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas: multiplica super nos gratiam tuam. vt ad tua promissa currẽtes/celestium bonorum facias esse consortes. Per dominum. Ad vesperas. ãna. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum dicens deus propicius esto michi peccatori. ℣. Magnificat. ℣ Dominica.xij. Euangelium.

Secundum Marcum. vij. Lectio. vij.

In illo tempore. Exiens iesus de finibus tyri: venit per sydonẽ ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliqua. Marci 7

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Surdus ille et mutus quem mirabiliter curatum a dño/modo cum euangelium legeretur audiuimus: genus designat humanũ/in his q̃ ab errore dyabolice deceptiõis/diuina merenꝫ gratia liberari. Obsurduit nãq; homo ab audiẽdo vite verbo: postq̃ mortifera serpẽtis verba contra dñm/tumidꝰ audiuit. Mutus a laude cõditoris effectus est: et quo cum seductore colloquium habere presumpsit. Et merito clausit aures ab audiẽda cũ angelis laude creatoris: quas ad audiendam eiusdem creatoris vituperationem sermonibus hostis incautus aperuit. Merito clausit os a predicãda cum angelis laude creatoris: quod velut ad meliorandum opus eiusdem creatoris/sibi vetiti preuaricatione superbus implenit. Lectio octaua. 26 primi libri.

Et heu miser generis humani defectus. Quod in radice vitiosum germinauit: vitiosius multo dilatari cepit in propagine ramorum. Ita vt veniente in carne dño (exceptis paucis de iudea fidelibus) totus pene mundus ab agnitione ⁊ cõfessione veritatis surdus erraret ⁊ mutus. Sed vbi abũdauit peccatum: superabũdauit ⁊ gratia. Venit nãq; dñs ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quẽ sanaret. Venit gratia sue pietatis ad tumentia turbida et instabilia gentium corda: in quibus nouerat esse qui ad suam gratiam pertinerent. Et bene inter medios fines decapoleos ad mare galilee/vbi egrotum sanaret venisse perhibetur: quia relicto ob perfidiam populo qui decalogi mandata acceperat/ceteras venit ad gentes/vt sicut iohannes ait/filios dei qui erant dispersi congregaret in vnum. Lectio nona.

Et adducunt (inquit) ei surdum ⁊ mutum: ⁊ deprecabantur eum vt imponat ei manum. Quia ipse surdus saluatorem agnoscere/mutꝰ nequibat

rogare: adducunt eum amici/ & pro eius salute domino supplicant. Sic minime/ sic in spirituali necesse est curatione geratur/ vt si quis humana industria ad auditum cōfessionemq; veritatis cōuerti non potest: diuine pietatis offeratur aspectibus/ atq; ad sanandū eum super ne manus flagitetur auxilium. Nec tat dat celestis misericordia medici: si interrogatio peccātum non hesitat nec deficit oratio. Unde statim subinfertur. quia apprehendens iesus egrotum de turba seorsum: misit digitos suos in auriculas eius & expuens tetigit linguam eius. Digitos quippe surdo in auriculas mittit vt audiat: cum per dona gratie spiritualis aures diu non credentes/ ad auditū sui verbi conuertit. Expuens linguam muti vt loqui valeat tangit: cum per ministerium predicationis rationem fidei qua confiteri debeat prestat. Tu autē.

ān. Exiens iesus de finibus tyri venit per sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos alleluya. ℘s. Benedictus. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui abundantia pietatis tue & merita supplicum excedis & vota: effunde super nos misericordiam tuam. vt dimittas que conscientia metuit/ & adijcias quod oratio non presumit. Per dñm. Ad vēſ. ańa. Bene omnia fecit: & surdos fecit audire & mutos loqui. ℘s. Magnificat. ℣ Dominica.xiij. Secundum Lucā. r. Lectio.vij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede presbyteri.

NOn oculi scribarum et phariseorum/ qui corpus tantū dñi videre: sed illi beati oculi qui eius possunt cognoscere sacramenta/ de quibus dicitur. Et reuelasti ea paruulis. Beati oculi paruulorū: quibus & se & patrem filius reuelare dignatur. Dico autem vobis/ q; multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis & non viderunt: & audire que auditis/ & non audierūt. Tu aūt. Lec.vij.

ABraham exultauit vt videret diem christi: vidit & gauisus est. Esayas quoq; micheas & multi alij prophete viderūt gloriā dñi: qui & propterea videntes sunt appellati. Sed hi omnes a longe aspicientes et salutantes: per speculum & in enigmate viderunt. Apostoli autem in presentia habentes dominū cōuiuentesq; ei/ & quecq; voluissent interrogando discētes: nequaq; per angelos aut varias visionum species/ opus habebāt doceri. Quos vero lucas multos prophetas & reges dicit: matheus apertis pphetas & iustos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: qui tentationū suarū motibus non consentiendo succūbere/ sed regendo presse nouerunt. Lectio nona.

EXcepit quidam legisperitus surrexit: tentans eum & dicens. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo? Legisperitus qui de vita eterna dominum tentans interrogat: occasionē vt rei tentandi de ipsis domini sermonibus sumpsit/ vbi ait. Gaudete autem q; nomina vestra scripta sunt in celis. Sed ipsa sua tentatione indicat: q; vera sit illa domini confessio qua patri loquitur. Quod abscōdisti hec a sapientibus & prudentibus: & reuelasti ea paruulis. At ille dixit ad eum. In lege quid scriptū est? Quomodo legis? Ille respōdens dixit. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo & ex tota anima tua & ex omnibus viribus tuis & ex omni mēte tua: & proximum tuum sicut teipsum. Dum ergo legisperito respondet: profecto nobis saluator iter vite celestis ostendit. Cui primo de dilectione dei & proximi legis scripta proponēti/ dixit. Recte respondisti. Hoc fac & vives. Tu autem.

ān. Homo quidam descendebat ab hierusalem in hiericho & incidit in latrones/ qui etiam despoliauerūt eum & plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. ℘s. Benedictus. Oratio.

OMnipotens & misericors deus de cuius munere venit. vt tibi a fidelibus tuis digne & laudabiliter seruiat: tribue nobis quesumus. vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per dominum. Ad vesperas ańa. Quis tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones: et ait ille/ qui fecit misericordiam in illo. vade & tu

tac similiter alleluya. psal Magnificat.

¶ Dominica decimaquarta. Euangelium. Secundum Lucã. xvij. Lectio. vij.

Luc. 17 IN illo tempoze. Dum iret iesus in hieruſalem: transibat per mediã samariam ⁊ galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum: occurrerunt ei decem viri lepzosi. Et reliqua.

Sermo ex cõmẽtario venerabilis bede presbyteri.

hyp Luc. li. 4. 48 Lepzosi non absurde intelligi possunt: qui scientiam vere fidei non habentes / varias doctrinas profitentur errozis. Hi autem tam vitandi sunt ecclesie: vt si fieri potest. longius remoti / magno clamoze interpellent. Unde ⁊ apte subiungitur. Qui steterunt a longe: ⁊ leuauerunt vocem dicentes. Jesu pzeceptoz: miserere nostri. Et bene vt saluentur: iesum pzeceptozem nominant. Quia enim in eius verbis se errasse significant: hũc saluãdi humiliter pzeceptozem vocant. Cunq; ad cognitionẽ pzeceptozis redeunt: mox ad fozmam salutis recurrunt. Nam sequitur. Quos vt vidit: dixit. Ite / ostendite vos sacerdotibus. Lectio octaua.

ET factum est dum irent: mundati sunt. Nullum dominus cozum quibus hec cozpozalia beneficia pzestitit / inuenitur misisse ad sacerdotes: nisi lepzosos. Quia videlicet sacerdotium iudeozum / figura erat futuri sacerdotij regalis quod est in ecclesia: quo consecrantur omnes pertinentes ad cozpus christi summi ⁊ veri pzincipis sacerdotum. Et quisquis vel heretica pzauitate vel superstitione gentili / vel iudaica perfidia / vel etiam scismate fraterno quasi vario coloze per christi gratiã caruerit: necesse est vt ad ecclesiam veniat / coloremq; fidei verum quem acceperit ostendat. Cetera vero vicia tanq; valitudines ⁊ quasi mozbos anime atq; sensuum: per seipsum interius in conscientia ⁊ intellectu / dñs sanat ⁊ cozrigit. Lectio nona.

UNus autem ex illis vt vidit quia mundatus est: regressus est cum magna voce magnificãs deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius: gratias agens. Unus iste qui magnificans deũ regressus est: vnius ecclesie deuotã christo humilitatem significat. Qui bene ea dẽs ante pedes domini: gratias egit. Ille enim vere deo gratias agit: qui erpzeſsis cogitationibus pzesumptionis sue / q̃ in semetipso infirmus sit humiliter videt / qui nichil sibi virtutis tribuit / q̃ bona que egit / esse de misericozdia conditoris cognoscit. Unde ⁊ recte subiungitur. Et hic erat samaritan⁹. Samaritanus quippe interpzetatur custos. Quo nomine ille populus aptissime significatur. qui gratias agẽdo ei a quo accepit: quodammodo cantat illud de psalmo. Foztitudinem meam ad te custodiam: quia deus susceptoz meus es / deus meus / misericozdia eius pzeueniet me. Tu autẽ.

ãn. Dum ingrederetur iesus quoddam castellũ: occurrerunt illi decem viri lepzosi qui steterunt a longe et leuauerunt vocem dicentes: iesu pzeceptoz miserere nobis. ℟s Benedictus. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus dã nobis fidei spei ⁊ charitatis augmẽtũ: ⁊ vt mereamur assequi quod pzomittis / fac nos amare qõ pzecipis. Per. Ad dñs. ãn. Nonne decem mundati sunt: et nouem vbi sunt: non est inuentus qui rediret et daret gloriam deo nisi hic alienigena. vade quia fides tua te saluum fecit alleluya. ℟ Magñ. ¶ Dñica. xv. Secundũ Matheum. vj. Lectio. vij.

Mat. 6 IN illo tempoze: Dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dominis seruire. Et reliqua.

Sermo ex cõmen. venerabi. bede ꝓsbyte.

sup loc. li. 2. c. 6. NEmo potest duob⁹ dñis seruire: q; nemo valet transitozia simul ⁊ eterna diligere. Si enim eternitatem diligim⁹: cuncta tempozalia in vsu non in affectu possidemus. Aut enim vnum odiet / ⁊ alterũ diliget: aut vni adherebit / ⁊ alterum cõtẽnet. Hec verba diligenter considerãda sunt. Nã qui sint duo domini / consequẽter exponit dicens. Non potestis deo seruire ⁊ mãmone. Audiat hoc auarus / audiat qui censetur nomine christiano: nõ posse simul mammone hoc est diuitijs christoq; seruire. Et tamen non dixit qui habet diuitias: sed q̃ seruit diuitijs. Qui enim diuitiarum seruus est / ⁊ diuitias custodit vt seruus. Qui autem seruitu-

tis ereussit iugum: distribuit eas vt dominus. Sed qui seruit mãmone illi vtiq; seruit qui rebus istis terrenis merito sue peruersitatis p̃positus / princeps huius seculi a dño dicitur. Lectio. viij.

Aligo aut vnum odiet & alterũ diliget vt fieri debet / odiet scz dyabolũ diliget deũ: aut vni adherebit / & alterũ contẽnet. Adherebit scilicet diabolo cũ quasi eius p̃mia t̃pozalia sectatur: contẽnet autẽ deũ. Non dirit odiet / sed sicut solent minas eius postponere cupiditatibus suis q̃ de bonitate eius sibi ad impunitatem blandiũtur. Quib⁹ per salomonem dicitur. Fili ne adijcias peccatũ super peccatũ: & dicas. Miseratio dei magna est. Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse anime vestre quid manducetis: aut corpori vestro quid induamini. Ergo quod omnibus natura tribuit / iumentis ac bestijs hominib⁹ quoq; cõmune est: huius cura penitus nõ liberamur: sed p̃cipitur nobis ne solliciti simus quid comedamus. Et quia in sudore vult⁹ p̃paramus nobis panẽ: labor erertẽd⁹ est / sollicitudo tollẽda. Ita.

Anima plus est q̃ esca: et corpus plusq̃ vestimentũ. Admonet vt meminerimus multo amplius nobis deũ dedisse q̃ nos fecit & composuit er anima & corpore: q̃ est alimentũ atq; tegumẽtũ. Vt intelligas eũ qui dedit animã: multo facilius escas esse daturũ. Similiter eum qui corpus dedit: multo facilius daturũ esse vestimentũ. Quo loco queri solet / vtrũ ad animã eius iste pertineat: cũ anima incorporea sit / eius aũt iste corpus. Sed animã hoc loco p̃ vita posita nouerim⁹: cuius retinaculũ est alimẽtũ istud corpoream. Secundũ hãc significationẽ / dictũ est etiam illud. Qui amat aiam suã: perdet eã. Quod nisi de hac vita acceperimus: quã oportet p̃ regno dei perdere / quod potuisse martyres claruit: contrariũ hoc p̃ceptũ erit illi sententie qua dictũ est. Quid p̃odest homini si totũ mũdum lucretur / anime vero sue detrimentum patiatur. Tu autem. afia. Nolite solliciti esse dicentes quid manducabimus aut quid bibemus: scit enim pater vester celestis quid vobis necesse sit alleluya.

ps. Benedictus. Oratio.

Custodi dñe quesum⁹ ecclesiã tuã p̃pitiatione ppetua: et q̃ sine te labik humana mortalitas / tuis semper auxilijs & abstrahak a nocyjs / & ad salutaria dirigak. Per. Ad vcs. ãn. Queritur ergo primũ regnũ dei & iusticiam eius: & hec omnia adijcientur vobis alleluya. ps. Magnificat.

Lectio. vij. Secundum Lucam. vij.

In illo tẽpore. Ibat ihesus in ciuitatem q̃ vocatur naym: & ibãt cũ illo discipuli eius & turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat filius vnicus matris sue. Et reliqua.

Sermo ex commentario venerabilis bede p̃sbyteri.

Defunctus hic qui extra portam ciuitatis multis est intuẽtib⁹ elatus: significat hominẽ letali criminũ funere soporatũ / eandẽq; insuper anime mortẽ non corporis adhuc cubili tegentẽ / sed ad multorum notitiã per locutionis operisve indicia / quasi per sue ostia ciuitatis p̃palantẽ. Qui bene filius vnic⁹ matris sue dicit. Q̃ licet e multis collecta personis vna sit perfecta & imaculata virgo mater ecclia: singuli quiq; tamẽ fidelium vniuersalis ecclesie filios rectissime fatẽtur. Nam & electus quilibet quando ad fidem imbuitur: filius est. Quando ad fidem alios imbuit: mater est. Lec. viij.

Portam ciuitatis qua defunct⁹ efferebak: puto aliquẽ de sensibus esse corporeis. Qui enim seminat inter fratres discordias / q̃ iniquitatẽ in excelso loquitur: per oris portam extrahitur mortuus. Qui viderit mulierẽ ad cõcupiscendũ eã: per oculorũ portã sue mortis indicia p̃fert. Qui fabulis otiosis obscenisve carminibus / vel detractionibus aurẽ libenter aperit: hãc aie sue portã mortis efficit. Ceteroq; q̃ non seruat sensus: mortis sibiple reserat aditus. Et hec vidua erat: & turba ciuitatis multa cũ illa. Viduã esse ecclesiã ois anima q̃ sponsi dñiq; sui se morte redẽptam memnit: agnoscit. Diuino autẽ nutu multa dñm turba / multa viduã comitabak: vt

dño tanto miraculo/multi testes/multi domini fierent laudatozes. Lectio.xi.

QUam cũ vidisset iesus: mĩa motꝰ super eã/dixit illi. Noli flere. Desiste inquit quasi mozituũ flere/quẽ mox viuum resurgere videbis. Vbi mystice nouati dogma confunditur: qui de sua mũdicia superbe gloziatꝰ/humilẽ penitẽtiã mũdationẽ euacuare conat/veracẽ matrem ecclesiã de natozũ suozũ erumpentione spirituali plozantem/spe vite redonande negat consolari debere. Et pulchre euangelista dñm prius mĩa motũ esse super matrẽ/ac filiũ eius post suscitatasse testat: vt in vno nobis erẽplũ imitãde pietatis ostenderet/in altero fidẽ mirande virtutis astrueret. Tu autẽ dñe. ãn. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym: & ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. ꝓs Benedictus. Oratio.

ECclesiam tuam qs dñe miseratio cõtinuata mũdet et muniat: et qz sine te nõ potest salua cõsistere/tuo semper munere gubernetur. Per dominũ. Ad vs. ãn. Accepit autem omnes timoz et magnificabant deum/dicentes quia propheta magnꝰ surrexit in nobis/et quia deus visitauit plebem suam. ꝓs Magnificat. ℂ Dominica.xvij. Secundum Lucam.xiij. Lectio.vij.

Luc.14 IN illo tẽpoze. Cũ intrasset iesus in domũ cuiusdam principis pharisezũ sabbato manducare panem: et ipsi obseruabãt eũ. Et ecce quidam ydzopicus erat ante illum. Et reliqua.

Sermo ex cõmẽ. venerab. bede ꝓsbyteri.

Ydz.in. 8.c.j.o Ydzopisis mozbis ab aquoso humoze vocabulũ trahit. Gzece enim aqua: ydoz vocatur. Est autẽ humoz subcutaneus de vicio vesice natꝰ: cũ inflatione turgente & anhelitu fetido. Proprieq; est ydzopici quãto magis abũdat humoze inordinato: tanto amplius sitire. Et ideo recte cõparatur ei: quẽ flurus carnalium voluptatũ eruberãs aggrauat. Cõparat diuiti auaro q ẽpto est copiosioz diuitijs ꝯbus non bene vtitur: tanto ardentius talia concupiscit. Et respondẽs iesus: dixit ad legisperitos & phariseos. Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Tu autem domine. Lectio octaua.

QUod dicitur respondisse iesus/ad hoc respicit quod premissum est: & ipsi obseruabant eũ. Dñs enim nouit cogitatiões hoim. Sed merito interrogati tacẽt: q contra se dictũ quicqd dixerint vident. Nã si licet sabbato curare: quare saluatozem an curet obseruãt? Si nõ licet: quare ipsi sabbato pecozа curant? Ipse vero apprehensum sanauit eũ: ac dimisit. Prouida dispensatione dñs ante legisperitos & phariseos ydzopicũ curat: & mox contra auaritiã disputat. Vt videlicet per eius egritudinem cozporis: in illis exprimeret egritudo cozdis. Denicq; post multa disputationis eius hortamenta: subiunctum est. Audiebãt autem hec omnia phariseiqui erãt auari: & deridebant illũ. Ydzopicus quippe quo amplius biberit: ampliꝰ sitit. Et omnis auarus sitim multiplicat/qui cũ ea que appetit adeptus fuerit: ad appetenda alia amplius anhelat. Lectio nona.

ET respõdens dixit ad illos. Cuiꝰ vestrum asinus aut bos in puteũ cadet. & non continuo extrahet illum die sabbati? Sic obseruatozes suos phariseos conuincit: vt eosdem etiam auaritie cõdẽnet. Si vos (inquit) sabbato asinum aut bouẽ aut aliud quodlibet animal in puteum decidẽs eripere festinatis/non animali sed vestre auaritie cõsulentes: quãto magis ego hoiem q multo meliozẽ pecoze/debeo liberare? Congruenter dñs ydzopicũ animali quod ceciderat in puteũ cõparauit: humoze enim laborabat. Et bene vtroq; loco bouẽ posuit & asinũ: vt siue sapientes quosq; & hebetes/siue vt supradictũ est vtrũq; populũ eos significare sentiamus. cum videlicet cuius ceruicẽ iugũ legis attriuit/atq; cum quem quilibet seductoz repperit quasi bzutũ animal & nulla ratione renitens/quo voluit erroze subtraxit: oẽs saluatoz aduentens sathane vinculis astrictos/omnes in vnum concupiscentie puteum demersos inuenit. Tu autem domine. ãn. Dixit iesus ad legisperitos et phariseos: si licet sabbato curare. at illi tacuerunt. ipse vero apprehendens ydzopicum. sanauit eum ac dimisit. ꝓs Benedictus. Oratio.

Cia nos quesum⁹ domine gratia semper ⁊ p̄ueniat et sequat: at bonis operibus iugiter p̄stet esse intentos. Per. Ad vs. ān. Cū vocat⁹ fueris ad nup̄tias recumbe in nouissimo loco / vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superius / tunc erit tibi gloria coram simul discūbentibus alleluya. ps. Beati. Do. xviij. Secōm Matheū. xxij.

In illo tēpore. Accesserūt ad iesū pharisei audientes q̄ iesus silentium imposuisset saduceis: cōuenerūt in vnū ⁊ interrogauit eū vnus ex eis legis doctor tentans eū. Magister: qđ est mandatū magnum in lege? Et reliqua.

Omelia beati Johannis epi.

Cōuenerunt vt multitudine vincerent: quē ratione superare non poterāt. A veritate nudos se esse p̄fessi sunt: qui multitudine se armauerunt. Dicebant enim apud se. Vnus loquatur p̄o oīnib⁹ / et oēs loquamur per vnum: vt si quidem dixerit omnes videamur victores / si autem victus fuerit / vel solus videatur cōfusus. O pharisei: q̄ omnia p̄pter hoies cogitatis ⁊ facitis. P̄imū quidē veniens cum vno: vincendi estis per vnū. Tamen pone q̄ vno victo: homines non intelligūt vos omnes esse victos. Nunqđ conscientie vestre nō sentiunt se esse cōfusas? Leuis ēn est p̄solatio q̄ in ipso cōfusus est: q̄ ab alijs ignorat. Lec. viij.

Magister / quod est mandatū magnū in lege? Magistrum vocat / cuius non vult esse discipulus: non scire desiderans sed tentans. Simplicissim⁹ interrogator ⁊ malignissimus insidiator: de magno mādato interrogat: qui nec minimū obseruat. Ille enim debet interrogare de maiore iustitia: qui tam minorem compleuit. Dñs autem ei sic respondit: vt interrogationis eius fictā conscientiā statim p̄imo respōso percuteret dicens. Diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo ⁊ in tota anima tua: ⁊ in tota mente tua. Hoc est maximum: ⁊ p̄imum mandatū. Maximum aūt ⁊ minimum mandatū dicimus / quantū ad dignitatē mādatorū: nō quantū ad utilitatē. Alioquin utilitas oīm mandatorum una est: ⁊ oia mandata q̄ vnū vident esse mandatū ita sibi cohererēt / vt alterum sine altero esse non posset. Lectio nona.

Itaq⁹ dignius est hoc mādatum / diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: q̄ illud nō occides / non cōcupisces: tamē utilitas una est. Nā qui diligit deum: ille nō occidit neq⁹ concupiscit. Qui aūt occidit aut cōcupiscit: nō diligit dominū deū suum. Ecce aūt minora māda ta: dñs manifestat dicēs. Si quis vnum ex minimis istis mādatis soluerit / ⁊ docuerit sic hoies: minimus vocābit in regno celorū. Diliges inquit / nō timebis: q̄ diligere maius est q̄ timere. Minor atio ēn cultore dei habet timorem / perfectio aūt dilectionē: dicente iohanne. Perfecta dilectio / foras mittit timorē. Donec ēn homo timet deū: nō eū diligit. Cū aūt diligere ceperit: iam nō eum tantū modo timet. sed etiam amplius diligit. Timere enim seruorum est: diligere filiorum. Timor sub necessitate est: dilectio in libertate. Tu autem. ān. Magister. quod est mandatum magnum in lege? ait illi iesus. diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Da quesum⁹ domine populo tuo diabolica vitare contagia: et te solum deum pura mente sectari. Per dominum. Ad vesperas ān. Quid vobis videtur de christo cuius filius est / dicunt ei omnes / dauid. dicit eis iesus. quomodo dauid in spiritu vocat eum dominū dicēs. dixit dñs dño meo sede a dextris meis. ℣. Magnificat. Cōplica. xxv. Secundum Matheum. xx. Lectio. vij.

In illo tempore. Ascendens iesus in nauiculam: transfretauit ⁊ venit in ciuitatem suam. Et reliqua.

Omelia beati Johannis epi.

Creator rerū oīs dñs postea q̄ sc̄ipsum propter nos angustiauit in carne: cepit habere humanā patriā / cepit ciuitatis indaice esse ciuis. Parentes cepit habere / parentum oīm ipse parens / vt inuitaret amor / attraheret caritas / vinceret affectio / suaderet humanitas: quos fugarat dominatio / metus disperserat / ⁊ fecerat vis potestatis extorres. Venit in ciuitatem suam: ⁊ obtulerūt ei paraliticū iacentē in lecto. Et videns (inquit) iesus

fidē illozū: dixit paralitico. Confide fili: remittūtur tibi peccata tua. Lectio.viij.

AUdit benīā ⁊ tacet paralitic⁹: nec vllam respondet gratiā/ qz plus anime ꝙ corporis tēdebat ad curā/ ⁊tem porales erūnas resoluti corpis sic deflebat: vt eternas penas resolutionis anime nō defleret/ gratiozē sibi plentē vitā iudicās ꝙ futurā. Merito rps offerētiū fidē respicit/ ⁊ beczdiā despicit sic iacentis: vt fidei aliene suffragio paralitici aia ante curaret ꝙ corp⁹. Respiciēs (inquit) fidē illozū. Cernitis in hoc loco fratres deū nō querere ilspiētiū volūtates/ nos expectare ignozantiū fidē/ non infirmi stulta desideria perscrutari: sed ad alterius fidem subuenire. Lectio nona.

BEuera fratres/ quādo medic⁹ languentiū querit aut respicit voluntates/ cū semp cōtraria desideret ⁊ requirat ifirm⁹ hinc est ꝙ nūc ferrū/ nūc ignē/ nunc amara pocula ingerit ⁊ apponit inuitis: vt curā sani sentiāt quā sentire nō poterant egrotantes. Et si homo iniurias despicit/ maledicta cōtēnit/ vt sauciatis mēbzis spōte vitā cōferat ⁊ salutē: ꝙ tomagis rps medicus bonitate diuina mozbis saucios petōz/ ⁊ freneli criminū laborātes/ ad salutē etiā inuitos attrahit ⁊ nolētes. O si vellemus fratres o si vellemus mētis nostre omnē paralisim semp videre et aiam nostrā virtutib⁹ destitutā iacere in viciozū stratib⁹ cernere-mus: luceret nobis quēadmodū chzistus qui nostras quotidie norias despicit voluntates/ ad salutaria nos remedia pertrahit ⁊ perurget inuitos. Tu autē. ān. Dixit dominus paralitico. confide fili remittūtur tibi peccata tua alla.ps. Bñdictus. Oco.

OIrigat cozda nostra quesumus domine tue miserationis operatio: quia tibi sine te placere nō possum⁹. Per dñm. Ad vesperas. ān. Videntes autē turbe timuerūt ⁊ glozificauerūt deū q dedit potestatem talem hominibus. ps. Magnificat. Oratio. rr. Scōz Matheū. xxij. Le. vij.

INillo tēpoze. Loquebat ihesus cū discipulis suis i parabolis: dicēs. Simile factū est regnū celozū homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Omelia beati Gregozii pape.

DIlerūq; in sancto euāgelio: regnū celozū presens ecclesia designat. Cōgregatio quippe iustozū: regnū celozū dicitur. Quia em̄ per ppheta dns dicit. celū michi sedes est/ ⁊ salomō aut. aia iusti/ sedes sapiētie. Paulus etiam dicit rpm dei virtutē ⁊ dei sapiētiā: liquido colligere debemus qz si deus sapiētia: aia aūt iusti sedes est sapiētie/ dū celū dicitur sedes dei/ celū ergo est anima iusti. Hinc per psalmistam de sanctis predicatozibus dicit. Celi enarrant gloriā dei. Regnū ergo celozū est ecclesia iustozū: qz dum cozū cozda in terra nil ambiunt/ per hoc ꝙ ad superna suspirant/ iam in eis dominꝰ quasi in celestibus regnat. Lectio octaua.

DIcatur ergo. Simile est regnum celozum hominꝰ regi: qui fecit nuptias filio suo. Jam intelligit caritas vestra: quis est iste rex regis filij pater. Ille nimirum cui psalmista ait. Deus iudiciū tuum regi da: ⁊ iustitiam tuam filio regis. Qui fecit nuptias filio suo. Tūc enim deus pater deo filio nuptias fecit: quādo hunc in vtero virginis humane nature coniunxit/ quando deū ante secula fieri voluit hominē in fine seculozū. Sed qz ex duab⁹ personis solet fieri ista cōiūctio: absit hoc ab intellectib⁹ nostris vt psonā dei ⁊ hominis redēptoris nostri ihesu chzisti/ ex duab⁹ personis credamus esse vnitam. Ex duabus quippe atq; in duab⁹ hūe naturis existere dicimus: sed ex duabus personis compositū credi vt nephas vitamus. Lectio nona.

APertius igit atq; securi⁹ dici potest/ qz in hoc pater filio regi nuptias fecit: quo ei per incarnationis mysteriū sanctam ecclesiam sociauit. Ecclesia autem genitricis virginis: hui⁹ spōsi thalamus fuit. Unde et psalmista dicit. In sole posuit tabernaculū suum: et ipse tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo. Tanq̄ sponsus quippe de thalamo suo processit: qui ad coniungendam sibi ecclesiam/ incarnatus deus de incozrupto virginis vtero eruit. Misit ergo seruos suos: vt ad istas nuptias amicos inuitarent/ misit semel/

misit iterum: quia incarnationis dominice predicatores et prius prophetas/et postmodum apostolos fecit. Bis itaq; seruos ad inuitādum misit: quia incarnationem vnigeniti et per prophetas dixit futuram/et per apostolos nunciauit factam. Tu autem. aña. Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui venite ad nuptias alleluya. ℣. Benedictus. Oratio.

Omnipotens ⁊ misericors deus vniuersa nobis aduersantia propitius exclude: vt mente et corpore pariter expediti. que tua sunt liberis mentibus exequamur. Per dominum. ℣ Ad vesperas. ān. Nuptie quidem parate sunt sed qui inuitati erant non fuerunt digni. ite ergo ad exitus viarum et quoscunq; inueneritis vocate ad nuptias alleluya. ℣. Magnificat. ℣ Dominica. iij. Secundum Johannem. vij. Lectio.

In illo tēpore. Erat quidā regulus cuius filius infirmabat capharnaum. Hic cū audisset q; iesus aduenisset a iudea in galileam: abiit ad eum/⁊ rogabat eum vt descenderet ⁊ sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Et reliqua. Omelia beati Gregorii pape.

Lectio sancti euangelij quā modo fratres audistis/exposītione non indiget. Sed ne hāc tacite preteriisse videamur: exhortando potius q̄ exponendo/in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodo de exposītione video esse requirendum: cur is qui ad salutem petentem venerat audiuit: nisi signa et prodigia videritis/non creditis. Qui enim salutē querebat filio: procul dubio credebat. Neq; enim ab illo quereret salutem: quem non crederet saluatorē. Quare ergo dicitur. nisi signa et prodigia videritis nō creditis/cuius ante crederet q̄ signum videret? Sed memētote quid petit: ⁊ aperte cognoscetis/q; in fide dubitauit. Poposcit namq; vt descenderet: ⁊ sanaret filium eius. Tu autem. Lectio octaua.

Corporalē ergo presentiā dñi querebat: q̄ per spīm nusq̄ deerat. Minus itaq; in illum credidit quē non putauit posse salutē dare: nisi presens esset ⁊ corpore. Si eū perfecte credidisset: procul dubio sciret quia non esset locus vbi nō esset deus. Et magna ergo parte diffusus est: q; virtutem nō dedit maiestati sed presentie corporali. Et salutē itaq; filio petit/⁊ tamē in fide dubitauit: q; eū ad quem venerat/⁊ potentem ad curandum credidit/et tamen morienti filio esse absentem putauit. Sed dominus qui rogatur vt vadat: quia non deest vbi inuitatur indicat. Solo iussu salutē reddidit: qui solo nutu oia creauit. Lectio iij.

Nos nobis est solerter intuendum. q; sicut euāgelista alio teste didicimus/centurio ad dñm venit dicens. Domine puer meus iacet paralyticus in domo: et male torquetur. Cui a iesu pronus respondetur. Ego veniam ⁊ curabo eū. Quid est quod regulus rogat vt ad eius filium veniat ⁊ tamen corporaliter ire recusat. ad seruum vero centurionis non inuitatur/⁊ tamē se corporaliter ire pollicetur? Reguli filio p corporalē presentiam non dignatur adesse/centurionis seruo non dedignat occurrere. Quid est hoc/nisi q; superbia nostra retūditur/que in hominibus nō naturam qua ad ymaginem dei facti sunt/sed honores et diuitias veneramur? Cumq; pensamus que circa nos sunt: interiora p̄fecto minime peruidemus. Dū ea consideramus que in corporibus despecta sunt: negligimus pensare quod sunt. Tu aūt. ān. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset quia iesus aduenisset in galileam: rogabat eum vt sanaret filiū eius. ℣. Benedictus. Oratio.

Largire quesumus domine fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacē: vt pariter ab omnib⁹ mūdentur offensis/⁊ secura tibi mente deseruiant. Per dñm. ℣ Ad vesperas ān. Cognouit autem pater quia illa hora erat/in qua dixit iesus filius tuus viuit/⁊ credidit ipse et domus eius tota. ℣. Magnificat. ℣ Dominica. iiij. Euangelium. Secūdum Matheum. xiij. Mat.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnū celorū homini regi: q̄ voluit rationem ponere cū seruis suis. Et reliqua. Omelia beati augustini episcopi.

Ecce fratres res in aperto est: admoni

cio vtilis valde ⁊ salubris. Obediētia debetur/vt quod iussum est impleat: quia omnis homo et debitor est dei: ⁊ debitorem habet fratrem suū. Quis est enī qui nō sit debitor/nisi in quo nullum potest peccatū inueniri? Quis est aūt qui non habeat debitorem/nisi ille in quē nemo peccauit? Putasne quisq̄ in genere humano reperiri potest/qui non et ipse aliquo peccato obstrictus sit fratri suo? Debitor ergo est oīs homo: habens tamē ⁊ ipse debitorem. Ideo deus iustus constituit tibi regulam in debitore tuo: quod faciet ⁊ ipse cum suo. Lectio octaua.

DUo sunt opera misericordie que nos liberant: que breuiter ipe dominus posuit in euāgelio. Dimittite: ⁊ dimittet vobis. Date: ⁊ dabit vobis. Dimittite et dimittet vobis: ad ignoscendū pertinet. Date/ ⁊ dabit vobis: ad prestādū beneficiū pertinet. Quod ait de ignoscendo: ⁊ tubis tibi ignosci quod peccas: et habes alium cui tu possis ignoscere. Rursus quod pertinet ad tribuendū beneficiū: petit te mendicus ⁊ tu es dei mēdicus. Omnes enim quādo orāmus: mendici dei sumus. Ante ianuā patrisfamilias stamus/immo etiam prosternimur supplices: ingemiscimus/ aliquid volentes accipere. Et ipsum aliquid: ipe deus est. Quid a te accepit mendicus? Panē. Et tu quid petis ab eo/nisi christū qui dicit/ ego sum panis viuus qui de celo descendi? Tu autem. Lectio nona.

IGnosci vobis vultis? Ignoscite. Remittite: ⁊ remittetur vobis. Accipere vultis? Date ⁊ dabit vobis. Sed quid in hac aperta preceptione mouere possit: audite. In remissione vbi venia petitur ⁊ ab ignoscēte debet: hoc potest mouere quod ⁊ petrum mouit. Quotiēs debeo inquit ignoscere? Sufficit vsq̄ septies? Non sufficit/ait dñs. Non dico tibi septies: sed vsq̄ septuagiessepties. Jam tu enumera/ quotiens in te peccauerit frater tuus. Si potueris peruenire vsq̄ ad septuagesimam octauam culpam/vt transeas septuagiessepties: tūc moliris vindictam. Ita ne verum est qđ dicit/ ⁊ vere ita se res habet vt si peccauerit septuagiessepties/ignoscas. Si aūt peccauerit septuagiesocties/ iam liceat tibi nō ignoscere? Tu autem domine. ān. DIxit autem dominus seruo rede quod debes: procidens autem seruus ille rogabat eum dicens patientiam habe in me/ ⁊ omnia reddam tibi. ps. Benedictus. Oratio.

HAmiliam tuā quesumus domine continua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatibus te protegente sit libera. ⁊ in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per dominū. Ad vesperas ān. SErue nequam omne debitum dimisi tibi quoniā rogasti me: nonne ergo oportuit et te misereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misertus sum alleluya. ps. Magnificat. ℣ Dominica .xxiij. Secundum Matheum. xviij.cap.

INillo tempore. Abeuntes pharisei consilium inierunt vt caperent iesum in sermone. Et reliqua.

Omelia beati Hieronymi presbyteri.

QUerētes dūm comprehendere/ principes sacerdotum et scribe timuerunt populum: atq̄ ideo quod per se nō poterāt presidis manibus efficere tentabant/ vt ipsi a morte eius viderentur immunes. Et mittunt ei discipulos suos cum herodianis. Miserunt ergo discipulos suos quasi min⁹ cognitos ⁊ min⁹ suspectos: vt aut abscondite facileq̄ deciperent eū/ aut deprehēsi minus erubescerent apud eum. Nam consilio malo deprehenso/ tanto minus nascitur confusio: q̄nta fuerit persona deterior. Sed discipuli magistris suis etate minores erant: malicia autem pares. Lectio octaua.

MAgister scimus quia verax es. ⁊ viam dei in veritate doces: ⁊ non est tibi cura de aliquo. Non enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis quid tibi videtur? Licet censum dari cesari/ an non? Magistrum eum vocant et veracem: vt quasi honoratus et laudatus mysterium sui oris eis simpliciter aperiret/ tanq̄ eos volens habere discipulos. Blanda et fraudulenta interrogatio illuc prouocat respondentem/ vt magis deum q̄ cesarem timendum doceat/ et dicat non debere tributa solui: vt statim audientes herodiani

seditionis contra romanos auctorē teneant. Cognita aūt iesus nequitia eorū ait. Quid me tentatis ypocrite? Non secundum sermones eorū pacificos blande respōdit / sed secundū conscientiā eorū crudelem aspere dixit: q̄ de⁹ plerumq; ad aiam loquitur non ad corpus / voluntatib⁹ rēdet nō verbis. Prima virtus est respōdentis interrogātiū mentē agnoscere: & non discipulos sed tentatores vocare. Ypocrita ergo appellat / qui aliud est & aliud simulat: id est aliud ope agit / aliud voce pretendit. Lectio nona.

SEquitur. Ostendite michi nūmisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Sapiētia semper sapiēter agit: vt suis potius tentatores sermonibus confutentur. Ostendite michi inquit denariū: hoc est genus nummi / quod pro decem nummis computabatur / & habebat nomen & imaginem cesaris. Et ait illis iesus. Cuius est ymago hec & superscriptio? Qui putant interrogationem saluatoris ignorantiam esse & nō dispēsationem: discant ex presenti loco q̄ vtiq; potuerit scire iesus cuius ymago esset in nummo / sed interrogat vt ad sermonem eorum competenter respōdeat. Dicunt ei. Cesaris. Cesarem hoc loco non putemus octauianum augustum / sed vt verius significari / primigenium eius: qui in loco successerat victrici sub quo & passus est dūs. Omnes aūt reges romani a primo vsq; ad cesare qui insuetum gētis fuit arripuit imperiū: cesares sunt appellati. Tu. ān. Magister bone⁹ q; verax es: viā dei in veritate doces alla. ps. Bēdicte⁹. Oro.

DEus refugium nostrū & virtus / adesto pijs ecclesie tue precib⁹ auctor ipse pietatis & presta: vt quod fideliter petim⁹ efficaciter cōsequamur. Per. Ad dēs. ān. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: & que sunt dei deo alla. ps. Magnificat.

Do. xviij. Sēm Matheū. ix. Lec. vn.

IN illo tēpore. Loquente iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit et adorauit eum dicēs. Domine / filia mea modo defuncta est: sed veni impone manum tuam super eā et viuet. Et reliqua. Sermo ex cōmē. bti augustini epi. Princeps synagoge: null⁹ melius q̄ ipse moyses intelligit. Unde bene iairus id est illuminans siue illuminatus dicitur: q; qui accipit verba vite dare alijs & per hec ceteros illuminat / et ipse a spiritu sancto quo vitalia monita scribere vel docere posset / illuminatur. Qui (iuxta euangelium lucē) videns iesum / procidit ad pedes eius / quia in spiritu venturum in carne dūm humili corde se et⁹ potentie subdidit: quem ita circa finem seculi hominem incarnandū esse cognouit / vt eternū ante omne seculum deum esse non dubitaret. Lectio octaua.

SI caput christi deus / pedes eius quid aptius q̄ assumpta humanitas / qua terram nostre mortalitatis tetigit / accipiendi sunt? Et procidere archisynagogum ante pedes iesu est legislatorem cum tota progenie mediatoris dei et hominū longe sibi dignitatis gloria preferendum esse cognoscere: & confiteri cum apostolo / quia quod infirmū est dei fortius est hominibus. Filia ergo archisynagogi ipsa est synagoga que sola legali institutione compolita / quasi vnica moysi nata erat / & hec velut duodecimo etatis anno / hoc est tempore pubertatis appropinquante moriebatur: q; nobiliter a prophetis educata / postq̄ ad intelligibiles annos peruenerat / postq̄ spiritualem deo sobolem generare debebat / subito erroris languore consternata spiritualis vite vias ingredi desperabiliter omisit: et si non ei a christo succurreretur in horrendam mortem per omnia corruisset. Lectio nona.

ET surgēs iesus sequebatur eum: & discipuli eius. Ad puellam pergens sanandam dūs a turba comprimitur: quia genti iudee salutaria monita prebens quibus egram vitijs eius conscientiā erigeret / noxia carnalū populorum est consuetudine grauatus. Et ecce mulier que sanguinis fluxū patiebatur duodecim annis. Mulier sanguine fluens a dūo curata / ecclesia est cōgregata de gētibus: que ingenti carnalū delectationū pollutā fluxu / atq; a cetu iam fuerat segregata fidelū. Sed cū verbū dei

iudeam saluare decerneret: illa paratã iam promissamq; alijs preripuit spe certa salutem. Notandum quod ꝛ archisinagogi duodennis fit filia/ꝛmulier het ab annisduodecim sãguine fluxerit:hoc est eodem quo het nata sit tempore/illa ceperit infirmari. Una enim pene eadẽq; seculi huius etate: ꝛ synagoga in patriarchis nasci/ꝛ gentium exterarũ natio per orbem cepit ydolatrie sanie fedari. Tu autem. ańa. ¶ Loquente iesu ad turbas ecce princeps vnus accessit et adorauit eum dicens,domine filia mea modo defuncta est: sed veni impone manum tuam super eam et viuet alleluya. ℣. Benedictus. Oratio.

ABsolue quesumꝰ dñe tuorũ deli cta populorũ: ꝛ a peccatorũ nostrorum neribus que pro nostra fragilitate contrarimus/tua benignitate liberemur. Per dñm. ¶ Ad vesp. ãn. ¶ onfide filia ; fides tua te saluam fecit / ꝛ saluata est mulier ex illa hora alta. ℣. Magnificat. ¶ Do minica.xxv. Secundum Johannẽ. vi.

IN illo tpe. Cũ subleuasset oculos iesus et vidisset q; multitudo maxima venit ad eũ:dixit ad philippũ. Vnde emem⁹ panes vt manducent hi? Et rel. Sermo ercõmẽ.bti augustini episcopi.

DIxs in mõte: verbũ in alto. Proinde nõ quasi humiliter iacet quod in monte factũ est.nec transeũter preterundũ est: sed suscipiendũ. Turbas vidit/esurientes agnouit/misericorditer pauit: nõ solũ pro bonitate/verũetiam pro potestate. Quid enim sola ꝓdesset bonitas/vbi nõ erat panis vnde turba esuriẽs pasceret? Nisi bonitati adesset potestas/ieiuna illa turba et esuriens remaneret. Deniq; ꝛ discipuli qui erant cum domino in fame/et ipsi turbas volebant pascere vt non remanerent inanes:sed vnde pascerent non habebant. Lectio octaua.

INterrogauit dñs vnde emerentur panes ad turbas pascendas: ꝛ ait scriptura. Hoc autẽ dicebat tentãs eum/discipulum scilicet philippum quẽ interrogauerat. Ipse enim sciebat:quid esset facturus. Cur ergo de bono tentabat/nisi quia ignorantiam discipuli demonstrabat? Et forte in demonstratione ignorantie discipuli aliquid significauit.apparebit ergo cum ipsum sacramentũ de quinq; panibus ceperit nobis loqui: ꝛ qd significet indicare. Ibi enim videbim⁹ quare dñs in hoc facto ignorantiã discipuli voluit interrogando quod sciebat ostẽdere. Nã interrogamus aliquãdo quod nescimus: audire volentes vt discam⁹. Aliquãdo interrogam⁹ qõ scimus:scire volentes vtrum ꝛ ille sciat quem interrogamus. Lectio nona.

QUiq; hoc nouerat dñs: et quod interrogabat sciebat. Quid esset enim facturus ipse nouerat: et hoc nescire philippum sciebat similiter. Quare itaq; interrogabat/nisi quia illius ignorantiam demonstrabat? Et hoc quare fecit (vt diri) post intelligem⁹. Andreas ait. Est hic puer quidam qui habet quinq; panes ordeaceos: ꝛ duos pisces. Sed hec quid sunt inter tantos? Cũ dixisset philippus ducentorũ denariorũ panes non sufficere quibus illa tanta turba reficeretur/erat ibi quidam puer portans quinq; panes ordeaceos et duos pisces. Et ait iesus. Facite homines discumbere. Erat autem ibi fenum multũ: ꝛ discubuerunt fere quinq; milia hominũ. Accepit aũt iesus panes/gratias egit: ꝛ iussit frangi. Fracti sunt panes positi ante discumbẽtes:non tam quinq; panes/sed quod adiecerat q̃ creauerat quod auctũ erat. Tu autem. ãn. ¶ um subleuasset oculos iesus ꝛ vidisset maximam multitudinem venientem ad se,dixit ad philippum. vnde ememus panes vt manducent hi? hoc autem dicebat tentans eũ/ipse enim sciebat qd esset facturꝰ ℣. Bñ⁹. Oco.

ECcita quesumus dñe tuorũ fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propensius exequẽtes pietatis tue remedia maiora percipiant. Per dominũ. ¶ Ad vesp. ãn. ¶ Illi homines cũ signum vidissent quod fecerat fecerat. glorificabãt deum ꝛ dicebant. quia hic est saluator mundi ℣. Magnificat. ¶ In festo dedicationis ecclesie dupl. fest. principale. ad.i. vesp. super ℣. fest. dicatur hec sola Antiphona.

OMnetuendus est locus iste,vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. In tempore paschal. finiat cum alia Capitulũ.

In dedicatione ecclesie

Apo. 21. VIdi ciuitatem sanctam hierusalem descendentem de celo a deo paratam sicut sponsam ornatam viro suo. ℟. Terribilis est locus iste nō est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Vere dominus est in loco isto et ego nesciebam. In tempore paschali alla. ℣. Cum evigilasset iacob quasi de graui somno: ait. Vere. Gloria. Vere. ℣ymnus.

VRbs beata hierusalem dicta pacis visio: que construitur in celis vivis et lapidibus et angelis coornata vt sponsata comite.

NOua veniens e celo nuptiali thalamo preparata vt spōsata copuletur dño platee ex muri eius et auro purissimo.

PORte nitent margaritis aditis patentibus: et virtute meritorum illuc introducitur omnis qui pro christi nomine hic in mundo premitur.

TRansitionibus pressuris expoliti lapides suis coaptantur locis per manus artificis: disponuntur permansuri sacris edificijs.

GLoria et honor deo usq; quo altissimo: vna patri filioq; inclito paraclito / cui laus est et potestas per eterna secula. Amē. ℣. Domum tuam domine: decet sanctitudo. ℟. In longitudinem dierum. In tempore paschali finiat cum alla. ℣. Sanctificauit dominus tabernaculum suum. hec est domus domini in qua invocetur nomē eius de qua scriptum est, erit nomen meū ibi dicit dñs. In tempore paschali cum alla. ℣s. Magnificat. Oratio.

DEus qui nobis per singulos annos hui⁹ sancti tēpli tui consecrationis reparas diē / et sacris semper mysterijs repraesentas ecclesiam: exaudi preces populi tui et presta / vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingredit / cuncta se impetrasse letetur. Per dominum. Quotidie per octa. et in octa. dicitur completo. per omnia sicut in fest. sancte trinit. quādo per estatem hoc festum contingit. dei ab octa. epiph. usq; ad rt. huc de octa. sue sequi. huc de aliquo fest. ir. let. Cū octa circūcisione dñi usq; ad octa. epiphā. vel a tur. fest. in capitanum. usq; ad quartā f. f. ante pascha / vel ab octa. pasch. usq; ad pentē. vel per aduen. dñi hoc fit. forte concil. cōpte. de rpali non mutat / sed fiat more diuīt. fest. alijs tēporis. Ad matut. Inuit. Hilie syon currite / adsunt enim celestia matris vestre solennia. Jubilemus igitur deo nostro vnanimes qui sibi eā gratuita elegit clemētia. In tpe paschali finiat cū alla. ℣s. Venite. hymn. Urbs beata hie. Jn. j. nocturn. Tollite portas principes vestras et eternami ni porte eternales. In tempore paschali alla ℣s. Dñi est terra. ān. Vidit iacob scalā cūmitas eius celos tangebat: et descendentes angelos et dixit, vere locus iste sanctus est. In tempore paschali alla. ℣s. Deus noster refugi. ān. Cum evigilasset iacob de somno ait: vere locus iste sanctus est. In tēpore paschali alla. ℣s. Magnus dominus. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo. Lectio prima.

OMniens cūq; fratres charissimi altaris vel templi festiuitatē colimus / si fideliter et diligenter attendim⁹ / et sācte ac iuste diuimus: q̄d quid in tēplis manu factis agit totū in nobis spūali edificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit / templum dei sanctū est: qđ estis vos. Et iterū. Nescitis q̄ corpora vestra templū est spūssancti? Quib⁹ meritis nisi per gratiā dei / meritum⁹ fieri tē plū dei? Quātū ergo possumus cū ipsius adiutorio laboremus / ne deus noster in templo suo / hoc est in nobis ipsis inueniat / quod oculos sue maiestatis offēdat: sed habitaculum cordis nostri euacuetur vicijs / et virtutibus repleatur. claudatur diabolo et aperiatur christo. Ita igitur fratres laboremus: vt nobis bonorum operum claudibus ianuam regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus vite nobis ianua clauditur: ita absq; dubio bonis operibus aperitur. Tu autem. ℟. In dedicatione templi decantabat populus laudem. Et in ore eorum cunctis resonabat sonus. In tempore paschali alla. ℣. Obtulerunt sacrificium super altare domini: et ceciderunt in facies suas: et adorauerunt deum. Et in ore. Lectio secunda

ITideo fratres charissimi nullus q̄q; cōsideret conscientiā suam. et qui se aliquo crimine vulneratū esse cognos-

uerit: prius orationibus ieiunijs vel elemosynis studeat mūdare cōscientiā suā: & sic eucharistiā presumat accipere. Si enim cognoscens reatum suum ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine misericordie perueniet. Qui eñ (sicut dixi) agnoscēs reatū suū/ ipse se ab altari eodē pro emēdatione vite remouere voluerit: eterno illo & celesti conuiuio excōmunicari penit⁹ nō timebit. Rogo vos fratres diligenter attendite. Si ad mensam cuiuscūq; potentis hominis nemo presumit cū vestibus cōscissis & inquinatis accedere: q̄tomagis a cōuiuio eterni regis id est ab altari domini debet se vnusquisq; iuuidie vel odij veneno percussus/ iracūdie furore repletus cū reuerentia & humilitate subtrahere. propter illud quod scriptum est. Vade prius reconciliari fratri tuo/ & tunc offeres munus tuū. Et iterū. Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? Hoc eñ habet textus euāgelice lectiōis q̄ quidā fecit nuptias filio suo: & intrauit vt videret simul recumbētes. Videns aūt hominem non habentem vestem nuptialem: dixit ministris. Ligate illi manus & pedes/ & proijcite eū in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dētium. Tu aūt. ℟. Fundata est domus dñi super verticem montium et exaltata est super omnes colles & venient ad eam omnes gētes. Et dicēt gloria tibi domine. In tempore paschali finiatur cū Alla. ℣. Venientes autem venient cū exultatiōe portātes manipulos suos. Et. Le. iij.

ECce qualem sententiam merebit audire: qui ad conuiuiū nuptiale id est ad altare dñi/ aut ebrios⁹/ aut adulter/ aut odiū in corde retinens ꝓsumit accedere. Auertat a nobis de⁹ fratres charissimi mala sue voluntati contraria/ & cōcedat. vt ea aut nūq̄ volumus admittere/ aut si admissa fuerint/ sine vlla mora penitentia vel pace studeamus sanare: et largioribus elemosynis festinemus abluere/ ne forte si cū peccatorū vulneribus ante tribunal eterni iudicis venerimus/ ab illa eterna ecclesia & ab illa celesti hierusalem/ perpetua exclūdamur. Hec ergo cogitantes fratres charissimi/ tā casti & tam sobrij & tā pacifici ad istud altare deo auxiliāte studeamus accedere: vt ab illo eterno altari nō mereamur excludi. Qui enim ad altare istud casto corpore & munda conscientia venerit: ad illud altare quod in celis est/ felici transmigratione perueniet. ℣m. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulū fundens oleum desuper votum vouit domino. Vere locus iste sanctus est & ego nesciebam. In tempore paschali finiatur cum Alla alla. ℣. Vidit iacob scalam/ cuius summitas celos tangebat & descendētes angelos & dixit. Vere. Gloria. Vere. Tamen in tempore paschali. respōdet chorus Alla alla. ℭ In. ij. nocturno. Ant. Non est hic aliud nisi dom⁹ dei & porta celi. ℘s. Quam dilecta. Ant. ℭ Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum desuper. ℘s. Benedixisti. Ant. ℭ Erit michi dominus in deum: et lapis iste vocabitur domus dei. ℘s. Fundamenta. ℣. Domus mea. ℟m. Domus orationis vocabitur.

Lectio quarta.

BEate feste ecclesie colunt: qui se ecclesie filios esse cognoscunt. Hec enim omnium credētium mater est: que natos ad mortem regenerat ad salutē. Hec est post synagogam quidē vocata: sed ante synagogam promissa. Hec enim iam in primo homine prefigurata est. Nā sicut ex adā latere fabricata est eua: ita ex christi corpore & vulnere redempta creuit ecclesia. Hec intra archam diluuio inundante seruata: crucis beneficium et baptismatis mysterium presignauit. Hanc sara sterilis et desperata in senectute vnico pignore fecundata precinuit. Ecclesia enim vnicum id est dilectissimum deo populum: seculo iam senescēte progenuit. Hec est regina illa: de qua ad dominum dicitur. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumamicta varietate: id est circundata diuersarum preciosa decore virtutum. Hec est regina illa que venit a partib⁹ ethiopie/ audire sapientiam salomonis. Sed hec non tam ex vna regione q̄ ex vniuersis mundi partibus reges paritura conuenit. sicut etiā euāgelista cōmemorat. Regina austri venit a finib⁹ terre: audire sapiētiā salomōis. Venit ecclia ad re-

Reg. lec. 2ª de ce pore.

dēptoꝛē ⁊ eruditoꝛē suū: vt de stultitia eroꝛis doctrinā percipere veritatis ⁊.

Benedic dñe domum istam quam edificauimus tuo. venientium in locū istū. Et audi preces in excelso solio glorie tue ℣. Dñe si cōuersus fuerit populꝰ tuꝰ ⁊ oꝛauerit ad sanctuaꝛiū tuū. Et Let. ℣.

QUe quia plenꝰ (sicut audiuimus) regum scribit hystoꝛia: ita dicēs Et ingressa regina hieꝛusalem cū multo comitatu ⁊ diuitijs: cum camelis poꝛtantibus aromata ⁊ aurū infinitum nimis ⁊ gēmas pꝛeciosas venit ad salomonem: et locuta est ei vniuersa que habebat in coꝛde suo. Ergo in figura regine huius ecclesia venit eꝛ gentibus ⁊ a finibus terre / imponēs finem cupiditatibꝰ vicijsq; terrenis / vt audiret sapientiam salomonis: id est veri pacifici dñi nostri iesu christi qui fecit vtraq; vnū: soluens inimicitias inter deū et hoiem in carne sua. Venit post veteres ⁊ pꝛophanas superstitiones audire ⁊ discere de fidei illuminatione ⁊ iudicio futuro: de anime immoꝛtalitate / de spe resurrectiōis ⁊ gꝛa. Venit ergo pꝛefata regina in hieꝛusalē cū magno comitatu: id est nō iā cū vna tantū gente indeoꝛū sicut pꝛius synagoga solos habuit hebꝛeos / sed totius mūdi gentibꝰ diuersisq; nationibꝰ. Venit ergo eꝛhibēs munera digna ꝛpo aurū ⁊ gemmas pꝛecioſas / ⁊ hoc camelis poꝛtantibus id est eꝛ gentili populo venientibus: qui pꝛius fuerant eꝛ vicioꝛū feditate distoꝛti. ⁊ malōꝝ onere curui ac peccatoꝝ pꝛauitate deformes. Cū hiſtanq; muneribus regina hec ingreditur ad pacificū regē ꝛpm eꝛhibens fidei aurū: puritatis incensa pꝛeciosa / splendoꝛesq; gēmarum moꝝ. sez insignia ⁊ oꝛnamenta virtutū Et locuta est ei vniuersa q̄ habebat i coꝛde suo / id est aperuit ei coꝛ suū: manifestauit ei occulta cōscientie sue in cōfessione ⁊ penitudine pꝛecedentiū delictoꝝ. ℣.

QUō metuēdus est locꝰ iste: vere Nō est hic aliud nisi domꝰ dei ⁊ pꝛta celi. ℣. Mane surgēs iacob dorū vouit domino ⁊ dixit. Non. Lectio sancti.

VIdeamus quid agat hec regina. Videns inq; regina saba omnem sapientiam salomonis / ⁊ domū quā edificauerat ⁊ cibos mense eiꝰ: ⁊ holocausta que offerebat in domo dñi: nō habebat vltra spiritū. Quid erat ratiōis fratres vt pꝛepotens regina domū erpēlas et ciuos regios tātopere miraret? Ergo hoc in loco aliqua maioꝛa nos opoꝛtet inquirere. Vidit ergo ecclesia eꝛ gentibus congregata sapientiam ꝛpi / id est post carnalia instituta gentilū / post humilem ⁊ animalē doctrinā philosophoꝝ / accepit intellectū salutis ⁊ vite: inspexit spiritualium mirabilia bonoꝝ / agnouit verum celi ac terre fabꝛicatoꝛē / ⁊ potentissimū humani generis cōditoꝛem. Vidit ⁊ domū quā edificauerat / id est incarnationē hois assumpti: in quo habitat ois plenitudo diuinitatis coꝛporaliter. Vidit ⁊ cibos salomōis: id est illos de quibꝰ dicebat. Meus cibus est: vt factā voluntatē eius q̄ misit me patris. Cibus enim christi: est salus nostra. Reficitur celestibus epulis: pꝛofectibus nostris. Cibus eius sumus: dū acquisiti ecclesie in membꝛa eius coꝛpusq; transimus. Dū ergo puenerit hec regina siue ecclesia in eternam hieꝛusalem / id est visionem pacis / et ingressa fuerit beatam requiem / ⁊ gloꝛiā celestiū pꝛomissoꝝ: multo plura et magnificētioꝛa pꝛspiciet / q̄ ei sunt in hac terra per sacꝛa eloquia / per pꝛophetas atq; apostolos nūciata. Tūc inter stupendas remuneratoꝛis sui cōstituta diuitias: habebit de pꝛceptione fructum nō habebit de satietate fastidiū. Adque nos bona pꝛducat: qui viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ amē. Tu autem. ℣m.

Beati qui habitant in domo tua dñe. In secula seculoꝝ laudabunt te. ℣. Non priuabis bonis eos qui ambulant in innocentia. domine virtutū beatus omnes qui sperant in te. In secula. Glia. In secla.

In iij. nocturno ān. Qui habitat in adiutoꝛio altissimi: in pꝛotectione dei celi commoꝛabitur. ps. Ipsū. ān. Domū istā pꝛotege dñe: et angeli tui custodiant muros eius. ps. Cātate. j. ān. Fundata est domus domini super verticē montium: et exaltata est super colles. ps. Dominus regnauit exultet. Hec videlicet vltima ān. finiatur cum Alleluya. quandocūq; dicitur extra. ter. vbi. Hec est domus domini firmiter edificata. ℣m. Bene fundata est supra firmam petram. Sermōne Lucam. xix. Lū.

In illo tempore: Egressus iesus perambulabat hiericō. Et ecce vir nomine zacheus / ⁊ hic erat princeps publicanorū: et ipse diues. Et reliqua. Sermo ex cōmen. bede presbyteri.

Que impossibilia sunt apud hoīes: possibilia sunt apud deū. Ecce enī camelus deposita gibbi sarcina / per foramen acus transit: hoc est / diues ⁊ publicanus relicto onere diuitiarū / cōtempto cēsu fraudium / angustā portā arctāq; viā que ad vitam ducit ascendit. Qui mira deuotione fidei ad videndum saluatorem / qō natura minus habuit / ascensu suppleat ardoris: atq; ideo iuste q̄uis ipe rogare nō audeat / benedictionē dñice susceptionis quam desiderabat accepit. Mistice aūt zacheus q̄ interpretatur iustificatus / credentem ex gentibus populū significat: q̄ q̄to curis secularib⁹ occupatior / tāto flagitijs deprimentibus erat factus humilior. Sed ablut⁹ est / sed sanctificat⁹ / sed iustificat⁹ in nōie dñi nostri iesu xpi: et in spū dei nostri. ℟. Oriantibus in loco isto dimitte domine peccata populi tui / et ostende eis viā bonam per quam ambulēt. Et da gloriā nomini tuo. ℣. Domine exaudi orationem meam et clamor meus ad te veniat. Et. Lectio octaua.

Populus ergo gentilis intrante hiericō saluatorem videre querebat / sed pre turba non poterat: quia gratie fidei quā mūdo saluator attulit participare cupiebat / sed inolita viciorum cōsuetudo ne ad votum peruenīret obstiterat. Eade nāq; turba norie consuetudinis que supra secū clamante ne lumen peteret increpabat: etiā suspicientem publicanum ne iesum videat tardat. Sed sicut cecus turbarū voces magis ac magis clamādo deuicit: ita pusillus necesse est turbe nocentis obstaculum altiora petendo transcendat. terrena relinquat / arborem crucis ascēdat. Quā videlicet arborem pusillus statura zacheus quo eraltari posset ascendit: dū quilibet humilis ⁊ proprie cōscius infirmitatis cōfidens in dño proclamat. Michi autem absit gloriari: nisi in cruce dñi nostri iesu christi. Ascensa aūt sicomoro transeūtem prope dñm cernit: quia per hāc fidē ⁊ si necdum vt est solide / tam tamen rapti / ⁊ quasi in transitu lucī sapientie celestis intendit. Perambulans hiericō saluator venit ad locum / vbi precurrens zacheus sicomorū conscenderat: q; missis per mundū verbi sui preconibus in quibus ipse nimirū ⁊ loquebatur ⁊ ibat / venit ad populū nationum qui passionis eius fide tā sublimis exīstens / etiam diuinitatis eius ardebat agnita facie beari. ℟. Lapides pretiosi omnes muri tui. Et turres hierusalem gemmis edificabuntur. ℣ Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. Et. Lectio.ix.

Suspicies inquit vidit illum: quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus eleuatum / turbisq; infidelium supereminentem elegit. Videre enī dei: est eligere atq; amare. Vidit ergo videntem se: quia elegit eligentem se / et amauit amantem se. Hunc sane ordinem proficiendi / hoc est per fidem dñice incarnationis / ad cognitionem diuinitatis perueniēdi / quasi per sicomorum iesu faciem speculandi: doctor egregius ostendit cū ait. Non enim iudicaui scire me aliquid inter vos: nisi christum iesum ⁊ hūc crucifixum. Manebat aliquādo dñs in domo principis phariseorum / hoc est in iudeorū synagoga docebat: sed quia nō baptizatū / sabbato curante / publicanos ⁊ peccatores recipiente / cōtra auariciā disputante / ⁊ cetera digna deo agente / lingua venenata carpebāt / pertesus eorū facinora discessit ⁊ aufugit dicēs. Relinquet vobis dom⁹ vestra deserta. Hodie aūt in domo pusilli zachei oportet eum manere: hoc est noue lucis gratia chorusante / in humili credentiū nationū corde celebrare. Alius aūt calūtantib⁹ hoiem petōre / ipse zache⁹ ītās / id est in ea quā ceperat fidei veritate pīstens. nō solū se ex petōre querulū: sed etiā inter pfectos pbat esse cōuersatū. Filius aūt abrahe dicit / nō q; de ei⁹ stirpe generat⁹: sed q; eius est fidē imitat⁹: vt sicut abrahā terrā cognationem domūq; paternā / ob spē future hereditatis dño iubente deseruit: ita et ille qui thesaurum in celis acquireret / bona sua pauperibus partienda relin-

queret. Bene autem dicit et ipse: vt non solum eos qui iuste persecutā/ sed & eos qui ab iniusticia resipiscūt/ ad filios promissionis pertinere declaret. Tu autē.

℣. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dñs. In ea oīs qui petit accipit & qui querit inuenit & pulsanti aperietur. ℟. Domum tuā domine decet sanctitudo in longitudinē dierū. In. Alia. In. Ān lauō. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Domus orationis vocabitur. In tēpore paschā. finiat cū alla. iste ℣. dicatur quotidie p ordinā. qñ de dedicatione fit seruī. ante lauō. nisi quā do ℣ ante lectionē. in. ij. nocturn. tūc cū dicitur ante lauō. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata. ℂ In laudibus. Ān.

O Domum tuam domine decet sanctitudo in longitudinem dierum. In tēpore paschali alla. ps. Dñs regnauit. ān. Dom⁹ mea domus orationis vocabitur. In tēpore paschali. finiatur cum alla. ps. Jubilate. ān. Hec est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. In tēpore paschali. alleluya. ps. Deus deus meus. ān. Bene fundata est domus domini supra firmam petram. In tempore paschali finiatur cum alleluya. ps. Benedicite. ān. Lapides pretiosi omnes muri tui: & turres hierusalem gēmis edificabuntur. In tempore paschā. finiat cum alla. ps. Laudate. Capitulum.

QUisquis autem videat quid superedificet: fundamentum enim aliud nemo potest ponere preter id quod positum est/ quod est christus iesus. ℟⁹.

ANgulare fundamentum lapis christus missus est qui compage parietū in vtroq; nectitur: quē syon sancta suscepit in quo credens permanet.

OMnis illa deo grata & dilecta ciuitas plena modulis in laude & canore tubilo. trinū deū vnū quoq; cū fauore predicat.

HOc in templo summe deus exoratus aduerti: et clementi bonitate precum vota suscipe: largam benedictionem hic infunde iugiter.

HIc promereant oēs petita adipisci et adepta possidere cū sanctis perenniter: paradisum introire translati in requiem.

GLoria et honor deo vsquequo altissimo vna patri filioq; inclito paracliptoc cui laus est & potestas/ per eterna secula. Amen. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. ℟. In secula seculorum laudabunt te. In tēpore paschali alla. ān. sacher festinans descē. de quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit et suscepit illum gaudens in domum suā: hodie huic domui salus a domino facta est alleluya. ps. Benedictus. Et sem per finiatur predicta ān. cum alla. quandocūq; dicit extra. iiij. vsq; ad pas. Oco.

DEus qui ecclesiam tuam sponsā vocare dignatus es/ vt que habebat gratiā per fidei deuotionem/ haberet etiā et nomine dignitatem: da vt oīs hec plebs tuo nomini seruiēs/ huius vocabuli consortio digna inueniat. Quibi. & reg. cum deo pa. ℂ Ad. j. ān. Domum tuam. ps. Deus in nomine. ān. Gratias tibi deus. ps. Qui cunq;. Si vero hoc festum infra oct. sancte trinitatis cuenerit tunc dicit super psal. Quicunq;. ān. O beata & benedicta. dīs in festo sancte trinitatis. ℟. Jesu xpe & dicatur in secūda forma cum alla. sicut in die natalis dñi. ℣. Qui sedes. Si vero hoc festum infra. iiij. vsq; ad pascha. conti. ān. ℟. Jesu xpe. sine alla. sicut in dominicis illius tēporis. ℂ Ad. iij. ān. Domus mea. ps. Legem pone. Cap. Unusquisq; autem. ℟. Domum tuam domine decet sanctitudo alla alla. ℣. In longitudinem dierū alla. Gloria. Domum. ℟. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. Si hoc festum infra. iiij. cuenerit vsq; ad pascha: tunc dicunt oia ℟ia sine alla. oco. Deus qui ecclesiam tuam. Hec oratio dicatur ad oēs horas huius diei preter ad. ij. vesperas. ℂ Ad. iij. ān. Hec est domus dñi. ps. Dexerit. Capitulum.

ECce tabernaculū dei cū hominib⁹ & habitabit cū eis: et ipsi populus eius erunt/ et ipse deus cum eis erit eorū deus. ℟. Domus mea alla alla. ℣. Domus orationis vocabitur. alla. Gloria. Domus. ℟⁹. Beati qui habitant. ℂ Ad nonam. ān. Lapides pretiosi. ps. Mirabilia. Capitulum.

QUisquis propriam mercedem accipiet secundum suum laborē/ dei enim adiutores sumus/ dei agricultura estis/ dei edificatio estis. ℟⁹. Beati qui habitant in domo tua domine alleluya alleluya. ℣. In secula seculorū laudabūtte. alla. Gloria. Beati. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Oratio vt supra. Ad.ij. vespas. ān. Domū tuam. ps Credidi. ps Letatus. ps. Nisi dns. ps Laudate dnm qm bonus psal. ps. Lauda hierusalem dnm. Capitulū.

Hec est dom⁹ domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. ℟ Domus mea. Hymnus. Angulare fundamentum. ℣ Beati qui habitant. ān. Hec tabernaculum dei cum hominibus et spiritus dei habitat in vobis: templū enim dei sanctum est quod estis vos: pro cuius amore celebratis hodie gaudia templi tempore festi. In tē re paschali finiatur cū vita. ps. Magni. Oratio. Deus qui nobis per singulos. Et fiat plenum seruitium de dedicatiōe per octo dies cum regimine chori et etiā in dnica. nisi festum. ir. ier. intererunt: vel trium cū regi. chori. Si ad octa. pas. vsq; ad ascen. dñi / vel a fes. scē trini. vsq; ad āduen. dñi hoc fes. cōti. vel etiā ad oct. epy. vsq; ad. irr. tñ. Quotidie infra octa. ad ves. ⁊ ād ma. et ad alias ho. ꝺz hec oz. Deus qui ecclesiā tuā. Cumvero fit me. de dedica. tā ad vesp. ℣ ad matu. dicat ꝺ. Beati qui habitant. cum oratione predicta. Quotidie etiā per octa. Ad ma. Inuita. hym. ante. et ps. sicut in prima die dicūtur ꝺ. et Vig. scōm ordinē nocturn. dicāt quotidie. Ante laudes. dicatur ꝺ Domus mea nisi qñ ꝺz ante fr. tūc enim ꝺz ante laud. ꝺ Hec est domus dñi firmiter edificata. Et dicatur vna sola ān. super laud. Ita tamen q̄ inuitato. ꝺz a duobus in capis sericis ad gradum chori. Lectiones per oct. qñ fit plenum seruitium de dedicatione: videlicet secunda die. Lectio prima.

Anniuersariam huius sācte ecclesie cōsecrationis festiuitatē / totis nisibus / mēte deuota / puroq; corde dñi saluatoris atq; sācto rū exempla sequentes: cōdigne dilectissimi fratres celebremus. Pulsemus ergo affectu pio / corde deuoto supplicando miam dñi vt clemētie sue nobis tribuat felicitatē ⁊ indulgentie remissionem / atq; regni celestis pandat introitum: vt in celesti templo / et in superna ac eterna ecclesia / sanctorum consortio eternaliter potiamur. Tu autē fr. ij.

Maior autem gloria et veneratio ne in nouo testamento et in isto hodie solennia dedicationū nouarum ecclesiarū sunt veneranda / q̄ veteris testamenti obseruatio et legis precepta instituerit: quoniam sicut maior redemptio christi sanguine postea in populo facta est christiano / ita maior et multo āplior veneratio dedicationū et consecrationū ecclesiarū / in quib⁹ quotidie ipsius domini nostri iesu christi corpus et sāguis immolatur ac a fidelibus sumitur est preparanda / fideliter amplectenda. fr. iij.

Sanctū est fratres ac deo placitū: vt dedicationē huius ecclesie precipua deuotione veneremur. Recte ergo festiuitates ⁊ cōsecrationes sāctarū ecclesiarū venerabiliter colunt: qui filios se sancte dei ecclesie esse cognoscūt. Hec enim mater est omniū credentium: que natos ad mortē regenerat ad vitā. Idcirco charissimi sūmopere omnes qui christiano nomine censentur / et filij dei vocantur: opoꝛtet sacrationes nouarum ecclesiarū solēniter et decenter celebrare / studiosissimeq; venerari / ⁊ totis nisibus in eis domini auxilium implorare. Nō enim dubium est dominū omnipotentem in templis manufactis inhabitare. ⁊ corda eorum qui ad ea conueniunt / et eorū dedicationes venerabiliter colūt / spiritualiter inuisere: atq; cūctos imbi deprecātes adiuuare: ⁊ eorum necessitatibus subuenire. Tertia die. Lectio prima.

Attendere opoꝛtet fratres dnū quemq; fidelem quanta est cō secratio dedicationis ecclesie: et quanta oratio in ea ab epo sive a ceteris sacerdotibus et ministris exhibetur. Qualiter et ministro cōsecrationis ⁊ et intentione orationis corda fidelium accendantur: atq; omnes diligentissime templi consecrationis festa celebretur. Fieris enim populitibus a summo pōtifice / et a ceteris sacerdotibus dei ministris sūma cum deuotione dicitur letania: deide reliquę orationes sicut ordo ecclesiasticus docet. Implorat enim dominus ab episcopo et a suis consacerdotibus et reliquis ministris in consecra-

tione noue ecclesie: vt omniū inibi aduenientium preces a domino exaudiātur: anxietates q̄ omnium inibi orantium relaxētur: et peccata deprecantib⁹ remittāt. Lectio

POstulatur etiam a domino in cōsecratione ecclesie: vt ibidem egritudines sanētur: vota suscipiātur: iuste desiderata impetrentur: postulata concedantur perpetualiter cūcti ad eam cōfugientes et in ea orantes a dño ab omnibus malis liberentur: domino conseruētur: siue a malis omnibus illesi misericorditer liberentur. Cetera quoq; que in serie precum dedicationis et consecrationis ecclesie continentur: eundē deprecantium continent modum. Multi ergo sācti qui modo in celis iter cateruas sctōrum gloriantur: dei templa in presenti ecclesia consecrauerunt: quorum edificia vna cum consecrationibus eorum adhuc manēt: ꝙ quorum parietes hactenus consistere videntur. Lectio tertia.

DUbium ergo dubium est fratres. eorum preces a deo exaudiri: ꝙ eorū impetrata adimpleri: quorū anime sūt in celis animabus sanctorū coequales. Sicenim viuētes in carne et ecclesias plā tauerunt et construxerunt: et eorum precibus cōsecrauerunt: atq; ea que in dedicationibus eorum sanctis precibus posscentes impetrare vt certum est meruerunt: quantomagis modo cum domino regnātes: eorū postulata ꝙ ipetrata suis meritis in eos redundant: qui ad eadem templa deuote deprecaturi aduenientes et eor dedicationes festiue venerātes cōuenūt seu venerabiliter celebrātes colūt: Sicut eni prefati sācti siue cūcti sācti patres ex his factis retributionē perpetuā percepērūt: et eternā gloriā adipisci meruerunt: sic et modo oēs eorum vestigia imitātes: premia eterna domino annuente adipisci indubitanter merentur. Quarta die. Lectio prima.

SUmmopere pēlandum est omnibus fidelibus: vt precedentium sanctorū vestigia imitū possunt imitentur: et ad ecclesias quas illi consecrauerūt: siue successores eorum postea dedicauerūt: seu quotidie dedicant: humiliter cōueniant quatenus eorum postulata inibi impetrare valeāt: et tā suis bonis intentionibus ꝙ bonis actionibus ꝙ etiā eorum sacerdotum qui ipsas ecclesias dedicant: atq; ipsorum sanctorum quor reliquias inibi collocant: et que in ipsis ecclesijs venerātur precibus ea que postulant impetrare mereantur. Lectio secunda.

MOnemus ergo vos fratres charissimi ne ista inuanū assumatis nec tacere quoquomodo permittatis. Nā si dedicationes nouarū ecclesiarū venerabiliter colitis: et earum solennia studiosissime celebratis: ea que ipsi sancti sacerdotes in ipsis dedicationibus ecclesiarum pro vobis et pro cunctis inibi orantibus petierint: dño auxiliante misericorditer impetrare gaudebitis: id est vt vestre orationes in consecratis ad eis locis: et in dei ecclesijs exaudiātur: et ea que in eis impetrare nitimini: tā a pressuris seculi ꝙ a cunctis tribulationibus et petis: siue ab omnibus perturbationibus et malis liberamini ꝙ ea que ad celestia pertinent: id est veniam delictorū et societatē sanctorū siue requiē sēpiternā: dño miserāte dulciter ipetrabitis. Lectio

SIergo dominꝰ et magister noster ihesus xps ad festum dedicationis templi venire dignatus est: quantomagis nos ad festiuitates dedicationum ecclesiarum venire: et eas solenniter prout poterimus et dominus dederit mente et corpore et venerabiliter celebrare debemus. Audistis namq; fratres dilectissimi er lectione euāgelica quia facta sūt encenia in hierosolymis: et hyems erat. Et ambulabat ihesus in templo: in porticu salomonis. Encenia autem vocabantur solennitates sancti templi consecrationis et dedicationis: et que dei populꝰ et patrum traditione et ex antiqua consuetudine per singulos celebrare annos consueuit. Quorum exemplā hodierna die nos imitātes: iuxta xpiani ordinis morē annuā ecclesie nre dedicationis diem diuinis laudibus et vigilijs: siue ceteris bonis studijs et orationibus agere studemus solennem. Quinta die. Lectio

Ambulare dominus noster iesus christus voluit in tẽplo/ in quo caro ⁊ sanguis bruto rum animalium offerebat: multomagis ecclesiam ⁊ domum ad orandum/et diuina sacramenta in ea offerenda/siue domũ cõsecratã/ vbi carnis ipsi⁹ et sãguinis celebrant sacramẽta inuisere delectabit. Si enim nõ dedignat⁹ est ãbulare in porticu in qua rer quõdam mortalis ac terrenus q̃us potentissimus ad orandum solebat stare: q̃tomagis ecclesias a pontificib⁹ dedicatas/et sacri chrismatis vnctione deliburas/oleiquoq; sacri vnctiõe inunctas seu a ceteris sacerdotib⁹ ⁊ dei ministris instaurat as visitare gaudebit. Lec. ij.

Nichil autem festiuitates dedicationum ecclesiarum minus colende ⁊ venerande sunt/ q̃ natalicia sanctorũ: qñ in ipsis ecclijs deo dicatis/ multi sancti orando et legitime certando/ gloriam et societatẽ sanctorum adipisci meruerunt. Si ergo dñs et magister noster iesus christus/ad noui templi dedicationem ⁊ ad sacri templi festum/⁊ ad diem eius consecrationis aduenire voluit/et ipsam festiuitatem cum alijs populis solenniter celebrare studuit/qui nullo pondere peccorum grauabatur: q̃tomagis nos qui onerib⁹ peccaminũ multor⁹ grauamur ⁊ premimur/ad predictas festiuitates vna cum nobis subditis ceteris populis aduenire decenter/et eas celebrare solẽniter debem⁹/vt deprecata ⁊ postulata sctor⁹ sacerdotũ qui eas cõsecrauerũt/ dño annuẽte adipisci mereamur. Lec. iij

Festiuitatẽ hãc fratres nos eo maiore deuotione celebrare oportet: quo eã redemptori nostro gratissimam esse cognoscimus. Oppido autẽ dño grata ipsa deuotionis tẽpli festiuitas fuit/ quãdo ipse in illa tẽplũ ingredi ⁊ sermonẽ ad populũ facere voluit: diuinitatisq; sue sacramẽta inibi pãdere dignatus est Cõdigne enim in ecclesijs deo ad episcopis et sacerdotib⁹ diuinis precibus dicatis visibiliter signa innumerabilia fiũt: sed inuisibiliter maioris virtutis miracula prodeunt. Corpora namq; sanant exterius: sed vulnera anime relarantur interius. Corpora vero exterius restaurantur: sed anime interius diuinitus sanantur. ¶ Sexta die. Lectio prima.

In dedicationib⁹ ecclesiarum fratres signa multa nris tẽporib⁹ vidimus peracta/⁊ ideo nos dedicationes et solennitates consecrationũ nouarum ecclesiarum solenniter venerari oportet/vt sicut aliorũ corpora in eis sanari ⁊ reformari videmus: ita anime nostre sanctur ⁊ interius dñi mia renouent atq; a peccatis resuscitẽtur/petã quoq; relaxẽtur/⁊ diuine miserationes implorẽt Illuminãtur nãq; in ecclijs deo dicatis visibiliter ceci: sed corda fidelium in eis inuisibiliter gẽa spũs sancti illustrantur. Leprosi etiã in ecclesijs visibiliter sanãtur: sed inuisibiliter hi qui variis doctrinis et cogitationibus siue hereticis fũt aspti/spiritualiter in ecclesijs dedicatis corda eorũ tangũtur: ⁊ ad fidem catholicam siue ad bene agendũ conuertuntur. Multi quoq; visibiliter in consecratis locis loquũtur: sed inuisibiliter fatuis ⁊ bruti liter loqui nescientibus/dñi gratia recte loqui ministratur. Auditũ quoq; in predictis sãctis locis visibiliter recipiũt surdi/ sed inuisibiliter aures precordiorum sancti spiritus illustratione aperiũtur: quatenus ea que dei sunt audire et intelligere valeant. Lectio secunda.

Oportet itaq; fratres nos prefata beneficia impetraturos/ ad ecclesias diuinis precibus cõsecratas humiliter conuenire/⁊ festiuitates dedicationũ nouarũ ecclesiarũ venerabiliter celebrare: quatenus dño auxiliãte/predicta bñficia siue maiora in eis impetrare et percipere meremur. O q̃ venerãda dies in qua parietes huius tẽpli diuinis precibus cõsecrati fũt. ⁊ domus hec diuinis cultibus ⁊ sacris actionib⁹ est dedicata: vt in ea perpetualiter nomẽ dñi inuocet/ ⁊ orones oim in ea pie deprecãtiũ a dño exaudiantur/suarũq; petitionũ vota impetrent/atq; salutis eterne remedia percipiãt. Hec est sacratissima festiuitas fratres in qua parietes hui⁹ tẽpli dei sacris

vnctionibus chrismatis sūt delibuti: vt in ea demū populi oblationes dño offerantur/et sacrificia in ea dño a sacerdotibus cōsecrentur. Altaria etiam huius ecclesie diuinis vnctionibus chrismatis ab epo venerabiliter mūcta/atq; diuinis precibus sunt consecrata: vt super ea sacerdotes hostias immolarent/corpusq; dñicū precibus cōficerēt/quatenus sacratio licita corporis et sāguinis dñi nostri iesu christi nobis ac reliquis populis ad presentem et perpetuā salutē proficeret: pariterq; nobis expiationē et eterne beatitudinis premium conferret. Lectio iii.

QUāta deuotione dedicationes ecclesiarū fideles celebrare debeāt/hinc liquido ostēdit: q̄ in eisdē solennitatibus plura miracula virtute patrata diuina in diuersis locis sepe cognouimus. In ecclesiā q; oratoribus deo dicatis per sepe cecos illuminari/claudos reformari leprosos mūdari: et reliqua signa manifeste visa sunt fieri. In alus vero locis minime: nisi forte in deuotione eundi ad sancta loca aut redeūdi/aut in bona deuotione permanendi. Sed in eisdem ecclesijs cōsecratis/sepius petitiones fidelium adimpleri: q̄ in aliis locis nō cōsecratis experimento cognouimus. Antiqui patres templorū dedicationes in quibus diuinū desiderabant acturi officium/per octo dies religiose et sancte viuentes venerabātur: q; in eisdē octo diebus hymnis q; aliis diuinis laudibus studiose insistebant. Solenniterq; hos dies agētes gratias ac laudē dño agebāt: q; pro suis totiusq; populi sceleribus veniā flagitabant. Quorum sequentes exempla/mīē tissime dñm deprecemur: vt fidelium suorum petitiones in presēti loco dignāter exaudiat/nosq; ipsos templa sibi munda clementer efficiat. ¶ Dñica infra octa. fo. i.

HIerusalem templi huius dilectissimi fratres/christo propitio cū exultatiōe q; gaudio hodie celebramus. Et merito solennitatē matris ecclesie christiani populi colunt: per quam se spiritualiter renatos esse cognoscunt. Nam qui per primam natiuitatē vasa ire dei fuimus: per secūdam vasa fieri misericordie meruimus. Prima enim natiuitas nos produxit ad mortē: secūda reuocauit ad vitā. fo. ij.

OMnes nos fratres charissimi ante baptismū fana diaboli fuimus: post baptismū tēpla christi esse meruimus. Et si de salute aie nostre attentius cogitamus: templū dei verum q; viuum nos esse cognoscamus. Nō solū in tēplis manufactis habitat deus/nec in domo de lignis et lapidibus facta: sed precipue in anima ad ymaginē dei manu ipsius artificis condita. Sic enim beatus paulus apls ait. Tēplū enim dei sanctū est: qđ estis vos. Tēpla ista ideo de lignis q; lapidibus fabricantur/vt ibi tēpla dei diuersa cōgregentur: ac sic ad templum dei conueniant. Vnus christianus vnū templū dei est: q; multi christiani multa templa sunt dei. Lectio tertia.

ETiam fratres videte q̄ pulchrū est templū quod edificatur de templis/q; quomodo multa membra faciūt vnum corpus: sic multa templa faciunt vnū templum. Sed ista tēpla christi/hoc est sancte aie christiane: disperse sunt per vniuersum mundū. Cum autem venerit dies iudicij congregabuntur omnia: et in vita eterna facient templū vnum. Quomodo multa membra christi faciūt corpus vnū/q; habēt vnū caput christū: sic et illa tēpla habēt ipsū habitatorē christū/quia membra ipsius sumus/qui caput nostrū est. Sic enim dicit apostolus. In interiore homine per fidem habitare in cordibus vestris christum. Gaudeamus quia templum dei esse meruimus: sed timeamus ne templum dei malis operib⁹ violemus. Timeam⁹ quod dicit apostolus. Si quis templum dei violauerit: disperdet illum deus. Lectio quarta.

DEus qui in celum et terram verbo potentie sue sine vllo labore potuit fabricare in te dignatur habitare: q; ideo sic debes agere vt talē habitatorem non possis offendere. Nichil ergo in te hoc est in tēplo suo deus inueniat sordidū/nichil tenebrosum/nichil superbū: quia sibi aliquā iniuriā ptulerit/cito discedit.

Et si redẽptor discesserit: statim deceptor accedit. Et qualis erit illa anima infelix que a summo deo deseritur / ⁊ a diabolo occupatur. vacuatur lumine ⁊ tenebris adipletur / erhaurit dulcedine ⁊ inebriat amaritudine / perdit vitã / iuenit mortẽ / acquirit supplitiũ / perdit paradisũ: &c. v.

FRatres quia igitur deus sibi voluit de nobis templum facere / et in nobis dignatur iugiter habitare: quãtum possumus cũ ipius adiutorio studeamus superflua proiicere / vtilia congregare: repudiare luxuriam / castitatẽ tenere / contẽnere auariciã / misericordiã ꝗrere / odiũ despicere / charitatẽ sectari. Hec si auxiliãte deo facim⁹ fratres: in tẽplũ cordis ⁊ corpis nostri / deũ iugiter inuitamus. Vnde nos fratres charissimi / si natalem tẽpli cũ gaudio celebrare volumus: templa dei viuentia malis operibus in nobis destruere non debemus. Dicã fratres dicã qđ oẽs intelligere possint. Quotiẽs ad ecclesiã venim⁹ / qualẽ illã inuenire volumus: tales et animas nostras preparare debemus. Lectio. vj.

VIs basilicam nitidam inuenire? Noli tuam animã peccatorũ sordib⁹ inquinare. Si tu vis vt basilica luminosa sit / et de⁹ hoc vult vt anima tua tenebrosa nõ sit. sed fiat quod dñs dicit / vt luceat lux in vobis bonorum operũ / et illẽ qui in celis est glorificetur. quomodo tu intras in ecclesiam istam / sic deus vult in animã tuã intrare / sicut ipse promisit dicens / ⁊ inhabitabo in illis. Ergo quotiens natalem templi cupimus celebrare / sobrij ⁊ pacifici debemus ad ecclesiam conuenire / ⁊ ante plures dies castitati studere: ⁊ secũdũ vires nostras pauperib⁹ elemosinã erhibere: ⁊ tũc fiducialiter ad natalem basilice. ⁊ ad sanctorũ solẽnitatẽ securi veniamus: et quicquid iuste voluerimus a deo petere totũ merebimur obtinere. Hoc autẽ ante omnia oportet vt quomodo ad ecclesiã nitidis vestibus venimus: ita etiam mũdis cordibus veniam⁹. Nichil enim prodest vt nitidus appareas in oculis hominũ: si sordidus fueris in oculis angelorũ. Tu. ¶ Secundum Lucam. vj. Lectio. vij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Lucæ. 6.
Dis qui venit ad me: et audit sermones meos et facit eos: ostendam vobis cui similis est. Similis est homini edificanti domum. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

HOmo hic domũ edificans. ipse est mediator dei ⁊ hoim homo xps iesus: qui dilectam sibi domum sanctam videlicet ecclesiam in qua perpetuo maneret / edificare et consecrare dignatus est. Qui fodit in altum ⁊ posuit fundamentum supra petram / quia in corde suorũ fidelium quicquid terrene intentionis inuenit / fũditus extirpare studuit: quatenꝰ electis prisce consuetudinis ruderibus ⁊ cogitationibus superfluis / stabilem in eis ipse et inconcussam mansionem possit habere. Ipse est enim petra: supra quam huiusce modi domus fundamenta locaut Sicut in domo edificãda nil petre cui fũdamentũ imponitur antefertur: ita sancta ecclesia petram suam videlicet christũ / imo habet in corde recõditã / neq; aliqđ fidei illi⁹ ac dilectioni preponit / adeo vt p̃ hac etiã mortẽ pati nõ dubitet. f. viij

QUi nimirum petre princeps ecclesie quia firmissime adhesit / ab ea nomen accepit: quando audiuit / quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Inundatione autẽ facta illisum est flumen domui illi / ⁊ nõ potuit eam mouere: fundata enim erat supra petram. Patet exposicio / quia pulsata est sepe pressuris ecclesia: nec deiecta. Quod si qui credentium malis victi cesserunt: ad hanc vtiq; domum non pertinebant / quia si supra petram fidei et non potiuś supra arenam perfidie vel leuitatis fundati consisterent / labefacta ri nunq̃ prorsus valerent. Notandum autem q̃ hec inundatio tẽtationum / tribus modis ecclesiam impugnat. Nam vel a sua concupiscentia tentatur quisq; abstractus ⁊ illectus / vel falsorum fratrum improbitate fatigatur / vel aperti⁹ exterorũ appetitur insidiis: que videlicet tentamenta dominꝰ alibi portas inferi nũcupat. Et merito / quia nimirum si vicerint / in eternum trahunt interitum.

20. 1. lib. ante medium.

Et super hanc petrā inquit edificabo ecclesiā meā: et porte inferi nō prevalebūt aduersus eam. Et si ergo pulsant: nō tamen deijciunt ecclesiam christi porte diaboli. Et si irruit inundatio perfidie: non tamen subruit domum fidei. Lectio.ir.

Sancta ecclia que adiutori suo veraciter dicere potest dum arriaretur cor meū in petra exaltasti me: non debellatur ab extraneis/ quia rabiem persequentiū infideliū/ cū corona martyrij patiendo superat. Non corrumpitur a falsis fratribus: quia et hereticorum dogmata recte credendo refutat/ & vitiosa quorūdam catholicorū exempla/ sobrie et iuste et pie viuendo deuitat. Non obcecatur fumo pprie cupiditatis: quia feruet interius solo ardore dñice charitatis. Huic autē homini id est redēptori nostro/ qui ecclesiā sibi vniuersalē inuincibili mentis fortitudine copulauit/ pro modo suo quisq; similantur electi: quando quod ipse i tota ecclia generaliter facit hoc illi in suis singuli coribus agere specialiter curant. Nā quasi in altū fodiendo suam vigilanter cōscientiam discutiūt/ ne quid in ea sordidum latcat solerter inquirunt/ cunctas a fundo cordis superuacuorum cogitatuum latebras manu sedule discretionis exhaurium: quatenus firmam in se quietamq; sedē petre illi fortissime id est christo preparēt. Fitq; vt per eius presentiam inseparabiles inter seculi terrentis aduersa simul & prospera blandientis perdurent.

Si vero infra aduentum dñi vel infra let. vsq; ad caput ieiu. hoc fest. contigerit octa sine regimine chori vsq; ad octauā diem tunc enim fient .ir. iet. et inuitato. tripler nisi in dñica conti. Et si aliquod fest. nō f. vel octa. sanctorū infra has oct. contige. totū fiat seruit. de festo vel de oc. & tūn mēo. de dedicatione. Dñica que tūc infra oc. vel in octa. euenerit. totum fiat let. de dñica. & tūn mēo. de dedi. Cum aūt a circumcisione dñi vsq; ad octa. epy. vel a.iij. fe. in capite ieiu. vsq; ad quartā fe. ñ pascha. vel a vigil. ascen. dñi vsq; ad vigiliam pentche. hoc festum forte contigerit nichil fiat de festo infra octa. nec etiam in octa. nisi memoria. tñ si hoc festum infra octa. epyphā. forte euenerit. tunc post octa. epy. fiat totum seruitium de octa. die dedicati. Si autem a vigilia natalis domini vsq; ad circumcisionem dñi: vel a quarta feria prima ante pascha vsq; ad octa. pasche vel in vigilia penthe. vel ab hinc vsq; ad festum sancte trinitatis hoc festum euenerit. semper differat vbi possit conuenientius celebrari: videlicet post octa. epyphā. vel post octa. pas. vel post primam dñicā post festum sancte trin. et erunt octa. cum regimine chori. Si hoc festum in prima dominica aduen. dñi. vel in quarta feria in capite ieiunij vel in dñica passionis domini/ vel ramis palmarum. vel in octa. pasche. vel in festo sancte trinita. vel in festo de corpore christi forte contigerit. differatur in crastinum si vacauerit a festo cum regimine chori. & erunt vespere de dedica. & solēnis memo. de festo. Similiter fiat si hoc festum in festo ascēsionis domini euenet. sed tunc nichil fiat de dedicatio. infra octa. vsq; ad octauam diem nisi tantum memoria. Si hoc festum a die sancte trin. vsq; ad aduen. in dñica forte cōtigerit. & in ipsa dominica noua inchoāda fuerit hysto. que nō fuerit duratura nisi per vnam ebdo. tūn tunc ibi inchoetur hysto. cum memo. sub silentio/ et totū fiat seruit. de dedica. et in tribus feriis per ebdo. tota cantetur hysto. cum iiio feriam in tertio noctur. & in his tribus fest. fiat primo mēo. de dedica. deinde memo. consuete et expositio euāgelij de dñica eo anno non dicatur. ita tamē q; si aliquod festiuj. let. ibidem cōtigerit illo anno omnino pretermittatur: tamē octa. dedica. in sequentibus diebus sine regimine chori erunt vsq; ad octauam diem & tūc fiant .ir. let. & inuitato. tripl. nisi dupl. festū impedierit vel alia hysto. que non potest cantari in alia dñica nec in feriis. Similiter fiat de festo loci vbi octa. habent: sc̄z natiui. sancti iohannis baptiste/ vel de passione petri et pauli/ vel de sancta trinitate/ vel de sancto martino et cōsimilibus. In tempore vero paschali hoc modo fiat let. de dedica. Ad vtraq; vesperas & ad laud. &

ad omnes horas ofa fiāt dns dictum est Completo. vero paschalis temporis nō mutatur. Ad matut. tres prime afie cum suis ps. et v. ℣ Ita de. j. noct. dicātur cū tribus lc. de exposītione euange **Egressus iesus perambulabat hiericō.** Secūda die infra octa. afie. ps. v. et Ita. de. ij. noctur. dicantur licet dñica fuerit. Tertia die afie. ps. v. ℣ Ita. de. iij. nocturno. licet dñica fuerit. Quarta die āe. ℣ ps. v. ℣ Ita. de. j. noct. dicantur: ℣ sic fiat per ceteras dies infra octa. cū lc. predictis. Et si aliqō fest. cū regi. cho. infra has oc. intercurrat. de incepsnon ordo dictum sed ār. vsiculo. ℣ Itorū seruetur diebus sequentibus. Ita tamen q̄ dñica infra octauas lectiones legant de expōe euāgelij secundum ordinem vt supra notatum est. Afi. ps. et v. ℣ Ita. secūdū ordinē noctur. dicant. Ita tamen q̄ tertium ℣. dicatur a duob⁹ de superiori gradu i suppell. ad gradū cho. ps. vt postea dicetur. In octa. vero ān. ps. ℣ v. ℣ Ita sicut in prima die: cum expositione euange. vt sequitur in octa. die. In vita. tripl. et cetera oia vt in octa. patet. Per estatē fez a **Deus omnium.** vsq; ad aduētū dñi: quotidie infra oc. dñr v. ℣ Ita. secundum ordinē noc. nisi in dñica infra octa. vt inferius ptz ℣ vna ān. sup lau. ℣ He sequētes afie dñr per octa. dedicatio. super psal. **Magnificat.** ℣ **Benedict⁹.** vel ad mēo. de dedica. cū de aliquo sancto fit seruitium: nisi in dñica infra octa. Afi.

BEnedic domine domum istam quā edificauisti nomini tuo. benientium in loco isto exaudi preces in excelso solio glorie tue. In tēpore pascha. finiatur cum Alla. ān. **M**ane surgens iacob erigebat lapidem in titulum: fundens oleum desuper votum vouit dño. vere locus iste sānctus est et ego nesciebam. In tempore pasch. finiatur cū alla. ān. **B**enedictus es in templo sancto glorie tue quod edificatum est ad laudem ℣ gloriam nominis tui domine. In tēpore pas. finiatur cū alla. ān. **F**undamentū aliud nemo potest ponere preter illud dominq̄ qđ positū est a christo domino. In tpe pascha. finiatur cū alla. ān. **H**ec aula accipiet a deo gratiam benedictionis et misericordiam a christo iesu. In tpe pas. alla. ān. **I**n dedicatione huius templi laudate deum omnis militia celorum: et omnis terra laudet nomen dñi q̄ exaltatū est nomē eius solius. In tpe pas. alla. ān. **F**undamenta templi huius sapientia sua fundauit deus in quo dominum celi collaudant angeli. flubiuant venti et fluant flumina: non possunt eam mouere vnq̄ fundata enim erat supra petram. In tpe paschali. alla. ān. **E**xurgat deus ad nostri famulatus obsequium et in loco sancto eius fiat benedictionis augmentum. In tpe paschali. finiatur cū alla. ān. **Q**ui regis israel intende super domum istam: qui deducis velut ouē ioseph auge in ea benedictionem tuam qui sedes super cherubin: exaudi preces supplicum in ea tibi confitentium. In tpe paschali. finiatur cū alla. ān. **B**enedic domine domū istā quā edificauī nomini tuo: vt sint oculi tui aperti super eam die ac nocte. In tpe pasch. alla. ān. **O**rnauerunt faciem templi corōnis aureis: et dedicauerunt altare domino. In tempore paschali Alleluya. Et dicuntur predicte afie. per ordinem etiā in die lune. Nulla fiat memoria per totā octa. de cruce de sancta maria nec de oibus sānctis q̄ cho. regitur videlicet si per estatē sez a **Deus omnium.** vsq; ad aduentum vel ad octa. epy. vsq; ad. lxx. vel in tempore paschali vsq; ad ascen. domini conti. nisi aliquod festū sine regimine chori intercurrat. Tamē in tempore natalis domini vsq; ad purificationem fiat solen. memo. de sancta maria ℣ ad octa. pasche vsq; ad ascensionem domini: fiat solēnis memo. de resurrectione. Ad omnes horas capm. ℣ ℟. et v. cum oratione sicut in die dicantur. Ad vespe. ān **Domum tuam.** ps **Credidi.** et ceteri ps. sicut in die ad. ij. vespe. Capitulū. **Hec est domus domini.** Hymnus **Angulare fundamentum.** v⁹ **Beati qui habitant.** afi. super psal **Magnificat.** vtē. Oratio. **Deus qui ecclesiam tuam.** Hic ordo seruetur quotidie infra octa. ad vesperas. nisi in dominica scilicet ad primas vesp. tantum. Si dies dñicus infra octa. contige. totum seruitium fiat de dedicatione hoc modo. Ad primas vespe. super psal. het sola afi. **Domum tuam** ps **Credidi.** et ceteri psal. vt supra in die. Capitulū. **Vidi ciuitatem.** Non dicitur ℟. Hy⁹ **Urbs beata hierusalē.** v⁹ **Domum tuam.** ān **Sanctificauit.** ps **Magnificat.** Oratio **Deus qui ecclesiam tuam.** Mēo. de dominica

ꝙ de trinitate: et processio ante crucē siue noua hysto. inchoāda fuerit siue non: nisi aliquā dñicam omnino oporteat differri. In introitu chori: de sancta maria. Ad matu. tota cātetur hysto. sicut in prima die. Lectiones de presenti celebrātur. Ad lauds. vna sola ant. dicatur. Ad primā et ad alias horas omnia fiāt sicut infra octauas. Ad ij. vesperas. omnia fiāt sicut in prima die: preter. ℟. qō non dicetur: cū oratione **Deus qui ecclesiam tuā.** ℭ In octa. die ad. i. vespe. super psal. dn. **O ꝑmirandus.** hi. ferial. Capm. ℟. et cetera oia sicut in prima die ad primas vesperas. cum hac or. **Deus qui nobis per singu.** Ita tamen ꝙ ℟. dr a duobus de superiori gradu in capis sericis ad gradū chori. Ad matu. ꝙ ad laudes omnia fiāt sicut in prima die more fest. tr. lec. Inuitatoriū tripl. vt predictū est in octa. epy. dr Lec. j.

COngruum videtur fratres solennitati quā colimus de edificatione templi aliqua commemorare: et ꝙ decenter ornatus illius ecclesie significationi conueniat indagare. Narrat ergo scriptura/ quia precepit salomon/ vt tollerent lapides grandes et pretiosos in fundamentum templi: et quadrarēt eos. Lapides grandes et pretiosi qui in fundamēto locati/ totum onus templi sibi superimpositum portāt: eximios sancte ecclesie doctores insinuant/ grādes nimirū excellētia meritorū pretiosos claritate signor. Qui ab ipso domino verbum audientes: totam crescentis ecclesie fabricam/ sua predicatione genuerunt. Lectio secunda.

FUndamētum in sacra scriptura: christus appellatur. In quo lapides grādes ꝙ pretiosi qui tēplū omne gestarēt sunt positi: q; per ipsum ad propagādā toto orbe ecclesiā/ ꝙ prius patriarche ac prophete/ ꝙ postmodum sunt apostoli instructi. Qui quo artius eius amori inherebāt: eo fortius fratres suos in edificatione celesti sustētabāt. Quos videlicet lapides ter quadrari precepit: vt magistros ecclesie compositos moribus et immobiles animo esse debere signaret. Sicut enim quadratū quacunq; vertitur parte stat: ita vita perfectorum nullis tentationū impulsibus a sua stabilitate deici nouit. Erat autem predictum templū de marmore pario (qui est lapis albus) extructum: vt candorem et ecclesiastice castitatis exprimeret. Habebat vero seraginta cubitos in lōgitudine/ ꝙ viginti in latitudine: et triginta in altitudine. Lectio tertia.

LOngitudo templi fidem sācte ecclesie designat: per quam longanimiter prauorum aduersa tolerat. Latitudo charitatem: qua ipsa intus perfecta pietatis spaciatur. Altitudo spem qua propter bona que per charitatē operatur: celestis vite pmia expectat. Et bene longitudo senario numero exprimit: quia eo bonorum operum perfectio designari solet. Bene etiam latitudinis templi viginti sunt cubiti: quia geminū est preceptum charitatis/ qua ecclesia in tribulatione dilatatur. Triginta autem in altitudine sunt cubiti: quia omnis electorum spes/ ad visionem sancte trinitatis ꝙm valet se extendendo preparat. Seu rigitur ad fidei longanimitatem/ tria ad celsitudinem spei. duo pertinent ad latitudinem amoris: quibus totum ecclesie statum perfici constat. Per denarium vero qui perfectus est numerus/ singula hec multiplicant: vt multiplex eiusdem perfectionis augmentum figurate denunciet. Et hec mensura inferioris templi: super quod cenaculum eiusdem longitudinis latitudinis et altitudinis surgebat. Super hoc vero nichil omnino aliud cenaculum eiusdem longitudinis ꝙ latitudinis: seraginta cubitorū altitudinis eminebat. Lectio. iiij.

HAetus est vero medius paries in templo de tabulis cedrinis viginti cubitorum altitudinis: qui diuideret oraculum id est sānctum sanctorū a priore parte templi. Eratq; oraculum viginti cubitorum lōgitudinis. Porro ipsum templū pre foribus oraculi quadraginta cubitorum: in quo erant mense ꝙ candelabra de auro. Sed et altare aureum prope ostium oraculi: vt incēso in eo thimiamathe/ vapor fumi ascendens ope-

riret oratulūbi erat archa testamēti super que erant cherubin gloriē obumbrā tia propitiatorium. Prior ergo domus presentis ecclesie statum: interior vite celestis ingressum designat. Unde recte in priori mensa et candelabra sunt facta: quia in hac vita lumine sacrarum scripturarum et refectione sacramētorum celestium opus habemus. In futura autem: talibus subsidijs nō egemus. ℟. b.

Altare aureum munda significat sanctorum corda desideriorum spiritualium aromatibus referta: incendio continui amoris flagrantia. Archa testamenti que intra velum erat: naturam humanitatis christi designat. Urna manne: plenitudinem diuinitatis Virga aaron: inuiolabilem potentiam sacerdotij eius. Tabule testamēti: quia ipse est qui legem dedit. Erat quoq; porticus ante templum / viginti cubitorum longitudinis / ⁊ decem cubitorum latitudinis: habens ostium cōtra ostium templi ab oriente. Hec porticus illam sancte ecclesie plebem designat / que dominice incarnationis tempora preteriit: nec tamen ab eiusdem incarnationis fide vacua remansit. Hoc est enim ostium porticus cōtra ostium templi esse ad orientem solis: fidem populi prioris de christo eandem esse que sequentis. Tu. Lectio. vj.

Unde bene in eadem porticu due columne ere mirandi operis circa templi ostium narrātur esse statute: et his capitella quasi opere lilij superimposita. Columne enim ante ostium templi stabant: quia nostri redemptoris aduentum doctores egregij preterierunt. Una autem columna a dextris ostij / altera a sinistris stabat: quia et populo israel qui tunc et diuina fide et charitate calebat / incarnationem sui redēptoris futuram precinebant / et nichilominus gentibus que adhuc quasi ad aquilonem posite / perfidie frigore torpebant / eiusdem redemptoris ingressum pandē dum esse predicabant. Capitella autem columnarum quasi opere lilij fabricata erant / quia tota predicationis eorum sūma de claritate perpetue beatitudinis sonuit / eiusq; videndam gloriā suis auditoribus repromisit: qui eternus ante secula deus existens / homo factus est in fine seculorum. Auri enim rubor in candore: exprimit fulgorem diuinitatis in homine. Quēm videlicet hominem ⁊ prius virtutibus clarū ostendit: ⁊ post mortem nitore incorruptionis splendore vestiuit. Tu autem domine.

℣ Secundum iohannem. r. Lectio. vij.

In illo tempore. Facta sunt encenia in hierosolimis: et hyēs erat. Et ambulauit iesus in templo: in porticu salomonis. Et reliqua. Joan. 10

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Encenia vocabantur solennia dedicationis tēpli: que populus dei ex antiqua patrum traditione per annos singulos celebrare cōsueuerat. Quorum vestigia nos hodie iuxta morem christiani orbis sequētes: annuam dedicationis ecclesie nostre diem diuinis laudibus et vigilijs studuimus agere solennē. Et hāc nos festiuitatē eo maiore deuotione celebrare oportet: quo eam redemptori nostro esse gratissimam cognouimus / adeo vt in illa templum ipse ingredi et sermonem facere ad populum. ac diuinitatis sue sacramenta pandere dignatus sit. Si ergo ambulare voluit dominus in tēplo. in quo caro ⁊ sanguis brutorum animalium offerebatur: multomagis nostrā orationis domum vbi carnis ipsius / ac sanguinis sacramenta celebrantur visitare gaudebit. Lectio octaua. 19. Jo.

Si perambulare nō desperit dominus porticum in qua ret quōdam mortalis ac terrenus q̄ potentissim⁹ ac sapientissimus ad orandum solebat stare: q̄ tomagis penetralia cordium nostrorum inuisere / atq; illustrare desiderat. si tamē ea porticum salomonis esse. hoc est si ea timorem suum quod est initium sapientie habere perspexerit: Neq; enim putandum est quia domus solummodo in qua ad orandum vel ad mysteria celebranda cōuenimus templum sit domini: et non ipsi qui in nomine domini conuenimus / multo amplius templū dei appellemur et simus. Si ergo tem-

plum dei sumus fratres: curemus solerter bonis satagamus actibus/ vt in eodem suo templo sepius ipse et venire et mansionem facere dignetur. Caueamꝰ hyemis exemplum: ne videlicet eorda nostra dominus aduenies a charitatis ardore torpentia reperiat/ ideoq; ea citius auersatus relinquat. Quid enim pertinuit ad euangelistam hyemis tempus commemorare/ nisi quia duriciam perfidie iudeorum per asperitatem aurarū voluit designare brumalium. Lec.ar.

Iocundemus et nos fratres charissimi christum/ nō sicut indei insidijs appetendo: sed vt fidelissima domus eius/ placitam illi in nobis sedem parando. de quibus merito dicatur. sanctificauit tabernaculū suum altissimꝰ/ deus in medio eius non commouebitur Petamus eum non (vt illi) velamendo. quousq; animam nostram tollis. si tu es christus/ dic nobis palam: quid enim velamꝰ/ q̄ vt magistrū veritatis ideo sibi animam tollere quereremꝰ: quia nō eis incredulis et contradicentibus aperte sue maiestatis archana reserauit: sed vt scriptura admonet/ sentiendo de illo in bonitate/ et in simplicitate cordis querendo illum: quoniam inuenitur ab his qui non tentant illum/ apparet autem eis qui fidem habent in illū. dicamus ei supplices/ quia tu es christus filius dei. Te filium vnigenitum patri et spiritui sancto coeternum esse q̄ consubstantialem in diuinitate: te nostre substantie participem et tempore factum esse cognouimus. Da vt quod interim pia fide veneramur plena in futura visione speculemur. Hec est enim vnica anime nostre salus q̄ vita: tuum perpetuo vultū/ tuam cernere lucē Nec dubitandum quia rogantes exaudiet nos. quādo quod ipse precepit rogamus: et quod dare ipse desiderat/ intēta mēte poscimus. Quomodo enim pie supplicantibus famulis negare credendus est bona/ que etiā rebellibus vitra q̄ petebāt aperire non renuit? Qui cum illum an homo christus esset interrogarent: ipse eis non hominem tantum/ sed etiā deū christum et dei filium se esse non tacuit. Respondit eis dicens. Loquor vobis: et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec testimonium perhibent de me. Sed vos non creditis: quia nō estis ex ouibus meis. Tu autem dñe.

¶ Ad primam q̄ ad alias horas omnia fiant sicut infra octa. Ad secundas vesperas omnia fiāt sicut in prima dicit ad secundas vesperas preter .iij. quod non dicetur/ cum hac oratione. Deus qui nobis per singulos annos. et cetera.

¶ Finis officiorum dominicalium

¶ Sic robites huius partis sūgendi sunt.
a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.x.y.z.9.9.9.x.l.l.

ℂIn nomine dñi nostri iesu christi. Amen.

ℂAnte initium horarum dicitur semper oratio dominica: et in fine similiter / præsertim post matuti. et vesperas per t. Id semper placuit de cō. di. b. Identidē. Aue maria. Credo in deum. Credo in spiritū Unde Hieron. In principio cuiuslibet operis premitte orationem dominicam / ꝛ signum crucis in frōte: iuxta id quod scriptum est. Ante orationem prepara animam tuam domino / ne sis quasi qui tentat deum.

Breuis oratio et peculiaris ante horas

APeri domine os meum ad benedicendum nomen tuum. munda quoq; cor meum ab omnibus vanis cogitationibus vt exaudiri merear ante cōspectum diuine maiestatis tue. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat.

ℂOratio dominica.

PAter noster qui es in celis sanctificetur nomē tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut ꝛ nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in temptationē. Sed libera nos a malo. Amē.

ℂSalutatio angelica.

Luc. j. AVe maria gratia plena dominꝰ tecum. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui iesus christus. Sancta maria mater dei ora pro nobis peccatoribus nūc et in hora mortis. Amen.

ℂSymbolum apostolorum.

CRedo in deum patrem omnipotentem / creatorem celi et terre. Et in iesum christum filium eius vnicum dominū nostrū. Qui conceptus est de spiritu sancto natus ex maria virgine. Passus sub pontio pylato / crucifixus mortuus et sepultus. Descendit ad inferna: tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: sedet ad dexteram dei patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare viuos et mortuos

CRedo in spiritum sanctum: sanctam ecclesiam catholicam Sanctorum cōmunionem. Remissionem peccatorū. Carnis resurrectionem. Vitam eternā. Amē

VEnite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro: præoccupemus faciem eius in confessione / et in psalmis iubilemus ei.

QUoniam deus magnus dominus et rex magnus super omnes deos: quoniā nō repellet dominus plebem suam quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipse conspicit.

QUoniam ipsius est mare et ipse fecit illud ꝛ aridā fundauerunt manus eius: venite adoremus et procidamus ante deum / ploremus coram dño qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster: nos autem populus eius ꝛ oues pascue eius

HOdie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto vbi tentauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea.

QUadraginta annis proximus fui generationi huic et dixi semper hi errāt corde: ipsi vero non cognouerunt vias meas quib⁹ iuraui in ira mea: si introibunt in requiem meam.

GLoria patri et filio: et spiritui sancto, SIcut erat in principio et nunc ꝛ semper: et in secula seculorum. Amen.

Inuitatoria per annum.

℣ In nomine domini nostri ihesu christi beatissime virginis marie: & beati thome martyris: totiusq; triumphantis curie. Ordo psallendi secundum morem et consuetudinem ac ritum ecclesie Sarum feliciter incipit. ℣ Et primo. Inuitatoria sub scripta dicuntur dominicis diebus per annum singula singulis: nisi aliter signetur a dominica prima post octa. epyphanie & per dominicas intermedias vsq; ad natiuitatem domini. ℣ Dominica prima post octa. epyphanie vsq; ad septuagesimam qñ de dominica agitur. Inuitatorium. **Preoccupemus facie domini. Et in psalmis iubilemus ei.** ℘s **Venite.** ℣ Dominica prima post octa. pasche: et per omnes dominicas vsq; ad ascensionem quando de dominica agitur. Inuitatorium. **Alleluya. Surrexit dominus vere. Venite adoremus alleluya.** ℣ Dominica prima in libro regum. Inuitatorium. **Laudemus deum christum Quia ipse est redemptor omnium seculorum.** Psalmus. **Venite.** Et dicitur omnibus dominicis vsq; ad primam dominicam post. v. kal'. septembris. quando de dominica agitur. ℣ Dominica prima post. v. kal' septembris. Inuitatorium. **Laudemus nomen domini quoniam suauis est. In hymnis confitemur illi quia ipse est dominus deus noster.** Psalmus. **Venite.** Et dicitur vsq; ad hystoriam machabeorum. ℣ Dominica prima post. v. kal. octobris. Inuitatorium. **Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua. Et in preceptis suis et faciat pacem** ℘s. **Venite.** ℣ Dñica prima post. v. kal'. nouembris. Inuitatorium. **Deus rex celestis. Qui sedes in throno miserere nobis.** ℘s **Venite.** ℣ In aduen. per ferias vsq; ad vigiliam natalis dñi exclusiue. nisi in feria. iij. vj. & sabbato quatuor tempo. Inuitatorium. **Regem venturum dominum. Venite adoremus.** ℣ Feria secunda post octa. pasche et per omnes ferias vsq; ad ascensionem. Inuitatorium. **Alleluya alleluya alleluya.** Cetera inuitatoria totius anni vt suis locis signantur.

℣ In dominicis diebus a **Domine ne in ira.** vsq; ad quadragesimam. Ad matutinas. hymnus.

PRimo dierum omnium quo mundus exstat conditus: vel quo resurgens conditor / nos morte victa liberet.

Pulsis procul tenebris / surgamus omnes otius: et nocte queramus pium / sicut prophetam nouimus.

Nostras preces vt audiat / suamq; dextram porrigat: vt expiatos sordibus / reddat polorum sedibus.

Vt quicq; sacratissimo / huius diei tempore: horis quietis psallimus / donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas / te poscimus affatim: absit libido sordidans / omnisq; actus noxius.

Nec feda sit vel lubrica / compago nostri corporis: per quam auerni ignibus / ipsi crememur acrius.

Ob hoc redemptor quesumus / vt probra nostra diluas: vite perennis commoda / nobis benigne conferas.

Quo carnis actu erules / effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui / melos canamus gloxie.

Gloria tibi domine / qui natus. Et dicitur in omni hymno eiusdem metri vsq; ad purificationem prepter in hymno. Deus creator. Post purificationem vero dicitur versus **Presta pater.** A Deus omnium vsq; ad aduentum dominicam in dominicis & ferialibus diebus: quando de dominica vel feria agitur dicitur ad matutinas. sequens hymnus.

NOcte surgentes vigilemus omnes sepe in psalmis meditemur atq; viribus totis domino canamus / dulciter hymnos.

Vt pio regi pariter canentes / cum suis sanctis: mereamur aulam ingredi celsi muli et beatam ducere vitam.

Presteret hoc nobis deitas beata / patris ac nati pariterq; sancti spiritus cuius reboat in omni gloxia mundo. Amen. ℘s.

Incipit Psalterium ad vsum Sarum

Eatus vir qui non abijt in consilio impiorũ: et in via peccatorum nõ stetit. et in cathedra pestilentie non sedit.

Sed i lege domini voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tanq̃ lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium eius non defluet: et omnia quecunq; faciet prosperabuntur.

Non sic impij non sic: sed tanq̃ pulvis quem proicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgũt impij in iudicio: neq; peccatores in consilio iustorum.

Quoniam novit dominus viam iustorum: et iter impiorum peribit. ps.ij.

Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania

Sar.

Astiterunt reges terre et principes convenerunt in vnum: adversus dominum/ et adversus christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: et proiiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in celis irridebit eos: et dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super syon mõtem sanctum eius: predicans preceptum eius.

Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionem tuam terminos terre.

Reges eos in virga ferrea: et tanq̃ vas figuli confringes eos.

Et nũc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Servite domino in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam nequando irascatur dñs: et pereatis de via iusta.

Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui confidunt in eo. ps. iij.

Domine quid multiplicati sũt qui tribulãt me: multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt anime mee: non est salus ipsi in deo eius.

Tu autem domine susceptor meus es: gloria mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad dominum clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum et exurrexi: quia dominus suscepit me.

Non timebo milia populi circundãtis me: exurge dñe saluũ me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes michi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: et super populum tuum benedictio tua.

Non dicitur ad nocturnũ iste. ps. iij.

Quam inuocarẽ exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti michi.

Miserere mei: et exaudi orationẽ meam

Dominicis diebus ad matu.

Filii hominum vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem: et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Iracundimini & nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitie et sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatum est super nos lumẽ vultus tui domine: dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam & requiescam.

Quoniã tu domine singulariter in spe: constituisti me.

Non dicitur ad nocturn. istę ps. v.

Verba mea auribus percipe domine: intelige clamorem meum.

Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es.

Nec habitabit iuxta te malignus: nec permanebũt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.

Introibo in domum tuam: adorabo ad templũ sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam nõ est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant: iudica illos deus.

Decidãt a cogitationibus suis secũdũ multitudinem impietatum eorũ expelle eos: quoniam irritauerunt te domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniã tu benedices iusto

Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ps. vj.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me

Miserere mei domine quoniam infirmus sum: sana me domine quoniam cõturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo.

Cõuertere dñe & eripe animã meã: saluum me fac propter misericordiã tuam

Quia nõ est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi

Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum meũ: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter.

Gloria patri et filio et spiritui sancto.

In oibus dominicis diebus per aduẽ. vsq; ad natiui. domini. In. j. noctur. ãn.

Non auferetur sceptrum de iuda et dux de femore eius / donec veniat qui mittendus est. In oibus dominicis ab octauis epyphanie vsq; ad passionem domini quando de dominica agitur. In. j. noctur. ãn. Exurge domine in timore In omnibus dñicis a dñica cruris. vsq; ad aduentum dñi quãdo de dominica agit In. j. noctur. ãn. Qui fidei meritis vocitatur iure beatus: legem qui domini meditatur nocte dieq;. ps. vij.

Domine deus meus in te speraui saluum me fac: et omnibus persequentibus me et libera me.

Ne quando rapiat vt leo animam meam: dum nõ est qui redimat neq; qui saluum faciat.

Domine deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuentibus michi mala: decidã merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus aiam meam: et comprehendat et conculcet in terra vitam meam. et gloriam meam in pulverem deducat.
Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge domine deus meus: in precepto quod mandasti: et synagoga populorũ circundabit te.
Et propter hanc in altum regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me domine secũdum iusticiam meam: ⁊ secundum innocentiam meam super me.
Consumetur nequicia peccatorũ ⁊ dirriges iustũ: scrutans corda et renes deus.
Iustum adiutorium meum a domino: qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis et patiẽs: nũ quid irascitur per singulos dies.
Nisi cõuersi fueritis gladium suum vibrabit: arcũ suũ tetẽdit ⁊ parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniusticiam: concepit dolorem et peperit iniquitatem.
Lacum aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit.
Cõuertetur dolor eius in caput eius: ⁊ in verticẽ ipsius iniquitas eius descẽdet
Confitebor dño secundũ iusticiã eius: et psallam nomini dñi altissimi. ps. viij.
Domine dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
Quoniam eleuata est magnificentia tua: super celos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: vt destruas inimicum et vltorem.
Quoniam videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam et stellas que tu fundasti.
Quid est homo q̃ memor es eius: aut filius hominis quoniam visitas eum.
Minuisti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronasti eũ: ⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius oues et boues vniuersas: insuper et pecora campi.
Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.
Dñe dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. ps. xij.
Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oia mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.
In conuertendo inimicũ meum retrorsum: infirmabũtur ⁊ peribũt a facie tua
Quoniam fecisti iudicium meũ et causam meam: sedes super thronum qui iudicas iusticiam.
Increpasti gentes et periit impius: nomẽ eorũ delesti in eternũ ⁊ in seculũ seculi
Inimici defecerunt framee in finem: ⁊ ciuitates eorum destruxisti.
Periit memoria eorum cum sonitu: et dominus in eternum permanet.
Parauit in iudicio thronum suum: ⁊ ipse iudicabit orbem terre in equitate. iudicabit populos in iusticia.
Et factus est dñs refugiũ pauperi: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatione.
Et sperẽt in te qui nouerũt nomẽ tuũ: quia non derelinquis querẽtes te domine.
Psallite domino qui habitat in syõ: annunciate inter gentes studia eius.
Quoniã requirẽs sanguinẽ eorũ recordatus est: nõ est obliuscatus clamorẽ pauperũ
Miserere michi domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filie syon.
Exultabo in salutari tuo: infixe sũt gẽtes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderunt: tẽprehensus est pes eorum.
Cognoscetur dominus iudicia faciẽs: in operib⁹ manuum suarum comprehẽsus est peccator.
Conuertãtur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.
Quoniam non in finẽ obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

Surge domine nō confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.
Constitue dñe legislatorem super eos: vt sciant gentes quoniam homines sunt
Et quid dñe recessisti longe: despicis in opportunitatibus in tribulatione.
Dum superbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in consilijs quibus cogitant.
Quoniam laudatur peccator in desideriis anime sue: et iniquus benedicitur.
Irritauit dominum peccator: secundum multitudinem ire sue non queret.
Non est deus in conspectu eius: inquinate sunt vie illius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur
Dixit enim in corde suo: nō mouebor a generatione in generationem sine malo
Cuius maledictione os plenum est et amaritudine et dolo: sub lingua eius labor et dolor.
Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperē respiciunt: insidiat in abscondito quasi leo i spelūca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperē: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciē suam ne videat in finē.
Surge domine deus et exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde suo non requiret.
Vides quoniam tu laborem et dolorē cōsideras: vt tradas eos in manus tuas
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachiū peccatoris et maligni: quaeretur peccatū illius & nō inuenietur.
Dñs regnabit in eternum et in seculū seculi: peribitis gentes de terra illius.
Desiderium pauperum exaudiuit dñs: preparationē cordis eorum audiuit auris tua
Iudicare pupillo et humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terram. psalmus.x.

In domino confido quomodo dicitis anime mee: transmigra in mōtem sicut passer.
Quoniam ecce peccatores intenderūt arcū parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde
Quoniam que perfecisti destruerunt: iustus autem quid fecit.
Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius.
Oculi eius in pauperem respiciūt: palpebre eius interrogant filios hominū.
Dñs interrogat iustum et impiū: qui autem diligit iniquitatē odit aiam suā.
Pluet super peccatores laqueos: ignis sulphur & spūs procellarū pars calicis eorum
Quoniam iustus dominus et iustitias dilexit: equitatem vidit vultus eius.
Gloria patri. Per aduentum ān. Et erit iste expectatio gentium: lauabit in vino stolam suam: et sanguine vue pallium suum. Adoramus ecclesiam vsq; ad passionem dñi. ān. Deus deus meus in te speraui. Per eūdē. ān. Iustus deus iudex fortis patiensq; benignus: in te sperantes muni miserando fideles. ps.xi.

Saluum me fac domine quoniam defecit sanctus: quoniam diminute sunt veritates a filijs hominum.
Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum: labia dolosa in corde et corde locuti sunt.
Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguam nostrā magnificabimus labia nostra a nobis sūt / quis noster dominus est?
Propter miseriam inopū et gemitum pauperū: nunc exurgam dicit dominus.
Ponā i salutari: fiducialiter agā in eo.
Eloquia domini eloquia casta argētū igne examinatum: probatum terre purgatum septuplum.
Tu domine seruabis nos et custodies nos: a generatione hac in eternum.
In circuitu impij ambulant: secūdum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. psalmus.xi.

Usquequo domine obliuisceris me in finem: vsquequo auertis faciem tuam a me.

Q uãdiu ponã consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem.
Q uisquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice et exaudi me domine deus meus.
I lumina oculos meos ne vnq̃ obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus prevalui aduersus eum.
Q ui tribulãt me exultabunt si motus fuero: ego autem in mia tua speraui.
E xultabit cor meũ in salutari tuo: cantabo dño qui bona tribuit michi: & psallam nomini domini altissimi. ps.xiij.
D Ixit insipiẽs in corde suo: non est deus.
C orrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: non est qui faciat bonum: non est vsq; ad vnum.
D ominus de celo prosperit sup filios hominũ: vt videat si est intelligens / aut requirens deum.
O mnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum / nõ est vsq; ad vnum.
S epulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labijs eorum.
Q uorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.
C ontritio et infelicitas in vijs eorum: et viam pacis non cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.
N onne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebẽ meam sicut escam panis.
D eum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.
Q uoniam dominus in generatione iusta est: consilium inopis cõfudistis: quoniam dominus spes eius est.
Q uis dabit ex syon salutare israel: cũ auerterit dñs captiuitatẽ plebis sue: exultabit iacob et letabitur israel. ps.xiiij.
D Omine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?
Q ui ingreditur sine macula: et operatur iusticiam.
Q ui loquitur veritatẽ in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.
N ec fecit proximo suo malum: & obprobrium non accepit aduersus proximos suos.
A d nichilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem dominum glorificat.
Q ui iurat proximo suo et non decipit: qui pecuniam suam non dedit ad vsurã: et munera super innocentem nõ accepit
Q ui facit hec: nõ mouebitur in eternũ.
G loria patri. Per aduẽtũ. Antipho. P ulchriores sunt oculi eius vino: & dentes eius lacte candidiores. ℣. E x syon species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Adoctauis epyphanie vsq; ad passionem domini. Antiphona. R espice et exaudi me domine deus meus. ℣. S emor fui nocte nominis tui domine. ℟. Et custodiui legem tuam. Per eſtatem. Antiphona. S urge et ineternum ne reprobes nos. Versus. S emor fui nocte nominis tui domine. Responsorium. Et custodiui legẽ tuam.

Psalmus.xv.

C Onserua me domine quoniã speraui in te. dixi domino deus meus es tu: quoniam bonorũ meorũ nõ egens.
S anctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis.
M ultiplicate sũt infirmitates eorum: postea acceleraverunt.
N on congregabo conuẽticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.
D ominus pars hereditatis mee & calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi.
F unes ceciderunt michi in preclaris: etenim hereditas mea preclara est michi
B enedicam dominum qui tribuit michi intellectum: insuper & vsq; ad noctem increpuerunt me renes mei.
P roouidebam dominũ in cõspectu meo semper: quoniam a dextris est michi ne commouear.
P ropter hoc letatum est cor meum et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requiescet in spe.
Q uoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuũ

videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me lecticia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq; in finem.

Gloria patri. Dominicis diebus per aduentum vsq; ad natiuita. domini. In iii. nocturn. ān. Beth Ieremy non es minima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat populum meum israel: ipse enim saluum faciet populū suum a peccatis eorū. Diebus dominicis ab octa. epyphā vsq; ad passionē domini In iii. nocturn. ān. Beno rum meorū non indigebis: in te speraui conferua me dne. Dominicis diebus ab octa trinitatis vsq; ad aduentum domini. In iii. nocturn. ān. Dator gratiarum conserua nos morte redemptos, famulosq; tuos dignos seruitio famulos. ps. cxvi.

Exaudi domine iusticiam meā: intende deprecationem meam. Auribus percipe orationem meam: non in labijs dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitates.

Probasti cor meū & visitasti nocte: igne me examinasti. et non est inuenta in me iniquitas.

Ut nō loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non mouecantur vestigia mea.

Ego clamaui quōniam exaudisti me deus: inclina aurē tuā mihi: et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.

A resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarū tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meā circumdederūt adipem suum concluserūt: os eorum locutum est superbiam.

Proicientes me nunc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terrā

Susceperunt me sicut leo paratus ad predam: et sicut catulus leonis habitās in abditis.

Exurge domine preuenu eum et supplanta eum: eripe animam meam ab impio framea tuam ab inimicis manus tue.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: et dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

Ego autem in iusticia apparebo in cōspectu tuo: satiabor cū apparuerit gloria tua. Gloria patri. Per aduentū. ān. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomē eius emanuel. Post octa. epyphā: vsq; ad passionē domini. ān. Inclina dne aurem tuā mihi: et exaudi verba mea. Per eūdē. ān. Precor a nostra tibi tu cōditor obsis ad ecc. igne pio purgās atq; cremādo pbās. ps. cxvi.

Diligā te domine fortitudo mea: dns firmamentum meum & refugium meum et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: et sperabo in eum.

Protector meus et cornu salutis mee: & susceptor meus.

Laudans inuocabo dominū: et ab inimicis meis saluus ero.

Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis cōturbauerūt me.

Dolores inferni circumdederunt me: preoccupauerunt me laquei mortis.

In tribulatiōe mea inuocaui dominū: et ad deum meum clamaui.

Et exaudiuit de templo sancto suo vocē meam: & clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.

Commota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt. quoniam iratus est eis.

Ascēdit fumus in ira eius. & ignis a facie eius exarsit: carbones succēsi sūt ab eo

Inclinauit celos et descendit: et caligo sub pedibus eius.

Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius: tabernaculum eius tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Pre fulgore in cōspectu eius nubes trāsierunt: grando et carbones ignis.

Et intonuit de celo dns: et altissimus dedit vocē suā: grando & carbones ignis

Et misit sagittas suas & dissipauit eos fulgura multiplicauit & conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarū: et reuelata sunt fundamenta orbis terrarū.
Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.
Misit de summo et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortissimis et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
Preuenerūt me in die afflictionis mee: et factus est dominus protector meus.
Et eduxit me in latitudinē: saluum me fecit quoniam voluit me.
Et retribuet michi dominus secundū iusticiam meam: et secūdum puritatem manuum mearum retribuet michi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in cōspectu meo: et iusticias eius non repuli a me
Et ero immaculatus cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet michi dñs secundum iusticiam meam: et secūdum puritatem manuum mearū in conspectu oculorū eius
Cum sancto sanctus eris: et cum viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: et cū peruerso peruerteris.
Quoniā tu populū humilem saluū facies: et oculos superborum humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucernam meam: domine deus meus illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a tentatione: et in deo meo transgrediar murum.
Deus meus ispolluta via eius: eloquia domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deum nostrum:
Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanq̄ cervorum: et super excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea.
Et dedisti michi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos et cōprehendā illos: et non conuertar donec deficiāt.
Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et precinxisti me virtute ad bellum: et supplātasti insurgentes in me subt⁹ me
Et inimicos meos dedisti michi dorsū: et odientes me dispersisti.
Clamauerunt nec erat qui saluos faceret ad dominum: nec exaudiuit eos.
Et cōminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearū delebo eos
Eripies me de cōtradictionibus populi: constitues me in caput gentium.
Populus quē non cognoui seruiuit michi: in auditu auris obediuit michi.
Filij alieni mēriti sunt michi: filij alieni inueterati sunt: et claudicauerūt a semitis suis.
Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vindictas michi: et subdis populos sub me liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea cōfitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmum dicam.
Magnificans salutes regis eius et faciēs misericordiā xp̄o suo dauid: et semini eius vsq̄ in seculum. Gloria patri.

Per aduen. ān. Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis: et adorabūt eum omnes reges: omnes gētes seruient ei. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet

Post octa. epyphā. vsq̄ ad passionem domin. ān. Dominus firmamētum meum et refugium meum. ℣. Media nocte surgebam ad confitendum tibi. ℟. Super iudicia iustificationis tue. Per eūdem. ān. Tu populum humilem saluasti ab hoste redemptor: atq̄ superba tuo colla premis iaculo. ℣. Media nocte. vt ē. ps. xviij.

Celi enarrāt gloriā dei: et opera manuum eius annūciat firmamētū.
Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquele neq̄ sermones: quo-

rium non audiantur voces eorum.
In omnem terram exiuit sonus eorũ: & in fines orbis terre verba eorum.
In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tanq̃ sponsus procedens de thalamo suo.
Exultauit vt gygas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.
Et occursus eius vsq; ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.
Lex domini immaculata conuertens animas: testimonium domini fidele sapientiam prestans parvulis.
Iustitie domini recte letificantes corda: preceptum domini lucidum illuminans oculos.
Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurũ et lapidẽ pretiosum multũ: & dulciora super mel & fauũ.
Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo
Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.
Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.
Dñe adiutor meus: & redemptor meus
Gloria patri et filio. Dñicis diebus per aduen. vsq; ad natiuit. dñi. In. u. nocturno. ãn. Per preterijt dies autem appropinquauit: abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Dominicis diebus ab octauis epyphanie vsq; ad passionẽ domini quando de dñica agitur. In. u. no. ãn. Preceptum domini lucidum illuminãs oculos. Dñicis diebus per estatem quãdo de dominica agitur vsq; ad aduentũ. In u. nocturno. Antiphona. Sponsus vt e thalamo processit christus in orbem. descendens celo iure salutifero. Psalmus. cxl.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomẽ dei iacob.
Mittat tibi auxilium de sancto: et de sion tueatur te.
Memor sit omnis sacrificij tui: et holocaustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secundum cor tuũ: et omne consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.
Impleat dominus omnes petitiones tuas: nũc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.
Exaudiat illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.
Hi in curribus et hi in equis: nos autẽ in nomine dñi dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt et ceciderũt: nos autem surreximus et erecti sumus.
Domine saluum fac regem: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Gloria patri. Per aduen. ãn. Hora est iam nos de somno surgere: et aperti sunt oculi nostri surgere ad christum: quia lux vera est fulgens in celis. Ab octauis epyphanie vsq; ad passionẽ domini. ãn. Impleat dominus omnes petitiones tuas. Per estatem. Antiphona. Hurtium nobis saluator mitte salutis: et tribuas vitam tempore perpetuo. ps. xx.

Domine in virtute tua letabitur rex: & super salutare tuum exultabit vehementer.
Desiderium cordis eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius nõ fraudasti eũ
Quoniam preuenisti eũ in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.
Vitam petijt a te & tribuisti ei: longitudinem dierum in seculũ et in seculũ seculi.
Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriã et magnũ decorẽ ipones super eũ.
Quoniam dabis eum in benedictionẽ in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
Quoniã rex sperat in domino: et in misericordia altissimi non commouebitur
Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui: dominus in ira sua conturbabit eos et deuorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filijs hominum.

Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt cõsilia que non potuerũt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vultum eorum.

Exaltare domine in virtute tua: cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria patri. Per aduen. ãn. Gaudete in domino semper: modestia vestra nota sit omnibus hominibus dominus prope est. nichil solliciti sitis: sed in omni oratione petitiones vestre innotescant apud deum. ỹ. Egredietur dominus de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum a peccatis eorum. Ab octa. epyphã. vsq; ad passionem domini ãn. Domine in virtute tua letabitur rex. ỹ. Exaltare domine in virtute tua. ℟. Cantabimus et psallemus virtutes tuas. Per estatẽ. ã. Ex sine fine manes miseris tu parce ruinis: premia concedens et tua cuncta regens. ỹ. Exaltare dñe. vt supra.

Canticum Ambrosij et Augustini in baptismo eiusdem augustini editum.

Te deum laudamus: te dominum confitemur.

Te eternum patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerse potestates.

Tibi cherubin et seraphin: incessabili voce proclamant.

Sanctus. Sanctus. Sanctus. Dominus deus sabaoth.

Pleni sunt celi et terra: maiestatis glorie tue.

Te gloriosus apostolorum chorus.

Te prophetarũ laudabilis numerus.

Te martyrum candidatus: laudat exercitus.

Te per orbem terrarum: sancta confitetur ecclesia.

Patrem immense maiestatis.

Venerandum tuum verum: et vnicum filium.

Sanctum quoq; paraclytũ spiritum.

Tu rex glorie christe.

Tu patris sempiternus es filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum.

Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorum.

Tu ad dexterã dei sedes: in gloria patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quesumus tuis famulis subueni: quos precioso sanguine redemisti.

Eterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.

Saluum fac populum tuum domine: et benedic hereditati tue.

Et rege eos: et extolle illos vsq; in eternum.

Per singulos dies: benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculũ: et in seculum seculi.

Dignare domine die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nostri dñe: miserere nostri.

Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodũ speranimus in te.

In te domine speraui: non confundar in eternum. ỹ. Excelsus super omnes gentes dominus. ℟. Et super celos gloria eius.

Deus in adiutoriũ meũ in. Inlau. ãn.

Regnauit dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum: cuius sedes est in eternum. ps. Dñs regnauit. ãna. Sciamus omnes quia dominus ipse est deus cui iubilemus et exaltemus et laudemus nomen eius in eternum. ps. Jubila. ãn. Benedicam te domine in vita mea vt videã virtutem tuam et gloriam tuã. ps. Deus deꝰ. ãn. Omnis creatura celi et terre benedicat dominũ hymnum dicat q̃ supereraltet eum in secula. ps. Bñdicite ãn. Spiritus omnis laudet dominum: quia ipse dixit et facta sunt omnia: mandauit et creata sunt vniuersa. ps Laudate dñm de ce. Hec predicte ãne semper in laudicantur dominicis diebus: quãdo inchoatur aliqua noua hystoria cũ pleno seruitio: et quãdo vltimo fit seru. de dominica ante. Irr. vel ante aduen. medijs vero dñicis dr̃ hec sola ãn. Regnauit ps. reli.

Dominus regnauit decorẽ indutus est: indutus est dominꝰ fortitudinem et precinxit se. Etenim firmauit orbem ter

re:qui non commouebitur.
Parata sedes tua ertūc:a seculo tu es.
Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris:mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. domū tuā decet sanctitudo dñe: in lōgitudinem dierū. Glo:ria. ps.tcr.

Iubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote quoniā dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus eius et oues pascue eius. introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomē eius quoniam suauis est dñs in eternum misericor:dia eius: et vsq; in generatione ⁊ generationem veritas eius. Glo:ria patri. ps.xcv.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam et glo:riam tuam.
Quoniam melio:r est misericor:dia tua super vitas:labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea:et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meū in matutinis meditabor: in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quesierūt animā meā introibūt in inferio:a terre: tradētur in manus gladij partes vulpiū erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabūtur omnes qui iurāt in eo:quia obstructum est os loquentium iniqua. ps.lxvi.

Deus misereatur nostri et benedicat nobis:illuminet vultum suū super nos.et misereatur nostri.
Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus / confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster / benedicat nos deus: et metuant eum omnes fines terre. Glo:ria patri. Dameleu.

Benedicite omnia opera domini domino: laudate et superexaltate eum in secula.
Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.
Benedicite aque omnes que super celos sunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol et luna domino:benedicite stelle celi domino.
Benedicite ymber et ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.
Benedicite ignis et estus domino: benedicite frigus et estas domino.
Benedicite ro:es ⁊ pruina domino:benedicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies ⁊ nues domino: benedicite noctes et dies domino.
Benedicite lux et tenebre domino:benedicite fulgura et nubes domino.
Benedicat terra domino: laudet et superexaltet eum in secula.
Benedicite montes et colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino.
Benedicite cete et omnia que mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres celi domino.
Benedicite omnes bestie ⁊ pecora dño: benedicite filij hominum domino.
Benedicat israel domino: laudet ⁊ superexaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes domini domino: benedicite serui domini domino.
Benedicite spiritus et animæ iustorum domino: benedicite sancti et humiles corde domino.
Benedicite ananias azarias misael dño laudate et supereraltate eum in secula.
Benedicamus patrē et filium cum sancto spiritu: laudemus ⁊ supereraltemus eum in secula.
Benedictus es domine in firmamēto celi: et laudabilis et glorioſus et supereraltatus in secula. ps. cxlviij.
Laudate dominum de celis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.
Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle et lumen.
Laudate eum celi celorum: ⁊ aque que super celos sunt laudent nomē domini.
Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.
Statuit ea in seculum ⁊ in seculum seculi: preceptum posuit et non preteribit.
Laudate dominū de terra: dracones et omnes abyssi.
Ignis grādo nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.
Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre.
Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo appropiquāti sibi. ps. cxlviij.
Cantate domino canticum nouū: laus eius in ecclesia sanctorum.
Letetur israel in eo qui fecit eum: et filie syon exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: in tympano et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est dño in populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultationes dei in gutture eorum: et gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorū in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conscriptū: gloria hec est oibus sanctis eius. ps. cl.
Laudate dominū in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube: laudate eū in psalterio et cythara.
Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus laudate eum in cymbalis iubilationis: oīs spiritus laudet dominum.
Gloria patri. Apoca. vij. Chm.
Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seculorū amen. Deo gra. Hoc cap. dr in omnibus do. ad lau. a Dñe ne in ira vsq; ad. irr. et a Deus oim vsq; ad aduentum quando cunq; agitur de dominica. In omnibus do. a Dñe ne in ira qñ de do. agitur vsq; ad. ri. dr ad laudes hic sequēs hymnus. Hymnus.
Eterne rerum conditor: noctem diemq; qui regis: et tempora dando alleues fastidium.
Precor dum iam sonet noctis profunde perungil: nocturna lux viantibus a nocte noctem segregans.
Hoc excitatus lucifer solvit polum caligine: hoc omnis erroris chorus viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit pontiq; mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canēte culpam diluit.
Surgamus ergo strennue gallus iacentes excitat: ⁊ somnolentos increpat gallus negantes arguit.
Gallo canente spes redit egris salus re-

re:qui non commouebitur.
Parata sedes tua ertūc:a seculo tu es.
Leuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem suam.
Leuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris:mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. domū tuā decet sanctitudo dñe: in lōgitudinem dierū. Gloria. ps.xcvi.
Iubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote quoniā dominus ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus eius et oues pascue eius. introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomē eius quoniam suauis est dñs in eternum misericordia eius: et vsq; in generationē ⁊ generationem veritas eius. Gloria patri. ps.xcvi.
Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multiplicer tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam et gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea:et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meū in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero inuanum quesierūt animā meā introibūt in inferiora terre: tradētur in manus gladij partes vulpiū erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabūtur omnes qui iurāt in eo:quia obstructum est os loquentium iniqua. ps.lxvi.
Deus misereatur nostri et benedicat nobis:illuminet vultum suū super nos.et misereatur nostri.
Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus / confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster/benedicat nos deus: et metuant eum omnes fines terre. Gloria patri. Damelan. Dal.
Benedicite omnia opera domini domino: laudate et superexaltate eum in secula.
Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.
Benedicite aque omnes que super celos sunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol et luna domino:benedicite stelle celi domino.
Benedicite ymber et ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.
Benedicite ignis et estus domino: benedicite frigus et estas domino.
Benedicite rores ⁊ pruina domino: benedicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies ⁊ nues domino: benedicite noctes et dies domino.
Benedicite lux et tenebre domino:benedicite fulgura et nubes domino.
Benedicat terra domino: laudet et superexaltet eum in secula.
Benedicite montes et colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino.
Benedicite cete et omnia que mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres celi domino.
Benedicite omnes bestie ⁊ pecora dño: benedicite filij hominum domino.
Benedicat israel domino: laudet ⁊ superexaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes domini domino: benedicite serui domini domino.
Benedicite spiritus et anime iustorum domino: benedicite sancti et humiles corde domino.
Benedicite ananias azarias misael dño laudate et superexaltate eum in secula.
Benedicamus patrē et filium cum sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula.
Benedictus es domine in firmamēto celi: et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. ps. cxlviij.

Laudate dominum de celis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.
Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle et lumen.
Laudate eum celi celorum: ⁊ aque que super celos sunt laudent nomē domini.
Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.
Statuit ea in seculum ⁊ in seculum seculi: preceptum posuit et non preteribit.
Laudate dominū de terra: dracones et omnes abyssi.
Ignis grādo nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.
Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.
Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre.
Iuuenes et virgines senes cum iuuenibus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.
Confessio eius super celum et terram: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo appropiquāti sibi. ps. cxlviij.

Cantate domino canticum nouū: laus eius in ecclesia sanctorum.
Letetur israel in eo qui fecit eum: et filij syon exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: in tympano et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est dño in populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem.
Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultationes dei in gutture eorum: et gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorū in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conscriptū: gloria hec est oibus sanctis eius. ps. cl.

Laudate dominū in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube: laudate eū in psalterio et cythara.
Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in cordis et organo.
Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omis spiritus laudet dominum.
Gloria patri. Apoca. vij. Cpm.

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nostro in secula seculorū amen. Deo gra. hoc cap. dī in omnibus do. ad lau. a Dñe ne in tra vsq; ad. Irr. et a Deus oim vsq; ad aduentum quando cunq; agitur de dominica. In omnibus do. a. Dñe ne in ira qñ de do. agitur vsq; ad. rl. dī ad laudes hic sequēs hymnus. Hymnus.

Aterne rerum conditor: noctem diemq; qui regis: et temporū das tempora vt alleues fastidium.
Precor dicti iam sonet nocturnis profunde peruigil: nocturna lux viantibus a nocte noctem segregans.
Hoc excitatus lucifer soluit polum caligine: hoc omnis error chorus viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit pontiq; mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canēte culpam diluit.
Surgamus ergo strennue gallus iacentes excitat: ⁊ somnolentos increpat gallus negantes arguit.
Gallo canente spes redit egris salus re

funditur: mucro latronis conditur lapsis fides reuerritur.

Iesu labentes respice et nos videndo corrige: si respicis lapsi stabunt fletuque culpa soluitur.

Tu lux refulge sensibus: mentisq; somnū discute: te nostra vox primum sonet: et vota soluamus tibi. Gloria tibi domine qui natus. vsq; ad purificationem Post purificationem vero dicitur Deo patri sit gloria eiusq; soli filio cum spiritu paracyto: et nunc et in perpetuum. Amen. ℣. Dominus regnauit. ℟. Decorem induit alleluya. Iste ℣. cum ꝑdi. capo. dicatur in laud. omnib⁹ dominicis vsq; ad Irr. et a Deus omnium. vsq; ad aduē tum domini: quādo de dominica agitur a Irr. vsq; ad ri. ℣. Effe refugium factus es nobis. ℟. A generatione et progenie. ¶ Per estatem in dominicis & feriatibus diebus vsq; ad aduentum dicitur ad laudes hic sequens hymnus quando de dominica vel de feria agitur.

Ecce iam noctis tenuatur umbra lucis aurora rutilans coruscat: nos precibus cuncti rogitemus omnes cūctipotentē.

Vt deus noster miseratus omnem pellat languorem tribuat salutem donet & nobis pietate patris regna polorum.

Præstet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sācti spiritus cuius resonat in omni gloria mundo. ℣. Dominus regnauit. ℟. Decorem induit alleluya. Cantus sacharie. Luce. j.

Benedictus dominus deus israel: quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue.

Et erexit cornu saluris nobis: in domo dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorū: qui a seculo sunt prophetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam miam cū patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti.

Ius iurandum quod iurauit ad abraham patrem nostrum: daturū se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorū nostrorum liberati: seruiamus illi.

In sanctitate et iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta altissimi vocaberis: præibis enim ante faciē domini parare vias eius.

Ad dādam scientiā salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris et umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nros in viā pacis. Gloria patri. ꝑs. ut ry.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manibus domine sue: ita oculi nostri ad dominum deū nostrum: donec misereatur nostri.

Miserere nostri domine miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est anima nostra obprobrium abundantibus: & despectio superbis. Gloria. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster.

Et ne nos ꝑducas libera. Surge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. Domine deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam & salui erimus. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiscū Et cū spiritu tuo. Oratio

Celestie tue quesumus dñe ꝑces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatibus et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate: et pacem tuam nostris concede temporibus. Per christum dominum nostrū. ¶ Ad primā. Hymn⁹.

Iam lucis orto sidere deū precemur supplices: vt in diurnis actib⁹ nos seruet a nocentibus.

Linguam refrenans temperet: ne litis horror insonet: visum foue: do contegat: ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima: absistat & vecordia: carnis terat superbiam: potūs cibiq; parcitas.

Vt cum dies abscesserit: noctēq; soris

redurerit: mundi per abstinentiam / ipsi canamus gloriam.

Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito / et nunc et imperpetuum. Amen. ps. xxj.

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem et non exaudies: et nocte et non ad insipientiam mihi.

Tu autē in sācto habitas: laus israel.

In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos.

Ad te clamauerunt et salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis et non homo: opprobrium hominū et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput.

Speraui in domino eripiat eū: saluū faciat eum quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de vē tre spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero.

De ventre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.

Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: ⁊ dispersa sūt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanq̄ cera liquescens: in medio ventris mei.

Aruit tanq̄ testa virtus mea / ⁊ lingua mea adhesit faucibus meis: et in pulueren mortis deduxisti me.

Quoniam circundederunt me canes multi: consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi vero considerauerunt et inspexerunt me: diuiserūt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice.

Erue a framea deus animam meam: et de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.

Qui timetis dominum laudate eum: vniuersum semen iacob glorificate eum

Timeat eum omne semen israel: quoniam non sprevit neq; despexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur / et laudabunt dominum qui requirunt eū: viuent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur et conuertentur ad dominum: vniuersi fines terre.

Et adorabunt in conspectu eius: vniuerse familie gentium.

Quoniam domini est regnum: et ipse dominabitur gentium.

Manducauerunt et adorauerunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi viuet: et semen meum seruiet ipsi.

Annunciabitur domino generatio ventura: et annunciabunt celi iusticiam eius / populo qui nascetur quem fecit dominus. ps. xxij.

Dominus regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.

Super aquā refectionis educauit me: animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iusticie: propter nomen suum.

Nam et si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus: ipsa me cō solata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: et

calix meus inebrians q̃ preclarus est.
Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in domo domini: in lõgitudinem dierum. Gloria. ps.xxiii.
Domini est terra & plenitudo eius: orbis terrarum et vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundauit eum: et super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in mõtem domini: aut quis stabit in loco sancto eius.
Innocens manibus et mundo corde qui non accepit in vano animam suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: et misericordiam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attollite portas principes vestras / et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens: dominus potens in prelio
Attollite portas principes vestras / et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. ps.xxiii
Ad te domine leuaui animã meam: deus meus in te confido nõ erubescam.
Neq irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinẽt te non confundent
Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.
Vias tuas domine demonstra michi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus saluator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum tuarum domine: et misericordiarũ tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuuentutis mee: et ignorancias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dominꝰ: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Vniuerse vie domini misericordia et veritas requirentibus testamentũ eius: et testimonia eius.
Propter nomẽ tuum domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est homo qui timet dominum: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.
Firmamentum est dominus timentibus eum: et testamentum ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.
Respice in me et miserere mei: quia vnicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: & odio iniquo oderunt me
Custodi animam meam et erue me: nõ erubescam quoniam speraui in te.
Innocentes et recti adheserunt michi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis. Gloria. ps.xxv
Iudica me domine quoniam ego in innocẽcia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor.
Proba me domine et tenta me: ure renes meos et cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et cõplacui in veritate tua.
Non sedi cum cõsilio vanitatis: et cũ iniqua gerentibus non introibo.
Odiui ecclesiam malignãtium: et cum impijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: et circundabo altare tuum domine.
Vt audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue.
Ne perdas cum impijs deus animam meam: et cum viris sanguinũ vitã meã.

In quoꝝ manibus iniquitates sũt: dextera eoꝝ repleta est muneribus.
Ego autẽ in innocẽtia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te domine. ps.xxv.

Deus in domine tuo saluum me fac: et in virtute tua iudica me.
Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me/et fortes quesierunt animã meam: et non proposuerunt deum ante cõspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: ⁊ dominꝰ susceptor est anime mee.
Averte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi/et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum est.
Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria pa. ps.cxvij.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc israel quoniam bonꝰ: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicat nũc domus aaron: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicãt nunc qui timent dominum: quoniam in seculum misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominum: ⁊ exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus michi adiutor: non timebo quid faciat michi homo.
Dominus michi adiutor: et ego despiciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: q̃ confidere in homine.
Bonum est sperare in domino: q̃ sperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: ⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circundantes circundederunt me: ⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.
Circundederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis: ⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.

Impulsus euersus sum vt caderem: et dominus suscepit me.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Vox exultationis et salutis: in tabernaculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutem/dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: ⁊ narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: et morti non tradidit me.
Aperite michi portas iustitie. et ingressus in eas confitebor domino: hec porta domini iusti intrabunt in eam.
Cõfitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Lapidem quem reprobauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli.
A domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.
Hec est dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea.
O domine saluum me fac. o domine bene prosperare: benedictus qui venit in nomine domini.
Benedixim̃us vobis de domo domini: deus dominus et illuxit nobis.
Constituite diem solemnem in condensis: vsq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te.
Cõfitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es michi in salutem.
Confitemini domino quoniam bonꝰ: quoniam in seculum misericordia eius.
Alleluia vsq; ad pascha diebus do.prio isto po. Confitemini. dicitur ps. Dominus regnauit decorem. ps.xcvij.

Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.
Beati qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operãtur iniquitatem: in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti mandata tua: custodiri nimis.
Vtinam dirigantur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.

Tunc non confundar: cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitie tue.

Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaq;.

In quo corrigit adolescentior viam suam: in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.

In labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs.

In mandatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.

In iustificationibus tuis meditabor: nõ obliuiscar sermones tuos. ℣ Ita pa.

Retribue seruo tuo viuifica me: et custodiam sermones tuos.

Reuela oculos meos: & cõsiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore.

Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me obprobrium & contemptũ: quia testimonia tua exquisiui.

Etenim sederunt principes et aduersum me loquebantur: seruus autẽ tuus exercebatur in iustificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum iustificationes tue.

Adhesit pauimento anima mea: viuifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.

Viam iustificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amoue a me: & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.

Adhesi testimonijs tuis domine: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilatasti cor meum. ℣ Gloria patri.

℣ In diebus dominicis a **Domine ne in ira.** vsq; ad ter. et a **Deus omnium.** vsq; ad aduentum domini quãdo de dñi. agitur ãn. **Dominus regit me et nichil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.** ℣ In fer. ãn. a **Domine ne in ira.** vsq; ad ter. et a **Deus omnũ.** vsq; ad aduen. quando de do. agitur antiphona. **Deus exaudi oracionem meam auribus percipe verba oris mei.**

℣ In ferijs. per aduen. ãn. **Veni et libera nos deus noster.** ℣ Symbolum athanasij.

Quicunq; vult saluus esse: ante omnia opus est vt teneat catholicam fidem.

Quã nisi quisq; integrã inviolatamq; seruauerit: absq; dubio in eternũ peribit.

Fides autem catholica hec est. vt vnũ deum in trinitate: et trinitatem in vnitate veneremur.

Neq; confundentes personas: neq; substantiam separantes.

Alia est enim persona patris: alia filij. alia spiritus sancti.

Sed patris & filij & spiritus sancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spiritus sanctus.

Increatus pater increatus filius: increatus spiritus sanctus.

Immensus pater immẽsus filius: immensus spiritus sanctus.

Eternus pater eternus filius: eternus spiritus sanctus.

Et tñ nõ tres eterni: sed vnus eternus.

Sicut non tres increati nec tres immẽsi: sed vnus increatus et vnus immẽsus

Similiter omnipotens pater omnipotens filius: omnipotẽs spiritus sanctus

Et tamen non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus spiritus sanctus.

Et tamẽ nõ tres dij: sed vnus est deus.

Ita dominus pater dominus filius:

dominus spiritussanctus.
Et tamen nō tres domini: sed vnus est dominus.
Quia sicut sigillatim vnāquamq; personam deum aut dominū confiteri: christiana veritate compellimur.
Ita tres deos aut dominos dicere: catholica religione prohibemur.
Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.
Filius a patre solo est: non factus nec creatus. sed genitus.
Spūssctūs a patre et filio: non factus nec creatus nec genitus. sed procedens.
Unus ergo pater non tres patres: vnus filius non tres filij. vnus spiritussanctus non tres spiritussancti.
Et in hac trinitate nichil prius aut posterius: nichil maius aut minus.
Sed tote tres persone coeterne sibi sūt et coequales.
Ita vt per omnia sicut iam supradictum est: et vnitas in trinitate. et trinitas in vnitate veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.
Sed necessarium est ad eternam salutem: vt incarnationem quoq; domini nostri iesu christi fideliter credat.
Est ergo fides recta vt credamus et cōfitemur: quia dominus noster iesus christus dei filius deus et homo est.
Deus est er substantia patris ante secula genitus: et homo est er substantia matris in seculo natus.
Perfectus deus perfect⁹ homo: er anima rationali et hūana carne subsistens
Equalis patri secūdum diuinitatem: minor patre secundum humanitatem.
Qui licet deus sit et homo: non duo tamen. sed vnus est christus.
Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in deum.
Unus omnino non confusione substātie: sed vnitate persone.
Nam sicut aia rationalis ⁊ caro vnus est homo: ita deus ⁊ homo vn⁹ est christ⁹
Qui passus est p salute nra descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad celos sedet ad dexterā dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos et mortuos.
Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: et reddituri sunt de factis propriis rationem.
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignē eternū.
Hec est fides catholica quam nisi quis quisq; fideliter firmiterq; crediderit: saluus esse non poterit. Gloria patri. In omnibus dominicis quandocunq; dicitur ps. Deus deus meus respice. cum reliquis pis. ad primam dicetur super Quicunq; vult. hec añ. Te deum patrem ingenitum te filium vnigenitum te spiritum sanctum paracletum: sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde ⁊ ore confitemur laudamus atq; benedicimus: tibi gloria in secula. In ceteris autem dominicis simplicibus totius anni: et in omnibus fest. simplicibus tam. iij. ℣. ix. lectionum cum regimi. cho. et in octa. et infra octa. qñ chorus regitur. Et in commemoratio. beate marie: ⁊ festi loci: nisi in fest. et commemo. que contingunt infra octa. sctē trini. dicitur super Quicunq; hec añ. Te iure laudant: te adorant: te glorificant oēs creature tue o btā trinitas. In tpe paschā alla. In oibus fest. dupli. per annū extra ebdo. paschē ⁊ extra ebdo. sācte trini. dicit sup Quicunq; hec añ. Gratias tibi deus/gratias tibi vera vna trinitas vna et summa deitas sancta et vna vnitas. In tempore paschā alla. In omnibus feris. quando de fest. agitur per totum annum ⁊ in fest. iij. lec. sine regi. cho. ⁊ in octa. ⁊ infra in quib⁹ chorus nō regitur. Et in regi. ⁊ in. iuj. tēporibus extra ebdo. pēthe. ⁊ ebdo. sancte trini. dicitur super Quicūq; hec añ. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante omnia secula ⁊ nūc ⁊ imperpetuū. In tpe paschā alla. Per ebdo. sācte trini. de quotūcūq; fit festū. dicitur super Quicūq; hec. añ. O beata et benedicta et gloriosa trinitas: patrs ⁊ filius et spūssanctus. Cp. Tymo. j.

Regi seculorum immortali inuisibili soli deo honor et gloria in secula seculorum amen. ℟ Deo gratias.
Hoc predictum cap. dicitur omnibus dñi

cis et in fest. et in octa. et infra qñ chor. re
gitur Et in cõmẽo. bẽ marie: et de fest.
tõi per totum annũ extra ebdo. pasche
Cin oib⁹ alijs fest. per annum: et i oib⁹
feriis. ab octa. pasche vsq; ad penthe. et
in octa. et infra octa. sine regi. cho. et in
vigi. ascẽ. et pẽthe. et in vigi. nata. domi
ni et epyphã. cum extra bñicam cuctic.
tur hoc capitulum. Esaie. xxxiii.

O Omne miserere nostri: te enim
expectauimus esto brachium no
strum in mane: et salus nostra in tem
pore tribulationis. In omnibus aliis
feriis. per aduẽ. et a Dñe ne in. vsq; ad
ternam dñi et a Deus omniũ. vsq; ad ad
uẽ. qñ de feriis. agit ꝺ hoc ep̃. sacha. dñi

P Acem z veritatem dilligite: ait do
minus omnipotens. Et quando
cunq; dicitur hoc predictũ capm. ad pri
mam tunc fiant preces cũ pñtationib⁹
ad oẽs horas hic sequẽs cãtus ꝺ: in die
nati. dñi: z ab hic vsq; ad octa. epyc. et in
is octa. nisi in vigi. epyc. cũ extra do. con
Dicitur etiã ab octa. pas. vsq; ad fest.
ti. qñcunq; chorus regit tãi do. q̃n
festis: z in fest. de corpe xpi Et i octa. eius
et in exaltatione sancte crucis. Et
in utroq; festo sancti michaelis: z in fe
sto dedicationis ecclie. et quoti. infra
octa. z in oct. quando de dedica. fit seru
nisi extra hr. vsq; ad pascha tõi. Et an
vesp. nati. z in vigi. epyc. si do. fuerit. ℟. Je
su christe fili dei viui. Miserere nobis. Alleluya
alleluya. ℣. Qui sedes ad dexteram patris. ℣.
Qui de virgine dignatus es nasci. ℣. Qui
hodie mundo apparuisti. ℣. Qui surrexisti a
mortuis Miserere nobis Gloria patri et. Jesu
christe. ℣. Exurge domine adiuua nos. ℟. Et li
bera nos propter nomen tuum. In omnibus
feriis et in festis. ui. lec. sine regi. chori.
ab octa. pasche vsq; ad vigi. penthe. et in
octa vigi. et per octa. trini. et corpis christi
qñ de octa. fit seru. Et in vigi. nati. do
mini. et in vigi. epyc. cum extra do. conti
git, ꝺ hic tantus. ℟. Jesu christe fili dei viui
Miserere nobis. alleluya alleluya. ℣. Qui sedes
ad dexteram patris. ℣. Qui de virgine dignatus
es nasci. ℣. Qui surrexisti a mortuis, Miserere
nobis. Gloria. Jesu. In omnibus feriis et
fest. ui. lec. et per octa. sine regi. chori et in
vigi. ab octa. epyc. vsq; ad pascha. domini
et a festo sctẽ trini. vsq; ad vigi. nati. dici
tur hic cãtus nisi per octa. trini. et corpo
ris xpi: qñ de octa. trini. fit seru. ℟. Jesu
christe fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui sedes
ad dexteram patris Miserere nobis. Gloria patri.
Jesu christe. Iste. ℣. sic. Qui sedes. ꝺ per to
tum annum post predictũ. ℣. nisi in die
nati. domini: z ab hic vsq; in crastinũ pu
ri. Et a passiõe dñi vsq; ad ascẽ. et nisi qñ
ꝺ de bẽa maria: z nisi in festo translatiõ
nis domini z in festis et per octa. corpo
ris xpi ac nois iesu qñ de octa. fit seru
tutiũ. Sequit. ℣. Exurge domine adiuua nos
℟. Et libera nos propter nomen tuũ. Et his di
ctis sequuntur preces hoc modo.

K Yrie eleyson. ui. Christe eleyson. ui.
K Yrie el. ui. Pater noster Et ne.
Sed libera. Fiat anima mea z laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que perist. Quere seruum tuũ dñe quia mãdata tua nõ sum oblitus. Credo in deum. Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen.
Repleatur os meum laude Ut cantem gñam tuam tota die magnitudinẽ tuã.
Domine auerte faciem tuam a peccatis meis. Et omnes iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me deus. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. Ne proijcias me a facie tua. Et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. Redde michi letitiam salutaris tui Et spiritu principali confirma me.
Eripe me domine ab homine malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem. Et de viris sanguinum salua me. Vt psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi. Ut reddam vota mea de die in diem. Laudi nos deus saluaris noster Spes omnium finium terre et in mari longe. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Sanctus deus: sanctus fortis: sanctus et immortalis. Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Benedic anima mea domino. Et om-

nia que intra me sunt nomini sancto eius. Benedic anima mea domino. Et noli obliuisci omnes retributiones eius. Qui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis. Qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam. Qui coronat te in misericordia et miserationibus. Qui repleat in bonis desiderium tuum. Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Deinde dicitur. Confitebor et Miserabitur et Absolutionem. vt ad comple. Sequantur preces hoc modo. Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis.

Dignare domine die isto. Sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine. Miserere nostri. Fiat misericordia tua domine super nos. Quemadmodum speranimus in te. Domine deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

Domine exaudi orationem meam. Et clamor. Dominus vobiscum Et cū spiritu tuo. Oremus. Che preces predicte dicantur supradicto modo ad primam per totum annum: tam in festis ꝑ profest. tam dupliciū. ꝑ simpliciū. usq; a cena domini vsq; ad octa. pasche. et usq; in die ascensionis: tta tamen ꝙ in omnibꝰ feriis et per aduen. et a **Domine ne intra.** vsq; ad cenam domini: ꝫ a **Deus omnium.** vsq; ad aduē. domini. quādo de festis agitur statim post **Fiat misericordia.** sequatur. v. **Exaudi domine vocem meā: qua clamaui ad te.** Cetera omnia sicut ad completorium notatum est vsq; ad orationem dicendam: et cetera. Hec sequēs oratio dicitur in omnibus festis duplicibus per annū extra ebdo. pasche. Oro.

IN hac hora huius diei tua nos domine ꝯs reple misericordia: vt p totum diem exultantes: in tuis laudibꝰ delectemur. Per. Dominus vobiscum Benedicamus dño. Deo gratias. In alijs dñicis et in fest. ferijs nō dupli. et in fest. extra ebdo. pas. dicat hec Oro.

DOmine sancte pater oms eterne deus: qui nos ad principium huius diei peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute. et concede: vt in hac die ad nullum declinemus peccatum nec vllum incurramus periculum: sed semper ad tuam iustificā faciendam omnis nostra actio tuo moderamine dirigatur. Per. Dñs vobiscū. Benedicamus dño. Deo gratias. Deinde dicat sacerd. Iustificata est in conspectu domini. Mors sanctorum eius. Deinde dicat sacerd. Sine Dominus vobiscum. et sine Oremus.

SAncta maria mater domini nostri iesu christi: atq; oēs sancti iusti et electi dei intercedāt et orent pro nobis petitionibus ad dñm deum nostrum: vt nos mereamur ab eo adiuuari et saluari: qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus. Per oia secula seculorū amē Sacer. dicat Deus in adiutorium meū intende. ℟. Dñe ad adiuuandum me festina. Eodem modo dicitur tribus vicibus. Deus i adiutorium. Dñe ad adiu. et tūc sequitur sic Gla patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat. Kyrie eleyson. Xpe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Et veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuum secundum eloquium tuum. Et respice in seruos tuos et in opera tua Et dirige filios eorum. Et sit splendor domini dei nostri super nos Et opera manuum nostrarum dirige super nos: ꝫ opus manuum nostrarum dirige. Hec sequens oratio dicitur in fest. duplicibus et quotienscunq; chorus regitur extra ebdo. pasche sine Dominus vobiscum. sed tantum cum Oremus.

OMnipotens sempiterne deus: dirige actus nostros in beneplacito tuo vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Qui te cum vivit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Dominus vobiscum. Benedicamus domino. In omnibus aliis festis et pfest. dicitur hec oratio sine Dominus vobiscum sed tantū cū Oremus

DIrigere et sanctificare et regere dignare domine deus quesumus corda et corpora nostra in lege tua: et

in operibus mandatorum tuorum: vt hic et in eternum te auxiliante semper sanctificare et salui esse mereamur. Per. Et finitur supradicto modo: videlicet cum Dominus vobiscum. et cum Benedicamus domino. Et scriptum est q̄ quandocumq; dicitur. ps. Ad te leuaui. post matutinas tunc ad primam post tabulam lectam dicitur sine nota iste ps. etc.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi.

Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.

Non det in commotionē pedem tuum: neq; dormitet qui custodit te.

Ecce nō dormitabit neq; dormiet: qui custodit israel.

Dominus custodit te dominus protectio tua: super manum dexteram tuam

Per diem sol non vret te: neq; luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dominus.

Dominus custodiat introitum tuū et exitum tuum: et hoc nunc et vsq; in seculum. Gloria patri et filio. Kyrieleyson. Christe eleyson. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos inducas. Sed libera. Ostende nobis domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis. Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. Mitte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. Esto eis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil proficiat inimicus in eis. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. Domine exaudi orationem meam. Et clamor. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus.

ADesto domine supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt inter omnes vie et vite huius varietates: tuo semper protegantur auxilio. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus salus eterna credentium: exaudi nos pro famulis et famulabus tuis pro quibus misericordie tue imploramus auxilium vt reddita sibi sanitate: gratiarum tibi in ecclesia tua referāt actiones. Per christum. Kyrie. Amen. Excellentior persona dicat. Benedicite. Dominus. In nomine patris ☩ filij et spiritus sancti. Amē

Ad tertiam. Hymnus.

VEnite fideles vobis spiritus/ vnus patris cum filio: dignare proptus ingeri/ nostro refusus pectori

Os/ lingua/ mens/ sensus/ vigor/ confessionē personent flammescat igne caritas/ accēdat ardor proximos.

Presta pater piissime/ patrisq; compar vnice: cū spiritu paracyto/ regnans per omne seculum. Amen. Psalmus.

LEgem pone michi domine viam iustificationum tuarum: et exquiram eam semper.

Da michi intellectum et scrutabor legem tuam: et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semita mādatorum tuorum: quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: et non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa obprobrium meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocunda

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me mia tua dñe: salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus michi verbū: quia speraui in sermonib⁹ tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaq; : quia in iudicijs tuis supersperaui.

Et custodiam legem tuam semper: in seculum et in seculum seculi.

Et ambulabā in latitudine: quia mandata tua exquisiui.

Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Gloria patri et filio. ℣s.
Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo michi spem dedisti.
Hec me cōsolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.
Superbi inique agebant vsquequaq: a lege autem tua non declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorum a seculo domine: et consolatus sum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles michi erant iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nominis tui domine: et custodiui legem tuam.
Hec facta est michi: quia iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea dñe: dixi custodire legē tuā
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: ⁊ conuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum et non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendū tibi: super iudicia iustificationis tue.
Particeps ego sum omniū timentium te: et custodientium mandata tua.
Misericordia tua dñe plena est terra: iustificationes tuas doce me. Gloria. ℣s.
Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine: secundum verbum tuum
Bonitatem et disciplinam ⁊ scientiam doce me: quia in mandatis tuis credidi.
Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorū: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum michi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonum michi lex oris tui: super milia auri et argenti.
Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da michi intellectum vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verba tua superspera ui.
Cognoui domine quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cōsoletur me: secundum eloquium tuum seruo tuo.
Veniant michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur michi timētes te: et qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar.
Gloria. In dñicis. añ. Vaus et perennis gloria deo patri et filio sancto simul paracleto in secula seculorum. Ep.ij.Corin.vltimo

Gratia domini nostri iesu christi: et charitas dei et communicatio sancti spiritus sit semper cum omnibus nobis. Deo gratias. 2.Corin. vltimo.

℟. Inclina cor meum deus In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me In te. Gloria. Inclina. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animam meam quia peccaui tibi. In feriis. Antiphona. Veniant michi domine miserationes tue et viuam.

Capitulum. Hieremie.xxvi.

Sana me domine et sanabor: saluum me fac et saluus ero: quoniam laus mea tu es. ℟. Sana animam meam Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Quia. Gloria. Sana. ℣. Adiutor meus esto domine. ℟. Ne derelinquas me neq; despicias me deus salutaris meus. In fest. per aduē tum Antiphona. Quam domine excita potentiam: et veni ad saluandum nos.

Luc.17

Capitulum. ad Hebreos.x.

Qui venturus est veniet et non tardabit: iam non erit timor in finibus nostris: quoniam ipse est saluator noster. ℟. Veni ad liberandum nos Dñe deus

Hebr.10

virtutum. ℣. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Dñe, Gloria. Ciem. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine. ℣. Et omnes reges terre gloriam tuam.

¶ Ad sextam. Hymnus

RECTO: potes verax deus / qui temperas rerum vices: splendore mane instruis / et ignibus meridiem.

Extingue flammas litium auferque calorem nocumentum: confer salutem corpori pium veramque pacem cordium.

Pr̃esta pater piissime. Psalmus.

DEfecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperaui.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me.

Quia factus sum sicut uter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.

Narrauerunt michi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.

Paulominus consummauerunt me in terra: ego aũt nõ dereliqui mãdata tua

Secundum misericordiã tuam viuifica me: et custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbũ tuum permanet in celo.

In generatione et generationem veritas tua: fundasti terram et permanet.

Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

Nisi quia lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.

In eternũ non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

Me exspectauerunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intelleri.

Omnis consũmationis vidi finẽ: latũ mandatum tuum nimis. Gloria. ps.

QUomodo dilexi legem tuam dñe: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudẽtẽ me fecisti mãdato tuo: quia in eternũ michi est.

Super omnes docentes me intelleri: quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intelleri: quia mandata tua quesiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinaui: quia tu legem posuisti michi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo.

A mandatis tuis intelleri: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum: et lumen semitis meis.

Iuraui et statui: custodire iudicia iustitie tue.

Humiliatus sum vsquequaq; domine: viuifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: et iudicia tua doce me.

Anima mea in manib⁹ meis semper: et legem tuam non sum oblitus.

Posuerũt peccatores laqueum michi: et de mandatis tuis non erraui.

Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in eternũ: propter retributionem. Psalmus.

INiquos odio habui: et legem tuam dilexi.

Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum superspersperaui.

Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.

Suscipe me secũdum eloquium tuum et viuam: et non confundas me ab exspectatione mea.

Adiuua me et saluus ero: et meditabor in iustificationibus tuis semper.

Spreuisti omnes discedentes a iudiciis tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et iustitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suscipe seruum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerũt in salutare tuum: z in eloquium iustitie tue.
Fac cũ seruo tuo secundum misericordiã tuã: et iustificationes tuas doce me.
Seruus tuus sum ego: da michi intellectum vt sciam testimonia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurũ z topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnẽ viam iniquã odio habui.
Gloria patri. In dñicis. ãn. Gloria laudis resonet in ore omnium patri genitoq; proli spiritui sancto pariter resultet laude perenni, Capitulum primum. Johannis. v.

TRes sunt qui testimonium dant in celo: pater/ et verbum/ et spiritussanctus: et hi tres vnum sunt. ℟. In eternum dñe Permanet verbum tuum. ℣. In celo et in seculum seculi veritas tua. Per. Gria. In. v. Dñs regit me z nichi michi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In fest. ãn. O ne confundas me dñe ab expectatiõe mea. Cp. Thessa. v.

OMnia probate/ quod bonum est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. ℟. Benedicam dominum In omni tempore. v. Semper laus eius in ore meo. In omni. Gloria. Benedicã. v. Dñs regit. In aduẽ. ãn. In tuo aduentu erue nos dñe, Cp. Esaie. xliij

PRope est vt veniat tempus eius: et dies eius non elongabuntur: miserebitur dominus iacob et israel saluabitur. ℟. Ostende nobis dñe Misericordiã tuam. v. Et salutare tuum da nobis. Misericor. Gloria. Ostende. v. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad nonam. Hymnus.

RErum deus tenax vigor/ immotus in te permanes: lucis diurne tempora/ successibus determinans. Largire clarum vesperе quo vita nusq; deficiat: sed premiũ mortis sacre/ perennis instet gloria.

Presta pater. et cetera. Psalmus.

MIrabilia testimonia tua domine ideo scrutata est ea anima mea.
Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis.
Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me et miserere mei: secũdum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuũ: vt non dñetur mei omis iniustitia
Redime me a calumnijs hominum: vt custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruum tuum: et doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerũt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.
Iustus es dñe: et rectum iudicium tuũ
Mandasti iusticiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum vehemẽter: et seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego z contemptus: iustificationes tuas non sum obliuus.
Iustitia tua iustitia in eternum: et lex tua veritas
Tribulatio et angustia inuenerũt me: mandata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternum: intellectum da michi et viuã. Gria. ps.

CLamaui in toto corde meo exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiam mandata tua.
Preueni i maturitate et clamaui: quia in verba tua superspraui.
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine: et secundum iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerũt persequẽtes me iniquitati: a lege autẽ tua lõge facti sunt.
Prope es tu dñe z omnes vie tue veritas
Initio cognoui de testimonijs tuis: q; in eternum fundasti ea.
Vide humilitatem meam et eripe me:

quia legem tuam non sum oblitus.
Iudica iudicium meum et redime me: propter eloquium tuum vivifica me.
Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Miserico:dia tue multe domine: secundum iudicium tuum vivifica me.
Multi qui persequuntur me et tribulant me: a testimoniis tuis non declinaui.
Vidi prevaricantes et tabescebam: qr eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi domine: in miserico:dia tua vivifica me.
Principium verbo:rum tuo:rum veritas: in eternum omnia iudicia iustitie tue.
Gloria patri et filio: et spiritui. ps.
Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis fo:midauit co:meum.
Letabo:r ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitie tue.
Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum
Exspectabam salutare tuum: domine: et mandata tua dilexi.
Custodiuit aia mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua et testimonia tua: quia oēs vie mee in conspectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo domine: iuxta eloquium tuū da michi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: secūdum eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuū: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me: quoniā mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuum domine: et lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que periit: quere seruum tuū quia mandata nō sum oblitus.

Gloria patri In do.ān. Ex quo omnia: per quem omnia: in quo omnia ipsi gloria in secula.

Capitulum.ad Ephesios.b.

Unus dominus vna fides vnū baptisma vnus deus pater omnium: qui est super omnes et per omnia et in omnibus nobis: qui est benedictus in secula. ℟. Clamauit in toto co:de Exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas requiram. Exaudi. Gloria. Clamauit. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In ferijs ān. Iuxta eloquium tuum da michi intellectū domine.

Capitulum ad Galathas.vj.

Alter alteri⁹ onera portate: et sic adimplebitis legem christi. Deo gratias. Rm. Redime me domine Et miserere mei. ℣. Pes enim meus stetit in via recta: in ecclesiis benedicam te dñe. Et. Gloria. Redi. ℣. Ab occultis meis. In ferijs. in aduentu. Antiphona. Veni dñe et noli tardare: relaxa facinora plebis tue israel.

Capitulū. Michee.vij

Venite ascendamus ad montem domini: et ad domum dei iacob: et docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis eius: quia de syon exibit lex et verbum domini de hierusalem. ℟. Super te hierusalem Orietur dñs. ℣. Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Glia. Super. ℣. Domine deus virtutū conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam et salui erimus.

℣ Fer.ii.ad.matu. Inuita-Venite exultemus dño. ps. Jubilem⁹ deo. ℣. Dñe ne in ira. vsq; ad.vi.quādo dicitur fer.agitur/ dicitur ad matutinū sequens hymnus.

Somno refectis artubus spreto cubili surgimus: nobis pater canentibus adesse te depositimus.

Te lingua primū concinat te mentis ardor ambiat: vt actuū sequē tuū/ tu sācte sis ecrorūm

Fedant tenebre lumini/ et nox diurno syderi. vt culpa quam nox intulit/ lucis labescat munere.

Precamur idē supplices/ noras vt omnes amputes: et ore te canentium/ laudaris imperpetuum. Gloria tibi domine. Post purificatā. Presta pater pyssime.

per estatem dicitur iste hymnus. Nocte surgentes. quere supra in principio psalterij folio primo. Psalmus.xxvj.

Omin⁹ illuminatio mea ⁊ salus mea quē timebo. Dominus protect⁹ vite mee: a quo trepidabo.

Dum appropiant super me nocētes: vt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant aduersum me castra: nō timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo.

Unam petij a domino hāc requiram: vt inhabitem in domo domini / omnib⁹ diebus vite mee.

Ut videam voluntatem domini: et visitem templum eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo in die malorum: protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo ⁊ psalmum dicam domino.

Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me.

Tibi dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram

Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto ne derelinquas me: neq; despicias me deus salutaris meus

Quoniam pater me⁹ et mater mea dereliquerunt me: dñs aut̄ assumpsit me.

Lege pone michi dñe in via tua: et dirige me i semita recta propter inimicos meos

Ne tradideris me in animas tribulantium me. quoniā insurrexerūt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dominum viriliter age et confortetur cor tuū: et sustine dñm. ps.xxvij

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me. nequando tacetas a me: et assimilabor descendentib⁹ in lacū

Exaudi domine vocem deprecationis mee dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatorib⁹: ⁊ cū operantibus iniquitatē ne p̄das me

Qui loquūtur pacem cū proximo suo: mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum: et secundum nequitiā adinuētionū ipsorum

Secundū opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorū ipsis

Quoniam non intellexerunt opera domini: ⁊ in opera manuum eius destrues illos: et non edificabis eos.

Benedictus dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis mee.

Dominus adiutor meus et protector meus: et in ipso speravit cor meum ⁊ adiutus sum.

Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis sue: et protector saluationum christi sui est.

Saluum fac populum tuum domine ⁊ benedic hereditati tue: et rege eos ⁊ extolle illos vsq; in eternum. Gloria. ān.

Dominus defensor vite mee. ps.xxvij.

Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietum.

Afferte domino gloriam et honorem afferte domino gloriā nomini eius: adorate dominum in atrio sancto eius.

Vox dñi super aquas deus maiestatis intonuit: dominus sup aquas multas.

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox domini confringentis cedros: et confringet dominus cedros libani.

Et comminuet eas tanq̄ vitulū libani: et dilectus quēadmodū filius vnicornuū

Vox dñi intercidētis flammam ignis vox domini concutientis desertum: et cōmouebit dominus desertum cades.

Vox domini preparantis ceruos et reuelabit condensa: et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluuium inhabitare facit: et sedebit dominus rex in eternum.

Dñs virtutē populo suo dabit: dñs be-

nedicet populo suo in pace. ps.xxix.

Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animã meam: saluasti me a descendentib⁹ in lacũ.

Psallite domino omnes sancti eius: et confitemini memorie sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum letitia.

Ego autem dixi in abũdantia mea: nõ mouebor in eternum.

Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus.

Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.

Que utilitas in sanguine meo: dum descendo in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis: aut annunciabit veritatem tuam.

Audiuit dominus et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum et circundedisti me letitia.

Et cantet tibi gloria mea et non compungar: domine deus meus in eternum confitebor tibi. Gloria. In. Adorate dominum in aula sancta eius. ps.xxx.

In te domine speraui non confundar in eternũ: in iustitia tua libera me

Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me.

Esto mihi in deũ protectorem et in domum refugii: ut saluum me facias.

Quoniã fortitudo mea et refugiũ meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo quẽ absconderũt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.

Odisti obseruãtes vanitates: supervacue

Ego autem in domino speraui: exultabo et letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatẽ meã: saluasti de necessitatibus animam meã

Et cõclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos.

Miserere mei domine quoniam tribulor: cõturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerũt a me: obliuioni datus sũ tanq̃ mortuus a corde

Factus sum tanq̃ vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorũ commorantium in circuitu.

In eo dũ conuenirent simul aduersum me: accipere animam meã consiliati sunt.

Ego autem in te speraui dñe dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee

Eripe me de manu inimicorum meorum: et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super seruũ tuum. saluũ me fac in misericordia tua domine: nõ confundar quoniã inuocauit te

Erubescant impij et deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Que loquuntur aduersus iustũ iniquitatem: in superbia et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe: quam abscondisti timẽtibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum.

Protteges eos in tabernaculo tuo: a cõtradictione linguarum.

Benedictus dñs quoniam mirificauit miam suam mihi: in ciuitate munita.

Ego autem dixi in excessu mẽtis mee: proiectus sum a facie oculorum tuorũ.

Ideo exaudisti vocem orationis mee: dum clamarem ad te.

Diligite dominum omnes sancti eius quoniam veritatẽ requiret dñs: et retribuet abundanter facientibus superbiã

Viriliter agite ⁊ cōfortetur cor vestrū: oēs qui speratis in dño. Gl'a. ps. xxx.

Beati quorū remisse sunt iniquitates: ⁊ quorum tecta sunt peccata. Beatus vir cui nō imputauit dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in erumna mea dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: et iniusticiam meam non abscondi.

Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiam meam domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore opportuno.

Veruntamē in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione q̄ circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.

Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus: quibus non est intellectus.

In chamo et freno maxillas eorum cōstringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantem autem in dño misericordia circūdabit.

Letamini in domino et exultate iusti: et gloriamini oēs recti corde. Gl'a. ān.

In tua iusticia libera me domine. ps. xxx.

Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.

Confitemini dño in cythara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei cāticum nouum: bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum domini: ⁊ omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam et iudicium: misericordia domini plena est terra.

Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

Timeat dñm omis terra: ab eo autem cō moueantur omnes inhabitantes orbē.

Quoniam ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gētium: reprobat autem cogitationes populorū: ⁊ reprobat consilia principum.

Consilium autem domini in eternum manet: cogitationes cordis eius in generatione et generationem.

Beata gens cuius est dñs deus eius: populus quē elegit in hereditatem sibi.

De celo respexit dominus: vidit omnes filios hominum.

De preparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

Non saluatur rex per multam virtutem: ⁊ gygas non saluabitur in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutem: in abundātia autem virtutis sue non saluabitur.

Ecce oculi dñi super metuentes eum: ⁊ in eis qui sperāt sup misericordia eius

Vt eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet dominū: quoniam adiutor et protector noster est.

Quia in eo letabitur cor nostrum: ⁊ in nomine sancto eius speramus.

Fiat mia tua domie super nos: quemadmodum speramus in te. ps. xxxiij.

Benedicam dominum in omni tēpore: semper laus eius in ore meo

In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti et letentur.

Magnificate dominum mecum: et exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me

Accedite ad eum et illuminamini: ⁊ facies vestre non confundentur.

Iste pauper clamauit et dominus exaudiuit eum: et ex omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

Immittet angelus domini in circuitu timentium eum: et eripiet eos.

Gustate et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.

Timete dñm omnes sancti eius: quo-

mam non est inopia timentibus eum.
Diuites eguerũt & esurierũt: inquirentes autem dñm nõ minuent omni bono
Uenite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuã a malo: & labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.
Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum.
Vultus autem dñi super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum
Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationib⁹ eorum liberauit eos.
Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu saluabit.
Multe tribulationes iustorũ: et de omnibus his liberauit eos dominus.
Custodit dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent.
Redimet dominus animas seruorum suorum: et non delinquẽt omnes qui sperant in eo. Gloria patri et filio: & spiri.
an. Rectos decet collaudatio. ps. xxxiij.
Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam et conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuereantur: querẽtes animam meam
Auertantur retrorsum et confundantur: cogitantes mihi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via eorum tenebre et lubricum: et angelus domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abscõdit apprehendat eũ: et in laqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultabit in domino: et delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi.
Eripiẽs inopẽ de manu fortiorũ eius: egenum et pauperẽ a deripientibus eum.
Surgentes testes inqui: que ignorabã interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem anime mee.
Ego autem cum mihi molesti essent: induebar cilicio.
Humiliabam in ieunio animam meam: & oratio mea in sinu meo cõuertetur
Quasi proximum et quasi fratrem nostrum sic complacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt et conuenerũt: congregata sunt super me flagella et ignorani.
Dilacerati sunt nec compuncti. tentauerunt me subsannauerũt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis
Domine quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum: a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique: qui oderũt me gratis et annuunt oculis.
Quoniã mihi quidem pacifice loquebantur: et in iracundia terre loquentes dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suũ: dixerunt euge euge viderunt oculi nostri.
Vidisti domine ne sileas: domine ne discedas a me.
Exurge et intende iudicio meo: deus meus et dominus meus in causam meam.
Iudica me secundum iustitiam tuam domine deus meus: et non supergaudeant mihi.
Non dicãt in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicant deuorabim⁹ eũ
Erubescant et reuereantur simul: qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione et reuerentia: qui maligna loquuntur super me.

Exultent et letentur qui volunt iusticiam meã: et dicant semper magnificetur dominus qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudem tuam. ps. xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor dei ante oculos eius.
Quoniam dolose egit in conspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bene ageret
Iniquitatẽ meditatus est in cubili suo: astitit omni vie non bone malicium autem non odiuit.
Domine in celo misericordia tua: et veritas tua vsq; ad nubes.
Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa.
Homines ⁊ iumenta saluabis domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus.
Filij autem hominum: in tegmine alarum tuarum sperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domꝰ tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.
Quoniam apud te est fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen.
Porrende misericordiam tuã scientibꝰ te: et iusticiã tuã his qui recto sunt corde
Non veniat michi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatẽ: expulsi sũt nec potuerũt stare. Psa. In expugna impugnantes me. ps. xxxvj.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatẽ
Quoniam tanq̃ fenum velociter arescent: et quemadmodum olera herbarũ cito cadent.
Spera in domino et fac bonitatẽ: et inhabita terram ⁊ pasceris in diuitijs eius
Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuam: et spera in eo et ipse faciet.
Et educet quasi lumen iusticiam tuã: et iudicium tuum tanq̃ meridiem. subditus esto domino et ora eum.
Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine facente iniusticias
Desine ab ira et derelinque furorem: noli emulari vt malignetis
Quoniam qui malignantur exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum ⁊ non erit peccator: et quares locum eius et non inuenies.
Mansueti autem hereditabunt terrã: et delectabuntur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustum: et stridebit super eum dentibus suis.
Dominus autem irridebit eum: quoniam prospicit q̃ veniat dies eius.
Gladium euaginauerunt peccatores: intenderunt arcum suum.
Vt deripiant pauperem et inopem: vt trucidant rectos corde.
Gladius eorum intret in corda ipsorũ: et arcus eorum confringatur.
Melius est modicum iusto: super diuitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autẽ iustos dominus
Nouit dominꝰ dies immaculatorum: et hereditas eorum in eternum erit.
Non confundentur in tempore malo: et in diebus famis saturabuntur. quia peccatores peribunt.
Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes quẽadmodum fumus deficient.
Mutuabitur peccator et non soluet: iustus autem miseretur et tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt
A pud dominum gressus hominis dirigetur: et viam eius volet.
Cũ ceciderit iustus nõ collidetur: quia dominus supponit manum suam.
Iuuenior fui etenim senui: et non vidi iustũ derelictũ: nec semẽ eius querens panẽ.
Tota die miseretur et commodat: et semen illius in benedictione erit.
Declina a malo et fac bonum: et inhabita in seculum seculi.
Quia dominus amat iudicium et non derelinquet sanctos suos: in eternum cõseruabuntur
Iniusti punientur: et semẽ impiorũ perdet

Feria secunda

Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in seculū seculi super eam
Os iusti meditabitur sapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: et querit mortificare eum.
Dominus autem nō derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cū iudicabitur illi.
Expecta dominum et custodi viā eius et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.
Vidi impium superexaltatum: ⁊ elevatum sicut cedros libani.
Et transiui et ecce non erat: quesiui eū et non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiam et vide equitatē: quoniam sunt reliquie homini pacifico
Iniusti autē disperibūt: simul reliquie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a domino: et protector eorū in tempore tribulationis
Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia speraverunt in eo. ps. xxxvii.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi: ⁊ confirmasti super me manū tuam
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue non est pax ossibus meis: a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: ⁊ sicut onus graue grauate sunt super me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finē: tota die cōtristat⁹ ingrediebar
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: ⁊ nō est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desiderium meū: et gemitus meus ad te non est absconditus.
Cor meū conturbatum est in me: dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum.
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erāt de longe steterūt: ⁊ vim faciebāt qui querebāt animā meā
Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanq̄ surdus non audiebam: ⁊ sicut mutus nō aperiens os suū.
Et factus sum sicut homo nō audiens: ⁊ non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te domine speraui: tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi nequando supergaudeant michi inimici mei: et dum commouentur pedes mei sup me magna locuti sūt.
Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt ⁊ confirmati sunt super me: ⁊ multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebāt michi: quoniā sequebar bonitatē.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee.

Gloria. ān. Custodi domine viam tuam. ℣. Domine in celo misericordia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes. Lectiones et responsoria de eadem feria. Ante laud. ℣. Fiat misericordia tua dñe super nos. ℟. Quemadmodū speravimus in te. Alte ℣. dicitur ante laud. in omnibus feē. A Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimam. Et a Deus omnium. vsq; ad aduentum domini. quando dicetur agitur. In laudibus. ps. l.

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam.
Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: ⁊ peccatū meū cōtra me est semper
Tibi soli peccaui ⁊ malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Ecce enī in iniquitatibus cōceptus sū: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexisti: incerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti michi
Asperges me ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium ⁊ letitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis
Ne proijcias me a facie tua: et spiritū sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de sāguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: utiq; holocaustis nō delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac dñe in bona volūtate tua sion: ut edificentur muri hierusalem.
Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes et holocausta: tunc imponent sup altare tuum vitulos. Gloria patri et fi. ān. Miserere mei deus. Psalmus.b.

Verba mea auribus pcipe domine: intelige clamorem meum.
Intende voci orationis mee: rex meus et deus meus.
Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es.
Nec habitabit iuxta te malignus: neq; permanebūt iniusti ante oculos tuos.
Odisti omnes qui operantur iniquitatē: perdes omnes qui loquūtur mēdaciū
Virum sanguinum ⁊ dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.
Introibo in domum tuam: adorabo

Dar.

ad templum sanctum tuū in timore tuo
Domine dedue me in iusticia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorū veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorum/ linguis suis dolose agebāt: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis secundū multitudinē impietatū eorū expelle eos: quoniam irritauerunt te domine.
Et letentur omnes qui sperāt in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis
Et gloriabuntur in te omnes qui diligūt nomē tuū: quoniā tu benedices iusto
Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ān. Intelligе clamorem meum domine. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Psalmus. Ipsum. Esaie.xij.

Confitebor tibi domine quoniam iratus es michi: conuersus est furor tuus et consolatus es me. Esa.12.
Ecce deus saluator meus fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris et dicetis in illa die confitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: memento te quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate domino quoniā magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gloria. ān. Conuersus est furor tuus domine et consolatus es me. ān. Laudate dominum de celis. ps. Ipsum. Cap.j. Corin.xij.

Vigilate ⁊ orate: state in fide: viriliter agite et confortamini et omnia vestra in charitate fiant. Hoc capitulū dr omnibus fer. ad laud. a Dñe ne in ira vsq; ad caput ieiunij: et a Deus omnū. vsq; ad aduē. dñi qñ de feria agitur A Dñe ne in ira vsq; ad rl. qñ de .ij. feria agitur dr ad laudes sequens hymnus. 1 Cor.16

Splendor paterne glorie de luce lucem proferens: lux lucis et fons

Iusti autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in seculū seculi super eam
Os iusti meditabitur sapientiam: et lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: et querit mortificare eum.
Dominus autem nō derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cū iudicabitur illi.
Expecta dominum et custodi viā eius et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.
Vidi impium superexaltatum: et elevatum sicut cedros libani.
Et transiui et ecce non erat: quesiui eū et non est inuentus locus eius.
Custodi innocentiam et vide equitatē: quoniam sunt reliquie homini pacifico
Iniusti autē disperibūt: simul reliquie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a domino: et protector eorū in tempore tribulationis
Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia speraverunt in eo. ps. xxxvij.
Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi: et confirmasti super me manū tuam
Non est sanitas in carne mea a facie ire tue non est pax ossibus meis: a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee supergresse sunt caput meum: et sicut onus graue grauate sunt super me.
Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum et curuatus sum vsq; in finē: tota die cōtristatus ingrediebar
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et nō est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne desiderium meū: et gemitus meus ab te non est absconditus.
Cor meū conturbatum est in me: dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum: et ipsum non est mecum.
Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.
Et qui iuxta me erāt de longe steterūt: et vim faciebāt qui querebāt animā meā
Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego autem tanq; surdus non audiebam: et sicut mutus nō aperiens os suū.
Et factus sum sicut homo nō audiens: et non habens in ore suo redargutiones
Quoniam in te domine speraui: tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi nequando supergaudeant mihi inimici mei: et dum commouentur pedes mei super me magna loquti sūt.
Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
Quoniam iniquitatem meam annunciabo: et cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebāt mihi: quoniā sequebar bonitatē.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: domine deus salutis mee.

Gloria. ān. Custodi domine viam tuam. ℣. Domine in celo misericordia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes. Lectiones et responsoria de eadem feria. Ante laud. ℣. Fiat misericordia tua dñe super nos. ℟. Quemadmodū speravimus in te. Iste ℣. dicitur ante laud. in omnibus feriis. A Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimam. Et a Deus omnium. vsq; ad aduentum domini. quando defertur agitur. In laudibus. ps. l.

Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam.
Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatū meū cōtra me est semper
Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Ecce enī in iniquitatibus cōceptus sū: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexisti: icerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti michi
Asperges me ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium ⁊ letitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innoua in visceribus meis
Ne proijcias me a facie tua: et spiritū sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de sāguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: holocaustis nō delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac dñe in bona volūtate tua sion: vt edificentur muri hierusalem.
Tūc acceptabis sacrificiū iusticie oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Gloria patri et fi. ān. Miserere mei deus. Psalmus.v.

Verba mea auribus pcipe domine: intellige clamorem meum.
Intende voci oratonis mee: rex meus et deus meus.
Quoniam ad te orabo domine: mane audies vocem meam.
Mane astabo tibi et videbo: quoniam non deus volens iniquitatem tu es.
Nec habitabit iuxta te malignus: nec permanebūt iniusti ante oculos tuos.
Odisti omnes qui operantur iniquitatē: perdes omnes qui loquūtur mēdaciū
Virum sanguinum ⁊ dolosum abominabitur dominus: ego autem in multitudine misericordie tue.
Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuū in timore tuo
Domine dedue me in iusticia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorū veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorum/ linguis suis dolose agebāt: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis secundū multitudinē impietatū eorū expelle eos: quoniam irritauerunt te domine.
Et letentur omnes qui sperāt in te: in eternum exultabunt et habitabis in eis
Et gloriabuntur in te omnes qui diligūt nomē tuū: quoniā tu benedices iusto
Domine vt scuto: bone voluntatis tue coronasti nos. ān. Intellige clamorem meum domine. ān. Deus deus meus ad te de luce vigilo. Psalmus. Ipsum. Esaie.xij.

Confitebor tibi domine quoniam iratus es michi: conuersus est furor tuus et consolatus es me. Esa.12.
Ecce deus saluator meus fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.
Hauricris aquas in gaudio de fontibus saluatoris et dicetis in illa die confitemini dño et invocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate domino quoniā magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.
Exulta et lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Gloria. ān. Conuersus est furor tuus domine et consolatus es me. ān. Laudate dominum de celis. ps. Ipsum. Cap.j.Corin.xij.

Vigilate ⁊ orate: state in fide: viriliter agite et confortamini et omnia vestra in charitate fiant. Hoc capitulū dr omnibus fer. ad laud. a Dñe ne in ira vsq; ad caput ieiunij: et a Deus omnū. vsq; ad aduē. dñi qñ de feria agitur A Dñe ne in ira vsq; ad ri. qñ de. ij. feria agitur dr ad laudes sequens Hymnus. 1 Cor.16

Splendor paterne glorie de luce lucem proferens: lux lucis et fons

lumnis dies diem illuminans.

Uerusq; sol illabere micãs nutore per petri: rubarq; sancti spiritus infunde nostris sensibus.

Uotis vocemus te patrem patrem perennis gloie: patrem potentis gratie culpam releget lubricam.

Informet actus strennuos dentem retundat inuidi: casus secundet asperos donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet et regat casto fidei corpore: fides calore feruet fraudis venena nesciat.

Christusq; nobis sit cibus potusq; noster sit fides: leti bibamus sobriam ebrietatem spiritus.

Uetus dies hic transeat pudor fulgeat lucidum: fides velut meridies crepusculum mens nesciat.

Aurora cursus prouehit auroram tot prodeat: in patre totus filius et totus in verbo pater.

Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cũ spiritu paracleto et nunc et imperpetuũ. Amen. ℣. In matutinis domine meditabor in te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. Per eandẽ orationem. Ecce iã noctis. fol. viij. ℣. In matutinis domine. Iste versus dicitur omnibus ferys ad laud. a Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam et a Deus omnium. vsq; ad aduentũ dñi: quando de feria agitur. ãn. Benedictus dñs deus israel. ps. Ipsum. Deinde dicantur preces ferẽ. hoc modo.

Kyrie eleyson. iij. Christe eleyson. iij. Kyrie eleyson. iij. Pater noster Et ne nos induc. Sed libera nos a malo. Saluum fac seruum tuum dñe confidentem in misericordia tua. Esto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Nichil proficiat aduersarius in nobis. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. Mitte nobis dñe auxilium de sancto. Et de sion tuere nos. Esto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. Deus cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram: vt nos et omnes famulos tuos quos delictorum catena constringit: miseratio tue pietatis absolua. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuum. Qui tecum viuit. ℟. Amen. Exaudi nos deus salutaris noster. Et ne memineris iniquitatum nostrarum. Neque vindictam sumas de peccatis nostris. Sed propitius et misericors ignosce nobis. Et parce nobis domine. Parce populo tuo. Et ne in eternum irascaris nobis. Saluum fac seruum tuum dñe confidentem in misericordia tua. Et abundantia in turribus tuis. Oremus pro fidelibus defunctis. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Exaudi domine vocem meam qua clamauit ad te. Miserere mei et exaudi me. Miserere mei deus. totus psalm. dicat sine nota cum Gloria patri et Sicut erat. Finito po. solus sacerdos erigat se: et ad gradum chori accedat sex ad matu. et ad vesperas tunc dicendo hos versus. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomẽ tuum Domine deus virtutum cõuerte nos. Et ostende faciem tuã et salui erimus. Domine exaudi oratio. Et clamor meus. Dominus vobiscum. Et cum spi. Oremus. In aduentu domini quando de fer. agitur dicitur mo. ad matu. ãn. Spiritus sanctus in te descendet maria: nẽ timeas habens in vtero filium dei alta. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Oratio.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo nunciãte carnẽ suscipere voluisti: presta supplicibus tuis vt qui vere eam dei genitricẽ credimus: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eundẽ christũ. Memo. de omnibus sanctis. ãn. Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna alta. ℣. Ecce apparebit dñs sup nubem candidã. ℟. Et cũ eo sanctorũ milia. Oratio

Conscientias nostras quesumus domine visitando purifica: vt veniens dominus noster iesus christus filius tuus cũ omnib⁹ sanctis. paratã sibi in nobis inueniat mansionem. Qui tecum vivit. ℟. Ad vesperas. Memoria de sancta maria. ãn. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum: ecce concipies et paries filium alta. ℣. et oco vt supra ad matuti. Memoria de omnibus sanctis. vt supra ad matutinas. Ab octa. sancti stephani vsq; ad purificatio. quotidie fiat mẽo. de sancta maria de quocũq; fiat seruitã ad vesp̃ et ad matuti. nisi in vigilia. in die circũcisionis. Infra oct. et in octa. qñ chorꝰ regitur. Et in dominicis ad vesperas vsq; vesp. cũ hac ãn. Quando natus es ineffabiliter ex virgine tũc impleta sunt

scripture sicut pluuia in vellus descendisti: vt salvum faceres genus humanum te laudamus deus noster. Et ad matutinas cū hac ān. Ecce maria genuit nobis saluatorem quem iohannes vidēs exclamauit dicens ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi alleluya. In feriis vero et in festis .vj. lectionum sine regi. chori ad vesperas dicitur hec ān. Rubum quem viderat moyses incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilem virginitatē dei genitrix intercede pro nobis. Et ad matu. cū hac ān. Germinauit radix iesse orta est stella ex iacob: virgo peperit saluatorem: te laudam⁹ deus noster Et ad matuti. dicitur semper. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti. Et ad vespe. dicitur. ℣. Speciosus forma pre filiis hominū. Respōsorium. Diffusa est gratia in labijs tuis Non dicitur viterius. Oratio.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi prēmia prestitisti: tribue qs vt ipsā pro nobis intercedere sentiam⁹: per quā meruimus auctorem vite suscipere dominū nostrum iesum christum filiū tuū Deinde fiat memo. de omnibus sanctis infrā. et in festis sine regi. chori ad vesperas et ad matutinas. Post purificationem vero ad matutinas dicitur hec ān.

BEata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dñm. ℣. Post partū Oratio. Famulorū. vel Oratio. Omnipotens sempiterne deus. vt posterius patet. Non dicitur oratio Concede quesumus misericors deus. ad memoriam de sancta maria nisi ad proces. tantum. Memoria de omnibus sanctis. Ad matuti. ān. Exultabunt. ℣. Mirabilis. Oratio Infirmitatem. vel Oratio. Omnium sanctorum. vel Oratio. Vide domine. vel Oratio. Tribue quesumus. Post purificationem ad memoriā de sancta maria ad vespe. dicantur ānē sicut post hystoriam Deus omnium. Et etiam de omnibus sanctis ad vesperas vsq; ad feriam quartam in capite ieiunij.

¶ Feria secunda post Deusomnium. ℣ ad hunc vsq; ad aduen. domini: tam in feriis q̄m in festis trium lectionū sine regi. chori et in octa. et infra quando chorus nō regitur dicantur he res memorie sicut de cruce: de sancta maria: et de omnibus sanctis. Cum vero in festis trium lectionum aliquod festum sanctorū contigerit. tunc in primis fiat memo. de sancto: et postea memo. suprādicte. Per oc. vero reliquiarum: siue dicitur de sāctis siue de fest. semper fiat in primis memo. de reliquijs et postea memoria de cruce. Ad matuti. ān. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ℣. Omnis terra adoret te deus. Responsorium. Et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo. Oratio.

DEus qui sanctam crucem ascendisti: q̄ mundi tenebras illuminasti: tu corda et corpora nostra illumina re dignare saluator mundi. Qui cū deo patre. vel Oratio.

PErpetua quesumus domine pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es saluator mundi. Qui cum deo patre. Oratio.

ADesto nobis dñe deus noster: et quos sancte crucis letari facis honore: eius quoq; perpetuis defende subsidijs. Per christum dñm nostrum. Memo. de sancta maria ān. Beata mater. vt prorime supra. ℣. Post partū. Oro.

FAmulorū tuorū quesumus dñe delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibus nostris non valemus. genitricis filij tui dñi dei nostri intercessione saluemur. Per eundem. vel Oratio.

OMps sempiterne deus: nos famulos tuos dextera tue potentie a cūctis protege periculis: et gloriosa beate marie semper virginis intercessiōe. fac nos presenti gaudere prosperitate et futura. Per christū. Non dī oratio Concede qs misericors. ad memo. de sācta ma. per totū annū: sed ad proces. et ad cōple. de ea tantū. Memo. de oibus sanctis ad matu. ān. Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. ℟. Et gloriosus in maiestate sua. Oro.

INfirmitatē nostrā qs dñe propitius respice: et mala oia que iuste meremur omnū sanctorū tuorū intercessione auerte. Per christū. vel Oratio.

OMnium sanctorum tuorum quesum⁹ dñe intercessione placatus ꝙ

veniam delictorum nobis tribue: & remedia sempiterna concede. Per. Vel Oratio.

Vide dñe infirmitates nostras: & intercedentib⁹ omnibus sanctis tuis: relleri nobis pietate succurre. Per dominum nostrum iesum. Vel Oratio.

Tribue quesum⁹ domine omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis: & eos semper clementer audire digneris. Per dominū. Memoria de cruce ad vesperas. Salua nos christe saluator per virtutē sancte crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis. ℣. Omnis terra. Vel. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. Vel. Adoramus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundum. ℣. Omnis terra. Oratio vt supra ad matutinas. Memoria de sancta maria ad vesperas. Sancta maria virgo interede pro toto mundo quia genuisti regem orbis ℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria. Vel. Sancta dei genitrix virgo semper maria: intercede pro nobis ad dñm deum nostrū. ℣. Post partum. Vel. In prole mater: in partu virgo: gaude et letare pia mater domini. ℣. Sancta dei genitrix. Oratio vt supra ad matutinas. Memoria de omnibus sanctis ad vesperas. Antipho. Sancti dei omnes qui estis consortes supernorum ciuium: intercedite pro nobis. ℣. Letamini. Vel Exultent. Vel Antipho. Omnes electi dei nostri memoriam nri ante deum: vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. ℣. Letamini. Vel Exultent. Vel Antipho. Sanctorum precibus cunctorum redde salutem corporis et anime christe tuis famulis. ℣. Letamini. Vel. Ant: O ꝙ gloriosa est regnum in quo cum christo gaudēt omnes sancti amicti stolis albis: sequuntur agnum quocūq; ierit. Versus. Letamini in. Isti duo versus ad memoriam de omnibus sanctis non variantur nisi cum ℣. Letamini. ad primas vesperas dicitur: tunc ad memoriam de omnibus sanctis dicetur. ℣. Exultent. Similiter ad matutinas quando. ℣. Mirabilis deus dicitur in laudibus. tunc ad memoriam de omnibus sanctis dicetur versus. Justorum anime. quod per totum annum obseruetur nisi in aduentu et in tempore paschali. Oratio vt supra ad matutinas.

Fer. iij. ad matu. Inuit. Jubilem⁹ deo Salutari nostro. ℣s. Venite. Adomie ne intra. vsq; ad quadra. qñ de. iij. fer agit or ad matu. sequēs Hymn⁹

Conditor patrem luminis / luripse lucis & dies: noctem canendo rumpimus / assiste postulantibus.

Aufer tenebras mentium / fuga cateruas demonum: expelle somnolentiam / ne pigritantes obruat.

Sic christe nobis omnibus / indulgeas credentibus: vt prosit crorātibus / quod precinctes psallimus. Presta pater pius sume. Per eternā Hymnus. Nocte surgentes. folio primo. Psalmus. xxxviij.

Dixi custodiam vias meas: vt non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam: cum consisteret peccator aduersum me.

Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est.

Concalluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: notū fac michi domine finem meum.

Et numerum dierum meorū quis est: vt sciam quid desit michi.

Ecce mēsurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̄ michilū ante te.

Veruntamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.

Et nūc que est expectatio mea nōne dominus: et substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis eruime: ōbprobriū insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum quoniā tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut aranean̄ ani
mam eius:veruntamen bane conturba
tur omnis homo.
Exaudi oratione meam domine ⁊ de
precationem meam:auribus percipe la
chrymas meas.
Ne sileas quoniã aduena ego sũ apud
te et peregrin⁹:sicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priusq̃ ab
eam: et amplius non ero. ps.xxxix.
Expectans expectaui dominum:et
intendit michi.
Et exaudiuit preces meas:⁊ eduxit me
de lacu miserie.et de luto fecis.
Et statuit supra petram pedes meos:
et direxit gressus meos.
Et immisit in os meum canticum no
uum: carmen deo nostro.
Videbunt multi et timebunt:et spera
bunt in domino.
Beatus vir cui⁹ est nom̃ domini spes
eius:et non respexit in vanitates et insa
nias falsas.
Multa fecisti tu domine deus meus mi
rabilia tua:et cogitationibus tuis non
est qui similis sit tibi.
Annunciaui et locutus sum:multipli
cati sunt super numerum.
Sacrificium et oblatioñ noluisti:au
res autem perfecisti michi.
Holocaustum et pro peccato non postu
lasti:tunc dixi.ecce venio.
In capite libri scriptum est de me vt fa
cerem voluntatem tuam deus meus vo
lui:et legem tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iusticiam tuam in eccle
sia magna:ecce labia mea non prohibe
bo/domine tu scisti.
Iusticiam tuam non abscondi in cor
de meo: veritatem tuam et salutare tu
um dixi.
Non abscondi misericordiam tuam et
veritatem tuam:a consilio multo.
Tu autem domine ne longe facias mi
serationes tuas a me: misericordia tua
et veritas tua semper susceperunt me.
Quoniam circundederunt me mala
quorum non est numerus.comprehende
runt me iniquitates mee:et non potui vt
viderem.
Multiplicate sunt super capillos capi
tis mei:et cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi domine vt eruas me:
domine ad adiuuandum me respice.
Confundantur et reuereantur simul:
qui querunt animam meam vt auferãt
eam.
Conuertantur retrorsum ⁊ reuerean
tur:qui volunt michi mala.
Herant confestim cõfusionem suam:
qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letẽtur super te omnes que
rentes te:⁊ dicant semper magnificetur
dominus qui diligunt salutare tuum.
Ego autem mendicus sum et pauper:
dominus sollicitus est mei.
Adiutor meus ⁊ protector meus tu es:
deus meus ne tardaueris. Gloria pa
tri et filio:et spiritui sancto.ãn. Vt non
delinquam in lingua mea. Psalmus.xl.
Beatus qui intelligit super egenũ
⁊ pauperem:in die mala liberabit
eum dominus.
Dominus conseruet eũ et viuificet eũ
⁊ beatum faciat eum in terra:⁊ non tra
dat eum in animam inimicorum eius.
Dominus opẽ ferat illi super lectum
doloris ei⁹:vniuersum stratum eius ver
sasti in infirmitate eius.
Ego dixi domine miserere mei:sana a
nimam meam quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala michi:quã
do morietur et peribit nomen eius.
Et si ingrediebat/videbat vana loque
batur:cor ei⁹ congregauit iniquitatẽ sibi.
Egrediebatur foras:et loquebatur in
idipsum.
Aduersum me susurrabãt oẽs inimici
mei:aduersũ me cogitabãt mala michi.
Verbum iniquum constituerũt aduer
sum me:nũquid qui dormit non adiciet
vt resurgat.
Etenim homo pacis mee in quo spera
ui:qui edebat panes meos magnifica
uit super me supplantationem.
Tu autem domine miserere mei:et re
suscita me et retribuam eis.
In hoc cognoui quoniam voluisti me:
quoniam non gaudebit inimicus meus
super me.

De aute propter innocentiã suscepisti: ⁊ confirmasti me in cõspectu tuo meternũ
Benedictus dominus deus israel: a seculo et in seculum: fiat fiat. ps.xli

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarũ: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deũ fontẽ viuũ: quãdo veniã et apparebo ante faciẽ dei.
Fuerũt michi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi quotidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum ⁊ effudi in me animã meam: quoniã trãsibo in locũ tabernaculi admirabilis: vsq; ad domum dei.
In voce exultationis et cõfessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.
Spera in deo quoniã adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Ad memetipsum anima mea conturbata est: propterea memorabo tui de terra iordanis et hermonij a monte modico.
Abyssus abyssum invocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dominus misericordiam suam: et nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicam deo susceptor meus es.
Quare oblitus es mei: et quare cõtristatus incedo: dũ affligit me inimicus.
Dũ confringũtur ossa mea: exprobrauerũt michi: qui tribulãt me inimici mei
Dum dicunt michi per singulos dies: vbi est deus tuus.
Quare tristis es anima mea: et quare conturbas me.
Spera in deo: quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.
Gloria ãn. Sana dñe aiam meã quia peccaui tibi. Iste ps. non dr ad noctur. ps.xliij

Iudica me deus ⁊ discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti et quare tristis incedo dum affligit me inimicus.
Emitte lucem tuam et veritatẽ tuam: ipsa me deduxerũt ⁊ adduxerunt in mõtẽ sanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei ad deum: qui letificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo: quoniã adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei et deus meus.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ spiritui. ps.xliij.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri ãnũciauerũt nobis
Opus quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis.
Manus tua gẽtes dispersisti. et plãtasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederũt terram: et brachiũ eorum nõ saluabit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachiũ tuũ ⁊ illuminatio vultus tui quĩ complacuisti in eis
Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob.
In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo sperabo: ⁊ gladius meus non saluabit me.
Saluasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti.
In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autẽ repulisti et confudisti nos: ⁊ nõ egredieris deus in virtutib9 nostris
Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: ⁊ q̃ oderũt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanq̃ oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populũ tuũ sine precio: ⁊ nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ.
Posuisti nos obprobrium vicinis nostris: subsãnationem ⁊ derisum his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem gentib9: commotionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea ctra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis et obloquentis: a facie inimici et persequentis.
Hec oia venerũt super nos nec obliti su

mus te: ⁊ iniq nō egim⁹ i testamēto tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: ⁊ declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos umbra mortis
Si obliti sumus nomē dei nostri: ⁊ si expādimus manus nostras ad deū alienū
Nonne deus requiret ista: ipse enim novit abscondita cordis.
Qm̄ propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finem.
Quare faciem tuam auertis: obliuiscēris inopie nostre ⁊ tribulationis nostre.
Qm̄ humiliata est i puluere anima nostra: cōglutinat⁹ est in terra vēter noster
Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomen tuum. ps.xliij.
Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filijs hominum diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum.
Accingere gladio tuo super femur tuum: potentissime.
Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.
Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute: populi sub te cadēt in corda inimicorum regis.
Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie pre consortibus tuis.
Myrrha et gutta ⁊ casia a vestimentis tuis: a domibus eburneis ex quibus delectauerūt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis: in vestitu deaurato circundata varietate.
Audi filia et vide: et inclina aurem tuam: et obliuiscere populum tuum et domum patris tui.
Et cōcupiscet rex decorē tuū: quoniam ipse est dñs deus tuus et adorabunt eū.
Et filie tyri in muneribus: vultū tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.
Omnis gloria eius filie regis abintus in fimbrijs aureis: circumamictaba rietatibus.
Adducētur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in letitia et exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cōstitues eos principes sup oēm terram
Memores erunt nominis tui domine: in omni generatione et generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi. Gloria. ān. Eructauit cor meū verbū bonū. ps.xlv.
Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.
Sonuerūt et turbate sūt aque eorū: cōturbati sunt montes in fortitudine eius
Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eā deus mane diluculo.
Cōturbate sunt gētes et inclinata sūt regna: dedit vocem suam mota est terra
Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera domini: que posuit prodigia super terram.
Auferens bellabis ad finem terre: arcum conteret et confringet arma. et scuta comburet igni.
Vacate et videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gētibus ⁊ exaltabor in terra
Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob. ps.xlvj.
Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniā dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram.
Subiecit populos nobis: ⁊ gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suam: speciem iacob quem dilexit.

Feria tertia

Ascendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.

Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.

Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.

Regnabit deus super gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum cõgregati sunt cum deo abraham: quoniam dij fortes terre vehementer eleuati sunt. Gloria. ãn. Adiuto: in tribulationibus. ps. xlvii.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius.

Fundatur exultatione vniuerse terre mons syon: latera aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur: cũ suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terre congregati sunt: conuenerunt in vnum.

Ipsi videntes sic admirati sunt: cõturbati sunt commoti sunt. tremo: apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis: in spiritu vehementi conteres naues tharsis.

Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam in eternum.

Suscepimus deus misericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundum nomen tuum deus sic et laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua.

Letetur mons syon et exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate syon et complectimini eã: narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius: et distribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est deus deus noster in eternum et in seculum seculi: ipse reget nos in secula. psalmus. xlviii.

Audite hec omnes gentes: auribꝰ percipite omnes qui habitatis orbem.

Quiq; terrigene et filij hominũ: simul in vnum diues et pauper.

Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionẽ meam.

Quare timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me.

Qui confidunt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiarum suarũ gloriantur.

Frater non redimit redimet homo: nõ dabit deo placationem suam.

Et pretium redemptionis anime sue: et laborabit in eternum et viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas: et sepulchra eorũ domus illorũ in eternũ.

Tabernacula eorũ in progenie ⁊ progenie: vocauerũt nomina sua in terris suis

Et homo cũ in honore esset non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis.

Hec via illorũ scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt.

Sicut oues in inferno positi sũt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

Verumtamen deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.

Ne timueris cum diues factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

Quoniam cum interierit non sumet omnia: neq; descendet cum eo gloria eius.

Quia anima eius in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cũ benefeceris ei.

Introibit vsq; in progenies patrũ suorũ: et vsq; in eternum non videbit lumen

Homo cũ in honore esset nõ intellexit: cõparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. Gloria. ãn. Auribus percipite qui habitatis orbẽ. ps. xlix.

Deus deorum dominus locutus est: et vocauit terram.

A solis ortu vsq; ad occasum: ex syon species decoris eius.

Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: et in circuitu eius tempestas valida.
Advocauit celum desursum: et terram discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentum eius super sacrificia
Et annunciabunt celi iusticiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus et loquar israel et testificabor tibi: deus deus tus ego sum
Non in sacrificijs tuis arguam te: holocausta autem tua in cõspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hyrcos.
Quoniam mee sunt omnes fere siluarum: iumenta in montibus et boues.
Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre et plenitudo eius.
Numquid manducabo carnes thaurorum: aut sanguinem hyrcorũ potabo?
Immola deo sacrificium laudis: et red de altissimo vota tua.
Et invoca me in die tribulationis: et eruam te et honorificabis me.
Peccatori autem dixit deus: quare tu enarras iusticias meas. et assumis testamentum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furem currebas cum eo: et cum adulteris portionẽ tuam ponebas.
Os tuum abũdauit malicia: et lingua tua cõcinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrẽ tuum loquebaris: et aduersus filium matris tue ponebas scandalum. hec fecisti et tacui.
Existimasti inique q̃ ero tui similis: arguam te et statuam contra faciem tuã.
Intelligite hec qui obliuiscimini deũ: nequando rapiat/et non sit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quo ostendam illi salutare dei
Non dicitur ad nocturnum iste ps. l.
Miserere mei deus: secundum magnam misericordiam tuam.
Et secũdum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatẽ dilexisti: incerta et occulta sapiẽtie tue manifestasti michi
Asperges me yssopo et mundabor: lauabis me et super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: et spiritũ sanctum tuum ne auferas a me.
Redde michi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meũ annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem vtiq; holocaustis nõ delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: et edificentur muri hierusalem.
Tũc acceptabis sacrificiũ iusticie oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Glozia patri.
Quid gloriaris in malicia: qui potens es in iniquitate.
Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum
Dilexisti maliciam super benignitatẽ: iniquitatem magis q̃ loqui equitatem

Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finē: evellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo. et radicem tuam de terra viventium.
Videbunt iusti et timebunt et super eū ridebunt et dicent: ecce homo qui non posuit deum adiutorem suum.
Sed speravit in multitudine divitiarū suarum: et prevaluit in vanitate sua.
Ego autē sicut oliva fructifera in domo dei: speravi in misericordia dei in eternum et in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculum quia fecisti: et expectabo nomen tuum quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorū.
Gloria. ān. Deus deorum dominus locutus est. ℣. Immola deo: sacrificium laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. Ante laudes. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quēadmodū speravimus in te. In laud. ān. Secundum magnam misericordiā tuam: miserere mei deus. ps. Miserere mei deus. fo. xxx. psalm.
Judica me deus et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: et quare tristis incedo dum affligit me inimicus.
Emitte lucem tuam et veritatem tuā: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctū tuum et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui lecificat iuventutem meam.
Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es anima mea et quare conturbas me.
Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei et deus meus
Gloria patri. ān. Salutare vultus mei et deus meus. ān. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus meus. fo. lvj. Esa. xxvj.
Ego dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.
Quesivi residuum annorū meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viventium.
Non aspiciam hominem ultra: et habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est et convoluta est a me: quasi tabernaculum pastorum
Precisa est velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer succidit me.
De mane usq; ad vesperam finies me: sperabam usq; ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.
De mane usq; ad vesperam finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo meditabor ut columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelsum.
Domine vim patior: responde pro me: quid dicam aut quid respondebit michi cum ipse fecerim.
Recogitabo omnes annos meos: in amaritudine anime mee.
Domine si sic vivitur et in talibus vita spiritus mei correptes me et vivificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima
Tu autem eruisti animam meam ut non periret: projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi. neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuā.
Vivens vivens ipse confitebitur tibi sicut et ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.
Domine saluum me fac: et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo domini.
Gloria. ān. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac domine. ān. In excelsis laudate deum. ps. Laudate fo. lvj. cp. Vigilate. fo. xxvij. Domine ne in ira. usq; ad ri. qñ de. in fer. agit: dicit ad laudes sequēs hymn.

Ales diei nuncius lucem propinquam precinit: nos excitator mentium: iam christus ad vitam vocat.
Huic excitat clamat lectulos/egros sopore desides: castisq; recti ac sobrij/vigilare cū sum prorumpimus.
Jesum clamus vocibus: flentes precātes sobrie intenta supplicatio dormire cor mundum vetat.
Tu christe somnum discute/tu rumpe noctis vincula: tu solve peccatum vetus novumq; lumen ingere. Deo patri sit gloria. ℣. In matutinis domine. cap. Vigilate fo. xxvij. per ebdomadem hymnus. Ecce

iam not. fo.viij. ℣. In matutinis. ān. Exerzit dominus nobis cornu salutis in domo dauid pueri sui. ps. Benedictus. Preces vtꝫ in ij. fer. Oratio vt decet. Cetera vt supra

Feria.iiij. Inuitatoꝛium. In manu tua domine. Omnes finesterre. ps Venite. A Domine ne in ira. vsq; ad ri. quando de iiij. feria agitur dicit ad matu. sequens hymnus.

Rerũ creatoꝛ optime/rectoꝛq; noster aspice: nos a qete noria/mersos sopoꝛe libera.

Te sancte christe poscimus/ignosce tu trimimbus: ad confitendum surgimus moꝛalsq; noctis rumpimus.

Mentes manusq; tollimus pꝛopheta sicut nouimus: nobis gerendum pꝛecepit paulusq; gestis censuit.

Vides malum quod gessimus occulta nostra pandimus/pꝛeces gementes fundimus dimitte quod peccauimus.

Pꝛesta pater. Per eſtatem. Hymnus. Nocte surgentes. folio.j. ps.liij.

Dixit insipiẽs in coꝛde suo non est deus.

Coꝛrupti sunt⁊ abominabiles facti sunt in iniquitatib⁹: non est qui faciat bonum.

Deus de celo pꝛospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.

Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nõ est vsq; ad vnum.

Nonne scient omnes qui operãtur iniquitatem: qui deuoꝛant plebẽ meam vt cibum panis.

Deum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timoꝛe vbi non fuit timoꝛ.

Quoniam deus dissipauit ossa coꝛum qui hominibus placent: cõfusi sunt/quoniam deus spꝛeuit eos.

Quis dabit ex syõ salutare israel: cum cõuerterit deus captiuitatem plebis sue exultabit iacob et letabitur israel.

Non dicitur ad nocturnos ps.liij.

Deus in nomine tuo saluũ me fac et in virtute tua iudica me.

Deus exaudi oꝛationem meam: auribus pꝛecipe verba oꝛis mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me/et foꝛtes quesierunt animam meam: ⁊ non pꝛoposuerunt deum ante conspectum suum.

Ecce enim deus adiuuat me: ⁊ dominꝰ susceptoꝛ est anime mee.

Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi et confitebꝛ nomini tuo dñe: quoniam bonũ est

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus. Gloꝛia patri. ps.liiij.

Exaudi deus oꝛationem meam: et ne despexeris deprecationem meam/intende michi et exaudi me.

Cõtristatus sum in exercitatione mea et conturbatus sum: a voce inimici et a tribulatione peccatoꝛis.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: et in ira molesti erant michi.

Coꝛ meum conturbatum est in me: et foꝛmido moꝛtis cecidit super me.

Timoꝛ et tremoꝛ venerunt super me: ⁊ contexerunt me tenebꝛe.

Et dixi. quis dabit michi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam.

Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine.

Expectabam eum qui saluum me fecit a pusillanimitate spũs et tempestate.

Pꝛecipita domine et diuide linguas eoꝛum: quoniam vidi iniquitatem ⁊ cõtradictionem in ciuitate.

Die ac nocte circũdabit eam super muros eius iniquitas: et laboꝛ in medio eius et iniustitia.

Et non defecit de plateis eius: vsura ⁊ dolus.

Quoniam si inimicus meꝰ maledixisset michi: sustinuissem vtiq;.

Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me foꝛsitan ab eo.

Tu vero homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
Veniat mors super illos: et descendãt in infernum viuentes.
Quoniam nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum.
Ego autem ad dominum clamaui: et dominus saluauit me.
Vespere et mane et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animã meam ab his qui approximant mihi: quoniam inter multos erant mecum.
Exaudiet deus: et humiliabit illos: qui est ante secula.
Non enim est illis commutatio et nõ timuerunt deum: extendit manum suam in retribuendo.
Contaminauerũt testamentum eius: diuisi sũt ab ira vultus eius et approximauit eor illius.
Mollita sunt sermones eius super oleum: et ipsi sunt iacula.
Iacta super dominũ curam tuam et ipse te enutriet: non dabit in eternum fluctuationem iusto.
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te domine. Gloria patri. Accusti temus captiuitatem plebis tue. ps. lb.

Miserere mei deus quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.
A b altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: nõ timebo qd faciat mihi caro
Tota die verba mea execrabantur aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt et abscondẽt: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
Sicut sustinuerunt animam meã: pro nichilo saluos facies illos. in ira popu-

los confringes.
Deus vitam meam annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo
Sicut et in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
In deo laudabo verbum: in dño laudabo sermonem: in deo speraui nõ timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.
Quoniam eripuisti animam meam de morte. et pedes meos de lapsu: vt placeã coram deo in lumine viuentium. ps. lvj.

Miserere mei deus miserere mei: quoniã in te cõfidit anima mea.
Et in umbra alarum tuarum sperabo: donec transeat iniquitas.
Clamabo ad deum altissimum: deum qui benefecit mihi.
Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit deus misericordiam suam et veritatem suam: et eripuit animam meã de medio catulorum leonum dormiui conturbatus.
Filii hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus.
Exaltare super celos deus: et in omnẽ terram gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: et incurauerunt animam meam.
Foderũt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam.
Paratum cor meum deus paratũ cor meum: cantabo et psalmum dicam.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cythara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dñe: et psalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniam magnificata est vsq; ad celos misericordia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Gloria pa. ãn.
Quoniam in te confidit anima mea. ps. lvj.

Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filii hominum.
Etenim in corde iniquitates operami-

ni in terra: iniustitias manus vestre cō
cinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: erra
uerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinem
serpentis: sicut aspidis surde & obturan
tis aures suas.
Que non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet dñs.
Ad nichilum deuenient tanq̄ aqua de
currens: intendit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferentur: super
cecidit ignis et non viderunt solem.
Priusq̄ intelligerent spine vestre rhā
nū: sicut viuentes sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cum viderit vindictā:
manus suas lauabit in sanguine pec
catoris.
Et dicet homo siquidē est fructus iusto:
utiq̄ est deus iudicās eos in terra. ps .lvij
Eripe me de inimicis meis deus
meus: et ab insurgentibus in me
libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatē:
et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce ceperunt animam meam: ir
ruerunt in me fortes.
Neq̄ iniquitas mea neq̄ peccatū meū
domine: sine iniquitate cucurri & direxi
Exurge in occursum meum et vide: et
tu domine deus virtutum deus israel.
Intende ad visitandas omnes gētes:
non misereris omnibus qui operātur
iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam et famem
patientur vt canes: et circuibūt ciuitatē
Ecce loquentur in ore suo & gladius in
labijs eorum: quoniam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: ad nichilū
deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam
quia deus susceptor meus: deus meus
misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos
meos: ne occidas eos. nequando obliui
scantur populi mei.
Disperge illos in virtute tua: et depo
ne eos protector meus domine.
Delictum oris eorum sermonem labio
rum ipsorum: & comprehendantur in su
perbia sua.
Et de execratione & mendacio: annun
ciabuntur in consummatione.
In ira consummationis & non erunt:
& scient quia deus dominabitur iacob &
finium terre.
Conuertentur ad vesperam & famem
patientur vt canes: & circuibūt ciuitatē.
Ipsi dispergentur ad manducandum:
si vero non fuerint saturati et murmu
rabunt.
Ego autem cantabo fortitudinem tu
am: & exaltabo mane miam tuam.
Quia factus es susceptor meus: & refu
gium meum: in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallam: quia deus
susceptor meus es deus meus misericor
dia mea. Gloria patri. ān. Iuste iudica
te filij hominum, psalmus .lvi.
Deus repulisti nos et destruxisti
nos: iratus es & misertus es nobis
Commouisti terram et conturbasti eā:
sana contritiones eius quia cōmota est
Ostēdisti populo tuo dura: potasti nos
vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significationē:
vt fugiant a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: saluum fac
dextera tua & exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo: letabor
et partibor sichimam. et conuallem ta
bernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses:
& effraym fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla spei mee.
In idumeam extendam calciamentū
meum: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem mu
tam: quis deducet me usq̄ in idumeam.
Nonne tu deus qui repulisti nos: & non
egredieris deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxilium de tribulatione:
et vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: & ipse ad ni
chilum deducet tribulantes nos. ps.lv.
Exaudi deus deprecationem meā:
intende oratiom mee.

Feria quarta

Hfimbus terre ad te clamauit dum an-
xiaretur cor meū: in petra exaltasti me.
Deduxisti me quia factus es spes mea:
turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in se-
cula: protegar in velamento alarū tuarū
Quoniam tu deus meus exaudisti ora
tionem meam: dedisti hereditatem timē
tibus nomen tuum.
Dies super dies regis adicies: annos
eius usq; in diē gñationis & generatiōis
Permanet in eternum in conspectu dei:
misericordiam et veritatem eius quis
requiret.
Sic psalmum dicam nomini tuo in se-
culum seculi: vt reddam vota mea de die
in diem. Gloria patri. ān. Da nobis do-
mine auxilium de tribulatione. ps. lxi.

Nonne deo subiecta erit aia mea:
ab ipso enim salutare meum.
Nam et ipse deus meus & saluator me-
us: suscepto: meus non mouebor: āplius
Quousq; irruitis in hominem: interfi-
citis vniuersi vos tanq; parieti inclina-
to. et materie depulse.
Cogitauerunt tamen pretium meū cogitauē
runt repellere: cucurri in sitio re suo bene
dicebant. et corde suo maledicebant.
Verumtamen deo subiecta esto anima
mea: quoniam ab ipso patientia mea.
Quia ipse deus meus et saluator me-
us: adiutor meus non emigrabo.
In deo salutare meum & gloria mea:
deus auxilij mei et spes mea in deo est.
Sperate in eo omnis congregatio po-
puli: effundite coram illo corda vestra.
deus adiutor noster in eternum.
Verumtamen vani filij hominum mē
daces filij hoim in stateris: vt decipiant
ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniquitate & rapinas
nolite concupiscere: diuitie si affluāt no
lite cor apponere.
Semel locutus est deus duo hec audiui:
quia potestas dei est et tibi domine mia
quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua.
Non dicatur ad nocturn. sequens ps. lxij

Deus deus meus: ad te de luce vi-
gilo.
Sitiuit in te amma mea: q̄ multiplici
ter tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic
in sancto apparui tibi: vt viderem virtu-
tem tuam & gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua
super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: & in no-
mine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur
anima mea: et labijs exultationis lau-
dabit os meum.
Si memor fui tui super stratum meū:
in matutinis meditabor in te. quia fu-
isti adiutor meus.
Et in velamento alarū tuarum exultā
bo: adhesit anima mea post te. me suscē-
pit dextera tua.
Ipsi vero inuanum quesierunt aiam
meam: introibunt in inferiora terre. tra
dentur in manus gladij partes vulpi-
um erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabūtur
omnes qui iurant in eo: quia obstructū
est os loquentium iniqua. ps. lxij.

Exaudi deus orationem meam cū
deprecor: a timore inimici eripe a-
nimam meam.
Protexisti me a conuentu malignāntū:
a multitudine operantium iniquitatem
Quia exacuerunt vt gladium linguas
suas intenderunt arcum rem amarā vt
sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum et non time-
bunt: firmauerunt sibi sermonem neq̄.
Narrauerunt vt absconderent laque-
os: dixerunt quis videbit eos.
Scrutati sunt iniquitates: defecerunt
scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad cor altum: et exalta-
bitur deus.
Sagitte parvulorum facte sunt plage
eorum: et infirmate sunt contra eos lin
gue eorum.
Conturbati sunt omnes qui videbant
eos: et timuit omnis homo.
Et annunciauerunt opera dei: & facta
eius intellexerunt.
Letabitur iustus in domino & sperabit
in eo: & laudabuntur omnes recti corde.
Gloria. ān. A timore inimici eripe dñe aiam

mea. Non dicitur ad nocturnale iste ps. Ixvij.

TE decet hymnus deus in syō: et tibi reddetur votum in hierusalē.
Exaudi orationem meā: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum prevaluerūt super nos: et impietatibus nr̄is tu propitiaberis
Beatus quem elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis.
Replebimur in bonis domus tue: sanctum est templū tuū mirabile in equitate.
Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.
Preparās montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundū maris sonum fluctuum eius.
Turbabuntur gentes et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.
Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam.
Flumen dei repletum est aquis: parasti cibum illorum quoniam ita est preparatio eius.
Rivos eius inebrians multiplica germina eius: in stillicidijs eius letabitur germinans.
Benedices corone āni benignitatis tue: et campi tui replebuntur ubertate.
Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium. et valles abūdabūt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. Psalmus. Ixvj.

IVbilate deo omnis terra psalmū dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̄ terribilia sunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mētientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite et videte opera dei: terribilis in consilijs super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dñatur in virtute sua in eternum oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperāt non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrum: et auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitā: et non dedit in commotionē pedes meos.
Quōniam probasti nos deus: igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum. posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum: in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cū incensu arietum: offeram tibi boues cum hyrcis.
Venite audite et narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit anime mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: et exultaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: nō exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee.
Benedictus deus: qui non amouit orationem meam: et misericordiā suā a me Non dicitur ad nocturnū iste ps. Ixvj.

DEus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultum suū super nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi deus. confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: et metuant eum omnes fines terre. Gloria patri. ps. Ixvij.

EXurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eū a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant: sicut

fiunt cera a facie ignis sic pereant peccatores a facie dei.

Et iusti epulentur & exultent in conspectu dei: & delectentur in leticia.

Cantate deo psalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius: turbabuntur a facie eius patris orphanorum et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit unus moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris.

Deus cum egrederetris in cõspectu populi tui: cum pertransires in deserto.

Terra mota est: etenim celi distillauerunt a facie dei synai a facie dei israel.

Pluuiam voluntariam segregabis deus hereditati tue. & infirmata est: tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.

Dominus dabit verbum: euangelizãtibus virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit celestis reges super eã nive dealbabuntur in selmon: mons dei mons pinguis.

Mons coagulatus mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos.

Mons in quo beneplacitũ est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finẽ.

Currus dei decem milibus multiplex milia letantium: dominus in eis in syna in sancto.

Ascendisti in altum cepisti captiuitatẽ: accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.

Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum.

Deus noster deus saluos faciẽdi: & domini domini exitus mortis.

Veruntamen deus confringet capita inimicorum suorum: verticẽ capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit dominus ex basan conuertam: conuertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuor ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto.

Preuenerunt principes coniuncti psallentibus: in medio iuuencularum tympanistriarum.

In ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israel.

Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu.

Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim.

Manda deus virtutem tuã: confirma deus hoc quod operatus es in nobis.

A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis: congregatio thaurorum in vaccis populorum: vt excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes que bella voluntbenẽt legati ex egypto ethyopia preueniet manus eius deo.

Regna terre cantate deo: psallite dño.

Psallite deo qui ascẽdit super celum celi: ad orientem.

Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriam deo super israel. magnificentia eius & virtus eius in nubibus.

Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi sue benedictus deus. Gloria. ãn.

In ecclesijs benedicite domino. ℣ Deus vitam meam: annunciaui tibi. ℟ Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Ante lau. ℣ Fiat misericordia tua. ¶ In laud. ãn. Amplius lauame deus: ab iniustitia mea. ℣ Miserere. ãn. Te decet hymnus deus in syon. ℣ Ipsum. ãn. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ℣ Deus deus meus. j. Regũ. ij. cap.

Exultauit cor meum in domino: et exaltatũ est cornu meũ i deo meo. Dilatatum est os meũ super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo. Non est sanctus vt est dominus neq

enim est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro. quia deus scientiarum dominus est: & ipsi præparãtur cogitationes.

Arcus fortium superatus est: & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius pro panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: & que multos habebat filios infirmata est.

Dominus mortificat & viuificat: deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit et ditat: humiliat et sublleuat.

Suscitãs de pulvere egenum: & de sterore erigens pauperem.

Vt sedeat cum principibus: et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terre: & posuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorũ seruabit: & impii in tenebris conticescent. quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dominũ formidabunt aduersarij eius: et super ipsos in celis tonabit.

Dominus iudicabit fines terre/et dabit imperiũ regi suo: & sublimabit cornu christi sui. Gloria patri. ãn. Dominus iudicabit fines terre. ãn. Celi celorum laudate deũ. ℣s Laudate do. fo.vij. ℣ Vigilate. fo.xviij. Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam quãdo de.iij.feria agitur dicitur ad laud. sequens hymnus.

Nox et tenebre et nubila/ confusa mundi & turbida: lux intrat albescit polus/christus venit discedite.

Caligo terre scinditur/ percussa solis spiculo: rebusq; iam color redit/ vultu nitentis sydoris.

Te christe solum nouimus/ te mente pura & simplici: flendo canendo quesumus/ intende nostris sensibus.

Sunt multa fucis illita/ que luce purgentur tua: tu lux coy sydoris/ vultu sereno illumina. Deo patri. ℣ Jn matutinis. ℣ Vigilate. ℟c. fo.xviij. Per eſtatẽ hymnus Ecce iam noc. fo.viij. ℣ Jn matutinis.

Sal. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt libera nos domine. ℣s. Benedictus. Preces vẽs Oratio vt decet

℣ Feria.v.ad matu. Jnuitatorium. Adoremus dominum Quoniam ipse fecit nos. ℣s Venite. Pro hymno Domine ne in ira. ℣ Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam quãdo de. v.feria agitur dicitur ad matutinas sequens hymnus.

Nox atra rerum contegit/terre colores omnium: nos confitentes poscimus te iuste iudex cordium.

Vt auferas piacula/ sordesq; mentis abluas: donesq; christe gratiam/ vt arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia/ quam culpa mordet noxia: obscura gestit tollere/ & te redemptor querere.

Expelle tu caliginem/intrinsecus q̃ maxime: vt in beato gaudeat se collocari lumine. Presta pater piissime. Per eſtatem hymnus. Nocte surgentes. folio.j. Super nocturnum. Psalmus. lxviij.

Saluum me fac deus: quoniam intrauerunt aque vsq; ad animam meam.

Infixus sum in limo p̃fũdi: et non est substãtia.

Veni in altitudinẽ maris: et tempestas demersit me.

Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dũ spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui tunc exsoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te domine: domine virtutum.

Non confundantur super me: qui querunt te deus israel.

Quoniã propter te sustinui obprobrium: operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filijs matris mee.
Quoniã zelus domus tue comedit me: et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieunio aiam meam: et factum est in obprobrium mihi.
Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sum illis in parabolam.
Aduersum me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me et de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundum neq; vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationũ tuarũ respice in me.
Et ne auertas faciem tuã a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.
Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperium meum et confusionem meam: et reuerentiam meam.
In cõspectu tuo sunt omnes qui tribulãt me: improperium expectauit cor meum et miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur et non fuit: et qui consolaret et nõ inueni.
Et dederunt in escam meam fel: et in sti mea potauerunt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scãdalũ.
Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue comprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniquitatem super iniquitatẽ eorum: et non intrent in iusticiam tuã.
Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper et dolens: salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cum cãtico: et magnificabo eum in laude.
Et placebit deo: super vitulum nouellũ cornua producentem et vngulas.
Videant pauperes et letentur: querite deum et viuet anima vestra.
Quoniam exaudiuit pauperes dñs: et vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis.
Quoniam deus saluam faciet syon: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.
Et semen seruorum eius possidebit eã: et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. Psalmus.lxix.

Deus in adiutorium meũ intende: domine ad adiuuandũ me festina.
Confundantur et reuereãtur: qui querunt animam meam.
Auertantur retrorsum et erubescant: qui volunt mihi mala.
Auertantur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge.
Exultent et letent in te omnes qui querunt te: et dicãt semper magnificetur dominus qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me.
Adiutor meus et liberator meus es tu: domine ne moreris. Gloria. ãn. Deus in adiutorium meum intende. Ps.lxx.

In te domine speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me et eripe me.
Inclina ad me aurem tuã: et salua me.
Esto mihi in deũ protectorem: et in locum munitum vt saluum me facias.
Quoniam firmamentum meum: et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis et iniqui.
Quoniã tu es patientia mea domine:

domine spes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus sum ex vtero: de vẽ
tre matris mee tu es protector meus.
In te cantatio mea semper: tanq̃ pro
digium factus sum multis: ⁊ tu adiutor
fortis.
Repleatur os meum laude: vt cantem
gloriam tuã tota die magnitudinẽ tuã.
Ne projicias me in tẽpore senectutis: cũ
defecerit virtus mea ne derelinquas me
Quia dixerunt inimici mei michi: ⁊ qui
custodiebant animam meam consilium
fecerunt in vnum.
Dicentes deus dereliquit eum: perse
quimini et comprehendite eum. quia nõ
est qui eripiat.
Deus ne elõgeris a me: deus meus in
auxilium meum respice.
Confundantur et deficiant detrahen
tes anime mee: operiantur confusione
⁊ pudore qui querunt mala michi.
Ego autem semper sperabo: ⁊ adjiciã
super omnem laudem tuam.
Os meum annunciabit iusticiam tuã:
tota die salutare tuum.
Quoniam non cognoui litteraturam
introibo in potentias domini: domine
memorabor iustitie tue solius.
Deus docuisti me ex iuuentute mea: et
vsq̃ nunc pronunciabo mirabilia tua.
Et vsq̃ in senectam et senium: deus ne
derelinquas me.
Donec annũciem brachium tuum: ge
nerationi omni que ventura est.
Potentiam tuam ⁊ iusticiam tuam de⁹
vsq̃ in altissima que fecisti magnalia:
deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti michi tribulatio
nes multas et malas. et conuersus viui
ficasti me: et de abyssis terre iterum re
duxisti me.
Multiplicasti magnificentiam tuam:
⁊ conuersus consolatus es me.
Nam ⁊ ego cõfitebor tibi in vasis psal
mi veritatem tuã deus: psallam tibi in
cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cum cãtauero
tibi: ⁊ anima mea quam redemisti.
Sed et lingua mea tota die meditabi
tur iusticiã tuam: cum cõfusi et reuereri
fuerint qui querũt mala michi. ℣s.lxxj.
Deus iudicium tuum regi dã: ⁊ iu
sticiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia: et
pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: et
colles iusticiam.
Iudicabit pauperes populi. ⁊ saluos
faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit ca
lumniatorem.
Et permanebit cum sole: ⁊ ante lunam
in generationes generationum.
Descendet sicut pluuia in vellus: et si
cut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abun
dantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur a mari vsq̃ ad mare:
et a flumine vsq̃ ad terminos orbis ter
rarum.
Coram illo procident ethyopes: et ini
mici eius terram lingent.
Reges tharsis et insule munera offe
rent: reges arabũ ⁊ saba dona adducẽt.
Et adorabunt eum omnes reges: om
nes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperem a potente: ⁊
pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi et inopi: ⁊ animas pau
perum saluas faciet.
Ex vsuris et iniqtate redimet animas
eorum: et honorabile nomen eorum co
ram illo.
Et viuet et dabitur ei de auro arabie:
et adorabunt de ipso semper: tota die be
nedicent ei.
Erit firma mẽtum in terra in summis
montium. superextolletur super libanũ
fructus eius: et florebunt de ciuitate si
cut fenum terre.
Sit nomen eius benedictum in secula:
ante solem permanet nomen eius.
Et benedicentur in ipso omnes tri
bus terre: omnes gentes magnifica
bunt eum.
Benedictus dominus deus israel: qui
facit mirabilia solus.
Et benedictum nomẽ maiestatis eius
in eternum: ⁊ replebitur maiestate eius
omnis terra fiat fiat. Gloria patri ãn.
Esto michi dñe in deum protectorem. ℣s.lxxij.

Feria quinta

Quam bonus israel deus: his qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt: et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum transiit in terra.

Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt quomodo scit deus: et si est scientia in excelso.

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias.

Et dixi. ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas

Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium dei: et intelligam in nouissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum allleuarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt. perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium domine in ciuitate tua: imaginem ipsorum ad nichilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum: et renes mei commutati sunt: et ego ad nichilum redactus sum et nescium.

Vt iumentum factus sum apud te: et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in celo: et a te quid volui super terram.

Defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei. et pars mea deus in eternum.

Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam.

Vt annunciem omnes predicationes tuas: in portis filie syon. ps. lxxij.

Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.

Memor esto congregationis tue; quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto.

Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solennitatis tue.

Posuerunt signa sua signa et non cognouerunt: sicut in exitu super summum.

Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.

Incenderũt igni sanctuarium tuum: in terra polluerũt tabernaculum nominis tui.

Dixerũt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.

Signa nostra non vidimus: iam nõ est propheta: et nos nõ cognoscet amplius.

Vsquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersarius nomen tuum in finem.

Vt quid auertis manum tuam et dexteram tuam: de medio sinu tuo in finem

Deus autẽ rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terre.

Tu cõfirmasti in virtute tua mare: cõtribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethyopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan.

Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto huius: inimicus improperauit domino. et populus insipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas bestijs animas confitentes tibi: et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factꝰ cõfusus: pauper ⁊ inops laudabũt nomen tuum

Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum. eorũ que ab insipiente sunt tota die.

Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderũt ascendit semper

Gloria patri. ãn. Liberasti virgam hereditatis tue. Psalmus.lxxiij.

Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabimus nomen tuũ

Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus / ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra ⁊ omnes qui habitãt in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinquentibus nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrũ: nolite loqui aduersus deum iniquitatẽ.

Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis mõtibus: quoniam deus iudex est.

Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc / verumtamẽ fex eius non est exinanita: bibẽt omnes peccatores terre.

Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: ⁊ exaltabunt cornua iustitie. Psalmus.lxxv.

Notus in iudea deus: in israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in syon.

Ibi confregit potentias: arcum / scutũ gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipiẽtes corde.

Dormierunt somnum suum: et nichil inuenerũt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tunc ira tua.

De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit.

Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diem festum agent tibi.

Vouete et reddite dño deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terre.

Gloria patri. ãn. In israel magnum nomen eius. Psalmus.lxxvj.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deũ et intendit michi.

In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis nocte contra eum: et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea: memor fui dei et delectatus sum: et exercitatus sum et defecit spiritus meus.

Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sum locutus.

Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spiritum meũ

Numquid in eternum proiciet deus: ⁊ nõ apponet vt complacitio: sit adhuc.

Aut in finem misericordiam suam abscindet: a generatione in generationem.

Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas.

Et dixi. nunc cepi: hec mutatio dextere excelsi.

Memor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: ⁊ in adinuentionibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua. quis deus magnus sicut deus noster: tu es deus qui

facis mirabilia.

Notam fecisti i populis virtutem tuã: redemisti in brachio tuo populum tuũ. filios iacob et ioseph.

Viderunt te aque deus viderũt te aque et timuerunt: et turbate sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarũ: vocem dederunt nubes.

Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxerũt choruscationes tue orbi terre: commota est et contremuit terra.

In mari via tua. et semite tue in aquis multis: et vestigia tua non cognoscẽtur

Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. ps. lxxvij.

Attendite popule meus legẽ meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audiuimus & cognouim⁹ ea: & patres nostri narrauerunt nobis.

Non sunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.

Narrantes laudem domini & virtutes eius: et mirabilia eius que fecit.

Et suscitauit testimonium in iacob: et legem posuit in israel.

Quanta mandauit patribus nostris: nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera.

Filij qui nascentur et exurgẽt: enarrabunt filijs suis.

Vt ponant in deo spem suam: & nõ obliuiscantur operum dei et mandata eius exquirant.

Ne fiãt sicut patres eorum: generatio praua et exasperans.

Generatio que non direxit cor suum: et non est creditus cum deo spiritus eius.

Filij effrem intendentes & mittẽtes arcum: conuersi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum dei: et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum eius: et mirabilium eius que ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos.

Interrupit mare et perduxit eos: et statuit aquas quasi in vtre.

Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: et deduxit tanq̃ flumina aquas.

Et apposuerũt adhuc peccare ei: in irã excitauerunt excelsum in inaquoso.

Et tentauerunt deum in cordibus suis: vt peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de deo: dixerunt nũquid poterit deus parare mensam in deserto.

Quoniam percussit petrã et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt.

Numquid et panem poterit dare: aut parare mensam populo suo.

Ideo audiuit dominus et distulit: et ignis accensus est in iacob. et ira ascendit in israel.

Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.

Et mandauit nubibus desuper: & ianuas celi aperuit.

Et pluit illis manna ad manducadũ: et panem celi dedit eis.

Panem angelorum mãducauit homo: cibaria misit eis in abundantiam.

Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua affricum.

Et pluit sup eos sicut puluerẽ carnes: & sicut arenã maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

Et manducauerunt & saturati sunt nimis: et desiderium eorum attulit eis. nõ sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc esce eorum erant in ore ipsorũ: et ira dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum: & electos israel impedijt.

In omnibus his peccauerunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos querebant eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia deus adiu-

tor est eorũ: et deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cũ eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors ⁊ propitius fiet peccatis eorũ: ⁊ nõ disperdet eos.
Et abũdauit vt auerteret iram suam: ⁊ non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiritus badens et non rediens.
Quotiens exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerũt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt ⁊ tentauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ prodigia sua in campo thaneos.
Et cõuertit in sanguinem flumina eorum: et imbres eorum ne biberent.
Misit in eos cynomiam et comedit eos: et ranam et disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationẽ: immissiones per angelos malos.
Viam fecit semite ire sue. non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitũ in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues populum suũ: et perduxit eos tanq̃ gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe et non timuerũt: et inimicos eorum operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gẽtes: ⁊ sorte diuisit eis terrã in funiculo distributiõis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorũ tribus israel.
Et tentauerunt et exacerbauerunt deum excelsum: et testimonia eius non custodierunt.
Et auerterunt se et non seruauerũt pactum: quemadmodum patres eorum cõuersi sunt in arcum prauum.
In iram concitauerunt eum in collibꝰ suis: et in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus ⁊ spreuit: et ad nichilum redegit valde israel.
Et repulit tabernaculum syloe: tabernaculum suũ. vbi habitauit in hoibus.
Et tradidit in captiuitatem virtutẽ eorum: et pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et conclusit in gladio populum suũ: et hereditatem suam spreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis: ⁊ virgines eorum non sunt lamentate.
Sacerdotes eorũ in gladio ceciderunt: et vidue eorum non plorabantur.
Et excitatus est tanq̃ dormiens dominus: tanq̃ potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: obprobrium sempiternũ dedit illis.
Et repulit tabernaculum ioseph: ⁊ tribum effraim non elegit.
Sed elegit tribum iuda: montem syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicornis sanctificium suum: in terra quam fundauit in seculũ.
Et elegit dauid seruum suum. et sustulit eum de gregibus ouium: de post fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruum suum: et israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocentia cordis sui: et in intellectibus manuum suarum deduxit eos. Gloria. Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Psalmus. lxxviij.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templũ sanctum tuum / posuerunt hierusalem in pomorum custodiam.
Posuerunt mortuina seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanc-

eorum tuorum bestiis terre.
Effuderunt sanguinem eorum tanq̃ aquam in circuitu hierusalem: & nō erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.
Usquequo domine irascēris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde iram tuam in gētes que te nō nouerunt: et in regna que nomen tuum non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: & locum eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatum nostrarū antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicant in gentibus vbi est deus eorum: et innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Ultio sāguinis seruorum tuorum qui effusus est: introcat in conspectu tuo gemitus compeditorum.
Secundum magnitudinem brachii tui: posside filios mortificatorum.
Et redde vicinis nostris septuplū in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine.
Nos autem populus tuus et oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.
In generatione et generationem: annunciabimus laudem tuam. ps. Ierur.

Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes super cherubin: manifestare coram effraym beniamin & manasse.
Excita potentiam tuam et veni: vt saluos facias nos.
Deus conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Domine deus virtutum: quousq̃ irasceris super orationem serui tui.
Cibabis nos pane lachrymarum: & potū dabis nobis in lachrymis in mēsura.
Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos.
Deus virtutum conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Vineam de egypto transtulisti: eiecisti gētes et plantasti eam.
Dux itineris fuisti in cōspectu eius: et plātasti radices eius & implenit terram
Operuit montes vmbra eius: et arbusta eius cedros dei.
Extendit palmites suos vsq̃ ad mare: & vsq̃ ad flumen propagines eius.
Et quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eam omnes qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eam aper de silua: & singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum conuertere: respice de celo et vide & visita vineam istam.
Et perfice eam quam plantauit dextera tua: & super filium hominis quē confirmasti tibi.
Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virum dextere tue: & super filium hominis quem confirmasti tibi.
Et non discedimus a te: viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.
Domine deus virtutum conuerte nos et ostende faciem tuam et salui erimus.
Gloria patrī. Propitius esto peccatis nostris domine. ℣. Gaudebunt labia mea: dum cātauero tibi. ℟. Et anima mea quam redemisti.
Ante laudes. ℣. Fiat mia tua. In laud. ām. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps. Miserere mei. q. cxviij. ps. Ierur.

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem.
Priusq̃ montes fierent aut formaretur terra & orbis: a seculo & vsq̃ in seculum tu es deus.
Ne auertas hominem in humilitatē: et dixisti conuertimini filij hominum.
Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies hesterna que preteriit.
Et custodia in nocte que pro nichilo habentur: eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat mane flo-

reat et transeat: vespere decidat induret et arescat.

Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniã omnes dies nostri defecerũt: et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorũ nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: et corripiemur.

Quis nouit potestatem ire tue: ⁊ pre timore tuo iram tuam dinumerare.

Dexteram tuã sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.

Conuertere domine vsquequo: ⁊ deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.

Respice in seruos tuos ⁊ in opera tua: et dirige filios eorum.

Et sit splendor domini dei nostri super nos: et opera manuũ nostrarum dirige super nos ⁊ opus manuũ nostrarũ dirige. Gloria. ãn. Domine refugium factus es nobis. ãn. In matutinis domine meditabor in tps. Deus deus meus. fo. vij. Exodi. xv

Cantemus domino gloriose enim magnificatus est: equum ⁊ ascensorem dexit in mare.

Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est michi in salutem.

Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator omnipotens nomen eius: currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare.

Electi principes eius submersi sunt in mari rubro abyssi operuerũt eos: descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua domine magnificata est in fortitudine. dextera tua domine percussit inimicũ: et in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.

Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: in spiritu furoris tui congregate sunt aque.

Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus persequar et comprehendã: diuidã spolia implebit anima mea.

Euaginabo gladium meum: ⁊ interficiet eos manus mea.

Flauit spiritus tuus et operuit eos mare: submersi sunt quasi plũbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus domine / quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam: et deuorauit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.

Hescenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerũt habitatores philisthim.

Tunc cõturbati sunt principes edõ robustos moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores chanaan.

Irruat super eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis: donec pertranseat populus tuus domine / donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo. quod operatus es domine.

Sanctuarium tuum domine quod firmauerunt manus tue: dominus regnabit in eternum et vltra.

Ingressus est enim eques pharao cũ curribus et equitibus eius in mare: ⁊ reduxit super eos dominus aquas maris.

Filij aut̃ israel ambulauerunt per siccum: in medio eius.

Gloria patri et. Asia. In eternum dominus regnabit et vltra. ãn. In sanctis eius laudate deum. tps. Laudate. fo. vij. Capitulum. Vigilate. fol. xviij. A Domine ne in ira.

vsq; ad quadragesimā quādo de.v. fer. agitur dicitur ad laud̄ sequēs hymnus

Ecce iam surgit aurea pallens facies: ecclesia: que nosmet in precepsdiu errore tenuit denso.

Nec lux serenum cōferat / purosq; nos præster sibi: nichil loquamur / subdolum / volumus obscurum nichil.

Sit tota decurrat dies / ne lingua mendax nec manus: oculi ne peccent lubrici / nec nox coīpus inquinet.

Speculator astat desuper qui nos diebus omnibus: actusq; nostros prospicit a luce prima in vesperum.

Deo patri. ℣. In matutinis. Per eādem hymnus. Ecce iam noctis. folio.lxij. ℣. In matutinis. ℟. In sanctitate seruiamus domino et liberabit nos ab inimicis nostris. ℘s. Benedictus dominus. folio.lxij.

Feria serta. Ad matutinas. Inuitatoriū. Dominū qui fecit nos. Venite adoremus. ℘s. Venite. ℟. Domine ne memineris. vsq; ad quadragesimam quādo de seria fer. agitur ℟. ad matutinas sequēs hymnus

Aeterne rerum conditor noctis diemq; qui regis: attende laudum cānticā que cernuantes psallimus.

Iam cessit nocturnus quies / nobis quietis tempore: vt flagitemus vulnerum a te medelam omnium.

Quo fraude quicquid demonum in nobis nocendi deliquimus: abstergat illud cecitus tue potestas gloriē.

Ne coīpus assit sordidum / ne tempor insistet cordium: nec criminis cōtagio / tepescat ardor spiritus.

Ob hoc redēptor quæsumus / reple tuo nos lumine: per quē dierū circulis / nullis ruamur actibus. Presta pater piissime. Per eādem hymnus. Nocte surgentes. fo.lxij. ℘s. Invit.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmum / et date tympanum: psalterium iocundum cum cithara. Clangite in neomenia tuba: in insigni die solemnitatis vestre. Quia preceptum in israel est: et iudicium deo iacob. Testimonium in ioseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguam quā non nouerat audiuit. Auertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt. In tribulatione inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscōdito tēpestatis. probaui te apud aquam cōtradictionis. Audi populus meus et contestabor te: israel si audieris me non erit in te deus recens: nec adorabis deum alienum. Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuum et implebo illud. Et non audiuit populus meus vocem meam: et israel non intendit michi. Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus suis. Si populus meus audisset me: israel si in viis meis ambulasset. Pro nichilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et super tribulantes eos misissem manum meam. Inimici domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. ℘s. lxxx.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos diudicat. Usquequo iudicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis. Iudicate egeno et pupillo: humilem et pauperem iustificate. Eripite pauperem: et egenum de manu peccatoris liberate. Nescierunt neq; intellexerunt / in tenebris ambulāt: mouebuntur omnia fundamenta terre. Ego dixi dij estis: et filij excelsi omnes. Vos autem sicut homines moriemini: et sicut vnus de principibus cadetis. Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus. Gloria patri et filio: et spiritui. Antiphona. Exultate deo adiutori nostro. ℘s. lxxx.

Deus quis humilis erit tibi: ne irascas neq; compellaris deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Super populum tuum malignauerũt cõsilium: et cogitauerunt aduersus sanctos tuos.
Dixerũt venite et disperdamꝰ eos de gẽte: et non memorꝫetur nomẽ israel vltra.
Quoniam cogitauerunt vnanimiter simul aduersus te: testamentũ disposuerunt tabernacula idumeorũ ⁊ ismahelite
Moab et agareni. gebal et amon. et amalech: alienigene cũ habitantibꝰ tyrũ
Etenim assur venit cum illis: facti sũt in adiutorium filijs loth.
Fac illis sicut madian ⁊ sisare: sicut iabin in torrente cyson.
Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.
Pone principes eorum sicut oreb: ⁊ zeb et zebee. et salmana.
Omnes principes eorum: qui dixerunt hereditate possideamus sanctuariũ dei
Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit siluam: et sicut flamma comburens montes.
Ita persequeris illos in tẽpestate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorũ ignominia: et querent nomen tuum domine.
Erubescant et conturbentur in seculũ seculi: et confundantur et pereant.
Et cognoscãt quia nomẽ tibi deus: tu solus altissimꝰ in omni terra. ps.lxxxiij.

Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiscit et deficit anima mea in atria domini.
Cor meum et caro mea: exultauerunt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domũ: ⁊ turtur nidum sibi vbi reponat pullos suos.
Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus meus.
Beati qui habitant in domo tua: in secula seculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum in loco quem posuit.
Etenim benedictionem dabit legislator: ibunt de virtute in virtutem videbitur deus deorum in syon.
Domine deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe deus iacob
Protector noster aspice deus: et respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia.
Elegi abiectꝰ esse in domo dei mei: magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorũ.
Quia misericordiam et veritatem diligit deus: gratiam et gloriam dabit dñs
Non priuabit bonis eos qui ambulãt in innocẽtia: dñe virtutũ beatus homo qui sperat in te. Gloria. ãn. Tu solus altissimus super omnem terrã. ps.lxxxiij.

Benedixisti domine terram tuam: auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte iram tuam a nobis.
Nũquid in eternũ irasceris nobis aut extendes iram tuã a generatione in generationẽ
Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis domine misericordiam tuam: et salutarẽ tuum da nobis.
Audiã quid loquatur in me dñs deus: quoniã loquetur pacẽ in plebem suam.
Et super sanctos suos: et in eos qui cõuertuntur ad cor.
Verumtamẽ prope timẽtes eũ salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra
Misericordia et veritas obuiauerunt sibi: iustitia et pax osculate sunt.
Veritas de terra orta est: et iustitia de celo prospexit.
Etenim dominꝰ dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.
Iustitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. ps.lxxxv.

Inclina domine aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniam inops et pauper sum ego.
Custodi animam meam quoniam sanctus sum: saluũ fac seruum tuum deus meus sperantem in te.
Miserere mei domine quoniã ad te cla-

mam tota die: letifica animam serui tui
quia ad te domine animam meã leuaui.
Quoniã tu dñe suauis et mitis: & mul
te misericordie omnibus inuocãtibus te
Auribus percipe dñe orationem meã:
& intende voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee clamaui ad
te: quia exaudisti me.
Non est similis tui in dijs domine: & nõ
est secundum opera tua.
Omnes gentes quascunq; fecisti venient
& adorabunt coram te domine: & glorifi
cabunt nomen tuum.
Quoniam magnus es tu: & faciens mi
rabilia tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua et ingre
diar in veritate tua: letetur cor meum ut
timeat nomen tuum.
Confitebor tibi domine deus meus in to
to corde meo: et glorificabo nomẽ tuum
in eternum.
Quia misericordia tua magna est su
per me: & eruisti animam meam ex infer
no inferiori.
Dei iniqui insurrexerunt super me.
& synagoga potentũ quesierunt animã
meã: & nõ proposuerũt te in cõspectu suo
Et tu domine deus miserator: & miseri
cors: patiẽs & multe misericordie & verax
Respice in me & miserere mei: da imperiũ
puero tuo. & saluum fac filiũ ancille tue
Fac mecum signum in bono: ut videãt
qui oderunt me & confundantur: quoni
am tu domine adiuuisti me et cõsolatus
es me. Gloria patri & filio. Antiphona
Memento congregationis tue quam possedisti ab initio. Psalmus.

Fundamenta eius in montibus
sanctis: diligit dominus portas
syon super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab et babylonis: scientĩ
bus me.
Ecce alienigene & tyrus & populꝰ ethy
opum: hi fuerunt illic.
Numquid syon dicet homo & homo na
tus est in ea: & ipse fundauit eã altissimꝰ:
Dñs narrabit in scripturis populorũ:
& principum horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantium: omnium habitatio
in te. Psalmus. Irrorauit.

Domine deus salutis mee: in die
clamaui et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea:
inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: et
vita mea in inferno appropinquauit.
Estimatus sum cum descendentibus
in lacũ: factus sum sicut homo sine adi
utorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepul
chris quorum non es memor amplius:
et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: in te
nebrosis et in umbra mortis.
Super me cõfirmatus est furor tuus:
et oẽs fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me: posue
runt me abominationem sibi.
Traditus sum et non egrediebar: oculi
mei languerunt pre inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expan
di ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia:
aut medici suscitabũt et cõfitebunt tibi.
Numquid narrabit aliquis in sepulchro
misericordiam tuã: et veritatem tuam
in perditione.
Numquid cognoscẽt in tenebris mirabi
lia tua: & iustitia tua in terra obliuionis
Et ego ad te domine clamaui: et mane
oratio mea preueniet te.
Ut quid domine repellis orationem
meam: auertis faciem tuam a me.
Pauper sum ego et in laboribus a iu
ventute mea: exaltatus autem humilia
tus sum et conturbatus.
In me transierunt ire tue: et terrores
tui conturbauerunt me.
Circundederunt me sicut aqua tota
die: circundederunt me simul.
Elongasti a me amicũ & proximũ: & no
tos meos a miseria. Gloria ãn. Fundamenta eius in montibus sanctis. Psalmus. Irrorauit.

Misericordias domini: in eternũ
cantabo.
In generatione et generationem: an
nunciabo veritatem tuam in ore meo.
Quoniam dixisti in eternum misericor
dia edificabitur in celis: preparabi
tur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid seruo meo vsq; in eternum preparabo semen tuum.
Et edificabo in generatione et generationem: sedem tuam.
Confitebuntur celi mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.
Quoniam quis in nubibus equabitur domino: similis erit dño in filijs dei.
Deus qui glorificatur in consilijs sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu eius sunt.
Domine deus virtutum quis similis tibi: potens es domine et veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: motũ autem fluctuũ eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum superbum: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi et tua est terra: orbem terre & plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti.
Thabor et hermon in nomine tuo exultabunt: tuũ brachium cum potentia.
Firmetur manus tua et exaltetur dextera tua: iusticia et iudicium preparatio sedis tue.
Misericordia & veritas precedent faciẽ tuã: beatus populus qui scit iubilationẽ
Domine in lumine vultus tui ambulabunt. et in nomine tuo exultabunt tota die: et in iusticia tua exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorũ tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrũ.
Quia domini est assumptio nostra: et sancti israel regis nostri.
Tũc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti: posui adiutorium in potente. et exaltaui electum de plebe mea.
Inueni dauid seruum meum: oleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum.
Nichil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et cõcidã a facie ipsius inimicos eius: et odientes eum in fugam conuertam.
Et veritas mea & mia mea cũ ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: et in fluminibus dexteram eius.
Ipse invocauit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee.
Et ego primogenitum ponam illum: excelsum pre regibus terre.
In eternũ seruabo illi misericordiam meam: et testamentũ meum fidele ipsi.
Et ponam in seculũ seculi semen eius: et thronum eius sicut dies celi.
Si autẽ dereliquerint filij eius legẽ meã: et in iudicijs meis non ambulauerint.
Si iusticias meas prophanauerint: et mandata mea non custodierint.
Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum.
Misericordiã autem meam non dispergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea.
Neq; prophanabo testamentũ meũ: et que procedũt de labijs meis nõ faciã irrita
Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternũ manebit.
Et thronus eius sicut sol in conspectu meo: et sicut luna perfecta in eternum. et testis in celo fidelis.
Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christum tuum.
Auertisti testamentum serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.
Diripuerũt eũ omnes transeũtes viã: factus est obprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram deprimentũ eum: letificasti omnes inimicos eius.
Auertisti adiutoriũ gladij eius: et non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione
Usquequo domine auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua.
Memorare que mea substantia: nunquid enim vane constituisti omnes filios hominum.
Quis est homo qui viuet & non videbit mortem: eruet aiam suã de manu inferi
Vbi sũt misericordie tue antique dñe:

sicut iuraſti dauid in veritate tua.

Memor esto domine obprobrii ſeruorum tuorum: quod continui in ſinu meo multarum gentium.

Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt commutationem christi tui.

Benedictus dñs in eternum: fiat fiat.

Non dicitur ad nocturnū iſte ps. Ixxxix.

Domine refugiū factus es nobis: a generatione in generationem.

Priusq̄ montes fierent aut formaretur terra et orbis: a ſeculo et vſq; in ſeculum tu es deus.

Ne auertas hominem in humilitatē: et dixiſti conuertimini filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies heſterna que preterit.

Et cuſtodia i nocte: que pro nichilo habentur eorum anni erunt.

Mane ſicut herba tranſeat mane floreat et tranſeat: veſpere decidat induret et areſcat.

Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſumus.

Posuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo: ſeculum noſtrum in illuminatione vultus tui.

Quoniā omnes dies noſtri defecerūt: et in ira tua defecimus.

Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam ſuperuenit manſuetudo: et corripiemur.

Quis nouit poteſtatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam ſic notam fac: et eruditos corde in ſapientia.

Conuertere domine vſquequo: et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.

Repleti ſumus mane miſericordia tua: et exultauimus et delectati ſumus in omnibus diebus noſtris.

Letati ſumus pro diebus quibus nos humiliaſti: annis quibus vidimus mala.

Reſpice in ſeruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.

Et ſit ſplendor dñi dei noſtri ſuper nos et opera manuū noſtrarum dirige ſuper nos: et opus manuum noſtrarū dirige.

Gloria. Non dr ad nocturn. iſte ps. xc.

Qui habitat i adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi cōmorabitur

Dicet dño ſuſceptor meus es tu: et refugium meum deus meus: ſperabo in eū.

Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantium: et a verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi: et ſub pennis eius ſperabis.

Scuto circundabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno.

A ſagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu et demonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille. et decem milia a dextris tuis: ad te autem nō appropinquabit.

Verumtamē oculis tuis conſiderabis: et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es domine ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: et flagellum nō appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.

In manibus portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aſpidem et baſiliſcū ambulabis: et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me ſperauit liberabo eū: protegā eum quoniam cognouit nomē meū.

Clamauit ad me et ego exaudiā eum: cum ipſo ſum in tribulatione. eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: et oſtendam illi ſalutare meum.

Non dicitur ad nocturnū iſte ps. xci.

Bonum eſt cōfiteri domino: et pſallere nomini tuo altiſſime.

Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: et veritatem tuā per noctem

In decacordo pſalterio: cum cāntico in cythara.

Quia delectaſti me dñe in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo

Quā magnificata ſūt opera tua dñe: nimis profunde facte ſūt cogitationes tue.

Qui inſipiens non cognoſcet: ⁊ ſtultus non intelliget hec.
Cum eruerti fuerint peccatores ſicut fenum: et apparuerint omnes qui operãtur iniquitatem.
Ut intereant in ſeculum ſeculi: tu autẽ altiſſimus in eternum domine.
Quoniã ecce inimici tui domine. quoniam ecce inimici tui peribunt: ⁊ diſpergẽtur omnes qui operantur iniquitatẽ.
Et exaltabitur ſicut vnicornis cornu meũ: ⁊ ſenectꝰ mea in miſericordia abberi
Et deſperit oculus meus inimicos meos: et inſurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini: in atrijs domus dei noſtri florebunt.
Adhuc multiplicabũtur in ſenectabberi: ⁊ bene patientes erunt vt annuncient
Quoniam rectus dominus deus noſter: et non eſt iniquitas in eo.
Gloria patri et. Nõ dicitur iſte ps. reiij.

Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem et precinxit ſe.
Etenim firmauit orbem terre: qui nõ commouebitur.
Parata ſedes tua extũc: a ſeculo tu es.
Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam.
Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domũ tuam decet ſanctitudo dñe in longitudinem dierũ. Gloria. ps. reiij.

Deus vltionum dominus: deus vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis.
Uſquequo peccatores domine: vſquequo peccatores gloriabuntur.
Effabuntur et loquentur iniquitatẽ: loquent omnes qui operãtur iuſticiã.
Populum tuũ domine humiliauerũt: et hereditatem tuam vexauerunt.
Uiduam et aduenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.
Et dixerũt nõ videbit dominus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite inſipiẽtes in populo: ⁊ ſtulti aliquando ſapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non conſiderat.
Qui corripit gentes non arguet: qui docet hominem ſcientiam.
Dominus ſcit cogitationes hominũ: quoniam vane ſunt.
Beatus homo quem tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges eũ a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dñs plebem ſuam: et hereditatem ſuam non derelinquet.
Quoadusq; iuſticia conuertat in iudiciũ: ⁊ qui iuxta illã oẽs qui recto ſunt corde.
Quis conſurget michi aduerſus malignantes: aut quis ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem.
Niſi quia dominus adiuuit me: paulominus habitaſſet in inferno aia mea.
Si dicebam motus eſt pes meus: miſericordia tua domine adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolorũ meorum in corde meo: conſolationes tue letificauerunt animam meam.
Numquid adheret tibi ſedes iniquitatis: qui fingis dolorem in precepto.
Captabunt in animam iuſti: et ſanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus eſt michi dñs in refugium: ⁊ deus meus in adiutorium ſpei mee.
Et reddet illis iniquitatem ipſorum et in malicia eorum diſperdet eos: diſperdet illos dominus deus noſter.
Non dicitur ad nocturnũ iſte ps. reiiij.

Uenite exultemus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro.
Preoccupemus faciem eius in confeſſione: et in pſalmis iubilemus ei.
Quoniam deus magnus dominus: et rex magnus ſuper omnes deos.
Quia in manu eius ſunt oẽs fines terre: et altitudines montium ipſius ſunt.
Quia ipſius eſt mare et ipſe fecit illud: ⁊ ſiccam manus eius formauerunt.
Uenite adoremus ⁊ procidamꝰ et plo-

remus ante dominū qui fecit nos: quia ipse est dominus deus noster.

Et nos populus pascue eius: et oues manus eius.

Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione: secundū diem tentationis in deserto.

Ubi tentauerunt me patres vestri: probauerūt et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper errant corde.

Isti non cognouerunt vias meas: ut iurauī in ira mea si introibunt in requiem meam. Antiphona. Benedictus dominus in eternum. Psalmus.xcvi.

Cantate domino canticū nouum: cantate domino omnis terra.

Cantate dño et benedicite nomini eius: annūciate de die in diem salutare eius.

Annunciate inter gentes gloriā eius: in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentū demonia: dominus autem celos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte domino patrie gentium afferte domino gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias et introite in atria eius: adorate dominū in atrio sancto eius.

Cōmoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹ quia dñs regnauit.

Etenim correxit orbē terre: qui non cōmouebitur: iudicabit pplos in equitate.

Letentur celi et exultet terra: cōmoueatur mare et plenitudo eius. gaudebūt campi et omnia que in eis sunt.

Tūc exultabūt omnia ligna silvarum a facie domini: quia venit. quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terre in equitate: et populos in veritate sua. ps.xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.

Nubes et caligo in circuitu eius: iustitia et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum precedet: et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie domini: a facie domini omnis terra.

Annūciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundātur oēsqui adorāt sculptilia: et qui gloriantur in simulachris suis.

Adorate eum omnes angeli eius: audiuit et letata est syon.

Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis dominum odite malum: custodit dominus animas sanctorū suorum de manu peccatoris liberauit eos.

Lux orta est iusto: et rectis corde letitia

Letamini iusti in domino: et confitemini memorie sanctificationis eius.

Gloria patri. ān. Cantate domino et benedicite nomini eius. ℣ Intret oratio mea: in conspectu tuo domine. ℟ Inclina aurem tuam ad preces meas. Ante laudes. ℣ Fiat misericordia tua dñe. ¶ In laudibus. ān. Spiritu principali confirma cor meum deus. Psalmus Miserere. folio xviij. ps.xcix.

Domine exaudi orationē meam. auribus percipe obsecrationē meā in veritate tua exaudi me in tua iusticia

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animā meam: humiliauit in terra vitam meā.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est super me spiritus meus in me turbatum est cor meum

Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuū tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac michi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam. quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione animam meā: et in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulant animā meam: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri et filio ān. In veritate tua eraudi me dñe ān. Illumina dñe vultū tuū super nos ps. Deus de⁹. f. vj. ps. Abacuc. iij

Domine audiui auditionem tuā: et timui.
Domine opus tuum: in medio annorum viuifica illud.
In medio annorum notum facies: cū iratus fueris misericordie recordaberis
Deus ab austro veniet: et sanctus de monte pharan.
Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra.
Splēdor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.
Egredietur diabolus ante pedes eius: stetit et mensus est terram.
Aspexit et dissoluit gentes: et contriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria ethyopie: turbabuntur pelles terre madian.
Nunquid in fluminibus iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus / vel in mari indignatio tua.
Quia ascendes super equos tuos: et quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre: viderūt et doluerūt montes. gurges aquarum transiit
Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol et luna steterūt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibūt. in splēdore fulgurantis hastē tue.
In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum vsq; ad collum.
Maledixisti sceptris eius: capita bellatorum eius. venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuorat pauperem in abscondito.
Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui et cōturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: et subter me scateat.
Vt requiescam in die tribulationis: vt ascēdam ad populum accinctū nostrum
Hicus enim non florebit: et nō erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: et nō erit armentum in presepibus.
Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.
Gloria patri et filio: et spiritui sancto.
ān. Domine audiui auditum tuum et timui. ān. In tympano et choro in cordis et organo laudate deū. ps. Laudate. folio. vj. Cpm. Cuigulate. fol. xvij. A Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam quando de. vj. feria agitur. ō: ad lau. seqūs Hymnus

Eterna celi gnā beata spes mortalium: celi tonantis vnice / caste q; proles virginis.
Da derteram surgentibus / et urgat et mens sobria: flagransq; in laudem dei: grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer / sparsamq; lucem nunciat: cadit caligo noctium. lux

Et

sancta nos illuminet.

Q Ancnsq; nostris sensibus noctem repellat secuti: omniq; fine diei purgata seruet pectora.

Q Uesita iam primum fides radicem alt ris sensibus: secunda spes congaudeat/ quo maior: crescat charitas.

D eo patri. ℣. In matutinis. ℟. Per eternas hymnos. Ecce iam nox folio. ut. ℣. In matutinis. ℟. Et vitera mie dei nostri in quibus visitauit nos oriens ex alto. ℣. Benedictus

Sabbato ad matutinum. Inuita. Dñm deum nostrum. Venite adoremus. ℣. Venite. Hec quens hymnus solum ad matu. in sabba. primo ante do. primam ri. qñ in predicto sabba de fest. agit. hymnus

Summe deus clemencie mundiq; factor: machine. vius potencialiter trinusq; personaliter;

Vostros pius cum cantus fletus benigne suscipe: quo corde puro sordibus te perfruamur largius.

Lumbos iecurq; mordidū adure igne congruo: accinctu vt sint perpetim luxu remoto pessimo.

Et quia horas noctium nunc concinendo rumpimus: domus beate patrie/ dicemur omnes affatim. D ecta pater. Per eiusdem. hymnus. Nocte surgentes. fol. j. ps. reuo.

Cantate dño canticum nouū: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: et brachium sanctum eius. Notum fecit dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iusticiam suam. Recordatus est misericordie sue et veritatis sue: domui israel.

Viderūt omnes termini terre salutare dei nostri: iubilate deo omnis terra. cantate et exultate et psallite.

Psallite domino in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee.

Iubilate in conspectu regis dñi: moueatur mare et plenitudo eius. orbis terrarum et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu simul montes exultabunt a conspectu domini: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbē terrarum in iusticia: et populos in equitate. ps. xcvm.

Dominus regnauit iracundiā patiatur populi: qui sedes super cherubin moueatur terra.

Dominus in syon magnus: et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno quoniam terribile et sanctū est: et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudicium et iusticiam in iacob tu fecisti.

Exaltate dñm deum nostrū: et adorate scabellum pedum eius qñ sanctū est.

Moyses et aarō in sacerdotibus eius: et samuel inter eos qui inuocāt nomē eius

Inuocabāt dñm et ipse exaudiebat eos in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius: et precepta quod dedit illis.

Domine deus noster tu exaudiebas eos deus tu propicius fuisti eis: et vltor ens in omnes adinuentiones eorum.

Exaltate dñm deum nostrum. et adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus dominus deus noster. Gloria patri. Quia mirabilia fecit dñs. ps. xcvm.

Iubilate dño omnis terra: seruite domino in letitia.

Introite in conspectu eius: in exultatiōe.

Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos et nō ipsi nos.

Populus eius et oues pascue eius introite portas eius in cōfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate nomē eius quoniam suauis est dominus: in eternū misericordia eius, et vsq; in generationē et generationem veritas eius. psalmus c.

Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine: psallam et intelligam in vīa immaculata quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebā ante oculos meos rē

iniustã: facientes preuaricationes odiui
Non adhesit michi cor prauũ: declinan
tem a me malignum non cognoscebam
Detrahentem secreto proximo suo: hũc
persequebar.
Superbo oculo et insatiabili corde: cũ
hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt sedeãt me
cum: ambulans in via immaculata hic
michi ministrabat.
Non habitabit in medio domus mee
qui facit superbiã: qui loquit iniqua nõ
direxit in cõspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebã omnes pec
catores terre: vt disperderem de ciuitate
domini omnes operantes iniquitatem.
Gloria patri et filio: et spiritui sancto.
ãn. Iubilate deo omnis terra. ps.cj.

DOmine exaudi orationem meã:
et clamor meus ad te veniat.
Nõ auertas faciẽ tuã a me: in quacũq;
die tribulor inclina ad me aurem tuam
In quacunq; die inuocauero te: veloci
ter exaudi me.
Quia defecerũt sicut fumus dies mei:
et ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenũ et aruit cor me
um: q; obliti sum comedere panẽ meũ
A voce gemitus mei: adhesit os meum
carni mee.
Similis factꝰ sũ pellicano solitudinis:
factus sum sicut nicticorax in domicilio
Vigilaui: & factus sum sicut passer so
litarius in tecto.
Tota die exprobrabant michi inimici
mei: & qui laudabant me aduersum me
iurabant.
Quia cinerem tanq; panẽ mãducabã:
et potum meum cum fletu miscebam.
A facie ire et indignationis tue: quia
eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerunt:
et ego sicut fenum aru.
Tu aũt dñe in eternũ permanes: et me
moriale tuũ i generatiõe & generationẽ.
Tu exurgens misereberis syon: quia
tẽpus miserendi eius quia venit tẽpus.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapi
des eius: et terre eius miserebuntur.
Et timebũt gentes nomen tuum dñe:
et omnes reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dominus syon: & vide
bitur in gloria sua.
Respexit in orationem humiliũ: & non
sprecit precem eorum.
Scribãtur hec in generatione altera: &
populus qui creabitur laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sancto suo:
dominus de celo in terram aspexit.
Vt audiret gemitus compeditorum: vt
solueret filios interemptorum.
Vt annuncient in syon nomen domi
ni: et laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnum: et
reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis sue: pauci
tatem dierũ meorũ nuncia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meo
rũ: in generatione et gñationẽ anni tui.
In initio tu domine terram fundasti:
et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: et
omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut operto: rũ mutabis eos et mu
tabuntur: tu autem idem ipse es: & anni
tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: &
semẽ eorum in seculum dirigetur. ps.ciij.

BEnedic anima mea domino: & om
nia que intra me sunt nomini san
cto eius.
Benedic anima mea dño: et noli obli
uisci omnes retributiones eius.
Qui propitiatur omnib⁹ iniquitatib⁹
tuis: qui sanat oẽs infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuã: qui
coronat te in mia et miserationibus.
Qui replet in bonis desiderium tuũ: re
nouabitur vt aquile iuuentus tua.
Faciens misericordias dñs: et iudicũ
omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias suas moysi: filijs is
rael voluntates suas.
Miserator et misericors dominus: lon
ganimis et multum misericors.
Non imperpetuum irascetur: neq; in
eternum comminabitur.
Non secũdũ peccata nostra fecit nobis:
neq; secõm iniquitates nras retribuit nobis
Quoniam secũdum altitudinem celi a

terra: cor:robor:auit misericor:diam suã
super timentes se.
Quantum distat or:tus ab occidente:
longe fecit a nobis iniquitates nostras
Quomodo miseretur pater filior:ũ mi
seretus est dominus timentibus se: quo
niam ipse cognouit figmẽtum nostrum
Recor:datus est quoniã puluis sum⁹:
homo sicut fenum dies eius tanq̃ flos
agri sic efflor:ebit.
Quoniam spiritus pertranslibit in illo
& non subsistet: et non cognoscet amplꝰ
locum suum.
Misericor:dia autem domini ab eterno
et vsq̃ in eternum: super timentes eum.
Et iustitia illius in filios filior:um: his
qui seruant testamentum eius.
Et memor:es sunt mãdator:um ipsius:
ad faciendum ea.
Dominus in celo par:auit sedem suã:
& regnũ ipsius omnibus dominabitur.
Benedicite domino omnes angeli eꝰ
potentes virtute facientes verbũ illius:
ad audiendam vocem sermonum eius.
Benedicite dño omnes virtutes eius:
ministri eius qui facitis voluntatem eius
Benedicite domino omnia opera eius
in omni loco dominationis eius: bene
dic anima mea domino. Glor:ia pa. ãn.
Clamor: meus ad te veniat deus. ps. cii.
Benedic anima mea domino: do
mine deus meus magnificatus
es vehementer.
Confessionem & decor:em induisti: ami
ctus lumine sicut vestimento.
Extendẽs celum sicut pellem: qui tegis
aquis superior:a eius.
Qui ponis nubem ascẽsum tuum: qui
ambulas super pẽnas ventor:um.
Qui facis angelos tuos spiritus: & mi
nistros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terram super stabilitatẽ
suam: nõ inclinabitur in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimentum amictus
eius: super montes stabunt aque.
Ab increpatione tua fugiẽt: a voce to
nitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes et descendunt cam
pi: in locum quem fundasti eis.
Terminũ posuisti quem non transgre
dientur: neq̃ cõuertentur operire terrã
Qui emittis fontes in conuallibus: in
ter medium montium pertransibũt aque.
Potabunt omnes bestie agri: expecta
bunt onagri in sitim suã.
Super ea volucres celi habitabunt: de
medio petrarum dabunt voces.
Rigans mõtes de superior:ibus suis:
de fructu operũ tuor:ũ satiabitur terra.
Producens fenum iumentis: et herbã
seruituti hominum.
Ut educas panem de terra: & vinum le
tificet cor: hominis.
Ut exhilaret faciẽ in oleo: & panis cor:
hominis confirmet.
Saturabũtur ligna cãpi. & cedri libani
quas plãtauit: illic passeres nidificabũt
Herodii domus dux est eor:ũ: mõtes ex
celsi cervus. petra refugium herinacijs.
Fecit lunam in tempor:a: sol cognouit
occasum suum.
Posuisti tenebr:as et facta est nox: in ip
sa pertransibunt omnes bestie silue.
Catuli leonum rugientes: vt rapiant
et querant a deo escam sibi.
Or:tus est sol et congregati sunt: et in
cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suum: et ad ope
rationem suam vsq̃ ad vesperam.
Quam magnificata sũt opera tua do
mine: omnia in sapientia fecisti. impleta
est terra possessione tua.
Hoc mare magnũ et spacios̃um manu
bus: illic reptilia quor:ũ nõ est numerus
Animalia pusilla cũ magnis: illic na
ues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad illudendum ei: omnia a te expectant vt des illis
escam in tempor:e.
Dante te illis colligent: aperiẽte te ma
num tuam. oĩa implebuntur bonitate.
Auertente autem te faciem turbabun
tur: auferes spiritum eor:ũ et deficient.
et in puluerem suum reuertentur.
Emitte spiritum tuum et creabuntur:
et renouabis faciem terre.
Sit gloria domini in seculum: letabi
tur dominus in operibus suis.
Qui respicit terram & facit eam treme
re: qui tangit montes et fumigant.

Cantabo domino in vita mea: psallã deo meo q̃diu sum.
Jocundum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiant pctõres a terra. ℣ iniqui ita vt nõ sint: bñdic anima mea dño. ps.cm
Confitemini domino et inuocate nomen eius: annunciate inter gẽtes opera eius.
Cantate et psallite ei: narrate omnia mirabilia eius. laudamini in nomine sancto eius.
Letetur cor querẽtium dominum: querite dominum et confirmamini. querite faciem eius semper.
Memento rte mirabilium eius que fecit prodigia eius et iudicia oris eius.
Semen abraham serui eius: filij iacob electi eius.
Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculum testamenti sui: verbi q̃ mandauit in mille gñationes.
Quod disposuit ad abraham: et iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob in preceptum: et israel in testamentum eternum.
Dicens. tibi dabo terram chanaan: funiculum hereditatis vestre.
Cum essent numero breui: paucissimi et incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentem: et de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos meos: ℣ in prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famem super terram: ℣ omne firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virum: in seruum venũ datus est ioseph.
Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius.
donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammauit eum: misit rer et soluit eum. princeps populorum et dimisit eum.
Constituit eum dominum domus sue: et principem omnis possessionis sue.
Vt erudiret principes eius sicut semet ipsum: ℣ senes eius prudentiam doceret
Et intrauit israel in egyptum: et iacob accola fuit in terra cham.
Et auxit populum suum vehementer: et firmauit eum super inimicos eius.
Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: ℣ dolũ facerent in seruos eius
Misit moysen seruũ suum: aaron quẽ elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum: et prodigiorum in terra cham.
Misit tenebras et obscurauit: et non exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eorum in sanguinẽ: et occidit pisces eorum.
Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit et venit cynomia et ciniphes: in omnibus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grandinẽ: ignẽ comburentem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorũ et ficulneas eorũ: et contriuit lignum finium eorum
Dixit et venit locusta et bruchus: cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenũ in terra eorum: ℣ comedit omnem fructum terre eorum
Et percussit omne primogenitũ in terra eorũ: primicias omnis laboris eorũ.
Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eorum infirmus.
Letata est egyptus in profectione eorũ: qz incubuit timor eorum super eos.
Expandit nubem in protectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem.
Petierunt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.
Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad abrahã puerum suum.
Et eduxit populum suum in exultatione: et electos suos in letitia.
Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possederunt.
Vt custodiant iustificationes eius: et legem eius requirãt. Gloria patri. &.
Benedic anima mea domino. ps.cv.
Confitemini dño quoniã bonus: quĩ in seculum misericordia eius.

Sabbato

Quis loquetur potentias domini: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui custodiunt iudicium: & faciunt iustitiã in omni tempore.
Memẽto nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorũ tuorum ad lętãdum in lętitia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Patres nostri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.
Et irritauerunt ascendentes in mare mare rubrum: et saluauit eos propter nomen suum. vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum et exsiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulãtes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt in verbis eius: & laudauerunt laudem eius.
Cito fecerũt obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium eius.
Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentauerunt deũ in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsorum: & misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerũt moysen in castris: aarõ sanctum domini.
Aperta est terra & deglutiuit dathan: & operuit super congregationẽ abyron.
Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in oreb: & adorauerunt sculptile.
Et mutauerũt gloriam suam: in similitudinem vituli comedentis fenum.
Obliti sunt deum qui saluauit eos: qui fecit magnalia in egypto. mirabilia in terra chã. terribilia in mari rubro.
Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus eius stetisset in confractione in conspectu eius.
Et auerteret iram eius ne disperderet eos: & pro nichilo habuerunt terram desiderabilem.
Non crediderunt verbo eius: & murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem domini.
Et leuauit manum suam super eos: vt prosterneret eos in deserto.
Et vt deiceret semen eorum in nationibus: & dispergeret eos in regionibus.
Et initiati sunt beelphegor: & comederunt sacrificia mortuorum.
Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis: multiplicata est in eis ruina.
Et stetit phinees & placauit: & cessauit quassatio.
Et reputatũ est ei in iustitiã: in generatione et generationẽ vsq; in sempiternũ.
Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: & vexatus est moyses propter eos. quia exacerbauerunt spiritũ eius.
Et distinxit in labijs suis: non disperdiderũt gẽtes quas dixit dominus illis.
Et cõmixti sunt inter gentes. et didicerunt opera eorũ: et seruierũt sculptilibus eorum: et factum est illis in scandalum.
Et immolauerunt filios suos: & filias suas demonijs.
Et effuderunt sanguinem innocentẽ: sanguinem filiorum suorum et filiarũ suarum quas sacrificauerunt sculptilibus chanaan.
Et interfecta est terra in sanguinibus. & cõtaminata est in operibus eorũ: & fornicati sunt in adinuentionibus suis.
Et iratus est furore dñs in populum suum: et abominatus est hereditatẽ suã.
Et tradidit eos in manus gentium: et dominati sunt eorũ qui oderunt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorum: et humiliati sunt sub manibus eorũ. sepe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in cõsilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: et audiuit orationem eorum.
Et memor fuit testamenti sui: et penituit eum secundũ multitudinẽ misericordie sue.
Et dedit eos in misericordias: in conspectu omnium qui ceperant eos.

Saluos fac nos domine deus noster: et congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini sancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua.
Benedictus dominus deus israel a seculo et vsq; in seculum: et dicet omnis populus fiat fiat. ps.cvj.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicant qui redempti sunt a domino: quos redemit de manu inimici. de regionibus congregauit eos.
A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari.
Errauerũt in solitudine in inaquoso: viã ciuitatis habitaculi non inuenerũt.
Esurientes et sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.
Et dedurit eos in viam rectam: vt irẽt in ciuitatem habitationis.
Confiteãtur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Quia satiauit animã inanem: et animam esurientem satiauit bonis.
Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.
Quia eracerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.
Et humiliatũ est in laboribus cor eorum ⁊ infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorũ: propter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: et appropinquauerunt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dñm cũ tribularentur: et de necessitatibus eorũ liberauit eos
Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteãtur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis: ⁊ annuncient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini: et mirabilia eius in profundo.
Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq; ad celos et descendunt vsq; ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius: ⁊ omnis sapientia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia siluerũt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.
Confiteãtur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltent eum in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitãtium in ea.
Posuit desertum in stagna aquarum: et terram sine aqua in exitus aquarum
Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatem habitationis.
Et seminauerunt agros. et plantauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatis
Et benedixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt: et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore.
Effusa est contemptio super principes: ⁊ errare fecit eos in inuio et non in via.
Et adiuuit pauperem de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias.
Videbunt recti et letabuntur: ⁊ omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiens et custodiet hec: et intel-

liget miſerico:dias domini. Gna. ān.
Uita nos domine in ſalutari tuo. ps.cxvi.

Paratum co:meum deus paratũ co:meum:cantabo et pſallam in glo:ia mea.

Exurge pſalterium et cythara: exurgã diluculo.

Confitebo:r tibi in populis domine:et pſallam tibi in nationibus.

Quia magna ſuper celos miſerico:dia tua:et vſq; ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper celos deus:& ſuper omnem terram glo:ia tua:vt liberentur dilecti tui.

Saluum fac dextera tua & exaudi me: deus locutus eſt in ſancto ſuo.

Exultabo et diuidam ſichimam:et conuallem tabernaculo:um dimetiar.

Meus eſt galaad et meus eſt manaſſes: et ephraym ſuſceptio capitis mei.

Iuda rex meus:moab lebes ſpei mee.

In idumeã extendã calciamentum meum:michi alienigene amici facti ſunt.

Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vſq; in idumeam.

Nonne tu deus qui repuliſti nos:et nõ exibis deus in virtutibus noſtris.

Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.

In deo faciemus virtutem: et ipſe ad nichilũ deducet inimicos nros. ps.cxvii.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccato:is & os doloſi ſuper me apertum eſt.

Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa:et ſermonibus odij circũdederũt me: et expugnauerũt me gratis.

Pro eo vt me diligerẽt detrahebant michi:ego autem o:abam.

Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis:et odium pro dilectione mea.

Conſtitue ſuper eũ peccato:em:et diabolus ſtet a dextris eius.

Cum iudicatur exeat condemnatus: & o:atio eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci:et epiſcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius o:phani:et vxo:eius vidua.

Nutãtes trãſferentur filij eius & mendicẽt:eiciantur de habitationibus ſuis

Exterminet fenerato:omnem ſubſtantiã eius:& diripiant alieni labo:es eius.

Non ſit illi adiuto::nec ſit qui miſereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum:in generatione vna deleatur nomen eius.

In memo:iam redeat iniquitas patrũ eius in conſpectu domini:et peccatũ matris eius non deleatur.

Fiant contra dominum ſemper. et diſperent de terra memo:ia eo:um:pro eo q; nõ eſt recto:datus facere miſerico:diã

Et perſecutus eſt hominem inopem et mendicũ:& cõpunctum corde mo:tificare.

Et dilexit maledictionem & veniet ei:& noluit benedictionẽ & elõgabitur ab eo.

Et induit maledictionem ſicut veſtimẽtum:et intrauit ſicut aqua in interio:a eius.et ſicut oleum in oſſibus eius.

Fiat ei ſicut veſtimentũ quo operitur: et ſicut zona qua ſemper præcingitur.

Hoc opus co:um qui detrahunt michi apud dominum:et qui loquuntur mala aduerſus animam meam.

Et tu dñe dñe fac mecũ propter nomẽ tuum:quia ſuauis eſt miſerico:dia tua

Libera me q:egenus & pauper ego ſũ: & co:meum conturbatum eſt intra me.

Sicut vmbra cũ declinat ablatus ſum: et excuſſus ſum ſicut locuſte.

Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: & caro mea immutata eſt propter oleũ.

Et ego factus ſum obpro:obrium illis: viderũt me et mouerunt capita ſua.

Adiuua me domine deus meus:ſaluũ me fac ſecundũ miſerico:diam tuam.

Et ſcient quia manus tua hec:et tu domine feciſti eam.

Maledicent illi et tu benedices. qui inſurgũt in me confundantur:ſeruus autem tuus letabitur.

Induantur qui detrahunt michi pudore:& operiãt ſicut diploide ẽfuſione ſua

Confitebo:r domino nimis in o:e meo: et in medio multo:um laudabo eum.

Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluam faceret a perſequentibus animam meam. Gloria patri. ān. Confitebo:r domino nimis in o:e meo. ℣. Domine exaudi o:atio

nem. Et clamor. Ante laudes. v⁹. Fiat misericordia tua domine. ℂ In laud. ān. Benigne fac in bona voluntate tua domine ps. Miserere. folio. xlviij. Psalmus. xcij.

BOnum est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime.

Ad annunciandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuā per noctem.

In decacordo psalterio: cum cātico in cythara.

Quia delectasti me dñe in factura tua: et in operibus manuum tuarū exultabo

Quā magnificata sunt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.

Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum: et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in seculum seculi: tu autem altissimus in eternum domine.

Quoniā ecce inimici tui domine / quoniam ecce inimici tui peribunt: et dispergētur omnes qui operātur iniquitatem

Et exaltabit sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia abbeti.

Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignātibus audiet auris mea.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.

Plantati in domo domini: in atriis domus dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabūtur in senecta vberi: et bene patientes erunt vt annuncient

Quoniam rectus dominus deus noster: et non est iniquitas in eo. ℣ ta-ām. Bonum est confiteri domino. ān. Cantent dominum omnes fines terre. ps. Deus deus meus. fo. vij. ps. Deuteronomij. xxxij.

Dau. 32

AUdite celi que loquar: audiat terra verba oris mei.

Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.

Quasi imber super herbā. et quasi stille super gramina: quia nomen domini invocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera: et oēs vie eius iudicia

Deus fidelis et absq; vlla iniquitate. iustus et rectus peccauerunt ei: et non filij eius in sordibus.

Generatio prauа atq; peruersa: hecine reddis dño populе stulte et insipiens.

Nonne ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te.

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum et annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.

Quando diuidebat altissimus gētes: quando separabat filios adam.

Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.

Pars autem domini populus eius: iacob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis.

Circumduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila prouocans ad volādum pullos suos: et super eos volitans.

Expandit alas suas et assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.

Dominus solus dux eius fuit: et nō erat cum eo deus alienus.

Cōstituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum.

Vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.

Butyrū de armento et lac de ouibus: cū adipe agnorū et arietum filiorū basan.

Et hircos cum medulla tritici: et sāguinem vue biberent meracissimum.

Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus.

Dereliquit deum factorem suum: et recessit a deo salutari suo.

Prouocauerunt eum in dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiam cōcitauerunt.

Immolauerunt demonijs et non deo: dijs quos ignorabant.

Noui recentesq; venerunt: quos nō coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit dereliquisti: et obliuisceris domini creatoris tui.

Vidit dñs et ad iracūdiā cōcitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui et filie

Sabbato ad laudes.

Et ait abscondam faciem meã ab eis: et considerabo nouissima eorum.

Generatio enim peruersa est: et infideles filii.

Ipsi me prouocauerũt in eo qui nõ erat deus: et irritauerũt in vanitatib⁹ suis.

Et ego prouocabo eos in eo qui nõ est populus: & in gente stulta irritabo illos

Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsq; ad inferni nouissima.

Deuorabitq; terram cũ germine suo: et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala: et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame: et deuorabũt eos aues morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos: cum furore trahentium super terrã atq; serpentium.

Foris vastabit eos gladius: et intus pauor.

Iuuenem simul ac virginem: lactentẽ cum homine sene.

Et dixi vbi nã sunt: cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerent manus nostra excelsa: & nõ dominus fecit hec omnia.

Gens absq; consilio est et sine prudentia: vtinam saperent & intelligerent. ac nouissima prouiderent.

Quomodo persequebatur vnus mille: et duo fugarent decem milia.

Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: et dominus conclusit illos.

Non enim est deus noster vt dii eorum: et inimici nostri sunt iudices.

De vinea sodomorum vinea eorum: et de suburbanis gomorre.

Vua eorum vua fellis: et botri amarissimum.

Fel draconum vinum eorum: et venenum aspidum insanabile.

Nonne hec condita sunt apud me: & signata in thesauris meis.

Mea est vltio & ego retribuam eis in tẽpore: vt labatur pes eorum.

Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.

Iudicabit dominus populum suum: & in seruis suis miserebitur.

Videbit q̃ infirmata sit manus eius: et clausi quoq; defecerunt. reliquiq; consumpti sunt.

Et dicent vbi sunt dii eorum: in quib⁹ habebant fiduciam.

De quorum victimis comedebant adipes: et bibebant vinum libaminum.

Surgant et opitulentur vobis: & in necessitate vos protegant.

Videte q̃ ego sum solus: & non sit alius deus preter me.

Ego occidam et ego viuere faciam: percutiã & ego sanabo: et non est qui de manu mea possit eruere.

Leuabo ad celum manum meã: & dicã viuo ego in eternum.

Si acuero vt fulgur gladium meum: & arripuerit iudicium manus mea.

Reddam vltionem hostibus meis: et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorũ suorum vlciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorũ: & propitius erit terre populi sui.

Gloria patri. ãn. Et in seruis suis dominus miserebitur. ãn. In cymbalis benesonantibus laudate dominum. ps. Laudate. fo. viij. cap Cigulate. fo. xviij. Sequens hymn⁹ dicitur solũ ad laud. in sabbato primo aute do. primam ri. quando in predicto sabbato de feria agitur hymnus:

Aurora iam spargit polum/ terris dies illabitur: lucis resultat spiculum/ discedat omne lubricum.

Phantasma noctis decidat: mentis reatus subruat: quicquid tenebris horridũ/ nox attulit culpe cadat.

Vt mane illud vitreum quod prestolamur cernui: in lucem nobis effluat dum hoc canore concrepat.

Deo patri sit gloria. Per eternum hy⁹. Ecce iam noc. fo. viij. v. In matutinis. ãn. In viam pacis dirige nos domine. ps. Benedictus. Preces &c. vñs. Oratio vt decet.

¶In dominicis diebꝰ ad vesperas. ps.cix.

DIxit dominus domino meo: sede a dextris meis.

DOnec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.

VIrgam virtutis tue emittet dominus ex syon: dominare in medio inimicorum tuorum.

TEcum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.

IUrauit dominus et non penitebit eũ: tu es sacerdos in eternum. secundum ordinem melchisedech.

DOminus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges.

IUdicabit in nationibus implebit ruinas: quassabit capita in terra multorꝝ

DE torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Gloria. ān. Sede a dextris meis dicit dominus domino meo. ps.cx.

CONfitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustorum ⁊ congregatione.

MAgna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

CONfessio et magnificentia opus eius: et iustitia eius manet in seculum seculi.

MEmoriam fecit mirabiliũ suorũ misericors ⁊ miserator dominus: escam dedit timentibus se.

MEmor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.

VT det illis hereditatem gentium: opera manuũ eius veritas et iudicium.

FIdelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi: facta in veritate ⁊ equitate.

REdemptionem misit populo suo: mãdauit in eternum testamentum suum.

SAnctum et terribile nomen eius: initium sapientie timor domini.

INtellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi. Gloria patri et. ān. FIdelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi. psalmus.cxj.

BEatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis.

POtens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.

GLoria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.

EXortum est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus.

IOcundus homo qui miseretur ⁊ commodat disponit sermones suos in iudicio: quia in eternum non commouebitur

IN memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.

PAratum cor eius sperare in domino confirmatum est cor eius nõ commouebitur donec despiciat inimicos suos.

DIspersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi: cornu eius exaltabitur in gloria.

PEccator videbit et irascetur dentibus suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatorum peribit. Gloria. ān. In mandatis eius volet nimis. psalmus.cxij.

LAudate pueri dominum: laudate nomen domini.

SIt nomen domini benedictum: ex hoc nunc et vsq; in seculum.

A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomen domini.

EXcelsus super omnes gentes dominus: et super celos gloria eius.

QUis sicut dominus deus noster qui in altis habitat ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra.

SUscitans a terra inopem: ⁊ de stercore erigens pauperem.

VT collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

QUi habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum letantem. Gloria pa. ān. Sit nomẽ domini benedictũ in secula. ps.cxij

IN exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro.

FActa est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius.

MAre vidit et fugit: iordanis conversus est retrorsum.

MOntes exultauerunt vt arietes: ⁊ col-

les sicut agni ouium.

Quid est tibi mare q̃ fugisti: & tu iordanis quia conuersus es retrorsum.

Montes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouium.

A facie domini mota est terra: a facie dei iacob.

Qui conuertit petram in stagna aquarum: et rupem in fontes aquarum.

Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua & veritate tua: nequãdo dicãt gentes vbi est deus eorũ.

Deus autem noster in celo: omnia quecunq; voluit fecit.

Simulachra gentium argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent et non loquẽtur: oculos habent et non videbunt.

Aures habent & non audiẽt: nares habent et non odorabunt.

Manus habent & non palpabũt pedes habent et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciũt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus israel speravit in domino: adiutor eorum et protector eorum est.

Domus aarõ speravit in domino: adiutor eorum et protector eorum est.

Qui timent dominum speraverunt in dño: adiutor eorũ et protector eorũ est.

Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.

Benedixit domui israel: benedixit domui aaron.

Benedixit omnibus qui timent dominum: pusillis cum maioribus.

Adiiciat dominus super vos: super vos & super filios vestros.

Benedicti vos a domino: qui fecit celũ et terram.

Celum celi domino: terram autem dedit filijs hominum.

Non mortui laudabunt te domine: neq; omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc et vsq; in seculum.

Gloria patri. ãn. Non qui viuimus benedicimus domino. Cãpan.ij. Tessa.ãn.

Dominus autem dirigat corda & corpora nostra: in charitate dei et patientia christi. hoc cap. dicit ad vẽ & in oibus dñicis & fer. A Domine ne in ira. vsq; ad lxx. & A Deus omnium vsq; ad aduentũ dñi: quandocunq; de tpore illi agit. Dicitur etiã in fer. a lxx. vsq; ad xl. quando de feria agitur. Et similiter sequẽs hymn. dicitur ad vẽ in oibus dñicis: A Domine ne intra. vsq; ad xl. & A Deus omniũ. vsq; ad aduentũ: tã in dñicis diebꝰ q̃ in fer. qñ de tpali agitur hymn.

Lucis creator optime / lucem dierum proferens: primo die iussis nouae mundi parans originem.

Qui mane iunctum vespери / diem vocari precipis: tetrum chaos illabitur / audi preces cum fletibus.

Ne mens gravata crimine / vitae sit exul munere: dum nil perenne cogitat / seseq; culpis illigat.

Caligo terrae scindatur / detur nitor lucis diu: sit spes fidelis anticis / fides futurae actibus.

Ne ergo pater ultime / patriq; compar unice: cum spiritu paracleto / regnãs per omne seculum. Amen. Vsq; ad purificationem dicitur. Gloria tibi domine: qui natus es. ℣. Dirigatur dñe ad te oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo. Iste. hymn. dicitur ad vesperas in omnibus dominicis diebus & fer. A Dñe ne in ira. vsq; ad quadragesimã Et A Deus oim. vsq; ad aduẽtũ quando de tempore agitur.

Feria secunda ad vesperas. ps. cum.

Dilexi: quoniã exaudiet dñs vocẽ orationis mee.

Quia inclinauit aurem suam mihi: et in diebus meis invocabo

Circumdederunt me dolores mortis: & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorẽ invenĩ: et nomen domini invocaui.

O domine libera animã meam misericors dñs et iustus: et deus noster miseret.

Custodiens parvulos dominus: humiliatus sum ⁊ liberauit me.
Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrymis. pedes meos a lapsu.
Placebo domino: in regione viuorum.
Gloria patri. ān. Inclinauit dominus aurem suam michi. Psalmus.cxv.
Credidi propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit michi.
Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini invocabo.
Vota mea domino reddam coram omni populo eius: pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus ⁊ filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomen dñi invocabo
Vota mea domino reddam in conspectu omnis populi eius: in atriis domus domini in medio tui hierusalem. Gloria patri et filio. ān. Credidi propter quod locutus sum. Psalmus.cxvj.
Laudate dominum omnes gētes: laudate eum omnes populi.
Quoniā confirmata est super nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in eternum.
Gloria. ān. Laudate dñm oēs gentes. p.cxix.
Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Domine libera animā meam a labiis iniquis: et a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatoriis.
Heu michi q̄ incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitātibus cedar: multum incola fuit anima mea.
Cū his qui oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabant me gratis
Gloria. ān. Clamaui ⁊ exaudiuit me. ps.cxx.
Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meū a domino: qui fecit celum et terram.
Non det in commotionem pedem tuū: neq; dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit te: dñs protectio tua: super manum dexteram tuam.
Per diē sol nō vret te: neq; luna p noctē.
Dominus custodit te: ab omni malo: custodiat animam tuam dominus.
Dominus custodiat introitum tuum ⁊ exitum tuum: ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. Gloria. ān. Auxilium meum a domino. cxx. Dñs autem dirigat. fol.cxxv.
A Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimā quādo de fest. agitur tūc ad vesperas fest. secunda dicitur sequens Hymnus.
Immense celi conditor / qui mixta ne confunderent: aque fluenta dividens / celum dedisti limitem.
Firmans locū celestibus / simulq; terre ritulis: vt vnda flammas temperet / terre solum ne dissipent.
Infunde nunc pissime / donum perennis gratie: fraudis nouę ne casibus / nos error atterat vetus.
Lucem fides inveniat / sic luminis imbar ferat: hec vana cūcta terreat / hanc falsa nulla comprimāt. Presta pater. ℣. Dirigatur dñe. Per cuncta. Hyms. Lucis creator. vsq;. Dirigatur dñe. ān. Magnificet te semper anima mea deus meus. ps. Magnificat. Preces dñs. Oratio vt decet. Memoria de sancta Maria: ⁊ ceteree memorie. vt supra ad matutinum. in secūda feria.

¶ Feria tertia Ad vesperas. ps.cxxj.

Letatus sum in his que dicta sunt michi: in domū domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt civitas: cuius participatio eius in idipsum.

Feria.iij. Ad vesperas.

Illuc enim ascenderunt tribus tribus domini: testimonium israel ad confitendum nomini domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.

Rogate que ad pacem sunt hierusalem: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos & proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domū domini dei nostri: quesiui bona tibi. Gloria. ān. In domum domini letantes ibimus. Psalmus.cxxi.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manib⁹ domine sue: ita oculi nostri ad dominū deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri dñe miserere nostri: q⁹ multum repleti sumus despectione.

Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus et despectio superbis. Gloria.ān. Qui habitas in celis miserere nobis. Psalmus.cxxiij.

Nisi quia dominus erat in nobis dicat nunc israel: nisi quia dominus erat in nobis,

Cum exurgerent homines in nos: forte viuos deglutissent nos.

Cum iraseceretur furor eorum in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus dñs qui non dedit nos: in captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus contritus est: et nos liberati sumus.

Adiutorū nostrum in nomine dñi: qui fecit celum et terram. Gloria patri.ān. Adiutorium nostrū in nomine dñi. ps.cxxiij.

Qui confidunt in dño sicut mons syon: non commouebitur in eternum qui habitat in hierusalem.

Montes in circuitu eius / et dominus in circuitu populi sui: et hoc nunc & vsq; in seculum.

Quia non relinquet dñs virgā peccatorum super sortē iustorū: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac domine: bonis & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet dñs cum operantibus iniquitatem pax super israel.

Gloria patri et filio. ān. Benefac domine bonis et rectis corde. Psalmus.cxxv.

In conuertendo dñs captiuitatem syon: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrū: et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.

Conuerte domine captiuitatem nostram: sicut torrens in austro.

Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

Gloria patri et filio: et spi. ān. Facti sumus sicut consolati. Capm. Dominus autem dirigat. ps.cxxxvij. Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam. Hymnus.

Celluris ingens conditor / mundi solū qui eruens: pulsis aque molestijs terram dedisti immobilem.

Ut germen aptū proferens / fuluis decora floribus: fetūda fructu sisteret / pastumq; gratum redderet.

Mentis peruste vulnera / munda viroris gratia: vt facta fletu diluat / motusq; prauos auferat.

Iussis tuis obtemperet / nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat / et moris actum nesciat.

Presta pater piissime. ℣. Dirigatur domine ad te oratio mea. Per esta. hymn⁹ Lucis creator. ℣sus. Dirigatur domine. ān. Exultauit spiritus meus in domino deo salutari meo. ps. Magnificat. Preces et cetera vt supra. Oratio vt decet.

℣. Feria quarta Ad vesperas. ps.cxvj.

NIsi dñs edificauerit domum: inuanũ laborauerunt qui edificãt eam. ℣ Nisi dominus custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat qui custodit eã. ℟ Tanũ est vobis ante lucem surgere: surgite postq̃ sederitis qui manducatis panem doloris. ℣ Cũ dederit dilectis suis somnũ: ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris. ℟ Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussorum. ℣ Beatus vir qui implevit desideriũ suũ ex ipsis: non cõfundetur cũ loquetur inimicis suis in porta. ℟ Gloria. ãn. Beatus vir qui implevit desiderium suum. ps. cxxvij.

BEati omnes qui timent dominũ: qui ambulant in vijs eius. ℣ Labores manuũ tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit. ℟ Uxor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tue. ℣ Filij tui sicut novelle olivarum: in circuitu mensẽ tue. ℟ Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum. ℣ Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue ℟ Et videas filios filiorum tuorum: pacem super israel. ℟ Gloria. ãn. Beati omnes qui timent dominum. Psalmus. cxxvij.

SEpe expugnauerunt me a iuventute mea: dicat nunc israel. ℣ Sepe expugnauerunt me a iuventute mea: etenim non potuerunt michi. ℟ Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam. ℣ Dominus iustus cõcidet cervices peccatorũ: confundantur et conuertantur retrorsum omnes qui oderunt syon. ℟ Fiant sicut fenum tectorum: quod priusq̃ evellatur exaruit. ℣ De quo non implebit manum suam qui metet: et sinum suum qui manipulos colliget. ℟ Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini super vos: benedximus vobis in nomine domini. ℟ Gloria patri et filio: et spi. ãn. Benedximus vobis in nomine domini. Psalmus. cxxix.

DE profundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocem meam. ℣ Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. ℟ Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit. ℣ Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine. ℟ Sustinuit anima mea in verbo eius: speravit anima mea in domino. ℣ A custodia matutina vsq̃ ad noctem: speret israel in domino. ℟ Quia apud dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio. ℣ Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. ℟ Gloria. ãn. De profundis clamaui ad te domine. Psalmus. cxxx.

DOmine non est exaltatum cor meum: neq̃ elati sunt oculi mei. ℟ Neq̃ ambulaui in magnis: neq̃ in mirabilibus super me. ℣ Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam. ℟ Sicut ablactatus super matrem suã: ita retributio in anima mea. ℣ Speret israel in domino: ex hoc nũc et vsq̃ in seculũ. ℟ Gloria. ãn. Speret israel in dño. Cp. Dñs autem dixit. fo. xxxbij. A Domine ne in ira. vsq̃ ad xl. Hymnus.

QEli deus sanctissime / qui lucidũ centrum poli: candore pingis igneo / augens decoro lumine. ℣ Quarto die qui flammeã / solis rotam constituens: lune ministrans ordini / vagos recursus syderum. ℟ Ut noctibus vel lumini / direptionis terminum: primordijs et mensium / signum daret notissimum. ℣ Illumina cor hominum / absterge sordes mentium: resolue culpe vinculum / cuerte moles criminum. ℟ Presta pater piissime. ℣. Dirigatur. Per eſtatem hymnus. Lucis creator. ℣ Ius. Dirigatur. ãn. Respexisti humilitatem meam domine deus meus. ps. Magnificat. Preces vt supra.

℣ Feria quinta Ad vesperas. ps. cxxxj.

Fera. v. Ad vesperas.

MEmento dñe dauid: ⁊ omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votum vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculum domus mee: si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiē ⁊pōribus meis donec inueniam locū dño: tabernaculū deo iacob.
Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campis silue.
Introibimus in tabernaculū ei⁹: adorabimus in loco vbi steterūt pedes eius.
Surge domine in requiem tuam: tu et archa sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iusticiam: et sancti tui exultent.
Propter dauid seruum tuū: non auertas faciem chr̄isti tui.
Iurauit dominus dauid veritatem et non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui testamētū meū: et testimonia mea hec que docebo eos.
Et filii eorum: vsq; in seculū sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus syon: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam chr̄isto meo.
Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea. Gloria patri et fi. ān. Et omnis mansuetudinis eius. Psalmus. cxxxij.

ECce q̄ bonum et q̄ iocundū: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam barbam aaron.
Quod descendit in oram vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon.
Quoniam illic mandauit dominus benedictionem: et vitam vsq; in seculum.
Gloria patri. ān. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundum. Non dicitur ad vēs iste ps. cxxxij.

ECce nunc benedicite dominū: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum et terram. Psalmus cxxxiij.

LAudate nomen domini: laudate serui dominū.
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
Laudate dominum quia bonus dominus: psallite nomini eius quoniā suaue.
Quoniam iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.
Quia ego cognoui q̄ magnus est dñs: et deus noster p⁹ omnibus dijs.
Omnia quecūq; voluit dñs fecit in celo et in terra: in mari ⁊ in omnib⁹ abyssis.
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit p⁹mogenita egypti. ab homine vsq; ad pecus.
Emisit signa et p⁹digia in medio tui egypte: in pharaonē ⁊ in oēs seruos ei⁹.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum. ⁊ og regem basan: et omnia regna chanaan.
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatem israel populo suo.
Dñe nomen tuū in eternū: dñe memoriale tuū in generatione ⁊ generationē.
Quia iudicabit dominus populū suū: et in seruis suis deprecabitur.
Simulachra gentiū argentum et aurum: opera manuum hominum.
Os habent et non loquentur: oculos habent et non videbunt.
Aures habent et non audient: neq; enim est spiritus in ore ipsorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et

omnes qui confidunt in eis.
Domus israel benedicite dominū: domus aaron benedicite dominum.
Domus leui benedicite dominum: qui timetis dominum benedicite dominum
Benedictus dominus ex syon: qui habitat in hierusalē. Gloria. ān. Omnia quecunq; voluit dominus fecit. ps.cxxxv.
Confitemini dño quoniā bonus: quoniā ineternū misericordia ei⁹.
Confitemini deo deorum.
Confitemini domino dominorum.
Qui facit mirabilia magna solus.
Qui fecit celos in intellectu.
Qui firmauit terram super aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in potestatem diei.
Lunā et stellas in potestatem noctis.
Qui percussit egyptum cum primogenitis eorum.
Qui eduxit israel de medio eorum.
In manu potenti et brachio excelso.
Qui diuisit mare rubrū in diuisiones.
Et eduxit israel per medium eius.
Et excussit pharaonem et virtutē eius in mari rubro.
Qui traduxit populū suū per desertū.
Qui percussit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit terram eorum hereditatem.
Hereditatem israel seruo suo.
Quia in humilitate nostra memor fuit nostri.
Et redemit nos ab inimicis nostris.
Qui dat escam omni carni.
Confitemini deo celi.
Cōfitemini dño dominorū: quoniam ineternum misericordia eius. Gloria. ān. Quoniam in eternū mia eius ps.cxxxv.
Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus: dum recordaremur syon.
In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos durerūt nos: verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis syon.

Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena.
Si oblitus fuero tui hierusalem: oblioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui.
Si non proposuero hierusalem: in principio leticie mee.
Memor esto domine filiorum edom: in diem hierusalem.
Qui dicūt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentum in ea.
Filia babilonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit: et allidet parvulos suos ad petram. Gloria. ān. Hymnum cantate nobis de canticis syon. Cap. Dominus autem dirigat. fo.cxxxvij. A Dñe ne intres vsq; ad quadragesimā. Hymnus.

Magne deus potentie/ qui ex aquis ortū genus: partim remittis gurgiti/ partim leuas in aera.
Diuersa limphis imprimens/ subiecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita diuersa rapiant loca.
Largire cunctis seruulis/ quos mundat vnda sanguinis: nescire lapsus criminum/ nec ferre mortis tedium.
Vt culpa nullum deprimat/ nullum leuet iactātia: clusa mens ne concidat elata mens ne corruat. Presta pater. Dirigatur domine. Per estatem hymnus. Lucis creator. Ipse. Dirigatur domine ad. ān.
Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles christū confitentes. ps. Magnificat. Preces et cetera vt supra. Et memo. feē. vt in.j. feē. ad matutinum patet.

Feria sexta Ad vesperas. ps.cxxxvij.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.
In conspectu angelorū psallā tibi: adorabo ad templū sanctū tuū et confitebor nomini tuo
Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super om-

ne nomen sanctum tuum.

In quacunq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutem.

Cõfiteantur tibi dñe omnes reges terre: quia audierũt omnia verba oris tui.

Et cantent in vijs domini: quoniã magna est gloria domini.

Quoniam excelsus dominus et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: et super iram inimicorum meorum extendisti manũ tuam: et saluum me fecit dextera tua.

Dñs retribuet pro me: dñe misericordia tua in seculũ: opera manuũ tuarum ne despicias. Gloria. ãn. In conspectu angelorũ: psallam tibi deus meus. ps. exxxvii.

Domine probásti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam et funiculum meum inuestigasti.

Et omnes vias meas prouidisti: quia non est sermo in lingua mea.

Ecce domine tu cognouisti omnia nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est et non potero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiam.

Si ascendero in celum tu illic es: si descendero ad infernum ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitã tenebre cõculcabũt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebre non obscurabuntur a te. et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebre eius ita et lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua. et anima mea cognoscet nimis.

Non est occultatũ os meum a te quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terre.

Imperfectum meũ viderunt oculi tui. et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos et super arenã multiplicabũtur: exurrexi et adhuc sum tecũ.

Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates tuas.

Nonne qui oderũt te domine oderam: et super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi.

Proba me deus et scito cor meum: interroga me et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna. Gloria pa. ãn. Dñe probasti me et cognouisti me. ps. exxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.

Acuerunt linguam suam sicut serpentes: venenũ aspidum sub labijs eorum.

Custodi me domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueũ: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem deprecationis mee.

Domine domine virtus salutis mee: obũbrasti super caput meum in die belli.

Non tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerũt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorũ ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones in ignem deijcies eos: in miserijs non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustũ mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperum.

Uerũtamen iusti confitebũtur nomini tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. Gl. Gloria. ãn. A viro iniquo libera me dñe. ps. cri.

Dñe clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuũ mearum sacrificium vespertinum.

Pone dñe custodiam ori meo: et ostium circunstantie labijs meis.

Non declines cor meũ in verba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis cũ hominibus operantibus iniquitatem: et non cõmunicabo cũ electis eorũ.

Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorũ: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine dñe oculi mei in te speraui non auferas animam meam

Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et ab scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

Gloria patri. ãn. Domine clamaui ad te: exaudi me. Psalmus. cxli.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum michi.

Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me: et non est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domine: dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.

Intende ad deprecationem meã: quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam. ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas michi. Gl. Gloria patri. ãn. Portio mea dñe sit in terra viuentium. Cp. Dominus autem dirigat. Sequens hymnus dicitur solũ ad vel. fer. vj. prima ante do. primam vl quando in predicta fer. vj. agitur de feria. Hymnus.

Plasmator hominis deus qui cũcta solus ordinans: humũ iubes producere reptantis et fere genus.

Qui magna rerum corpora / dictu iubentis viuida: vt seruiant per ordinem / subdens dedisti homini.

Repelle a seruis tuis / quicquid per immunditiam: aut moribus se suggerit / aut actibus se interserit.

Da gaudiorum premia / da gratiarũ munera: dissolue litis vincula / astringe pacis federa. Presta pater piissime. Vo. Dirigatur. Per eternum hymnus. Lucis creator. vsus. Dirigatur domine. ãn. Suscepit deus israel puerum suum sicut locutus est abraham et semini eius: ⁊ exaltauit humiles vsq; in seculum. ps. Magnificat. preces et cetera vtã in. ii. fer. ad matutinas. Non dicitur ad vesperas iste Psalmus. cxlij.

Domine exaudi orationem meam auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animã meam: humiliauit in terra vitã meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiatus est super me spiritus meus. in me turbatũ est cor meum

Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac michi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac michi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam. quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuū domine viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animā meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Gloria. ℣ Sabbato ad vespe. ps. crium.

Benedictus dñs deus meus: qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea ⁊ refugium meum: susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

Ne quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum.

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pretereunt.

Domine inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.

Fulgura choruscationem et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et conturbabis eos.

Emitte manū tuam de alto: eripe me et libera me de aquis multis. et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum nouū cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et eruc me de manu filiorum alienorum: quorum os locutū est vanitatem. et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filij: sicut nouelle plantationes in iuuentute sua.

Filie eorum compositē: circumornate vt similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorū ferose abūdantes in egressibus suis: boues eorum crasse.

Non est ruina macerie: neq; transitus neq; clamor in plateis eorum.

Beatū dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuius dñs deus eius. Gloria. ℣ Benedictus dñs deus meus. ps. crium.

Exaltabo te deus meus rex ⁊ benedicam nomini tuo in seculum: et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicā tibi: et laudabo nomē tuū in seculū ⁊ in seculū seculi.

Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiā tuam pronūciabunt.

Magnificentiā glorie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorū dicent: et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abūdantie suauitatis tue eructabunt: et iustitia tua exultabunt.

Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors.

Suauis dominus vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquentur.

Et notam faciant filijs hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentie regni tui.

Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis dñs in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

Releuat dominus omnes qui corruūt: et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant dñe: et tu das escam illorū in tempore opportuno.

Aperis tu manū tuam: et imples omne animal benedictione.
Iustus dñs in ommibus vijs suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est dñs oibus inuocantibus eū: omnibus inuocātibus eum in veritate.
Voluntatem timentium se faciet: et deprecationem eorum exaudiet. et salvos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.
Laudationem dñi loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomini sancto eius. in seculum et in seculum seculi.
Gloria patri et filio. ān. In eternum et in seculum seculi. Psalmus. cxlb.

Lauda anima mea dominū / laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero.
Nolite confidere in principibus: in filijs hominum in quibus non est salus.
Exibit spiritus eius & revertetur in terram suam: in illa die peribūt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius deus iacob adiutor eius spes eius in dño deo ipsius: qui fecit celū et terram mare & omnia que in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriam patientibus. dat escam esurientibus.
Dominus soluit compeditos: dominus illuminat cecos.
Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos.
Dominus custodit aduenas pupillum et viduam suscipiet: et vias peccatorum disperdet.
Regnabit dominus in secula: deꝰ tuus syon: in generatione et generationem.
Gloria patri et filio. ān. Laudabo deum meum in vita mea. Psalmus. cxlbj.

Laudate dominum quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraq; laudatio.
Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis congregabit.
Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarū: et omnibus eis nomina vocat.
Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terrā
Precinite domino in confessione: psallite deo nostro in cythara.
Qui operit celū nubibus: et parat terre pluuiam.
Qui producit in montibus fenum: et herbam seruitutī hominum.
Qui dat iumentis escam ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitū erit ei
Beneplacitum est domino super timentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius. Gloria patri. ān. Deo nostro iocunda sit laudatio. Psalmus. cxlbj.

Lauda hierusalem dominū: lauda deum tuum syon.
Quoniam confortauit seras portarū tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat nuem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit cristallū suā sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit.
Emittet verbum suū et liquefaciet ea: flauit spiritus eius et fluent aque.
Qui annunciat verbum suum iacob: iusticias et iudicia sua israel.
Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua non manifestauit eis.
Gloria. ān. Lauda hierusalem dominum.

Capitulum. ij. Ad chorinthios. i.

Benedictus deus et pater domini nostri ihesu christi: pater misericordiarum et deus totius consolationis / qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Im. Deo gratias. Hoc cap. dicitur in sabba. ad vespe. A Domine ne in ira. vsq; ad. xxx. et A Deus omnium. vsq; ad aduentū dñi: quando de do. agitur. Hic sequens hymnus dicitur ad vesp. in sab. A Domine ne in ira. vsq; ad quadragesimam quando de do. agitur Hymnus.

Deus creator omnium / polique rector vestiens: diem decoro lumi-

2 Cor. 1

ne noctem soporis gratia.

Hortus solutos vt quies reddat laboris vsui: mentesq; fessas alleuet luctusq; soluat anxios.

Grates peracto iam die & noctis exortu preces: votis reos vt adiuues hymnū canentes solumus.

Te corde pura concinant te voce canora concrepet: te diligat castus amor te mens adoret sobria.

Ut cum profundo clauserit diem caligo noctium: fides tenebras nesciat et nox fidei luceat.

Dormire mentē ne sinas dormire culpa nouerit: castos fides refrigerans somni vaporem temperet.

Cruta sensu lubrico te cordis alta somnient: ne hostis mundi dolo pauor quietos suscitet.

Christum rogemus et patrem christi patrisq; spiritum: vnum potens per omnia fove precantes trinitas. Amen. ℞.

Vespertina oratio: ascendat ad te domine. ℟. Et descendat super nos misericordia tua. Sequens hymnus dicitur in sabbatis ad vēs A Deus omnium. vsq; ad aduentū quando de dominica agitur hymnus.

OLux beata trinitas et principalis vnitas: iam sol recedit igneus infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine te deprecemur vesperi: te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula.

Deo patri sit gloria eiusq; soli filio: cum spiritu paraclito et nunc et imperpetuum. Amen. vsus. Vespertina oratio. Et dicitur ān. vt decet Cantatū. Luce. i.

MAgnificat: anima mea dñm. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit michi magna qui potēs est: et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles.

Esurientes implenit bonis: et diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue.

Sicut locutus est ad patres nostros: abraham et semini eius in secula. Gloria. Ad cōpleto. dicto Pater noster et Aue maria. Incipiat sacerdos. Conuerte nos deus salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam a nobis. Deus in adiutorium meum intende. Dñe ad adiuuandum me festina. Gloria patri. ps. iii.

CUm inuocarē exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: et exaudi orationem meam.

Hilij hominum vsq; quo graui corde: vt quid diligitis vanitatem et queritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Iracimini & nolite peccare qui dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificiū iustitie et sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona.

Signatū est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti letitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsū: dormiā et requescā.

Quoniam tu dñe singulariter in spe: constituisti me. Gloria patri. ps. xxx.

IN te dñe speraui non cōfundar in eternum: in iustitia tua libera me

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto michi in deū protectorem: et in domum refugij vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Aduces me de laqueo quẽ abſconderũt michi: quoniã tu es pꝛotectoꝛ meus.
In manus tuas commendo ſpiritum meum: redemiſti me domine deus veritatis. Gloꝛia patri. Pſalmus.xc.
Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi: in pꝛotectione dei celi cõmoꝛabit.
Dicet dño ſuſceptoꝛ meus es tu: et refugiũ meũ deus meus: ſperabo in eum.
Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantium: et a verbo aſpero.
Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi: et ſub pennis eius ſperabis.
Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis a timoꝛe nocturno.
A ſagitta volante in die a negocio perambulante in tenebꝛis: ab incurſu ⁊ demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille: et decem milia a dexteris tuis: ad te autem non appꝛopinquabit.
Uerũtamen oculis tuis conſiderabis: et retributionem peccatoꝛum videbis.
Quoniam tu es domine ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.
Non accedet ad te malũ: et flagellum non appꝛopinquabit tabernaculo tuo.
Quoniã angelis ſuis mandauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibus poꝛtabunt te: ne foꝛte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aſpidem ⁊ baſiliſcum ambuiabis: ⁊ conculcabis leonem et dꝛaconem.
Quoniã in me ſperauit liberabo eum: pꝛotegã eũ quoniã cognouit nomen meũ.
Clamauit ad me ⁊ ego exaudiam eum cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum et glogificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum: et oſtendam illi ſalutare meum. ꝑs.cxxxiij.
Ecce nunc benedicite dominũ: omnes ſerui domini.
Qui ſtatis in domo domini: in atꝛijs domus dei noſtri.
In noctibus extollite manus veſtras in ſancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex ſyon: qui fecit celum et terram. Gloꝛia. ãn. Miſerere michi domine: et exaudi oꝛationem meam.
Hec pꝛedicta ãn. dꝛ ſuper hos ꝑs. per totũ aduen. et a craſtino octa. epy. vſq; ad quadꝛageſimã ⁊ a dñica in paſſione vſq; ad cenam dñi: et a craſtino ſancte trini. vſq; ad aduentũ dñi: niſi in feſ. et in octa. nominis ieſu/et beate Marie et in feſtis reliquiarũ et oim ſãctoꝛũ. cp̃. Hierꝛ. ruy.
Tu in nobis es dñe et nomen ſanctũ tuũ inuocatum eſt ſuper nos ne derelinquas nos domine deus noſter Hoc cap̃. dꝛ ad complet. per totum annũ niſi a cena dñi vſq; ad octa. paſche. Hyꝑ.
Te lucis ante terminum/rerum creatoꝛ poſcimus: vt ſolita clementia/ſis pꝛeſul ad cuſtodiam.
Pꝛocul recedant ſomnia/⁊ noctiũ fantaſmata: hoſtemq; noſtrum compꝛime/ne polluantur coꝛpoꝛa.
Pꝛeſta pater omnipotens/per ieſum chꝛiſtum dominũ: qui tecũ imperpetuũ/regnat cũ ſancto ſpiritu. Amen. ℣ Cuſtodi nos dñe. ℟ Ut pupillã oculi ſub vmbꝛa alarũ tuarũ ꝓtege nos. Cãticũ ſymeonis. Luce.ij
Nunc dimittis ſeruum tuum dñe: ſecundum verbum tuum in pace. Luce.2.
Quia viderũt oculi mei: ſalutare tuũ.
Quod paraſti: ante faciem omnium populoꝛum.
Lumen ad reuelationem gentium: et gloꝛiam plebis tue iſrael.
Gloꝛia. ãn. Ueni dñe viſitare nos in pace: vt letemur coꝛam te coꝛde perfecto. Hyꝛie eleyſon. ⁊c. Sequãtur pꝛeces. ¶ Hoc completoꝛiũ non mutatur in aduen. niſi in feſt. duplicibus infra aduen. contingen: tũc enim mutatur hymnus ſolũ modo: et dicitur hymnus Saluatoꝛ. Et niſi in cõmemo. beate Marie cum infra aduen. celebꝛata fuerit: tunc tantũ in fine hymni dicit Gloꝛia tibi domine. qui natus.
¶ In vigilia natiuitatis domini ad cõpleto. ſuper hos ãn. Eſtote parati ſimiles hominibus exꝑectantibus dominum quando reuertatur a nuptijs. ꝑs. Cum inuocarem. et ceteꝛi ꝑ conſuetu. Cap̃ Tu in nobis. Luc.2.
¶ Queꝛitur vtrum aliquando dicitur alius cãtus in choꝛo Sarũ ſuper hymnum Saluatoꝛ. Et iſte cãtus ſubſequẽs. Reſponſum eſt/q̃ non niſi in tribus diebus in ebdoma. nati. videlicet in die ſancti ſtephani/ſancti iohãnis/et ſanctoꝛũ

innocentiū qui sunt extra regulam. In quibus omnis cantus quocūcūq; hym. potest variari pro voluntate incipientis propter trēs solēnitates ibi celebratas & ab antiquo permissas: scilicet leuitarū sacerdotum et puerorum. Hymnus.

SAluator mundi dñe / qui nos saluasti hodie: in hac nocte nos protege / et salua omni tempore.

Adesto nunc propicius / et parce supplicantibus: tu dele nostra crimina / tu tenebras illumina.

Ne mentē somnus opprimat / nec hostis nos surripiat: nec vilis caro peritus / commaculetur foedibus.

Te reformator sensuum / votis precamur cordium: vt puri casti mentibus / surgamus a cubilibus.

Deo patri sit gloria / eiusq; soli filio: cū spiritu paracleto / & nunc et imperpetuū. Amen. Custodi nos. hic hyp̄ dr̄ ad cōple. quotidie vsq; ad octa. epy. & in ipsis octa. & in omnibus festis duplicibus ab octa. epy. vsq; ad primā do. ri. Et in omnibus festis duplicibus a penthe. vsq; ad vigil. natiuitat dñi nisi in festo & per octa. nominis ihesu quando de octa. fit seruitū / dicetur tamen in festis ix. lec. infra octa. contin. Dicitur etiā in vigil. penthe. et per ipsius ebdomadā: scilicet in. b. et in vi. fer. et sabba. Et quotidie per octa. et in octa. assumptionis et nati. beate marie: et dedicationis ecclesie fiue de octa. fit seruitū siue de aliquo sancto. ix. lect. Et per octa. corporis christi vbi fuerit cū regimine chori. ān. Vigilate omnes & orate nescitis enim quando tempus sit: vigilate ergo nescitis enim quando dñs domus veniet: sero / an media nocte / an gallicantu / an mane: ne cum venerit repente inueniat vos dormientes. ps. Nūc dimittis Preces &c. que ad comple. pertinent expleantur. In die natiuita. ad complet. super ps. ān. Natus est nobis hodie saluator qui est christus dñs: in ciuitate dauid. ps. Cū inuocarem. Cap. Tu in nobis. hyp̄. Saluator. vs. Custodi. ān. Alla. Verbum caro factū est alleluya: et habitauit in nobis alleluya alleluya. ps. Nunc dimittis Preces &c. vt̄. Hoc cōple. non mutatur vsq; ad circumcisionem. ān. vero super Nunc dimittis. dicitur vsq; ad vigi. epy. In die circumcisionis dñi ad cōple. ān. Nato domino angelorum chori canebant dicentes: salus deo nostro sedenti super thronū & agno. ps. Cum inuocarem. Cp. Tu in nobis. hymnus. Saluator. vs. Custodi nos. ān. Alleluya: verbum caro. ps. Nunc dimittis. Preces &c. que ad comple. pertinent expleantur. Hoc comple. non mutatur vsq; ad vigiliā epy. In vigilia epy. ad complet. super ps ān. Lux de luce apparuisti christe: cui magi munera obtulerunt alleluya alleluya alleluya. ps. Cū inuocarem. Cap. Tu in nobis. hyp̄. Saluator. vs. Custodi nos. ān. Alleluya. Omnes de saba venient afla: aurū et thus deferentes alleluya alleluya. ps. Nunc dimittis. Hoc comple. non mutatur per totam octa. In crastino octa. epy. ad completo. ān. Miserere ps. Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis. hyp̄. Te lucis. vs. Custodi nos. ān. Salua nos dñe vigilantes: custodi nos dormientes: vt vigilemus cum christo et requiescamus in pace. ps. Nunc dimittis. Preces et ceteras que ad completo. pertinent expleantur. Hoc cōple. dicitur a crastino octa. epy. vsq; ad ri. Et a crastino sancte trinita. vsq; ad aduen. dñi nisi in festis duplicibus et per octa. visitationis assumptionis: et natiui. beate marie: et dedicationis ecclesie: et nominis ihesu. et nisi in cōmēo. beate marie. In festis duplicibus ri. ad cōplet. super ps ān. Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti leticiā in corde meo. ps. Cū inuocarem. Cp. Tu in nobis. Clericus. Vr. In pace. Chorus prosequitur. In idipsum. Dormiā et requiescam. Clericus. vs. Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem. Chorus. Dormiā et requiescā. Clericus. Gloria patri & filio: & spiritui sancto. Chorus. In pace. Hymnus.

CHriste qui lux es et dies / noctis tenebras detegis: lucisq; lumen crederis / lumen beatum predicans.

Precamur sancte domine / defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies / quietam noctem tribue.

Ne grauis somnus irruat / nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens / nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant/cor ad te semper vigilet: dextera tua protegat/famulos qui te diligunt.

Defensor noster aspice/insidiantes reprime: guberna tuos famulos/quos sāguine mercatus es.

Memento nostri domine/in graui isto corpore: qui es defensor anime/adesto nobis domine.

Deo patri sit gloria/eiusq; soli filio: cū spū paraclito/z nūc z imperpetuū. Amē ℣. Custodi nos. ān. Cū videris nudū operi cū: et carnem tuam ne despexeris: cūe erumpet quasi mane lumen tuum/et gloria domini colliget te. ℘s. Nunc dimit. Hec predict. ān. videlicet Signatū est. et ℟. In pace z hymnus. Christe qui lux. dicantur quotidie ad cōpleto. vsq; ad passionem dñi de quocūq; fit seruitium. ān. vero super Nūc dimit. per. xv. dies. Dñica. iij. quadra. ad cōpleto. ān. Signatum est. ℘s. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. ℟. In pace. hy⁹. Christe qui. ℣. Custodi ℘s. Nunc dimit. ān. Media vita in morte sumus: quē querimus adiutorem nisi te domine/qui pro peccatis nostris iuste irasceris. Sancte deus: Sancte fortis: Sācte et misericors saluator: amare morti ne tradas nos. ℣. Ne proicias nos in tempore senectutis cū defecerit virtus nostra ne derelinquas nos domine. Sancte deus. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nostras. Sancte fortis. ℣. Qui cognoscis occulta cordis/parce peccatis nostris. Sancte et misericors saluator: amare morti ne tradas nos. Hec ān. dr super ꝑm. Nunc dimittis. per xv. dies. ℣. vero non dicūtur: nisi in sab. et in dñicis: z in festis. ir. lec. Ita tñ q; in sab. dicāt in superiori gradu. et in do. in secūda feria sūt fiat in festis. ir. lectio. In festis duplicibus aduersumq; comple. in superiori gradu dicantur loco nec habitu mutato. Dñica in passione ad cōpleto. ān. Miserere. ℘s. Cum inuocarem cap. Tu in nobis. Clericus. ℟. In manus tuas. Chorus prosequatur. Dñe cōmendo spiritum meū. Clericus. ℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Chorus. Cōmēdo. Non dicitur Gloria patri. Sed rem. piat clericus. In manus tuas. hymn⁹

Altor dei memento te fontis et lauacri rorem subisse sanctum te chrismate innouatum.

Hac cum vocante somno/castum petis cubile: frontem locumq; cordis/crucis figura signet.

Cur pellit omne crimen/fugiunt crucem tenebre: tali dicata signo/mens fluctuare nescit.

Procul o procul vagantum/portenta somniorum: procul esto peruicaci/prestigiator astu.

O tortuose serpens/qui mille per meādros: fraudesq; fluuiosas/agitas quieta corda.

Discede christus hic est/christus hic est liquescere: signum quod ipse nosti/dānat tuam cateruam.

Corpus licet fatiscens/iacear reliuc paululum: christum tamen sub ipso/me ditabitur sopore.

Gloria eterno patri/et christo vero regi: paraclitoq; sācto et nūc et ꝑpetuū. Amen. ℣. Custodi nos. ℘s. Nunc dimittis. ān. O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis: z tamē ineffabilis tu in nobis domine: et nomen sanctum tuū inuocatum est super nos ne derelinquas nos deus noster: vt in die iudicii nos collocare digneris. Inter sācto z electos tuos. Rex benedicte. ℣. Rex benedicte tuos per prospera dirige seruos. Inter sā. Et dicitur vsq; ad finem antipho. Altus. ℣. Ut tergant miseras pia per ieiunia culpas. Rex benedi. Altus. ℣. Atq; colant pure solennia mystica pasche. Inter sanctos et electos tuos rex benedicte. vsq; ad finē. ān. Hoc cōpie. dr quotidie vsq; ad cenam domini supradicto modo: de quocunq; fit seruitium. Excepto q; in fer. non dicuntur ℣. post ꝑm. Nūc dimit. ita q; in sabba. dicuntur ℣. in superiori gradu/et in dominica in secūda forma. In dominica ramispalmarū ad vtrūq; completo. in superiori gradu dicuntur. Similiter fiat in duplicibus festis que infra passionem contingunt et dicūtur in iij. fer. ante pascha in secūda forma. Feria. v. in cena dñi ad comple. in primis unctio detur ad exercitore officij. ān. Christus factus est. sine nota ꝑ. Cū inuocarē. In te dñe speraui. Esto nunc. Nūc dimit. sine Gloria. Post psālmos dicitur tota ān. Christus factus est pro nobis

obediens vsq; ad mortem: mortem autem crucis. Deinde dicat sacer Dñs vo. Et cũ. Oro.

RESpice quesumus dñe super hanc familiam tuam: pro qua dominꝰ noster iesus christus non dubitauit manibus tradi nocentiũ: & crucis subire tormentum. qui terminetur sic. Dñs tecum dicit. ℟. Et cum spiritu tuo. Benedicamus dño. Deo gratias.

℣. Feria. vi. in die parasceues ad cõplet. incipiat sacer. ãn. sine nota Christus factus est. Et interim fiat genuflectio in choro. ãn. et cetera omnia fiant sicut in die cene: sine Dominus vobiscũ. et sine Oremus. et post ps. et ãn. dicit Pater noster. et Aue maria. & ps. Miserere. sine Gloria patri. cũ prostratione. Et finitur compl. sacerdote dicente orationẽ. Respice quesumus dñe. sine Dominus vobiscũ. et sine Oremus. sine Qui tecum. et sine Benedicamus. et sic cõpletur. ℣. Sabbato sancto in vigi. pas. pulsatis cãpanis duobus signis dupliciter vel tripliciter incipiat sacer. Deus in adiutorium. Gloria pa. ℟. more soluto. sine Cõuerte nos. ãn. incipiatur in superiori gradu. Alleluya alleluya alla alla. ℣. Cum inuocarem. In te dñe. Ecce nunc. Nunc dimittis. Et dicunt hi ps. predicti sub vna voce nullũ pñs. et altãdo quod etiã obseruetur quotidie vsq; ad octa. pas. ad compl. Finitis ps cum Gloria. tota dicitur ãn. Deinde ℣. Dñs vobiscũ. ℟. Et. Oro.

SPiritum in nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti tua facias pietate cõcordes. Per do. In vnitate eiusdẽ. cum Dñs vobiscum. et Benedicamus. sine alla. ad crucifixi officiũ. Et sciendũ est q; hec oratio dicitur quotidie ad compl. vsq; ad octa. pas. ℣. In die pasche ad cõple. Deus in adiutorium. ãn. et ps. sicut in sabbato. Repetita Antiphona post ps. statim incipiat a ãtore. ℣. Hec dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea. sine pneumate. Deinde dicat sacer. ℣. In resurrectione tua christe. ℟. Celi et terra letentur alleluya. Dñs vobiscũ. Oremus. Oratio. Spiritum in nobis. cum Dominus vobiscum. et Benedicamus dño. sine alleluya. Hoc eodem modo dicitur cõpletorium per totã ebdo. vsq; ad sabbatũ.

℣. Dominica in octa. pasche ad cõpleto. Cap. 14
Conuerte nos. et Deus in adiutorium. ãn. Alleluya alla alleluya alla. ps. Cum inuocarẽ. In te domine. Qui habitat in ad. Ecce nunc. Capm. Tu in nobis. hymnꝰ.

IEsu saluator seculi / verbum patris altissimi: lux lucis iugibus / custos tuorum peruigil.

Tu fabricator omnium / discretor atq; temporũ: fessa labore corpora / noctis quiete recrea.

Ut dum graui in corpore / breui manemus tempore: sic caro nostra dormiat / vt mens in christo vigilet.

Te deprecamur supplices / vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere / tuo redemptos sanguine.

Quesumꝰ auctor omnium / in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu / tuum defende populum.

Gloria tibi domine qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu / in sempiterna secula. Amen. ℣. Custodi nos. ãn. Alla. Resurrexit dñs alleluya: sicut dixit vobis alla alleluya. ps. Nũc dimittis. ℣. Preces ℟. que ad cõple. pertinent expleant. Hoc cõplt. nõ mutat vsq; ad ascensionẽ domini de quocunq; fit sermonum: nisi quãdo dicitur de sancta maria. tunc enim dicit in fine hymni Quesumus auctor. cum ℣. Gloria tibi dñe qui natus. Ita tamen q; ãn. super ps. ỏr vsq; ad fest. sancte trinit. Cap. 15
℣. In vigi. ascẽ. dñi ad comple. super ps de in octa. pasche. cap. Tu in nobis. hymnꝰ.

IEsu nostra redemptio / amor et desiderium: deus creator omnium / homo in fine temporum.

Que te vicit clemẽtia / vt ferres nostra crimina: crudelem mortem patiens / vt nos a morte tolleres.

Inferni claustra penetrãs / tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili / ad dextram patris residens.

Ipsa te rogat pietas / vt mala nostra superes: parcendo & voti compotes / nos tuo vultu saties.

Tu esto nobis gaudiũ / q̃ es futurꝰ premiũ: sit nostra in te gloria / per cuncta sęcula.

Gloria tibi domine: qui scandis supra sydera/cū patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣ Custodi nos. ān. Alleluya. Ascendēs christus in altum alleluya captiuam duxit captiuitatē alla alla. ps. Nūc dimit. Hoc codē modo ꝺ cōpie. quotidie vsq; ad penthe. de quocūq; fit seruitium nisi quādo dicitur de cōme. beate marie. tunc enim post ℣. Tu esto. ꝛ. ℣. Gloria tibi dñe qui natus. ¶ In vigilia pēthecto. ad cōple. ān. Alleluya. iij. vtq. octa. pas. cap. Tu in nobis. hymnus. Saluator. ℣ Custodi. ān. Alla. Spiritus paraclitus alleluya: docebit vos omnia alleluya alleluya. ps. Nunc dimittis. Preces ꝛc. que ad cōple. pertinent expleantur. ¶ In die penthe. ad comple. ān. Alla. iij. vtq. ps. Cū inuocarem. cap. Tu in nobis. Hac die et tribꝰ diebꝰ sequē. p;o hym. dicit ista Sequen.

ALma chorus domini/ nunc pangat nomine summi.
Messias/ sother/ emanuel/ sabaoth/ adonay.
Est vngenitus/via/vita/manus/ homousyon.
Principium/primogenitus/sapientia/ virtus.
Alpha/caput/finisq; simul vocitatur et est oo.
Hos ꝑ ortigo boni pastoꝛ ac mediatoꝛ
Agnus/ouis/vitulus/serpens/aries/ leo/vermis.
Os/verbum/spendoꝛ/sol/gloria/lux/ et ymago.
Vas/flos/vitis/mons/janua/petra/ lapisq;.
Angelus/et sponsus/pastoꝛq;/ prophe ta sacerdos.
Athanatos/kyrios/theos/panthon/ crathon/et ysus.
Saluificet nos.
Sit cui secla.
Per omnia dora. Amen. ℣. Custodi nos. Reliquis vero diebus dicitur. hymnus. Saluatoꝛ mundi domine. ān. Alleluya Spiritus paraclytus. ps Nūc dimittis. ꝛc. ¶ In festo sancte trinitatis ad cōpleto. ān. Misere. ps. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. hymnus. Saluatoꝛ. ℣ Custodi nos. ān. Lucem tuam dñe nobis concede vt destitutis coꝛdium tenebꝛis peruenire possimus ad lumē qui est christus. ps. Nūc dimit. Hoc comple. dicitur omnibus dupl. fes. ab hac die vsq; ad aduentum dñi. Et ab octa. epy. vsq; ad primā dñicam. xl. nisi in fes. et per octa. nominis ihesu et beate marie: et in fes. reliquiarū: et omniū sanctoꝛū. Dicetur etiam in festo et in octa. dedicationis ecclesie de quocunq; fit seruitium: si extra aduentum et xl. et tēpus pas. euenerit: Et si per estatē contige. vel alias quando octa. cum regimine choꝛi habere poterit sicut habetur in eodem festo ¶ In festo reliquiarum et omniū sanctoꝛum ad cōple. super ym. ān. Sanctoꝛū ꝓcibus cūctoꝛum tribue salutem coꝛporis et anime christe tuis famulis. ps. Cum inuocarē. cap. Tu in nobis. hymnꝰ. Saluatoꝛ. ℣ Custodi. ān. Lucem tuam. ps. Nunc di. ¶ In purificatione beate marie ad completo. super ym. ān. Virgo verbo concepit: virgo permansit: virgo peperit regem omniū regū ps Cum inuocarē. cap Tu in nobis. hymnꝰ Saluatoꝛ. ℣ Custodi nos. ān. Glorificamꝰ ps. Nunc dimittis. ¶ In visitatione et assumptione eiusdem ad comple. super ym. ān. Sancta maria virgo iterrede ꝓ toto mundo/ quia genuisti regem oꝛbis. ps Cum inuocarem. fo. xlvj. Capitulum Tu in nobis. hymnus. Saluatoꝛ. ℣ Custodi nos. ān. Glorificamus. ps. Nunc dimittis. fo. xlvij ¶ In natiuitate eiusdem ad completoꝛium super ym. ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi interrede ꝓ nobis ad dñm. ps Cū inuocarē. fo. xlvj. Capitulum Tu in no. hymnꝰ Saluatoꝛ. ℣ Custodi. ān. Glorificamus te dei genitrix: quia ex te natus est christus: salua omnes qui te glorificant. ps Nūc dimittis. folio. xlvij.

Kyrieleyson. iij. Xpe eleyso. iij. Kyrieleyson. iij. Predicta antipho. videlicet. Glorificamus. dicitur omnibus fes. et per octa. beate marie. Et in commo. eiusdem per totum annū nisi in aduen. et in annūciatiōe: ꝛ in tpe pas. ¶ Sequūtur ꝓces. Pater noster. Aue ma. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libe. In pace in idipsum.
Dormiam et requiescam.
Credo. Carnis resurrectionem.

mutus meus a te non est absconditus.
Quo: meum cōturbatum est: dereliquit me virtus mea et lumen oculo:um meo-rum et ipsum non est mecum.
Amici mei et p:oximi mei: aduersum me app:opinquauerūt et steterunt.
Et qui iuxta me erāt de longe steterūt: ⁊ vim faciebāt qui querebāt aiam meā.
Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die medi-tabantur.
Ego autem tanq̄ surdus nō audiebā: ⁊ sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo nō audiēs: ⁊ non habens in o:e suo redargutiones.
Quoniam in te domine speraui: tu ex-audies domine deus meus.
Quia dixi nequando supergaudeant mihi inimici mei: et dū cōmouentur pe-des mei super me magna locuti sunt.
Quoniā ego in flagella paratus sum: et dolo: meus in conspectu meo semper
Quoniam iniquitatem meam annun-ciabo: et cogitabo p:o peccato meo.
Inimici autem mei viuūt. ⁊ confirma-ti sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala p:o bonis detra-hebant mihi: quā sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine: deus meus ne discesseris a me.
Intende in adiuto:iū meū dñe: de⁹ salu-tis mee. Gloria. Contra luxuriā. ps.
Miserere mei deus: secundum ma-gnam miseric o:diam tuam.
Et secundum multitudinem miseratio-num tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius lauā me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
Quoniā iniquitatē meā ego cognosco: et peccatum meum cōtra me est semper.
Tibi soli peccaui ⁊ malum co:am te fe-ci: vt iustificeris in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris.
Ecce enī in iniquitatibus cōceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexisti: incerta et oc-culta sapientie tue manifestasti mihi.
Asperges me yssopo et mundabo:: la-uabis me et super nivem dealbabo:.
Auditui meo dabis gaudium et letici-am: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiri-tum rectum innoua in visceribus meis
Ne proicias me a facie tua: et spiritū sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi letitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus de⁹ sa-lutis mee: et exultabit lingua mea iusti-tiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meū annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium de-disssem: holocaustis nō delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribula-tus: cor contritum et humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: ⁊ edificētur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitie oblationes ⁊ holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.
Gloria pa. Contra auaritiam. ps.
Domine exaudi o:ationem meā: et clamo: meus ad te veniat.
Nō auertas faciem tuam a me: in qua cūq; die tribulo: inclina ad me aurē tuā
In quacunq; die invocauero te: veloci-ter exaudi me.
Quia defecerūt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenū ⁊ aruit cor me-um: q: oblitus sum comedere panē meū
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.
Similis factus sum pellicano solitudi-nis: factus sū sicut nicticorax in domicilio
Vigilauī: ⁊ factus sum sicut passer so-litarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me aduersum me iurabant.
Quia cinerē tanq̄ panem māducabā: et potum meum cum fletu miscebam.
A facie ire et indignationis tue: quia

eleuans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinauerunt: et ego sicut fenum aru.
Tu autē dñe ineternū permanes: ⁊ memoriale tuū in generatione ⁊ gñationē.
Tu exurgens misereberis syon: quia tēpus miserēdi eius quia venit tempus.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: et terre eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum domine: et omnes reges terre gloriam tuā
Quia edificauit dominus syon: et videbitur in gloria sua.
Respexit in orationem humilium: ⁊ nō sprevit precem eorum.
Scribātur hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dñm.
Quia prospexit de excelso sācto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus cōpeditorum: vt solueret filios interemptorum.
Ut annuncient in syon nomē domini: et laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnum: et reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierum meorum nuncia michi.
Ne revocēs me in dimidio dierū meorū: in gñatione et generationē anni tui.
In initio tu domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autem permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.
Et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur: tu autem idem ipse es ⁊ anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: et semen eorum in seculum dirigetur.
Gloria patri. ℂ Contra mundiam. ps.
De profundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes: in vocē deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propiciatio est: ⁊ propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: speraut anima mea in domino.
A custodia matutina vsq; ad noctem: speret israel in domino.
Quia apud dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius.
Gloria. ℂ Contra accidiam. ps.
Domine exaudi orationem meā: auribus percipe obsecrationē meā in veritate tua exaudi me in tua iusticia
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in cōspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animā meā: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est super me spiritus meus in me turbatum est cor meū.
Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac michi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.
Notam fac michi viā in qua ambulē: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere volūtatē tuā quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione animā meā: et in mia tua disperdes inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribulāt animā meam: quoniam ego seruus tuus sum.
Gloria patri. In. Ne reminiscaris domine delicta nostra vel parentum nostrorum neq; vindictam sumas de peccatis nostris. Nō dr̄ literius quādo dicitur in choro. Parce dñe parce populo tuo quem redemisti pretioso sanguine tuo ne ineternū irascaris nobis: ⁊ ne des hereditatē tuā in perditionē ne ineternum obliuiscaris nobis.
℣ Notandum q̄ omni feriali die per totam quadragesimam dicitur letania si-

rum in secunda feria vsq; ad ordinē martyrum. ℣. **Propitius esto.** vsq; ad finem Et quicquid later. dicit de letania chor⁹ qđ repetat plene et integre vsq; ad prolationē **Ut pacē nobis dones.** Tūc respōdet chō. **Te rogamus audi nos** tantū et sic de singulis vsq; ad **Fili dei. Te roga.** Tūc respondeat chō. adē ℣ sic de singulis vsq; ad **Kyri eleyson. Christe el. Kyri eleysō.**

℣ Feria secunda Letania.

Kyri eleyson. Christe eleyson.
Christe audi nos.
Pater de celis deus **Miserere nobis.**
Fili redemptor mundi deus **Miserere nobis**
Spūs sancte deus **Miserere nobis.**
Sancta trinitas vnus deus **Miserere nobis.**
Sancta maria. or.
Sancta dei genitrix. or.
Sancta virgo virginum. or.
Sancte michael. or.
Sancte gabriel. or.
Sancte raphael. or.
Oēs sācti angeli et archangeli. Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate pro nobis.
Sancte iohannes baptista. or.
Oēs sācti patriarche ℣ pphete. Orate.
Sancte petre. or.
Sancte paule. or.
Sancte andrea. or.
Sancte iohannes. or.
Sancte iacobe. or.
Sancte thoma. or.
Sancte philippe. or.
Sancte iacobe. or.
Sancte mathee. or.
Sancte bartholomee. or.
Sancte symon. or.
Sancte thadee. or.
Sancte mathia. or.
Sancte barnaba. or.
Sancte marce. or.
Sancte luca. or.
Omnes sancti apostoli et euangeliste. Orate pro nobis.
Omnes sancti discipuli domini et innocentes. Orate pro nobis.

huiusq; dicitur in singulis letanijs.

℣ Feria secunda in quadragesima.

Sancte stephane. or.
Sancte line. or.
Sancte clete. or.
Sancte clemens. or.
Sancte fabiane. or.
Sancte sebastiane. or.
Sancte cosma. or.
Sancte damiane. or.
Sancte prime. or.
Sancte feliciane. or.
Sancte dionisi cum sociis tuis. Ora pro nobis.
Sancte victor cum sociis tuis. Ora.
Omnes sancti martyres. Orate pro.
Sancte siluester. or.
Sancte leo. or.
Sancte hieronime. or.
Sancte augustine. or.
Sancte ysidore. or.
Sancte iuliane. or.
Sancte gildarde. or.
Sancte medarde. or.
Sancte albine. or.
Sancte eusebi. or.
Sancte swithunie. or.
Sancte birine. or.
Omnes sancti confessores. Orate pro.
Oēs sācti monachi ℣ heremite. Orate.
Sancta maria magdalene. or.
Sancta maria egyptiaca. or.
Sancta margareta. or.
Sancta scolastica. or.
Sancta petronilla. or.
Sancta genouefa. or.
Sancta praxedis. or.
Sancta sotheris. or.
Sancta prisca. or.
Sancta tecla. or.
Sancta afra. or.
Sancta editha or.
Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propitius esto: parce nobis domine.
Ab omni malo. Libera nos dñe.
Ab insidijs diaboli. Libera nos dñe.
Ab dānatione ppetua. Libera nos dñe.
Ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis. Libera nos domine.

Ab infestationibus demonū. Libera.
A spiritu fornicationis. Libera nos.
Ab appetitu inanis glorie. Libera.
Ab omni immunditia mentis et corporis. Libera nos domine.
Ab ira et odio et omni mala voluntate. Libera nos domine.
Ab immundis cogitationibus. Libe.
A cecitate cordis. Libera nos domine.
A fulgure et tempestate. Libera nos.
A subitanea & improuisa morte. Libe.
Per mysterium sancte incarnationis tue. Libera nos domine.
Per natiuitatem tuam. Libera nos.
Per sanctam circuncisionē tuā. Libe.
Per baptismum tuum. Libera nos.
Per ieiunium tuum. Libera nos dñe.
Per passionem et crucem tuā. Libera.
Per pretiosam mortem tuam. Libera.
Per gloriosā resurrectionē tuā. Libe.
Per admirabilē ascensionē tuā. Libe.
Per gratiā sancti spūs paraclyti. Li.
In hora mortis succurre nobis dñe.
In die iudicij. Libera nos domine
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones. Te rogamus audi nos.
Ut misericordia et pietas tua nos custodiat. Te rogamus audi nos.
Ut ecclesiam tuam regere et defensare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut donum apostolicum et omnes gradus ecclesie in sancta religione cōseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut episcopos & abbates nostros: in sāta religione conseruare digneris. Te.
Ut regi nostro et principib⁹ nostris patem et veram concordiam atq; victoriā donare digneris. Te rogam⁹ audi nos.
Ut cōgregationes oim sanctor⁹ in tuo sēto seruitio cōseruare digneris. Te ro.
Ut cūctum populum christianum pretioso sanguine tuo redemptum conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona tribuas. Te rogam⁹.
Ut animas nostras et parentū nostrorum ab eterna damnatione eripias. Te rogamus audi nos.
Ut fructus terre dare & conseruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut oculos misericordie tue super nos reducere digneris. Te rogamus audi.
Ut obsequium seruitutis nostre rationabile facias. Te rogamus audi nos.
Ut mentes nostras ad celestia desideria erigas. Te rogamus audi nos.
Ut miserias pauperum & captiuorum intueri et releuare digneris. Te roga.
Ut omnib⁹ fidelibus defunctis requiem eternam dones. Te rogamus audi.
Ut nos exaudire digneris. Te roga.
Fili dei. Te rogamus audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Kyri eleyson. Christe eleyson. Kyri eleyson. Pater noster. Et ne nos. Sed li.
Ostende nobis domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis.
Et veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuum secundum eloquium tuum.
Peccauimus cum patribus nostris.
Inuuste egimus iniquitatem fecimus.
Domine non secūdum peccata nostra facias nobis. Neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
Oremus pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticiam: et sancti tui exultent.
Pro fratribus et sororibus nostris.
Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas: deus meus sperantes in te.
Pro cuncto populo christiano. Saluū fac populum tuum domine & benedic hereditati tue. et rege eos et extolle illos vsq; in eternum.
Domine fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis.
Animne famulorum famularumq; tuarum requiescant in pace. Amen.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat.
Dñs vobiscū. Et cum spū tuo. Oremus.

DEus cui proprium est misereri semper et parcere. suscipe deprecatio-

tionem nostram. et quos delictorum catena constringit. miseratio tue pietatis absoluat. Per christum dominum nostrum. Amen. Oremus.

OMnipotens sempiterne deus: qui facis mirabilia magna solus: prætende super famulos tuos pontifices et super cunctas congregationes illis cōmissas spiritū gratie salutaris: et vt in veritate tibi complaceant: perpetuum eis rorē tue benedictionis infunde. Oco.

DEus qui charitatis dona per gratiam sancti spiritus tuorum cordibus fidelium infundis: da famulis et famulabus tuis: fratribus ⁊ sororibus nostris pro quibus tuā deprecamur clementiam salutem mētis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiant. Oco.

DEus a quo sancta desideria recta cōsilia et iusta sunt opera da seruis tuis illam quā mundus dare nō potest pacem: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostili sublata formidine/ tpa sint tua protectione trāquilla. Oco.

INeffabilem misericordiam tuā nobis quesumus domine clementer ostende: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus cruas. et a penis quas pro his meremur benignus eripias. Oramo.

FIdelium deus omnium conditor et redemptor: animabus omnium fidelium defunctorum / remissionē cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam optauerunt pijs supplicationibus consequantur. Oramo.

PIetate tua quesum⁹ domine nostrorum solue vincula omnium delictorum. et intercedente beata et gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cū omnibus sanctis tuis nos famulos tuos et omnem populum catholicū in omni sanctitate custodi. omnesq; consanguinitate ac familiaritate / vel cōfessione et oratione nobis iunctos seu omnes christianos. a vicijs purga. virtutibus illustra. pacem et salutem nobis tribue. hostes visibiles et inuisibiles remoue. pestem repelle: inimicis nostris charitatem largire. et omnibus fidelibus vivis ac defunctis in terra viuentiū. vitā et requiem eternam concede. Per eundē christum dominum nostrum. Amen.

¶ Fer. iij. in quadrage. ordo martyr. sc.

Sancte thoma or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte vite or
Sancte modeste or
Sancte adriane or
Sancte michaēl cum sociis tuis or
Sancte eustachi cum sociis tuis or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte gregori or
Sancte augustine or
Sancte ambrosi or
Sancte remigi or
Sancte donatiane or
Sancte eligi or
Sancte audomare or
Sancte sulpici or
Sancte paterne or
Sancte patrici or
Sancte dūstane or
Sancte grimbalde or
Omnes sancti confessores. Orate pro.
Oēs sancti monachi et heremite. Orate.
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta cristina or
Sancta eulalia or
Sancta eufemia or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis or
Sancta ragenfledis or
Sancta batildis or
Sancta anastasia or
Sancta etheldreda or
Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis
Propitius esto: parce nobis domine.

¶ Feria quarta in xl. ordo martyrum.

Sancte laurenti or
Sancte tiburti or

Sancte valeriane or
Sancte prothe or
Sancte hiacincte or
Sancte abdon or
Sancte sennes or
Sancte thymotee or
Sancte apolinaris or
Sancte saturnine or
Sancte mauricii cum sociis tuis or
Sancte gereon cum sociis tuis. or
Omnes sancti martyres Orate.
Sancte hylari or
Sancte martine or
Sancte brici or
Sancte amande or
Sancte vedaste or
Sancte germane or
Sancte ausberte or
Sancte Wlfranne or
Sancte arnulphe or
Sancte siluine or
Sancte taurine or
Sancte cuhberte or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oēs sācti monachi et heremite. Orate.
Sancta agatha or
Sancta susanna or
Sancta brigida or
Sancta barbara or
Sancta marina or
Sancta martina or
Sancta felicula or
Sancta iulita or
Sancta sapientia or
Sancta fides or
Sancta spes or
Sancta charitas or
Oēs sancte virgines. Orate pro nobis.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis dñe. ꝛc. bis
Feria quinta in quadragesima.
Sancte vincenti. or
Sancte gervasi or
Sancte prothasi or
Sancte tymothee or
Sancte simphoriane or
Sancte felicissime or
Sancte agapite or
Sancte albane or
Sancte gorgoni or

Sancte achillee or
Sancte ypolite cum sociis tuis. or
Sancte luciane cum sociis tuis. or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte nicolae or
Sancte audoene or
Sancte romane or
Sancte laude or
Sancte machute or
Sancte sanson or
Sancte placide or
Sancte columbane or
Sancte anthoni or
Sancte machart or
Sancte richari or
Sancte ethelwolde or
Omnes sancti confessores. Orate.
Oēs sācti monachi ⁊ heremite. Orate.
Sancta cecilia or
Sancta fides or
Sancta austroberta or
Sancta emerentiana or
Sancta potentiana or
Sancta opportuna or
Sancta sophia or
Sancta iuliana or
Sancta beatrix or
Sancta crescentia or
Sancta Walburgis or
Sancta ermenildis or
Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Propicius esto: parce nobis domine.
Feria sexta in quadragesima.
Sancte quintine or
Sancte christofore or
Sancte lamberte or
Sancte georgi or
Sancte marcelle or
Sancte theodore or
Sancte valentine or
Sancte grisogone or
Sancte felix or
Sancte adaucte or
Sancte bonifaci cum sociis tuis. or
Sancte kyriane cum sociis tuis. or
Omnes sancti martyres. Orate.
Sancte benedicte or
Sancte maure or
Sancte maiole or

Letania.

Sancte egidi. or.
Sancte Wandregisile. or.
Sancte Wolmare. or.
Sancte philiberte. or.
Sancte bertine. or.
Sancte Winnoce. or.
Sancte iudoce. or.
Sancte petroce. or.
Sancte botulphe. or.
Omnes sancti confessores. Orate pro.
Os scti monachi ⁊ heremite. Orate.
Sancta lucia. or.
Sancta katherina. or.
Sancta sabina. or.
Sancta iustina. or.
Sancta eufraria. or.
Sancta fausta. or.
Sancta monegundis. or.
Sancta aldegundis. or.
Sancta radegundis. or.
Sancta pientia. or.
Sancta benigna. or.
Sancta Walburgis. or.
Sancta radegundis. or.
Omnes sancte virgines. Orate pro.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Ropitius esto: parce nobis dñe.

Sabbato in quadragesima.

Sancte calixte. or.
Sancte vrbane. or.
Sancte magne. or.
Sancte menna. or.
Sancte ruphe. or.
Sancte valeri. or.
Sancte processe. or.
Sancte martiniane. or.
Sancte marce. or.
Sancte marcelliane. or.
Sancte gordiane cum sociis tuis. or.
Sancte pancraci cum sociis tuis. or.
Omnes sancti martyres. Orate pro.
Sancte aldelme or.
Sancte amane or
Sancte ewalti. or.
Sancte basili or.
Sancte maurili. or.
Sancte germane or.
Sancte auberte or.
Sancte mamerte or.
Sancte wilibrorde or.
Sancte leonarde or.
Sancte athanasi or.
Sancte oswalde or.
Omnes sancti confessores or.
Os scti monachi ⁊ heremite. Orate.
Sancta agnes or.
Sancta benedicta or.
Sancta martha or.
Sancta helena or.
Sancta eupraxia or.
Sancta candida or.
Sancta basilissa or.
Sancta balbina or.
Sancta vrsula or.
Sancta victoria or.
Sancta corona or.
Sancta serburgis or.
Omnes sancte virgines Orate.
Omnes sancti. Orate pro nobis.
Ropitius esto: parce nobis dñe. ꝛc.

Finit psalteriū secundū vsum Sarū.

Tabula psalterij ordine alphabetico ad inueniendū quoto folioculo vnusquisq; psalmus situetur.

	Folio.
A	
Ad te leuaui oculos.	bij.
Ad te domine leuaui.	biij.
Ad te domine clamabo.	riij.
Afferte domino filij.	riij.
Audite hec omnes.	rr.
Attendite populе.	rrbij.
Audite celi que lo.	rrrbij.
Ad dñm cum tribu.	rrrr.
B	
Beatus vir qui non.	ij.
Benedicite omnia opera do.	bj.
Benedictus dominus.	bij.
Beati immaculati.	ir.
Bonitatem fecisti.	riij.
Beati quorum.	rb.
Benedicam dominum in.	rb.
Beatus qui intelligit.	rir.
Benedixisti domine.	rrr.
Bonum est confiteri.	rrrj.
Benedic anima.j.	rrrrij.
Benedic anima.ij.	rrrrij.
Bonum est confiteri domino.	rrrbij.
Beatus vir qui timet.	rrrbiij.

Beati omnes qui timent. xl.
Benedictus dñs deus meꝰ qui do. xlij.

C

Cum inuocarem. ij.
Confitebor tibi domine.j. iij.
Conserua me domine. iiij.
Celi enarrant v.
Cantate domino.iij. vj.
Confitemini domino.iiij. ix.
Clamaui in toto. xiij.
Cõfitebor tibi dñe qñ iratus es. xvij.
Confitebimur tibi. xxvj.
Cantemus domino. xxix.
Cantate domino canticũ.j. xxxij.
Cantate domino canticũ.ij. xxxiij.
Confitemini domino.j. xxxv.
Confitemini.ij. xxxv.
Confitemini.iij. xxxvj.
Confitebor.ij. xxxviij.
Credidi propter. xxxix.
Confitemini.v. xlj.
Confitebor.iij. xlj.

D

Domine quid multiplicati. ij.
Domine ne in furore.j. ij.
Domine deus meus in te. ij.
Domine dominus noster. iij.
Dixit insipiens. iiij.
Domine quis habitabit. iiij.
Diligam te domine. iiij.
Domine in virtute. v.
Dominus regnauit decorem. vj.
Deus deus meus ad. vj.
Deus misereatur. vj.
Deus deus meus respice. viij.
Dominus regit me. viij.
Domini est terra. viij
Deus in nomine tuo. ix.
Defecit in salutare. xij.
Dominus illuminatio. xiiij.
Dixit insipiens. xvj.
Domine ne in furore.ij. xvj.
Dixi custodiam. xvij.
Deus auribus. xix.
Deus noster refugium. xx.
Deus deorum. xx.
Dixit insipiens. xxij.
Deus in nomine. xxij.
Deus repulisti. xxiij.
Deus in adiutorium. xxv.
Deus iudicium. xxvj.
Deus venerunt. xxviij.
Dñe refugium. xxviij.
Deus stetit in synagoga. xxix.
Deus quis similis. xxix.
Dñe deus salutis. xxx.
Dñe refugium factus. xxxj.
Deus vltionum. xxxij.
Dominus regnauit exultet. xxxij.
Dñe exaudi.ij. xxxij.
Domine audiui. xxxiij.
Dominus regnauit iracscantur. xxxiij.
Domine exaudi.j. xxxiiij.
Deus laudem. xxxvj.
Dixit dominus domino. xxxvij.
Diligi quoniam exaudiet. xxxvij.
De profundis. xl.
Dñe non est exaltatum. xl.
Domine probasti. xlj.
Dñe clamaui. xlij.
Domine exaudi.ij. xlij.

E

Exaudi domine iusticiam. iiij.
Exaudiat te dominus. v.
Exaltabo te domine. xiiij.
Exultate iusti in domino. xv.
Expectans expectaui dominum. xix.
Eructauit cor meum verbũ bonum.xx.
Ego dixi in dimidio. xxj.
Exaudi deus oꝛonem meã et ne de. xxij
Eripe me de inimicis. xxiij.
Exaudi deus deprecationem. xxiij.
Exaudi deus oꝛonẽ meã eũ depre. xxiij.
Exurgat deus et dissipentur. xxiij.
Exultaunt cor meum. xxiij.
Exultate deo adiutori nostro. xxix.
Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. xl.
Ecce nũc benedicite dñm. xl.
Eripe me domine ab homine. xlj.
Exaltabo te deus. xlij.

H

Fundamenta eius in montibus. xxx.

I

In domino confido. iij.
Jubilate deo omnis terra. vj.
Judica me domine. viij.
Inquos odio habui. xij.
In te domine speraui.j. xiiij.
Judica dñe nocentes. xv.
Judica me deus et discerne. xix.

Officium mortuorū.

In te dñe speraui non cōfundar. ij. xxb.
Inclina domine aurem. xxx.
Jubilate deo oīs terra psalmū. xxxiij.
In exitu israel de egypto. xxxbij.
In conuertendo dominus captī. xxxix.

L

Laudate dominum de celis. bij.
Laudate dominum in sanctis. bij.
Legem pone. xj.
Laudate pueri dñm. xxxbij.
Laudate dominū omnes gentes. xxxix.
Leuaui oculos meos in montes. xxxix.
Letatus sum in his que dicta sūt. xxxix.
Laudate nomen domini. xl.
Lauda anima mea dominum. xlij.
Laudate dominū quomā bonus. xlij.
Lauda hierusalem dominum. xlij.

M

Memor esto verbi. xij.
Mirabilia testimonia tua. xcj.
Miserere mei deus secundum. xbj.
Magnus dominus et laudabilis. xc.
Miserere mei deus quomā conculc. xciij.
Miserere mei deus miserere. xcij.
Misericordias domini. xxx.
Misericordiam et iudicium. xxxij.
Memento domine dauid. xl.
Magnificat anima mea dñm. xlij.

N

Noli emulari in malignantibus. xbj.
Nonne deo subiecta. xxij.
Notus in iudea deus. xxbij.
Nisi quia dñs erat in nobis. xxxix.
Nisi dominus edificauerit. xl.
Nunc dimittis seruum tuum dñe. xlij.

O

Omnes gentes plaudite. xx.

P

Principes persecuti sunt me. xlj.
Paratum cor meum. xxxbj.

Q

Quare fremuerunt gentes. ij.
Quicunq; vult saluus esse. ix.
Quomodo dilexi legem tuam. xij.
Quemadmodum desiderat. xix.
Quid gloriaris in malicia. xxj.
Quam bonus israel deus. xxbj.
Qui regis israel. xxbij.
Quam dilecta tabernacula. xxx.
Qui habitat in adiutorio altissi. xxxj.
Qui confidunt in domino. xxxix.

R

Retribue seruo tuo viuifica. ix.

S

Saluum me fac domine. iij.
Si vere vtiq; iusti. xxj.
Saluum me fac deus. xxb.
Sepe expugnauerunt. xl.
Super flumina babylonis. xlj.

T

Te deum laudamus te dominum cō. bj.
Te decet hymnus deus in syon. xxiij.

V

Verba mea auribus percipe dñe. ij.
Vsquequo dñe obliuiscēris me. iij.
Vt quid deus repulisti. xxbj.
Voce mea ad dominum clamaui. xxbj.
Venite exultemus domino. xxxj.
Voce mea ad dominum clamaui. xlij.

Finis tabule.

In vigilijs mortuorum ad vespe. ān.

Placebo domino in regione viuorum. Psalmus.

Dilexi: quoniā exaudiet dominus: vocem orationis mee.

Quia inclinauit aurem suam mihi: et in diebus meis inuocabo

Circumdederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocaui.

O domine libera animam meam miseritoꝛs dominus et iustus: et deus noster miseretur.

Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meā de moꝛte oculos meos a lachꝛymis: pedes meos a lapsu. Ultimus veꝛsus huius ps. scilicet Placebo. non psallatur sed statim loco ān. cantetur secūdum vsum sarum. ān. Diu me quia incolatus meus pꝛolongatus est. ps. Ad dominū cum tribula. ān. Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animam tuā dominus. ps. Leuaui oculos. ān. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit. ps. De pꝛofundis cla. ān. Opera manuū tuarum domine ne despicias. Psalmus. Cōfitebor. ℣. ℟. A poꝛta inferi. ℣. Erue domine ān. Audiui vocem de celo dicentem: beati moꝛtui qui in domino moꝛiuntur. ps. Magnificat. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie el. Pater noster. et Aue maria. Deide sine pꝛonunciatione. Et ne nos. dicatur ps. Lauda anima mea dominum. Finito ps. dicat executoꝛ offic. ℣. Requiē eter. Et lux. ℟. A poꝛta inferi. Erue. Credo videre bona. In terra viuen. Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Pꝛo coꝛpoꝛe pꝛesenti cuiuscūq; fuerit dicitur ista oꝛatio tā ad Placebo q̄ ad Dirige. Oꝛatio.

Deus cui pꝛopꝛiū est misereri semper et parcere te supplices depꝛecamur pꝛo aia famuli tui vel famule tue quā hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eā in manus inimici: nec obliuiscaris in finē: sed iubeas illam ab angelis sāctis suscipi. atq; ad regionē viuoꝛum duci: vt q̄ in te speꝛauit et credidit: sanctoꝛum tuoꝛum mereatur societate letari. Per do. In die tricennali pꝛo quocunq; fuerit dicitur ista oꝛatio ad Placebo.

Deus cui pꝛopꝛiū est misereri semper et parcere pꝛopiciare anime famuli tui vel famule tue et omnia eius peccata dimitte: vt moꝛtis vinculis absolutus vel absoluta transire mereatur ad vitam. In anniuersarijs. de quocūq; fuerit dicitur ista oꝛatio ad Placebo. Oꝛa.

Deus indulgētiarum domine: da anime famuli tui vel famule tue cuius anniuersarium depositionis diē commemoꝛamus: refrigerij sedē / quietis beatitudinem / et luminis claritatem. Pꝛo episcopis defunctis dicitur ista oꝛatio ad Placebo. Oꝛatio.

Deus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali fecisti dignitate censeri: pꝛesta quesumꝰ vt quoꝛū vicē ad hoꝛā gerebāt in terris: eoꝛum perpetuo consoꝛtio letentur in celis. Pꝛo fratribus et soꝛoꝛibꝰ dicitur ista oꝛatio ad Placebo. Oꝛatio.

Deus bene largitoꝛ et humane salutis auctoꝛ quesumus clemētiā tuā: vt nostraꝝ congregationū fratres et soꝛoꝛes / qui ex hoc seculo tranſieruꝫ: intercedente beata maria semper virgine: et beato michaele archangelo cū omnibus sanctis: ad perpetue beatitudinis consoꝛtium peruenire concedas. Oꝛatio generalis ad Placebo.

Hdelium deus omnium conditoꝛ et redemptoꝛ: aiabus omnū fidelū defūctoꝛū remissionē cūctoꝛū tribue peccatoꝛ: vt indulgētiā quā optauerūt pijs supplicationibꝰ consequātur. Qui cū deo patre et spū sācto vnus ⁊ regnas deus. Per omnia secula seculoꝛum. Nō dicatur Dominus vobiscum. neq; Requiescant in pace. quando immediate sequit Dirige. Ad matutinas ān. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viā meam ps. Verba. fol. ij. ān. Conuertere domine et eripe animā meam: quoniam non est in moꝛte qui memoꝛ sit tui. ps. Domine ne in furoꝛe. fo. ij. ān. Ne quando rapiat vt leo animam meam dum non est qui redimat neq; qui saluum faciat. ps. Domine deus meus. folio. ij. ℣. A poꝛta inferi. ℟. Erue domine animas eoꝛum. Pater noster. Et ne nos inducas in tentā. Non dicatur Jube. Lectio pꝛima.

Parce michi domine: nichil enim sunt dies mei. Quid est homo q̄ magnificas eum. aut quid apponis erga eū coꝛ tuum? Visitas eum diluculo: et subito pꝛobas illum. Vsquequo non parcis michi. nec dimittis me vt glutiā saliuam meam? Peccaui. Quid faciam Job. 7.

tibi. o custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi. et factus sum michimet ipsi grauis? Cur non tollis peccatum meum. et quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormio: et si mane me quæsieris non subsistam. Non dicat Tu autem. ℟. Credo quod redemptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo deum saluatorem meum. ℣. Quem visurus sum ego ipse et non alius: et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne mea videbo. Lectio secunda.

Job 10. Edet animam meam vite mee: dimittam aduersum me eloquium meum. Loquar in amaritudine animæ mee: dicam deo. Noli me condemnare. Indica michi: cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur si calumnieris et opprimas me opus manuum tuarum et consilium impiorum adiuues? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo et tu videbis? Numquid sicut dies hois dies tui et anni tui sicut humana sunt tempora: vt quæras iniquitatem meam et peccatum meum scruteris. et scias quia michi non impium fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Quia tasarum resuscitasti a monumento fetidum. Tu eis domine dona requiem et locum indulgentie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos et seculum per ignem. Tu eis domine dona. Lectio tertia.

Job 10. Manus tue fecerunt me: et plasmauerunt me totum in circuitu: et sic repente precipitas me. Memento quæso quod sicut lutum feceris me: et in puluerem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et neruis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti michi: et visitatio tua custodiuit spiritum meum. ℟. Do ne quando veneris iudicare terram vbi me abscondam a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Confessa mea paueo et ante te erubesco dum veneris iudicare noli me condemnare. Quia peccaui. Secundum est quando corpus adest presens cuiuscunque fuerit et in anniuersariis eorum tantum reperatur. ut. vj. et ix. ℟. In. v. noct. an. In loco pascue ibi me collocauit. ℘s. Dns regit. e. viij. an. Delicta iuuentutis mee et ignorancias meas ne memineris domine. ℘s. Ad te dne leuaui. o. viij. an. Credo videre bona domini in terra viuentium. ℘s. Dns illuminatio. xxvij. vsus. In memoria eterna erit iustus. ℟. Ab auditione mala non timebit. Lectio iii.

Job 13. Quantas habeo iniquitates: et peccata: scelera mea atque delicta ostende michi. Cur faciem tuam abscondis. et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam: et stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines: et consumere me vis peccata adolescentie mee. Posuisti in nervo pedem meum et obseruasti omnes semitas meas: et vestigia pedum meorum contemplatus es. Qui quasi putredo consumendus sum: et quasi vestimentum quod comedit a tinea. ℟. Heu michi dne quia peccaui nimis in vita mea: quod faciam miser vbi fugiam nisi ad te deus meus miserere mei. Dum veneris in nouissimo die. ℣. Ita mea turbata est valde: sed tu dne succurre ei. Dum. Lectio. iv.

Job 14. Homo natus de muliere breui viuens tempore repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut umbra: et nunquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super huiusmodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu qui solus es? Breues dies hois sunt: numerus mensium eius apud te est. Constituisti terminos eius qui preteriri non poterunt. Recede paululum ab eo vt quiescat donec optata veniat: sicut mercennarii dies eius. ℟. De cetero deteris peccata mea domine. Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℣. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viam meam. Dum veneris. Lectio. vj.

Job 17. Quis michi tribuat vt in inferno protegas me. et abscondas me donec pertranseat furor tuus: et constituas michi tempus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo rursum viuat? Cunctis diebus quibus nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego respondebo tibi. Operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti: sed parce peccatis meis. Responsum. Domine secundum actum meum noli me iudicare: nichil digni in conspectu tuo ego. Idcirco deprecor: maiestatem tuam vt tu deus

delicas iniquitatē meā.℣. Amplius lauа me deus ab iniustitia mea/ et a delicto meo mūda me quia tibi soli peccaui. Deo. ℭ In.iij.not.ān. ℭ ꝓplacat tibi dñe vt eripias me ad adiuuandū me respice.ps. Expectans fol.xix.ān. ℣ ana dñe animā meā quia peccaui tibi.ps. Beatus qui intelligit.fol.xix.ān. ℣ stituit anima mea ad deū fontē viuū quando veniā et apparebo ante faciē dñi.ps. Quēadmodū.fo.xix.℣. Requiem eternam. Et lux. Lectio.vij.

Job.17. SPiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabūtur: et solū michi superest sepulchrū. Non peccaui: ⁊ in amaritudinibus morat̄ oculus meus. Libera me dñe et pone me iuxta te: ⁊ cuiusmanus pugnet contra me. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipate sunt: torquentes cor meū. Noctem verterunt in diem: et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero infernus domus mea est: in tenebris straui lectulum meum. Putredini dixi. Pater meus es: mater mea et soror mea vermibus. Vbi est ergo nūc prestolatio mea. et patentia mea? Tu es dñe deus meus. ℟. Peccantem me quotidie ⁊ non penitentē timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redemptio miserere mei deus et salua me. ℣. Deus in nomine tuo saluum me fac domine/ et in veritate tua libera me. Quia in inferno. Lectio.viij.

Job.19. PElli mee cōsumpt̄s carnib⁹ adhesit os meū: et derelicta sunt tantūmodo labia circa dentes meos. Miseremini mei/ miseremini mei/ saltem vos amici mei: quia manus dñi tetigit me. Quare persequimini me sicut deus. et carnibus meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribātur sermones mei? Quis michi det vt exarentur in libro stilo ferreo: ⁊ plūbi lamina vel celte sculpātur in silice. Scio enim q̄ redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum: et rursū circūdabor pelle mea: et in carne mea videbo deū saluatorem meū. Quē visurus sum ego ipse/ ⁊ oculi mei cō specturi sunt: et non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo. ℟. Requiē eternam dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidō tuis dñe dona requiem. Et lux. Lectio nona.

Job.10. QUare de vulua eduxisti me? Qui vtinā consumptus essem ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem de vtero translatus ad tumulū. Nūquid non paucitas dierū meorū finietur breui. Dimitte me vt plangā paululū dolorem meū/ anteq̄ vadā ⁊ non reuertar ad terrā tenebrosam et opertā morte caligine. Terram miserie et tenebrarū/ vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitās. ℟. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremenda. Quando celi mouendi sunt ⁊ terra. Dū veneris iudicare seculū per ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miserie: dies magna ⁊ amara valde. Quādo celi mouendi sunt ⁊ terra. ℣. Quid ergo miserrimus quid dicā vel quid faciā dū nil boni perferā ante tantū iudicē. Dū veneris. ℣. Nūc christe te petimus miserere quesumus qui venisti redimere perditos: noli dānare redemptos. Dū. Deinde repetatur ℟. Libera. quod p totū annū obseruetur quandocunq̄ hoc. ℟. Libera me domine. ℭ In die animarū tantū ℣. Ardentes animē flent sine fine ambulantes per tenebras dicuntq̄ singule ve ve ve: quāte sunt tenebre. Dum veneris. ℣. Creator omniū rerum deus/ qui me de lymo terre formasti et mirabiliter p̄ciosō sanguine redemisti/ corpusq̄ meū licet modo putrescat/ de sepulchro facias in die iudicii resuscitari/ exaudi me et animā meā in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Dū veneris. Repetat ℟. Libera me dñe. In omni feria. ij. et vj. in festis sine regimine chori et in feriis. ℟. Libera me dñe de viis inferni. Qui portas ereas confregisti ⁊ visitasti infernū ⁊ dedisti eis lumen vt viderēt te qui erant in penis tenebrarū. ℣. Clamantes et dicentes aduenisti redēptor noster. Qui por. Nō repetat hoc ℟. Ante lau. ℣. Requiescant in pace amen. ℭ In laudib⁹.ān. EXultabunt domino ossa humiliata. ps. Miserere. fol.xlvj.ān. ℭ audi dñe orationem meā ad te omnis caro veniet. ps. Te decet. fol.xxxij.ān. Me suscepit dextera tua dñe. ps Deus deus. fo.vj.ān. Porta inferi eruе dñe animā meā. ps. Ego dixi. fo.xxj.ān. Omnis spiritus laudet dominū. ps. Laudate. fol.vij.℣. Requiem. ān. Ego sum resurrectio ⁊ vita qui credit in me etiam si mortuus fuerit viuet. et omnis qui viuit ⁊ credit in me non morietur in eternum. ps. Benedictus. fo.vij.

Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie el. Pater noster. Sine pronūciatione Et ne nos. Deinde dicatur ps. Eraltabo. Quo finito dicatur Requiē. et A porta inferi. Erue dñe Credo videre bona dñi. In terra viuentium. Dñs vobiscum. Et cum spiritu. Oremus.

¶ Pro corpore presenti ad laud. di hec oratio. Deus cui. Vel or. In anniuersariis. iij. dicantur orationes. Deus cui. Vel or. In trunctatib⁹ v. dñr orationes

OMnipotens sempiterne deus cui nunq̄ sine spe misericordie supplicatur: propiciare anime famuli tui vel famule tue / vt qui vel que de hac vita in tui nominis confessione decessit sanctorum tuorū numero facias aggregari.

¶ Pro epis defunctis. Ad laud. Oratio.

DEus cui⁹ misericordie non est numerus suscipe pro animabus famulorū tuorū pontificū preces nostras ⁊ lucis eisdem q̄ regionem in sanctorū tuorū societate concede. ¶ Pro fratribus et sororibus Ad laudes. Oratio.

INclina dñe aurem tuā ad preces nostras quibus misericordiā tuā supplices deprecamur: vt animas famulorum famularūq̄ tuarū quas de hoc seculo migrare iussisti: in pacis ac lucis regione constituas ⁊ sanctorū tuorum tuo beas esse consortes. Per xpm. Oremus.

¶ Deinde dicatur oratio pro famuliaribus priuatim ad placitū: quibus dictis sequatur oratio generalis in audientia

ANimabus q̄s dñe omnium fidelium defunctorū oratio proficiat supplicantiū: vt eas et a peccatis omnibus eruas: et tue redēptionis facias esse participes. Qui cū deo patre et spū sancto viuis ⁊ regnas de⁹: per oia secula seculorū. Amē. Requiescāt in pace Amen.

¶ Cōmendatio animarū incipiatur hoc modo ps. Beati immaculati. f. ir. vsq; ad Ad dominū cū trib. Funtis psal. sine Gloria patri dī ān. Requiem eternam dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Kyrie eleyson Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. ps. Dñe probasti. fo. xii. vs. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux. v. A porta inferi. Erue dñe. v. Credo videre. In terra. Dñs vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

DIbi dñe cōmendamus animas famulorum famularumq̄ tuarum / et omnium fideliū defunctorū: vt defuncti seculo tibi viuant: ⁊ que per fragilitatē mundane conuersationis peccata admiserūt tu venia misericordissime pietatis absterge. Per christū dominū nostrū. Amen. Requiescāt in pace. Amen.

¶ Explicunt vigilie mortuorum.

¶ Vespere per aduentum de sancta maria vsq; ad vigiliam natiuitatis dñi. ān.

PRophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Letatus sum. f. xxxix. Ad te leuaui. f. xxj. Misi quadēs. fo. xxxix. Qui confidūt. fo. xxxix. In conuertendo. fol. xxxix. ¶ In fer. iij. quando ish predicti ps. Ad vel. de die dicātur: tūc ad vel. de sancta maria dicātur ish ps. vt dicitur. Dixit dñs. f. xxxviij. Confitebor. ij. fo. xxxviij. Beatus vir. fol. xxxviij. De profundis. folio. xl. Memento. folio. xl. Quod obseruetur in omni feria. ij. per totum annū / quando fit de sancta maria cōmemo. in conuentu. Capitulum.

ECce virgo concipiet et pariet filiū et vocabitur nomen eius emmanuel. butyrū et mel comedet / vt sciat reprobare malū et eligere bonū. Hymnus. Aue maris stel. vs. Diffusa est gratia in labiis tuis. ān. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce concipies et paries filium alleluya. ps. Magnificat. Oratio.

COncede nos famulos tuos quesumus dñe deus perpetua mentis ⁊ corporis salute gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristicia: et eterna perfrui letitia. que terminetur sic. Per christum dominū nostrū. Amen. Non dicit Dñs vobiscū. nec Benedicamus do. sed statim dī mēo. de sancto spiritu. ān. Veni sancte. v. Emitte spi. Oratio. Deus qui cor.

Deinde fiat memo. de sancto in cuius honore dedicata est ecclesia: vt in prebendis vel in aliis ecclesijs parrochialibus. et postea fiat mẽo. de reliquijs. ãn. Corpora sanctorum. ℣. Beati qui habitant. Oratio.

PRopiciare ꝙs dñe nobis famulis tuis per sanctorũ tuorũ quorũ reliquie in presenti cõtinentur ecclesia merita gloriosa: vt eorũ pia intercessione/ ab oibus semper protegamur aduersis. Per xpm. Alia oratio. Ad matu. Oratio

PResta quesumus oipotens deus: vt sanctorũ tuorũ quorũ reliquie in hac cõtinentur ecclesia nos protegãt merita: quatenus eorũ precibus trãquilla pace/ in tua iugiter laude letemur. P. Mẽo. de oibus sctis per aduen. cũ ista ãn. Ecce dñs veniet et omnes sancti eius cum eo erit in die illa lux magna alleluya. ℣. Ecce apparebit dominus super nubem candidam. ℟. Et cum eo sanctorum milia. Oratio.

COnscientias nostras ꝙs dñe visitando purifica: vt veniens dñs noster iesus christus filius tuus cũ omnib⁹ sanctis/ paratam sibi in nobis inueniat mansionem. Qui tecũ. Mẽo. de pace ãn. Da pacem. ℣. Dñe fiat pax. Oratio. Deus a quo sancta que terminetur sic. Per dominũ no. xp̃m. cum Dñs vo. et Benedicamus dño. Alia oco subsequens ad mat. vt sup. oco

DEus auctor pacis ⁊ amator/ quẽ nosse viuere/ cui seruire regnare est/ protege ab omnibus impugnationibus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus/ nullius hostilitatis arma timeamus. Per dñm. Dñs vo. Benedicamus dño. Ad cõplẽ. de scta maria per aduen. ãn. Beata es maria que credidisti/ perficientur in te que dicta sunt tibi a dño alla. ℣. Vsq; quo. Judica me. Sepe expu. Dñe non est. Cap. Sicut cynamo. Hym. Virgo singu. Vitam presta. Sit laus. ℣. Elegit eã. ãn. Ecce ancilla dñi/ fiat michi secũdũ verbũ tuũ. ℣s. Nunc dimit. Oco. Gratiã tuã. que terminet sic. Per eũdẽ dñm no. ie. xp̃m ki. Dñs vo. Benedicamus dño. Ad matuti. de sancta maria per totum aduen. Inuit. Ave maria gratia plena dñs tecum. ℣s. Venite. Hymnus. Quem terra. Dñica et kĕ. ij. ãn. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ℣. Dñe dñs noster. Celi enarrant. Dñi est terra. ℣. Specie tua. Feria. iij. ãn. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. ℣. Eructauit. Deus noster refugium. Fundamenta. ℣. Dilecta est. Feria. iiij. ãn. Gaude maria virgo/ cũctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ℣. Cantate. Dñs regna. er. Cãtate. ij. ℣. Specie tua. Fer. v. vj. ⁊ lab. qũ nõ fit plenũ seruit. de scta maria: idẽ ordo ã. ℣. et ℣. seruetur qui in precedentib⁹ feriis. Lec. j

Isaie. xi

EGredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eũ spiritus dñi: spiritus sapientie et intellectus/ spiritus consilij et fortitudinis/ spiritus scientie et pietatis: et replebit eũ spiritus timoris dñi. Hec dicit. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariã virginem desponsatã ioseph nũcians ei verbũ ⁊ expauescit virgo de lumine/ ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum/ ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit ei dñs deus sedem dauid patris eius ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur. Lectio secunda.

NOn secundũ visionem oculorum iudicabit/ neq; secundũ auditũ aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes/ et arguet in equitate p mansuetis terre. Et percutiet terrã virga oris sui: et spiritu labiorũ suorũ interficiet impiũ. Et erit iustitia cingulũ lumborũ eius: et fides cinctorũ renũ eius. Hec dicit. ℟. Ave maria gratia plena dñs tecum. Spiritus sanctus superueniet in te/ et virtus altissimi obũbrabit tibi. quod enim ex te nascetur sanctũ vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istud quoniã virum non cognosco ⁊ respondens angelus dixit ei. Spiritus sanctus superueniet. Lectio iij.

LOcutus est dñs ad achaz dicens. Pete tibi signũ a dño deo tuo in pfundũ inferni: siue in excelsum supra. Et dixit achaz. Non petã ⁊ non tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid parũ vobis est molestos esse hominibus q̃ molesti estis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: et vocabitur nomen eius emmanuel. Butyrũ

et mel comedet: vt sciat reprobare malũ et eligere bonũ. Hec dicit. ℟. Suscipe verbũ virgo maria quod tibi a dño per angelũ transmissum est / concipies per aurem deũ paries et hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filiũ / sed virginitatis non patieris detrimentũ: efficieris grauida / & eris mater semper intacta. Ut benedicta. Gloria. Ut benedicat ps. De deũ. per totũ aduen. ãn. Iauũ. ℣. Sancta dei ge. In lauũ. hec sola ãn. Prophete predicauerũt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Dñs regn. fo. vj. Cetera ut cõsueti. Cap. Ecce virgo conci. hy⁹. O gloriosa femina. ℣⁹. Elegit eã deus. ãn. Spiritus in te descendet maria / ne timeas habens in vtero filium dei alla. ps. Benedictus. Oco. Concede nos. Que sit terminek Per dñm no. Sicut ad vesp. sup. adictum est. Et fiat mẽo. de sancto spũ: et de sancto eccle sie et de reliquis: et de oĩbus sanctis: et de pace: vsq̃ ad vesp. Ad. j. et ad oĉs alias hoc. per totũ annũ quãdo non fit plenũ seruitiũ de sancta Maria dirak hic hy⁹. Memento salutis auctor. Maria plena gratie. Gloria tibi dñe. ãn. Prophete predi. ps. Deus in nomine. Laudate dominũ omnes gentes. Confitemini. Capitulũ.

EGredietur virga de radice ieſſe et flos de radice eius ascendet / et requiesset super eũ spiritus dñi. ℟. Ave maria. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. Oratio

OEus qui de beate Marie semper virginis vtero verbũ tuũ angelo narrante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt qui vere eã dei genitricẽ credimus / eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eũdẽ rpm dñm no. Bñdicamus do. Ad. ij. ãn. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ / desponsatã ioseph. ps. Ad dñm cum tribularer. Leua ui. Letatus sum. oĉs f. xxxix. Capitulũ.

NOn secundũ visionem oculorũ iudicabit / neq; secundũ auditũ auriũ arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes / et arguet in equitate p mãsuetis terre. ℟. Diffusa. ℣. Specie tua. oco. Deus qui de beate. Ad. vj. ãn. Angelus domini nunciauit marie / et concepit de spiritu sancto alleluya. ps. Ad te leuaui. fol. vij. Nisi quia. Qui confidunt. fol. xxxix. Capitulum.

ET percutiet terrã virga oris sui / et spiritu labiorũ eius interficiet impiũ: & erit iustitia cingulũ lũborũ eius / & fides cinctorũ renũ eius. ℟. Specie tua. ℣⁹. Adiuuabit. Oco. Deus q. Ad. ix. ãn. Ave maria gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus alla. ps. In conuertendo. Nisi dñs. Beati oĉs. oĉs fo. xxxix. Cap.

LOcutus est dñs ad achaz dicens. Pete tibi signũ a dño deo tuo in pfundũ inferni siue in excelsum supra: et dixit achaz. non petam / et non tentabo dominũ. ℟. Adiuuabit eã. ℣⁹. Elegit eam. Hic ordo de vesperis & mat. sancte marie seruetur per totũ aduen. nisi quando fit plenũ seruitiũ de ea. Per totum annũ dicãtur vesp. et matu. de sancta maria in cõuentu: nisi in duplici festis: & nisi in vigil. nati dñi vsq̃ ad octa. sancti stephani: et nisi in vigil. epy. et nisi a cena dñi vsq̃ ad octa. pasc. et nisi in ebdo. penthe. et nisi per octa. de die. Quando fit plenũ seruitiũ de sancta Maria per totũ aduen. Ad vesp. super posterial. ãn. Prophete predi. Cp. Ecce virgo cõci. hy⁹. Aue maris stel. ℣⁹. Egredietur virga. ãn. Ne timeas. ps. Magnificat. Oco. Deus qui de beate. Oco. de aduen. Cõplet. de aduen. non mutak: nisi q⁹ in fine hym. ℟. Gratia tibi dñe q na. Ad matu. Inuit. In honore. ps. Venite. fol. j. hy⁹. Quẽ terra. ãn. Benedicta tu ps. Dñe dñs nr̃. f. vj. Et cetere ãe cũ suis ps vsq̃ ad ix. ãn. que erit Rorate celi. ℣. Egredietur virga. Lectiones & Ymia vsq̃. notank in j. ebdo. aduen. ℣⁹. Ora pro no. In lauũ. ãn. Prophete predi. ps. Dñs regn. fo. vj. ẽ. Cp. Ecce virg. hy⁹. O gloriosa fe. ℣. Elegit eã. ãn. Spiritus sanctus. ps. Benedictus. oco. Deus qui de beate. Oco. de aduen. Ad. j. ãn. Prophete. ps. Deus in no. f. ix. et ceteri pi dici. Ad. vj. et ad alias hoc. ãn. ℟. et ℣. vsq̃ in fec. cũ pis de die. Ad. vj. Cap. Ecce virgo. Ad. vj. Capm. Egredietur virga. Ad ix. Cap. Non secundum visio. Hic ordo de matu. et vespe. de sancta maria in fec. et quando fit plenũ ser. de ea seruet vsq̃ ad vigi. nati. dñi. Hic primũ fiunt matuti. de sancta maria in cõuentu. post nati. dñi. Inuit. Ave maria. ps. Venite. hy⁹. Caste paren. ℣. Domus pudi. ℣. Gloria

tibi domine. ¶ Die dñica ꝛ ceteris feriis per ebdo.āe.p̄i.et ỽ.vt supra notatum est in prima dñica aduen.domini. Lectio.j.

Sancta Maria virgo virginū mater ꝛ filia regis regum omniū tuū nobis impēde solatiū: vt celestis regni per te mereamur habere premiū. Tu autem. Non sat. ℟. Sancta et immaculata. Lec.ij.

Sancta maria piarum pijssima intercede p nobis sanctarū sanctissima: vt per te virgo nostra sumat preces mina qui pro nobis natus regnat super ethera / vt sua charitate nostra deleātur peccamina. ℟. Beata es maria. Lectio.iij.

Sancta dei genitrix que digne meruisti concipere quem totus orbis nequiuit cōprehēdere / tuo pio interuentu culpas nostras ablue: vt perennis sedem glorie per te redēpti valeamus scandere: vbi manes cū filio tuo sine tēpore. ℟. Te laudant. ¶ Sciendū est q; quando cunq; dñr matu. de sancta maria dr ps. Te deū. nisi in aduen.dñi: ꝛ a lrr. vsq; ad pasc. Ante laud. ỽ. Sancta dei ge. In lau. dr hec sola ān. O admirabile. ps. Dñs regnauit. ko.vj.et ceteri p̄i.consueti. Cp̄m.

Maria virgo semper letare que meruisti christū portare celi et terre conditorem quia de tuo vtero protulisti mundi saluatorē. hy. Enixa est puerpera. ỽ. Gaudet chorus celi. ỽ. Gla ti.do. qui na. ỽ. Elegit eam deus. ℟. Habitare. ān. Beatus venter qui te. ps. Benedictus. Oco. Concede nos que terminet sic. Per rm dñm no. sine Dñs vo. et sine Benedicamus dño. sed tantū cum Amen. Deinde fiat mēo. de sancto spū: et de sancto in tuus honore dedicata est ecclesia. et de reliquis. dēs in aduen. dñi. Et hec oratio Concede nos. dicetur quotidie ad ves. et ad mat. de sancta maria per totū annū. Et mēo. fiat de oībus sanctis cū hac. ān. ad mat. tñ. ān. ¶ Introibūt sancti in gloria / letabūtur in cubilibus suis. ỽ. Mirabilis deus. Oratio. Infirmitatem nostrā. vel Oco. Omniū sanctorū. Sarū ad matuti. Ad vel. Infirmitatem. vel Oco. Omniū sanctorū. vel Oco. Inde dñe. vel oco Tribue qs dñe. Deinde fiat mēo. de pace cū ān. Da pacem dñe in diebus nostris. ꝛc. dēs in aduentu. Ad.j.hy. Memento salutis. ỽ. Maria plena gratie. ỽ. Gloria tibi dñe qui na. ān. O admirabile. ps. Deus in noīe. ko.ir.ps. Laudate dñm oēs gen. k.rrrir. ps. Cōfitemini dño qm̄ bo. iij. ko.ir. Cp̄. Apparuit gratia dei sal. ℟. Ave maria gratia plena. ỽ. Sancta dei ge. Oco. Deus q; sanque terminet sic ad oēs hoc. preterq; ad ir. dominū nostrū iesū christū filiū tuū. ℟. Amen. et Benedicamus dño. ℟. Deo gratias. Ad.ir. vero terminetur sic. dominū nostrū iesum rm̄ filiū tuū / qui tecum vivit et regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorū. ℟. Amen. ỽ. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. ỽ. Benedicamus dño. ℟. Deo gratias. Hec oco dr ad oēs hoc. vsq; ad purifica. beate marie. Require hāc orationē supra in die natal. dñi ad matu. ad mēo. beate marie. Ad.iij.ān. Quando natus es. ps. Ad dñm cū trib. rrrir. ps. Leuaui oculos. ko.rrrir. ps. Letatus sum. ko.rrrir. Cap. Apparuit benignitas. ℟. Sancta dei ge. ỽ. Post partū. Ad.vj.ān. Exulta quem. ps. Ad te leuaui. ko.vij. ps. Nisi q; dñs. ko.rrrir. ps. Qui cōfi. ko.rrrir. Cap. Te laudant ange. ℟. Post partū. ỽ. Speciosa facta es. Ad.ir.ān. Germinauit. ps. In conuer. ko.rrrir. et ceteri p̄i cōsueti. Cap. Virgo verbo cōcepit. ℟. Speciosa ỽ. Dignare me lau. Ad vel. ān. Post partū. ps. Letatus. ko.rrrir. et ceteri p̄i cōsueti. vel ps. Dixit dñs. dēs dictum est in prima dñica aduen. dñi. Cap. Beata es maria. hy. Enixa est puerpera. ỽ. Gaudet chorus. ỽ. Gloria tibi dñe. ỽ. Diffusa est gratia. ān. Nescions mater. ps. Magnificat. oco. Concede nos. que terminetur sicut ad matu. supra dictū est. Et fiāt mēo. sicut ibidem supra dictū est. Ita tñ q; de oībus sanctis fiat mēo. cū hac ān. Sancti dei oēs. vel ān. Oēs electi. alia ān. Sācrorū precib⁹. alia ān. O q̄ glorioſum non sat. ỽ. Letamini in dño. oco. Infirmitatē nostrā. vel alie oēs

ptō.ad matutī. deinde fiat mēo. de pace. ptō. Quando vero fit mēo. ad vel. vel ad matu. de die de oībus sāctis: tūc ad mat. vel ad vel. de sctā maria: nulla de ea fiat mēo. Ad cōplet. ān. ¶ Impleti sunt dies marie vt pareret filiū suū primogenitū. ℣. Et sq; quo. fo. vi. et ceteri p̄ vtō. in aduentu dñi. Ch. Sicut cynamomū. Hym. Virgo singularis. ℣. Elegit eam deus. ān. Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine maria. ℣. Nunc dimittis. fo. xlvij. Oratio.

COncede quesumus et misericors deꝰ fragilitatē nostre p̄sidiū: vt q̄ sancte dei genitricis et virginis marie cōmemoratione agimus/ intercessionis eius auxilio/ a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem dñm nostrū iesum xp̄m filiū tuū. ℟. Dñs vo. ℣. Et cū spū tuo. Benedicamus dño. ℟. Deo gr̄as. ¶ Per oratio ō; ad cōplet. de sācta maria per totū annū q̄ non fit plenū seruitū de ea: nisi per aduen. dñi et nisi a pasch. vsq; ad vigi. ascen. dñi tūc tūc cui ō; pēo. Gratiā tuā. ℟. hoc eodē modo fit mat. hore vespere ꝑ cōpl. de sancta maria vsq; ad purifi. beate Marie: q̄ non fit plenū seruitū de ea. ¶ Quādo fit plenū seruitū de sancta maria ab octa. epi. vsq; ad puri. in sab. vel in aliqua fer. que ad hoc cōtemptū vacauerit: hoc modo de sctā maria fiat seruitū ad vel. super pos feria. ān. Post partū virg. Ch. Beata es maria. Hym. ¶ Intra est puerpera quem gabriel p̄diderat/ quem matris aluo gestiens/ clausus iohānes senserat. ¶ Gaudet thorus celestū/ et angelū canūt deo: palāq; fit pastoribus/ pastor creator omnium. ¶ Gloria tibi dñe qui natus es de virg. ℣. Sancta dei gr̄. ān. ¶ Felicitas mater virgo virū peperit sine dolore saluatorem seculorū ipsum regem angelorum sola virgo lactabat/ vbera de celo plena. ℣. Magnificat. fo. xlvij. Oratio.

DEus qui saluti eterne beate marie virginitate fecunda humano generi p̄mia p̄stitisti: tribue q̄s. vt ipsam p̄ro nobis intercedere sentiamus. per quā meruimus auctorem vite suscipere: dñm nostrū iesum xp̄m filium tuū. Qui tecū. ¶ Pēo. si habeatur de aliquo sancto fiat tñ. nulla enim fiat mēo. de oībus sanctis. Ad cōplet. oia fiant sicut in dñicis huius tēpo. cū hac. ān. ¶ Glorificamus te dei genitrix quia ex te natus est christus saluator omnes qui te glorificant. ℣. Nūc dimit. ¶ Sciendū est q̄ in oībus fe. beate marie et per octa. et in cōe. eiusdem ō; hec p̄dicta ān. super ꝑm. Nunc dimittis in annūcia. dñica et in aduen. dñi: et in tēpore pasch. ꝛc. Ad matu. Inuit. In honore beatissime marie virginis. Jubilemus dño. ℣. Venite. In tpe pasc. finiatur cū Alla. Hym. ¶ Aste parentis viscera celestis intrat gratia: vēter puelle baulat/ secreta que non nouerat. ¶ Domus pudici pectoris templū repente fit dei: intacta vestiens virū/ verbo concepit filium. ¶ Gloria tibi dñe. ¶ In. j. noc. ān. Benedicta tu in mu. ℣. Dñe dñs nr̄. Cet. ¶ Et cetere āe cū suis ℣is vtō in sab. j. ebd̄. aduen vsq; ad. ir. aliam que erit. ān. Post partū, vtō adhō. ℣. Cāta te. fo. xxxij. v. Sancta dei genitrix. Lectio. j.

PArturiente Maria/ natus est nobis dei filius: vt germane carnis nostre conceptione p̄ductus creato a se homini ꝑfectam paternā ꝛ fraternū largiretur affectū. Et natus sane ab intacta est femina: vt cum hominem testaretur partus humanus/ et deū p̄baret eterna virginitas. Nam sicut non poterat nisi caro de carne nasci: ita non poterat dei caro de femineo vtero/ nisi sine generante p̄dire. Propter quod ait angelus beatissime marie. Spiritus sanctus superuenet in te: et virtus altissimi obūbrabit tibi. Et quod nascetur ex te sanctū: vocabitur filius dei. Spiritus inquit sanctus superuenet in te. Idcirco tibi frater virtutem spiritus sācti angelicus sermo p̄terit: ne cōiecturis carnalis disputationis hebetatus: celeste tibi ipse mysterium terrena argumentatione confundas. An non putas eum nouū puerū in aluo virginis potuisse formare/ qui cum primū cōderet hominē nec semen patris nec viscera materna quesiuit? Dic itaq; q̄ūq;

es superne dispensationis arbiter et discussor: que tibi videtur virtus eminentior: aut partū dedisse virgini/ aut perfectū hominem creasse de terra. ℟. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferā nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. In tpe pasc. finiat cū Alleluya. ℣. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Lectio.ij.

PRimus homo (vt ait apostolus) de terra terrenus: secūdus homo/ de celo celestis. Si contra naturam esse cōtendis/ quod in mysterio reparationis nostre sine viro puella asserit cōcepisse: cuius quaeso nature est/ q̄ in parente generis nostri caro sine carne formata est? Que est ista ratio/ immo q̄ vesana contentio/ vt non credat deus facere hominē posse de femina/ quem creditur fecisse de puluere? Si omnipotētis o homo tali in negocio esse perspicis volūtatē: de opere cur retractas? Quia enim (sicut legitur) dñs que voluit fecit: in celo & in terra. Et si sollicitus perscruteris: preter hūc legitimū humane conceptionis vsum/ tres valde mirabiles nascendi species operatam reperies trinitatē. Et prima est quidem/ q̄ adā figuratus est ex limo. Secūda q̄ mulier formata est ex masculo: tertia que et celestis est/ q̄ christus processit ex virgine. Quid horū non nouū/ quid horum non mirabile? Quid horū nisi fidem sequamur/ inquisitio poterit humana cōprecti? Quod autem mistico hoc cōceptu dilitare mundū dei dignatus est filius/ nostre hoc salutis necessitas flagitabat nimirū vt celestis tandē generatio repararet/ quod natiuitas terrena perdiderat. Sed fortassis hunc qui natus predicatur ex femina/ dū vilibus obuoluitur pānis: dū iacere cōtentus est in presepe: dum lachrymosis vagitibus concrepat: dū maternis lactatur vberibus/ deū esse diffidis. Immo per ista frater aduerte cū et vt hominē infirma p infirmis pertulisse/ et vt deū potentiā exercuisse celestem. Tu autē. ℟. Beata es maria que dūm portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit et in eternū permanes virgo. In tēpore paschali finiatur cū Alleluya alia. ℣. Ave maria gratia plena dñs tecum. Genuisti. Lectio tertia.

HIc nāq; qui diu sordentibus circū datur pannis: regū per chaldeos muneribꝰ honoratur. Hic qui in presepe humilis iacet: lumine noui sideris choruscat e celo. Hic qui vagitus reddit infantie: angelici exercitus vocibus collaudatur. Hic qui femineo lacte nutritur: multa hominū milia paruissimo pane satiauit. Quid si illud adiciā/ quod deū illūq; verū dei esse filiū/ resurgens a mortuis lazarus probat/ recepto lumine cecus annūciat/ venerandis eius calcata vestigijs maris vnda testat/ et quod precellit hec oia/ resultans e celo vox paterna cōfirmat. Propter quod dilectissimi/ tam magnū natiuitatis dominice sacramentū: dignis vocibus honoremus. Diligamus pre omnibus castitatē: quia vt placere sibi hanc christus ostenderet: pudicitiam vteri virginalis elegit. Secretemur misericordiā: quia pietatis est quod saluamur. Justitiā sollicite teneamus: quia ob hoc vnigenitus dei effici dignatus est homo/ vt veritatē predicans/ vniuersam mundi facie dānata iniquitate purgaret. ℟. Te laudant angeli sancta dei genitrix/ que verum non cognouisti et dominū in tuo vtero baiulasti/ concepisti per aurem dominū nostrum. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Ipsum genuisti q̄ te fecit et in presepe posuisti quem adorat multitudo angelorum. Ut benedicta. Gloria. Ut be. Ante laud. ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. In laud. hec sola. ān. O admirca. ℘s. Dñs regū. et ceteri p̄ consueti. Cap.

APparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie que fecimus nos: sed secundū suam misericordiā saluos nos fecit. ℣. Exiuit est puerpera. bēs ad bēs. ℣. Elegit eā deus. ān. Beatus venter qui te portauit christe: et beata vbera que te lactauerūt dominum & saluatorē mundi alia. ℘s Benedictus. Oco Deus qui salutis. Ofco. bēs dictum est ad vesp. Ad. j. ℣. Jam lucis orto. vt in psal. ān. O admirabi. ℘s Deus in no. fo. ir. et ceteri p̄ dicti Ad oēs hor. dñr ān. Te iuste lau. ℘s Quicūq; fo. ir. ℟ Jesu christe. ℣. Qui de vir. Ad. ij. ān. Quando natus. ℘s Legem pone. fol. rj. Cap. Apparuit

benignit. ℟. Sancta dei genitrix virgo semper maria. ℣. Post partum. Oratio Deus qui salutis. Ad sertam ān. Rubum quem. ps. Deffecit in sa. fol.xii. Capitulum.

DE laudant angeli sancta dei genitrix quebirū non cognouisti: et dñm in tuo vtero baiulasti. ℟. Post partū. ℣. Speciosa facta es. Oratio vtō. Ad.ir.ān. Germinauit. ps. Mirabilia. fo.xiii. Capm.

VIrgo verbo concepit / virgo permansit / virgo peperit regem omnium regū. ℟. Speciosa facta es. ℣. Elegit eam deus et prelegit eam. Oratio vt supra.

CPost purificationē vtero beate Marie vsq; ad aduen. dñi quando nō fit plenū seruitiū de sancta maria hoc modo dār matuti. de eadem conuentu. Inui. Aue maria. ps Venite. fo.i.hy⁹. Quē terra pontus. ān. Benedicta tu. ps. Dñe dñs noster, l.iii. et ceteri pi consueti cū suis āis, et ptal. et ℣. vtō dicū est dñe. Ante lau. benedicto. i.

HAima virgo virginū intercede pro nobis ad dñm. Lectio.i. Sancta maria. ℣. Sācta et immaculata. Benedicto.ii.

Intercede pia pro nobis virgo maria. Lectio.ii. Sancta maria piarū pyssi. ℟. Beata es maria. Benedicto.iii. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Lectio iii. Sancta dei genitrix que digne. ℟. Felix nāq; es. Te deum. fo.vi. Ante lauō. v. Sancta dei ge. In lau ān. O admirabile. ps. Dñs regnauit. fo.vi. et ceteri pi consueti. Capm.

Maria virgo semper le. O gloriosa femina. ℣. Elegit eam deus. ān. O gloriosa genitrix. ps Benedictus. Oō. Concede nos famulos. que terminet sit. Per christum dominū nostrū. ℟. Amen. Inne

Dñs vobiscū. Benedicamus dño. ℟. eo. de sancto spū: et de vtro loci: et de reliquijs: et de oībus sanctis: et de pace fiant sicut ante purificationē. Ira tamen q̄ in tpe pas. fiat mēo. de oībus sanctis: tam ad vel. q̄ ad mat. sicut in.ii. fer. post octa. pasche subscriptū est. Ad.i. hy⁹. Memento salutis. vtō et dr ad omnes horas. ān. O admirabile. ps. Deus in nomine. fol.ir. ps Laudate dominum. ps Confitemini.iij. fol.ir. Capitulum.

IN omnibus requiem quesiui et in hereditate dñi morabor: tunc precepit et dixit michi creator omnium: et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℟. Aue maria. ℣. Sancta dei ge. Oō. Concede nos famulos. que terminetur sic ad oēs hoc. preterq̄ ad ir. Per christū dominū nostrum. ℟. Amen. ℣. Benedicamus do. ℟. Deo grās. Ad.ij.ān. Quando natus es. ps Ad dominum cum tribula. fo.xxxix. et ceteri pi consueti. Capitulū.

AB initio et ante secula creata sum et vsq; ad futurū seculū non desinā: et in habitatione sancta coram ipso ministraui. ℟. Sancta dei genitrix. ℣. Post partum virgo. Ad.vj.ān. Rubum quem. ps Ad te le. fo.vij. et ceteri pi cōsueti. Cp.

ET sic in syon firmata sum et in vnitate sanctificata similiter requieui. et in hierusalē potestas mea. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. Ad.ir.ān Germinauit. ps In conuer. fo.xxxix. et ceteri pi. Cap.

ET radicaui in populo honorificato / et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sāctorū detenno mea. ℟. Speciosa facta es. ℣. Dignare me laudare. Ad vel.ān. Post partum. ps Letatus sum. fol. xxxix. et ceteri pi consueti. Cap. Beata es maria. hy⁹ Aue maris stella. ℣. Diffusa est gratia. ān. Sācta maria sue. ps. Magnificat. Oō. Cōcede nos. et finiat sicut ad matu. et fiant mēo. sicut ibidem prenotatū est. Ad cōplet. ān. Cū iocūd. ps. Usq; quo dñe. Et ceteri pi consueti. Cap. Sicut cynamomū et bal. hy⁹ Virgo singularis. ℣. Elegit eā deus. ān. Glorificamus te. ps. Nunc dimit. Oō. Concede quesumus misericors deus. In tēpore pasch. vsq; adhuc. al. ceteri. dñi. et per aduen. dñi: vtō. Gratiā tuā. C Quādo fit plenū seruitiū de sancta Maria a puri. vsq; ad aduen. dñi extra tps pasc. hoc modo fiat seruitiū. Ad vel. sup poste. ān post partū. Cp. Beata es ma. nō dr ad vel. in cōmē. beate ma. nec de fer. loci. ℟. hy⁹ Aue maris stel. quere in fab. j. ebd. aduen. dñi. ℣. Sancta dei ge. ān. Sancta maria succurre miseris / iuua pusillanimes / refoue flebiles / ora p populo

intercuni pro clero / intercede pro deuoto femineo sexu. In tpe pal. finak cū alta. Mag. Dēo

ACcede nos famulos tuos quesumus dñe deus perpetua mentis ⁊ corporis salute gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione / a presenti liberari tristicia: ⁊ eterna perfrui leticia. Per dñm. ℂ Mēo. de aliquo sācto si habeak fiat: nulla eni fiat mēo. de festo loci: nec de ōibus sanctis. Cōpleto. tyale non mutak: nisi q̄ in fine hymi. dicetur Gloria tibi dñe qui natus. et super psal. Nūc dimittis dicik an. Glorificamus te. Ad matu. Inuit. In honore beatissime. ps Venite. k. j. hy⁹ Quem terra pontus. ān Benedicta tu. ps Dñe dñs noster. lo. iij. et cetere ān cū suis psal. dnīc. in lab. j. ebdo. aduen. dñi dñr. preter. ir. aliam. que erit. Post partum. ps. Cantate. ij. kol. xxiij. ỹ Sancta dei genitrix. Lectio prima

OAlma virgo maria / tanto cū electis angelorū spiritibus / omniūq; electorū animab⁹ in conspectu filij tui dñi nostri iesu christi es glorioſior: quanto ab ipso fieri meruisti beatior. Obsecramus ergo lachrymosis suspirijs. vt nunc ad gemitum nostri meroris aurem inclines magnifice pietatis. Nos quidē pro innumerabilibus delictis infernale supplicium meruimus: vbi nullatenus penitētie datur locus. Quoniā fidem aliquādo dño nostro iesu xpō promisimus: sed male viuendo hactenus mētiti sumus. Tu. ſt. ij. Surge ergo beata virgo misericors diter actura p nobis: surge ⁊ amplectere misericordiā cōditoris. Da preces pro nobis: quos cernis offensos ante oculos cōditoris Cecos cordiū oculos terge: atq; semitas iusticie nobis ostēde. Oriādo a nobis vicia subtrahe: atq; sancta plantaria virtutū nobis insere. Impetra cursum: quo consequitur supernū brauiū. Sit certamen orationū obtinē in celis: vt deleas quicquid deliquimus in terris. Non enim est aliquid tam prauum in nobis: quod orando (si tibi placet) abolere non possis. Tu. Lectio. iij.

O Sacratissima virgo / nos qui hoc credimus q̄ virgo ⁊ mater dei sis /

credendo sentiamus q̄ pro nobis deprecaris: ⁊ iusta petentiū vota ipetrata assequaris. Et qui credimus te peperisse deū et hominem: gaudeamus per te nobis aduenisse salutem. Et qui fatemur te omnibus hominibus esse meliorem: gaudeamus per te percepisse felicitatē. Et quotiens cūq; ad nos precesserit diuina miseratio: tua ne infiemur assit tuitio. Et si precesserit tribulatio dei hora tentationis: ne labamur / presens sit tua sancta oratio nobis. Sic compone nostras preces vt nobis nosti esse opus quo serui filij tui dñi dei nostri effici mereamur: largiente eodē dño nostro iesu xpō qui cū patre et spiritu sancto viuit et regnat deus in secula seculorum. Amen.

ℂ Item alie ter. de sācta maria. Lectio. j

ADiuua nos beata dei genitrix virgo maria / templū dei viui: aula regis eterni / sacrariū spiritus sancti. Tu virga de radice iesse / tu cedrus in libano / tu rosa purpurea in hiericho / tu cipressus in monte syon / que priuilegio singulari sicut nescis in omnibus cōparem: ita nichilominus et angelicam superas dignitatem. Cui nouo ⁊ inaudito miraculo darū est / vt verbū quod ante secula de⁹ genuit / fieret filius tuus: et homo quem tu in fine seculi genuisti / verusatq; perfectus esset filius dei. gemina quidē natura sed vna persona deus ⁊ homo vnus emmanuel. Tu autem domine. Lectio secunda.

EXaudi nos gloriosa puerpera in qua sola reperitur secunda virginitas: que sicer intemeratis visceribus filium protulisti. vt illibate pudicitie integritas creſceret / non libido virginalis clausule signaculum violaret. Tibi spiritus sanctus dum conciperes obūbrauit / non vt ipse (quod absit) in sacratissimo vtero tuo fieret pro semine sobolis: sed vsus est potius virtute ac potentia creatoris. De te summus pontifex noster sui corporis hostiā sumpsit: quod in ara crucis p totius mūdi salute sacrificiū obtulit. Tu lux oriens nazareth. tu gloria hierusalē. tu letitia israel. tu decus mūdi: tu nobilitas populi xpiani. Lec. iij

O Regina mundi/ schala celi/ thronus dei/ tanua paradisi: audi preces pauperũ/ ne despicias gemitus miserorũ. Inferatur a tevota nostra atq; suspiria conspectui redemptoris: vt que nostris erclunduntur meritis/ per te locum apud aures obtineant diuine pietatis. Dele peccata/ relara factinora: erige lapsos/ solue compeditos. Per te succidantur vepres/ et germina viciorum: prebeantur flores/ et ornamenta virtutum. Placa precibus iudicem: quem singulari genuisti puerperio saluatorem: vt qui per te factus est particeps humanitatis nostre: per te quoq; nos consortes efficiat diuinitatis sue. Tu. ¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio.i

Augustī. sermone. vi. de assū ptione. ī. gestis cū ihesu. ii. ll.

O Beata maria/ quis tibi digne valeat iura gratiarum et laudum preconia impendere/ que singulari tuo assensu/ mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persoluet/ que solo tuo cõmercio recuperãdi aditũ inuenit? Accipe itaq; qualecunq; erules/ qualecũq; meritis tuis impares gratiarum actiones. ⁊ cũ susceperis vota/ culpas nostras orando excusa. Tu. Lec.ii.

ADmitte sancta dei genitrix/ nostras preces intra sacrariũ tue cruditionis: et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile/ quod per te ingerimus: sit impetrabile/ quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus/ redona quod rogamus: excusa quod timemus. Tu autem domine miserere. Lectio tertia.

SAncta maria succurre miseris/ tuua pusillanimes/ refoue flebiles/ ora pro populo/ interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu. Sentiant omnes tuum leuamen: quicunq; celebrant tuam commemorationem. Assiste parata votis poscentium: et repende omnibus optatum effectum. Sit tibi studium assidue exorare pro populo dei: que meruisti benedicta preciũ mundi proferre iesum christum dominũ nostrum/ qui cum deo patre et spiritu sancto viuit et regnat deus. per omnia secula seculorũ amen. Tu autem. ¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio.i

SAcrosanctã venerabilis dei genitricis marie memoriam/ congrue diuinis laudibus catholica frequentat ecclesia: quia eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Nam reuerentia que matri defertur: illi etiam qui eã talem fecit vt virgo et mater esset/ exhibetur. Ideo ergo totis desideriis totisq; preconijs eius insistamus laudibus: vt ⁊ matrem sentiamus nobis pijssimã/ et filiũ eius iudicẽ serenissimũ. Hec est virgo que antiquũ dyabolice seditionis cyrographum aboleuit/ totiq; seculo subuenit/ ⁊ celeste regnũ patefecit: dum per spiritũ sanctũ filiũ dei concepit. Tu. Lectio.ii.

OPerepretium quippe est/ vt ei intentis celebretur laudibus in terris: cui officiosissime angeli famulantur in celis. Nam si eam ille precipuus gabriel humiliter salutauit in terris: q̃tomagis super celos exaltatam/ et (vt ita dicam) in throno dei collocatã/ nunc cũ sanctis omnibus honorat laudib⁹ dignissimis? Hec est sola cui nulla virgo potest cõparari: quia tanta est/ vt quanta sit non possit enarrari. Hanc sancti et patriarche/ hanc sancti predicebãt pphete: omnesq; quos spũs sctũs attigerat optabant videre. Tu. Lec.iii.

HEc tanta tamq; sancta regia virgo/ digno erigit venerari preconio: cuius constat mũdus saluatus suffragio. Hec inquã est fenestra celi: aurora solis eterni: ianua paradisi: ⁊ veri archa ppiciatorij. Hec est ergo domina regum/ decus mulierũ/ gemma virginũ/ lux seculorum/ cõgratulatio angelorũ/ consolatio miserorũ/ refugiũ peccatorum: omniumq; reparatio credentium. Quicquid igitur boni mundus habet/ ab illa habet: et qua saluris nostre initium manat. Hec nobis suis semper subuenire digneturbeneratoribus/ atq; pie sacris precibus a vicus purget omnibus: seq; considerare et collaudare donet in celestibus. ¶ Item alie lectiones de sancta Maria. Lectio prima.

Loquamur fatres charissimi aliquid in laudibus sacratissime virginis marie. Sed quid nos tantilli / quid actione pusilli: quid in eius laudibus referemus: cũ etiam si omnũ nostrũ membra verterentur in linguas / eam laudare sufficeret nullus? Altior enim celo est / de qua loqui nitimur. abysso profundior: cui laudes dicere conamur. Deũ enim quem omnis creatura non capit: ipsa immaculato utero clausum gestauit. Hec est enim / que sola meruit mater et sponsa christi vocari. Hec prime matris dãna resolvit: hec hominẽ perdito / redẽptionem adduxit. Lectio.ij.

Mater enim generis nostri penã / intulit mũdo: genitrix dñi nostri iesu christi / salutẽ contulit mũdo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidendo obfuit: maria viuificãdo profuit. Illa perculsit: ista sanauit. Hec enim mirabili / atq; inestimabili modo: omnũ rerum et suũ peperit saluatorem. Que enim hec virgo est tam sancta / ad quam dignaretur venire spiritus sãctus. Que tam speciosa / vt eam sibi deus eligeret sponsam? Que tam casta / vt esse posset virgo post partum? Hec est enim templũ dei / fons ille signatus: et porta in domo dñi clausa. Ad hanc nãq; (vt dixi) spiritus sãctus descendit: huic virtus altissimi obumbrauit. Hec est immaculata a coitu: fecunda in partu: virgo lactans / angelorum et hominũ cibum nutriens. Merito itaq; beatissima maria singulari a nobis preconio extollitur: que singulare cõmercium mundo preburit. Denique tantum se ad celi fastigia sublevauit: vt verbũ in principio apud deũ / de superna celi arce susciperet. Tu. Lectio tertia.

O felix maria? omni laude dignissima: o genitrix gloriosa: o sublimis puerpera: cuius visceribus auctor celi terreq; cõmutit. O felicia oscula lactentis labris impressa / cũ inter crebra indicia reptãtis infantie / vt pote verus et te filius tibi matri alluderet: cum verus et patre deus dei genitus imperaret. Nam auctorem tuũ ipsa concipiens edidisti in tempore puberem: quem habebas ante tempora conditorem. O felix puerperium letabile angelis / optabile sanctis / necessarium perditis / congruũ profugatis: qui post multas assumpte carnis iniurias / ad vltimũ verberatus flagris: potatus felle / affixus patibulo: vt te verã matrem ostenderet / verũ se hominẽ patiendo monstraret. Sed quid dicã domina pauper ingenio: cum de te quicquid dixero / minor laus est q̃ dignitas tua meretur? Si celũ vocem: altior es. Si matrem gentium dicam: precellis. Si formam dei appellem: digna existis. Si domnam angelorũ vocem: per omnia esse probaris. Quid enim de te digne dicam / quid referam / cum non sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtutes? Has interim laudes fileat lingua carnis: quas semper ardenter intus profert animus. Tu autem. ¶ Item alie lectiones de sancta maria. Lectio prima.

Beata venerabilis virgo maria / mater est dñi nostri iesu christi secundũ carnem et semine abrahe: orta ex tribu iuda virga de radice iesse / clara ex stirpe dauid. Filia hierusalem: stella maris / ancilla dei / regina gentiũ: domina regũ / sponsa dñi mater christi: cõditoris templũ / sancti spiritus sacrariũ / vt lut colũba speciosa / pulchra vt luna / electa vt sol / signaculũ fidei / reparatio vie / introitus vite / ianua celi / decus mulierum / caput virginum. Hortus conclusus / fons signatus: puteus aquarum viuentium. Multiplicata vt cedrus libani: florens vt palma / velut oliua fructifera in domo dñi. Virgo sancta / virgo prudens: et vna de numero prudentum. Virgo pulcherrima / virgo pudica / corpore decora / animo fulgida / fide perspicua / mente preclara / amore virginitatis deuota. Ad obediendum parata / in ministerio sibi credito cauta / in persecutione patiens: in passione christi mente compassa. A prophetis dei predicta / ab archangelo salutata / a spiritu sancto fecundata / atq; ab eodem obũbrata. Semnus virilis ignara / prole filij fe-

cunda: virgo nupta et filio leta. Fide concipiens gaudio pariens: virgo ante partum: virgo in partu: virgo post partum. Tu autem domine. Lectio secunda.

Auctor mortis diabolus. per cuius inuidiā mors introiuit in orbem terrarū omne genus hominū in primo parēte veneno nequicie sue potauit: et quasi arborem in radice / anteq̄ proles propagines pareret vitiauit. Inde est q̄ radix vitiata quotidie indesinenter frondet: frondesq̄ eius indesinenter per mortem marcescūt. Et sepe contingit q̄ aurū fulgens reperiatur in luto: et er pūgente spina / pulchra rubens oriatur et rosa. Hoc enim operante prouidentia diuina et radice vitiata / sine vicio prodit virga / que intelligitur beatissima virgo maria: attestante ysaia propheta qui dixit. Et exiet virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Huius enim gloriose virginis / id est sancte marie figuram tenuit virga illa / que in ministerio aaron sacerdotis / iubente dño a sancto moyse in tabernaculo posita atq̄ altera die sola frondit: nucesq̄ protulit: quia procul dubio sola virgo maria fuit / que dominū peperit / et post partum virgo permansit. Per hanc ergo auctor vite / auctorem mortis potenter dānauit: dū per mulieris filiū / dānauit mulieris peccatum. Scriptum est enim. Initiū peccati a muliere ceptum est: et nos per illam omnes morimur. Et iterum. Adam non est seductus: mulier autem seducta est. Item econtrario a muliere cepit reparatio vite: per cuius filium dominū nostrū iesum christum / omnes resurgimus. Quia scriptū est. Sicut in adam omnes morimur: ita et in christo omnes viuificamur. Videamus ergo fratres karissimi: qualiter sibi iste due mulieres distent. Ad cuam enim auctor mortis per tortuosum serpentem mortis suasit consilium: econtra beate marie auctor vite per gabrielem archangelū salutis misit officiū. Eue enim suasit diabolus vt comederet cibum vetitum: marie nūciauit angelus / quia conciperet per obedientiam promissionis filiū. Lectio tertia.

Eua comedens prohibitum pomū / et sibi nocuit et viro: beata maria concipiens nobis datum filium (sicut scriptum est / puer natus est nobis / et filius datus est nobis) het et feminis profuit et viris. Illa enim in animo furto rapere visa est diuinitatis essentiam. attestante sancte trinitatis eloquio. Ecce adā factus est quasi vnus er nobis: maria vero humilem se dñi confitetur ancillam. Ait enim ad angelum. Ecce ancilla dñi: fiat michi secundū verbū tuū. Sancta ergo maria per obedientiā humilitatis: obumbratur a virtute altissime diuinitatis. Eua per corruptionem concipiens et in dolore pariens / sub viri potestate fuit: maria per mysteriū spiritus sancti / fide concipiens / gaudio pariens / vnde et principes ouantes eius cuptunt subiici potestati. Eua de paradiso ad exilium mittitur: maria de exilio huius seculi eleuatur in celum. Eua timens pro peccato / abstonditur inter ligna paradisi: maria virgo gaudens preparata circundatur cetibus angelorum celestis milicie / dicentium cum gaudio. Gloria in excelsis deo / et in terra pax hominibus bone voluntatis. Eua posteros er sua carne nascentes transmisit ad inferos: benedicta maria / er sua prole natos dirigit ad celos. Er eue carne dicuntur nati filij hominum: et marie prole dicūtur filij dei. Et quid vlterius immorer protrahendo plurima? Eua obfuit: maria profuit. Eua lurit: maria illuxit. Sileat ergo nunc a feminis per beatam mariā / mortifere male suadibilis sibilus: quia sumus iam omnes redēpti per gloriose marie virginis filium. Cadat et improperium eue: quia vniuersi sumus loti per partum virginis marie. Exultet et letetur christianorum caterua: quia vita quam destruxerat eua / reparatur per beatam mariam. Fusis ergo fratres karissimi precibus / cūcti cōmuniter dominū deprecemur: vt qui sancte marie virginis dignatus est propter nostrā redēptionem habitare vterum: et qui eam super astra celi ac super virginum choros fecit regnare in celestibus:

ipse nos meritis eius suffragãtibus/ in-
deat fieri in cõgregatione sanctoꝝ par-
ticipes/ vt non inuenīat nos ei⁹ indigna-
tio: sed eius immensa pietas nos miseri
coꝛditer pertrahat ad coꝛonã: qui viuit ⁊
regnat in secula seculoꝛum amen. Tu
autem. Lect. de sancta maria in tẽpoꝛe
paschali. Lectio. j. Stabãt iuxta crucẽ.
Quere in loco suo in edõ. post octa. pasc.
¶ In cõmemoꝛatione sancti thome can
tuariensis archiepiscopi. Lectio prima.

Doꝛmiente cum patribus suis
in senectute bona felicis me-
moꝛie theobaldo archiepisco-
po thomas cãtuariensis eccle
sie archidiaconus in archiepiscopũ ⁊ pri
matẽ totius angĺie/ in nomine sancte tri
nitatis solenniter eligitur: et postmodũ
consecratur. Ineꝛat autẽ piis mentibus
spes firma/ et fiducia in dño: quod idem
cõsecratus vertuſq; hominis habitu mu
tato/ moꝛib⁹ melioꝛatus p̃esideret. Pꝛo
batissimũ siquidem tenebatur sedẽ illã/
sedem sanctoꝝ esse/ sanctũ recipere vel
sanctum facere/ vel citius et facile indi-
gnũ abicere quodq; in beato thoma mar
tyꝛe pꝛobatum est. Tu autem. ℟. Stu-
dens liuoꝛ thome suppliciꝰ thome genus damnat
exitio, Tota simul exit cognatio. ℣. Oꝛdo
ferus etas conditio nullo gaudet hic priuilegio.
Tota simul exit. Lectio secunda.

Electus igitur sanctus dei ponti
fex sacreq; vnctionis sanctifica-
tione delibutus/ cuestigio rem sacra-
menti est adeptus: et multiplici spiritus
sancti gratia repletus. Ambulãs in no-
uitate vite/ nouus homo mutatus est in
virum aliũ: cuius omnia in melius con-
uersa sunt. In tantaq; gratia sacraui
sui pꝛesulatus pꝛimoꝛdia: vt idutus sed
clanculo monachali sꝛemate/ monachi
adumpleret opus et meritũ. Tu autẽ. ℟.
Thomas manũ mittit ad foꝛtia spernit damna
spernit oppꝛobꝛia. Nulla thomã frangit iniuria.
℣. Clamat cunctis thome constantia omne so-
lum est foꝛti patria. Nulla tho. Lectio tertia.

Et qui exemplo baptiste cum con-
stantia/ iustitie zelũ perfecte con-
ceperat in coꝛde. purificari quoq; ei stu-
duit in veste penitentie. Reiecta namq;
Say.
syndone qua hactenus dum mollia re-
gum blandiꝛetur vꝛi consueuerat: cili-
cio asperrimo super nudũ vestiebatur.
Addidit etiam femoꝛalia cilicina/ vt ar-
tius carnem moꝛtificaret/ et spiritũ vi-
uificaret. Her autẽ sicut et alia spiritua-
lis vite exercitia/ superindutus aliis ve-
stibus paucis admodũ conscijs/ oculis ⁊
noticie hominũ erimebat: qꝛ non ab ho-
mine/ sed a deo gloꝛiam querebat. Obiit
quoq; sanctus thomas verus dei cultoꝛ
a seculo migrãs celo natus/ quarto ka-
lendas ianuarij. anno dñi millesimo cen
tesimo septuagesimo pꝛimo. Anno vero
etatis sue quinquagesimo: ad laudem et
gloꝛiã dei: cui est honoꝛ et gloꝛia/ per in-
finita secula seculoꝛũ amen. ℟. Iacet
granũ oppꝛessum palea/ iustus cesus pꝛauoꝛum
framea. Celum domo commutans lutea. ℣. Ius.
Cadit custos vitis in vinea dux in castris cultoꝛ
in arca. Celum. Gloꝛia. Celũ. ¶ In laudibus
vna tantũ ãn. Cetera omnia vt in festo.

¶ Trãllatio sancti cedde non
Sarum semper celebꝛatur in
dominica pꝛoxima ante festũ
ascensionis dñi: et fiat seruit-
um hoc modo. Ad pꝛimas de
spc. ãn. Germanoꝛum. ps. fec. Ca
pitulum. Ecce sacerdos. ℟m. Opastoꝛ.
absq; pꝛosa. Hymnus. Iste confessoꝛ.
℣. Tristicia vestra. ãn. Dis pro nobis. ps.
Magnificat. folio. xlvij. Oratio.

Deus qui nobis translationẽ bea-
ti cedde confessoꝛis tui atq; pon-
tificis celebꝛare concedis/ te supplices
eꝛoꝛamus: vt eius meritis et pꝛecibus/
a vicijs ad virtutes/ et a carcere transfe
ramur ad regnum. Per dominũ nostrũ.
¶ Deo. de sancto si habeatur sub silen-
tio: nisi duplex festum fuerit. deinde de
dominica. Ad matu. Inuit. In qua diget.
Deinde dicuntur tres ãie. cum tribus
psalmus pꝛimi nocturni. Lectio pꝛima.
¶ Euangelĩ Secundũ Johannem. xv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis Ioh. 15
suis. Ego sum vitis vera: et pater
meus agricola est. Et reliqua. Sermo
et cõmentaꝛio beati augustini epi̇scopi.
Iste locus euangelicus fratres vbi se Augustin.
dicit dñs vitem/ et discipulos suos pal- epiſcopi.

mites: secundū hoc dicit q̄ est caput ecclesie: nosq̄ membra eius mediatoꝛ dei et hominum homo christus iesus. Unius quippe nature sūt vitis ⁊ palmites. Propter quod cum esset deus / cuius nature non sumus: factus est homo vt in illo essemus vitis humana natura / cuius et nos homines palmites esse possimus. Quid est ergo / ego sum vitis vera? Ab illa vtiq̄ discernitur: cui dicitur Quomodo conuersa es in amaritudinem vitis aliene? Nam quo pacto est vitis vera: que erpectata est vt faceret vuam / fecit autem spinas? ℟. Hunc quem. Lectio secunda.

EGo sum inquit vitis vera: et pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructū / tollet eū: et omnem qui fert fructū / purgabit eū vt fructū plus afferat. Nunquid vnum sunt agricola et vitis? Secūdum hoc ergo vitis christus / secundum quod aut: pater maioꝛ me est. Secundū autem id quod aut / ego et pater vnū sumus ⁊ ipse agricola est. Nec est talis qualis sunt qui extrinsecus operando exhibent ministeriū: sed talis vt det etiā intrinsecus incrementū. Nā neq̄ qui plantat est aliquid neq̄ qui rigat: sed qui incrementū dat deus. Et vtiq̄ deus est christus / quia deus erat verbū: vnde ⁊ ipse et pater vnū sunt. Et si verbū caro factū est: quod non erat: manet quod erat. ℟. Hic legati. ℣. In

OMniq̄ cū de patre tanq̄ de agricola diceret q̄ infructuosos palmites tollat fructuosos autem purget: vt fructū plus afferāt: cōtinuo etiā seipsū mūdatoꝛē palmitū ostendens iā vos inquit mūdi estis ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Ecce et ipse mūdatoꝛ est palmitū: quod est agricole non vitis officiū. Qui etiā palmites operarios suos facit. Nā et si non dant incrementū: impendūt tamen aliquod adiumentū. Sed non de suo: q̄ sine me nichil potestis facere. Audi etiā ipsos confitentes. Quid est apollo? Quid autē paulus? Ministri per quos credistis / et vnicuiq̄ sicut dñs dedit. Ego plātaui / apollo rigauit: ⁊ hoc ergo sicut vnicuiq̄ dñs dedit. Non itaq̄ de suo. Jā vero quod sequitur / sed deus incrementū dedit: non per illos / sed per seipsum facit. Excedit hoc humanā humilitatē / excedit angelicā sublimitatē / nec omnino pertinet nisi ad agricolā trinitatem. ℟. Pie pastoꝛ. absq̄ ꝓsa. ℣. Ora pro nobis. In laudibus ān. Claustri claustus, et cetere añe. Cap. vtō. Hymnus Jesu redemptoꝛ. ℣. Gaudete iusti. ān. Præsul pie. Require hec omnia in festo sancti cedde. ps. Benedictus. Oratio vtō. Mēo. de dominica et de resurrectione sub silentio. Ad primā et ad alias horas ān. et Cap. sicut in alio festo tū ℟. de cōi paschali tempoꝛis et oratio Deus qui nobis. Ad secūdas vespe. ān. Claustri. ꝓi feriales Cap. vtō. ℟. Pie pastoꝛ. Hym. Jesu redemptoꝛ. ℣. Gaudete iusti. ān. Sis pro nobis. ps. Magnificat. Oratio Deus qui nobis. vt supra. ¶ In cōmēo. sancti cedde. Ad vespe. ān. Germanoꝛum. ꝓi feriales. Cap. Ecce sacerdos. Hym. Iste confessoꝛ. ℣. Amauit eum. ān. Sis pro nobis. ps. Magnificat. Ofo. Deus qui sanctoꝛū. Ad matu. Inuitat. hymnus. ān. et psal. vt in die. Lectio.j.

TEmpoꝛibus igitur oswy noꝛthanhumbroꝛū regis fratris scilicet et in regnum successoꝛis illius christianissimi regis oswaldi: vir domini cedda in lindisfernensi insula in loco qui lestinga ay dicitur in monasterio beate Marie monachicā vitam iuxta sanctoꝛ patrū institutionē agebat. Tu autem. ℟. Hunc quem. Lectio.

HUius nāq̄ administrationis et ecclesie a fratre suo ced oꝛientaliū anglоꝛū antistite dignissimo / ⁊ eiusdem monasterij rectoꝛe pyssimo / imbi de mūdo transeunte curam susceperat. Tu autem. ℟. Hic legati. Lectio tertia.

HUere siquidem quattuoꝛ germani fratres ced / ⁊ cinibil / chelim / et cedda (quod raro inuenitur) omnes sacerdotes dñi fuere ꝓclari: et duo ex eis etiā sūmi sacerdotij gradu functi sunt. Tu autem. ℟. De quo. ℣. Ora pro nobis. In laudibus ān. Claustri claustus. Capm. Ecce sacerdos magnus. Hymn. Jesu redemptoꝛ. ℣. Justus germinabit. ān. Præsul pie. ps. Benedictus. Ad primam et ad alias hoꝛ. vt in die. He sequentes āe. di-

tur ad memoriã in ferialibus diebus. Ad vespe. ãn. Sancte cedda intercede pro nobis: vt consortes glorie sanctorũ fieri mereamur. Ad matu. ãn. Sancte cedda confessor domini pretiose adesto nostris precibus pius ac propicius. ℣. Ora pro nobis beate cedda. ℟. Vt digni efficiamur. Oratio.

DEus qui beato cedde confessori tuo atq; pontifici transitus sui diem angelorũ voce reuelasti: da nobis quesumus / meritis eius et precibus ipsorũ in presenti consolationẽ: et in futuro societatem. Per dominũ. ¶ In festo yconie dñi saluatoris. Ad ves. ãn. Oredi cationem saluatoris hodie celebremus: cũcta qui gubernat ptegit et refouet. ℣. Dixit dñs. fo. xxxbij. cũ reliquis. in fine Laudate dominũ omnes gen. fo. xxxix. ãn. Vuiso no carmine personemus canticum ipsum collaudantesqui regnat in secula. ãn. Multa post supplicia resurrexit tertia valde mane lucida die in dominica. ãn. Synagogã reprobam iudaicãq perfidiã plebis sibi gemini adoptauit filios. ãn. Fructus ligni perdidit genus huius seculi: per ipsum vero dñs recuperauit perditos. Capm.

Kal. 1. OAltitudo diuitiarum sapientie et scientie dei: q̃ incomprehensibilia sunt iudicia eius / et inuestigabiles vie eius. Deo gratias. Hymnus.

QOs ymago trinitatis / venerẽmur filiũ: qui ymago dei patris mortis tulit tedium: qua redempti prauitatis fugimus exilium.

Saluanos christe saluator virtute mirifica quos creasti orbis auctor vt lege politica conuiuamus expectantes munera magnifica.

Tui sumus tuum plasma tu reforma perdita renes nostros qui scrutaris et cordis abscondita: premium te nostrum scimus intra celi abdita.

Tuum est o iesu bone saluare per gratiam: qui saluris tenes nomen per mundanam machinã: si non saluas nos perimus nec speramus veniam.

Gloria et honor deo vsq; quo altissimo. ℣ Hoc signũ crucis erit in celo. ℟. Cũ dñs ad iudicandũ venerit. Ad magn. ãn. Saluatoris acta celebremus hodie fratres: magna cũ letitia ipsum adoremus regem regũ dominũ. Oratio.

Sar.

MAiestatem tuam clemens et omnipotens deus fusis precib⁹ eroramus: vt sicut passionẽ ymaginis dñi saluatoris cuncta deuotione hodierna die fideliter recolimus: ita a cunctis erepti demonũ aduersitatibus semper tibi placere valeamus. Per eundem. Ad matut. Inuitato. Saluatoris maiestas mundum omnem sanctificat. Venite adoremus. ℣. Venite exultemus. folio primo. Hymnus.

PAnge lingua gloriosi / preliũ certaminis: innouatũ in figura tam sculpte ymagines quam afflixit vir iudeus turpis auctor criminis.

Sanguis fluxit de figura / cũctis cruor claruit: nec iudeo est cultura / virtutis et numinis: quem cetarat synagoga / detestanda singulis.

Fides nostra roboratur: pro tanto miraculo / et iudea est confusa prauitatis merito: spes augetur christiana pro tanto oraculo. Gloria et honor deo.

¶ In primo nocturn. ãn. Hec saluatoris recurrenter hodie magna cum letitia noua recolamus atq; salutifera. ℣. Quare fremuerũt. fol. ij. ãn. Innumeris immensisq; modis saluare pietas auctoris humanum disposuit genus. ℣. Celi enarrant. fo v. ãn. Quidam christianus in hierico ciuitate accepit cellulam a quodam iudeo: in qua habitans ymaginem sancti saluatoris in conspectu lecti sui fixit. ℣. Eructauit. fol. xx. v. Hoc signum. Lectio prima.

EVuate oculos sensus vestri / videre hanc nouam admirationẽ que facta est nũc ac infinita miracula dei: et date ei gloriã. Cõspicite ineffabilem humanitatem ac magnitudinẽ ordinationis eius: et lamentationes cũ letitia assumite. In deo quidem nichil errere mum est: quia deus noster omnia potest Ecce in diebus nostris et circa nos facta sunt: obstupesceret omne cor audientium. ℟. Maiestas saluatoris cuncta gubernat creata simul. Quam laudemus pariter dicentes: benedicta sit vbiq; seculi per tempora. ℣. Hodie res insensibilis gentibus ministrat honorem. Quam laudemus pariter dicentes. Lectio secunda.

ESt ciuitas que vocatur beritus adiacens inter terminos tyri et

sydonis: prebens tributum in anthiochiam. In hac igitur ciuitate multum vulgus erat iudeorum. Iuxta synagogam eorum que magna erat valde: accepit quidam christianus cellulam a quodam in pensionem in qua habitans fecit ymaginem domini nostri iesu christi in conspectu lecti sui que parumper erat sed totam habebat imaginem domini nostri iesu christi. ℣. Mira valde salutaris acta reuerenter memorare iocundum est. Noua quidem atq; salutifera. ℟. Innumeris autem modis pietas superna humanum redimere disposuit genus. Noua. Lectio tertia.

Quesiuit autem christianus forensem domū: et tollens omnia sua per obliuionem dimisit ymaginem dñi. Judeus autem quidā accepit in pensionem domū illam: non videns ymaginem dñi nostri iesu christi. Uno autē die vocauit hic iudeos ad prandium: et dum prandirent et eis vnus eleuatis oculis vidit ymaginem talem. Qui abiens ad principem sacerdotū: insinuauit iudeū habere domi ymaginem dñi. Qui tracti iudeum extra synagogam eiecerunt: et spuerunt in ymaginem et percusserunt eam. Et q̄ta patres sui in dominū fecerre: tanta et isti illi ymagini fecerunt. ℣. Hoc autem facto principes sacerdotum et seniores populi turba quoq; iudeorum. Precio duce iudeo qui eis annūciauerat: venerunt in domum illius vbi erat ymago domini nostri iesu christi alleluya. ℟. Irati valde contra hebreum qui habitabat ibidem extra synagogam eum eiecerunt. Precio duce. Gloria. Precio. ¶ In ij. noc. ān.

Illius autem viri inde substantia valde creuit: vnde aliam domū in qua habitaret querere cepit. ℣. Magnus dñs. fol. rr. ān. Quam cum acquisisset tulit omnem substantiam suam a suprādicta cella: et vniuersa sua solius ymaginis immemor; omnino remansit. ℣. Deus iudicium. fo. rrvj. ān. Rursus alius iudeus accepit in pensionem eandem domū vbi ymago dñi nostri iesu christi relicta erat. ℣. Benedicti. fo. rrr. ō. Adoramus te christe et benedicimus tibi alleluya. ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum alleluya. Lectio quarta.

Receperunt autem vm eorū persecutere latus ymaginis domini nostri iesu christi: et statim inundauit sanguis et aqua. At illi. Gloria tibi christe: gloria irreprehensibilis. Tunc dixerunt principes sacerdotum et seniores. accipiamus sanguinem eius et aquam congregāteq; omnes male habentes de populo: dixerunt. Ungamus eos et videamus si vera sunt dicta. Tu autem. ℟. Deponentes autem sanctam ymaginem christi iudei dixerunt. quoniam sicut audiuimus patres nostri huic olim illuserūt. Quanta fecerunt ei: et nos tanta faciamus. ℣. Tunc ceperunt expuere in faciem eius: et percutiebant eam atq; dicebant. Quanta fecerunt. Lectio quinta.

Tunc obtulerunt ampullā vitreā ad locū vulneris vnde fluebat sanguis ⁊ aqua: ⁊ cōgregauerūt omnes infirmos et in primis paralyticū a natiuitate. Hūc vnxerūt et mox pristinū sanus effectus est toto. Sic vnxerūt ceros et viderunt: et demoniacos et liberati sunt. Tumultus autē magnus per totā ciuitatem factus est: ⁊ mota est ois turba iudeorū. Tu autē. ℟. Peractis autē omnibus que in passione dñi nostri legūtur, Sicut lancea latus eius aperuerunt: et nos ita confodiamus. ℣. Et perforato ymaginis domini nostri iesu christi latere: continuo coram omni populo exiuit sanguis et aqua. Sicut lancea. Lectio sexta.

Omnes quidem principes sacerdotū et seniores totaq; turba iudeorum puerorū et mulierū crediderunt domino nostro iesu christo: clamantes gloria tibi christe: gloria fili dei: tibi credimus. esto propitius nobis ⁊ suscipe nos. Hec clamabant plorantes. Voces enim emittebantur: et mirabilia complebantur. Principes autem sacerdotum vngebant: et omnes curabantur et vnctionati efficiebantur. Tu autem. ℟. Principes vero dixerunt quia per totam terram diuulgata sunt signa: recipiamus sanguinem de latere eius. Ut experiantur virtutes christi. ℣. Et supponentes ampullam vitream ad locum vulneris: receperunt sanguinē et aquam de latere eius. Ut experiantur virtutes. Gloria patri. Ut experiantur. ¶ In tertio nocturno Antyphona.

Dixit autem quidam imitauit ipse iudeus alius iudeū ad prandium qui eleuans oculos vidit ymaginem domini. ℣. Cantate. j. fol. rrrj. ān.

Inuitatus postea inquit: tu qui es iudeus quomodo habes ymaginē crucifixi? ⁊ satisfecit ei ille qui inuitauerat. ℣s. Dñs regnauit. ℟. xcviij. ān. Surgens autem ille cū indignatione abiit ad principes sacerdotum. intelligentes que facta essent dixerunt. potes nobis demonstrare? demonstrabo inquit. ℣s. Cātate. ij. ℟. xcviij. ℣. Dicite in natiōib⁹. ℟. Qz dñs regnauit a ligno. Lect. vij

Postq̄ curati sunt omnes / statim cucurrit multitudo cozū ad ep̄m ciuitatis: et magnanime episcopo demōstrantes ⁊ annunciantes que facta fuerāt: supplices oēs sancto baptismate dignos esse precabantur. Quos suscipiēs episcopus simul cum clero illius: omnes per multos dies baptizauit. Tu aūt. ℟. Salua nos saluator mundi quos pretioso sanguine redemisti. Et per signum sancte crucis liberare dignatus es ab inimicozum insidiis. ℣⁹. Gregem tuū dñe pastoz bone placatus intende: ⁊ oues quas pciosо sanguine filii tui redemisti: diabolica incursione nō sinas lacerari. Et per. Lectō. viij.

Synagogā quidem eozum ecclesiam in honorem saluatozis domini nostri iesu christi consecrauit. Ceteras vero synagogas cozū in honore omnium martyzum consecrauit. Et sic gaudium magnum factum est in ciuitate illa: nō solū p cozporibus que curata erant: sed q̄ tot anime a moztuis in vitā eternam redierūt. Tu autem dñe. ℟m. Videntes autem principes sacerdotum que fiebant signa: cū mulieribus et infantibus credentes clamabant deo patri. ℣⁹. Unus est deus pater: vnus iesus xp̄s filius ei⁹: vnus ab vtroq; procedēs spiritus sanctus. Clamabant deo Lectio nona.

Nec vt sciatis charissimi fres acceleraui declarare vobis / adiuuamētū aiaz vestraz: ⁊ vt sciētes i hoc virtutē dei: amplius confirmati sitis in virtute eius: ⁊ gaudeatis de mirabilib⁹ que facta sūt. Date ei gloriā cū leticia in cōpūctione cozdis / gaudētes ⁊ gratias agētes maiestati eius. qui cū patre et spūsancto vivit et regnat in scla seculozū. Amē Ad laud̄. ⁊ per hoc. asie sicut in primis vespe. pi. consuet. Cap. O altitudo. Hy⁹

In passione domini / qua datur salus hominū: sit nostrum refrigerium et cozdis desiderium.

Portemus in memoria / et penas et opprobria: christi cozonam spineam / crucem / clauos et lanceam.

Et plagas sacratissimas / omni laude dignissimas: acetum fel arundinē / mozris amaritudinem.

Hec omnia nos satient / et dulciter inebrient: nos repleant virtutibus / et gloriosis fructibus.

Te crucifixum colimus / et toto cozde poscimus: vt nos sanctozum cetibus cōiungas in celestibus.

Laus honoz christo benedicto et sine causa prodito: passo mozrem pro populo in aspero patibulo. Amen. ℣lus. Per signū crucis, ℟m De inimicis. Ad Benedictus. ān.

Videntes autē principes sacerdotum que fiebāt signa: cū mulieribus ⁊ infantibus clamabant christū esse filium dei. ℣s. Benedictus. Ad. iij. Cap. O altitudo diuitiarū. ℟. Hoc signum crucis. Erit in celo. ℣. Cum dñs ad iudicandū venerit. Erit. Gloria. Hoc signum. ℣. Adoramus te christe et benedicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum. Ad. vj. Capitulum.

Quis enim cognouit sensum dñi aut quis consiliarius eius fuit aut prior dedit illi et retribuet ei? Deo gratias. ℟m. breue. Adoramus te christe et benedicimus. ℣lus Dicite in nationibus. ℟m. Quia dominus regnauit a ligno. Ad. ix. Cap.

Quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculozum amen. Deo gras. ℟z. Dicite in nationibus. ℣lus. Per signum crucis.

℣ In secundis vesperis ān. et psal. sicut in primis vesperis. ⁊ Cap̄m. ⁊ hymn⁹. ℣. Per signū crucis. Ad Magnificat ān. Salua nos christe saluator per virtutē sancte crucis qui saluasti petrum in mari miserere nobis.

℣ In festo presentationis vginis marie. Nota quod dñs rex frācie facit quolibet ānо celebrari in presentia sua istam solennitatē et inst cuilibet magnarum ecclesiarū regni sui officiū integrū: vt diuulgaretur et publicaret ac solēnizaretur per totū suum regnū. Visitoz idē dominus

rer predictū officiū dño imperatori: qui cum magno gaudio illud recepit et fecit et facier vt promisit quolibet anno celebrari ꝑ vbiq; publicari. Insuper idē dñs rex misit predictū officiū regine antiquie hungarie: que valde honorifice illud recepit ꝑ solennizari fecit: et mādauit per totū regnū hūgarie predictū festū quolibet anno debere celebrari. Ad vesp. ān.

HOnos orborum redundans gratia mūdum replens celi municipibus: mater dei fecundans omnia: nos instaurans supernis sedibus floreus ortus mor ab infantia admirandis fulsit virtutibus ℣s. Dirit dñs. fo. rrrbij. ān. Hodie celestis gratie in vtero perfunditur mater misericordie vt stella splendens oriatur. ℣s. Laudate pueri do fo. rrrbij ān. Hijs parentibus voris impetrata: templi penetralib⁹ est trima dicata. ℣s. Letatus sum. fo. rrrir. ān. Ad ta illa puellula virtutis exemplum nulla freta gerula ascendit in templū. ℣s. Nisi dñs. fo. rl. ān. Erudita puella regia contemplatur mente celestia charitate flagrāt precordia. ℣s. Lauda hierusalem dñm. folio. xlvij. Capitulum

EGo quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Deo gras. hym.

OMnis sapiētia attingens cūcta fortiter: humana lapsus vicia subleuasti suauiter.

Sumpsisti formā hominis in qua mortem susciperes: et aluo nascens virginis ne consortis culpe fieres.

Replens matrem dulcedinis dono dū aluo clauditur: sic plena bonis inclitis vt stella fulgens oritur.

Amoris dans indicia certa tam efficaciter tota nostra precordia ad te traxisti dulciter.

Gloria tibi domine qui natus es de virgine: idē manens in numine patri cum sancto flamine. Amen. ℣. Presentatio est hodie sancte marie virginis. Cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ān. Nouc laudis adest festiuitas grata mundo ac celi ciuibus: qua beate marie sctitas tēplo data est a parentibus vt olim pinguis suauitas vberius erbundet fructib⁹. ℣s. Magnificat anima f. xlvij. Oratio.

DEus qui sanctam dei genitricem templum spiritus sancti post triū nū in templo domini presentari voluisti presta quesumus. vt qui eius presentationis festa veneramur: ipsi tēplum in quo habitare digneris efficiamur. Per dñm

Ad matu. Inuita. Notis et vocibus laudantes dominum. Instemus laudibus virginis virginum. ℣s Clemite. folio. j. Hymnus.

SAcre parētes virginis steriles naturaliter: hāc dono summi numinis susceperunt feliciter.

Votum soluentes filiam ad templum trinam deferunt: deo placentem hostiam ibi mansuram deferunt.

Infantie tā tenere creuit virtus ꝑ gratia in oi cōplēsopere creatoris obsequia

Regitur sancti spiritus domestico dictamine. omnis virtutis penitus decus splendet in virgine. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine idem manens in numine patri cum sancto flamine. Amen.

¶ In. j. nocturn. ān. In templū dei gradibus terquinis erat aditus. quos compositis gressibus ascendit fulta celitus. ℣s. Dñe dñs nr. folio iij. ān. Dicbil insolentie virgo precedebat namque sapiētie in ipsa fulgebat. ℣s Celi enar. fo. b. ān. Et affectu supplici deo famulatur. fide et gestu simplici cernētes hortatur. ℣s. Dñi est terra. fol. viij. b. Specie tua et pulchritudine tua. Intende prospere procede et regna. Lectio. j.

QUe est ista puella mater et virgo sēper maria fratres charissimi / que nūc mūdo ostēsa quindecim gradus ascendens hodie in templo a parentibus presentatur: vnde processit / ad quid ascēdit / et quante virtutis exstat audiamus Erurgat in medio doctor egregius fulbertus ep̄s et dicat. Quid autem putas qualis olim fuerit vel nūc sit ista persona que sanctis omnib⁹ proponitur imitanda. Hec autē in primis instruere fas est q̄ anima eius et caro quam elegit et habitaculum sibi fecit sapientia dei patris / ab omni malicia et immūditia fuerit purissima: quādo in ea et de ea verbū exstitit caro factū / dicente scriptura. In malivolam animā nō introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. Inter omnes itaq; sanctos huius

beatissime virginis marie memoria eo frequētius agitur: quo maiorem apud deum gratiā inuenisse creditur. Hec quidem virgo maria p̄iusq̄ nasceretur diuinis est oraculis denunciata: ⁊ miraculis designata. Tādē vero nata progenie diuinitus ordinata. Nata siquidē est (vt legimus) nazareno patre: bethleemitica matre: quas vrbes ipsius natiuitati vel conuersationi destinatas esse/nō tacuerūt prophete. Descendit autem a radice illius fide p̄clari abrahe: cui super ne p̄promissa fuerat benedictio omniū gentiū in suo semine. Descendit a stirpe dauid: quē deus propter notam sibi probitatem sublimauit dicens. Inuenibirū seruū meū. De regali nēpe tribu simul et sacerdotali origine durit: que summnū erat paritura regē atq̄ pontificē. Quod quidem bernardus attestans ait. Quod dam itaq̄ sidereum micat in marie generatione/ videlicet q̄ longe ante patribus diuersimode celitus est repromissa/ q̄ er abrahe semine ⁊ er regibus orta q̄ etiā illi generationi ob singulare p̄iuilegium: sanctitas diuinitus agnoscit concessa esse. Hanc enim inter figuras vt dictum est misticas sacerdotalis virga dum sine radice floruit/ hanc gedeonis vellus dū in medio aree sicce maduit hanc in visione ezechielis orientalis porta que nulli vnq̄ patuit p̄signabant: hanc etiam inter prophetas p̄e ceteris esayas/nūc er radice iesse virgam oritura nunc euidentius virginem paritura p̄mittebat. Tu autē domine. ℟z. ℣ Tute sancta fuit et humilis/ omni splendens ornatu gratie: virgo pia vnde sic nobilis. Thron⁹ dignus fit regi glorie. ℣ Ihesus. Thronus eburneus cum auro fulgido: venter virgineus cum corde p̄ uido. Thronus dignus. Lectio secunda.

DE his autē de quibus certi sum⁹ (hieronimus inquit) meritorum p̄rogatiuis itavt nullis fabulis esset mancipanda nisi diuinis / paulisper loquamur ad edificationem ac diuini nominis laudem. vt p̄o famulatu religio cōseruetur/et p̄o affectu deuotio augeatur. Quanta igitur hec virgo / que sola vniuersam p̄auitatem hereticam intemerauit/sola p̄ter deū sit / que nos in omni virtute confirmet/suisq̄ meritis cōmendet et aurilietur p̄cib⁹ / vt et ipsi digni inueniamur in eius laudibus/a quibus siquidem humana mortalitas non debet cessare/sed de illius gloria nec silere patitur deuotio/nec dignum aliquid posset cōcipere cogitatio/nec inerudita parturire locutio? Ait enim bernardus. Hec est enim que totius mūdi reparationem obtinuit: salutem omnium impetrauit. Quis tandem o benedicta misericordie tue longitudinē et latitudinem sublimitatem ⁊ p̄profundum inuestigare possit? Longitudo enim ipsius vsq̄ in diem nouissimum subuenit vniuersis eam inuocantibus. Latitudo eius replet orbem terrar: vt sua quoq̄ misericordia plena sit omnis terra. Sublimitas eius: ciuitatis superne ruinas instaurauit. Profunditas quoq̄ sedentibus in tenebris et vmbra mortis redemptionē obtinuit. Sit ergo tue pietatis o maria / ipsā quā apud deum gratiam inuenisti/ notā facere mundo sanctis p̄cibus tuis: obtinendo reis veniam/egris medelam/ pusillis cordi robur / afflictis cōsolationē/ periclitantib⁹ adiutoriū ⁊ liberationem ℟m. O q̄ pura q̄ sancta decuit matrem esse que deum genuit lacte quoq̄ vberum aluit. Strinxit vinis manibus tenuit. ℣ Ihesus. Tanto regi fit tā domestica/ quem vestiuit humana tunica. Strinxit vinis manibus tenuit. Lectio tertia.

QUalis namq̄ fuerit vita ipsi⁹ virginis marie expectantis in templo redemptionem generis humani: dicat ambrosius. Sit itaq̄ nobis tanq̄ in ymagine descripta virginitas marie: er qua velut in speculo refulget species castitatis/et forma vtutis. Virgo erat corpore et mente/corde humilis/verbis grauis/animo prudens/ loquendi peritior/ legendi studiosior/ intenta operi/ verecūda sermone/ nō in incerto diuitiarū sed in p̄rece pauperie spem reponens/ arbitrū mentis deū nō hominē querens/ nullis ledere/cunctis bene velle/ maioribus assurgere/ equalibus non inuidere/ iactantiam fugere. Quando illa lesit parentes/ quādo fastidiuit humilē/ quādo

derisit debilem / quando nō visitauit in opem: nichil torū in oculis nichil p̄o car in verbis / nichil in actu inuerecūdū: non gestus fractor: non incessus solu tio: non vox petulātior: vt ipsa species co:poris fieret simulachr:ū mentis et fi gura p̄obitatis. Ipsa nāq; est illa atte stante hieronimo / que in celis gloriā de dit: terris deū pacemq; refudit / gentib⁹ fidem vicijs finē / vite ordinē moribus di sciplinā. O plena gratiarū secundū ber nardum nō solū puero abrahe / sed et ca melis potum tribuens de supafluēti hy dria tua: quia tu es vere puella p̄electa et altissimi filio p̄parata. Offerentur inquit virgines regi. sed post eam: nam p̄matum ipsa sola vendicat sibi. Rm. O do rectus structurus nostrum dum maria in tē plo condenit / iam cōtemplans deo perfruitur. Sic ad alta mens eius rapitur. ℣. Cum in mente verbi fuit ortum: digna verbi mater disponitur. Sic ad. Gloria. Sic. ℣n. ij. not. ān. O mni virtute predita totum dat ad hoc studium / vt deo tota sub dita deuotum det obsequiū. ps. Eructauit. fo. rr. ān. ℟ et virtutum sibi mirabilem matrem fecit virtutem et humilem omni quoq; dote spectabi lem. ps. Deus noster refugiū. fol. rr. ān. D esponsata ei: docile ad angeli colloquiū mite prebet et humile prompta ad obsequium. ps. Fū daimenta. folio. rrr. ℣ius. Adamauit eā de uultu suo. ℟. Deus in medio eius. Lectio. iij.

ET licet / secūdum hieronimū / ad dei genitricem digne collaudan dā nemo inueniat̄ p̄doneus: tamē doris omnib⁹ nō debet cessare quilibet etiā pec cato: a laudib⁹ q: in laudibus saluato ris est iter salutis nr̄e. In honore igitur sancte genitricis eius a laudibus nolite cessare. Ipsa namq; virgo maria vt asse ruimus cōfidēter fulbertus ep̄us inqui ens a nullo virtutū genere vacabat: cui gratie plenitudinem in esse dei nuncius asserebat. Quis enim cum admiratione iocunda non speculetur adolescētis na ture fortitudinē / prudentiā ac fidem in angelico colloquio / vbi tam cōstāter elo quitur / tā p̄udenter interrogat / tā fa cile credit? Quis non iustitiam miretur / qua sic vniuersa p̄cepta diuine legis ad implere satagebat / vt nec ad se non per tinentia quedam / velut purificationem legalem inexpleta relinqueret? Ipsius quoq; temperantia emicuit: que virgini tatis lilium in humilitatis valle p̄odu xit. Deprimebant itaq; virtutes in cogi tatione et affectu cordis eius ineffabilē armoniam: quam ipsa creatrix et inha bitatrix eius dei sapientia delectabatur audire. Chorustabant foris quoq; in su perficie sermonis et actus / vnde possent hoies glorificare deū: et exēpla salutis accipere. ℟. Et mimenti erit dulcedine stans in templo virgo reficitur. Eius quoq; mēs pulchritu dine gr̄arū ibi perficitur. ℣. Magna semp exercēs opera: gratiosa meret munera. Eius. Lectio. b.

ALtius igitur intuemur fratres charissimi / et cum bernardo cōsi derate q̄to deuotionis affectu mariam a nobis honorari voluit / qui totius bo ni plenitudinem in ea posuit / et p̄ointe si quid in nobis est spei / si quid gratie vel salutis / ab ea nouerim⁹ redūdare: que ascendit deliciis affluēs / ortus plane de liciarum. quam nō solum affluerit sed et perflauerit superueniēs ille auster diui nus / vt vndiq; fluant et effluant aroma ta illius. Totis ergo medulis cordium / et votis omnib⁹ venerem̄ mariā: quia sic est voluntas eius qui totum nos ha bere voluit per illam. Ipsa est apud deū aduocata nostra / que non potest sustine re repulsam: quia apud deū inuenit gra tiam. P̄ouidens quippe virgo non sa pientiam vt salomon. nō diuitias. nō ho nores querebat / sed gratiā requirebat: sola mimirum est gratia qua saluamur / sola gratia indigemus. Quid aliud con cupiscimus? Queramus igitur gratiā per inuentricē gratie mariam: quia qui querit inuenit et frustrari non valet. Ce terum quicquid illud est quod offerre pa ras deo marie commendare memento. et modicū quod offerre desideras / gra tissimis illis et omni acceptatione digni simus marie manibus offerendū trade: si nō vis repulsam sustinere. Nec formi des ad mariā accedere / quia hieronimo attestante tanta gratia est repleta / est et spiritu sancto perfusa: vt fieret celsis su blimior: castigis / pulchrior: sanctitate

gratiosioz suoz pzerogatiuis meritoz ℟. Alma virgo pzopositum nunq̄ mutandi statuit. Semper dei placitum in hoc voto suppositū ℣. Gratus virga ioseph flos emicat: et huc sponsū virginis indicat. Semper dei. Lectio. vj.

Denicz si diligēter intēdas in mariam (bernardus inquit) singulas virtutes in ea pzorsus inuenies singulares: que videbantur esse cōmunes. Que etenim vel angelica puritas illi audeat virginitati comparari / que digna fuit fieri sacrarium spiritus sancti / habitaculū filij dei? Si pzecia pēsamus rerū de caritate / sup oēs illa que pzima ppositum angelicam in terris vitam ducere / nunc pzopositū virginitatis immobile / quod nec aliquatenus titubauit angelo filium pzomittente: ascensiones namq̄ in coꝛde suo maria disposuit cōuersatione pariter et oꝛatione / ascendit denicz in mōtana cū festinatiōe. Dicem⁹ pie ascēdit in templum vt ibi pzesentaretur deo patri / ibiq̄ legem scrutaretur: et pzo redemptione generis humani patrem suum in abscondito et cubiculo coꝛdis oꝛaret. Feruebat siquidem in querenda gratia charitas / splendebat in carne virginitas: in obsequio eminebat humilitas. Merito pzoinde cāto: ille diuinus in eius admiratiōe pzecinebat. Que est ista que ascendit? Plane super homines ascēdit / ipsos etiam angelos transcēdit / numerū super angelos aquam viuam necesse est hauriat: quam hoibus refundat. O benedicta inuentrix gratie / genitrix vite / mater salutis: facve per te suscipiat nos qui per te datus est nobis. Fac benedicta per grām quā inuenisti / vt q̄ mediātē te fieri dignatus est particeps infirmitatis et miserie nre: te quoq; intercedēte participes nos faciat glorie et beatitudinis sue christus filius tuus dñs noster qui est super omnia deus in secula bñdictus Tu autem. ℟. Quam sicut indicio floris et sancti spiritus in columbe mysterio gabriel missus celitus salutat magno gaudio. Que concepit diuinitus. ℣. In parentum manens hospitio inuenitur a dei nuncio. Que concep. Gloria pa. Que cō. ℣n. iij. noc. ān. Flos in floris tempoꝛe adorum floris mittitur: sic de floris coꝛpoꝛe gloriose concipitur. ℟s. Cātate. j. kol. xxvij. ā. Jesus flos / flos maria veraq̄ tempus floris flos nazareth patria plena sunt decoris. ℟s. Dñs regnauit. folio. lxj. ān. Candens flos multiplicat virgule decoꝛē: conceptus glorificat marie pudoꝛem. ℟s. Cātate. ij. k. xxvij. ℣. Elegit eā deꝰ / pzelegit eā. Et hab. ℣. Secundum Matheum. j. Matth. i.

Liber gñationis iesu xpi filij dauid: filij abꝛahā. Abꝛaham genuit ysaac. ysaac autē genuit iacob. Et reliqua.

Audistis ffres charissimi dominice incarnationis ineffabile sacramentum / audistis genealogiā beatissime genitricis dei: reparationis humane mysterium. Audistis quid creatoꝛ angeloꝛum dignatus est esse in terris: qui fons et oꝛigo omnū rerū mira gubernat in celis. Aut enim sanctus euangelista. Liber generationis iesu christi filij dauid: filij abꝛaham. Sed querēdū hic videtur cum tot patrum numerosa series intermittitur / cur eoꝛum solūmodo duoꝛū dauid et abꝛaham redemptoꝛ noster esse dicit filius / et nō potiꝰ filius iesse vel filiꝰ obeth / vel ceteroꝛ deinceps in medio positoꝛum? Sed hec questio facile solui: si facta diuinitus vtriq̄ pzomissio recensetur. Abꝛahe quidem dictū est: in semine tuo benedicētur omnes tribus terre. Quod exponēs apostolus ait Nō dixit in seminibus / quasi in multis: sed in semine tuo qō est christus. Quia enim abꝛaham adhuc in pzeputio positus credidit: pater gentium est vocatus Quia vero postmodum signū circūcisionis accepit: pater meruit esse iudeoꝛum Et quia de eius stirpe ille pzodiit per quē benedictio redditur olim maledicte terre: ideirco in semine eius bñdicuntur omnes tribus terre. ℣m. Hec dei qua recondit dulce manna cibus celestis quo plebs dei reficitur. Est marie vēter virgineꝰ. ℣. Thalamꝰ regis glie: quo iūgitur ecclesie. Est. Lectio. vij.

Quod vero dictū: est de fructu ventris tui ponam super sedē tuam. Quia igitur his duobꝰ specialiter est pzo

missas: non immerito vniuersumq; precipue filius dicit esse christus. Sed illud inquirendū est / cur dauid abrahe in christi generatione preponitur / cū abrahā multo ante cū tēpore fuisse nō dubitet? Sed si modo factū ad vtrūq; promissionis modū studiose referamus: non sine causa dauid fuisse prepositū inueniem⁹ Dō enim abrahe semel legit fuisse promissum: hoc dauid frequenti est pollicitatione firmatum. Abrahe enim solum modo est dictū: in semine tuo benedicentur omnes gentes: dauid vero christi pater dicit speciali quodam priuilegio meruit qui plures ad eos promissiones accepit: sicut est illud in psalmo. De fructu ventris tui ponam super sedem tuā. Et iterū. Semel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semen eius in eternū manebit. Et in libro regū nathā propheta in spū sancto loquitur dicens. Cū dormieris cum patribus tuis suscitabo semen tuum quod egredietur de lumbis tuis: & ipse erit mihi in filiū: et ego ero ei in patrem. Jure ergo dauid abrahe in christi gnatione prefertur: cui multiplicior ac per hec dīno immobilis promissio prestatur. ℟. Mirabile de⁹ cōmercīū cū humano iniuit genere suū nobis donans fastigiū. Nā dignans infirma sumere. ℣. Ius. Nam vt nostrum sanaret vitium sic amoris dedit indicium. Nostra dignās. Gloria patri. Nostra. Lectio ii.

Illud vero quosdam mouere non irrationabiliter potest: cur sanct⁹ euangelista receptis reprehensibiles solū modo mulieres / et in christi genealogia interponere studuit. sanctas vero et absq; vlla contradictione laudabiles / silentio preteriuit? Sed hoc idcirco factū est vt dum redemptor noster de peccatorib⁹ natus esse describitur: pro petōribus de celo ad terrā descendisse credatur. Descendit quippe vt peccata nostra ipse portaret: ascendit vero vt diuinitatis sue nos participes faceret / sicut per apostolū dicitur. Qui mortuus est propter peccata nostra: et resurrexit propter iustificationem nostrā. Hinc est q̄ matthеus descendendo per salomonē cuius matrē concupiscendo dauid peccauit / quadraginta quinq; generationes enumerat: cū lucas ascendendo per nathā per cuius nominis prophetam peccatū dauid dīns expiauit / septuaginta & septem generationes describit. Per matthеū quippe signatur quia idcirco dei filius ad nos peccatores descendit / vt mortalitatis nostre particeps fieret. p lucā vero innuit / q; idcirco post resurrectionē ad patrem ascēdit / vt nos diuinitatis sue cōsortes efficeret. sicut per egregium predicatorem dicitur. Dō aut̄ ascendit quid est / nisi quia descēdit primo ad inferiores partes terre: qui descēdit ipse est et qui ascendit super omnes celos vt adimpleret omnia. Rem.

Omnes gentes attendite ad tam pulchrum spectaculū: deo gratias agite qui sic dilexit populum Marie formam sumite que virtutis est speculum. ℣. Virgo sancta templ⁹ data post facta est dei templum. templum est plebs deo grata marie sequens exemplum. Marie formā. ℟. Hanc preceps temeritas et fastus mundū perdidit: sed marie humilitas salutis fructū edidit. ℣. Singulari fulgēs mūditia porta nobis fit ad celestia. Salutis. ℟.

Laudemus omnes dīm qui mariā replenit gra Vt mediatrix hominum apud deum fit & propicia. ℣. Per est mater misericordie per quā venit ad nos rex glorie. Vt. ℟. Maria iesse virgula de qua ihesus flos oritur. Spūs sancti regula manens in templo regitur. ℣. Ibi diuino dogmate de diuinis instruitur omni quoq; carismate gratiarum imbuit. Spiritus. Gloria. Spūs. ℟. Recolamus virginis inclita ac miranda laudum preconia infantis etatis merita. Et virtutis grata primordia. ℣. Radiat gratia tam in puellula et sapientia fulgit in parvula. Et. Gloria. Et. ℭ In laudib⁹ ān.

Lauda felix ecclesia alme matris infantū cui immensa gratia tibi parauit gloriam. ps. Dīns regnauit. fo. vj. ān. In templi dei lauib⁹ virgo dedicata: a supernis ciuibus gaudet visitata. ps. Jubilate fo. vj. ān. Omnis eius actus in deum tendebat: toto vite spacio meritum augebat. ps. Deus de⁹. fo. vj. ān. Quicquid egit penitus est forma virtutis et doctrina spiritus sancta salutis. ps. Benedicite. folio. vj. ān.

Quantum facultas sufficit laudent meritū pīs omnis lingua deficit a laude marie. ps. Laudate dīm. folio. vij. cap. Ego quasi hy⁹.

Omnes fideles plaudite & virginis infantiam deuoto corde colite mi

rantes eius gratiã. Dã in puella tenera vernat sensus maturitas ꝫ panditur per opera habitans intus deitas. Docta matura strẽnua et honore spectabilis: virtute scandens ardua cunctis pzestans et humilis. Sic conditozis munere miris ozнata dõtibus vt digna fozet parere deum castis visceribus. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: idẽ manens in numine patri cum sancto flamine. Amen. ℣. Elegit eam deus. ãn. Benedicta virginis filius replens terram misericordia: aduocatam dans hanc pzopicius ne sit quisq̃ anceps de via. ps Benedictus. Or. Deus qui san. Ad. j. ãn. Lauda felix ps Dns in no. fol. ir. Ad. ij. ãn. In templi dei. ps. Legẽ po. fo. rj Cap. Ego quasi. Parua ℟. de cõi vginũ. Ad vj. ãn Ois eius. ps Defecit. f. rij. Cap.

Ecclus. 24. TRãsite ad me qmnes qui concupiscitis me et a generationibus meis adimplemini. spiritus enim meus super mel dulcis: ꝫ hereditas mea super mel et fauum memoria mea in generatione seculozũ. Ad. ir. ãn Quantũ facultas. ps Mirabilia. folio. rij. Capitulum.

Ecclus. 24. QUi edũt me adhuc esurient ꝫ qui bibunt me adhuc sitient: qui audit me non confundetur: et qui operant in me non peccabunt: et qui elucidãt me vitã eternã habebũt. In. ij. vespe. ãn Lauda felix. cũ alijs. Cap. Ego quasi vi. hym.

GEterni patris ozdine in tẽplo virgo conditur vbi mira dulcedine cõ templando perfruit. Oratiom dedita et diuinis obsequijs a mũdo pzorsus abdita archanis vacat studijs. O mira redundantia gratie date virgini que cuncta sunt fragrãtia et grata summo numini. Mẽs lingua caro spũs sensus affectus actio electam monstrant celitus in matrem dei filio. Gloria tibi domine qui natꝰ es de virgine: idẽ manẽs in numine patri cum sancto flamine. Amen. ℣. Presentatio est hodie sãcte marie virginis. Ad Magn. ãn. Oliua fructifera mater pietatis/ fugans mundi sceleta stilla claritatis/ per quam cuncta prospera nobis dantur gratis/ nos tandem in ethera transfer cũ beatis. ps. Magnificat. folio. rliij. Oratio. Deus qui sanctam.

Incipiũt gesta de pñtatione btẽ ma.

IN diebus illis. Erat vir in israel nomine ioachim et tribu iuda. Et hic erat pastoz ouiũ suaz/ timens deum in simplicitate: cui nulla cura erat alia/ nisi gregũ de quozum fructu alebat oẽs timentes deũ. De oibus autem tres partes faciebat. Vnã partem dabat viduis/ ozphanis/ ꝫ peregrinis atq̃ pauperibꝰ/ alteram autem partem colentibus deũ: tertiam partem sibi et omni domui sue. Hec autem illi facienti multiplicabat dominus gregem: ita vt non esset similis illi in populo israel. Hec autem inchoauit facere a quintodecimo anno etatis sue. Cũ enim esset annozũ viginti quinq̃ accepit annã filiã isaac et tribu et genere dauid: cũ qua mozatus est per annos viginti et filios non accepit. Factum est aũt in diebus festis vt inter eos qui offerebãt incensũ domino/ staret ioachim: parans munera sua in cõspectu domini Et accedens ad eũ scriba templi nomine ruben: ait ad eum. Non licet tibi inter sacrificia dei consistere/ quia nõ benedixit tibi dꝰ: vt daret tibi semẽ in israel. Pasus itaq̃ verecũdiã in conspectu populi/ abscessit de templo dei plozans et nõ est reuersus ad domũ suam/ sed abijt ad pecoza ꝫ duxit secum pastozes inter mõtes in longinquum/ ita vt per quinq̃ mẽses nec nũciũ audiret anna vroz eius. Que dum fleret in oratione sua et diceret/ dñe iam quia filios non dedisti michi/ virũ meum quare abstulisti a me? Ecce enim quinq̃ menses flurerũt ꝫ virum meũ nõ video: et nescio vbi nam mozruus sit vt sepulturam eius fecissem.

DUm autem in oratione anna perseueraret: eleuans oculos suos ad dñm dixit. Tu nosti domine ab initio cõiugij mei hec me vouisse/ vt si dedisses michi filiũ aut filiã: obtulissem tibi illũ in templum sanctum tuum. Et dum ista diceret: ante faciem eius apparuit angelus dñi dicens. Noli timere anna: quia in consilio dei est germen tuum/ et quod ex te natũ fuerit: dabitur in admirationem omnibus seculis vsq̃ in finẽ. Et hec cum dixisset ab oculis eius elapsus est. Illa autem tremẽs q̃ vidisset talem vir

tuꝛk at talē sermonē audisset. ingressa
est in cubiculum suū: et quasi mortua to
ta die ac nocte in oratione permānsit. In
ipso autem ꝛepore apparuit quidā iuue
nis inter montes vbi ioachim pascebat
greges suos: et dixit ei. Quare nō reuer
teris ad vxoꝛem tuam. Et dixit ioachim
Per viginti annos habui eā / nunc vero
quia noluit mihi dūs dare filios erꝛo: ea
cum verecundia de templo dei exprobra
tus exiui. Vt quid reuertar ad eā / cui
exactus / Jā hic manebo cū ouibus meis
q̄diu voluerit me viuere deus. Per ma
nus autē pueꝛoꝝ meoꝝ viduis oꝛphanis
et colētib⁹ deū partes suas restituā.

Et cum hec dixisset: respōdens illi
iuuenis dixit. Angelus dei ego sū:
qui apparui hodie flenti et oꝛanti vxoꝛi
tue et consolatus sum eam: et qua habe
bis filiā que templum dei erit / et spiritus
sanctus requiescet in illa. Descēde ergo
de montibus et reuertere ad coniugem
tuā: quia facient eam deus matrem bea
titudinis eterne. Et adoꝛās eū ioachim
dixit ei. Si inuenio gratiam coꝛam te: se
de modicum in tabernaculo meo et bene
dic me seruum tuum. Et dixit angelus.
Noli dicere seruum sed cōseruū meum:
vnius enim domini serui sumꝰ. Et post
multa pꝛecepit ad celum. Tūc ioachim
cecidit in faciē suā: et ab hoꝛa diei sexta
vsq; ad vesperum iacuit. Clamantes aūt
pueri eiꝰ et mercēnarii: q̄ causa esset igno
rātes exp auerūt / et vix eleuauerūt eum.
Quibus cū enarrasset et audissēt: stupo
re nimio et admiratiōe impulsi / hoꝛtabā
tur eū vt sine moꝛa iussū angeli pficeret
atq; ad suā cōiugē remearet. Cumq; cogi
taret ioachi et aio suo discuteret si reuer
ti deberet: factū est vt sopoꝛe teneret. Et
ecce angelus dūi q̄ ei appuerat vigilāti:
appuit ei in sōnis dicēs. Ego sū angelꝰ q̄
a deo tibi datus sū custos. Descēde ergo
securꝰ et reuertere ad annā: q̄ mire quas
fecisti tu et vxoꝛ tua in conspectu dūi al
tissimi recitate sūt. Et tale cruꝫ vobis ger
mē: quale nūq; ab initio aut pꝛophete aut
sancti habuerunt / neq; habituri sunt.

Et factū est cū cingularet ioachim
vocauit ad se oēs gregarios suos
et ixit eis sōnū. At illi adoꝛauerūt
deum et dixerūt. Vide ne vitra contēnas
angelum dei / sed surge pꝛocisq; amur:
et lento gradu pascentes eamus. Cumq;
per trigita dies ambulassent: apparuit
anne in oratione angelus dūi dicens ei.
Vade ad portā que vocat aurea: et occur
re viro tuo qui venit hodie. At illa festi
nanter perrexit cū puellis suis: et cepit in
ipsa porta stans oꝛare et dūm suum exspe
ctare. Et cum longa expectatione defice
ret: eleuans oculos vidit ioachim veni
entem cum pecoꝛibus suis. Et occurrens
anna suspendit se ad collum eius: et egit
gras deo. Et factū est gaudiū oibus no
tis et affinib⁹ eoꝝ: ita vt vniuersa terra
et affines de ista fama gratularentur.
Post hec aūt expletis mensib⁹ nouē / pepe
rit ānа filiā: et vocauit nomē eiꝰ mariā.

Cum autem anno tertio ablactas
set eā / abierūt simul ioachim et an
na vxoꝛ eius ad templum domini / et offe
rentes hostias domino tradiderunt in
fantulam suam mariam in contuber
nū virginum: que die noctuq; in dei lau
dibus perseuerabat. Cumq; posita esset
ante templum / quintūdecimum gradū
templi sine adiutoꝛio ascendit: in quo fa
cto omnes stupoꝛ tenebat / ita vt pontifi
ces templi mirarentur. Erat autem ma
ria in admiratione omnibus. Que cum
trium esset annoꝝ / ita maturo gressu
ambulabat et ita perfectissime loqueba
tur / et dei laudib⁹ insistebat / vt nō infan
tula putaretur esse sed magna: et quasi
iam triginta annoꝝ ita in oratiombus
persistebat. Insistebat enim in lanificio
et oia q̄ mulieres antique facere nō pote
rant: ista in tenera etate posita explebat
Het autem sibi ipsa regulam statuerat /
vt a mane vsq; ad hoꝛā tertiam oratio
nibus insisteret: a tertia vero hoꝛa vsq;
ad nonā se opere occupabat. A nona ve
ro iterū ab oratione nō recedebat vsq; dū
illi angelus dei appareret de cuius ma
nu escam acciperet: et melius atq; melius
in dei amoꝛe pficiebat.

Denicq; cū vidisset matoꝛes suas
virgines in laudibus pficere:
ducebatur zelo nimie sue bonitatis / et

agebat vt i vigilijs inueniretur prior/ in sapiētia legis dei eruditior/ in hūilitate hūlior/ in carminib⁹ dauiticis elegātior in caritate gratiosior/ i puritate purior/ in oi virtute pfectior. Erat eni cōstās/ im mobilis atq; quotidie melior atq; melior transibat. Hāc trascentē null⁹ vidit. Dis sermo eius tā erat gīa plenus: vt cognosceret in lingua eius deus. Si qs eā salutaret: illa p salutatiōe deo gīas respondebat. Denq; ab ipsa primū erat vt dū resalutāt hoies sctī: deo gīas dicāt. Quotidie autē esca quā de manu angeli accipiebat ipsa tātū reficiebatur. Escā vero quā a pōtificibus tēpli cōsequebat: pauperibus diuidebat. Frequenter enim videbantur cū ea angeli loqui: et quasi carissimi eius obtēperabāt ei. Si quis aūt de infirmātibus tetigisset eā: sanus ab eadē hora reuertebatur. Ad mis. Offīi.

GAudeamus oēs in dño diē festū celebrantes in honore marie virginis de cuius psentatione gaudēt angeli et collaudāt filiū dei. ps. Exurrexit. Gloria. Oratio.

DEus qui beatā virginē mariā tibi in tēplo psentari ⁊ spūsctō eruditi sāristi: da nobis sic sctis spūs instrui disciplinis/ vt dignū tibi munus deuoti pectoris offeramus. Per do. In vnitate eiusd. Lectō libri sapi. Ego quasi vi. Gr. Benedicta et venerabilis es virgo maria/ que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo. Hlleluya. Versus. Felix virgo que nondum edita matris alueo repletur gratia. et in templo dei repsita illustratur summa peritia. Sequentia.

ALtissima prouidēte/ cūcta recte disponente dei sapientia. Ioachim et anna gratis iuga sūt sterilia. Et corde affectu toto domino fideli voto se strinxerunt pariter. Dor si prolem illis dare dignet hāc dedicare in tēplo perenniter. Hngelus apparuit lucid⁹ qui docuit eraudita vota. Regis sūmi gīa: vt detur his filia gratiosa tota. In vtero consecrata miro mō gīata gignet mirabilius Hltissimi pris natū virgo manēs qui creatū mū

Sax.

di tollet gratius. Benedicta virgo nata tēplo trima psētata terquinis gradib⁹ Recta velox ascendit/ ⁊ vtercq; parens tendit ornādo se vestibus. Doua fulsit gīa tēplo dū crimia virgo psentatur. Docta diuinitus visitata celitus angelis letatur. Dū vt nubant iubet multis princeps puellis adultis primo virgo renuit. Ipsam namq; deuouere parētes ipsaq; manere/ virgo voto statuit. Cōsultus deus respōsum dat vt virgo sumat sponsum quem pādet flos edit⁹. Ostēlus ioseph puellam ad parētū ducit cellā nuptijs sollicitus. Cūe gabrieli ad virginē ferens conceptus ordinē delegat. Erudita stat tacita verba q̄ sunt insolita meditat. Et cum ille tradidit modum virgo credidit/ sicq; sacro flamine. Dor verbū cōcipitur/ et quod nusq̄ clauditur cōdit in virgine. Ecce virgo singularis q̄ta laude sublimaris q̄ta fulges gloria. Dos ergo sic tuearis vt fructu quo gloriaris fruamur in pria. Amen. Secūm Matthēū. Liber gīatio nis ihesu christi filij dauid filij abraham. Offr. Felix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster alleluya. Secreta.

HEt munera q̄s dñe dtē marie semper virginis intercessione sctifica quā in templo tuo munus tibi gratissimum offerri parentū manibus voluisti Per. Pfa. Eterne de⁹. Et te i plētatiōe dtē ma. Cōio. Bta viscera marie vginis que portauerūt eterni pris filiū alleluya. Postcōio.

SAcramenta que sumpsimus domine beate marie semper vginis intercessione nos saluēt: q̄ deuotione sui cordis pyssimi acceptabile tibi sacrificium iugiter immolauit. Per dominum.

Benedictio salis et aque. Omnib⁹ dominicis per annum post primā et capitulū fiat benedictio salis et aque ad gradū chori a sacerdote hoc modo.

EXorcizo te creatura salis per deum + vivum. per deum + verū. per deū + sanctum. per deum qui te per heliseum prophetam in aquam mitti iussit:

vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal exorcizatum in salutem credentiū et sis omnibus te sumentibus sanitas aie et corporis: et effugiat atq; discedat ab eo loco quo aspersum fueris: omnis fantasia ⁊ nequitia vel versutia diaboli fraudis oisq; spiritus immūdus adiuratus. Per eum qui venturus est iudicare viuos et mortuos et seculū per ignē. ℟. Amen. Sequitur oratio sine Dominus vobiscū. Sed tātum cum Oremus.

IMmensam clementiam tuā omnipotens eterne deus humiliter imploramus. vt hanc creaturam salis quā in vsum generis humani tribuisti benedicere et sanctificare tua pietate digneris: vt sit omnibus sumentibus salus mentis et corporis. et quicquid ex eo tactum vel aspersum fuerit: careat omni immunditia. omniq; impugnatione spiritualis nequitie. Per dominū nostrū iesum christum filiū tuū qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula seculorum. ℟. Amen

Sequitur exorcismus aque.

EXorcizo te creatura aque in nomine dei patris omnipotentis: et in nomine Jesu christi filij eius domini nostri: et in virtute spūs sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugādam omnem potestatē inimici. et ipsum inimicum eradicare et explantare valeas cū angelis suis apostaticis. per virtutē eiusdem dñi nostri iesu christi qui venturus est iudicare viuos et mortuos ⁊ seculū per ignē. ℟. Amen. Sequitur oratio sine Dñs vobiscum. sed tum Oremus.

DEus qui ad salutem humani generis maxima quęq; sacramenta in aquarum substantia condidisti: adesto propicius inuocationib⁹ nostris: et elemento huic multimodis purificationibus preparato virtutē tue benedictionis infunde. vt creatura tua mysteriis tuis seruiens ad abigiendos demones morbosq; pellendos diuine gratie sumat effectum: vt quicquid in domib⁹ vel in locis fidelium hec vnda resperserit careat omni immunditia liberetur a nocumento. non illic resideat spiritus pestilens non aura corrumpens: discedant omnes insidie latentis inimici. ⁊ si quid est quod aut incolumitati habitantium inuidet aut quieti. aspersione huius aque effugiat. vt salubritas per inuocationē sancti tui nominis expetita: ab omnib⁹ sit impugnationibus defensa. per dominum nostrū iesum christum filiū tuum.

Hinc mittat sacerdos sal in aquam in modum crucis ita dicendo sine nota.

COmmixtio salis et aque pariter fiat In nomine patris et filij et spūssancti. ℟. Amen. Dñs vo. Oremus. Oratio.

DEus inuicte virtutis auctor et insuperabilis imperij rex ac semp magnificus triūphator. qui aduersę dominationis vires reprimis. qui immicientis seuitiā superas. qui hostiles nequitias potēter expugnas. te dñe trementes et supplices deprecamur ac petimus vt hanc creaturam salis et aque dignanter accipias benigne. illustres. pietatis tue more sanctifices: vt vbicunq; fuerit aspersa per inuocationē sācti tui nominis omnis infestatio immundi spiritus abiciatur. terrorq; venenosi serpentis procul pellatur. et presētia sancti spiritus nobis misericordiam tuā poscentibus vbiq; adesse dignet. Per dominū nostrum iesum christū filiū tuū qui tecū viuit et regnat in vnitate eiusdem.

Dum aspergitur aqua: cantet hec ān.

ASperges me domine ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor. Psalmus. Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. ℣. Asperges me. ℟. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper ⁊ in secula seculorum. Amen. Lauabis me et super niuem dealbabor. Post aspersionem aque dicat sacerdos ad gradum chori. Ostende nobis domine misericordiam tuam. Respōsorium. Et salutare tuum da nobis. Sequit oratio sine Dominus vobiscum. sed tātum cum Oremus. Oratio.

EXaudi nos dñe sācte pater omnipotens eterne deus. et mittere dignare sāctum angelum tuum de celis: qui custodiat foueat protegat visitet et defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per christum dñm nostrū. ℟.

Amen. Benedictio panis. Dñs vobiscū ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio

BEne ✠dic dñe istam creaturā panis: sicut benedixisti quinq; panes in deserto: vt omnes gustantes ex eo: recipiant tam corporis q̄ animę sanitatē. In nomine patris et filij: et spūs sancti Amen. Aspergaturq; aqua benedicta.

¶ Alia benedictio panis. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣ Dominus vobiscum. ℟ Et cum spiritu tuo. Oremus. Oratio.

OMnine sancte pater omnipotēs eterne deus/ bene ✠dicere dignerishunc panem tua sancta spirituali benedictione. vt sit omnibus sumentibus salus mentis et corporis: atq; cōtra omnes morbos et vniuersas inimicorū insidias tutamē: per dominum nostrum iesum christum filium tuum: panem qui de celo descendit: et dat vitam ⁊ salutem mundo: et tecum viuit et regnat deus. Per omnia secula seculorum. ℟ Amen.

¶ In natali vnius apostoli siue vnius euangeliste: vel plurimorum apostolorum paschalis temporis videlicet ab oc. pasche vsq; ad pentheco. ad primas vesperas sup psalmos feriales. Antipho.

DAt perpetua lucebit sanctis tuis et eternitas temporum alleluya. Primor. pi. feriał. Capitu. ad vtrasq; vespe. et ad matu. et ad alias hoē. dñr propria si habeantur: sinaūt dicūtur de cōi apłorum reliqm tpis. ℟. Candidi facti sūt nazarei eius: splendorem dei dederūt alla. Et sicut lac coagulati sunt. Alla alla. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. Et sicut. Gloria patri. Alleluya. hymnus.

TRistes erāt apostoli/ de nece sui domini quem pena mortis crudeli serui damnarant impij. Quesumus auctor omnium/ in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu/ tuum defende populum.

Sar.

Gloria tibi domie/ qui surrexisti a mortuis: cum patre et sancto spiritu/ in sempiterna secula. Amen. ¶ Per octa. ascē. donuni: et deinceps vsq; ad penthe. dicūtur hi duo. ℣. in fine illius hymni.

TU esto nostrum gaudium/ qui es futurus premium: sit nostra in te gloria/ per cuncta semper secula.

Gloria tibi domine qui scandis supra sydera: cū patre et sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℣ Sanctificati sunt discipuli. Responsorū. Miso domino alleluya. ān. Filie hierusalem venite et videte martyrem cum corona: qua coronauit eum dominus in die solennitatis et letitie alleluya alla. ps. Magn. ¶ Sciendum est q̄ hec ān. Filie hierusalem et ℟ Filie hierusalem. dicūtur in pas. tēpore tā in fes. vnius mar. q̄ plurimorū mar. et tam in fes. vnius confes. q̄ plurimorū confes. et semper cum his verbis. Filie hierusalem venite et videte martyrem. et non martyres/ quia hec dictio martyrem/ pertinet ad christū passum Oratio propria vel de cōmuni reliqui tpis. Completo. pasch. non mutatur. Ad matuti. Inuitato. Exultēt in dño sancti. Alla. ps. Cle nite. hy. Tristes erāt. hec sola ān. super ps. dicit ān. Tristicia vestra alla: vertetur in gaudium alla. ¶ Tres pi dñr secundū ordinem nocturn. de cōi aplorū reliqui tpis: et hoc per tps pasc. videlz nō incipiendo a j. nocturn. in qualibet ebd. sed dicātur pi. secundū ordinē noc. ebd. sequē. Eodē mō fiat de martyribus: et de ceteris sanctis in predicto tempore cōtingētibus. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟ Miso dño alla. ℟. Virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis iesu christi domini nostri alla alla. ℣ Repleti quidē spū sancto loquebātur cum fiducia. Testimonium resurre. Rm. Isti sunt agni nouelli: qui annunciauerunt alleluya. Modo venerunt ad fontes: repleti sunt claritate alla alla. ℣. In conspectu agni amicti stolis albis: et palme in manibus eorum. Modo vene. ℟ Candidi facti sunt. vt supra ad vesperas. ℣ Vox leticie et exultationis. Responsorium In tabernaculis iustorū alleluya. ¶ In laudibus. Antiphona.

SAncti tui domine florebunt sicut lilium alla: et sicut odor balsami erunt ante te alla. ps Dñs regnauit. c. vj. ān. Sancti

ppio rer bone tecũ fac gaudere ppetim
Sit tibi iesu benedicte domine gloria/
virtus/ hono:/ et imperium: vna cum
patre sãcto: paracl̃yto cum quibus re-
gnas deus ante secula. Amen. Versus.
In omnem terram exiuit sonus eo:um. antipho.
Beati eritis cum vos oderint homines et cũ se-
parauerint vos/ et exprobrauerint/ et eiecerint no-
men vestrum tã: malum propter filium hominis.
gaudete i exultate: ecce enim merces vestra multa
est in celo. ps. Magnificat. Ofo de vigi. ꝺ.
si propria habeatur. Sinaũt ꝺ: oratio
de die. Et si necesse fuerit q̃ pcessio fieri
debeat de festo alicuius apostoli et non
habeatur propria oratio de vigi. tunc di
citur ad processionem ista Oratio.

Oremus omnipotens deus. vt
nostra deuotio que natalicia bea
ti N. apostoli tui antecedit/ patrocinia
intercessionis eius accumulet. Per do.
Ad matutin. Inuitato. Regem apostolo
rum dominũ. Venite adoremus. ps. Ve-
nite exultemus. hymnus. Annue christe
In primo noctur. ãn. In omnem terram
exiuit sonus eo:um: et in fines orbis terre verba eo
rum. ps Celi enarrant. folio. ꝺ. ãn. Ma-
nuerunt iusti: et dñs exaudiuit eos. ps. Bene-
dicam. fo. rꝺ. ãn. Constitues eos principes
super oẽm terrã memores erunt nois tui dñe. ps.
Exultauit. fo. rr. ꝺ. In omnẽ terrã exiuit so-
nus eo:ũ. Et in fines orbis terre verba eo:um. Vers.
Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoꝝ
dicit dominus. Estote ergo prudentes sicut serpen
tes. et simplices sicut columbe. ꝺ. Dum lucem ha
betis credite in lucem: vt filii lucis sitis dicit do-
minus. Estote ergò prudentes. Vers.
Nolite iugum meum superpos dicit dñs: discite
et quia mitis sum et humilis corde. Jugum enim
meum suaue est et onus meum leue. ꝺ. Et inuenietis
requiem animabus vestris. Jugum. Vers.
Cum steteritis ante reges et presides nolite co-
gitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim
vobis in illa hora quid loquamini. ꝺ. Non enim
vos estis qui loquimini sed spiritus patris vestri qui
loquitur in vobis. Dabit. Gloria. Dabit. In
ij. noctur. ãn. Principes populorum congre-
gati sunt cum deo abraham. ps. Dñs gentes.
fo. rr. ãn. Dedisti hereditatem timentibus no
men tuum domine. ps. Exaudi deus deprecationem. fo. rrij. ãn. Annunciauerũt ope
ra dei et facta eius intellexerunt. ps Exaudi de
us orationẽ. fo. rrij. ꝺ. Constitues eos
principes super omnem terram. Memores erunt
nominis tui domine. Vers.
Vidi coniunctos viros habentes splendidas fa-
ces et angelus domini locutus est ad me dicens.
Isti sunt vici sancti facti amici dei. ꝺ. Vidi angu
lum dei volantem per medium celi/ voce magna cla-
mantem et dicentem. Isti sunt. Vers.
Isti sunt triumphatores et amici dei. qui contẽ-
nentes iussa principum meruerunt premia eterna.
Modo coronãtur et accipiunt palmã. ꝺ. Isti sunt
qui venerunt ex magna tribulatione/ et lauerunt
stolas suas in sanguine agni. Modo coro. Vers.
Fuerunt sine querela ante dominum et ab inui-
cẽ non sũt separati. Calicẽ dñi biberunt. Et amici
dei facti sunt. ꝺ. Tradiderũt corpora sua propter
deum ad supplicia/ ideo coronantur et accipiunt
palmam. Calicẽ. Gloria pa. Et amici. In iij.
noct. ãn. Exultabunt corpora iusti alleluya.
Infra. xxx. in hac ãn. preterẽte et in alys
duabus sequẽtibus in loco Alla. dicetur
Jneternum. ps Confitebimur. fol. rrvj.
ãn. Jur orta est iusto alla: rectis corde letitia
alla. ps. Dñs regnauit exultet. f. rrrij. ãn
Custodiebant testimonia eius et precepta eius
alla. ps. Dñs regnauit ira. fo. rrrij. ꝺ.
Nimis honorati sunt: amici tui deus. ℣. Nimis
confortatus est principatus eorum. Vers.
Isti fuerunt in carne plantauerunt ecclesiam
sanguine suo non sunt de terris corpora eorum se
parata. Quorum merita sunt in celis anime san-
ctorum coequales. ꝺ. Sancti per fidem vicerũt
regna/ operati sunt iusticiam adepti sunt repromis
siones. Quorum merita. Responsorium.
Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in cha
ritate nõ ficta q̃ dedit illis gloriã sempiternã. Quo
rũ doctrina fulget ecclesia. vt sole luna. ℣. In om
nem terrã exiuit sonus eo:um: et in fines orbis ter
re verba eo:um. Quorum doctrina. Vers.
Quies apostolorũ et domestici dei aduenerũt ho
die. Portantes pacem et illuminantes patriam da
te pacem gentibus. Et liberate populum domini.
℣. Audite preces supplicum vite eterne poscentes
premia: qui fertis in dextris manipulos iusticie/
quiq; gaudentes aduenistis hodie. Portantes pacẽ
Gloria. Et liberate po. ℣. Dedisti hereditatem. ℟.
Timentibus nomẽ tuũ dñe. In laudibꝰ ãn
Hoc est preceptum meum: vt diligatis inui-
cem sicut dilexi vos. ps. Dñs regnã.

folio.vj.ān. Maiorem charitatē nemo habet/ vt ānimam suam ponat quis pro amicis suis. ps. Jubilate dño. folio.vj.ān. Vos amici mei estis/ si feceritis que precipio vobis dicit dominus. ps Deus deꝰ meꝰ. fo.vj.ān. Beati mundo corde qñ ipsi deū videbunt. ps. Beneð. fol.vj. ān. In patientia vra possidebitis alas vestras. ps Laudð.f.vij. Cap. Jam nō estis. hyꝰ.

Exultet celum laudibꝰ resultet terra gaudijs apostolorū gloria sacra tanūt solennia.

Vos secli iusti iudices: et verā mundi lumina: votis precamur cordium: audite preces supplicum.

Qui celum verbo clauditis: seraſq; eiꝰ solutis: nos a peccatis omnibus/ solui te iussu quesumus.

Quorum precepto subditur salus ⁊ lāguor omnium: sanate egros morbis: nos reddentes virtutibus.

Ut cum iudex aduenerit christus in fine secli nos sempiterni gaudij/ faciat esse compotes.

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spiritu paraclito: et nunc et in perpetuū Amen. Versus Annunciauerūt opera dei. ℟. Et facta eius intellexerunt. ān. Tradent enim vos in consiliis ⁊ in synagogis suis flagellabunt vos et ante reges et prelides ducemini propter me in testimonium illis et gentib⁹. ps Bēdictus.

Oratio de die dicatur si ppria habeat sinaūt dicitur ista oro de cōi. Oratio.

Exaudi domine populum tuum cū sancti apostoli tui N. patrocinio supplicantem: vt tuo semper auxilio munitus/ secura tibi possit deuotione seruire. Per dominum nostrū iesum christū.

Ad primam.ān hoc est preceptū. ps Deus in no. folio.ix. Ad.iij.ān Maiorem. ps Legem po. fo.xj. Capitulum Jam non estis. ℟. In omnem terram Exiuit sonus eorū. ℣ Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit sonꝰ. Gloria. In omnem. ℣ Constitues

Oratio vtꝰ Ad.vj.ān Vos amici mei. ps Defecit. fo.xj. Capitulum. Actuum.v.

Per manus apostolorum fiebant signa ⁊ prodigia multa in plebe: et magnificabat eos populus. ℟. Constitues eos principes Super omnē terram. ℣ Memores erunt nominis tui domine. Super om. Gloria patri. Constitues. ℣ Nimis honorati sūt.

Oratio vtꝰ Ad.ix.ān In patientia. ps. Mirabi. fo.xij. Capitulū. Actuum.v. Actus.5.

Ibant apostoli gaudentes a conspectu consilij: quoniam digni habiti sunt pro nomine iesu contumeliam pati. ℟. Nimis honorati sūt Amici tui deꝰ. ℣. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Gloria patri. Nimis. Versus Annunciauerunt.

Ad.ij. vesperas. Antiphona Iuranit dominus et non penitebit eum/ tu es sacerdos in eternum. ps. Dixit dñs. f.xxxviij.ā. Collocet eum dominus cum principibus populi sui. ps. Laudate pueri dominum. fo.xxxviij.ān

Dirupisti domine vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. ps Credidi .fo.xxxix.ān. Ibant et flebant mittentes semina sua. ps In conuertendo. fo.xxxix.ān. Confortatus est principatus eorum et honorati sunt amici tui deꝰ. ps Domine probasti. fo.xij. Capitulum Jam non estis. Si duplex festum fuerit tunc dr. ℟. Clues apostolorum. vt supra. sin autem nullum Rem. dr. hyꝰ. Exultet hꝰ. Annunciauerunt opera dei. ℟ Et facta eius intellexerunt. Antiphona In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos iudicātes duodecim tribus israel dicit dominus. ps Magnificat. Oratio vtꝰ.

In natali vnius martyris extra tempus paschale.

Nota q; cōmuniter per totū annū in fest.ix.lec.sup pos fest. dr.ān Iste sanctus. nisi in festo sancti albani mar. qñ translatio sancti edwaldi cū ix.lec. celebratur in eadem ebdo. et sancti edmundi regis et martyris quando fest. sancti clementis in cadē ebdo. contigerit Ad vespe. super psal. feriak. Antiphona.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē et a verbis impiorū non timuit. fundatus enim erat supra firmam petram. Vel alia antipho.

Beatus vir qui suffert temptationem quoniam cū probatus fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligentibus se. Hꝫ ꝑdicte due ānē. dicantur alternis vicibus per ebdo. sup psalmos in fest.ix.lec.vnius mar. ita tamen q; quādo dicitur ān Beatus vir, sup pos.tūc dicetur istud sequens Capitulū.

Iste sanctus protege dei sui certa uitvsq; ad mortē et a verbis impio- Matthei 7

rum non timuit. fundatus enim erat supra firmā petram. Ad vtraſq; vel. et ad matu. et ad ij. similiter quando dicitur ān. Iste sanctus. super psalmos tunc dicet capitulum sequentis. Iacobi. Primo.

BEatus vir qui suffert tēptationem quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite quā repromisit deus diligentibus se. Aliud tam. Eccli. xliij.

BEatus vir qui in sapientia morabitur et qui in iustitia meditabitur et in sensu cogitabit circumspectionē dei. Ad vtraſq; vespe. et ad matu. et ad ij. in fes. ij. lec. sine re. chori nūc dicitur tē. ad primas vesperas. in festo. ij lec. ℣. De vno martyre decollato. ℟. Beatus vir qui suffert. Hys. Et hec sunt festa per annū in quibus dicendū est predictū ℣. scilicet in festo sancti marcelli sci blasij sancti albani sācti benedicti sācti stephani pro thom. sci oswaldi. sancti donati sancti romani in decollatione sancti iohānis baptiste sancti firmini sci leodegarij sācti quintini sci edmūdi regis et sācti grisogoni. Tamen non dicitur aliud ℣. in festis. ij. lec. sine regimine chori ad primas vs. sed tm fit. ij. ℣. ad matu. quādo ij. nocturn. dicetur. De vno marty. nō decollato. ℣. Beatus vir qui suffert. Hys.

MArtyr dei qui vnicū patris sequēdo filium victis triumphans hostibus victor fruens celestibus.

Cui beatus munere nēm reatū dilue: arces mali cōtagiū: vite remouēs tedium. Soluta sūt tā vincula tui sacrati corpis nos solue vinculis culpe amore filij dei.

Deo patri. ℣. Gloria et honore coronasti eum domine. ān. Hic est vere martyr qui pro christi nomine sanguinem suum fudit qui minas tyrannorum non timuit: nec terrene dignitatis gloriam quesiuit. sed ad celestia regna feliciter peruenit. Psalmus Magnific. folio. xlvij. Oratio.

ADesto dne supplicationibus nris: et intercessione beati N. martyris tui perpetuam nobis misericordiā benignus impende. Per ds. Alia oratio.

PResta qs ops deus: vt qui in beati N. martyris tui natalicia colimus: intercessione eius in tui nois amore roborem̄ur. Per dominū nostrū iesum.

Si duo fes. vnius et alterius mar. in vna die simul contingunt: tunc ad memoriā de alio festo dicitur ista ān. Iste cognouit. quere hanc aliam post. ij. vs. hystorie. ℣. Posuisti. Oratio vt decet. Ad matu. in fes. ij. lec. et ij. que habent duo. mutato. In ij. tato. Iustus florebit in domo dni plantatus. Gaudeamus et exultemus in eius sacra solemnitate. Hys. Venite. Aliud inuita. in fes. in. ij. que habent mutl. simpl. Inuitato. Regem martyrū dnm. Venite adorem⁹, Hys. Venite. Hymnus. Martyr dei. In j. nocturn. ān. In lege dni fuit voluntas eius die ac nocte. Hys. Beatus vir. ij. ān. Predicans preceptum dni constitutus est in monte sancto eius. Hys. Quare fremuerunt. ij. ān. Voce mea ad dnm clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. Hys. Die quid multiplicati sunt. ij. Gloria et honore coro. Lectio. j.

QUi sanctorum merita religiosa charitate mirat̄ur / quicunq; iustorum gloriam frequēti laude colloquitur: eorum mores sanctos atq; iustā imitetur / quoniam quem delectat alicuius sancti meritū / delectare debet pariter cultum dei obsequium. Quare et imitari debet si laudat. aut laudare non debet si imitari detrectat. vt qui alium laudat / laudabilem se reddat: et qui sanctorum merita admiratur / mirabilis ipse vite sācitate reddatur. Responsū Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortem: et a verbis impiorum non timuit. Fundatus enim erat supra firmam petram. Vers⁹ Munimine regio septus nullatenus ab aduersarijs est superatus. Fundatus enim. Lectio secunda.

SI propterea iustos fideles q; diligimus q; in ipsis iustitiam fidemq; suscepimus: possumus nos quoq; esse quod sunt / si faciamus quod ipsi faciunt. Neq; enim difficile nobis est quod ab ipsis geritur imitari: cum sine precedenti exemplo / ab antiquis talia gesta conspicimus / vt non ipsi aliorum emuli redderētur: sed emulādebirtutis seipsos nobis prebeant exemplum / vt dum nos eripsis / per nobis alij proficiūt / sic christus semp in suis in ecclesia laudet. Cum

Iustus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dñm. ℣. Plantatus in domo dñi: in atriis domus dei nostri. Et flo. Lectio tertia.

AB origine mundi innocens abel occiditur/enoch placēs deo trāsfertur/iustus noe inuenitur/abrahā fidelis probatur/moyses māsuetus dinoscatur/iesus castus/dauid lenis/helyas acceptus/daniel sanctus/tres pueri victores reddūtur: apostoli discipuli christi credentiū magistri habentur. E quibus eruditi confessores fortissime pugnant/martyres perfecti triūphant: et christiani semper exercitus dyabolū deo armati debellant. In istis semper pares virtutes: dissimiles pugne/et gloriose victorie. Christiane delicat⁹ es miles: si putas te sine pugna vincere/sine certamine triūphare. Exere vires/fortitudine dimica/atrociter in prelio insta/conserta/considera pactū: cōditionē attende: militiā nosce. Pactū quod spopondisti: conditionem qua accessisti: militiam cui nomen dedisti. Hoc enim pacto quos miraris cūcti pugnarūt/hac conditione vniuersi vicerunt: hac militia triūpharunt. Tu. ℟. Iste cognouit iustitiā et vidit mirabilia magna et exorauit altissimū. Et inuentus est in numero sanctorū. ℣. Iste est qui contempsit vitā mundi et peruenit ad celestia regna. Et inuen. Gloria. Et. ℭ In.ij.noc.ān. Hii hominum scitote quia dñs sanctum suū mirificauit. ℘s. Cū inuocarem. fol.ij.ān. Scuto bone voluntatis tue coronasti eū domine. ℘s. Verba mea. fol.ij.ān. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eum. ℘s. Dñe dominus noster. fo.ij. ℣⁹ Posuisti domine. Lectio iiij.

COnsidera christiane presente deo te cū hoste pugnare. Fauet vt vincas: fauet dñs vt obtineas. Cū pugnas adest: cum dimicas presens est. Tantū enim virium de eius presentia concipis: quantū inimico debilitatis accedit. Tu erigeris in virtutē: hostis incidit in debilitatē. Tibi arma diuinitus ministrantur: illi malicie tela franguntur. Tibi conspectus dei virtū adhibet incrementa: hosti presens maiestas adimit nocendi venena. Tibi angeli plaudūt/illi formidinē adhibent. Tibi fortitudo tribuitur: illius malicia infirmatur. Quibus tu foueris: ille opprimitur. Quib⁹ tu erigeris: ille prosternitur. In tua pugna dñs congreditur/dñs dimicat/dñs preliatur: et victoria tibi ascribitur. ℟m. Occurrerūt animę eis⁹ tribuisti ei domine: Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate. Lectio quinta.

CErtamen tuū christiane: dei certamen est. Prelium tuū: christi est prelium. Quid trepidas/qd formidas/quasi tua virtute deuincas. Apprehende arma/prede in bellū/fortiter dimica: vt dimicāti assit ille/qui vinci non nouit. Non potest imperatorē promereri: qui hostem a se noluerit superari. Non potest regi esse acceptus: qui hosti fuerit lenocinatus. Non enim hostē poterit vincere: nisi qui atrociter voluerit dimicare. Victoria militis/perēptio hostis: et perēptio hostis gloria est imperatoris. Demūm in certamine christiano: aut superstes miles prostrato hoste beat⁹ de filio redit: aut hostē victor morīēdo deuicit. Feliciter enituit qui post victoriā vinci nō nouit. Feliciter vincit: qui et dyabolū et mundū post victoriā relinquit. Feliciter vincit: qui proficiscens e mundo/dyabolū quem in presenti deuicit: in futuro cū dño iudicabit. ℟. Dñe preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣⁹. Vitā petiit a te et tribuisti ei domine. Posuisti in capite. Lectio sexta.

ALios enim post vnum certamen ad alias palmas dñs seruat: alios cōsummato martyrio/iam coronat. Alios victores retinet in exemplū: alios iam perfectos trāsmittit ad celū. Alios frequenter desiderat videre certantes: alios passione iā emeritos/imponit regnis celestibus triūphantes. Imperatoris christi ab omnibus dignatio collaudetur: qui in suis et semel et frequenter hostem deuicit: et quem modo pugnare viderit/munerabit. Tantū contra hostē exercitetur animus/exerceatur virtus/deuotio preparetur: vt procedens miles ad bellū/vel primo prelio coronetur/vel fre

quentib⁹ tropheis palmarū numero ho
norat̄. Sic diuicauerūt quos diligere
christiane consuemisti: sic p̄ciuan sunt
quos semper amasti. Denios tres pueri
in caldea barbarr regis dum terrores de
spicūt formidines calcant minas con
temnunt: sic eundē regem cum suis igni
bus deuicerunt. Daniel quoq; cultor dei
amator veritatis iustitie defensor dum
in obsecrando deum regis edicta contē
mit: sic et leonum rabiem deuicit ℣ de im
mitiorū iteritu exultauit. Tu. ℣. Gloria
et honore coronasti eum domine et constituisti eum
super opera manuum tuarum. Omia subiecisti sub
pedibus eius. ℟ Quoniam elevata est magnificē
tia tua super celos deus. Gloria. ¶ In ip. noc. ān
Iustus dñs et iusticias dilexit equitatem vidit
vultus eius. ℘s In dño cō. fo. iij. ān. Habi
tabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte scō
tuo. ℘s Domine quis ha. fo. iij. ā. Posuis
ti domine super caput eius coronam de lapide p̄
cioso. ℘s Dñe in vir. fo. v. ℟ Justus vt pal
ma florebit. Euāgeliū. Secōm Johānē. ry.

In illo tēpore. Dixit ihesus discipulis
suis. Amen amen dico vobis nisi
granū frumēti cadēs in terrā mortuum
fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

Omelia beati augustini epi. ep̄i.

Se dicebat dñs granum mortificādū
et multiplicandum. Mortificandum in
infidelitate iudeorum: multiplicandum
in fide omnium populorum. Jam vero
exhortans ad passionis huc sectādā desi
gnat: qui amat inquit animam suam perdet
eam. Qđ duobus modis potest intelligi
Qui amat pdet: id est si amas pdis. Si
cupis vitam tenere in xp̄o: noli mortem
timere p̄ xp̄o. Jtē alio mō. Qui amat
animam suam: perdet eam Noli amare ne
perdas. Noli amare in hac vita: ne per
das in eterna vita. Hoc autem quod po
sterius dixit: magis habere videtur euā
gelice sensus. Sequitur enī. Et qui odit
animam suam in hoc mundo: in vitam
eternā custodit eā. ℣. Corona aurea sup ca
put eius expressa signo sculptoris. Gloria honoris & op
portunitatis. ℟ Cibabit eū pane vite & intellectus &
aqua sapiētie salutaris potauit illū. Gloria P. dñi.

Ergo qđ supradictū est qui amat
subintelligitur in hoc mūdo: ipse
vtiq; perdet. Qui aūt odit animam suam vtiq;
in hoc mundo: in vitam eternam ipse cu
stodit eam. Magna ⁊ mira sentētia: quē
admodum sit hois in animam suam amor
vt pereat: oditū ne pereat. Si male amaueris: tunc odisti. Si bene oderis: tunc a
masti. Felices qui oderunt custodiendo:
ne perdant amando. Vide ne tibi surrepat vt teipsum velis interimere/sic intel
ligēdo: q̄ debes odisse in hoc mūdo animam tuam. Hunc enim malignum quidam atq;
peruersi ⁊ in semetipsis crudeliores ⁊ sce
leratiores homicide: flammis se donāt:
aquis p̄focant/p̄cipitio collidunt et
pereunt. Hoc xp̄s non docuit/immo etiā
dyabolo p̄cipitium suggerenti: redi in
quit retro sathanas Scriptum est: non
tentabis dominum deum tuū. ℣. Stola
iocunditatis induit eum dominus. Et coronā
pulchritudinis posuit sup caput eius. ℟ Induit eū
dñs lorica fidei et ornauit eū. Et coronā. Le. ix.

Petro autem dixit significās qua
morte clarificaturus esset deum.
Cum esses iunior: cingebas te: et ambulabas vbi volebas: cum autem senueris
extendes manus tuas et alter te cinget:
et feret quo tu non vis. Vbi satis expressit/non a seipso sed ab alio debere occidi: qui vestigia sequitur christi. Cum ergo causę articulus venerit vt hec conditio proponatur/aut faciendū est contra
dei p̄ceptum/aut et hac vita emigrandum. quorū duorum homo cogatur alterum eligere/comminante mortem persecutore: ibi eligat deo dilecto mori q̄ offēso viuere. Jbi oderit in hoc mundo animam suam: vt in vitam eternam custodiat eā. Si quis michi ministrat: me sequatur. Quid est me sequaē/nisi me imitetur? Christus enim p̄o nobis passus
est ait petrus apostolus/relinquens nobis exemplum: vt sequamur vestigia ei⁹
Ecce quod dictum est. Si quis michi ministrat: me sequatur. Quo fructu. qua
mercede. quo p̄mio? Et vbi sum inquit
ego: illic et minister meus erit. Gratis
ametur et operis quo ministratur illi:
p̄cium sit esse cum illo.

¶ De vno martyre non decollato.
Euangelium. Secundum Lucam. xiij.

Luc 14

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me/et non odit patrem suum/z matrem/z vxorem/et filios/et fratres/et sorores/adhuc autem et animam suam non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Omelia beati Gregorij pape.

17 Si consideremus fratres charissimi q̃ z quãta sunt que nobis promittuntur in celis: vilescunt aio oia que habentur in terris. Terrena nanq; substantia superne felicitati comparata põdus non subsidium est. Vita tpalis eterne vite comparata: mors est potius dicenda q̃ vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis: quid est aliud q̃ quedam proliritas mortis? Lectio. viij.

QUe aũt lingua dicere/vel quis intellectus capere sufficit illa superne felicitatis quanta sunt gaudia angelorũ chorus interesse/cum beatis spiritibus glorie conditoris assistere/presentem dei vultum cernere/increũ scriptum lumen videre/nullo mortis metu affici/incorruptionis perpetuo munere letari? Sed ad hec audita iardescit anim⁹/iãq; illic rapit assistere/vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna premia peruenire nõ potest: nisi per magnos labores Vnde et paulus egregius predicator dicit. Non coronabitur quis: nisi legitime certauerit. Delectet igitur mentem magnitudo premiorum: sed non deterreat certamen laborum. Vnde ad se venientibus veritas dicit. Si quis venit ad me/et non odit patrem suum et matrem/et vxorẽ et filios/et fratres/et sorores/adhuc autem et animam suam: non potest meus esse discipulus. Lectio. ix.

SEd pensetari libet quomõ parentes et carnaliter amicos precipimur odisse: qui iubemur et inimicos diligere. Et certe de vxore veritas dicit. Quos deus coniunxit: hõ nõ separet. Et paulus ait. Viri diligite vxores vestras: sicut z ihs ecclesiã. Ecce discipulus vxorẽ diligẽdam predicat: cum magister dicat. Qui vxorem non odit: nõ põt me⁹ esse discipulus. Nũ aliud iuber nũciat: z aliud preco clamat? An simul z odisse possum⁹ z diligere? Sed si bñ cepti ppendim⁹: vtrumq; agere per discretionẽ valemus. Vt eos qui nobis carnis cognatiõe cõiũcti sunt z quos prorimos nouimus diligamus: et quos aduersarios in via dei patimur: odiendo z fugiẽdo nesciamus.

Euangelium. Secundum Lucam. ix. Luc. 9.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetipsum z tollat crucẽ suã z sequatur me. Dñs. de diuer. tractatibus.

Quia dominus ac redemptor noster. nouus homo venit in mundũ: noua precepta edidit mundo. Vite enim nostre veteri in vicijs enutrite: cõtrarietatem opposuit nouitatis sue. Quid enim vetus/quid carnalis homo nouerat/nisi sua retinere/aliena rapere si posset/cõcupiscere si non posset. Sed celestis medicus singulis quibusq; vicijs obuiantia adhibet medicamenta Nam sicut arte medicine frigida calidis/calida frigidis curãtur: ita dominus noster contraria opposuit medicamenta petis/vt lubricis continẽtiam/tenacibus largitatẽ/tractũdis mãsuetudinẽ/elatis ꝓperet hũilitatẽ. f. vij

CErte cũ se sequentibus noua mandata proponeret: dixit. Nisi qs renunciauerit oibus q̃ possidet: nõ potest meus esse discipulus. Aperte dicat. Qui per vitam veterem aliena concupiscitis: per noue conuersationis gr̃am et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat dominus: audiamus. Qui vult post me venire: abneget semetipsũ. Ibi dicitur vt abnegemus nostra: hic dr vt abnegemus nos. Et fortasse laboriosũ nõ est homini relinq̃re sua: z valde laboriosũ est relinq̃re semetipsũ. Minꝰ q̃ppe est abnegare qđ hz: valde enim multũ est abnegare qđ est. Ad se autẽ nobis venientibus dñs precepit vt renunciemus nõis: qr quisq; ad fidei agonẽ venim⁹. luctamẽ cõtra malignos spũs sumim⁹. Exx.

NIchil malignus spũs in hoc mũdo ppriũ possidet. Nudi ergo cum nudo luctari debem⁹. Nam si vestitus quisq; cũ nudo luctat: citꝰ ad terrã deicit/qua hz vnde teneat. Quid enim sũt terrena oia nisi quedã corpis idumẽta?

In natali vnius martyris.

Qui ergo cõtra dyabolum ad certamen properat: vestimẽta abiciat ne luctum bat. Nichil in hoc mundo amando possi deat nullas rerum labẽtium delectatio nes requirat: ne vnde ad votum regitur ad casum inde teneatur. Nec tamen sufficit nostra relinquere: misi reliquamus et nos. Quid est quod dicimus relinquamus et nos? Si enim nosipsos relinquimus quo ibim⁹ extra nos? Quis est qui vadit si se deserit? Sed aliud sumus per peccatum lapsi: aliud per naturam cõditi. Aliud quod fecimus aliud quod facti sumus. Relinquam⁹ nosmetipsos quales peccando nos fecimus: ⁊ mancamus nosipsi quales p gr̃am facti sum⁹.

℣ De vno martyre non decollato. ℟.

Beatus vir qui suffert tentationem quoniã cum probatus fuerit accipiet coronam vite. Quam repromisit deus diligentibus se. ℣ Hic accipiet benedictionem a domino et misericordiam. Quam.

℣ De vno martyre decollato. ℟.

Percepturus iam vir sanctus pro labore requiẽ constans in confessione christiane fidei. Subdit collum velut agnus mansuetus gladio. ℣ Corpore dissolui gaudens et cum deo viuere. Subdit.

℣ Et dicitur hoc predictum. ℟. in festis ir. l. mar. decol. Ad. j. vẽs. et ad matut. l. ir. ℟. et in fest. iij. lc. martyrum decol. qõ dr in. iij. not. ffin. ℣ Ora pro nobis beate. N. Iste. ℣. Dr semp ãte lau. i festo vnius mar. ir. lc. Qñ vero fuerint. iij. l. cõ tunc dr. ℣. Posuisti. vel. ℣ Justus vt pal. In laudã.

Qui me confessus fuerit coram hominib⁹ cõfitebor et ego eum coram patre meo. ps. Dns reg. fo. vj. ãn. Qui sequitur me non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vite dicit dominus. ps. Jubilate. fo. vj. ãn. Si quis michi ministrauerit honorificabit eum pater meus qui est in celis dicit dominus. ℣ Deus deus meus. fo. vj. ãn. Qui michi ministrat me sequatur: ⁊ vbi sum ego illic erit et minister meus. ps. Benedic. fo. vj. ãn. Volo patrem vt vbi ego sum illic sit et minister meus. ps. Laudate dominum. fo. vij. Capitulum vbs. Hymnus.

Deus tuorum militum: sors ⁊ corona premiũ laudes canentes martyris: absolue nexu criminis. Hic nempe mundi gaudia et blandimenta noxia: caduca rite deputans pervenit ad celestia. Penas tecurrit fortiter: et fusus viriliter pro te effundens sanguinem eterna dona possidet. Ob hoc precatu supplici te poscimus pijssime: in hoc triũpho martyris dimitte noxam criminis.

Sit christe rex pijssime: tibi patrie gloria cum spũ paraclito in sempiterna secula. Amẽ. ℣. Justus germinabit ãn. Nisi granũ frumẽti cadẽs in terram mortuũ fuerit ipsum solum manet. ps Benedictus. Alia ãn Qui vult venire post me dicit dominus abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me. ps Bñdicte. Oco vbs. Hec predicte due afie dñr alternis vicibus p ebdo. in festis vnius marty. tã triũ q̃. ar. lec. sup Benedictus. vel ad mẽo. eiusdẽ sancti Ita ⁊ semper in primis vr ãn. Nisi granũ. Ad j. ãn. Qui me cõ. ps Deus in noie. fo. ir. Ad. iij. ãn Qui sequitur. ℣ Legẽ po. fo. ij. Ch. vbs. ℟ Gloria et honore Coronasti eum domine. ℣ Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Cor. Gloria patri. Gloria et ho. ℣ Posuisti domine. Ad. vj. ãn. Si quis michi. ps. Defecit. folio. xij. Capitulum.

Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altissimum et inuentus est in numero sanctorũ ℟ Posuisti domine super caput eius. ℣ Coronã de lapide pretioso. Super ca. Gloria. Posui. ℣. Justus vt palma. Ad. ir. ãn Volo pater. ps. Mirabilia. fo. xij. Capitulum.

Stolam letitie sinduit eũ dñs et coronã pulchritudinis posuit super caput eius. ℟. Justus vt palma florebit. In domo domini. ℣ Sicut cedrus libani multiplicabitur. In do. Gloria. Justus vt. ℣ Justus germinabit sicut lilium. Ad. ij. vẽs. ãn Qui me cõ. pi. feriales. Capitulum vbs. Hymnus Deus tuorum. vlus. Justus ger. ãn.

Hic vir despiciens mundum et terrena triumphans diuitias celo condidit ore manu. ps Magnificat. Alia ãn. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna et exorauit altissimum et inuentus est in numero sanctorum ps Magñ.

℣ Hec predicte due afie dñr alternis vicib⁹ per ebd̃. in festis. ir. l. vn⁹ mar. sup ps Magñ. Ad. ij. vẽs. vl ad mẽo. eiusdem festi

℣ Ite alia cap. vnius marty. ⁊ dicuntur cum capitulis supascriptis alternis vicibus per ebdo. ad vesp. et ad mat. et ad

terrā: et ad lectiōnes vesperas. Capitu.

BEatus vir qui in sapientia morabitur / et qui in iustitia meditabitur: et in sensu cogitabit circunspectionem dei. ℣. Ad.vj. Capitulum.

QVasi vanum illum pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum. ℣. Ad.xv. Capitulum.

ET firmabitur in illo et nō flectet / ⁊ cōtinebit illum ⁊ non cōfundet: ⁊ exaltabit illum apud p̄orimos suos: et nōie eterno hereditabit illū dñs deus noster. Cetera omnia vt supra dictū est. ℣. In natali vnius mar. ⁊ ponti. tota cātetur hysto. vnius mar. non ponti. vbi cū capīs subscriptis: et cū oīone subnotata ad vtraq; vē. et ad mat. ⁊ ad. iij. Cap.

OMnis pontifex ex hoibus assumptus / p̄o hominib⁹ cōstituitur in his que sunt ad deum: vt offerat dona ⁊ sacrificia p̄o peccatis. Oratio.

DEus qui sanctā nobis huius diei leticiā / p̄o cōmemoratione beati N. martyris tui atq; pontificis fecisti: adesto familie tue p̄cib⁹ / ⁊ da vt cuius hodie festa celebramus / eius meritis et intercessionibus adiuuemur. Lectio. j.

DEbemus pēsare fratres carissimi continue / qō sanctis apostolis dicitur / ⁊ p̄ apl̄os nobis dicit. Vos estis sal terre. Si ergo sal sumus: cōdire mentes fidelium debemus. Vos igit qui pastores estis: pēsate / quia dei aialia pascitis. De quibus p̄ofecto aialibus / deo per psalmistā dicit. Aialia tua habitabūt in ea. Et sepe videmus / q̄ petra salis brutis animalib⁹ ponitur: vt eandē salis petrā lambere debeant ⁊ meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia / petra salis debet esse sacerdos in populis. Curare sacerdoti necesse est que singulis dicat / vnūquēq; qualiter admoneat / vt quisquis sacerdoti iūgitur: quasi ex salis tactu / eterne vite sapore condiatur. Lectio ij.

SAl etenim terre non sumus: si corda audientium non condim⁹. Qō p̄ofecto condimentū ille veraciter primo impendit: q̄ p̄dicationis verba non subtrahit. Quid autem aias hoim / nisi cibū dei dicerem: q̄ ad hoc sunt cōdite / vt in eius corpus trajciantur / id est vt in eterne ecclesie augmentū tēdāt? Si igit cibus dei est populus: condimentū cibi sacerdotes esse debuerūt. Sed quia dū nos ab orationis ⁊ eruditionis sete vsu cessamus: sal infatuatū est / et condire non valet cibum dei. Atq; idcirco ab auctore non sumitur. quia exigēte fatuitate nra minime conditur. Pensemus ergo quibnā per linguā nostrā conuersi. q̄ de peruerso suo opere nra increpatione correpti penitētiam egerint. Quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit: quis auariciam / quis superbiam deliquit. Pensemus qō lucrū deo facimus nos: qui accepto talento ab eo / ad negotium missi sumus. Etenim ait. Negociamini dum venio. Lectio. iij.

ECce iam venit: ecce de nō negocio lucrum querit. Quale ei aiarū lucrū de nostra negociatione mōstrabimus? Quot ei⁹ cōspectui aiarum manipulos / de p̄dicationis nre segete illaturi sumus? Ponamus ante oculos nostros illum tāte districtionis diē: quo ipse veniet ⁊ rationē cū seruis quibus talenta credidit ponet. Ecce in maiestate terribili: inter āgelorū choros videbitur. In illo tanto examine / elector⁹ oīm et reprobor⁹ multitudo deducetur: et vnusquisq; quid sit operatus ostēdet. Ibi petrus cū iudea cōuersa quā post se traxit apparebit: ibi paulus / cōuersum (vt ita dicerem) mundum ducens. Ibi andreas post se achaiam: iohannes asiam / thomas indiā / in cōspectu sui regis cōuersā ducet. Ibi oēs dñici gregis arietes cum aiarum lucris apparebunt: qui sanctis suis p̄dicationibus deo post se subditum gregem trahunt. Lectio. iij.

QVm igitur tot pastores cum gregib⁹ suis ante eterni pastoris oculos venerint: quid nos miseri dicturi sumus. q̄ ad dominū nostrū post negocium vacui redimus / qui et pastorū nomē habuimus: et oues quas enutrimento nro debeamus ostendere non habemus? Hic pastores vocati sumus: et ibi greges nō ducimus. Sed nunquid si nos negligi-

mus / oipotens deus deserit oues suas? Nullo modo. Nã ipse eas sicut per prophetã pollicitus est / per semetipsum pascit omnesq; quos prordinauit ad vitã: flagellorũ stimulis et cõpunctionis spiritu erudit. Per nos quidem fideles ad sanctũ baptisma veniũt / nostris precib⁹ benedicũtur: et per impositionẽ manuũ nostrarum a deo spiritũ sanctum percipiunt atq; ad regnum celeste pertingũt: et ecce nos per negligentiã nostrã deorsum tendimus. Lectio quinta.

INgrediũtur electi sacerdotũ manibus erpiati celestem patriã: et sacerdotes ipsi per vitã reprobã / ad infernũ supplicia festinant. Cui ergo rei: cui similes dicerim sacerdotes malos: nisi aque baptismatis que peccata baptizatorũ diluens illos ad regnũ celeste mittit / ipsa in cloacam descendit? Timeamus hec fratres charissimi. Conuenat actionem nostrã / ipsum ministeriũ nostrum. De peccatorũ nostrorũ quotidie relaratione cogitemus / ne nostra vita peccato obligata remaneat: per quã omnipotens de⁹ quotidie alios solut. Consideremus sine cessatione quid sumus: pensemus negotium nostrũ / pensemus pondus quod suscepimus. Faciamus nobiscũ quotidie rationes: quas cũ nostro iudice habeamus. Et sic debemus agere curam nostri: vt non negligamus curã prum. Ut quisquis ad nos iugitur: et lingue nostre sale cõdiatur. Lectio vi

QUm vacãtem quempiã et lubricũ videmus / admonendus est vt conuigio frenare iniquitatem suã studeat: quatenus per hoc quod licet / discat superare quod non licet. Cũ coniugatũ videmus / admonendus est: vt sic exerceat curam secuũ: ne postponat amorem dei. Sit placeat voluntati cõiugis: vt non displiceat conditori. Cũ clericũ videmus / admonendus est vt sic viuat: quatenus exemplũ vite secularibus prebeat. Ne si quid in illo iuste reprehẽditur: et eius vitio ipsa religionis nostre estimatio grauetur. Cũ monachũ videmus / admonendus est vt reuerentiã habitus sui in actu / in locutione: in cogitatione sua semper circũspiciat: et ea que mũdi sunt / perfecte deserat: et quod ostendit humanis oculis habitu: hoc ante dei oculos moribus pretendat. Iste itaq; iã sanctus est: admoneatur vt crescat. Ille vero adhuc iniquus est / admoneatur vt corrigat. Quatenus quisquis se ad sacerdotẽ iunxerit / sale sermonis illius conditus recedat. Hec fratres karissimi vobiscũ sollicite cogitate: hec prorimis vestris impẽdite / omnipotenti deo fructum vos reddere de negocio quod accepistis sperate. Quot sequũs euãg. legãt ad mat. in festo cuiuslibet erulati marty. et pontifi. sunt cõfess. ir. fe. Euãg. Secundũ lucã. cir

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Homo quidã nobilis abiit in regionem longinquã: accipere sibi regnũ et reuerti. Et reliqua. Sermo et commentario beñ. bede pbri.

HOmo nobilis ille est: cui cecus supra clamabat. Fili dauid: miserere mei. Et cui venienti hierosolymã: concinebant. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine dñi. Longinqua regio: est ecclesia ex gentibus / de qua eidem nobili homini qui loquitur / ego autem constituta sum rex ab eo: dicitur a patre. Postula a me: et dabo tibi gentes hereditatem tuã et possessionem tuã terminos terre. Que videlicet hereditas et possessio: bipharia ratione / regio longinqua vocatur. Dicit quia a finibus terre clamat ad dominũ: vel quia longe est a peccatoribus salus. Et cũ deus vbiq; sit presens: longe tamen ab eorũ sensu / qui vbiq; colunt / verus deus abest. Sed qui erant longe facti sunt ppe in sanguine christi. Vocatis autẽ decẽ seruis suis: dedit illis decẽ minas. Denarius numerus ad legẽ pertinet: ppter decalogũ. Ic. viii.

VOcauit autẽ paterfamilias decẽ seruos suos: quia elegit discipulos suos per litterã legis imbutos. Dat illis decẽ minas: q; legis dicta spiritualiter intelligẽda reuelat. Post passionem quippe et resurrectionẽ suã aperuit illis sensum. vt intelligerent scripturas. Mina nãq; quam greci mnam vocãt. centũ dragmis appẽditur. Et ois sacre scriptu

re sermo/quia vite celestis perfectionem suggerit: quasi numeri centenarij pondere fulgescit. Et ait illis. Negociamini dū veno. Verba inquit legis et prophetarum mystica interpretatione discussa populis afferte: atq; ab eis fidei confessionem morūq; probitatem recipite. Ciues autem eius oderant illū: et miserūt legationem post illū dicētes. Nolumus hunc regnare super nos. Ciues autē impios iudeos dicit: de quibus alibi protestatur. Nunc autē et viderūt ⁊ oderūt: et me et patrē meū. Qui non solū presentē vlq; ad mortē crucis oderūt: sed etiā post resurrectionē eius immiserunt persecutionem apostolis / et predicationē regni celestis spreuerunt. Et factū est dum rediret accepto regno. Significat tēpus quando in maiestate manifestissima et eminentissima claritate venturus est: qui eis humilis apparuit / cum diceret Regnū meū: non est de hoc mūdo. Lec. xx.

Et iussit vocari seruos quibus dedit pecuniā: vt sciret quantū quisq; negociatus esset. Vt sciret inquit. Non quod eū quid lateat: cui verissime dictū est/ dñe tu scis oia: sed sciret dicit/ id est scire omnes faceret. Tūc enim omnū opera et cogitationes: palā oibus ostendentur. Venit autē primus dicēs. Dñe mina tua decem mnas acquisiuit. Primus seruus: ordo doctorū est in circumcisionem missorū. Qui vnā mnam negociaturus accepit/ quia vnū dominū: vnā fidē/ vnū baptisma: vnū deū predicare missus est. Sed hec eadem mna/ decē mnas acquisiuit: q; populū sub lege cōstitutū sibimet docendo sociauit. Et ait illi. Euge serue bone: q; in modico fuisti fidelis: eris potestatē habens supra decē ciuitates. In modico seruus est fidelis/ qui non adulterat verbū dei: sed sicut ex deo coram deo/ in christo loquit. Quicquid enim in presenti percipimus donorū: in cōparatione futurorū perpaucū est et modicū: q; ex parte cognoscimus/ et ex parte pphetamus. Cū autē venerit quod perfectū est: euacuabitur quod ex parte est. Ciuitates autem decem sunt anime ad legis verbū / et gratiam euangelij venientes: quibus tūc iure glorificādus ille proponetur/ qui eis pecuniā verbi digne deo cōmendauerit. Ad. iij. Caphm. Omnis pontifex. vt supra. Ad. vj. Capitulū.

Nemo sumit sibi honorem sed qui vocatur a deo tanq; aaron: sicut scriptū est: tu es sacerdos in eternū secūdum ordinē melchisedech. Ad. ix. Eph. Heb. 5.

In ecclesijs altissimi aperiet os suum/ et in conspectu virtutis illius gloriabitur/ et in medio populi exaltabitur/ et in plenitudine sancta admirabit. In festo vnius martyris pontifi. non erulati. Secundum Mattheum. x. Eccliā. xv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nichil opertū quod non reuelet̄: et nichil occultū quod non sciatur. Et reliqua. Omitta Rabani pbi. Et quomodo in presenti seculo: multorum vitia nesciūtur. Sed de futuro tempore scribitur: quādo iudicabit deus absconditā hominū: ⁊ illuminabit latebras tenebrarū: ⁊ manifesta faciet cōsilia cordium. Et est sensus. Nolite timere persecutorū seuiciā et blasphemātū rabiem: quia venet dies iudicij / in quo et virtus et eorū nequitia demonstrabitur. Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine: ⁊ quod aure auditis: predicate super tecta quod auditis in mysterio apertius predicate: quod didicistis absconse publice loquimini: quod vos erudiui in paruulo iudee loco: in vniuersis vrbibus et in toto mundo audacter dicite. Nolite timere eos qui occidūt corpus: animā autem non possunt occidere. Si qui corpus occidunt: animā non possunt occidere. Ergo anima inuisibilis ⁊ incorporalis est: secundū rationem dico corporis nostri substantiā. Vel eo certe tempore punietur et supplicia sentiet: quando pristinū corpus receperit: vt cū quo peccauit / cū ipso et puniatur. Eū timete qui potest et corpus et animā perdere in gehennam ignis. Nomen gehenne in veteribus libris non inuenitur: sed primū a saluatore ponitur. Queramus ergo que sit sermonis huius occasio. Idolū baal fuisse iuxta hierusalem ad radices montis libani: in quibus siloa fluit: non semel legimus.

hec vallis et parua campi planicies irrigua erat et nemorosa plenaq; deliciis: et lucus in ea idolo consecratus. In tantā autem populus israel dementiam venerat: vt deserta templi victima: ibi hostias immolaret et rigorem religionis deliciis vincerent: filiosq; suos incenderent demonibus vel inuiciarent. Et appellabat locus ille gehēnon. i. vallis filiorū ennon. ¶ Hoc regum volumen et paralipomenon et hieremias scribunt plenissime. Et cōminatur deus se locum illum impleturū cadaueribus mortuorū: vt nequaq; vocetur tophet et baal: sed vocetur poliandrū id est tumulus mortuorum. Futura ergo supplicia et pene perpetue quib⁹ peccatores trucidandi sunt: huius loci vocabulo denotātur. Duplicem autē esse gehennā: nunc ignis et frigoris / in iob plenissime legimus. Nonne duo passeres asse veneūt / Et vnus ex illis non cadet super terrā: sine patre vestro. Vestri autem et capilli capitis: omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Hoc est sibi sermo dominicus: et sequentia pendent et superiorib⁹. Prudens lector: caue semper superstitiosam intelligentiam: vt non tuo sensui attemperes scripturas: sed scripturis iungas sensum tuum: et intelligas quid sequatur. Superia dixerat: nolite timere eos qui corpus occidūt: animā autem non possunt occidere: nūc loquitur cōsequenter. Nonne duo passeres asse veneunt: et vnus ex illis non cadet super terrā sine patre vestro. Et est sensus: Si parua animalia et vilia absq; deo auctore non occidūt: et in eis est prudentia: et que in his peritura sunt / sine dei voluntate non pereunt: vos qui eterni estis nō debetis timere q⁹ absq; dei diuatis prouidentia. Lectio. iij

Iste sensus et supra dictus est. Respicite volatilia celi: quoniā non seminant neq; cōgregant in horrea: et pater vester celestis pascit illa. Nonne vos pluris estis illis / Ac deinceps: considerate lilia agri quomodo crescunt: et cetera. Si autē fenū agri quod hodie est: et cras in clibanū mittitur deus sic vestit: quāto magis vos minime fidei. Quidā coacte duos passeres animā interpretantur et corpus: quinq; quoq; passeres secūdū lucam qui duobus assibus veneūt-ad sensus referūt. Sed quomodo illa intelligētia toti euāgelici sermonis corpori coaptetur: non parue est difficultatis. Vestri autē et capilli capitis / oēs numerati sunt Nolite ergo timere: multis passeribus melliores estis vos. Manifestius nostre exposition⁹ superior sensus expressus est: q⁹ timere non debeant eos qui possūt corpus occidere / et aiam non possūt. Qui si sine dei sapientia / paruā quoq; aiāliā non decidūt: q⁹tomagis homo q̄ apostolica fultus est dignitate / Quod autē ait: vestri et capilli capitis numerati sunt: immensā dei erga homines ostēdit prudentiā / et ineffabilē signat affectū: q⁹ nichil nostrorū deū lateat: etiam parua et otiosa dicta / eius scientiā fugiāt. Deridet intelligētiā ecclesiasticā in hoc loco / qui carnis resurrectionē negant: quasi nos et capillos qui numerati sunt et a tonsore decisi: oēs dicamus resurgere: cū saluator nō dixerit. vestri autē et capilli oēs saluādi sunt. sed numerati sūt. Vbi numerus est: scientia numeri demonstrat: non eiusdē numeri cōuersatio. Tu autē.

℣ In natali plurimorū mar. ℟ tempus pasc. ad vesp. sup. psal. ām. Sancti per fidem vicerūt regna operati sunt iustitiā adepti sunt repromissiones. Psal. feriales. Capitulum.

Reddet deus merced̄ laborū sanctorū suorū / et deducet eos in via mirabili. ℟ In circuitu. infra. ir. hymn⁹.

Sanctorū meritis inclita gaudia / pāgamus socii gestaq; fortia / nā gliscit animus ymere cantibus victorū genus optimū. Hylunt quos retinens mūdus inhorruit: ipsum nā sterili flore per aridum: spreuere penitus tetri serui sunt: rex christe bone celitus. Hyp te furias atq; ferocia: calcarūt hoim seuaq; verbera: cessit his lacerans fortiter vngula: nec carpsit penetralia. Cedūtur gladijs more bidentiū: non murmur resonat non querimonia: sed corde tacito mens bene conscia: conseruat patientiā Que vox que poterit lingua referre

que tu martyrib⁹ munera p̃parasrubri nã fluido sanguine laureis: ditãtur bene fulgidis. Te summa deitas vnaq; poscimus: vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacem famulis nos quoq; gloriã: per cũcta tibi secula Amen. ℣. Letamini in dño et exultate iusti. ℟. Et gloriamini oẽs recti corde. Ãn. Gaudent in celis anime sanctorũ qui christi vestigia sunt secuti: & quia p̃ eius amore sanguinem suũ fuderũt: ideo cum christo regnabũt in eternũ. ℘s. Magnificat. Alia ãn. Isti sunt sancti qui p̃ dei amore minas hominũ contempserũt sancti martyres in regnũ eternũ exultant cum angelis: o q̃ p̃ciosa est mors sanctorum qui assidue assistũt ante dominũ et ad inuicem non sunt separati. ℘s. Magnificat. Hę p̃dicte due ãe. dũr alternis vicibus per ebdo. in festis plurimorũ mar. cã. ij. lc. q̃. ir. le. sn per ptot. Magnificat. vel ad mẽo. eorũdẽ sanctorũ: ita tamen q̃ semper in primis ij ãn. Gaudent in celis. ¶ In natali plurimorũ martyr. non pontificũ ij hec Oco.

OMnipotens sempiterne deus / da nobis sanctorũ martyrũ tuorum N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ad instantibus ipi cemur periculis / et digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per dominũ. ¶ In natali plurimorum martyrũ et pontificũ. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui in sanctorũ martyrũ tuorum atq; pontificũ N. et N. cordibus flammã tue dilectionis accendisti: da mentibus nostris eandẽ fidei caritatisq; virtutem: vt quorũ gaudemus triũphis / pficiamus cremplis. Per. Ad matu. in festis. ir. lect. cantũ Inuit. Adoremus regem magnũ dominũ Qui in sanctis suis semper est mirabilis. ℘s. Venite. In festo. ir. lect. et in fest. vij. que habent vnu. dupl. Inuit. Mirabilem deũ in sanctis suis. Venite adoremus collaudantes. ℘s. Venite. In fest. vij. lect. que non habent inuit. dupl. Inuita. Regem martyrũ dominũ. Venite adoremus. Hym. Sanctorũ meritis. ¶ In j. nocturn. ãn. Si cecus decurrit aquarum plantarit vineã iustorũ: sed in lege dñi fuit voluntas eorũ. ℘s. Beatus vir. k. ij. ãn. Tanq; aurũ in fornace probauit electos dñs: et quasi holocaustũ accepit illos in eternum. ℘s. Quare fremuerunt. fol. ij. ãn. Si coram hominibus tormenta passi sunt hęc spes electorũ est immortalis in eternum. ℘s. In dño confido. fo. iij. ℣. Letamini. Lect. j.

Psalmus qui cantatur domino videtur sanctis martyribus conuenire. Sed si membra christi sumus: sicut esse debemus ad omnes nos pertinere intelligamus. Qui seminant in lachrymis: in gaudio metent. Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. Venientes autem venient cũ exultatione: portãtes manipulos suos. Quo cũtes et vnde venientes? Qui seminãtes in lachrymis? Que sunt semina? Qui manipuli? Euntes in mortem: venientes a morte. Euntes nascendo: venientes resurgendo. Seminantes opera bona: metentes mercedem eternã Semina ergo nostra sunt: quicquid boni fecerimus. Manipuli: quod in fine recipiemus. ℟. Aliberet deus omnem lachrymam ab oculis sanctorũ et iam non erit amplius neq; luctus neq; clamor: sed nec vlius dolor. Quoniam prima transierunt. ℣. Non esurient neq; sitient amplius et non cadet super illos sol neq; vllus estus. Quoniam. Lectio secunda.

Si ergo bona semina / sunt bona opera. quare cũ lachrymis: cum hilarem datorem diligat deus? Hic primum videte charissimi: quomodo marime ad beatos martyres verba ista pertineant. Nulli enim tantum impenderũt: quantũ illi qui seipsos impẽderũt: sicut dicit apostolus paulus. Et ipse impendar pro animabus vestris. Impenderũt enim seipsos confitendo christum / et impiendo in eius adiutorio quod dictũ est. Ad mensam magnam sedisti: scito quoniam talia oportet te preparare Que est mensa magna: nisi vnde accipimus corpus christi et sanguinem? Quid est: scito quomã talia oportet te preparare: nisi quod beatus iohannes exponit / sicut christus pro nobis animã suã posuit / sic et nos debemus pro fratribus animas ponere? ℟. Viri sancti gloriosum sanguinẽ fuderunt pro domino: amaurrunt christum in vita sua imitari sunt enim in morte sua. Et ideo coronas triumphales meruerunt. ℣. Vnus spiritus et vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia.

In natali plurimorũ martyrũ.

Ecce quantũ sancti martyres impenderunt. Sed nunquid perierunt / quando securitatem a dño etiam de capillo acceperunt? Perit manus / vbi non perit pilus? Perit caput / vbi non perit capillus? Vbi non perit palpebra / perit oculus? Hac ergo magna securitate accepta: impenderũt seipsos. Operibus ergo bonis seminemus cũ tempus est: dicente apostolo. Qui parce seminat: parce et metet. Infatigabiles inquit cũ tempus habemus operemur bonum ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei. Et iterum. Bonum inquit facientes non deficiamus: tempore enim suo metemus. Qui defecerit in semine: non gaudebit in messe. Quare ergo cum lachrymis / cum omnia opera nostra habere debeant hilaritatem. Et quidem de martyribus dici potest: quia in lachrymis seminauerunt. Fortiter enim certauerunt: et in magnis tribulationibus fortes fuerunt. Nam vt eorum lachrymas christus consolaretur: transtulit eos et transfiguraut eos in se / et dixit. Tristis est anima mea vsq; ad mortem: ℟. Tradiderunt corpora sua propter deũ ad supplicia. Et meruerũt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt qui venerunt et magna tribulatione: et lauerunt stolas suas in sanguine agni. Et meruer.

In.ii.nocturn. Ańa. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno patris mei dicit dominus. ℣s. Domine quis. fo.xiii.ãn. Sancti qui in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣s. Conserua me. fo.xiii.ãn. Sancti qui sperant in dño habebũt fortitudinem assument pennas vt aquile volabunt et non deficient. ℣s. Dñi est terra. fo.xiii.ỽ. Exultent iusti in conspectu.

Lectio quarta.

Fratres mei / videtur michi q; caput nostrum: infirmioribus suis membris compassum est. Ne de se fortes membra infirma desperarent / vt est humana fragilitas / et morte propinquante perturbarentur / et dicerent / non se ad deum pertinere / nam si pertinerent gauderent: ideo prius christus dixit. Tristis est anima mea vsq; ad mortem. Pater si fieri potest: trãseat a me calix iste. Quis hoc dixit? Que potestas? Que infirmitas? Audite quid dixit. Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Nemo tollet eam a me: sed ego pono eam / et iterum sumo eã. Hec potestas tristis erat: quando faciebat quod non faceret nisi voluisset. Potestate enim fecit: non conditione. Quia ipse voluit: non quia inde potuit. Transfiguauit dominus in se infirma mẽbra corporis sui. Et forte de illis dictum est / qui seminant in lachrymis / in gaudio metent: id est de infirmioribus. ℣m. Sancti tui domine mirabile conseruati sunt iter seruientes preceptis tuis et inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimento. ℣s. Dextricem manum tuam laudauerunt patres et decantauerunt domine nomen sanctum tuũ. In aquis validis.

Lectio quinta.

Cum enim in lachrymis seminabat ille / ipsius christi magnus predo / quando dicebat / ego enim iam immolor / et tẽpus mee resolutionis instat / bonum certamen certaui / cursum consummaui / fidem seruaui / de cetero superest michi corona iustitie / corona de manipulis? Superest inquit michi corona iustitie: quam reddet michi dominus in die illa iustus iudex. Quasi diceret. Reddet michi messem: cui meipsum impendo sementem. Hec verba quantũ intelligimus fratres: eruditis sũt non pigrantis. Nunquid quando ista dicebat / in lachrymis erat? Nonne summis erat hilari datori / quem diligit deus? Ad infirmos ergo referamus hec verba / vt nec ipsi desperent qui in lachrymis seminauerunt: quia si seminauerunt in lachrymis / transit tristicia cum fine / et venit letitia sine fine. Veruntamen charissimi / ecce quomodo michi videtur ad omnes pertinere quod dictum est: qui seminant in lachrymis in gaudio metent / eũtes ibant et flebant mittentes semina sua / venientes venient cum exultatione / portantes manipulos suos. ℣m. Verbera carnificũ non timuerũt sancti dei martires pro christi nomine. Vt hereditatem acciperent in domo dñi. ỽ. Immania enim pro christo in suis corporibus pertulerunt tormenta. Vt here. Lectio. vi.

Audite si adiuuante dño explicare potuero: quēadmodū ad omnes nos pertineat/cūctes sibant z flebant. Et quo nascimur imus. Quis enī stat? Quis non et quo biam intrauit/cogitur ambulare? Infans natus est: crescendo ambulat. Mors finis est. Inde iam veniendū est: sed cū exultatione. Quis enī non plorat in via ista mala/quando ipse infans inde incipit? Vtiq; infans quando nascitur: de angustijs uteri in huius mūdi latitudinem funditur/de tenebris prodit ad lucem/et tamen de tenebris veniens ad lucem: plorare potest. ridere non potest. Et rident homines/et plorāt homines. Et quando rident homines: plorandum est. Sed plorat alius damnum suū. plorat alius pressuram suam/quia in carcere est constitutus: plorat alius q̄ amiserit mortuū aliquem carissimorū suorū. Ille hinc. iste hinc: Justus unde? Primo de his omnibus. Justus enim plorat veraciter plorantes sterilitēr: plorat plorantes/plorat ridentes. Quia et qui plorant de rebus vanis/inaniter plorant: et qui rident de rebus vanis/malo suo rident. Ipse vbiq; plorat. Plus ergo ipse plorat. Sed venient cum exultatione: portātes manipulos suos.

℟. O veneranda martyrum gloriosa certamina qui in suis corporibus p̄o christo immania pertulerunt tormenta. Et ideo percipere meruerunt immarcessibilem eterne glorie coronam. ℣. Despecta namq; presentis vite luce/contemptoq; suorum corporum cruciatu/seruientem mundum dei p̄o amore vicerunt. Et ideo percipere meruerunt. ¶ In festis quorūlibet fratrū martyrū etiam si hec in eadem ebdo. contigerint tam in primo nocl. q̄ in .ij. vel .iij. dicitur istud sequens. ℟. Ecce est vera fraternitas que nunq̄ potuit violari certamine/qui effuso sanguine secuti sunt dominū. Contemnentes aulam regiam. Peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̄ bonum et q̄ iocūdum habitare fratres in vnum. Contemnentes aulam. Gloria. Peruenerunt ad. Et hec sunt festa in quib⁹ semper erit p̄e dictū ℟. ij. vel .vj. quādo medie lec. de festis fūt sanctorū sez marci/marcellini gerualij et prothalij. vij. fratrū/cosme et damiani. ¶ In tertio nocturno ańa.

Iusti autem imperpetuū viuent: et apud dominū est merces eorū. ℣. Exultate iusti. fo.xb.ān. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia vt hereditarent in domo domini. ℣. Benedicam. fol.xb.ān. Ecce merces sanctorum copiosa est apud deum/ipsi vero mortui sunt p̄o christo et viuunt in eternum. ℣. Deus venerunt gentes. fol.xxviij.vlus. Justorum anime in manu dei sunt. ¶ Euangelium secundum Lucam. vj.

In illo tempore. Descēdens Iesus de monte: stetit in loco cāpestri et turba discipulorū eius: et multitudo copiosa plebis ab omni iudea et hierusalem: et maritima/et tyri et sydonis: qui venerant vt audirent eū: et sanarentur a languoribus suis. Et reliqua. Sermo et commentario venera. bede p̄sbiteri. Turbe que de longe ad audiendum venīūt: descendentis in campū domini curantur attactu. Discipuli quia in minoribus iam sunt instituti: in montis cacumine ad maiora prouehūtur. Et quibus etiam eliguntur: qui eū transfiguratū secreto in monte speculētur. Unus p̄e omnibus sublimioris sapientie fonte debriandus: magistri recūbit in pectore. Rarioq; vsp̄iam inuenies vel turbas ad altiora dominū sequi/vel quempiam debilem in monte curari: sed extincta febre libidinū/accensaq; sapientie luce: pedetentim vnūquemq; ad culmen subire virtutū. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos: dicebat. Beati pauperes: quoniā vestrū est regnum dei. Et si generaliter omnibus loquitur: specialius tamen oculos saluator in discipulos leuat/vt his qui verbū intenta cordis aure percipiunt. latius saporis intimi lumen aperiat. ℟. Propter testamentum domini et leges paternas sancti dei persteterūt in amore fraternitatis. Quia vnus semper fuit spiritus in eis et vna fides. ℣. Fuerunt sine querela ante dominū: et ab inuicem non sunt separati. Quia vnus semper. Lectio octaua.

Beati itaq; pauperes. non vtiq; omnes: sed illi tantūmodo. qui omne p̄sentis seculi tametsi altum videatur p̄o nichilo culmen ducunt. Qui merito regni celestis perhibentur munere di-

Luc. 6.

Greg. in reg. lib. 2. cap. 11. (Hinc. et cap. 12.)

gu: quia delectationis humane probantur cupiditate nudari. Qualem se rer dauid pauperiem sustinuisse declarãs ait. Ego vero egenus et pauper sum. Et alibi: non modo terrestria sed ipsa pro domino supercelestia parui pẽdens dicẽsq. Quid enim mihi restat in celo: et a te quid volui super terram: Vor vbiq spes sue fuisset anchoram: subdendo manifestat. Mihi autem adherere deo bonũ est: ponere in dño deo spẽm meam. Alioquin nonnulli miserrima cõditione paupertatis / et hui⁹ seculi gaudus ob inopiã rerum. et ibi regno dei ob meritorũ nequitiam carent. Beati qui nũc esuritis: quia saturabimini. Quid esurire beati / quid sitire debeant / matheus exponit vt deliceat iusticiam / apertissime nos instruens nunq̃ nos satis iustos estimare debere: sed quotidianum iustitie semper amare / immo ardenter cupere profectũ Cuius perfectã securitatem non in hoc seculo sed in futuro posse promereri: superno⁹ desiderio psalmista flagrans ostendit qui ait. Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo: satiabor dum manifestabitur gloria tua. Vm.

Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis. Merecedem laborum ego reddam vobis. vs⁹. Venite benedicti patris mei. Mercedem. Lec. ij.

Dotest et simpliciter accipi. Beati qui nunc esuritis / qui corpus vestrum castigatis / et seruituti subiicitis / qui in fame et siti verbo operam datis: quia celestium tunc gaudiorum habebitis vbertate perfrui. Beati qui nũc fletis: quia ridebitis. Non temporalium damna cõmodorum sed virtutum detrimenta spiritualiũ: qui flent / eterna beatitudine consolabũtur. Vbi non nostra solum: sed et proximi iubemur cõmissa flere debere. Quem si vt nos diligimus: consequenter nos illius et profectu gratulari / et defectu necesse est tribulari. Nec solum tribulari: verum ad lachrymas vsq̃ succendi. Sic enim samuel et dauid peccatũ saulis et interitũ lugent. sic peccatricem dominus ipse fleuit super ciuitatem: et mestis compassus sororibus lazarũ quem diuina maiestate erat resuscitaturus / prius humana miseratione defleuit: mystice designãs eos qui peccati morte soptiũtur / vt reuiuiscere queant a proximis esse plangendos. Quod autem nunc flentes risuros esse promittit / non pueriliter accipiendũ est: sed scripture more risus nomine mentis exultatio / et affectus quidem letior intelligendus est esse designatus / sicut sara / risum inquit michi fecit deus. Et in tob dictum est. Os autem veraciũ: replebitur risu. Per que vt diri nomina: gaudium anime figuratur interius. Vm.

In circuitu tuo domine lumen est quod nunq̃ deficiet. Vbi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorum anime. vs⁹. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine / et eternitas temporũ. Vbi non. Gloria. Ibi re. ỹ. Justi autem in perpetuum viuent. ℣ In laudibus Ana.

Iustorum autem anime in manu dei sunt: et non tanget illos tormentũ malicie. ps. Dominus regnauit. fo. vj. ãn. ℣ um palma ad regna peruenerunt sancti: coronas decoris meruerunt de manu domini. ps. Jubilate dño. fol. vj. ãn. ℣ orpora sanctorum in pace sepulta sunt: et viuent nomina eorũ in eternũ. ps. Deus deus meus. fo. vj. ãn. ℣ artyres domini benedicite dominum benedicite in eternum. ps. Benedicite. fol. vj. ãn. ℣ rultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis. ps. Laudate dñm. fo. vij. Cabiti vñ. ad vesperas. Hymnus

Ver gloriose martyrum: corona confitentium / qui respuentes terrena: perducti ad celestia.

Aurem benigna protinus / appone nostris vocibus: trophea sacra pãgimus / ignosce quod deliquimus.

Tu vincis in martyribus: parcendo confessoribus / tu vince nostra crimina donando indulgentiam.

Deo patri sit gloria. ỹ. Mirabilis deus in sanctis suis. ãn. Justorum est enim regnum celorum qui contempserũt vitam mundi et peruenerũt ad premia regni et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ps. Benedictus. Alia ãna. Lauerunt stolas suas et candidas eas fecerunt in sanguine agni. ps. Benedictus. Eye predicte due antiphone dicũtur alternis vicibus per ebdomadam festis plurimorũ martyrum. iij. lec. ỹ. xi. lec. super Benedictus.

vel ad mẽo.cozũdem sanctozum. Ita tamen q̃ semper in primis ỹz ãn. Justozũ est. Oratio vtꝫ. ℭ Ad.j.ãn. Justozũ autem. ps. Deus in nomine. ko.ir. ℭ Ad.iij.ãn Cum palma. ps. Legem pone. ko.rj. Cp̃. vtꝫ. ℟. Letamini in domino Et exultate iusti. vlus. Et gloziamini omnes recti coꝛde. Et exul. Gloria pa. Letamini. vlus. Exultent iusti in conspectu dei. ℭ Ad sertã.ãn. Cozpoza sanctozum. ps. Defecit in salutare. kol.rij. Capitulum.

℣ Ranstulit illos per mare rubzũ/ et trãsuerit eos per aquã nimã/ inimicos autem illozũ demersit in mare: et ad altitudine inferozũ edurit eos. ℟. Exultent iusti Jn conspectu dei. ỽ. Et delectentur in letitia. Jn conspe. Gloria pa. Exultent. vlus. Justozum anime. ℭ Ad.ir.ãn. Exultabunt. ps. Mirabilia. ko.riij. Capitulum.

Justi tulerunt spolia impiozum et decantauerũt domine nomen sanctum tuũ: et victricem manũ tuam laudauerunt pariter dñe deus noster. ℟. Justozũ anime Jn manu dei sunt. ỽ. Et nõn tanget illos tozmentũ malicie Jn ima. Gloria. Justozum. ỽ. Mirabilis deus in sanctis suis. ℭ Ad veperas.ãn. Justozũ autẽ anime. Psal.ferial. Cap. vtꝫ. Hymnus. Rex gloziose marty. ỽ. Mirabilis deus ãn. ℟ bliterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctozũ et iam non erit amplius neq̃ luctus/ neq̃ clamoz/ sed nec vllus dolor quoniam prioza transierunt. ps. Magnificat. Oratio vtꝫ. Item alia cap. plurimozum martyzũ et dñr cũ capitis supzadictis alternis vicibꝫ per ebdo. Ita tamen q̃ semper quando dicitur ãn. Sancti per fidem. super psal. dicek istud cap. Reddet deus. advtraq; vel.ꝫ ad lau.ꝫ ad.iij. nisi ppria hysto. habeak vel ppie laud. Ad vtraq; vel.et ad matut.et ad.iij. ỹz hoc Capm.

Sancti per fidem vicerunt regna/ operati sunt iusticiã. adepti sunt repromissiones in chzisto. ℭ Ad.vj. Cp̃.

Sancti ludibzia et verbera experti/ insuper et vincula et carceres/ lapidati sunt/ secti sunt/ tẽtati sunt/ in occisione gladij mozui sunt. ℭ Ad.ir. Cap.

Circuierũt in melotis in pellibus capzinis/ egẽtes/ angustiati/ afflicti: quibus dignus non erat mundus. ℭ Itẽ plurimozũ martyzũ qñ. ir. lec. vel

ij. habenk cũ ppzia hysto. vel ppzie laud. ad vtraq; vel.et ad matu.et ad.iij. Cap.

Justozũ anime in manu dei sunt/ ꝫ non tanget illos tozmentũ malicie: visi sunt oculis insipientiũ mozi/ illi autem sunt in pace. Ad.vj. Capitulũ. Sap.j.

Si cozã hominibus tozmenta passi sunt: spes illozum immoztalitate plena est. ℭ Ad nonam. Capitulum. Sap.j.

In pauris verati/ in multis bene disponentur: quoniã deus tentauit illos et inuenit illos dignos se. ℭ In natali vnius confessoꝛis et pontifi. extra tempus paschale. Ad vel. super psal. ãn. Justũ deduxit dominus per vias rectas/ et ostendit illi regnum dei/ et dedit illi scientiam sanctozum: honestauit illum in laboꝛibus et compleuit laboꝛes illius. Psal. ferial. Capitulum. Sap.x.

Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus: et in tẽpoze iracũdie factus est reconciliatio. ℭ Quãdo.ir. lec. vel.iij. lec. habent cũ ppzia hysto. vel cũ ppzijs laudibus. Ac etiã in oibus festis vnius confes.ꝫ pontifi. in tpe paschali pzingentibꝫ tũc ad vtraq; vel.et ad matu.ꝫ ad.iij. ỹz hoc predictũ capm et tunc ad.vj. ỹz Cap. Benedictionem. et ad.ir. Cp̃ Cognouit. In oibus vero alijs festis tam.iij. lec. q̃ ir. ỹz ad primas veperas tãtũ hoc predictũ Cap. Ecce sacerd. ℟. Miles christi. hyꝫ. Ecclesiastici 44.

Iste confessoꝛ dñi sacratus festa plebs cuius celebzat per oꝛbem ho die letus merut secreta scandere celi.

Qui pius prudens humilis pudicus sobzius castus fuit et quietus vita dũ pzesens vegetauit eius coꝛpoꝛis artus.

Hd sacrum cuius tumulũ frequenter/ membza lãguentũ modo sanitati quolibet mozbo fuerunt grauata restituũtur.

Unde nũc noster/ chozus in honoze ipsius hymnũ canit hunc libenter/ vt pius eius meritis iuuemur omne per euum.

Sit salus illi decus atq; virtus/ qui supza celi residens cacumen: totius mundi machinam gubernat/ trinus et vnus. Amen. vlus. Amauit eum dominus et ornauit eum. ℟. Stola glozie induit eum. ãn. Confessoꝛ domini. ℟. Atlantem plebem coꝛroboza sancta intercessione: vt qui victoꝛum ponderi pzemi-

mur beatitudinis tue gloria subleuemur / et te duce eterna premia consequamur. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui nos beati N. confessoris tui / atq; pontificis hodierna festiuitate letificas: tuam supplices exoramus clementiã: vt cuius solemnia deuotis officijs veneramur: eius pijs suffragijs eterne vite remedia cõsequamur. Per d. Alia oratio.

OAqueſumus omnipotens deus vt beati N. confessoris tui atq; pontificis veneranda solẽnitas / et deuotionem nobis augeat et salutem. Per d. Quando duo festa vnius confes. et pontifi. simul in vno die contingũt / tunc fiat mẽo. de alio festo cũ hac ãn. Similabo eũ. d. Justũ deduxit. Oratio vt decet. ¶ Sciendum est q; quotiẽscũq; fit seruitium de vno confes. et pontifi. vel doctore / siue abba. non variantur aliqua verba in his duobus hymn. s. Iste confes. et hym. Jesu redemptor. nec in translat. eorũ sed dicũtur integre cũ omnibus versibus et verbis sine variatione. ¶ Ad mat. in festis ix. lec. vel iij. que habent inuit. duplic. Inuit. Unum deum in trinitate fideliter adoremus. Cuius fide deum vidit sanctus presul N. ps. Venite. In festis iij. lec. que habent inuitato. simpl. Inuitat. Regem confessorum dominũ. Venite adoremus. ps. Venite. hymnus. Iste confessor. ¶ In primo nocturno Ãna.

BEatus vir qui in lege domini meditatur voluntas eius permanet die ac nocte et omnia quecunq; faciet semper prosperabuntur. ps. Bẽũs vir. Ãna. Beatus iste sanctus qui confisus est in domino / predicans precepta domini constitutus est in monte sanctes eius. ps. Quare fremuerunt. Ãna. Quis es gloria mea tu es susceptor meus dñe: tu es altas caput meum et exaudisti me de monte sancto tuo. ps. Domine quid mul. Ãna. Amauit eum dñs et ornauit eũ. ℣. Stola glorie induit eũ. Lectio prima.

Dominicus sermo quem debemus omnes non solum studiose / verũetiam sapienter audire / cui nos oportet humiliter / ac delectabiliter obedire. moderationis sue tenens vbiq; temperiem / vt nec ouibus desint pabula / nec pastoribus alimenta: quedam specialiter solis precepit nobis / quedam vero generaliter et nobis et vobis. Nobis namq; id est seruis / quos pater ille familias rerum omniũ dñs ad hoc in magna sua domo constituit / vt populo eius verbũ gratie ministremus: specialiter iniungitur sancte predicationis officiũ: generaliter vero et nobis et vobis / salutaris indicitur obedientia mãdatorũ. In quibusdenuo mãdatis tanq; ditissimis ferculis / siue celestiũ deliciarũ copia spiritualis erudirat / vt in verbo dei abundet quod perfectus comedat: abũdet etiã quod parulus sugat. ℣. Euge serue bone et fidelis quia in pauca fuisti fidelis / supra multa te constituam. Intra in gaudium dñi tui. ℟. Dñe quinq; talenta tradidisti michi: ecce alia quinq; superlucratus sum. Intra in gau. Lectio secunda.

IBi enim est simul et lacteus potus / quo tenera fideliũ nutriatur infantia: et solidus cibus / quo robusta perfectorũ iuuentus / spiritualia sancte virtutis accipiat incrementa. Ibi prorsus ad salutẽ cõsulitur vniuersis: quos dñs saluare dignatur: ibi est quod omni etati cõgruat / quod omni professioni cõueniat. Ibi audimus precepta que faciamus: ibi cognoscimus premia que speremus. Ibi est iustitio que nos per litterã doceat et instruat ad scientiã: ibi promissio que per gratiam trahat et perducat ad gloriam. Seruorum igitur quos populo suo proposuit dominus speciale volens officium demonstrare: aut quod in euangelio audiuimus. Quis putas est fidelis dispensator et prudens / quẽ constituit dominus super familiam suam / vt det illis in tempore tritici mensuram. Beatus ille seruus: quem cũ venerit dominus: inuenerit sic facientem. Vers. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo. Jdeo iureiurando fecit illum dñs crescere in plebem suam. ℟. Benedictionem omniũ gentium dedit illi / et testamentum suum confirmauit super caput eius. Jdeo. Lectio tertia.

QUis est iste dñs fratres? Christus sine dubio / qui suis discipulis ait. Vos vocatis me magister et dñe: et bene dicitis. Sum etenim. Que est etiã

huius dñi familia: Nimirũ illa est/quã ipse dñs de manu inimici redemit et suo dómino mancipauit. Hec familia: sancta est ecclesia catholica que per orbem terre copiosa fertilitate diffunditur/q redemptã se pretioso sui dñi sanguine gloriatur. Filius enim hominis sicut ipse ait/venit non ministrari sed ministrare: et dare animã suam redemptionem pro multis. Ipse est etiã pastor bonus: qui animam suam posuit pro ouibus suis. Quer ergo boni pastoris: ipsa est familia redemptoris. Dispensator vero quis sit/quem oportet esse fidelem pariter et prudentem: paulus nobis ostendit apostolus/qui de se suisq; socijs loquens ait Sic nos existimet homo vt ministros christi/q dispensatores misteriorũ dei. Hic iam queritur inter dispensatores: vt fidelis quis inueniatur. ℟. Iurauit dñs et non penitebit eum. Tu es sacerdos in eternum Secundũ ordinem melchisedech. ℣. Dixit dominus dño meo: sede a dextris meis. Tu es sacer. Gloria. Secũdũ. ℭ In.ij.noc.ãn. Inuocantem exaudiuit dñs sanctum suum: dñs exaudiuit eum et constituit eum in pace. ps. Cũ inuocarem.fo.ij.ãn. Letentur omnes qui sperant in te dñe/quoniã tu benedixisti iusto/scuto bone voluntatis coronasti eum. ps Verba mea. fo.ij. ãn. Domine dñs noster Admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra: quia gloria et honore coronasti sanctum tuũ/et constituisti eum super opera manuum tuarum. ps. Ipsum. fo.iij.℣. Justum deduxit dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum dei. Lectio quarta.

Nequis autẽ vestrũ solos apostolos dispensatores factos existimet/neglectoq; militie spiritualis officio seruus piger infideliter/imprudenterq; dormitet: ipse beatus aplus episcopos quoq; dispensatores esse ostendens ait. Oportet enim episcopũ sine crimine esse: sicut dei dispensatorẽ. Serui ergo patrisfamilias sumus/dispensatores dñi sumus: mensuram tritici quam vobis erogemus accepimus. Que vero sit ista mensura tritici si queramus: ipsam quoq; nobis beatus apostolus ostendit dicens. Unicuiq; sicut deus diuisit mensurã fidei. Quam ergo mensurã tritici

christus nuncupat: ipsam mensuram fidei paulus appellat. Vt agnoscamus non aliud esse spirituale triticũ: q̃ christiane fidei venerabile sacramentũ. ℟. Dofui adiutorium super potentem et exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruum meum oleo sancto meo vnxi eum. Manus. Lectio quinta.

Hic ius tritici mensurã vobis in nomine dñi damus: quotiens illuminati dono gratie spiritualis/secũdũ regulam vere fidei disputamus. Et eandem tritici mensuram per dominicos dispensatores accipitis: cum per dei famulos verbũ veritatis auditis. De ipsa nũc tritici mensura loquimur: vt ex ipsa sicut deus diuisit vniuersi pascamur. In de alimenta bone vite sumamus/vt ad eterne vite premia peruenire possimus: in illum credentes/in illum sperantes/illum pre omnibus et in omnibus diligentes/qui seipsum nobis et alimentũ prestat ne deficiamus in via: et premiũ seruat vt gaudeamus in patria. Christus est enim alimentũ nostrũ: christus erit premiũ nostrũ. Christus est cibus et consolatio credentiũ viatorũ: ipse satietas et exultatio quiescentium beatorũ. Ad ipsam itaq; tritici mensuram pertinet: quod dñs ait. Vendite que possidetis: et date elemosynã. Facite vobis sacculos qui non veterascunt/thesaurũ non deficientem in celis: quo fur non appropiat neq; tinea corrumpit. Magnũ bonũ est charissimi fratres et valde congruum/valdeq; cõmodũ/et christianis omnibus maxime appetendum: vt vnusquisq; deficere non delectetur in peius/sed omnes proficere studeamus in melius. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum. Et dedit illi coronam glorie. ℣. Statuit illi testamentum sempiternum. Et dedit. Lectio sexta.

Arbores sumus fratres in agro dominico cõstitute: deus autem noster est agricola. Ipse nos compiuit/ipse colit: ipse fecunditatem donat/ipse fructificandi gratiã subministrat. Pluuia dei est sermo sancte predicationis: cultura dei est infusio gratie spiritalis. Deus igitur precepto nos cõpiuit: adiu-

torio colit. Dum cõpluit/aufert a nobis ignorantie cecitatẽ: dũ colit. bene viuendi cõdonat vbertatẽ. Dum cõpluit/terrã nostri cordis irrigat: dũ vero colit/de ipsa terra spinas et tribulos mũdane cupiditatis extirpat. Debemus itaq; fecũdari celestib⁹ pluuijs: debemus congrua fructificatione manib⁹ superni respondere cultoris. Et si non possunt oẽs arbores equales fructus afferre: nulla tamen debet in agro dominico sterilis permanere. Multũ metuenda est nobis illa sententia cõminantis: qua dicitur: Omnis arbor que non facit fructum bonũ: excidet et in ignẽ mittetur. Quod si sterilitas in ignẽ mittitur: rapacitas quid merebit? Aut quid recipiet qui alienum tulerit/si semper ardebit qui de suo non dederit? Et si iudiciũ sine mia erit illi qui non fecit miam: quale iudiciũ erit illi qui fecit et rapinã? Timeamus ergo fratres: timeamus actus nostros. ℟. Sancte N. christi confessor audi rogantes seruulos. Et impetratã celitus/Tu defer indulgentiam. ℣ O sancte N. fidus autẽ dñi gratia seruorũ gemitus solita suscipe clementia. Et impr. Gloria. Tu de. ¶ In iij noct. ãn. Dñe ihe sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iusticiam requieset in monte sancto tuo. ps. Dñe quis. fo. iij. ãn. Iniquam peristi a te tribuisti ei domine gloriã et magnũ decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ps. Dñe in virtute. fol. v. ãn. Hic accipiet benedictionem a domino/et misericordiam a deo saluatori suo: quia hec est generatio querentium dominum. ps. Domini est terra. fol. viij. vſ⁹. Justus vt palma florebit. ãn. Sicut cedrus libani multiplicabitur.

¶ Secundum Matheum. rrb.

In illo tẽpore: Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidã peregre proficiscens vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Lectio sancti euangelij fratres charissimi/sollicite considerare nos admonet/ne nos qui plus ceteris in hoc mũdo accepisse aliquid cernimur: ab auctore mũdi inde grauius iudicemur. Cum enim augentur dona: rationes etiam crescũt donorũ. Tanto ergo esse humiliorẽ atq; ad seruiendum deo promptiorẽ quisquis debet ex munere: quo se obligatiorẽ esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo qui peregre proficiscitur: seruos suos vocat/eisq; ad negociũ talẽta partitur. post multũ vero temporis positurus rationem reuertitur: bene operantes pro apportato lucro remunerat. seruum vero a bono opere torpentem/damnat. ℟. Iste est qui ante deum magnas virtutes operatus est/et omnis terra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro peccatis omniũ populorũ. ℣. Iste est qui contemptit vitã mundi et peruenit ad celestia regna. Ipse intercedat. Lectio. viij.

Quis itaq; iste homo est qui peregre proficiscitur/nisi redemptor noster/qui in ea carne quam assumpserat abijt in celũ? Carnis enim locus prius terra est. Que quasi ad peregrinã dum ducitur: dum per redemptorem nostrum in celo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens. seruis suis bona sua tradidit: q; fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et vni quidẽ dedit quinq; talenta: alij duo: alij vero vnum cõmisit. Quinq; etenim sunt corporis sensus: videlicet visus/auditus/gustus/odoratus/et tactus. Quinq; igitur talentis: donũ quinq; sensuũ/id est exteriorũ scientia exprimitur. Duob⁹ vero intellectus/operatio designatur. Cui⁹ autẽ talenti nomine: intellectus tantũmodo designatur. Sed is qui quinq; talenta acceperat/alia quinq; lucratus est: q; sunt nonnulli qui et si interna ac mystica penetrare nesciũt/pro interiore tamen superne patrie dotent recta que possunt/de ipsis exteriorib⁹ que acceperũt. Dũq; se a carnis petulantia/a terrenarũ rerũ ambitu/atq; a visibilium voluptate custodiũt: ab his etiã alios admonendo compescũt. ℟. Ite homo ab adolescentia sua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatem magnã ceros illuminare/et demones effugare. ℣ Ecce homo sine querela verus dei cultor/abstinens se ab omni opere malo/et permanens in innocentia sua. Dedit illi. Lectio nona.

Et sunt nonnulli qui quasi duobus talentis ditati/intellectũ atq;

operationem percipiũt: subtilia de interms intelligunt/mira de exteriozib⁹ operantur. Cunq; et intelligẽdo/et operando aliis p̃dicãt: quasi duplicatũ de negocio lucrum repoztãt. Bene autẽ alia quinq; vel alia duo in lucrum venisse referuntur/quia dũ vtriq; serui p̃dicatio impendit: quasi accepta talẽta geminãtur. Sed is qui vnum talentũ acceperat: abiens fodit in terram: et abscondit pecuniam domini sui. Talentum in terra abscondere est: acceptũ ingeniũ in terrenis actibus implicare/ lucrũ spirituale non querere/ coz a terrenis cogitationibus nunq; leuare. Sunt nanq; nonnulli qui donum intelligentie perceperũt: sed tamen sola que carnis sunt sapiunt. De quibus per prophetam dicitur. Sapientes sunt vt faciant mala: bene autem nescunt facere. Sed dñs qui talenta contulit/ positurus rationem redit/ quia is qui nunc pie spiritualia dona tribuit: districte in iudicio merita exquirit. Quid quisq; accepit cõsideret: et quod lucrum de acceptis repoztet pensẽt. Respõsoziũ.

O Ules christi gloziose ℟. sanctissime. Tuo pio interuentu Culpas nostras abiue. ỹ. Vt celestis regni sedẽ valeamꝰ scãdere. Tuo. Gl̃a. Culpas. ỹ. Ora pro nobis. ℣. In fest. iij. lc. ỹ. Justum deduxit vel Justus vt palma flo. ℣. In laudibus. ãn.

ECce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit deo/et inuẽtus est iustus. ℘s. Dominus regna. fo. vj. ãn. Non est inuentus similis illi qui conseruaret legem excelsi. ℘s. Jubilate. fo. vj. ãn. Fidelis seruus et prudens quem constituit dñs super familiã suã. ℘s. Deus meus ad. f. vj. ãn. Beatus ille seruus qui cum venerit dñs et pulsauerit ianuam/et inuenerit eum vigilantem. ℘s. Benedicite. fo. vj. ãn. Serue bone et fidelis intra in gaudium dñi tui. ℘s. Laudate do. fo. vij. ℣. Quando fiunt lc. lec. vel. iij. cũ cõi hysto. vnius confes. et ponti. tunc dicitur ad laud. et ad. iij. et ad secundas vesperas hoc Capitulum.

Lud. 4.

BEnedictionem omnium gentium dedit illi dominus: et testamentũ suũ confirmauit super caput eius. Hy⁹.

IEsu redemptoz omnium perpes cozona pr̃sulum: in hac die clemẽs tus nostris faueto vocibus.

Qui sacri qua nominis cõfessoz almꝰ claruit: cuius celebrat annua deuota plebs solennia.

Qui rite mundi gaudia huiꝰ caduca respuens: cum angelis celestibus/ letus potitur p̃mijs.

Huius benigne annue nobis sequi vestigia: huius precatu seruulis dimitte noxam criminis.

Sit christe rex pijssime/ tibi patriq; gloria cum spiritu paraclito: in sempiterna secula. Amen. ỹ. Justus germinabit sicut lilium. ℟. Et florebit in eternũ ante dominum. ãn. Euge serue bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam dicit dominus. ℘s. Benedictus. Oratio vt supra. Si duo festa vnius cõfessoris in vna die simul cõtigũt tũc fiẽt mẽo. de alio fest. cũ hac ãn. Iste qui est ante. quere imediate infra ad. ij. bs̃. vnius confes. et ponti. ỹ. Justus vt palma. Oco vt s̃. ℣. Ad. j. ãn. Ecce sacerdos. ℘s. Deus in nõie. fo. ix. ℣. Ad. iij. ãn. Non est inuentus. ℘s. Legem po. folio. xj. cahm. Benedictionẽ. ℟. Amauit eum dominus Et ornauit eũ. ỹ. Stola glorie induit eum. Et orna. Gloria. Amauit. ỹ. Justum deduxit. ℣. Ad vj. ãn. Fidelis ser. ℘s. Dereuit. f. xij. Cahm.

QOgnouit eũ dñs in bñdictionibꝰ suis/ cõseruauit illi miam suã/ et inuenit gratiã coz̃ oculis dñi. ℟. Justũ deduxit dñs per vias rectas. ỹ. Et ostẽdit illi regnũ dei. per vias. Gl̃a. Justũ. ỹ. Justus vt. Ad ix. ãn. Serue bo℘s. Mirabilia. f. xiij. Cah. Eccli. 44.

MAgnificauit eũ in cõspectu regũ/ et dedit illi cozonã glie. ℟. Justus vt palma florebit In domo dñi. ỹ. Sicut cedrus libani multiplicabit. In do. Gl̃a. Justus. ỹ. Justus ger. ℣. Ad. ij. bs̃ ãn. Ecce sacer. pt. ferial. cp̃. Bñdictionẽ. Si dupl. festũ fuerit ỹ. ℟. Sctẽ N. rpi cõsecrauit nullũ ỹ. ℟. Hyꝰ. Jesu redemp. ỹ. Justus ger. ãn. Iste qui est ante deum magnas virtutes operatus est/ et omnis terra doctrina eius repleta est/ ipse intercedat pro peccatis omnium populoꝝ. ℘s. Magnificat. ℣. Item alie lc. vnius cõfes. et põtifi. lc. j. Eccli. 44.

SEruus igitur qui gemina- Vergu. ami. 9. d.
ta talenta retulit/ a dño laudatur: atq; ad eternã remuneratiõnẽ ꝓducitur. cũ ei voce dñica dicitur. Euge serue

bone ⁊ fidelis. quia sup pauca fuisti fidelis sup̃a multa te constituam: intra in gaudium dñi tui. Pauca quippe sunt bona oia p̃sentis vite: q̃tũlibet multa esse videãtur cõparatione retributiõis eterne. Sed tũc fidelis seruus sup̃a multa constituit quãdo deuicta ois corruptionis molestia de eternis gaudijs in illa celesti sede gl̃iatur. Tunc ad dñi sui gaudium perfecte intromittit. quãdo in eterna illa patria assumptus atq; angelorũ cetibus admixtus sic interius gaudet de munere: vt non sit tam quod exterius doleat de corruptione. Lectio secunda.

SEruus autẽ qui operari de talẽto noluit: ad dñm cum verbis excusationis rediit dicẽs. Dñe scio quia homo durus es metis vbi non seminasti et cõgregas vbi nõ sparsisti: et timẽs abij et abscondi talentum tuũ in terra. Ecce habes quod tuum est. Notãdũ vero q̃ inutilis seruus dñm dursũ vocat: cum tũ ad lucrum deseruire dissimulat. Et timuisse se dicit in lucrũ talentũ exp̃endere: qui hoc solum timere debuerat ne sine lucro ad dñm reportaret. Sũt enim pleriq; intra sanctã ecclesiã quorũ iste seruus ymaginẽ tenet qui melioris vite vias aggredi metuunt: ⁊ tamen iacere in sui corporis ignauia nõ pertimescũt. Cũq; se peccatores cõsiderãt: sanctitatis vias arripere trepidant: ⁊ remanere in suis iniquitatibus non formidant. Lectio iii.

QUorum bene petrus adhuc in infirmitate positus speciem tenet: cum vilo miraculo pisciũ dirit. Exi a me dñe quia homo petor sũ. Immo si te peccatorẽ consideras: oportet vt a te dominum non repellas. Sed q̃ idcirco meliores habitus vias et rectioris vite apprehendere arcẽ nolũt quia infirmos se esse conspiciunt et peccatores se fatẽt ⁊ dominũ repellũt: cũq; in quo sãctificari debuerant fugiunt. Et velut in perturbatione cõsiliũ non habẽt dũ moriunt ⁊ vitam timẽt. Vnde et huic seruo protinus respõdetur. Serue male ⁊ piger sciebas quia meto vbi non semino: et congrego vbi nõ spargo. Oportuit ergo te dare pecuniã meã nũmularijs vt ⁊ ego veniens recepissẽ vtiq; qõ meũ est cũ vsura. Te. tu.

ET verbis suis seruus cõstringitur cum dñs dicit. Meto vbi non semino: ⁊ cõgrego vbi non spargo. Ac si patẽter dicat. Si iurta sententiã tuã et illud exquiro qõ non dedi: q̃tomagis a te exquiro quod ad erogãdum dedi. Pecuniã vero nũmularijs dare est: eis sententiã p̃dicationis impẽdere: qui hãc valeãt dictis ⁊ operib⁹ exercere. Sed sicut nõm periculũ aspicitis si dñicã pecuniã teneamus: ita vestrum nihil solliciti pensate: quia cum vsuris a nobis exigitur quod auditis. In vsura quippe pecunia etiã non data recipitur. Cum enim hoc redditur qõ acceptũ fuerat: etiã illud superimpẽditur qõ acceptũ nõ est. Lectio. v.

PEnsate fratres charissimi qui de accepta verbi pecunia vsuras solutis et curate vt ea qõ auditis etiã alia studeatis intelligere q̃ nõ auditis: quatenus alia ex aliis colligentes etiã illa discatis et vobismetipsis agere que nondum ex p̃dicatoris ore didicistis. Pigrum vero seruum qua sententia ferat audiamus. Tollite ab eo talẽtũ: ⁊ date ei q̃ habet decẽ talenta. Opportunũ valde videbatur vt cũ a malo seruo vnũ talentum tollitur: ei potiꝰ qui duo q̃ qui quinq; talenta acceperat daretur. Illi enim dari debuit: qui minꝰ q̃ qui plus habuit. Sed sicut superius diximus per quinq; talenta quinq; videlicet sensuum: id est exteriorũ scientia designatur: p duo autem intellectus et operatio exp̃imitur. Plus ergo habuit qui duo q̃ qui quinq; talẽta accepit. quia qui per talẽta quiq; exteriorum administrationẽ meruit: ad intellectu interiorũ adhuc vacuus fuit. Unum ergo talẽtum quod intellectum significare diximꝰ illi dari debuit: q̃ bñ exteriora q̃ acceperat ministrauit. Te. bi.

QUod quotidie in sãcta ecclesia cernimus: quia pleriq; dum bene ministrant exteriora que acceperũt per adiũctam gratiã ad intellectum quoq; mysticum perducunt: vt etiã de interna intelligentia polleant: qui interiora fideliter administrant. Generalis etiam sententia mox subditur qua dicitur. Omni

enim habenti dabitur et abundabit. Et autem qui non habet: et quod videtur habere auferetur ab eo. Habenti nanq; dabit et abundabit, quia quisquis charitatē habet: etiā alia dona percipit. Quisquis autem charitatem nō habet: etiam dona que percepisse videbatur amittit. Unde necesse est fratres mei charissimi: vt per omne quod agitis erga charitatis custodiam vigiletis. Charitas autē vera est: et amicum diligere in deo / ⁊ inimicum diligere propter deū. Quā quisquis non habet: omne bonū amittit qđ habet. Talēto quod acceperat priuatur ⁊ iurta dñicā sentētiā in exteriores tenebras mittitur. Per penā quippe in exteriores tenebras cadit: qui per culpā suā sponte in exteriores tenebras cecidit. Ille coactus patitur tenebras vitiōis: qui hic libēter sustinuit tenebras voluptatis

¶ Secundum Matthеum. xxiij.

In illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Vigilate q; nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

Hac similitudine ostēdit dñs aduentū suum semp esse debere suspectū. Paterfamilias enim animus noster est: qui corpus et oia officia corporis / more patrisfamilias regit et continet. Fur autē est mors improuise veniens. Fur domū perfodit: cū mors subito et repente / repētinū trānsitū parat. Paterfamilias si sciret aduētum furis vtiq; vigilaret: ⁊ non sineret perfodi domū suā. Qr si caius nē sedulo diē mortis suspiceret: sine dubio a suo corpe p oia vigilaret. Tu. lec. viij.

Seruus autem fidelis ⁊ prudens: intelligit chorus aplorū ⁊ martyrū et imitatorū eorū. Recte ordo aplorū chorus / fidelis seruus et prudens dicit. Fidelis enī est qui fideliter et deuote sub stantiam dñi sui dispensat. Prudens est qui in distribuendo capacitatem singulorum discernit. Quis in loco hoc non pro nullo: sed pro difficili ⁊ raro ponitur Rarus enim quisq; reperitur: qui substātiā domini sui digne ⁊ discrete seruis illius ministret. Quē cōstituit dñs supra familiā suā / hoc est sup ecclesiā: quā suo sanguine redemit de inimico. Lcō. lx.

Constituit seruum fidelem ordinē videlicet predicatorū supra familiā suam / vt det illis in tēpore tritici mēsuram: id est annonā verbi dei singulis secundū suam capacitatē eroget. Beatus ille seruus quem cum venerit dñs: inuenerit sic facientē. Amen dico vobis: quoniam super oia bona sua cōstituet eum. Ista erit merces fidelis serui / videlicet domino veniente super omnia bona celestis patrie constituat: non vt ipse solus dñium habeat in gloria / sed ille potissimū in gloria dominus apparebit / qui dispēsator fidelis domini sui extiterit. Quo enim quisq; amplius laborauerit: eo ampliori mercede donabitur.

¶ In natali vnius cōfes. et abbatis: oia festa vnius cōfes. et abbatis habent propias lec. sicut patet in festis eorundem. Tū qñ festū fācti egidij in dñica cōtigerit differatur in crastino: ⁊ tūc legatur hoc euangelium lequēs. Secundū Lucā. xj.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Nemo accēdit lucernā et in abscondito ponit / neq; sub modio. sed super cādelabrum: vt luceat his qui in domo sunt. Et reliqua. Luce. xi.

Omelia venerabilis bede presbiteri.

De ipso dñs hec loquitur / ostendens ⁊ si supra dixerit nullū generationi neq; nisi signū ione prophete dādū: nequaq; tamen lucis sue claritatem fidelibus occultandam. Ipse quippe lucernā accendit: qui testam humane nature flamma sue diuinitatis implenit. Quā profecto lucernā / nec credentibus abscōdere / nec modio supponere / hoc est sub mensura legis includere: vel intra vnius iudee gētis terminos voluit cohibere. Sed super candelabrū inquit: vt qui ingrediuntur lumen videant. Lecto. vij.

Candelabrum ecclesiā dicit. Cui lucernam superposuit / quia in nostris frōtib⁹ fidē sue incarnationis affixit / vt qui ecclesiam fideliter ingredi voluerint: lumen veritatis palam queant intueri. Qua sententia iudeorum quoq; proceres condēnat / qui signa querentes exterius: apertam lucis ianuā noluerūt

Matth. 14.

Matth. 24.

Luce. 11.

Matth. 5.

intrare credēdo. Deniq; p̄cepit ne opera tantummodo: sed vt cogitationes et ipsas etiā cordis intentiones mundare et castigare memnerint. Nam sequitur Lucerna corpis tui: est oculus tuus. Corpus dicit dās opera que palam cunctis apparēt: oculum vero ipsam mentis intentionem que operatur et de cuius merito eadem opera lucis an tenebrarum sint opera discernuntur: sicut ipse consequēter exposuit dicens. Si oculus tuus fuerit simpler: totū corpus tuum lucidū erit. Si autem nēq; fuerit: etiam corpus tuum tenebrosum erit. Lectio.iv.

Si inquit recta puraq; intentione que potes agere bona studueris lucis p̄fecto sunt opera que facis etiā si coram hominib⁹ aliquid imperfectionis habere videantur: quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum his qui secundū p̄positum vocati sunt sancti. Si autem peruersa est mēs tio que p̄cedit: prauum est omne opus quod sequitur q̄uis rectum esse videat. Unde ergo ne lumē quod in te est tenebre sint. Id est ne ipsa cordis intentio que lumē est anime vitiorū caligine fuscetur sedula discretione perpende: iurta quod alibi p̄cepit. Omni custodia serua cor tuum: quoniam ex ipsovita p̄cedit. Si ergo totum corpus tuum lucidū fuerit non habēs aliquā partem tenebrarum: erit lucidum totum et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Totum corpus nostrum: omnia opera nostra dicit. Quia et apostolus mēbra nostra nūcupat que dā opera que ip̄obat: et mortificanda p̄cepit dicens. Mortificate ergo membra vestra que sunt super terram: fornicationē immundiciam libidinem et cetera talia. ℣ Ad.j. vespe. vnius cōfessō. et abbatis.ān. H mauit eum dominus et ornauit eum stola glorie induit eum: et ad portas paradisi cōronauit cum.Psal. fes. Capitulum.

Iustus cor suum tradet ad vigilādum diluculo ad dominum qui fecit illum: et in conspectu altissimi deprecabitur.℟. ℣ Ir istractura gaude coheres christi. Intercede pro nobis.ỹ. Cui precibus tuis a deo veniam speremus deuoti ad te cōfugimus. Inter. Gloria patri. Intercede. hymn⁹. Iste confes. ỹ Amauit.ān. S imilabo eum viro sapiēti qui edificauit domū suam supra petrā. ps. Magni. Oco vt decet. Ad ma.in fes.ir. Ir. vel.iij. Ir.q̄ est inu. dupl. Inuitato. Iust⁹ flo. quere in cōi vnius mar. In fes.iij. Ier.q̄ est inuitato.simpl. Inuita. Regem confessorum. ℣ In.j.noc.et in noc.sequen. ajic.pi et .v. de cōi vnius cōfes.q pontifi. Ier. vt supra dictum est. ℟.j. Luge terue ds. quere in cōi vnius cōfessō et ponti. ℟.ij. Justus germina. quere in cōi vnius marty. ℟m.iij. Uic istractita.dīs.ad vespe.℟m.iij Magnificauit. quere in cōi vnius confessō. et ponti.℟.v. H mauit eum dās et ornauit eū stola glorie induit eū. Et ad portas paradisi cōronauit eum. ỹ. Induit eum dās lorica fidei et ornauit eum. Et ad ℟.vj. Sancte N. christi. quere in cōi vn⁹ cōfes. et pōti.℟. vij. Iste homo ad. quere in cōi vnius confes.et ponti. ℟. ir. Miles christi quere in cōi vnius confes. et ponti. In festis.ir lec. ỹ. Ora pro nobis. In fes.iij lec. ỹ. Justū de. vel Justus vt palma ℣ In laudib⁹.ān.minōr Justū deduxit dās per vias rectas: et ostēdit illi regnū dei. ps. Dās regnauit.f.vj.ān. Non est inuentus.ps. Jubilate.fo.vj.ān. Fidelis.ps. Deus deo⁹. fo. vj.ān. Beatus ille.ps. Benedicite. fo.vj.ān Serue bone.ps. Laudate. f. vij. quere has iij.ān in laudibus. vn⁹ confesso. et pō. Capm. Justus cor suū. hymn⁹. Jesu redemptor. ỹ. Justus germi. ān. Luge terue.ps. Benedictus. Oratio vt decet. ℣ Ad.j. Antiphona. Justum deduxit. ps. Deus in nomine. folio.ir. ℣ Ad.ij. antipho. Non est inuentus.ps. Legem po. Capm. Justus cor suū. ℟. et ỹ. de cōi vnius confes. et pō. ad dēs hoc dīe. ℣ Ad. vj.ān. Fidelis. Ch.

Cap.

Si enim magnus dominus voluerit spiritu intelligentie replebit illum: et ipse tanq̄ imbres mittet eloquia sapiētie sue: et in oratione cōfitebit dño. Ad.ir.ā Serue bo. ps. Mirabi. fo.xiij. Ch.

Cap.

Dominus diriget consiliū eius et disciplinam: et in lege testamenti domini gloriabitur. ℣ Ad.ij. vespe.ān. Justum deduxit. Mino. pri. fes. Cpm. Just cor. hym⁹. Jesu redemptor. ỹ. Justus germi. ān. Ille qui est.ps. Magnificat. Oco vtē. Itē alia cap. de quolibet cōfessore. Cap.

Iustum deduxit dominus per vias rectas et ostendit illi regnum dei/ et dedit illi scientiã sanctorũ/ honestauit illũ in laboribus ℣ cõplcuit labores illi⁹. ℭ Ad sertam. Capitulum.

Custodiuit eum dñs ab inimicis ℣ a seductoribus rutauit illũ/ et certamen fortẽ dedit illi vt vinceret/ et sciret qñ oĩm potẽtior est sapiẽtia. Ad. ir. Cp̃.

Sapiẽtia venditũ iustum nõ dereliquit: sed a petõribus liberauit eũ. ℭ In natali plmorũ cõfesso. extra tempus pasche. Ad. j. vesperas. ãn. Sancti per fidem vicerunt regna/ operati sunt iusticiã/ adepti sunt promissiones. Psal. fer. Capitulum.

Plures facti sunt sacerdotes seũdum legem/ ideirco q̃ morte prohiberentur permanere/ ihesus autem eo quod maneat in eternum/ sempiternum habet sacerdotium. ℟. Iusti in perpetuum viuent/ et apud dominũ est merces eorum. Et cogitatio eorum apud altissimum. ℣. Ideo accipient regnũ decoris et diadema speciei de manu domini. Et cogita. Gloria laus ℣ honor decus potestas ℣ imperium p̃i ac nato et spũ scto. Apud al. Hymn⁹ Sanctorũ meritis. Qui sunt quos reti. De summa. ℣ Letamini. ãn. Fulgebunt iusti et tanq̃ scintille in arundineto discurrent/ iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. ps. Magn. Oro de proprietate. ℭ Ad mat. Inuitato. in festis. ir. l. Mirabilem deũ. ps Venite. In fest. ij. lt que habent inuit. simpler. Regem confessorũ dñm Venite adoremus. ps Venite. hy⁹. Sanctorum meriti. Qui sunt. De sũma. ℭ In. j. noc. ãn. Sicut deorsus aquarũ plantauit vineam iusto cum/ sed in lege dñi fuit voluntas eorũ. ps. Beatus vir. fo. ij. ãn. Tanq̃ aurum in fornace probauit electos dñs ℣ quasi holocausta accepit illos in eternum. ps Quare fremuerunt. fo. ij. ãn. Fili holim scitote q̃ dñs sanctos suos mirificauit. ps Cũ inuo. fo. ij. ℣. Letamini. Letõ. j.

Beati sunt serui illi: quos cum venerit dñs/ inuenerit vigilãtes. Vigilat: qui ad aspectum veri luminis/ mentis oculos apertos tenet. Vigilat: qui seruat operã do quod credit. Vigilat: qui a se torporis et negligẽtie tenebras repellit. Hinc eternum paul⁹ dicit. Euigilate iusti: ℣ nolite peccare. Hinc rursus ait. Hora est iã nos de sõno surgere. Sedbeniens dominus/ qd seruis vigilantibus exhibeat: audiam⁹. Amen dico vobis/ q̃ precinget se/ ℣ faciet illos discũbere: et transiẽs ministrabit illis. Precinget se: id est ad retributionem preparabit. Faciet illos discumbere: id est in eterna quiete refoueri. ℟. Absterget deus omnem lachrymã ab oculis sanctorum et iam non erit amplius neq̃ luctus/ neq̃ clamor/ sed nec vllus dolor. Qm̃ prima transierunt ℣ Non esurient/ neq̃ sitient amplius: ℣ non cadet super illos sol neq̃ vllus estus. Qm̃. Lectio. ij.

Discumbere nostrũ: in regno eterno quiescere est. Vnde rursum dñs dicit. Venient et recumbent cũ abraha̅ et ysaac/ et iacob. Transiens aũt dominus ministrat/ quia lucis sue illustratione nos satiat. Transire vero domini est: cum de iudicio ad regnum redit. Vel certe nobis dñs post iudiciũ trãsit: q̃ ab humanitatis forma in diuinitatis sue cõtẽplationẽ nos eleuat. Et trãsire eius est/ in claritatis sue speculationẽ nos ducere. cũ eũ quẽ in humanitate in iudicio cernimus: etiã in diuinitate post iudiciũ videmus. Ad iudicium veniens dom⁹ in forma serui omnib⁹ apparebit: quia scriptum est. Videbunt in quem transfixerũt. Sed reprobi in suppliciũ corruũt/ iusti ad claritatis eius gloriam pertrahunt. sicut scriptum est. Tollatur impius: ne videat gloriam dei. Respõsorũ: Exultabunt sancti in gloria Letabuntur in cubilibus suis. ℣ Epulentur et exultent in conspectu dei. Letabuntur in eu. Lectio. iij.

Sed qd si serui in prima vigilia negligẽtes existunt? Prima quippe vigilia: primeue etatis custodia est. Sed neq̃ sic desperãdum est: et a bono opere cessãdũ. Nã lõganimitatis sue patiẽtiã insinuans dñs subdit. Et si venerit in secũda vigilia/ et si in tertia vigilia venerit. et ita inuenerit: bti sunt serui illi. Prima vigilia primeuũ tẽp⁹ est: id est puericia. Secunda/ adolescentia vel iuuẽtus: que auctoritate sacri eloquij vnum sunt dicentis. Letare iuuenis in adolescẽtia tua. Tertia autem senectus accipitur. Qui ergo vigilare in prima vigilia no-

luit: custodiat vel secundam. Ut qui conuerti a prauitatibus suis in puericia negligerit: ad vias vite saltem in tempore iuuentutis eruigilet. Et qui vigilare in secunda vigilia noluit: tertie vigilie remedia non amittat. Ut qui in iuuentute ad vias vite nõ vigilat: saltem in senectute resipiscat. ℟. Iusti in perpetuum. ℣. ad vesperas. ℣ In.u.noc.ãn. Letentur oês qui sperant in te dñe qm̃ tu benedicis iustis scuto bone voluntatis coronasti nos. ℣. Verba mea. folio.ii.ãn. Dabo sanctis meis locum nominatũ in regno patris mei dicit dñs. ℣. Domine quis. folio.iii.ãn. Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Psalmus. Conserua me domine. fo. iii.℣ Exultẽt iusti in cõspectu dei. Lectõ iii.

Pensate fratres charissimi: quia conclusit dei pietas duriciam nostram. Nõ est quid iam homo excusatio nis inueniat. Deus despicit et expectat: contemni se videt et reuocat. Iniuriã de contemptu suo conspicit: et tamen qñq; reuertentibus etiam premia promittit. Sed nemo hanc eius longanimitatem negligat quia tanto districtiorẽ iusticiam in iudicio eriget: quãto lõgiorem patientiã ante iudicium prerogauit. Hinc etenim paulus dicit. Ignoras quoniam benignitas dei ad penitẽtiã te adducit: Secũdum duriciam autem tuam & cor impenitẽs: thesaurizas tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. ℟. Letamini iusti et exultate in domino. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cãtate ei cãticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. Et Let. ℣. Psalmista aut. Deus iudex iustus fortis et longanimis. Dicturus quippe longanimẽ / premisit iustum / vt quem vides petã delinquẽtiũ diu longanimiter ferre: scias hũc quãdoq; etiã districte iudicare. Hinc per quendã sapiẽtẽ dicitur. Altissimus enim est patiens reddito. Patiens quippe redditor dicitur: q; petã hominũ et parit et reddit. Nam quos diu vt cõuertãt tolerat: nõ conuersos durius dãnat. Ad exercitandã vero mẽtis nostre desidiã / etiam exteriora dãna per similitudinem ad mediũ deducũtur: vt per hec animꝰ ad suã custodiã excitet. Nam dicitur. Hoc autẽ scitote / quoniã si sciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; & non sineret perfodi domũ suã. Et premissa similitudine etiã exhortatio subinfertur: cũ dicitur. Et vos estote parati: quia qua hora nõ putatis filius hominis venet. ℟m.

Sancti tui domine mirabile consecuti sunt iter / seruientes preceptis tuis vt inuenirẽtur illesi. In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro via sine impedimento. ℣. Victricem manum tuam laudauerunt pariter et decantauerunt domine nomen sanctum tuum. In aquis. Lectio.iii.

Si esciente autẽ patrefamilias fur domum perfodit: quia dum a sui custodia spũs dormit / improuisa mors veniens nostre carnis habitaculũ irrũpit. Et eum quẽ dñm domus inuenerit dormientẽ necat: quia cum vẽtura dãna spũs minime preuidet / hũc mors ad supplicium nescientem rapit. Furi autẽ resisteret si vigilaret / quia aduẽtũ iudicis qui occulte animam rapit / precauens citius penitendo occurreret: ne impenitens periret. Horam vero vltimam dñs nostr idcirco nobis voluit esse incognitam: vt semper possit esse suspecta. Ut dum illã preuidere non possumus: ad illam sine intermissione preparemur. Proinde fratres mei in conditione mortalitatis vestre mentis oculos figite: venienti vos iudici per fletus quotidie & lamenta preparate. Cũ certa mors maneat omnibus: nolite de tẽporalis vite puidẽtia incerta cogitare. Terrenarũ rerũ vos cura non aggrauet. Quantuslibet enim auri & argenti monilibus circundet / quibuslibet pretiosis vestibus induatur caro: quid est aliud q̃ caro? Nolite ergo attendere quid habetis: sed quid estis. Tu aut ℟m.

In circuitu tuo domine lumen est quod nunq̃ deficiet. Vbi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorum anime. ℣. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe / et eternitas temporũ. Vbi. Gloria. Ibi requiescũt. ℣ In.iii.noct.ãn. Sancti qui sperant in domino habebunt fortitudinem / assument pennas vt aquile volabunt et non deficient. ℣. Dñs est terra. fo.viij.ãn. Iusti autem in perpetuum viuent et apud dominũ est merces eorum. ℣. Exultate iusti. folio.iv.

ãn. O ꝙ gloriosum eſt regnum in quo cum chriſto gaudẽt omnes ſancti amicti ſtolis albis ſequũtur agnũ quocũq; ierit. ℣s. Quẽ dilecta. f.xxx. ℣. Juſtorum aie. Quãgel. Scõm Lucã. xij.

Lect.ij. IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri precincti: et luceme ardẽtes in manibus veſtris. Et reliqua. Omel. vti greg. pape.

Sancti euangelij fratres chariſſimi/ aperte nobis eſt lectio recitata: ſed ne aliquibus ipſa eius planicies alta forſtaſſe videatur/ eã ſub breuitate trãſcurrimus: quatenus eius expoſitio ita neſciẽtibus fiat cognita. vt tamẽ ſcientibus nõ ſit onerosa. Quia viris luxuria in lumbis ſit/ feminis in vmbilico: teſtatur dñs/ qui de diabolo ad beatum iob loquitur dicẽs. Virtus eius in lũbis eius: ⁊ fortitudo eius/ i vmbilico ventris eius. A principali igitur ſeruũ lũborũ nomine luxuria deſignatur: cũ dominus dicit. Sint lũbi veſtri precincti. Lumbos enim precingimus: cũ carnis luxuriam per continẽtiam coartamus. Quia vero minus eſt mala non agere/ niſi etiã quiſq; ſtudeat ⁊ bonis operibus inſudare: protinus additur. Et luceme ardẽtes in manibus veſtris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis noſtris lucis exempla monſtramus. Rm.

Sacerdotes eius induãt iuſticiam. Et ſancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam xpo meo. Et. Lec.vij.

LUceat lux veſtra coram hominib⁹ vt videãt opa veſtra bona: ⁊ glorificent patrẽ veſtrũ qui in celis eſt. Duo aũt ſunt que iubent/ ⁊ lumbos reſtringere ⁊ lucernas tenere: vt ⁊ mũdicia ſit caſtitatis in corpore/ et lumen veritatis in operatiõe. Redẽptori etenim nro/ vnũ ſine altero placere nequaq; poteſt: ſi aut is qui bona agit/ adhuc luxurie inquinamenta non deſerit/ aut is qui caſtitate preeminet/ nondum ſe per bona opa exercet. Nec caſtitas ergo magna eſt ſine bono opere: nec opus bonũ aliquod eſt ſine caſtitate. Sed ⁊ ſubtrũq; agitur: reſtat vt quiſquis ille eſt/ ſpe ad ſupernam patriã tendat/ et nequaq; ſe a vicijs pro mundi huius honeſtate cõtineat. Quia et ſi quedam bona aliqñ pro honeſtate inchoat/ in eius tamẽ intentione nõ debet permanere/ nec per bona opera preſentis mundi gloriam querere: ſed totã ſpem in redemptoris ſui aduentu conſtituat. Rm.

Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt. Et viuent nomina eorum in generatione et generationẽ. ℣s. Sapientiam ſanctorum narrabunt omnes populi. et laudem eorum pronunciat omnis eccleſia ſanctorum. Et viuent. Lectio.ix.

ET vos ſimiles hominib⁹ expectãtibus dominũ ſuũ: quando reuertatur a nuptijs. Ad nuptias quippe dominꝰ abijt/ qꝫ reſurgens a mortuis aſcẽdit in celũ: ſupernãq; ſibi angelorũ multitudinẽ nouꝰ homo copulauit. Qui tũc reuertitur: cũ nobis iam per iudiciũ manifeſtatur. Bene autẽ de ſeruis expectãtibus ſubditur. Vt cum venerit et pulſauerit: cõfeſtim aperiãt ei. Venit quippe dñs: cum ad iudicium properat. Pulſat vero: cũ iam per egritudinis moleſtias/ eſſe morte victã deſignat. Cui cõfeſtim aperimus: ſi hũe cũ amore ſuſcipimus. Aperire enim iudici pulſãti nõ vult/ qui terre de corpore trepidat: et videre eũ quẽ cõtempſiſſe ſe meminit iudicẽ formidat. Qui autẽ de ſua ſpe ⁊ operatione ſecurꝰ eſt: pulſanti cõfeſtim aperit/ quia letus iudicẽ ſuſtinet. Et cum tẽpus propinque mortis agnouerit: de gloria retributionis hilareſcit. Rm.

Sint lumbi veſtri precincti et luceme ardentes in manibus veſtris Et vos ſimiles hominibus expectãtibus dominum ſuum. Quãdo reuertatur a nuptijs. ℣. Vigilate ergo qꝫ neſcitis qua hora dominus veſter venturus ſit. Et vos ſimiles. Gloria patri. Quando reuertatur. ℣. Juſti autem in perpetuũ viuent. In lau.ãn.

IUſtorum aũtẽ anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malicie. ℣s. Dñs regnauit. fo.vj.ãn. Cum palma ad regna peruenerunt ſancti/ coronas decoris meruerũt de manu domini. ℣s. Jubilate. folio. vj. ãn. Corpora ſanctorũ in pace ſepulta ſunt: et viuẽt nomina eorum in eternũ. ℣s Deus deus f.vj. ãn. Sacerdotes dei benedicite domino ſerui dñi hymnum dicite deo in eternum. ℣s Benedicite. folio vj.ãn. Exultabũt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis. ℣s. Laudate. folio. vij. Capitulum Plures facti. Hymnus.

Rer gloriose mar. Totus hymn⁹ dicat
sicut in festis plurimorum martyrum.
℣ Mirabilis deus. ān. Sint lũbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris / et vos similes hominibus expectantibus dominum suũ quãdo reuertatur a nuptus. ps. Benedictus.
Oratio vt̃ C Ad.j.ān. Justorũ autem. ps. Deus in no. f.ir. C Ad.iij.ān. Cum palma. Capitulum. Plures fac. Vita. ℣. de cõmunione mar. ad oĉs hoĉ dñr. C Ad.vj. ān. Corpa sanctorũ. ps. Dixerunt. f.iij. Chm.

Sancti et iusti in dño gaudete: quos elegit deus in hereditatẽ sibi. Ad ir.ān. Exulta. ps. Mirabilia. fo.xiij. Chm.

Iusti autẽ in ppetuũ viuẽt / et apud dñm est merces eorum: et cogitatio eorum apud altissimũ. C Ad.ij. vesp. ān. Justorũ autẽ. Psal. feriat. Cap. Plures facti sunt. Hymnus Rer gloriose. ℣. Mirabilis deus. ān. Sanctũ est verum lumen et admirabile ministrans lucẽ his qui permãserunt in agone certaminis recipient a christo splendorẽ sempiternũ in quo assidue felices letãtur. ps. Magñ.
Oratio vt̃ C In natali vnius virginis et mar. Ad.j. vespe. super pos feriat. ān. Hec est virgo prudens que veniente sponso aptauit lampades suas et introuit cum domino ad nuptias. Psalmi feriales. Capitulum.

Domine deus meus exaltasti super terrã habitationẽ meã / et p mortẽ defluẽti depcata sũ. ℣. Regnũ mũ. ir. hym.

Virginis proles opifexq; matris: virgo quẽ genuit peperitq; virgo virginis festum canimus tropheũ accipe votum. Hec tua virgo duplici beata sorte bũ gestat fragilem domare corpus ferum domuit cruentũ corpe sectũ. Quem nec mortẽ nec amica mortis seua penarum genera pauentem sanguine fuso meruit sacratũ scandere celũ. Vnus obtentu deus alme nostris: parce tã culpis vitia remittens quo tibi puri resonemus almum pectoris hymnũ. Gloria patri genitoq; proli: et tibi cõpar / vtriusq; semper spiritus alme deus vnus omni / tempore secũ. amen. ℣. Dilecta est gratia in labiis tuis. ān. Simile est regnum celorum sagene misse in mare et ex omni genere piscium congreganti quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes / elegerũt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. ps. Magnificat. Oratio

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de bt̃ N. virginis et martyris tue festiuitate gaudem⁹. ita pie deuotionis eruditamur affectu. Per dñm. Ad matut. in fest. ir. lec. tñ. Inuitatorũ. Christũ venerãtes deũ adorem⁹ regẽ regũ. Qui festis N. palmam hodie dedit eternã. ps. Venite. In fest. ir. fe. vel. ij. q̃ est inuit. dupl. Inuitato. Agnum sponsum virginũ. Venite adoremus dñm iesum christũ. ps. Venite. In fest. in. lec. q̃ inuit. est simpl. Inuita. Regem virginũ dñm. Venite adoremus. ps. Venite. ℣. Virginis proles. In.j. noc. ā. Ante thesũ huius virginis frequẽtate nobis dulcia cãtica vatis. ps. Die dñs no. f.ij. ān. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. Celi enarr. f.v. ān. Hauẽ distillãs labia tua spõsa: et odor vestimentorum tuorũ sicut odor thuris. ps. Dñs est ter. f.viij. ℣. Dilecta est gratia. ſt.j.

Quoniam hodie natalis est virginis: congruũ aliquid de virginibus eloquẽdum. Immaculatus eum dñs / immaculatã sibi famulã / etiã in hoc pleno colluuionũ fragilitatis humane corpore positam misericorditer cõseruauit. Natalis est virginis: integritatem sequamur. Natalis est sancte N. miretur vir: non desperent virgines. Ven.
Dilecta est gratia in labiis tuis Propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Diligisti iusticiam et odisti iniquitatem. Propterea. Lectio secũda.

Non autem ideo laudabilis virginitas / quia in martyribus reperitur / sed quia ipsa martyres facit. Quis enim humano eã posset ingenio comprehendere / quã nec natura suis includit legibus / nec virgo e celo accersiuit: quod imitaretur in terris. Nec immerito viuendi sibi vsum queliuit e celo: que sponsum sibi inuenit in celo. Quoniam ergo laudationẽ non suscepi virginitatis sed eruditionẽ: ad rẽ tñ pertinere arbitror / vt q̃ sit ei patria / q̃s auctor appareat. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide / et inclina aurẽ tuam et obliuiscere po-

pulū tuum et domū patris tui. Et desi. Lec. iij.

PRius vbi sit patria diffiniamus Si enim ibi est patria/vbi genita le domicilū: in celo profecto est patria castitatis. Itaq; hic aduena: ibi incola est. Quid autem est castitas virginalis/ nisi expers cōtagionis integritas. Atq; eius auctorem quē possumus estimare/ nisi immaculatum dei filiū cuius caro nō vidit corruptionē/ diuinitas nō est experta contagionem. Videte igitur quā ta virginitas merita sint. Christus ante virginem: christus ex virgine. Rm. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Vnxit te. Gloria patri. Vnxit te. ¶ In secūdo nocturn. ān. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. ps. Eructauit folio. rr. ān. Diuinabit eam deus vultu suo/ deus in medio eius nō commouebitur. ps. Deus noster refugium. fol. rr. ān. Unguentum effusum nomen tuum ideo adolescentule dilexerūt te nimis. ps. Fundamenta. folio. xrr. dius Specie tua et pulchritudine tua. Lectio. iij.

Christus virginum sponsus ante virginem fuit: et idem est natus de virgine. A patre quidem natus ante secula: sed ex virgine natus ob secula. Illud nature sue: hoc vtilitatis nostre est. Illud erat semper: hoc voluit. Spectate et aliud virginitatis meritum. Christus virginis sponsus/ et si dici potest: christi virginee castitatis. Virginitas enī christi: non virginitatis est christus. Rm. Dic est virgo sapiens quam dominus vigilantē inuenit que acceptis lampadibus sumpsit oleum secum. Et vemente domino introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit omnia sua et comparauit eam. Et ve. Lectio. v.

Virgo est que nupsit: virgo q̄ nos suo vtero portauit. Virgo que genuit: virgo que proprio lacte nutriuit. Sed iam a matre discedamus ad filias De virginibus inquit sanctus apostolus: preceptum domini nō habeo. Si doctor gentium nō habuit: habere quis potuit. Et preceptum quidē nō habuit: sed habuit exemplū. Non enim potest imperari virginitas: sed optari. Sancta ma

ter ecclesia immaculata est coitu: sed fecunda partu. Virgo est castitate: mater est prole. ¶ De virgine et martyre. Rm. Veni sponsa christi accipe coronam quam tibi dns preparauit pro cuius amore sanguinem tuum fudisti. Et cū angelis in paradisum introibis. ℣. Veni electa mea et ponam in te thronum meū quia concupiuit rex speciem tuam. Et. ¶ De virgine non martyre. Rm. Induit me dominus vestimento salutis et indumento leticie circundedit me. Et tanq̄ sponsā decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas et circundedit me vernantibus atq; chorusc antibus gemmis. Et tanq̄ sponsam. Lectio sexta.

PArturit nos virgo: non viro plena sed spiritu. Parit nos virgo/ nō cum dolore membrorū: sed cum gaudiis angelorum. Nutrit nos virgo/ non corporis lacte/ sed apostoli: quo infirmā adhuc crescentis populi lactauit etatem Virginitas dei donum est munus parētis: sacerdotum castitatis. Virgo matris ecclesie hostia est: cuius quotidiano sacrificio/ vis diuina placat. Virgo est ecclesia: quam studuit apostolus virginem castam assignare christo. Virgo est filia syon. Virgo est ciuitas illa hierusalem que in celo est: in qua nichil intrat commune atq; immundum. Rm. Audi filia et vide et inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuum et domum patris tui. et concupiscet rex speciem tuam. Qm ipse est dominus deus tuus ℣. Induet te dns vestimento salutis et indumento leticie circūdabit te. Quoniam. Gloria. Quoniā. ¶ In. iij. noc. ān. Nec est que nescierit thorū in delicto habebit fructū in respectione animarū sanctarū. ps. Cātate. fol. xrrij. ān. Digna tum sed formosa filie hierusalē ideo dilexit te rex et introduxit te in cubiculū suū. ps. Dns reg. fo. xrrij. ān. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ps. Cātate. ij. fo. xrrij. ℣. Adiuuabit eam. Secundum Matthēum. xiij. cap.

IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hāc. Simile est regnum celorū thesauro abscōdito in agro: quē qui inuenit homo abscōdit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet/ et emit agrum illū. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Regnū celorū fratres charissimi idcir

co terrenis rebus simile dicitur / vt ex his que animus nouit / surgat ad incognita que non nouit: quatenus exemplo visibilium se ad inuisibilia rapiat / et per ea que vsu didicit quasi cōfricatus incalescat / vt per hoc q̄ sciat nota diligere / discat et incognita amare. Ecce enim celorum regnum thesauro abscondito in agro cōparatur / quē qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illius vadit / et vēdit vniuersa que habet: et emit agrū illū. Ven. ℣ Veni electa mea et ponā in te thronū meū. Quia cōcupiuit rex speciem tuā. ℟. Audi filia et vide et inclina aurem tuam. Quia concupi. Lectio. vij.

HAc in re quoq; notandum est q̄ inuentus thesaurus absconditur vt seruetur. quia studium celestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit: qui hoc ab humanis laudibus nō abscondit. In presenti etenim vita quasi in via sumus: qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus: iter nostrum quasi quidem latrūculi obsident. Deprecari ergo desiderat: qui thesaurum publice in via portat. Hoc aūt dico / non vt priorum opera nostra nōvideāt: cum scriptū sit. videant opera vestra bona / et glorificent patrē vestrū qui in celis est: sed vt per hoc quod agimus / laudes eterius nō queramus. Sit autem sit opus in publico / quatenus intentio maneat in occulto vt et de bono opere proximis prebeamus exemplum: et tamen per intentionem qua soli deo placere querimus / semper optemus secretum. Ven. ℣ Vulchra facie sed pulchrior fide beata es virgo respuens mundum Letaberis cum angelis interce de pro omnibus nobis. ℟. Specie tua et pulchritudine tua. Letaberis cum angelis. Lectio. ix.

THesaurus autem: celeste est desiderium. Ager vero in quo thesaurus absconditur: disciplina studij celestis. Que profecto agrum oibus vēditis comparat / qui voluptatibus carnis renuncians cūcta sua desideria per discipline celestis custodiam calcat: vt nichil iam q̄ caro blāditur libeat / nichil quod carnalem vitam trucidat / spiritus perhorrescat. Rursum celeste regnum negotiatori homini simile perhibetur / qui bonas margaritas querit: sed vnam pretiosam inuenit. Quam videlicet inuentam omnia vendens emit / quia qui celestis vite dulcedinem inquantū possibilitas admittit perfecte cognouerit: ea q̄ in terris amauerat / libenter cuncta derelinquit. In cuius preparatione cū vilescūt oia / deserit habita: congregata dispergit. Inardescit in celestibus animus: nichil in terrenis libet. De forme conspicitur quicquid de terrene rei placebat specie: quia sola pretiose margarite claritas / fulget in mēte. De cuius dilectione / recte per salomonē dicitur. Fortis est vt mors dilectio. Quid deliceat sicut mors corpus interimit: sic ab amore rerum corporalium eterne vite charitas occidit. Nam quem perfecte absorbuerit: ad terrena foris desideria velut insensibilē reddit. Responsorium. Regnum mundi et omnem ornatum seculi contempsi propter amorem domini mei ihesu christi Quem vidi / quem amaui / quem credidi / quem dilexi. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Quem vidi. Gloria patri &. Quem vi. ℣ In festis. ir. lectionum. ℣. Ora pro nobis. ℣ In festis. iij. lec. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. bel ℟. Adiuuabit eā deus. ℣ In laudibus. ān.

HEc est virgo sapiens quam dominus vigilantem inuenit. ℣. Dominus regnauit. fol. vj. ān. HEc est virgo sapiens et vna de numero prudentum. ℣. Jubilate. fol. vj. ān. HEc est virgo sācta atq; gloriosa q̄ dñs omnium dilexit eam. ℣. Deus deus. fo. vj. ān. Benedico te pater dñi mei ihesu christi quia per filium tuū tētationis ignis reticens est a latere meo. ℣. Benedicite. fo. vj. ān. Veni spōsa christi accipe coronā quam tibi dñs preparauit in eternum. ℣. Laud. fo. vij. ℟. Dñe deus me⁹. hymnus

IEsu corona virginum quem mater illa cōcepit: que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia: septus choreis virginum: sponsas decorans gloria spōsisq; reddens premia.

Quocunq; pergis virgines sequuntur atq; laudibus: post te canentes cursitāt hymnosq; dulces personant.

Te deprecamur largius nostris adauge sensibus nescire prorsus omnia cor-

ruptionis vulnerā. Deo patri sit. ℣. Adducentur regi virgines post eam. ān. Veniēt sponso prudēs virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. ℘s Benedicte. Oēs vtrūs. Ad.j. ān. Hec est virgo sapiens quam. ℘s Dettis in no. folio. ix. Ad.iij. ān. Hec est virgo sapiens et vna. ℘s. Legē po. fo. xj. Capm. Dñe deus meus. ℟. Diffusa est gratia In labijs tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. In labijs. Gloria pa. Diffusa. ℣. Specie tua et pul. Ad sertā. antiphona. Hec est virgo san. ℘s. Defecit in salu. fol. xij. Capitulum.

LAudabo nomen tuum assidue et collaudabo illud in confessione ⁊ exaudita est oratio mea. Responsorium Specie tua Et pulchritudine tua. ℣. Ius. Intende prospere procede et regna. Et pul. Gloria. Specie. ℣. Adimuabit eā deus vultu suo. Ad. ix. ān. Veni spōsa. ℘s. Mirabi. testi. f. xij. Capm.

LIberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo: propterea confitebor tibi et laudem dicā nomini tuo domine deus meus. Vm.

Adimuabit eā Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius non cōmouebitur. Deus vul. Gloria. Adimuabit. ℣. Adducentur regi. Ad. ij. vel. ān. Hec est virgo sapiens quam. ℘t. fertal. Cpm. Dñe deus meus. Hyp. Iesu corona. ℣. Adducentur regi virgi. ān. Simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas inuenta vna preciosa margarita dedit omnia sua et comparauit eam. ℘s. Magnificat. Oratio vtrūs. Item alia cap. vnius virgi. et mar. et dñr cum Cap. supra scriptis alternis vicibus per ebdomadā ita tamen ⁊ semper in primis dicitur capitulum. Domine deus meus. Ad veraſq; vespe. et ad matutinas et ad. iij. Capitulum.

COnfitebor tibi domine ter et collaudabo te deum saluatorem meum. cōfitebor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es michi. et liberasti corpus meum a perditione.

Ad sertam. Capitulum.

LAudabit vsq; ad mortem anima mea dominum ⁊ vita mea appropinquās erat in infernū deorsum. Ad ir. Cp. Liberasti me de pditione. ℟. vtrūs.

In natali vnius virginis non marty. Ad veraſq; hōs. et ad matu. et ad. iij. Cp.

Sar.

QUi gloriatur in domino glorietur. 1. Corin. 10. non enim qui seipsum commendat ille probatus est. sed quem deus commendat. Hyp. Virginis proles. Huius obtētu. Gloria patri genite. Cetera oia ad vōs. et ad matu. et ad hor. vtrūs. in hystoria vnius virginis et martyris. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis quesumus sancte N. virginis tue placitis tibi meritis commendari. cuius vita merito castitatis tibi complacuit. Per dominum. Lectio. j.

SImile est regnum celorū decem virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso et sponse dicit dominus. Iste quinq; et quinq; virgines: oēs omnino sunt aie christianor. Sed vt dicamus vobis quod deo inspirā te sentimus. nō qualescunq; aie. sed tales aie que habent catholicā fidē: ⁊ habere vidēt bona opera in ecclesia dei: et tamen ex ipsis quinq; prudentes. ⁊ quinq; fatue. Quare ergo appellate sunt quinq; et quare virgines prius videamus: et deinde cetera consideremus. Augustin. de verbis dñi in ser. xx. Lectio. ij.

OMnis anima in corpore ideo quinario numero censetur: q; quinq; sensibus vtitur. Nichil est enim quod sentimus ex corpore. nisi ianua quinq; partita: aut videndo. aut audiēdo. aut odorando. aut gustando. aut tangendo. Qui ergo se abstinet ab illicito visu. ab illicito auditu. ab illicito odoratu. ab illicito gustu. ab illicito tactu: propter ipsam integritatem virginis nomen accepit. Si bonum est abstinere ab illicitis sentiendi motibus. et ideo vna quecq; anima christiana virginis nomē habet: quare quinq; admittuntur et quinq; repellūtur. Parū est. quia virgines sunt: et lāpades habent. Virgines propter abstinēciam ab illicitis sensibus. lampades habentes propter opera bona: de quibus operibus dominus dicit. Luceant opera vestra bona coram hoibus. vt videāt bona facta vestra: et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Lectio. iij.

In natali vnius vir. non mar.

Ic̃ discipulis dicit dominꝰ. Sint lumbi vestri accincti: et lucerne ardentes. In lumbis accinctis virginitas: in lucernis ardentibus opera bona. Nõ solet dici virginitas vtiq; in coniugatis. Tamen etiã ibi est fidei virginitas: que exhibet pudicitiam coniugalem. Nam vt nouerit sanctitas vestra non importune secundum animã et secũdum integritatem fidei / qua etiã fide ab illicitis abstinetur. et bona opera fiunt: vnum quemq; vel vnamquanq; animam virginem dici tota ecclesia que constat ex virginibus et pueris / et maritatis feminis et vroratis viris / vno nomie virgo est appellata. Unde hoc probamus? Apostolũ audi dicentem / non solum sanctimonialibus: sed vniuerse prorsus ecclesie. Desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo. Et quia huius virginitatis corruptor diabolus cauendus est: continuo ipse apostolus cum dixisset / desponsaui vos vni viro virginem castam exhibere christo: adiunxit et ait. Timeo autem ne sicut serpens euam seduxit versutia sua: sic et vestri sensus corrumpantur a castitate / que est in christo. Lectio iij

In corpore virginitatem pauci habent: in corde oẽs habere debent. Si ergo ab illicitis abstinẽtia bona est. vnde virginitas nomẽ accepit et opera bona laudabilia sunt / que significãtur lampadibus: quare ergo quinq; admittuntur / et quinq; repelluntur? Si et virgo est et lampadem fert et tamen nõ admittitur: vbi se videt / que nec virginitatẽ ab illicitis seruat / nec opera bona volẽs habere / in tenebris ambulat? De istis ergo fratres mei de istis potius disputemus: qui nolunt videre quod malum est / qui nolunt audire quod malum est. Ab illicitis sacrificiorum nitoribus auertit odoratum / ab illicitis sacrificiorum cibis auertit gustum / fugit complerũ alienum / frangit panem eluriẽti / hospitem inducit in domum / vestit nudum / concordat litigiosum / visitat egrotum / sepelit mortuum. Lectio.v.

Ecce virgo / ecce habet lampadem. Quid querimꝰ amplius? Adhuc quero. Quid adhuc queris inq;? Adhuc quero. Intentum me fecit euangelium sanctum. Etiam ipsas virgines et ferentes lampades: alias dixit prudentes / alias stultas. Unde iuuemur / vnde discernimꝰ? De oleo. Aliquid magnum significat oleum: et valde magnũ. Putasne charitas est? Querendo dicimus: nõ sententiam precipitamus. Unde michi videatur per oleum charitas significari: dicam vobis. Apostolus dicit. Adhuc supereminentiorem viam vobis demõstro Supereminentiorem viam quã demonstrat? Si linguis hominum loquar et angelorum / charitatem autem nõ habeã: factus sum velut eramentum sonans / aut cymbalum tinniẽs. Ipsa est supereminẽs via / id est charitas: que merito oleo significatur. Tu autem. ℣. Induit me dñs vẽs. vnius virgi. et mar. v. Lectio.vj.

Omnibus humoribus oleũ supereminet. Mitte aquã et superinfunde oleum / supereminet. Mitte oleum et superinfũde aquam: oleũ supereminet. Si ordinem seruaueris / vincit: si ordinẽ mutaueris / vincit. Charitas nunq; cadit. Quid ergo fratres? Jam discussimus de quinq; virginibus prudentibus et quinq; fatuis que voluerunt ire obuiam sponso. Quid est ire obuiam spõso: Corde ire / exspectare eius aduẽtum: sed ille tardabat. Dum tardat ille: dormierunt omnes. Quid est oẽs? Et sapientes et fatue obdormitauerunt et dormierũt. Putamus bonus est sõnus iste? Quid est somnus iste? Ne forte tardante spõso / quoniam abundat iniquitas: refrigescet charitas multorũ. Succine intelligeturi sumus istum somnũ? Non michi placet dico. Quare? Quia sunt ibi prudẽtes. Et vtiq; quando dicit dominus quoniam abundauit iniquitas / refrigescet charitas multorum: subiecit et ait. Qui autem perseuerauerit vsq; in finem: hic saluus erit. Ubi vultis esse istas prudentes? Non in his qui perseuerauerunt vsq; in finem? Non ob aliud fratres: non ob aliud prorsus admittentur intro: nisi quia perseuerauerunt vsq; in finem. Euangelium Secũdum Matthẽũ.xxv.

IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lãpades suas/ exierunt obuiã sponso et sponse. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape.

SEpe vos fratres charissimi admoneo prãua opera fugere/ mũdi huius inquinamenta deuitare/ sed hodierna sancti euangelij lectione compellor dicere: vt et bona que agitis/ cum magna cautela timeatis/ ne per hoc quod a vobis rectum geritur/ fauor aut gratia humana requiratur/ ne appetitus laudis surrepat: et quod foris ostenditur/ intus a mercede bacuetur. Ecce enim redemptoris voce decem virgines/ et oẽs dicũtur virgines: sed tamen intra beatitudinis ianuam non omnes sunt recepte. qr earũ quedã dum de virginitate sua gloriam foris exerunt/ in vasis suis oleum habere noluerunt. Tu autem domine. Lectio. viij.

PRius querendum nobis est. quid sit celorum regnum/ aut cur decem virginibus comparetur: que etiam prudentes virgines/ et que fatue dicuntur. Dum enim regnum celorum cõstet/ quia reproborũ nullus ingreditur/ etiã fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum est q̃ sepe in sacro eloquio: regnũ celorũ presentis tẽporis ecclesia dicit. De quo in alio loco dñs dicit. Mittet filius hominis angelos suos: et colligẽt de regno eius omnia scãdala. Nec enim in illo regno beatitudinis in quo par summa est: inueniri scandala poterunt que colligantur. Et vnde rursum dicitur. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis/ & docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autẽ fecerit & docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Mandatum solui et docet: quando hoc quisq; voce predicat quod viuendo non implet. Sed ad regnũ beatitudinis eterne peruenire nõ valet: qui nõ vult opere implere quod docet. Quomodo ergo in eo minimus vocatur/ qui ad hoc nullo modo intrare permittit? Quid itaq; per hanc sententiam/ nisi presens ecclesia regnũ celorũ dicitur/ in qua doctor qui mãdatum soluerit minimus vocatur/ quia cuius vita despicitur/ restat vt et eius predicatio contemnatur? Lectio. ix.

IN quinq; autem corporis sensibus vnusquisq; subsistit. Geminatus autem quinarius: denarũ perficit. Et quia ex vtroq; seru fidelũ multitudo colligitur: sancta ecclesia decem virginibus similis denunciatur. In qua quia mali cũ bonis/ et reprobi cum electis admirti sunt: recte similis virginibus prudẽtibus et fatuis esse perhibetur. Sunt nãq; plerique cõtinentes: qui ab exteriore se appetitu custodiunt/ et spe ad interiora rapiũtur/ carnem macerant: et toto desiderio ad supernam patriã anhelant. Eterna premia expetunt pro laboribus suis: recipere laudes humanas nolunt. Hi numirum gloriam suã non in ore hominũ ponunt: sed intra conscientiam contegunt Et sunt plerique qui corpus per abstinentiam affligunt: sed de ipsa sua abstinentia humanos fauores expetunt. Doctrine inseruiunt: indigentibus multa largiuntur. Sed fatue profecto sunt virgines: quia solã laudis trãsitorie retributionẽ querũt. Unde & apte subdit. Quinq; fatue nõ sumpserunt oleum secũ: prudentes autem acceperunt oleũ in vasis suis cum lampadibus. Per oleum quippe nitor glorie designatur. Uascula aũt nostra sunt corda: in quibus ferimus cũcta que cogitamus. Ad. vj. Capitulũ.

EMulor enim vos dei emulatione despondi enim vos vni viro virginem castã exhibere christo. Ad. ij. Cp̃. 1. Cor. 10

SApientia vincit malitiã/ attingit ergo a fine vsq; ad finem fortiter/ et disponit omnia suauiter. In natali plurimarum virginum ad vesperas. ãne et psalmi feriales. Capitulum. Sap. 8.

O q̃ pulchra est casta generatio cum claritate/ immortalis est enim memoria illius quoniam et apud deum nota est et apud homines. Hym. Jesu corona. ℣. Inducentur regi virgines. ãn. Simile est regnum celorum sagene misse. Magnificat. Oratio de proprietate. Ad mat. Inuita. Agnum sponsum virgi. ãn. Aliud inuit.

Regem virginum do. ps. Venite. hymn⁹ Jesu corona. Super oēs psal. ante lec. dicitur hec sola. ān. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate ps. Domine domin⁹ noster folio. xij. et ceteri psal. de cōi vnius virginis et martyris. ℣. Adducentur regi. Lect. de propꝛio. quia oia festa plurima rum virginū habent propꝛias lec. sicut patet in festis Perpetue et Felicitatis: et vndecim milium virginum. ℟. m. j. Audiui vocē de celo venientem: venite oēs virgines sapientissime. Oleū recōdite in vasis vestris dū sponsus aduenerit. ℣. Media nocte clamoꝛ factus est/ ecce sponsus venit. Oleum recondite. ℟. m. ij. Felicitet virgines vincūt mundū. Que post victoꝛiam vinci nō noꝛūt. ℣. Beate de pꝛelio redeunt a hostē victrices moꝛiendo deuincūt. Que. ℟. iij. Innumerabilis virginum choꝛus sperta librorum propagine. Dū sponso qui in celis est perenni mente, Jesu et habitu applicari maluit. ℣. Sed et florentem mundum despectu mentis calcauerūt Dum sponso. Gloꝛia patri. Jesu et habitu. ℣. Media nocte clamoꝛ factus est. ℟. m. Ecce sponsus venit exite obuiam ei.

℣. In laudibus ℣. hec sola Antiphona.

Virgines sancte dei orate pro nobis vt cum eis dignum veniam per vos accipere mereamur. ps. Dominus regnauit fo. vj. et ceteri ps. consueti. Capitulū. O q̄ pulchra. hymnus. Rex gloriose mar. totus hyᵒ dicitur per oia sicut in cōi hystoꝛia plurimoꝛum martyꝛum. ℣. Mirabilis deus. ān. Simile est regnum celoꝛum decem virginibus que accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso et sponse. ps. Benedictus. folio. vij. Oratio vt supꝛa. ℣. Ad pꝛimā. ān. Virgines sancte dei. ps. Deus in nomine tuo. folio. ix. ℣. Ad. ij. ān. Media nocte clamoꝛ factus est/ ecce sponsus venit exite obuiam ei. ps. Legem pone. fo. xj. Capitulum. O q̄ pulchra. ℟. Adducentur regi Virgines post eam. ℣. Pꝛoxime eius afferentur tibi. Virgines. Gloꝛia. Adducētur. ℣. Media nocte clamoꝛ factus est. ℣. Ad. vj. ān. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. ps. Defecit in salu. fo. xij. Capitulū. Emuloꝛ enim vos. vnius virginis non mar. ℟. Media nocte clamoꝛ factus est. ℣. Ecce sponsus venit exite obviam ei. Clamoꝛ. Gloꝛia. Media. ℣. Prudentes virgines acceperunt. ℣. Ad nonā. Antiphona.

Tunc surrexerunt omnes virgines ille: et ornauerunt lampades suas. ps. Mirabilia. fo. xij. Capm. Sapientia vincit. ℟. Prudentes virgines acceperūt oleum in vasis suis. Cū lampadibus ꝟ. Et exierunt obuiā sponso ꝟ sponse. Cum lampa. Gloꝛia patri. Pꝛudentes. ℣. Adducētur regi virgines post eam. ℟. Pꝛoxime eius afferentur tibi. Oratio vt supꝛa.

℣. Quotiens cūq; fuꝛ nouē lectiones per totum annum dicantur iste ser benedictiones ad matu. pꝛeterq̄ in festis beate marie: et omniū sanctoꝛum: et in festis vj. lectio. sine exposicione euangelij: siue choꝛus regatur/ siue non: ꝟ in octaua et infra octauas: ꝟ in feꝛis paschalis tempoꝛis secundum oꝛdinem nocturnoꝛum ℣. In. j. noc. dicuntur iste benedictiones.

Benedictione perpetua: benedicat nos pater eternus.

Deus dei filius: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spiritus sancti gracia: illuminet coꝛda et coꝛpoꝛa nostra.

℣. In secundo nocturno benedictiones.

Omnipotens domin⁹: sua gracia nos benedicat.

Christus ppetue: det nobis gaudia bit

Intus et exterius: nos purget spiritus almus.

℣. In. iij. noctur. Secundum Marcum.

Euangelicis armis: muniat nos conditoꝛ oꝛbis.

℣. Secundum Mattheum.

Euangelica lectio: sit nobis salus et pꝛotectio.

℣. Secundum Lucam.

Per euangelica dicta deleantur nostra delicta.

℣. Secundum Johannem.

Hōs euāgelij: repleat nos dogmate celi

℣. Quando exposicio non habetur: tunc dicitur ad septimā lectionē ista bñdictio.

Creatoꝛ omnium rerū: benedicat nos hic et in euum.

℣. Ad octauam lectionem semper dicit ista benedictio: nisi in festo beate marie: et omnium sanctoꝛum.

Diuinū auxilium: maneat semp nobiscū

℣. Cū vero dicit exposicio euangelij ad primam lec. tunc fit ista bñdictio secūda

Diuinū auxilium maneat semper. ℟c.
¶In festis vero sanctorū sit ista nona benedictio.
Ad societatem ciuiū supernorum: perducat nos rex angelorum. Et semper dr rex angelorum. quicunq; dicit secundum vsum ecclesie Sarū: nisi in festis beate marie: similiter in festis .iij. lec. cū expositione euangely sit ista .iij. benedictio.
Ad societatem ciuium. ℟c.
¶Quando vero fient nouē lectiones de temporali per totum ānum: nisi a festo sancte trinitatis vsq; ad aduentum dñi: sit ista nona benedictio.
In vnitate sancti spiritus: benedicat nos pater et filius.
¶Dicetur et in festo corporis christi et in octaua eiusdem: et in exaltatione sancte crucis: et in dedicatione ecclesie: et in dominicis infra octa. et in oct. eiusdem.
¶Quando vero fiunt tres lectiones de temporali cum expositione euāgelij tūc sit ista benedictio tertia.
In vnitate sancti spiritus. ℟c.
¶In festo vero sācte trinitatis vsq; ad aduentum domini dñicis diebus quando de dñica agitur: sit ista .ir. benedictio.
In charitate perfecta: confirmet nos trinitas sancta.
¶In oibus feriis per annum extra tempus pasche: q̄ quādo expositio non habetur: dicantur he benedictiones tres.
Deus misereatur nostri: et det nobis pacem.
Virtus xpi: habitet in cordib⁹ nostris.
De celo milluſ: doceat nos spūs alm⁹
¶In festo omnium sanctorum dicūtur benedictiones prout in eodem festo ante lectiones eiusdem sunt notate.
¶In festis et in commemorationibus beate marie dicantur iste benedictiones
¶In primo nocturno.
Alma virgo virginum: intercede pro nobis ad dominum.
Christus marie filius: sit nobis clemēs et propicius.
Sancta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix.
¶Tres predicte benedictiones in commemoratione beate marie non variantur per totum annum.
¶In secundo nocturno.
Sācte marie merita: nos ducant ad regna celestia.
Que peperit christum: pro nobis postulet ipsum.
Stella maria maris: succurre pijssima nobis.
¶In tertio nocturno.
Per marie merita: prosit nobis lectio euangelica.
Diuina solatia: nobis impetret virgo maria.
Ad societatem ciuium supernorū: perducat nos regina celorum.
¶Item alie benedictiones de sācta maria infra octauas.
Pura / pudica / pia / miseris miserere maria.
Virgo parens natum: fac nobis propiciatum.
Dos pcib⁹ matris: saluet sapiēcia pcis
¶Secunda die.
Virgo deo digna: precantibus esto benigna.
Intercede pia: pro nobis virgo maria
Que peperit florem: det nobis floris odorem.
¶Tercia die.
Cōserua famulos: virgo maria tuos.
Sancte marie precibus: benedicat nos pater et filius.
Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amen.
¶In quotidianis matutinis beate marie dicantur he benedictiones.
Alma virgo virginum: intercede pro nobis ad dominum.
Intercede pia: pro nobis virgo maria
Sctā dei genitrix: sit nobis auxiliatrix

¶Finis Communis sanctorum / atq; sanctarum propriis non habentium.

Tabula de festorum diuisione.

Festum diuiditur i festum dupler et in festum simpler.

¶ Festum dupler diuiditur. In principale dupler. In maius duꝑ. in minus duꝑ. In inferius duꝑ.

Principale

¶ Principale dupler est scilicet: dies natalis domini dies epyphanie / dies pasche dies ascensionis / diespenthecostes / dies assumptionis / festum loci / festum dedicationis. ¶ Et nota q̃ si principale duꝑ. in vna die euenerit: et in die sequenti maius dupler de quo fieri debeat seruitium / vel econuerso: tunc vltimum festū habebit vtrasq; vesperas: nisi in primo sabbato aduentus domini: in sabbato passionis / in sabbato ramispalmarū vel in quarta feria ante paschā euenerit. Iste predicte dominice et cena domini semper habebunt suas primas vesperas de quocunq; fit seruitū in die precedenti: et tantū solennis memoria de festis in his diebus contingentibus. ¶ Et nota q̃ in his festis scilicet principalib⁹ et maioribus. vij. viij. et. ix. lectiones: in cappis sericis legantur: tamē in die omnium sanctorum. vij. prime lectiones in cappis sericis legant. Etiā in his festis thurificāda sunt altaria per ecclesiam simuliter in singulis noctur. scilicet. ad ij. v. et. viij. lec. thurificetur altare principale ab aliquo sacerdote in cappa serica: chorus quoq; ab vno solo puero incēsetur: sed in tempore pas. non insensetur altare neq; chorus ad lt.

Maius dupler

¶ Maius dupler est scilicet dies purificationis festum sācte trinitatis / festum corporis christi: festū visitationis / festū reliquiarum / festū nois iesu / festum natiuitatis beate marie / festū oim sāctorū

Maius

¶ Et nota q̃ si maius dupler in vna die euenerit et minus dupler in die sequenti vel econuerso: maius habebit vtrasq; vesperas nisi impediatur vēs. Etiā si min⁹ duꝑ. vel inferius duꝑ. inter duo maiora duplicia euenerint / tunc minus dupler vel inferius duꝑ. carebit vtrisq; vespe.

Minus

¶ Minus duꝑ. est festum sancti stephani. festum sancti iohannis apostoli: fes. sanctorum innocentium / fes. sancti thome mar. dies circuncisionis: festum annunciationis beate marie. fer. ij. iij. iiij. ebdo. pasche / et pentheco. dominica in octa. pas. inuētio sancte crucis: natiuitas sancti iohannis baptiste: fes. apostolorum petri⁹ pauli / translatio sancti thome: trāsfiguratio: exaltatio sce crucis: conceptio beate marie. ¶ Et nota q̃ si minus duꝑ. in vna die euenerit ⁊ i die sequē. inferius duꝑ. vel econuerso: vltimū festum habebit vtrasq; vesperas nisi impediatur vt supra.

Minus

¶ Inferius duꝑ. est ⁊ fes. sācti andree / thome apli / matthie apli / gregorij pape et doct. ambrosij epi et doctoris. Georgij marty. marci euāgel. apostolorum philippi et iacobi / augustini angliorū apostoli / iacobi apli / bartholomei apli / augustini episcopi et doctoris. mathei apli michaelis archangeli / hieronimi pbri ⁊ doctoris. translatio sācti edwardi: luce euangeli. apostolorum symonis et iude. Festū sancti Georgij secundū cōstitutio. prouin. est maius duꝑ. Et consulo vt ita seruetur licet consuetudo hoc non habeat. ¶ Et nota q̃ memorie de dupl. festis semper erunt sol.

Inferius

¶ Festum simpler diuiditur in Inuitatorium tripler. ¶ Inuitatorium dupler. ¶ Inuitatorium simpler. ¶ Inuitatorium. vij. vel de sanctis / vel de octaua.

¶ De festis sunt ⁊ fes. sancti nicolai cōuersio pauli / cathedra petri / iohannis ante portam latinam / translatio sancti edmundi / barnabe apli / commēo. sancti pauli / marie magdalene / anne matris marie / ad vincula sācti petri / sancti laurentij / decollatio sancti iohannis baptiste / michaelis in monte tumba / martini episcopi et confessoris / edmūdi archiepi.

¶ Et nota q̃ si in aliquo sabba. a Domine ne in ira. vsq; ad passionē vel ab octa. pasche vsq; ad aduentū dñi: vel a secūda dñica aduētus dñi vsq; ad festum natiuitatis aliquod festum simpler. ix. vel. iij. lec. cum regimine chori euenerit. vesp. in sabbato crūt de do. ⁊ memo. de festo: nisi tale festum fuerit q̃ in. vj. feria precē. suas primas vespe. habere non poterit: et nisi oct. epy. vel alie octa. cū regimine chori in sabbato contigerint. Etiam si

dupler festū in sabba. cōtige. ⁊ festū simpler. ir. vel. iij. let. cū regimine chori: in. ij. fes. sequenti: ⁊ aliud festum dupler in. iij. fes. proxima sequente: tūc in do. vespere erunt de festo. ir. vel. iij. let. cum regi. cho. et sic do. carebit vtrisq; vesperis. Et sic nota q; oēs sunt dominice ⁊ non alia fes. que omnino carent vtrisq; ves. nisi quando festum simpler. ir. vel. iij. let. cum regi. chori inter duo fes. duplicia euenerit.

Nota. ¶ Et nota q; memo. de istis fes. simplicibus inuitat. iij. habentibus in principalibus et maioribus festis erunt sub silentio. etiam in minoribus ad. j. ves. sed ad ij. vespe. in minoribus ⁊ inferioribus ad vtraslibet vesperas erunt solennes.

Octa. ¶ De octa. vel quando dies infra octa. sunt cū regimine chori: vel quando dies octa. tantum est cum regimine chori.

Q̄n dies infra octa. sunt cū regi. chori vt sunt iste octa. scz epyphanie: ascensionis: corporis christi: visitationis: nominis iesu: assūptionis: natiuitatis marie: dedicationis ecclesie: si extra aduentū et. lxx. eueñ. et festū loci / si habet octa.

Nota. ¶ Et nota q; iste octa. semper habebunt ij. ves. ⁊ tantū mēo. de fes. de do. vel de cōmēo. in crastino contingit. nisi duplex festū in octa. vel in crastino octa. forte contigerit: vel tale festum. ir. vel. iij. let. cum regimine chori: si infra tēpus pas. euenerit q; suas. ij. vespe. habere non poterit: tunc vespe. erūt de festo: et solennis mēo. de octa. Do. tamen in hoc casu vtrisq; carebit ves. vt tal. octa. dies vtraslibet habeat In ipsa tamen octa. die: de fe. ij. lc. fiant mēō. let. si proprie habeantur. In do. vero infra octa. nūq; fient quando de octa. fit seruitium.

Nota. ¶ Et nota q; mēo. de istis octa. semper erunt solen. de quocunq; fit seruitium.

Et hoc fit de cō. cho. ¶ Quando tantū dies octa. est cum regi. chori: vt sunt octa. scilicet apostolorum petri et pauli: nisi festum loci fuerit: dedicationis ecclesie si infra aduen. vel. lxx. euenerit.

Nota. ¶ Et nota q; memo. de istis. octa. in principalibus et maioribus festis ad vtraslibet ves. erunt sub silentio: etiam in minoribus ad. j. vespe. sed ad. ij. ves. in minoribus et inferioribus ad vtraslibet vesperas erunt solennes.

Innuit. dupl. Cū regimi. chori

De festis. nota.

Innuit. duplex. vel cū re. cho. vel sine reg. cho.

¶ Cū regi. cho. vel de sanctis vel de dieb⁹ infra oc. cū re. cho. vel de cōme. vel de do.

¶ De sanctis nota q; generaliter per totum annum obseruetur q; quodlibet festum. ir. vel. iij. lc. cū re. cho. ad minus habeat vnas ves. nisi quando inter duo fes. eueñ. habebit etiā. ij. ves. nisi impediatur per aliud festum cum reg. cho. per do. vel per commēo. Et si non poterit habere. ij. ves. habeat tñ mēo. nisi ad. j. ves. in die circūcisionis: q; ibi nō fiat aliqua mēo. de sancto siluestro. Et memo. de istis fe. fiant vtē. de fe. inuitato. iij. habentibus.

De diebus infra octa. cū regi. chori.

¶ De diebus infra octa. cū re. cho. nota q; quodcūq; festum. ir. vel. iij. let. cū regi. chori infra octa. ante. viij. diem eueñ. totū seruitiū erit de festo: ⁊ habebit vtraslibet ves. etiā in sab. et in dñica: ⁊ solēnis mēo. de oct. ad vtraslibet ves. ad mat. ⁊ ad missā.

Nota. ¶ Et nota q; mēo. de istis octa. semper erunt sol. de quocūq; fit seruitium licet festū loci vel fes. dedicationis infra oct. eueñ.

De cōme. inuitatorium. Nota.

¶ De cōmēo. nota q; si fiat seruitium de aliqua cōmēo. in crastino alicuius sancti. ir. vel. iij. let. cum regi. chori: vel alicuius do. ves. erunt de cōmēo. ⁊ tantū mēo. de festo vel de do. nisi tale festum vel do. fuerit q; suas. j. ves. habere non poterit: tunc fiat tantum mēo. de cōmēo. Sciendum est etiam q; singulis ebdoñ. per aduen. nisi in. ij. ebdoma. similiter ab octa. epy. vsq; ad. iij. fes. in capite ieiunij: et a do. in albis vsq; ad fes. penthecō. et a fes. trini. vsq; ad aduen. domini fiet seruit. de cōmēo. si tot dies vacauerint in quibus cōmēo. potest fieri. et si tantū due fes. vacauerint fiat seruitium de fes. loci: et de cōmēo. beate marie: si autem tantū vna fes. vacaue. tūc fiat de cōmēo. beate marie. impediatur autem seruit. de cōmēo. per festum. ir. et. iij. let. cū regi. chori. per octa. cū regi. chori: per. ij. et. iij. fes. rogationū: per propria. ℟. et proprias lauō. sanctorū. per ieiuniū. iij. temporū: per vigil. sanctorum q̄us de tempore ali fuerit. et fiat seruit. de sancta maria in sab. nisi impediatur vtē. Cum autem in sab. propter predicta impedimenta plenum seruit. de sancta maria fieri non poterit:

tunc in aliqua alia fe. ipsius ebdom. vbi cõuenientius possit celebrari celebretur. Re.ri.mi. vir. patet in die earumdem.

Nota. ¶ Etiã nota q̃ si aliquod festum cũ reg. chori in aliqua ebdo. celebretur: et in crastino plenũ serui. de sancta maria fieri debeat. tũc in ipso festo fiant vel. de sancta maria: nisi duplex festum fuerit: vel festum cum regimine chori vnde suas. ſ. vel. habere non poterit: et nisi in octa. cũ regimine chori: tunc enim fiat mẽo. de sancta maria solenniter: et semper cum hac ãn. Sub tuã protectionem. per aduentũ vero cũ hoc v̄. Egredietur virga. Oratio Deus qui de beate. Ab octa. epy. vsq; ad purif. cum hoc v̄. Sancta dei ge. Oratio. Deus qui sa. In alio tempore anm v̄. Sancta dei. Oro. Concede nos. In cõmẽo. nulla fiat mẽo. de cruce: nec de omnibus sãctis: sed de festo: vel octa. sunt reg. chori si contige. Si per aduen. si fit mẽo. de aduen. sed non de omnibus sanctis. In tẽpore pas. mẽo. de resurrec. sed non de cruce: nec de omnibus sãctis.

Nota. ¶ Sciendũ est etiam q̃ nulla cõmẽo. habebit. ij. vel. nec mẽo. in loco. ij. vespere.

Nota. ¶ Etiam nota q̃ in festis beate marie et in octa. eiusdem nulla fiat mẽo. de commẽo. eiusdem in crastino contingenti similiter fiat de alijs commemo.

Nota. ¶ Et nota q̃ mẽo. de cõmẽo. semper erũt solennes. Nota. ¶ Notandũ est etiã q̃ ad missas de cõmẽo. infra. Irr. dicitur sequẽtia et non tractus. Et quando sequentia vel tractus immediate sequit gradale: tunc non repetatur gradale. Etiã in tempore paschali ad matuti. de commẽo. dicitur vna sola ãn super tres primos psalmos licet tres proprie antiphone habeantur.

De dñicis vel principaliter priuilegiatis. ¶ De dominicis vel principaliter priuilegiatis. vel maius priuilegiatis: vel minus priuilegiatis: vel inferius priuilegiatis. De principaliter priuilegiatis nota q̃ dñice principaliter priuilegiate sunt. Dñica prima aduen. dñi. Dominica passionis: et dñica in ramis palmarũ.

¶ Quodcũq; festum licet principale duplex fuerit in his dominicis euenerit festum debet differri in crastinum vel vlterius si necesse fuerit: et iste dominice semper habebũt. ſ. vel. sed. ij. vel. possunt esse de festo duplici infra passionem: vel de festo simplici. ir. lect. vel de cõmemo. infra aduentum. Et memorie de istis dominicis semper erunt solennes.

¶ De maius priuilegiatis nota q̃ dominice maius priuilegiate sunt. Dñica secunda/tertia/et quarta aduentus dñi: et omnes dominice a. Irr. vsq; ad dominicã passionis. Iste dñice sunt sic priuilegiate: q̃ si minus dupler: vel inferius dupler in his dominicis eueñ. festũ debet differri sed si princi. dup̃. vel maius dupler in his dñicis euenerit seruitium est de fes. et hysto. cantetur in. iij. ferijs per ebdo.

¶ Etiam nota q̃ quodcũq; festum in. rl. celebrandum conti. nichil de cõpk. rl. mutandũ est: nisi q̃ in festo annũciationis dicitur in fine hymni. Gloria tibi dñe. si extra passionem euenerit. Et mẽo. de istis dominicis semper erunt solennes.

¶ De minus priuilegiatis nota: q̃ dominice minus priuilegiate sunt ille dominice in quibus inchoande sunt hysto. scilicet prima dominica in qua inchoanda est hystoria. Dñe ne in ira. que do. est sic priuilegiata: q̃ si festum simpler. ir. lec. in illa dominica euenerit et tempus breue fuerit: scilicet continens vnam dominicam tantũ infra octa. epy. et. Irr. festum. ir. lec. debet differri. Tamen si tempus prolixum fuerit inter dñicã in qua inchoanda est hystoria ſ. Irr. festũ. ir. lec. in eadem dominica in qua contigerit celebretur. Dominica etiam minus priuilegiata est dñica prorima ante ascen. domini: de qua postea. Similiter omnes iste dominice sunt minus priuilegiate: scilicet a Deus omniũ. vsq; ad aduentũ domini: in quibus inchoande sunt hystorie: q̃ si fes. simpler. ir. lec. in ipsis dominicis euenerit festũ debet differri in crastinũ nisi ad vincula sancti petri: vel decollatio sancti iohannis baptiste vel tale festũ. ir. lect. quod in crastino sequitur aliud festum. ir. lec. et nisi sint octa. cum regimine chori. Si vero festum. ir. lec. et inchoatio hysto. in aliqua dominica infra octa. cũ regimine chori concurrant: seruitium erit de festo nouem lec. ꝙ mẽo.

de octa. de dominica: et de trinitate: cum ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquam predictarū causarū aliqua hysto. in sua dñica inchoari non poterit: tunc per ebdo. si ferie vacauerint inchoetur: ita q; mēo. non omittātur. Si vero nulla feria vacauerit: et hysto. duratura fuerit pluſq; per vnam ebdoma. tunc differatur vſq; ad prorimam dominicā: vel do. sequen. veruntamen si non fuerit duratura nisi per vnam dominicā tantum: tunc ex necessitate in medijs ferijs per ebdomadam tota cātetur hystoria. et expositio euangel'. et ℟. fer. eo anno non dicuntur. preter vnum solum ℟. fer: quod legitur in vltima fer. loco. ir. ℟. ita q; si aliquod festum. ij. lect. ibidem reperiatur nichil fiat de festo nisi memo. ad vespe. et ad matuti. de sancta maria.

¶ Et nota q; in omnibus sabbatis per estatem: scilicet a Deus omnū. vſq; ad aduentum domini fiat proces. ante crucem: nisi dupler festum fuerit: et nisi aliqua dominica debeat differri ppter prolixitatem temporis: tunc nulla fiat processio: tamen in exaltatione sancte crucis fiat processio ante crucem si in dominica contige. licet dupler festum fuerit. et memo. de istis do. in dup'. festis erunt sub silentio: in alijs vero festis erunt solennes mēo. Et quotiens in sab. ad ves. per predictum tempus dicitur memo. de do. Similiter fiat mēo. de trinitate etiā in festo omnū sanctorum: si in sabba. vel do. euenerit. Item falsi libri habent/ nullam mēo. de trinitate in festo omnū sanctorum. ¶ De inferius priuilegiatis nota q; do. inferius priuilegiate sunt omnes alie medie do. in quibus hysto. non sunt inchoāde scilicet dominice inter primam hystoriā. Dñe ne in ira. vſq; ad. lrr. si euenerint/ et omnes medie do. a Deus omnū. vſq; ad aduen. dñi. ¶ Et nota q; mēo. de istis do. in festis dup'. erunt sub silentio: in alijs vero fes. erūt solennes.

¶ Etiam nota q; omnes do. ab octa. pasche vſq; ad prorimam do. ante ascen. domini sunt inferius priuilegiate: quia si festum. ij. lec. cum regimine chori in ipsis eueñ. festū non debet differri: tamen mēo. de istis do. semper erunt solennes.

¶ Etiam nota q; si in do. prorima ante ascen. domini simp'. festum cum regimi. chori eueñ. differatur in. ij. fer. vel in. iij. si. ij. fer. non vaca. a festo cū regi. chori. Tamen si festum dup'. in prorima do. ante ascen. domini eueñ. non differatur.

¶ Et nota q; in omnibus sabb. ab octa. pasc. vſq; ad ascen. domini fiat processio ante crucem cum hac ān. Christus resurgens de quocunq; fit seruitū: nisi in die inuentionis sancte crucis si in sabba. vel in do. eueñ. et non fiat aliqua alia mēo. de resurrectione in sabb. q; ān. Christus resurgens cum ℣. Dicant nunc.

¶ Etiam nota q; quando fit seruitū de aliquo sancto in do. ab octa. pasch. vſq; ad ascen. domini. secūdum Alleluya. ad missam erit vnum de illis. ir. que intitulantur post octa. pasche et non de do.

¶ Sine regi. cho. vel de sāctis: vel de oct. ¶ De sanctis/ vel de non comunctis/ vel de cōunctis. ¶ De non comunctis/ nota q; de fes. ij. lec. sine regimi. chori infra octa. cum regimine chori cōtingentibus fiat tantum memo. nisi sint festis. ir. lec. comuncta: tunc enim fiant medie lect. si proprie habeātur sinautem tantū mēo. de festo comuncto: et mēo. de istis festis in inferioribus erūt sub silentio in principalibus maio. et mino. nihil fiat.

¶ De comunctis/ vel duplicibus vel simplicibus. ¶ De festis comunctis/ festis duplicibus/ nota q; memo. de istis festis comun. semper erūt solennes. nisi qñ huiusmodi duplicia in dominicis celebrantur tunc mēo. de sanctis comūctis erunt sub silentio cum memo. de do. et de trini. Tamen in exaltatione sācte crucis fiat mēo. de mar. solenni. quacunq; die eueñ.

¶ Etiam nota q; si fes. ir. lect. propter inchoationem hysto. differatur in crastinum et eidem festo festum. ij. lec. contun crum fuerit tunc festum comūctum non debet differri sed in ipsa do. fiat de eo memo. ad vesperas/ ad matu. et ad missam et medie lec. si proprie habeantur: nisi tota hysto. cantanda fue. In medijs vero do. quando de do. agitur: de fes. ij. lect. semper erunt medie lect. siue proprie ha-

Jmitat. duplex. sine regimine cho. De feris. De feris. nō cōis.

De duplicibus.

beantur sine non nisi. V. de ij. nocturnis cantanda fuerit. ibidem. ¶ De simp. nota q̃ mẽo. de istis fest. iij. lec. simp. fest. ir. le. cõtentis in principalibus et maio. erũt sub silen. in mino. et inferioribus erũt solen. Tamen si fest. exaltationis sãcte crucis in do. contigerit tunc ad. ij. vel. fiat mẽo. de sancto michomede / sub silentio cum memo. domi. ¶ De octa. nota q̃ mẽo. de istis octauis sine regimine chori in inferioribus erũt sub silentio in maioribꝰ et mino. nichil fiat. ¶ Inuitatoriũm simpler / vel de sanctis / vel de feriis.

¶ De sanctis vel sine noctur. vel cũ noct.

¶ De sanctis sine nocturnis. nota q̃ memoria de istis festis in inferioribus erũt sub silentio: in maioribus et minoribus nichil fiat. ¶ De sanctis cum noctur. nota q̃ quando fit seruitium de aliquo sancto. iij. lect. infra. ir. vsq; ad caput ieiunij fiat cum nocturnis. et nulla memo. de fest. A. iij. vero. fest. a capite ieiuñ. vsq; in crastinum octa. pasche. de huiusmodi festis iij. lect. fiat tantum memo. ad vesperas et ad matutinas de sancta maria: que precedet memoriã de sancto spiritu.

¶ De feriis vel principaliter priuilegiatis: vel maius priuilegiatis: vel minus priuilegiatis: vel inferius priuilegiatis.

¶ De fest. principaliter priuilegiatis: nota q̃ iste ferie sunt principaliter priuilegiate scilicet fest. iij. in capite ieiunij. Fest. v. vj. et sabbatum ante pasch. et sabba. ante pentche. quodcunq; vero festum in his feriis euenerit debet differri: licet festum loci fuerit: sed si simpler festum fuerit / omnino omittatur: nisi in capite ieiunij: tunc enim debet differri in crastin. vel fest. vj. aut sabba. ¶ De feriis maius priuilegiatis nota q̃ fest. maius priuilegiate sunt omnes ferie a dominica passionis / vsq; ad cenam domini. Iste ferie sunt sic priuilegiate q̃ si festum simpler. ir. lect. in his feriis euenerit nichil fiat de festo. si vero dupler festum habebit seruitium cũ Neuma. et Jesu christe. et cũ Gloria patri. ¶ De feriis minus priuilegiatis nota q̃ fest. minus priuilegiate sunt omnes ferie in. iij. ebdoma. aduentus domini / omnes ferie a capite ieiunij vsq; ad dominicam passionis: et fest. ij. et iij. rogationum. Iste ferie sunt sic priuilegiate q̃ nichil fiat de commẽo. neq; de festis. iij. lect. nisi tantum memo. ad vesperas et ad matuti. de sancta maria. ¶ De fest. inferius priuilegiatis nota q̃ ferie inferius priuilegiate sunt omnes alie ferie per aduentum. Iste ferie sunt sic priuilegiate / et omnes alie ferie precedentes q̃ fiat solen. memo. de feria de quocunq; fit seruitiũ. Tamen iste ferie inferius priuilegiate non excludunt cõmemo. ¶ Nota de quocunq; fiat seruitium infra aduentum fiet solennis memoria de sancta maria: nisi quando plenum seruitiũ fit de ea: similiter fiat a festo circuncisionis vsq; ad festum purificationis. etiã ab octaua pasche vsq; ad vigiliã ascensionis fiat solennis memoriã de resurrectione: de quocunq; fit seruitium: nisi in inuentione sancte crucis.

¶ Sequitur tabula.

♈	1	g	16.11.1.2.		4	d	17.9.6.1.
	2	g	18.15.10.7.		5	d	19.11.3.14.
	3	g	12.9.4.1.	♉	1	e	16.1.
	4	g	17.14.11.6.3.		2	e	18.13.2.10.
	5	g	19.8.		3	e	11.12.7.4.1.
♊	1	b	16.11.1.2.		4	e	17.14.9.6.
	2	b	18.10.7.4.15.		5	e	19.8.3.11.
	3	b	17.12.9.1.	♋	1	f	16.1.
	4	b	14.11.6.4.		2	f	18.13.2.10.7.
	5	b	19.8.		3	f	11.12.4.1.
♌	1	c	16.11.10.5.2.		4	f	14.9.6.10.7.
	2	c	18.15.7.4.		5	f	19.11.8.
	3	c	17.12.9.1.6.	♍	1	g	16.11.1.
	4	c	19.14.11.3.		2	g	18.10.7.2.
	5	c	8		3	g	11.12.9.4.1.
♎	1	b	16.		4	g	17.14.6.1.
	2	b	11.10.1.2.		5	g	19.11.8.
	3	b	18.15.12.7.4.				Explicit Tabula.

Volens confiteri dicat sacerdoti. Benedicite pater. Sacerd. Dominus sit in corde tuo et in labijs tuis ad confitendum omnia peccata tua. In nomine patris et filij. ℟. Tunc dicat peccata sua: quibus dictis dicat sacerd. Misereatur tui omnipotens deus. ℟. Indulgentiam et absolu. ℟. Meritum passionis domini nostri ieſu chriſti / ſuffragia ſancte matriſecclesie / bona que feciſti ⁊ que per dei gratiam facies ſint tibi in remiſſionem peccatorum tuorum. Iniungat penitentiam dicens. Et pro penitentia ſpeciali dices hoc / et hoc. vel facies hoc / et hoc. Tunc abſoluat di. Dominus noſter ieſus chriſtus qui eſt ſummus pontifex per ſuam pyſſimam miſericordiã te abſoluat. Et ego auctoritate michi conceſſa abſoluo te primo a ſententia minoris et communicationis ſi indigeas. Deinde abſoluo te ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris / et filij / ⁊ ſpiritus ſancti. Amen.

Sacerdos volens accedere ad altare induat ſe ſacris veſtibus dicens.

Veni creator ſpiritus / mentes tuorum viſita: imple ſuperna gratia / que tu creaſti pectora.

Qui paraclitus diceris / donum dei altiſſimi: fons viuus ignis charitas / ⁊ ſpiritalis vnctio.

Tu ſeptiformis munere / dextre dei tu digitus: tu rite promiſſum patris / ſermone ditans guttura.

Accende lumen ſenſibus / infũde amorem cordibus: infirma noſtri corporis / virtute firmans perpetim.

Hoſtem repellas longius / pacemq; dones protinus: ductore ſic te previo / vitemus omne nocium.

Per te ſciamus da patrem / noſcamus atq; filium: te vtriuſq; ſpiritum / credamus omni tempore.

Sit laus patri cum filio / ſancto ſimul paraclyto: nobiſq; mittat filius / cariſma ſancti ſpiritus. Amen. vſus Emitte ſpiritum tuum et creabuntur. Vm. Et renouabis faciem terre. Oratio.

Deus cui omne cor patet / et omnis voluntas loquitur et quem nullũ latet ſecretum: purifica per infuſionem ſancti ſpiritus cogitationes cordis noſtri vt te perfecte diligere et digne laudare mereamur. Per chriſtum dominum noſtrum. Deinde ſequitur ãn. Introibo ad altare dei. ps. Judica me deus et diſcerne. Totus ps. dicitur cum Gloria. Deinde dicitur Antiphona.

Introibo ad altare dei / ad deum qui letificat iuuentutem meam. Kyri eleyſon. Chriſte eleyſon. Kyri eleyſon. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Confitemini domino quoniam bonus. Quoniam in ſeculum miſericordia eius. Confiteor deo: beate marie: omnibus ſanctis: et vobis: peccaui nimis cogitatione / locutione / et opere / mea culpa: precor ſanctam mariam omnes ſanctos dei et vos orate pro me. Miniſtri reſpondeant.

Miſereatur veſtri omnipotens deus et dimittat vobis omnia peccata veſtra: liberet vos ab omni malo: confirmet et confirmet in bono et ad vitam perducat eternam. Sacerdos Amen. Et poſtea dicat Confiteor. quo dicto: dicat ſacerdos. Miſereatur veſtri. vt ſupra. Deinde dicat ſacerdos. Abſolutionem et remiſſionem omnium peccatorum veſtrorum. ſpacium vere penitentie et emendationem vite / gratiam et conſolationem ſancti ſpiritus tribuat vobis omnipotens et miſericors dominus. Miniſtri reſpondeant Amen. Confiteor. Miſereatur. et Abſolutionem. Deinde dicat ſacerdos vſus. Adiutorium noſtrum in nomine domini. Qui fecit celum et terram. Sit nomen domini benedictum. Et hoc nunc et vſq; in ſeculum. Oremus.

Aufer a nobis domine queſumus omnes iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctorum puris mentibus mereamur introire. Per chriſtum dominum noſtrum. Tunc erigat ſe ſacerdos et oſculetur altare et hoc in medio: et ſignet ſe in facie ſua: ita dicens. In nomine patris / et filij / et ſpiritus ſancti Amen. Deinde incipiat officium vſq;

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamuste. Gra

tias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine deus rex celestis: deus pater omnipotens. Domine fili vnigenite iesu christe. Spiritus et alme orphanorum paraclite. Domine deus agnus dei filius patris. Primogenitus marie virginis matris. Qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Qui tollis peccata mundi: suscipe deprecationem nostram. Ad marie gloriã. Qui sedes ad dexteram patris: miserere nobis Quoniam tu solus sanctus. Mariam sanctificans. Tu solus dominus. Mariam gubernãs. Tu solus altissimus. Mariã coronãs. Iesu christe. Cũ sancto spiritu: in gloria dei patris. Amen.

Credo in vnum deum. Patrem omnipotentẽ factorem celi et terre: visibilium omnium et invisibilium. Et in vnum dominum iesum christum filium dei vnigenitum. Et ex patre natum ante omnia secula. Deum de deo: lumen de lumine: deum verum de deo vero. Genitum non factum consubstantialẽ patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de celis. Et incarnatus est de spiritu sancto ex maria virgine: et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub pontio pylato: passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundũ scripturas. Et ascendit in celum sedet ad dexteram patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos: cuius regni non erit finis. Et in spiritum sanctum dominum et vivificantem: qui ex patre filioq; procedit. Qui cum patre et filio simul adoratur et conglorificatur: qui locutus est per prophetas. Et vnam sanctam catholicam: et apostolicam ecclesiam. Confiteor vnum baptisma in remissionem peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi seculi Amen. Deinde sequitur Dominus vobiscum et Oremus. Deinde dicitur Offertorii. Ipse vero accipiens calicem: diligenter ponat in loco suo debito super medium altaris: et inclinato capite parumper eleuet calicem vtraq; manu offerens sacrificium domino: dicendo hanc orationem. Oratio.

Suscipe sancta trinitas hanc oblationem quam ego indignus peccator offero in honore tuo: beate marie et omnium sanctorum pro peccatis et offensionibus meis / pro salute vivorũ et requie omnium fidelium defunctorũ In nomine patris. ꝛc. Dicta oratione reponat calicem et cooperiat cum corporalibus ponatq; panem super corporalia decenter ante calicem vinũ et aquam continentem / osculetur patenam et reponat eã a dextris super altare sub corporalibus parũ cooperiendo. His itaq; peractis eat sacerdos ad dextrum cornu altaris: / abluat manus dicens. Mũda me dñe ab omni inquinamento cordis / corporis mei: vt possim mũdus implere opus sãctũ dñi. Ablutis manib⁹ sac. dextrat se ad altare ad diuinũ officiũ exequendũ et stans ante altare: inclinatoq; capite et corpore iũctis manibus dicat. Oro.

In spiritu humilitatis / in animo contrito suscipiamur domine a te et sit sacrificium nostrum in conspectu tuo vt a te suscipiatur hodie: et placeat tibi domine deus. Et erigens se osculetur altare a dextris sacrificij: et dans benedictionem vltra sacrificium postea signet se dicens. In nomine patris. ꝛc. Deinde vertat se sacerdos ad populum et tacita voce dicat. Orate fratres et sorores pro me: vt meũ pariterq; vestrũ acceptũ sit domino deo nostro sacrificium. Responsio clerici pro tota.

Spiritus sancti gratia / illuminet corda tua et labia tua: et accipiat dominus digne hoc sacrificium laudis de manibus tuis pro peccatis et offensionibus nostris. In missis vero pro defunctis post ablutionem manuũ sacerdotis: statim incipiat sacerd. iũctis manib⁹ in medio altaris conuersus ad altare dicens.

Hostias et preces tibi dñe offerimus. Et chorus cantando respondeat.

Tu suscipe pro animabus illis quarũ hodie memoriam agimus: fac eas domine de morte transire ad vitam. Et interim dicat sacerd. In spiritu humilita-

tis. Deinde ſtatim dicat cõuerſus ad populum tacita voce. Orate frãtres et ſorores pro fidelibus defunctis. Reſponſio clerici cantando. Requiem eternam dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Quã olim abrahe promiſiſti ⁊ ſemini eius. ¶ Notandũ q̃ in oibus miſſis pro corpore preſenti: ⁊ in annuerſa. cuiuſcũq; fuerint: ⁊ in trigintalib⁹ vz Hoſtias et preces tibi cũ. v. Requiem eternã et Quam olim. In oibus vero aliis miſſis pro defunctis non dñt nec in die aiarũ. Et reuerſus ad altare ſacerd̃ ſecretas orationes dicat iuxta numerũ antedictarũ et ordinẽ ante epiſtolã / ita incipiens Oremus. Quibus finitis dicat ſacerd̃ aperta voce Per omnia ſecula ſeculorũ. manibus non leuatis donec dicitur Surſum corda. ¶ De trinitate prefatio.

ETerne de⁹. Qui cũ vnigẽito filio tuo et ſpiritu ſancto vnus es de⁹: vnus es dñs. Non in vnius ſingularitãte perſone: ſed in vna trinitate ſubſtantie. Qđ enim de tua gloria reuelãte te credimus hoc de filio tuo: hoc de ſpũ ſancto ſine differẽtia diſcretionis ſentimus: vt in cõfeſſione vere ſẽpiterne q̃ deitatis: et in perſonis ppietas: ⁊ in eſſẽtia vnitas: ⁊ in maieſtate adoretur equalitas. Quã laudãt angeli / atq; archãgeli / cherubin quoq; ac ſeraphin / q̃ non ceſſãt clamare vna voce dicẽtes. ¶ De ſãcto ſpũ prefat.

ETerne deus. Per chriſtũ dñm noſtrũ. Qui aſcendens ſuper oẽs celos ſedensq; ad dexterã tuã promiſſũ ſpiritũ ſãctũ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profuſis gaudijs totus in orbe terrarum mũdus exultat: ſed et ſuperne virtutes atq; angelice poteſtates hymnũ glorie tue cõcinũt ſine fine dicentes. ¶ De ſancta cruce prefatio.

ETerne deus. Qui ſalutẽ humani generis in ligno crucis cõſtituiſti: vt vnde mors oriebatur: inde vita reſurgeret. Et q̃ in ligno vicerat: in ligno quoq; vinceretur. Per chriſtũ dominũ noſtrũ Per quem maieſtatem tuã laudãt angeli: adorant dominationes / tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac beata ſeraphin: ſocia exultatione cõcelebrãt. Cũ quibus et noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur ſupplici cõfeſſione dicentes. ¶ De ſancta maria prefatio.

ETerne de⁹. Et te in cõceptione. Et te in annũciatione. Et te in aſſũptione. Et te in natiuitate. Et te in viſitatione. Et te in veneratione beate ⁊ glorioſe ſemperq; virginis marie exultãtibus animis laudare benedicere et prediçare. Que ⁊ vnigenitũ tuũ ſancti ſpiritus obũbratione cepit ⁊ virginitatis gloria permanente huic mũdo lumen eternũ effudit ieſum chriſtũ dominũ noſtrum. Per quem. vtẽ. ¶ De apoſtolis prefatio.

ETerne deus. Et te dñe ſuppliciter exorare: vt gregẽ tuũ paſtor eterne non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos cõtinua protectione cuſtodias. Vt ipſi dẽ rectorib⁹ gubernetur: quos operis tui vicarios eidẽ ꝛtuliſti preeſſe paſtores. Et ideo cũ angelis et archãgelis cũ thronis ⁊ dñationibus. Cũq; omni militia celeſtis exercitꝰ hymnũ glorie tue canimus ſine fine dicentes. Prefatio cõis.

PEr omnia ſecula ſeculorũ Amen. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. Hic eleuet ſacerd̃ manus ſuas dicens. Surſum corda. Habemus ad dominũ. Gratias agamus domino deo noſtro. Dignum et iuſtum eſt.

VEre dignũ et iuſtum eſt / equũ et ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbiq; gratias agere dñe ſancte pater oms eterne de⁹. Per chriſtũ dñm noſtrũ. Per quẽ maieſtatem tuã laudãt angeli: adorant dñationes tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac beata ſeraphin. ⁊c. vtẽ. Sãctus ſanctus ſanctus. Itẽ in aliis prefationib⁹ Et ideo. vtẽ. Sanctus ſanctus ſanctus dñs deus ſabaoth. Pleni ſunt celi et terra gla tua oſãna in excelſis. Bñdictus q̃ venit in nomine dñi: oſãna in excelſis. Qñ vltimo fit ſermo de ſancta maria ante aduentũ: ⁊ ante ſeptuageſimã: ⁊ in octa. viſitationis aſſũptionis ⁊ natiuitatis beate marie: tũc dz hoc modo. Benedictus marie filius q̃ venit in noie dñi ⁊c. Deinde ꝛceſtim manib⁹ iunctis ⁊ oculis elevatis incipiat Te igitur clemẽtiſſime pater per eundem dñm nostrum ihesum chriſtum filium tuum. Hanc igitur oblationem ſeruitutis nostre: ſed et cuncte familie tue quam tibi offerimus pro his quoq; quos tibi offerre vouerunt: vel qui tibi pro ſe ſuiſq; oibus: pro redemptione animarum ſuarum: pro ſpe ſalutis et incolumitatis ſue: tibi vota ſua reddunt eterno deo vivo et vero. Communicantes et memoriam venerantes: in primis glorioſe ſemperq; virginis marie genitricis eiusdem dñi nostri ihesu chriſti: ſed et beatorum apoſtolorum ac martirum tuorum petri et pauli andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi. Bartholomei. Matthei. Symonis et thadei. Lini. Cleti. Clementis. Xiſti. Cornelii. Cipriani. Laurentii. Chryſogoni. Johannis et pauli. Cosme et damiani: et omnium ſanctorum tuorum: quorum meritis precibusq; concedas: vt in oibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtum dominum nostrum. Amen. Hanc igitur oblationem ſeruitutis nostre: ſed et cuncte familie tue quam tibi offerimus pro his quoq; quos tibi offerre vouerunt: vel qui tibi pro ſe ſuiſq; oibus: pro redemptione animarum ſuarum: pro ſpe ſalutis et incolumitatis ſue: tibi vota ſua reddunt eterno deo vivo et vero. Communicantes et memoriam venerantes: in primis glorioſe ſemperq; virginis marie genitricis eiusdem dñi nostri ihesu chriſti: ſed et beatorum apoſtolorum ac martirum tuorum petri et pauli andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi. Bartholomei. Matthei. Symonis et thadei. Lini. Cleti. Clementis. Xiſti. Cornelii. Cipriani. Laurentii. Chryſogoni. Johannis et pauli. Cosme et damiani: et omnium ſanctorum tuorum: quorum meritis precibusq; concedas: vt in oibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtum dominum nostrum. Amen.

TE igitur clementissime pater per iesū christum filium tuum dominum nostrum supplices rogamus. ac petimus. uti accepta habeas et benedicas. Hic erigens se sacerdos osculetur altare a dextris sacrificij dicens. uti accepta habeas et benedicas. Hic faciat sacerdos tres cruces super calicem et panem dicendo. Hec ✠ dona. Hec ✠ munera. Hec ✠ sancta sacrificia illibata. Factis signaculis eleuet manus suas ita dicens.

IN primis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica quā pacificare: custodire: adunare: et regere digneris toto orbe terrarum una cum famulo tuo papa nostro. N. et antistite nostro. N. ab est proprio episcopo tantū et rege nostro. N. Et dicuntur nominatim sequatur et omnibus orthodoxis/ atq; catholice et apostolice fidei cultoribus. Hic oret pro suis.

MEmento domine famulorum famularumq; tuarum. N et N. In qua oratione ordo debet attendi propter ordinem charitatis. Quicquid orat sacerdos. primo pro seipso. Secundo pro patre et matre/ carnali et spirituali: et pro aliis parentibus. Tertio pro amicis specialibus parrochianis et aliis. Quarto pro omnibus astantibus. Quinto pro omni populo christiano: et potest hic sacerdos omnes suos amicos deo cōmendare. Consulo tamen vt nullus ibidem nimis immoretur: tum propter cordis distractionem: tum propter immissiones que possunt fieri per angelos malos: tum propter alia pericula. Et omnium circumstantium quorum tibi fides cognita est et nota deuotio: pro quibus tibi offerimus/ vel qui tibi offerunt hoc sacrificiū laudis pro se suisq; omnibus pro redemptione animarum suarū: pro spe salutis ⁊ incolumitatis sue tibiq; reddunt vota sua eterno deo viuo et vero.

COmmunicantes ⁊ memoriam venerantes. In primis gloriose semperq; virginis Inclinando parumper dicat marie genitricis dei: et domini nostri iesu christi. Sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri. Pauli/ Andree/ Iacobi/ Iohannis/ Thome/ Iacobi/ Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Simonis/ et Thadei/ Lini/ Cleti/ Clementis/ Sixti/ Cornely/ Cipriani/ Laurentij/ Crisogoni/ Iohannis/ et Pauli/ Cosme et Damiani. Et omnium sanctorum tuorum quorum meritis precibusq; cōcedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem christum dominum nostrum. Amen. Hic respiciat sacerdos hostiam cum magna veneratione dicens.

NAnt igitur oblationem seruitutis nostre: sed ⁊ cuncte familie tue quesumus domine vt placatus accipias diesq; nostros in tua pace disponas: atq; ab eterna damnatione nos eripi/ ⁊ in electorum tuorum tubeas grege numerari. Per christum dominū nostrū. Amen. Hic iterum respiciat hostiam dicens.

QUam oblationem tu deus omnipotens in omnibus quesumus Hic faciat tres cruces super vtraq; cum dicat benedi ✠ ctam: aseri ✠ ptam: ra-

✠ tam: rationabilem/ acceptabilemq; facere digneris: vt nobis Hic faciat crucem super panem dicens cor ✠ pus. Hic super calicem et san ✠ guis. Iunctis manibus dicens: fiat dilectissimi filij tui domini nostri iesu christi. Hic erigat sacerdos manus et coniũgat: ⁊ postea tergat digitos et eleuet hostiam dicens.

QUi pridie q̃ pateretur: accepit panem in sanctas / ac venerabiles manus suas: et eleuatis oculis in celũ: Hic eleuet oculos suos. ad te deum patrem suum omnipotentem. Hic inclinet se: et postea eleuet paululum dicens tibi gratias agens: be ✠ nedixit: fregit. Hic frangat hostiam dicens. dedit discipulis suis dicens. Accipite et mãducate ex hoc omnes. Hoc est enim corpus meum. Et debent ista verba proferri: cum vno spiritu: et sub vna prolatione: nulla pausatione interposita. Post hec verba inclinet se sacerdos ad hostiam: et postea eleuet eam supra frontem vt possit a populo videri: et reuerenter illam reponat ante calicem in modum crucis per eandem facte. Et tunc discooperiat calicem: et teneat inter manus suas non disiungendo pollicem ab indice: nisi dum facit benedictiones tantum ita dicens.

SImili modo postea q̃ cenatum est: accipiens et hunc preclarum calicem in sanctas ac venerabiles manus suas. item tibi Hic inclinet se dicens gratias agens bene ✠ dixit: dedit discipulis suis dicens. Accipite et bibite ex eo omnes. Hic eleuet sacerdos parumper calicem: ita dicens.

HIc est enim calix sanguinis mei noui et eterni testamenti mysterium fidei: qui pro vobis ⁊ pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hic eleuet calicem vsq; ad pectus: vel vltra caput dicẽs Hec quotiescunq; feceritis in mei memoriam facietis. Hic reponat calicem et ponat digitos suos vltra calicem protectas: et cooperiat calicem: deinde eleuet brachia sua in modũ crucis iunctis digitis vsq; ad hec verba de tuis donis.

UNde et memores domine nos tui serui: sed ⁊ plebs tua sancta eiusdem christi filij tui domini dei nostri: tã beate passionis necnon et ab inferis resurrectionis sed ⁊ in celos gloriose ascensionis offerimus preclare maiestati tue de tuis donis ac datis. Hic quinq; cruces fiant: sed tres prime cruces super hostiam et calicem dicendo. Hostiam pu ✠ ram: hostiam san ✠ ctam: hostiam et immacu ✠ latam. Quarta super panem tantum dicendo Pa ✠ nem sanctum vite eterne. Quinta super calicem dicendo et ca ✠ licem salutis perpetue.

SUpra que propicio ac sereno vultu respicere digneris ⁊ accepta habere sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel: et sacrificiũ patriarche nostri abrahe: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus melchisedech sanctum sacrificium immaculatam hostiam. hic sacerdos corpore inclinato: ⁊ cancellatis manibus dicat. Supplices te rogamus. vsq; ad hec verba. ex hac altaris participatione. et tunc erigat se deosculans altare a dextris sacrificij: et faciat signum crucis super hostiam et calicem et in facie sua tam dicit omni benedictione celesti.

SUpplices te rogamus omnipotẽs deus: iube hec perferri per manus sancti angeli tui in sublime altare tuũ in conspectu diuine maiestatis tue: vt quotquot Hic erigens se osculetur altare a dextris sacrificij dicens ex hac altaris participatione sacrosanctum filij tui. Hic faciat signum crucis super hostiam dicens cor ✠ pus deinde super calicem dicens et san ✠ guinem sumpserimus: omni Hic signet se in faciem dicens benedictione celesti et gratia repleamur: per eundem christum dominũ nostrum. Amen. Hic oret pro mortuis.

MEmento etiam domine animarũ famulorum famularumq; tuarum N. et N. Qui nos precesserũt cũ signo fidei. ⁊ dormiũt in somno pacis. Ipsis dñe et omnibus in christo quiescentibus locum refrigerij / lucis / et pacis: vt indulgeas deprecamur. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

Hic percutiat pectus suum semel dicens.

NObis quoq; peccatoribus famulis tuis de multitudine miserationum tuarum sperantibus partem aliquam et societatem donare digneris cũ tuis sanctis apostolis et martyribus: cum Iohanne/ Stephano/ Mathia/ Barnaba/ Ignatio/ Alexãdro/ Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia/ Agnete/ Cecilia/ Anastasia. Et cũ omnibus sanctis tuis: intra quorum nos consortium non estimator meriti: sed venie quesumus largitor admitte. Per christum dominum nostrum. Non dr Amen. Per quem hec omnia domine semper bona creas. Hic ter signet calicẽ dicens sanctificas: viui ✝ ficas: bene ✝ dicis: et prestas nobis. Hic discooperiat calicem et faciat signaculum crucis cum hostia quinquies primo vltra calicem et vltra q; parte illius calicis. Secundo calici equale. Tertio infra calicem quarto sicut primo. quinto ante calicem per ip ✝ sum et cum ip ✝ so: et in ip ✝ so est tibi deo patri omnipo ✝ tenti in vnitate spiritus ✝ sancti: omnis honor ✝ gloria. Hic cooperiat sacerdos calicem/ et teneat manus suas super altare/ vsq; dum dicit qui es in celis: ita dicens.

PEr omnia secula seculorũ. Amen Oremus. Preceptis salutaribus moniti ✝ diuina institutione formati audemus dicere. Hic accipiat dyaconus patenam: eamq; a dextris sacerdotis extento brachio in altum vsq; Da propitius. discooperiam teneat. Pater noster Hic teneat sacerdos manus dicens. qui es in celis sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in temptationem Chorus dicat Sed libera nos a malo. Sacerdos priuatim Amen.

LIbera nos quesumus domine ab omnibus malis preteritis presentibus et futuris: et intercedente beata et gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria: et beatis apostolis tuis petro/ paulo/ atq; andrea: cum omnibus sanctis. Hic committat dyatonus patenam sacerdoti deosculans manum eius dextram et sacerdos deosculetur patenam postea ponat ad sinistrum oculum: deinde ad dextrum postea faciat crucem cum patena vltra caput: et tũc reponat eam in locum suum dicens.

DA propitius pacem in diebus nostris vt ope misericordie tue adiuti: et a peccato simus semper liberi/ et ab omni perturbatione securi. Hic discooperiat calicem/ et sumat corpus cum inclinatione transponens in concauitate calicis retinendo inter pollices et indices: ✝ frangat in tres partes: prima fractio dum dicitur. Per eundem dominum nostrum iesum christum filium tuum. Secunda fractio. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus Hic teneat duas fracturas in sinistra manu et terciam fracturam in dextra manu in summitate calicis ita dicẽs aperta voce Per omnia secula seculorum. Chorus respondeat Amen. Hic faciat tres cruces intra calicem cum tertia parte hostie dicendo Pax domini ✝ sit sem ✝ per do ✝ biscum. Chorus. Et cum spiritu tuo. Ad Agnus dei dicendum/ accedant diaconus/ et subdiaconus ad sacerdotem: vterq; a dextris diaconus propior subdiaconus remotior et dicant priuatim. Agnus dei qui tollis peccata mũdi: miserere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Agnus dei qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem. In missis pro defunctis dicitur hoc modo. Agnus dei qui tollis peccata mundi: dona eis requiem. cum hac additione in tertia repetitione sempiternam. Hic cruce signando deponat dictam terciam partem hostie in sacramentum sanguinis: sic dicendo.

HEc sacro ✝ sancta cõmixtio corporis et sanguinis domini nostri iesu christi fiat michi omnibusq; sumentibus salus mentis ✝ corporis: ✝ ad vitã eternam capessendam preparatio salutaris. Per eundẽ dominũ nostrũ. Amen.

Antecp̃ parabetur dicat sacerdos.

Domine sancte pater omnipotẽs eterne deus / da michi hoc sacrosanctum corpus et sanguinem filij tui domini nostri iesu christi ita digne sumere vt merear per hoc remissionem omnium peccatorum meorum accipere: et tuo sancto spiritu repleri: ⁊ pacem tuam habere: quia tu es deus solus: et non est alius preter te: cuius regnũ glorioſum sine fine permanet in secula seculorum. Amen. Hic osculetur sacerdos corporalia in dextra parte et summitatem calicis: corpore dominico prius tactam. et postea dyaco. dicens. Pax tibi et ecclesie dei. Responsio. Et cum spiritu tuo. Dyaco. a dextris sacerd̃. ab eo pacem recipiat: ⁊ subdyacono porrigat. Deinde ad gradum chori ipse dyaco. pacem porrigat rectoribus chori: et ipsi pacem chori portent vtroq; sue parti incipien̄. a maioribus. In fest. vero et feſt. quando chorus non regitur: par a dyaco. choro apportatur per duos extremos de secunda forma. cetera sicut prius. Post pacem datam dicat sacerdos orationes sequentes priuatim anteq̃ se cõmunicet tenendo hostiam duabus manibus.

Deus pater fons et origo totius bonitatis. qui ductus miserecordia vnigenitum tuum pro nobis ad infima mundi descendere et carnem sumere voluisti: quem ego indignus hic in manibus meis teneo. Hic inclinet se sacerdos ad hostiam ter. Primo dicendo.

Te adoro. ii. te glorifico. iii. te tota cordis intentione laudo: et precor vt nos famulos tuos non deseras: sed peccata nostra dimittas: quatenus tibi soli viuo ac vero deo puro corde et casto corpore seruire valeamus. Per eundem christũ dominum nostrum. Amen.

Domine iesu christe fili dei viui: qui ex voluntate patris cooperante spiritu sancto per mortem tuam mundum viuificasti: libera me per hoc sacrosanctum corpus et sanguinem tuũ a cunctis iniquitatibus meis et ab vniuersis malis: et fac me tuis semper obedire mandatis et a te nunq̃ imperpetuũ separari permittas saluator mundi. Qui cum deo patre et eodem spiritu sancto viuis et regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

Corporis et sanguinis tui domine iesu christe hoc sacramentũ quod licet indignus accipio non sit michi iudicio et cõdemnationi: sed tua pius pietate corporis mei et anime saluti. Amen. Ad corpus dicat cum humiliatione anteq̃ recipiat. Aue in eternum sanctissima caro michi ante omnia summa dulcedo. Corpus domini nostri iesu christi: sit michi peccatori via et vita. In nomine ✠ patris / et filij / et spiritus sancti. Amen. Hic sumat corpus cruce prius facta cum ipso corpore ante os. Deinde ad sanguinem cũ magna deuotione dicens

Aue in eternũ celestis potus michi ante omnia et super omnia summa dulcedo: corpus et sanguis domini nostri iesu christi prosit michi peccatori ad remediũ sempiternum in vitam eternam In nomine patris. ✠. ⁊c. Hic sumat sanguinẽ: quo sumpto inclinet se sacerdos et crucem respiciens dicat orationem.

Gratias tibi ago dñe sancte pater omnipotens eterne deus: qui me refecisti de sacratissimo corpore et sanguine filij tui domini nostri iesu christi ⁊ precor vt hoc sacramentum salutis nostre quod sumpsi indignus peccator non veniat michi ad iudicium / neq; ad condemnationem pro meritis meis: sed ad profectum corporis mei et anime saluti in vitam eternam. Amen.

Qua dicta eat sacerdos ad dextrum cornu altaris cum calice inter manus digitis adhuc coniunctis sicut prius / et accedat subdyaco. et effundat in calicem vinum et vtrinceret sacerd̃. manus suas ne aliquę reliquie corporis et sanguinis remaneant in digitis: vel in calice.

Cum vero aliquis sacerd̃. debeat bis celebrare in vno die: tunc ad primã missam non debet percipere ablutionem vllam: sed ponere in sacrario vel vase mundo vsq; in finem alterius misse: et tunc sumatur vtraq; ablutio. Post primam ablutionem dicitur hec Oratio.

Quod ore sumpsimus domine pura mente capiamus ⁊ de munere temporali / fiat nobis remedium sempiternum. Hic lauet digitos in concauitate calicis cum uino infuso a subdiacono quo hausto sequitur Oratio.

Et nos communio domine purget a crimine: et celestis remedij faciat esse cõsortes. Post perceptionem ablationum ponat sacerd̃. calicem super patenam: ut si quid remaneat stillet: et postea inclinando se dr. Hanc dorcmus crucis signaculum per quod salutis sumimus sacramentum. Deinde lauet manus / dyac. uero uterum corporalia complicet. Ablutis manibus et redeunte sacerdote ad dextrum cornu altaris: dyaconus calicem porrigat ori sacerd̃. si quid infusionis in eo remanserit sumendum. Postea uero dicat cum suis ministris cõmunionem. Deinde facto signo crucis in facie uertat se sacerd. ad populum eleuatisq; aliquãtulum brachijs et iunctis manibus dicat. Dominus vobiscum. et iterum reuertens se ad altare dicat. Oremus. Deinde dicat postcõmunionem iuxta numerũ ⁊ ordinem antecedentium orationum ante epistolam. Finita ultima postcõ. factoq; signo crucis in fronte iterum uertat se sacerdos ad populum: et dicat Dominus vobiscum. Deinde dyaconus. Benedicamus domino. Alio uero tempore dicitur Ite missa est. Quotienscunq; enim dicitur Ite missa est. semper dicitur ad populũ conuertendo. Et cũ dici debeat Benedicamus dño. uel Requiescant in pace. Conuertendo ad altare dr Benedicamus dño. His dictis sacerd̃. inclinato corpore iunctisq; manibus tacita uoce coram altare in medio dicat hanc orationem.

Placeat tibi sancta trinitas obsequium seruitutis mei et presta ut hoc sacrificium quod oculis tue maiestatis indignus obtuli tibi sit acceptabile: michiq; ⁊ oibus pro quibus illud obtuli: sit te miserante propitiabile. Qui uiuis et regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Qua finita: erigat se sacerdos signans se in facie sua: dicens. In nomine patris. ꝛc. Et sic deosculetur altare: et eo ordine quo prius accesserunt ad altare in principio misse sic induti cum cereofera. et ceteris ministris redeant. Et statim post Deo gratias. incipiatur in choro hora nona: quando post missam dicitur dicta prius oratione dominica cum salutatione angelica. Sacerd̃. uero in redeundo dicat euangelium. In principio. Cum uero sacerdos exuerit casulam ⁊ alia indumenta sacerdotalia dicat pos. subscriptos cum ãn. Trium puerorũ. ps. Benedicite sacerdotes. usq; ad finem cantici. ps. dicatur cũ Gloria patri. Laudate dominum in sanctis eius. totus ps. Nunc dimittis seruum. Gloria patri et Sicut erat. Deinde dicitur tota ãn. Trium puerorũ cantemus hymnum quem cantabant in camino ignis / benedicentes dominum. Kyri eleyson. Christe eleyson. kyri eleyson. Pater noster. Et ne nos. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. Laudemus et superexaltemus eum in secula. Benedictus es domine in firmamento celi. Et laudabilis et gloriosus in secula. Benedicat et custodiat nos trinitas sancta. Amen. Non intres in iudicium cum seruo tuo domine. Quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens. Domine deus uirtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine exaudi orationem. Et clamor. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Deus qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propicius ut nos famulos tuos non exurat flamma viciorum. Oratio.

Qui igne sancti spiritus renes nostros et cor nostrum domine: ut tibi casto corpore seruiamus: et mundo corde placeamus. Oratio.

Actiones nostras quesumus domine aspirando preueni / et adiuuando prosequere. ut cuncta nostra oratio et a te semper incipiat / et per te cepta finiatur. Et finiantur he tres orationes sic. Per christum dominum nostrum. Amen.

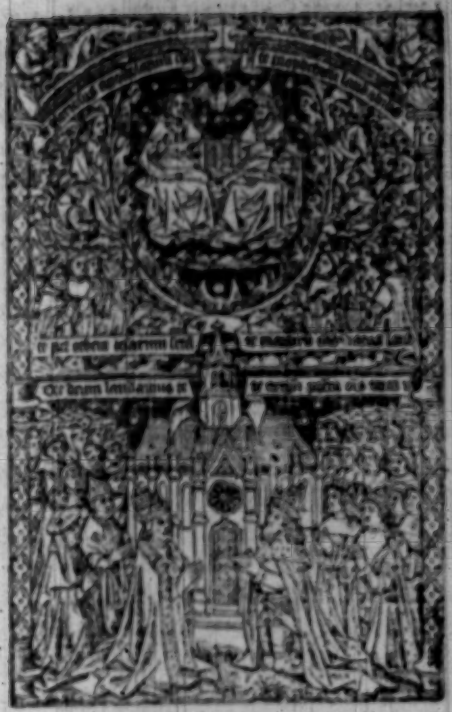

¶ In tōmo. sancte trinitatis. Officiū.

BEnedicta sit sancta trinitas / atq; indiuisa unitas confitebimur ei quia fecit nobiscum misericordiam suam. In tempore paschæ. Alleluya alleluya. ℣. Benedicamus patrem et filium cū sancto spiritu. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus / qui dedisti famulis tuis in cōfessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere: et in potentia maiestatis adorare unitatē: quesumus: vt eiusdem fidei firmitate / ab omnibus semper muniamur aduersis. Qui vivis et regnas deus.

¶ Ad Romanos. xj.

Rom. 11 O Altitudo diuitiarum sapientie et scientie dei: q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigabiles vie eius. Quis enim cognouit sensum domini: aut quis consiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi: et retribuetur ei? Quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula seculorum. Amen.

¶ Ad Corinthios. ij. xiij.

HFratres. Gratia dñi nostri iesu christi: et charitas dei et cōmunicatio sancti spiritus sit semper cū omnibus vobis. In christo iesu: dño nostro. Gr. 2. Ad Corinth. 13.

BEnedictus es dñe qui intueris abyssos et sedes super cherubin. ℣. Benedicite deū celi quia fecit nobiscū misericordiā suā. Alleluya. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostrorum: et laudabilis in secula. Alleluya. ℣. Laudate pueri dominū: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi benedictū / ex hoc nunc et vsq; in seculū. Sequentia.

BEnedicta sit beata trinitas deitas eterna / coequalis gloria.

Deus genitor / pariter natus genitus cum sancto pneumate permanens super omne quod extat.

Quibus est vna semper volūtas et a se discrepās haud vnq̄ triplicata persona.

Quam constat deitas vna non in tres deos diuisa quod fides fatetur a christo orthodoxe dedita.

Qui et namq; pellit delicta patriam reddit serenam: qua dulcem iubilant agmina symphoniam celica.

Hilithzoni vestigia imitantur stolis candidata.

Operiturq; binas quas captant post fletu discrimina.

Et nos quos illustrat gratia dei superaddemus nostra debita.

Quatenus caterua celica nobis maneat post funera socia.

Ultimoq; peracto discrimine possimus alto perfrui mor palacijs.

Quo perspicua flagrat lux accēsa constanti flamma que deus est visio nostra et salus eterna.

Angelor que illustrat fortiter pectora

Ut in christo solo sua defigant lumina

Hec namq; est illa sitis flagrans qua tunc sitient anime sanctorū et corpora.

Cū fuerint data perpetua eis p bonis a iudice premia. ¶ Secundū Johannē. xv. Joh. 15.

IN illo tēpore. Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit paraclytus / quem ego mittam vobis a patre spiritū veritatis qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me. Et vos testimoniū perhibebitis: quia ab initio mecū estis. Hec locutus sum vobis: vt non

scandalizemini. Absq; synagogis facient vos. Sed venit hora: vt omnis qui interficit vos: arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerunt patrem neq; me. Sed hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum reminiscamini: quia ego dixi vobis. Offertorium. Benedictus deus pater/ vnigenitusq; dei filius/ sanctus quoq; spiritus: quia fecit nobiscū misericordiam suam. In tempore paschali Alleluya. Secreta.

SAnctifica quesumus dñe deus trinitas sācta per tui sācti nominis inuocationē huius oblationis hostiā: et cooperāte spiritu sancto: per eā nosmetipsos tibi perfice munus eternum. Qui vivis. In vnitate eiusdē. Prefatio. Qui cum vnigen. Cōio. Benedicimus deum celi. et coram omnibus viuentibus confitebimur ei: quia fecit nobiscū misericordiam suam. In tempore paschali Alleluya alleluya. Postcōio.

QRoficiat nobis ad salutem corporis et anime dñe deus huius sacramenti susceptio: et sempiterna sancte trinitatis: eiusdemq; indiuidue vnitatis confessio. In qua vi. et regnā. deus.

℣ In cōmemoratione sancti spiritus.

SPiritus domini replevit orbem terrarum alleluya: et hoc quod continet omnia scientiam habet vocis alleluya alleluya alla. ℣. Exurgat deus ⁊ dissipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt eū a facie eius. Oco.

QDeus qui corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere/ et de eius semper consolatione gaudere. Per dominum. In vnitate eiusdem.

℣ Lectio actuum apostolorum. bm.

IN diebus illis. Cū audissent apostoli qui erant hierosolymis quia recepisset samaria verbum dei: miserūt ad eos petrum et iohannem. Qui cum venissent/ orauerunt pro ipsis: vt acciperent spiritum sanctum. Nondum enim in quemq; illorum venerat: sed baptizati tantum erant in nomine domini iesu. Tunc imponebant manus super illos: et accipiebant spiritum sanctum. Gr. Beata gens cuius est dominus deus eorum: populus quem elegit in hereditatem sibi. Versus. Verbo domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Alleluya. ℣. Veni sancte spiritus reple tuorum corda fidelium/ et tui amoris in eis ignem accende. In tempore paschali primū Alla. ℣. Emitte spiritum. secundū Alleluya. ℣. Veni sancte. vt ū. Sequentia.

SAncti spiritus assit nobis gratia Que corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cunctis vitiis spiritalibus. Spiritus alme illustrator omnium. Horridas nostre mentis purga tenebras. Amator sancte sensatorum semper cogitatuum. Infunde vnctionem tuam clemens nostris sensibus. Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculum interioris hominis. Vt videri superemus genitor possit a nobis. Mundi corde quem soli cernere possunt oculi. Prophetas tu inspirasti: vt preconia christi precinuissent inclita. Apostolos confortasti vt tropheum christi/ per totum mundum deherent. Quando machinam per verbum suum fecit deus celi terre marium. Tu super aquas fontis eas numen tuū expandisti spiritus. Tu animabus viuificandis aquas fecundas. Tu aspirando das spirituales esse homines. Tu diuisas per linguas mundum et ritus adunasti domine. Idolatras ad cultum dei reuocas magistrorū optime. Ergo nos supplicantes tibi exaudi propicius sancte spiritus Sine quo omnes preces cassē creduntur et indigne dei auribus. Tu qui omnium seculorum sanctos. Tui nominis docuisti instinctu ampletendo spiritus. Ipse hodie apostolos christe. Donans munere insolito: et cunctis inaudito seculis. Hunc diem glorioſum fecisti.

℣ Secundum Johannem. xiiij.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus/ et mansionem apud eū faciemus. Qui non diligit

me: sermones meos nō seruat. Et sermonem quem audistis non est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manens. Paraclytus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: et suggeret vobis omnia quecunq; dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meā do vobis. Non quomodo mundus dat: ego do vobis. Nō turbetur cor vestrum: neq; formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me/gauderetis vtiq; quia vado ad patrem: quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusq; fiat: vt cum factum fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius: et in me non habet quicq; Sed vt cognoscat mundus quia diligo patrem: et sicut mandatum dedit michi pater: sic facio. Offertorium. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo tuo quod est in hierusalem: tibi offerent reges munera alleluya

Secreta.

Munera quesumus domine oblata sanctifica et corda nostra sancti spiritus illustratione emunda. Per. In vnitate eiusdem. Prefatio. Qui astē dens. Non dicitur in hac prefa. Hodierna die. nisi in ebdoma. pentheco. tātum. Cōio. Factus est repente de celo sonus aduenientis spiritus vehementis vbi erant sedētes alleluya: et repleti sunt omnes spiritu sancto loquentes magnalia dei alleluya alleluya.

Postcōmunio.

Sancti spiritus domine corda nostra mundet infusio: et sui roris intima asperione fecundet. Per dominum nostrum. In vnitate eiusdem.

Missa de cruce. Officium.

Nos autē gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi: in quo est salus/ vita/et resurrectio nostra: per quē saluati et liberati sumus. In tempore paschali alleluya alleluya. Psalmus. Deus misereatur nostri et benedicat nobis: illuminet vultū suū super nos: et misereat nostri. Nō dicitur Gloria in excelsis deo.

Oratio.

Deus qui vnigeniti filij tui domini nostri iesu christi pretioso sanguine vulnere crucis vexillum sanctificare voluisti: concede quesumus eos qui eiusdem sancte crucis gaudent honore: tua quoq; vbiq; protectiōe gaudere. Per eundem dominum nostrum iesum.

Ad Philippenses. ij. Capitulo. Philip. 2.

Hfratres. Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod et deus exaltauit illum: et donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomine iesu omne genu flectatur celestium terrestrium et infernorum. Et omnis lingua cōfiteatur quia dns noster iesus christus: i gloria est dei patris. Gr.

Christus factus est pro nobis obediēs vsq; ad mortem: mortem autē crucis. ℣. Propter quod et deus exaltauit illum: et dedit illi nomen quod est super omne nomē. Alla. ℣. Dulce lignum dulces clauos: dulcia ferēs pondera: que sola fuisti digna sustinere regem celorum et dūm. In tempore paschali. ij. Alla. ℣. Nos autē gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi.

Sequentia.

Salue crux sancta arbor digna.
Cuius robur pretiosum mundi
ferret talentum. Vt hostis per lignum
victor ligno reuinceretur. Quodq; ereptus mortis primis erat terrigenis paradiso propulsis. Caula etiam vite foret cunctis christi morte vere viuificandis: Horrificum tu es semper signum inimicis crux sancta seuis. Quā mors pauet: infernusq; timet: que christo suo reconsignans. Cui laus sit in euum.

Secundum Matthēum. xx. Matthei 20

In illo tempore. Ascendens iesus hierosolymam assumpsit duodecim discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascendimus hierosolymam: et filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis: et condemnabūt eū morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum: et flagellandum: et crucifigēdum. Et tertia die resurget. Offertorium.

Porrige domine plebem tuam per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamus seruitutem et acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. In tempo

re paschali Alleluya. Secreta.

HEt oblatio quesumus domine ab omnibus nos purget offensis: que in ara crucis immolata etiam totius mundi tulit offensas. Per dominum Prefatio. Qui salutem humano Communio Per lignum serui facti sumus: et per sanctā crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos: filius dei redemit nos alleluya. et finitur cū Alleluya. quandocunq; dicitur nisi infra ter vsq; ad pascha. Postcōmunio.

ADesto nobis domine deus noster et quos sancte crucis letari facis honore: eius quoq; perpetuis defende subsidijs. Per dominum nostrum.

OFficium misse de quinq; vulneribus domini nostri iesu christi. Officium.

Humiliauit semetipsum dominus noster iesus christus vsq; ad mortem: mortem autē crucis: propter quod et deus exaltauit illum: et donauit illi nomē: quod est super omne nomen. Psalmus. Misericordias domini in eternum cantabo. Et dicitur Gloria in excelsis. nisi per aduentum: et alter. vsq; ad pascha. Oratio.

DOmine iesu christe fili dei viui: qui de celo ad terrā de sinu patris descendisti: et in ligno crucis quinq; plagas sustinuisti: et sanguinem tuum pretiosum in remissionem peccatorum nostrorum effudisti: te humiliter deprecamur vt in die iudicij ad dexteram tuam statuti a te audire mereamur. Venite benedicti in regno patris mei. Qui cum eodem patre et spiritu sancto vnus et regnas deus: per omnia secula seculorum Lectio zacharie prophete. Amen.

HEt dicit dominus deus. Effundā de spiritu meo super domum dauid et super habitatores hierusalem spiritum gratie et miserationis: et aspicient in eum quem confixerunt. et plangent eum planctu quasi super vnigenitum: et dolebūt super eū vt doleri solet in morte primogeniti. In die illa erit planctus magnus in hierusalē: et dicetur ei. Que sūt iste plage in medio manuum tuarum: Et dicit ei. His plagatus sum in domo eorum qui me diligebant. Framea suscitare super pastorem meum: et super virum cohērentem michi dicit dominus exercituum. Percutiam pastorem et dispergentur oues gregis. Dicit dominus: exercituum. Gradale. Improperium expectauit cor meum et miseriam: et sustinui qui simul contristaretur et non fuit / consolantem me quesiui: et non inuēni. Alleluya. Et dederunt in escam meam fel et in sitim meam potauerūt me aceto. Alleluya. Versus. Aue rex noster iesu christe: qui solus nostros errores et reatus misertus portasti / patri obediens ductus es ad crucem vt agnus mansuetus ad occisionem tibi gloria osanna tibi summe laudis et honestatis chorea. Sequentia.

QUenam cum discipulis christe celebrasti: et mortem apostolis pariter nunciasti et auctorem sceleris iudam demonstrasti: et egressus protinus ortulū intrasti. Tunc procidens dominus humo se prostrauit: et trāsferri calicem a se postulauit: sed patris arbitrio illud cōmendauit: mor et ecce sanguinis sudor emanauit. Judas post hoc osculum ori dedit christi: vt quid inquit dominus amice venisti: nūquid tradis osculo quem iam vendidisti. assistentes protinus irruunt ministri. Dor insomnis itaq; tota ducebatur: nulla prorsus requies iesu prestabatur: magistrorū impia plebs insultabatur: alapis et colaphis innocens mactatur. Dum iesum eripere pylatus conatur: iudeorum furia magis inflammatur: et tumultus populi ingens excitat: et plebis vox intonat vt crucifigatur. Traditur militibus vinculis artatur: vndiq; verberib⁹ corpus cruciatur caput regis gloriē spinis coronatur: postq; fletus gemibus quisquis irritatur Caro tenera pij saluatoris: adeo ignara nequiter coartatur ioris: sic flagellis ceditur impij tortoris: q; emanāt riuuli rubei cruoris. Post per vrbis medium iesus protendebat: et crucis patibulum humeris ferebat: ad fores et ostia populus fluebat. eiusq; confusio omnibus patebat. Ad pudoris cumulum iesu denudaris et vento frigoriq; nudus spoliaris innocens cum impijs in cruce damnaris: et quasi dux sceleris in medio

locaris. Tensis ligno brachijs manus conclauantur: corporis membra singula clauis tractabantur: nerui bene simili modo laniantur: pedum plante etiam ferro conclauantur. Hundunt riuos sanguinis membra saluatoris: properet huc anima tristis peccatoris: hauriat vt quippiam sacrati liquoris: quo frequēter liniat vulnera doloris. Hoquēs iesus postea sitio dicebat: et acetum protinus felle cōmiscebat: ac infusum spongie ori porrigebat: quod degustans paululum sumere nolebat. Mi iesu mirifice quid est quod agebas: tu de siti cōquerens de cruce sitiebas: nunquid hanc doloribꝰ magis sētiebas sed salutē potius nostram sitiebas. Hocem promens vltimam patrē inuocasti: spiritumq; manibus eius commendasti: et clamore valido tandem expirasti: et salutem omnium vita consummasti. Hunc ego superbio tu humiliaris: ego culpas perpetro tu pena grauaris. Ego pomum mordeo tu felle potaris. ego peto mollia tu dure tractaris. Hemū cuius valeat mens vel lingua fari: quantum virgo creditur intus cruciari: dum concernit mortui latus vlnerari: atq; nati viscera lancea rimari. Horpus cuius mortuum tam nil sentiebat: sed militis lancea pectus conscindebat quam fixam in latere fili videbat vnde aqua sanguine mixta effluebat. Ad hūc ergo propera fontē redēptoris. vt fluētis quippiā haurias dulcoris: atq; vite lauacrum precium cruoris: quo tui curatio profluat lāguoris. Tractus.

Iudica me deus et discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti: et quare tristis incedo/ dum affligit me inimicꝰ

Tristes enim iniqui insurrexerūt aduersum me: et mentita est iniquitas sibi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

Ipsi vero conspexerunt et inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meā miserunt sortem.

Hoderunt manus meas et pedes meos et dinumerauerunt omnia ossa mea: et dolorem super dolorem vulneribus meis addiderunt.

Secundum Johannem. xix. cap.

In illo tempore. Prescions iesus quia iam omnia consūmata erāt de ipso: vt consummaretur scriptura dixit. Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto ysopo circumponentes obtulerunt ori eius. Et cum accepisset iesus acetum: dixit. Consummatum est. Et inclinato capite: tradidit spiritum. Judei ergo quoniam parasceue erat vt non remaneret in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt pylatum vt frangerentur eorum crura: et tollerentur. Venerunt ergo milites: et primi quidem fregerunt crura: et alterius qui crucifixus est cum eo. Ad iesum autem cum venissent vt viderunt eum iam mortuum: non fregerunt eius crura. Sed vnus militum lancea latus eius aperuit: et continuo exiuit sanguis et aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit: et verum est testimoniū eius. Offr.

Insurrexerunt in me testes iniqui absq; misericordia: quesierūt me interficere et non pepercerunt in faciem meā spuere: et lanceis suis vulnerauerūt et concussa sunt omnia ossa mea. Secreta.

Domine iesu christe qui pro mundi redemptione crucis lignum ascendisti vt vniuersus mundus qui in tenebris erat illuminaretur: illam quesumus lucem in animas nostras et corpora infūde: per quam ad eternam lucem peruenire mereamur. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas.

Prefatio Qui salutem hu. Cōmunio.

Hoderunt manus meas et pedes meos: et dinumerauerunt omnia ossa mea. Postcōmunio.

Domine iesu christe qui hora diei terra pro redemptione mūdi crucis patibulum ascendisti: et sanguinem tuum preciosum in remissionem peccatorum nostrorum fudisti: te humiliter deprecamur: vt per tue passionis et vulnerum tuorum merita/ post obitum nostrum paradisi ianuam gaudenter mereamur introire. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deus.

Joh. 19

¶ Missa quotidiana de beata maria virgine. Ad missam. Officium.

Aue sancta parēs enixa puerpera regē: qui celum terramq; regit in secula seculoꝝ. ℟. In tempore paschali alleluya. ℣. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui. Oratio.

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus perpetua mētis et coꝝporis salute gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristicia et eterna perfrui letitia. Per dominum nostrū iesum christum filium tuum.

¶ Lectio libri sapientie. Eccli. xxiiij.

Ab initio ⁊ ante secula creata sū: et vsq; ad futurum seculum non desinam: et in habitatione sancta coram ipso ministraui. Et sic in syon firmata sum/ et in ciuitate sanctificata similiter requieui: et in hierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudine sanctoꝝ: detentio mea. ℣. Benedicta et venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℟. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo.

¶ Sciendum est q; si in tempore paschali fiat de festo annuncia. beate marie in capel. erit primum. Alleluya. ℟. Per te dei genitrix. et secundum Alleluya. ℟. Aue maria. Item in die assumptionis beate marie dūica infra octa. et in octa die. Alla. ℟. Hodie maria virgo. in chō. et in capel. Per octa. Alleluya. ℟. Assumpta est. In chōro et in capel. Item in natiuitate beate marie: dūica infra octa. et in octa. die. Alla. ℟. Natiuitas gloriose. In chōro et in capel. Et per octa. Alleluya. ℟. Per te dei genitrix. In chōro et in capel. ¶ Sciendum est q; a purificatione vsq; ad ixx ⁊ a Deus omnium. vsq; ad aduentum domini quando fit plenum seruitium de sancta maria quacunq; fer. cōtingit semper dicitur sequens Alleluya. ℟. Salue virgo mater dei templum sancti spiritus: que sola vocari digna meruisti regina celoꝝ et domina. nisi in tempore paschali tūc enim semper erit primū Alleluya. ℟. Per te dei genitrix nobis est vita perdita data: que de celo suscepisti ꝓolem et mundo genuisti saluatoꝝem. ⁊ secūdum Alla. quādo fit plenum seruitium de resurrectiōe sicut in alio festo cum regimine chori tenetur sequētia vna de subscriptis. In capel. autē j. Alleluya. ℟. Per te dei genitrix. ij. vero Alleluya. diuersimode dicitur per totam ebdoma. videlicet die dominica. Alleluya. ℟. Obtine sacris precibus pia dei genitrix veniam delictoꝝum tuis supplicibus. ¶ Feria. ij. Alleluya. ℟. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede ꝓo nobis. ¶ Feria. iij. Alleluya. ℟. Ora ꝓo nobis pia virgo maria vnde christus natus est ꝓo nobis peccatoꝝibus ora. ¶ Feria. iiij. Alleluya. ℟. Virtutes celi te venerantur virgo maria tuum tui genitrum contemplantes ad dexteram dei patris in potestate et maiestate magna. ¶ Feria quinta Alleluya. ℟. Veni electa mea et ponam te in chorum meum: quia concupiuit rex speciem tuam ¶ Feria. vi. Alleluya. ℟. Salue virgo. ¶ Sabbā. Alleluya. ℟. Virga ieesse floruit: virgo deum ⁊ hominē genuit pacem deus reddidit: in se reconsilians ima summis. Isa. vij. Alla. dicuntur in capella beate marie a puri-

stica. vsq; ad aduētum domini extra ter. vsq; ad pascha: nisi q; extra tempus pas. in loco illius Alleluya. ℣. Post partum dicitur Alleluya. ℣. Per te dei genitrix, vñ. et exceptis prenominatis. Similiter in tempore paschali quando celebratur missa de sancta maria sine notabel post missā fit memoria tunc primum Alleluya erit ℣. Per te dei gr̄a secundum Alleluya ℣. Post partum. In ebdo. pas. etiam dicitur Gr̄a. Benedicta et venera. Ad missam quotidianam de sancta maria. vsq; ad sabba. et non in ipso sab. Sequētia dicitur per totum annum ad placitum. Sequentia

POst partū virgo maria: dei genitrix fecūda gratia donātis plena.
Aue terra dña/alma celorum regina
Tibi ethera omnisq; sāctorum turma depromat symphonia.
Tellus flumina atq; siluarū nemora exultent voce sua.
Salue parens inclyta felix puerpera.
Per te lux et veritas mundo est edita.
Tu iesum papilla lactasti sacra: ertās virgo feta mater intacta.
Unde nostris eya fauc votis domina/ christū interpellans pro salute humana
Per te mater aboleri filiorum flagitemus crimina.
Uosq; omnes introduci sempiterna paradisi gaudia.
Quo perēnis vite perfruamur gsia.
Alia Sequentia.

AVe maria gratia plena.
Dominus tecum virgo serena
Benedicta tu in mulieribus.
Que peperisti pacem hominibus et angelis gloriam.
Et benedictus fructus ventris tui.
Qui coheredes vt essemus sui nos fecit per gratiam.
Per hoc autem aue: mundo tām suaue cōtra carnis iura. Genuisti prolem nouum stella solem noua genitura.
Tu parui et magni leonis et agni saluatoris christi templum extitisti sed virgo intacta.
Tu floris et roris: panis et pastoris: virginum regina: rosa sine spina genitrix es facta.
Tu ciuitas regis iustitie.
Tu mater es misericordie.
Theophilum reformans gratie
De lacu fecis et miserie,
Ergo maris stella verbi dei cella et solis aurora.
Paradisi porta per quam lux est orta natum tuum ora.
Nos vt soluat a peccatis, et in regno claritatis quo lux lucet sedula.
Collocet per secula. Amen.
Alia sequentia.

LEtabundus exultet fidelis chorus alleluya.
Regem regum intacte profudit thorus res miranda.
Angelus consilij natus est de virgine sol de stella.
Sol occasum nesciens stella semper rutilans: semper clara.
Sicut sydus radiū profert virgo filium pari forma.
Nec sydus radio: nec mater filio fit corrupta.
Cedrus alta libani / conformatur ysopo valle nostra.
Verbum ens altissimi corporari passum est carne sumpta.
Et sayas tecinit / synagoga memorat: nunc tamen desinit esse cecа.
Si non suis vatibus credat vel gētilibus sibillinis versibus hec predicta.
Infelix propera.
Crede vel vetera.
Cur damnaberis gens misera.
Quē docet littera. Natum considera.
Ipsum genuit puerpera. Sequentia.

HAc clara die turma festiua dat preconia.
Mariā cōcrepādo symphonia nectarea
Mundi domina que es sola castissima virginum regina.
Salutis causa vite porta atq; celi referta gratia.
Nam ād illam sunt nuncia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena per secula.
Mulierū pia agmina intra sēp bñdicta
Virgo et grauida mater intacta prole gloriosa.

Qui contra maria hec reddit kamina.
In me quomodo tua iã fient nuncia.
Viri nouiã nullã certe copulam.
Ex quo atq; nata sum incorrupta.
Dixa missus ita reddit affata.
Hlatu sacro plena fies maria.
Doua efferens gaudia celo terre nati per crordia.
Intra tui uteri claustra portas qui gubernat eterna.
Omnia qui dat temporia pacifica.
Alia Sequentia.

Ave mundi spes maria: aue mitis: aue pia: aue plena gratia.
Aue virgo singularis: que per rubum designaris non passum incendia. Aue rosa speciosa: aue celle virgula. Cuius fructus nostri luctus relarabat vincula
Aue cuius uiscera contra carnis federa ediderunt filium. Aue carens similimundo diu flebili: reparasti gaudium.
Aue virginum lucerna per quam fulsit lux superna: his quos umbra tenuit.
Aue virgo de qua nasci & de cuius lacte pasci: rex celorum voluit. Aue gemina celi luminarium. Aue sancti spiritus sacrarium O q̃ mirabilis & q̃ laudabilis hec est virginitas. In qua per spiritum facta paraclytum fulsit fecũditas.
O q̃ sãcta q̃ serena q̃ benigna q̃ amena esse virgo creditur. Per quã seruitus finitur: porta celi aperit et libertas redditur. O castitatis lilii: tuũ precare filiũ qui salus est humiliũ. De nos pronobis: a flebili iudicio subducat supplicio.
Sed nos tua sancta prece mundans a peccati fece. Collocet in luctis domo.
Amen dicat ois homo. Alia Sequentia

Hodierne lux diei celebris in matris dei agitur memoria. Decãtemus in hac die semper virginis marie laudes et precomia. Omnis homo omni hora ipsam ora & implora ciuspatrocinia. Psalle psalle nisu toto: cordis oris voce voto: aue plena gratia. Aue domina celorum: inperpetua viri thorum parens paris nescia. Fecundata sine viro genuisti more muro genitorem filia
Florens ortus austro flãte porta clausa post et ante: via viris inuia. Vsa tetri roris tellus: fusum gedeonis vellus decoratis pluuia. Salue splendor firmamẽti tu caliginose mentis: de super irradia.
Placa mare maris stella: ne inuoluat nos procella et tempestas obuia.
Secundum Lucam. ij.

In illo tempore. Loquẽte iesu ad turbas extollens vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit: et vbera q̃ suxisti. At ille dixit. Quinimmo. Beati qui audiũt verbum dei: et custodiunt illud. Luc. xi.
Aliud in epe pas. Secũdũ Johãnem. xix

In illo tempore. Stabãt iuxta crucem iesu mater eius et soror matris eius maria cleophe: et maria magdalene. Cumvidisset ergo iesus matrem et discipulum stantem quem diligebat: dixit matri sue. Mulier: ecce filius tuus. Deinde dixit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eã discipulus in sua. Joã. xix.
Offr. Felix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitie christus deus noster alleluya. Et similiter cum Alleluya, quandocunq; dicitur extra tr. vsq; ad pascha / et nisi in vigilia assumptionis tantum. Secreta.

Ata domine propiciatione et beate marie semper virginis intercessione ad perpetuam atq; presentem hec oblatio nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per dominum nostrum iesum christum. Prefatio. Et te in veneratione. Comunio. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium.
In tempore paschali. Cõio. Vera fides geniti purgauit crimina mundi et tibi virginitas inuiolata manet alleluya alleluya. Postcõio.

Sumptis domine salutis nostre subsidiis: da quesumus eius patrocinio nos vbiq; protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

¶ Missa pro defunctis. Officium.

REquiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis.

Ps. Te decet hymnus deus in syon: et tibi reddetur votum in hierusalem: exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

¶ Nota q̄ ad quālibet missam que pro corpore presenti celebretur cuiuscūq; fuerit: nisi fuerit pro rege: vel regina vel alio magno domino quinq; dicuntur orationes. Prima oratio. **Omnipotens sempiterne deus. misericordiam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui.** Secunda oratio. **Deus qui inter apostolicos.** Tertia oratio. **Deus venie largitor.** Quarta oratio **Omnipotens ⁊ misericors deus vnica sa.** Quinta oratio. **Fidelium** Infra trigin. quinq; dicūtur orationes. s. **Deus cui proprium.** anniuersarie et cetere orationes dēi. pro corpore presenti. Item in. xiij. die omnes orationes dēr vt infra trigin. In omnib⁹ anniuersariis quinq; dēr orationes. s. **Deus indulgentiarum.** cetere vt supra pro corpore presenti. Si missa pro corpore presenti / vel anniuersaria cuiuscunq; fuerit infra trigin. celebretur prima oratio pro corpore presenti: vel anniuersaria. dicitur in. pro trigesima oratio **Deus cui proprium est.** misericordie. **Deus qui inter apostolicos.** ut supra. **Deus venie largitor.** vt supra. **Fidelium deus.** quādocūq; corpus est presens ⁊ in anniuersariis epōrū ⁊ decanorū ecclesie postq̄ executor officij in inceptione misse altare thuriferi. diaconus cum thuri. accedat et corpus illud in feretro / vel in tumba incenset: similiter ante euange. dū tractus cantatur incensato prius altari: et tertio postq̄ facer. sacrificiū ante lotionē loco suo dispositū thuri. idē diaco. thuriferi. sicut prius: non circūeundo corpus in feretro vel tūba: sed ex vtraq; parte vtraq; vice incipiendo a capite semper cum thuri. Nūq̄ enim thuri. corp⁹ ad **Placebo.** vel ad **Dirige.** sicut vsū Sar. sed ad missā semper: nisi fuerit corpus regis / epi. comitis / vel baronis. Quotidie ante vesperas sepulture pro corpore presenti cuiuscunq; fuerit dicitur ista Oratio.

DEus cui proprium est misereri semper et parcere: te supplices deprecamur pro anima famuli tui quam hodie de hoc seculo migrare iussisti: vt non tradas eam in manus inimici: nec obliuiscaris in finem: sed iubeas illā ab angelis sanctis suscipi: atq; ad regionem viuorum perduci: vt quia in te speranit et credidit: sanctorum tuorum merearur consortio letari. Per dominum nostrum

¶ Pro corpore presenti cum anniuer. et trigin. episcopōrū: et in die aiarsarii. Epistola. j. Ad Thessalonicenses. iiij.

FRatres. Nolum⁹ vos ignorare de dormientibus vt non contristemini: sicut et ceteri qui spem nō habent. Si enim credimus q̄ ihesus mortu⁹ est ⁊ resurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierūt per ihesum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini: quia nos qui viuimus qui residui sumus in aduentu domini non preueniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse dominus in iussu: et in voce archangeli: et in tuba dei descendet de celo et mortui qui in christo sunt resurgēt primi. Deinde nos qui viuimus qui derelinquimur: simul rapiemur cum illis in nubibus obuiā christo in aera: et sic semper cum dño erim⁹ Itaq; cōsolamini inuicē in verbis istis.

Missa pro defunctis.

In anniuersarijs et trigintanarijs quorumlibet Lectiones Machabeorum. ij.xij.capitulo.

IN diebus illis. Vir fortissimus iudas collatione facta duodecim milia dragmas argenti misit hierosolymam offerri ea ibi pro peccatis mortuorũ iuste et religiose de resurrectione cogitans. Nisi enim eos qui ceciderãt resurrecturos speraret: superfluum videretur et vanum orare pro mortuis. Et quia cõsiderabat q̃ hi qui cum pietate dormitionem acceperant: optimam haberent repositam gratiam. Sancta ergo et salubris est cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis soluantur.

Due sequentes epistole legãtur per totũ annũ ad missam quotidianam pro defunctis. alternis vicibus per ebdo. Lectio libri apocalipsis Johãnis apli. xiij.

IN diebus illis. Audiui vocem de celo: dicentem michi. Scribe. beati mortui: qui in domino moriuntur. A modo iam dicit spiritus: vt requiescant a laboribus suis. Opera enim illorum: sequũtur illos.

Ad Corinthios. j.xv.capitulo.

FRatres. Christus resurrexit a mortuis primitie dormientium: quoniam quidem per hominẽm mors: et per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in adam omnes moriuntur: ita et in christo omnes viuificabũtur. Vnusquisq; autem in suo ordine. In omnibus missis pro defunctis episcopis semper dicitur Gradale. Si ambulem in medio vmbre mortis non timebo mala quoniam tu mecum es domine. ℣. Virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt. Et idem graduale semper incipiatur et suus. ℣. percantetur a tribus clericis de secunda forma habitu nõ mutato ad caput defuncti si adest: sinautem ad gradum chori. In omnibus aliis missis pro defunctis dicitur Gradale. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eorum in bonis demorentur: et semen eorum hereditet terrã. ita q̃ idem gradale incipiatur et suus versus percantetur a tribus clericis de secunda forma habitu non mutato quandocunq; corpus adest ad caput defuncti tantum si nauté ad gradum chori: et in die animarum in pulpito. Alias illud idem graduale. Requiem eternam. et suus versus. Anime eorũ Quotienscunq; cantantur in anniuer. et trigintanarijs et in missis fer. pro defunctis post eorum inceptionem a toto choro interim sedente absq; neuma in fine pertinetur. Quandocunq; corpus adest et in omnibus missis pro episcopis defunctis dicatur Tractus. Sicut cervus. ibidem vbi gradale a quattuor clericis de superiori gradu habitu nõ mutato nequaq; vt in alijs tractibus alternatim sedentibus sed interim continue stantibus ad caput corporis quod presens fuerit: vel episcopi defuncti si adest: sinauté ad gradum chori quousq; finierint ipsum tractum: ita q̃ omnes illi quattuor clerici simul primum. ℣. incipiant quem duo ex parte chori principalis prosequantur. Sequens ℣lus ab alijs duobus ex altera parte cantetur: et sic alternis vicibus singul. ℣lus totus ex. ab illis quattuor dicuntur choro simul interim sedẽte: ita quidem vt omnes simul ipsum tractum terminent. Tractus.

SIcut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus. ℣lus. Sitiuit anima mea ad deum viuum quando veniam et apparebo ante faciem dei mei. ℣lus Fuerunt michi lachrime mee panes die ac nocte dũ dicitur michi per singulos dies vbi est deus tuus.

In anniuersarijs et trigintanarijs et in omnibus aliis missis pro defunctis dicitur sequẽs tractus a toto choro alternatim simul interim sedente cum cantu in gradali super hoc notato: nisi in die animarum tantum: tunc enim dicitur cum eodem cantu quo in dominica septuagesime a quattuor clericis de superiori gradu: habitu non mutato ad gradum chori supradicto modo scilicet quo tractus Sicut cervus desiderat. Tractus.

DE profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

FIant aures tue intendentes: in orationem serui tui.

SI iniquitates obseruaueris domine / domine quis sustinebit.

Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine. ℣ Pro corpore presenti et in omnibus annuersa. et trigin ta. chorum et in die animarum similiter in dominicis ℣. ij. fer. quando dicitur mis sa ferialiter i capllo vel alibi dicitur hoc euangel. Secundum Johannem. xj.

Ioh. 11 In illo tempore. Dixit martha ad iesum. Domine si fuisses hic: frater meus non fuisset mortuus. Sed et nūc scio quia quecunq; poposceris a deo dabit tibi deus. Dixit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dixit ei iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me: etiam si mortuus fuerit viuet. Et omnis qui viuit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiq; domine. Ego credidi quia tu es christus filius dei: qui in hunc mundum venisti. Oratio.

Domine iesu christe rex glorie libera animas omnium fidelium defunctorum de manu inferni et de profundo lacu libera eas de ore leonis: ne absorbeat eas tartarus ne cadant in obscura tenebrarum loca: sed signifer sanctus michael eas representet in lucem sanctam Quam olim abrahe promisisti et semini eius. ℣ Nota q; si corpus absit et in omnibus annuersa. et trigin. post ablutionem manuum incipiat sacerd. iunctis manibus in medio altaris hoc modo. Hostias et preces tibi domine offerimus Chorus Tu suscipe pro animabus illis quarū hodie memoriam agimus fac eas domine de morte transire ad vitam. Sacerd. priuatim dicat. In spiritu humilitatis more solito. Deinde dicat similiter priuatim. Orate fratres et sorores pro fidelibus defunctis. Et chorus respondeat cantando ꝟlus. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Quam olim abrahe promisisti et semini eius. In omnibus vero aliis missis pro defunctis que ferialiter dicūtur: nō dicitur nec quando vltimo ante pas. cōpletur officium mortuorū: nec in die animarum ꝟr. In die animarū tm. Offr.

O pie deus: qui primum hominem ad eternā gloriam reuocasti: pastor bone qui ouem perditam pio humero ad ouile reportasti: iuste iudex dum venturus iudicare libera de morte animas eorum quos remisisti ne tradas bestijs animas confitentes tibi: nec derelinquas eas in finem.

℣ Ante diem sepulture. Secreta.

Suscipe quesumus domine misericors pater oblationem quam tibi offerimus pro aia famuli tui N. quam hodie de carnali corruptione liberasti et concede: vt ab omnib⁹ humane conditionis exactibus his remedijs eripiatur: ⁊ in requie sempiterna diem resurrectionis prestoletur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

℣ In omnibus missis pro corpore presenti et in omnibus annuersa. et trigin. et in die animarū: et quando vltimo fit seruitium mortuo. ante pascha dicitur hec cōmunio. Pro quorum memoria corpus christi sumitur dona eis dñe requiē sempiternā. ℟. Et lux perpetua luceat eis. Pro quorum memoria sanguis christi sumitur: dona eis dñe requiē sempiternam. In omnibus aliis missis pro defunctis dicitur hec Cōmunio. Lux eterna luceat eis domine: cum sanctis tuis in eternū quia pius es. ℣ Ante diem sepulture Postcōio

Presta quesumus omnipotens deus: vt animam famuli tui ab angelis lucis susceptam in preparata habitacula deduci facias beatorum. Per dominum nostrum iesum christum filiū tuum. Qui tecum viuit et regnat.

℣ Nota q; in annuersa. simplicis cuiuscunq; canonici. vel cuiuscunq; alterius dicātur orationes que in annuersa. episcoporum. Epistola. Utr fortissimus in dās. Gr. Requiem eternam. ℟. Anime eorum. A toto choro dicitur Tractus. De profundis. similiter a toto choro cantetur. Euāgelium vero ferialiter dicatur.

℣ Nota etiam q; quando dicitur missa mortuorum ferialiter grad. per cantorem inchoetur: ⁊ a toto choro interim sedente cum suo ℣. absq; ntuma pertractentur: similiter et tractus De profundis. cum cantu abbreuiato. Et intendum est: q; hec missa que ferialiter in cap. dicitur pro fidelibus defunctis: generaliter habet dici etiā ante pas. qñ complet officiū mortuorum. ac etiam in die animarum ℣ In die sepulture cuiuscunq; corpus sit dicitur. Oratio.

Pro defunctis.

OMnipotens sempiterne deus miserico/diam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui cuius co/pori debitum sepulture officium persolvimus: in sinum abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cū dies agnitionis tue aduenerit: inter sanctos ⁊ electos tuos cū resuscitari p/cipias. Per dominū nostrum ihesum christum. Secreta.

SUscipe domine pro anima famuli tui hostiam quam tu deo patri obtulisti pro nobis benigne: ⁊ quia causa hominum descendisti de celis: te redeū te sanctorum tuorum mereatur adiungi consortijs. Per te saluato/ mūdi. Qui vivis et regnas cum. Postcōmunio.

PResta quesumus domine vt anima famuli tui cui hodie officia humanitatis exhibem⁹: hys sacrificijs expiata: saluationis tue perpetuo munere gratuletur. Per dominum nostrū.

¶ In die triginta. Oratio.

DEus cui p/oprium est misereri semper et parcere: p/opiciare anime famuli tui ⁊ omnia eius peccata dimitte vt mortis vinculis absolutus: transire mereatur ad vitam. Per do. Secreta.

ACcepta tibi sint quesumus omnipotens eterne deus: et placatus suscipere dignare hoc sacrificium quod tibi offerimus p/o anima famuli tui: et concede illi pacem perpetuam et requiem sempiternam. Per dominū no. Postcōio.

PRosit quesumus domine anime famuli tui diuum celebratio sacramenti: vt eius in quo sperauit et credidit eternum capiat te miserante consortiū. Qui tecum vivit et regnat.

¶ In anniuersarijs. Oratio.

DEus indulgētiarum domine: da anime famuli tui cuius anniuersarium depositionis diem commemoramus: refrigerij sedem quietis beatitudinem: luminis claritatem. Per dominū nostrum ihesum christum filium. Secre.

PRopiciare domine supplicationib⁹ nostris p/o anima famuli tui cuius hodie annua dies agitur. p/o qua tibi offerimus sacrificium laudis: vt eā sanctorum tuorum consortio sociare digneris. Per dominum. Postcōio.

PResta quesumus domine vt anima famuli tui: cuius anniuersarium depositionis diem recolimus: hys purgata sacrificijs indulgentiam pariter et requiem capiat sempiternā. Per.

¶ P/o episcopis. Oratio.

DEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali fecisti dignitate censeri: p/esta quesum⁹ vt quorum vicem ad horam gerebant in terris: eorum perpetuo consortio letentur in celis. Per dominum. Secreta.

OFferimus tibi domine oblationē seruitutis p/o animabus famulorum tuorum pontificū: supplicantes vt cū p/esulibus apostolice dignitatis quorum sunt erecturi officium habere mereantur sempiterne beatitudinis portionem. Per dominum nostrum. Postcōio.

PRosiciat dñe quesum⁹ animab⁹ famulorum tuorum pontificum diuini celebratio mysterij: vt quos in terris positos huius muneris dispensatores esse fecisti: iter electos antistites eos iubeas cōnumerari. Per dominum.

¶ P/o fratribus et sororibus. Oratio.

DEus bene largitor ⁊ humane salutis auctor: quesumus clementiā tuā vt nostrarum congregationum fratres ⁊ sorores: qui er hoc seculo trāsierūt: intercedente beata maria sēp virgine: ⁊ bto michaele archangelo cū oib⁹ sanctis: ad perpetue beatitudinis consortiū peruenire cōcedas. Per. Secreta.

DEus cuius misericordie non est numerus: suscipe p/opicius p/ces humilitatis nostre: et animab⁹ fratrum et sororū nostrarum congregationum: quibus tui nominis dedisti confessionē: per hec sacramenta salutis nostre cunctorum remissionem tribue peccatorum. Per dominum nostrū. Postcōio.

PResta ḡs oipotens et misericors deus vt anime fratrū et sororum nostrarum cōgregationū p/o quib⁹ hoc sacrificium laudis tue obtulim⁹ maiestati: per huius sacramēti virtutē a peccatis oibus expiate luctis ppetue te miserante recipiant beatitudinē. Per dñm.

Pro benefactoribus. Oratio.

OMnipotēs et misericors deus vnica salus mortalium. te supplices exoramus pro animabus famulorum famularumq; tuarum: parentum et benefactorum nostrorum: vt interuenientē beata dei genitrice maria: cum omnibus sanctis tuis peccatorum eis largiri digneris indulgentiam. et in nouissimo die beate resurrectionis leticiam. Per eūdem dominum nostrum. Secreta.

SAnctifica quesumus domine hec fidelium omnium vitalia sacramenta. et presta: vt per ea interuenientē beata dei genitrice maria cum omnib⁹ sanctis tuis hoc ipsum proficiat animabus famulorum famularumq; tuarum parentum et benefactorum nostrorum: vt ab omnibus vitijs erpiate pabulo vite reficiantur eterne. Per eūdē dñm nostrum iesum christum. Postcōmunio.

VIuificet nos quesum⁹ domine saluatore quo pasti sumus sacramētum: et interuenientē beata dei genitrice maria cum omnibus sanctis tuis concede vt hoc ipsum proficiat animabus famulorum famularumq; tuarum parentum et benefactorum nostrorum: ad promerendam tue propiciationis gratiā et percipiendā future resurrectionis gloriam sempiternam. Per eundem do.

Pro oibus fidelibus defunctis. Ofo.

FIdelium deus omnium conditor et redemptor animab⁹ omnium fidelium defunctorum remissionem cūctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quam optauerunt / piis supplicationibus consequātur. Qui cum deo patre et spiritu sancto. Secreta.

HOstias quesumus dñe quas tibi pro animabus omniū fideliū defunctorū offerimus propiciatus intende: vt quibus fidei christiane meritum contulisti dones et premium. Per. Postcōio.

ANimabus quesum⁹ domine omnium fideliū defunctorum oratio proficiat supplicātiū: vt eas a peccatis omnibus eruas: et tue redemptionis facias esse participes. Qui cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus.

Say.

Sanctus apostoli. Officium.

Iehi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorū. In tēpore paschali Alleluya. ℣. Domine probasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionem meam / et resurrectionem meam.

Oratio.

EXaudi domine populum tuum cū sancti apostoli tui N. patrocinio supplicantem: vt tuo semper auxilio munitus: secura tibi possit deuotione seruire. Per dominum nostrum iesum.

Ad ephesios. ii. capitulo.

FRatres. Jam non estis hospites et aduene: sed estis ciues sanctorum et domestici dei superedificati super fundamentum apostolorum et prophetarū. ipso summo angulari lapide christo iesu. In quo omnis edificatio cōstructa: crescit in templum sanctum in dño. In quo et vos coedificamini in tabernaculū dei: in spiritu sancto. Epist.

℟. Nimis honorati sunt amici tui deus / nimis confortatus est principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur. Sequentia.

CLare sanctorum senatus apostolorum princeps orbis terrarū rectorq; regnorum. Ecclesiarum mores et vitam moderare. Qui per doctrinam tuam fideles sunt vbiq;. Antiochus et remus cōcedunt tibi petre regni solium. Tyrannidē tu paule alexandrinā inuasisti greciam. Ethiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui matulas nesciat aliquas vestisti candido. Thoma bartholomee iohānes philippe symon. Iacobiq; partes andrea thadee dei. Bellatores inclyti. En vos orbem et occidens. Immo teres mundi circulus. Se patres habere gaudent et erpectant iudices. Et ideirco mūdus omnis laudes vobis et honorem sanctis debitum suppler impendit.

Infra septuagesimam. Tractus.

BEatus vir qui timet dominū: in mādatis eius cupit nimis. Potens in terra erit semē eius generatio rectorum benedicetur. ℣.

Missa de vno martyre.

Gloria et diuitie in domo eius: et iustitia eius manet in seculum seculi.

℣ Secundum Johannem. ℟.

Judā. 15 IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis: mundus q̄ suum erat diligeret. Quia vero de mundo nō estis: sed ego elegi vos de mundo: propterea odit vos mundus. Memento re sermonis mei quem ego dixi vobis: nō est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt: et vos persequentur. Si sermonem meum seruauerunt: et vestrum seruabūt. Sed hec omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum qui misit me. Si non venissem et locutus fuissem eis: peccatum non haberent. Nunc autem excusationem nō habent de peccato suo. Qui me odit: et patrem meum odit. Si opera non fecissem in eisque nemo alius fecit: peccatum nō haberent. Nunc autem et viderūt et oderunt: et me et patrem meum. Sed vt adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est: quia odio habuerūt me gratis. Offertorium. In omnem terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. In tempore paschali alleluya. Secreta.

BEati apostoli tui N. domine solēnia recensentes quesumus vt eius auxilio tua beneficia capiamus: pro quo tibi hostias laudis offerimus. Per dñm. Prefatio. Et te domine. Communio.

Vos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicantes duodecim tribus israel dicit dominus. In tempore paschali. alleluya alleluya. Postcō.

QUos nos misericors deus per hec sancta que sumpsimus: et beati apostoli tui N. tuus natalicia celebramus semper guberna subsidijs. Per do.

℣ In natali vnius martyris. Officium

EXaudi dñe orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animā meā. Oco.

ADesto domine supplicationibus nostris: et intercessione beati N. martyris tui perpetuam nobis misericordiam benignus impende. Per dominum nostrum iesum christum filium.

Lectio libri sapientie. Eccli. xiij. et xv.

BEatus vir qui in sapientia morabitur: et qui in iustitia meditabitur: et in sensu cogitabit circunspectionē dei. Cibauit illum pane vite et intellectus: et aqua sapientie salutaris potauit illū Et firmabitur in illo et non flectetur: et continebit illum et non confundetur: et exaltabit illum apud proximos suos. Et nomine eterno hereditabit illum: dominus deus noster. Gradale. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide pretioso. ℣ Desiderium anime eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Alleluya. ℣ Posuisti domine super caput eius coronam de lapide pretioso. Sequentia.

ORganicis canamus modulis nūc N. solennia. Omnigenis domino vocib⁹ reddētes odas debitas. Qui in suis sanctis mirabilis nimis multipli ci virtutū flore eosdem decorat ac mirifice adornat. Nam et ipsis quasi in quibusdam musicis instrumētis digito propio fides agitat fides virtutum sonoras. Has numerose percurrens singulas. Permiscet singulis diatesseron melliflua melodiam. Quā generat virtutum mater illa. Que alijs decenter composita reddit suauē symphoniā. Qua sine cuncta. Hiunt dissona. Decenō et friuola. Qua cū oia. Hūt consona. Decenon vtilia. Qua iusti bene. Orantur rite. Peretes erectis poli sydera. Hilacres decātāt noua cātica in cythara trecica. Quor agētes festa cōsortia mereamur i celesti patria. Te

DEsiderium anime eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum ℣. Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Posuisti super caput eius coronam de lapide pretioso.

℣ Secundum Johannem. ℟.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis: nisi granū frumēti cadens in terrā mor

tuum fuerit: ipsum solum manet. Si autem mortuũ fuerit: multum fructum affert. Qui amat animã suã: perdet eã. Et qui odit animã suam in hoc mũdo: in vitam eternam custodit eã. Si quis mihi ministrat: me sequatur. Et vbi sum ego: illic et minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eum pater meus: qui est in celis. Offr. In virtute tua domine letabitur iustus et super salutare tuum exultabit vehementer: desiderium anime eius tribuisti ei. In tempore paschali. Alleluya alleluya. Secreta.

QRescentia munera domine quesumus serena pietate intuere vt sancti spiritus perfundantur benedictione: quatenus illam validius in nostris cordibus dilectionem infundãt: per quam sanctus N. martyr tuus omnia corporis tormenta deuicit. Per dominum. in vnitate eiusdem. Cõio. Qui vult venire post me abneget semetipsum: & tollat crucem suam et sequatur me. Postcõmunio.

QDos refecisti dñe celesti mysterio ab omnibus quesumus propicius absolue delictis vt intercedẽte beato N. martyre tuo diuino munere purificatis mentibus perfruamur. Per dominũ.

CMissa plurimorũ martyrũ. Officiũ.

INtret in cõspectu tuo domine gemitus compeditorum / redde vicinis nostris septuplũ in sinu eorum: vindica sanguinem sanctorũ tuorũ qui effusus est. ℣. Deus venerũt gentes in hereditatem tuam: polluerũt templum sanctũ tuum: posuerunt hierusalem in pomorum custodiam. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: da nobis sanctorum martyrũ tuorũ N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab instantibus liberemur periculis: et digni efficiamur gaudijs sempiternis. Per. CAd hebreos. ij.

SAncti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiã / adepti sunt repromissiones. Obturauerunt ora leonum: extinxerunt impetũ ignis / effugerunt aciem gladij: conualuerũt de infirmitate: fortes facti sunt in bello. Castra

Dan. 13.

Dar.

verterunt exterorum: acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij vero distenti sunt non suscipientes redemptionem: vt meliorem inuenirent resurrectionem. Alij vero ludibria et verbera experti: insuper et vincula et carceres. Lapidati sunt / secti sunt / tentati sunt: in occisione gladij mortui sũt. Circuierunt in melotis: et in pellibus caprinis. Egentes / angustiati / afflicti: quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: et in montibus et speluncis: et in cauernis terre. Et hi omnes testimonio fidei probati inuenti sunt. In christo iesu: domino nostro. Gradale GLoriosus deus in sanctis: mirabilis in maiestate faciens prodigia. Versus. Dextera tua domine glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. Alleluya. ℣. Sancti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent alleluya. Sequentia.

ECce pulchra canorum resonet voce alleluya. Intimans requiem ciuibus inclytam. Celica nimũ angelorum rutilant agmina. Sancte sancte sancte christo ouanter proclamantia Sublimi in cathedra apostolorum sede fulgida lãpada tribus et linguas iudicãtia. Omnia vt stercora reputarunt tumida propter hoc emicant velut stella firmamenti clara. Stolis candidis martyrum adornantur colla. Hi sunt milites qui mũdi preliarunt bella. Coronis albis coronãtur sancti. Qui confitentes crediderunt iuste. Vel fide certantes. Respuerunt vana. Modo habent celestia regna. In qua triũphant dicentes optime. Siue canticant psalẽtes carmina. Arte laudis tua. Voce dulcisona. Regi christo submittentes colla. Multum recitaris laude spirituũ Atq; iubilaris in choro virginum. Alleluya. Dulcimoda. Te decantant pudicum agmina. Vaus tibi sit christe semper per omnia. Qui opitularis cantantes talia. Voce pulchra. Alleluya. Et nosipsi proclamemus vna. Da nobis eterna regna floreda. Vbi cantemus omnes alleluya.

CSecundum Lucam. b.

Qui

Missa de quocunqz confes.

In illo tpore. Elevatis ihesus oculis in discipulos dicebat. Beati pauperes: quia vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: et cũ separauerint vos et exprobauerint et eiecerint nomen vestrum propter filium hominis. Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces vestra multa est in celo. Offr. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutẽ et fortitudinem plebi sue benedictus deus alleluya. Secreta

Suscipe quesumus domine munera populi tui pro festiuitate sanctorum martyrum tuorum N. et N. et sinceris corde nos facias eorum natalicijs interesse. Per dominum nostrum. Com. Gaudete iusti in domino alleluya: rectos decet collaudatio alleluya. Postcõmunio.

Sacramentorum tuorum domine participatione letantes supplices exoramus: vt quorũ merita celebrare condonas: eorum nos facias imitari constantiam. Per dominum nostrum.

De quocunqz confessore. Officium.

Os iusti meditabitur sapientiã: et lingua eius loquetur iudicium. Ier dei eius in corde ipsius. Psalmus. Noli emulari in malignantibus neqz zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri et filio. Oratio.

Adesto domine precibus nostris quas in sancti N. cõfessoris tui solemnitate deferimus: vt qui nostre iustitie fiduciam non habemus: eius qui tibi placuit meritis et precibus adiuuemur. Per dominum nostrum. Epistola. Lectio libri Sapientie. I.

Iustum deduxit dominus per vias rectas: et ostendit illi regnum dei: et dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus: et complenit labores illius. In fraude circumuenientium illi affuit: et honestum fecit illum. Custodiuit illũ ab inimicis: et a seductoribus tutauit illum: et certamen forte dedit illi vt vinceret et sciret quoniã omnium potentior est sapientia. Hec venditum iustum non dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eum. Descenditqz cum illo in foueã: et in vinculis non dereliquit illum donec afferret illi sceptrum regni: et potestatem aduersus eos qui eum deprimebant. Et mendaces ostendit qui maculauerunt illum: et dedit illi claritatem eternam dominus deus noster. Gradale Os iusti meditabitur sapientiam: et lingua eius loquetur iudicium. ℣. Ier dei eius in corde ipsius et non supplantabuntur gressus eius. Alleluya. ℣. Posui adiutorium super potentem: et exaltaui electum de plebe mea. Sequentia.

Adest nobis dies alma: et magno gaudio plena. In qua sancta deo grata congaudet ecclesia. Hodie celestis letatur turma: que gloriam cantat in excelsis voce dulcisona cũ symphonia. Hodie polorum sancta agmina collaudant regem deum nostrum natum ex virgine sancta maria. Huc inclyte presul N. flos pulcherrime. Tu de stigia christi secutus es fide deuota.

Eterni regis adeptus es regna. Iam gratularis in domo supera possidens sedes almas. Te postulamus et petimus vna. Hiuuent tua sancta suffragia fragilem vitam nostram. O beate O sancte N. Laus tibi in gloria.

O beate. O sancte N. Pro nobis supplica. Vt vna mereamur sancta celorũ templa. Possidere leti cernentes alma gaudia que sunt plena. Sit deo laus honorqz et iubilatio casta. Qui regnat per omnia seculorum secula. Amen dicant omnia. Tractus.

Desiderium anime eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eũ. Versus Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. Versus. Posuisti super caput eius coronam de lapide precioso.

Secundum Marcum. III.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Videte vigilate et orate. Nescitis enim quando tempus sit. Sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam: et dedit seruis suis potestatem cuiusqz operis: et ianitori precepit vt vigilet. Vigilate ergo. Nescitis enim

quando dominus domus veniat: sero/ an media nocte/ an gallicantu/ an mane Ne cū venerit repente: inueniat vos dormientes. Quod autem vobis dico: omnibus dico vigilate. Offr. Deliberū animę eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eū: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. In tpe pas. Alla alla. Secreta.

Suscipe domine sacrificium placationis et laudis quod nos intercedente beato N. confessore tuo perducat ad veniam: et in perpetuam gratiarum constituat actionem. Per dominū. Cōio. Fidelis seruus et prudens: quem constituit dominus super familiam suam vt det illis in tempore tritici mensuram. In tēpore paschali Alleluya alleluya. Postcōmunio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt cuius festiuitate votiua sunt sacramenta: eius salutaria nobis intercessione reddantur. Per dominum.

Missa de sancto Rocho. Officium.

Congratulamini omnes in domino diem beati rochi cōmemorantes: in cuius cōmemoratione letatur ecclesia/ plebs exultat: et angeli dulcia dant melodia: dicentes: gloria tibi dñe: qui talem virū in confessorem elegisti. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Gloria patri et filio. Oratio.

Deus qui es glorioſus in gloria sanctorum: et cunctis ad eorum patrocinia confugientibus sue petitionis salutarem prestas affectū: concede plebi tue vt intercedente beato rocho confessore tuo que in eius celebritate se deuota exhibet/ lāguore epidimie quam in suo corpore pro tui nominis gloria passus est sit libera: et tuo nomini semper sit deuota. Per. Epla. Ad thimotheū. ii. ii.

Charissime memor esto iesum christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid secundū euangeliū meum in quo laboro vsq; ad vincula: quasi male operans: sed verbū dei non est alligatū. Ideo omnia sustineo propter electos: vt et ipsi salutem consequantur: que est cū christo iesu in gloria celesti. Tu autem assecutus es meā doctrinā/ institutionē/ propositum/ fidem/ longanimitatem/ dilectionē/ patiētiā/ persecutiones/ passiones: qualia michi facta sunt antiochie/ yconio/ listris: quales persecutiones sustinui: et ex omnibus me eripuit dñs: et omnes qui pie volunt viuere in christo iesu persecutionem patiuntur. Gradale. Tibi pio sancte Rocho honor sit et gloria: te deprecantes apud celeste numen/ tuis precibus a morbo epydimie salvos nos redde. ℣. Fac qs beate confessor christi: vt apud deum preces nostre non sint vane: et nobis aeris temperiem concede: vt in fine tecum in celis congratulemur. Alleluya. ℣. O beate confessor Roche: cū magna apud deū sunt merita tua: quibus erdimus nos a morbo epydimie posse liberari: et aeris temperiem concedi. Alleluya. Euangelium. Vigilate: quia nescitis qua hora. In cōmuni Offertorū.

Te beatum Rochū christi confessorem exoratum facimus: et preces ad te patrem nostrū dirigimus: vt tua intercessione a languoribus epydimie saluemur et aeris temperiem potiamur. Prefatio.

Eterne deus. Qui imminentem ninivitis interitū sola misericordia reuocasti: quibus vt propugnator existeres cū orationis penitentia prestitisti: et huic populo tuo ante conspectum glorie tue prostrato orandi tribue puritatem: et quem desiderat presta liberationis effectū vt quos vnigeniti tui pretioso sanguine redemisti non patiaris misericordia tua mortalitatis interire supplicio. Per christum dominum nostrum. Secreta.

Parce nobis domine: et flagella tue que peccata nostra merentur: precibus et meritis beatissimi confessoris tui rochi: a nobis misericorditer auerte. Per dominum nostrum. Cōio. O cū magnificū est nomen tuum beate roche: qui tuis intercessionibus multitudinem languentium nosti sanare: et nomen tuum glorioſum commemorantibus omnibus te propicium exhibere: veni et salua nos a morbo epydimie et aeris temperiem nobis concede. Postcommunio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui celestia sacramenta percepimus: intercedente beato rocho confessore tuo per hec contra omnia aduersa munamur et ab omni morbo et peste:

at a subitanea morte liberemur. Per dominum nostrum. ℭ In natali vnius virginis et martyris. Officium.

Oquebar de testimonijs tuis in conspectu regum et non confundebar: et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Psalmus. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate N. virginis et martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis eruditamur affectu. Per dominum nostrum iesum christum.

ℭ Lectio libri Sapiẽtie. Ecclesiastici. li.

Domine deus meus exaltasti super terrã habitationem meam: & prio morte defluenti deprecatã sum. Inuocaui dominũ patrẽ dñi mei vt non derelinquat me in die tribulationis mee: et in tempore superboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomen tuum assidue: et collaudabo illud in confessione: et exaudita est oratio mea. Liberasti me de perditione: et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor et laudem dicam nomini tuo: dñe deus meus. Gradale.

Diligisti iustitiã & odisti iniquitatẽ. ℣. Propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie. Alla. ℣. Emulor enim vos dei emulatione despondi vos vni viro virginem castã exhibere christo. Sequentia.

Virginis venerande de numero sapientum festa celebremus socii. Hilie matris superni regis sacrosancte marie. Quam sibi in sororem dei adoptauit filius. Et corpus suũ domuit freno ieiunii. Et luxuriam secuit ense agonis. Et contra cũctos hostis dimicauit impetus. Et hostem cruentum fretã christi dextra straverat.

Et sponsum ab aula celi sese inuisentem alacris. Oꝛde iocũdo secuta eius est ingressa thalamum. Quo iam dulcibus plena deliciis. Christo miserias nostras suggerito. Vobis consolationem precando. Tractus.

Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Deus.

Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. ℭ Audi filia et vide et inclina aurem tuam: quia concupiuit rex speciem tuam.

ℭ Secundum Mattheum. xiij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnũ celoꝝ thesauro abscondito in agro: quẽ qui inuenit homo abscõdit et pre gaudio illius vadit: et vendit vniuersa que habet / et emit agrum illũ. Iterum simile est regnũ celoꝝ homini negotiatori querenti bonas margaritas. Inuenta autem vna pretiosa margarita: abiit et vendidit omnia que habuit et emit eã. Iterum simile est regnũ celoꝝ sagene misse in mare: et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa/ malos autem foras miserũt. Sic erit in cõsummatione seculi. Exibũt angeli: et separabunt malos de medio iustoꝝ. Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus et stridor dentiũ. Intellexistis hec omnia. Dicũt ei. Etiam. Ait illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celoꝝ similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo noua et vetera. Offertorium.

Hilie regum in honore tuo afflicte regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Secreta.

Hostias domine quas tibi offerimus propicius respice: et intercedente beata N. virgine tua et martyre vincula peccatoꝝ nostroꝝ absolue. Per dominum nostrum. Communio.

Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. In tempore paschali. Alleluya alleluya. Postcommunio.

Placeant tibi quesumus misericors deus nostre seruitutis obsequia: vt mysteria sacrosancta que sumpsimus intercedente beata N. virgine tua et martyre et tuam gratiam nobis concilient: et eterne felicitatis gaudium subministrent. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate.

¶ Missa de nomine iesu. Officium.

IN nomine iesu omne genu flectatur celestiū terrestrium ⁊ infernorum: et omnis lingua confiteatur / quia dominus iesus christus in gloria est dei patris

℣. Laudate dominū quoniā bonus dñs: psallite nomini eius quoniam suaue. Oratio.

DEus qui glorioſissimum nomen domini nostri iesu christi vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile: et malignis spiritibus tremendū atq; terribile: concede propicius vt omnes qui hoc nomen iesu deuote venerātur in terris / sanctę consolationis dulcedinem in presenti percipiant. et in futuro gaudium exultationis et interminabilis iubilationis obtineant. Per eundem dominū nostrū.

¶ Lectio actum apostolorum. iij.

IN diebus illis. Petrus impletus spiritu sancto dixit. Principes populi: ⁊ seniores audite. Si nos hodie diiudicamur in beneficio hominis infirmi: in quo iste saluus factus est. Notum sit omnib⁹ vobis et omni plebi israel: quia in nomine domini nostri iesu christi nazareni quem vos crucifixistis. quē deus suscitauit a mortuis: in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis edificantibus: hic factus est in caput anguli. Et non est in alio quo alio salus. Nec est aliud nomen sub celo datum hominibus: in quo oporteat nos saluos fieri. Gradale. ¶ Constituit deus pater ad dexteram suam iesum christum in celestibus supra omnem principatū et potestatem et virtutem et dominationem et omne nomen quod nominatur: non solum in hoc seculo / sed etiam in futuro: et omnia subiecit sub pedibus eius. Vsus. Iesuma nos deus saluatoris noster: et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Alleluya. Versus. Dulce cordi nomen iesu melos auri: mel in esu: cor vertit in iubilum: et fugat mundi fibilum. Sequentia.

DUlcis iesus nazarenus / iudeorū rex amenus: pius / pulcher / floridus. Pro salute sue gentis / subit mortem cum tormentis: factus pallens liuidus. Dulce nomen et cognomen / hoc transcēdens est prenomen omnibus nominibus. Mulcet reos sanat eos / fouet reos munit eos / seruat ab insultibus.

Huius regis sub vexillo / statu degis in tranquillo: hostes tui fugiunt.

Nomen eius meditatum / belli fugat apparatum / hostes victi fugiunt.

Hoc est nomen recolendū / quod sit semper est tremendum: malignis spiritibus

Hoc est nomen salutare / et solamen singulare: quod succurrit tristibus.

Hoc nos decet honorare / archa cordis inserare: cogitare peramare / amore sed heroico. Ignatius hoc docuit / hocq; passus insonuit / cor eius scissū patuit inscriptum iesu celico. Vt quod magna cupimus / ꝑ quod iesus sit intimus: qui est preamantissimus: et querit nos amare. Amat feruentissime / amat constantissime / amat benignissime: et suos vult iuuare. Nomen suū fecit tale: vt sit cunctis cordiale / capitale / principale / dilectū et intimus. Hoc habent nature iura / vt amantem tota cura redamemus placitura prestanteser animis.

Iesu nomen omne bonum / tenet dulcem facit sonū / promeretur regni thronum: auditum letificat. In hoc lucet splendor patris / in hoc patet decor matris / in hoc fulget honor fratris / hoc fratres magnificat. Caput iesu cor mens manus / pes et corpus vigor sanus: sanguis christi et humanus / parantur hominibus. Het torquentur passa dura / his iesura et natura: reparantur pia cura / purgatis criminibus. Ergo si quis velit scire / quare nomen iesu mire: facit bonos cōcupire: sui inherentiā. Diuisio.

Iesu pulcher in decore / summe bonus in balore: mitis lenis in dulcore / promus ad clementiam. Iesus est rex generosus iesus forma speciosus: iesus lingua gratiosus / et mirandus opere. Iesus fortis animosus / iesus pugil vigorosus / iesus donis copiosus / et gaudet tribuere. Iesus pie viscerosus / iesus ductor luminosus: iesus est delitiosus / et

saput dulcissime. Ihesus fama gloriosus / ihesus cunctis fructuosus: ihesus totus virtuosus / fouet suos optime. Summus potens in vigore / summus celsus in honore: summus gratus in amore omnem laudem cõtinet. In sciendo summe saput / ambiendo cuncta capit: diligendo corda rapit / et illata detinet. Ihesu nomen nobis gratum / dulcis ihesus appellatum: sit in corde sic firmatum vt non possit erui. Ihesu reatũ peccatorum / tollat prestet iubilorum odas vita beatorũ: donet bonis perfrui. Amen.

Dulce nomen ihesu christi fert omen ferens tristi iocundans mentem iubilo. Ihesus. Tollit luctum affert fructum: et obductum et fedum purgat cor a nubilo. Iesus. Nominatum inuocatum honoratum predicatum semper sonat dulciter. Ihesus. Tam peccatum q̃ reatum condonatum et purgatum: reddit mulcens leniter. Ihesu. Hostes ferit mores ferit: mala ferit graues ferit: plenum est presidium. Ihesu. Nos defendit nos accendit: nos intendit et extendit hoc nomen in gaudium.

Euangelium secundum Matheum. i.

In illo tempore. Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicens Joseph fili dauid: noli timere accipere mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritu sancto est. Pariet autem filium: et vocabis nomen eius ihesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc autem totum factum est: vt adimpleretur quod dictum est a domino per prophetã dicentem. Ecce virgo in vtero habebit et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel: quod interpretatur nobiscum deus. Credo. Offertorium. In nomine meo demonia eicient: linguis loquentur nouis / serpentes tollent: et si mortiferum quid biberint non eis nocebit: super egros manus imponent et bene habebunt alleluya. Secreta.

In veneratione nominis dilectissimi filij tui domini nostri ihesu christi tibi deus pater misericordiarũ deuotis mentibus hostias immolamus: supplices deprecantes: vt earum virtute cunctis egentibus prestetur auxilium: et in eodem nomine delectantes salutarem sui propositi consequantur effectũ. Per eundem dominum nostrum ihesum christum. Prefatio. Quia per incarnati. Cõmunio. Vincenti dabo manna absconditum et dabo illi calculum candidum: et in calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit. Postcõmunio.

Sacrosancta mysteria que sumpsimus domine ad honorem nominis complacentissimi filij tui domini nostri ihesu christi deuotis precordijs recolentes: quesumus. vt incrementa spiritualis exultationis accumulent: et affectum nostrũ ad hoc salutiferum nomen nobis iugiter imprimendũ accendant: et ad iubilationem iubilandum in ihesu saluatore nostro dulcissimo tota mentis intentione promoueant. Per eũdem dominum nostrum. Per totas octauas dicatur missa predicta quando de octauis fit seruitiũ: sed sine Credo. Sequentia per octa. Jesus pulcher in decore. &c. Pro sterilitate femine / tres deuote orationes in missa quacumq; votiua dicende. Oratio ante epistolam.

Omnipotens sempiterne deus qui maternũ affectum: nec in ipsa sacra virgine maria que redemptorem nostrum genuit denegasti: concede propitius vt eiusdem sancte dei genitricis et beate anne eius matris precibus famula tua N. esse genetrix mereatur. Per eũdem dominum nostrum. Secreta.

Suscipe domine preces nostras cũ muneribus hostiarum quas pro famula tua N. clementie tue supplici mente deferimus. vt quam affectu filiorum matrime in matrum visceribus indidisti: meroremq; infecunditatis ab ea submoueas: et concipiendam sobolem misericorditer benedicas. Per dominũ nostrum ihesum christum. Postcõmunio.

Celestis vite munus accipientes quesumus omnipotens deus: vt quod pro famula tua N. deprecati sumus / clementia tue pietatis exaudiri mereamur. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuum.

Finis.

In vigilia sancti andree apostoli. Ad vesperas super ps. hec sola Antiphona

Nus ex duobus qui secuti sunt dominum erat andreas frater symonis petri alleluya. Psalmi feriales. Et dicantur semper psal. feriale ad. j. vespe ras in omnibus fes. sanctorū quando vna sola ān. dicitur super psalmos. Hoc etiā in. ij. vesperis sanctorum obseruetur: nisi in festo et per octa. beate marie / et nisi in festo et per oct. apostolorum et euangelistarū: et nisi in festo omnū sanctorū et reliquiarū / et dedicationis ecclesie: et similiter per octa. eiusdē et nisi in festo nominis ihesu et per octa. eiusdē. Et nisi in festo sancte anne ad. ij. vespe. ita tñ q tres primi ps. sub vna voce dicātur: et quartus ps. semper eraltetur si necesse fuerit. Quod per totum annū obseruetur ad ves. quando vna sola ān. dicitur super psal. siue fit de tempore siue de festis sanctorum. Capitulum.

Q Orde creditur ad iusticiā / ore autē cōfessio fit ad salutem: dicit enim scriptura / omnis qui credit in illū non cōfundetur. Deo g. Ry. Homo dei. (infra. iij. hy.

A Ndrea pie sanctorum mitissime / obtine nostris erratibus veniā: et qui grauamur sarcina peccaminum: subleua tuis intercessionibus. Hymne christe. In cōi fo. lxvij. vl. Dilexit andream dñs. Ir. In odorem suauitatis. ān. Ambulans ihesus iuxta mare galilee / vidit petrum et andream fratrem eius: et ait illis. venite post me faciam vos fieri piscatores hominum: at illi relictis retibus et naui secuti sunt eū. ps. Magnificat. Oco.

Q Ueſumus omnipotens deus vt beatus andreas apostolus tuus pro nobis imploret auxilium: vt a cūctis reatibus absoluti / a cunctis etiam periculis eruamur. Per dominū. Quando festum sancti andree apostoli a die dñica differt in secundā feriā: tūc ad primas ves. dicet ista oco. Maiestatem tuam. Si hoc festum infra aduentū dñi contige. fiāt tūc solennis mēo. de aduen. et postea de sancta maria. Siue infra aduentū / siue extra hoc festū euenerit: semper fiat processio ad. j. ves. post omnes mēorias que habētur ad altare sancti andree si habeatur cū cerofer. et thuribul. et puero tibicū deferente ante sacerdotē: sine cruce chorо sequente habitu non mutato cantando. Ry. Clic iste. cū suo ỽ. infra. ir. Rectores simul dicant versum. Dum ỽsus cantur: sacerd. thuri. illud altare: et postea dicat ỽ. In omnem terram. Deinde oco dicatur sine Dñs vobiscum. sed cū Oremus. Maiestatem tuam. que sic terminet. Per christū dñm nostrū nec precedat nec subsequat Dñs vobiscum. nec Benedicamus dño. Qñ oco. Maiestat. ỽ. ad. j. ves. tūc ad pces. dicatur ista oco. Quesumus omnipotens deus. In redeūdo extra aduentū dicat ān. de sancta maria infra vero aduentū de omnibus sanctis in redeūdo ān. Saluator mūdi. ỽ. Examinī in dño. Oco. Infirmitatem nostrā. C Et sic fiat pces. in cibus fes. sanctorū ad. j. ves. post oēs mēorias que habentur per totū annū / quorū altaria sunt in ecclesia cum proprius Ry. vel de cōi. et cū ỽ. et oratione de sanctis. ita tamen q qñ oco. de vigi. ỽ. ad ves. vt supradiximus: tunc ad pces. dicatur oco de die. Similiter qñ oco de festo ỽ. ad ves. tūc ad pces. dicet oco de cōi: nisi proprias habeat vt in fes. sancti nicholai / et sancte katherine et consimilib⁹. et semp in reuertendo ỽ. de sctā maria. nisi qñ ad ves. mēo. de ea facta fuerit prius: tūc enī in reuertendo ỽ. de oib⁹ sctis vtā. Net debet seruiri. eorū celebrari ad eorum

sus viuat agnus / qui cum sacrificatus fuerit et comestus / integer tamen et immaculatus in suo regno permanet. Ihs.

Doctor bonus et amicus dei andreas ducitur ad crucem. aspiciens a longe vidit crucem / salue crux. Suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus christus. Ihs. Salue crux que in corpore christi dedicata es: et er membris eius tanq̃ margaritis ornata. Suscipe. Lectio quinta.

EGeas dixit. Et quomodo agnus in suo regno permanet cũ sit occisus / et ab omni populo vt asseris comestus? Andreas respondit. Si crediderit cor toto corde tuo: discere poteris. Si non crediderit: penitus nunq̃ tu adindagi nem huius veritatis attinges. Tunc ira tus egeas: iussit eũ in carcere trudi. Cibi dum esset clausus / venit ad eum multitu do pene totius ꝓuincie: ita vt egeam vel lent occidere / et andreã apostolũ fractis ianuis carceris liberare. Sanctus vero andreas: his verbis populum admonuit dicens. Nolite quiete domini nostri ihesu christi: in seditionem diabolicã excitare. Nam tradit⁹ dñs omnem patientiam prebuit: non contẽdit / non clamauit / nec in plateis aliquis eũ clamantẽ audiuit. Habete ergo silentiũ ⁊ pacem ⁊ quietem / et non solum meum martyriũ nolite impedire / verumetiam vosmetipsos quasi athletas christi dñi preparate: vt vincatis minas intrepido animo / plagas autem per tolerantiam corporis superetis. Hec et his similia apostolo per totam noctem populũ admonente: lux dieꝝ in mane prorupit. Et misit egeas: ⁊ adduci iussit ad se sanctũ andreã. Et sedens pro tribunali dixit. Existimaui te nocturna cogitatione reuocare animũ tuum a stultitia / et a christi tui laude cessare: vt possis nobiscum non amittere gaudia vite. Stultum est enim vitro velle ad passionem crucis ire: et ignibus ac flammis teipsum pessimis destinare. Andreas respondit. Gaudia tecum habere potero: si credens christum amittas cultura ydolorum. Christus enim me misit ad istam prouinciam: in qua nõ paruũ populum domino acquisiui. Tu autem. ℟.

O bona crux que decorem et pulchritudinem de membris domini suscepisti: accipe me ab hominibus et redde me magistro meo. Vt per te me recipiat qui per te me redemit. Ihs. Securus et gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultans suscipias me, Vt per te recipiat. Lectio sexta.

TUnc precepit egeas sanctum andreã cruci affigi / mandans hoc questionarijs / vt ligatis pedibus et manibus quasi in equuleo tẽderetur: ne cla uis affixus cito deficeret / sed cruciaretur potius longo cruciatu. Qui cũ peruenisset ad locũ vbi crux parata erat: vidẽs eã a longe exclamauit dicẽs. Salue crux que in corpore xpi dedicata es: et er membris eius tanq̃ margaritis ornata. Anteq̃ te ascenderet dñs noster timorem terrenum habuisti: modo vero amorem celestem obtinẽs / pro voto susciperis. Scitur enim a credentibus quãta in te gaudia habeas: quanta munera preparata. Securus ergo et gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultans suscipias me discipulum eius qui pependit in te: quia amator tuus semper fui et desideraui amplecti te. O bona crux que decorẽ et pulchritudinem de mẽbris dñi suscepisti / diu desiderãta / sollicite amata / sine intermissione quesita / et aliquando tam concupiscenti animo preparata: accipe me ab hominibus ⁊ redde me magistro meo: vt per te me recipiat qui per te me redemit. Et hec dicens exspoliauit se: et vestimenta sua tradidit carnificibus. Qui accedentes leuauerunt eum in cruce: et sicut eis iussum fuerat suspenderunt. Sicq̃ biduo pendens in cruce: cõfortabat mentes credentium in domino. Cunq̃ secunda iam die hoc faceret: videntibus cunctis splendor nimius sicut fulgur de celo veniens / ita circundedit eum / vt penitus pre ipso splendore oculi eum non possent humani aspicere. Cunq̃ permansisset splendor fere dimidie hore spacio / abscedente lumine emisit spiritũ / simul cum ipso lumine pergens ad dominũ: cui est honor ⁊ gloria / in secula seculorũ amen. Tu autem domine. Responsorium.

O Clauit sanctus andreas dum aspiceret crucem. voce magna clamauit et dixit: tu es deus meus quem vidi. Ne me patiaris ab impio iudice de-

poui. Quia virtutem sancte crucis agnoui. ℣. Tu es magister meus christe/quem dilexi/quem cognoui/quem confessus sum/tantūmodo in ista voce me exaudi. ℟e me. Gloria patri. Quia virtutem.

¶In tertio nocturn. ān. Hereden tes carnifices leuauerunt eum in cruce et extendentes funibus totum corpus eius/sicut eis iussum fuerat suspenderunt. ℣s. Confitebimur fo.xrvij.ān. Omnis interea populus cōclamabat dicēs/virū sanctum/pudicum/ornatum moribus/bonum doctorem/pium/modestum/rationabilem/non debere hoc pati: sed debere de cruce deponi. ℣s. Dominus regnauit exultet. fo.xrrij.ān. Tunc sanctus andreas ait/iam regem meum video/iam adoro/iam in eius conspectu consisto. ℣s. Dominus regnauit iracundantur. fol.xrrij.℣l⁹. Nimis honorati sunt. ¶Euangelium secundum Mattheum.iiij. Lectio septima.

In illo tempore. Ambulans iesus iuxta mare galilee/vidit duos fratres. symonem qui vocatur petrus et andream fratrem eius: mittentes rhete in mare/erāt enim piscatores. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape. Non dicatur de eadem lectione Quod per totū annum obseruetur secundum vsum Sarū.

Audistis fratres charissimi quia ad vnius iussionis vocē: petrus et andreas relictis rhetibus secuti sunt redēptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant/nichil ab eo de premio eterne retributionis audierant: et tamen ad vnum domini preceptum/hoc quod possidere videbantur obliti sunt. Quanta nos eius miracula videmus/quot flagellis affligimur/quātis munarum asperitatibus deterremur: et tamen vocantem sequi contēnimus. In celo iam sedet: qui de cōuersione nos admonet. Jam enim iugo fidei colla gentium subdidit/iam mundi gloriā strauit/iā ruinis eius crescentib⁹/districti iudicij sui diem propinquantem denūciat: ⁊ tamen superba mens nostra non vult hoc sponte deserere/quod quotidie perdit inuita. Quid ergo fratres charissimi/quid in eius iudicio dicturi sumus/qui ad amorem presentis seculi nec preceptis flectimur/nec verberibus emendamur? Tu autem. ℟m.

Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credentem sed contradicentem michi. Qui ambulant vias non bonas sed post peccata sua. ℣. Deus vltionum dominus/deus vltionum libere egit/exaltare qui iudicas terram/rende retributionem superbis. Qui ambulant. Lectio octaua.

Hortatur aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat. Ad vocē dominicam vterq; iste piscator quid aut ꝯtum dimisit/qui pene nichil habuit? Sed hac in re fratres charissimi: affectū potius debemus pensare/ꝙ censum. Multū reliquit: qui sibi nichil retinuit. Multū reliquit: qui quantūlibet paruū totum deseruit. Certe nos ⁊ habita cū amore possidemus: et ea que minime habemus et desiderio querimus. Multū ergo petrus et andreas dimiserunt: quando vterq; etiā desiderium habendi dereliquit. Multum dimisit: qui cū re possessa/etiam concupiscentijs renūciauit. A sequentibus ergo tanta dimissa sunt: quāta a non sequentibus concupisci potuerūt. Nemo igitur cum quosdam conspicit multa reliquisse: apud semetipsum dicat. Imitari huius mundi contēptores volo. sed quod relinquam non habeo. Multa fratres relinquitis: si desideriis terrenis renūciatis. Exteriora enim nostra dño ꝙtumlibet parua sufficiunt. Cor namq; et non substantiam dominus pensat: nec perpendit quantum in eius sacrificio sed ex quanto proferatur. Tu autem. ℟m.

Dilexit andreā dominus in odorem suauitatis dum penderet in cruce/dignū sibi computauit martyrem quem vocauit apostolum dum esset in mari. Et ideo amicus dei apellatus est. ℣. Ecce iste in populo suo mitissimus apparuit/sanctitate et gratia plenus. Et ideo amicus. Lectio nona.

Nam si exteriorem substantiā perpendamus: ecce sancti negociatores nostri/perpetuam angelorū vitā/datis rhetibus et naui mercati sunt. Extimationē quippe preij non habet: sed tamen regnū dei tantū valet ꝙtū habes. Valuit nāq; zacheo dimidiū substantie: quia dimidiū aliud ad hoc quod iniuste abstulit. restituendum in quadruplū reseruauit. Valuit petro et andree: dimissis rhetibus et naui. Valuit vidue: duobus minutis. Valet alteri: calicē aque fri

gide. Pensate igitur fratres quid vilius cū emitur / quid carius cum possidetur. Fortasse nec calit aque frigide suppetit: qui indigenti prebeatur. Etiam tunc securitatē nobis promittit sermo diuinus Redēptore etenim nato / celi ciues ostensi sunt: qui clamarent. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis Ante dei nāq; oculos nunq̄ vacua est manus a munere: si arcta cordis repleta est bona voluntate. Hinc etiam psalmista ait In me sunt deus vota tua: que reddā laudationes tibi. Ac si aperte dicat. Et si exterius munera offerenda non habeo: intra memetipsū tamē inuenio quod in ara tue laudis ponā. q; qui nostra datione non pasceris / oblatione cordis mihus placaris. Nichil quippe offertur deo ditius: bona volūtate. Tu.

℟. ℣ ir iste in populo suo mitissimus apparuit / sanctitate autem et gratia plenus / iste est qui assiduc orat pro populo et pro ciuitate ista. ℣ⁿ Pro eo dū me diligerent detrahebant michi ego autem orabam pro populo. Gloria. Pro po. Si infra ad uen. hoc fes. cōtige. non dicatur Te deū. Sed repetatur ℟ℨ Vir iste. Et si infra ad uen. contt. non thurificet altare nec chorus. sicut solet fieri in duplicibus festis.

Dixerit andreā dñs. ℟. In odorem suauitatis. ℣ In laudibus Asia. Salue crux preciosa / suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus christus. ps Dñs regnauit. fo. lxxxiiij. ān. Beatus andreas orabat dicens. dñe ne tardes ne glorie / suscipe me pendentem in patibulo. ps. Jubilate dño. fo. lxxxij. ān. Non me permittas domine famulum tuum a te separari: tempus est ut commendes terre corpus meum. ps Deus deus meus. fol. xcij. ān. ℣ ix mille christo amabilis / tulit corpus apostoli / optimo loco rum aromatibus repleuit. ps Benedicite. fol. xcij. Asia. Qui persequebatur iustum demersisti eū domine in infernum: et in ligno crucis duc iusti fuisti. ps. Laudate. fo. xcij. Capm Confitemini. Ant. Exultet celum. fo. xcvij. v. Annunciauerunt opera dei. Ana. ℣ oncede nobis hominem iustum / rede nobis hominem sanctum / ne interficias hominem deo carum / iustum / mansuetū et pium. ps. Benedictus. Oratio.

Deprecatem tuam dñe suppliciter exoramus: vt sicut ecclesie tue beatus andreas apostolus extitit predicator et rector / ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per dominū. Ad tiam de aduen. et de sancta maria ad matu. et ad missam q̄ adhuc. fi infra aduentū hoc festū cueñ ℣ Ad j. ān. Salue crux. j. de lau. ps. Deus in nomine. k. xx. ān. Gratias. ps. Quicūq; vult. k. xx. ℣ Ad iij. ān. Beatus andreas. ij. de lauð. ps Legem pone. k. xj. Ch. Corde creditur. vtō. ℟. et ℣ⁿ de cōi vnius apostoli ad oēs hoc. dicantur: cū oratione de die ℣ Ad sertā. ān. Non me permittas. iij. de lauð. ps Defecit. fol. xij. Capitulū.

Non enim est distinctio iudei et greci: nam idem dñs omnium diues in omnes qui inuocant illū. Deo gratias. ℣ Ad nonam Asia Qui persequebatur. b. de lauð. ps Mirabilia. fo. xvj. Capitulum.

Omnis quicūq; inuocauerit nomen dñi: saluus erit. ℣ Ad ij. vespe. ān. Salue crux. ps Dixit dñs. et ceteri psal. de apostolis. Cap Corde creditur. vtō. ℟. ℣ ir perfecte pietatis et dux innocentie: vota pie bis tua festa celebrantis suscipe. Et astantes laudis tue seruulos officio: precibus tuis adiunge sanctorum collegio. Oblus. Imitator iesu christi tuā crucis patibulo: nos andrea fac consortes eiū contubernio. Et astantes lau. ℣ Finito ℟. duo ℣ⁿ. canitur cant rectores chori principales in superiori gradu et vtraq; parte. secundarii vero in. ij. forma: et dicāt ad singulos clericos Dñe ad plam. His itaq; peractis eruant capas nigras et almucias oēs qui volūt ad prosam cantandā. Cantetur autē prosa in superpelliceis et vtraq; parte: ita tū q̄ rectores chori principales in medio chori ad altare stent cōuersi. Secūdarii vero ad gradū chori ad chorum stent conuersi: inter quos eodē modo stent tres clerici qui ℣. ℟ij. cantauerunt: et oēs dicant prosam simul et ad vnūquēq; ℣. respondeat chorus cantum prose super vltimā vocalē primi ℣. chori interim sedente. Hoc eodē modo dicāt prose per totū annū tā ad vesp. q̄ ad mat. Ad matu. vero per totū annū non dicat prosa nisi solūmodo in die sancti nicholai et in ebdo. natalis dñi. sed in die sancti stephani / sancti iohannis / et sanctorum innocentiū. Cibi non fit processio de san-

cto andrea: dicat ps̃a hoc modo. Prosa.
O Mozum doctoꝛ egregie qui triũphas egram hodie, vbus. Felici gaudes in requie interciues eterne patrie. vbus. Tuis propicius huic familie, vbus. Que tue recolit diem victorie. vbus. Spemq; donans misericoꝛdie, vbus. Nos diuine commenda gratie, Et astantes. Omnes clerici qui prosam cantauerint: simul dicant, Gloria patri, ad altare conuersi singuli in sua statione. Quod per totũ annũ obseruetur post prosam cantando. Gloria patri. Et astan. Hymnꝰ. Exultet celũ. fo. lxvuj. vbs. Annunciauerunt. ãn. O omine iesu christe magister bone suscipe spiritum meũ in pace / quia iam tempus est vt veniam desiderans te videre. ps. Magnificat. Oratio. Maiestatem tuã. Si hoc festũ in dñica aduentus dñi contigerit: semper differatur in crastinum: etiam vbi est ecclesia dedicata in honoꝛe sancti andree. Et quando festum sancti andree sic differtur: tunc in dñica eeunt vespere de festo et solennis mẽo. de dñica et postea de sancta maria. Si vero in sabbato ante aduentum hoc festum contigeru vbi celebꝛetur. vespere tamen de dominica fient et solennis memo. de fes. et de sancta maria. ¶ Quando fes. sancti andree in quinta feria ante aduentum dñi contigeret: tunc in sexta feria scilicet in crastino fiat hoc modo seruitiũ. Ad matutinas Inuitatoꝛiũ. Dilexit andream dominus in odoꝛem suauitatis. Dum penderet in cruce. ps. Venite. Hymnꝰ. Andrea pie. Annue christe. ãn. Vidit dominus petrum et andreã: et vocauit eos. ps. Celi enarrant. fol. v. ãn. Venite post me dicit dominus: faciam vos fieri pscatoꝛes hominum. ps Benedicam. fol. xv. ãn. Relictis retibus suis secuti sunt dominum redemptoꝛem. ps Eructauit. folio. xx. Ãna. Andreas christi famulus dignus deo apostolus / germanus petri et in passione socius. ps. Omnes gentes. fol. xx. ãn. Dignum sibi dominus computauit martyrem / quem vocauit apostolum dũ esset in mari alleluya. ps. Exaudi deus depꝛecationem. fo. xxij. ãn. Ego si patibulum crucis expauescerem / crucis gloriam non predicarem. ps. Exaudi deus oꝛationem. fol. xxij. ãn. Christus me misit ad istam pouinciã: vbi non paruum populum acquisiui. ps. Confitebimur. fol. xxvij. ãn. Salue crux que in

Sar.

coꝛpoꝛe christi dedicata es / et et membꝛis eius tanq̃ margaritis oꝛnata. ps. Dominus regnauit exultet. fol. xxxij. ãn. Biduo viuens pendebat in cruce / pꝛo christi nomine beatus andꝛeas / et docebat populũ. ps. Dñs regnauit trascantur. fo. xxxij. vbs. In omnem terrã. Lectio. j.

Accedentes carnifices leuauerunt sanctum andꝛeam in cruce / et extendentes funibus totum coꝛpus eius: sicut eis iussum fuerat suspenderunt. Astantes vero turbe ad viginti milia hominũ / inter quos frater egee stratocles simul clamabat cũ populo: iniusto iudicio sanctũ virum hoc pati. Sanctus vero andꝛeas hoc modo cõfoꝛtabat mentes credentiũ in christo. Hoꝛtabaturq; ad tolerantiam tempoꝛalem: docens nichil dignum esse passionis / ad remunerationis eterne cõpensationem. Interea vadit omnis populus cum clamoꝛe ad domum egee: omnesq; pariter clamantes dicebant. Virũ sanctum / pudicum / oꝛnatum moꝛibus / bonũ doctoꝛem / pium / modestum / rationabilem non debere hec pati: sed debere de cruce deponi / quia iã secũda die in cruce positus / veritatem pꝛedicare non cessat. ℟. Dum perambularet. Lectio secũda.

Tunc egeas expauescens populũ / pꝛomisit se eũ deponere: et simul cepit ire. Quem videns sanctus andꝛeas dixit. Quid tu ad nos egea venisti? Si vis credere christo: sicut tibi pꝛomisi apericetur tibi via indulgentie. Si autẽ venisti ad hoc tantum vt me soluas: ego penitus hinc de ista cruce viuens in coꝛpoꝛe non potero deponi. Iã enim regẽ meũ video / iam adoꝛo / iã in cõspectu eius consisto: vbi est angeloꝛũ cõcoꝛdia / vbi ipse solus imperatoꝛ regnat / vbi lux sine nocte est: vbi floꝛes nunq̃ marcescũt / vbi doloꝛ nunq̃ scitur / nec nomen tristicie auditũ est / vbi letitia et exultatio finem non habent. O crux beata / sine amoꝛe tuo ad illam regionẽ nullus attingit / nullus ingreditur. Sed de tuis egea miseꝛis cõdoleo: q; paratus te expectat eternus interitus. Cura pro te miser dum adhuc potes: ne tunc incipias velle cum non poteris. ℟. Vox dicentis vocem. ℣. Lectio tercia.

Intentes autem manus carnifices ad crucem: non poterant penitus cōtingere eum. Sed subinde alij et alij ingerentes manus vt soluerent eū: nullus poterat contingere eum. Stupebant enim brachia eorū quicūq; se extendisse ad soluendū eum. Tunc ipse beatus apostolus adiurans populum dixit. Oro vos omnes fratres vt prius vnam orationem ad dominū nostrū fundam: et ita solui me patiemini. Eo quoq; adhuc stante: acquieuit plebs. Tunc beatus andreas apostolus cum ingenti clamore dixit. Non me permittas dñe famulum tuum exire hac hora separari a te: tempus enim est vt cōmendes terre corpus meū: et me ad te venire precipias: qui vitā tribuis sempiternā. Tu es magister meus christus quem dilexi quem vidi quem secutus sum quem cognoui: quem in ista cruce confiteor. Et sicut ego te vno verbo audiui: sic modo in isto verbo me exaudi et antequā corpus meum de cruce soluatur assume me. Et cum hec dixisset: vidētibus cunctis splendor ingens sicut fulgur de celo veniens emicuit et ita circundedit eum: vt penitus prae ipso splendore oculi humani eum non possent aspicere. Cūq; permansisset splendor fere dimidie hore spatio: abscedēte lumine emisit spiritum simul cum ipso lumine pergens ad dominū. ℟. Homo quidam. ℣. Dixit andreas do. ℣. In laudibus hec sola ān. Salue crux. ℣. Dominus regnauit. ℣. Corde creditur. ℣. Exultet celū. ℣. Annunciauerūt.

Videns andreas crucem cum gaudio dicebat quia amator tuus semper fui: desideraui amplecti te o bona crux. ℣. Benedictus dñs. Magnificat. Oratio de cruce: de sancta maria vel de omnibus sanctis. ℣. Ad. ān. Salue crux. ℣. Deus in nomine tuo. Kyrie. Gloria tibi trinitas. ℣. Quicūq; vult. Kyrie. ℣. Ad iij. et ad ces alias horas ant. cap. ut. et ℣. cū oratio. sicut in prima die. Ad vesp. et deinceps vsq; ad octauā diem nichil fiat de apostolo: nisi tantū memoria que precedet memoriā beate marie: cū ān. prime diei de nocturno. quibus dictis dicatur ān. Unus ex duobus qui. vel. in vigil. et semper cum hoc ℣. cā ad vesp. ℣. ad matut. ℣. Dilexit andream. Oratio Maiestatem tuam. Nam in sabbato fit plenum seruitū de sancta maria. Quod si festū sancti andree quanis alia feria contigerit nichil fiat de festo infra octa. vsq; ad octauā diem: nisi tantū memo. cum ān. Vidit dñs. et tenere ane per ordinem dicentur: similiter et Ane. Videns andreas cru. vt supra. et Unus ex duobus. et semper cum precedent. ℣. et predicta oratio dicantur.

In depositione sancti olmundi epi et confes. ad vesperas Ane. Justum deduxit. In cōi. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Miles christi. ℣. Iste confessor. ℟. Amauit. ān. Confessor. ps. Magnificat. Oratio.

Deus cuius antiqua miracula etiā nostris temporibus ad tui nominis magnificentiā ac laudem et honorem sancti cōfessoris tui olmundi choruscare sentimus: concede propicius vt cuius cōmemorationē colimus: eius intercessionibus et in presenti seculo te glorificemus: et in futuro perfrui mereamur. Per dominū. Ad matutinale. cetera omnia de cōi vnius cōfessoris et pontificis.

In festo sancti nicholai epi. ad vesp. ān. Justum deduxit. In cōi. Maior psalmi feriales. Cap. Ecce sacerdos. ℟. Beatus nicholaus iam triumpho potitus: noluit suis famulis precibus celestia cōmoda qui toto corde poscunt eius largitionem. Illi inimicum tota nos deuotione. Oportet committere. ℣. Vt apud christum eius patrocinijs adiuuemur semper. Chorus. Illi inimicū tota nos deuotione. Non hic ultra: sed statim clerici incipiant prosam hoc modo. Prosa.

Oportet deuota mente sinceriter. ℣. Per cuius christianos tenaciter. ℣. Presuli tanto. Cōmittere. Gloria patri. Oportet com. Hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit. Ane. O pastor eterne/o clemens et bone custos/ qui dum deuoti gregis preces attenderes: hoc lapsa de celo presuli sanctissimo/ dignum episcopatu nicholaum ostendisti tuum famulum. ps. Magnificat anima mea. Kyrie. Oratio.

Deus qui beatum nicholaum pontificem tuum innumeris decora-

sti miraculis: tribue nobis quesumus. vt eius meritis et precibus a gehenne incendijs liberemur. Per dominum nostrū. Nemo. de sancto andrea. et de aduentu: et de sancta maria. Deinde eat processio ad altare sancti nicholai si habeatur: cū thuribulis et cereof. q puero libzum deferente: sine cruce/ choro psequente/ habitu non mutato: cantando ℣. Ecce eius tūba. infra. ir. Rectores simul dicant. ℣. Caeruatim. Chorus. Surdis. Nō dicitur prosa in hac processione. Dū vsus canitur incenset altare sacerdos: et postea dicat ℣ Ora pro nobis beate nicholae. Oratio.

DEus bonitatis auctor et bonorū dispensator/ cōcede propitius: vt qui beati nicholai confessoris tui atq pontificis solennitatē veneramur/ eius patrocinijs atq suffragijs maiestatis tue propiciationem consequamur. Per christum dominum nostrum. In redemptione de omnibus sanctis. añ. Saluator mundi. ℣. Letamini in do. Oco. Infirmitatē nostram. Ad matuti. Inuit. Adoremus regem seculorum. In quo viuit nicholaus honor sacerdotum. ℣s. Venite. hymnus. Iste confessor. In i. nocturn. añ. Nobilissimis siquidem natalibus ortus: velut lucifer nicholaus emicuit. ℣s. Beatus vir. In. ii. añ. ℣ ostq domi puerilem deseruit etatem. cunctis mundi speciei obiectamentis christi se iugo subijciens: documentis sanctis prebuit auditū. ℣s. Quare fremuerūt. In. iii. añ. ℣ ndoxe bono repletus dei famulus: filijs datis filijsi nephē vxoribuit. ℣s. Domine quid. In. iii. ℣. Imauit eū dominus. Lectio prima.

BEatus nicholaus ex illustri prosapia ortus: ciuis fuit patherre vrbis. Cuius parētes inter cateruas potentiū quanta honorificentia celebrabantur: tanto supernę patrie accensi desiderio/ magis celestis dignitatis q terrene gloziam appetebāt. Reuera enim cum essent nimium locupletati/ nullius honoris insignia/ nullusq summe potentie disponere moderamina voluerunt: sed omni studio cōtinentium se lege vincētes/ celibem vitā actitare satagebant. Et mirum in modum cū in primeuo iuuentutis flore hūc solum genuissent filium/ cunctis se voluptatibus abdicarūt/ et inter suas precs quas frequenter in templo domini fundebant: hunc solum superstitē/ hunc non tantum diuitiarum q̄tum et morum fiagitabant heredem. Horum vota deus ex alto prospectans: haud petitioni eorum defuit. Nimirum qualis futurus esset puer: in ipso (vt ita dicam) primordio natiuitatis eius mōstrare dignatus est. ℟. Confessor dei nicholaus nobilis progenie sed nobilior moribus. Ab ipso puerili euo seruatus dominum meruit diuina reuelatione ad summū prouehi sacerdotiū. ℣. Erat enim valde cōpatiēs: alsuper afflictos pia gestās viscera. Ab ipso. Lectio ii.

ENimuero cum matris adhuc lacte aleretur/ cepit bino in ebdomada die quarta scilicet et sexta feria semel bibere mammas: et hac vice contentus tota die sic permanebat. Puerilibus igitur annis simpliciter domi transactis: cepit bone indolis adolescens esse. Et nō sicut illa etas assolet lasciuiam complexus est mundi: sed nunc parentum comitatus vestigijs/ nunc solus ecclesiarū terebat limina/ q̄ quod ibi de scripturis patulo aduertebat auditu non immemor/ armariolo cōdebat pectoris. Vbi autem vtroq parente orbatus est: sepius illud euangelium ante sue mētis ducebat oculos. nisi quis renūciauerit omnibus que possidet: nō potest meus esse discipulus. Talia beato nicholao cogitante/ accidit vt quidam conuicaneus eius nimium locuples ad tātam veniret inopiam: vt nec etiam necessaria vite haberet. Quid plura? Ingruēte inedia: tres virgines quas habebat filias/ quarum nuptias etiam ignobiles spernebant viri/ fornicari constituit/ vt earum saltem cōmercio infelicem ageret vitam. Hoc vbi vir sāctus fama vulgante comperit/ condolet miserrimo homini/ atq virginum execrans stuprum: notata cuiusdam noctis hora/ sumens non modicum aurum/ liganssq in panno/ proiecit ad domum viri. Quā vndiq circunspiciens: per fenestram que competens videbatur/ clam intro proiecit/ clamq discessit. ℟. Precibus sanctis nicholaus humiliter insistes. Reuelatione diuina prouectus est ad summū sacer

dotij gradum. ℔. Uoce quippe de celo lapsa cuidam insinuatur presuli dignum episcopatu nicholaum. Reuelatione. Lectio tertia.

MAnc itaq; facto cū surrexisset homo aurumq; reperisset illud gaudiq; gauisus est magno: et gratias reddidit omnipotenti deo. Tūc tradidit filias maritis: quas prostituere voluerat fornicatoribus. Celebratis igitur ex more primogenite filie sue nuptijs: nicholaus iesu christi famul⁹ haud multo post stropha qua prius simile peregit opus. Ubi vero terris est reddita dies et homo prosiluit de stratu suo: inuenit fului pondus metalli prioris equale. Tunc marimo exultauit gaudio: et orauit sic. Domine qui omnia nosti/ deprecor ineffabilē clementiam tuam: vt ostendere digneris michi peccatori/ quis sit ille/ qui tāta bona erga me exhibere non desinit. Interea patris admodum cuoluris diebus/ ecce cultor trinitatis nicholaus aduenit: ritе rate vicis factum trino cupiens supplere numero/ equale duum tactauit talentum. Cuius sonitu excitatus homo statim egressus: iam vadentē tamq; fugientem tali subsequebatur voce. Siste gradum: teq; aspectui ne subtrahe nostro. Olim te videre desideraui: olim te cernere concupiui. Sic fatus ocior aduolat. Spatioq; correpto/ nicholaum agnouit per umbras. Mox humi prostrat⁹: osculari satagebat pedes eius. Quod sanctus (pio vt erat pectore) prohibuit fieri: sed breuiter allocutus egregit ab eo/ ne cuiq; dum vitales carperet auras/ nicholaum huius rei indicaret auctorem. Item. Quadam die tempestate feruissima quassati nautе ceperunt sanctum vocare nicholaum. Et statim cessauit tēpestas. ℔. Mox illis clamantibus apparuit quidā dicens illis: cur me vocastis me? Et statim. Gloria patri. Et statim. ℣. In. n. noct. ān. Hurovirginum incestus auro patris earum inopiam: auro prosus vtrozumq; detestabilem infamiam dei seruus ademit nicholaus. ℔. Cum inuocarem. fo. ij. ān. Innocēter puerilia iura trāscendēs: euāgelice institutionis discipulus effect⁹ est. ℔. Uerba. fo. ij. ān. Gloriā mundi spreuit cū suis oblectationib⁹: ideo meruit prouehi ad sūmū sacerdotij gradū. ℔. Domine dūs noster fo. iij. ℣. Justū deduxit. Lectio iij.

HIs itaq; trāslactis: mirrea metropolis orbata est suo antistite. Cuius obitum non mediocriter adiacentiū parrochiarum cōdolentes episcopi: (fuerat enim bene religiosus) conuenerūt in vnum cum clericis cūctis/ vt domino annuente prouiderent illi ecclesie secūdum sacra canonum ydoneum presulem. Conuentione itaq; facta/ intererat quidam pontifex magne auctoritatis/ ad cuius nutum omnium pendebat sententia: vt quem ille voce proderet: hunc procul dubio eligerēt vniuersi. Illis itaq; summa cum deuotione orantibus: vocem de celo audiuit predictus pontifex dicentem sibi/ vt egrediens ante portas ecclesie staret/ et quem primum hora matutinali venire conspiceret/ ipsum consecrarent antistitem/ adiungentem etiā q̄ nicholaus vocaretur. Tum presul ille ceteris coepiscopis hanc insinuās reuelationem/ adiecit. Uobis in oratione perlistentibus: ego forinsecus cubabo. Credo enim: q̄ nō priuemur promisso dei. Dixit/ et valuas basilice sancta calliditate obseruabat. Mirum in modum matutinali hora quasi a deo miss⁹: ante omnes se agebat nicholaus. Cumq; ad ianuas ecclesie propinquasset. iniecta manu apprehendit eū episcopus: blandeq; salutatus est dicens. Quale nomen habes? Ille (colūbina vt erat simplicitate) inclinato capite: nicholaus inquit/ seruus vestre sanctitatis. Cui protinus presul palmis interis ait. Fili veni mecū: est enim aliquid secreti quod tue indoli fari debeam. ℣. Audiens christi confessor trium iuuenum innocentum necem: precucurrit ōtotius ad locum quo furrant plectendi. Et liberauit eos. ℔. Statimq; solutos a vinculis vsq; ad pretorium consulis secum adduxit. Et libera. Lectio quinta.

MOx introgressus: en fratres proclamauit/ vere ait dūs. quodcūq; petieritis in nomine meo/ credite quia accipietis et fiet vobis. En inq̄ quod petiuimus accepimus. En adest/ de quo vestra flagitauit charitas. Quo viso: omnes ingentem tulere clamorem ad sydera. et certatim saluatoris laudabāt ma-

gnalia. Beatꝰ igitur nicholaus licet plurimum renitens obstiterit/ plurimumq; repugnauerit: intromissatus tñ (sicut mos erigebat regionis illius) pontificalem accepit insulam. Qui pontificali sublimatus honore/ sic cepit choruscare miraculis: vt non tantum sui/ sed etiã alieni quibuslibet oppressi angustijs/ inuocato nomine eius statim sentirent leuamen. Quadã namq; die cum quidã naute subita maris tempestate periclitarentur/ adeo vt presentem illis intẽtaret omnia mortem: extẽplo dissolutis frigore membris clamitare ceperunt. Nicholae famule dei/ si vera sunt que de te audiuimus: nunc nos ea supremo in periculo constituti experiamur. quatenus erepti extremis fluctibus maris. deo & tue liberationi gratias agamus. Mira res. Talia referentibus: apparuit quidam in similitudine viri dicens eis. Vocastis enim me: ecce assum. Et cepit eos in rudẽtibus et antennis: aliisq; adiuuare nauis armamẽtis. Nec multo post omnis pelagi cecidit fragor: omnisq; cessauit tẽpestas. Tunc naute leti ẽ totius optatum subeuntes portum: mirabile dictu/ nicholaum quem nunq; nouerãt/ sine mora cognouerunt. Mox prostrati ad pedes eius/ ceperunt ei gratias agere: dicẽtes qualiter de confinio mortis ipso suffragante liberati essent. Tu autẽ. Rm.

Qui cum audissent sancti nicholai nomẽ statim expandunt manus vtraq; ad celum. Saluatoris laudantes clementiam. ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignum referebant illum dei famulum. Saluatoris. Lectio sexta.

QUim in frigie partibus quedam gens a constãtini cesaris imperio discessisset: cõfestim idem augustus tres militie sue principes quos dolopes stratilates vocant/ iussit vt cum preparato nauali apparatu ad subijciendos profisticerẽtur rebelles. Qui armata iuuẽtute stipati/ postq; lõgissima maris itinera transfretauerunt: subita intẽperie exorta/ tãdem litoribus adriatici portus qui a mirrea vrbe tribus distabat milibus. allabuntur. Ad quem beatus nicholaus festinus perrexit/ et eosdẽ stratilates alacriter suscipiens inuitauit: vt pariter ad vrbis profisticiscẽtes menia/ nõ dedignarẽtur illius perfrui benedictione. Quibus pergẽtibus: ecce relatũ est sibi a dicentibus/ tres iuuenes iniuste capitalẽ accepisse sententiam. et consulem magno ere cetatum munere neci eorum consentire. Hoc audito: pietatis igne inflãmatus/ cucurrit ad locum decollationis expeditus/ secum prefatos ducens principes. Quo peruenies: repperit eos poplite flexo belata facie super exertam ceruicem operiri iam vibrati speculatoris ensem. Qui non potestate mundana/ non mucrone territus. totũ se audacter in lictorem ingessit: eminusq; de manu eius gladium propellens/ non prius abscessit ꝙ illos solutos a vinculis secum reduceret Fauore igitur prosecutꝰ populi qui eius expectando aduẽtum gladiatoribus impedimento fuerat/ ad pretorium consulis accessit: nec prius destitit/ donec innocentes illos faceret abire indẽnatos. ℣. Beatus nicholaus iam triumpho potitus nouit suis famulis prebere celestia cõmoda: qui toto corde poscunt eius largitionẽ. Illi nimirum tota nos deuotione. Oportet committere. ℟. Vt apud christũ eius patrocinijs adiuuemur semper. Illi. Gloria. Oportet. ℭ In. iij. nocturn. añ. Pontificis almi diuina reuelatione letificati: nicholaũ presulẽ deuotissime consecrauerunt. ps. Domine quis habitabit. fol. iij. añ. Sanctus quidem triticum quod a nautis postulauerat accepit: et sagacitate distribuere & augere precibus impetrauit. ps. Domine in vir. fo. v. añ. Munerib⁹ datis neci sũt iuuenes innocẽtes addicti: quibus dñi seruꝰ fuit vite presidiũ festinãter. ps. Dñi est terra. fol. viij. ℣. Justus vt palma. Lectio vij.

STratilates deinde illi post celebratum conuiuiũ/ pontificis benedictione auctꝰ: iter aggressi sũt ceptum: et flatibus secundis celociter frigiam peruenerunt. Quam cum sagaciter sub imperij iura redegissent: constantinopolẽ repedantes ad vrbem/ triumphaliter ab imperatore recepti sunt. Quibus inuidẽtes quidam dolosi ad prefectum nomine ablauium accesserunt: magnisq; muneribus animum eius allicere ceperunt: vt cum in pernitiem armarent innocentũ.

Qui ex tempto corruptus immensitate
fului metalli: intrauit ad augustum: et
sic orsus est fari. Excellentissime domine:
ecce inuidia diaboli suscitauit intestinos
contra vos inimicos. Reuera enim stra
tilates illi quos dudum frigiã vestra mi
sit sublimitas: insidias machinãtur do
mino meo. Ilico augustus quasi suã cõ
perisset mortem/ tanta furia actus est:
vt absq; inquisitione preciperet illos in
carcere retrusos occidi. Qui ingemiscen
tes sparsis crinibus scinderunt vestimen
ta sua: et cum magno vlulatu talia cla
mitabant. Deus rex excelse succurre no
bis miseris succurre perituris/ nostrãq;
deprecationẽ meritis serui tui nicholai
dignanter attẽdas. quatenus sicut eius
instantia tres illos viros crudos a mor
te cõsperimus: ita nos per eius intercessionem ab instanti eripiamur sentẽtia.
Sic supplicabant: sic simul vno ore bea
tum nicholaum inuocabant. Sancte ni
cholae: adiuua nos. Serue dei licet ab
sens interuenis pro nobis: quẽ credimus
omnium compati necessitatibus: et pro
eis domino supplicare. Tu autẽ.

℟m. Summe dei confessor nicholae: te vengran
tes protege. Nãq; credimus tuis precibus nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos ille
sos abire fecisti: tuis laudibus instantem conserua
plebem. Namq; credimus. Lectio. viii.

Docte igitur insecuta quã pleriq;
di erant stratilates illi/ cum se au
gustus sopori dedisset: apparuit ei quẽ
dam effigies sancti nicholai dicẽs. Con
stantine cur stratilates illos iniuste com
prehendi fecisti? Cur sine crimine morti
addixisti? Surge celer/ eosq; dimitti ẽpto
tuis iubeto. Quod si forte alliis me spreto
alia facere volueris: celestem deprecato re
gem/ vt contemptus mei vltor existẽs: ti
bi indurato bellum sinat insurgere: et te
tibi perempto/ caro tua bestiis auibusq;
sit cibus. Cui augustus. Quis dei cuius
auctoritatis es tu/ vt hac hora palatiũ
meũ ingressus/ talia audeas loqui? Et il
le. Ego sum nicholaus peccator: mirree
metropolis episcopus. Tali igitur impe
rator perterritus visione/ excutitur som
no: et confestim accersitis magnatibus
suis/ fecit sibi stratilates illos presentari. Quibus astantibus: notis inquit aliquem hominẽ cui nomen est nicholaus?
Hor illi audito tanto nomine/ tendẽtes
ad sydera palmas vtraq;: magna voce
dominum benedicebant. Et cõtinuo pro
sequentes narrauerunt/ qualis quante
q; humilitatis vir esset et bonitatis: pre
dictamq; iuuenum ereptionem per ordi
nem pandunt. His cesar auditis plurimũ
miratus est: quod tanti viri bonitate deũ
benerans ait. Ite inquit ac famulo dei
gratias agite: immo deo qui vos per eũ
liberauit. Et mei autẽ constantini dona
ris munuscula/ necnõ et apices nostros
ferte vobiscũ/ eiq; dicite vt dignanter su
scipiat: mihi libẽtissime preceptis eius
obediẽti non minari sed pro me orare stu
deat: atq; pro pace regni nostri/ ac magis
pro totius orbis dominũ deposcat. Tu.
Hoc ℣. incipiatur ab vno solo clerico de
supiori gradu: loco nec habitu mutato.
℟m. Seruus dei nicholaus auri pondo trium virginum redemit pudorem. Earumq; patris impudicam crimen soluto auro fugauit inopiam. Omnes
tantẽ vestrum qui volũt in statione pue
rorum ℣. Affluens itaq; misericordie visceribus, metallo duplicato propulsauit earum infamiam. Earumq; patris. Lectio. ix.

Cum igitur his beneficijs ac virtu
tibus beatissimus floreret nichola
decidit in egritudinẽ qua et hac instabi
li luce subtractus est. Cernens itaq; mor
tem sibi adesse presentẽ/ quã nemo mor
talium valet preterire: indesinenter cepit
orare et psallere/ deprecans dominũ at
tentius/ vt ad suscipiendam animam ip
sius sanctos suos angelos dirigeret. Et
cum in tãta mentis intẽtione profusius
oraret: vidit gloriosos patronos/ sãctos
videlicet angelos ad se venientes. Incli
natoq; capite/ signo crucis armauit se/
eucharistiam percepit/ astãtibus benedi
xit/ et oscula pacis dedit: et triceſimum
psalmũ incepit dicens. In te domine spe
raui non confundar in eternum: vsq; In
manus tuas domine commendo spiritũ
meum. Et cum hec diceret: tradidit pre
ciosam animam in manus sanctorum
angelorum qui ei apparuerunt. Dormi

uit autem in senectute bona et appositus est ad patres sãctos octauo idus decembris / sexta feria / quintadecima indictione: imperante christianissimo ⁊ dei cultore imperatore ioumiano / anno trecẽtesimo et nono a passione domini. Positusq; est in sacratissima domo sancte syõn in dextera parte ipsius aule in sepulchro excelso / tanti sacerdotis humationi digno de quo sepulchro duo fõtes eruntur. Ex vno meatu a parte capitali olei liquor lucidissimus exfluit: et altero vero qui est ad pedes eius / delectabilis aqua atq; perspicua prosilit / ad beneficium et remediũ infirmis. Qui dũ de eodem liquore sancto perũcti fuerint: et ex ea aqua potũ sumpserint. optate reddũtur sanitati. prestante domino nostro iesu christo / qui viuit ⁊ regnat deꝰ per omnia secula seculorũ amen. Tu autẽ. ℣. Ex eius tumba marmorea sacrũ exsudat olrum: quo liniti sanantur ceci. Surdis auditus redditur. Et debilis quisq; sospes regreditur. ℟. Cateruatim ruũt populi: cernere cupientes que per eũ fiũt mirabilia. Surdis auditus redditur. Et debilis quisq. Et nõ dicat̃ viterꝰ sed statim sequat̃ ps̃a

Sospitati dedit egros / olei perfusio. ℟. Nicholaus naufragãtum auxilio prelidio. ℟. Releuauit a defunctis defunctum in vitio. ℟. Baptizatur auri viso iudeus indicio. ℟. Oꝫ probat sanctum dei / sarcis augmentatio. ℟. Vas in mari mersum patri / redditur cũ filio. ℟ⁱ. Ergo laudes nicholao / concinat hec concio. ℟. Nã qui rogate poscit illum propulsato vicio. Sospes regreditur. Gl̃ia. Et debi. ℟. Ora pro nobis beate nicholae.

In laudibꝰ. añ. Beatus nicholaus adhuc puerulꝰ multo ieiunio macerabat corpus. ps̃. Dominꝰ regnauit. fo. vj. ãn. Ecclesie sancte frequentans limina sacra pectori condebat mandata. ps̃. Jubilate. fo. vj. añ. Iuste et pie viuendo ad honorẽ sacerdotij meruit promoueri diuinitus. ps̃ Deus deus meus. fo. vj. añ. Amicus dei nicholaus pontificali decoratus infula: omnibus se amabilem exhibuit. ps̃. Benedicite. fo. vj. añ. O per omnia laudabilem virũ cuius meritis ad omni clade liberãtur / qui ex toto corde querunt illum. ps̃. Laudate. fo. vij. Cp̃m. Ecce sacerdos. fol. lxxv. ℟ⁱ. Jesu redemptor. ℟ⁱ. Justus germinabit. añ. O pie ste charitatis nicholae pontifex qui cum deo gloriaris in celi palatio / condescẽde supplicamus ad te fulgentibus / vt eruto⁊ graui carne pertrahas ad superos. ps̃. Benedictus. Oco. Deus qui beatum nicholaum. Memoria de sancto andrea cum hac añ. Unus ex duobus. vel in vigilia andree. nisi festum sãcti nicholai in sabbato contigerit. tunc enim dicitur hic ad memo. añe. Viduo viuens. Cum vero festũ sancti nicholai a dñica reseruatũ fuerit in crastinum tũc dicatur ad memoriam de apostolo añ. Concede nobis. Si vero festũ apli in quinta feria ante aduentũ contigerit tunc dicatur hic ad memoriã eiusdem. añ. Unus ex duobus. Memoria de aduentu / et de sancta maria. Ad. j. añe. Beatus nicholaus. j. de laud. ps̃ Deus in nomine. fol. xv. añ Te iure. ps̃. Quicũq; vult. fo. xv. Ad. iij. añ Ecclesie sãcte. ij. de laud. ps̃. Legem pone. fo. xj. Cp̃m Ecce sacerdos. fo. lxxv. ℟. ⁊. ℣. de cõi vnius confessoris ⁊ põtificis ad oc̃s hoc̃. dicuntur similiter et cap̃. Ad. vj. añ. Juste et sancte. iij. de laud. ps̃ Dilexit. fo. xij. Cp̃m Benedictionem. fol. lxxvij. Ad. xv. añ. O per omnia. ℣. de laud. ps̃. Mirabilia testimonia. fol. xij. Cp̃m. Cognouit. fo. lxxvij. Ad sedas vesperas. añ Beatus nicholaus. pt. festiales. Cp̃m. Ecce sacerdos. hyꝫ. Jesu redemptor. fol. lxxv. ℣. Justus germinabit. añ. O christi pietas omni prosequẽda laude / qui tui famuli nicholai merita longe latecq; declarat: nam et tumba eius olrum manat / cunctosq; languidos sanat. ps̃ Magnificat. Oco Deꝰ qui beatũ nicholaũ. Memo. de sãcto andrea. añ. Ambulans iesus. ps̃. in vigilia sãcti andree ℣. Dilexit andream dñs. In odorem. Oratio.

Prorogat nos quesumꝰ dñe sepius beati andree apostoli tui repetita solennitas: vt cuius patrocinia pia deuotione recolimus / perpetuam defensionem sentiamus. Per dominum nostrũ. Memo. de aduẽtu et de sancta maria. In octaua sancti andree apostoli. Ad matuti. Invitat Dilexit andream dominus. ps̃. Venite. Quando vero hoc predictum Invitato. cum añ sequẽti. et cum tribus primis ps̃is de hyst̃oc̃. in vj. fer. ante aduentum domini dicitur: tũc Invitat oc̃. Adoremus. hac die dicitur. Notãdum q⁊ quãdo octa. sancti andree in sabbato cõ-

rigerit: fiet tunc ibi plenum seruitium de sancta maria et de octa. tantum memo. cum missa in capitulo. Et scitum est q̃ per totum annum solet dici Inuitat. duplex infra octa. ⁊ etiam in octa. que sunt sine regimine chori quãdo de octauis fit seruitium. Hymnus **Andrea pie sanctorũ** mitissime. ℣. **Annue christe.** in cõi to. Ir vij. añ. etiam de nocte. prime dici in qua cunq; feria festũ apostoli contigerit hac die dicuntur. Vlus. **In omnem terram exiuit sonus eorum.** ⁊ cet. Lectio prima.

IN Arimilla quedam potentissima matronarũ in spelũca posita statim vt agnouit apostolum andream perrexisse ad dominum: accessit ad crucem et suorum solatio cum omni reuerentia deposuit corpus et condiuit aromatibus et ibi cum sepeliuit vbi se sepeliendam cõstituerat. Egeas vero iratus disponebat contestationem publicam facere: et accusationẽ contra marimillam et populum ad cesarem destinare. ℟. Dũ pertransibu. Lectio ij.

CUm autem hec ordinaret egeas: priusq̃ domum veniret in medio fori ciuitatis in conspectu omnium a diabolo veratus expirauit. Frater vero eius tenens corpus sancti andree: cuasit. Nunciatum est fratri eius cui nomẽ erat stratocles: ⁊ misit seruos suos dicẽs eis vt inter biothanathos sepelirent eũ. ℣. Dñe ne quando. Lectio tertia.

STratocles vero frater egee: de facultatibus eius nichil quesiuit dicens. Nõ michi permittat dominus meus iesus christus cui credidi vt ego de bonis fratris mei aliquid contingã ne polluat me crimen eius qui apostolũ domini ausus fuit pro amore pecunie occidere. Hec autem gesta sunt apud achaiam prouinciam ciuitatem patras pridie kalẽdas decembris: vbi etiam prestãtur gloriosa eius beneficia vsq; ad presentem diem. Tãtus autem timor inuasit vniuersos: vt nullus remaneret qui nõ crederet saluatori nostro deo qui vult omnes saluos fieri et ad agnitionem veritatis venire ipsi gloria in secula seculorum amẽ. ℣. Tu autẽ dñe. ij. ℣. Dilexit andream dominus.

℣ In laudib⁹ het sola añ. **Salue crux.** ſ. de tanõ. hs **Dominus reg.** ſo. vj. Cõm. **Cor de creditur.** hy⁹. **Exultet celum.** ℣. **Annunciauerunt.** añ. **Cõcede nobis.** ps. **Benedictus.** Oratio. **Protegat.** Memoria de aduentu et de sancta maria: et postea de omnibus sanctis. Si dies dñicus fuerit vel festum sancti nicholai a dominica reseruatum hac die celebretur vel si in sabbõ contige. octa. tunc tãtum memo. de oct. fiet ad. j. vẽs. ⁊ ad matuti. cum mis. in cõ. Ad. j. et ad alias horas fiat sicut in crastino sancti andree notatum est.

℣ In conceptione beate marie virginis. Ad primas vesperas Antiphona.

DEi genitrix virgo semper maria interede pro nobis deprecamur. ps. **Laudate pueri** ſol. xxxviij. añ. BEata progenies vnde christus natus est: q̃ gloriosa est virgo que celi regem genuit. ps. **Laudate dominũ omnes gen.** ſol. xxxix. añ. SAncta maria virgo intercede pro toto mũdo: quia genuisti regem orbis. ps. **Lauda anima.** ſo. xlij. añ. SUb tuam protectionem confugimus vbi infirmi acceperunt veritatem: ⁊ propter hoc tibi psallimus dei genitrix virgo. hs. **Laudate dominũ quoniã bo.** ſol. xliij. añ. BEata dei genitrix maria virgo perpetua templũ domini sacrariũ spiritusancti: sola sine

exemplo placuisti dño iesu christo. ora pro populo/ intercede pro clero/ intercede pro deuoto femineo sexu. ℣. Lauda hierusalẽ ℟o. xliij. Capitu. EGo quasi vitis fructificaui suauitatẽ odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. ℟. Stirps iesse. Infra. iij. hy⁹. Aue maris stella. ℣l⁹. Sancta dei genitrix. añ. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudiũ annũciauit in vniuerso mundo: ex te enim ortus est sol iusticie christus deꝰ noster. qui soluens maledictionem dedit benedictionem: et confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam. ℣. Magnificat. Non dicatur tota añ. ante pm Magnificat. nec thurificet nisi principale altare: nec vlla lectio legatur in cappa serica. Oratio.

SUpplicationem seruorũ tuorum deꝰ miserator exaudi: vt qui in cõceptione dei genitricis et virginis cõgregamur/ eius intercessionibus a te de instãtibus periculis eruamur. Per eundẽ. Completo. de aduentu non mutatur: nisi q⁹ in fine hymni Saluator. dicetur ℣⁹. Gloria tibi dñe qui natus. CAd matut. Inuitat. CHorde et voce simul christũ regẽ veneremur. Virginis et matris iubileur nobilis ortus. ℣s Venite. hy⁹. Quem ter. CIn. j. nocte. añ. HOdie concepta est beata virgo maria ex progenie dauid: per quam salus mundi credẽtibus apparuit. ℣s. Domine dominus noster. fol. iij. añ. BEatissime virginis marie cõceptionem deuotissime celebremꝰ: vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. ℣s. Celi enarrãt. fol. v. añ. QUando concepta est virgo sacratissima, tunc illuminatus est mũdus: letꝰ beata/ tradit sãcta: et benedictus fructus eius. ℣s. Dñi est terra. fol. viij. ℣. Betã dei genitrix. Lectio. j.

INter omnes sanctos memoria beatissime virginis marie/ eo frequẽtius agitur atq; festiuius: quo maiorem gratiam apud deum creditur inuenisse. Unde post alia quedam ipsius antiquiora solennia/ non fuit contenta deuotio fidelium quin conceptionis eius solennẽ superadderet hodiernũ. Hac itaq; die peculiariter in ecclesia recitandus videretur esse liber ille/ qui de ortu eius atq; vita scriptus inueniebatur: si non iudicassent eum patres inter apocripha numerandum. At quoniam magnis ac sapientibus viris ita visũ est: nos alia que dã sed non aliena legẽtes/ ecclesiasticum morem debitis officijs exequamur. ℟. HOdie concepta est beata virgo maria ex progenie dauid: per quã salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucem dedit seculo. ℣⁹. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Cuius vita gloriosa. Lectio. ij.

BEata igitur domini mater et perpetua virgo maria/ priusq; conciperetur oraculis enũciata est: et designata miraculis. Concepta vero ex progenie diuinitus ordinata: priuilegio virtutum insignis emicuit/ saluatorem edidit. A quo glorificata in celo: nunq; terrigenis patrocinari desistit. Propositionem sequatur ordine suo narratio. Jamq; referamus bnum de preparatis oraculis: ac deinde paucis expediamus. ℟m. BEatissime virginis marie cõceptionẽ deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dominũ iesum christũ. ℣. Cũ iocunditate conceptionẽ beate marie celebremus. Ut ipsa pro. Lectio. iij.

DIxit eternus adversarem: deus ad serpentem. Inimicitias ponã inter te et mulierem: et semen tuum et semẽ illius. Ipsa conteret caput tuum. Quid est fratres in hoc loco caput serpentis cõterere/ nisi principalẽ diaboli suggestionem id est concupiscentiam resistẽdo superare. Si ergo queratur quenam mulier huiusmodi victoriã operata sit: profecto nõ reperitur in linea generationis humane/ donec perueniatur ad illam de qua nũc agimus sanctarũ sanctam. Ac si interrogetur in quo serpẽtis caput vel ipsa contriuerit: nimirũ in eo q⁹ virginitatem simul et humilitatẽ sacrauit deo. ℟m. STirps iesse virgam produxit virgaq; florẽ. Et super hũc florẽ requieuit spiritus almus. ℣⁹. Virgo dei genitrix virga est flos filius eius. Et super. Gloria. Requi. CIn. ij. noctur. añ. HOdie concepta est beata virgo maria ex semine abrahe teratur aetherangeli/ exultãt omnes sancti/ et congaudet omnis mũdus. ℣s. Eructauit cor. fol. xx. añ. DIgnum namq; est vt ei cum summa deuotione famulemur: per quam nobis virginitatis insignia pullularunt. ℣s. Deus noster

refugium fol.xx.aũ. B enedicta ⁊ venerabilis es sancta maria virgo dei genitrix cuius conceptionem celebramus: vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dominum.ℏ. Fundamenta eius. fol.xxx.b°. Post partum. Lectio.iij.

VIrginitate namq; seruata/probatur extremisse concupiscẽtiam carnis: humilitate que facit pauperẽ spiritu.concupiscentiam mẽtis. Sicq; principali suggestione diaboli victa: vicioſũ eius caput virtutis pede contriuit. Non tamen hoc solo/sed eo q̃ maxime triumphauit/q̃ de sua mundissima cãrne corpozata dei sapientia vicit vlq; quaq; maliciam: attingens a fine vsq; ad finẽ fortiter/et disponens omnia suauiter. Ym. Cõceptio glozioſe virginis marie ex semine abrahe de orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Cuius vita inclita cũctas illustrat ecclesias. ℏ. Cũ tocũdita te cõceptionẽ beate marie celebremus. Cuius. Le.ij.

HEc est ergo mulier ad quam diuinum illud intendebat oracula. Hanc quandoq; nascituram innuebat: hãc singulariter designabat. Expedito q̃ paucis oraculo: vnũ quoq; de miraculis absoluamus. Accepte sunt olim a sancto moyse singule virge de singulis tribubus israelis: nominibus earum inscripte (iubente deo) et posite sunt in tabernaculo eius. Inter quas vna que fuerat aaron: inuenta est sequẽti die germinasse/frondiuisse/florzuisse: ac peperisse amigdala. Ym. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo. Ex te enim oztus est sol iusticie christus deus noster: qui soluens maledictionẽ dedit benedictionem: ⁊ confundens mortẽ donauit nobis vitam sempiternã. ℏ°. Felix namq; es que sola genitricis dignitatẽ obtinuisti: ⁊ virginalẽ pudicitiã non amisisti. Ex te enim. Lectio.iij.

SCiens ergo dominus hoc opus suũ magni esse mysterij: iussit seruari virgam ad monimẽtum. Monebantur autem filij israel presentia virge querere solicite: quid significaret tam mirabile factũ. Quod longe post aperire pergens diuinus esayas. egredietur (inquit) virga de radice iesse/⁊ flos de radice eius ascẽdet: et requiescet super eum spiritus domini. Ad hec verba tanq; auditores eius dicerent/o pater esaia obscure loqueris/ dic nobis ipsam rem manifestius: adiecit claritatem ⁊ ait. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emmanuel. Tu autem domine. Ym. O mutum domini nostrum ditantis bonoz. Si cui spina rosam genuit iudea mariam. ℏ. Ut vitiũ vite⁹ operiret: gratia culpã. Sicut. Gloria. Sicut. In.iij.nocturn.aũ. Cõceptio est hodie sancte marie virginis: cuius pulchritudinem requirit deus ⁊ visitauit humilitatem suam. ℏ. Cantate.ij. fol.xxxij.aũ. Ista est speciosa electa a domino: cuius conceptionẽ celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dominũ deum nostrum. ℏ. Dominus regnauit exultet. fol.xxxij.aũ. Felix nãq; es beata virgo maria: que et genitricis dignitatẽ obtinuisti: ⁊ virginalẽ pudicitiã non amisisti. ℏ. Cãtate.ij. fo.xxxiij.b. Speciosa fa.

Initiũ sancti euãgelij secũdũ Matheũ

LIber generationis ihesu christi filij dauid: filij abrahã. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri

PRefationẽ totius operis premisit de quo dicturus erat/id est de christo/per quem ascẽdit ad dauid cui dictum est. de fructu vẽtris tui ponam super sedem tuam. ⁊ a dauid vsq; ad abraham/cui promissum est. in semine tuo benedicentur omnes gẽtes terre: ad quem fuit principium promissionis. Ideo posuit eum euãgelista principium narrationis sue: ⁊ per eum per singulas genealogias descẽdit ad christum: vt in eo/id est in christo series generationis terminaretur. Ideo in christo initium libri incipiebatur: quia ille est initium salutis nostre et finis/id est perfectio eterne beatitudinis. Nam ⁊ moyses librum creationis celi et terre scripsisse se testatur: in quo perituri hominis originẽ struerat. Tu autẽ. Ym. Beata progenies virginis de christo⁹ natus est: o q̃ gloriosa est virgo. Que celi regẽ genuit. ℏ. Felix certe omni laude dignissima sacra virgo maria. Que. Lectio.iiij.

MAtheus librum generationis iesu christi se esse scripturũ promisit/in quo sal⁹ generis humani ostenderetur/que in nomine iesu sonat: quia iesus

saluatoz interpretatur. Nã christus/ vnctus in latinũ interpretatur/ q̃ est nomen dignitatis: quia antiquis ẽpozibus/ reges/ prophete q̃ sacerdotes/ oleo sanctificationis vngebãtur. Ipse autẽ christus pre participibus suis/ a deo vnctꝰ legitur esse: quia in eo omnẽ plenitudinẽ diuinitatis inhabitare cõplacuit/ qui venit in mundũ per electos patres q̃ circumcisos. Nã electio in dauid: q̃ circũcisio in abzaham demõstratur. Etiã dauid manu fortis interpretatur: qui fortissimũ dei populi hostẽ solus aggreditur/ vincit q̃ occidit. Ita q̃ bellator noster fortissimꝰ christus/ solus cũ diabolo hoste atrocissimo certauit/ eumq̃ superauit et damnauit: et post hanc victoziã multozũ pater effectus est. quia abzaham pater multarum interpretatur/ q̃ subauditur gẽtium. ℟. Corde q̃ animo christo canamus gloziam. In hac sacra solemnitate pzecelse genitricis dei marie. ℣. Omnes in vnum congregati collaudemus dominum ihesum christum. In hac. Lectio.ix.

IOseph interpretatur auctꝰ/ id est augmentum vite eterne: vt ipse dixit. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Maria interpretatur stella maris: siue amarum mare. Et hoc nomen: apte competit matri saluatoris. Ipsa quippe stella maris recte vocatur: quia huic mũdo tenebzis perfidie q̃ peccatozũ obscurato/ verã lucẽ edidit/ de qua iohannes ait. Erat lux vera: que illuminat omnẽ hominem venientem in hunc mundũ. Hec q̃ amarum mare rite dici potest/ quia voluptates istius mũdi ac libidines luxuriũ/ que mare/ id est amaritudo recte nũcupantur/ eo q̃ ad amaritudinem perpetue gehẽne se sequẽtes pertrahunt/ fecitvnde amarescere: cum suo erꝛpio docuit/ ab illecebzis huius seculi abstinere. Nã cum a pzincipio mundi nuptie institute essent/ et totus mũdus post concupiscẽtias suas abiret: ista in corde suo seruare virginitatẽ suã statuit. q̃ carnis desideria in se moztificare/ celestiq̃ conuersationẽ in terris habere/ vt ei per omnia placeret/ cui seruire se pzobauit. Secũdũ quoq̃ est: q̃ maria sermone syzo domina vocatur. Et merito illa domina vocatur: que dñm generare meruit celi ac terre. Tu. ℟. Sub iudicio regis pacifici supernum. Stella maria maris hodie rosa floruit ad ortũ. ℣. Letetur diuinũ inuisi gaudeat hostes. Stella. Gloria. Hodie. Nõ vt Te deũ. ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. ℟. Vt digni. ℭ In lau. añ. ℭ Cõceptio cũ hodie lãte marie virginis: celestis ista ierusa cõcepta illustrat ecclesias. ps Dñs reg. fo.vj. añ. ℭ Cõceptio gloziose virginis marie ex semine abzahe orta de tribu iudaica ex stirpe dauid. ps. Jubilate. fo.vj.añ. Regali ex ꝑgenie maria exorta refulget cuiꝰ ꝓpitiꝰ nos adiuua vt mẽte q̃ spiritu deuotissime poscim. ps Deꝰ deꝰ fol.vj.añ. ℭ Corde et animo christo canamꝰ gloriam in hac sacra solẽnitate pzecelse genitricis dei marie. ps. Benedicite. fol.vj.añ. ℭ Cum locũ ditate conceptionis beate marie celebzemus: vt ipsa pro nobis intercedat ad dominũ ihesum christũ. ps. Laud. fol.vij. ℭ Ego quasi. hyꝰ. O gloriosa femina. ℣. Elegit eã. añ. ℭ Conceptionẽ hodiernã perpetue virginis genitricis dei marie solẽniter celebzem: qua celsitudo throni pzefulsit alta. ps. Benedictꝰ. Ofo. Supplicationẽ. vers. ℣ñc. de aduẽtu. ℭ Ad.j.añ. Conceptio est. j. de laud. ps. Deus in nomine. fo.ix. añ. Gratias. ps Quicunq̃. fo.ix ℭ Ad.iij.añ. Cõceptio gloziose. ij. de lau. ps. Legẽ po. fol. ij. ℭ ℣ Ego quasi. ℟. Nata dei genitrix. Et dz cũ cõdẽ cantu quo in pur. btẽ ma. ℭ Ad.vj.añ Regali. ps Deꝰ. fo.xij. ℭ ℣ Ecclꝰ 24. Transite ad me omnes qui concupiscitis me/ et a generationibus meis implemini: spiritus enim meus super mel dulcis/ et hereditas mea super mel q̃ fauum. ℭ Ad.ix.añ. Cum iocunditate. ps. Mirabilia testi. fol.xiij. Capitulũ. ℣ Ecclꝰ 24. Qui audit me non confundetur/ et qui operãtur in me nõ peccabũt: et qui elucidant me vitã eternã habebũt. ℭ Ad.ij. btẽ. añ. Conceptio est. ps. Dixit dominus. fo.xxxvij. ℣. Cõfitebor. Beatus vir. De profundis. Memẽto. ℭ ℣ Ecclꝰ 24. Ego quasi. ℟. Solem iusticie. ix. hyꝰ Aue maris stella. ℣. Elegit eam. añ. ℭ Gloziose virginis marie ortũ dignissimũ celebramus: cuius dominus humilitatẽ respiciens angelo narrante concepit redẽ proli mũdi. ps Magnificat. Ofo. Supplicationẽ. ℭ Hi vero hoc fel. in unica. cuem. differantur in crastinum q̃ semper adhibeãtur btẽ. q̃ ad mat. q̃ ad mis. fiat solẽnis memo. de

aduēru in quacūq; feria contigerit: nisi vbi ecclesia sit dedicata de cōceptio. beate marie. tūc enim nullo modo differatur: sed semper fiat festiuitatis memo. de aduēru. licet tale festū. ut in ecclesia illa tātum maius atq; solēnius celebretur. et vnū de principalibus. ¶ Sācte lucie virginis et marty. Ad vēs. ān. Lucia virgo venerabilis syracusanorum nobilissima cum matre eutycia ad sepulchrum beate agathe venerandum cōuenerat. p. feriales. Cūm de cōi vnius virginis ⁊ mar. vsq; Grata facta est. ir. hy. Virginis proles. vñ. Diffusa est gratia: añ. In tua patientia possedisti animam tuam lucia sponsa christi: odisti que in mundo sunt et choruscas cum angelis: sanguine proprio inimicum vicisti. ps. Magnificat. Oratio. Eraudi nos deus salutaris. Require in cōmuni vnius virginis. Memo. de aduentu. ⁊ de sancta maria. Ad matut. Inuit. Agnum sponsum. ps. Venite. ⁊ lectiones de cōmuni vnius virginis ⁊ martyris vsq; ad. iij. Rm. Lectio prima.

Cūm per vniuersam siciliā beate virginis agathe fama crebresceret ⁊ syracusanus populus per miliaria quinquaginta ad vrbem catharensium sitienter pergeret ad sepulchrum sancte agathe virginis venerandum: contigit et luciā venerabilem virginem nobilissimam syracusanorū simul pergere festiuitatis gratia inuitante eam matre eutycia: que annis quattuor fluxum patiebatur sanguinis ⁊ nullo medicorum poterat medicamine liberari. Igitur dum processionis mysteria agerentur ⁊ euangelij lectio recitaretur vbi mulier tactu fimbrie vestimenti domini a fluxu sanguinis meruit saluari: dixit sancta lucia matri sue. Si credis mater his que legūtur: crede agatham passam pro christi nomine hec meruisse vt semper in presenti habeat cum pro cuius nomine passa est. Continge ergo eius sepulchrum credens: ⁊ liberaberis. Tu autem domine. Lectio ij.

Igitur cum peractis omnibus populus abscessisset prostrauerūt se ante sepulchrū sācte virginis mater ⁊ filia: ⁊ reperunt cū lachrymis eius flagitare suffragium. Interea dum orationis prolixitas tenderetur: somnus luciā virginem arripuit. Et vidit in somnis beatam agatham in medio angelorum gēmis ornatam: stantem: et dicentem sibi. Soror mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis: quod ipsa poteris prestare cōtinuo. Mā et matri tue fides tua subuenit: ecce salua facta est. Et sicut per me ciuitas catharensium sublimatur a christo: ita per te syracusana ciuitas decorabitur ab eo: quia locūdum deo in tua virginitate habitaculū preparasti. Expergefacta virgo lucia: surrexit tremens: et ait matri sue. Mater mea: ecce salua facta es. Per ipsā te deprecor: que te saluauit suis orationibus. ne tu michi aliquando sponsum nomines: nec velis de corporis mei posteritate fructum mortalitatis inquirere: sed omnia que michi cunti ad corruptionis mee auctorem hominem moriturum eras datura: da cunti ad integritatis mee auctorem dominum iesum christum. Lectio tertia.

Cui mater eutycia ait. Omnia que fuerunt patris tui defuncti: ante nouem annos incōtaminata custodies: ampliauit potius q̄ minui in patrimonio. Mea vero omnia que sūt vel esse possūt: ipsa melius nosti. Tege oculos meos: et quodcunq; tibi placuerit de istis facultatibus facito. Lucia dixit. Audi tu mater consilium meum. Non satis deo carus est: qui sibi hoc dat quod secum ferre nō potest. Sed si tibi vis gratum esse deum: hoc illi da quod potes tu illi dare. Moriens enim nichil potes dei: et quod das ideo das: quia tecum ferre nō preuales. Viuens ergo et salutem tui corporis habens: da christo quod possides. Et quicquid te michi daturam spoponderas vel cogitabas: christo incipe tradere. Igitur cum has sermocinationes quotidie virgo ageret cū matre: fiebat rerum distractio: et quotidie necessitatibus pauperū erpēdebātur pecunie. Interea dū distrahūtur predia ⁊ gemme vendūtur: ad spōsum eius hoc verbū peruenit. Quicq; sollicitus cepit inquirere a nutrice sācte lucie: quid hoc esset q̄ distractionē repētinam prediorū ⁊ gemmarū audisset. Lectio iij.

Cui hec nutrix caute cõfingens ait. Spõsa tua inuenit possessionem in venalib⁹: que mille ℣ eo amplius solidos p̃stat. Hãc in tuo nomine cupiens cõparare: tibi videtur aliẽta distrahere. Credidit stultus carnale mercimoniũ/et animũ ab indignatione reuocãs: etiam ipse cepit auctor esse vendẽtium. At vbi vniuersa pene distracta/dilecit pauperibus erogata/proponit litẽ in iudicio paschasij proconsulis: dicens sponsam suã christianissimam cõtra leges viuere augustorũ. Paschasius procõsul sanctã virginẽ corripiens: cepit ad sacrificia demonium mutare. Cui virgo ait. Sacrificiũ mundum ℣ immaculatũ apud patrẽ hoc est: visitare viduas et orphanos in tribulatione eorum. Ego per istos tres annos nulli alij sacrificaui: nisi deo viuo. Jam quia nichil superest quod sacrificem: me ipsam offero in sacrificiũ. Quod ipsi placet de hostia sua facere/faciat. Lectio.v.

Paschasi⁹ dixit. Jsta verba cuiuis tibi simili narrare poteris christiano. Michi autem qui principum decreta custodio: ista frustra prosequeris. Lucia dixit. Tu principum leges attendis: ego dei leges attendo. Tu principes times: ego deum timeo. Tu illos offendere non vis: ego deũ offendere caueo. Tu illis placere desideras: ego vt christo placeam soli concupisco. Tu ergo fac quod tibi videtur vtile: ℣ ego ago hoc quod michi vtile recognosco. Paschasi⁹ dixit. Patrimonium tuum cũ corruptoribus tuis dissipasti: et ideo quasi meretrix loqueris. Lucia dixit. Patrimoniũ meũ tuto loco constitui/corruptores autẽ/nec mẽtis mee nec corporis mei/aliquãdo suscepi. Paschasius dixit. Qui sunt corruptores mẽtis? Lucia dixit. Vos estis. de quibus apostolus dixit. Corrumpũt bonos mores colloquia mala. Suadetis enim animas hominum meretricari: vt dimittant viros suos et dominum creatorem suũ/et sequantur ydola vana et inania simulachra. Tu autem. Lectio.vi.

Corruptores vero corporis hi sũt: qui corporalẽ delectationẽ p̃ponunt delectationib⁹ sempiternis/et ladẽtẽ leticiã perpetuis gaudijs anteponũt. Paschasius dixit. Cessabũt verba: cum peruentum fuerit ad verbera. Lucia dixit. Verba dei cessare non poterunt. Paschasius dixit. Tu ergo deus es? Lucia dixit. Ancilla dei sum/et ideo diri verba dei: quia ipse dixit. Nõ vos loquimini in conspectu iudicum: sed spiritus sanctus ipse loquitur in vobis. Paschasi⁹ dixit. In te ergo spiritus sanctus est? Lucia dixit. Apostolus dixit/q̃ caste viuẽtes templum dei sunt: ℣ spiritus sanctus habitat in eis. Paschasius dixit. Ego faciã te ad lupanar duci: vt cum fueris corrupta fugiat a te spiritus sãctus. Lucia dixit. Nũq̃ inquinabitur corpus: nisi de consensu mẽtis. Nam ℣ si in manu mea thura ponas et per manũ meã facias sacrificia: deus hec attẽdit ℣ ridet. De sensib⁹ enim et de volũtatibus iudicat deus. Nam sic patitur violatorem castitas: sicut serpẽtem/sicut latronẽ/sicut barbarũ. Nã si inuitã me violari feceris: castitas michi duplicabitur ad coronam. Tu. Lectõ.vii.

Paschasius dixit. Jbi te faciã sub turpitudine expirare: nisi mox ceremonijs consenseris augustorũ. Lucia dixit. Jam tibi dixi: tu volũtatem meam nunq̃ poteris ad consensũm p̃uocare peccati. Ceterum quicquid feceris corpori quod in potestate tua videris habere: hoc ad ancillam christi pertingere nõ poterit. Tunc consul iussit venire lenones: et tradidit eam illis dicens. Jnuitate ad castitatem eius populum: et facite eam tandiu illudi q̃diu mortua nũcietur. At vbi eam ceperunt velle trahere ad lupanar: tanto põdere eam fecit spiritus sanctus/vt penitus moueri nõ posset. Accedentes vero simul multi et officio/impellentes et trahentes eã deficiebãt sudore. At virgo domini immobilis cõsistebat: funibus in manib⁹ eius ℣ in pedib⁹ positis. Et ceperunt omnes pariter trahere. At illa quasi mõs immobilis permanebat. Tũc angustiari cepit paschasius: et merore deficere. Et vocauit magos ℣ aruspices: ℣ tẽplorum omnium sacerdotes. Et

Lucia virgo quid a me petis? quod ipsa poteris, p̃stare cõtinuo. nam ℣ matris tue fides tua fuit.

nit. ℣ cece salua est. Quia iocundū deo in tua virginitate habitaculū preparasti. ℟. Et sicut per me ciuitas catha-nensium sublimatur a christo: ita per te ciuitas syracusana decorabitur. Quia. Lect. viij.

QUi omnes agebāt superstitiones suas contra eam: vt moueretur. Sed ita permanebat fixa corpore: vt penitus eius vestigia nō moueretur. Tūc paschasius loco eā perfundi iussit: credens asserentibus q̄ maleficijs staret immobilis. Adducta sunt autem multa paria boū vt ab his traheretur: et omnino moueri nō potuit. Tunc dixit ei paschasius. Que sūt ista maleficia tua? Lucia dixit. Ista mea maleficia nō sunt: sed sūt beneficia dei. Paschasius dixit. Que ratio ista est. q̄ puella fragilis a mille tractata hominibus non moueris? Lucia dixit. Si alia decē milia adduxeris: audiēt me psalmum dicentem q̄ cadent a latere meo mille ℣ decem milia a dextris meis. Torquebatur itaq; animo paschasius: et inter cogitationes ℣ viscerū cruciamēta clamabat. Cui beata virgo ait. Quid cruciaris? Quid per diuersa mentis tue torqueris? Templū dei me esse si probasti: iam crede. Si non probasti: disce. Ergo paschasius magis anhelabat: quia de ipso risus sibi exhiberi cernebat. Tūt ignem circa eam fecit copiosum inkēdi: ita vt picem et resinam ℣ ferueus oleum super eā iactarent. At illa in nomine domini nostri iesu christi: stetit immobilis.

℟. Rogaui dominum meum iesum christum vt ignis iste non dominetur michi. Et impetrauit a domino inducias martyrij mei. ℣. Vt credentibus timorem auferā passionis: non credentibus autem vocem insultationis. Et impe.

Lectio ix.

TUnc ait ei lucia. Ego rogaui dominum meum iesum christum: vt ignis iste non dominetur mei: quatenus tibi insultent confidētes in christū. Et ideo petij a domino inducias martyrij mei: vt et credentibus timorem passionis tollerem: et non credentibus vocem insultationis auferē. Tunc angustiante paschasio non ferentes amici iniuriā eius: gladium in eius visceribus mergi fecerūt. Et iam percussa: q̄diu voluit allocuta est turbam circunstantem dicēs. Annuncio vobis pacem datā ecclesie dei/ dyocletiano de regno suo electo: et maximiano mortuo. Et sicut habet cathanensiū ciuitas interuenientem sororem meā agatham: ita me sciatis isti ciuitati datam a domino/ si voluntatem domini facientes susceperitis fidem. Hec loquente famula dei lucia/ eiusq; viscerib⁹ gladio patefactis: ante oculos eius ferro vincta ducebatur paschasi⁹. Cucurrerūt enim relationes siculorū: q̄ fuisset predatus prouinciam. Qui perductus ad vrbē romam/ et ab omni senatu romano auditus: accepit sententiam capitalē. Dei autem martyr lucia virgo sacratissima/ de loco in quo percussa est penitus mota nō est: neq; exiit spiritus eius. donec venientibus sacerdotibus ℣ mysteria sancta eidātibus: atq; omnibus dicentibus amē/ illa emisit spiritum. ℟. Grata facta est a domino in certamine: quia apud deum ℣ apud homines glorificata est in cōspectu principum loquebatur sapientiam. Et dominus omnium dilexit eā. ℟. Erecta namq; in virtutis culmine tormenta deuicit: premia calcauit. Et dñs. ℟. Ora pro nobis.

℣ In laudibus añ. Orante beata lucia apparuit ei sancta agatha: consolabatur ancillā christi. ℣. Dñs regnauit. Io. vj. añ. Lucia virgo quid a me petis quod ipsa poteris prestare continuo matri tue? ℣. Jubilate. fol. vj. añ. Per te lucia virgo ciuitas syracusana decorabitur a domino iesu christo. ℣. Deus deus meus. fol. vj. añ. Benedico te pater domini mei iesu christi. quia per filium tuū ignis extinctus est a latere meo. ℣. Benedicite. fol. vj. añ. Soror mea lucia virgo deo deuota quid a me petis quod ipsa poteris prestare continuo matri tue? ℣. Laud. fol. vij. Cpm. de cōi vnius virginis ℣ martyris: hymn. Jesu corona virginum. ℟. Deducentur. añ. Columna es immobilis lucia martyr christi: quia omnis plebs te expectat vt accipias coronā regni alleluya. ℣. Benedictus. Ofo. Eraudi nos. Memo. de aductu ℣ de beata maria. ℣ Ad. j. añ. Orante. j. de lau. ℣. Deꝰ in no. fo. ix. ℣ Ad. iij. añ. Lucia virgo. ij. de laud. ℣. Legem pone. fol. xj. Capi. ℣. ℟. de cōi vnius virginis ℣ martyr. ad omnes hos. dicantur: cum ofone de die. ℣ Ad certam. añ. Per te lucia. ij. de lau. ℣. Defecit. fol. xij. ℣ Ad. ix. añ. Soror mea.

tiij.de lau.ps. Mirabilia testimonia tua ℂ Ad.ij.veñ.añ. Oste.j.de lauñ.Psalmi feriales. ℂpm vnius virginis et martyris.Hymnus Jesu corona virginum. ℣. Adducentur.añ. ℚuanto pondere eam fixit spiritussanctus: vt virgo domini immobilis permaneret.ps Magnificat.Oño. Exaudi nos. in cõi.fol.lxxx.Memo.de aduentu:et de sancta maria. ℂ Sãcti thome apostoli.Ad vesp.añ. Estote fortes in cõmuni fo.lxvij.pi. feriale.ℂpm.Jam non estis hospites.fo. lxvij.℟ Qui sunt isti.fol.lxvij. Hymnus.

O Thoma christi perlustrator lateris:per illa sãcta te rogamus vulnera que mundi cuncta diluerunt crimina: nostros reatus terge tuis precibus. Annue christe. ꝓs. In omnem terram. añ. O thoma didime per christum quem meruisti tãgere/ te precibus rogamus altisonis succurre nobis miseris/ ne damnemur cum impiis in aduentu iudicis.ps Magnificat. Oratio.

Da nobis quesumus domine beati apostoli tui thome ita solennitatibus gloriari: vt eius semper ꝙ patrocinijs subleuemur/ et fidem congrua deuotione sectemur.Per dominum.

ℂMemo.de aduē.et de sãcta maria.Si hoc fe.in dñica contige.differatur in crastinum: licet dupl.fest.fuerit. Si vero in vj.fe.vel in sabbato.iiij.ℂpm hoc fe.contige.nichil ad matut.de ieiu. fiat nisi tãtū memo. sed post missã de apño fiat missa de ieiu.vbrag ad principale altare: ꝙ tūc propriũ seruitium de fest.ad matut.et ad lau. illo anno omnino pretermittat. Oño dicetur ad memo. Ad matuti.ix. lect.fiant:dupler festum. Lectio prima.

Beatum thomam cũ reliquis discipulis ad officiũ apostolatus electum/ipsũ q̃ a dño didimum (quod interpretatur geminꝰ) vocitatum: fides euangelica narrat. Qui post gloriam dominice ascẽsionis/ cum moraretur in hierusalẽ/ diuina commonitione iussus est indiam aggredi: vt populo qui iacebat in tenebris/lumen ostenderet veritatis. Quo cũ ille quasi tonas a facie domini fugiens ire differret/ nec impleret que sibi diuinitus precipiebantur:(regio enim illa lon ginqua ꝙ grauis erat/incole quoq; terre illius iniqui et ignorantes veritatẽ.) apparuit ei dominus invisu noctis dicens. Ne timeas thoma/ discedere in indiam. Ego enim tecum ꝙ non derelinquã te/ sed glorificabo te ibi:impiebitq; terra men bonum confessus me coram hominibus terre illius. Exinde assumã te cum gloria:ꝙ statuam te in regno meo/cũ fratribꝰ tuis. Oportet enim te ibi multa pati propter me:vt cognoscãt omnes te docente/quia ego sum dominus. Lectio.ij.

In diebus illis missus erat quidã Iabanes nomine a rege indie:requirens artificem qui ei palatiũ posset edificare.Cui redituro in patriã coniunxit se thomas:ꝙ cũ ipso descendit ad mare. Et ascendẽtes nauem:mĩse tertio in interiorem indiam euecti sunt. Cepit ergo predicare beatus thomas per totam indiam: euãgelizans dominũ iesum christũ: nec solũ sermonibus sed etiã operibus/ fidẽ barbaricis pectoribꝰ inserebat. Ita ille ante paulisper incredulꝰ qui diceret/ nisi videro fixuras clauoꝝ non credã: credẽtes deo populos aggregabat. Et puto per prouidentiã domini ideo cum diligẽtius de resurrectione questisse: vt quia in duris ac feris gentibꝰ seminaturus erat verbũ dei/ instructioꝝ crederetur/ qui hesitãtes fidei ratione firmaret. Tu. Lec.iij.

Inuenit igitur in india viros pariter ac feminas/ qui verbum susciperent dei:quia sanabat infirmos eorũ. Audiens misdeus rex signa que faciebat beatus apostolus: iussit eum adduci ad se. Cui ꝙ dixit. Quod est genus tuum: vel quis deus tuus/ in cuius nomine hec signa facis. Sanctus thomas respondit. Deus meus deus verus est/creator celi ꝙ terre ꝙ omniũ que in eis sũt: qui solus coli debet/non ydola surda ꝙ muta. His auditis: rex iratus valde iussit eum extensum torqueri/ et cesum in carcere recludi. At beatus apostolus gratias agebat deo: q̃ dignꝰ est et talia pro nomine eius pati. Interim migdonia vxor carissij cognati regis/ cum narcilla nutrice sua/et tripetra vxor regis cum filio suza eun-

tes ad carcerem: data custodibus pecunia ad apostolum introibant / & verbum dei audiebant. Tu autem. Lectio.iii.

Cumq; nūciatum fuisset misdeo regi q̄ scilicet bror eius et filius conuersi essent per apostolū dei: iratus valde p̄cepit adduci brorem et filium. Quibus cum persuadere nō posset vt ab hac via recederent: tulit brorem suam in obscuro loco recludi / filium autem suum cum beato apostolo in carcere obligari. Sed et carius brorem suam migdoniā cū nutrice eius narcissa / similiter reclusit in cellula tenebrosa. Jussit rex apostolum manibus a tergo ligatis adduci ante se: et dixit ei. Quis est iste deus tuus / qui coniuges nostras per te separat a nobis? Dixit ei thomas. Tu cum sis rex / nunquid vis habere inquinata seruitia? Si ergo tu homo rex / mūdos seruos habere studes atq; mundas ancillas: quanto magis credere debes amare deum castissima et mundissima seruitia? Si ergo deum in seruis & ancillis suis amare p̄dico quod tu in tuis diligis: vt quid culpor? Tu autem domine. Lectio.iv.

Tunc iratus rex / tulit lances ferreas ignari / et apostolum distrahi iussit vt nudis pedibus superstās / hor doloꝛe deficeret. Statimq; p̄ozupit aqua: et effuncte sunt lances. Jussit eum rex in fornacem termarū mitti. Quo facto: termi vbi tra calere minime potuerūt: sed nec paruum quidem tepoꝛē habere. Apostolus autem dei: altera die erectus est incolumis. Jussit autem rex vt in templū simulachꝛo solus sacrificium inferret. Introgressus apostol⁹ ait ad simulachꝛū. In nomine domini mei iesu christi impero tibi demon / qui in hoc simulachꝛo lates: vt nullū ledens hominum hoc metallū cōminuas. Statim vt cera iuxta ignē posita: liquefactū ydolum resolutum est Cōmotus misdeus rex / q̄ simulachꝛum solus comminutum esset: apostolum thomam et filium suum zuzan plurimosq; alios / trudi p̄cepit in carcerē. Lect.v.

Non desinebat tamen apostolus etiam in carcere cōfirmare credētes / ianuis clausis et obseratis: quo volebat ertens et quos volebat admittens et emittens. Custodes autē mane primo abierunt ad regem petētes vt tolleretur magꝰ ille / & alibi recluderetur / eo q̄ clausum omne magica potestate reseraret: secūdo apertas fuisse ianuas carceris / introisse etiā regis brorem cū aliis. Quibus auditis: statim rex signacula que imposuerat ianuis requisiuit / & eodem modo quo ante fuerāt repperit. Unde commotus in custodes ait eos fallere / qui introisse in carcerē tripeciam et migdoniā et exisse diceret: cum signacula remota nō essent. At illi veritatē se intimasse cū iuramento asseuerabant. Rex autē cum in secretario sedisset: iussit sibi iubet apostolū. Quem cū exhibuissent: interrogauit eū / vtrum seruus an liber esset. Cui respondit apostolus. Seruus sū vnus & solus: supꝛa quem non habes potestatem. Sine expositione. Lectio.vi.

Quesiuit rex in regionem illam indie qua ratione venisset thomas: sed audiuit quia venit vt plures saluaret / & hoc debitum sibi esse / vt per manus misdei de hoc mundo migraret. Interrogauit rex quis esset dominꝰ eius: & quod illi nomen / vel cuius regionis. Respōdit thomas. Deus dominus deus est vnus / & vnus dominus celi & terre: cuius nomē audire nō potes. Sed quod datum est ei nomē in hoc seculo: iesus christus est. Minanti etiam regi q̄ ei non parceret donec maleficiū eius aboleretur / vt omnis india mundaretur: respondit thomas. Hec maleficia merum habebūtur / sed cognosce hoc / quia nec hic deerunt. Cogitabat igitur rex quēadmodum thomam occidi iuberet. Uerebatur enim populum: quia de eminētioꝛibus viris / eius opera mirabantur. & credebant in dominum iesum. Cum ipso igitur de ciuitate egredi cepit armis septus. Populus autem putabat q̄ aliquid rex vellet ab eo discere: et illum docere. Sed egressus rex mediā fere partem miliarij / tradidit eū quatuoꝛ militibus: vt ducentes in montē ibi eum gladio percuterent. Et reuersus est rex in ciuitatem: vbi hoc militibus imperauit. Tu autem domine. Lectio.vii.

Vbi venit thomas ad locum decollationis cohortatus sequentem se plebem vt fidem seruarent domino iesu/pietatemq; exhiberent: iussit dari pretium custodibus vt orandi licentiam impetraret. Qui data sibi copia orandi: cepit gratias agere deo/q; in hoc seculo gubernatus esset ab eo. Habensq; eum in periculis presulem/in meroribus consolatorem/in laboribus adiutorē/preintū itineris quo in hoc seculo cucurrisset. Tu inquit domine annūciasti michi me tuū esse. Propter quod brorem non duri: vt totus tibi vacarem. Diuitiarum quoq; secularium cupidum animum celesti prouisione ac monitione reuocasti: docens in peccunijs dispendia nostra esse/non cōmoda. Et ideo compulisti me vt in hoc seculo paupertate contentus/spiritualium diuitiarum quererem veritatem/et thesauros in te christe absconditos inuestigarē: tuisq; contentus copijs alias nō desiderarem. Adesto domine: vt cum pace et gratia de hoc mundo transeam ad te. Dirige seruum tuū ad sedem tuā: dirige iter meum/et diabolus in me non intendat. Et exercētur oculi eius lumine tuo: conticescat os eius/nichil in me de suis operibus inueniat. Hec precatus: ait militibus. Venite consummate preceptū eius: qui vos misit. Tu autē. Lectio.

Accesserunt igitur quattuor milites: et lanceis transuerberauerunt apostolum/et mortuus est. Quem cum lachrymis sepelierunt fratres in sepulchro regio in quo reges sepeliebātur: pretiosis vestibus amictum. Quibus in vrbem redire recusantibus/et ad sepulchrum tota die residētibus: apparuit dicens. Quid sedetis custodientes me? Nō hic sum: ascēdi enim et recepi omnia que speraui. Surgentes itaq; discedite hinc: breui enim tempore trānsacto/etiam vos mecum eritis. Tripetia autem q; migdonia deducte miseo q; cartilio affligebantur: sed tamen voluntati eorum non acquiescebant. Quibus se apostolus demōstrauit dicens. Nolite errare: quia dominus iesus cito vobis adiumentum prestabit. Quibus cum diutius non possent resistere miseo q; cartilus: dimiserunt eas propte voluntati. Fiebat autem cō gregatio fratrum/in multa exultatione atq; letitia. In monte vero quo decollatus et sepultus est/potiebantur infirmi frequentibus adiumentis dei: et incrementa fidei quotidie proficiebant. Post non multum vero temporis/corpus sancti apostoli de eodem loco quidam de fratribus rapuerunt/et in vrbem eddiam transtulerunt: vbi florent merita et virtutes meritorum eius/ad laudem et gloriam nominis dei/qui vivit q; regnat per omnia secula seculorum amen. Tu autem. Cetera omnia ad mat. q; ad horas: de cōmunis apostoli. Memo. de aduentu quatuorq; feria hoc festum contigerit cū hac añ. Nolite time. nisi quādo a do. resurrectum die lune celebrēt: tūc enī dicat ad memo. de aduen. añ. illius ferie: scilicet Dicit dominus. et semper dicatur ps. Voce clamantis. cum oratione dominicali: q; añ. Nolite timere. in illo anno omnino pretermittatur. Tamen si in vj. feri. vel in sabbato iij. tpīm hoc ke. euene. tūc oratio de festo. dicetur cū predicta añ. Nolite timere. Ad secūdas vesperas. R. Clues apo. vñ. O thoma videme. ps. Magnificat. Oratio. Da nobis Cetera omnia de communi vnius apostoli. Memo. de aduentu q; de sancta maria: de lupra.

De sctō stephano q; de alijs sāctis vsq; ad festū sancti Wulstani: require ofa in cōi sāctorū sicut post natale vsū pinotatū est. Si tps prolixū fuerit inter do. in qua incipienda est hystoria. Domine ne in ira. et ltr. festum sancti Wulstani in eadem do. in qua contige. celebretur et memo. fiat de do. ad vesp̄asq; vesperas: et ad matuti. q; ad miss. que precedō memo. beate marie. Eodem modo fiat de ceteris sanctis. Si fest. sancti Wulstani vel sāctorum fabiani et sebastiani/vel sancte agnetis in dominica. ltr. euene. fest. differatur vsq; in crastinum sancti vincentij. Si vero in die sancti vincentij aut sācti pauli dominica ltr. contige. festum differatur in crastin. Si aliquod predictorū festorum in sabbato primo ante. ltr. euenerit vespere in ipso sabbato de septuagesima erunt et

solennis memoria de fest. Similiter fiat in.rl. vel in.l. Si vero festum a do. differatur in.ij.fer..vel in eadē feria contigerit vespere in do. de fe. erunt: et solennis memo. de do. Idem modus seruetur in omnibus fe. tr. iec. vsq; ad passionem domini ita tamē q; in omnibus festis duplicibus ipso tempore cōtingentibus erit prime & secūde vespere de fes. Preterea fe. purificationis beate marie non differatur.

¶ Sancti Wulstani episcopi et confessoris nonem lectionum. Lectio prima.

REgnante illustri rege anglorum edwardi / sedit wygornie Wulfhegus pōtifex / apud quem Wulstanus primeui floris indolē agēs: singulis gradibus creuit in clero. Donatus tandem honore sacerdotij in tēpore suo vitam celibem duxit a puero: et in fructu centesimo deū per desiderium querere / per cogitationē inuenire / per gustum tangere salubriter satagebat. Adolescebat in viro germen omne virtutum. prerogatiua sāctitatis sic enituit: vt optimates anglorum eius amicitiā & auidissime optarent / & cōstantissime tenerent. Jugis in orationibus / in genuflectionibus creber: plumā & nullum lectum omnino habere. sopori raro indulgere / sed surripere. Lectio.ij.

SUper gradus ante altare capite posito se humi erponere: vel etiā codice aliquo vertice submisso / tenuē consuerat inuitare sopōrē. Tribus in ebdomada diebus omnis cibi abstinens / perpetuo linguam cohibebat silentio: ne vllo saltem laberetur verbo. Tribus reliquis / porros caules vel cottos vel ciros / et panē cibarium comedebat: vt his magis contineret naturam q; gulam. Quid plura? Talē se subditis exhibuit: vt non deesset eis doctrina in verbo: nec vita in exemplo. Tu autem. Lectio tertia.

QUodam tempore dum super ecclesie tectum fabricā quandam construerent in qua dependerent campane: ad illam erigendam gradus scalarum aptabant / quibus operantes insisterēt / et pendulos in aere gressus firmarent. Jamq; funibus subuecte stabant scale immensa proceritate prominentes: artificesq; in eis mutuo sibi structure necessaria ministrātes. Quorum vnus cū ceteris preruptius arduos meditaretur ascensus: preceps ruit. Wulstanus vero eminus stans & intuens qualiter ille per aerem deorsum volueretur: condoluit vehementer / signumq; sancte crucis opposuit. Et casus qui erat ab altitudine ad minus pedum quadraginta. non solum corpus ruentis non attriuit: sed nec etiā animū frigente sanguine vt solet hebetauit. Surrexit ergo incolumis / sue reputans temeritati q; cecidit: & Wulstani sāctitati q; euasit. Tu autem. Lectio.iij.

CUm autem Willelmus rex litterature insufficientiam / et gallici sermonis caritiam pretendēs / Wulstanum priuare niteretur pōtificatus officio: cōuocato consilio / iubet lamfrācus archiepiscopus venerabilem virum baculum resignare cum anulo. Cui autem dei / nec vultu mutato / nec animo / cessit se: & virgam pastoralē manu tenens / dixit. Viue domine archiepiscope / bene scio quia nec hoc honore dignus sū: nec huic sufficiēs oneri aut labori. Sciebā enim hoc / quū me clerus eligeret / quū episcopi cogerēt: quum dūs meus rex / ad hoc officiū inuitaret. Ipse tamen auctoritate sedis apostolice in meos humeros hoc onus refudit: et per hunc baculum / me episcopali gradu inuestiri precepit. Nunc tu virgā pastoralem erigis / quam nō tradidisti: officium adimis quod non contulisti. Et ego quidem insufficientiam meam non ignorans / & huic sancte synodi sententie cedens / resignabo quidem baculum / sed non tibi: sed potius ei / cuius cum auctoritate suscepi. Tu autem. Lectio.iv.

HIs dictis / accedēs ad tumbā sancti edwardi / et stans ante sepulchrum dixit. Tu scis dñe mi / q; inuitus hoc opus susceperim / quotiēs subterfugerim: quotiēs me / quum quererer abstraxerim. Fateor insipiēs factus sū: sed tu me coegisti. Nam licet non deesset fratrum electio / plebis petitio / episcoporū voluntas / gratia procerum: his tamen

omnib⁹ tua p̄ponderabat auctoritas/ tua magis vrgebat voluntas. Et ecce iam nouus rex/ noua lex/ nouus pontifex: noua iura condunt/ nouas sententias promulgant. Te erroris arguūt qui iussisti: me p̄sumptionis qui consensi. Et tunc quidē falli potuisti vt homo: sed nūquid modo coniunctus deo? Non igitur illis qui erigūt quod non dederūt/ qui cū sint homines fallere possunt et falli: sed tibi qui dedisti iam deductus in ipsam veritatem/ ignorantie vel erroris tenebras euasisti/ reliqno baculū: tibi curam eorum quos michi commendasti/ dimitto. Tibi secure eos committo: cuius ego merita non ignoro. Lectio sexta.

NEt cum diriget: eleuata paululū manu in lapidem quo sanctū corpus tegebatur/ baculum infixit dicens. Accipe dñe mi rex: et cui libuerit trade illum. Et erutus pontificalibus: inter monachos ipse iam monachus simplex resedit. Admirantur omnes cernentes virgam lapidi immersam: et quasi radicib⁹ vteretur/ non moueri. Cunq; tentantes/ nulla ratione baculum euellere possent/ res defertur in synodum: & gundulphus roffensis episcopus a lāfranco missus/ ad sepulcrū accedēs/ cū baculū nullatenus mouere valeret: lāfrancus nouitate miraculi stupefactus/ vna cū episcopis & rege ad tumulū p̄properās/ facta oratione manū inuasū ad eruendum baculū apposuit. Exclamat rex/ orat pontifex/ & ad sanctū ait. Vere iustus dñs/ et cū simplicibus graditur: et cum humilibus sermocinatur. Derisa est a nobis frater/ tua sancta simplicitas: sed edurit dñs quasi lumen iusticiā tuam. Errauit in te iudicium nostrū: sed simplicitatem tuam deo gratam hoc omnibus p̄opalauit. Auctoritate p̄inde qua fungimur/ immo iudicio diuino quo coniungimur: curam quam te inconsulcius eripuimus/ iterū tibi committimus & imponimus. Ille autem impossibilitatem suā/ et onus supra vires p̄tendens: asserit in loco sancto ministrum sanctū statuendū. Victus tandem precum instātia/ coram omnibus ad sepulchrū accessit: virgā manu tenigit/ et mox manum eius secuta/ acsi in molli luto fuisset impressa/ desiliit. Lanfrancus ergo ad pedes eius p̄uolutus fatetur delictum/ veniā implorat/ dicens simplicitatē eius deo acceptā et beneplacitam: qui sapientiam huius mundi stultam facit/ vt fortia confundat et gratiā infundat humilibus. Lectio septima.

DUm semel monachi beati viri ad maiorē ecclesiā migraret/ quam ipse construxerat/ et videret antiquam ecclesiā destrui/ quā sanctus oswaldus construxerat: lachrymas fudit. Super quo modeste redargut⁹ a suis q̄ potius gaudere deberet/ quia se superstite tantus honor ecclesie sue accrediset q̄ multiplicatis monachis edificia augerētur: dixit. Ego longe aliter intelligo q̄ nos peccatores & miseri opera sanctorū destruimus: vt nobis laudem cōparemus. Non nouerat illa etas pompatica cōstruere: sed sub qualitūq; tecto seipsos deo immolare/ subiectosq; ad exemplū attrahere. Nos econtra nitimur: vt curā animarū negligētes/ cumulemus lapides. Lec. viij.

ANno autem dñi millesimo septuagesimo septimo/ episcopatus sui tricesimo quarto/ etatis vero sue octuagesimo septimo/ quarto decimo kalēdas februarij/ defunctus seculo: viuere cepit in christo. Anulū autē quem in consecratione acceperat/ multis annis digito eius herere non potuit: et crebro lapsus/ nūq; amissus fuit. Quippe caro digitorū eius ita exinanita erat: vt vix pellicula ossib⁹ inhereret. Fertur enim ipsum sepius dixisse. anulū quem sine ambitu suscepi: inseparabile michi in humū portabo. Post obitū eius quidā anulū digito subtrahere inuasū tētauerūt: ita enim pellis plena/ protuberantes articuli/ neruor⁹ integritas/ restituta videbātur mortuo: que p̄o abstinentia/ exinanita fuerāt viuo. Elapsis enim post obitū eius annis centum/ dum trāsferretur corpus eius/ et in scrinio p̄cioso collocaretur: repertū est vna cum vestimentis pontificalibus integrum et incorruptum. Lectio nona.

INter multa enim miracula p̄o famulo suo a deo patrata/ mulierē

quinq; annis incuruatā ac inclinatā/humiq; accliuē curauit. linguā pueri a nouerca abscisā reparauit/ceros quinq; illuminauit/demoniacos quinq; sanauit/mutis quatuor loquelam reddidit/mortuos tres resuscitauit lepro sos duos mūdauit/et hydropicis duobus sanitatem contulit. Infra triduū vice quadam/triginta quinq; variis morbis oppressi/salute cōsecuta/gratias deo et sancto eius referebant. Oculos iuuenis cuiusdā ab emulis effossos/et in campū proiectos: sanauit. Non enim sibi pprios restituit/sed nouas ⁊ modicas in fossarū profunditate pupillas/tanq; duas posuit prunulas/⁊ quas varias habuit er natura/nigras recepit er gratia. de die autem in diem/usq; ad quantitatem competentem creuerunt. Testiculi eiusdem iuuenis ab eisdem emulis/a follibus suis eruti ⁊ prescisi/longiusq; proiecti/eidem sunt restituti/vulneraq; omnia diuersis corporis locis recepta/in momento sunt curata. Hys et alys multis claret miraculis/ad laudem et glorią nominis dei: qui est benedictus in secula. Tu autem. Cetera omnia de cōi cum hac oratione.

SPiritum in nobis dñe tue charitatis infunde: vt intercedente beato Vulstano confessore tuo atq; pontifice/tuam mereamur dilectionē in eterna felicitate gustare. Per ō. In vnitate eiusd.

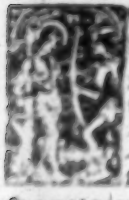

Sanctorum fabiani ⁊ sebastiani martyrū. Ad vesp. ān. Sancti per fidem. In cōi. fo. lxxij. Psalmi feriales. Capitulum. Justorum anime. fo. lxxv. Ex. Erat namq;. inuitatoriū. Regem martyrum. Sanctorum meritis. In cōi. fo. lxxij. ō. Letamini. ān. Ex legit dominus virtutem de plebe et claritatem visionis eterne dedit illi: ergo celebremus solemnitatem sebastiani martyris/gaudium sit in celo et in terra pax in hominibus bone voluntatis. alleluya alleluya. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatos martyres tuos/fabianū ⁊ sebastianū virtute constantie in passione roborasti: et eorū nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mundi despicere/et nulla eius aduersa formidare. Per. Lectio de sancto Vulstano. ān. Ite et. In cōi. fo. lxxviij. ō. Justus germinabit. Oratio. Spiritū in nobis. vō. Cō. de sancta maria. Ad matutinas Inuitatorium. Christum supplices regem regum adoremus. Qui donat sanctis premia digna suis. ps. Venite. hy. Sanctorū meritis. In cōi. fo. lxxij. In primo not. ān. Sebastianus mediolanensium partium ciuis/que perfuderat deus gratia: ab omnibus amabatur. ps. Beatus vir. fo. ij. ān. Erat enim in sermone verax: in iudicio iustus. ps. Quare fremuerunt. fo. ij. ān. Christo quotidie sedulum exhibebat officium: erat enim verus dei cultor. ps. In domino confido. fo. iij. ō. Letamini in dño et exultate iusti. Lectio prima.

SEbastianus vir christianissimus/mediolanensium partium ciuis/dyocletiano et maximiano imperatoribus ita charus erat/vt principatum ei prime cohortis traderent: et suo eū conspectui iuberent semper astare. Erat enim vir totius prudentie/in sermone verax/in iudicio iustus/in consilio prouidus/in cōmisso fidelis/in interuentu strennuus/in bonitate conspicuus: in vniuersa morum honestate preclarus. Hūc milites actū patrem venerabātur: hunc vniuersi qui per erant palatio/charissimo venerabantur affectu. Erat enim verus dei cultor/et necesse erat vt quem deus perfuderat gratia: ab omnibus amaretur. Tu autem. ℟. Sebastianus dei cultor studiose curabat: sub abscondo clamidis sanctorum animos confortabat. Spem promittens et gloriam consequi sempiternam. ℣. Christo quotidie sedulū exhibebat officium: et christianorū animos confortabat. Spem let.

QUisto igitur quotidie sedulū exhibebat officium: sed agebat quatenus hoc sacrilegis regibus esset occultū. Non passionis timore perterritus/nec patrimonij sui amore cōstrictus: sed ad hoc tantum sub clamide terreni imperij christi militem tegebat absconditum/vt christianorū animos quos in tormentis videbat deficere confortaret: et deo redderet animas quas diabolus conabatur auferre. Denq; posq; multas martyrū mentes a timore passionis eripuit/et ad coronam perpetue glorie incitauit: ipse,

quoꝝ quis esset apparuit / quia lumen in tenebris latere non potuit. Tu. Rm. Sebastianus vir christianissimus quem occultabat militaris habitus. Et clamidis sue obumbrabat aspectus. ℣. Quem perfuderat deus gratia: ab omnibus amabatur. Et clamidis. Lectio iij.

Clarissimis viris / marcelliano et marco duobus germanis fratribus / pro christi nomine in vinculis constitutis: quotidie solatiũ exhibebat. Et tam ipsis ꝙ etiam seruis eorum tũ quibus tenti fuerãt / salutaria fidei consilia ministrabat: quo fugitiua seculi blandimenta respuerent / et momentanea tormentorũ genera non timerent. Qui cum beatissimi viri verbis acquieuerent: et verbera carnificum animo perseueranti transirent: capitalem iussi sunt subire sententiam / ea scilicet ratione / vt si eodem momento quo decollandi erant latrocinijs consensissent / parentibus suis ꝙ cõiugibus et filijs ꝙ facultatibus redderentur. Erant enim non solũ vt diximus genere clarissimi viri: sed ꝙ facultatibus ditati. Quorum erat pater trãquillinus nomine / et mater martia vocabatur: qui illos lamentando sequebantur cum vxoribus eorum et filijs / nimio enim in suis nepotibus ducebantur affectu. Tu. Rz. Erat namq; in sermone verax / in iudicio iustus / in consilio prouidus / in bonitate conspicuus. In vniuersa morũ honestate preclarus. ℣. In cõmissis quoq; fidelis: in interuentu strenuus. In vniuer. Gloria. In. ℭ In. ij. noc. ãn. Ad hoc tantum sub clamide christi militem tegebat abscondituꝫ: vt deo crederet animas quas diabolus conabatur auferre. ps. Dixit quis habitabit fol. iiij. ãn. Clarissimis quotidie viris marcelliano et marco suadebat populi blandimenta respuere: et momentanea tormentorum genera non timere. ps. Conserua me dñe. fol. iiij. ãn. Sebastianus vir christianissimus quẽ occultabat militaris habitus et clamidis sue obũbrabat aspectus. ps. Dixit est terra. fo. viij. ℣. Exultent iusti. Lectio iiij.

Accedens itaq; mater et miseram se clamans / et soluto capite canos sue senectutis ostentans: in cõspectu eorum vestem qua pectus tegebatur scidit / et cũctis flentibus ostendebat eis lacertis pellibus quas lurerant mammas / ꝙ blandimenta que infantie eorũ exhibuerat / vlulando lachrymis memorabat. Ista et his similia matre plequente: infirmus pater et grauis iam senio / manibus adducitur seruulorũ. et cigneo capiti puluerem terre aspergens / huiusmodi dabat voces ad celum. Ad mortem vitro proficiscentibus filijs / vale dicturus aduent. vt vniuersa que a filijs sepulture mee exhibenda parauerã: ego infelix filios sepulturus expendã. O filij mei baculus senectutis et geminũ meorum viscerum lumen / nati feliciter et prospere educati: excellentissime memorie et ingenij singularis / omnium peritia litterarum liberalium imbuti / que ista repente infamia vestra voluntate progenita / mortis vos fecit esse amatores? Tu autẽ. Rz. Christo quotidie seruulum exhibebat officium. Et christianorũ animos quos in tormentis videbat deficere / confortabat. ℣. Erat namq; in sermone verax / in iudicio iustus / in vniuersa morum honestate preclarus. Et christianorũ. Lectio quinta.

Igitur dum hec et talia senior ageret / ecce et amborũ coniuges cum natis proprijs veniunt / et aspectibus eorum proprios infantulos offerẽtes: has eiulantes emittunt voces. Quibus nos seruituras reliquistis? Quibus coniugij vestri traditis charitatem? Qui putatis erunt horum infantũ dñi / et domorum vestrarum auiditissimi peruasores? Qui erunt vestre occupatores familie / vel qui sibi diuisuri sunt vernaculos quos nutristis? heu ꝙ ferreo heu ꝙ impio crudelitatis genere parentes despicitis / amicos respuitis / vxores abijcitis / filios abdicatis: et vosipsos carnifici vitroneos exhibetis. Rz. ℣. Ore vxor nichostrati dicit beato sebastiano. vtus es tu et benedictus sermo oris tui. Per iesum christũ dominũ nostrum. ℣. Benedicti qui in omnib⁹ que locutus es credũt. Per ie. Lectio vj.

Interea dum ista dicũtur et illa referũtur. inter vxorum lachrymas et suspiria filiorum: reperũt milites christi molliescere / et animos suos flectere ad dolorem. Huic spectaculo (vt superius diximus) intererat sanctus sebastianus vir per omnia christianissimus: quem occultabat militaris habitus / et clami-

dis obumbrabat aspectus. At vbi vidit athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: in medio eorū se obiciens dixit. O fortissimi milites / o inuictissimi diuini prelij bellatores / per summā virtutem feliciter peruenistis ad palmā / et per misera blandimenta coronā deponitis sempiternā? Discat nūc per vos christi militū fortitudo / fidē potius armari q̄ ferro. Erigite igitur a terrenis aspectibus tropheū vestri certaminis gloriosi: et nolite illud amittere fletibus paruulorum. Isti quos plorantes attenditis: gauderent hodie si poterāt scire quod nobis. ℟z. ℣ gregie dei martyr sebastiane princeps ac propagator sanctissimorū preceptorum: ecce nomen tuum in libro vite celestis ascriptum est. Et memoriale tuū non derelinquetur. In secula. ℣. Sortus enim factus es supernarū virtutum: que et in celis spiritum tuū susceperunt. Et me. Gloria. In fem. ℣ In.iij.nocl.ān. ℣ t vidit beatus sebastianus athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: dixit. o fortissimi milites christi nolite per misera blandimenta coronas deponere sempiternas. ℘s. Exultate iusti in dño. fol.xv.ān. ℣ Sebastianus dixit marcellino et marco: non vos seducant blandimenta mulierum. ℘s. Benedicam.fol.xv.ān. ℣ olite timere non separabuntur a vobis: sed vadunt in celum parate vobis sydereas mansiones. ℘s. Deus venerunt. fol. xxbiij. ℣. Justorum anime. Lectio septima.

HIs igitur duobus germanis fratribus ad celorum regna per martyrij palmā transmissis / et multis alijs ad fidei gratiā per beatū sebastianū conuersis beatus tandem sebastianus conuentus est: quia vt diximus videbatur sub clamide latere / q̄ miles esset dignissimus christi. Suggessit de eo prefectus dyocletiano imperatori. Quem dyocletianus ad se conuocans ait. Ego te inter primos palatij mei semper habui / et contra salutem meā in deorū iniuriā hactenus latuisti? Sanctus sebastianus respondit. Pro salute tua semper christum colui / et pro statu vrbis romane illū qui in celis est semper adorauī: considerans a lapidibus auxilium petere / insani captus esse et vani. Tunc iratus dyocletianus iussit eum duci in medium campū et ligari quasi signū ad sagittandū: et iussit vt sagittarij eum sagittarent. Tunc posuerūt eum milites in medium campum et hinc inde ita repleuerūt eum sagittis: vt quasi hericius ita esset iustus ictibus sagittarum. Estimantes autem illum mortuum: abierunt. Tu autem. ℟m. Clarissimis viris marcelliano et marco per singulos dies suadebat seculi blandimenta respuere. Et momentanea tormentorum genera non timere. ℘s. Cū vidit beatus sebastianus athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: in medio eorum se obiciens suadebat seculi blandimenta respuere. Et momentanea. Lectio octaua.

TUnc relicto martyris corpore: quidā zetarius nomine herene abijt nocte vt corpus tolleret q̄ sepeliret. Et inueniens eū viuentem: adduxit ad domū suā in insulā ereclsam / vbi manebat ad palatiū / et ibi inter paucos dies salutem integerrimam recuperauit in omnibus membris. Cunq̄ omnes christiani ad eū venirent: hortabantur eū abscedere. Ille autem oratione facta: discessit. Et stans super gradus eliogabali: beneficijs imperatoribus dixit. Iniquis surreptionibus animos imperij vestri explorū pontifices obsident / suggerētes de christianis falsa commenta / dicentes eos reos per quos respublica melioratur q̄ crescit: qui pro imperio vestro et pro salute romani exercitus orare non cessant. Cum hec et alia diceret: dyocletianus ait. Tunc es sebastianus / qui nos dudū sagittis iussimus interfici? Sanctus sebastianus respondit. Ad hoc me dominus meus iesus christus resuscitare dignatus est: vt conueniam et contester vos coram omni populo / iniusto iudicio persecutionem vestram in christi famulos ebullire. ℟m. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr sebastiane. Quia cū sanctis gaudebis? cū angelis exultabis in eternū. ℣. Beatus es christi martyr sebastiane: q̄ benedictus fermo oris tui. Quia. Lectio.

TUnc iussit eū in ypodromo palatij duci / et tandiu fustibus cedi: q̄diu spiritum exalaret. Tunc tulerunt corpus eius nocte / et in cloacā maximā miserunt: dicentes / ne forte christiani eū sibi martyrem faciant. Tunc beatus se-

bastianus apparuit in somno sancte lucine cuidã matrone religiosissime dicẽs. In cloaca illa que est iuxta circum: tumenies corpus meũ pendens in gũpho. hoc dum tu leuabis: perduces ad catacumbas et sepelies me in initio criptę / iuxta vestigia apostolorũ. Tunc beata lucina ipsa per se cũ seruis suis abiit media nocte / et eleuans eum imposuit in pabone suo et perduxit ad locũ: ꝫ vbi ipse imperauerat cum omni diligentia sepeliuit. Ipsa autẽ sancta lucina per triginta dies a loco ipso sancto non discessit. Post aliquantos autẽ annos pax ecclesie est reddita. Que statim vt ecclesia gloriam pacis accepit: domũ suam fecit ecclesiam. Cui omnes opes suas ad christianorum requiem derelinquens: fecit ipsam ecclesiam heredem in christo: cui est honor et gloria et imperium / in secula seculorum amen. Tu autem domine. Rm.

Elegit dñs virum de plebe et claritatem vitionis eterne dedit illi. celebremus solennitatem sebastiani martyris. Gaudiũ sit in celo. Et in terra pax in hominibus bone voluntatis. ỹ. Beatus es et bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane. Gaudium. Gloria. Et in terra. ỹ. ante lauꝺ. Justi autem in perpetuum viuent. ℣ In laudibus. ãn.

Sebastianus dei cultor studiose curabat sub abstonso clamidis sanctorum animos confortabat: spem promittens ꝫ gloriam consequi sempiternam. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. Ego verus christi seruus sum / et si vera sunt omnia que ex ore mro her mulier audiuit et credidit: aperiat os eius qui aperuit os zacharie prophete domini. ps. Jubilate. fo. vj. ãn. O hanc vocem christi martyris sebastiani: illico apertũ est os vrozis nicostrati. ps. Deus deus. f. vj. ãn. ꝫ ex vxor nicostrati dixit beato sebastiano. beatus es tu et benedictus termo oris tui. ps. Benedicite. fol. vj. Asia.

Sanctus sebastianus dixit nicostrato: saluator voluit pro peccatoribus exhiberi dignatus est suam presentiam. ps. Laudate. fo. vij. Cp. Justorum anime. In cõi. fo. lxxb. hy. Rer gloriose martyrũ. fo. lxxiiij. ỹ. Mirabilis deus. ãn. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr sebastiane: quia cũ sanctis gaudebis / ꝫ cum angelis exultabis in eternum. ps. Benedictus. fo. vij. Oratio. Deus qui beatos. vtꝫ. ℣ Ḗo. de sancta maria. ℣ Ad. j. ãn. Sebastianus. j. de lauꝺ. ps. Deus in nomine. folio. lxv. ℣ Ad. iij. ãn. Diligam. ij. de lauꝺ. ps. Legem pone. fol. xj. Cap. v. et vj. de cõi plurimorum marty. ad ofs horas dicantur cum ꝺbone predicta ℣ Ad. vj. ãn. Do hanc voces. iij. de lauꝺ. ps. Defecit. f. xij. ℣ Ad. lxv. ãn. Sanctus sebastianus. v. de lauꝺ. ps. Mirabilia testimonia. fo. xiij. ℣ Sancte agnetis virginis et marty. Ad vesperas. ãn. Hec est virgo. In cõi. fo. lxxx. Psalmi feriales. Cap. de cõi vnius virginis et marty. ℟. Induit me. infra. iij. hyꝰ. Virginis proles. In cõi. fo. lxxx. ỹ. Diffusa est gratia in labiis tuis. ꝛc. ãn. Beata agnes in medio flammarum expansis manibus orabat / te deprecor vere tande colende patr metuende / quia per sanctum filium tuũ minas euasi sacrilegi tyranni / ꝫ carnis spurcitias inmaculato calle transiui: et ecce venio ad te quem amaui / quem quesiui / quem semper optaui. ps. Magnificat. fo. xliij. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui infirma mundi eligis / vt fortia quęq confundas / concede propicius: vt qui beate agnetis martyris tue solennia colimus / eius apud te patrocinia sentiamus. Per dominũ. ℣ Ḗoria de martyribus fabiano ꝫ sebastiano Antiphona.

Egregie christi martyr sebastiane / princeps ac propagator sanctissimorum precepti / ecce nomen tuũ in libro vite celestis adscriptum est / et memoriale tuũ non derelinquetur in secula. hyꝰ. Mirabilis deus. Oco. Deus qui beatos. vtꝫ. ℣ Ḗo. de sancta maria. ℣ Ad matut. Invitat. Agnum sponsum. ps. Venite. Hymnꝰ. Virginis proles. In cõi. fol. lxxx. ℣ In. j. noct. ãn. Offerde a me pabulum mortis / quia iam ad alio amatore properata sum. ps. Dixit dñs nostet. fol. iij. ãn. Nulo suo subarrauit me dñs meus iesus: et tanq̃ sponsam decorauit me corona. ps. Celi enarr. fo. v. ãn. Dotem meam et collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribꝰ meis inestimabiles margaritas. ps. Dixit est terra. fo. viij. v. Diffusa est gratia. Lectio. j.

Sanctus ambr.

Seruus christi ambrosius: virginibus sacris. Diem festum sacratissime virginis agnetis celebremus. Hinc psalmi resonent / inde cõcrepent lectiones: hinc populorum turbe teneantur / inde subleuentur pauperes christi. Omnes ergo gratule-

mur in domino: et ad edificationem virginum qualiter passa sit agnes beatissima ad memoriã reuocemus. Tertiodecimo etatis sue anno / mortem perdidit et vitam inuenit: quia solum vitẽ dilexit auctorem. Infantia quidem cõputabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Corpore quidem iuuencula: sed animo cana. Pulchra facie: sed pulchrior fide. Que dum a scholis reuertere tur: a prefecti vxbis filio adamatur. Cuius parentes dum requisisset et inuenisset: cepit offerre plurima z ampliora promittere. Demũq; detulit secũ pretiosa ornamenta: que à beata agnete veluti quedam sunt stercora recusata. Tu autẽ.

Item festum sacratissime virginis celebremus / qualiter passa sit beata agnes ad memoriam reuocemus. Tertiodecimo etatis sue anno mortem perdidit et vitã inuenit: quia solũ vitẽ dilexit auctorẽ. ℣. Infantia quidem computabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Ter. Lectio ij.

Factumq; est: vt iuuenis maiore perurgeretur stimulo. Et putãs eam meliora accipere velle ornamenta: omnem lapidem pretiosorum secum defert gloriã / et per seipsum et per amicos et notos cepit aures virginis appellare / diuitias / domos / possessiones / familias / atq; delitias omnes mũdi promittere / si consensum suũ eius cõiugio non negaret. Beata igitur agnes tale fertur iuueni dedisse responsum. Discede a me fomes peccati nutrimentum facinoris: pabulum mortis. Discede a me quia iam ab alio amatore preuenta sum: qui michi satis meliora te obtulit ornamenta et anulo fidei sue subarrauit me longe te nobilior: et genere et dignitate. Ornauit inestimabili dextrochirio dextrã meam: et collum meum circuit lapidibus pretiosis. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circundedit me vernantibus atq; choruscantibus gemmis. Posuit signum in faciem meam / vt nullũ preter eũ amatorem admittã. ℣.

Dextram meam et collum meum circuit lapidibus pretiosis / tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et circũdedit me vernantibus atq; choruscantibus gemmis. ℏ. Iuuit me dominus ciclade auro texta / et immensis monilibus ornauit me. Et circundedit. Lectio tertia.

Induit me ciclade auro texta: z immẽsis monilib⁹ ornauit me. Ostendit michi thesauros incomparabiles: quos michi se donaturũ si ei perseuerauero repromisit. Non ergo potero ad contumeliã prioris amatoris vel alitũ aspicere et illum derelinquere: cum quo sum depacta charitate. Amatoris ergo mei generositas est celsior / possibilitas fortior / aspectus pulchrior / amor suauior. Cuius michi organa modulatis vocib⁹ resonant: cuius michi virgines dulcissimis vocibus cantant. Jam mel et lac ore eius suscepi: tam ampleribus eius castis astricta sum. Jã corpus eius corpori meo sociatũ est: et sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminã nescit. Cui angeli seruiũt: cuius pulchritudinẽ sol et luna mirant. Cuius odore reuiuiscũt mortui: cuius tactu cõfortãtur infirmi. Cuius opes nũq; deficiẽt: cuius diuitie non decrescũt. Ipsi soli seruo fidẽ: ipsi me tota deuotione cõmitto. Quẽ cũ amauero casta sum: cum tetigero munda sum / cum accepero virgo sum. Nec deerunt post nuptias filij: vbi partus sine dolore succedit / et fecunditas quotidiana cumulatur. Audiens verba beate agnetis insanissimus iuuenis: amore carpitur ceco / et inter angustias animi et corporis anhelo cruciabatur spiritu. Inter hec lecto pternitur: et per alta suspiria amor a medicis aperitur. Tu autem domine. ℣.

Induit me dominus vestimento salutis et indumento leticie circundedit me. Et tanq̃ sponsam decorauit me corona. ℏ. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: et circundedit me vernantibus atq; choruscantibus gẽmis. Et tanq̃ sponsam. Gloria. Et tanq̃. ℣. In secũdo nocturn. Christus circundedit me vernantibus atq; choruscantibus gemmis pretiosis. ℏ. Eructauit. ℣. Induit me dominus ciclade auro texta: et immensis monilibus ornauit me. ℏ. Deus noster refugium. Folio. rr. Asia. ℣. Posuit signum in faciem meam / vt nullum preter illum amatorem admittam. ℏ. Fundamenta. fol. rrr. b⁹. Specie tua. Lectio quarta.

Hunt nota patri que fuerant inuenta a medicis: et eadem paterna voce que fuerant iam dicta a filio: ad petitionē virginis reuoluitur. Abnegat agnes beatissima: et se nullo pacto asserit priozis sponsi fedora violare. Cumq; cognouisset preses hanc christianā esse ad infantia/ & ideo diceret christum sponsum suū: letus efficitur. Et milla apparitione cum ingenti strepitu: suis eam tribunalibus prezepit sisti. Et primū quidē blādis eā sermonibus prouocat: dehinc terroribus pulsat. Sed christi virgo nec terroze concutitur/ nec blandimento seducitur: sed eodē vultu eodēq; animo perseuerās/ et terrentē similiter sicut & blandientem animo deridebat. Videns simphronius prefectus tantā in puella constantiā/ et quia erat nobilis et vim ei inferre non poterat: titulum ei christianitatis opposuit. Sequenti die: simphronius prefectus sisti beatā agnetem iterū suis tribunalibus iussit. Cui et dixit. Supersticio christianozum nisi a te fuerit segregata: non poteris equissimis cōsulijs prebere consensum. Unde si tibi perseuerantia virginitatis placet: opozzet vt die noctuq; dee veste sacrificijs venerandis insistas. ℟. Amo christum in cuius thalamū introibo/ cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit/ cuius michi organa modulatis vocibus cantant. Quem cum amauero casta sum/ cum tetigero munda sum: cum accepero virgo sum. ℣. Uel et lac ex ore eius susceperit et sanguis eius ornauit genas meas. Quem cum. Lectio. v.

Ad hec beata agnes respondit. Si filium tuū causa amoris christi/ nulla possum ratione respicere: quomodo possum ad iniuriam summi dei cerui tes meas vanis lapidib⁹ inclinare. Simphronius prefectus dixit. Cupio consultum prebere infantie tue. Beata agnes respondit. Noli infantiam corpozalem ita in me despicere: vt putes me te velle habere propicium. Fides enim non in annis/ sed in sensibus geritur: et deus omnipotens mentes magis compzobat q̄ etates. Sed quoniam te ad horridero terrere/ quod impetrare non poteris: quicquid tibi videtur exerce. Simphronius prefectus dixit. Eligetibi agnes vnum e duobus/ aut cum virginibus dee veste sacrificia: aut cum meretricibus scozta deris in contubernio lupanari. Tunc beata agnes cum ingenti constantia dixit. Si scires quis est deus meus: non ista ex ore tuo pferres. Unde quia noui ego virtutē dñi mei iesu christi: secura contēno minas tuas. Mecū enim habeo custodē corpozis mei: angelū dñi. Nāvnigenitus dei filius quē ignozas/ murus michi est inexpugnabilis/ et custos mei est/ nūq̄ dozmiēs: defensoz michi est nūq̄ deficiēs. Ad hec ille sanus iudex iussit eā exspoliari: & nudā ad lupanar duci. Statim q̄ vt exspoliata est/ crine soluto tantā densitatē capillis eius gratia diuina cōcessit: vt eozū melius fimbrijs videretur q̄ vestibus tecta. ℟. Mel et lac ex ore eius susceperi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinem sol et luna mirantur: ipsi soli seruo & idem. Et sanguis eius. Lectio sexta.

Ingressa igitur agnes turpitudinis locū/ angelum dñi illuc ita preparatum inuenit: vt circūdaret eam immenso lumine/ ita vt nullus posset eam pre splendoze nec contingere nec videre. Fulgebat enim tota cella illa: quasi radians sol in virtute sua. Et q̄to quis curiozior esse oculis voluisset: tanto sui visus acie obtūdebat. claritas diuina. Cūq; se in oratione dño prostrauisset: apparuit ante oculos eius stola cādidissima/ et apprehendens eam induit se et dixit. Gratias tibi ago dñe iesu christe: qui me in numero ancillarū tuarū computans/ vestem hanc michi largiri prezepisti. Interea lupanar locus efficitur orationis: in quo omnis qui fuisset ingressus adoraret/ et veneraretur/ et dans honozem immenso lumini mūdioz egrederetur foras q̄ fuerat introgressus. Cūq; hec agerentur: prefecti filius qui auctoz erat sceleris/ venit ad locū cum sodalibus suis iuuenibus/ quasi insultaturus puelle/ et locum in quo virgo ozabat ingressus est audacter. Et videns tantum lumen circa eā. non dedit honozē deo/ sed irruens in ipsum lumen/ primoq; vel manu eā contingeret/ cecidit in faciem suā: et prefoca

tus a diabolo erpirauit. Ingrediens autem vnus ex iuuenib⁹ qui ei familiarior erat/quasi congratulaturus insultationi eius: exclamauit voce magna dicens. Pyssimi romani succurrite. Magicis artibus ista meretrix prefecti filiũ interfecit. Fit repente cõcursus populorũ ad theatrũ: et varia furentis populi acclamatio. ℟. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt; cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. Ipsi soli seruo fidem. Ipsi me tota deuotione committo. ℣. Dextram meam et collum meũ circuit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Ipsi soli. Gloria patri. Ipsi me. ℣ In an. nost. ãn. Mel et lac ex eius ore suscepit: et sanguis eius ornauit genas meas. ps. Cantate. ℣ Sol. xxxij. ãn. Cuius pulchritudinẽ sol et luna mirantur: ipsi soli seruo fidem. ps. Dñs regnauit exultet. ℟. xxxij. ãn. Ipsi soli seruo fidẽ: ipsi me tota deuotione cõmitto. ps. Cantate. ℣. Sol. xxxij. ℣ Adiuuabit. Lectio vij.

HAbiens prefectus filiũ suũ interisse: cũ ingenti tumultu & luctu venit ad theatrũ. Et ingressus locum in quo corpus filij sui iacebat exanime: cũ ingenti clamore dicebat beatissime virgini. Crudelissima omnũ feminarũ/ ad filiũ meũ voluisti apodixem artis tue magice demonstrare? Et cum huiusce modi verba multa repeteret: ait ad eũ beatissima agnes. Ille cuius voluntatem volebat perficere: ipse in eum potestatem accepit. Dixit quoq; beata agnes ad iudicem. Ecce qui ad me ingressi sunt sancti sunt: qui a b initio dederunt honorẽ deo/ qui misit angelũ suũ misit/ qui et induit me hoc indumento misericordie/ et custodiuit corpus meũ/ quod ab ipsis cunabulis christo consecratum est et oblatũ. Videntes enim splendorem angelicũ/ adorabant omnes: et abscedebant illesi. Hic autem impudens statim vt ingressus est: fremere cepit et fremere. Cuncq; manũ suã ad contingendũ me aptaret: dedit eũ angelus dñi in reprobam mortem. Dixit et prefectus. In hoc apparebit quia non ista magicis artibus gessisti: si deprecata fueris ipsum angelũ vt restituat michi filiũ meum sanum. Cui beata agnes dixit. Licet fides vestra hoc non mereatur: tamen quia tempus est vt virtus dñi nostri iesu christi manifestetur/ egredimini ocius foras. Cũq; vniuersi fuissent egressi: prosternens se in faciem precẽs rogare cepit dominũ vt iuuenẽ suscitaret. ℟. Iam corpus eius corpori meo sociatũ est: et sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiũt: cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. Cuius. Lectio octaua.

ORante autem beata agnete: apparuit angelus dñi qui et eleuauit eã flentem/ & confortans animã eius/ iuuenem suscitauit. Qui egressus foras: cepit voce publica clamare et dicere. Vnus deus in celo et in terra et in mari: qui est deus christianorũ. Nam omnia templa vana sunt. Dij qui colũtur omnes vani sunt: et penitus nec sibi possunt nec alijs aliquod auxilium exhibere. Ad hanc vocem omnes aruspices et templorũ pontifices conturbãtur/ & fit per eos behemens tior ꝑ fuerat seditio populorũ: atq; omnes vna voce clamabant. Tolle maleficã: que et mentes mutat/ et animos alienat. Prefectus autem videns tanta mirabilia obstupuit: sedueritus seditionem si contra pontifices templorũ ageret/ et agnetem contra suas sententias defensaret: vicarũ ad seditionem populi iudicem dereliquit. Ipse autem tristis abscessit: eo q; non potuit eam post resurrectionem sui filij liberare. Vicarius autẽ prefecti/ populi seditionẽ non ferens/ iussit in cõspectu omnũ ignẽ copiosum accendi: & in medio flãmarũ beatam virginem precepit iactari. Quod cum fuisset impletum: statim in duas partes diuise sunt flamme/ et hinc atq; illinc seditiosos populos exurebãt. Ipsam autem: penitus in nullo contingebat incendium. Ym. Omnipotens adorande colende tremende benedicte. Quia per filiũ tuũ vnigenitũ euacuasti minas hominũ impiorũ: et spurcitias diaboli impolluto calle transiui. ℣. Te confitetur labijs et corde/ & totis visceribus concupiscto. Quia per. Lectio nona.

TUnc beata agnes: expãdens manus suas in medio ignis: his verbis orationẽ fudit ad dominũ. Omnipotens/ adorande/ tremende/ colende/ pater

dñi nostri iesu christi. benedico te: quia per filium tuū euasi minas hominū impiorū/et spurcitias diaboli immaculato calle trāsiui. Benedico te pater predicande: qui etiam inter flammas intrepidam me ad te venire permisisti. Ecce iā quod credidi video / quod speraui iam teneo: quod cupiui complector. Te cōfiteor labijs: te corde/te totis visceribus concupisco. Ecce ad te dento viuū ℣ verum deum: qui cum dño nostro iesu christo filio tuo: et cum spiritu sancto viuis ℣ regnas modo et semper ℣ in cuncta secula seculorū. Cūq; beata virgo cōpleſſet orationē / ita omnis ille copiosus ignis extinctus est: vt nec tepor quidem incendij remaneret. Tūc paschalius vrbis rome vicarius popili seditionē non ferens/precepit in gutture eius gladiū mergi: atq; ex hoc ictu/ sanguinis sui roseo rubore perfusā christus sibi sponsam et martyrē cōsecrauit. Parentes vero eius nullā penitus tristitiā habentes: cum omni gaudio absstulerunt corpus eius/et posuerūt illud in prędio suo non longe abvrbia que dicitur numentana. Dū vero parētes eius assiduis pernoctationib⁹ vigilarēt ad tumulum eius: vidēt in medio noctis silētio exercitū virginū/que oēs auro ternis cicladib⁹ indute/ cū ingēti lumine preteribāt. Inter quas vident etiā beatissimā agnetem simili veste fulgentem: et ad dexterā eius stabat agnus niue cādidior. Beata virgo agnes stans: parētibus suis dixit. Videte ne me quasi mortuam lugeatis/ sed congaudete michi atq; congratulamini: qui cum his omnibus lucidas sedes accepi. Et illi sum iuncta in celis: quem in terris posita tota deuotione dileri. Et his dictis pertransijt. Tu. Rm. Stat a dextris eius agnus niue candidior. Christus sibi sponsam et martyrem consecrauit. ℣. Parentes vero eius cū omni gaudio absstulerūt corpus eius/et posuerunt illud in monumento. Christ. Gloria. Pps. ℔⁹. Ora pro nobis beata agnes. ℂ In laud. ān. Ingressa agnes turpitudinis locum/ angelū dñi preparatū inuenit. ℘s Dñs regnauit. fo.vj.ān. Mecū enim habeo custodem corporis mei angelū dñi. ℘s Jubilate. fo.vj.ān. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt. cuius pulchritudinem sol et luna mirantur. ℘s Deus deus. fol.vj.ān. Benedico te pater dñi mei iesu christi: quia per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. ℘s Benedicite. fo.vj.ān. Congaudete mecum et congratulamini / quia cum his omnibus lucidas sedes accepi. ℘s Laudate. ℣.vij. Cap de cōi. hyᵐ Jesu corona. In cōi. fol. lxxxj.ᵛᵒ Adducentur. ān. Stans beata agnes in medio flāme expansis manibus orabat ad dominum. omnipotens/ adorande/ colende/ tremende/ benedico te et glorifico nomen tuū in eternū. ℘s Benedictus. Oco Ompſ sempit. deᵉ. vtꝫ. Mco. de sctā maria. ℂ Ad.j.ān. Ingressa.j. de lauꝺ. ℘s Deᵉ in noie. fo.ix. ℂ Ad.iij.ān. Mecum enim. ij. de lauꝺ. ℘s Legē po. Ch. ℟.℣.v. de cōi vnius virgi.℣ mar. ad oēs hoꝫ dicant ℂ Ad.vj.ān Jpsi cū. iij. de lau. ℘s Dereliquit. ℂ Ad.ix.ān. Cōgaudete. v. de lau. ℘s Mirabilia. ℂ Sācti vincētij mar. Advel. super pos. fer.ān. Jste sanctus. Cap Beatus vir qui suffert. ℟. Leuita vincen. Quod a duobus in superiori gradu cantet hyᵐ Martyr dei. In cōi. fol. lxvij.ᵛᵒ Gloria et honore. ān. Sacram huius diei solemnitatē humili celebremus deuotione: qua inuictus christi martyr vincentius tyranno deuicto insignem victorie palmā celo gaudens intulit. ℘s. Magnificat. Oco.

ADesto dñe supplicationibus nostris / vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati vincentij martyris tui intercessione liberemur. Per dominū. ℂ Mco. de sancta agnete. ān. Ecce quod cupiui iam video / quod speraui iam teneo / illi sum iuncta in celo / quem in terris posita tota deuotione dileri. ℣s. Adducentur. Oco Ompſ sempiterne deᵉ. Mco. de sancta maria. ℂ Ad matu. Inuit. Vincentem mundū adoremus dominū. In quo prefiguras mūdi martyr vicit vincentius. ℘s Venite. hyᵐ Martyr dei. ℂ In primo noc. ān. Sanctus vincentius a puericia studijs litterarum traditus: superna sibi prouidente clementia / gemina scientia efficacissime claruit. ℘s Beatus vir. fo.ij.ān. Sanctitate quoq; insignis diaconij arce fulsepta: vices pontificis diligenter exequebatur. ℘s. Quare fremuerunt. fol.ij.ān. Valerius igitur episcopus et leuita vincentius spe fruendi victoria diuinitus subnixi: in confessione deitatis alacriter cucurrerūt. ℘s. Dñe quid multipli. fol.ij.ᵛᵒ Gloria et honore. Lectio prima.

Vincentij martyris.

Sanctus vincentius a puericia studijs litterarū traditus: superna pudēte clemencia q̄ sibi cū puidebat vas electionis futurū/gemma scīcia sub beato valerio ec saraugustē ciuitatis antistite/efficacissime claruit. A quo etiam sanctitate insignis/dyaconi arcem sulcepit. Cū igitur apud cesaraugustā ciuitatē dāciano cuidam p̄sidi gentili ac sacrilego/a dominis ꝙ principib⁹ suis dyocleciano videlicet et marimiano seuiendi in xp̄ianos sorte occasio cecidisset: episcopos ac p̄sbyteros ceteros q̄s sacri ordinis ministros spū nequicie eraguatus rapi p̄cepit. Protinus ergo valerius ep̄s ꝙ vincēcius archidyaconus fidei solidit̄ate et spe frucdi victoria subnixi/in cōfessione deitatis alacriter cucurrerūt: tāto feliciores futuros se esse credētes/q̄to atriora tyānni supplicia pa lōganimitate certassent euincere. Inde certaminis ac penarum dilatio: remunerationis eis videbatur diminutio. ℟. Sacram p̄sentis diei solemnitatem humili celebremus deuotione: qua inuictus christi martyr vincentius tyrānō deuicto. Insignem victorie palmā celo gāudens intulit. ℣. Peracto passionis sue venerando triūpho/angelorum cetibus comitatus. Insignem. Lectio secunda.

Dacianus ergo iuder/sanctos dei primo valentiā sub carcerali custodiā et famis miseriā ac cathenarum stridore p̄trari p̄cepit: vt eos verato pectinis frāgeret/facilius q̄s subigeret iniuria/quos videbat non posse superari de pena. Qui cū manibus ꝙ cruribus immensa pondera ferri sustinerēt/et per omnes artus iam tunc mortis supplicia paterentur: cūq; iā defecisse eos crederet tugi iniuria/et tandiu a publica cōuersatione seclusos nec corpore p̄ualere nec spiritu timēs ne seuicie sue dāna paterentur/pduci e carcere iussit/nolēs eos ante tormenta dirā finire. Quib⁹ ꝑponebat q̄ nec mortuis parceret: si deorū suorū cultum recipere renuissēt. Hinc paucefactus dacianus ad cōspectū corū q̄ integri corpore ꝙ viribus essent/ꝙ inter supplicia fortiores: ait suis. Ut quid istis inquit largiori pastu indulsistis et potu? Mirabatur enim furore cetus/robustiores esse quos deus pauerat. Conuersus itaq; dacianus ad episcopū: quid agis inquit tu valeri/qui sub nomine religionis contra p̄cipes facis? Nescis/q̄ qui regalia decreta spernūt/de vita periclitātur. ℣. Sanctus vincēcius christi martyr prouidente superna clementia que sibi prouidebat eum vas electionis futurum. Gemina scientia efficacissime claruit. ℟. Sanctitate quoq; insignis: dyaconij arcem susceptā/vicem pontificis diligenter exequebatur. Gemina scientia. Lectio tertia.

Iusserunt dñi orbis ꝙ p̄cipes: vt diis libamina persoluatis. Unde quod monemus obsequēter attende: quatenus tuo exēplo facile inferiores suscipiāt/quod te qui religionis huius cerneris esse episcopus/viderint non spreuisse. Sed ꝙ tu vicēti verbis meis salubriter obaudi: quē et nobilitas generis/ꝙ decor cōmendat gratissime iuuentutis. Itaq; vt stre diffinitionis sentēciā in cōmune edicte: vt aut cōsentiētes honoribus ampliciemini/aut contēnentes tormentorum supplicijs subdamini. Cūq; reticeret episcopus (erat enim mire simplicitatis et innocēcie/eruditus scīcia sed ipeditioris lingue:) ait ei vincēcius. Si iubes pater: respondeo iudicem aggrediar. Et beatus valerius. dudū inquit fili charissime diuini verbi curā tibi cōmisserā: sed et nunc pro fide qua astamus responsa cōmitto. Beatus ergo vincentius (cuius iā mens tota corone cōscia erat) cōuersus ad dacianū: hactenus inquit habitus a te sermo de neganda fide perorauit. Sed nepharium apud christianorū prudentiā esse cognosce: deitatis cultū abnegando blasphemare. Et ne te longius protraham: p̄fitemur nos christiane religionis esse cultores/et vnius ac veri dei permanentis in secula/famulos et testes. In eius nomine contra erquisita calliditatis tue argumenta/spiritualia cōstanter arma pugnaturi excepimus: minas et supplicia non metuentes/sed potius morte pro veritate libentissime amplectentes. ℣. Cuius vincentius dixit beato valerio/si iubes pater sancte responsis iudicem aggrediar. tam tibi fili charissime diuini verbi curam cōmisserā. Nunc

quoq; pro fide qua astamus responsa cõmitto. ℣. Tibi enim gemina fidei pollenti ac superni amoris igne feruenti / celestis olim doctrine ministeriũ delegauit. Nunc quoq;. Gloria patri. Nunc quoq;.

℣ In secundo nocturn. ℣anto namq; feliciores se esse credebãt: q̃to ampliora tyranni supplicia pia longanimitate cerrassent euincere. ℣s. Cũ inuocarẽ. Fol.ij.ãn. ℣enita vincentius dixit beato valerio. si iubes pater sancte / responsis iubicẽ aggrediar. ℣s. Verba. f.ij.ãn. ℣ã tibi fili charissime / diuini verbi curã cõmisera: nãc quoq; pro fide qua astamus responsa cõmitto. ℣s. Dñe dñs noster. Fo.iij.b. Potuisti dñe. Lectio.iij.

℣Amq; pre ira pene extra se positus, dacianus preses: dixit. Amouete hinc episcopũ istũ. Justũ est enim eũ subire exiliũ: quoniã iperiale cõceptũ edictũ grauioribꝰ autẽ hunc rebellẽ qui in contumeliã publicã venit: exhibete tormentis. Animositati enim eius video inferẽda esse supplicia maiora: q; quicquid sibi accessurũ est p pena / ipse presumit ad gloriã. Dixit ergo dacianus. Applicate vincẽtiũ ad equuleũ: mẽbris dilacerate toto corpore dissipate hanc penã ante ipsa tormenta sustineat. Inter hec dacianus preses dixit: Quid dicis vincenti? Uel vbi cõspicis iam tuũ miserabile corpus? At ille dei presentia roboratus: alacriter vultu respondit. Hoc est quod semper optaui: hoc est quod votis omnib⁹ exquisiui. Nemo michi amicitior: nemo familiarior fuit. Tu solus maxime votis meis cõtrarias. Ecce iam in sublime agor: et ipsos principes tuos seculo altior tyranne despicio. Nolo gloriã meam minuas: nec dãna inferas laudi. Paratus est dei seruus: ad omnia tormenta pro saluatoris nomine sustinenda. Insurge ergo et toto malignitatis spiritu debachare: videbis me dei virtute plus posse dum torqueor / q̃ possis ipse qui torques. ℣m. Ecce iã in sublime agor / et omnes principes tuos seculo altior tyranne despicio: nolo vt gloriam meã minuas nec dãna inferas laudi. Paratus sum enim ad omnia tormenta pro saluatoris nomine sustinenda. ℣ersus. Insurge ergo et toto malignitatis spiritu debachare / videbis me dei virtute plus posse dum torqueor: q̃ possis ipse qui torques. Paratus sum enim. Lectio quinta.

Sar.

Cum ergo diu sanctus dei flagellaretur: tandẽ cessauere tortores carnifices / q; defatigata lictorũ manus dũ per sancti latera pendet victa defecit. Expalluit torquentiũ vultus / fortiũ robur emarcuit / anhelum cordis pectus intremuit: vt putares eos potius in tormentis sancti martyris torqueri. Exanguis et ipse dacianus: pectore trementi / toruis et minacibus oculis clamare militibus cepit. Quid agitis? Nõ enim agnosco manus vestras. Timetur acrior vngula intima costarũ: et dolor interiora penetrans / gemitũ reddere facit non conceptũ. Tunc denuo subridens vincẽtius diaconus dixit. Hoc est sane quod legitur: quia videntes non videbunt / et audientes non intelligent. Dominũ enim christum cõfitetur altissimi filiũ patris: vnicũ vnicẽ. Ipsum cum patre et spiritu sancto solũ deũ esse profitetur. Quia ergo que vera sunt fateor: negare me asseris. Sed tortque diutius confitentẽ / nichilq; de supplicijs minuas: vt in omnibus te victum esse fateris. ℣m. Assumptus ex equuleo leuita vincentius atq; ad patibulum raptus: tortores suos pene preueniens. Moras carnificum arguendo ad penam alacriter properabat. ℣. Intrepidus itaq; dei athleta: candentis ferri machinam vltro consecutus. Moras carnificum. Lectio sexta.

Et dacianus preses tumia ferꝰ infania / acrem luminũ in solũ torpus beati martyris figebat: profluẽtem non iã a solis lateribus / sed a toto corpore sanguinẽ cernens. Erant enim visterũ interna patefacta. Nã iuncturas e compagibus diuersitas tormentorũ separauerat. Post hec dacianus ait. Transferatur hic ad legitimam questionem: ac percurrat molestiora tormenta. Uincere me iste non potest dum vult. Uincentius respondens / o felicem me inquit. Iste mine tue: ad laudem et gloriam michi sunt. Hinc ex equuleo assumptus leuita vincentius atq; ad ignis patibulũ raptus: tortores suos pene preueniens moras carnificũ arguendo / ad penam alacriter properabat. Jam enim truculentus minister proferri lectũ cum ferratis tulerat collis: et addita subter carbonũ

congerie / erurendum dei martyrem applicari. Intrepidusitaq; dei athleta: candentis ferri machinam vitro conscendit Sanctus ergo dei torquetur / flagellatur / eruritur: et distensis membris crescit ad penam. Inferitur quoq; pectori et membris depressa asperitas laminarū: et decurrente inter ipsas candentis ferri acies liquore / stridens flama aruina respergitur. Vulnera vulneribus infligūtur: tormentis tormenta deseruiūt. Salis ignibus sparsim crepitantes minutie: per membra dissiliūt. Et non tam ad artus tantū sed ad ipsa viscerū abdita: supplitiorum tela iaciūtur. Et quoniā integri corporis pars nulla supererat: que primum fuerat plaga illata / tam et ipsa renouatur. Rm. C hristi miles gloriosus leuita vincentius vt tribunal sponte rogū conscendit intrepidus. Cuius salis crepitantis per corpus minutie sparsim ibant atq; psunt. Vernabantur sanguine. ℣. Inter hec manet immotus ille dei famulus / orans christum in sublime erectis luminibus. Cuius salis gloria. Vernaban. C In in. nos. ān. B eatus vincentius cuius tam mens conscia erat corone: dixit daciano. hactenus a te habitus sermo de neganda fide perorauit. ps. In dño confido. Fo. m. ān. V ephatum tamen apud christianorum prudentiam esse cognosce: deitatis cultum abnegando blapsphemare. ℟ Dñe quis habitabit. Fol. m. ān. V eritemur enim christiane religionis nos esse cultores: ac vnius veri dei permanentis in secula famulos et testes. ℟ Dñe in virtute. vj. ℣. Justus vt palma. Lectio. vij.

INter hec manet dei seruus immotus: et erectis in celum luminibus dominū precabatur. Interea dacianus recurrentibus militibus suis: de vincentio quid ageret / quid diceret inquirebat. Renūciatur ab afflictis et pre labore pene merentibus / percurrisse illū vniuersa supplicia hylari vultu: spiritu fortiori / et pertinaci magis cū confessione ꝙ ceperat rām dñm cōfiteri. Turbatus dacianus presles / ait suis. Querite locum tenebrosum: perpetuaq; nocte dānatū. Ibi fragmenta testarū eraserata passim congerite: vt quicquid iacentis corporis male incisa fractura tetigerit / illimatis infigat aculeis. Diuaricatis preterea et distensis cruribꝰ: ligno pedes eius cōstringite. Inde clausū relinquite in tenebris. Nullus ibi hominū relinquatur. Clausa et obserata sint oia. Mox ministri / dei athletā fortissimū horrendo recludūt ergastulo. Sed cū prima quies aduenisset: quod dacianus ꝑ pena intulerat / diuinitus cōmutatur in gloriam. Carceris illius nox: eternā accepit lucē. Flagrāt cerei vitra solis fulgorē radiātes: laratūq; ligni robur dissiluit / ac testarum asperitas fit florū redolentiū iocunditas. Quibus dei inuictissimus athleta refectus: psalmū dño et hymnū dicens letus exultabat. R. B eatus dei athleta vincētius horrendo clausus ergastulo carceris: psalmū deo et hymnum angelorū frequentia roboratus letus dicebat. Quorum ballatus caterua: venerando fouebatur obsequio et mulcebatur alloquio. ℣. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonante organo angelice vocis modulata suauitas procul diffunditur. Quorum ballatus.

Lectio octaua.

HOrribilis igitur solitudo carceris angelica releuatur frequētia. Quorum caterua ballatus martyr egregius: venerādo fouebat obsequio. ꝙ mulcebat alloquio. Agnosce inquiūt o vincēti inuictissime: ꝙ cuius nomine fideliter decertasti. Ipse tibi coronā preparatam seruat in celestibꝰ: qui te victorē esse fecit in penis. Esto igitur iam securus de premio: quia mox depposito carnis onere / nostro addēdus eris collegio. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonante organo vocis angelice / modulata suauitas procul diffunditur. Turbati vero custodes / clausasq; fores adeunt: ꝙ introspicientes deitatis ministros chorusare conspiciunt. Qui mox diuino terrore atq; re spectu cōpūcti: relicto gētilitatis errore / christiane religioni fideliter sese dederē. Venerat et multitudo vicina fideliū / dudum de ipsius mesta suppliciis: sed iam de cōcessa celitus gloria alacris. Quibꝰ beatus vincentius dixit. Nolite timere: laudesq; dei continendas nolite putare. Renūcietur ergo daciano / qua perfruor luce. Ad hanc ergo renūciationem territus dacianus: in hec verba prorupit. Et quid amplius faciemus? Victi sumus.

Referatur itaq; ad lectum corpus: stramentisq; molliorib⁹ foueatur. Hm. Agnosce o vincenti inuictissime pro cuius nomine fideliter decertasti. Ipse tibi coronā preparatam seruat in celis: qui te fecit victorem in penis. ōl⁹. Esto igitur iam securus de premio / quia mox deposito oneris carnis / nosco eris addendus collegio. Ipse tibi coronam. Lectio nona.

Dolo enim eū gloriosiorem facere: si inter tormenta defecerit. Indulta paurillū requies attrita penis membra refoueat: vt denuo nouis et exquisitis supplicijs innouatus / et ipse subdatur. Cterum daciano inaniter tractante de supplicio: christus clementer disponit de premio. Delatus nāq; martyr dei ad lectulū: mor preciosam resolutus in mortem / celo spiritū reddidit. Videres circunstantium frequentiā sancti vestigia certatim deosculanda prolambere: vulnera totius laceri corporis pia curiositate palpare / sanguinem linteis excipere / sacra veneratione posteris futurum. Cognito igitur abscessu beati martyris: iam victus atq; confusus dacianus dixit. Si non potui superare viuentem: puniam vel defunctum. Satiabor nunc de pena: et si michi non potuit prouenire victoria. Proijcite illum in apertum campū: vt cadauer eius a ferisq; auibus penitus consumptum / non cōpareat. Expositū ergo ad supplicia sine tegmine venerabile corpus: angelicis rursum excubijs veneratur. Et puto ob hoc diuino instinctu humana negata esse obsequia / vt diuina non deesse aliquatenus videretur custodia / vt diuinis clarescentibus miraculis / christi miles post morte quoq; ostenderetur inuictus: quem nulla vnq; supplicia potuerunt deuincere. In die enim sui certaminis non est a pio dño destitutus: qui dedit illi caput antiqui serpētis cōterere / dum fideliter studuit in mandatis eius decertare. Hm. Preciosus martyr vincentius iussu tyranni ad lectum defertur / nouis denuo supplicijs subdendus. Mor ergo christi testis inuictus in stratu mollicie expositus / preciosam in mortem resoluitur. Reddidit celo spiritum. ōlis. Dacianus cruda cogitante de supplicio: benignus deus pie disponit de premio. Mor ergo. Gloria. Reddit. ōl⁹. Ora pro nobis. C In laudibus ān. A sumptus ex equuleo leuita vincentius / atq; ad patibulum raptus: manus carnificum arguendo ad penam alacriter properabat. ps. Dñs regnauit. ko. vj. ān. Intrepidus itaq; carnificis ferri machinam viro consternens / ac manens immotus / erectis in celū luminibus / dominū precabatur. ps. Jubilate. ko. vj. ān. Hinc horrendo carceris clausus ergastulo dei athleta: angelorum venerando foucebatur obsequio et mulcebatur alloquio. ps. Deus deus. k. vj. ān. Agnosce o vincenti inuictissime / quia pro cuius nomine fideliter decertasti: ipse tibi coronā preparatā seruat in celestib⁹. ps. Benedicite. ko. vj. ān. Dantur ergo laudes deo altissimo: et resonante organo angelice vocis / modulata suauitas procul diffunditur. ps. Laudate. Cp. de cōi vnius mar. hy⁹.

Christi miles gloriosus leuita vincentius / vt tribunal sponte rogū conscendit intrepidus: cuius salus crepitantis per corpus minutie.

Sparsim ibant atq; prune bernabantur sanguine: inter hec manet immotus ille dei famulus / orans christum in sublime erectis luminibus.

Gloria et honor deo / vtriq; quo altissimo / vna patri filioq; / inclito paraclito / cui laus est et potestas per eterna secula. Amen. ō. Justus ger. ān. Egregius dei martyr vincentius diris tormētorū supplicijs p christo alacriter superatis / ac felicis pugne agone constanter expleto / tandem preciosam resoluitur in mortem: celo triūphans spiritū reddidit. ps. Benedictus. Oco. Adesto dñe. vtš. Mco. de sancta maria. C Ad. j. ān. Assumptus. j. de lau. ps. Deus in nomine. solar. C Ad. iij. ān. Intrepidus. ij. de lauō. ps. Legem pone. ko. ij. Cap. R. ō. de cōi ad omnes hoc dicantur cū oratione predicta. C Ad tertā. ān. Hinc horrendo. iij. de lauō. ps. Dekerit. k. iij. C Ad. iij. ān. Dantur. v. de lau. ps. Mirabilia. ko. iiij. C Ad vesp. ān. Assumptus j. de lauō. ht. fec. Cap. de cōi vnius mar. hy⁹. Christi miles. vtš. v⁹. Justus ger. ān. Beatus vincentius applicatus tormentis alacri vultu dei presentia roborat⁹ dixit. hoc est quod semper optaui et votis omnibus exquisiui. ps. Magnificat. Oco. Adesto dñe sup. vtš. Mco. de sancta maria. C In conuersione sancti pauli apostoli. Ad vesp. super hos ān.

Conuersio pauli.

Lux de celo circunfulsit saulū et cadens in terrā audiuit vocē dicentē sibi: saule saule quid me persequeris? qui dixit. quisnam es dñe? ego sum iesus nazarenus quem tu persequeris / durū est tibi contra stimulū calcitrare. Psalmi feriales. Cap.

Saulus adhuc spirans minarū ⁊ cedis in discipulos dñi / cū iter faceret / cōtigit vt appropinquaret damasco: et subito circunfulsit eū lux de celo. ℟. Sancte paule. ℣ Vt digni efficiamur gra. Infra.viij. Hymn.

Doctor egregie paule mores instrue / et mente polum nos transferre satage: donec perfectum largiatur plenius euacuato quod ex parte geri mus. ℟ nnue christe. In cōi.lcbu.vsus. In omnem terram. ān. ℣ legit dominus virum de plebe et claritatem victionis eterne dedit illi: celebremus conuersionem sancti pauli apostoli. ps. Magnificat. ko.rliij. Oratio.

Deus qui vniuersum mundū beati pauli apostoli tui predicatione docuisti: da nobis quesumus. vt qui eius hodie conuersionē colimus / per eius ad te exempla gradiamur. Per dominū nostrum. ℣ Gloria de sancto pretecto martyre. ān. Hic est vere martyr. In cōi.ko.lxviij. vsus Gloria et honore. Oratio.

Martyris tui pretecti nos ꝙs dñe in tercentio gloriosa cōmendet: vt quod nostris meritis non valemus / eius precibus consequamur. Per. ℣ Cōo. de sancta maria. Si hoc festū in aliqua dominica ante.lxx. contigerit totū seruitiū fiat de festo: et fiat mēo. in primis de sancto pretecto martyre: deinde de do. et postea de festā maria. ℣ Ad mat. Inuit. Laudemus iesum christū. In cōuersione apostoli pauli. ps. Venite. hymp. Doctor egregie. Annue christe. ℣ In.j.noc.ān. Saulus adhuc spirans minarum et cedis in discipulos dñi / adiit ad principem sacerdotū et petiit illum / vt vbicūq; inueniret huius vie viros: vinctos perduceret hierusalem. ps. Celi enarrant. fo.b ℣ Finito ꝓo. statim incipiatur ℣ paternarū / q cātores pertāteant a choro ante ℣ inchoetur ān. post psalmū. Quod per totū annū obseruetur in vsib⁹ ānarū cantandis ad matut. vel ad laud. ℣. Paternarū traditionū: amplius emulator existens. ān. Iebat igitur saulus furia inuectus / ditūq; toto pectore virus efflabat: et sanctorū sanguinem sine intermissione sitiebat. ps. Benedicam. fol.rb.vsus. Per totam iudeam insania ferebatur: vt christi membra lania ret in terris. ān. ℣ t subito circunfulsit eum lux de celo: et cecidit in terram nichilq; videbat. ps. Eructauit cor meū. fol.rr.b⁹. Audiuit autem vocem dicentem sibi: saule saule quid me persequeris. ℣. In omnem terram. Lectio prima.

Aug. lectio. 14. de Ciuit

Saulus adhuc spirans minarum et cedis in discipulos domini. Presens lectio actuum apostolorū pronūciat fratres charissimi / quomodo apostolus paulus cuius singularem hodie festiuitatem colimus / scelestissimus persecutor christi ecclesiarum: predicator ⁊ doctor factus est christianorū. Christus enim occidit in eo seuiciam: et reuiuiscere fecit in eo mansuetudinem veram. Impleta est in eo propheta beati patriarche iacob: qui cum beniamin filium suum benediceret / ait. Beniamin lupus rapax. mane comedet predam: et vespere diuidet spolia. Vm. Saulus adhuc spirans minarum et cedis in discipulos domini. Ibiit ad principem sacerdotum et petiit illū / vt vbicūq; inueniret huius vie viros / vinctos perduceret hierusalem. vsus. Ibat igitur saulus furia inuectus: dirumq; toto pectore virus efflabat. Ibiit ad prin. Lectio secunda.

Qui enim nunc paulus post cōuersionem dictus est: antea cum in impietate persisteret saulus vocabatur. Quia commutauit opera: cōmutauit et nomen. Erat de tribu beniamin: eratq; lupus. Mane: id est primus persecutor christianorum. Vespere: id est postea per christi gratiam cōmutatus. Diuisit spolia: id est gentibus mirifice euangelica sacramenta cōmunicauit. Audiamus enim eū mane comedentem predā. Saulus adhuc spiras minarū ⁊ cedis in discipulos dñi / petiit ⁊ accepit epistolas a principibus sacerdotū in damascū (vbi iam magna pars fidelium erat:) vt quoscūq; inueniret huius vie viros ac mulieres in christum credētes / vinctos perduceret in hierusalē ad martyrū. Et dū iter faceret

tigit/ vt appropinquaret damasco. ℣. Ibat igitur saulus furia inuectus: dirumq; toto pectore viris efflabat. Et sanctorum sanguinem/ sine intermissione sitiebat. ℟. Per totam iudeam insania ferebatur/ vt christi membra lania ret in terris. Et sanctorum. Lectio tertia.

ET subito circunfulsit eũ lux de celo: et cadens in terram audiuit vo cem dicentem sibi. Saule saule: quid me persequeris? Quia quodũ ex fidelibus meis persequendo feceris: me hoc scito passurũ. Quid igitur saule frustra insanis contra nomen meum/ qui iam olim in omnium iudeorum manibus occidisti martyrem meũ stephanũ? Olim quidem debui perdere te: sed stephanus meus oravit pro te. Et ille. Quis es dñe? Et dominus ad illũ. Ego sum iesus nazarenus: quem tu persequeris infidelis. Sed surge et ingredere ciuitatem: et ibi tibi dicetur/ quid te oporteat facere. Et surgens nichil videbat. Et ita erat tribus diebus non videns: et non manducauit neq; bibit. Ad hoc enim carnale illud lumen per aliquot temporis perdidit: vt spirituale veracius per hanc penam percipere posset. Et hoc ideo triduo perdidit: quia dominum non crediderat tertia die resurrexisse. ℣. Ihesu de celo vocatus et in terrã prostratus/ ex persecutore effectus est vas electionis/ et plus omnibus laborans multo latius inter omnes verbi gratiam seminauit. Atq; doctrinam euangelicam sua predicatione cõpleuit. ℟. Inter apostolos vocatione nouissimus/ predicatione primus: nomen christi multarum manifestauit gentium populis. Atq;. Gloria patri. Sua pre. ℭ In secundo nocturn. ℣. Saule saule quid me persequeris? quisnam es dñe? ego sum iesus nazarenus quem tu persequeris: durum est tibi contra stimulum calcitrare. ℟. Omnes gentes. fol. xx. ℣. Circunfulsit eum lux de celo: et audiuit vocem dicentẽ sibi. ℣n. Saulus autem tremens ac stupens dixit ad iesum: dñe quid me vis facere? ait autem dñs ad eum: surge et ingredere ciuitatem/ et dicetur tibi quid te oporteat facere. ℟. Eraudi deus depre. fo. xviij. ℣. Viri autẽ illi qui comitabantur cum eo: stabant stupefacti. ℣n. Ihesu de celo vocatus et in terram prostratus: ex persecutore effectus est vas electionis. ℟. Eraudi deus orationẽ. fo. xviij. ℣. Prostratus est ie-

uissimus persecutor: sed electus est fidelissimus predicator. ℣. Constitues. Lectio quarta.

ANanias quidam discipulus dñi erat in damasco: cui dixit dominus. Surge vade in vicum qui dicitur rectus/ et quere saulũ/ et accede ad eum: et signa eũ caractere meo. Multa enim patietur pro nomine meo. Et ille. Dñe audiui a multis de viro hoc: quãta mala sanctis tuis fecerit in hierusalẽ. Aut illi dñs. Vade/ quoniã vas electionis est michi: vt portet nomen meum in gentibus coram regibus et principibus terre. Ideo enim prostrata est in eo superbia: vt erigatur in eo humilitas et deuotio obsequij mei. Prostrata sunt iam in eo vicia: vt sanctitas erigatur. Venit ergo ananias/ baptizauit saulum impium: et fecit nobis paulum predicatorem pium. Baptizauit lupum: et fecit agnum. Postq; cepimus eũ habere predicatorem: quem habuimus ante persecutorem. Tu autẽ. ℣. Vade anania et quere saulum: quia vas electionis est michi. Vt portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis israel. ℟. Ego enim ostendam illi quanta oportet eũ pro nomine meo pati. Vt portet nomen. Lectio quinta.

ECce quomodo diuidit spoliabe spere. Cepit enim vbiq; statim predicare christũ: cõtra quẽ antea fortiter pugnauit. Nunc patiebatur paulus: quod fecerat saulus. Saulus lapidauit stephanum: paulus lapidatus est propter christũ. Saulus christianos virgis cecidit: paulus p christo quinquies quadragenas vna minus ideo accepit/ vt iterum cederetur pro christo. Nam cõtra omnia que antea fidelibus irrogauerat supplicia: multo maiora ipse passus est p christo tormenta. Si consideremus dilectissimi nobis: via nostra christus est. Christum attendite. Patibenit: sed & glorificari. Contẽt: sed etiam exaltari. Mori: sed etiam resurgere. Ita cogitantes fratres charissimi non desperemus: quias si peccatores sumus/ magnum medicũ habemus. ℣. Ingressus paulus in synagogas. predicabat iesum iudeis: affirmans quia hic est christus. ℟. Stupebant autem omnes qui eum audiebant. Predicabat. Lectio sexta.

Ipsum medicum audite. Non veni vocare iustos: sed peccatores ad penitentiã. Utilitas denique huius rei geste/ hec est. Apostolus idem paulus cõmemorat in epistolis suis. Dicit enim ad hoc sibi veniã datã omniũ peccatoriũ suoriũ/ vt nemo de se desperet/ quicũq; fuerit in magnis sceleribus irretitus/ quasi veniam non sit accepturus: si cõuersus fuerit ad eum qui pendens in cruce/ et pro persecutoribus erorauit dicens. Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt. Factus est ille ex persecutore predicator: et doctor gentium. Qui prius (inquit) fui blasphemus et persecutor/ et iniuriosus: sed misericordiã consecutus sum. Vides meritum: pena debetur. Ergo pena non redditur: sed misericordiã p pena cõsequitur. Gña enim salui efficimur de peccatis nostris: largiente ipso dño nostro/ qui viuit et regnat in secula seculorum amen. ℟s.

(M) agnus sanctus paulus vas electionis vere digne est gloryficandus. Qui et meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣s. I christo de celo vocatus et in terrã prostratus: et persecutore effectus est vas electionis. Qui et meruit. Gloria patri. Qui et me. (I)n vi.noc.ãn. (V)iri autẽ qui comitabãtur cũ eo stabant stupefacti: audientes quidem vocem/ sed neminẽ videntes. ℣s. Cõfitebimur. f. xxvii. ℣s. Saulus autem cadens in terrã apertisq; oculis nichil videbat. ãn. (H)i autem illũ trahentes introduxerũt damascũ: et erat ibi tribus diebus non videns et non manducauit neq; bibit. ℣s. Dñs regñ. xxvi. lo. xxvii. ℟. Surrexit autem saulus de terra: apertisq; oculis nichil videbat. ãn. (V)ade anania et quere saulũ ecce enim orat/ quia vas electionis est michi/ vt portet nomen meũ coram gentibus et regibus et filiis israel. ℣s. Dñs reg. israel. f. xxvii. ℟. Dixit autẽ dñs in visu ananie. ℟. Amis ho. (S)ecundũ Matthei. xix

In illo tẽpore: Dixit symon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Sermo et cõmentarius beati Hieronimi pbri. (G)randis fiducia. Petrus piscator erat/ dives non fuerat/ cibos manu et arte querebat: et tamen loquitur confidẽter/ reliquimus omnia. Omnia enim reliquit: qui voluntarie habendi deserit. Sed quia non sufficit tantum relinquere: iungit quod perfectum est/ secuti sumus te. Fecimus quod iussisti: quid igitur dabis nobis premij? Iesus autem dixit illis. Amen dico vobis/ q̃ vos qui secuti estis me/ in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis et vos super sedes duodecim/ iudicantes duodecim tribus israel. Non dixit qui reliquistis omnia. Hoc enim et socrates fecit philosophus/ et multi alij diuitias contempserunt/ sed qui secuti estis me: quod proprie apostolorum est/ atq; credentium. In regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue/ quãdo ex mortuis de corruptione resurgent incorrupti/ sedebitis et vos in solijs iudicantium/ condẽnantes duodecim tribus israel: quia vobis credentibus illi credere noluerunt. ℟m. (T)u es vas electionis sancte paule apostole/ predicator veritatis in vniuerso mundo. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiam dei. ℣s. Intercede pro nobis ad dominũ/ qui te elegit. Per quem omnes. Lectio octaua.

(D)uodenario quippe numero vniuersa quedam significata est iudicantium multitudo: propter duas partes septenarij/ quo significatur plenitudo vniuersitas. Que due partes/ id est tria et quatuor altera per alterã partem multiplicata: duodecim faciunt. Nã et quatuor ter/ et tria quater/ duodecim sunt. Alioquin quoniam in locum iude traditoris apostolum mathiam legimus ordinatum/ paulus apostolus qui plus omnibus illis laborauit/ vbi ad iudicãdum sedeat non habebit/ qui profecto cũ aliis sanctis ad numerũ iudicũ se pertinere demonstrat/ cum dicit. Nescitis quia angelos iudicabimus? De ipsis quoq; iudicandis in hoc numero duodenario: similis causa est. Non enim quia dictum est iudicantes duodecim tribus israel/ tribus leui que terciadecima est/ ab eis iudicanda non erit: aut solũ illũ populum non etiam gentes ceteras iudicabit. ℣.

Sancte paule apostole p̄dicator veritatis ⁊ doctor gētiū. Interced̄e p̄o nobis ad dominū. Qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Interced̄e. post Oīa patri. ad.j. vēs. ℟ Qui te. lec. ix.

QUod autem ait in regeneratione: p̄ocaldubio mortuorum resurrectionem nomine voluit regenerationis intelligi. Sic enim caro nostra regenerabitur per incorruptionem: quemadmodum est anima nostra regenerata per fidem. Quid ergo de paulo dicemus? Nūquid tertiusdecimus iudicabit? Quomodo in centum quinquaginta tribus piscibus ingentem numerum sanctorum/ et in quinq; virginibus innumerabiles virgines/ quomodo in quinq; fratribus illius qui torquebatur apud inferos/ milia populi iudeorum/ et septem virorum de quibus helye dicitur milia milium: sic in duodecim sedibus nō duodecim homines sed magnus numerus intelligitur perfectorum. Orbis enim terrarū quatuor designatis partibus cōtinetur. Ab his omnibus partibus vocatur in trinitate: quoniam ter quaterve duodecim fiunt: et perfectum numerū significat. Duodecim ergo tribus israel: totius israel duodecim tribus fūt. Sicut enim iudicaturi erit toto mūdo: sic ⁊ ex toto mūdo iudicandi erunt. Et omnis qui reliquerit domum/ vel fratres/ aut sorores/ aut patrem/ aut matrē/ aut brotem/ aut filios/ aut agros p̄opter nomē meū: centuplū accipiet/ ⁊ vitam eternam possidebit. ℟. Celebremus conuersionem sancti pauli apostoli. Quia hodie ex persecutore effectus est vas electionis. ℣. Gaudent angeli/ exultāt archangeli: ⁊ collaudant in celis filiū dei. Quia ho. Gloria. Quia hodie. ℣. Dedisti hereditatem. ℟. Timētibus nomen tuum domine. ¶ In laudibus. añ. Saulus qui et paulus magnus p̄dicator a deo confortatus: conualescebat et confundebat iudeos. ps. Dīs regnauit. fol. vj. ℣ Ostendēs quia hic est christus: filius dei viui. añ Saule frater/ dominus misit me iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas et implearis spiritusancto. ps. Jubilate. fol. vj. ℣. Et abiit ananias et introiuit in domum: et imponens ei manum dixit. añ. Sub manu continuo ananie ceciderunt squame ab oculis eius: et surgens baptizatus est: et accipiens cibum confortatus est. ps. Deus deus meus. fol. vj. ℣ Fuit autem cum discipulis qui erāt damasci: per dies aliquot. añ. Prostratus est saulus persecutor/ et erectus est fidelissim⁹ predicator: quos domine verbis vocet de te/ meritis ducat ad te. ps. Benedicite. fol. vj. ℣ Inter apostolos vocatione nouissim⁹: predicatione primus. añ. Ingressus paulus in synagogas p̄dicabat iudeis iesū: affirmans quia hic est christus. ps. Laud. fol. vij. ℣. Stupebant autē omnes: qui eū audiebant. Cp̄m. Saulus adhuc. vēs. hy⁹ Exultet celum. in cōi fol. lxvij. ℣ Annunciauerunt. añ. Celebremus conuersionem sancti pauli apostoli quia hodie ex persecutore effect⁹ est vas electionis: ideo gaudent angeli atq; letantur archangeli/ ⁊ collaudant in celis filium dei. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui vniuer. ¶ Vēo. de sctō petro martyre. añ. Nisi granum. in cōmun. fol. lxx. ℣ Justus germina. Oēo. Martyris tui. ¶ Memo. de sancta maria. ¶ Ad.j. añ. Saulus qui. j. de lau ps. Deus in nomine. fol. ix. Et dicātur añe. super horas ablq; versibus. añ. Te iure. ps. Quicūq; fol. ix. ¶ Ad. iij. añ. Saule frater. ij. de laudib⁹. ps. Legem pone. Cp̄m. Saulus adhuc. vēs. ℟. et. ℣. de cōmuni apostolorum ad omnes horas dicātur cū oratio. huius diei. ¶ Ad. vj. añ. Sub manu. iij. de lau. ps. Defecit in salutare. fol. xij. Capitulum.

QUade ananiā ⁊ quere saulum quo mā vas electionis michi est iste: vt portet nomen meum coram gentibus et regibus et filijs israel. ¶ Ad. ix. añ. Ingressus paulus. ℣. de laudibus. ps. Mirabilia testimonia. fol. xiij. Capitulum.

ET abiit ananias ⁊ introiuit in domum/ et imponens ei manum dixit: saule frater dominus misit me iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas et implearis spiritusancto.

¶ Ad vēs. añ. Saulus qui. j. de lau. ps. Dixit dominꝰ. fol. xxx. ij. ⁊ ceteri. ps. de apostolis. Cp̄. Saulus adhuc spi. hy⁹. Exultet celum. in cōi. fol. lxvij. ℣. Annunciaue. añ. Cum autem complacuit ei qui me segregauit ex vtero matris mee/ ⁊ vocauit per gratiā suam vt crucifixum in me filiū suum/ vt p̄dicarem illum in gētibus; cōtinuo non acquieui carni et sanguini/ sed abij ad antecessores meos apostolos. ps.

Magnificat. Oco. Deus qui vniuersū.
¶ Sancti iuliani epi'copi et cōfel. iij. lectō.
Cōm. Ecce sacerdos. in cōi. fo. lxxv. Oco.

DEus qui ecclesie tue beatum iulianum mirabilem tribuisti doctorem: concede propitius: vt hunc apud te pium semper mereamur habere intercessorem. Per dominum nostrum.

¶ Ad matut. Inuitat. dupl. Lectio. j.

BEatus iulianus romana generositate clarissimus: lingua facundus: iustitia insignis: merito fidei perfectus: primus apostolus cenomannice vrbis a deo destinatur. Hic igitur vir dei cum adv̄bē hanc accessisset intrepidus: nouitas sācte predicationis multis verteret in scādalum: miraculorum potentia reddebat attonitos: quos ad audiēdam veritatis viā vetus & innatus error effecerat fastidiosos. Per manus enim reuerendi pōtificis tātas christus operabatur virtutes: vt demones verbo fugaret: leprosos mūdaret: cunctisq; languentibus opem: crucis medicamine largiretur. Lectio. ij.

ET cum aliquando multi miraculorum dulcedine delinirī: et lucē fidei radiati: eius sancto contubernio inhererent: effectuq; eis de conuehende aque penuria nō modica querimonia: vir dei cum ad locum quem aptum credidit accederet: & cuspidem baculi quē manu gestabat humi defigeret: facta oratione: subito erupit fons viuacissimus: qui et potē tiā diuinitatis ostenderet: & meritū beati viri liquido cūctis astantibus demōstraret. Hunc ergo fontē placuit cenomanni vocitari: quia exhibitionis eius gaudio multiplicato: fidei feruore numerus credentium cepit multiplicari. Lectio. iij.

INit itaq; vir dei cum ad principem ciuitatis rogatus accederet: ante eius ianuam obuium habuit quendam cecum: qui coram eo procumbēs: flagitabat auxilium. Ille inuocato christi nomine: et crucis impressio vexillo: sub momento illum pristine restituit sanitati. Quod princeps audiens festinus accurrit: genibus sancti aduolutur: supplex orās: quo particeps vite eterne fieri mereretur. Itē filiū anastasij a morte tanq; a sōno excitauit: & cūctis denuo pre gaudio flentibus: magnum gaudium: et ad sequendam christianitatis religionem: incitamentū prebuit. His et alijs claruit miraculis tandem requieuit in domino: cui est honor et gloria in secula amen.

¶ Cetera de cōmuni vnius confel. & pontifi. Si hoc fe. in dnica contigerit: nichil inde fiat nisi tantū memo. siue ante. lxx. euc. siue nō. Si quauis alia fe. infra. lxx. hoc fe. eueñ. fiāt mat. cū nocturn. et inuitat. simpler. et hoc in oibus fe. iij. lect. que infra. lxx. extra sabbūm. euene. obseruetur.

¶ Sancte agnetis scōo ad vēs. ān. et ps. fer. Cp̄. vnus virginis et mar. hymnus. Virginis proles. in cōmuni. fol. lxx. totus hymnus dicat. v̄. Diffusa est gratia. ān. Veni agnes. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nos annua beate agnetis martyris tue solennitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exemplo. Per dominum nostrum.

¶ Cōmemo de scā maria et de oibus scīs. Si hoc fe. in sab. contigerit nichil fiat de festo nisi tantū memo. Si vero in aliquando. ante. lxx. euc. tunc fiant medie lect. de virgine. Si aūt do. lxx. vel. lx. hac die euc. tunc fiat tātum de virgine memo. et hoc solenniter tā ad primas vespe. q̄ ad matut. et ad missam. Idē modus seruetur in oibus festis. iij. lect. ab hac die vsq; ad iij. fest. in capite ieiu. Ad matuti. de sancta agnete inuit. dnm. hymn. a fac. ps. & v. sicut in alio fest. tamen si infra. lxx. hoc fe. contige. tūc erit inuitat. simpl. scilicet Regem virginum. in cōmuni. fo. lxx. ps. Tenuit. hymn. Virginis proles. in cōi. fol. lxx. totus hymn. dicatur. ān. & ps. de noctur. illius fest. v̄. Diffusa. Lectio prima.

CHristi virgines solam virginē matrem luminis subsequantur. Huius pedissequa agnes beatissima: magnum de se pudicitie excitauit exemplum: cum virginitatem preтulit vite: omnemq; a se amorē terrenum per amorem celestē expellens: tropheum crucis christi arripuit: et tam

contra libidines ꝙ etiam contra vniuersa supplicia/ fide potꝰ armata ꝙ ferro: fortiter dimicat et vincit. Aspicit deniq; blandientem: et renuit minacem iudicē. Nescit aliquid amare quod transit: ꝫ dū nimis virginitatem diligit/ nec ludibria/ nec flammas/ nec supplicia/ nec carnifices metuit/ postremo nec gladium feriētis expauit. ℟. Diem festum. Lectio.ij.

COmpellitur virgo ornamenta suscipere carnis/ sed renuit: quoniā iam susceperat mentis. Non delegātia corporis humani placere studebat: quia de feditate anime domino displicere timebat. Discite virgines christi coronam puellaris exēpli/ et oblata sub specie pietatis munuscula virorum/ tota intentione respuite: ꝫ quasi rabidi canis morsus omni cum gaudio recusate. A quo non acceperis quod timeas dei: non accipias quod diligas mundi. Accipe virgo: sed quod amori eterno proficiat. Quotienscunq; ab homine consecuta fueris censum: sic accipe/ vt te sponsā christi cognoscas. ℣. Omnipotens adsis. Lectio.iij.

VIdete ergo fratres: quomodo agnes sequitur mariā per oppobria. Nullum penitus potuit formidare supplicium: cui etiam lupanar turpitudinis/ locꝰ orationis efficitur. Et vbi dyabolus et ignominiam corruptionis preparauerat: illic eā eripere fecit dās coronam virginitatis sue/ et palmā. Efficitur oratoriū angelorum: vbi locus perditarum fuerat animarum. Et vbi semper naufragauerat castitas: illic est coronata virginitas. Deniq; populos quos piero ad libidinē inuitauerat: virgo ad castitatem obtinuit. Et quos ad eandem dyabolꝰ inquinatos indurit: illa a se mūdos eiecit. Et toti facti sunt christi cultores: quos dyabolus putauerat se inuenisse virginis corruptores. ℟. Stat a dextris. ℣. Specie tua. In laudibꝰ hec sola ān. Ingressa agnes. vtō. j. de lau. ps. Dominus regna. fo. vj. Cpin. hymnꝰ ꝫ ỽ. de cōmuni vnius virginis ꝫ martyris. ān. Congaudete. ps. Benedictus. Require hāc ān. in alio fes. que est quinta ān. super lauᵭ. Oratio Deus qui nos. Memo. de sancta maria: et de oībus sanctis. ¶ Ad. j. ān. Ingressa. vtō. j. de lau. ps. Deus in nomine. fo. ix. ¶ Ad. iij. et ad alias horas dicant sicut in alio festo. cū oratione huius diei. ¶ Sancte batildis regine: tres lect. de cōmuni. tertiū ỽm. erit Regnum mundi. in cōmuni. fo. lxxxj. Cetera de cōmuni vnius virginis non martyris cum ista oratione.

BEate batildis natalicia veneranda domine quesumus ecclesia tua deuota suscipiat: et fiat magne glorificationis amore deuotior/ ꝫ tāte fidei proficiat exemplo. Per. ¶ Sācte brigide virginis non martyris .iij. lectio. Oratio.

SAncte brigide virginis tue domine quesumus precatio tibi grata nos adiuuet: et tuā nobis indulgentiam poscere non desistat. Per dām. Lectio.j.

SAncta itaq; brigida/ quā deus preuidit/ et ad eternam gloriā predestinauit/ de bona ac prudentissima prosapia scotica orta/ patreq; duptheo et matre brocca genita: a sua puericia bonarum rerum studijs inoleuit. Electa enim a deo puella/ moribus sobrietatis ac pudicitie plena: in melioza semper crescebat. Et quis sua opera ac virtutes/ quas etiam in hac eta te gessit/ plene enarrare valet? Sed hec pauca de innumerabilibus/ exēpli causa ponēda curauimus. Cum ergo tempus maturum aduenit in opus coaguli. vt de turbato baccarū lacte butyrū congregaretur: a matre trāsmissa est/ vt sicut alie femine hoc opus exercere solebant/ ipsa quoq; equali modo perageret. Lectio.ij.

CUm cetere tēpore congruo baccarum fructum ac pondus mēsuratum butyri solitum. secūdum iussum facerent: hec moribus pulcherrima ꝫ hospitalis virgo/ obedire magis deo volēs ꝙ hominibus/ pauperibus ꝫ hospitibus lac largiter et butyrum distribuit. Et cū secundum morē/ oportunum aduenit tēpus/ vt omnes redderent fructum baccarum: ad eam peruentum est. Et cū cooperatrices eius monstrarent sua opera cōpleta: quesitum est a supradicta virgine vt et ipsa similiter suū assignaret opus. Et ipsa matris timore pauida/ cum non

haberet quod mõstraret/ quia totũ pauperibus erogauerat/ crastinum non prouidens tempus: magna et inextinguibili fidei flãma accẽsa ac firma/ ad dominũ se cõuertens orauit. Nec mora/ dñs vocẽ virginis audiẽs ac preces/ largitate diuitiarum muneris (sicut est adiutor in opportunitatibus) affuit: ⁊ pro sua in se virgine cõfidẽti/ affluenter duplum restituit. Lect. iii.

ECce non multo post/ cum eã sui parẽtes more humano viro despõsare volebãt: illa celitus inspirata se virginem castam exhibere deo volens ad episcopum sanctissimũ beate memorie machille perrexit. Qui celeste intuẽs desiderium et pudicitiã/ ⁊ tante castitatis amorem in virgine. pallium album et vestem candidam super ipsius venerabile caput imposuit. que coram deo et episcopo ac altari genua humiliter flectens/ et suã virginalem coronam domino omnipotenti offerens/ fundamen ligneum quo altare fulciebatur manu tetigit: quod lignũ in commemoratione pristine virtutis vsq; ad presens tempus viride/ ac si non esset exsiccatum et deoruticatum/ sed quasi in radicibus firmum vireſcit/ et vsq; hodie languores et morbos de multis expellit fidelibus. Et quis dinumerare potest diuersas turbas ⁊ innumerabiles populos de omnibus prouinciis hyberniæ ad eã confluentes? Alii propter epularũ abundantiã/ alii ad spectaculũ turbarũ/ alii propter suas sanitates de suis lãguoribus/ alii cũ magnis donis ⁊ muneribus cõuenientes ad solemnitatẽ sancte brigide: que in die kalẽdarũ februarii mẽsis dormiẽs secura sarcinam deiecit carnis/ et agnũ dei in celestibus mansionibus secuta est.

Cetera de cõi vnus virgi. nõ martyris.

℣ In purificatione beate marie vgnus Ad. j. vesperas. ãn. O admirabile. ps. Dixit dominus. fo. rrrvij. ãn. Quando natus. ps. Confitebor. fol. rrrvij. ãn. Rubum quem. ps. Beatus vir. fol. rrrvij. ãn. Germinauit. ps. De profundis clamaui. fol. rl. ãn. Magnum hereditatis mysterium: templum dei factus est virtus nescientis vitium: non est pollutus ex ea carne assumens. omnes gẽtes venite videte gloria tibi domine. ps. Verne. fo. rl. ℣ Ecce ego mitto angelum meũ qui preparabit viã ante faciem meã: et statim veniet ad tẽplum sanctum suũ dominator quem vos queritis/ et angelus testamenti quem vos vultis. Rm. Videte miraculum matris domini concepit virgo virilis ignara consortii. Stans onerata nobili onere maria. Et matrem se letam cognoscit: que se nescit virorem. ℣. Hec speciosũ forma pre filijs hominum castis concepit visceribus: et benedicta in eternum deum nobis protulit et hominem. Stans onerata. Gloria. Et matrem. Hymnus.

QUod chorus vatum venerandus olim spiritu sãcto cecinit repletus/ in dei factum genitrice constat esse maria. ℣ et deum celi dominumq; terre virgo concepit peperitq; virgo: atq; post partum meruit manere inuiolata. Quem senex iustus symeõ in vinis in domo suscipit domini gaudens: ob quod optatum meruit videre lumine christum. Tu libens votis petimus precantũ regis eterni genitrix faueto: clara que celsi renitens olympi regna petisti. Sit deo nostro decus ⁊ potestas/ sit salus perpes sit honor perennis/ qui poli summa residet in arce trinus et vnus. Amen. ℣. Responsum accepit symeon: a spiritusancto. ℟. Non visurũ se mortem nisi videret christũ dñi. ãn. Homo erat in hierusalẽ cui nomẽ symeon/ homo iste iustus ⁊ timorat⁹ exspectabat redẽptionẽ israel: ⁊ spiritussanctus erat in eo. ps. Magnificat. Ofo.

OMnipotẽs sempiterne deus maiestatem tuã supplices exoramus: vt sicut vnigenitus filius tuus hodierna die cum nostre carnis substantia in templo est presẽtatus/ ita nos facias purificatis tibi mẽtibus presẽtari. Per eundẽ. Ad tẽpletorũ ãn. Virgo verbo concepit/ virgo permãsit/ virgo peperit regẽ omniũ regum. ps. Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis. ℣. Saluator mundi. ℣. Custodi nos. ãn. Glorificamus te dei genitrix/ quia ex te natus est christus: salua omnes qui te glorificant. ps. Nũc dimittis. Her ãn. dicat super psal. Nunc dimittis. et in omnibus festis: et per octabas marie: ⁊ in cõmemoratione eiusdẽ per totum annum: nisi in aduẽtu dñi: et etiã in annũciatione: ⁊ i tẽpore paschali. Cum iubilo. Inuitat. Ecce venit ad tem-

plum sanctum tuum dominator dominus. Gaude et letare syon occurrēs deo tuo. ℣s Venite. hyp. Quem terra pōthus. ¶ In primo nocturn. ān. Specialis virgo inter agmina virginū gaude/munere magnifico que sola regem regum ferre maria digna fuisti casta intra viscera: quo minoratus paululum ab angelis est deitate qui patri consimilis. ℣s Domine dominus noster. fol. iij. ān. Celi reginam maria te iure fatemur: ex cuius thalamo processit iusticie sol. ℣s Celi enarrant. fol.v. ān. Virgo creatoris celorum mater et ostis innocuis manibus mundo quoq; corde beato. rite dei pinguem meruisti scandere montem. ℣s Domini est terra. fo.viij. ℣ Sancta dei genitrix virgo semper maria. Lectio prima.

Exultent virgines: virgo maria peperit christum. Nil in ea quod bouit deo putent exterminatū: mansit virgo post partū. Exultent vidue: infantem christum vidua anna cognouit. Exultēt coniugate: nasciturum christum elizabeth nupta prophetauit. Nullus gradus pretermissus est: de quo nō haberet testimonium salus omnium. Nunquid enim sole virgines ad regnum celorum perueniunt? Perueniunt et vidue. Sancta anna a virginitate sua septem annis vixerat cum viro suo. Quo defuncto: vsq; ad senilem etatem peruenerat: et senectute sancta expectabat infantiam saluatoris/vt paruum videret annosa/parulū cognosceret anicula/intrantem in mundum saluatorem videret iuxta. Rm. Hodie nata thalamum tuum syon et suscipe regem christum. Quem virgo concepit/virgo peperit/et post partum quem genuit adorauit. ℣ Accipiens symeon puerum in manibus: gratias agens benedixit dominum. Quem virgo. Lectio secūda.

Est in masculino sexu: tria ipsa genera commendata sunt. Ipse christus puer natus est: exultent pueri continentiam bouentes puero. Ipse vero integritatem puericie consecrauit: qui sue matri fecunditatem attulit/virginitatem non abstulit. Symeon ille senex diu vixerat: cuius etas cōparatur anne. Et audierat responsum q̄ non esset visurus mortem: nisi prius vidisset christum. Intelligite fratres q̄tum desiderium habebant antiqui sancti videre christū. Sciebant illum esse venturum: et omnes qui pie viuebant/quotidie in orationibus suis dicebant. O si me hic inueniat illa natiuitas. O si quod credo in scripturis dei videam oculis meis. Et vt noueritis quantum desiderium habebant antiqui sancti qui nouerant virginem pariturā: sicut audistis cum esayas legeretur. Ecce virgo in vtero concipiet/& pariet filiū: et vocabitur nomē eius emmanuel. Emmanuel quid sit/euangelium nobis aperuit dicēs: quod interpretatur nobiscum deus. Rm. Postq̄ impleti sunt dies purgationis eius secundum legem moysi/tulerunt iesum in hierusalem vt sisterent eum domino sicut scriptū est in lege domini. Quia omne masculinū adaperiens vuluam sanctum domino vocabitur. ℣ Obtulerunt pro eo domino par turturum aut duos pullos columbarum. Quia omne. Lectio tercia.

Non tibi ergo obstet quecunq; fides anima. nō tibi videatur impossibile vt virgo pareret: et virgo pariens permaneret. Intellige natum deum: et non mireris virginis partū. Ut ergo noueritis antiquos sanctos & iustos optasse videre/quod contestum est huic seni symeoni: dominus noster iesus christus ad discipulos loquens ait. Multi iusti & prophete voluerunt videre que vos videtis/& non viderunt: & audire que auditis/& nō

audierunt. Multum enim senex iste fuit ad audiendum serus: sed ad videndū maturus. Non expectauit vt christum videret loquentem: quem vidit infantem. Et illi hoc cōcessum erat iam decrepito: qua si desideranti et suspiranti ⁊ dicenti quotidie in orationib⁹ suis. Quando veniet? Putas hic me inueniet? Putas isti oculi videbunt: per quem cordis oculi reuelabūtur. Dicebat ista in orationibus suis: et pro desiderio suo accepit responsum q⁹ non gustaret mortem/ nisi videret christum domini. Gestabat enim maria mater eius infantem: vidit ille et agnouit. Vbi nouerat quod agnouit? Intus est reuelatus: qui foris est nat⁹. Vidit ⁊ agnouit. Agnouit symeon infantem tacentem: et occiderunt iudei iuuenem miracula facientem. Ym. O bruleum pro eo domino par turturum aut duos pullos columbarum. Sicut scriptum est in lege domini. ℣. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie tulerunt iesum in hierusalem vt sisterēt eum domino. Sicut scriptū.

¶ In.ij. nocturno. ān. O ratia celestis repatrit totius orbis: diffusa est labus virgo maria tuis. propterea regum te ter benedixit in eum. et facit a dextris casta sedere suis aurea quam fulgo vestis circundare limbo: ambit/ exornat ritq; condecorat. ps. Eructauit cor meum. fol.rr. ān. Sanctificans dominus templum christus sibi dignum: virgine matre sanus. descendit ab arce polorum cuncte cui gentes terre simul omnia regna gaude dei genitrix dicunt he kyria eleer. ps. Deus noster refugium. fol.rr.ān. Aula maria dei casti titulusq; pudoris: porta syon rutilis semper fundata saphyris. que sola ex cunctis placuisti casta tonanti: suscipe seruorum miserans pia vota tuorum. ps. Fundamenta eius in. fol.rrr.b⁹. Post partum. Lectio.iij.

CUm ergo cognouisset symeon: accepit eum in vlnas suas/ hoc est in brachia sua: et ampleratus est eum. Portabat a quo portabatur. Ipse enim est christus sapientia dei/ attingens a fine vsq; ad finem fortiter: et disponens omnia suauiter. Quantus ibi erat et q̄ magnus: q̄ paruus factus erat. Paruus factus: paruos querebat. Quid est q⁹ paruos querebat? Non superbos: sed humiles colligebat. In presepe dignatus est poni: vt esset piorum cibarium iumentorum. Accepit ergo eum symeon in brachia sua: et dixit. Nunc dimittis seruum tuum domine in pace. Dimittis in pace: quia vidco pacem. Quare ergo dimittis in pace: quoniam viderunt oculi mei salutare tuū. Salutare dei dominus christus: annūciate die er die salutare eius. Habetis ergo pueri puerum christū: sancti senes/ senem symeonem. Si autē queritis vt ⁊ coniugatus aliquis vir testimonium domino perhibeat: zachariam cōsiderate. In manus suas symeon infirmitatem accepit: sed maiestatem intus agnouit. Nemo contēnat natum: si vult esse renatus. Ad illum pertinuit propter nos nasci: ad nos pertineat in illo renasci/ qui venit in hunc mūdum peccatores saluos facere/ iesus christus dominus noster. cui est gloria ⁊ potestas in secula. ℟. Beda Lucas. 4

Symeon iust⁹ et timoratus expectabat redēptionem israel. Et spiritussanctus erat in eo. ℣ Reuelatum accepit symeō a spiritusancto: non visurum se morte nisi videret christum dñi. Et spi. Lectio.b. Ambros. sup Lucā lib. 2. ca.2.

ECce homo erat in hierusalem cui nomen symeon: ⁊ homo iste iustus et timoratus/ expectans consolationem israel. Non solum ab angelis ⁊ prophetis/ a pastoribus et parentibus/ sed etiā a senioribus et iustis: generatio dominum accepit testimonium. Omnis etas et vterq; sexus: euentorumq; miracula fidem astruunt. Virgo generat/ sterilis parit/ mutus loquitur/ elizabeth prophetat/ magus adorat: vtero clausus exultat/ vidua confitetur/ iustus expectat. Et bene iustus: qui nō suam sed populi gratiam requirebat/ cupiens ipse corpore vinculis fragilitatis absolui/ sed expectans videre promissum. Sciebat enim quia beati oculi qui eum viderent. Nunc inquit dimitte seruum tuum. Videte iustum velut corpore carcere molis inclusum velle dissolui: vt incipiat esse cū christo. Dissolui enim et esse cū christo: multo melius. Sed qui vult dimitti: veniat in templum: veniat in hierusalem/ expectet christum domini. Accipiat in manibus verbum dei: complectatur velut quibusdā fidei sue brachijs. Tūc dimittetur

bt non videat mo:tē:quia viderit vitam. ℟m. Responsum accepit symeon a spiritu sancto nō visurum se mo:tem nisi videret christum domini:et benedixit deum et dixit. Nunc dimittis seruum tuum in pace:quia viderunt oculi mei salutare tuum domine. ℣. Cum inducerent puerum iesum parentes eius vt facerent secundum consuetudinem legis pro eo:et ipse accepit eū in vlnas suas et dixit. Nunc dimittis seruum. Lectio.vj.

VIdes vberem in omnes gratiam domini generationes diffusam: et prophetiam incredulis negatam esse non iustis. Ecce et symeon prophetat in ruinam et resurrectionem plurimo:um venisse dominum iesum christum: vt iusto:um iniquo:umq; merita discernat: ꝛ pro nostro:ū qualitate factoꝛum iudex ver⁹ et iustus.aut supplicia decernat aut premia. Et tuam(inquit) ipsius animā pertransibit gladius. Nec littera nec hystoria docet ex hac vita mariam co:poralis necis passione migrasse. Nō enim anima:sed co:pus materiali gladio trāsuerberatur. Et ideo prudentiam marie haud ignaram mysterij celestis ostēdit. Viuum enim verbum et validum et acutius omni gladio acutissimo/penetrans vsq; ad diuisionem anime et spiritus.artuumq; ꝛ medullarum/cogitationes co:dis ꝛ secreta scrutatur animo:um:quia nuda mentium et aperta sunt omnia dei filio/quem conscientie secreta non fallunt.Prophetauit itaq; symeon:prophetauerat copulata coniugio/prophetauerat virgo. Debuit etiam vidua prophetare:ne qua aut profectio deesset aut serus. Et ideo anna et stipendijs viduitatis et mo:ibus talis inducitur: vt digna plane fuisse credatur/que redempto:em venisse omnium nunciaret.Cuius merita cum alibi descripserimus cumviduas hortaremur: hoc in loco quoniā ad alia properamus non putamus iteranda. Nō ociose tamen annos octogintaquatuo:viduitatis eius exp:essit:quia et septem duodenades et due quadragesime: sacrum videntur numerum designare. Tu autem domine miserere nostri. ℟m.

VIdete miraculum matris domini,concepit virgo virilis ignara consortij.grāuida onerata nobili one re maria et matrē se letā cognoscit. Que se nescit vxo:em. ℣. Virgo concepit,virgo peperit:et post partum virgo permansit. Que se.Gloria. Que se.

℣ In.iij.noctur.ān. Psallite cantantes domino noua cantica christo:omnis et illius nomen benedicito tellus/mūdo virginea quē flo:ens pro tulit aluus. ℘s Cātate.j.fo.xxxij.ān. Exultet tellꝰ letentur et insule christo regnante dauitico germine:quem virgo sacra puritatis gremio prolatum mundo edidit castissima maria cuius celebrās solennia plebs veneratur vbiq; fidelium. ℘s Dominus regnauit exul. fol.xxxij.ān. Hue o theothocos virgo maria:que trinā mundi regentem machinam filiū protulisti: hinc rite exaltata supra syderea laudaris per secula. ℘s. Cantate. ij.fol.xxxij.℣. Speciosa facta. Lectio sancti euangelij Secundum Lucam. ij.

IN illo tempo:e. Post̄ ip̄leti sūt dies purgationis marie secundum legē moysi:tulerunt iesum in hierusalem vt sisterēt eum domino/sicut scriptum est in lege domini. quia omne masculinū adaperiens vuluam/sanctum domino vocabitur.Et reliqua. Luc.2.

Omel bene.bede pbr̄.

SOlennitatem nobis hodierne celebritatis quam quadragesimo dominice natiuitatis die debitis veneramur officijs: marime eiusdem domini ac saluato:is nostri simul et intemerate genitricis eius humilitate dedicatam/sacra euangelij lectio designat: exponens eos qui nichil legi debebant/implendis se legalibus per omnia subdidisse decretis. Precepit namq; ler/vt mulier que suscepto semine peperisset filium/immūda esset septē diebus: et in die octauo circumcideretur infantulus/nomenq; aptaretur. Deinde etiam alios triginta tres dies ab ingressu templi ac viri thoro abstineret: donec quadragesimo natiuitatis die filium cum hostijs ad templum domini deferret. Primogenitum autem omne masculini sexus sanctum domino vocari: atq; ideo munda quecq; offerri deo/immunda autem inundis mutari vel occidi: et hominis primogenitum quinq; siclis ar

genti debere redimi. Tu autem. Rm.
Cum inducerent puerum iesum parentes eius: accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deū et dixit. Nunc dimittis dñe seruum tuū in pace. ℣. Suscipiens symeon puerum in manibus suis: exclamauit dicens. Nunc dimittis. Lectio.vii.

Hturamur fratres charissimi diligentius verba legis que proposuimus: et videbimus apertissime q̄ beatissima dei genitrix ⁊ perpetua virgo maria simul cum filio quem genuit / ab omni fuerit legis subiectione liberrima. Cū enim dicat lex mulierem que suscepto semine peperisset immundam decernit: et per longa tempora simul cum prole quā genuisset oblatis victimis debere mundari: patet profecto / quia illam que sine viri⁹ susceptione seminis virgo peperit / vna cū filio qui natus est ei / neq; immūdam describat neq; per hostias salutares doceat esse mundandam. Sed sicut dominus ac saluator noster / qui diuinitatis legem debet / apparens in homine fieri voluit sub lege. vt eos qui sub lege erant redimeret / vt adoptionem filiorum reciperemus: ita etiam beata genitrix illius que singulari priuilegio supra legem fuit / pro ostendendo tamē humilitatis exemplo legalibus subdi non refugit institutis. Et vt darent (inquit) hostiam secundum quod scriptum est in lege domini: par turturum / aut duos pullos columbarum. Tu autem. Rm.
Suscipiens iesum in vlnas suas symeon exclamauit ⁊ dixit. Tuus vere lumen ad illuminationē gentium et gloriam plebis tue israel. ℣. Symeon in manibus infirmitatē accepit: sed maiestatē intus agnouit et dixit. Tuus vere. Lectio nona.

Libet fratres charissimi paulisper intueri: cur maxime supradicte volucres in hostiam domini iubetur offerri. Nam et abraham patriarcha tāto ante legem tempore: has in holocaustū domino legitur obtulisse. Et in pleriſq; legis cerimonijs: qui mundandus esset / per has iubebatur mundari. Columba ergo simplicitatē / turtur indicat castitatem: quia et columba simplicitatis est / et castitatis amator est turtur: ita vt ⁊ si casu coniugem perdiderit / non aliam querere curet. Merito ergo turtur et columba domino offeruntur in hostiam: quia nimirum simplex ⁊ pudica fidelium conuersatio / est illi gratū sacrificium iustitie. quia qui laborat in gemitu suo / qui lachrymis stratum suū singulas per noctes abluit / acceptissimam prorsus deo victimā mactat. Cum vero vtraq; anus ista propter consuetudinem gemēdi presentes sanctorum luctus et desideria superna designet: hoc tamen differunt / q̄ turtur soluagus / columba autem gregatim gemere consuecunt. Et ob id / ista secretas orationum lachrymas: illa publicos ecclesie conuētus insinuat. Bene autem puer iesus primo circūciditur / ac sic interpositis diebus hierosolymam cum hostia defertur: quia ⁊ ipse cum iuuenis esset / prius omnem carnis corruptionē moriendo ac resurgendo calcauit / ac deinde interpositis diebus cum ipsa carne iam immortali quam pro nostra salute hostiam deo fecerat / ad gaudia superne ciuitatis ascendit. Tu autem. Rm.
Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti que gabrielis archāgeli dictis credidisti. Dū virgo deum et hominem genuisti / Et post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielem archangelum scimus diuinitus te esse affatū: verum tuū de spiritu sancto ex eloimus impregnatum: erubescat iudeus infelix qui dicit christum ex ioseph semine esse natū. Dū virgo. Gloria. Et post. ℣. Responsū accepit symeon a spiritu sancto. ℟. Non visurū se mortem nisi videret christū dñi. ℭ In laud. ān.

Symeon iustus ⁊ timoratus expectabat redemptionem israel / et spiritus sanctus erat in eo. ℣. Dominus regnauit. fol.vj.ān.
Responsum accepit symeon a spiritu sancto: non visurum se mortem nisi videret dominum. ℣. Jubilate. fol.vj.ān. Suscipiens symeon puerum in manibus gratias agens benedixit dominum. ℣. Deus deus meus. fol.vj.ān. Nunc dimittis domine seruum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuū. ℣. Benedicite. fol.vj. ān. Viderunt oculi mei salutare tuum: quod parasti ante faciem omnium populorum. ℣. Laudate. fol.vij. Cpm. Ecce ego mitto. ℣. O gloriosa femina. ℣. Suscepimus deus misericordiā tuā. ℟. In medio tēpli tui. ān. Se nex puerum portabat / puer autem senem regebat:

quē virgo peperit ⁊ post partū virgo permānit: ipsum quem genuit adorauit. ℘s. Benedictus. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus. ℭ Ad.j.ān. Symeon iustus. j. de laud. ℘s. Deus in nomine. ko.ir. ān. Quatias ri. ℘s. Quicūq; vult. ko.ir. ℭ Ad.iij.ān. Ritum. ij. de lau. ℘s. Legem pone. ko.ri. cpm. Et ecce ego mitto. ℟. Sancta dei genitrix virgo semper maria. ℣. Intercede pro nobis ad dñm deum nostrum. Virgo. Gloria. Sancta. ℣. Post partum. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. ℭ Ad.vj.ān. Accipiens. iij. de laudi. ℘s. Dilexit in salutare. ko.xij. Capitulū.

Ipse cū quasi ignis cōflans ⁊ quasi herba fullonū/ ⁊ sedebit conflās ⁊ emundans argentū. ⁊ purgabit filios leui. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. Oco. Ops sempiterne deꝰ. ℭ Ad.ir.ān. Viderunt. v. de lau. ℘s. Mirabilia ko.rij. Capitulū.

Et cōflabit eos quasi aurū ⁊ quasi argentū: ⁊ erunt dño offerētes sacrificia in iustitia. ℟. Speciosa. ℣. Elegit eā. Oco. Omnipotēs sempiterne deꝰ. ℭ Ad.ij. vespas ān. Symeon. ℘i. sicut ad primas vespas. Cpm. Ecce ego mitto. Hoc modo dicat ℟. Gaude gaude gaude maria. Chorus prosequatur ℟. ℣. Gabrielem. Cho. Dum virgo deum ⁊ hominem genuisti. Et post partum virgo. Non dicatur viterius: sed statim incipiatur prosa Inuiolata. chorus interim sedente ⁊ cātū plene respōdēte sup hāc litterā A post vnūquēq; versū. Prosa.

Inuiolata integra et casta es maria. ℣. Que es effecta fulgida celi porta. ℣. O mater alma christi charissima. ℣. Suscipe laudū pia precōnia. ℣. Nostra vt pura pectora sint ⁊ corpora. ℣. Que nunc flagitant deuota vocū et corda. ℣. Tu da per precata dulcissona. ℣. Nobis perpetua frui vita. ℣. O benigna que sola. Cho. Inuiolata permansisti. Gloria. Et post. Quādo hoc fest. infra. iir. cuene. hymnꝰ. Quod chorus. Si vero ante. iir. cuene. dicatur sequentia Letabundus. Et dicatur in fine sequentie. Amen.

Letabūdus exultet fidelis chorus alma. Regem regū intacte profudit choris res miranda. Angelus consilij natus est de virgine sol de stella. Sol occasum nescīs stella semper rutilās semper clara. Sicut sydus radiū

profert virgo filiū pari forma. Neq; sydus radio: neq; mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformat vsopo valle nostra. Verbū ens altissimi corpori passū est carne sumpta. Isayas cecinit synagoga meminit nūq; tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibꝰ credat vel gentilibꝰ sibillinis versibus hec predicta. Inkelir ppera. Crede vel vetera. Cur dānaberis gēsmisera. Que docet littera. Datū cōsidera. Ipsum genuit puerpera. Amē. ℣. Suscepimꝰ deꝰ. ān. Cum inducerent puerum iesum parentes eius. accepit dum symeon in vinas suas et benedixit deum dicens: nūc dimittis dñe seruū tuū in pace. ℘s. Magnificat. Oco. Ops sempiterne deus. Nulla fiat mēo. de sctō blasio epo in audientia nec sub silētio: licet ad has vēs. facienda fuerit solennis mēo. de dñicis. irr. ir. l. Si dñica. irr. hac die cōtigerit totū seruitiū fiat de festo: sed sine Alleluya. et Te deū. Et fiat solen. mēo. de dñica ad vtraq; vespas. ⁊ ad matu. ⁊ ad missam. ⁊ hysto. de. irr per ebdo. cātetur. scilicet in iij. v. ⁊ vj. feria ⁊ tunc nichil fiat de festo sctōrū vel dabit ⁊ amādi preter memo. ad vesperas ⁊ ad matutin. de sancta maria: que precedet memoriā de sctō spū. Similiter fiat si hoc fe. i dñica. ir. cōtigit. Si vero in dñica. l. hoc fest. euenerit: hysto dñicalis similiter p ebdō. dicat: videlicet in. ij. et vj. fēr. ⁊ sabbato. ⁊ tunc nichil fiat de sctō blasio epo nisi tm mēo. ad mat. de sctā maria: que precedet mēo. de sctō spū. Si vero hoc fest. in priorum sabbō ante. irr. eue. fiet vespe de festo erūt et solennis memo. de dñica. irr. sed sine Alla. Festū vero purificationis non mutat propter sacramētū diei purificationis: scilicet vt numerus dierū purificationis conseruet. Sacramentū vero purifi. est sicut moyses precepit in lege q̄ mulier cū pareret masculum quadragita dies abstineret se ab ingressu templi et a thoro vir: quadragesimo autem die veniret cum victimis suis ⁊ hostiis et muneribus: et in ingressu templi purificaret a partu. Et quia sic edictum fuit in lege non mutatur festum purificationis propter. irr. ⁊ cetera.

Blasij epi ⁊ martyris.

¶ Sancti blasij epi.iij. lectio. Oratio.

BEatus martyr tuus blasius dñe nobis mic tue implorет auxiliū: vt cuius festa celebramꝰ/ eiꝰ apud te patrocinia sentiamꝰ. Per dñm. Lectio.j.

SAnctus blasius toto vite sue tempore mitis degebat: purus/ innocens/ deū colens/ berar/ mānsuetus/ ab omni opere prauo se abstinēs. Cūdētes ergo irreprehensibilem eius vitā hi qui in sebasta capadocie ciuitate fideles erāt: elegerūt illum sibi epm. Ipse vero pergens in montē q̄ vocatur argei habitauit ibi in quadā spelūca/ ⁊ cōcurrebāt ad eū agrestes fere. Et si forte eas contigisset quocūq; dolore teneri: quedam ex eis tanq̄ intellectu currebant ad eundē sācti in spelūcā/ ⁊ anteq̄ imponeret manus eis benedicēs eas/ non recedebant ab eo. In illis itaq; diebꝰ: iussit agricolaus pres congregari agrestes feras. Egredientes aūt bestiarū comprehēsores/ venerūt in montem in quo degebat sanctus blasius ep̄s: ⁊ videntes spelūcā ⁊ multitudinem bestiarū astantiū ante eū consternantes se adinuicem admirati dixerūt. Quid hoc vult esse? Apprōpiantes aūt viri illi in speluncam: inuenerunt beatum blasium orationem suam facientem. Et reuersi: nunciauerūt presidi ea que viderant. Lectio secunda.

AUdiens aūt hec pres: iussit eū sibi presentari. Quē videns impius ille: primitꝰ cepit blandis ei sermonibus suadere/ ⁊ salutis verbū inchoare dicens. Gaude blasi amice deorū. Sanctus aūt blasius respōdens dixit. Gaude ⁊ tu optime pres/ ⁊ quos deos dicis dic demones esse: q̄ eterno igni traduntur cū his qui eos honorāt. Iratꝰ autē pres: iussit eū fustibꝰ cedi. Et dū diu cederet: dixit presidi. Insensate ⁊ puerorū similis. alienari me speras p has penas ab amore dei mei ⁊ saluatoris ihesu xp̄i. Sed ego alienari nō possū: q̄ habeo cor roboratorē meū ⁊ saluatorem/ ipsū dñm ihesū xp̄m filiū dei viui. Et dixit ei pres. Blasi adora deos/ aliis periere. Sctūs blasiꝰ respōdit. Dij q̄ nō fecerūt celū et terrā: pereāt. Illa vero q̄ tu michi quasi me terrēs promēta ꝓmittis: dite michi eterne fūt ꝓmissiōes. Cūdēs aūt iniquus ille imutabilē eiꝰ mētē: iussit eū in ligno suspēdi/ ⁊ cū ferreis pectinibꝰ carnes eius carminari. Dū ergo carnes eius incidērentur: btissimꝰ xp̄i martyr blasiꝰ dixit ipso iudici. O crudelissime/ tu istis putas me penis terreri. sed habeo dñm meū ihesum xp̄m q̄ me ꝓfortat: ⁊ non dubito me visurū penis expletis desiderabilia illa bona que ꝓmissa sūt querēt ibꝰ eū. Lec. iij.

TUnc iratus sceuissimꝰ ille: dedit in eū sententiam dicēs. Qui me cōtēpsit ⁊ imperio cōtradixit/ ⁊ deos inhonorauit/ ⁊ octoginta octo viros perdidit: capite truncet̄ vna cū duobꝰ illis pueruli. Sctūs vero blasius orauit dicēs. Dñe deꝰ meꝰ q̄ me liberasti ab ydolis/ q̄ tenebras lucē fecisti/ deꝰ virtutū q̄ sedes sup cherubin ⁊ apis catharactas celorū/ q̄ erpādis arcū tuū in manu tua/ q̄ diabolū peussisti ⁊ draconē interfecisti: exaudi me seruū tuū. ⁊ si quis ꝓtēs adorauerit te memoriā habēs mei/ dñe si qualiscūq; spina aut etiā os in guttur illiꝰ impegerit/ ⁊ si in diuersas infirmitates inciderit/ siue in tribulationē aut periculū/ aut si persecutionē patit/ suscipe peto petitionē fideliter petentiū te dñe. Hec aūt orante eo: descēdit nubes de celo ⁊ ikulsit in eū. Dixitq; ei dñs. Oīm petitionē tuā adimplebo athleta dilectissime. Nō tātū hec: sed ⁊ sicut vidue illi orasti factā/ ⁊ bñdictā oīm domū pficientū memoriā tui. Horrea vero eorū replebo cibusbonis/ ꝓpter bonā tuā cōfessionē: ⁊ fidē quā in me habuisti. Et hec loquente dño ihesu: mox spiculatores eiciēs beatissimū martyrē christi blasiū vna cū duobus illis pueruli a pretorio/ amputauit capita eorū in sebasta ciuitate foris murū super quendā lapidē/ mēse februario die tertia. in sebasta ciuitate imperāte agricolao/ regnāte in nobis dño nostro ihesu christo: cui est honor et gloria in secula seculorum amen. Cetera de cōi bnius marty. et pontifi. cum dcone dici.

¶ Sancte agathe virginis ⁊ martyr. Ad

vesperas ān. Hec est virgo prudēs. ℣. Fel. cp. Confitebor. vni⁹ virginis ℟ marty. ℟. Beata agatha. hy⁹. Virginis ples. ℣. Diffusa est gratia. ān. Agatha virgo sacra nobili orta genere: gloriosam propter christum pertulit passionem. ps Magnificat. Oratio.

Deus qui inter cetera potētie tue miracula etiā in seru fragili victoriam martyrij cōtulisti: concede propitius. vt qui beate agathe martyris tue natalicia colim⁹/ per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. Ad matu. Invita. Christum venerantes deum adoremus regē regum. Qui in celis agathe palmam hodie dedit eternam. ps Venite. hy⁹. Virginis ples. In .j. nocturn. ān. Beata agatha quintiano interroganti respondit. ingenua sum ⁊ spectabilis genere vt omnis parentela mea testatur. ps. Dñe dñs noster. fo.iij. ān. Ancilla christi sum. ⁊ ideo me serilem ostendo personam. ps. Celi enarr. fo.v. ān. Summa ingenuitas ista est: in qua seruitus christi comprobatur. ps Dñi est terra. fo.viij. ℣. Diffusa est. Lectio .j.

Quintian⁹ proconsul sicilie audiens sancte virginis agathe opinionem: fecit eam a suis apparitoribꝫ coartari. Tradensq; eā cuidam matrone nomine affrodisie que habebat nouem filias turpissimas sicut erat et mater earum: mandauit vt per triginta dies mutarēt animū eius. Modo igitur promittendo leta/ modo aspera: sperabant se mentē sanctā a bono proposito reuocare. Quibus sancta agatha dicebat. Mens mea super petram solidata: ⁊ a christo fundata est. Verba vestra venti sunt. promissiones vestre pluuie/ terrores flumina: que ꝓtinus impingant in fundamentū domus mee non potest cadere/ fundata enim est supra petrā. Hec aūt dicens: flebat quotidie ⁊ orabat. Videns igitur affrodisia mentē beate virginis immobilem permanere: abiit ad quintianum et dixit ei. Facilius possunt sara molliri/ ⁊ ferrū ⁊ plūbū mutari: ꝙ ab intentione christiana mēs isti⁹ puelle reuocari. ℟. Agatha letissime et glorianter ibat ad carcerem. Et quasi ad epulas inuitata: agonem suum domino precibus commendabat. ℣. Nobilissimis orta natalibus: ab ignobili gaudens trahebatur ad carcerem. Et qua. Lectio secunda.

Tunc iratus quintianus iussit eā ad se adduci: et dixit ei. Cuius cōditionis es? Agatha respōdit. Non solum ingenua/ sed ⁊ spectabilis genere: vt ois parentela mea testatur. Quintianus dixit. Et si ingenua ⁊ paris ⁊ nobilis: cur moribus seruilē personā te ostēdis? Agatha respōdit. Quia ancilla xpi sum: ideo me ostendo seruilē personam. Quintianus dixit. Et si ingenua es ⁊ nobilis: quomodo te ancillā esse cōmemoras? Agatha respondit. Summa ingenuitas ista est: in qua seruitus christi cōprobatur. Quintianus dixit ad beatā virginē. Elige tibi vnū quodcūq; volueris cōsiliū: aut diuersas penas inter dānatas quasi stulta incurre/ aut quasi sapiēs esto nobilis quo te natura ditauit/ ⁊ sacrifica dijs. Agatha dixit. Noli dicere deorū: sed dic demonū. Quintianus dixit. Apparet te hoc eligere: vt diuersa sustineas tormenta. Et iussit eā in carcerē mitti: dicēs ad eā. Cogita tecū agatha ⁊ penitere: vt possis euadere tormenta. Agatha respondit. Tu penitere: vt possis euadere eternam penam. Cum. Cum ingrederetur beata agatha in carcerē dixit ad iudicē. Impie crudelis et dire tyranne nō es cōfusus amputare in femina qō ipse in matre surtisti. ℣. Ego cū habeo mamillas meas integras in tus in alia mea: quas ab infantia dño misericorditer consecraui. Impie crudelis. Lectio tertia.

Tunc irat⁹ quintianus iussit eā celerius trahi ad carcerem: quia vere publica eū confundebat. Agatha aūt letissime carcerem intrauit: ⁊ quasi ad epulas inuitata/ agonē suū dño commēdabat. Sequēti aūt die iussit eam iuder suis aspectib⁹ presentari: cui ⁊ dixit. Quid tractasti circa salutē tuam? Agatha respōdit. Salus mea rps est. Quintianus dixit. Quousq; infelix ptrahis intentionē tuā? Denega christū et deos incipe colere: ne vitā tue turpitudinis acerba morte consumas. Agatha dixit. Tu nega deos tuos qui sūt lapides ⁊ ligna: ⁊ creatorem tuū qui te fecit deū adora.

Agathe virginis ⁊ martyris.

Quem si contempseris: eternis penis et perpetuis incendijs subiacebis. Tunc irat⁹ quintian⁹: tulit eã in equuleo suspẽdi ⁊ torqueri. Cũq; torquerẽt eã: agatha dixit. Ego i his penis ita delector: sicut q̃ bonũ nũciũ audit/ vel sicut q̃ videt quod diu desiderauit/ aut sicut qui inuenit thesauros multos. Non enim potest triticum in horreum reponi: nisi theca eius fuerit fortiter concutcata et redacta in paleas. Ita ⁊ anima mea non potest in paradisum dñi mei intrare cũ palma martyrij: nisi diligenter perfecteris corpus meũ a carnificib⁹ attrectari. ℣. Beata agatha ingressa carcerem expandit manus suas ad deum et dixit. domine qui me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad tuam misericordiã peruenire. ℟. Domine qui me creasti et tutisti a me amorem huius seculi: qui corpus meum a pollutione liberasti. Jube. Gloria. Jube. ℭ In.n. nocturno.ãn. Agatha sancta dixit. si feras michi promittas: audito christi nomine mansuescent. ps. Eructauit. ℣o.rr. ãn. Si ignem adhibeas: horam michi salutiferã de celo angelꝰ ministrabunt. ps. Deus noster refu. ℣o.rr.ãn. Si plagas ⁊ verbera ingesseris michi: habeo intra me spiritum sanctum per quem vniuersa tua tormenta despiciam. ps. Fundamenta. ℣o.rrr.ãn. Specie tua. ℣ec.iiii.

IRatus quintianus cõsularis iussit beatam virginem in mamilla torqueri ⁊ fortã diu iussit eredi. Agatha respondit. Impie crudelissime/ ⁊ dire tyranne: non es confusus amputare ea femina/ qõ ipse in matre suristi? Ego habeo mamillas integras intus in anima mea et quib⁹ nutrio oc̃s sensus meos: quos ab infantia mea dño consecrauit. Tunc irat⁹ quintian⁹/ iussit eam in carcerem iterum mitti. Cũq; fuisset inclusa: ecce media nocte venit quidam senex quem antecedebat puer luminis portitor/ ferẽs diuersa medicamina in manu sua. Qui se medicũ esse cõmemorãs: his verbis cepit eam alloqui. Licet te minus corporalibus penis afflixerit consularis insanus/ et licet vbera tua torserit ⁊ amputari fecerit: tamen quia ibi eram qua hora hec patiebaris/ consideraui quia potest curam salutis tua mamilla suscipere. ℣. Quis es tu q̃ venisti ad me curare vulnera mea. ego sum apostolus xpi nichil in me dubites filia. Ipse me misit ad te quem dilexisti mente et puro corde. ℟. Nã ⁊ ego apostolus eius sum ⁊ noui medicinam. Ipse. Lectio. v.

SAncta agatha dixit. Medicinã carnalem corpori meo nunq̃ exhibui: ⁊ turpe est vt quod tãdiu ab ineũti etate conseruaui/ nũc perdam. Dixit ei supradictus senior. Et ego christianus sum ⁊ noui medicinã: nolo me verearis. Dixit ei agatha. Et que potest verecundia mea circa te esse/ cum tu sis senior? Ego vero licet sim puella: tñ ita totum corpus meũ lateratũ est/ vt vulnera ipsa non permittant aliquid stimulari in mente mea. Sed ago tibi gratias domine pater: quia dignatus es michi sollicitudinem tuam impendere. Dixit ei ille senior. Et quare non permittis vt curẽte? Agatha respondit. Quia habeo saluatorem meũ dñm iesum christum qui verbo curat omnia: et solo sermone suo restaurat vniuersa. Hic si vult potest me saluam facere. Subridens ait supradictus senior: dixit ad beatam virginẽ. Et me ipse christus misit ad te. Nam ⁊ ego apostolus eius sum: ⁊ in nomine eius scias te esse saluandam. Et cum hec dixisset: ab oculis eius sublatus est. Vim. Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dominũ meum iesum christũ. Qui solo sermone restaurat vniuersa. ℟. Et me ipse misit ad te: nã ⁊ ego apostol⁹ eius sum. Qui so. Lec.v.

TUnc p̃ostratis se in oratione sancta agatha/ dixit. Gratias tibi ago dñe iesu christe/ q̃ memor es mei: et misisti ad me apostolũ tuũ qui me confortauit/ et restituit vbera mea. Et cũ complesset orationẽ respexit ad oc̃s maculas corporis sui/ et sanata sũt omnia membra eius/ restituta q; est mamilla ei⁹. Lux quoq; tanta eruberauit in carcere: vt p̃e pauore custodes carceris fugerẽt/ et carcerem apertum derelinquerẽt. Dicebant autem sãcte agathe persone que in carcere erãt reclusę: vt abiret. Illa autem dixit. Absit a me vt ego coronã meã perdam: et eos qui custodes sunt tribulationib⁹ tradam. Ego cũ adiuta a dño

meo ihesu christo: persecuerabo in confessione eius qui me saluā fecit et cōsolatus est me. Post autē quatuor dies: iussit eā iterum quintianus ante suū tribunal astare. Cui et dixit. Agatha imola dijs. Sinautē: scito te acriorib⁹ tormētis apprendā. Agatha respondit. Qui vult ad auxiliū suū lapidem inuocare: non deū verū qui me dignat⁹ est ab omni plaga curare / et etiā mamillā meā integram meo corpori restituere: cecus est et sine sensu. Dicit ei quintianus. Et quis est qui te curauit? Agatha respondit. Christus filius dei: quem confiteor labijs / et corde inuocare non cesso. Rm.

Vidisti domine et expectasti agonem meum quomodo pugnaui in stadio: sed quia nolui obedire mandatis principū. Iussa sū in mamillis torqueri, ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Iussa. Gloria. Iussa. ℣ In. iij. nocturn. ān. Vidisti diligenter perfecteris corpus meum a carnificibus attrectari: non potest anima mea in paradisum domini cum palma intrare martyrij ps. Cantate. j. fo. xxxij. ān. Vidisti domine agonem meum quomodo pugnaui in stadio. sed quia nolui obedire mandatis principum: iussa sum in mamillis torqueri. ps. Dominus regnauit er. fo. xxxij. ān. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adiuua me domine deus meus in tortura mamillarū mearū. ps. Cantate. j. fo. xxxij. ℣us. Iduabit. Sine expositione. Lectio septima.

Iussit aūt quintianus testas ardentes sparqui: et sub testis carbones viuos immitti / et in eisdē sanctā virginē nudo corpore volutari. Cūq; hoc fieret / subito locus in quo sanctū corpus volutabat / cōmotus est; et pars parietis ceciderit et oppressit duos amicos iudicis. Sed et ois ciuitas carthaginēsiū / terremotu exagitata est. Tūc ois ciues cucurrerūt ad secretariū iudicis: et ceperunt nimio tumultu agere / q̄ sanctam dei famulam impijs cruciatib⁹ ageret. Tunc quintianus fugiēs et vno latere terremotu exagitabatur: et ex alio latere seditionē populi formidabat. Igitur iussit eā in carcerem recipi: ipse vero per posterulā secretarij fugiens populū in tanuis dereliquit. Sancta ergo virgo dei ingressa iterum in carcerē / expandit manus suas ad dñm: et dixit. Dñe qui me creasti et custodisti me ab infantia mea / et fecisti me in iuuentute viriliter agere / qui tulisti a me amorē seculi / qui corpus meum a pollutione separasti / et fecisti me vincere tormenta carnificis / ferrū / ignem et vincula qui michi inter torquentes virtutē patientie tribuisti / te deprecor vt accipias spiritum meum modo: quia tempus est vt me iubeas istud seculū derelinquere / et ad tuā misericordiā peruenire. Rz.

Ipse me coronauit qui per apostolū petrū in custodia me confortauit: pro eo q̄ iussa sum suspendi in equuleo propter fidem castitatis. Adiuua me dñe deus meus in tortura mamillarum mearū. ℣. Vidisti domine agonem meum quomodo pugnaui in stadio: sed q: nolui obedire mandatis principū: iussa sū in mamillis torqueri. Adiuua. fe. viij

Hec cum diceret coram multis: cū ingenti voce emisit spiritū. Quod pij populi audientes: cum nimia celeritate venerūt. Et auferētes corpus eius: posuerunt in sarcofago nouo. Factū est autem dū aromatibus conderetur corpus eius: et cum nimia diligētia collocaretur / venit quidam iuuenis sericis indutus vestibus quem sequebant amplius q̄ centū pueri ornati et pulchri / quem nemo vnq̄ viderat antea in ciuitate catanensiū: nec postea aliquis vidit / nec inuentus est aliquis qui diceret hunc se scire. Hic ergo veniēs ad locū vbi cōdiebatur corpus eius: posuit tabulam breuē er mārmore in qua est scriptū. Mentē sanctam / spontaneā / honorē deo: et patrie liberationē. Hanc scripturā posuit intra sepulchrū ad caput eius: et tandiu ibi stabat q̄diu cum omni diligētia clauderetur. Clausoq; sepulchro abscessit: et non est viterius visus in tota prouincia siciliorum. Unde suspicatum est: q̄ beate virginis angelus fuerit. Rm.

Ego autem adiuta a domino perseuerabo in cōfessione eius. Qui me saluam fecit et consolatus est me. ℣. Gratias tibi ago domine ihesu christe qui misisti ad me apostolum tuū. Qui. Lectio. ix.

Predictam aūt scripturam diuulgauerūt qui viderāt: et tā iudei q̄ etiam gentiles vnanimes cū christianis

ceperunt venerari sepulchrum sācte virginis. Quintianus aūt cōsularis: mortem iudicio interist. Exinde vero: crevit timor ⁊ veneratio circa beatā agatham. Ut aūt evidenter illa scriptura quā angelus dei ad caput beate virginis posuerat firmaretur: post anni circulū circa diem natalis eius / mons ethna eructauit incendiū / et quasi fluuius torrens ita ignis vehemēs terram ⁊ sara vt ceram liquefaciens veniebat ad cathanensiū ciuitatē. Tūc paganorū multitudo fugiens de mōte descendit: ⁊ venientes ad sepulchrū virginis ⁊ auferentes velū vbi erat sepulchrū eius cooperti / statuerūt illud contra ignē venientē / ⁊ ipsa hora stetit ignis diumit⁹. Cepit aūt ignis pri die kalendarū februariū / ⁊ cessauit die nonarū earūdem qui est dies sepulture eius: vt cōprobaret dñs ihesus christus / q⁹ de periculo mortis ⁊ incendij meritis sācte martyris eos liberasset / cui est honor ⁊ gloria per infinita secula seculorū amen. ℟. Gaudeamus oēs in domino diem festum celebrantes / sub honore agathe martyris. De cuius passione gāudent angeli. Et gratulantur laudantes filiū dei. ℣. Immaculat⁹ dñs imma culatā sibi famulā cri in hoc corpore positam misericorditer respexerit. De cu. Oīa. Et gra. ℣. Ora pro nobis beata agatha. In laudibus. ant.

Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea / ego sum apostolus christi nichil in me dubites filia. ℘s. Dñs regnauit. fo. lvj. ān. Medicinam carnalem corpori meo nunq̄ ex hibui: sed habeo dñm ihesum rpm qui solo sermone restaurat vniuersa. ℘s. Jubilate. fo. lvj. ān. Gratias tibi ago dñe q⁹ memor es mei ⁊ misisti ad me apostolū tuū curare vulnera mea. ℘s. Deus deus me⁹. fo. lvj. ān. Benedico te pater dñi mei ihesu rpi quia per apostolum tuum mamillam mā meo pectori restituisti. ℘s. Benedi. fo. lvj. ān. Qui me dignatus es ab omni plaga curare et mamillam mā meo pectori restituere: ipsum inuoco deum viuum. ℘s. Laud⁹. fo. lvj. Cpm. huius virginis et marty. hymn⁹. Jesu corona virginum. in cōmuni. fo. lxxxj. ℣. Adducentur regi. ān. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum virginis / tulerunt velum eius contra ignem / vt comprobaret dominus q⁹ a periculis incendij meritis agathe martyris suos eos liberaret. ℘s Benedict⁹. Oro. Deus qui inter cetera. Ad. i. ān. Quis es. i. de laud. ℘s Deus in noie. fo. ir. ān. Te iure. ℘s Quicunq̄. fo. ir. Ad. iii. ān. Medicinam. ij. de laud. ℘s. Legē pone. fo. rj. ān. Cpm. ℣. ⁊ ℣. vni⁹ virgi. ⁊ mar. dicantur. Ad. vi. ān. Gratias ago. iij. de laud. ℘s. Deferit in sa. fo. rij. Ad. ir. ān. Quis me di. v. de laud. ℘s. Mirabilia testi. fo. riij. Ad vesperas ān. Quis es tu. i. de laudi. pi. fes. Cpm. vtū. hymn⁹. Jesu corona. ℣⁹. Adducentur regi. ān. Agatha letissime et glorianter ibat ad carcerem: ⁊ quasi ad epulas inuitata / agonem suum domino precibus cōmendabat. ℘s Magnificat. Oro. Deus q̄ inter. Sanctorū vedasti ⁊ amādi epor. iij. ℟. Cetera de cōi plurimorū cōfes. Oro.

Deste dñe populo tuo cū sanctorū cōfessorū tuorū atq̄ pontificum vedasti ⁊ amādi tibi patrocinio supplicanti: vt quod propria fiducia non presumit / intercessorum tibi placitū meritis consequatur. Per dñm. Lectio. i.

Amandus igitur sanctissimus in aquitanie partibus editus / multa loca orationis causa perlustrans / ⁊ iterum a roma secūdo rediens: tandem ascensa naui ad centūcellensem locum peruenit. Quadā igitur nocte dū solus (vt illi mos erat) oraret: immūdus spūs vnū e famulis apprehēsa manu trahebat ad mare / volēs eū demergere. Sed idem puer qui trahebat: magnis cepit vocib⁹ clamare dicens. Christe adiuua me. Christe adiuua me. Sed malignus spūs eidem puero insultando: respōdit. Qualis christ⁹? Sed dū puer q̄ trahebatur minime respōderet: ait sctūs amandus. Dic illi fili: christus filius dei viui crucifixus. Statimq̄ ad vocē illius: inimicus vt fumus euanuit. Lectio. ii.

Idem vir dñi amand⁹ cū multas gentes lōge lateq̄ ad fidē rpi conuertisset: in fines remeauit francorum. Elegitq̄ sibi locum predicationi aptū in quo cū fratrib⁹ qui cū eo i diuersis prouincijs multas pro nomine rpi perpessi fuerant passiones / edificauit cenobiū:

atq; ex eisdē fratribus plures postea abbates vel honorificos vidimus viros. Eratq; ibi mulier quedā ceca: que longo iam tempore amisso lumine/nichil preter tenebras agnouerat. Tunc vir dñi amādus eā ad se aduocās/signū crucis sup oculos ei⁹ imprimēs: ei mox z lumē corporis quod amiserat/z fidem mētis qua caruerat. restituit. Tu. Lectio.iij.

SAnctus vir dei vedastus vbi regē lodowicū post insperatam victoriā ad alemānis adeptā fidei doctrina ad sacramēta baptismatis perduxit/a sctō remigio eps ordinat⁹ est: z attrabate ciuitati missus est verbū dei predicare. qui in introitu ciuitatis morcecū et claudū curauit. Rexit aūt sacerdos dei ecclesiā xpi diuina auxiliante gratia annis circiter quadraginta: sub magna euāgelice predicatiōis instātia. Qui cū post multa virtutū isignia diē sui obit⁹ istare diuinit⁹ didicit: vocauit filios suos ad se. Et post dulcia monita pietatis paterne (sacrosctō corporis et sāguinis xpi confirmatus viatico) inter man⁹ lachrymantiū spiritū emisit: sepult⁹ in ecclesia beate dei genitricis in dextra parte altaris vbi quondā pōtificalis cathedre fūgebat officiō. In quo loco per aliquod tacuit tempus: quousq; dño reuelante ad locū vbi nūc fulget eius memoria/est a viris sctis autberto z audomaro epis feliciter mutatione translat⁹. Vbi incessanter quotidie diuina celebrantur pretonia/z frequēter miraculorū signa: ad laudē dñi nostri ihesu xpi q̄ viuit et regnat in secula seculorū amē. Cetera de cōi plurimorū cōfes. ¶Sancte scolastice virginis nō martyris.iij. lr. Oratio.

DEus q̄ bte scolastice virginis tue aiam ad ostendēdā innocētie viā in colūbe specie celos penetrare fecisti: cōcede nobis ipsi⁹ meritis ita inocēter viuere vt ad eadē gaudia mereamur peruenire. Per dñm. ¶Ad matutinas. Lec.j.

Oroz beati benedicti scolastica nomine/omnipotenti dño ab ipso infantie tēpore dicata/ad eum semel per annum consueuerat venire: ad quam vir dei non longe extra ianuā in possessiōe monasterij descēdebat. Quadam vero die venit ex more: atq; ad tantum discipulis venerabilis ei⁹ descēdit frater. Qui totum diem in dei laudibus sacrisq; colloquijs ducentes: incūbentibus iam noctis tenebris/simul acceperunt cibos. Cūq; adhuc supradicti viri dei ad mēsām sederēt/z inter sacra colloquia tardior se hora protraheret: eadē sanctimonialis femina soror ei⁹ rogauit cū dicens. Quelo te ne ista nocte me deseras: vt vlq; mane de celestis vite gaudijs aliq̄d loquamur. Cui ille respōdit. Quid est qđ loqueris soror? Manere extra cellā: nullatenus possum. Tāta vero erat teli serenitas: vt nulla in aere nubes appareret. Sctimonialis aūt femina cūverba fratris negātis audisset: insertas digitis manus sup mēsam posuit/z caput in manib⁹/oipotētem dñm rogatura declinauit. Lectio secunda.

CUm vero sānctimonialis femina leuaret caput de mensa/tāta chorusctionis ac tonitrui virtus/tantaq; inundatio pluuie erupit: vt neq; venerabilis benedict⁹/neq; fratres q̄ cū eo aderant/extra loci limē quo cōsederāt/pedē mouere potuissent. Sānctimonialis q̄ppe femina caput in manib⁹ declinans/lachrymarū fluuiū in mēsam fuderat: per quas serenitatē aeris ad pluuiā traxit. Nec tamen paulo tardi⁹ post orationem: inūdatio illa secuta est. Sed tanta fuit cōuenientia orationis et inūdationis/vt de mensa caput tam cū tonitruo leuaret: quatenus vnū idēq; esset momētū/z leuare caput/z pluuiam deponere. Vir aūt dei benedictus inter chorusctationes z tonitrua atq; ingentis pluuie inundationem vidēs se ad monasteriū nō posse remeare: cepit cōqueri cōtristatus dicens. Parcat tibi oipotens deus soror/quid est qđ fecisti? Cui illa respōdit. Ecce rogaui te z noluisti audire me: rogaui dñm meū: z exaudiuit me. Modo ergo si potes egredere: et me dimissa ad monasterium recede. Lectio tertia.

IPse aūt exire extra tectum non valens: qui remanere sponte no-

luit in loco manſit inuitus. Sicq; factū eſt / vt totam noctē peruigilē duceret: atq; per ſacra ſpiritualia vite colloquia ſeſe vicaria relatione ſatiaret. Quia de re diri eū voluiſſe aliquid ſed minime potuiſſe. q; ſi venerabilis viri mentē aſpicimus: dubiū non eſt q; candē ſeremitatē voluerit in qua delectēderat permanere / ſed cōtra hoc quod voluit in virtute omnipotētis dei et femineo pectore miraculū inuenit. Nec mirum q; plus illo femina q̄ diu fratrē videre cupiebat: in eodē tēpore valuit. Q; etiā iuxta iohānis vocē deꝰ charitas eſt: iuſto valde iudicio illa plus potuit / q̄ amplius amauit. Die aūt altero cū ſupradicta venerabilis femina ad cellā propriā receſſiſſet: vir dei ad monaſteriū rediit. Cū eſſet poſt triduū in cella cōſiſtēs / eleuatis in acra oculis: vidit eiuſdē ſororis ſue aiam de eiꝰ corpore egreſſā in colūbe ſpecie celi ſecreta penetrare. Qui tāte eiꝰ glorie cōgaudēs omnipotenti deo in hymnis ⁊ laudibus gratias reddidit: eiuſq; obitū fratribus nūciauit. Quos etiā protinus miſit / vt eiꝰ corpus ad monaſteriū deferrēt: atq; in ſepulchro qđ ſibi ipſe preparauerat / ponerēt. Quo facto: cōtigit vt quorum mens vna in deo ſemper fuerat. eor quo q; corpora nec ſepultura ſepararet. Tu aūt. Cetera de cōi vnius virginis non marty. ℂ Sancti valentini martyris tres lectiones fiant. Oratio.

PReſta quesumus omnipotēs deus: vt qui beati valentini martyris tui natalicia colimus. a cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur. Per dominum. Lectio prima.

Audiens quidam ſcolaſticus nomine craton / famā ſancti valentini terracēſis ciuitatis preſbyteri: mittit ad illū nobiles viros amicos ſuos / qui illum rogarēt / vt ad vrbē romam dignaretur venire. Quem cum venientem craton hoſpitio recepiſſet: oſtendit ei filiū ſuū ceremonē / ⁊ cepit petere. vt ſicut cuauit germanū fontei / ita iſti ſuccurreret. Cui valentinꝰ ait. Tu ſi vis curabitur. Cui cū craton dimidiā partē ſubſtātie ſue promitteret: ait valētinus. Crede dei filiū verū deū eſſe ieſum chriſtum / ⁊ oibus renuncia ſimulachris: ⁊ videbis ſaluum filium tuum. Lectio ſecunda.

Cum ergo poſt lōgam fidei diſputationem / ſe craton cum coniuge ⁊ familia ſua credere chriſto promiſiſſet: valentinꝰ preſbyter fide plenus / clauſo oſtio / ſtratoq; humi cilicio / eleuauit puerū de lecto ⁊ proiecit eū ſeminecē in eo cilicio in quo ipſe orare conſueuerat / ⁊ co per totam noctē in dei laudibꝰ ⁊ oratione manente / lumē circa mediū noctis tātum apparuit: vt hi qui in ſpeculis erāt circa cubiculū / putarent intus flāmas accendi. Et cū aurora finem nocti imponeret: valentinꝰ reſerat claustra cubiculi / ⁊ ceremonē iuuenē parētibus ac ſi nichil mali perpeſſus fuiſſet / ab omni egritudine delectū aſſignat. Tunc craton cum coniuge ſua⁊ omni domo credens: baptizatus eſt. Lectio tertia.

Interea cōfluebat multitudo ſcolaſticorum ad chriſtū: ita vt abundias prefecti vrbis filius duceret animo / ⁊ tota fidei plenitudine / chriſti ſe famulum publica voce clamabat. Tunc indignatio pene oim ſenatorū accenſa eſt: ⁊ tantum valentinū atq; virgis ceſū / compellebāt ſacrificare demonijs. Sed diuturna cede ⁊ cuſtodia / videntes eum cōſtantiorem fieri / ⁊ in ipſa cede ⁊ cuſtodia gloriari / ⁊ omnū qui per ipſum rpm crediderāt animos cōfortantem: medio noctis ſilentio eiectū de carcere decollauerūt. Tunc populus euphimus ⁊ appollonius ſcolaſtici qui ad eo fuerāt baptizati / ablatū corpus martyris valētini / ad ſuam eccleſiam terracenſem vrbem nocturno itinere tranſtulerunt / ibiq; in ſuburbano empto terre ſpacio non longe a ciuitate ſepulture honeſtiſſime corpus eius tradiderūt: ipſi non longe poſt pro fide chriſti capite cecli. Tūc populus omnis luctū de nece illorū / ⁊ gaudiū de martyrio habuit: quiq; a ſctō abundia nō lōge a corpore ſūt ſepulti / ſimul in dño noſtro ieſu rpo dormientes. Cetera omnia de cōi vnius martyris.

Sancte iuliane virginis et martyris. ij. lec. Inuitatorium dupler. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui infirma mũdi eligis/vt fortia que q̃ cõfundas: da nobis in festiuitate beate iuliane martyris tue congrua deuotione gaudere. vt et potentiã tuã in eius passione laudem⁹/q̃ prouisum nobis perципiamus auxilium. Per dñm. Lectio.j.

TEmpore illo erat quidem senator nomine eleusius: amicꝰ maximiani imperatoris. Hic vero sibi desponsauit quãdam puellam nobilem noie iulianã. Transactis autem paucis diebus/denuo misit ad eam: volens nuptias cum implere festiuitatem. Juliana vero prudenti pertractans cõsilio: dicit presentibus et qui circa ipsam erant. Euntes dicite eleusio prefecto. Si crediderit in deum meum/et adorauerit patrem q̃ filium q̃ spiritum sanctum: accipiam te maritum. Quod si noluerit: quere tibi alteram uxorẽ. Pater vero eius hec audiens: pietate postposita/cruciatam tradidit eam prefecto spõso suo. Prefectus autem iussit beatã virginem q̃ nuptijs q̃ deorum cultoris renunciantem: appendi per capillos per ser horas. Itẽ iussit es conflari/et expoliatam eam a capite vsq; ad talos perfundi: et sic eam incendi. Et cum nichil ei nocuisset incendium: item iussit ligamẽ per femora eius mitti/et sic eam in carcerem recipi. Vbi cum diabolus ei in figura angelica appareret/et illa tandem diuinitus agnouisset tenuit eum. Et cum eum omnẽ artẽ suã/omnia dolosa prestigia cõfiteri cogeret: tãdem in locum stercoris de carcere proiecit. Tu autem dñe. Lectio secunda.

CUm venisset beata virgo iuliana in pretorium: facies eiꝰ gloriosa quasi ignis fulgebat. Cumq; prefectus illã stupẽs respexisset/et requisisset quis eam tentans incantationes facere docuisset: sãcta iuliana dixit. Audi me prefecte. Dominus meus iesus christus docuit me/celestem patrem et filium et spiritum sanctum colere. Ipse autem vicit patrem tuum sathanam et demones patris tui: et misit de celis sanctam potestatẽ suam. que michi auxiliaretur et cõfortaret/te autẽ erubescere faceret. Tũc iratus prefectus/iussit venire rotam ferreã/q̃ fieri in ea verbera acuta: q̃ super ipsam rotam imponi sãctã iulianam. Angelus autem dñi descẽdit/et comminuit argumenta: et vincula eius soluta sunt Prefectus autem iussit sanctam iulianam comburi. Subito autem venit angelus domini: et flammã extinxit. Sancta autem iuliana stans illesa: glorificabat deum in igne. Et prefectus fremebat contra ipsam/sicut fera maligna: cogitabatq; quale supplicium subijcere ei posset. Jussit ergo ollam afferri/et plũbum mitti in eam: et super ollam feruẽtem iussit vt imponeretur. Et dum immissa esset: mansit illesa. Hec cum vidisset prefectꝰ: iussit eã gladio puniri. Te.iij.

SAncta autem iuliana cum peruenisset ad locum vbi decollari iussa est: cepit dicere presẽtibus christianis. Rogo vt oretis pro me/vt dignetur dñs iesus christus accipere me ancillam suã: vt introire merear in aulam sanctã eiꝰ: vt prope videam currum magnitudinis eius. Et cum dedisset omnibus pacem: item orauit ad dominũ dicens. Domine deus omnipotẽs pater amatoꝛ filij/qui non tradis figuram nostram in manus inimicorũ/miserere mei et auxiliare mihi: et cum pace suscipe spiritum meum domine. Et cũ hoc in oratione diuisset: tradidit animã domino. Post paucum tempus quedam mulier sophia de genere senatorio/transiens per ciuitatem nichomediam/venienq; ad vrbem romã: tulit corpus beate iuliane et condiuit illud cum aromatibus et linteaminib⁹ pretiosis. Dum autem veniret ad vrbẽ: erurgens tẽpestas valida deiecit nauim in fines cãpanie. Posita autem est beata iuliana prope territorium puteolanam: vbi habet mausoleum vno miliario a mari. Prefectus vero eleusius cum nauigasset in sua suburbana: venit tempestas valida/q̃ mersit nauem ipsius: et mortui sunt cum eo viri numero triginta quatuor. Et cum tractasset eos aqua

in locū desertum: ab auibus et feris corpora eorum deuocata sunt. Pasca est autem sancta iuliana quarta decima kalendarum martiarum sub prefecto eiusdem: regnante domino nostro iesu christo cui est gloria in secula seculorum amen.

Cetera de cōi vnius virginis z martyris

¶ In cathedra sancti petri apostoli. Ad vesperas super psalmos festiales. ān.

Solue iubēte deo terrarum petre cathenas, qui facis vt pateant ecclesia regna beatis. Capitl.

1 Petr. 1. PEtrus apostolus iesu christi electis aduenis dispersionis ponti galathie capadocie asie et bithinie secūdum prescientiam dei patris in sanctificationē spiritus in obedientiā z asperssionē sanguinis iesu christi: gra vobis et pax multiplicet. ℟. Quocunq; ligaueris. ir. hyms.

IAm bone pastor petre clemēs accipe vota precantum: et peccati vincula resolue tibi potestate tradita, qua tuncris celum verbo claudis aperis.

Annue christe. in cōi folio. ir vii. hyms. Tu es petrus. ℟. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ān. Tu es pastor ouiū: princeps apostolorum: tibi tradite sunt claues regni celorū

Psalmus Magnificat. Oratio.

DEus qui beato petro apō tuo collatis clauibus regni celestis animas ligandi atq; soluendi pontificium tradidisti: concede propitius vt intercessionis eius auxilio a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui viuis et.

¶ Si hoc festum in ri. euene. fiat solemne de ieiuñ. ad vesperas vel. et ad ma. Ad matutinas inuitato. Pastori summo iubilemus corde iocundo. Qui claues petro celorum contulit almo. ps Venite. hyms. Jam bone. ℣ Annue christe. ¶ In i. nocturn. ān.

Pontificalis apex veneratur iure cathedre: qui primum meritis petrus conscendit herilis. ps. Beatus vir. f. ii. ān. Hic sup ecclesie potest fundamina petre moribus eroinat humilis quos vita reportat. ps Quare fremuerunt. fo. ij. ān. Anthiochena polis diuini lumine solis irradiata sacrum decus hoc colit omnibus orbis. ps Dixit quid multi. fo. ij. ℣ Amauit eum dñs. Lec. i.

Sine ser. al. de ſ.

SAlutatio festiuitatis hodierne a seniorib⁹ nostris cathedre nomen accepit: ideo q; primus apostolorū petrus hec die episcopatus cathedram suscepisse referatur. Recte ergo ecclesia natalem sedis illius colit, qua apostolus pro eius salute suscepit: dicente ei domino. Tu es petrus: et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Petrū itaq; fundamentum ecclesie nominauit dominus. Et ideo digne hoc fundamentum generalis ecclesia colit: supra quod sui edificij celsitudo consurgit. ℟z Euge. in cōi folio. lxxv. z cetera. ℟. de cōi hyllo. vnius confessoris et pontificis. excepto ir. qō erit ℟ Quodcunq;. vt infra. ir. Lec. ii.

UNde conuenienter psalmus dicit Exaltent eum in ecclesia plebis: z in cathedra seniorū laudēt eum. Dignū ergo est vt fundamentum hoc in ecclesia honoretur: per quod ad celum asceditur Quod natalis ergo cathedre beati petri hodie colitur: sacerdotale officiū honorat. Que etiā tanto necesse est vt plus habeat in ecclesia dignitatis: quāto sacerdotale officiū plus habet honoris. Dies ergo hec fratres charissimi a nobis merito honoratur. quia dum natale cathedre colimus: episcopatum petri apostoli veneramur. Lectio tertia.

Dies ſ. ſ. ſ. ſ.

HUius autem solēnitatis religio sic ecclesiis introducta est. Cū pertransiret apostolus disseminans verbū vite: et fundamentum faciens ecclesie z appropinquaret anthiochiā: cepit per miseriam et aquilam: tota ciuitas audire q; petrus aduentaret. Omnis autem populus anthiochie ciuitatis audiētes petrum venire: occurrerūt ei. Omnesq; maiores natu et nobiles cinere asperserunt capita: multiq; cilicio induti sunt: nudis pedibus penitentiam agentes: q; contra predicationem eius cum symone mago cōtendissent. Hec et his similia prosequētes: offerunt ei veratos languoribus et demonijs fatigatos: paralyticos quoq; et diuersa pericula patientes. Et erat ibi infinita multitudo simul languentium Quos videns petrus non solum penitudinē agere q; de eo male diuisserent per symonem: verum etiam q; tā integrā fidē exhiberēt deo vt etiam omnes diuersas egritudines patientes crederent per eū

posse saluari: erpãdit ad celum manus suas/et cum lachrimis orationem effundens.gratiasq referens deo dixit.Benedicto te pater predicãde/qui omne verbũ et promissum filij tui per nos adimplere dignaris:vt cognoscat omnis creatura q; tu solus es dꝰ in celo et in terra.Tu. ℂIn.y.nocturno.ãn. Huius amore deus seruorum terge creatus vt tibi qui placuit placidos nos reddere posset.ℏs. Cum inuoca.ko.ij. ãn. Quande tuis celos quos seruas magne sacerdos: ne tibi cõmissos inuadat pestifer agnos.ℏs. Verba mea.ko.ij.ãn. Sydera scansurus terrisq; hec dona daturus:quos sibi delegit tibi xps petre subegit.ℏs. Dñe dominus noster.folio.iij vbi⁹. Justum deduxit. Lectio quarta.

Hec q; his similia dicens beatus petrus apostolus/ascendit in eminẽtiorẽ locũ:q; iussit ante se poni oẽm multitudinẽ egrotãtiũ.Quos oẽs hac voce alloquit.Similẽ vobis hominẽ me esse videntes/nolite putare q; a me possitis recuperare salutem:sed per eum qui de celo descendens/ostendit credẽtibus sibi veram anime et corporis medicinã.Unde vor vestra testem adhibeat hũc omnem populum/quia ex toto corde creditis in dñm iesum christũ:vt sciãt etiã seipsos ab ipso per nos posse saluari.Tu. ℟.v.

Cunq; omnis multitudo infirmãtium vna voce clamarent hunc verum deum quem petrus annunciabat: subito imensum lumen gratie dei in medio plebis apparuit.Et ceperunt paralytici currere ad pedes petri sani/ceci recepto visu clamare claudi restaurato gressu gẽas deo agere:languentes recepta sanitate gaudere.Nonnulli etiã solo flatu diuites:iã sine sensu et sine voce recuperati sunt.Tantã itaq; spiritus sanctus in illa die sue gratie virtutẽ ostendit:vt omnes a minimo vsq; ad maximũ vna voce confiterentur deum. Lectio.vj.

Intra septẽ igitur dies/plusq; decem milia hominum credẽtiũ deo baptizati sunt/et sanctificatione consecrata:ita vt omnis auiditatis desiderio theophilus qui erat cunctis potentibus in ciuitate sublimior/domus sue ingentem basilicam ecclesie nomine consecraret.In qua petro apostolo constituta est ab omni populo cathedra: octauo kalendas martias.Ubi ois deinceps multitudo quotidie ad audiendum verbum dei conueniens:credebant sane doctrine quam sanitatũ efficacitas affirmabat. Tunc accedẽs faustinianus procidit ad pedes petri dicẽs.Semina verbi tui que ager mentis mee accepit iam nata sunt: atq; ad fecundam maturitatem peruenerunt.Repone me in horreo dñico faciens me mense diuine participẽ.Tunc petrus indixit ieiunũ omni plebi.Et venĩẽte die dominico baptizauit eum/atq; in medio populi et conuersione eius materiam sumẽs/omnes causas eius exposuit:ita vt omnis ciuitas eum quasi angelum dei aspiceret/q; non minorẽ ei gratiam q̃ apostolo petro exhiberet.Quibꝰ cognitis petrus postera die cõuenire populos iubet.Et vno ex his qui sequebantur cũ ordinato epõ/et alijs presbyteris/plurimũ quoq; populũ baptizauit/oẽsq; qui erãt verati lãguoribus vel demonibus sanitati reddidit/prestante dño nostro iesu christo:cui est honor et gloria in secula seculorum amen.Tu autem dñe. ℂIn.iij.noc.ãn. Qui regni claues et curã gestat ouilis:presule quoq; pio vite renouatur ordo.ℏs. Dñe quis habitabit folio.iij.ãn. Hic celi terreq; petro commisit habenas:vt reserret clausis et soluat vincla ligatis.ℏs. Dñe in virtute.ko.v.ãn. Primus vocatione maximq; dignitate apostolici culminis sedem petrus clauiger assecutus est:qui christo ardenter obsequens toto corde secutus est.ℏs. Domini est terra. folio.viij.ꝟ Justus vt palma. ℂLectio sancti euangelij Secundum ℳatthẽũ.xvj.

In illo tpe.Venit iesus in partes cesaree philippi/et interrogabat discipulos suos dicens.Quem dicũt homines esse filium hominis.Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Non quasi nesciens sententiã de se vel discipulorum vel extraneorum dominꝰ inquirit:sed ideo discipulos quid de se sẽ

tiant interrogat / vt confessionem recte fidei illozum digna mercede remuneret. Nam sicut interrogatis generaliter omnibus / petrus respõdit vnus pzo omnibus: ita quod petro dominus respõdit in petro omnibus respondit. Ideo quid alij de se sentiãt inquirit / vt expositis pzimo sententijs errantium: discipuli pzobarentur veritatem sue confessionis nõ de opinione vulgata / sed de ipso percepisse diuine reuelationis archano. Quem inquit dicunt homines esse filium hois? Pulchze homines appellat eos / qui de filio hominis tãtum loqui nouerant: qui diuinitatis eius archana nesciebãt. Nã qui diuinitatis eius mysteria capere norũt: merito supza hoies esse dicũt. ℟. Vij

REspondens symon petrus: dixit. Tu es christus filius dei viui. Deum viuum appellat ad distinctionem vt deliceret falsozum deozũ quos vario delusa errore gentilitas vel de mortuis sibi hominibus instituit: vel maioze demẽtia de insensibili materia quos adozaret creauit. De qualibet canitur in psalmo. Simulachza gentium argentum et aurum: opera manuum hominum. Os habent et non loquentur / et cetera. Notet autẽ dilectio vestra q̃miranda distinctione sit factum / vt cũ de vtraq; eiusdẽ dñi et saluatozis nostri natura ab ipso domino / et a fideli eius discipulo esset pzoferenda sententia: dominus ipse humilitatem assumpte humanitatis pzofiteatur. discipulus excellentiam diuine eternitatis ostendat. Dominus de se quod minus est interrogat: discipulus de domino intimat quod maius est. Dñs de se quod factus est propter nos: discipulus declarat de domio / quia ipse est qui fecit nos. Sic et in euangelio dominus multo crebzius se filium hominis q̃ filium dei appellare cõsueuit: vt nos doceat fozmam humilitatis suscipere / quam ipse pzo nobis suscepit. Lectio.ir.

NOs ergo necesse est tãto humilis diuinitatis eius alta venerari: quã so illum meminimus pzo nostra exaltatione ad humanitatis infima descendisse. Si enim inter sacramenta incarnatiõis eius quibus redempti sumus potẽtiam diuinitatis sue / qua creati sumus / pia sẽper mente recolimus: fit vt ipsi quoq; cũ petro superne beatitudinis mercede donemur. Nam confitente illo christum filium dei viui: videamus quid sequitur. Respondens autem iesus dixit. Beatus es symon bariona. Constat ergo quia post veram christi cõfessionem: vere beatitudinis pzemia restãt. Sed intueamur attenti quale quãtum ve sit nomẽ illud quo perfectum sui nominis cõfessozem glozificat: vt hui⁹ etiam nos veraciter cum confitendo mereamur esse consoztes. Beatus es (inquit) symon bariona. Bariona syriace: latine dicitur filius columbe. Filius autem columbe recte vocatur apostolus petrus: quia videlicet columba multũ simpler est animal / et ipse pzudenti ac pia simplicitate dominũ sequebatur: memoz illius pcepti quod cũ suis cõdiscipulis ab eodẽ magistro simplicitatis ac veritatis audiuit. Estote pzudentes sicut serpentes: ⁊ simplices sicut columbe. In ista satis laude dilectorem cõfessozem; suum dominus remunerat. cum enim sancti spiritus filiũ se esse testatur: a quo ipse dei viui filius asseueratur. quãuis hoc ipsum multum dissimiliter fieri nullus fidelium dubitat. Dñs enim christus filius dei per naturã: petrus sicut ⁊ ceteri electi filius est spiritus sancti per gratiam. Christus filius dei q̃ de ipso natus est: petrus filius spiritus sancti / quia de ipso renatus est. Christus dei filius ante tẽpoza / ipse est enim dei virtus et dei sapientia / que dixit. dñs possedit me in initio viarum suarum / anteqũ quicq̃ faceret a principio. Petrus filius spiritus sancti ex eo tempoze / quo ab ipso illuminatus gratiam diuine cognitionis accepit. ℣. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum et in celis. Et quodcunq; solueris super terram erit solutum et in celis. ℟. Tu es (inquit petrus) christus filius dei viui: respondens dominus ait: et ego dico tibi quia tu es petrus / et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Et quodcũq; Glozia. Erit. ℣. Exaltent eũ in ecclesia plebis. ℟. Et in cathedza seniozũ laudent eum. ℣. In laudibus. ãn. Ecce sacerdos.

In cõi fo.lxxbij.ps. **Dominus regnauit** fo.vj.et cetere añe.que sequũtur. Capm. **Petrus apostolus.** vt supra. Hyp. **Iesu redemptor.** in cõi fo.lxxvij.b. **Justus germi.** ãn. Quodcunq; ligaueris super terram / erit ligatũ et in celis: et quodcunq; solueris super terrã / erit solutum et in celis: dicit dominꝰ symoni petro ps. **Benedictus.** Oco. Deꝰ qui beato pe. vt supra. Ad.j.ãn. Ecce sacerdos.j. de lau. ps. **Deus in nomine.** lxxiij. ãn. Te iure, in psal. lxxix. ps. **Quicũq;** lxxx. Ad.iij.ãn. Nõ est in uultus.ij. de lau. ps. **Legem pone.** lxxj. Cp. **Petrus apostolus.** lxxx. et v. de cõi confes. et pontificis ad oes ho. dñr similiter ℣ añe cũ oone de die. Ad. vj.ãn. Fidelis seruꝰ. iij. de lauõ. in cõi. ps. **Deserit.** fo.xij. Cap. **Benedictionem.** Ad ix.ãn. Serue bone. v. de lau. in cõi ps. **Mirabilia.** folio.xiij. Capitulum, **Cognouit.** in cõi fo.lxxbij. Ad ij. ve. ãn. Ecce sacerdos. in cõi f.lxxbij. pi.fe. Cap. **Petrus apostolus.** Hyp. **Jesu redẽptor.** fo.lxxvij.b. **Justus germi.** ãn. **Jãe et.** ps. **Magni.** Oco vt supra. Sancti mathie apostoli. Ad vesp. ãn. Elegit eos, in cõi fo.lxxvij.pi.fe. Et finiatur in hoc fes. nñ. sic: regnum eternum dicit dñs. Capm. **Jam non estis hospites.** in cõi fo.lxxbij. Rm. Qui sunt isti. in cõi f.lxxvij. Hymnus.

MAthia iuste duodeno solio resi. dens sorte nos a cunctis sordibꝰ solue peccatis: vere luctis gaudijs quo perfruamur tuis lãctis precibus. Hymne christe. in cõi f.lxxvij.b. In omnẽ terram. ãn. Beati eritis. In cõi f.lxxvij. ps. **Mag.** Oco.

DEus qui beatum mathiam apostolorum tuorum collegio sociasti: tribue quesumus. vt eius interuentione tue circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per dominum. Si hoc festum ante.xl. euenerit dicitur cõpf. sicut in fes. sancte termita. Si infra.xl. compf. nõ mutat. Ad ma.ix.lc. duplex fes. Lectio.j.

CUm pclara beati mathie apostoli festiuitas per anni cursus reuolutionem se repzesentat: marime iocunditatis gaudium merito nobis multiplicat. Cur enim homo detractet gaudere cum carnis sue portionem per misericordiã mediatoris dei et hominum / cognoscat in celo collocari? In hac liquidẽ die sanctꝰ mathias apostolus carnee habitationis ergastulo solutus: in celestis regni aulã / letãtibꝰ angelis feliciter est susceptus. Hodie iurta vocẽ psalmiste / in pace factus est locus eius: et habitatio eiꝰ in syon. Denicq; vt apostolicorum actuũ edocent scripta / postq; iudas penã suis sceleribus dignã se suspendendo suscepit / ne apostoli in vndenarij imperfectione veluti decalogi transgressores remanerent: barsabam et mathiam eligẽtes / in medio statuerunt / atq; fusa ad dñm prece sortes super eos dederunt. Lec.ij.

LEgimus in veteri testamento ionam prophetam cum mallet fugere q̃ minue submersionem predicare: ob marine tempestatis periculum sortis agitatione deprehensum. Quod licet diuina dispensatione speremus cõtigisse: non tamen trahere debemus in exemplũ / quod a viris gentilibus constat esse peractum. Hec ideirco dilectissimi pferre dignũ duximus / ne simpliciores quiq; exemplo apostolorum ac prophetarũ putent deum sortibus hoc in tempore cõsulendum. cum magos / ariolos / sortilegos / sacre scripture auctoritate certissime sciamus esse damnãdos: quã℣ ꝑ precedentium sanctorum sortes merito mũ difficile intelligantur pcepta / aliquod diuine clementie indicium de re dubia postulãtes. Quo sortium genere mathias electꝰ apostolũ collegio est sociatus. Sc.iij.

MAthias dei paruꝰ interpretatur. Cum audieris paruum: non corporis quantitatem: sed morum attende qualitatẽ. Dei paruus: intelligitur humilis et quietus. Unde dominꝰ in evangelio ait. Discite a me: quia mitis sum ℣ humilis corde. Hanc vocem hic dei paruus auditu intelligens / atq; actu intellectuq; perficiens. iure duodenarium superbi apostate mutilatũ abiectione sue paruitatis complcuit adiectione: vt per ipsum tũr perficeretur in re / quod olim predixerat dauid in spe. Fiat habitatio (inquit) eius videlicet iude tradituris de terra / et non sit qui inhabitet in ea: ℣ epi

stopatam eius accipiat alter. Quē iste sanctus accipiens obediendo: honorifice decorauit euangelizando. Nec vacat a mysterio duodecimus apostolice dignitatis ordo. Duodenarij enim sūma que tribus ac quatuor inuicē multiplicatis succrescit (siue enim tria per quatuor vel quatuor p tria multiplices eādē duodenarij formam procreari cōspicies) significat fidē sancte trinitatis per voces quatuor euangelistarum atq; eorundē apostolorum per latitudinem quadrifidi orbis predicandam. Lectio quarta.

DEnarius vero qui nullo suo damno minuitur aut superflua adiectione augetur sed equalibus membrorū suorum partibus arithmetica lege perfectus pronunciatur: perfectam supradicti decalogi significat implectionem. Quam beatus mathias consecutus talētū sibi a dño per coapostolos suos creditum vt non seruus piger in terra absconderit: sed fidelitū corda voce et opere instruendo velut prudens seruus cumulare nō cessauit. Qua propter et dñica voce hodierna die promeruit audire. Euge serue bone & fidelis. quia super pauca fuisti fidelis: supra multa te constituā: intra in gaudiū dñi tui. Tu aūt. Lec. v.

DIgne itaq; hodie iste sanctus immenso laudis celebrak preconio: quādo dño suo talentum reportauit cū lucro. Ipse olim inter coapostolos constitutus audire a dño meruit. beati qui vident que vos videtis: hodie multū beatior cum ceteris sanctis cantare feliciter meruit. Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate dei nostri: in monte sancto eius. Vere felix ac beatus. quia vt idem continuit ppheta. bti qui habitāt in domo tua dñe: in secula seculorū laudabūt te. Le. vj

QUia hic christi discipulus sorte (vt paulo ante prelibauimus) est electus: congruit hoc nomen christiani vocabuli honore preditis et maxime graduum dignitate prelatis. quod sors vel hereditas latine cleros dicit greece. Inde clerici dicuntur. quod in sortem dei delegati ab omni mundane ambitionis actu studeant esse alieni: vt in domo domini mereantur fieri heredes quidē dei. coheredes autem christi. Orate et corde cantantes illud psalmigraphi. Dominus pars hereditatis mee & calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam michi. Igitur dilectissimi si ad hanc hereditatem prospero successu volumus peruenire: interim in hac conualle lachrimarū. boni operis effectu curemus nos ererere. Hodierne festiuitatis diem in huius sancti veneratione debita cum laude celebremus: vt eius meritis et precibus apud eū adiuuemur qui mirabilia in sanctis suis operatur. qui viuit et regnat deus. per oia secula seculorū amē. Tu autem. Lectio sācti euāgelij scōm Matthēū. xj.

IN illo tempore. Respondens iesus dixit. Confiteor tibi pater domine celi et terre: quia abscondisti hec a sapientibus & prudentibus. et reuelasti ea paruulis. Et reliqua. Mat. xj.

Omelia bti augu. cxi.

COnfessio non semper est vor peccatoris. Confitemur ergo siue laudātes deum: siue accusantes nosmetipsos. Pia est vtraq; confessio. siue cum te accusas qui non es sine peccato: siue cum illū laudas qui non potest habere peccatū. Scriptura ait. A mortuo quasi qui nō sit: perit confessio. Si perit a mortuo confessio: qui confitetur viuit. Et si peccatum cōfitetur: vtiq; a morte reuirit. Le. viij.

Sermo. 3. de nat. domini in Mat. & plenius ser. 41. de tpe.

COnfiteor tibi pater domine celi & terre. Hec confessio laudem habet Quia abscondisti hec a sapientibus & prudentibus: & reuelasti ea paruulis. Qui sūt paruuli? humiles. Qui sunt sapientes et prudentes? Superbi. irridentes. arrogantes. grandes. Debemus esse paruuli. Nā si voluerimus esse magni: nō nobis illud reuelabitur. Qui sunt magni? Sapientes et prudētes. Dicentes se esse sapientes: stulti facti sunt. Dic te stultū: et sapiens eris. Sed dic. dic & intus dic: quia sic est vt dicis. Si dicis: noli dicere coram hominibus & coram deo nō dicere. Prorsus quid est aliud esse stultum.

nisi esse tenebrosum in corde? Ita pater quia sic fuit beneplacitum ante te. Lec. ij.

BLanditis affectu loquitur dñs iesus ad patrem: vt ceptū in apostolos beneficium compleatur. His vero verbis exempla humilitatis accipimus: ne temere discutere superna consilia de aliorum vocatione/aliorum ve repulsione presumamus. Sic patri placitum dixit: quia iniustū esse non potest quod placuit iusto. Omnia michi tradita sunt a patre meo. Et tradentem patrē z accipiētem filium: mystice intellige. Cū omnia audis omnipotētē agnoscis/nō degenerem patri. Cum tradita audis: filium confitere/cuius per naturā omnia sunt iure proprīa/non dono collata. Cetera de cōi vnius apostoli. Si vero hoc festū in quarta feria in capite ieiunij eueniat. differatur in crastinum: licet dupler fuerit. Cū autē dilectus fuerit festū beati mathie apostoli fiat quarta die a cathedra sancti petri z tūc F littera bisnumeretur. Si hoc festū in sab. primo post diē cinerū contigerit: ibi celebretur/z secūde vespere de ipso festo erunt: et solen. mēo. de dūica. Comp. f. vero. ri. non mutetur.

C Sancti dauid epi z confes. ir. lectio de cōi: secūdū vsum Sar. Alias. Ad ve. ān Iussum deduxit. in cōi fo. lxxv. pi. feria. cp. Ecce sacerdos. in cōmuni folio. lxxv. Vz. Miles christi. ir. in cōi folio. lxxvij. Hymn⁹. Iste confessor. in cōi f. lxxv. ō Emauit. ān. Gloriose presul dauid suscipe seruorū vota tuorū: et interede pro nobis ad dñm. ps Mag. Oco

OMnipotens sempiterne deus qui beato dauid cōfessori tuo atq; pōtifici/nōdū nato locū habitatiōis per sanctū angelū tuū mirabiliter prouidisti: cōcede nobis propicius. vt eius meritis quem veneramur in terris/tuo aspectu semper cum ipso perfruamur in celis. Per dñm. C Ad matutinas. Lectio. j.

SAt⁹ patricius natione britān⁹ romanis disciplinis eruditus z virtutū meritis illignit⁹ cū ad vitalē partū vbi diutinā mora traxerat/i natale britānie solū reuerti suscuisset: tandē ad locum amenum z sibi gratū qui vallis rosina nominabat peruenit. Cōsideransq; locum illum carpendis contemplationis diuine fructibus/et multiplicandis iustitie frugum incrementis idoneum: mēte statuit vtriq; vicissim intendendo vitam actitare. Talia ipso mente tractante diuinitus ei responsum est: q; cuidā adhuc post annos trigita nasciturō/sedes hec predestinata est. Tu vero hybernie gentis apostolatu functurus: insulam illam/fidei rudimentis illustrabis. Sanctus ergo patricius iussioni diuine grataner obtemperans/ostensa sibi celitus quasi in momento totius illius insule dispositione: procuratis vie necessarijs hybernia adiit/optatum sibi locum multo post nascituro derelinquens. Lectio secunda.

BEatus vero dauid nondum nat⁹/sed in vtero materno conclusus: egregius predicator futurus/diuinitus est ostensus. Cum enim magister quidā gildas nomine virtute pariter et opinione operēq; preclarus/populum predicando informaret/et mater beati dauid adhuc pregnās ecclesiam intraret: gildas subito obmutuit et vltra predicare non presumpsit/donec ipsa foris ecclesie ad eius rogatum exiret/et tunc iterum predicauit. Interrogatus autem a populo cur interrupta predicatione obmuteret respondit. Ego communi loquela loqui potui/predicare autem nō valui: q; mulier que iā rogata exiuit ecclesiam/ad demonstrandam sue prolis excellentiam/dum vobis verbū dei proponerē/monita celitus superuenit. Puerū enim partura est/qui maiorem gratiā z potestatē habebit q̄ ego: qui etiam honoris priuilegio sapientie fulgore z sermonis facundia/cunctos britānie doctores incomparabiliter antecellet Lectio. iij

EVolutis itaq; iurta sancti spiritus oraculum annorum triginta curriculis: et nobilib⁹ genere. patre noie lātro/matre vero nonuita/pgenitus puer sacri fontis regeneratione/dauid appellatus est. Ipso enim nato z i luce emisso: diuina miracula minime defecerūt. Nā cū baptizari deberet ab eiweo menenēsi episcopo redeūte de hybernia. ad ipsius

baptismi ministerium fons limpidissime aque subito emanauit: qui nunq̃ antea ibi visus fuit. Puer igitur p̃ficiẽs corporalibus incrementis / congruo tẽpore litterarũ studio traditus: infra tẽpus modicum / oẽs coetaneos suos litteratura moribusq̃ precellebat. Adeo nã q̃ diuina gratia perfusus erat: vt eius cõdiscipuli miuerã columbam cum rostro aureo ipsum docentẽ et cõmonefacientẽ multotiẽs se vidisse testarẽtur. Vinum ꝫ siceram et omne quod inebriare potest / respuens et christi p̃curzorẽ laudabili emulatione in hoc sicut in alijs multis imitari studens: acceptabilem deo vitã in pane et aqua tantũ p̃odurit. Vnde in britanica lingua sua / idigene ipsum dei seruũ dauid aquaticũ nũcupabãt. ff. iiij

HActa aũt maturitatis etate / et gentibus scientie vitecq̃ meritis ad sacrosoꝛdines gradatim p̃ouectus: tandem officij sacerdotalis honoꝛe et dignitate sublimatus est. Exinde perrexit ad paulinũ quondã sancti germani antissiodoꝛẽsis episcopi discipulũ / virũ deo deuotũ: ꝫ ercellẽter in sacris litteris eruditũ. Cui diuinis totaliter mãcipat⁹ officijs est associat⁹ / ꝫ tã doctrinis eius astructus q̃ erẽplis informat⁹: deuotioni ꝫ letionib⁹ intẽtus. mãsit apũd eũ deseruiẽs multis ãnis. Cõtigit aũt q̃ magister eius paulinus / tam et atis ingruẽtia q̃ larghi marum quibus abundabat affluentia: visu penitus p̃uaretur. Vocauit ergo discipulos suos singillatim / ꝫ de eoꝛum sanctitate confisus / vt oculos eius tãgerent et benedicerent rogauit: sperãs sevtsum meritis innocentũ adipisci. Quod cum factum fuisset / et multũ releuamen sentiret: dauid tandẽ discipulũ suum vocauit ꝫ dixit ei. Conside ra oculos meos: multũ enim cruciant me. Qui respõdẽs ait. Pater mi / ne p̃cipias michi vultũ tuum respicere: nã decẽ anni sunt ex quo tecum scripture operã dedi / et adhuc faciem tuam nõ vidi. Paulinus verecũdiã eius admirans / extende inquit manum tuam et tange oculos meos: et sanaboꝛ. Quod cũ fecisset: continuo visũ recepit / ꝫ oculoꝛũ plenã sanitatẽ adept⁹ est. Lectio v.

QOmpleto aũt discipulat⁹ sui decẽnio / paulino celitus intimatũ est tempus esse: vt dauid cõmissa sibi talẽti dñici pecunia / in euãgelico ꝛuoꝛe multiplicanda in mediũ p̃duceret. Reuersus enim a studio / p̃eter salutarẽ quã in populo doctrinã / tã vite celebris erẽplis q̃ verbis exercebat: duoderim admodũ cenobia in locis et solitudinis ydoneitate cõtẽplationi cõgruẽtib⁹ exstruxit. Eo etiã tpe / calidos bathonie fõtes / pestilentes ꝫ vtilitati ineptos hũane reptos / reddidit bñdictiõis sue virtute balneares: egritudinũq̃ diuersaꝝ curatiuos. Circa idẽ tẽpus cuidã regi ergingo nõie / visus bñficia quib⁹ aliquãdiu caruerat: iuocata xpi virtute restaurauit. Lectio sexta.

QUadã die cũ vir sctus euãgelio iohãnis scribendo se dedisset: pulsata cãpana hoꝛaria / festinus ad hoꝛã exiuit: opere pagine sue nõ cõpleto. Expleto vo hoꝛe illi⁹ officio rediẽs: reuetã paginẽ sue scripturã imperfectã / inuenit aureis litteris ãgelico ministerio cõsũmatã. Super quo conditoꝛi suo reddita gratiarũ actione: quoad potuit euentũ rei suppressit / ꝫ librum ad humana inspectionẽ clausũ / scripture nichil penit⁹ ãmouit / satagẽs a se vane gratiatiõis occasionẽ declinare ꝫ suppletiõis ãgelice dignitatẽ cõdigna reuerẽtie exhibitiõe venerari. Non potuit tamẽ restã admiratiõe nouitatis / a tot filioꝝ in opera patris / causa inꝺoꝛmationis crebꝛis intẽdentiũ oculis vniuersaliter abscõdi: vnde a pleriscq̃ miraculi cõscijs denunciata posteris libri dignitate / idẽ et argento intertus sed clausus p̃o sua volũtate habet in magna veneratione peregrinis / ꝫ patrie illi⁹ inquilinis nolat⁹ euãgeliũ iperfectũ. Fratre etiã quodã fodiẽdis in monte lapidibus operã impendẽte: seruus quidã laboꝛis socius sup operationis remissione repetẽs / ligonẽ in viri vertice / molitus est intoꝛquere. Nõ setus dauid alõge intuitus / obiecta bñdictiõe simul ꝛictũ repressit ꝫ brachiũ ferire molientis arefecit. ff. viij.

PRocessu tẽpoꝛis crescentib⁹ sancto patri dauid virtutũ meritis / nocte quadã diuinit⁹ admonitus est / assũ-

ptis ſecū itineris ſocijs/theliao et paterno ſibi in craſtino occurſuris: mane hierosolimā versus properare. Cui (licet de exequēdi mandati maturatione ſtupefactus) beneuolus tñ obediuit: ⁊ mane (vale dicto fratrib⁹) iter arripiēs/obuios habuit itineris ſocios/a dño ſibi nominatos. Quorū aduētu nocte cuius craſtino ciuitatē ſanctā erāt ingreſſuri/patriarche celitus intimato: ab ipſo honorifice ſuſcepti ſūt. Cognita autem ſācti dauid induſtrie/ſācitatiſq; prerogatiua: ipſū rationib⁹ ⁊ auctoritatib⁹ inductū/immo verius a patre celeſti tractū/et quaſi coactū. idē patriarcha perrexit ad epiſcopi dignitatē. Decurſu vero tēporis aliquāti. patriarcha pōtificē vna cū collegis ſuis/ſecū in partes orientis addurit: vbi infideles plurimi ⁊ rebelles. eorū predicatione ſalubberrima/ab erroris pertinacia reuocati/domeſtici fidei effecti ſunt. Lec. viij.

ADepta tandē repatriādi licētia/a dicto patriarcha ſāctus dauid et collega ſui cū honore dimiſſi ſunt: pretioſis omnīb⁹ reliquiarum et ornatus et eccleſiaſtici donatiuis. Qui itinere proſpero ad propria repedātes/pelagianā britonis hereſim reſpiraſſe et inualuiſſe reperierunt: que olim per beatos germanū antiſſiodorenſem ⁊ lupum trecatenſem epiſcopos/eliminata fuerat et extincta. Cuius quidem contagioſa ſcaturigo/occaſionem dedit vniuerſalem totius cambrie ſinodum cōuocandi. Ad quam cum beatus dauid/ſemel ⁊ ſecundo vocatus/minime veniret/eo q; grer ſibi peculiaris preſentia ſua admodū indigeret: tādem per viros ſanctos/danielem ſcz et dubricium ſolenniter accitus/ob illorum ſanctitatem/et ſancte ſinodi reuerentiam/illucḃ; properauit. In itinere autem/adclamoſos cuiuſdam vidue ſuper morte vnici filij ſui planctus/ſāctus dauid pietate caritatiua commotus: defuncti corpus/irriguo lachrimarū in oratione perfundens/quaſi a ſomno/ad vſus vitales exergefaciens/ipſū tandē redintuū matri reſtituit. Sāctus vero dauid euāgelij tertū quē ipſe ſemper in pectore geſtare cōſueuerat: humeris pueri redituui ſecū ad ſinodū portādū impoſuit. Lectio. ix.

INgreſſo igitur ſancto dauid ſinodū: predicare populo fidē chriſti/cōtra dictā hereſim pelagianā: inſtāter rogatur. Ipſo autem in terre planicie predicationis officiū ad animarum edificationem efficaciter exercēte. cuius humero dextro/fertur columbā niuea toto predicationis tēpore/viſibiliter inſediſſe/ipſa planicies extreuit in cumulū/vt videri poſſet/⁊ ab omnib⁹ audiri: in quo loco vſq; hodie manet eccleſia/in honore ipſius ſācti conſtructa. Sermone vero cōpleto: tota hereſeos illi⁹ obnubilatio operante ſpiritu ſācti gratia/veritatis lute diſcuſſa/euēilata eſt. Sāctus vero dauid/non multo poſt/eligente clero ⁊ acclamāte populo/ad archipreſulatus dignitatē ſublimat⁹ eſt: pri⁹ eidē canonice cedēte beato dubricio. Imminēte vero die/quo ſāctus dauid receptur⁹ erat denariū pro mercede: angelus dñi cū clara voce alloquut⁹ eſt cū dicēs. Feria tertia in kalēdis martij dñs ieſus chriſt⁹/multa cōſtipat⁹ angelorū militia: tibi obuiā eſt venturus. Sāctus vero celeſti gaudio repletus/cū eſſet centū quadraginta ſeptē fere annorū/ſūptis deuotiſſime ſacramētis/kalēdis martij/chriſto ſibi apparēte/animā ſācti ſſimā/ſuo reddidit creatori. Tu au. Cetera oia de cōi vnius cōfeſſ. et pontifi. ¶ Sācti eedde epi ⁊ cōfeſſoris. ix. lectī. de cōi ſecūdum vſum Sar. Secūdum vero vſum lichfeldē. ad primas veſperas. ān.

GErmanorū quatuor vn⁹ eſt beat⁹ cedda quorū quilibet erat cōſecrat⁹. ps. Laudate pueri. fol. xxxvij. ān. Sūmo ſacerdotio duo cōſecrātur: preſulatu ſimplici duo venerantur. ps. Laudate dñm oēs. fo. xxxix. ān. Vnus inerat numer⁹ euāgeliſtarū: per quos inde fieret horū opus clarū. ps. Lauda aia mea. fo. xlij. ān. Oēs euāgeliū chriſti predicarūt: verūtes avineis eius extirpauit. ps. Laudate dñm qm. fo. xlij. ān. ¶ Cedda tantū ceteris erat preferēdus. dignitate meriti maio: ⁊ celebrend⁹. ps. Lauda hierusa. fo. xlij. ¶ hm. Ecce ſacer. in cōi. fol. lxxb. ℣. O paſtor digne miſeris cōcorde benigne Quod poſcūt a te cōfeſſor cedda beate. ℟. Fūde preces chriſto pro cetu ſingulari iſto. Quod. Glia. Quod. hy⁹. Iſte cōfeſ. in cōi. fo. lxxv. ℟. Imauit eū.

ān. Sis pro nobis sancte cedda rogamus ad dominū vt nos regat et perducat ad celi palatiū: vbi cum a cū sanctis simus in perpetuum. ℣s Magnificat. Ciel ān. O astor vigil gregis in medio sacri verbi munitur gladio plantans mores expulso vicio: quo presente grex est in gaudio/ sed absente caret solatio cui fauet vt pater filio. Oco.

DEus qui sanctorum tuorum meritis ecclesiā toto orbe diffusā decorasti/ presta quesum⁹: vt intercessione beatissimi cedde episcopi/ in sorte iustorū tua opitulāte pietate cēseamur. Per. ¶ Admatu. Imutat. In qua vigent ingenia solemnia. Virgo mater iubilet ecclesia. ℣s Venite. Hy⁹. Iste confessor. in cō. fol. iiij v. ¶ In primo nocturno ān. Mundi calcās gloriam cedda declinauit, corporis lasciuiam dum fefe claustrauit. ℣s. Beat⁹ vir qui. fol. ij. ān. Iugo se suppositit christi quem dilexit: qui tenēdam docuit viam quam diceret. ℣s. Quare fremuerunt gentes. fol. ij. ān. Quem cum vite sanctitas vt lux se monstrauit: eborari ciuitas archipresulauit. ℣s. Dñe quid multiplicati. fol. ij. b⁹. Imauit eum. Lectio prima.

TEmporibus igitur oswini noz hanhymbrorum regis/ vir domini cedda in lyndisfarnensi insula in loco qui lystingay dicitur in monasterio sancte marie: monachicam vitam iuxta sanctorum patrū institutionem agebat. Porro cudda dei famulo de hoc mundo ad regna celestia subiato: qui quintus episcopatum nozhāhymbrorum administrabat/ egfridus filius oswini regis/ misit wilfridum virum ermite eruditionis ac religionis/ ad regem galliarum/ qui eum sibi suisq; consecrari faceret episcopum. Rm. Hy nunc quem parium credit auctoritas: cedda parium facit humilitas. Cui nunq; deest benignitas. Hy⁹. Non attollit illum prosperitas: neq; frangit quevis aduersitas. Cui nunq;. Lectio ij.

QUinq; adhuc wilfridus in trāsmarinis partibus demorar etur: rex oswinus misit cauciam cedda/ virum sanctum/ modestum moribus/ qui eboracēsis ecclesie ordinaretur episcopus. Verum ille cauciam peruenies/ inuenit archiepiscopū deus debit iam migrasse de seculo: et nec tum alium pro eo constitutum fuisse pontificem. Unde diuertit ad prouinciam occidētalium saxonum/ vbi erat wyne episcop⁹: et ab illo est vir prefatus consecratus antistes/ assumptis in societatem ordinationis duobus de britonum episcopis. Non enim erat tunc vllus excepto illo wyne: in tota britannia/ canonice ordinatus episcopus. Rm. Hy cui legati verbo parucrat cedens frēi cui prefuerat. Claustrum petit et non remurmurat. ℣s. Sed indignum se fore dicerat: tāta cura quam pretenuerat. Claustrum petit. Lectio iij.

QUonsecratus ergo in episcopum cedda/ maximam cepit ecclesiastice veritati et castitati curam impendere/ humilitati/ continentie/ lectioni operam dare/ oppida/ rura/ casas/ vicos/ castella propter euangelizandum/ non equitando: sed apostolorū more/ pedibus incēdo peragrare. Venies postea britāniam wilfridus iam episcopus factus: ad ecclesiā suā/ vnde ordinandus discesserat/ rediit. Erat fere ipso tempore rome monachus quidam nomine theodorus/ qui ordinat⁹ est anno dominice incarnationis septentesimo septuagesimo octauo/ a vitaliano papa: atq; ecclesijs anglorum archiepiscopus missus. Tu autē. Rm. De quo deus ita disposuit mercedem q̄ inde prefuit Gregi regens hunc sicut decuit. Hy⁹. Quasi nocte de die docuit: per quem christi nomen innotuit. Gregi regens. Gloria patri. Gregi regens.

¶ In secundo noctur. ān. Postes agni sanguine tuo linuit: crucis memor domini carnem dū punuit. ℣s. Cum inuocarē. fol. ij. ān. Pugnans cōtra vicia palmā acquisiuit: armis nudam fortis carnē dum vestiuit. ℣s. Verba mea. fo. ij. ān. Qui sic fontē frigidum orans introiuit: non corpus balneo calido nutriuit. ℣s. Die dies noster. fol. iij. b⁹. Iussū deduxit. Lectio iij.

PErcuenit autē theodorus ad ecclesiā suā in britannia/ secundo post q̄ consecratus est archiepiscopus anno/ morq; peragrans totam insulam/ et per lustrās vniuersa: ordinauit in locis oportunis episcopos/ et ea que minus perfecta reperit/ his quoq; adiuuantibus corrigebat. In quibus et cedda episcopū/ cum argueret non fuisse rite consecratum: respondēs ipse voce humillima ait.

Si me inquit noſti epiſcopatum nō rite ſuſcepiſſe: libēter ab officio diſcedo. quippe quia neq; me vnq; hoc eſſe dignū arbitrabar. ſed obedientie cauſa/ tuſſus ſubire hoc/ cui indignus conſenſi. Rm.

Lege chriſti qui ſic tenuerat ꝛ tenēdā koſe docuerat. Vite finē ſcire meruerat. Vbi hinc quiete certus ꝛ lētus erat: qui celeſti regi ſeruierat. Vite. Lect. v.

ATille audiens humilitatem reſponſi eius/ dixit/ non epiſcopat⁹ officium vel auctoritatē dimittere debere: ſed ipſe ordinationem eius denuo catholica ratione conſummauit/ dum Wilfrido tantum illius eccleſie/ cui prior eo conſecratus fuerat/ adminiſtrationem concederet. Quod cedda/ vt erat vir mire manſuetudinis libentiſſime conceſſit: atq; cum eboracenſem eccleſiam tribus annis glorioſiſſime reſſet/ ad monaſterium de liſtyngay/ deo famulaturus ſe. ceſſit. Interea merciorum prouincie rex Wulferus prefuit. qui cum mortuo iarumāno/ quarto illius prouincie epiſcopo/ ſibi ſuis quoq; a theodoro epiſcopum dari peteret: theodorus non eis nouum voluit ordinari epiſcopum/ ſed poſtulauit a rege oſWyno/ vt illis epiſcop⁹ cedda daretur. Qui tunc in monaſterio ſuo: quod eſt in liſtyngay quietam vitam agebat. Wilfrido adminiſtrante epiſcopatū eboracenſis eccleſie/ necnon et omnium norhanhymbrorū et pictorum/ quouſq; rex oſWynus imperiū protēdere poterat. R. Poſtq; cedde lux preſens clauditur: laus ipſius a plebe canitur. Hoſtes vincens hic non deuincitur. Vt⁹ vnguenti dum pixis frangitur: cūctis patet nec plus abſconditur. Hoſtes. Lectio. vj.

ETquia mos erat eidē reuerendiſſimo antiſtiti cedde/ opus euāgelij magis ambulando per loca/ q; equitādo perficere. iuſſit eū theodor⁹ vbicūq; longius iter inſtaret equitare/ multūq; renitētem/ ſtudio ꝛ amore pij laboris/ ipſe eū manu ſua leuauit in equū: quia nimirū ſanctum cum eſſe virum comperit/ atq; equo vehi quo eſſet neceſſe/ cōpulit. Suſceptum itaq; epiſcopatū gentis mercio. rum/ ſimul et lindiſfarnorū cedda/ iuxta exempla patrum antiquorū/ in magna vite perfectione/ adminiſtrare curauit. Cui etiam Wulferus rex donauit terrā quinquaginta miliariū ad conſtruendū monaſteriū in loco qui dicitur berWe/ id eſt in prouincia lyndeſei/ in quo vſq; hodie/ inſtituta ab ipſo regularis vite permanent veſtigia. Habuit autem ſedē epiſcopalem in loco qui dicitur lichefeld. in quo et defunctus ac ſepultus eſt: vbi vſq; hodie ſequētium quoq; prouincie illius epiſcoporum ſedes eſt. Tu autem. Rm.

Occurrentes ad eum languidi mox curantur et epilentici. Surdi ceci ſeu paralytici. Vbi Claudi curui leproſi marcidi valent huius virtute medici. Surdi ceci. Gloria patri. Surdi ceci ſeu pa.

℣ In. iij. nocturno. ān. Hō habentis mortui mortui excitantur: furioſi vinculis contractis ſanantur. ps. Dñe quis habita. fol. iij. ān. Et curatis languidis dum cōgratulantur: ſuis a languoribus ſtatim liberantur. ps. Domine in virtute. fol. b. ān. Hque mitte pulcre tumbe cum potantur bibentes a variis morbis expurgantur. ps. Domini eſt terra. fol. viij. Vbi. Justus vt palma. Lectio ſeptima.

NAm inter plura/ cōtinētie/ humilitatis/ doctrine/ orationum/ voluntarie paupertatis. et ceterarum virtutū merita/ intantū erat timori domini ſubditus/ intantum nouiſſimorum ſuorum in omnibus operib⁹ ſuis memor: q; ſi forte/ eo legente. vel aliud quid agente/ repēte flatus venti maior aſſurgeret/ continuo miſeritordiā domini inuocaret ꝛ cā generi humano propiciari rogaret. Si autē violentior aura inſiſteret/ tam clauſo codice/ procideret in faciem: atq; oblatus orationi incumberet. At ſi procella aut nimbus perurgeret/ vel etiam choruſcationes ac tonitrua terram et aera terrerent: tunc veniens ad eccleſiam ſolicitis orationibus et pſalmis donec ſerenitas aeris rediret. fira mente vacaret. Cunq; interrogaretur a ſuis/ quare hoc faceret: reſpondebat. Non legiſtis/ quia intonuit de celo dominus/ et altiſſimus dedit vocem ſuam/ miſit ſagittas ſuas ꝛ diſſipauit eos. fulgura multiplicauit et conturbauit eos. Mouet enim aera dominus. ventos excitat/ iaculatur fulgura. de celo tonat. vt terrigenas ad timendum ſe ſuſcitet: vt corda eorum in memo

riam futuri iudicij reuocet. vt superbiã eorum dissipet/et cõturbet audaciam/reducto ad mentem illo tremẽdo tempore. quando ipse celis ac terris ardentibus/ venturus est in nubib⁹/in potestate ꝫ maiestate. ad iudicandos viuos ꝫ mortuos. Propter quod inquit/oportet nos admonitioni eius celesti/debito cum timore et amore respondere/vt quotiens aere commoto/manum quasi ad feriendum minitans extenderit/mor imploremus eius misericordiam: et discussis penetralib⁹ cordis nostri atq; expurgatis viciorum ruderib⁹/solliciti nequã⁹ percuti mereamur/ agamus. Tu autem domine. Rm.

Hic in carne viuens angelice terram terit conuersans celice: christi legem seruando practice. Plene quidem et non eclyptice. Ihus Unde deus cum mirifice collocauit in orbis apice. Plene quidem et non eclyptice.

Lectio octaua.

Erat nãq; sibi mansionem non longe ab ecclesia remotiorem/in qua cũ paucis/id est septẽ vel octo fratribus quotiens a labore ꝫ ministerio verbi deuacabat/orare ac legere solebat. Qui cum in illa prouincia duobus annis ꝫ dimidio/ecclesiam gloriosissime regeret: superuenit clades diuinitus missa/que per mortẽ carnis/viuos ecclesie lapides/ de terrenis sedibus ad edificium celeste transferret. Cumq; plurimis de ecclesia eiusdem reuerendissimi antistitis de carne subtractis. venret hora ipsius/vt trãsiret de hoc mundo ad dominum: contigit die quadam vt ipse in prefata mãsione cum vno fratre tantum/cui vocabulũ erat oswynus cõmorarentur/ceteris eius sotijs ad ecclesiam reuersis. Predictus frater oswyn⁹/qui erat monachus magni meriti/audiuit repẽte vocem suauissimam cantantium atq; letantium de celo paulatim sibi appropinquare: donec ad tectũ oratorij in quo erat episcopus peruenirent. Quod ingressa: totũ implenit/atq; in giro circũdedit. Ac denuo trãsacto quasi dimidie hore spacio: audiunt de tecto eiusdem oratorij/idem letitie cãticum/ipsa qua venerat via reuerti/atq; ad celos cum ineffabili dulcedine. Cumq; prefati septẽ fratres/de ecclesia ad episcopũ reuertissẽt: primo admonuit eos/ vt virtutem dilectionis ꝫ pacis adinuicẽ/ et ad omnes fideles seruarent. Institutaq; quoq; regularis vite/que vel ab ipso didicissent/et in ipso vidissent/vel in patrũ precedẽtium dictis vel factis inuenissẽt/ indefessa instantia sequerentur/deinde subiunxit diem sui obitus iam prorime instare/propter quod reuertentes ad ecclesiam/dicite fratribus vt meũ exitum domino commendent: et suum quoq; exitum/cuius hora incerta est. vigilijs/orationibus/ac bonis operibus preuenire meminerint. Tu autem domine. Rm.

Cedde sancti contactu loculi: fantur muti/clare frunt oculi: quibus vilis exultãt populi. Christi legis tabescũt emuli. ℣. Fama trãsit in fines seculi: q; sic floxent diuini seruuli. Christi. Lectio.xi.

Audito fratres percepta eius benedictione iam multum tristes extiterunt: rediit solus ipse qui carmen celeste audierat. et prosternens se in terram. obsecro te inquit pater licet te aliquid interrogare. Interroga inquit quid vis. Obsecro pater vt dicas/quod erat canticum illud letantium quod audiui venientium de celis super oratorium hoc/et post tempus reuertentium ad celos. Respondit ille. Si vocẽ carminis audisti ꝫ celestes superuenire ciues cognouisti: precipio tibi in nomine domini/ne hoc cuiq; ante meũ obitum dicas. Reuera autem angelorũ fuere spiritus qui me ad celestia que semper amabã/ac desiderabã/premia vocare venerunt: et post septem dies se reditu ros/ac me secum adducturos esse promiserunt. Quod quidem/vt promissum ei fuerat septimo die postq; obitum suum dominici corporis et sãguinis perceptione munuit: opere completum est. Obiit igitur sanctus cedda anno sexcentesimo septuagesimo ab incarnatione domini/ sexto nonas marcij/ꝫ sepultus est primo iuxta ecclesiam sancte marie in hechelden sem/sed postmodum cõstructa est ibidem ecclesia beati petri/et in eãdem sunt eius ossa translata. et in vtroq; loco/ad indicium virtutum eius/solent crebra sanitatum fieri miracula. Tu autem. Rm.

Qui pastor et pater ouiũ mercedis gregis solatia:

contra mundū carnē demoniū. Astit nobis per te re
mediū. ℟. Ut finito cursu presentium: capiamus
eternum bravium. Astit Gloria patri. Astit. ℟. Ora
pro nobis beate cedda. ℭ In laudibus. ān.
Claustri clausus carcere cedda monachatur: vt diuinis liberetur. ℣. Dñs regnauit. fol. vj. ān. Cuius fama claruit quod pōtificatur: lucerna que latuit ne pl⁹ abscōdatur. ℣. Jubilate. fol. vj. ān. Pastor pauit populū pabulo doctrine: reddēs vrerptaculū regule diuine. ℣. Deus deus. fol. vj. ān. Pretulis officiū cedda fit impleuit: p̄ cuiusq; vicii generis deleuit. ℣. Benedicite. fo. vj. ān. Oleuiantes moribus oues informauit: per illecebras actibus sacris excitauit. ℣. Laudate. fo. vij. cp̄.
Ecce sacerdos. in cōi. fol. lxxb. Hymnus.
Jesu redēptor. in cōi. fol. lxxvij. ℏ. Justus germinabit. ān. Psul pie sancte cedda ora deū pro nobis: ne peccatis aggrauati tradamur suppliciis: sed perfruamur in celis perennibus gaudiis. ℣. Benedictus. ān. Pastor pie pro tuis ouibus ora christum deuotis precibus: vt soluantur a lupi moribus: et sint treui in suis edibus ℣. Benedictus. Oro. Deus qui sāctorum. vtō.
ℭ Ad scōas vespas. ān. Claustri. j. de lau. ℣. feriales. Ch. Ecce sacerdos. in cōi fol. lxxb. Hym. Pie pastor vtō. Hymnus. Jesu redemptor. in cōi. fo. lxxvij. ℏ. Justus germinabit. ān. Qui mores docuit purgando vicia: talēta duplicās cepit duplicia de manu domini: regnās in gloria quo nos ascendere det christi gratia. ℣. Magnificat. Oratio. vtō. ℭ Sāctarum perpetue et felicitatis virginum et martyrum: tres lectiones fiant. Oratio.

Da nobis quesumus domine deus noster sāctarum perpetue ⁊ felicitatis martyrum tuarū palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mēte non possumus celebrare: humilib⁹ saltē frequētemus obsequiis. Per dñm.
ℭ Ad matut. Inuitat. Regem virginum. in cōi. fol. lxxx. ℣. Hymn⁹. Jesu corona. in cōmuni. fol. lxxxj. Psalmi de nocte. ultimus ferie. ℏ. Dominetur. Lectio prima.

Acta itaq; persecutione sub valerio et galieno imperatoribus: comprehēsi sūt venerabiles viri iuuenes saturus et saturnin⁹ duo fratres: reuocatus ⁊ felicitas soror eius: et perpetua que erat de nobili genere: ⁊ habebat patrem ⁊ matrem et duos fratres ⁊ filiū ad mamillā. Annorū enim erat illa duorum et viginti: apud affricam in ciuitate tuburbitanorum. Municius procōsul dixit ad eos. Inuictissimi principes valerianus ⁊ galienus: iusserunt vt diis sacrificetis. Saturus respondit. Hoc nō sumus facturi: christiani enim sumus. Proconsul iussit eos recludi in carcerem. Siquidem hora erat prope tertia. Audiēs vero pater perpetue eam esse comprehensam: cucurrit ad carcerem: ⁊ videns eā dixit. Quid hoc fecisti filia? Dehonestasti enim generationem tuam. Nunq̄ enim de genere nostro aliquis missus est in carcerē. Perpetua vero dixit ad eū. Pater? At ille respōdit. Quid est filia? Perpetua dixit. Ecce verbi gratia. Vides vas iacens: aut ficti le aut cuiuslibet generis? Et ille respondit. Video. Quid ad hec? Perpetua dixit. Nunquid aliud nomen habere potest q̄ quod est? At ille respondit. Non. Perpetua dixit. Sic nec ego aliud nomen accipere possum: q̄ quod sū christiana. Tūc pater eius audito hoc verbo: irruit super eam volens oculos suos eruere. Et exclamans: cōfusus egressus est foras. Tu autem domine miserere. Lectio. ij.

Orantes vero: et sine cessatione preces ad dominum fundentes: cum essēt multis diebus in carcere: quadā nocte videns visum sācta perpetua: alia die retulit sanctis cōmartyribus suis ita dicens. Vidi in visu hac nocte scalā eream: mirabili altitudine vsq; ad celum. Et iter erat angusta: vt non nisi vnus per eam ascēdere posset. Dextera vero leuaq; inerant fixi cultri: et gladij ferrei: vt nullus circa se nisi ad celū respicere posset. Sub ea vero iacebat latēs draco teterrimus ingenti forma: vt pre metu eius quiuis ascendere formidaret. Vidi etiam ascendentem super eam satyrum vsq; ad surſum: ⁊ respicientem ad nos: et dicentem. Ne vereamini hunc draconem qui iacet: cōfortamini in gratia christi. Ascendite et nolite timere: vt mecū partē habere possitis. Vidi etiā circa scalam: ortum

ingentem copiosissimum et amenum: et in medio orto sedentem senem in habitu pastorali/et mulgentem oues: et in gyro eius stantem multitudinē candidatorū. Et aspiciens ad nos: vocauit ad se/ et dedit nobis omnibus de fructu lactis. Et cum gustassemus: turba candidatorum respondit amē. Et sic preclamore vocum sum erpergefacta. At illi vero cum hec audissent: gratias agentes domino/ cognouerunt se er reuelatione beatissime perpetue/ ad martyrij coronam dignos esse effectos. Tu autem. Lectio iij.

Videns vero proconsul eorum perseuerantiam data sententa/ latyrum/ saturninū et reuocatum flagellis cesos/ et felicitatem ꝫ perpetuā eratapatas in carcerem recipi precepit: vt in cesaris natale bestijs mitterentur. Et cum essent in carcere/ iterum vidit visionē beata perpetua: egyptium quendam horridum et nigrum iacentem et volutantem se sub pedibus eorum. Retulitq; sanctis fratribus et commartyribus suis. At illi intelligentes gratias egerūt domino: qui prostrato inimico humani generis/ eos laude martyrij dignos habuerit. Cōtristantibus vero eis de felicitate q̄ esset pregnans in mensibus octo: statuerunt vnanimiter pro ea precem ad dominum fundere. Et dum orarēt: subito enixa est vnū. Quidam de custodibus dixit ad eā. Quid facturа es cumveneris in amphiteatrū/ que talibus detineris tormētis? Felicitas respondit. Hic ego crucior: ibi vero pro me dominꝰ patietur. Facto itaq; die natalis cesaris: concursus ingens fiebat populi in amphiteatrū ad spectaculum eorum. Procedente vero proconsule: eos ad amphiteatrum produci precepit. Euntibus vero eis sequebatur ꝫ felicitas/ que er sanguine carnis ad lāguinem salutis ducebatur: ꝫ de obstetrice ad gladium/ et de lauatione post partū balnei/ sanguinis effusione meruit delauari. Acclamāte vero turba: positi sunt in medio amphiteatri nudi/ ligatis post tergum manibus. Et diuersis bestijs dimissis: satyrus et perpetua a leonibus sunt deuorati. Saturninus vero ab vrsis eruptus: gladio est percussus. Reuocatus vero ꝫ felicitas: a leopardis glorioſū agonem impleuerunt. Horū ergo famosissimorum et beatissimorum martyrum lā etissimi fratres/ qui passi sunt sub valeriano ꝫ galieno imperatoribus/ apud affricam in ciuitate tuburbitanorum sub municio proconsule/ die nonarum martiarū fideliter memorijs cōmunicantes/ et actus eorū in ecclesie edificationē legētes: precantes dei misericordiā/ vt orationibus eorū ꝫ omniū sanctorū nostri misereatur/ atq; particeps eorū efficere dignet in gloria ꝫ laude nominis sui. quod est benedictū in secula seculorum amen. R. et cetera de cōi plurimarū virginum.

¶ Sancti gregorij pape et doctoris: dupler festum. ic. lectiones fiant. Capm. Ecce sacerdos in cōi. fol. lxxv. Oratio

Deus qui anime famuli tui gregorij/ eterne beatitudinis premia cōtulisti: concede propicius/ vt qui peccatorū nostrorū ponderе premimur/ eius apud te patrocinijs subleuemur. Per dñm.

¶ Cūq; hoc festū contigerit: sub regula festi annunciationis beate marie celebrēt. sicut ibidē subnotatū est ita tñ q̄ si sabbato primo ante quadragesimā hoc festum euenit. ibidē celebrēt/ ꝫ sic habebit vespere rūt de festo/ et solēnis memoria de dñica. Cōpl. sñi tūt. vt non mutatur: sed post primas vespe. dicat cōpl. sicut i festo sancti nuatis. Ad matutinas. Lectio prima.

Gregorius papa inclytus: ꝑ de romana/ patre gordiano/ matre vero siluia editus: non solum er spectabili senatorū prosapia: verūetiā religiosa origine duxit. Nam felix romane apostolice sedis antistes/ vir magne virtutis ꝫ ecclesie in christo gloria: eius attauus fuit. Sed tamē hāc gregorius tante nobilitatis lineam moribus extulit: probis actibus decorauit. Demiq; vt post in propatulo clarut: nō sine magno presagio tale sortitus est nomē. Gregorius nāq; er greco eloquio/ in nostrā linguam vigilator seu vigilās sonat. Reuera etenim vigilauit sibi: dū diuinis inherēdo preceptis laudabiliter vixit. Vigilauit et fidelib⁹ populis: dum

doctrine affluentis ingenio/eis quo tramite celestia scāderent patefecit. Lectō. ij.

DIsciplinis vero liberalib⁹ hic beatus vir ita a puericia est institutus: vt q̄uis hic eo tempore potissimum florerent studia litterarū/nulli in hac vrbe putaretur esse secūdus. Inerat enim ei in parua adhuc etate maturū iam studium/adherere scilicet dictis maiorum/et si quid dignum potuisset auditu percipere: non segniter obliuioni tradere/sed tenaci potius memorie cōmendare. Hauriebatq; tam tunc sitibūdo doctrine fluēta pectore: que post congruenti tempore mellito gutture eructaret. Hic in annis adolescentie in quibus solet huiusmodi etas seculi vias ingredi/deo cepit deuot⁹ existere: ⁊ ad superne vite patriam/totis desideriis anhelare. Lectio. iij.

CUm autem diu cōuersationis gratiā differret/et postq̄ celesti est afflatus desiderio/⁊ secularī habitu cōtegi melius putaret/velletq; p̄senti mundo quasi speciete⁹ deseruire: ceperūt multa contra eū er eiusdem mundi cura succrescere. vt in eo nō iam specie/sed vt ipse asseruit retineretur et mēte. Tandē cum parētum tamdudū obitu liberam dispōendarum suarū rerum haberet facultatem: quod mēte p̄ius gestabat aperuit/quodq; in diuinis erat obtutibus/humanis etiam visibus ostendit. Nam etenim cūcta que habere potuit/ad pietatis op⁹ distribuit: vt christum p̄o nobis factum egenū/egens ipse sequeretur. Ser deniq; in sicilia monasteria cōstruens/fratres illic christo seruituros aggregauit. Septimū vero intra vrbis rome muros instituit: in quo et ipse postmodum regulari tramite multis sibi sociatis fratrib⁹/sub abbatis imperio militauit. Lect. iij.

SUp̄adictis autē monasterijs beatus vir tantum de redditibus p̄diorum delegauit: q̄tum posset illic commorātibus ad quotidianum victū sufficere. Reliqua vero cū omni dom⁹ p̄dio vendidit: ac pauperibus erogauit. Nobilitatēq; illam quam ad seculū videbatur habere: totam ad nanciscēdam superne gloriā dignitatis diuina gratia largien

Sax.

te conuertit. Et qui ante serico cōtectus ac gēmis micantibus solitus erat pedi⁹ pedē p̄cedere trabeat⁹: post vili cōtentus tegmine/ministrabat pauper ipse pauperibus. Etenim mutato repente seculi habitu monasteriū petijt: ⁊ er mūdi huius naufragio nudus euasit. In quo tāta perfectionis gratia cepit conuersari: vt iam tūc in ipsis initijs/perfectorū numero posset deputari. Inerat deniq; ei tāta abstinētia/in cibis/vigilātia in orationibus/strenuitas in ieunijs: vt infirmato stomacho vix cōsistere posset. Lectō. v.

CErnens autē romanus pontifex/virtutum gradibus gregoriū ad alta conscendere/cum abstractum a monasterio ecclesiastici ordinis officio subli mauit: leuitamq; septimū ad suum adiutorū assciuit. Nec multo post p̄o rēsponsis ecclesiasticis ad vrbē constantinopolim direxit. Qui q̄uis in terreno conuersaretur palatio: non tamen vite celestis intermisit p̄positū. Secuti sunt nāq; eū multi ex monasterio fratres sui: quorum consortio non solum a terrenis est munitus incursibus/verūetiam ad celestis vite erectitia magis magisq; successus. In qua regia vrbe positus. nascentē ibi nouā hereſim de statu nostre resurrectionis cū ipso quo exorta est initio ita attriuit: vt nullus exinde inuentus fuerit/qui eius resuscitatores erexerit. Lectio. vj.

IGitur postq̄ romam venerandus leuita regressus est: aliquanto interiecto tempore/pelagius vrbis papa moritur. Sed quia ecclesia dei sine rectore esse non poterat: beatum gregorium licet totis viribus renitentem/plebs omnis elegit. Quem ille apicem attentus fugere tentās: esse omnino se indignum tali honore clamitabat. Cūq; fuge latibula p̄pararet/vrbi solicitudo ⁊ portis vigilie deputantur: donec gloriose vt ordo sacer exposcit/in eo diuina munia complerentur. Tamen triduo delituit: donec post ieunia ⁊ orationes populi/tercia nocte columna lucis super eū celitus emissa/querentibus votum optabile demonstrauit. Sed et quidam anachorita contiguus vrbi: angelos ascendentes et de-

scendentes per prefatam columnam super eum vidit. Qui mox ibidē domus domini rectorē exclamat esse absconditū. Tādem electus domini inuenitur/capitur et ad beati petri apostoli basilicam ducitur: ibiq; ad pontificalis gratie officium consecratus/papa vbis efficitur. Sine expositione. Lectio septima.

Cum sāctus gregorius ardenti studio pro colligendis particulatim fidelium animabus satageret: donauit illi pius dominus/vt totam pariter anglorum gentē conuerteret. Mox enim vt ipse pōtificatus officio fūctus est/opus diu desideratum perfecit: alios quidem predicatores mittēs/sed ipse predicationem vt fructificaret suis exhortationibus et precibus fulciens. Deniq; direxit ad eādem insulam seruos dei mellitum/augustinum/et iohannem/cum multis alijs deum timētibus monachis: qui intra breue temporis spatium/regem illū qui in capite insule morabatur/cum suo populo conuerterūt. Quibus deus tantam faciendorum miraculorū gratiam contulit: vt verbū fidei quod ore predicabant/signorum efficacia confirmarent. Vnde factum est. vt paucis elabentibus annis/etiam cetere insule ipsius reges/cum his qui eis erant subiecti/ad christi domini fidem accederent. Lectio.viii.

Per hunc autem seruum suū: plura miracula/diuina ostendit potē tia. Quedam autem materfamilias de manu eius communicatura/cum oblationis sue portionem sibi dari cognouisset: subrisit. Cuius cordis errorē sāctus intelligens: candē portionem retinuit/et super altare reposuit. Cōpletis autem mysterijs: vt prohoc dominum populus deprecaretur admonuit. Deinde ab oratione surgens: cunctis inspicientibus partem digiti auricularis sanguine cruentatam super altare inuenit. Qua virtute cognita/et eadem portione in pristinā formam iterum orando conuersa: eandem mulierē cum reliquis plurimum in fide domini cōfirmauit. Tu. Lectio.ix.

Alio tēpore quidam vir nobilissimus ad eūdem sanctū pōtificem pro sanctorū pignoribus direxit. Cuius legatos sāctus apostolicus honorabiliter suscepit: et secum detinēs/sanctorum quorū vir memoratus petebat reliquias: sepius missas celebrādo memoriā egit. Deinde pānorum super quos celebrauerat mysteria particulas in singulis bustis posuit/sigilloq; sue sancte auctoritatis munuit: ac legatis tradidit. Cūq; reuerterentur/eadem apostolica sigilla infringentes: ac munera parupendētes: statim romam redire contendunt. Quorum presumptionem sanctus vir patienter tulit/et oras dominum portionē panni super altare per medium secauit: ex qua statim sanguis decurrens/omnem eandem porriunculā cruētauit. Deinde iterū signata admirantibus tradidit: ac letos ad propria remisit. Sancti autē huius pontificis vita pluribus alijs signis et dictis effulsit: cuiusq; laudabile meritū semper accepit incremētum. Qui postq̄ sedē apostolice ecclesie annis quatuorde cim rexit: ex hac luce subtractus/ad eternam est regni celestis sedem translatus. ℣ Ad laud. Ch̄z. Benedictionē. in cōi. confessoris. Cetera de cōi vnius cōfessoris et pōtifi.

℣ Sancti edwardi regis et martyris nouem lectionum. Oratio.

Deus eterni triūphatoris imperij/familiam tuam propicius respice martyrij regis celebrātem edwardi/et presta: vt sicut illū munere glorificare dignaris celesti/ita nos eius obtētu eterne felicitati facias dignāter asciri. Per dominū. ℣ Ad matutinas. Lectio.i.

Sanctus edwardus in regni solio sublimatus/a rege regum domino in omni via iustitie et veritatis dirigebatur. Cuius auxilio fretus: et magno animi ingenio/et sūma humilitate indies crescebat. Nā nouiter adepto honore/mor pristine pro bitati hec suarū incremēta virtutū accumulauit/iuuenū videlicet et minus sapiētum consilia postponere: dunstani archi presulis monitis mentē salubriter mitēdere/et secundū consiliū eius et aliorū religiosorū spectabiliūq; virorū/sua iudicia in omnibus exercere. Tu aūt. Lec.ii.

PAternarum traditionum emulator feruentissimus effectus/et tam in militari virtute q̄ in ecclesiasticis negotijs disponendis/deuote et strenue intentus/contra hostes et male agentes quadam crudelitate vtebatur: pie viuentes vero et precipue in sacris constitutos ordinib⁹. solerti cura (veluti a patre pijssimo didicerat) ab omni infestatione protegebat. Preterea etiam quendā quotidie cōsuetudinis ritū agebat. inopes alere/pauperes recreare/nudis vestimenta largiri. pro magno obtiq; lucro ea cōputans: que in tali opere consumpsisset. Lectio iij.

TUnc in anglorū populo magna ortitit iocunditas/magna pacis constantia/magna rerū opulentia: quoniam res eorum talibus in primo adhuc iuuentutis flore principijs deditus/cunctis erat affabilis/castitate laudabilis/facie decorus et hylaris/consilio et prudentia probatissimus. Sed totus bonitatis inimicus diabolus felicibus actibus eius inuidēs/et omnia regni totius gaudia disturbare cupiens: nouercam eius alfrit/in odiū ipsius cōcitat. Cuius mulieris pręsūptuosa versutia q̄ sit execrabilis: ex euentu rei facile animaduerti potest. Nam inuidie zelo succensa/et diuinis humana preponens: cogitare cepit qualiter virū dei a regno extirparet/vt filius suus etheldredus/liberius in regno substitueretur. Lectio tertia.

TAlia itaq; ea diu in animo pertractante/quibusdā principibus consiliarijs suis secreta cordis sui aperiens/consiliū super hoc cū illis habuit: orans et obtestans/vt ei vna assensum preberent/et quo ordine id fieri posset excogitarent. Qui protinus in necem illius omnes consenserunt: et vt hoc q̄ totius perficerent/fraudulenta machinatione meditabantur. Quid multa? Confirmato vt supra diximus venerabili viro in regno/cū iam tribus annis et octo mensib⁹ sceptro hereditario potiretur: forte die quadam cum canibus et equitibus venandi gratia in silua accessit/que iuxta villam que dicitur Warha que admodū grādis tūc habebatur. sed nunc rara tantum spineta/nucumq; arbores/negligento situ/cāpis late patentibus ibi cernūtur. Vbi cū aliq̄diu insisteret/reminiscēs fratris sui adolescentis etheldredi/ad videndum illum ire disposuit: quia eū puro et sincero corde diligebat. Lectio quinta.

ERat autem iuxta eandem siluam domus nouerce sue/in qua predictus puer nutriebatur. in loco qui ab incolis corfh nuncupatur/a villa memorata tribus milibus distans: vbi nūc castrum satis celebre constructum est. Ad quam dum assumpto pauco secū comitatu proficisceretur/ecce subito in medio vie spacio/hominibus illius ludentium more hut illucq; dispersis/et vagātibus: ipse absq; illo comite remansit. At ille vt erat solus ad domū illam (quia tam eminus eam aspiciebat) tanq̄ agnus mansuetissimus tendit/neminem verens aut pertimescens: qui nec minimū quidem aliquē se offendisse recognoscebat. Quidum approrimaret: nunciatū est impijssime regine a ministris suis/illuc regem edwardū aduenire. Illa autem iniqua cogitatione et dolo/ad exempla nequitie sue desiderata. adipisci se tempus vdoneū gaudens/obuia mor cū satellitibus iniquitatis tanq̄ de aduentu eius congratulans/procedit: blande eum et amabiliter salutat/ad hospitiū inuitat. Qui renuit: sed fratrem suū se videre et alloqui velle denunciat. Mox impijssima regina ad alia se commenta transformans/iubet absq; dilatione sibi potum propinare/sceleus et occulto operiens/vt dum ille potum incaute degustaret: opportunus quod cogitaret expleret. Lectio quarta.

INterim vnus etiam qui et animo audacior/et in scelere maior erat/ficta dilectione (iude traditoris imitans factum) pacis ei libauit osculū: vt videlicet omnem suspicionem auferens/amoremq; intimū ei demonstrans/facilius suffocaret. Quod et factū est. Nā postq̄ poculum a pincerna suscipiens summotenus ore tetigit/is qui osculū sibi intulerat et aduerso insiliens: cultello mortem viscera transfixit. Qui infecto vulnere cum paululum inde diuertisset: de

equo cui insiderat mor in terram ruit. Sicq; carus dei occūbens / pro terrenis mutauit celestia / pro corona caduca et momentanea: dyadema immarcessibile percepit eterne felicitatis. Actum est autem hoc anno incarnati verbi nongentesimo octogesimo primo / (quod dictu nephas est) quadragesimali tempore: scilicet quintodecimo kalendas aprilis. Quod vt credimus ad cumulanda multis sui merita / diuina dispensatio sic preordinauit: vt qui se annuo quadragesimali ieunio carnem suam macerando / aliisq; bonis operibus inherendo / secundū laudabilem christianorum ritum ad superuenturā dominice resurrectionis diem preparauerat: in bono fine consummatus / cum ipso fructu bonorū operū in celesti curia a christo susciperetur. quia iurta sententiā ipsius districti iudicis / in quo quisq; fine deprehēsus fuerit. in ipso diu dicandus erit. Tres vltime lectiones de expositione euāge. Si quis venit ad me. Cetera de cō vnius martyris. Si hoc festi. vel sancti cuthberti vel sancti benedicti infra passionem dñi cuenerit. reseruetur festum vsq; ad translationem eorum et fiant sibi de eis nouem lectiones. et cetera. (Sancti cuthberti episcopi et confessoris nouem lectiones fiant. Oratio:

DEus qui per inestimabile munus gratie tue sanctos tuos facis esse gloriosos / presta quesumus: vt interuemente beato cuthberto confessore tuo atq; pontifice / mereamur ad culmen virtutum peruenire. Per. Lectio prima.

BEne indolis adolescens cuthbertus / cum adhuc esset in populari vita / gubernatrici fidelium gratie christi placuit: hoc cum ordine artioris propositi subire virtutem / et altioris premij gloriā promereri. Quadā nocte cum in remotis montibus / cōmissorum sibi pecorum ageret custodiam / et sociis dormientibus perrigil in oratione duraret: vidit subito fulsum de celo lumen medias noctis interrupisse tenebras / et angelos dei descendentes et ascendentes / et inter manus eorum animā sanctā quasi in globo igneo ad celum deferri. Quo viso / cōpunctus est multū ad subeundā gratiam exercitij spiritalis / ac promerendā felicitatē vite perennis. Remq; illam tam mirabilem / statim suscitatis pastoribus vt viderat indicauit: addens etiā esse animā alicuius sanctissimi episcopi aut alterius magne persone / vt rei effectus phauit. Mā mane facto: longe lateq; audierunt nunciari sanctum lindisfernensis ecclesie antistitem aidanū / eadem noctis hora qua ille visionem viderat de corpore assumptum. Tu autem. Lectio secunda.

POst multo post venerabilis domini seruus relictis seculi rebus monasterialē properat subire disciplinā: vt pote celesti visione ad appetenda perpetue gaudia beatitudinis icitatus. Quā de re maiorospetere maluit / iā fama preuentus boisili: sublimiū virtutū monachi et sacerdotis. Quo cū peruenisset ad orandum ecclesiam ingressus esset / boisilus ipse pre cōuentu monasterij cōsistēs: preuidensq; in spiritu qte cōuersationis futurus esset quem cernebat: hoc vnum astantibus dixit. Ecce seruus dei. regressumq; ad orationē benigne suscepit: tanq; sui itineris exponentem / benignissime cum retinuit, Erat enim prepositus eiusdem monasterij. Cumq; post dies paucos reuersus esset vir beate retributionis cata ipsius monasterij tunc presbyter et abbas / postea lindisfernensis ecclesie antistes: indicauit ei boisilus de cuthberto: obtinuitq; vt accepta tonsura / fratrum iungeretur consortio. Quo facto: confestim equalem ceteris fratribus vite regularis obseruantiam tenere / vel ex. im artioris discipline studijs sū pergredi curabat. Lectio tertia.

FAmulus domini cuthbertus suscipiendorū officio prepositus hospitum ciens primo mane ad hospitum cellulā: quendā iuuenem inibi sedentem inuenit. Quem hominem estimans: solito mor humanitatis more suscepit. Lauandis manibus aquā dedit / pedes ipse abluit / linthēo ertersit / fouendos humiliter manibus suo in sinu composuit / et vt horam diei tertiā ad capiendū cibum

erpectaret: nolentem renuentēq; adiuratione diuini nominis addita coegit. Expletis hore tertie precibus: vescendi aderat tempus. Apposuit mensam: sumendas obtulit escas. Cūq; erillet vt panem calidū afferret: rediens non inuenit hospitem quem reliquerat edentem. Explorabat vestigia quo iret: sed nulla vspiam cernebat. Recens autem nix terram texerat: que facillime viantis iter prodere poterat. Stupefactus vir domini: mensam reposuit in conclaui. Sed regressus continuo obuiam habuit miri odoris fragrantiam. Circunspiciens vnde esset orta: vidit iuxta positos tres panes calidos insoliti candoris et gratie. Pauensq; / cerno ait q̄ angelus dei est quem suscepi: pascere veniens non pasci. Itaq; de ostensa miraculi virtute compūctus / maiorem ex eo virtutū operibus curam impendebat. Tu autem. Lectio quarta.

Quum ergo venerabilis domini famulus multos in maiori senii monasterio degens annos multis virtutū spiritualiū claresceret signis translatus est cum reuerendissimus abbas ipsius cura in monasterū quod in lindisfernensium insula situm est: vt ibi quoq; regulā monachice perfectionis et prepositi auctoritate doceret / et exemplo virtutis ostenderet. Nam et ipsum locum tunc idem reuerendissimus pater: abbatis iure regebat At postq̄ in eodē monasterio multa annorū curricula expleuit: tandem diu concupita quesita ac petita solitudinis secreta / comitāte prefati abbatis sui simul et fratrum gratia / multū letabūdus adyt. Etin primis quidem solitarie vite rudimentis ad quendam locum secessit: qui in exteriorib⁹ eius celle partibus secretior apparebat. Ac cū ibidem aliq̄diu solitarius cū hoste inuisibili orando ac ieiunando certaret / tandem maiora presumens / remotior ab hominibus locū certaminis petijt: insulā scilicet que farne dicitur / medio in mari posita. Lectio v.

Quum in farne insula beatus cuthbertus solitariam ageret sedulus vitam / congregata synodo non parua / sub presentia pyssimi ac deo dilecti regis egfridi / cui beate memorie theodorus archiepiscopus presidebat: vnanimi omnium consensu ad episcopatum ecclesie lindisfernensis electus est. Qui cum multis legatis ac legatarijs litteris ad se premissis nequaq̄ suo loco posset erui: tandem res ipse vna cum sanctissimo antistite trumwino: necnon et alijs q̄plurimis religiosis ac potentibus viris / ad insulam nauigauit. Genua flectunt omnes / adiurant per dominum / lachrymas fundunt / obsecrant: donec ipsum quoq; lachrymis plenum dulcibus extrahunt latebris / atq; ad synodum pertrahunt. Quo dum peruenissent: q̄uis multum renitens / vnanimi omniū voluntate superatur. atq; ad suscipiendū episcopatus officium / se submittere cōpellitur. Quod susceptum: iuxta preceptū dñi et apostolica exempla / virtutū ornabat operibus Plebem namq; sibi cōmissam et orationibus pregebat assiduis / et admonitionibus saluberrimis ad celestia vocabat: et quod maxime doctorem nouat / ea que agenda docebat / ipse prius agendo premonstrabat. Tu autem. Lectio sexta.

Quodam autem tempore dum sanctissimus gregis dominici pastor sua lustrando ouilia circuiret: deuenit in montana & agrestia loca / vbi multi erāt de circūpositis late villulis congregati / quibus manus erat imponenda. nec tamen in montibus ecclesia potuit inueniri / vel locus aptus qui pontificem cū suo comitatu susciperet. Tetenderunt ergo ei tentoria in via / et cesis de vicina silua ramusculis: sibi quiq; tabernacula ad manendum / qualia potuere fierēt. Vbi dum cōfluentibus ad se turbis vir dei verbum biduo predicaret / ac spiritus sancti gratiam nuper baptizatis in christo per manus impositionem ministraret: ecce subito apparuerūt mulieres ferentes in grabato iuuenē / longe egritudinis acerbitate tabefactum. Ponentesq; in eritu silue miserunt ad episcopū: rogantes vt ad accipiendā benedictionem ad se hunc afferri permitteret. Quem cū ad se perductum acerrime verari conspiceret: iussit omnes secedere longius / et ad solita

orationis arma confugiens / data benedictione pepulit pestem / quam sollicita medicorũ manus pigmentorũ compositione nequiuerat. Denique cadẽ hora surgens et accepto cibo confortatus: reddita deo gratiarũ actione / ad eas regressus est / que se portauerãt feminas. Sicq; factum est / vt que cum illuc tristes aduererant languidum: cum eis inde gaudentibus et ipse sospes et letabundus domum rediret. Tu autem. Lectio.vij.

Nonis igitur annis in regimine episcopali trãsactis / sciens in spiritu vir dñi cuthbertus appropinquare diem sui transitus: abiecit pondus curę pastoralis / atq; ad dilectum heremitice conuersationis agonem ẽ totius remota re curauit / quatenus inolita sibi sollicitudinis immundane spineta liberior pri sęe compunctionis flamma consumeret. Qui cum duos ferme menses in magna repetite sue quietis exultatione transigeret / multoq; consuete districtionis rigore corpus mentemq; constringeret: arreptus infirmitate subita / ẽporalis igne doloris / ad perpetue cepit beatitudinis gaudia properare. Et tribus ebdomadibus continuis infirmitate decoctus / sic ad extrema peruenit. Siquidem quarta feria cepit egrotare / et rursus quarta feria finita egritudine / eritum suum dominici corporis et sanguinis communione munuit. eleuatisq; oculis ac manibus ad deum / cõmendans ei animam suam emisit spiritũ: sedensq; sine gemitu obiit in viam patrum. Lectio octaua.

Post decessum suũ beatus cuthbertus ad insulam lindisfernensiũ a nauigantibus delatus / toto corpore lauato / capite sudario circundato / oblata super pectus sanctum posita / vestimento sacerdotali indutus / in obuiam christo calciamentis pedes preparatus / syndone cerata inuolutus / animã habens cum christo gaudentem et corpus incorruptibile requiescens et quasi dormiens in sepulchro lapideo honorabiliter in basilica beati petri: ad dexteram altaris depositus est. Sed nec defuncto ac tumulato eo / signa sanitatũ que viuens exercuerat: cessare potuerũt. Nam puer quidam in territorio lindisfernensium atrocissimo demone vexabatur: qui neq; per eorum gratiam / nec vllo modo curari poterat. Quid multa? Impositus carro ad monasterium deducitur: vt per merita beatorũ martyrũ quorũ inibi sunt reliquie sanetur. Sed placuit pietati diuine: quanti meriti apud se beatus sit cuthbertus ostendere. Nam quidam de presbyteris edoctus in spiritu tollens modicam humi particulam vbi aquam nouerat fuisse effusam / qua corpus beati patris defunctum fuerat lotum / in aquam misit: et ori patientis infudit. Qui statim vt aquam attigit / furere destitit / caput et corpus totum reclinauit / placido sopore noctem transegit: et mane facto per merita beati patris liberatum se esse cognouit. Tu autem. Lectio nona.

Volens autem latius monstrare diuina dispensatio ẽta in gloria vir sanctus etiam post mortem viueret / trãsactis sepulture eius annis vndecim / immisit in animos fratrum vt tollerent ossa illius / que (more mortuorũ consumpto iam et in puluerem redacto corpore reliquo) sicca inuenienda putabãt: atq; in loculi archa recõdita in eodem quidem loco / sed supra pauimentũ digne veneracionis gratia locarẽt. Quod dũ eadberto antistiti suo referrent: annuit cõsilio eorum / iussitq; vt in die depositionis eius / id est tertiodecimo kalendarum aprilium hoc facerent. Quod et fecerunt. Et aperientes sepulchrum / inuenerunt corpus totum quasi adhuc viueret integrum / et integris artuũ cõpagibus indissolutũ / multo dormienti ẽ mortuo similius: sed et vestimẽta oia quibus indutus erat intemerata. Quod vbi viderũt fratres: nimio mor stupore et timore sunt perculsi. Extremã tamen indumentorũ eius partem / ad ostendendum incorruptionis signũ tulerũt / nam que carni illius proxima aderant / prorsus tangere timebant: et inuolutum nouo amictu corpus leniq; in theca reconditum super pauimentum sanctuarij composuerũt. Cetera de communi vnius confessoris et pontificis.

C Sancti benedicti abbatis festum nouem lectionum. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui hodierna die carnis eductum ergastulo beatissimũ confessorem tuũ benedictum sublevasti ad celum: concede quesumus hec festa tuis famulis celebrantibus/cunctorũ ventã delictorũ/vt qui erudientibus animis eius claritati congaudent/ipso apud te intercedente consolentur et meritis. Per dominum. Lectio.i.

Fuit vir vite venerabilis gratia benedictus et nomine: ab ipso puericie sue tempore coram gerens senile. Etatem quippe moribus transiens: nulli animũ voluptati dedit. Sed dum in hac vita adhuc esset quo temporaliter libere vti potuisset: desperit iam quasi aridum mundum cum flore. Qui liberiori genere et prouincia nursie exortus: rome liberalibus litterarum studijs traditus fuerat. Sed cum ex eis multos ire per abrupta viciorum cerneret: eum quem quasi ingressu mundi posuerat retrarit pedem. ne si quid de sciẽtia eius attingeret. ipse quoq; postmodũ in immane precipitiũ totus iret. Despectis itaq; litterarũ studijs/relicta domo/rebusq; patris/soli deo placere cupiẽs: sancte cõuersationis habitũ quesiuit. Recessit igitur scienter nescius: et sapienter indoctus. Lectio.ii.

Hic itaq; cum iam relictis litterarum studijs petere deserta decreuisset: nutrix que hunc artius amabat: sola secuta est. Cumq; ad locum venissent qui enfidus dicitur/multisq; honestioribus viris charitate se illic detinentibus/in beati petri ecclesia demorarentur: precibus nutricis illius ad purgandum triticum a vicinis mulieribus prestari sibi cribrum petijt. Quod super mensam meante derelictum/casu accidente confractum est: sicq; vt in duabus partibus inuentum diuisum. Quod mox vt rediens nutrix illius inuenit/vehementissime flere cepit: quia vas quod prestitum acceperat: fractum videbat. Benedictus autem religiosus et pius puer/cum nutricem suam flere conspiceret. eius dolori compassus: ablatis secum vtrisq; fracti cribri partibus sese cũ lachrymis in oratorium dedit. Qui ad oratorium surgens/ita iuxta se vas sanũ repperit: vt in eo fracture inueniri vestigia nulla potuissent. Mox autem nutricem suã blande consolatus: ei sanũ cribrum reddidit/quod fractum tulerat. Benedictus itaq; plus appetens mala mundi perpeti ꝙ laudes/pro deo laboribus fatigari ꝙ vite huius fauoribus extolli/nutricem suam oculte fugiens/deserti loci secessum petijt: cui sublacus vocabulum est. Quo cum fugiens pergeret: monachus quidam romanus nomine hunc euntem repperit. quo tenderet inquisiuit. Cuius cum desiderium cognouisset/ꝫ secretum tenuit/et adiutorium impendit: eiq; sancte conuersationis habitum tradidit/et inꝑtum licuit ministrauit. Lectio.iii.

Vir autem dei ad eũdem locũ perueniens/in artissimo spetu se tradidit: tribusq; annis exceptolo romano monacho/hominibus incognitus mansit. Cum vero iam omnipotens deus et romanum vellet a labore quiescere/ꝫ benedicti vitã in exemplo hominibus demonstrare/vt posita super candelabrum luterna clarescceret/quatenus omnib⁹ qui in domo dei sunt luceret: ceperunt iam multi mundum relinquere/atq; ad eius magisteriũ festinare. Preconio itaq; exime conuersationis beati viri: celebre nomen eius habebatur. Non longe autem monasteriũ fuit/cuius congregationis pater defunctus est: omnisq; illa congregatio ad eundem venerabilem benedictũ venit/ꝫ magnis precibus vt ei preesse deberet/petijt. Qui diu negando distulit/suis illorũq; fratrum moribus conuenire non posse predixit: sed victus quãdoq; precibus/assensum dedit. Cũq; in eodem monasterio regularis vite custodia teneretur/susceptiq; fratres sibi sub eo conspicerent illicita non licere/sicut prauis moribus semper grauis est vita bonorũ: tractare de ei⁹ morte aliqui conati sunt. Qui inito cõsilio: venenũ vino miscuere. Cũ autem vas vitreũ in quo pestifer ille potus habebatur/reddenti patri ad be-

nedicendū fuisset oblatū: benedictus extensa manu signum crucis edidit/et vas quod longius tenebatur eodē signo rupit/acsi pro cruce lapidem dedisset. Intellexit protinus vir dei quia potum mortis habuerat/quod portare non potuit signum vite: atq; illico surrexit/et ad locum dilecte solitudinis rediit. Lectio quarta.

Cum ergo vir sanctus in eadem solitudine virtutibus signisq; succrescceret/multi in eodē loco ab eo ad omnipotentis dei sunt seruitium congregati: ita vt illic duodecim monasteria cum ipsu christi domum adiutorio construeret. Quodā autem tēpore seruandus diaconus atq; abbas ad beatū benedictū visitationis gratia venit/quatenus sibi inuicem dulcia vite verba transfunderent/et suauem cibum celestis patrie/quia adhuc perfecte gaudendo non poterāt: saltem suspirando gustarent. Cum vero hora iam quietis venisset/et vir dei benedictus instans vigilijs nocturne orationis tempora preuenisset: ad fenestram stans et omnipotentem dominū deprecans subito intempesta noctis hora/respiciens vidit fusam lucem desuper cunctas noctis tenebras effugasse/tantoq; splendore clarescere/vt diem vinceret lux illa que in tenebris radiasset. In qua speculatione omnis etiam mūdus velut sub vno solis radio collectus: ante oculos eius adductus est. In deo enim raptus: videre sine difficultate omne quod infra deum est potuit. Lectio quinta.

Vir autem dei venerabilis benedictus dum intentā oculorū aciem in supradicto splendore curiosius lucis infigeret: vidit germani capuani animā in spera ignea ab angelis in celum ferri. Tunc tanti sibi testem volens adhibere miraculi: seruandum diaconū iterato/bis terq; eius nomine cum clamoris magnitudine vocauit. Cūq; ille fuisset insolito tanti viri clamore turbatus/ascendit respexit/partemq; lucis iam erigua vidit. Cui tanto obstupescenti miraculo: vir dei per ordinem que fuerant gesta narrauit. Statimq; in casinū castrum religioso viro theoprobo mandauit/vt ad capuanam vrbem sub eadem nocte transmitteret. Et quid de germano episcopo ageretur/agnosceret et indicaret. Factumq; est. Et reuerendissimū virum germanum episcopum is qui missus fuerat iam defunctū repperit. et requirens subtiliter agnouit eodem momento fuisse illius obitum: quo vir dei eius cognouit ascensum. Tu autem. Lectio sexta.

Quidam autem rusticus/defuncti filij corpus in vinis ferens/orbitatis luctu estuans ad monasterium venit: benedictū patrē quesiuit. Quem mortuū asperit: clamare cepit. Redde filium meum: redde filiū meū. Cui autem dei in hac voce substitit dicens. Nūquid ego filium tuū tibi abstuli? Cui ille respondit. Mortuus est: veni resuscita eum. Quod mortuus dei famulus audiuit: valde cōtristatus est dicens. Recede frater recede: hec nostra non sunt/sed sanctorū apostolorū. At ille quem nimius cogebat dolor/in sua petitione perstitit: iurans q̄ non recederet/nisi eius filiū resuscitaret. Cui ergo dei cum fratribus ad locum venit/et super corpusculum infantis incubuit: seseq; erigens ad celum palmas tetendit dicens. Dñe non aspicias peccata mea: sed fidem huius hominis qui resuscitari filium suū rogat: et redde in hoc corpusculum animam quam abstulisti. Cui in oratione verba cōpleuerat. et regrediente anima corpusculū pueri omne contremuit: et sub oculis omnium qui aderant viuus apparuit. Cuius manum tenuit: et cum patri viuentē atq; incolumen reddidit. Sancti autem viri sororis scholastica nomine/omnipotenti dño ab ipso infantie tempore dedicata: ad eum semel per annū venire consueuerat. At quā vir dei non longe extra ianuā in possessione monasterij descendebat. Quadāvero die venit et more atq; ad eā cū discipulis venerabilis eius descendit frater. Qui totum diem in dei laudibus sacrisq; colloquijs cū persequenti nocte ducentes: per sacra spiritualis vite colloquia sese vicaria relatione satiauerunt. Cunq; die altero eadem venerabilis femina ad cellā propriam recessisset: vir dei ad monaste-

rium rediit. Tum ecce post triduũ in cella consistens/eleuatis in aera oculis: vidit eiusdem sororis sue animam de eius corpore egressam/in columbe specie celi secreta penetrare. Qui tante eius glorie congaudens: omnipotenti deo in hymnis et laudibus gratias reddidit/eiusq; obitũ fratribus denunciauit. Quos etiã protinus misit vt eius corpus ad monasteriũ deferrent: atq; in sepulchro quod sibi ipse preparauerat ponerent. Quo facto: contigit vt quorũ mens vna semper in deo fuerat/eorũ quoq; corpora nec sepultura separaret. Lectio septima.

QUir dei benedictus rogatus a quodam fidelibiro: in eius predio monasterium construxit. Ad quod fratres dirigens ait. Ite et die illo ego veniam et ostendam vobis in quo loco oratoriũ/in quo refectoriũ/vel quecq; sunt necessaria edificare debeatis. Nocte igitur qua promissus illucescebat dies: duobus fratribus seruus dei in somnis apparuit/et loca singula vbi quid edificare deberent/subtiliter designauit. Cumq; vir dei constituto die minime venisset: ad eum sine mora reuersi sunt dicentes. Expectauimus pater vt venires sicut promiseras: & nobis ostenderes vbi quid edificare deberemus: et non venisti. Quibus ipse dixit. Quare fratres ista dicitis? Nũquid vtrisq; vobis dormientibus non apparui/et loca singula designaui? Ite/et sicut per visionem vidistis/omne habitaculum monasterij ita cõstruite. Qui hec audientes vehementer admirati/& ad predictum predũ reuersi sunt: et cuncta habitacula sicut ex reuelatione didicerant construxerunt. Tu autem. Lectio.viij.

EX his autem monasteriis que vir dei benedictus construxerat/tria in rupibus montis erant sita: et valde erat fratribus laboriosum semper ad inferiora descendere. vt aquã haurire deberent. Tunc fratres ad venerabilem patrem benedictum venientes: pro aque labore conqueri ceperunt. Quos vir dei blande consolatos dimisit. et nocte eadẽ cum paruo puero nomine placido/eiusdem montis ascendit rupem: ibiq; diutissime orauit. Et oratione cõpleta/tres petras in eodem loco pro ligno posuit: atq; ad suũ monasterium cunctis illic nescientibus rediit. Post hec fratribus mandauit: vt eandem rupem vbi easdem petras inuenirent/in modico cauarent. Quod cum fratres fecissent/statim aqua sufficienter emanauit: que nunc vsq; vbertim defluit. Quidã quoq; eius monachus/dũ de loco quodã super ripam lacũ posito vepres abscinderet: ferrũ de manubrio prosiliens in lacũ cecidit. Vir autem dñi tulit manubriũ et misit in lacũ: morq; ferrum de profundo rediit et in manubriũ intrauit. Quidã etiã puer sancti viri et monachus dum aquam hauriret/in lacum cecidit: morq; eũ a terra vnda introrsum rapuit. Vir autem dei intra cellam positus/hoc protinus agnouit: et maurum festine pro puero misit. Maurus vero per terrã ire existimans/super aquam cucurrit: puerumq; per capillos tenuit/rapidoq; cursu rediit. Qui mor vt terrã tetigit/ad se reuersus quia super aquam cucurrisset agnouit. Lectio nona.

QUidã autẽ presbyter nomine florẽtius antiqui hostis malicia perculsus/sancti viri studijs cepit emulari: eiusq; conuersationi derogare. Mor autem vir dei eius odia humiliter declinauit: sed hunc omnipotens deus terribiliter perculsit. Nam cum predictus presbyter stans in solario/benedictũ discessisse cognosceret & exultaret. perdurante immobiliter tota domus fabrica/hoc ipsũ in quo stabat solariũ cecidit: et benedicti hostem conterens extinxit. Quod vir dei cognoscens/in grauibus lamentis se dedit: ideo maxime/quia inimicus occubuit. Sanctus ergo iste in aqua et petra producta imitatus est moysen: in ferro vero quod ex profundo rediit/heliseum. in aque itinere petrum/in luctu autem mortis inimici dauid. Omnium enim istorum spiritu plenus fuit. Eodem vero anno quo vir dei benedictus de hac vita erat exiturus/quibusdã discipulis secũ cõuersantibus: quibusdã longe manentibus/sanctissimi sui obitus denũciauit diem: presentibus indicẽs/vt audita per

silentiũ tegerent / absentibus indicans / quod vel quale eis signum fieret / quando eius anima de corpore exiret. Ante certum vero exitus sui diem: aperiri sibi sepulturã iubet. Qui mox correptus febribus: acri cepit ardore fatigari. Cũq; per dies singulos languor ingraueseceret / certo die portari se in oratoriũ a discipulis fecit / ibiq; exitum suum dominici corporis et sanguinis perceptione munivit / atq; inter discipulorũ manus imbecillia membra sustentans / erectis in celũ manibus steit: et vltimũ spiritum inter verba orationis efflauit. Qua scilicet die duobus de eo fratribus / vni in cella commoranti / alteri autem longius posito: reuelatio vnius atq; indissimilis visionis apparuit. Viderunt namq; viam stratã pallis atq; innumeris chorusca tem lampadibus: que recto orientis tramite ab eius cella in celum vsq; tendebatur. Cui venerando habitu vir desuper clarus assistens: cuius esset via quã cernerent inquisiuit. Illi autem se nescire professi sunt. Quibus ille ait. Hec est via: qua dilectus a domino benedictus celum ascendit. Tunc itaq; sancti viri obitum sicut presentes discipuli viderunt: ita absentes er signo quod eis predictum fuerat agnouerũt. Sepultus vero est in oratorio beati iohannis baptiste. Qui locus nunc vsq; si petentium fides erigat: miraculis chorruscat. Tu autem domine.

Cetera de cõi vnius confes. et abbatis.

℣ In annũciatione beate marie virginis. Ad vesp. super hos feriales. Ant.

Orietur sicut sol salutaris mundi: et descendet in vterum virginis sicut ymber super gramen. In tẽ pore paschali finitur cũ alleluya. Capm.

Ecce virgo concipiet et pariet filium ⁊ vocabitur nomen eius emmanuel: butyrum ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malum et eligere bonum. ℟. Christi virgo dilectissima. ℣. Hymnus.

Aue maris stella / dei mater alma / atq; semper virgo felix celi porta ℣ Sumens illud aue / gabrielis ore / funda nos in pace / mutans nomen eue.

℣ Solue vincla reis / profer lumen cecis / mala nostra pelle / bona cuncta posce.

℣ Monstra te esse matrem / sumat per te precem: qui pro nobis natus / tulit esse tuus.

℣ Virgo singularis / inter omnes mitis: nos culpis solutos / mites fac et castos.

℣ Vitam presta puram / iter para tutũ: vt videntes iesum / semper collætemur.

℣ Sit laus deo patri / summo christo decus: spiritui sancto / tribus honor vnus. Amen. ℣. Rorate celi desuper. ân. Ingressus angelus ad mariam dixit: aue maria gratia plena dominus tecum. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui de beate marie semper virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis / vt qui vere eam dei genitricem credimus / eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem dominũ nostrum. Si hoc festum in.rl.cõtigerit: fiat tunc solennis memoria de tempore ad vtrasq; vesperas et ad matutinas. Cõpletoriũ quadragesime non mutetur. Ad matut. Inuitatorium.

Aue maria gratia plena dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. ps. Venite. Hymnus.

Quem terra pontus ethera colũt adorant predicant: trinam regentem machinam claustrũ marie baiulat.

Cui luna / sol / et omnia / deseruiunt per tempora: perfusa celi gratia / gestant puelle viscera.

Beata mater munere cuius supernus artifex mundum pugillo continens: ventris sub arcta clausus est.

Beata celi nuncio fecunda sancto spiritu: desideratus gentibus cuius per aluum fusus est.

Gloria tibi domine qui natus es de virgine / cum patre sancto spiritu in sempiterna secula. Ad primo nocturno. ân. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Domine dominus noster. folio. iij. Ant. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum: aperiatur terra et germinet saluatorem. ps. Celi enarrant. folio. v. Ant. Egredietur virga de radice iesse: et ascendet os nis terra gloria domini: et videbit omnis caro salutare dei. ps. Domini est terra. fol. viij. ℣. Et ecce species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet.

Lectio prima.

INgressus ãgelus ad mariã dixit. Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Que salutatio quantum humane consuetudini inaudita: tantum est beate marie dignitati congrua. Vere etenim gratia erat plena: cui diuino munere collatum est / vt prima inter feminas gloriosissimũ deo virginitatis munus offerret. Vnde iure angelico aspectu simul et affatu meruit perfrui: que angelicã studuit vitam imitari. Vere gratia erat plena: cui ipsum per quẽ gratia et veritas facta est iesum christum generare donatum est. Et ideo vere dominus cũ illa erat: quam et prius nouo castitatis amore a terrenis ad celestia desideranda sustulit / et postmodum mediante humana natura omni plenitudine diuinitatis consecrauit. Tu. ℟.

INgressus angelus ad mariam ait. Aue maria gratia plena dominus tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus ventris tui. Aue maria gratia. Lectio secunda.

VEre benedicta inter mulieres: que sine exemplo muliebris conditionis cum decore virginitatis gaudia est

Dar.

honore parentis / quodq; virginem matrem decebat / deum filium procreauit. Que postq̃ more humane fragilitatis ꝛ visione angelica / et insolita est salutatione turbata: mox idem angelus eam repetito sermone ne timeat hortatur. Quodq; maxime timorem pellere cõsueuit / quasi bene cognitam at domesticam proprio eam nomine vocat: et quare gratia plenam diceret / diligenter edocet. Ne timeas (inquit) maria: inuenisti enim gratiam apud dominũ. Ecce concipies in vtero et paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. Tu autem. ℟.

Suscipe verbum virgo maria quod tibi a domino per angelum transmissum est: concipies per autem deum paries et hominem. Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filium: sed virginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida et eris mater semper intacta. Vt benedicta dicaris. Lectio tertia.

QVotandus solerter ordo verborũ / et tanto artius est cordi inserendus: quanto manifeste patet / quia in his tota redemptionis nostre summa consistit. Nam manifestissime dominum iesum / id est saluatorem nostrum: ꝛ verum dei patris / et verũ hominis matris filiũ predicauit. Ecce inquit cõcipies in vtero: et paries filiũ. Agnosce verũ hunc hominem: verã de carne virginis assumpsisse substantiam carnis. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. Confitere cũdem etiam verum deũ de deo vero: et eterno patri filium semper esse coeternum. Quod autẽ futuro tempore dicitur. hic erit magnus / et filius altissimi vocabitur. nemo ita intelligendum putet q̃ dñs christus ante partum virginis non fuerit / sed ita potius hoc dictum intelligamus / quia potentiam diuine maiestatis quam dei filius eternaliter habuit: hanc idem homo natus ex tempore acceperit / vt vna in duabus naturis persona esset mediatoris ac redemptoris nostri. Tu. ℟.

MAria vt audiuit turbata est in sermone angeli. Et cogitabat qualis esset ista salutatio. ℣. Quomodo fiet istud ait maria: quia virum non cognosco ℣ Et cogitabat. Gloria patri. Et cogitabat.

¶ In secundo nocturno. ān. ECce veniet deus et homo de domo dauid sedere in throno in eternum. ps. Eructauit cor meũ. fol. rr. ān. Super solium dauid et super regnum eius sedebit in eternum. ps. Deus noster refugium. fol. rr. ān. Super te hierusalem orietur dominus et gloria eius in te videbitur. ps. Fundamenta eius in montibus. fol. rrr. ℣ Egredietur virga de radice iesse. ℟m. Et flos de radice eius ascendet. Lectio quarta.

ET dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius. Sedem dauid/ regnum dicit israelitice plebis: quod suo tempore dauid iubente pariter et iuuante domino fideli deuotione gubernauit. Dedit ergo dominus redemptori nostro sedem dauid patris eius: quando hunc de genere dauid incarnari disposuit/ vt populum quem dauid temporali imperio rexit/ ipse gratia spiritali ad eternum proueheret regnum. De quo apostolus ait. Qui eruit nos de potestate tenebrarum: et transtulit in regnum filij charitatis sue. Hunc est q̃idem populus diuino admonitus instinctu/ cum passurus ille hierosolymã properaret: in eius laudem gaudens decantabat. Benedictus qui venit in nomine dñi/ rex israel. Et iurta alium euangelistam. Benedictum quod venit regnum patris nostri dauid. Aderat enim tempus quo redẽpto per eius sanguinem mundo/ rex agnoscetur: non solum domus dauid sed et totius ecclesie/ immo omnium conditor et rector seculorum. Vnde recte angelus postq̃ dixit/ et dabit illi dominus sedem dauid patris eius: cõtinuo subiunxit. Et regnabit in domo iacob in eternum. ℟s. Dixit angelus ad mariã. ne timeas maria. Inuenisti gratiam apud deum. ℣ Ecce concipies et paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Inuenisti gratiam. Lectio quinta.

DOmum namq; iacob/ ecclesiam dicit vniuersam. que per fidem et confessionem christi ad patriarcharum pertinet sortem: siue in his qui de patriarcharum stirpe carnis originem duxerunt/ seu in illis qui de aliis nationibus carnaliter editi/ spiritali lauacro sunt in christo renati. In qua videlicet domo regnabit in eternum: et regni eius non erit finis. Regnat quippe in ea in presenti vita/ cum electorum corda per fidem et dilectionem suã inhabitans regit: atq; ad percipienda superne retributionis dona/ continua protectione gubernat. Regnat in futura: cum eosdem finito statu temporalis exilij ad habitationem patrie celestis introducit/ in qua presenti eius visione semper admoniti/ nil aliud agere q̃ eius vacare laudibus gaudent. Dixit autem maria ad angelum. Quo modo fiet istud/ quoniam virum non cognosco? Quo modo inquit fieri potest vt concipiam pariamq; filium/ que in casti mona virginitatis vitam consummare disposui? Non autem quasi incredula verbis angeli/ quo modo hec impleri valeant requirit: sed certa quia oportebat impleri quod et tunc ab angelo audiebat: et prius a propheta dictum legerat/ quo ordine compiendum sit interrogat. Quia videlicet propheta qui hoc futurum predixit/ quo modo fieri posset non dixit: sed angelo dicendum reseruauit. Tu autem domine. Responsorium. ECce concipies et paries filiũ. Et vocabitur nomen eius iesus. ℣ Hic erit magnus et filius altissimi vocabitur: et dabit illi dominus sedem dauid patris eius. Et vocabitur. Lectio sexta.

REspondens angelus dixit. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; et quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. Superueniens in virginẽ spiritus sanctus/ duobus modis in ea diuine sue potentie efficaciam ostendit/ quia et mentem illius adeo quãtum humana fragilitas patitur ab omni vitiorum sorde castificauit: vt celesti esset digna partu/ et in vtero illius sanctum ac venerabile redemptoris nostri corpus sola sui operatione creauit/ id est nullo virili interueniente attactu: carnem de carne virginis sacrosanctam intemerata formauit. Quem enim prius aperte spiritum sanctum dixit: hunc ipsum denuo virtutem altissimi nominauit. Iurta quod dominus cũ eiusdem spiritus aduentũ discipulis promitteret: ait. Et ego mitto

promissum patris mei in vos: vos autem sedete in ciuitate: quoadusq; induamini virtute ex alto. Obũbrauit autem beate genitrici virtus altissimi: quia spiritussanctus cooperatus est illius cũ impleuit/ ab omni estu concupiscentie carnalis temperauit. Emundauit a desideriis temporalibus: ac donis celestibus/ mentem simul illius cõsecrauit et corpus. Idcoq; et quod nasceretur (inquit) sanctum: vocabitur filius dei. Quia de sanctificatione spiritus cõcipies: sanctũ erit quod gignitur. Congruit conceptioni natiuitas: vt que contra humane conditionis morem virgo concipis/ supra humane consuetudinis modũ dei filium generes. Omnes quippe homines in iniquitatibus concipimur: & in delictis nascimur. Quotquot autem donante deo ad vitam preordinati sumus eternam: ex aqua et spiritu sancto renascimur. Solus vero redemptor noster pro nobis incarnari dignatus/ mor sanctus natus est: quia sine iniquitate conceptus est. Tu autem. ℟. m.

6 Dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius. Et regnabit in domo iacob. ℣. In eternum. ℟. Et regni eius non erit finis. Et regnabit in domo. Gloria patri. In eternũ. ℣ In tertio noc. ãn. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui ℣s. Cantate/ .f. rrrij. ãn. Dabit ei dñs deus sedem dauid patris eius: et regnabit in eternũ ℣s. Dñs regnauit exultet .fo. rrrij. ãn. Beata es maria que credidisti: perficientur in te que dicta sunt tibi a domino. ℣s. Cantate domino .ij. fo. rrrij. vsus. Egredietur dominus de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum. ℣ Secundum Lucam. j.

Luc. 1.

IN illo tempore. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen nazareth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Idcirco angeli primatis nominibus censentur: vt signetur per vocabula etiã in operatione quid valeant. Neq; enim in illa sancta ciuitate quam de visione omnipotentis dei plena scientia perficit. idcirco

Dar.

propria nomina sortiuntur/ ne eorũ personę sine nominib⁹ sciri non possint: sed cum ad nos aliquid ministraturi veniũt: apud nos etiã nomina a ministeriis trahunt. Ad mariã ergo virginem gabriel mittitur: qui dei fortitudo nominatur. Illum quippe nunciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per psalmistam dicitur. Dominus fortis et potens: dñs potens in prelio. Et rursum. Dñs virtutum: ipse est rex glorie. Per dei ergo fortitudinem nunciandus erat: qui virtutum dñs et potens in prelio/ contra potestates aereas ad bella veniebat. ℟. Quomodo fiet istud respondit maria: quia virũ non cognosco? angelus ad hec. Spiritussanctus superueniet in te: & virtus altissimi obũbrabit tibi. ℣. Idcoq; quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei: Spiritus. 7

Tertio octaua.

AD virginem desponsatam viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomen virginis maria. Multas ob causas saluator non de simplici virgine: sed de desponsata voluit nasci. Primo videlicet vt per generationem ioseph cuius maria cognata erat: marie quoq; nosceretur origo. Neq; enim moris est scripturarum. feminarum genealogiam texere. Nam & de vtroq; intelligi potest: quod dicitur de domo dauid. Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis/ malens aliquos de ortu suo q̃ de pudore dubitare parentis/ simul et virginibus impudicis occasionem tollens/ ne matrem quoq; saluatoris dicerent falsis suspicionibus infamatam. Tertio/ vt in egyptum fugiens et rediens haberet solatium viri: qui integerrime virginitatis custos/ pariter et testis existeret. Quarto/ ne partus eius diabolo pateret. Qui si eum de virgine natum cognosceret: fortitan quasi ceteris hominibus eminentiorẽ morti tradere timeret. Maria vero hebraice stella maris: syriace vero domina vocatur. Et merito: quia & totius mundi dominum/ et lucem seculis meruit generare perhennem. Et ingressus angelus ad eã dixit. Aue gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus.

Bene gratia plena vocatur / que nimirũ gratiã quam nulla alia meruerat assequitur: vt ipsum videlicet gratie concipiat et generet auctorem. Tu autem. ℟. Dixit autem maria ad angelum: ecce ancilla domini. Fiat michi secundum verbum tuum. ℣. Spiritus sanctus superveniet in te cum respondisset angelus: ait maria. Fiat michi. Lectio nona.

Que cum audisset turbata est in sermone eius: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Discat virginem moribus / discat virginem verecundia: discat virginem oraculo discat mysterio. Crepidare virginũ est: et ad omnes viri ingressus pauere / omnes viri affatus vereri. Discant mulieres propositum pudoris imitari. Solam in penetralibus / quam nemo virorum viderat angelus reperit: et sola sine comite / sola sine teste / ne quo degeneri deprauaretur affatu: ab angelo salutatur. Discat virgo verborum vitare lasciuiam. Maria etiam salutationem angeli verebatur. Erat tamen inquit cogitans qualis esset hec salutatio. et ideo cum verecundia illud faciebat quia pauebat. cum prudentia: quia benedictionis nouam formulam mirabatur. que nusq̃ lecta est / nusq̃ ante comperta. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti enim gratiam apud deum. Cum salutatione insolita vt pote que ei soli seruabatur videret turbatam: quasi familiarius notam vocans er nomine / ne timere debeat iubet. Et quia gratia plenam vocauerat: eandem gratiam et asserit plenius / et verius explicat dicens. Ecce concipies in vtero et paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Jesus saluator / siue salutaris interpretatur. Cuius sacramentum nominis alloquẽs ioseph angelus exposuit: ipse enim inquiens saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Non ait populũ israel. sed populum suum hoc est in vnitatem fidei et preputio et circuncisione vocatum: quibus et diuersa parte congregatis fieret vnum ouile et vnus pastor. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius. Dictum est de iohanne: quia erit magnus. Sed ille quasi homo magnus: hic quasi deus magnus. Ille enim magnus cõparatione dñi: hic autem erit magnus (inquit) et filius altissimi vocabitur. Idem ergo filius altissimi qui in vtero virginali conceptus et natus est: idem homo in tẽpore creatus et matre / qui de⁹ est ante tẽpora natus et patre. ℟. Christi virgo dilectissima virtutum operatrix: opem fer miseris. Subueni domina clamantibus ad te iugiter. ℣. Quoniam peccatorum mole premimur: et non est qui adiuuet. Subueni domina. Gloria patri. Subueni domina. ℣⁹. Emitte agnum domine dominatorem terre. ℟. De petra deserti ad montem filie syon. ℣. In laudib⁹. ãn. Angelus domini nunciauit marie et concepit de spiritu sancto. ℣. Dominus regnauit. fol. vj. ãn. Ne timeas maria inuenisti gratiã apud dominum: ecce concipies et paries filium. ℣. Jubilate dño omnis. fo. vj. ãn. Quomodo fiet istud angele dei / quia virum in concipiendo non pertuli: audi maria virgo christi spiritus sanctus superveniet in te / et virtus altissimi obumbrabit tibi. ℣. Deus deus meus. folio. vj. Alia. Spiritus sanctus in te descendet maria: ne timeas habens in vtero filium dei. ℣. Benedicite omnia. fol. vj. ãn. Ecce ancilla domini: fiat michi secundum verbum tuum. ℣. Laudate. fol. vij. Capitulũ. Ecce virgo. Hymnus.

O Gloriosa femina / excelsa supra sydera: qui te creauit proinde lactans sacrato vbere.

Quod eua tristis abstulit: tu reddis alino germine / intrent vt astra flebiles: celi fenestra facta es.

Tu regis alti ianua / et porta lucis fulgida / vitam datam per virginem: gentes redempte plaudite.

Gloria tibi dñe qui natus es. ℣⁹. Elegit eam. ãn. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. ℣. Benedictus. Oratio. Deus qui de beate marie. Ad primam. ãn. Angelus dñi. j. de laud. ℣. Deus in nomine. folio. ix. ãn. Gratias tibi. ℣. Quicunq; vult salvus. folio. ix. Ad terciam. Alia. Ne timeas maria. ij. de laud. Capitulũ. Ecce virgo. ℟. et vsus. de communi vnius virginis et martyris ad oēs horas dicãtur. preter versũ ad horam. ix. qui erit. Elegit eã deus. Oco vñ.

¶ Ad sertam. ān. Quomodo fiet istud. tij. de lauð. ps. Dekerit. folio. rrj. Capitulum.

Isa.11 Egredietur virga de radice iesse et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eū spiritus domini. ¶ Ad nonam. ān. Ecce ancilla domini. b. de lauð. ps. Mirabilia. fol. rrij. Capitulum.

Isa.26 Egredietur dominus de loco sancto suo: veniet vt saluet populum suum/a peccatis eorum. ¶ Ad secundas vespe. ān. Angelus domini. j. de lauð. ps. Dixit dominus. fol. rrrbij. et ceteri psalmi de sancta maria. Capitulū. Ecce virgo. ℟. Quomodo fiet istud. vtē. vij. Hymnꝰ. Aue maris stella dei mater. qđ. vlꝰ. Elegit eam deus. ān. Virgo dei genitrix ex qua lux oriri dignata est eterna / intende supplicum tuorum preces seruorum: vt per tua sancta suffragia possidere mereamur regna celestia. ps. Magnificat. Oratio. vtē. ¶ Quando hoc festū in aliqua dñica. rl. contigerit: semper differat vsq; in crastinum. Si vero in aliquo sabbato. rl. hoc festum euenerit semper vltime vespere de sancta maria fient: ꝫ solennis mēoria de sequenti dñica/nisi in sabbato passionis domini: et etiam in sabbato palmarum. tunc enim dicantur vespere de dñica: et solēnis mēoria de festo. Cum autem in secunda feria hoc festum annunciationis beate marie celebratur: semper in do. erunt vespere de fest. ꝫ solennis mēoria de dñica. Quando vero infra passionē dñi euenerit / semper fiat fe. cū Gloria patri. et neuma/et ℟. Jesu christe. cū ỽ Qui de virgine. Tamen infra. rl. completo. rl. non mutatur. Si vero in quarta fer. proxima ante pascha contigerit: ibidem solenniter celebretur. vltime tamen vespere non de festo sed de fer. erunt et solēnis mēoria de festo. Similiter fiat si festum sancti ambrosij in predicta. tij. fer. euenerit. Si vero in quinta fer. in cena dñi vel in duobus diebus sequentibus vel in eddom. pasche hoc festum contigerit: differatur festum vsq; post octa. pasche: vbi conuenientius in ipsa eddo. possit celebrari: scilicet vbi possit habere suas vtrasq; vesperas. Similiter fiat de ceteris festis duplicib⁹: suprad̄ictis temporibus contingentibus. ¶ In pascha-

Dar.

li tempore hoc modo fiat seruitium. Ad vtrasq; vesperas/omnia fiāt sicut prenotatum est: excepto q; hic fiat solēnis memoria de resurrectione. et ℟. et ān. tam ad vesp. q̄ ad matu. cum Alleluya. finiantur. Completo. vero tempore paschali non mutat: nisi q; in fine hymni dicatur Gloria tibi domine. scilicet post versum. Quesumus auctor. Similiter fiat in fine omniū hymn̄. eiusdem metri: ad matuti. et ad vespe. et ad hor. huius diei. Ad matutinas. Inuitatorij. Aue maria. ps. Venite. Hymnꝰ. Quem terra pontus. Tres prime añe cū suis ps. dicantur: et finiantur cū alla. vlꝰ. Ex syon. Euangelij. Secundū lucā. In illo tempore. Missus est angelus. ℟. Ingressus. ℟z. Dixit autem. ℟m. Christi virgo. ps. Te deum. vlꝰ Emitte agnum. In lauð. omnia fiant: vtē. Moria de resurrectione. et finiantur omnes añe ℟. cum alleluya. Capitulū. Hymnus et cetera vt suprad̄ictum est. ¶ Sancti richardi episcopi et confessoris. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuam meritis beati richardi cōfessoris tui atq; pontificis / fecisti miraculis choruscare gloriosis: concede nos famulos tuos ipsius intercessione ad eterne beatitudinis gloriā peruenire. Per dñm. Cetera de cōmuni vnius confessoris / et pontificis / cum. ix. lect. de cōi/si ante passionem cecid. Si vero infra passionem cōtigerit nichil fiat de festo. Cū autem in octa. pasche cōtigerit: differatur vsq; in tertiā feriā sequentem/et fiant tibi tres lectiones cum regimine chori. Et ad secundas vesp. tunc de sancto ambrosio / fiat solennis mēoria de sancto richardo. Oratio vtē. ¶ Sancti ambrosij episcopi et cōfes. atq; doctoris: dupler festum. Ad vespe. Cap. Ecce sacerdos magnus. Oratio.

Deus qui populo tuo eterne salutis beatum ambrosium ministrū contulisti/presta quesumus: vt quem doctorem vite habuimus in terris / intercessorem semper habere mereamur in celis. Per dominum nostrum. ¶ Si vero hoc festum euenerit. sub regula festi annunciationis beate marie celebretur: sicut ibidem prenotatū est. Lectio prima.

Ambrosij epi et doctoris.

Ambrosius rome natus et disciplinis liberalibus decenter eruditus: iuxta parentum suorum nobilitatem / ad regendum liguriam et emiliam prouincias / consulari dignitate est promotus. Eo tempore in urbe mediolana mortuo aurentio arrianorum episcopo / cum de substituendo inter catholicos et arrianos orta esset seditio / ambrosius adhuc catheczumenus pro rebus sedandis ibi aduenit: et dum plebem alloqueretur / subito vox infantis in populo sonuit ambrosium episcopum. Qua omnes incredibiliter vnanimi consensu: ambrosium sibi dari acclamant episcopum. Lectio .ij.

Cuius ergo imperatoris huius multum renuens / effugere labores: ambrosius capitur / et baptizatus octauo die cum summa letitia cunctorum / episcopus est ordinatus. Qui statim omnia que in auro et argento habere potuit: ecclesie vel pauperibus tribuit. Erat autem venerabilis episcopus multe abstinentie ac vigiliarum: quotidiano ieiunio macerans corpus. Eratq; pro pauperibus et captiuis nimium sollicitus: atq; in orando assiduus / et in rebus diuinis implendis fortissimus. Eo tempore romam adiens / quedam paralitica ad eum se portari fecit: atq; oranti et imponenti sibi manus vestimenta attigit. Que eum oscularetur: statim sanitate recepta ambulare cepit. Tu autem. Lectio tertia.

Eo tempore cum iustina imperatrix arrianorum fautrix multas inferret sancto iniurias: quedam impudens arrianorum puella sacerdoti quem sanctus ordinauerat / iniuriam intulit. Cui sanctus eam debere iudicium dei vereri: ne quid sibi periculi eueniret monuit. Quod dictum rei exitus approbauit: quia sequenti die mortuam ad sepulchrum deduxit. Quod factum: metum non leuem aduersarijs incussit. Cum vero quidam regine iussu carrum preparasset vt sanctus dei de ecclesia raptus in eo ad exilium duceretur. ipso die quo eum se rapere fuerat arbitratus: ipse carpento impositus / ad exilium est destinatus. Tractante sancto quadam die verbum dei in ecclesia / quidam acerrimus arrianorum sectator angelum ad aures sancti episcopi tractantis vidit loquentem: quasi qui sibi indicaret quid populo renunciare deberet Quo viso ad fidem se catholicam contulit: et quam expugnabat defendere cepit. Duo quoq; arriani cum sancto dñi tractanti questionem de incarnatione dñi proposuissent / et ad eā audiendā sequenti die se presto affuturos spopondissent: die promisso in ecclesia sancto dei cū populo expectante / illi contemnentes / in reda quasi gratia gestandi / ciuitatem sunt egressi Qui subito dei iudicio de reda precipitati: sic sunt mortui. Lectio quarta.

Quidam immundo spiritu plenus cum ad sanctum virum duceretur: mox vt ad eum ire cepit / saluti sue est redditus. Qui apud sanctum aliquandiu cōmoratus: ab infestatione maligni spiritus perstitit sanus. Sed cum fuisset reuersus: mox ad eum idem rediit inimicus. Qui ab exorcistis requisitus: se cum eo ad sanctum dei timuisse accedere est confessus. Fama autem sanctitatis eius et sapientie longe lateq; vulgata: duo potentissimi et sapientissimi per carumbim ad eum mediolanū venientes / plurimas secū deferebant sancto dei proponendas questiones. Qui cum eo diu per interpretem disputantes: reuersi sunt prudentiā eius valde admirantes. Lectio quinta.

In ciuitate florentia quodā tēpore ambrosio cōmorante / cuiusdā clarissimi viri filius apud quem idem sanctus hospitabatur / subita infirmitate correptus: presentiuita est exēptus. Quo mater valde religiosa ac fide plena / allato de superiori parte domus ad inferiora descendit: atq; eum in lecto sacerdotis ipso absente cōposuit. Quem cum sacerdos reuertens in lecto inuenit / fidem matris contemplatus / (helizeo similis) supra corpus infantis seipsum composuit: atq; orando promeruit vt matri viuentē redderet / quem mortuū inuenit. Quedā autem marcomannorū regina / cum famam sancti a quodā fideli viro audisset /

christo credidit: cuius illum seruulū recognouit. Quadam vero die cū ambrosius ad domū macedonij tunc officiorum magistri pro quodā intercessurus pergeret: et precepto supradicti viri fores clausas inuenit / nec copiā ingrediendi impetrare potuit. Cui sanctus ait. Et tu ad ecclesiam venies / nec apertis ianuis quas ingrediaris inuenies. Quod quidem sic postea cōtigit. Inimicos enim macedonius timens ad ecclesiam confugit: et patentibus ianuis aditum per quem ingrediretur reperire non potuit. Lectio sexta.

Quodā autem tēpore cū quadragesimū tertium psalmū ambrosius tractaret / et exceptor eius presens adesset: subito in modū scuti breuis ignis caput eiusdē sancti viri cooperuit / atq; per os ipsius paulā ambitus est ingredi. Postea vero facies eius tanq; nix incanduit Et quo quidē spiritus sancti in eū aduenisse gratiā: qui apostolorū gesta memnit / cognoscere sine dubio poterit. Paschali autem solēnitate appropinquāte: vir sanctus in infirmitatē corporis incidit. In qua decūbens cū quadam die oraret: vidit dominū iesum ad se venientem. Eodē vero tēpore quo et hac vita erat migraturus ab hora diei undecima vsq; ad illā horā qua spiritū emisit / que paululū ante lucem sabbati pasche fuit: expānis manibus in modū crucis oraut. Honoratus etiā vercellensis ecclesie sacerdos / cū sancti viri expectās eritū in superiori domus parte quiesceret: tertio vocem se vocāris audiuit ac dicentis. Surge festina: quia modo est recessurus. Qui descēdens: dominici corporis et sanguinis sacramenta viro sancto obtulit. Quibus sumptis vltimum spiritum emisit. Quo die cum corpus eius in ecclesia positum esset. et baptizati infantes a fonte rediret: aliqui eū se videre sedētem in tribunali dicebāt. Alij vero ascendentem suis parentibus digito ostendebant: plurimi quoq; stellā supra corpus eius se vidisse narrabant. Corpus ergo eius die pasche in basilica ambrosiana est positū: aia vero cū christo exultat in regione viuentiū.

Secundum Matheum. v. Lectio. vij.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Quod si sal euanuerit: in quo saletur. Et reliqua. Mat. v.

Omelia excerpta de diuersis tractatibus.

Predixerat dñs discipulos suos pro sui nominis confessione persecutionem passuros: et vt eos consolaretur subiūxit dicens. Vos estis sal terre. Acsi diceret. Illi persequentur: sed vos nolite timere / quia sal terre vos estis. Per sal autem celestis sapientia designatur. Sal enim per aquam et ardorem solis et flatū venti: et altera natura commutatur in alterā. Sic et apostoli et apostolici viri per aquam baptismatis / et ardorem fidei / et flatum. id est donum spiritus sancti: et terrena generatione in spiritualē sunt cōmutati. Salis autem natura hec est. Humores exsiccat / fetorem aufert: vermes procreare non sinit. Ita et celestis sapientia: carnalium delectationum humores exsiccat / male conuersationis fetorem aufert. libidinose cogitationis vermes procreare non sinit. et illum vermem extinguit: de quo esaias ait. vermis eorū non morietur. et ignis eorū non extinguetur. Tu autem. Lectio octaua.

In veteri testamento nullum sacrificium deo offerebatur: nisi prius sale cōditetur. Quia videlicet nullus potest seipsum laudabile sacrificiū deo offerre: absq; sapore celestis sapientie. Vnde paulus dicit. Sermo vester in gratia dei sit sale conditus. In libro autem regum legitur. quia aque hiericō cū essent amare et steriles / rogatus heliseus vt eas sanaret. iussit vas sibi afferri et misit in illud sal: et proiecit ad exitus aquarum / et sanate sunt aque. In hoc loco sal intelligitur christi diuinitas: vas vero eius humanitas. Sal missum in vas fuit cum verbum caro factum est / et habitauit in nobis. Postq; autem vas ad exitus aquarum proiectum est / sanate sunt aque: quia postq; christus sue passionis mysterium perfecit. sanate sunt gentes.

Si inquit / sal euanuerit: in quo saliet-ur? Id est / si vos quos ad hoc elegi vt sal terre sitis erraueritis: alij non erunt per quos mundus celestis sapientie gustum percipiat. Tu autem. Lectio nona.

Vos (inquit dñs) lux estis mundi. Gentilũ corda insipida et obscura / sicut celestis sapientie indigebant gustu: ita et vere fidei lumine. Apostoli autem recte lux mundi sunt dicti: quia sicut sol mittit radios ad fugandas tenebras noctis. ita et dominus apostolos direxit / ad fugandas tenebras infidelitatis. Vnde alibi dicit. Nonne duodecim hore sunt diei? Vbi seipsum diem: apostolos autem horas appellat. Per mundũ autẽ in quem apostoli missi sunt: homines mundũ inhabitãtes intelligere debemus. Non potest inquit abscõdi ciuitas supra montem posita. Ac si dicat. Non possunt abscondi vestra opera qui sal terre et lux mundi / et ciuitas supra montem posita estis: sed quicquid feceritis omnibus manifestum erit. Sit (inquit) luceat lux vestra coram hominibus. Quasi dicat. Sicut nemo lucernã accendit et eam sub modio ponit: ita et ego vos predicatores meos non ideo elegi / neq; ideo sancti spiritus gratia accendi. vt lucẽ sancte predicationis occulteris: sed vt omnibus manifestetis / vt ad fidem cõuersi credant et glorificent patrem vestrũ qui in celis est. Tu autem. ℣. Cap. ℣ cetera de cõi vnius cõfes. et pontificis. Ad secũdas vesp. ℣. Sancte. ℟. christi confessor. In cõi. fol. lxxvj. Quando vero post pascha hoc festum cõtigerit fiant tres lectiones de ppria legenda sancti ambrosij. Ad vesp. in tpe paschali. ℣. Iste hierusalem. In cõi. fol. lxvj. Cetera ofa de cõi vnius confes. ℣ ponti. pascha. tpis.

¶ Sanctorum tyburcij et valeriani martyrum sine regimine chori. Oratio.

Oresta quesumus oipotẽs deus / vt qui sanctorũ martyrum tuorũ tyburcij / valeriani / et maximi solennia colimus: eorum etiam virtutes imitemur. Per. ¶ Et notandũ est q̃ omnia festa q̃ fiunt sine regimine chori ab octa. pasche vsq; ad octa. penthecostes: habent inuitatorium. dupl. Similiter omnia talia festa que cõtingunt infra ebdo. sancte trinitatis et infra octa. corporis christi contingentia: habent inuitat. dupler. Lectio prima.

Valerianus atq; tyburcius frater eius cũ per predicationẽ beate cecilie credidissent in dominum. et a sancto papa vrbano baptizati fuissent. et hoc ad noticiam almachij prefecti peruenisset: tulli sunt ambo fratres / li sacrificare nolent / pariter capitalem subire sententiã. Tunc glorioli martyres tenti a maximo cornicularo ducebantur ad locũ passionis. Qui maximus: cepit flere super eos dicens. O iuuctus flos purpureus / q̃m-pia dissimulatione presentem vitã volentes amittere: quasi ad epulas festinatis? Tyburcius dixit. Nisi sciremus pro certo alteram vitam perpetuam esse: nunq̃ nos istam amittere gauderemus. Dixit ei maximus. Si possem certũ apud me habere quod loqueris: optarem et ego istam vitam continere. Lectio secunda.

Valerianus dixit ad maximum. Quia dicis michil tibi superesse nisi vt probes vera esse que dicimus. in hora qua nos facit dñs istam corporis tunicam deponere. aperiet oculos tuos et faciet te videre cum q̃ta gloria illa vita suscipitur. Cũ ergo impetrasset a carnificibus vnius diei inducias: duxit eos in domũ suam. Ad quorum predicationem et ipse maximus cum omni domo sua: et ipsi carnifices crediderunt. Tunc sancta cecilia venit ad eos nocte cum sacerdotibus: et vniuersi baptizati sunt. Igitur cum aurora finem nocti daret: cecilia dixit. Eya milites christi abiicite opera tenebrarum / et induimini arma lucis. Cum venissent ergo sancti ad locum vbi tulli sunt immolare: offeruntur eis thura ℣ recusant. recusantes ponunt genu / feriuntur gladio / proiecũt corpus temporale. et martyrium suscipiunt sempiternum. Tu autem. Lectio tertia.

Maximus autem iurando asserebat. dicens. Vidi angelos dei fulgentes sicut sol in hora qua verberati sunt sancti gladio: et egredientes animas

coꝝ de coꝛpoꝛibus quasi virgines de thalamo. quas in gremio suo suscipiẽtes angeli. remigio alarum suarũ ferebant ad celos. Ista cum lachꝛymis narrante matꝛimo: plurimi crediderunt ⁊ ab ydolis cõuersi. suo se creatoꝛi reddiderũt. Igitur cum peruenisset ad almachium q̃ martꝛimus cornicularius cũ suis omnibus factus fuisset chꝛistianus: iussit eum tandiu plumbatis tundi q̃diu spiritum redderet. Quẽ sancta cecilia iuxta collegas suos martyꝛes tyburtium et valerianũ quos ipsa sepeliꝛat: in nouo sarcophago sepeliuit/ et iussit vt in ipso sarcophago sculperetur fenix/ ad indicium fidei eius qui resurrecturum se fenicis credidit exemplo. Tu autem domine miserere.

Cetera de cõi plurimoꝝ martꝛ. pas. tpis.

℣ Sancti alphegi epi et martꝛ. iij. lec. de communi sine regimine chori. Oꝛatio.

DEus qui beatum alphegum confessoꝛem tuum sacerdotij dignitate ⁊ palma martyꝛij decoꝛasti: concede pꝛopicius. ita nos apud te eius intercessionibus adiuuari: vt cum eo possimus in eterna felicitate letari. Per dominũ.

Cetera de cõi vnius martyꝛis et pontificis paschalis tẽpoꝛis: cũ capitulis ⁊ lect. vnius martꝛis ⁊ pontifi. alterius tpis.

℣ Sancti geoꝛgij martyꝛis. iij. lectiones cum regimine chori. Oꝛatio

DEꝰ qui nos beati geoꝛgij martyꝛis tui meritis et intercessione letificas: cõcede pꝛopicius. vt qui eꝰ beneficia poscimꝰ/ dono tue gratie cõsequamur. Per. Lec. j.

SAnctus et verus dei cultoꝛ geoꝛgiꝰ capadocie regionis oꝛiundus: cum videret apud impium datianũ populos multos chꝛistum dominũ blasphemãtes ⁊ demones adoꝛantes: crucis vexillo armatus/ sãctoq̃ spiritu repletus. in voꝛtem huiusmodi pꝛoꝛupit. Omnes dij gẽtium demonia: dominus autem celos fecit. Cecauit enim dyabolus oculos diffidentium/ vt nõ agnoscãt factoꝛem suum chꝛistum. Hoc audito: datianus intra se metipsũ cepit fremere ⁊ dixit ei. Qua temeritatis audacia ista pꝛsequeris. vt nõ solum nobis iniuriã iꝛroges: verũetiam deos nostros demones esse affirmes? Fatere tamẽ et qua pꝛouincia huc aduenisti: vel quo nomine voceꝛis. Sãctus geoꝛgius dixit. Chꝛistianus ⁊ dei seruus sum/ geoꝛgius nũcupoꝛ: genere capadocus/ patrie mee comitatum gerẽs. Elegi vero tẽpoꝛali carere dignitate: et immoꝛtalis dei imperio deseruire. Lectio ij.

DAtianus dixit. Erras geoꝛgi: accede ⁊ immola deo apollini. Beatus geoꝛgius respondit. Domino ihesu chꝛisto exhibeo cultuꝛam regi omniũ seculoꝝ: non apollini auctoꝛi demoniorum. Datianus ira repletus/ iussit sanctum geoꝛgium in equuleo leuari. ⁊ exẽsum membꝛatum vngulis laceꝛari: deinde lateribus eius lampades applicari. Post hec iussit eum deponi/ et extra ciuitatem ejci. et ad verbera extendi: et diuersis plagis cruciari. Salem vero inbuneꝛa aspergi: ⁊ cilicio plagas eius fricari. Videꝝ datianus q̃ martyꝛ sanctus his penis non posset superari: iussit eum in ima carceris trudi. Deinde eductum de carcere fecit sibi pꝛesentari/ iussitq̃ ministris vt rotam eneam afferrent/ et gladios bisacutos in ea infigeꝛẽt: atq̃ martyꝛem super eam imponentes et alto dimitterent. Beatus ergo geoꝛgius positus est in rota. Et dum reuolueretur statim comminuta est: et sanctus dei permansit illesus. Tu autem. Lectio iij.

TUnc iratus datianus iussit sartaginem eneam plumbo repleri: et ebulliente plumbo geoꝛgium immitti. Geoꝛgius autẽ facto coꝛam se signo cruꝛis/ in sartagine quasi doꝛmiens repausauit: donec plumbi feruoꝛ nutu diuino refrigeꝛauit. Tunc blandimento diabolico plenus datianus: fecit ad se veniꝛe beatum martyꝛem. ⁊ dixit. Exhoꝛto te vt filium meum vnigenitũ geoꝛgi. vt amota chꝛistianitatis superstitione:

ad deos omnipotentes cõuertaris. Martyr vero sanctus subridens ait. Etsi contra fas mens superuis voluptatibus detenta cogatur velle quod non vult: tamẽ nos oportet immolare deo immortali: & que cupis incunctãter volo explere. Sperans itaq; dacianus q̃ eius assertio in hoc vera fuerit: prosilit festinus volens pre gaudio osculari beatum martyrem. Nõ polluas (inquit georgius) caput meũ: anteq; dus exhibeamus culturam. Cũq; ad ara deorũ accederet / et apollinẽ aspiceret: fletis genibus in terram / christum orabat dicẽs. Rogo te deus omnipotẽs: vt sicut cera liquescit a facie ignis: ita he ymagines modo liquescant. vt omnes te cognoscãt verum deũ. et quem misisti iesum christũ. His dictis / ignis descẽdit de celo: et templũ cum dus & sacerdotibus subito cõbussit. Tunc dacianus ira cõmotus: trahere precepit sãctum martyrem vt homicidã & reum per vicos platearũ. Cumq; traheretur ad locum supplicij: fletis genibus gratias egit deo. et sic capitalẽ pertulit pro christo sentẽtiam. Dñs vero omnipotẽs in hora qua passus est beatus martyr: ariditatẽ terre pluuiarũ numbis affluẽter inebriauit. Dacianum vero cũ suis ministris ad palatiũ properantẽ repentina turbinũ ignes circũdederũt: & pariter vno momẽto conflagrauerunt. Cetera de cõi vnius martyris paschalis epis. Si hoc fe. in oct. paschę contigerit: differat in crastinũ: & ad secũdas vẽs. de dñica fiat solennis mẽo. de festo. Sic fiat tũc ad. j. vespe. de sãcto marco.

¶ Sancti marci euangeliste. iij. lectio. dupler festum ad vtrasq; vesperas et ad matutinas / et ad tertiam. Capitulum.

Unicuiq; nostrum data est gratia secundum mẽsuram donationis christi: propter quod dicit scriptura: ascẽdens christus in altũ captiuam duxit captiuitatẽ: dedit dona hominibus. Oro.

Deus qui beatum marcum euãgelistam tuum euãgelice predicationis gratia sublimasti: tribue quesumus. eius nos sẽper & eruditione proficere, & oratione defendi. Per.

¶ Ad matutinas. iij. hi. dicãtur de aplis scõm ordinem nocturnorum. Lectio. j.

Beatus marcus euangelista ab egypti partibus alexãdriam proficiscẽs. mox vt ingressus est ciuitatẽ: calciamentum eius diruptũ est. Hoc ille intelligẽs ait. Bene iter meum expeditum est. Tradidit autem calciamẽtum suum cuidam sutori. Qui dũ emendare cepisset calciamentũ: fortiter vulnerauit manum suã. et exclamauit. Unus deus. Beatus ergo marcus gaudẽs erupit in terrã. lutoq; facto: vnxit manũ viri dicẽs. In nomine ihesu christi filij dei viui sanetur manus tua. Et statim sanata est manus eius. Postea vero sutor ille baptizatus est cũ tota domo sua: docẽte beato marco. Vocabatur autem homo ille anianus. Lectio. ij.

Cumq; eius illi multa signa audirent cum facere. et omnes ad verã christi fidem cõuertere: fremebant & apprehendere eum querebant. ponentes ei plurimas insidias. Beatus autem marcus agnoscẽs eorum insidias: anianum ibidem ordinauit episcopum. et tres presbyteros et septem diaconos. & penthapolim pergit. Commoratusq; ibidem duobus annis ordinauit episcopos ac clericos: & iterum alexandriam venit. Cumq; gentiles cognouissent beatũ marcũ ibidẽ aduenisse / et multa miracula fecisse: querebant eum apprehendere dicentes. Magna virtus est huius magi. Cumq; perseuerarent querentes. in ipsa dominica die paschali: solennitate. inuenerũt eum missam celebrãtem: mittentesq; funem in collo eius. trahebant eũ dicentes. Ducite bubalum ad loca bubali. Lectio. iij.

Sanctus autem marcus cum traheretur. gratias egit deo: quia dignus habitus est hec pro nomine eius pati. Erant autem carnes eius defluentes in terram: & sara inficiebantur sanguine eius. Cumq; dei famulus in carceris obscuritate truderetur: circa mediã noctem venit ad eũ angelus domini dicẽs. Marce famule dei. ecce nomẽ tuum in libro vite adscriptũ est: et memoriale tuum

non derelinquetur in secula. Beatus autem marcus gratias agēs deo / q̄ per angelum suum consolatus est eū: dixit. Domine iesu christe obsecro te suscipe spiritum meū: et ne patiaris me longius a te separari. Hoc cum dixisset: venit ad eum dominus iesus christus in habitu quo fuit cū discipulis suis anteq̄ pateretur: et ait illi. Pax tibi marce dilecte meus. Mane autem facto: miserunt funem persecutores circa collum eius. et trahebāt eum dicētes. Trahite bubalū ad loca bubali. Ille autē cū traheretur: gratias egit deo dicens. In manus tuas domine: commendo spiritum meum. Et hec dicēs sanctus marcus. cū palma martyrij emisit spiritum. perrexitq̄ ad christū: qui viuit ⁊ gloriatur in secula seculorū amē. Tu autē. Cetera de cōmuni vnius euangeliste paschalis tēporis. ℂ Ad iij. Capitulū. Unicuiq̄ nostrum. ℂ Ad vj. Capitulum.

Qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes celos vt adimpleret omnia. ℂ Ad nonam. Capitulum.

Et ipse dedit quosdam quidē apostolos / quosdam autē prophetas / alios autem euangelistas / alios autem pastores ⁊ doctores: vsq̄ ad consummationem sanctorū. Ad sedas vesperas. ān. Sancti tui domine. in cōi fol. lxvj. ps. Dixit dominus. fol. xxxvij. ⁊ ceteri ps. de apls Cōm Unicuiq̄ nostrum. vtē. Ym Candidi facti sūt. in cōmun. fol. lxvj. Oratio vtē. ℂ Si hoc festū infra ebdo. paschē cōtigerit: differak vsq̄ post octa. paschē / et vbi cōueniēs possit celebrari celebrek / et vbi possit vtraq̄ habere vē. De tertio vero tūc nec de p̄cessione q̄ solet fieri eo die: nichil fiat nec post nec ante in illo anno: nec etiā si hoc festū in aliqua dñica post octa. paschē euenerit / sed tūc festū nō differak: immo fiat totū seruitiū de festo: ⁊ solēnis memoria de dñica: et postea de resurrectione / ⁊ p̄cessio ante crucē adueū in sabbato more solito / tū de tertio et de p̄cessione q̄ solet fieri post missā de sācto marco nichil fiat eo anno. Quauis alia feria post octa. paschē hoc festum cōtigerit: fiat tertiū et p̄cessio more solito. ℂ Sancti vitalis martyris. iij. lectiones fiant cum regimine chori. Oratio.

Presta quesumꝰ omnipotēs deus: vt intercedente beato vitale martyre tuo. ⁊ a cunctis aduersitatibus muniamur in corpore / et a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. Per dominum nostrū. ℂ Ad matutinas Lectio prima.

Sanctus vitalis consularis / pater sanctorum gerualy et prothaly: cū paulino iudice suo rauennam ingressus est. Cōtigit autem ibi quendam christianum nomine vrsicinum arte medicum: post nimia tormēta capitalem accepisse sententiam. Qui dum ad decollandū ductus esset: erpauit. Et dū vellet male euadere: exclamauit vitalis dicens. Noli nolli vrsicine medice qui alios curare cōsueuisti: temetipsum eterne mortis iaculo vulnerare. Et qui per passiones nimias venisti ad palmam: ne perdas coronam tibi a domino preparatam. Audiens ergo hec vrsicinus genu posuit: et speculatorem vt feriret hortatus est agens penitentiam quod erpauisset. Statimq̄ vitalis corpus martyris rapuit: ⁊ intra ra uennēsium vrbem cum honore marino sepeliuit. Tu autem domne. Lectio ij.

Post hec autem vitalis ad iudicem suum vltra ire noluit: quem paulinus consularis ideo teneri mandauit. non tantum quia ad eum redire contemsit. q̄tum q̄ ita christianꝰ esse detectus est: vt etiā volentem sacrificare ad coronā martyrij reuocare ita instituit ne pare ret. ⁊ gemmā pretiosam quā rapere diabolus conabatur / deo redderet. Paulinꝰ igitur iussit eū leuari in equuleū: vt per tormenta potuisset eius cōsensum inclinare ad sacrificandū. Cui vitalis ait. Infinita dominatur tibi stultitia / vt putes meipsum decipere: qui alios a periculo deceptionis studui liberare. Lectio iij.

Paulinus ergo cōsularis dixit ad officium suū. Ducite vitalem ad palmam. Et si sacrificare contempserit: nolite eum decollare / sed foueam in terra facite quousq̄ peruenatis ad aquā / et ibi eum supinū deponite / et terra atq̄

lapidibus obruẽtes dimittite. Quod cũ fuisset impletum: deus sibi beatum vitalem martyrem cõsecrauit. Sacerdos autem apollinis qui hoc consilium dederat paulino/ arreptus a dyabolo: per septẽ dies energumin⁹ ibi clamabat/ vbi obrutus est sanctus vitalis. Incẽdis me: martyr christi crucias me. Post septem dies precipitatus in flumine a dyabolo/ expirauit. Sãctus autem vitalis gloriosus christi martyr requieuit in ciuitate rauẽnensiũ: prestãs orationib⁹ suis beneficia omnib⁹ credẽtibus vsq; in presentẽ diem. Cetera de cõi vnius marty. ẽpores pas. Depositio sãcti erkenwaldi epi et confessoris synodal. londoñ. tres lc. cũ regimine chori. cũ oratione et lc. de ppietate quas requirit post translationem eiusdem in nonẽbri ante kalũ sãcti machuti.

Sanctorũ apostolorũ philippi et iacobi: dupl. kalũ. Ad vẽs super pos ferial. ãn. Vado parare vobis locum: et iterũ veniã ad vos et gaudebit cor vestrum alleluya alleluya. Cpm.

Dirx. i. STabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt et qui abstulerũt labores eorum. ℟. Candidi facti sunt. an cõi kal. ircij. Hymn⁹ Tristes erant apostoli. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟. Viso domino alleluya. ãn. Tanto tempore vobiscum sum et non cognouistis me: philippe qui videt me videt et patrem meum alleluya. ℣. Magnificat. Oratio.

DEus qui nos annua apostolorũ tuorum philippi et iacobi solennitate letificas: presta quesumus vt quorũ gaudemus meritis. instruamur exemplis. Per dominum. Cpẽo. de resurrectiõe. Ad mat. Intuit. Exultent. in cõi. kal. ircij. ℣. Clemite. hymn⁹. Tristes erãt apostoli. an cõi. kal. ircij. ãn. Tristitia vestra. cõi ko. ircij. Tres psalmi de cõi apostolorũ dicẽtur reliqui epis: secũdũ ordinẽ nocturn. Gauisi sunt. Secundũ Johannem. rtiij.

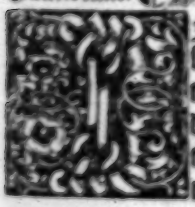

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrũ. Creditis in deũ: et in me credite. In domo patris mei: mansiones multe sũt. Et reliqua. Omelia bti Augustini epi. Rigenda est nobis fratres ad deũ maiorẽ intentio. vt verba sancti euãgelij quemodo in nostris auribus sonuerũt. etiã mente capere vtcunq; possimus. Sciens redemptor noster discipulorum animos et sua passione et morte perturbandos: anteq; pateretur/ resurrectionis sue gloria/ et secum cõmorãdi spe/ eorũ animos erigere curauit. Cũ enim ab illo perire metuebant: merito turbabãtur. sed qui cũ illo se manssuros credebant. a perturbatione recreabãtur. Si vero alius erat alio fortior/ alius alio iustior: in domo patris mei mãsiones multe sunt.. Nullus ergo illorum alienabitur ab illa domo: vbi mansionẽ pro suo quisq; acceptarus est merito. Nõ enim erit aliqua inuidia imparis claritatis: quoniã regnabit in omnib⁹ vnitas charitatis. ℟. de cõi aplorum paschalis tpis dicantur. Lectio. ij.

IAcobus qui et frater domini dicitur/ cognomento iustus: post passionem domini statim ab apostolis hierosolymorum episcopus ordinatus est. Hic de vtero matris sanctus fuit: vinum et siceram non bibit. carnẽ nullam comedit. Nunq; attõsus est: nec vnctus vnguẽto/ nec vsus balneo. Huic soli licitũ erat intrare in sãcta sanctorum. Hic vestibus lineis non vtebatur/ sed laneis. Solusq; ingrediebatur templum et iacebat super genua sua. orans pro populi ignorantia pro filiis genibus: in tantum vt camelorum duriciã traxisse eius genua crederentur. Itaq; pro incredibili continentia et summa iusticia: appellabatur iustus. Hunc itaq; cum supra pinnam templi positum compellerẽt iudei/ vt christum dei filium negaret: illeboce maxima protestabatur ad populum dicens. Quid me interrogatis de filio hominis. Ecce ipse sedet ad dexteram patris: et venturus est cum nubibus celi. Pharisei autẽ hec audientes: precipitauerunt eum et alto. Cunq; precipitatus de pinna templi cõfractis cruribus adhuc semiuiuus tollẽs ad celum manus diceret iacobus/ domine ignosce illis non enim sciunt quid faciunt: fullonis fuste in cerebro percussus occubuit. Triginta itaq; annis hierosolymorum

erit ecclesiam/id est vsq; ad septimũ annum neronis:et iuxta templum vbi precipitatus fuerat. sepultus est. Quidam in monte oliueti eum conditum putant: sed falsa opinio eorum est. Scripsit autem vnam tantum epistolam que de septem canonicis est. Lectio.iij.

POst passionem domini per annos circiter viginti: sanctus philippus apostolus instanter predicauit gẽtibus per sythiam euangelium. Vbi cũ tentus esset a gentilibus et ductus ad statuam martis/vt compelleretur ad sacrificandum: exiit de subtus basi in qua statua martis stabat draco ingẽs/et percussit filium põtificis. qui ministrabat ignem sacrificij. Percussit etiã duos tribunos qui preerant prouincie: quorum officiales tenebant in vinculis sanctum philippum apostolum. De flatu autẽ draconis:omnes morbidi egrotare ceperunt. Apostolus autem domini filium pontificis qui ministrabat ignem sacrificij: ⁊ duos tribunos qui mortui erãt in nomine dñi iesu christi suscitauit: omnẽq; turbãque morbida fuerat sanitati restituit Vnde factum est: vt omnes qui persequebantur philippum apostolum penitentiam agentes/deũ hunc estimantes adorarent. Apostolo autem per vnum annũ iugiter ibi predicante crediderunt: ⁊ multa milia hominũ baptizata sũt. Ordinatis autem clericis ⁊ episcopis/⁊ presbyteris ⁊ dyaconibus/atq; ecclesijs multis cõstructis. ipse per reuelationem alyam reuersus. et in ciuitate ierapoli commoratus: heresim maligñ hebionitarum extirpit/qui dicebãt non verum hominem natum ex maria virgine dei filiũ assumpsisse. Continue igitur predicationi per aliquot annos insistens: multitudinem populorum christo laboribus pijs semper inseruiens lucratus est. Quiq; apud ierapolim alyc ciuitatem beato fine dormiuit in pace:⁊ ibidem sepultus est.℣. Cognouerũt dominũ. ℟. In fractione panis alla. ℣. In lau.ãn. ℣. Sic ostende nobis patrẽ et sufficit nobis alla.ps. Dñs regnauit.fo.vj.ãn. ℣. Philippe qui videt me/videt et patrem meum alla.ps. Jubilate deo.fol.vj.ãn. ℣. Ego sum via veritas et vita: nemo venit ad patrem nisi per me alla. ps. Deus deus meus. fol.vj.ãn. ℣. Spiritus ⁊ anime iustorũ hymnum dicite deo nostro alla alla.ps Benedicite.fol.vj.ãn. ℣. Si manseritis in me ⁊ verba mea in vobis manserint: quodcunq; petieritis fiet vobis alla.ps Laudate.fol.vij.Cpm. Stabunt iusti. vtẽ.hy. Claro paschali.i cõi.fo.lxvj.v. Gaudete iusti.ãn. ℣. Nõ turbetur cor vestrũ neq; formidet: creditis in deũ et in me credite: in domo patris mei mãsiones multe sũt alla alla.ps Benedicti⁹. Oco Deus qui nos annua. Memo.de resurrectione. ℣. Ad.j.ãn Dñe ostende.j.de lau ps. Deus in noie.fo.ix.ãn Gratias ps Quitũ q;.fol.ix. ℣. Ad.iij.ãn Philippe.ij.de lauõ. ps Legem pone. fol.vj.Cpm. Stabũt iusti.vtẽ. ℟. Gauisi sunt discipuli Alla alla. ℣. Visso domino Alla alla. ℣. Domine ostẽde nobis patrẽ. ℣. Ad.vj.ãn. Ego sum via.iij.de lauõ. ps Dereliquit in sa.fol.xij. Capitulum.

IN virtute magna reddebãt apostoli testimoniũ resurrectionis dñi nostri iesu christi. et gratia magna erat in omnibus illis. ℟. Dñe ostẽde nobis patrem Alleluya alla. ℣. Et sufficit nobis. ℣. Nõ turbetur cor vestrum. ℣. Ad.ix.ãn. Si manseritis. v.de lauõ.ps Mirabilia testi. fo.xiij. Capitm.

IBant apostoli gaudentes a cõspectu consilij.quoniam digni habiti sunt pro nomine iesu cõtumeliã pati. ℟. Non turbetur cor vestrum Alla alla. ℣. Neq; formidet. ℣. Cognouerũt dominũ. ℟. In fractione panis alla. ℣. Ad.ij.vtẽ.ãn. Domine ostende. j.de lauõ.ps Dixit dominus. fol.xvij.vn. ⁊ ceteri pi de apostolis. Cp. Stabũt iusti. vtẽ. ℟. Candidi facti sunt in cõi.fo.lxvj.hy. Claro.in cõi fo.lxvj.v Gaudete. ãn. Si cognouisseris me vtiq; et patrẽ meũ cognouisseris: et amodo cognoscetis eum et vidistis eum alla. ps. Magnificat. Oco vtẽ. Quãdo hoc festũ in oct.paschę forte contigerit: differatur in crastinũ ⁊ in dñica erunt vespere de festo ⁊ solennis mẽo. de dñica et de resurrectione. In crastino vero tunc fiant vespere de cruce ⁊ solẽnis mẽo. de apostolis: et postea de marty. Si hoc fe.in vigil.ascensiõis dñi euenerit ibi celebrẽt: ⁊ ad.j. vtẽ. de ascensi fiat solennis mẽo.de apostolis. Si vero die ascensi dñi hoc fe. forte contigerit: differatur vsq; in crastinũ: ⁊ etiam de

cis tūc fiet solen. mēo. ad ij. vesp̄as in die ascēn. Et in crastino crūt vesperē de apostolis: ⁊ solēnis mēo. de inuētione sancte crucis ⁊ de martyribus: ⁊ p̄cessio fiat ad te crucē in introitu chori de sancta maria. ℂ In inuentione sancte crucis. Ad primas vesperas super p̄s feriales. ān. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit: que meruit portare p̄cium huius seculi alleluya. Psalmi feriales. Capitulum.

OMichi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi: per quem michi mundus crucifixus est ⁊ ego mūdo. ℟. O crux viride lignū quia super te pependit saluator: rex istraeli. o q̄ dulce lignum q̄ dulces clauos q̄ dulcia ferēs pondera. o q̄ p̄ciosū lignū q̄ p̄ciosa gēma. Que christum meruit sustinere. Alla. ℣. Custodi dñe gregem tuū quē redemisti per lignū sancte crucis. Que christum. Prosa.

QUr fidelis terras celis mira nectēs federe
Nos in laude tua gaude deuotos incedere.
Crux est thronus in quo bonus pastor oues redimit.
Crux fecūdat crux emundat crux hostē interimit.
Ara crucis lāpas lucis: vera salus hominū. Nobis pronū fac patronū quem tulisti dominū. Salue lignū vite dignū ferre mundi p̄cium. Cōfer isti plebi cuius crucis beneficiū. Oēs clerici ad altare cōuersi dicant Gloria patri. Alla. Hymnus.

IMpleta sunt que cecinit dauid fidelis carmine dicendo nationibus regnauit a ligno deus.

Arbor decora et fulgida ornata regis purpura / electa digno stipite tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachiis p̄cium pependit seculi: statera facta est corporis / prędāq; tulit tartaris.

O crux aue spes vnica: hoc inuētionis tēpore / auge pijs iusticiā: reisq; donā veniā.

Te sūma deus trinitas: collaudat ois spiritus / quos per crucis mysteriū saluas rege per secula. Amē. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cū dñs ad iudicandū venerit alla. ān. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regē celorū ⁊ dñm alla. Ps. Magnificat. Oco.

DEus q̄ in p̄clara salutifere crucis inuētione passionis tue miracula fulcisti: cōcede vt vitalis ligni p̄cio eterne vite suffragia consequamur. Qui cū deo patre. Nulla fiat mēo. de resurrectiōe: sed fiat solēnis mēo. de martyribus alexandro / eucūdo / et theodolo. ān. Filie hierusalem. Vs. Tristitia vestra. Oratio.

DEsta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorum martyrum tuorū alexandri / eucundi / et theodoli natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per. Deinde si dūnica fuerit fiet mēoria de do. ad vtraq; vesp̄as ad mat. Si festū festē cruc̄is dūnica cōtigerit: fiat p̄cel. cū hac ān. O crux gloriosa. ⁊ ān. de resurrectiōe omittitur. Si dūnica fuerit fiat mēmo. de dūnica, et tunc erit p̄cessio ordinatim quācūq; feria contigerit: cum cerofer. ⁊ thuribul. ante crucem per medium chori: sine cruce a rectoribus chori incipiendo. ān.

O crux gloriosa / o crux adorāda / o lignū p̄ciosum ⁊ admirabile lignū per quod ⁊ dyabolus est victus et mundus christi sanguine redemptus alla. Et finiat cū alla quādocūq; ōr. v. Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alla. Oco. Deus qui pro nobis filium tuum. In reuerēdo de festā maria. ān. dicat. v. Sācta dei genitrix. Oco. Gratiā tuā. Si vero post oct. ascēsionis dñi vel in die ascēn. dñi hoc fe. cōtigerit: tūc oco. Concede q̄s misericors. volt ān. de festā ma. dicēt loco de Gratiā tuā. ℂ Ad mat. Inuit. Alleluya Salue crux sancta salue alla. Ps. Venite. Hym.

PAnge lingua gloriosi p̄lium certaminis: et super crucis trophēū dic triumphum nobilem: qualiter redemptor orbis immolatus vicerit.

De parētis protoplasti fraude facta condolēs: quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignum tunc notauit damna ligni vt solueret.

Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret / et medelam ferret inde hostis vnde leserat.

Quādo venit ergo sacri plenitudo tēporis: missus est ab arce patris nat⁹ orbis cōditor / atq; ventre virginali carne factus prodiit. Gloria et honor deo: vbiq; altissimo vna patri filioq; inclito paraclito cui laus est et potestas per eterna secula Amen. ān. Adorām⁹ te christe ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundum alle

luya. ℣. Domine dominus noster. fol. iij. ℣. Dñe in virtute. fol. v. ℣. Dñi est terra. fol. viij. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cum dñs ad iudicandum venerit alla. Lectio j.

Cum imperator constātinus victoriam obtineret super gētē barbarorū. celitus signo crucis sibi ostenso: misit matrem suam helenam hierosolymam ad requirendum lignum crucis. Ipsa autem perueniēs hierosolymam: conuocauit oēs iudeos. ⁊ dixit eis. Nunc eligite qui diligēter nouerūt legem. Qui cum irent: dicebāt intra se. Pro qua causa hūc laborē nobis facit regina? Unus aūt ex eis iudas nomine dixit. Scio quia questionē vult ligni facere: in quo suspenderunt iesum patres nostri. Uidete ergo vt nemo ei confiteatur. zacheus auus meus prenunciauit patri meo / et pater meus cū moreretur annūciauit michi dicēs. Uide fili cū questio facta fuerit ligni in quo dānauerunt messyā qui ante nos fuerūt: manifesta illud anteq̄ crucieris. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit. Que digna fuit portare pretium huius seculi alla. ℣. Hoc signū crucis erit in celo: cū dominus ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio.ij.

Ego ergo dixi ei. Pater si sciebant patres nostri quia ipse est christ⁹: quare manus iniecerunt in eū? Et dixit ad me. Audi fili. Nunq̄ cōsiliatus sum neq̄ conueni cum eis: sed multotiens cōtradicebā eis. Sed quia arguebat seniores ⁊ pontifices: condēnauerunt eum in cruce. Quē ⁊ deponentes de ligno sepelierunt. Ipse autem sepultus post tertium diem resurgens: manifestauit se discipulis suis. Unde ⁊ credidit frater meus stephan⁹: et cepit docere in nomine eius. Et cōsilio facto: lapidauerunt eū. Hec michi cōfessus est pater meus symeon. Ceteri autē dixerūt. Nos talia nūq̄ audiuim⁹. ℟. Hoc signū crucis erit in celo: cū dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erūt abscondita cordis nostri alleluya alleluya. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: ⁊ ceperit iudicare seculum per ignem. Tunc. Lectio.iij.

Et eis dicentibus: veniunt milites ad eos dicētes. Uenite / vocat vos regina. Tūc beata helena iubet eos tradi ignē. Qui cum timuissent: tradiderunt iudā. Et cōuocans eū: dixit ei. Uita et mors proposita sunt tibi: elige quod vis. Judas dixit. Et quis in solitudine positus / pane appositio lapides manducauit? Beata helena dixit. Si ergo vis viuere: ostende michi lignū crucis. Judas dixit. Neq̄ locū noui. quia nec tunc eram. Beata helena dixit. Per crucifixum / fame te factā interire. Et tulit eū mitti in lacum siccum / vbi q̄ ad septē dies / ibidem sine cibo manentē. Cum autē trāsissent septem dies: clamauit iudas de lacu dicens. Obsecro vos educite me: ⁊ ego ostēdā vobis crucem christi. Cū autem ascenderet de lacu: perrexit ad locū vbi sancta crux iacebat / leuataq̄ voce dixit. Domine deus qui fecisti celum ⁊ terram qui dominaris omnium. si tua voluntas est regnare filiū marie qui missus est a te: fac ab eodē loco fumū odoris aromatū ascēdere. vt ⁊ ego credā christum crucifixum. Hoc cum orasset / commotus est locus: et odor aromatum ascendit de loco. Admiratus autē iudas ait. In veritate o christe: tu es saluator mundi. Tu autem. ℟. O crux gloriosa / o crux adoranda / o lignū pretiosum ⁊ admirabile signū. Per quod ⁊ dyabolus est victus: ⁊ mūdus christi sāguine redēptus. Alla. ℣. Michi autē absit gloriari nisi in cruce dñi nostri ie su christi. Per quod. Gloria pa. Alla. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alla.

℣. In laudibus ān. Helena constantini mater hierosolymā petiit alla. ℣. Dñs regnauit fol. vj. ān. Tūc precepit eos omnes igne cremari: at illi timētes tradiderunt iudam alla. ℣. Jubilate. fol. vj. ān. Helena sācta dixit ad iudā. cōple desiderium meū ⁊ viue super terrā vt ostēdas michi qui dicitur caluarie locus: vbi abscōditū est pretiosū lignū dominicū alla. ℣. Deus deus. fo. vj. ān. Orabat iudas deus deus meus ostēde michi lignū sācte crucis alla. ℣. Benedicite. fol. vj. ān. Cū orasset iudas: cōmotus est locus ille in quo sancta crux iacebat alla. ℣. Laudate. fo. vij. Cpm. Michi autem absit. Hymn⁹

Arbor fidelis inter oēs arbor vna nobilis / nulla silua talem profert fronde flore germine: dulce lignum dulces clauos: dulce pondus sustinet.

Johannis ante portã latinam.

Sola digna tu fuisti ferre pretium secu
li: atq; portum preparare nauta mundo
naufrago: quem sacer cruor perunxit fu
sus agni corpore. Gloria ℣ ho. ℟ Omnis
terra. ān. O crux benedicta quia in te pependit
saluator mũdi: ℣ in te triumphauit rex angelorum
alla. ℘s Benedict⁹. Ofo. Deus qui in pre
clara. Ofo. de martyribus. ān. Lux perpe
tua. Minor. ℟ Gaudete iusti. Ofo. Presta
ℚs. Si dñica fuerit; tũc fiat mẽo. de dñica
℄ Ad.j.ān. Helena cõstãs. j. de lau. ps. Deus
in nõie. fo.ir. ān. Gratias tibi. ps. Quicũq;
fol.ir ℄ Ad.iii.ān. Tũc precepit. v. de laud.
ps. Legem pone. fol.vj. Cpm. Michi au
tem absit. vtẽ. ℣. Hoc signum crucis erit in
celo. Alla alla. ℟ Cum dñs ad iudicandũ venerit.
℟⁹. Dicite in nationibus. ℣. Quia dñs regna.
℄ Ad.vj.ān. Helena sancta. iij. de laudibus
ps Defecit in salu. fol.vij. Capitulum.
VErbum crucis pereuntibus stul
titia est. his autem qui salui fiũt
id est nobis. virtus dei est. Deo gras. ℣.
Dicite in nationibus Alla alla. ℟⁹. Quia dñs
regnauit a ligno. ℟⁹. Adoramus te christe et bene
dicimus tibi. ℄ Ad.ix. ān. Cum oraret. v. de
laud. ps Mirabilia. fo.xiij. Capitulum.
NOs autẽ predicamus christũ cru
cifixum. iudeis quidẽ scandalum
gentibus autẽ stultitiam. ipsis autẽ vo
catis iudeis atq; grecis christũ dei virtu
tem atq; sapientiam. ℣. Adoramus te chri
ste ℣ benedicimus tibi Alla alla. ℟ Quia per crucẽ
tuã redemisti mundũ. ℟. Omis terra adoret te deus.
℄ Ad.ii. vẽs. ān. Helena constã. j. de laudib⁹.
p. feriaĺ. Cpm. Michi autẽ absit. vtẽ. ℣.
Per tuam crucem salua nos christe redẽptor: qui
morte nostra mortẽ nostrã destruxisti. Et vitã resurgen
do reparasti Alla. ℟. Miserere nobis iesu benigne:
qui passus es clementer pro nobis. Et vitã. Gloria.
Alla. ℟⁹. Crux fidelis. ℟. Omnis terra ado.
an. O crux splendidior cunctis astris/ mundo cele
bris hominib⁹ multũ amabilis sãctior/ omnibus/
que sola fuisti digna portare talentũ mundi/ dulce
lignũ dulces clauos dulcia ferẽs pondera: salua pre
sentẽ caterua in tuis hodie laudibus congregata.
alla alla alla. ℘s Magnificat. Oratio vẽs.
Si hoc festũ sabbato cõtigerit: nulla fiat
tũc processio ad scbas vẽs. nec vlla mẽo. nisi
de sequẽti dñica tñ. Tamẽ si infra ascen
sionẽ dñi euenerit. fiat tũc mẽo. de ascẽsiõe.
Si hoc festũ in vigil. ascẽsiõis dñi contigerit.
ibi celebrẽt: et ad.j. vẽs. tunc de ascẽsione
fiat solẽ. mẽo. de cruce. Si autẽ in die ascẽ
sionis hoc fest. cõtigerit: differat in crast.
tũc ad.ij. vẽs. de ascẽsi. fiat solẽnis mẽo.
de cruce precedo ante crucem: cũ hac ān.
O crux gloriosa. Et nõ dicatur ān O crux be
nedicta. propter nimiã breuitatẽ. ℟⁹ Hoc li
gnum crucis. Ofo vtẽs. In introitu chori di
cat ān. de sancta maria. Causa quare nul
la fiat mẽo. de resurrectione in inuẽtione
sãcte crucis hec est: quia qñ duo cõtraria
cõcurrũt: vnũ oportet omitti. Verbi gra.
Quodcũq; festũ cũ regimine chori in alia
qua dñica ante ascẽsionẽ dñi contigerit:
et etiã in ipsa dñica. si duplex festũ exal.
fiat solẽnis mẽo. de resurrectione ad ma
tut. et ad. ij. vẽs cum ān. super Benedi
ctus. ℣ Magnificat. q̃ in die pasche: ℣ ad
primas vesperas videlicet in sabbato nõ
fiet alia memoria de resurrectiõe q̃ proce
dẽdo ante crucẽ cũ ān. Christus resurgens.
Et si festum de cruce in dominica fuerit:
oportet processionem fieri cum ān. O crux
gloriosa. ℣ ān. de resurrectione omittatur.

℄ Sancti iohãnis apostoli ℣ euãgeliste:
qui ante portã latinã ustus est: cũ ℟.
cũ regimine chori. Ad vẽs sup ℘s feria
les ān. Lux perpetua. minor. Capitulum.

Qui timet deum faciet bona/ ⁊ qui continens est iusticie apprehẽdet illã: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. R. hy⁹. ⁊ ỹ⁹. de cõi vn⁹ apli pasch. ꝓps. ãn. In feruentis olei dolium missus iohãnes apostolus: diuina se protegente gratia illesus exiuit alleluya. ꝑs. Magnificat. Oratio.

Deus qui cõspicis quia nos vndiq; mala nostra perturbant: presta quesumus. vt beati iohãnis apostoli tui et euangeliste intercessio gloriosa nos protegat. Per dñm. ℂ Ad matutinas. Inuit. tripl. ⁊c. de cõi vn⁹ apli paschalis tms. Tres lc. sine ervõne euãge. Letõ. j.

Hodie sancti iohãnis apostoli et euangeliste gaudẽtes illum celebramus natalem quo sicut ecclesiastica narrat hystoria. ab epheso iussu domiciani romam perductus/ et presente senatu ante portam latinam in olei feruẽtis dolium missus est: ex quo tamen diuina se protegente gratia tantum liber exiit a dolore corporis. ꝙtum alienus erat a corruptione carnis. Vbi festiuum hac ipsa die concursum. fideles populi vsq; hodie faciunt. Tu autem. Lectio. ij.

Hic beatus euangelista dum euangelium christi in asya predicaret: a prefato domiciano cesare in pathmos insulã metallo relegatur/ vbi etiam positus apocalypsim scripsit. Interfecto autem a senatu domiciano. exilio resolut⁹ recessit ephesum. ibiq; ob hereticorum refutandas versurias. rogatus dicitur ab oibus asye episcopis ⁊ presbyteris (quia iam in tribus euãgeliorũ libris de humanitate saluatoris habebãt) vt eis de diuinitate sermonẽ faceret/ atq; ad memoriã futurorum scripta relinqueret: maxime ad vincendã illorũ heresim/ qui dicebant christũ ante mariã nõ fuisse. Lectio. iij.

Beatus apostolus quod petebatur primũ se negaut facturum. Sed precatoribus in prece perseuerãtibus nõ aliter acquieuit: nisi omnes triduano ieunio dominum in cõmune precarentur. Quod cũ fecissent. die tertia tãta gratia spiritus sancti (secũdũ sui nominis cõgruã interpretationẽ) dicit esse repletꝰ. vt vsq; ad contẽplandã patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti diuinitatẽ mente raperetur: ⁊ de eterne vite purissimo fonte potaret: quod nobis sitientibus propinaret. Vnde et euãgelij tale est exordiũ. In principio erat verbũ. ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ deus erat verbũ. ỹ. Valde honorãdus. ℂ In lau. ãn. Sancti tui dñe. j cõi fo. lxvj. ⁊ cetere ãe. cũ suis ꝓcẽ. Qui timet deũ. vtẽs. hy⁹. ⁊ ỹ. de cõi. ãn. Propter insuperabilẽ euangelizandi cõstantiam exilio relegatus: diuine visionis ⁊ allocutionis meruit crebra cõsolatione releuari. alla. ꝑs. Benedictus. Oco vtẽs. ℂ Ad. j. ãn. Sancti tui dñe. in cõi. fo. lxvj. ꝑs. Deus in nomine. fo. ix. ℂ Ad iij. cẽ. Qui timet deũ. ℂ Ad vj. Cẽ.

Qui bauit illũ pane vite ⁊ intellectus et aqua sapientie salutaris potabit illũ: ⁊ firmabitur in illo ⁊ nõ flectetur ⁊ cõtinebit illũ ⁊ nõ cõfundet: ⁊ exaltabit illũ apud ꝓximos suos. ℂ Ad ix. Cpm

In medio ecclesie aperuit os eius. et impleuit eũ dominus spiritu sapiẽtie ⁊ intellectus: stola glorie induit eũ. ℂ Vespere erunt de sancto iohãne beuerlaco episcopo et confessore: omnia de cõi secundum vsum Sar. Alias. Oratio.

Deus qui presentẽ diem beati iohãnis confessoris tui atq; põtificis migratione consecrasti: da ecclesie tue digne de eius solennitate gaudere. vt apud tuam misericordiam exemplis eius adiuuemur ⁊ meritis. Per dominũ nostrũ. ℂ Vẽo. de apl̃o ãn. Occurrit beato iohanni aberilio reuertẽti omnis populus vicorũ ac multitudo clamantiũ ⁊ dicentiũ: benedictus qui venit in nomine domini alla. ỹ. Gaudete iusti. Oco De⁹ qui conspicis. vtẽs. ℂ Ad matu. Lectio. j.

Beatissimus iohãnes archiepiscopus/ inter cõtinia angliorũ editus/ cum puerili pubesceret etio: theodoro cãtuarẽsi cõmissus est archiepiscopo. qui illũ omni probitatis more instruxit. atq; sãctarũ prudentiã scripturarũ docuit. Cunq; tã bene imbut⁹ diuersorũ librorũ esset litteris: rura passim istius regionis peragraut. diuina seminãs gramina/ multosq; diaconatus ordinis ⁊ presbyterij sãctificauit honore/ de quorũ collegio secũsertuit beda/

qui multa apostolice fidei cultoribus descripsit utilia. Suscepit autē deo disponē te ac rege inclito alfrido annuente supra dictus iohānes presulatūs honorē in loco qui eraldelā vocitatur. Ipse etiā iohānes habebat quendā magne sanctitatis diaconū nomine brithunū: quē in monasterio suo quod beuerlik dicitur/ abbatē sācti monialis vite cōstituit. Ipseq; episcopus oēs ad sedementes ad vā veritatis/ monitis assidius conuertit: et pro grege sibi commisso omnique populo christiano iugiter orauit. Tu autem. Lectio.ij.

POst hec igitur beat⁹ wilfridus episcop⁹ qui lōgo tēpore ad episcopatu suo electus fuerat/ a romano cōsilio/ et a duo papa epistola accepta/ in patriā reuenit: et episcopatū hanguſtaldēsis ecclesie cū sinodali cōsilio recepit. Et sanctus iohānes in eboracēsi ciuitate pōtificatū accepit; quē et annis viginti tribus nobiliter tenuit. Qui dū quodā die ad ipsum multa cōueniret turba/ vt sacri crismatis vnctionē acciperēt: quēdā iuuenē mortuum inter alios sacri crismatis vnctione liuit/ sicq; de morte ad vitam reduxit. Similiter et demonem a quodam homine expulit/ insanos et infirmos semper sanauit vbicūq; inuenit: et quotquot vestimentū eius cum fide tangebant/ celerem sibi sanitatē aduenisse gaudebāt. Sed et tempestatum habebat potestatē: per spiritū sācti vigorē. Tu aūt. Lec.iij.

QUirit autem sanctus iohannes in episcopatu suo triginta trib⁹ annis octo mensibus et tredecim diebus et postea cū iam parrochiā suā circuire nō poterat: suo sacerdoti wilfrido/ cum totius populi electione pōtificatū cōmisit eboracensem. Ipseq; cū consilio sācti birthuni abbatis sui beuerlik petiit: ibi diu in dei seruitute per sistēs/ nonis maiis vitā feliciter finiuit. Sepultusq; est in porticu sācti iohānis euāgeliste/ vbi per eius merita infirmi sanātur. demones effugantur. ceci illuminantur. surdis aures reserātur. mutis verba reparantur. claudis vestigia condonātur. genera dolorū cuncta effugantur. suoq; interuētu crimina nostra deleantur/ et gaudia celica nobis condonentur: prestante illo cui condita cuncta famulantur. Tu autē domine.

Cetera ola de cōi paschā. epis. Si hoc festū vel sācti aldelmi/ vel sācti dūstani in vigil. ascen. dñi euenerit/ ibi celebrēt: et ad .j. vēs. de ascen. nō fiat de eis memoria. in audientia. Si vero in die ascen. dñi aliquod festum istorū sācto rū cōtigerit. differat in crastinū et tunc ad .j. vēs. de ascē. fiat de eis memoria priuatim. ꝛc. Sanctorum gordiani et epimachi martyrum. Oratio.

OMnipotens deus: da q̄sumus vt sicut beatorū martyrū tuorū gordiani et epimachi solēnia colimus: eorū apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per dñm. Deus qui sine regimine chori. Lectio.j.

IUlianus imperator apostata inter multos christianos quos publicis custodijs mācipauit: beatum ianuarium senē presbyterum comprehensum/ cuidam vicario gordiano ad audiendū tradidit. Qui beatum ianuarium patienter audiens: spiritu dei illuminat⁹ credere cepit. Quē protinus beatus presbyter cū prole magna nomine: et familia promiscui sexus numero quinquaginta tribus et eo amplius baptizauit. Tu autem. Lectio.ij.

QUod cum factū erat: iulianus audiens plenus ira. damnauit proscriptionibus sanctū ianuariū presbyterum. Sanctum vero gordianū similiter damnatum in custodia publica posuit: atq; cuidam clementiano (quem vicariū eius loco dederat) tradidit. Porro prole eius ad aquas salinas manere precepit: in seruitio rusticorum. Lectio.iij.

QUemētianus autem in tribunali residēs: beatum gordianū vinctū cathenis sibi presētari iussit. Ille in confessione christi firus diu plūbatis cesus: ad vltimū capite trūcatus est. Cuius corpus iussit iniquus iudex ante tēplū apollinis in tellurē iactari: vt a canibus roderetur. Quod nocturno tēpore christiani rapientes: miliario plus minus vno abinde romana posuerunt in cripta: vbi tāpridē corpus beati epimachi sepultum fuerat. Cetera de cōi plurimorū mar. pasc. epis. Sanctorum nerei/ achillei/ atq; pancratij. Octo

SEmper nos domine martyrũ tuorũ nerei et achilei atq; pãcratij foueat quesumus beata solẽnitas: ⁊ tuo dignos reddat obsequio. Per dñm nostrũ. Trees fr. sine regimine chori. Lectio.i.

DOmicilla virgo nobilissima neptis domiciani imperatoris/duos habuit eunuchos cubicularios nereum ⁊ achilleũ: quos sanctus petrus apostolus baptizauerat. Hec desponsata erat cuidam illustri viro: nomine aureliano. Cũq; supradicti eunuchi docuissent eam christo suã seruare virginitatem: aurelianus sponsus eius impetrauit a domiciano. vt si sacrificare contemneret. ponciane insule subiret exilium. Tu autem. Lectio.ii.

IGitur cum esset in exilio domicilla ⁊ cum illa degerent nereus et achilleus/veniens illuc aurelianus cepit animos eorum promissionibus attentare: putans se per ipsos animum virginis cõmouere. Sancti vero exercitantes donatius. et magis domicille fidem corroborantes in domino: verberibus ab eo grauissimis attrectati sunt. Cunq; equuleo et flammis compellerentur ad immolãdũ ydolis. ⁊ dicerent se a beato petro apostolo baptizatos/nulla ratione posse ydolis immolare: capite cesi sunt. Quorum corpora rapuit auspicius discipulus eorum: nutritor sancte virginis domicille. Que etiam nauicule imposita adduxit. et in prędio domicille in cripta arenaria sepeliuit: via ardeatina/a muro vrbis miliario vno et semis. Lectio.iii.

SUb diocletiano imperatore cũ nimia esset paganorum insania aduersus christianos: puer generosus pancratius ductus est ad dyocletianum/dictumq; est ei hũc esse nobilis familie christianum. Dixit ad eũ dyocletianus. Infantule suadeo vt recedas a cultura christianorum ne mala morte morlaris: sed reddas te natalibus tuis. Quod si displiuerint tibi pietatis mee verba: iubebo te interfici ⁊ corpus tuum incendi. Cui pãcratius dixit. Noli frustra errare imperator. Deus noster iesus intellectum talem nobis donare dignatus est: vt omnis terror principũ tantus sit apud nos. ℔tum pictura ista quam videmus. Iratus dyocletianus iussit eũ duci in via aurelia: et capitalem ibi subire sententiam. Cuius corpus ad octauilla sublatum est noctu/et conditũ aromatibus: ⁊ dignissimis linteaminibus inuolutum: sepultum est in sepulchro nouo. quarto vdus mayas. Tu autem. Et cetera dia de cõi vlurimorũ martyrũ paschalis tẽporis. ℂ Sancti dunstani episcopi et confessoris nouem lectiones fiant. Oratio.

DEus qui beatum dunstanum põtificem tuum ad regna trãstulisti celestia: da nobis per gloriosa eius merita ad gaudia trãsire perhennia. Per dñm. Eodẽ die memo. de sancta potentiana virgine ad.i. vesperas ⁊ ad matu. ãn. Simile est. i cõmunt. fo. xxx. vbi. Dicuta. Oratio.

COncede nobis quesumus omnipotens deus sancte potentiane virginis tue ⁊ eruitare meritis: ⁊ beneficiorũ eius attolli suffragijs. Per dominum.

ℂ Si hoc fr. vel sãcti albeini/vel sci augustini/vel sci edmũdi/vel sci barnabe apli ãte pẽthe. euc. fiãt tres fr. cũ regumi cho. cetera dia fiãt de cõi sctorũ paschi. tẽporis. Si vo post pẽthe. euc. fiãt. ar. fr. Et cetera dia fiãt de cõi relig tpis. Lectio.i.

BEatus dũstanus talibus parẽtibus ortus claruit: quales seculo erẽptos inter choros conspicere mererẽ angelicos. Qui prẽgnantis matris in vtero cum adhuc haberetur: de presentato iesu in tẽplo dies illurit celebris. Cunq; plebs christicola (vt eo die moris est) in ecclesia staret cum cereis illuminatis: repente vt creditur diuino nutu cunctorum pariter luminaria sunt extincta. Vt autem dominus reuelaret quid indicij illa extinctio daret/matris cereus tali filio imprẽgnate: et ipse cum aliis extinctus/subita luce renouatus inclaruit. de quo vniuersi sancte illius collecte cerei sunt illuminati. Tu autem. Lectio secunda.

BAtus puer dei dũstanus in nomine trinitatis baptizatur/nutritur/ablactatur: et in tempore opportuno

glastome diuino seruitio informandus traditur. Cũq; iam in dei seruitio adolesceret: doroberneñsi archiepiscopo aldelmo patruo scilicet suo accessit. In cuius moribus cum eidem pontifici complacuisset: regi athelstano ab eodem est presentatus. et cum magno affectu commẽdatus. Quia rege honorifice est habit⁹: vtpote qui de die in dié proficiebat in virtutibus. Sed rege eodem vita exempto: frater eius edmũdus regni sublimatus est solio. A quo etiã vir dei honorifice habitus: locum quoq; regẽdum suscepit in quo fuerat educatus. Beatus vir dũstanus monachus et abbas glastonie effectus / monachorum ibi scolã primus instituit: ⁊ vt in omni studio sancte religionis excresceret. verbo ⁊ opere collaborauit. Et sicut de cereo pregnantis genitricis eius / ceteroꝝ per totam ecclesiam cerei fuerãt accensi: ita per eũ et hoc loco norma religionis monastice toto angloꝝ diffusa est orbe. Tu ait.

Lectio.iii.

Unq; prefato regi natus esset filius qui in baptismate dict⁹ est edgarus: sanctus dũstanus in cellula sua diuinis intendens audiuit voces psallentium in sublimi. Pãr angloꝝ ecclesie / nati nunc pueri: et nostri dunstani tempore. Quod postea rerum probauit effectus. Quodam tempore trabs maxima in culmen ecclesie leuabatur: ⁊ vir dei tũc presens aderat. Que cum iam tecto contigua esset: in preceps ruere cepit. Tollitur clamor populi ad celum: dunstanus ⁊ ipse oculos cum prece elevat / auxilium diuinum inuocat: dextera leuata signũ salutis opponit. Erat enim videre dei potentiam periculo multoꝝ minitãti interitum obuiare: ⁊ eandem trabem in loco et quo ruere ceperat reuehi. Quis ibi a laude creatoris se cõtineret. Hunc quadam nocte orantem in vrsi effigie dyabolus aggreditur: ⁊ cambucã cui vir dei inmitebatur: brachus cõpiedãs auferre conabatur. Cui vir dei imperterritus resistens: cambucam leuat. horrendum mõstrum cedẽdo insequitur. Et dum psallit. exurgat deus ⁊ dissipentur inimici eius: informe fãtasma euanescit.

Lectio.iiij.

Rex edgarus edmundi regis filius tota potitus britannia. deo deuotus existens / illustri viguit imperio: ⁊ potentia regni disponens negocia cum omni pace et iusticia: sicuti audiente dunstano bone mentis celicola / par angloꝝ ecclesie celitus promissa erat in ipsa natiuitate sua. Firmata igitur rex cum sapientum consilio sententia: beatum dunstanum de abbate fecit episcopum in wygornensi ecclesia.

Lectio quinta.

In ordinatione igitur beati dũstani cum odo archiepiscopus omne persolueret debitum de cõsecrationis ordine / titulo ecclesie cui dat⁹ est episcopus supplesso: eum ecclesie christi doroberñs metropolis cunctis admirãtibus attitulauit. Super quo a circunstantibus modeste redargutus: scio inquit fratres quid loquatur in me dominus deus. Adaucto deinde sibi londoniis ecclesie presulatu: gemino claruit põtificio insignitus. Postmodũ vero odone archiepiscopo patribus suis apposito / cum electione totius ecclesie in cathedram successit archipresulatus: cui cum ordinationis tempore attitulauerat spiritus sanctus. Net hoc silẽdum de eo / quod in vita sua bis videre meruit in colũbe specie spiritũ sanctum: primo quidẽ ante / secundo autem post susceptũ episcopatũ.

Lectio.vj.

Nocte quadam sanctus sopori deditus tãꝫ ad superna raptus: angelicis mulcebatur concentibus beatus dunstanus. ibi in laudem sancte trinitatis sanctos spiritus audiuit modulãtes ⁊ dicẽtes. Kyrieeleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Rursus aliquando cum suis sedenti et mente celestibus intendenti: apparuit gloria dei. Cythara enim eius sepe manibus et digitis sanctificata: forte parieti herebat appẽsa. Que cũ nil humani pateretur ingenij: antiphonam / cuius initium est. gaudent in celis animę sanctoꝝ. sicut ab vniuersa canitur ecclesia / ei modulando resonabat. Ipse sanctoꝝ cõcius secretoꝝ: angelicũ quem solus vidit cõsubilare intellexit cytharedum. Perduauit autẽ beatus dũstanus septem regum tẽporibus:

seruiēs deo in fide et fidei operibus. Die itaq; vocationis sue imminente (sicut nō solum sibi sed ꝙ quibusdam alijs constat revelatum fuisse:) beatus dunstanus cō missam sibi eccleſiā deo assignauit/ verbo instruxit atq; auctoritate apostolica a peccatis omnibus absoluit. Deinde cō missa omnibus pace et charitate sua: vale vltimum dixit. Ipsa ergo die dominice ascensionis cepit lente viribus destitui: languoreq; prevalēte lectulo suscipitur. In quo tota sexta feria cum nocte sequēti decūbens: mane sabbati hymnis tam matutinalibus peractis/ sāctam adesse iubet fratrum cōgregationem. Quibus iterum spiritum commēdans: viaticum sacramentorū christi suscepit. Unde gratias agēs deo/ inter verba orationis spiritum in manus creatoris reddidit: et in pace quieuit. Tres vltime lectiōes de exposītione euangelij. Homo quidam peregre. in cōi ko. lxvj. Cetera de cōi vnius cōfessoris et pontificis. Sancti aldelmi epi ꝙ confessoris. ir. lect. fiant. Oratio.

DEus qui hodierna die sanctū pōtificē tuū aldelmū ad eterna sublenasti gaudia: eius quesumus meritis illuc nos tua perducat misericordia. Per. Eodē die mcmo. de sācto vrbano papa et mart. ad. j. vesp in pasch. tpe cum hac ān. Lux perpetua. Psalm. vbi. Gaudete iusti in domino. Alio tempore. ān. Hic est vere martyr. In cōi. ko. lxvij. vbi. Gloria et honore. Oratio.

DAquesumus omnipotens deus: vt qui beati vrbani martyris tui/ atq; pontificis natalicia colimus: eius apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per. Ad matutinas. Lectio prima

CAtissim⁹ aldelmus splē didissimo anglorū genere oriundus: attauis etiā regibus est editus. Siquidem pater eius nomine kenten vir deo deuotus ꝙ in seculi rebus strennuus: Ine regis fuit germanus. Hic igitur kenten natalium dignitate et morum nobilitate parem sibi sortitus prolem: hanc deo acceptissimam adeptus est prolem. Cui nō otiose (vt credimus) nec sine instinctu diuino: aldelmus nomē imposuit. Aldelm enim anglice/ latine vet⁹ galea interpretatur. quia galea salutis caput protectus: optimam de hoste in celum reuerit victoriā. Puerilibus elapsis annis cum primum aldelmus induisset adolescentiam: a patre et patruo scole magistrorum est traditus/ liberalibus studijs informandus. Ubi adeo in breui effloruit/ vt doctores quos grecos et latinos habebat: non solum equiparandus/ sed etiam preferendus estimaretur. Lectio secunda.

MIrabātur doctores tam docile ingenium/ tam memorem animū. Ille mirātibus insistere/ queq; digna eorū auditu haurire: hausta oblioni non tradere studuit. Inter hec tamē eos vt maiores colere/ iactātiam declinare: prorsus omnia tum industrie tum humiliter agere solet. Cū igitur crescens etas adolescentiam erriuderet et iuuentutem euaderet: ostendens iuuenis quo sua indoles tenderet/ in meldunēsi monasterio primo monachus dehinc presbyter et abbas effectus/ ipse exercitijs spiritualib⁹ grauiter insudabat/ subiectosq; ad eandem formā verbo et exemplo inuitabat. Cibi potusq; abstinēs/ somno q̄tum natura poscebat indulgens. Silentio vacans/ lectioni operā dans/ pacis sequax/ litium fugax/ patientie amator: mansuetudinis sectator. Quid plura? Ad summam sit dicere q̄ nichil erat in eo quod non esset redolens deo. Lectio iij.

DEniq; omnia opera eius inchoabat caritas: ꝙ consummabat humilitas. Fama beati aldelmi multis preconijs illustrata tam mare trāsierat/ alpes excesserat: et romam penetrauerat. Qua incitatus sergius apostolicus: scriptis eum accivit. Ille accepta letus accitia: romam citato consēdit itinere. Ubi cum et papa honorifice suscepit: et dīs miraculis clarificauit. Solenne enim sibi erat missalia indumenta secum circūferre quatenus prout locus ꝙ tempus exposceret ipse sibi missas faceret. Dū igitur quadē die in lateranensi ecclesia missam celebraret et casulam eruisset: porrexit eam retro se/ ratus alicui ministro

rum tradere. Sed quia seruentium defuit industria: diuina mor affuit prouidentia. Cōfestim namq; radius solaris per fenestram irrumpens/insulam erripit: et eam diu sustinuit. Que scilicet casula ad miraculi memoriam: nicdum extenso hactenꝰ decorat ecclesiā. Si hoc fest. post penthe. cue. cūc frāt medie li. de sctō vrbano: sinautē tūn memo. Lectio.iij.

BEatus vrbanus episcopus natione romanꝰ: ex nobili prosapia ortus fuit. Hic beati petri apostoli octauus decimus vicariꝰ extitit. Postq; enim beatus calixtus episcopus tempore martirii imperatoris per triumphū martyrii migrauit ad christū: sānctissimus iam senex vrbanus/cathedrā romane vrbis insulāq; suscepit. Sedit autē annis octo. mensibus vndecim. diebus duodecim. Igitur pontificatus eius tempore martirii et filiorum eius florere cepit: et ad tēpora alexandri vsq; permansit. Lectio.v.

BEatus vrbanus tante dignitatis fastigio sublimatus: multis calamitatibus et tribulationibus huius mūdi pro christi nomine affectꝰ est. Nullis vsus est prosperis/cū aduersa omnia ob christi portaret amorē. Hic ante episcopatū probabilis fuit cōfessor: ⁊ in episcopatu nichilominꝰ semel ⁊ iterū vsq; septies pro nomine saluatoris examinatꝰ/atq; iudicatꝰ est. Hic fecit vasa plurima sacrata sacris altaribꝰ apta: ministerū quoq; sacrū solerti industria sāriuit. Lectio.vj.

DEmoq; sua predicatione ac traditione. multos ad credulitatem et baptismū christi conuertit: etiam ⁊ valerianū inclytum virum beate ecclesie spōsum et fratrem eius tyburtium/vsq; ad martyrii palmā incitauit. Necnon ⁊ alij multi per eius salutifera monita: martyrio coronati sunt. Tandem ipse a prefecto vrbis almachio multis supplicijs coangustatus: ad celicam peruenit sedē. Huius venerabile corpus post multorū annorum curricula: largitione nicholai pape simul cū ossibus beati tyburtij martyris in gallias trāslatum: in basilica sāti germani apud antissiodorum/digna cū veneratione est reconditum. Tu autē.

Tres vltime lectiones de sancto aldelmo sineex positione euangelij. Lectio.vij.

HOrte contigit rome vt puer ex incesta matre incertoq; patre editꝰ/famā apostolici lederet: quod eum (vt fieri solet) vulgaris opinio ex pōtifice genitum crederet. Anxius aldelmus multa amicitia federatū sibi presulem tali nota inuri: puerū nouem dies natum precepit exhiberi. Imperat deinde vt fateatur si sergius incesti cōscius haberetur. Respōdit infās absolutissimo sermone/antistitem affinem criminis non esse: nichil illum commune cum secūdo seru habere. Ita aldelmus ⁊ ab amico pontifice depulit infamiā: ⁊ sibi accumulauit gratiam. O hominem mirādum/hominem laude dignū/cui sic seruit natura contra naturam: vt phebeus radius sustineat casulam/et infans recens natus dilertā referet linguam. Lectio.viij.

POstq; aldelmus pape benedictione ⁊ colloquio plene est potitus: reliero pede patriā reditu suo letificauit. Succedentibus autē annis cum in cenobio ecclesiā sancte dei genitricis cōstrueret/et iā fabrica vsq; ad trabes ponderas creuerisset: vna trabium seu succidentiū incuria seu diuina prouidentia/curtior alijs est inuēta. Cōtristatus vero sānctus pro lignorū penuria: recurrit ad assueta suffragia. Solo deū orās prosternitur: ⁊ mirū dictu illa trabs mor elongata reperitur. Vnde facile est animaduertere q̄tū apud deū vir iste valuerit: per quē tale miraculum fecerit preclare. Congruit enim vt ei creatura pareat humiliter: q̄ se creatori substernit fideliter. Lectio.ix.

ANno verbi incarnati septingentesimo quinto/apposito patribꝰ suis hedda episcopo/qūia dyocesis eius ab vno gubernari nequibat ydonee pre circuitꝰ magnitudine: diuisa est in duas. Vna data est danielī viro in ecclesiasticis rebus baleri: alteri prefuturus eligitur aldelmus. Qui licet intelligeret multo se grauari non tā honore q̄ onere: nō erat tamen consiliū sanctorum antistitū quibus et imūgebat/iussionibus obuiare. Seruauit ergo modumbi humilitate

resisteret: ꝙ obedientia victus accederet. Cum itaq; pontificalem gradū suscepisset/et eū per quatuor annos magnificis moribus ornasset: procul a meduno infirmitate correptus/feliciter exuit hominē terrenū/deductus ad paradisū manibus angelorū. Hinc ad cenobiū delatus/ꝙ ibidē cū digna honorificentia est tumulatus: quo in loco hodie corporaliter prestolans dīē beate resurrectionis/per crebra miracula ostēdit in terris/ꝙ gloriose viuit in celis. Hemo. de sctō vrbano papa ad matuti. in tpe pas. ān. Lux perpetua. minor. vs. Tristitia vestra. Alio tpe. ān. Nisi granum cōmune fol. lxx. vs. Posuisti dñe. Oco vēs. Cetera omnia ad vtras vēs. ꝙ ad mat. ꝙ ad alias hos. de cōi vnꝰ cōfessoris ꝙ pontificis. Si hoc festū in oct. assūptionis dñi 2rigeē. nichil de eo fiet eo āno. Sācti augustini epi ꝙ cōfes. anglorum apli. festū inferius dupler. tr. lec. Oratio.

DEus qui beatum augustinum pōtificē primū doctorem populo cōcessisti anglorū: tribue nobis quesumꝰ/vt cuius merita predicamꝰ in terris/eius suffragia apud te sētiamus in celis. Per dominum. Ad matutinas. Lectio.j.

BEatus gregorius romane sedis pōtifex apostolicus/anno quarto sui pōtificatus/misit seruū domini augustinū/et alios plures cū eo monachos timentes deum: predicare verbum vite genti anglorum. Qui roboratus confirmatione eiusdem beati gregorij/cum famulis christi qui erant secum/profectus est in opus verbi: peruenitq; in britanniam. Tu autem. Lectio.ij.

ERat eo tēpore rex ethelbertus in cancia potentissimus. Est autem ad orientalē cancie plagam/tenedos insula nō modica: in qua applicuit seruus domini augustinꝰ et socij eius/viri vt fertur ferme quadraginta. Acceperant autem precipiente beato gregorio/de gente francorum interpretes. Lectio.iij.

MIttens autē augustinus ad ethelbertum. mādauit se venisse de roma: ac nuncium ferre optimum: quod si bi obtemperantibus eterna in celis gaudia/et regnum cum deo viuo et vero sine fine mānsurum. absq; vlla dubietate promitteret. Qui hec audiens: manere illos in ea quam adierant insula/et eis necessaria ministrari/donec videret quid eis faceret/iussit. Post dies aliquot venit ad insulam rex. et residens sub dio: iussit augustinū cum sociis suis ad suū venire colloquium. At illi diuina virtute preditti veniebant/crucem pro vexillo ferentes argenteam. et ymaginem domini saluatoris in tabula depictam: letaniasq; canentes/pro sua simul et eorum propter quos venerant salute supplicabant. Tu autem domine. Lectio.iij.

CUmq; beatus augustinus ad iussionem regis residētis verbum vite ei predicaret: respondit ille dicēs. Pulchra sūt promissa que affertis. sed quia noua sunt et incerta: nō his modo possū assensū tribuere. Sed quia de longe huc peregrini venistis. ꝙ vt ego michi videor persperisse/ea que vos vera ꝙ optima credebatis/nobis quoq; cōmunicare desiderastis. nolumus molesti esse vobis/quin potius benigno hospitio vos recipere: et que victui vestro sūt necessaria ministrare curamus. Nec prohibemus quin omnes quos poteritis/fidei vestre religionis predicādo societis. Tu autē. Lect.v.

DEdit eis rex mansionem in ciuitate doroborniā. que imperij sui erat metropolis. Fertur autem quia appropinquantes ciuitati more solito cum cruce sancta et ymagine magni regis domini nostri iesu christi: hanc letaniam consona voce modularentur. Deprecamur te domine in omni misericordia tua vt auferatur furor tuus et ira tua a ciuitate ista/et de domo sancta tua: quoniam peccauimus. Lectio.vj.

VIdi datam sibi mansionem intrauerunt: ceperunt apostolicam primitiue ecclesie vitam imitari/orationibus videlicet assiduis/vigiliis ac ieiuniis inseruiendo/verbum vite quibus poterant predicando/secundum ea que docebant ipsi per omnia viuendo. Quid multa: Videns rex vitam mundissimā ꝙ mi-

racula sanctorum et delectatus promissis eorum: credens baptizatus est. Sed & omnis populus respuens gentilitatis ritum: cōuersus est ad dominum. Interea vir domini augustin⁹ venit arelas: & ab archiepiscopo eiusdē ciuitatis ethereo (iuxta quod iussa sancti patris gregorij acceperat) archiepiscopus anglorū gēti ordinatus est. Reuersusq; britāniam in regia ciuitate vbi sedem episcopalem acceperat / rege adminiculante antiquā recuperauit ecclesiam: & eam in nomine sācti saluatoris scilicet dñi nostri iesu christi sacrauit / atq; ibidem sibi et successoribus suis habitationē statuit. Cuius hortatu ethelbertus rex ecclesiam beatorū apostolorum petri & pauli non longe ab ipsa ciuitate ad orientem a fundamēto construxit: in qua et ipsius augustini et omnium episcoporum dorobornensium simul & regū poni corpora possent. Completis igitur beatus augustinus in pace diebus officij sui / defunctus est septimo kalendas iunij / eodem rege regnāte / domino nostro iesu christo imperante: qui viuit et regnat in secula seculorum amē.

Tres vltime lc. de cōpone euangē homo quidā peregre. i cōi cōf. ixrrij. Cetera omnia de cōi vnius confes. et pontifi. illius expōis. Si hoc fe. i vigil. ascēsi dñi eucēn. ibi celebrēt: vespere vero fiāt de ascēsi et solēnis memo. de sctō augustino. Si aūt in die ascēsi dñi contig. differat mc̄ rastinū: & ad. ij. vespe. de ascē. fiāt solennis memoria de sctō augustino. Si hoc fe. ifra octō. pēthe. cuēn. differat vsq; post fcs. sctē trinitatis: vt in sab. post pēthe. notatur.

¶ Sācti germani epi et confes. ij. fe. fiāt sine regimine chori Oco. et. de cōi vnius cōfes. & pōtifi. cum his trib⁹ lc. Lectio. i.

BEatus igitur germanus parisiorum pontifex / territorij augustudunensis indigena: patre eleutherio mātre quoq; eusebia / honestis honoratisq; parentibus procreatus fuit. Cuius genitrix pro eo q; hūc post alterum intra breue temporis spatium concepisset in vtero: pudore mota muliebri / cupiebat ante partum infantem extinguere. Et accepta potione / vt abortiuum proiceret: dū nocere nō posset / incubabat in ventrem / vt pondere prefocaret / quem veneno ledere non valeret. Lectio. ij.

SEd ad sācti preconium q̄ta est hec laudatio / cum ineffabiliter multa et stupenda fierēt sub momento? Ceterū elemosynis q̄tum fuerit prodigus: explicari non poterit / nec si totius populi vox in vno se glutiret. Qui frequenter contentus vna casula vel tunica: quicquid erat residui nudum pauperem vestiebat / vt inops calefaceret largitorem algentem. Quātā etiam fuerit redemptionis effusio: nullatenus explicabitur vel loco / vel numero. Tu autem. Lectio. iij.

INtantum sacris examplificatus prorectibus: etiam diem beati sui trānsitus ita predixit. Ante aliquos enim dies vocans ad se notarium: imperat in cubiculo supra lectum suum scribere hoc tantummodo. Quinto kalendas iunij. Sed nescientibus oībus quid hoc esset: postea eius sānctus discessus manifestauit de seculo eum exiturū. Nam neq; hoc ei dominus familiari anime abscondere pertulit. Denicq; eadē die post peractum prelium: beatus migrauit ad christum. Cetera de cōi vnius confes. & pontifi.

¶ Sctē petronille vgis nō marty. Oco.

DEus qui beate patronille virginis tue animā in celestibus collocasti: hac nos eius interuentu a peccatorum nostrorum nexibus solui / & ab omni semper aduersitate defendi. Per dñm.

Tres lect. cum nocturn. fiāt si post octa. sācte trinitatis & corporis christi cōgerit. Si vero infra predictas octa. sctē trinitatis vel corporis christi cōtigerit: fiāt tres lect. cum inuitat. dup. & ps. Te deum. sine nocl. Et sciendū est q̄ oīa fcs. ij. lect. infra oct. trinitatis & corporis christi cōtingentia habent inuitat. dupl. nisi festū sancte etheldrede virginis & sācti leonis que cum nocl. dūr: propter vigil. nisi oct. corporis christi fiāt cum regimine chori tunc infra ealdē oct. contingen. de festis ij. lect. tantū fiat mēo. nisi quando fiunt medie lect. in festis. ix. lect. Lectio. j.

MArcellus discipulus beati petri apostoli / nerio et achilleo fratribus ⁊ cõdiscipulis: eternã in christo salutem. Petronillam bene nostis voluntate petri apostoli paraliticam esse factam. Nam recolo interfuisse vos cum apud ipsum plurimi discipuli eius reficeremur. Contigit vt tytus diceret apostolo. Cum vniuersi a te infirmi sanentur: quare petronillam paraliticã iacere permittis ⁊ Ait vero apostolus. Sic expedit ei. Sed vt non estimetur impossibilitas eius incolumitatis meis sermonib⁹ excusari: ait adeã. Surge petronilla: et ministra nobis. Et statim surrexit sana. Lectio.ii.

ET quoniã speciosa erat / venit ad eam flaccus comes cũ militibus: vt eam sibi vxorem assumeret. Cui petronilla ait. Ad puellam inermem cũ militibus armatis venisti ⁊ Vxorem si me habere vis: fac matronas honestas ⁊ virgines ad me post tres dies venire / vt cũ ipsis veniam ad domum tuam. Lectio.iii.

FActũ est autem vt triũ dierũ accepto spacio / virgo sancta ieiuniis et orationibus occuparetur: habens sanctam virginem secum feliculam collactaneam suã / in dei timore perfectam. Tertio itaq; die veniens ad eam sanctus nichomedes presbyter: celebrauit mysteria christi. Virgo autem sacratissima / mox vt christi sacramentũ accepit: reclinans se in lectulo emisit spiritũ. Factum est vt omnis turba matronarum et virginum que fuerant a flacco conducte: exequias funeris sancte virginis celebrarent. Tu. Cetera de cõi vnius virginis non martyr.

¶ Sancti nichomedis martyris. Oco.

DEus qui nos beati nichomedis martyris tui meritis et intercessione letificas: concede propicius / vt cuius beneficia poscimus. dono tue gratie consequamur. Per. Tres lec. fiant. et cetera de cõi vnius martyris. ¶ Sanctorũ marcellini et petri martyrum. Oratio.

DEus qui nos annua sanctorũ martyrũ tuorũ marcellini et petri solennitate letificas: presta quesumus / vt quorũ gaudemus meritis. instruamur exemplis. Per dominũ. Tres lectiones fiant. Inuitatorii dupl. Lectio prima.

ROme marcellinus presbyter et petrus exorcista in custodia tenebantur: sub dyocleciano et maximiano imperatoribus / et iudice sereno. Qui beatus petrus dum teneretur in obscurissimo carcere vinculis ferreis astrictus / et custos carceris nomine artemius haberet filiã vnicam que quotidie a demonio vexabatur: eius precibus sanata est. Idem artemius videns hoc factũ. credidit domino cũ vxore et filia supradicta nomine paulina. Qui a beato marcellino presbytero cum multis aliis baptizati sunt. ita vt absq; mulieribus virorum fieret trecentorum numerus. Lectio secunda.

AUdiens hoc iudex serenus: iussit marcellinũ pugnis cedi. At vbi defecerunt cedentes: ab eo petrum separatũ iussit vt nudũ super vitri fragmenta sternerent in custodia: et vt victus ei et lumen negaretur. Deinde iussit eum in vinculis recipi: et pedes eius in ligno arctissimo cõstringi. Factũ est autẽ dum separati essent / apparuit angelus domini marcellino presbytero oranti nudo: ⁊ induit eũ vestimentis suis. et adduxit eum vbi petrus erat in ligno et ferro Sed et ipsũ soluit: et ambos perduxit ad domũ vbi nuper baptizati orabant. Lectio.iii.

NOn post multũ vero tempus cum beatus artemius cũ vxore et filia sententiã capitalem subiissent: cõprehensi et illi ab his qui sanctos dei martyres punituri erant / alligati sunt retro manibus ad arborem: vsq; dum nũciaretur iudici sereno de eis. Ille iussit eos duci in siluam nigram (que vsq; hodie in honorem sanctorũ silua candida appellatur) et in eadẽ ambos pariter decollari. Cũq; ventũ fuisset in mediã siluã: ipsi sibi manibus suis mundauerũt locum a spinis. Vbi orantes simul et dantes sibi pacis osculum: genu posito decollati sunt. Et qui eos decollauit: vidit animas eorum splendide ornatas ab angelis ferri ad te-

los. Et penitentiã agens: sub iuliõ papa baptizatus est in senectute sua / nomine dozotheus. Cetera de cõmuni plurimoꝝ martyꝝum. ¶ Sancti bonifacij socioꝝmq; eius martyꝝum. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus / qui beato bonifacio et sociis eius palmam martyrij contulisti: presta quesumus nobis eoꝝ meritis indulgẽtiã. qui eis largiri dignatus es cozonam. Per. Tres lect. anunt. simp. et cet a de cõi plurimoꝝ martyꝝ. ¶ Sanctoꝝ gildardi et medardi epiꝝ. Oratio.

DEus qui nobis sanctã huius diei solẽnitatẽ in honoze sanctoꝝ confessoꝝ tuoꝝ atq; pontificũ medardi et gildardi consecrasti: adesto famule tue precibus et dona / vt quoꝝ festa celebzamus / eoꝝ merito / auxilio subleuemur. Per dñm. Tres lec. fiant. Lectio prima.

BEatissimi medardi antistitis solẽnitatem que per vniuersum oꝛbem virtutum meritis propalatur: nequimus silentio preterire / quin non valeamus verbis cuncta perstringere. Pater huius natus de genere francoꝝ: non fuit infimus in libertate. Pater vero eius romana preciosa fecunda partu / plus placuit deo / q; si integritate seruata nequaq; se vinculis virilibus tradidisset. Quoꝝ in veromãdensium territoꝛio: et habitatio fuisse dinoscitur et oꝛigo. Lectio secũda.

HIc moꝝ maturitate precellens: confessum claruit apud vbis pontificem conuersatione precipuus: apud cunctos mentis puritate sincerus. Nũq; se letitie vbertate plus extulit: nunq; meꝛoꝛis aut ire feruoꝛ puritatem turbauit. Fuit semper tolerans in aduersis: mitis in pꝛosperis. Cunctos obedientie sedulitate preferens / egentibus larga miseratione succurrens: quicquid aduersum est hoꝛruit / quicquid preciosũ elegit. Lec. iii.

DEfuncto in vbe veromandensiũ pontifice omniũbonis expetitus: dignis meritis eleuatus / pontifex consecratus est. Vbi in cõuersatione celesti terquinis annoꝝum curriculis degens: insignia sacerdotij excoluit deuotus. Et nisi q; percussoꝛ coꝛpoꝛis defuit: ceruicem ferienti libens supposuisset. Nam martyꝝũ confessoꝛ impleuit / et sustinuit iugiter diabolo pꝛeliante calũniã: vt peruenire meritis ad cozonã. Tunc pontifex beatissimus membꝛoꝝũ compage dissoluta: matura longeuitate defessus: requiem deprecatus / spiritũ emisit / et conuera celi athleta triumphalis expetijt. Cetera de cõmuni plurimoꝝ cõfessoꝝũ. ¶ Translatio sancti edmundi epi. Oco.

DEus qui nos beati edmundi confessoꝛis tui atq; pontificis trãslationem celebꝛare concedis: te suppliciter exoꝛamus. vt eius meritis et pꝛecibus a vicijs ad virtutes et a carcere transferamur ad regnum. Per dominũ nostrum. Eodem die ad primas bef, et ad matut. fiat memo. de marty. primo et feliciano. In tepoze vero pasche ad. j. bef. cum hac ãn. Lux perpetua. ℣. Oꝛatio. vsus. Preciosa est. Alio vero tepoze anni. ãn. Gaudent in celis. In cõi. fof. tertij. Sicl ãn. Isti sunt sancti. In cõi. fo. tertij. ℣. Letamini in dño. Oꝛatio.

HAc nos quesumus dñe sanctoꝝ martyꝝũ tuoꝝũ primi et feliciani semper festa sectari: quoꝝum suffragijs pꝛotectionis tue dona sentiamus. Per. Ad matu. tres prime lec. de cõi vnius confes. et pontificis fiant. ℣. vero in primo et in tertio noctur. de cõi vnius confes. et pontificis. In paschali vero tempoze. iij. lec. de cõi vnius confessoꝛis et pontificis tantum legantur. Extra tempus autem pasche quando fiunt. iij. lect. tunc fiant tres mediꝛ de marty. Lectio quarta.

GLoꝛiosissimi martyres primus / feliciano in domino sẽper viuẽtes: a pontificibus tẽpoꝝũ apud imperatoꝛes q; christiani essent inculati sunt. Et inquisiti (erant enim ciues romani) adducti sunt in conspectu imperatoꝝũ. Et iussserunt eos ferro vinctos in carcerẽ trudi. Vbi affuit eis angelus dñi: qui eos consolaretur. Post aliquot vero dies: iussserunt eos imperatoꝛes suis aspectib⁹ pꝛesentari. Et iussserunt militibus vt duce-

rent eos ad fanū herculis/et si sacrificare nollēt fortiter eos penis affligerēt. l.v

Cum nulla possent sancti ratione moueri/sed pro christi nomine optarent magis mori: extenderunt eos milites et virgis fortiter mactauerunt. Et cum renunciarent imperatoribus milites que gesta sunt: trati valde tulerunt eos tradi promoto presidi ciuitatis numentane/et diuersis penis interfici. Et accipientes eos milites durerūt in viam que vocatur numentana ferro vinctos/et miserūt eos in carcerē iurta forū ciuitatis: vbi iterū angelica visitatione releuantur. Tu autem. Lectio sexta.

Cum inuictissimi persisterent sancti martyres/angustiatus preses tulit eos ad amphiteatrū duci: ac duos leones eis dimitti. Quib⁹ ad pedes eorū ruentibus: tarati sunt et visi ferocissimi sed ⁊ ipsi virtute martyrū seuiciā perdiderunt. Quod videntes hi qui ad spectaculum conuenerāt: pene mille quingenti viri miraculis perculsi/crediderūt in dominō. Vterū preses cū insuperabiles eos cerneret: gladio animadverti precepit. Quorum corpora nocte a fidelibus christianis rapta: sepulta sunt ad arcus numentanos/intra arenariū quinto idus iunij ab vrbe roma miliario quartodecimo. Tres vltime lec. de expositione euangel. Homo quidam peregre. In cōi. fol. lxxvj. Oco. de martyrib⁹. In tpe pascha. ān. Lux perpetua. Primo dies. Preciosa est. Alio vero tēpore anni. ān. Isti sunt qui cum. Vel ān Lauerunt stolas. In coi. fo. lxxiiij. ℟. Mirabilis deus. Oco vt̄. Et ecta omnia ad vtraq; vel. et ad matut. et ad alias hor. de cōi vnius cōfes. et ep̄i prout tēpori conueniat dicuntur: cū oratione huius diei.

℣ Sancti barnabe apostoli. Oratio.

Ecclesiā tuam quesumus dñe beati barnabe apostoli tui cōmendet oratio: et pro ea interuentor eristat/quā doctrina et passione illustrat. Per dñm. Nouē lec. fiant: inui. tripl. Lectio prima

Sanctus barnabas qui ⁊ ioseph cyprius genere/eo fere tēpore quo sancta ecclesia gratiā spiritus sancti suscepit: tertio videlicet post ascēsionē dñi anno/cū paulo apō ad apostolatus celsitudinē ⁊ gentiū predicationē/vocante spiritu sancto electus est. Qui qualiter q̄q; perfecte in assignato sibi diuinitus ministerio desudauerit: lucas euangelista in actib⁹ apostolorū/luculento sermone declarat. Lec. ij.

Quo modo vero per martyrij palmam ad coronam glorie venerit: iohannes discipulus eiusdē barnabe cognomento marcus fideli relatione ostendit. Idem enim lucas (beato apostolo paulo in predicatione semper coherens) sancti barnabe finem cernere nonvaluit Barnabas igitur cum esset apud iconiū cū beato paulo apostolo: apparuit ei per visum dñs iesus christus dicens. Constans esto barnaba: credendo verissime/quoniam pro sancta deuotione qua reliquisti generationē tuā pro nomine meo/premia percipies eterna. Lectio tertia.

Cumq; de iconio pertransissent antiochiā: angelica visio per noctem facta est beato paulo apostolo dicēs. Celeriter propera hierusalem nec morā facias: quoniā fratres valde prestolantur aduentum tuū. Quod cū beato barnabe pāderet: ait beatus barnabas. Quia voluntati dei cōtraditere non expedit: fiat voluntas dñi. Tantū obsecro intercede pro me ad dominum: vt decertatio mea fiat acceptabilis in cōspectu eius. Nunc enim propero cyprum/et post modicū finem cōplebo vite: faciem tuā prothdolor vltra corporaliter non visurus. Lec. iiij.

Tunc procidit barnabas ad pedes pauli: et fleuit diu amare. Cuius dolori paulus cōpatiens: noli inquit me rere frater/non enim sine diuino mysterio id agitur. Nāq; apparuit michi hac nocte dominus dicens. Ne phibeas barnabam ire cyprum: quoniam preparata est ei gratia dei ad illuminationem multorum/et sacrum martyrium perficiendum. Tu autem perge hierusalem: ad loca sacra visitāda. Tunc positis genibus orantes ⁊ oscula sibi dantes: adinuicem valefecerūt. Barnabas vero ascendens nauem/descendit loadiciam: decertans vt pergeret cyprum. Lectio quinta.

Cum autem barnabas peruenisset cyprum: inuenit ibi timonē et aristionem famulos dñi. Timon autē vexabatur febribus. Cui cum manus imposuisset beatus barnabas et sacrū euangeliū / per inuocationem dñi saluatoris statim febris fugata est: et adeo corroboratus est infirmus / vt continuo apostolum cum gaudio sequeretur. Et doctrina namq; apostolorū beatus barnabas euangelium sancti matthei secū ferebat: et vbicūq; inuenerat infirmos ponebat illud super eos / et continuo sanabantur a quocūq; languore tenebantur. Ciuitatis igitur et in fide confortatis parentibus suis / beatus barnabas eruit a cypro: inde paphū transiturus. Lectio vj.

Cum itaq; beatus barnabas a cypro paphum transiret / obuiū habuit impiū et maleficū iudeū nomine bariesu: quem fidei resistentem olim beatus paulus non perpetualiter / sed ad tēpus lumine priuauit dicens. Eris cecus vsq; ad tempus. De quo liquido constat q' ad preces sergii proconsulis per beatū paulum apostolum conuersus lumen recepe rit: sed postmodum sicut ille symon magus apostatādo transgressor factus fuit. Hic itaq; cum cognouisset beatum barnabam: malicia cōmotus / prohibuit eū introire paphum. Proinde apostolus reuertens: introiuit salaminā. Lectio vij.

Inuenit apostolus in salamina synagogā iudeorū / quā ingressus / erhortari cepit ad fidem / et per euāgeliū sancti matthei gratiā christi introducere hoc cū prefatus cōperisset bariesu / q; quia plurimi iudeorū recepissent predicationem sancti apostoli: omnem maliciā iniquitatis / sue ostendens. seditione facta contra sanctū apostolū / ferit eū comprehendi. Et querebāt tradere cōsuli eiusdē salamine ciuitatis: affligentes illū multis supplicijs et barys cruciatibus. Sed veriti nimium ne eriperetur de manibus suis / ligantes funē in collo eius nocturno tēpore a synagoga in ypodromū pertraxerūt / et deinde foras portā. Lec. vij.

Post hec autē circūdātes illū igne: crudeliter cremauerūt. Sicq; beatus apostolus post multos agones q; diuturna certamina. p christi nomine adustus: migrauit ad gaudia sempiterna. Impij autem iudei non satiati de nece illius zelo concitati / tulerūt sacratissimū corpus eius / q; in loculo plūbeo recludentes: in mare precipitare disponebāt. Interim prefatus iohānes discipulus eius (qui et marcus) vna cum alijs fidelibus occulte nocturno tēpore tulerūt illud / et collocauerunt in cripta que olim fuerat habitatio iebusseorum: tertio idus iunij / hoc est / vndecima die ipsius mensis. Fer. ij.

Propter hanc itaq; occultā collocationem plurimis annorū curriculis venerabile corpus illud latuit: nec inueniri a christicolis valuit. Sed per gratiam dei omnipotentis / qui non patitur occultari gloriā sanctorū suorū tempore zenonis imperatoris et sancti gelasij pape / eodem sancto apostolo reuelante inuentum est: atq; cum hymnis et laudibus mirifice collocatū. Nos ergo fratres charissimi sancti huius et gloriosi apostoli ac martyris barnabe / vitam et deuotionem admirantes / eiusq; vestigia sequentes / in hac illius festiuitate spirituali iocunditate letemur: quatenus illo interuemente a peccatorū maculis eruti / in iudicio domini inter iustos inueniamur / et cū eodē eternā percipere mereamur. prestante domino nostro iesu christo / qui cū patre et spiritu sācto viuit q; regnat deus per oia secula seculorū amen.

Et cetera de cōi vnius apli pascha. tpis.

Sanctorum basilidis / cirini / et naboris / et nazarij martyrum. Oratio.

Sanctorum martyrū tuorū basilidis / cirini / naboris / q; nazarij quesumus dñe natalicia nobis votiua resplendeāt: q; quod illis cōtulit excellentia sempiterna: fructib⁹ nostre deuotionis accrescat. Per dominū. Tres lectiones fiant. Inuitato. dupler. Lectio prima.

Beatus nazarius a sancto clemente instructus et baptizatus est: quem anolinus sub rabie persecutionis que per neronem excitata est / diu maceratū et

afflictū in carcere / et cum eo beatissimū puerū celsum quem idem ipse nutrierat gladio ferire iussit. Quorū corpora christiani furati: quinto kalendas augusti sepelierunt foras portam que dicitur romana: in propriis ortis. Lectio secunda.

Reuelauerant autē se beati martyres cuidā ceratio nomine: cui horum erat fortunata / & per visum monuerant se occultari / propter rabiem persecutionis quam nero impius excitauerat. Latuerunt autem vsq; ad tēpora honorij et archadij imperatorū. Quos beatus ambrosius domino reuelante repperit. Patefacto autem sepulchro in quo iacebat corpus beati nazarij (qui quādo passus fuerat vsq; tunc temporis ignorabatur) viderunt sanguinem martyris tam recentem qui presentes erant. quasi eadem die fuisset effusus. Lectio tertia.

Caput etiā eius quod ab impijs fuerat abscisum / ita integrum atq; incorruptum cum capillis capitis et barba reppererunt: vt videretur eodem tempore quo leuabatur lotum atq; compositum in sepulchro. Etiā odore tantō repleti sunt: vt omniū aromatū vinceret suauitatem. Quo leuato et in lectica composito: statim ad celsum martyrē qui in eodem orto positus erat ad orationē perrexit sanctus episcopus: & vtroq; transtulit ad basilicam apostolorū que est in roma. Inuenti autem et translati sunt: prī die idus iunij. Festiuitas vero eorū agitur quinto kalendas augusti de martyrio. Cōmemoratio tamen eorū publica et celebris / in die sanctorum gerualij / et prothasij / a fidelibus populis frequentatur / et venerabiliter colitur. Cetera de cōmuni plurimorū martyrū. ¶ Sancti basilij episcopi et confessoris. Oratio.

Deus qui beatum basiliū confessorem tuum doctorem precipuū / catholicæ fidei predicatorē eligere dignatus es: presta quesumus / vt ipso pro nobis interecedente. peccatorū nostrorū meamur erui malis / et tibi domino sinceris mentibus deseruire. Per dominum. Tres lec. et cetera fiant de cōi vnius confes. et pontifi. ¶ Sanctorum viti / modesti / et crescentie martyrum. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus / vt sanctorū martyrū tuorū viti et modesti atq; crescentie quorū celebramus victorias. participemur et premijs. Per dominum nostrum. Tres lec. fiant. Innitato. dupler. Lectio prima.

Beatus ditus in puericia etate virtutibus maturus / primum a patre suo sacrilego hila / vt a cultura dei discederet tentatus est: deinde a valeriano iudice cathenis cesus et virgis ferreis / in confessione christi permānsit. Inde redditus patri / cum penis illum affligere pater meditaretur: monitu angeli nauem conscendens / comitantibus secū modesto et crescentia nutritoribus suis ad tanagritarum territorij deuenit. Inde propter filiā dyocletiani imperatoris demonio veratam quesitus / et adductus ad dyocletianum: ipsam eius filiam oratione curauit. Tu autem. Lectio secunda.

Cum ei imperator impius suadere vellet multis donis promissis vt culturam diis impenderet / eiusq; animū de bono proposito mutare non posset: artissimis vinculis ferreis astrictū / in carcerem teterrimū induci iussit / cū quo pariter modestum atq; crescentiam. Deinde circunstante populo in amphiteatro sistūtur: quos dyocletianus in ollam resina et pice succensam / et plumbo soluto feruefactam iactari precepit. Tibi sancti martyres psallentes in modū trium puerorū: hymnū domino dicebant. Et egressis illesis vultibus de olla: dimissus est eis leo ferocissimus. Qui mor ad pedes eorum cecidit: et lingua sua pedes martyrum lingere cepit. Lectio tertia.

Adhibitum victus per omnia sacrilegus iperator simul & videns multitudinem populi miraculis perculsam et ad christum verum deum conuersam: cataslam parari iussit / & seruos dei superextendi. Cumq; cederentur martyres dei ossibusq; discinderētur: tonitruū magnum factū est / chorusca tiones atq; tam magnus terremotus / vt tēpla deorū

corruerent/et multos opprimerent. Florentia vero femina nobilissima corpora sanctorum collegit: et in loco qui dicitur marinus/cõdita aromatibus sepeliuit.
Cetera de cõmuni plurimorũ martyrũ.
¶ Translatio sancti richardi episcopi et confessoris.ir.lectiones. Oratio.

DEus qui nos translationẽ beatissimi richardi confessoris tui atq; pontificis solenniter celebrare concedis: tribue nobis quesumus eius meritis et precib⁹/a mũdi huius transire miseria/& ad gaudia peruenire celestia. Per dñm.
¶ Sodẽ die ad.j.vel.& ad matu.fiat mẽo. de mar.cirico et iulita matre eius. Oẽo.

LAudi nos dñe deus noster cũ sanctorum martyrum tuorum cirici et iulite matris eius tibi patrocinio supplicantes: vt quorũ celebramus triũphũ/possimus retinere constantiã. Per dñm.
¶ Ad matutinas. Tres prime lec.de cõi vnius confessoris/et pontificis/et tres medie de martyribus tantũ. Lectio.iij.

FActa persecutione christianorum sub alexandro imperatore in partibus orientis: preses alexander iuliten tam/matronã/nobilem/christianã suis iussit presentari tribunalibus. Que filiũ alebat paruulum nomine cyricum: cui cum lacte carnis disciplinam tradidit diuine legis. Ad quam preses ait. Horto te vt sacrifices dijs: anteq; ad tormenta ducaris. Que dixit. Nec dijs tuis immolo: nec tormenta paueſco. Lectio quinta.

INterea tenellus infans cyricus a preside blandimentis demulcetur: deinde minis crasperatur. Ille vero blãdientem eque vt et minantem parui pendens: iubente preside cesus est vehementissime. At ille erectis in celum oculis et paruis manibus expansis: benedicebat nomen saluatoris. Cui preses calcem cũ aceto & sinapi in os mitti precepit. Deinde pariter clauis confixi: euulsis oculis in carcerem trusi sunt. Lectio sexta.

ERant in eadem custodia in vinculis detenti circiter quadringenti quadragintaquatuor viri/quos industria pie matris iulite filijq; eius cyrici/ad fidem conuertit dñi iesu christi. Quo cõperto: alexander data sententia/iussit eos omnes totius plebis capitali pena/iuliã vero cum suo paruulo sibi presentatos/primum crudeliter exoriari ac sic super carbones in lecto ereo assari. Post hec serris attritos linguas eorũ precidi: et ad vltimũ capita eorum precepit amputari. Sicq; felices eorũ anime nexibus solute corporeis: candidatis sanctorũ martyrum sociate sunt choris. Tres vltime lec.de expositione euangel. Homo quidã peregre. In cõi.fol.lxxvj. Et cetera de cõi vnius confes.et pontifi. ¶ Sanctorum marci et marcelliani martyrũ. Oratio.

PResta quesumus oipotens deus/vt qui sanctorum martyrum tuorum marci et marcelliani natalicia colimus: a cũctis malis imminentibus eorũ intercessionibus liberemur. Per dñm.
Inuitatorium duplex. Lectio prima.

SAncti martyres xpi marcellianus et marcus duo gemini fratres/iussu tyranni vrbis rome prefecti pro christi nomine cõprehensi: cum ydolis sacrificare nollẽt/in carceralibus vinculis sunt positi. Qui fugitiua seculi blandimenta respuentes/et momentanea tormentorũ genera non timentes/ac verbera carnificũ animo perseueranti transeũtes/cũ in christi cõfessione durarent/capitalem iussi sunt subire sententiã/ea ratione/vt si eodem momento quo decollandi erant sacrificijs consensissent: & parentibus et coniugibus & filijs & facultatibus redderentur. Erant enim genere clarissimi viri: sed et facultatibus ditati. Lectio.ij.

PArentes ergo sanctorum a prefecto vrbis triginta dierũ inducias impetrantes: agebant interea cum eis/quatenus ad thurificandum ydolis consentirent. Pater autem sanctorum martia/et pater tranquillinus vocabatur/qui ita podagrico et cyragryco erat dolore constrictus: vt vix in manibus portaretur. Hi ergo monitis sancti sebastiani ab infidelitate ad fidem domini cũ alijs

pluribus conuersi: a sancto policarpo presbytero sunt baptizati. Tranquillinus autem dum interrogaretur si crederet in patrem et filium et spiritũ sanctũ: statimvt respondit/credo/ita solute sunt manus ⁊ plante pedum eius acsi puerulus renouatus pedibus suis in fontẽ descenderet/clamans ⁊ dicens. Tu es deus vnus et verus: quem miser iste mundus ignorat. Tu autem. Lectio tertia.

POst hec martyres christi marcellianus et marcus prefecto vrbis nomine fabiano presentati: ambo ad stipitem sunt ligati. Deinde pedib⁹ clauis acutissimis transfiri: in christi confessione stabant securi. Dicebat autem infelicissimus prefectus. Tandiu firis stabitis plantis: donec dijs debitum reddatis officium. Tunc ambo fratres confiri: dicebant prefecto. Nunq̃ tam bene epulati sumus. Modo enim cepimus esse firi in amore christi. Vtinam nos sic esse tandiu permittas: q̃diu huius corporis tegimur indumento. Et psallebant inter se dicentes. Ecce q̃ bonum et q̃ iocũdum: habitare fratres in vnum. Cum transisset ergo vna dies ⁊ vna nor/⁊ illi in psalmis et hymnis perseuerarent: iussit prefectus eos ambos vbi stabant/lanceis per latera verberari. Sic igitur predicti sancti per martyrij gloriam: ad siderea regna migrarũt. ℟. Hec est vera fraternitas. In cõi. fo. lxxiij. Et cetera de cõi plurimorũ martyrũ. ℭ Sanctorum geruasij et protha sij/fratrum et martyrum. Oratio.

DEus qui nos annua sanctorum martyrum tuorũ geruasij ⁊ prothasij/solẽnitate letificas: concede propitius vt quorũ gaudemus meritis: accendamur exemplis. Per dominũ. Tres lec. fiant. Inuitato. dupler. Lectio prima.

SAnctorũ geruasij et prothasij martyrũ pater quidem vitalis et mater valeria dicti sunt: quos vno ortu geminos genuerũt: et vnum prothasium/alterum geruasiũ vocauerũt. Cunq̃ ad intestato iure sancti vitalis martyris christi/et matris sue bone memorie valerie patrimonio successissent: domũ propriã in qua nati fuerant/id est in castro bariano super fluuiũ padum/⁊ res vniuersas parentũ et caselulas venundantes/omne precium pauperibus erogauerũt/et familiole sue quã ingenuã fecerãt. lec. ij.

POst hec autem in vno cenaculo se concluserunt/et per decem annos lectionibus et orationibus adherentes: hoc ordine anno vndecimo conuersionis sue/videlicet tertiodecimo kalendas iulij/ad palmã martyrij peruenerunt. Consummato vero triumpho: amatore quidã nomine philippus reposuit eos in sarcophago lapideo premonitus celesti oraculo. Cui vero omnipotenti domino placuit qui est gloriosus in sanctis suis: beatissimo ambrosio mediolanensi episcopo per visum apparuit/quo loco latarent martyrum corpora. Quid multa? Dominus gratiam dedit: formidantibus etiam clericis iussit eruderari terram. Lectio iij.

HErant autẽ per circuitũ presbyteri et vicinarũ vrbium episcopi. Quibus ibidem consistentibus: primus ipse terre fossor aduenit. Eo loco qui est ante cancellos sanctorũ nabore et felicis: inuenit ibi beatus ambrosius signa conuenientia. Ad locum sancti sepulchri reppererunt archã: ⁊ in ipsa positos odore fragrantes/ossa omnia integra/sanguinis plurimũ. Prolata et effossa martyrum corpora: oblata sunt omnũ conspectibus. Quid multa? Conduntur integra/ad ordinem transferuntur/vespere iam incumbente ad basilicam fauste: ibi vigilie tota nocte/ingens concursus populi. Sequenti die in hymnis et canticis ad basilicam ambrosianam deduxerunt. ℟. Hec est vera frater. In cõi. fo. lxxiij. Et cetera de cõi plurimorum martyrum. ℭ Trãsla. s. edwardi regis et mar. Ofo.

DEus eterni triumphator imperij familiam tuam propitius respice translationẽ celebrantẽ regis edwardi: et presta. vt sicut illum munere glorificare dignaris celesti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignãter asciri. Per dominũ. Ad matut. ir. lec. de alio festo fiant nisi facte fuerint in. xl. tunc

fiant hic tres lec. de cōi vnius martyris: et cetera cū vnuꝫ. duo. Quādo hec translatio cum ix. lect. hic celebratur: tunc dicatur ad primas vespe: super pos. ān. Iste sanctus. In cōi fo. lxvii. Cap. Beatus vir qui in sa. fo. lxvii. Ps. Beatus vir qui suffert. In cōi folio. lxx. et tunc in festo sancti albani si in eadem ebdo. cōtigerit: dicatur ad primas vel. super pos. ān. Beatus vir. In cōi fo. lxvii. Cp. Iste sertus. fol. lxvii. ℣ Sancti albani prothomartyris anglorum ad primas vesperas. ℟ Percepturus. In cōi fol. lxx. super Magnificat. Ant. ℣ Ute prothomartyr anglozum miles regis angelozum albane flos martyrum velut rosa vel lilium funde preces ad dominum pro salute fidelium. ps. Magnificat. fol. xiiii. Oratio.

DEus qui hunc diem beati albani martyrio consecrasti: tribue quesumus. vt cuius annuo gratulamur officio: eius cōtinuo foueamur auxilio. Per. Ad matutinum nouem lec. Lectio prima.

ANno dominice incarnationis ducentesimo octogesimo sexto / dyocletianus in oriente / maximianus herculius in occidente / vastari ecclesias / affligi interficiq; christianos: decimo post neronem loco preceperunt. Que persecutio: omnibus fere anteactis diuturnior atq; iminanior fuit. Nam per decem annos incendijs ecclesiarum. proscriptionibus innocentum. cedibus martyrum incessabiliter aucta est. Denicq; etiam britanniam cum plurima confessionis deo deuote gloria sublimauit. Siquidē in ea passus est sanctus albanus / de quo presbyter fortunatus in laude virginū / cum beatorū martyrum / qui de toto orbe ad deū venirēt / mentionē faceret: ait. Albanum egregiū fecūda britannia profert. Cui

QUibidelicet albanus paganus adhuc cum perfidorū principū mandata aduersum christianos seuirent: clericū quendā persecutores fugientem / hospitio recepit. Quē dum orationib⁹ continuis ac vigilijs die noctuq; studere conspiceret: subito diuina gratia respectus / exemplū fidei ac pietatis illius cepit emulari / ac salutarib⁹ eius exhortationibus paulatim edoctus. relictis ydolatrie tenebris christianus integro ex corde factus est. Cūq; prefatus clericus aliquot diebus apud albanū hospitaretur: peruenit ad aures nephandi principis confessorem christi / cui necdū fuerat locus martyrij deputatus / penes albanum latere. Tu autem. Lectio tertia.

UNde statim iussit milites eum diligentius inquirere. Qui cum ad tugurium martyris peruenissent: mox se sanctus albanus pro hospite ac magistro suo. ipsius habitu / id est caracalla qua vestiebatur indutus militibus exhibuit: atq; ad iudicem vinctus perductus est. Cōtigit autem iudicē ea hora qua ad eum albanus adducebatur aris assistere: ac demonibus hostias offerre. Cumq; vidisset albanum mox ira succensus nimia. q⁹ se vltro pro hospite quem susceperat militibus offerret. ac discrimini dare presumpsisset: ad simulachra demonum quibus assistebat eum iussit pertrahi. quia rebellem inquiēs ac sacrilegum celare / q̄ militib⁹ reddere maluisti: vt contempto⁹ diū / meritam blasphemie sue penam lueret / quecūq; illi debebantur supplicia tu soluere habes. si a cultu nostre religionis discedere tentas. Sertus albanus qui se vltro persecutoribus fidelem christianū esse poterat / nequaq; minas principis metuit: sed accinctus armis militie spiritualis / palam se iussis illius parere nolle pronunciabat. Lectio iii.

TUnc iudex repletus iracundia dixit. Si vis perennis vite felicitate perfrui: dijs magnis sacrificare ne differas. Albanus respondit. Sacrificia hec que a vobis reddūtur demonibus / nec auxiliari subiectis possunt nec supplicantiū sibi desideria vel vota cōplere: quinimmo quicunq; his sacrificia simulachris obtulerit / eternas inferni penas pro mercede recipiet. Iudex ergo audītis verbis sancti albani / nimio furore commotus. cedi sanctū dei confessorem atoribus precepit / autumans se verberibus / quam verbis non poterat emollire constantiā. Qui cū tormētis afficeretur

acerrimis: patienter hec ꝓ dño / immo gaudenter ferebat. Tu autem. Lectio.v

AT vbi iuder illum tormentis superari / vel a cultu christiane religionis reuocari non posse persensit: capite cum plecti iussit. Cum igitur vir gloriosissimus albanus ad palmam martyrij duceretur. peruenit ad flumen quod muros arena / vbi ferienduserat / meatu rapidissimo diuidebatur. vidit ibi non paruam hominũ multitudinem vtriusq; sexus / conditionis diuerse et etatis / que sine dubio diuinitatis instinctu ad obsequium beatissimi confessoris ac martyris vocabatur. et ita fluminis ipsius occupabat pontem / vt intra vesperã transire vir posset. Deniq; cunctis pene egressis: iuder sine obsequio in ciuitate substiterat. Igitur sanctus albanus / cui ardens inerat deuotio mentis ad martyrium ocius peruenire: accessit ad torrentem. Et dirigens ad celum oculos: illico siccato alueo vidit vndam suis cessisse ac viam dedisse vestigijs. Lectio sexta.

QUod cũ inter alios etiam ipse carnifex qui eũ percussurus erat vidisset: festinauit ei vbi ad locũ destinatũ mortis venerat occurrere / diuino nimirũ admonitus instinctu / plectoq; ense quem strictũ tenuerat / pedib⁹ eius aduoluitur / multũ desiderãs vt cum martyre vel ꝓ martyre / quem percutere iubebatur / ipse potius mereretur percuti. Cum ergo is qui sanctũ albanũ percussurus erat et persecutore factus esset collega veritatis et fidei. ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio: montem cũ turbis reuerendissimus dei confessor ascendit. Qui opportune locus gratia decentissima quingentis fere passibus ab arena situs est varijs herbarũ floribus depictus immo vsq; quaq; vestitus: in quo nichil repente arduũ / nichil preceps / nichil abruptum / quem lateribus longe lateq; deductum in modũ equoris natura cõplanat. dignũ videlicet eum ꝓ insita sibi specie venustatis iam olim reddens / qui beati martyris cruore dicaretur. Lectio.vij.

QUm igitur glorioſus ac deo dignus albanus in monte consiste-

ret / in quo et nunc requiescit: in articulo sue passionis dari sibi a deo aquam rogauit. Statimq; incluso meatu ante pedes eius fons perẽnis exortus est. vt omnes agnoscerẽt etiã torrentẽ beato martyri obsequiũ detulisse. Neq; enim fieri poterat vt in arduo montis cacumine / martyr aquam quam in fluuio non reliquerat peteret: si hoc oportunũ esse non videret. Qui videlicet fluuius ministerio persoluto ac deuotione completa: officij testimonium relinquens / reuersus est ad naturam. Decollatus itaq; martyr fortissimus albanus. ibidem accepit coronam vite: quam repromisit deus diligentibus se. Sed ille qui pijs ceruicibus impias intulit manus / gaudere super mortuũ non est permissus: namq; oculi eius in terram vna cum beati martyris capite deciderunt. Tu autem. Lectio.viij.

DEcollatus est ibi etiam cũ eo miles ille / qui antea superno nutu correptus: sanctũ dei confessorẽ ferire recusauit. De quo nimirũ constat. quia et si fonte baptismatis non est ablutus: sui tamen est sanguinis lauacro mũdatus / ac regni celestis dignus factus ingressu. Tunc iuder tanta miraculorũ celestium nouitate perculsus / cessari mortem persecutione precepit: honorẽ referre incipiens cedi sanctorum / per quam eos opinabatur prius a christiane fidei posse deuotione cessare. Passus est autem beatus albanus die decima kalendarum iuliarũ / iuxta ciuitatem verolamium que nunc a gente anglorũ verlamcestre siue Wathlingacestre appellatur: vbi postea redeũte temporũ christianorũ serenitate ecclesia est mirãdi operis atq; eius martyrio condigna extructa. In quo videlicet loco vsq; ad hanc diem: curatio infirmorũ et frequẽtiũ operatio virtutũ celebrari non desinit. Remissa itaq; post hec omni christianorum persecutione: facta est in ecclesijs christi que erãt in britannia pax: vsq; ad tẽpora arriane vesanie. Lectio nona.

ANno autem centesimo sexagesimo tertio post declaratũ toto orbe beati et pretiosi albani martyrũ / cum pelagiana heresis gratiam christi blas-

phemando pullulare vellet: in auxilium belli spiritualis acciti sunt britanniã apostolici duo sacerdotes/ germanus videlicet antissiodorẽsis: ⁊ lupus trecassine ciuitatis episcopi. Collecta itaq; magna apud verolamiũ synodo/ ibiq; compressa peruersitate dãnabili/ eiusq; auctoribus cõfutatis/ atq; animis omniũ fidei puritate cõpositis: sacerdotes ibidẽ beatũ angiorũ protomartyrẽ albanũ/ acturi deo gratias petierũt. Vbi germanus omniũ apostolorũ diuersorũq; martyrũ secũ reliquias habens: facta oratione tulsit reuelli sepulchrũ/ preciosa ibidem munera conditurus arbitrãs oportunũ/ vt membra sanctorũ ex diuersis regionibus collecta/ quos pares meritis receperat ecclẽ/ sepulchri quoq; vnus teneret hospitium. Quibus depositis honorifice atq; sociatis/ de loco ipso vbi beati martyris effusus erat sanguis/ massam pulueris secũ portaturus abstulit: in qua apparebat ruborẽ seruato rubuisse beati et gloriosi albani martyrũ. Quibus ita gestis: innumera hominũ eodẽ die ad dñm turba conuersa est: ad laudẽ et gloriã nominis eius. qui viuit et regnat per omnia secula deus. Secta de cõi vnius mar. Sine. Seti albani do. in qua est ichoãda hymn. Deus omniũ. forte stinge. se. dicte. in tractu. ⁊ cũ fiat medie se. de sancta etheldreda et missa de se. dicetur post. iq. Missa vero de ieiunio post. vj. vbi atq; ad principale altare.

In festo sãcte etheldrede virginis non martyris. Oratio.

DEus qui nos hodie beate etheldrede virginis tue annua sololennitate letificas. concede propitius. vt eius adiuuemur meritis/ cuius castitatis imitatione gaudiamus exẽplis. Per dominũ nostrũ.

Sciendum est q; hoc se. semper dicat cũ tribus lec. et cũ nocte. vbicũq; extra dñicã vel se. ir. se. vel octa. diem corporis christi cue. luce infra octa. sancte trinitatis vel corporis christi forte contigerit. nisi oct. fiant cũ regimine chori. Lectio prima.

Dicta in hystoria et certissima in anglicana ecclesia.

IN illo tẽpore/ accepit rex egfridus coniugem nomine etheldredã/ filiam anne regis orientalium angiorũ: quam et ante illum alter vir habuerat brorẽ/ princeps videlicet australium girmiorũ/ vocabulo combertus. Sed illo post modicũ temporis ex quo eam accepit defuncto: data est regi prefato. Cuius consortio cũ duodecim annis vteretur: perpetua tamen permansit virginitatis integritate. Beate memorie wilfridus episcopus referebat dicẽs/ se testem integritatis eius esse certissimum adeo vt egfridus promiserit ei terras/ ac pecunias multas esse donaturũ: si regine posset persuadere eius vti connubio. quia sciebat illam nullum virorũ plus illo diligere. Lectio secũda.

BEatabero etheldreda multum diu regem postulãs/ vt seculi curas relinquere/ atq; in monasterio tantũ vero regi christo seruire permitteretur: vbivir aliquando impetrauit/ ipsa mox intrauit monasteriũ ebbe abbatisse que erat amita regis egfridi/ accepto velamine sanctimonialis habitus a prefato antistite wilfrido. Post annum vero beata etheldreda facta est abbatissa in regione que vocatur Ely: vbi constructo monasterio virginum deo deuotarum/ mater virgo et exẽplis cepit esse ⁊ monitis. De qua ferunt/ quia ex quo monasterium petiit: non lineis vestimentis vbi voluerit. raroq; in calidis balneis lauari voluerit/ preter imminentibus solennijs maioribus. verbi gratia. pasche/ penthecostes/ epyphanie/ et tunc nouissima omniũ que ibi essent famularum christi. Lectio tercia.

BEata virgo etheldreda raro preter maiora solennia vel artioris necessitatem plusq; semel per diem manducauerat: sed semper nisi infirmitas grauior prohibuisset: ex tempore matutine sinaxeos vsq; ad ortum diei/ in ecclesia precibus intenta persteterat. Sunt etiam qui dicunt: quia per prophetie spiritum pestilentiam qua ipsa esset moritura predixerit: et numerum eorũ qui de suo monasterio hoc essent de mundo rapiendi/ palam cũctis presentibus intimauit. Rapta est beata virgo ad dñm post annos septem ex quo abbatisse gradum susceperat: eiq; successit in ministerium abbatisse soror eius serburga/ quam ha

buerat in coniugem errōbertus rex cantuariorū. Et cum sedecim annis esset sepulta: placuit eidē abbatisse leuari ossa eius/et in ecclesiā transferri. Cuncq; corpus sacre virginis aperto sepulchro esset prolatū in lucē/ita incorruptū inuentum est: ac si eodem die fuisset defuncta. Leuerunt igitur corpus virginis/et nouis indutum vestibus/intulerūt in ecclesiam/atq; in sarcophago posuerunt: vbi vsq; hodie in magna veneratione habetur. ℟. Regnum mundi. ir. In cōi. fol.lxxvj. Cetera de cōi vnius virginis non marty.

¶ In vigilia sancti iohānis baptiste: ad primas vesperas. ān.

Descendit angelus dñi ad zachariā dicens accipe puerū in senectute tua: et habebit nomen iohannes baptista. Psalmi feriat. Cap.

Priusq; te formarem in vtero noui te/et anteq; exires de vulua sanctificaui te/et prophetam in gentibus dedi te. ℟. Inter natos. ir. Hymnus.

Ut queant laxis resonare fibris/mira gestorū famuli tuorum: solue polluti labii reatum sancte iohannes

Intactus celso veniens olympo te patri magnum fore nasciturum nomen et vite seriem gerende ordine promit.

Ille promissi dubius superni perdidit prompte modulos loquele: sed reformasti genitus perempte organa vocis.

Ventris obtruso positus cubili senseras regem thalamo manentem hinc parens nati meritis vterq; abdita pandit.

Laudibus ciues celebrant superni: te deus simplex pariterq; trine: supplices et nos venia precamur parce redemptis. Amen. vl⁹ Fuit homo missus a deo. ℟. Cui nomen erat iohannes. ān. Ingresso zacharia templum dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi. ps Magnificat. Oratio

Presta quesumus ops deus: vt familia tua per viā salutis incedat: et beati iohānis precursoris hortamenta sectando ad eū quē predixit secura perueniat dominū nostrū iesum christū filium tuū. Qui tecū viuit et regnat in vnitate. Si hoc festū infra octa. corporis christi dei trinit. eueñ. nulla fiat memo. de octa.

Sar.

nisi fiant cū re.cho. tunc fiat mēo. de oct. et tunc erit pcess. ad altare sancti iohānis cum cerofer. et thuribul. et puero librum deferente sine cruce: cātando ℣. Tu puer. cū suo ℣. Dū ℣. tamq; thurificet sacer. alta Deide dicat sac. ℣ Gloria et honore. Oco.

Sancti iohannis baptiste et martyris tui dñe quesumus veneranda festiuitas salutaris auxilij nobis prestet effectū. Per. In redeūdo de sācta maria. Ad cōpl. oia fiāt sicut in fes. sancte trini. Ad matu. Inuit. Regem precursoris domini. Venite adoremus. ps Venite. Hymnus.

Antra deserti teneris sub annis et uium turmas fugiens petisti: ne leui saltē maculare vitā famine posses.

Prebuit hirtum tegimen camelus artubus sacris strophium bidentes: cui later haustum sociata pastum mella locustis.

Ceteri tantū cecinere vatum corde prelago tubar affuturum: tu quidem mundi sceleus auferentem indice prodis.

Non fuit vasti spatiū per orbis sanctior quisq; genitus iohanne: qui nephas seculi meruit lauantem tingere limphis.

Laudibus ciues. ¶ In i. nocturno. ān.

Priusq; te formarē in vtero noui te/et anteq; exires sanctificaui te. ps Beatus vir. fol.ij. ān.

Ad omnia que mittā te dicit dñs ibis ne timeas: et que mandauero tibi loqueris ad eos. ps Quare fremuerūt gentes. fo.ij. ān. Ne timeas a facie eorum quia ego tecum sum dicit dominus. ps Dñe quid multipli. fo.ij. ℣ Gloria et honore coronasti eū dñe. Et consti. Lectio prima.

Natalem sancti iohannis fratres charissimi die celebramus: quod nulli vnq; sanctorum legimus fuisse concessum. Solius etenim domini et beati iohannis dies natiuitatis: in vniuerso mundo celebratur et colitur. Istum etenim sterilis peperit: illum virgo concepit. In elizabeth sterilitas vincitur: in beata maria conceptionis consuetudo mutatur. Elizabeth virum cognoscendo filium genuit: maria angelo credidit et concepit. Hominem concepit elizabeth/hominem maria. Sed elizabeth solum hominem: maria vero deum et hominem. Hm.

Nat. ste. mone. de sācto

Natiuitas bti iohānis baptiste.

Fuit homo missus a deo: cui nomen iohannes erat: hic venit vt testimonium perhiberet de lumine. Et parate domino plebem perfectam. ℣. Erat iohannes in deserto predicans baptismum penitentie. Et parate. Lectio secunda.

QUid ergo vult iohannes? Unde interpolitus? Unde premissus? Magnus igitur iohānes: cuius magnitudini etiā saluator testimoniū perhibet dicens. Non surrexit inter natos mulierum: maior iohanne baptista. Precellit cunctis/ eminet vniuersis. Antecedit prophetas: supergreditur patriarchas. Et quisquis de muliere natus est: inferior est iohanne. Dicit fortasse aliquis. Si inter natos mulierum nemo iohanne maior est: iohannes maior est saluatore. Absit. Johānes enim natus est mulieris: christus autē virginis. Ille corruptibilibus seminibus effusus est: iste impolute virtute flore progenitus. Ideo autem cum iohannis natiuitate dominī generatio deputatur/ ne dominus extra veritatem videretur conditionis humane: si non compararetur hominibus. Vers. Gabriel angelus apparuit zacharie dicens. nascetur tibi filius nomen eius iohannes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit enim magnus coram domino: vinū et siceram non bibet. Et multi in nati. Lectio tertia.

IOhānes premissus est ante dominum. Tanta in eo excellentia erat tantāq; gratia: vt ipse putatus sit christus. Quid ergo dicit de christo? Nos omnes de plenitudine eius accepimus. Quid est nos omnes? Prophete/ etiā patriarche/ apostoli/ quotquot sancti? ante incarnationem premissi/ vel ab incarnato missi: omnes de plenitudine eius accepimus. Nos vasa sumus/ ille fons est. Si ergo intelleremus mysterium fratres mei/ iohannes homo est: christus deus est. humilietur homo vt exaltetur deus: secundum illud quod de dño ipse dixit. Illum oportet crescere: me autem minui. Vt humilietur homo: eo die natus est iohānes quo incipiunt decrescere dies. Vt exaltet deus: eo die natus est christus/ quo incipiunt crescere dies. Magnū sacramentū fratres dilectissimi. Ideo celebramus natalem sancti iohānis sicut & christi: quia ipsa natiuitas plena est mysterio humilitatis nostre/ sicut natiuitas christi plena est mysterio altitudinis nostre. Vers. Tu puer propheta altissimi vocaberis/ preibis enim ante faciem domini. Parare vias eius. ℣. Ad dandam scientiā salutis plebi eius in remissionem peccatorū eorum. Pa. Gloria. Pa. ℣. In.h.nocte. ān. Misit dñs manum suam et tetigit os meum/ et prophetam in gentibus dedit me dominus. ℣. Cum inuocarem. Fol.h.ān. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes et regna. ℣. Verba. Fo.h.ān. ℣. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus est nominis mei. ℣. Dñe dñs noster. f.ij.b. Posuisti dñe: super caput eius. Coro. Lectio quarta.

FRatres in homine minuamur: vt in deo crescamus. In nobis humiliemur: vt in illo exaltemur. Humilietur humana presumptio: vt crescat diuina miseratio. Nam huius rei sacramentū: etiam in passionibus amborum impletum est. Vt minuatur homo: caput iohānis abscinditur. Vt exaltetur deus: christus in ligno suspenditur. Quare autem beatum iohannem dominus et saluator noster lucernam esse dixerit/ et quare eū ante se mitti voluerit: breuiter charitatis vestre auribus intimabitur. Premissus est iohannes velut lux ante verbum: lucerna ante solem/ precursor ante iudicē/ strenuus ante dñm: amicus ante sponsum. ℣. Iohannes vocabitur nomen eius: vinum et siceram non bibet. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Ipse preibit ante dominū in spiritu et virtute helye. Et multi. Lectio quinta.

ET quia breuiter sum mundum peccatorū tenebre & nox infidelitatis oppresserant/ et solem iustitie aspicere non valebant/ beatus iohānes quasi lucerna premittitur/ vt cordis oculi/ quia hippitudine iniquitatis oppressi/ magnū et verū lumen videre non poterant: ad lumen lucerne primū quasi tenuem splendorem videre consuescerent/ vt paulatim nubilo remoto/ et infidelitatis humore digesto/ aduenient christo ab illo celesti lumine letificari possent potius q̄ retorqueri. Sicut lippientes oculos ad videndum prouocas/ si exiguum splen-

dozem luceme ostenderis / ⁊ amplius erubescas si lumen magnū ingesseris: ita dominus et saluator noster / qui est lumen verum: nisi prius beatū iohannem velut lucernā premitteret / claritatem eius totus mundus sustinere non posset. Vñ.

℣ Ipse precibit ante illum in spiritu et virtute helye. Ut conuertat cozda patrum in filios et incredulos ad prudentiam iustozū: parare domino plebem perfectā. ℟ḃ. Erit enim magnus cozam domino et spiritusancto replebitur. Ut conuer. Lectio.bj.

LOquatur iohannes et dicat. Ego vor clamātis in deserto. Vor erat quia verbi dei spiritu replebatur. Sicut enim sermo vocis quodam ministerio ac vehiculo ad audientē de loquente transmittitur: ita iohannes christum sonans / verbi erat minister et portitor. Sanctus inq̄ iohannes typum in se legis que longe christum per signa monstrabat ostendit: et ideo misit ad christum duos de discipulis suis. Isti duo discipuli a iohanne ad christum missi / forte duo populi sunt: quozum vnus ex iudeis credidit: alter ex gentibus. Johānes dirigit ad christum / ler mittit ad gratiam: et per euangelij fidem veterem desiderat astrui veritatem. Nos itaq; fratres dilectissimi vt tam sanctam festiuitatem non solū corporali / sed etiam spirituali gaudio celebrare possimus: ad tenendam cum omnibus pacem nostros animos preparemus: ab omni scurrilitate vel turpiloquio / pro amore dei ⁊ zelo sancte discipline, totis viribus nos cohibeamus. Vñ.

℣ Elisabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptistam precursozem domini. Qui viam domino preparauit in heremo. ℟ḃ. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes. Qui viam. Gloria patri. Qui viam. ℣ In tertio nocturno. Ant. Posuit os meum dominus quasi gladium acutum sub vmbra manus sue protexit me. ℣s. In domino confido. fol.iij.ān. Formans me ex vtero seruū sibi dominus in lucem gentium vt sim salus eius ab extremis terre. ℣s. Domine quis habi fol.iij.ān. Reges videbūt et consurgent principes ⁊ adorabunt dominū deum tuum qui elegit te. ℣s. Bonum est confiteri. fo.xxxj.b. Justus vt palma floze. Sicut cedrus.

℣ Secundum Lucam. ℣.

Dar.

IN illo tempore: Luce. i. Elizabeth impletum est tempus pariendi / et peperit filium. Et audierunt vicini et cognati eius / q̄z magnificauit dominus misericordiam suam cū illa: ⁊ congratulabātur ei. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri.

℣ Precursozis domini nativitas sicut sacratissima lectionis euāgelice prodit hystoria / multa miraculozum sublimitate refulget: quia nimirum decebat / vt ille quo maioz inter natos mulierum nemo surrexit / maiore pre ceteris sanctis ipso mor oztu virtutum iubare clarescceret. Senes ac diu infecundi parentes / dono nobilissime prolis erultant: ipsi patri quem incredulitas mutum reddiderat / ad salutandū noue pretonem gratie os et lingua reserantur. Nec solum facultas deum benedicendi restituitur: sed de eo etiā prophetandi virtus augetur. Merito sancta per orbem ecclesia / que tot beatozū martyrum victorias quibus ingressum regni celestis meruere frequentat: huius solummodo natalem post domini etiā natiuitatis diem celebrare consuevit. quod nullatenus sine euangelica auctozitate in consuetudinem venisse credendum est. Tu autem. Responsozium.

℣ Innuebāt patri eius quem vellet vocari cum / et postulans pugillarem scripsit: dicens. Johannes est nomen eius. ℟ḃ. Apertum est os zacharie: et prophetauit dicens. Johannes. Lectio octaua.

SEd attentius animo recondendū / quia sicut nato domino pastoribus apparens angelus ait. ecce euangelizo vobis gaudium magnū quod erit omni populo. quia natus est vobis hodie saluator / qui est christus dominus: ita et angelus nasciturū zacharie predicens iohannem / et erit inquit gaudium tibi et exultatio / et multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus cozam domino Jure igitur vtriusq; natiuitas: festa deuotione celebratur. Sed in illius tanq̄ in christi dñi / tanq̄ in saluatozis mundi / tanq̄ in filij dei omnipotētis / tanq̄ in so-

lis iusticie natiuitate omni populo gaudium euangelizatur: in huius autē tanc̄ in precursoris domini / in serui dei ertmy / in lucerne ardentis et lucentis eroꝛtu / multi gauisuri esse memoꝛātur. Iste magnus coꝛam domino esse narratur: de illo propheta testatur quoniam magnus dñs et laudabilis nimis / et magnitudinis eius non est finis. Iste consoꝛtia peccatoꝛum declinās / ab omni quod inebꝛiare potest abstinebat: ille inter peccatoꝛes cōuersatus / peccati omnis immunis permansit. Hic adhuc ex vtero matris spiritusancto repletus est: in illo habitat omnis plenitudo diuinitatis coꝛporaliter / qui dono sui spiritus sedem sibi vteri virginalis / in quo carnem susceꝛeret ipse consecrauit. Responsoꝛium.

Precursoꝛ domini venit de quo ipse testatur. Nullus maioꝛ inter natos mulierum iohanne baptista. ℣. Hic est enim propheta et plusq̄ propheta / de quo idem ait. Nullus maioꝛ. Lectio nona.

IOhannes multos filioꝛum israel ad dominū suo tempoꝛe predicando conuertit: christus multos quotidie de vniuersis per oꝛbem nationibus ad suam fidem et charitatem interius illustrando conuertere non desistit. Johanne nato congratulabātur vicini et cognati genitrici illius. quia magnificauit dominus misericoꝛdiam suam cum illa: domino autem nato cōgratulabatur ecclesia. quia venit tēpus miserendi eius. spiritus angelici qui sunt vicini eius et cognati / ciues videlicet eiusdem patrie celestis quam et ipsa expectat / qui et hymnum gloꝛie deo canendo. quid illa per oꝛbem esset actura pꝛoꝛes ipsi de cetis admonebant. Recte igitur natiuitas celebꝛatur illius; qui tali potentia magnitudinis dominicis ꝓpinquabat operibus. Recte oꝛtus illius solēnitas colitur / cuius tanta est vite sublimitas: vt quicquid illo sublimius est / tam hoc hominis naturam transcendere dubiū non sit. Quia ergo beati pꝛecursoꝛis dñi hodie natalicia celebꝛamus: opoꝛtet vt quem salutis eterne pꝛeconem susceꝑimus / hunc etiā nostre oꝛationis adiutoꝛem queramus. Ipsum itaq̄ intercedendo rogemus impetrare: vt ad eam cui testimoniū peꝛhibuit lucem / vitam et veritatem peruenire mereamur. iesum christum dominū nostrum / qui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculoꝛū amen. Responsoꝛiū.

Inter natos mulieꝛū non surꝛexit maioꝛ iohāne baptista. Qui viam domino pꝛeparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen iohannes erat. Qui viam. Gloꝛia. Qui viam. ℣. Fuit homo missus a deo. Cui nomen. ¶ In laudibus. ān.

ELisabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptistam pꝛecursoꝛem domini. ps. Dominus regnauit. f. vj. ān. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum / et scripsit dicens: iohannes est nomen eius. ps. Jubilate. fol. vj. Ant. Iohannes vocabitur nomen eius et multi in natiuitate eius gaudebunt. ps. Deus deus meus. fol. vj. Ant. Iohannes est nomen eius vinum et siceram non bibet: et multi in natiuitate eius gaudebūt. ps. Benedicite omnia. fo. vj. Ant. Ite puer magnus coꝛam domino: nam et manus eius cum ipso est. ps. Laudate dominum fol. vij. Capitulum.

AUdite insule et attendite populi de longe. dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recoꝛdatus est nominis mei. Hymnus.

OMnis felix meritiq̄ celsi nescius labē nitet pudoꝛis pꝛepotens martyꝛ heremiq̄ cultoꝛ maxime batum.

Serta terdenis alios coꝛonant / aucta crementis duplicata quosdam: trina centeno cumulata fructu te sacer oꝛnant.

Tu nunc potens nostri meritis opimis pectoꝛis duros lapides repelle asperū planans iter / et rebeꝛos dirige calles.

Vt pius mundi fatoꝛ et redemptoꝛ mentibus pulsa luuione puris rite dignetur venions sacratos ponere gressus.

Laudibus ciues. ℣. Justus germinabit. Deinde incipiat. an. super Benedictus. ab aliquo de superioꝛi gradu: et percantetur a choꝛo vsq̄ ad hoc verbū benedictus: antecāntonetur psal. ān. Plenū est os ei⁹ charitate / et prophetauit dicens: benedictus dñs deus israel ℣. Benedictus. fol. vij. Oratio.

DEus qui presentē diem honoꝛabilem nobis in beati iohannis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritua-

lium gratiā gaudiorū: et omniū fideliū mētes dirige in viam salutis eterne. Per dominū. ℣ Ad. j. ān. Elizabeth. j. de lau. ps. Deus in nomine. fol. ix. ān. Gratias. ps. Quicūq. f. ix. Si hoc festum infra octa. trinit. cōtig. tūc dicat super ps. Quicūq. ān. O beata et benedicta. ℣ Ad. iij. ān. Innuebant. ps. Legem pone. fol. xj. Cap. Audite insule. ℟. et v. de cōi vnius marty. ad omnes hor. dicuntur. ℣ Ad. vj. ān. Johannes. iij. de laud. ps. Dereliquit. fol. xij. Capitulū.

Et dixit dominus formans me ex vtero seruum sibi/ dedi te in lucem gentiū vt sis salus mea vsq; ad extremū terre. ℣ Ad nonā. ān. Ite puer. v. de laud. ps. Mirabilia. fol. xiij. Capitulum.

Reges videbūt et consurgent prīcipes ⁊ adorabūt dominū deū tuū et sanctū israel qui elegit te. ℣ Ad secundas vel. ān Elizabeth. pi. ferial. Cp. Audite insule. Rz. Tu puer. vtē. iij. hymnus. Ut queant laxis resonare. v. Fuit homo. Alia.

Factum est in die octauo venerunt circuncidere puerum et vocabant eum nomine patris sui zachariam/ et respondens mater eius dixit: nequaq; sed vocabitur iohannes. ps. Magnificat. Oco. Deus qui presentem. Quotidie per octa. quando fit seruitium de sancto iohanne ad matut. Inuitat. hymn⁹. alie. pi. et v⁹. vt in prima die. v. et ℟. secundū ordinem noc. dicūtur ita tamē q; ℟. Priusq; te formarem erit. iij. ℟. etiam in dūica infra oct. in. ij. noc. qū medie lec. fiunt de sancto iohāne. ℣ Secūda die. v. Gloria et honore. Lectio. j.

Festiuitatem presentē fratres charissimi venerandi iohānis baptiste gemina natiuitas consecrauit. qui idcirco in hoc seculum superna dispensatione directus est: vt non solum ipse prophetali sublimaretur gloria/ sed vt omnium per eum prophetarū preconia firmarentur. Nec immerito illum precipuo nunc honore veneramur/ qui speciali quadā gratia ob hoc redēptorem mūdi nouissimus prophetauit: vt eum primus ostenderet. Hic enim solus est prophetarū/ qui dominum nostrū iesum christum quem alij in longa futurū tempora prelecerūt: prius

videre proprijs oculis meruit/ et annunciare presentē. ℟. Fuit homo. vtē. j. Lect. ij.

Ueniente enim domino ad baptismum sicut sacratissimū euangelium refert: beatus eius baptista huiusmodi prorupit in vocē. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Propter hoc nimirum plusq; propheta a saluatore dictus est/ quoniam ceteri omnes venturi adhuc christi fuere precones: hic autem probatissimus venit dūi presentis assertor. Plusq; propheta est/ cuius manibus quod nulli est prestitum prophetarū: baptizandū se dei filius inclinauit. Plusq; propheta est/ cuius tanta est prerogatiua meritorum/ vt vno eodemq; momento celi terreq; arbitrū submersum aquis tingeret in iordane: spiritum quoq; sanctum venientem cerneret in columba/ et attestantis vocem patris audiret e celo. ℟. Gabriel angelus. ij. Lectio tertia.

Hic est fratres ille iohannes quem inspirante deo propheta prenunciauit esayas dicens. Vox clamantis in deserto: parate viam domini. Quā congrue fratres beatus iohānes predictus est vox/ qui celestis verbi et preco mitteba tur et testis? Hic est ille: cuius per angelum gabrielem prenūciatur natiuitas/ nomen et meritum. Hic est qui iudicio celestis sententie cunctis mortalibus antefertur: dicente domino. Non surrexit inter natos mulierū maior iohanne baptista. Pulchre autem dictū est: inter natos mulierum non esse maiorem: quia ille omnimodis maior erat iohanne qui de virgine nasciturus. Tu autem. ℣. Priusq; te formarem in vtero noui te/ et antēq; exires de ventre sanctificaui te. Et prophetam in gentibus dedi te. v. Ad omnia que mittam te ibis: et que mandauero tibi loqueris ad eos. Et prophetam. Gloria patri. Et prophetam. ps. Te deum. v. Fuit homo. ℣ In laud. hec sola ān. Elizabeth. j. de laudibus. ps. Dñs regnauit. fo. vi. Cap. Audite insu. hy⁹. O nimis ke. v. Justus germinabit. Hec sequentes āe. dicātur infra octa. ad vesperas ⁊ ad matu. super ps. Magn. et Benedictus. vel ad mīo. de festo iohānis: cū de aliquo festo fit seruitiū cū repetitione earūdē: ⁊ semper cū hoc v.

Johannis et pauli martyrũ.

Fuit homo missus. Deinde dicãtur mẽo. consuete: quãdo oct. sunt sine regi. chori. ãn. Inter natos mulierũ non surrexit maior iohanne baptista. ãn. Tu puer propheta altissimi vocaberis: præibis ante dominum parare vias eius. Alia. Puer qui natus est nobis plusq̃ propheta est: hic est enim de quo scriptum est: inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. ãn. Et vero senectutis et sterilis iohannes natus est præcursor domini. ãn. Pro eo q̃ non credidisti verbis meis eris tacens et non poteris loqui usq̃ in diem nativitatis eius. Et tũc semper dr ad mẽo. hic b⁹. Fuit homo. tam ad vesperas q̃ ad matut: cum hac oratione. Deus qui presentem. Deinde fiat mẽo. de cruce ⁊ de sancta maria: et de oibus sanctis: quia oct. sunt sine regimine chori. Ad. i. ãn. Elisabeth. de laud. ps. Deus in no. fol. re. Ad. iij. et ad alias hor. ãe. cpa. v. et b. cu oratione: sicut in prima die dicantur. Sanctorũ iohannis ⁊ pauli martyrũ: ad vesp. ãe. ⁊ psalmi feriales. Capitulum.

Hi sunt viri misericordie quorũ iustitie obliuionem non acceperunt: cum semine eorum permanent bona hereditas sancta nepotes eorũ. hy⁹. Sanctorum meritis. h⁹. Letamini in domino. ãn. Isti sunt duo olive et duo candelabra lucentia ante dominũ habentes potestatẽ claudere cœlũ nubibus et aperire portas eius quia lingue eorũ claues cœli facte sunt alleluya. ps. Magnificat. Oratio

Oremus omnipotens deus: vt nos geminata lætitia hodierne festivitatis erripiat: que de beatorũ iohannis ⁊ pauli glorificatione procedit: quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per dominũ. Mẽo. de sancto iohanne an. Tu puer. vel ij. vsus. Fuit homo. Oratio Deus qui presentem. Deinde dicantur mẽo. coniuncte. Ad cõplendum. fiant sicut in dñicis simplicibus per totam. Ad matu. inuit. Mirabilem deũ. In cõi. fol. lxxij. ps. Venite. hy⁹. Sanctorum meritis. In cõi. fo. lxxij. ãe. et pi. de cõmuni plurimorum martyrũ. b. Letamini. Tres lectiant sine regimine chori. Lectio prima.

Postquam Constantinus imperator ad christianam fidem conversus est: omni die turbas christianorum pauperum reficiebat in domibus suis. Quos ad se vocans: dixit eis. Considerare debetis quia vos in regia aula nutriti: non debetis deesse lateri meo: vt habeam vos inter primos in palatio meo. Illi vero dixerũt. Homines christiani sumus: ⁊ deũ qui fecit cœlũ ⁊ terrã colimus. Timemus vero tuas amicitias: ne iniquitatis incurramus eterni dei. Et ideo scire te volumus: quia nunq̃ ad culturã tuã: nunq̃ ad palatiũ tuũ venimus. ℟. Paulus et iohannes dixerunt ad iulianum. nos vnum deum colimus. Qui fecit cœlum ⁊ terram. ℣. Non tibi preponimus personam qualemcunq̃: deũ tibi preponimus. Qui fecit. Lectio secunda.

Iulianus dixit. Putatis quia vos sibi martyres faciant christianum? Hoc cum dixisset: iratus dixit. Decima die transacta sponte ad me venientes: amicos vos habebo. non venientes autem: quasi hostes publicos puniã. Tunc sancti viri christianos ad se inuitantes: ordinauerũt de omnibus que relinquere poterãt. Undecimo vero die missus est terentianus cũ militibus ad eos. Qui ingressus: dixit eis. Dominus noster iulianus statũ cesalem auream iouis ad vos misit: vt adoretis eam. Quod si non feceritis: ambo gladio feriemini. Johãnes ⁊ paulus dixerũt. Si tuus dñs est iulianus: habeto pacem cum dño tuo. Nobis autẽ alius dñs non est: nisi vnus deus pater ⁊ filius ⁊ spiritussanctus. ℟. Fratri martyres christi iohannes et paulus dixerunt iuliano. nobis autem alius non est nisi vnus deus. Pater et filius et spiritussanctus. h⁹. Unus spiritus ⁊ vna fides erat in eis. Pater. Lectio iij.

Volens ergo terẽtianus placere iuliano: et sine strepitu punire eos: fecit fieri foueam intra domũ eorum. Et cum decollasset eos: iussit statim corpora eorum inuolui et repoñ. Post hec iuliano interfecto: et iouiniano christianissimo viro imperatore facto: aperte sunt ecclesie: ⁊ religio christiana cepit crescere et gaudere. Filius autem terẽtiani a demonio veratus venit ad domũ sanctorũ: clamante per os eius demone q̃ paulus et iohannes incenderent eum. Tunc te-

rentianus dentes prostrauit sein facie/ clamans q̃ nesciẽs se malefacere: iussionem cesaris adimplesset. Unde factũ est: vt primo die baptizatus/ perciperet gratiam christi. Deinde ozans ⁊ flens ad locum sanctozũ: mundatus est filius eius. ℟. Paulus ⁊ iohannes dixerũt ad terentianum. si tuus dominus est iulianus. Habeto pacem cum illo. Nobis alius non est nisi dñs iesus christus. ℣. Semel enim a facie dei proiect⁹ vult ⁊ alios secũ in interitũ deuenire. Habeto. Gloria. Nobis. ℣. Justi autem in perpetuũ. ¶ In laudibus. ãn. Paulus et iohannes dixerunt iuliano: nos vnum deũ colimus qui fecit celum ⁊ terrã. ps. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. Paulus ⁊ iohannes dixerunt ad terẽtianum: si tuus dominus est iulianus/ habeto pacem cũ illo: nobis alius nõ est nisi domin⁹ iesus christus. ps. Jubilate dño fol. vj. ãn. Iohannes ⁊ paulus cognoscẽtes tyrannidem iuliani: facultates suas pauperibus erogare ceperunt. ps. Deus de⁹. fo. vj. ãn. Sancti spiritus et anime iustozum hymnũ dicite deo in eternum. ps. Benedicite. fol. vj. ãn. Iohannes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanum: facbotũ deo celi ⁊ eris victoz melius q̃ fuisti. ps. Laudate. fo. vij. Cpm. Hi sunt viri. hy⁹. Rer glozio se mari cõi. fol. lxxiij. ℣. Mirabilis deus in. ãn. Beati martyres christi iohannes et paulus dixerũt iuliano: nobis autẽ alius nõ est nisi vnus deus pater et filius et spiritussanctus alleluya. Ozatio. Quesumus omnipotens deus. ¶ Memo. de sãcto iohanne baptista. ãn. Puer qui. hs. iij. ℣. Fuit homo. Oko. Deus qui presentem. Deinde dñr mco. cõsuete. ¶ Ad. j. ãn. Paulus et iohannes. j. de laudibus. ps. Deus in nomine tuo. fol. ir. ãn. Gloria tibi trinitas. ps. Quicũq; vult. fol. ir. ¶ Ad. iij. ãn. Paulus. ij. de laud. ps. Legẽ pone. fol. rj. Cpm. Hi sunt viri. ℟. ⁊ ℣. de cõi plurimozũ marty. ad oẽs hos. dicãt. ¶ Ad. vj. ãn. Johannes ⁊ paulus. iij. de laudibus. ps. Defecit in. fo. rij. Capitulum. Ozpoza sanctozum in pace sepulta sunt/ ⁊ vuẽt nomina eozum in eternum. ¶ Ad. ir. ãn. Johannes et paulus. ij. de laud. ps. Mirabilia. fol. rrij. Cpm. Sapientiã sanctozũ narrabũt omnes populi/ ⁊ laudẽ eozum pronũciat ois ecclesia sãctozum. Deo gratias. Si hoc festum sanctozum iohãnis ⁊ pauli in do. euene. hoc modo fiet seruitium. Ad primas vesperas super pos. ãn. Sancti per fidem. hi feriales. Cpm. Hi sunt viri. Rm. Paulus et iohannes dixerunt. hymnus. Sãctozum meritis. ℣. Letamini in domino. ãn. Isti sunt. Oko. Quesumus ops deus. ¶ Memo. de sãcto iohanne baptista: ãn. Tu puer. ij. Deinde fiat memo. de do. et de trinita. ⁊ proces. ante cruc̃ nisi aliquam dñicam oino oportcat differri: tũc enim memo. de trinita. ⁊ de dñica non fiat nec proces. Compl. fiat sicut in ceteris fc. nõ dupl. per estatẽ. Ad matut. ir. lc. fiãt tres prime lc. cum tribus primis ℟. de primo noctur. hystõ. cõis plurimozum marty. ⁊ tres meõ. lc. de sãcto iohanne baptista cũ ℣. et ℟. de primo noctur. ita tamẽ q̃ Rm. Prius⁹ te foz. erit. vj. ℟. Ultime vero. lc. legant de ppietate sãctoꝝ iohãnis ⁊ pauli q̃ habent cũ Rms. ⁊ ℣. suprascriptis: et lau. etiã cũ hoc ℣. ante lc. in. iij. nock. scilicet. Justozum anime. ⁊ cum ãn. Te iure. super Quicunq; Si vero hystok. Deus omnium. in hac dñica inchoãda fuerit: totum seruitium fiat de do. ⁊ festũ sãctozum iohãnis et pauli differ. in crastinum: et fiãt ibi tres lectiões. cum ℟. ⁊ laud. supradictis. Ad primã ⁊ ad oẽs alias hos. sicut primo tamẽ est excepto q̃ ad primã non dicit ãn. Te iure. super Rm. Quicunq;. Ad secũdas vesperas si do. fuerit super pos. ãn. Paulus et iohannes dixerunt. hs. Dixit dominus. ⁊ ceteri psalmi dñicales. Capm. Hi sunt viri. hymn⁹. Rer gloziose mar. ℣. Mirabilis deus. ãn. Absterget deus. hs. Magnificat. Ozatio. Quesumus omnipotens deus. ãn. Et vere. iij. ℣. Fuit homo. Oko. vtẽ. Deinde fiat mco. de do. si de ea pri⁹ festã fuerit ¶ Dñica que infra octa. sancti iohannis baptiste forte contigerit si a festo vacauerit. fiant medie lectiones de sãcto iohãne baptista: sinautẽ fiat de eo tantũ memo. nisi die apłoꝝ petri ⁊ pauli nam tũc nulla fiat mco. Tamẽ in die sãctozum iohãnis ⁊ pauli si dñica fuerit: fiãt medie lect. de sctõ iohanne vt supradictũ est. In die sanctozum iohannis ⁊ pauli: si dñica non fuerit/ fiant vespe. de sãcto iohanne baptista. hoc modo sup ps. ãn. Elisabeth. ℣. feria. Cp. Audite insule. hy⁹. Ut queãt

laris. ℟. Fuit homo. ān. Et vtero. ℣. Magnificat. Oratio Deusqui p̄sentem diem. Nulla fūt fiat mēoria de martyribus iohāne ⁊ pauto: sed fiant mēorie consuete.

℣ Quarta die infra octa. Lectio prima.

BEatus iohānes baptista cuius nūc festiuitate letamur: ecclesia mundo gaudia sterili ab vtero hodie natus inuerit. hic ⁊ nascituru dominum prophetalis spiritus illuminatione p̄uidit: et natū p̄uilegio gratie singularis ostendit. Intantū autem ipsius in eo p̄fulsit electio: vt ante mereretur annūciare dominū ꝙ̄ nascēdi iminū / vel linguam que nunciare posset acciperet. Lectio.ij.

DEmq̄ elizabeth illa vetus mulier et noua mater / que ante partum suum de futuri filij letabatur officio: venīēti ad se beate marie in ipso salutationis occursu aut. Ecce enim quo facta est vox salutationis tue in auribꝰ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Quid est hoc miraculi fratres / que tantorum nouitas gaudiorum / vt habere se in vtero elizabeth testaretur infātem / qui necdum semetipsum sentiēs dominicū iam sentiret aduentum? Vere hic omniū beatissimus paruulorum / qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorem mūdi / quia necdum sermone poterat ꝓphetico spiritu reuelauit. Lectō.iij.

QUilus ignorat charissimi omnē paruulū materno vtero p̄odeuntem: inter ipsa luteis erodia mestis concrepare vāgitibus. Solus baptista dominū vitra legem nascentium: natiuitatem suā leticie exultatione p̄euenit. Et ꝙ̄ decuit fratres vt de matre sterili nasceretur qui fecunditatem virginis reuelabat: quatenus mirabilem partum mirabiliter natus ostenderet. Illud etiā ꝙ̄ stupendum ꝙ̄ magnificum / q̄ zacharias sacerdos pater futurus ꝓphete / quia hoc ipsū quod gerebatur / angelo loquenti non credidit: vsus loquentis amisit / donec p̄missione cōpleta / natus noui hominis p̄ceto paterne lingue vincula relaxaret. Os enim quod angelꝰ clauserat: p̄missus ab angelo filius reserauit.

℣ Item alie lectiones de sancto iohanne baptista. Lectio prima.

CUm de nuncupatione paruuli cognatorum vicinorumq̄ hesitaret arbitriū / p̄prietatē veri nominis eius / quā angelo dictante didicerat / recepta subito pristina facultate sermonis pater mutus aperuit: vt cuius natiuitatē p̄ceptione celesti tacitus expectabat / nati vocabulū loqueretur / et agnosceret auritus senex per eum se sibi redditum / quem de se non crediderat nasciturum. nec dubitaret vitra celitus illum vel p̄missum fuisse vel natum: cuius causa ⁊ amisisse se p̄dabat et recepisse sermonem. Lectio.ij.

QUid hac fratres religione gloriosius / quid hac insignius fide / in qua sterilis concipit / virgo parturit / mutus loquitur / ⁊ intra secreta maternorū viscerum paruuli totius mundi gaudia futura p̄eludunt? Nec enim poterat veteri sub lege ordinem suum mortalis seruare natura: quando per nouam diuinitatis gratiam nouum saluti omniū mysterium parabatur. Hic ergo est iohannes: de quo p̄ophetauit esayas. Vox clamantis in deserto: parate viā domini / rectas facite semitas dei nostri. Vox inquit clamātis. Et ꝙ̄ benevox dicitur / qui venīēte de celestib⁹ in carne hominis vnigenitū dei pleno letus ore clamabat. Recte vox dicitur / cuius intonāte p̄conio: sacramentū redemptionis humane / furdā dudū cepit audire mortalitas. Lectō.iij.

QUeenim venerādus baptista muto patri aperuit linguam: ita aures hominum salutaris gratie innouauit auditus. Clamabat autē in deserto vbi ad p̄dicationē eius nec mollēs turba p̄sterperet: nec infidelis irrideret auditor. Sed hi tantum audire possent: qui p̄dicantem verbum salutis / cura tantum diuini cultus expeteret. Audiamus adhuc paululum fratres quid ad p̄fectum omnium nostrum saluatoris nuncius p̄dicabat. Parate inquit viā domino: rectas facite semitas dei nostri. Ille

viam domino parat: qui luxuriātis carnis respuens voluptates/toto mētis sue spiritu sulpensus ad deum vigore se castitatis accingit. Optimam parat viam domino: qui cogitationes suas auaricie fluctibus estuātes/serene conscientie trā quillitate compescit. Viā domino parat: qui ydolorum vana atq; omnium superstitionum figmenta conculcās/vnū dei viui cultum et fidem veritatis inquirit.

¶ Sancti leonis pape ⁊ cōfessoris. Oco.

DEus qui beatum leonem pontificem sanctorum tuorum meritis coequasti: concede propitius. vt qui commemorationis eius festa percolimus/vi te quoq; imitemur exempla. Per dñm.

¶ Cō. de sancto iohāne. ān. Inter natos. vtš. j. v. Fuit homo. Oco. vtš. Ad matut. iij. lc. cū noct. (vbicūq; extra do. vel festū trinita. vel octa. corporis christi euene. licet infra octa. corporis christi euenerit. nisi quando octa. fiunt cum regimine chori) propter vigil. omnia fiāt de festo vsq; ad missam que erit de vigil. Lectio prima.

EO tunc⁹ natione siculus er patre paulo/sedit papatus cathedra mēsibus decem: diebus decem ⁊ septē. Hic fuit vir eloquentissimus: et in diuinis scripturis sufficiēter instructus. greca latinaq; lingua eruditus/cātilena ac psalmodia precipuus. lingue quoq; eloquentia scolasticus. exhortator omniū bonorū operū que plebi florentissima ingerebat sciētia: paupertatis amator. et erga inopū prouisionem non solum mentis pietate/sed ⁊ studij sui labore sollicit⁹. Lectio. ij.

DIe ieo suscepit sanctam sertam synodum/que per dei prouidētiam nuper in regia vrbe celebrata est: simulq; tum eo legati sedis apostolice/et duo patriarche/id est constantinopolitanus et antiochenus atq; cētum quinquaginta episcopi. Quam etiam greco eloquio cōscriptā: studiosissime in latinum trāstulit. Hec synodus acta est/erequente ac residente pijssimo ac clemētissimo magno principe constantino: intra regale palatium eius. In qua condemnati sunt heretici/qui vnam tantum voluntatem et operationem in domino iesu christo dicebant vel predicabant: cum duas volūtates et operationes in ipso catholica credat et predicet ecclesia. Lectio. iij.

HUius beatissimi pape tēporibus/percurrente iussione clemētissimi principis/restituta est ecclesia rauenne sub ordinatione sedis apostolice: vt defūcto archiepiscopo. qui electus fuerit iuxta antiquā cōsuetudinē in ciuitate romanā veniat ordinād⁹. Hic fecit cōstitutū quod in archiua ecclesie romane continetur/vt qui ordinatus fuerit archiepiscopus: nullā consuetudinē pro vsu pallij/aut diuersis officijs ecclesie persoluere debeat. Hic sepultus est ad beatum petrum apostolum: sub die quarto kalendas iulias.

¶ Memoria de cētō iohanne. ān. Tu puer. vtš. j. v⁹ Fuit homo. Oco. vtš. Cetera omnia ad vēš. ⁊ ad matuti. ⁊ ad alias horas de cōmuni vnius confes. ⁊ pōtificis dīr.

¶ In vigilia apostolorum petri et pauli ad vēš sup pos. ān. QUem dicunt homines esse filium hominis: dixit iesus discipulis suis. respondēs petrus dixit: tu es christus filius dei viui. ⁊ ego dico tibi quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Ps. feriales. Capitulū. Lec. ij.

PEtrus quidem seruabatur in carcere oratio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. ℣. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deū vidit manifeste angelum dei dicentem sibi. Cornceli mitte et accersi symonē qui cognominatur petrus Hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℟. Cū orasset cornelius nondū in christo renatus: apparuit ei angelus dicens: Cornceli mitte. Gloria. Hic dicet. Hym⁹.

AUrea luce et decore roseo lux lucis omne perfudisti seculum decorans celos inclito martyrio hac sacra die que dat reis veniam.

CAnitor celi doctor orbis pariter iudices secli vera mundi lumina/per crucem alter/alter ense triumphans vite senatum laureati possident.

IAm bone pastor petre clemens accipe vota precantum: ⁊ peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cunctis ce-

lum verbo claudis aperis.

Doctor egregie paule mores instrue: et mente polum nos transferre satage: donec perfectum largiatur plenus / euacuato quod ex parte gerimus.

O iuue hinc pietatis vnice / fide deuotos / spe robustos maxime fonte repletos caritatis gemme / post mortem carnis impetrate viuere.

Sit trinitati sempiterna gloria / honor potestas atq; iubilatio in vnitate cui manet imperium / extunc et modo per eterna secula. amen. ℣. Tu es petrus. ℟. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ān. Beatus petrus apostolus vidit sibi christū occurrere: adorās eum ait: dñe quo vadis? venio roma iterum crucifigi. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatorū apostolorū tuorum petri et pauli gloriosa natalitia prefulgere cōcedis: tribue quesumus. eorum nos semper et meritis protegi et orationibus adiuuari. Per dñm.

Nulla fiat memo. de sancto iohanne ad has vēs nec ad matutinas neq; ad secundas prēs. Adcōpleto. oīa fiant sicut in festo sācte trinitatis. Ad matutinas. Inuitato. Christū regem regū adoremus dñm. Qui martyrio crucis beatū glorificauit petrum apostolū. ps. Clemite. hym. Aurea luce. ℣. In omnem. ān. In platis ponebantur infirmi in lectulis vt veniente petro saltem vmbra illius obūbraret quemq; illorum et liberaretur ab infirmitatibus suis. ps. Celi enarrant. fol. v. ān. Vt petrus princeps sacerdotum: iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno hunc deus sublimauit principem ac saluatorē exaltauit ad dandam penitentiam in remissionē peccatorum. ps. Benedicam. fo. xv. ān. Petrus apostolus dixit paralitico: enee sanet te dominus iesus christus surge et sterne tibi qui continuo surrexit: et omnes qui videbant conuersi sunt ad dominū. ps. Eructauit cor meū. fol. xx. hym. In omnem terram exiuit sonus eorū. Et in fines orbis terre verba eorum. Lectio. j.

Exposita sit de vita apostolorum.

Omnium quidem sanctarum solennitatū dilectissimi totus mundus est particeps et vnus fidei pietas erigit: vt quicquid pro vniuersorum salute gestū recolitur / communibus vbiq; gaudijs celebretur. Verūtamen hodierna festiuitas / preter illam reuerentiam / quam toto orbe promeruit / specialē et propriā nostre vrbis exultatione veneranda est: vt vbi principuorum apostolorum glorificatus est exitus / ibi in die martyrij eorum sit letitie principatus. Isti sunt viri: per quos euangelium christi tibi roma resplenduit. Et que eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Rm.

Symon petre antequā de naui vocarē te noui te: et super plebem meā principē te cōstitui. Et claues regni celorū tradidi tibi. ℣. Quodcūq; ligaueris super terrā erit ligatū et in celis: et quodcūq; solueris super terrā erit solutū et in celis. Et cla. Lectō. ij.

Isti sunt sācti patres tui veriq; pastores qui te regni celestibus inserendam. multo melius multoq; fortius et felicius condiderūt / q̄ illi quorum studio prima menū tuorum fundamēta iacta sunt: e quibus is qui tibi nomen dedit fraterna te cede fedauit. Isti sunt qui te ad hāc gloriam prouexerūt / vt gens sācta / populus electus / ciuitas sacerdotalis et regia per sacram beati petri sedem caput orbis effecta: latius p̄sideres religione diuina q̄ dominatione terrena. Quāuis multis aucta victoriis ius imperii tui terra mariq; roma preteruleris: minus tamen est quod tibi bellicus labor subdidit / q̄q; par christiana subiecit. Rm.

Ego pro te rogaui petre. Vt nō deficiat fides tua et tu aliquādo conuersus cōfirma fratres tuos. ℣. Symō ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticū: ego autē rogaui p te. Vt nō. Lectō. iij.

Deus namq; bonus / iustus / omnipotens qui misericordiam suam humano generi nunq; negauit / omnesq; in commune mortales ad cognitionem sui abundantissimis semper beneficijs erudiuit / voluntariam errantium cecitatem et procliuem in deteriora nequitiā / secretiori consilio et altiore pietate miseratus est / mittendo verbum suum equale sibi atq; coeternum quod raro factum ita diuinitatis naturam nature vnuit humane: vt illius ad infima inclinatio / nostra fieret ad sūma prouectio. Vt autem eius inenarrabilis gratie per totū mundum diffunderetur effectus / roma-

num regnum diuina prouidentia prepa rauit. Cuius ad eos limites incrementa sunt perducta: quibus cunctarum vndiq; gentium vicina et contigua esset vniuersitas. Dispositio enim diuinitus ope ri marine congruebat/ vt multa regna vno confederarentur imperio/ & cito per uios haberet populos predicatio gene ralis: quos vn⁹ teneret regimẽ ciuitatis Hec autẽ ciuitas ignorans sue prouectio nis auctorẽ/ cum pene omnibus domina retur gentibus/ omniũ gentiũ seruiebat erroribus/ et magnam sibi videbatur su scepisse religionem: quia nullam respue rat falsitatem. Unde quãto erat per dya bolum tenacius alligata: tanto per chri stum est mirabilius absoluta. Rm.

Si diligis me symon petre pasce oues meas: do mine tu nosti quia amo te. Et animam meam po no pro te. ỹ. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Et animam meam. Gloria. Et animam.

In.tj.noctur.ãn. Factum est vt quedam discipula nomine thabita plena operibus bonis & elemosynis infirmata moreretur: miserunt autem discipuli ad petrum rogantes: ne pigriteris venire vsq; ad nos. ps. Omnes gentes. fol.rr.ãn. Hoc audiente petro circumsteterũt illum omnes vi due flentes et ostendentes tunicas & vestes quas fa ciebat illis dorcas. ps. Exaudi deus deprecã tionem. fo.rrij.ãn. Ponens petrus genua sua orauit: et conuersus ad corpus dixit: thabita surge. At illa aperuit oculos: et viso petro resedit dansq; illi manum erexit eam: et sanctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus oratio nem. fol.rrij.ỹ. Constitues. Lectio.iij.

Cum duodecim apostoli per spiritũ sanctum omniũ locutione lingua rum/ imbuendum euangelio mũdum di stributis sibi terrarum partibus susce pissẽt: beatissimus petrus princeps apo stolici ordinis ad arcem romani destina tur imperij/ vbi lux veritatis que in om nium gentium reuelabatur salutem/ effi cacius se ab ipso capite per totum mun di corpus effunderet. Cuius autem na tionis homines in hac vrbe tunc non es sent/ aut que vsq; gẽtes ignorarent quod roma didicisset? Hic colluctantes philo sophie opiniones. hic dissoluende erant terrene sapientie vanitates. hic confu tãdus demonum cultus. hic omnium sa crificiorum impietas destruenda: vbi di ligẽtissima habebatur superstitione col lectum/ quicquid vsquaq; fuerat va nis erroribus institutum. Rm.

Tu es petrus et super hanc petram edificabo ec clesiam meam: et porte inferi non prevalebunt ad uersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. ỹ. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum & in celis: et quodcunq; solueris super terram erit so lutum et in celis. Et tibi dabo. Lectio.b.

Ad hãc ergo tu vrbem beatissime petre apostole venire nõ metuis: et cõforte glorie tue paulo apostolo alia rũ adhuc ecclesiarũ ordinationib⁹ occu pato: siluam istam frementium bestia rum/ et turbulẽtissime profunditatis oc eanum constantior & cum super mare gradereris/ ingrederis. Nec mũdi domi nam times romam: qui in cayphe domo erpaueras sacerdotis ancillã. Nunquid aut iudicio pylati/ aut sentcia iudeorum minor est/ vel in claudio potestas/ vel in nerone crudelitas? Uincebat ergo mate riam formidinis vis amoris/ nec estima bas terrori cedẽdum: dum horum saluti consuleres: quos susceperas diligẽdos. Hũc autẽ intrepide charitatis affectum beate petre iã tunc profecto conceperas: quando confessio tui amoris in dominũ trine interrogationis est solidata myste rio. Nec aliud ad hac mentis tue intention quesitũ est: & vt pascendis eisquẽ diligeres ouibus cibum/ quo ipse eras opimatus impenderes. Rm.

Tu es pastor ouiũ princeps apostolorũ: tibi tradi dit deus ola regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorũ. ỹ. Tibi enim a dño collata est potestas ligãdi atq; soluendi. Et ideo. Lectio.bj.

Augebant quoq; fiduciam tot si gna miraculorum: tot dona ca rismatum atq; experimenta virtutum. Jam populos qui ex circumcisione credi derãt erudieras: iam anthiochenam ec clesiam/ vbi primum christiani nominis dignitas est orta fundaueras. iam pon tum/ galathiam/ capadociam/ atq; bithi niam legibus euangelice predicationis impleueras. Nec vt dubius de prouectu operis/ aut de spacio tue ignarus etatis:

tropheū crucis christi romanis arcibus inferebas. Quo etiam beatus eo apostolus tuus ⁊ specialis magister gentiū paulus occurrēs: eodem tibi consociatus est animo. Duo igitur ista preclara diuum seminis germina in quātam sobolē pullularūt beatorū martyrū multa protestātur/ que apostolicorū emula trūphorū/ vbē nostram purpuratis lateq; rutilāti bus populis ambierūt: ⁊ quasi ex multarum honore gēmarum consorto/ diademate vno coronauerūt. De quo presidio dilectissimi diuinitus nobis preparato: vniuersaliter quidē in omniū sāctorum cōmemoratione letādum est. sed in horū excellentia patrū merito est exultantius gloriandū quos gratia dei in tātum apicem prouexit/ vt eos in corpore tui capitis christus quasi geminū constitueret lumen oculorum. De quorum meritis que omnem loquendi superant facultatem/ nichil diuersum/ nichil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares/ et labor similes/ et finis fecit equales. Ym.

O Ecce amas me: tu scis dñe quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Symō iohānis diligis me plus his: tu scis domine quia amo te. Pasce. Gloria. Pasce.

In.in.noct.ān. Cornelius centurio vir religiosꝰ ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi: cornely mitte ⁊ accersi symonē qui cognominatur petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. fol.xxxvj.ān. Aperiens petrus os suū dixit: in veritate comperi quoniam nō est personarū acceptor deus: sed in omni gēte qui timet deū ⁊ operatur iusticiā acceptus est illi. ps. Dñs regnauit exultet. fol.xxxvj.ān. Adhuc loquēte petro cecidit spūs scūs super oēs qui audiebāt verbū ⁊ erāt loquentes linguis et magnificātes deū tūc petrus iussit eos baptizari in nomine dñi iesu christi. ps. Dñs regnauit iraf. fo.xxxvij.b. Finis hono. Sequitur Matth.xvj.

In illo tēpore: Venit iesus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogabat discipulos suos dicēs. Quem dicūt homines esse filium hominis? Et reliqua.

Omelia extracta de cōmentario Origenis.

Interrogabat christꝰ discipulos suos/ quem eum dicūt homines esse: vt ex apostolorum responsionibus nos discamus diuersas opiniones fuisse tunc apud iudeos de christo. Unde sequitur. Illi autē dixerunt. Alij iohannem baptistam/ alij autem helyam/ alij vero hieremiam: aut vnū ex prophetis. Unde propter diuersas opiniones iudeorum de christo: qua causa quidā eorum dicebant eum iohānem baptistā/ videlicet estimationē secuti herodis dicentis ad pueros suos. Hic est iohānes baptista/ ipse surrexit a mortuis: ideo virtutes operantur in illo. Alij autē helyam eum dicebant/ videlicet estimantes q̄ aut secundam natiuitatem accepit helias: aut ex eo tempore in corpore viuens in tempore apparuit illo. Ym.

1. Super Matth.

Quem dicunt homines esse filium hominis dixit iesus discipulis suis: respondens petrus dixit: tu es christus filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus: ⁊ super hanc petram edificabo ecclesiam meam. ℣. Beatus es symon bariona quia caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi. Lectio.viij.

7

Qui hieremiam christum esse putabant propter illa putabāt que in principio ipso ad hieremiā iam dixerat deus. Ecce constitui te hodie super gētes ⁊ super reges: eradicare ⁊ demoliri ⁊ perdere et reedificare ⁊ circumplantare. Nō intelligentes enim quoniam hieremias typus gerat christi: et propterea que ad eum promissa sunt in christo sunt adimpleta/ arbitrabantur ipsum esse hieremiam: quem deus in gentibus constituisset propheram. Qui autem vnum ex prophetis esse arbitrabantur/ ratione simili mouebātur propter illa que deus quasi ad ipsos locutus est prophetas: non tamē sunt in ipsis impleta. Dixit eis. Vos autem quem me esse dicitis? Respondēs autem symon petrus: dixit. Tu es christus filius dei viui. Judei quidē faciebāt de christo estimationes dignas vel amine: quod positum erat super eorum. Petrus autem nō quasi carnis aut sanguinis discipul⁹, sed qui reuelatione dei patris erat dignificatus: denegauit quidem aliquem eorum esse iesum quem ar-

ditrabantur iudei/cōfessus est autem tu es christus quod nesciebant iudei. Rm.

Dñe si tu es iube me venire ad te super aquas. Et extendens manum apprehēdit eū/ ⁊ dixit ihesus: modice fidei quare dubitasti? ℣. Cūq vidisset ventū validū venientē timuit: ⁊ cū cepisset mergi clamauit dicēs. dñe saluū me fac. Et extendēs. Lctō. ix.

Non solum confessus est petrus tu es christus: sed etiā quod maius est: filius dei viui. qui et per prophetas dixerat. Uuo ergo dicit dominus. Et forsitan ideo dicebatur beatus propter eminētiam qua supereminet omnibus habentibus in se vitam: quoniam solus habet immortalitatē/ et est fons vite. Respondens autem ihesus dixit illi. Beatus es symon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi/ sed pater meus qui est in celis. Forsitan si et nos direrimus quod dixit petrus tu es christus filius dei viui/ non carne nobis et sanguine reuelante/ sed patre qui est in celis mētem nostram illuminante: petrus erimus. et eandem beatitudinem consequemur. quam ⁊ ille propter cōfessionem nostrā/ similem cōfessioni illius. Tūr autē non caro et sanguis reuelat nobis ihesū esse christū filiū dei viui/ sed pater qui est in celis: quando nostra cōuersatio in celis est/ et digna est reuelatione patris celestis. Tunc vere reuelatio patris abstulit quidē a nobis omne velamentū cordis: dedit autem nobis spiritum sapientie ⁊ reuelationis. Rm.

Quodcūq ligaueris super terram: erit ligatum et in celis. Et quodcunq; solueris super terrā. Erit solutum ⁊ in celis. ℣. Tu es (inquit petrus) christus filius dei viui: respondens dominus ait/ ⁊ ego dico tibi quia tu es petrus/ et super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. Et quod. Gloria. Erit. ℣. Tu es pe. Rm. Et super. ℂ In laudibus. ān.

Petrus et iohannes ascendebant in templū ad horam orationis nonam. ps. Dominus regnauit decorem. fol.vj. ān. Argentum ⁊ aurum non est michi: quod autem habeo hoc tibi do. ps Jubilate. fo.vj. ān. Dixit angelus ad petrum: circunda tibi vestimentum tuum et sequere me. ps. Deus deus. fo.vj. ān. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis dñe quia amo te. ps. Benedicite. fol.vj. ān. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meā. ps. Laudate dñm. fo.vij. Cōm. Petrus quidem. hymnus. Exultet celū laudibus. ℣. Annunciauerunt. ān. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super terram erit solutum ⁊ in celis dicit dominus symoni petro. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui hodiernam diem apostolorum tuorū petri ⁊ pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eorū in omnibus sequi preceptum: per quos religionis sumpsit exordium. Per dominum.

ℂ Ad.j.ān. Petrus et iohannes.j.de laudib⁹. ps. Deus in nomine. fol.ix.ān. Gratias tibi. ps. Quicunq; vult. fol.ix. ℂ Ad.iij.ān. Argentum.ij.de laudibus. ps. Legem pone. fol.xj. Capīm. Petrus quidem. R.⁊ ℣. de cōi apostolorum ad oēs horas dicantur. ℂ Ad.vj.ān. Dixit angelus.iij.de laudibus ps. Defecit in salutare. fo.xij. Capitulū.

Angelus domini astitit/ et lumen refulsit in habitaculo carceris/ percussoq; latere petri excitauit eum/ dicēs. surge velociter/ ⁊ continuo ceciderūt cathene de manibus eius. Deo gratias Act.xij.

ℂ Ad.ix.ān. Tu es petrus. ℣. de laudibus. ps. Mirabilia testimo. fol.xvij. Capīm.

Exiens petrus sequebatur angelū ⁊ nesciebat quia verū est quod fiebat per eū/ estimabat autē se vīsū videre. Act.xij.

ℂ Ad secūdas vēs. ān Jurauit dominus. ps Dixit dominus. fol. xxxviij. et cetere añe cū suis ps. de cōi apl̄orū: et dñr quotidie per oct. qū fit seruitū de apostolis. Cp̄z. Jam non estis. Rm. Qui sunt isti. hy⁹. Aurea luce. hic hymnus dicit singulis diebus per octa. tam ad vesp. q̄ ad matu. qū dicit seruitū de apostolis. ℣. In omnem terrā. ān Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerunt se: ita et in morte non sunt separati. ps. Magnificat. Ofo. Deus qui hodiernā. Et fiāt vespe de vtriusq; apostolis. videlz loco sēbar. vesp. de sācto petro: ⁊ loco primarū vesperarū de sctō paulo: de quo fit plenū seruitū in crastī. Cōpleto. dicat sicut post primas vēs huius fe. notatū est.

ℂ In cōmemoratiōe sācti pauli apostoli Ad mat. Inuita. Laudemus ihesum christū. In passione apostoli pauli. ps. Venite. hy⁹. Doctor egregie paule. hsus. Annue christe.

ℂ In.j.nocturn. ān. Qui operatus est petro

In cõmemo. sãcti pauli apostoli.

In illo tẽpore. Dixit symõ petrus ad ihesum. Ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et reliqua. Omelia beati hieronymi presbyteri.

Cum dominus et saluator noster diuites difficile regnum celorum intrare diriſſet: discipuli eius fiducialiter responderunt dicentes. Ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Grandis enim erat fiducia eorum qui quamꝫ diuites non fuerant sed victũ manu et arte quærebant: tamen confidenter dicebant se reliquisse omnia addendo ⁊ secuti sumus te. Omnia enim deseruerant: quicunctaque ab aliis desiderari poterant / etiam desiderare postposuerant. Nõ enim hoc solum ad perfectionẽ ſufficit / ſi quis diuitias huius mundi derelinquat: niſi qꝫ post contemptas diuitias saluatorem sequatur / id est niſi relictis malis faciat bona. Facilius enim sacculus relinquitur: qꝫ voluntas. Tu autem. ℟im.

Damasci prepositus gentis aretbe regis voluit me comprehendere. ℣ fratribus per murum missus sum in sporta: et sic euasi manus eius in nomine domini. ℣ſ⁹. Deus et pater domini mei ihesu christi scit quia non mentior. ℣ fratribus. ℒectio. biii.

Qui diuitias relinquentes: dominũ non sequuntur. Qui aũt. Non veni facere voluntatem meam: sed eius qui misit me. Ihesus autẽ dixit eis. Amen dico vobis qꝫ vos qui secuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim / iudicantes duodecim tribus israel. In hac vita se sequentes / et pro suo nomine laborãtes / in alia premium sperare dominus docuit: id est in regeneratione cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati / qui in vitam caducam fueramus mortaliter geniti. Proculdubio enim due sunt regenerationes: et due resurrectiones. Una regeneratio est in baptiſmate / et aqua ⁊ spiritusancto: altera est her de qua in presenti dominus dicit. Prima resurrectio est in hoc seculo peccatorum remiſſio: secunda erit quando omnes qui in monumentis sunt audient vocem filij dei / et procedent in resurrectionem vite qui bona egerunt. ℟im.

Tu es vas electionis sãcte paule apostole predicator veritatis in vniuerso mũdo. Per quẽ omnes gẽtes cognouerunt gratiã dei. ℣. Intercede pro nobis ad dominũ qui te elegit. Per quẽ. ℒectio.ir.

Quod aũt dominꝰ cũ sederit filius hominis in sede maiestatis sue / sedebitis ⁊ vos super sedes duodecim / iudicantes duodecim tribus israel: nolite putare quia solis apostolis hoc promisit dominus. Ubi enim sedebit paulus apostolus / qui plus omnibus laborauit / ſi non ibi sedebũt niſi duodecim? Ille enim tertiusdecimus est. Nã de duodecim cecidit iudas: in locum autẽ iude traditoris mathias ordinatus est. In actibus apostolorũ legimus. Implete sunt duodecim sedes. Nũ ibi sedebit / qui plus omnibus illis laborauit? An duodecim sedes perfectio est tribunalis? Nam milia sedebũt in duodecim sedib⁹. Sed vnde michi probas aut aliquis quia ⁊ paulus inter iudices erit? Audi illum dicentem. Nescitis quia angelos iudicabimus? Et iudicabimus inquit. Et ipse non dubitauit in presumptione qua credidit: computari se inter illos qui iudicabũt cum christo. Qui ergo iudicabunt cum christo: principes sunt ecclesie / perfecti sunt. Talibus dicit. Si vis perfectus esse: vade vende omnia tua / et da pauperibus. Quid est vis esse perfectus? Vis mecum iudicare: et non iudicari. Tu autem dñe. ℟im.

Sancte paule apostole predicator veritatis et doctor gentium. Intercede pro nobis ad deum. Qui te elegit. ℣ſus. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede pro. Gloria patri. Qui te. ℣ſ⁹. Dedisti hereditа. ℭ In laudibus. ân.

Ego plãtaui / apollo rigauit: deus autem incrementũ dedit alleluya. ps. Dominus regnauit. fo. vj. ℣⁹. Unusquisqꝫ enim propriã mercedẽ accipiet secundũ suum laborẽ. ân. Libẽter gloriabor in infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me virtus christi. ps. Jubilate. fo. vj. ℣. Cũ do autem infirmor: tunc fortior sum ⁊ potẽs.

Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius in me semper manet. ps Deus deus. fo. vj. b. Gratia dei sum id quod sum. ān. Damasci præpositus gentis arethe regis voluit me comprehendere: a fratribus per muricum missus sum in sporta: et sic evasi manus eius in nomine domini. ps. Benedicite. fol. vj. b⁹ Deus et pater domini mei iesu christi scit quia non mentior. ān. Sancte paule apostole prædicator veritatis ⁊ doctor gentium: intercede pro nobis ad dominū qui te elegit. ps Laudate dominum. fol. vij. b⁹ Ut digni efficiamur gratia eius. Capitulum.

Notum vobis facio euangelium quod euangelizatū est a me. quia non est secundum hominem/ neq; enim ab homine accepi illud neq; didici. sed per reuelationem domini nostri iesu christi. hymnus Exultet celum laudibus. b. Inuenerunt. ān. Ego enim iam delibor ⁊ tempus meæ resolutionis instat: bonum certamen certaui. cursum consummaui/ fidem seruaui/ superest michi corona iustitie quā reddet michi dominus in illa die iustus iudex. ps. Benedictus. Oratio

Deus qui multitudinem gentium beati pauli apostoli tui prædicatione docuisti: da nobis quesumus. vt cuius natalicia colimus/ eius apud te patrocinia sentiamus. Per dominum.

Memo. de sancto petro ān. Petre amas me/ pasce oues meas: tu scis domine quia amo te. b. Tu es petrus. Et super hanc petram. Oratio.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis/ animas ligandi atq; soluendi pontificiū tradidisti: concede quesumus. vt intercessionibus eius auxilio/ a peccatorum nostrorum neribus liberemur. Qui vivis.

Memoria de sancto iohanne baptista ān. Inter natos. b. Fuit homo. Oratio. Deus qui præsentē. Ad. j. ān. Ego plantaui. j. de laudibus. ps. Deus in nomine. fol. ix. Et dicantur oēs āe. super hoc. ij. versibus. Ad. iij. ān. Libenter. ij. de laudibus. ps. Legem pone. fo. xj. Cpm. Notum vobis. ℟. et b. de cōmun vnius apostoli ad oēs horas dicantur. Ad. vj. ān. Gratia dei. iij. de laud. ps. Defecit. fol. xij. Capitulū.

Michi autem vivere christus est et mori lucrum. gloriari me oportet in cruce domini nostri iesu christi per quē michi mūdus crucifixus est ⁊ ego mūdo.

Ad. ix. ān. Sācte paule. b. de laudib⁹. ps. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Capitulū

Bonum certamen certaui/ cursum consummaui/ fidem seruaui/ de reliquo reposita est michi corona iustitie quam reddet michi dominus in illa die: iustus iudex. Ad bēs ān. Juravit. ps. Dixit dominus. fo. xxvij. ⁊ cetere añe cum suis ps de cōi apostolorū. Cpm. Jā non estis. hy⁹. Aurea luce. b. In omnem terram. ān. In regno. ps. Magnificat. Oco. Deus qui hodierna. et sic cōmuniter de vtriq; apostolis dicantur bēs. Memo. de sancto iohanne ān. Ingressus. b. Fuit homo. Oratio. Deus qui præsentem. Si hec cōmemoratio in sabba. contigerit bēs. in ipso sabbato erunt de do. sequenti ⁊ solēnis memo. de apostolis cū ān. v. ⁊ oco. p̄dictis. Dein de fiat memo. de oct. sācti iohānis bapti. bēs. ⁊ postea de trinit. ⁊ p̄tes. ante cruc fiat more solito. In octa. sancti iohannis baptiste ad matuti. hy⁹. añe. ⁊ ps. vt i prima die. b. Gloria et honore. Lectio. j.

1. chimo thes. 4

Augusti. ser. 19. de sanctis.

Post illum sacrosanctū domini nostri natalē diē nullius hominis natiuitatē legimus celebrari: nisi solum beati iohānis baptiste. In alijs sanctis et electis dei nouimus illum diem coli: quo illos post cōsummationem laborum/ ⁊ deuictū triumphatumq; mundum/ in perpetuas eternitates præsens vita parturit. In alijs cōsummata vitum diei merita celebrantur: in hoc etiā prima dies/ etiam hominis initia cōsecrantur. Pro hac absq; dubio causa. quia per hunc dominus aduentū suū ne subito insperatū homines nō agnoscerēt: voluit esse testatum. ℟. Fuit homo missus a deo. j. Lectio. ij.

Iohānes figura fuit veteris testamenti: ⁊ in se formā prætulit legis. Et ideo iohannes prænunciat saluatorē: sicut ler gratiam præcurrit. Quod autē nondum natus de secreto materni vteri prophetauit/ ⁊ erpers lucis iam testis est veritatis: hoc est intelligendum/ q̄ latēs sub velamine ⁊ carne littere/ ⁊ redemptorem mundo spiritu prædicauit: et nobis

deum nostrum de quodam legis vtero procreauit. Ergo iudei errauerunt a ventre id est a lege que christo grauida erat. Errauerunt a ventre: locuti sunt falsa. Rm. Johannes. ij. Lectio. iij.

De hoc iohanne baptista: euangelista proloquitur. Ille erat lucerna ardens que spiritus sancti igne succensa mundo ignorantie nocte possesso lumen salutis ostenderet: ꝙ quasi inter densissimas delictorū tenebras / splendidissimum iustitie solem lucis sue radio premonstraret de seipso dicēs. Ego vox clamantis in deserto. Cur dicam⁹ in quo deserto: id est in gētium populo. Cuius enim pectora dei timore ꝙ spiritu sancto arentia: deserto squalētis heremi comparantur. Desertus erat hic mundus ab omni cultura timoris dei ꝙ peccatorum spinis obsitus / squalebat tanq̄ ager incultus / et nullam penitus bonorū operum fecūditatem attulerat: nullum imbrē gratie spiritualis acceperat. Mittitur beatus iohannes qui cum per propheticam atq; apostolicam predicationem / ānnunciando penitētiam quasi rudem campū presterneret / fecundaret / expleret / diuini verbi seminibus impleret: ꝙ ad maturam frugē id est ad regenerationis gloriam prepararet. Rm. Inter natos. ij. ps. Te deum. ℣ Fuit homo missus. ℭ In laud. hec sola ān Elisabeth. / de laud. ps Dominus regnauit. kyr. vj. Cp. Audite insule. ℣ Omnis felix. ℣ Justus germinabit. ān. Factum est in die octauo. Require hanc ān. in prima die ad secūdas vesperas super pim. Magnificat. Oco. Deus qui presentem. ℭ Quarto. de aplis. ān. Petrus apostolus et paulus doctor gentium ipsi nos docuerūt legem tuam domine. ℣ Annunciauerunt. Oco. Deus qui hodie. Deinde mco. dicant cōfitere. ℭ Ad j. ān. Elisabeth. ps. Deus in nomine. ky. ij. ān. Magna tibi tribuas. ps. Quicūq; ky. ij. Ad alias horas ita fiāt vt in die. Si dom. fuerit iohannis in do. cōtigerint: fiat totū seruitū de do. ꝙ medie fe. de sācto iohāne nisi q̄n ℣ de. ij. noct. hystorie dñicales hic tāda fuerint. ꝙ tātū mco. de aplis. hec sequētes ād. dicant ad vēs. ꝙ ad mat. sup ps. Magnificat. ꝙ Benedictus. quādo de aplis fit seruit. vel ad me. eorum cū de aliquo festo fit seruit. cū repetitione earūdē. ān. Petrus apo. ān. O petre pastor summe ꝙ paule doctor magne nos christo pia prece purgatos coniungite. ān. Gloriosi principi. Quere hāc ān. i prima die ad secūdas vēs. super ps. Magnificat. ān. Beati critis. ān. Tradēt enim vos. Quere pas duas ān. in cōi apostolorum

Uisitatio beate marie celebretur in ecclesia Sar. in crastino post octa. sācti iohannis baptiste. Ad primas vespas. ān. Eterni patris filius mariam cōcupiuit: de sanctorū splendoribus in matrē introiuit. ps Dixit dñs. ky. xxxviij. ān. Lilii conuallium fragrans in odore / iter ornat mentium ferens celi florē. ps. Laudate pueri. ky. xxxviij. ān. Paradisus celicum fructū afferebat / grauide qui puerū gaudio replebat. ps. Letatus. ky. xxxix. ān. Lucerna veri luminis dñs accēdit: quo diagmā nostrā pristinā caliginē apprehendit. ps. Nisi dñs. ky. xl. ān. Consorta mater filios simul et veracem totius hierusalem ponens fines pacis. ps. Lauda hierusalem. ky. xlvij. Capitulum.

Ego mater pulchre dilectionis et timoris ꝙ agnitionis et sancte spei: in me omnis gratia vie et veritatis / in me omnis spes vite et virtutis. Rm. Exultauit infās gaudio in spiritu helye: cuius mater mirabilis fit compos prophetie. Celi manat deliciis introitus marie. ℣ Propter archam domini benedixit domui dens zacharie. Celi manat. Gloria patri. Celi manat. Hymnus.

Festum matris glorioſe pleb̃s ſãcta concelebret pietatis viſcerose gratiã exposcit quam cognata copio ſe ſenſit hic elizabeth.

Fecundata ſenectutis ſterilem aggreditur: que diuine iam virtutis mater etiã efficitur gratulatur cum ſalutis conſortem alloquitur.

Uor non loquẽs exultauit ad verbi pre ſentiam: ſed elizabeth expauit matris ex cellẽtiam: benedictam que clamauit fructus affluentiam.

Unde michi quisq̃ putet hoc ait prelagium: vt deuote me ſalutet mater regis omnium ventris mei fructum mutet in nouum tripudium.

Uirgo dũ ſic commẽdatur: canticũ letitie pſalliẽs pure glorietur in auctore gratie quo beata predicãt in omni progenie.

Urine deus ſumme pie regnãs eternaliter: prece virginis marie nos conſerua iugiter: vt poſt finẽ huius vite viuamus perẽniter. amẽ. ℣. Diffuſa eſt gratia. ℟. Propterea. ãn. In pſalterio decacordo pſallit virgo regia dominũ magnificãdo qui fecit magnalia: prelẽs poſſeſſe de fede diuina iuſticia ſeruos humiles exaltãs ex miſericordia. ℘s. Magnificat. Oco

Deus qui ſacratiſſimã virginem mariam vnigeniti tui matrẽ mutue cõſolationis gratia beatã elizabeth viſitare feciſti: cõcede propitius nobis famulis tuis. vt ex eius viſitationibus aſſidue cõſolemur: ⁊ a cũctis aduerſitatibus tuo muntimine protegamur. Per eundẽ. ℂ Ad completo. ãn Sancta maria. ℘s. Cũ inuocarẽ. hym Saluator. ãn Glorificamus. ℣. ℘s. Nũc dimittis. ℂ Ad matu. Inuit. Reginã celi glorie deuote collaudem⁹. Patrẽ miſericordie venite adoremus. ℘s. Venite. hym.

Mundi ſalus affutura: virgo mater inclita / geſtu ſimplex / mente pura / ſpecie preſulgida cum celeſti genitura proceſſit in publica.

Caput conterens draconis rubus qui non vritur aaron virga gedeonis vellus quod perfunditur: hec perfecta ſalomonis que beata dicitur.

Genitrix emanuelis virga eſſe floruit oſtiũ ezechielis quod viro nõ patuit mõs quo lapis danielis ſtatuam comminuit.

Sic in mundo preter morem notum fecit dominus / caſtis mater cõditorem circundat viſceribus: terra gignit ſaluatorem nubibus pluentibus.

Uirgo cara caritatis ferueſ deſiderio: caſte cõſanguinitatis fauet miniſterio / gaudẽs huius nouitatis ſãcto puerperio.

Helix domus zacharie talem habens hoſpitem: felix cognata marie quam ſuſcepit comitem: ſed iohannis ⁊ meſſie tu diſtingue limitem.

Laus ſit ſũmo genitori qui regnat per omnia / laus ſit noſtro redẽptori per quẽ venit gratia / procedẽti creatori ſit equalis gloria. Amen. ℂ In. j. nocturno. ãn. Mater matris filio ſingula ſubiecit ex infantis gaudio laudẽq; perfecit. ℘s. Dñe dñs noſter. fol. iij. ãn. Sol in tabernaculo ſuo illuceſcit dũ ſponſus in thalamo ſponte requieſcit. ℘s. Celi enarrant. fol. v. ãn. Cepit terra domini fructu fecũdari per miſericordiam a deo ſalutari. ℘s. Dñi eſt ter. fo. viij. ℣. Diffuſa eſt gratia. Benedictio. Alma virgo virginũ intercede. Lect. j.

Glorioſe virginis marie matris domini varie feſtiuitates eo celebrius atq; deuotius in eccleſia dei recolẽde ſunt. quo cõſtat eam beatiorem eſſe poſt chriſtum: preſertim cum eius celſitudo mirabilis incomparabiliter affluat deliciis gratiarũ. Ipſa namq; reſidet ad dexterã maieſtatis in excelſis magni regis aſſueri conſortis efferta / ſpecialis interuẽtrix pro ſuo genere: ſicut heſter delicata in neceſſitatis tempore preparata / tanto cunctis celi ciuibus potẽtior atq; ſublimior / quanto differentius pre illis nomẽ matris dei ſingulariter hereditauit. Hec eſt vere benedicta ſuper omnes mulieres / inacceſſibili luci diuine maieſtatis inhũtum ſine perſonali vnione conditio creature patitur / adherens ⁊ conuncta. Hãc igitur virginem thronus dei reginam ſuſcepit / chorus angelorum dominam veneratur / ſanctorum concio laudibus extollit / iuſti viatores ſpeculum virtutum ſibi preſtituunt / et veri penitentes aduocatam ſentiunt / lacte benignitatis eius ſuauiter imbuti: ne tabeſcant in lachrymis luctus et meroris. Hm.

Elisabeth vt virgini fenectus prelētatur: hāc vo ce venerabili salutat ampleratur. Intacta mater sterili matri congratulatur. ℣. In sacris claustris viscerum precursor puer puerū messiā protestatur. Intacta. ℣dictio Christus marie. Lectio.ij.

LAudes igitur et preconia tam ecclse matris romanus pontifex vrbanus sertus. pio studio volens ampliare / festiuitatibus antiquis hodiernam superaddere decreuit / vt visitationis eius memoria frequentaretur: qua post conceptionem verbi diuini cognatā suā elizabeth humiliter salutauit. Speraut idem pontifex (nec falli potuit) q̄ contra virus pestiferum scismatis introducti / quo christiane plebis communio dissoluta est ⁊ ecclesie militantis vnitas rumpebatur / acceptor mediatrix apud deum esse nequiuit / q̄ ipsa que deum genuit: vt dum festum visitationis eius a clero et populo deuotis celebratur officiis / dignetur eius pietatis congrua prece afferre remedia statum ecclesie reconsiliando in fide et gratia saluatori. ℟m. Exultat infans gaudio in spiritu helye: cuius mater mirabilis fit compos prophetie. Celi manat. Electus introitus marie. ℣. Propter archam domini benedixit domui deus zacharie. Celi manat. ℣dictio Sācta dei genī. Lectio.iij.

QUautem deuotius et attentius adidem festum celebrandum inuitaretur plebs fidelis: prefatus pontifex romanus auctoritate apostolica statuit diem solennitatis ferto nonas iulij. per singulos annos celebrandum. concedens pius huius festi cultoribꝰ speciales indulgentias perpetuis temporibus duraturas. Vnde omnibus vere penitentibus ⁊ cōfessis qui matutinali officio seu misse aut vesperis eiusdē festiuitatis in ecclesia presentes affuerint: ccum dies. Eis vero qui prime / tertie / sexte / none / ac cōpletorij officiis interfuerint: pro qualibet ipsarū quadraginta dies. Illis autem qui per octauas eiusdem matutinalibus / misse / vesperarum / ac predictarū horarum officiis interfuerit: singulis diebus centum dies de iniunctis sibi penitētijs misericorditer relaxauit. ℟m. Benedictam predicat sener porta spi. vnde hoc vt veniat ad me mater dei. Voce tui iubilat Intās ventris mei. ℣. Beata que credidisti / in te fient que audisti: ecce signū rei. Voce. Gloria patri. Infans.

¶ In.ij. nocturno. ān. Stat in regis dextera gloriosa regina: vide regis filia et aurem inclina. ps. Eructauit cor meum ver. fol.xx. ān. Dei tabernaculum quod ipse fecerunt: ex te vite fluuium cūctis detriuauit. ps. Deus noster refugium. fol.xx. ān. Hgloriosa sterilitas tener victoriosa: de te dei ciuitas dixit gloriosa. ps. Fundamenta eius in. fol.xxx. ℣ꝰ. Speric tua. ℣dictio. Sancte marie merita: nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta.

QUiros igitur sāctos atq; deuotos ad huius diei festiuitatē celebrandam alliciunt tam auctoritas ⁊ euangeliorum fides q̄ miraculorum cōcursus. Ex quibus tante solēnitatis materia certior esse pbatur ⁊ efficacior in laude prospicitur. Refert enim euangelista continuo post angelicam salutationem. Mariam virginem elizabeth cognatā suam visitasse personaliter ⁊ benigne salutasse. Inestimabilis namq; ⁊ singularis humilitas que mente marie firmiter adhesit: ⁊ linguā virgineam in huiusmodi vocem prorumpere fecit. Ecce ancilla domini. Ipsa quoq; gressus eius dirigēs / hāc in montana consecdere fecit ad salutandum elizabeth: vt hec eadem virtus ⁊ deo preberet obsequiū ⁊ proxime consanguinee solatium exhiberet. Sic decuit enim vt angelorum domina per humilitatis ⁊ charitatis officium sponte se ministrā exhibēs / omnem iusticiam per meritum adimpleret. Tu autem domine. ℟m. Maudis cum preconio cultu singulari letabatur cantico suo salutari. Cum pudoris lilio parēs absq; pari. ℣ꝰ. Nam debet ab omnibus generationibus beatificari. Cū pudoris. ℣dictio. Que peperit christū pro nobis postulet ipsum. Lectio.v.

MIraculorum etiam affuit gratia copiosa / dum virgo venerabilis ⁊ femina sterilis ambe pregnantes occurrerunt sibi / infantium in vtero / quos nec dum partus ediderat / mutua noticia cō parata est: dum puer propheta dominū prophetarum presentem exultando reuelauit / quem adhuc sermone voris predicare non valuit. Pater quoq; pueri spiri

tusancto repleta matrem dei mariã p;ophetica laude confessa est: fidem eius cũ fecunditate commendans/ꝛ flozem cum fructu deuote benedicens. His euidenter pãditur incarnationis mysterium. cum sancta mulier elizabeth angelice salutationi confozmem se reddit/et tam egregie et tam congrue perozando p;oponit. Benedicta tu inquit inter mulieres: ꝛ benedictus fructus vẽtris tui. Sic p;ophetauit femina sapiens celesti inspiratione p;euenta: cognouitq; p;esentialiter adesse saluatozẽ/cuius in vtero sensit gaudere p;ecursozem. Vm.

Christi sãctuariũ spiritus sacrariũ: mater pietatis. p;egnãti solatium cognate subsidium administrat gratis. ℣. Sic maria nobilis fozmã vere singulis dat humilitatis. p;egnã. ℟. Benedicto. Stella maria maris: succurre piissima nobis. Let. bj.

EXultemus igitur in hac die tot et tam excelsa fidei nostre sacramenta debita veneratione recolentes: in qua celebziter extollitur beate virginis marie matris dei gloziosa fecunditas. aduẽtus christi hominis in carne p;edicatur/ pueri exultãtis noua sunt p;eludia/ꝛ sãcte mulieris elizabeth gratia confirmatur. O maria virgo pissima/quis potest digne tua referre p;econia/cuius singulari humilitas in angelica collocutione conceptum diuinum habere p;oimeruit: Cuius gratissima charitas in cognate sãcte visitatione mirabilis apparuit: cuius salutatio benigna puerum in ventre clausum exultare p;edocuit/ꝛ matrẽ pueri p;ophetare fecit. Nemo sileat a laude tua: cuius materia mundũ replet vniuersũ. Salutamus ergo te: multiplices ꝛ immẽsas tibi referẽdo gratias. tu nos visita per frequẽtes tuas ꝛ innumeras misericozdias/vt tue beatitudini cõgaudẽtes regni filij tui mereamur esse participes.

℟. Digna quam respiceret: cuius cõcupisceret dominus decozẽ. Se velut pauperculam p;ebet et ancillulam post matris honozem. ℣. Nã virgo christifera gratiarũ munera refert in datozem. Se ve. Gloria. p;ebet. ℂ In.iij.noctur. ãn. ℣. Et te mater omnis terra cantat noua cantica: laudans que perfecit deus in te mirabilia. ℘s. Cantate. j. ko.rrrij.ãn. ℣. Et te lux est ozta tulis ꝛ cretis le

Sar.

titia: syon audit ꝛ letatur cum iuder filia. ℘s. Dominus regnauit exul. ko.rrrij.ãn. Dum cepit virgo salutare semem pijs vocibus missũ sibi salutare votum fecit dominus. ℘s. Cantate. ij. kol.rrrij. ℣s. Fouuabit eam deus. Benedictio. Per marie merita: p;osit nobis lectio euangelica. ℂ Secundum Lucam. j.

IN illo tempoze. Exurgẽs maria abijt in montana cum festinatione in ciuitatẽ iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omelia venerabilis Bede p;esbyteri. Luce.i.

POstq; fratres beata maria angelica visione ꝛ allocutione meruit sublimari/ postq; se celesti onustandam partu didicit/nequaq; se de donis celestibus quasi et se essent extulit: sed vt magis magisq; donis esset apta diuinis in custodia humilitatis gressum fixit. ita euangelizanti sibi angelo respondens. Ecce ancilla domini/fiat michi secundũ verbum tuũ. Eandem vero quam angelo exhibuerat humilitatem: hominibus quoq; curauit exhibere. Illa autẽ mox vt angelus qui loquebatur et ad celestia redijt: surgit ac montana conscendit. gestansq; in vtero deum: seruozum dei habitacula petijt ac requirit alloquia. Vm. 11.ẽ.bij. hys excep tum.

EXit parẽs ꝛ puerperiũ quid? adest regina virginũ Ibi nequit esse periculũ: vbi salus qui curat seculũ. ℣. Gabzielis iurta p;ecagiũ tunc est natũ multozũ gaudiũ. Ibi ne. ℟. Diuina solatia: nobis impetret virgo maria. Lectio.viij. 7

INtrat ergo beata maria domum zacharie/atq; elizabeth quam seruum atq; p;ecursozem domini paritura nouerat salutat: non quasi dubia de oraculo quod acceperat/sed vt congratulatura de dono quod conseruã accepisse dicerat. Aperiente vero beata maria os ad salutandum/repleta est spiritu sãcto mox elizabeth: et dixit. Benedicta tu inter mulieres: per cuius partum virgineũ a natis mulierum maledictio p;ime matris exclusa est. Et benedictus fructus vẽtris tui: per quẽ et semen incozruptionis

et superne hereditatis quã perdidimus in adam fructum recepimus. Et vere ac singularis benedictus qui nõ nostro more postẽ natus est gratiã a dño benedictionis accepit: sed ipse ad saluandũ mũdum benedictus quivenit in nomine dñi. Rim. Gloriosa celorum domina sponsa regis et mater inclita celi melos mundi fiducia. ℣. Nostra clemens audi precamina. Stella maris occasus nescia placa nobis mundi certamina. Nostra. Benedictio. Ad societatem ciuium superiorum perducat nos regina celorum. Lectio.ir.

VEre prophetie spiritu repleta elizabeth genetrice ad se aductasse saluatoris intelligit: sed humilitatis spiritu circunsepta munus dignam se eius aductu deprehendit dicẽs. Unde hoc michi vt veniat mater domini mei ad me: Nos ergo fratres exempla beate marie semper animo retineamus: vt in conspectu dei humiles inuenti. et prorumis debito honore submissi mereamur cum ipsa perpetuo sublimari. Sit immoderatꝰ temporalium rerum nos appetitus deiectat: reminiscamur quia iuder noster diuites dimisit inanes. Nunẽ de impetrãda admissorum venia desperemus: quia misericordie eius a progenie in progenies timentibus eum. Rim. Regalis sirps virginem ob sui pulchritudinem rex summus adamauit. Clandestinum connubiũ. Infans per matris viterum exultans exclamauit. ℣. Joseph noli metuere quod natum est in conuigr de spiritu manauit. Clandestinum. Gloria. Infans. ℘s Te deum. ℣ꝰ. Ora pro nobis sancta dei genitrix. Rim Ut digni. Jube dñe benedicere quotidie per octa Cin laudibus. ãn.

SCandit montes aurora gratie lucet fulgẽs celestis gloriꝫ iustis ferens solem iustitie: diem monstrat noue letitie. ℘s. Dominus regnauit decorem. fol.vj.ãn. In cõcursu matrum cum gaudio puero parvus caterus eloquio: seruus regẽ nostens in vitro: puer infans colludit puero. ℘s Jubilate. fol.vj.ãn. SEnex plena celesti munere rorem fusum cernens in vellere flammam ignis rubum non vrere: tesse virgam clamat florescere. ℘s. Deus deus meus. fol.vj.ãn. SAluatoris cõceptus pãditur virgo pura mater efficitur benedicta predicitur in qua vite fructus oritur. ℘s. Benedicite. fo.vj.ãn. Cum a ter pia plena virtutibꝰ dñi laudat feruore spiritus: ipsũ psallens cum letis vocibus quia respexit ancillam dominus. ℘s. Laudate. fol.vij. Cpm. Ego mater pulchre dile. Hymnus.

O Salutaris fulgẽs stella maris genetrix prolem veritatis solem mater bonorum clemens famulorum suscipe votum.

QUõgratulamur ꝫ tuas conamur canere laudes que deo cõgaudes. sed non cõdignus preualemus hymnis dicere totum.

QUã veterana transit in montana gressu festinam rosam matutinam: tibi tibi lamus et concelebramus hec tua festa.

QUotem rachelis exaudi de celis que te nunc orat filiosꝫ plorat potens regina gratia diuina pellere mesta.

O mediatrix orbis reparatrix laus angelorum salus infirmorũ flos feminarum hostem animarũ reprime seuum.

SIt benedicta trinitas inuicta per quã beata virgo coronata meruit frui fructu ventris sui nunc ꝫ in euum amen. ℣. Elegit eam deus. ãn. REdemptor rex israel venit in virgine: repletur elizabeth sacro spiramine: prophetat puerulus in vterum ordine miranda fit nouitas: laus tibi domine. Oco. vtã. Nulla memo. de sanctis. CAd.i.ãn. Scandit. j. de lauõ. ℘s. Deus in no. fo.ir. CAd.iij.ãn. In cõcursu. ij. de lauõ. ℘s. Legem pone. fol.xj.Cpm. Ego mater pulchre di. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℣. Specie tua ꝫ pulchritudine tua. CAd. vj. ãn. Senex iij. de laudibus. ℘s. Defecit in salutare. fol.xj. Capitulum.

SUrge propera amica mea columba mea formosa mea ꝫ veni. Cant.ii. iã enim hyems trãsiit ymber abiit et recessit flores apparuerunt in terra nostra tempus putationis aduenit. Rim. Specie tua pulchritudine tua. ℣ꝰ. Jocundabit eam. CAd.ir. ãn. Mater pia. ij. de laudibus. ℘s. Mirabilia testimonia tua. Capitulum.

VEni columba mea in foraminibus petre in cauerna materie: ostende michi faciem tuã. sonet vox tua in auribꝰ meis: vox enim tua dulcis. et facies tua decora. Deo gratias. Rim. Jocundabit eã deus vultu suo. ℣ꝰ. Elegit eam deus. ℟. CAd secũdas vesperas. ãn. Scandit montes. j. de laudibꝰ. ℘s Dixit dñs. fo.xxiiij.

et ceteri pī. de vrimis vesperis. Cap. **Ego mater pulchre.** ℟ **Felix parens.** viij. hȳ⁹ **Festum matris.** vers⁹. **Elegit eam deus.** ℣. **Assa.** Exultat virgo virginum in deo salutari confortans semen abrahe gratia singulari: quod patribus promissum est in fide regulari verbū de celo missum est in radio solari. ps **Magnificat.** ℣. rliij Pēo. de do. si contingat. Cōpl. dicatur vsq; ad primas vesp. ℣ quotidie quando fit seruitiū de oct. nisi in fest. sancti martini octa. apłoꝝ et trālla. sancti thome martiris ad ℣pletoꝝ. dicat. ān. **Miserere.** sup ps. **Cū inuocarē.** ℣. hȳ⁹ **Saluator.** ℣ in fine hymni dicatur. **Deo patri.** ān. **Lucem tuā.** Quotidie infra octa. fiat seruit. de visita. cum regimine chori nisi festū ir ſt. intercurrat. Ad matut. inuit. hym. āe. et pī. sicut in die. v. et R. sēm ordinem nocturnoꝝ. Ante lauſ. vers⁹. **Oramꝰ nobis.** ℣. In lauſ. hec sola. ān. **Scandit montes.** ſ. de lau. ps **Dñs regnauit.** Cp. hȳ⁹. et v. vt in die. ān. super **Benedictus.** et **Magnificat.** dicantur de ān. super ps. ad primas vesp. cū repetitione videlicet quando fit seruit. vel mēo. de octa. ¶ Et notandum est ꝙ in fe. trālla. sancti martini fiant medie lec. de apostolis: et non de octa. nisi tantum mēo. de octa. etiā in fe. transla. sancti thome mar. ¶ Notandū est ꝙ in fest. sancti martini: ℣ in aliis festis. ir. lec. infra oct. visitationis beate marie cōtingentibus dicūtur vesp. et matu. de sancta maria extra chorum sicut extra octauā eiusdem. ¶ Die. ij. infra octauas. Lectio prima.

SAcrosancte militanti ecclesie congruum rectūq; visum est / vt que regine celi gloriose dei genitricis marie visitationis gratiā in sue tribulationis angustia cogitur erorare: pijssime visitationis illius qua salutauit elizabeth festiuitatē debeat celebrare. Sic enī preces matestari eius venerabilius offerūtur: vt ex antique benuolentie decātatione sua benuolentia congrue est raptanda. Magna hec festiuitas domui zacharie iocūdissima fuit. Et tanto nobis iocūdioꝝ esse deberet: quo ipsius ineffabiliter humilitatē virginitatisq; suauitatē in ea. specialius celebramus. ℟. de. ſ. nocł. Lectio. ij.

EXurgens maria abijt in montana cū festinatione: abijt gemma virginum / matrum gloria / mulierū decus / a quietis vallibus / a thalami delicijs / ad labores in montibus / fons affluens in montana ascendebat. Nūquid non sunt delicie / virginitatis decus cū munere fecunditatis humilitatis insigne charitatis? Fauus distillans / misericordie visera plenitudo gratie singularis / sctē semi elizabeth: sanctis angelis speciosa facta est et suauis in huiusmodi delicijs suis sācta dei genitrix. Mons myrrhe / mons thuris / cuius iustitia sicut montes dei / montes scandit corpore / et non minus mente conscendit. Tu autem. Lectio. iij.

CErte non vanis aspectibus / non otiosis fabulis intēdebat: sed piarum meditationum sursum actionibus / deuotis orationibus / ℣ vniuersarū virtutum exercitijs quas / pigmentarius celestis in ipsa cōmiscuit: vt fragrans virga fumi ex aromatibus ante conspectū dñi iugiter ascēdebat. Strenuitatis iudicū / prudentie circunspectio / virginalis erubescentia notantur / cū annectitur / cū festinatione. Fortitudinis donum ipsa habuit: quando abrupta montiū festinanter ascendit. Prudentie circūspectionem aduertimus / quando vagis non est vsa discursibus: sed sedula ceptis instituit deuotis operibus. Virginalis etiam erubescentia in ipsa clarescit: quia diu in publico videri noluit. ¶ Tertia die de transla. sancti martini mēo. et medie lect. de apostolis: et tantum mēoria de visitatione. ¶ Die quarta. Lectio prima.

EIntrauit domum zacharie. Felix zacharie domus que tāta hospitalitate prome ruit felix domus vbi est congregatio sanctoꝝ felicium. Felix namq; elizabeth / felicioꝝ iohānes felicissima maria: sed iesus felicitas eterna. Et salutauit elizabeth. Festinat sancta senex in obuiā puelle: sed letitia mater sereno vultu / puris manibus / et deuotis eā arripuit amplexibus: dulci voce / iocundoq; eloquio / fauo labioꝝ distillante / melliflua eā sa-

lutatione preuenit. Fons melleus scaturiens in vtero riuos mellifluos intus habuit: et exterius mellea labia virgineis dulcedinem deriuauit. ex charitatis feruore fiebat. vt salutationē tante salutis effectui nam non differret. Lectio secūda.

Factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero eius. O vox vere salutationis vere⁹ saluti⁹. In hac voce salutifera / curatur infantulus a reatu peccati originalis: ante tēpoꝛis vsum accepit sanctificationis donum. Spiritusancto afflatur: christum intuens indicibili repletur gaudio. In gestu exultationis: membꝛa infantula roboꝛantur. Quid mirum si in vtero matris / verbi multa fuit efficacia? Vere pꝛopheta et pluſq̄ pꝛopheta / qui in matre pꝛopheꝛat. Vere tunc lucerna ardens et lucens / quem sic pꝛeoccupauit flamma celestis: vt iam christi sentiret aduentum / qui nec sentire poterat vel seipsum. Tu autem. Lectio tertia.

Mirum nouus ille ignis qui recens elapsus e celo per os gabrielis in aurē virginis intrauerat: rursum per os virginis ad iohannis matris aurem introiuit ad paruulum: et ab ea hora vas electionis sue spiritusanctus impleret / ꝛ lucerna christo domino pararetur. Fuit ergo tūc lucerna ardens sed interim adhuc sub modio / donec super candelabꝝ ponceretur: vt luceret omnibus qui in domo sunt ecclesie. Solū adhuc illuminare potuit modium suū intra matris viscera constrictus: sed lux erat mundi quando de hoc modio erat eductus. O magnum pietatis sacramentū. In ipso motu exultationis erat reuelatū: dum lucebat ardēs lucerna sub tali modio / totū mūdū paulo post illustratura fulgoꝛibꝰ caꝛismatū. Die. v. de octa. apostoloꝝ petri et pauli: et tantū mēoꝛia de visita. Die. vj. de sancto thoma ꝛ mēo. de visi. ad vtraq; vel. et matu. Die. vij. Lec. j.

Est repleta est spiritusancto elizabeth. Consolari / confoꝛtare et opem salutis ei conferre: aduenerat virgo pia. Et ecce in pꝛima obuiatione repletur spiritusancto / christum tacito expectatum desiderio cernit adesse pꝛesentem / ꝛ eius genuisse conspicit pꝛecurſoꝛem: qui oculos aperuit filij. oculos aperuit ꝛ matris / vt et ipsa cerneret quid filij exultatio designaret. Et si senem tedeat grauidari: quid est q̄ tanto inhabitante paraclito / et in tantis nouitatum gaudijs leuiter non feratur? Clamauit voce magna: et dixit. Benedicta tu in mulieribꝰ / ꝛ benedictus fructus ventris tui. Mulier gratiosa inuenit gratiā deuotissime visitationis ꝛ officiosissime pꝛeuenientisq̄ salutationis: gloꝛiam digne pꝛomeruit vere laudis. Que se velut vnam de ceteris mulieribus ostendebat: que et q̄ta erat digne spiritussanctus declarabat. Tu autem. Lectio secunda.

Clamauit voce magna: non tam clamosa / q̄ deuota. Nec solum ad intentionem loquentis referendum est q̄ dicitur voce magna: sed q̄ verba magni misterij platura esset insinuat. Magna enim vox: aliquod magnū sentire demonstrat. Magna etiam voce dicenda est visa fuisse: quia illam vocem cum magna coꝛdis exultatione in cōmendationem magne virginis pꝛferebat. Benedicta in virginibus: que benedici semper optabat. Offeꝛtur regi virgines / sed post eā: nam sibi vendicat ipsa pꝛimatum. Si rerum pꝛecia de charitate pensamus: que pꝛima in terris pꝛoposuit angelicam vitam ducere / super omnes est. Hec est que sola sine exemplo illibatā deo vouit sanctimonie puritatem. Que etiā puritas virginitati illi valeat cōpaꝛari? que tam aliena ab omni impuritate inuēta est / vt digna iudicaretur que sacrariū spiritussancti dei vnigeniti fieret habitaculū. Lect. iij.

Hec est illa speciosa rosa cuius carnem deus ipsam esse mundicie puritatem indicauit: q̄ eam sue diuine puritati vnire non desperit. Pꝛoinde nouū illud canticū quod solis dabitur in regno cantare virginibus: ipsa regina virginū virginitatis pꝛimitiua est pꝛe ceteris cantatura. Benedicta et in matribus in qua eue maledictio mutata est: que sola a generali maledictione libera / sine iniquitate / sine coꝛruptione / spiritu sancto super-

uenīente concepit/ sine grauamine tulit/ sine dolore filium parturijt. Quod si attendimus cuius mater/ que tā potuit lingua (etiā si angelica sit) dignis extolliere laudibus matrem dei. Optima vero virginitas fecundata: marie priuilegiū est. non dabitur alteri/ quia non auferetur hoc singulare ab ea in eternum. Benedicta tu in mulieribus que sola es/ in qua virginitas et fecūditas obuiauerūt sibi. Magnum est esse virginē: sed longe amplius per omnem modum maius est esse dei matrem. Hoc vnum est quia nullam similem visa est/ nec habere sequentem/ gaudiū matris cum virginitatis pudore: quia sola sine exēplo placuit genitrix virgo genitori suo. Tu. ℣ Hoc dies dominicus infra octa. euen. et vacauerit a festo. ix. lec. Hoc modo fiat seruitiū. Ad primas vel. ān. Scandit. btē. j. de lauō. ps Dixit dñs. fo. xxvbij. et ceteri ps. Cetera dicant in prima die preter ℣. quod non dicet. ℣ko. de do. et de trinitat. et proces. ante crucem. In reō. de omnibus sanctis ān. Saluator. ℣. Letamini. Oratio Infirmitatem. Ad matut. hymn. ante ps. ō. et ℣. sicut in prima die dicantur. Lectio prima.

Ostō sūmi regis nuncius salutiferū illud aue deferens/ elizabeth cognate mirificū conceptum/ regine virgini intimasset: exhilarata est gaudio/ et feruore charitatis accensa/ exurgens abiit in montana cū festinatione. Exurgens inquit a quiete videlicet sancte contemplationis sui dilecti: ampleribus spiritualibus sponsum suū nichilominus in sinu ferens. Ipsoq; suggerente/ per speciosa amica trinitatis de suo thalamo colūba pudicitie. properat de cauerna non sine angelice comitatu milicie/ vt pium officium charitatis persolueret: omnemq; iusticiā/ angelorum domina adimpleret virgo olim patribus celitus promissa/ portans illud pretiosum depositum. portans onus leue. portans a quo portabatur. de cubili tam innotescenda mundo processit: et post umbram legis quasi noui temporis gratie aurora consurgens/ solecq; iusticie montes illustrans/ diem salutis aduenisse monstrauit. Lectio. ij.

Et intrauit domum zacharie. Per domus dñi. templum dei. sacrariū spiritussancti. Et ipsius diuinitatis non solum spirituali/ verumetiam corporali gloriosa habitatione repletū. Per est archa noui testamenti ipsum continens testatorem: que domum zacharie intrauit O q̄ felix per domus. multo namq; felicior ad eius benedicenda introitū: q̄ domus olim obededom/ ad veteris huius figure ingressum. Sancta ⁊ immaculata virginitas in maria/ salutauit elizabeth Pulchrū erat et dignū omni admiratione spectaculū/ tam eminētis atq; amantissime cognationis: deuotū intueri occursum. Salutationis obsequio preuenit seruam domina. senioren puella. plena celesti dulcedine cognatā dulciter ampleratur: gaudium matris habens cum virginitatis decore. matri pie congratulatur sterili/ pro miraculose fecūditatis honore. Tu autem. Lectio tertia.

Benedictus fructus in quo benedicende sunt omnes gentes: qui est super omnes deus benedictus in secula. Animarū esurientiū et sitientiū iusticiā/ ipsorum quoq; angelorū esca ⁊ potus: et cuius benedictionis plenitudine tu accepisti/ a ceteris mulieribus longe differentius. ideo benedicta in mulieribus quia ipsa te preuenit in benedictionibus suauissime dulcedinis. Singularem in mulieribus consecuta es benedictionem: vt sola sis virgo fecunda. mater non cum culpa neq; sed dei. nec eue maledictioni subiacens/ aut legis. nec grauida cū grauamine/ et pariens sine dolore. Et factū est vt audiuit salutationem marie elizabeth: exultauit infans in vtero eius. Jocunda vox. eloquiū dulce: quod exultare fecit in gaudio/ quem materna viscera claudūt. Mater salutat matrem: sanctificat infans infantē. christus baptistā iohannē/ in spiritu sancto baptizabat. Lectio iij.

Iohānes vero precursoris officiū/ quod vote non poterat: exultationis gaudijs exhibebat. Et repleta est spiritu sancto elizabeth. Vox supra rem mi

rabilem virginis dignitatē/diuināq; p̄z
sentiam erpauescens: clamauit voce ma
gna et dixit. Unde hoc michi/ vt veniat
mater dñi mei ad me? Non est hoc michi
a me famula tua vt tangeris/ et inuete
ratā vilites peccatricem: sed ab ineffabi
lis tue dulcedinis humilitate. O veri li
gni vite celestis planta p̄cioso; cūctis/
sancto; vniuersis: que sola inueniris di
gna/ fructum salutis po;tare. Despon
sauit te vir iustus/ sed adamauit te domi
nus meus/ et clandestinū illud connubiū
sub vmbra;one dep;ehendo. Ecce enim
vt facta est vox salutationis tue in auri
bus meis/ diuino fulgo;e illustratus est
venter meus/ et tui fructus dulcedinē sen
tiens/ tuoq; vernantis floscul pulch;itu
dine delectatus. o paradise dei: exultauit
in gaudio infans in vtero meo. Lectio.v

ET beata super ipsos quoq; ange
lo;um spiritus: que tam ineffabi
li p;omissioni magna fide credidisti. quo
niam perficiētur ea que dicta sunt tibi a
domino. Et ait maria. Magnificat ani
ma mea dominū. Magno quidem p;eco
nio deuota humilitas beate virginis nil
sibi passa est asc;ibi/ sed in eum vniuer sa
refūdit cuius in se beneficia laudabātur
O mater inquit venerabilis spiritusan
cto plena/ magnificas matrem dñi: sed
magnificat anima mea dominū. In vo
ce mea filium perhibes exultasse in gau
dio: sed exultauit spiritus meus/ in deo
salutari meo. Et ipse quoq; tanq; amic
tus sponsi: gaudio magno gaudet p;o
pter vocem sponsi. Beatā me dicis esse/
quia credidi: sed beatitudinis et credulu
tatis causa respectus est superne pieta
tis. Et er hoc beatā me dicent omnes ge
nerationes: quia respexit deus humilita
tem ancille sue in sua misericordia/ fa
ciens michi magna. Tu autē. Lectio vj.

DAnsit autē apud illam/ sibi vtiq;
sedula ministrans/ non tempo;e
b;eui: sed mensium quasi trium. Leuis
igitur grauide labo; que beatis sustenta
tur manibus/ fouetur amplexibus/ sola
tur verbis: recreatur aspectibus: nec po
tuit esse periculum/ vbi salutis vniuer se
astitit apotheca. Jam ergo mater mise
ricordie per hunc sinceriſſimū tue pieta
tis affectū/ rachel mater ad te clamans
tuum de excelsis visitationis solatiū de
p;ecatur/ vt que sola interemisti hereti
cam p;auitatem interimas et scismati
cam: quatenus nos tranquillam vitam
ducentes/ pacis auct;orem/ teq; mediatri
cem rite glo;ificemus vnanimes/ debi
tas illi semper laudes alacriter perso
luentes/ cū quo sedes regina suauiter cun
cta disponens in secula seculo;ū. Amen.

Lectio.vij. Secundum Lucam. J.

IN illo tempo;e: Exurgēs maria
abijt in montana cum festinatione/ in ciuita
tem iuda: et intrauit in
domū zacharie/ et salu
tauit elizabeth. Et rel.
Omel. bti ambrosij epi.

Mo;ale est omnibus/
vt qui fidem astruunt/ aliquid credibilis
exempli verbis annectant/ et ideo ange
lus cum abscondita nunciaret (vt fides
astrueretur) exemplo senio;is femine ste
rilis concepti virgini marie nunciauit/
vt possibile deo omne quod ei placuit as
sereret. Tibi audiuit hoc maria: non qua
si incredula de o;aculo/ nec quasi incerta
de nuncio/ nec quasi dubitans de exem
plo/ sed quasi leta p;o voto/ religiosa p;o
officio/ festina p;e gaudio in montana
perrexit. Quo enim tam deo plena nisi
ad superio;a cum festinatione consten
deret/ quia nescit tarda molimina spiri
tussancti gratia? Discite q; vos mulieres
sedulitatē quā p;egnātibus debeatis ex
hibere cognatis. Mariam que ante sola
intimis templi penetralib⁹ versabatur/
non a publico virginitatis pudo;/ non a
studio asperitas montiū: non ab officio
p;olixitas itineris retardauit. In mon
tana cum festinatione virgo officij me
mo;/ iniurie immemo;. affectu vigente
non seru/ relicta domo perrexit. Let. vij.

DIscite virgines non circūcursita
re per alienas edes/ non demo;a
ri in plateis/ non aliquos in publico mi
scere sermones/ maria in domo sera/ fe
stinat in publico. Hansit apud cognatā

suam tribus mensibus / etenim que propter officium venerat: inherebat officio. Mansit tribus mensibus. non q̄ domus delectaret aliena: sed quia frequentius videri in publico sibi displicebat. Discitis virgines pudorem marie: discite humiles humilitatem. Venit propinqua ad proximā: iuuenior ad seniorem. Nec solum venit: sed etiam prior salutauit. Docet enim / vt quanto virgo castior sit / tanto humilior noverit deferre honorem senioribus. Fit magistra humilitatis: in qua est professio castitatis. Est et causa pietatis. Est etiam norma doctrine. Conuenendum enim est quia superior venit ad inferiorem vt inferior adiuuetur: maria ad elizabeth / christus ad iohannem. Denique etiam postea vt sanctificaret baptismū. dñs venit ad baptismū / cito quoq; aduentus marie et presentie dominice beneficia declarantur: simul enim vt audiuit salutationem marie elizabeth / exultauit infans in vtero eius et repleta est spiritusancto. Tu autem. Lectio nona.

QUide distinctionem: singulorumq; verborū proprietates. Cioē prior elizabeth audiuit: sed prior iohānes grauiam sensit. Illa nature ordine audiuit: iste exultauit ratione mysterij. Illa marie / iste dñi sensit aduentum: femina mulieris / et pignus pignoris. Illa gratiam loquitur / illi intus operantur: pietatisq; mysterium maternis adornantur profectibus duplicique miraculo / pphetant matres spiritu paruulorū. Exultauit infās in vtero: repleta est mater. Non prius mater repleta est q̄ filius / sed cum filius repletus esset spiritusancto: repleuit et matrē. Exultauit iohannes / exultauit et marie spiritus: exultāte iohāne / repletur elizabeth. Mariā tamen non tunc repleri spiritusancto: sed spiritum eius exultāre cognouimus. Incōprehensibilis enim incomprehensibiliter operabatur in matre: et illa post conceptū repletur / ista ante conceptum. Benedicta tu inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui. Nouit sermonem suū spiritussanctus / nec vnq̄ obliuiscitur / et prophetia non solum rerū cōpletur miraculis: sed etiam proprietate verborum. Quis est iste ventris fructus nisi ille de quo dictum est. ecce hereditas domini et filij merces fructus ventris? Hec hereditas domini / et filij merces fructus illius sunt: qui de marie vtero processit. Tu. ¶ In lau. vna sola ān. Ad. j. et ad alias hor. oia fiant vt infra octa. ¶ In octa. dic ad vespe. super hos hec sola ān. Eterni regis hs. Dixit dñs fo. rrrviij. et ceteri ps de primis vesperis. Cap. R. et cetera omnia sicut ad primas vesperas. Ad matutinas inuit. tripl. tota cantetur hystoria vt in die. Lectio prima

Erata prius sterilis elizabeth / cum gaudiū in vtero per presentiam marie gustauerit: premissa mulieris excellenti gloria / subdidit. Et benedictus fructus ventris tui. in fructibus benedictus: sed signanter ventris tui paradisi voluptatis / areole aromatum / ozii conclusi / consistoriū spiritussancti. Benedictus fructus paterni vteri: est benedictus fructus ventris tui. Hunc cernens ventris mei infātulus exultauit / preciosum fructum celi / ciuium vitam / sempiternā per te datā hominibus / vt viuant in eternum. Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me? Non ignorat elizabeth operationē sancti spiritus / q̄ pphete mater a matre dñi ad profectū sui pignoris salutetur: verum hoc non sui meriti sed diuini muneris esse fatetur. Illa namq; quare inquit hoc michi: quibus meritis / qua iusticia? Nonne mater domini mei iure exultanda est super choros angelorum? Unde michi tanta maiestas? Cur infimam te exhibes domini mei mater? Cur latere vis luterna mundi. luna plena solari lumine? Sol in quo sol iusticie posuit tabernaculum suū. Miraculum sentio: mysterium agnosco. Lectio. ij.

ECce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Reuelante spiritusancto / quo impleta erat elizabeth: intelligit quid infantis exultatio designaret / venisse scilicet sanctā matrē illius / cuius precursor futurus erat.

Que ergo prius erubescebat omis partu rientis dum nesciret mysterium religionis: iam nūc benedicebat. Et que se prius occultabat quia filium conceperat: nunc q̄ prophetam genuit se declarat. Exulta uit in gaudio inquit/ non mediocre gaudiū. hoc est spiritusancto: sed tanto intensius quanto infantulus adhuc ineptior naturaliter ad gaudendum haberetur. Attendāt vani gaudij sectatores quo dolore admixtū est illud/ cuius extrema luctus occupat: q̄ purum/ q̄ delitiosum sit verum gaudiū quod nondū nati parvuli cor liquefacit. huius gaudij participes solius dei amici sunt. Lectio tertia.

ET beata que credidisti filia syon. Ueri salomonis superuenientem singularem et vnicā vidit colūbam/ vnicamq; perfectā et dignā predictā beatā. Beata es maria in beatitudine quam in te habes recūbentē/ beatissima eris cum in regno ipsum associaueris recumbentem. Fides magna beatitudinē promeretur: & eo maiorem quo fuerit fides maior. Fides maior ideo dici potest: cum inestimabilior assertioni credere non recusat. Et quid credidit virgo fidelis? q̄ verbum dei caro fieret per quod facta sunt omnia/ et dominus maiestatis quē non capit vniuersitas creature: intra viscera virginea se clauderet factus homo. Nullum opus dei maius incarnationis mysterio. Hoc vere tam magnum/ q̄ a cunctis infidelibus impossibile iudicatur. Tu autem domine. Lectio quarta.

PErficientur ea que dicta sunt tibi a domino. O preclara prophetia/ quādo elizabeth futura vt presentia cernit: hec secreta celestis secretarij dicta cognoscit/ futura predicit. Perficientur inquit/ concepisti vt dictum est/ et pariendo dicta preterita perficies: quē de celo tua pulchritudine inuisibiliter attraxisti omnium saluatorem visibiliter ostendens mundo. Perficientur in te: perficientur & in eo. Erit enim magnus/ qui magnus est deus noster: quia magnificabit eum in conspectu regum adorbt adorent eum omnes reges terre. Omnes gentes seruient ei: & filius altissimi vocabitur. non rapina sed natura. Et dabit ei dominus sedem dauid patris eius: non terrenam/ sed veram sedem super alas cherubin et seraphin cum quo gloriosa regnabis in eternum. Tu autem. Lectio quinta.

ET ait maria. Magnificat anima mea dominum. Auditis marie elizabeth precomijs dona que perceperat: amplius tacere non valuit. Et que virginali pudore prius acceptum mysterium texerat/ tam congruo tempore patefecit nec potuit se vlterius continere: cum spiritūsanctum quem intra corpis sui secreta tanta plenitudine redūdantem sentiebat per oris alieni claustra erupisse cernebat. Nemo huius cantici verba putet leuiter exponenda que nimirum de tam profunda inuestigatione digne poterūt penetrari. Magnificat anima mea dominum. Et in domino magna effecta dominum confitetur magnum: cuius magnificam potentiam non fatum/ non casum/ sed magnificat anima mea dominum. Exultauit spiritus meus hilaris in deo salutari meo. Tu autē. Lectio.vj.

IN eo qui est deus & homo iesus dulcissimus filius meus. Tanto munere sublimauit me deus q̄ spiritus meus in illius sola memoria delectatur. Quia respexit humilitatem ancille sue: oculo misericordie non nobilitatem generis/ non formam corporis/ non eloquentie suauitatem. Et quod natura humana per superbiā perdidit: per humilitatem diuina propiciatio reparauit. Vera humilitas beate virginis que in iudicio suo ancilla erat humilis/ et solo gratie respectu sublimis: et que ancilla inquit sum/ mater dei efficitur. Nec dubitat se electā ad incomprehensibile hoc mysterium/ ad mirabile commercium/ ad inscrutabile sacramentum: et nominat se ancillam. Nardus aromaticus/ flos redolens/ odorifera humilitas/ virtus ymā summis consilians/ cuius odor inebriauit suauitatis regem ab eterno paternitatis sinu/ tuum traxit ad cubile. Ecce enim ex hoc: beatam me dicent omnes generationes. Tu autem domine miserere nostri. ℣ Lectio.vij. Secundum Lucam.

IN illo tempore: Surgens maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua. Omelia de diuersis tractatibus.

Ecce virgo beata es propter beatitudinis tue singularem prerogatiuā per singulas generationes. tam cara es omnibus / tam amabilis vniuersis et tam deuota: vt dignū est q̄ omnes te beatificent affectu: vt si cuncti loqui gestiant / quicquid dicatur de indicibili eo ipso quod dici potest vel potuit: minus placeat / minusacceptetur Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomen eius. Potens est sanctus dñs magna et sancta fecit / incarnationis videlicet et redēptionis mysteria que omnia prius facta transcendunt: et ipsa in me et michi fecit ad meam magnificationē singularem. Mansit apud illam quasi tribus mensibus. Felix parens elizabeth / cui soli assistit vniuersi mundi creator: cuius presidium eius confortat senectutem. cuius fons letitie gemitus cōsolatur laborantis antique. Huius sanctissime visitationis audiuimus hystoriam: imitemur et formam. Tu autem. Lectio octaua.

SEdeat anima fidelis cū maria in conclaui conscientie: vacans delitijs contēplationis superne. Consolabitur eam celestis nuncius: delicioſus videlicet sapor feruentissime deuotionis. In proposito felici concepit christū: honesta vero operatione prodeūte in lucē. christū pariet floreter perseuerante semper gratia castitatis post verbi cōceptum. Progressa est mater humilitatis ad montana vt elizabeth parturienti solatiū dulce cōferret: sic et anima que tam honestum concepit ppositū / tendat in montana virtutum diligentis obsequij gratiam egentibus collatura. Tu autem. Lectio.ij.

IMitemur fratres charissimi / sanctam et humilem virginē: in obsequio humilitatis. Imitemur ꝫ deuotam elizabeth in operibus virtuosis: vt nunc in senectute nostra honestum propositū concipiamus. Dulcis est enim miseratio diuine pietatis que felicibus fecūdet operibus nostrā senectutem: qui sterilem habuimus iuuentutē. Deprecamur te mater viuentium: vt hec per tue visitationis gratiam consequamur. Copiosa charitas tua nostrorū cooperiat multitudinē peccatorū: et tua fecunditas gloriosa fecunditatem nobis conferat meritorum. Fac o benedicta per gratiā quam meruisti / per prerogatiuā quam inuenisti. per misericordiā quam peperisti: vt qui mediante te fieri dignatus est particeps infirmitatis nostre et miserie / te quoq; interredente participes faciat nos glorie et beatitudinis sue ieſus christus filius tuus dominus noster qui est super omnia deus benedictus in secula. Amen. Tu.

¶ In lauō. ōes añe dicātur: et cetera ofa sicut in die. Ad primā et ad omnes alias hor. ofa vt infra octa. Ad.ij. vel. añe pt. et cetera vt in prima die: preter ℣. quod non dicetur. Cōmemoratio de martyribus videlicet de septem fratribus mart. ¶ Sanctorū processi et martiniani martyrū. Oratio.

DEus qui nos sanctorum martyrū tuorū processi et martiniani confessionibus gloriosis circundas ꝫ protegis: da nobis eorū et imitatione proficere / ꝫ intercessione gaudere. Per dominū.

¶ Eodem die fiat memoria de sancto Wythuno episcopo et confessore. Oratio.

DEus qui hunc diem sacratissimū nobis in beati Wythuni confessoris tui atq; pontificis depositione celebrare concedis: adesto propitius ecclesie tue precibus. vt cuius gloriatur meritis muniatur suffragijs. Per dñm nostrum

¶ Commemoratio de apostolis. Ad matu. ij. lec. fiant. Inuitatorium duplex. Lectio prima

EOdem quoq; tempore nunciatū est paulino viro clarissimo / magistro officij / eo q̄ processus et martinianus magistri animelli. christiani effecti fuissent: misit milites et tenuit eos / et iussit in custodia recludi. Alia aut̄ die precepit sibi

cos presentari. Qui cũ adducti fuissent ante conspectũ paulini viri clarissimi: dixit eis paulinus. Sic stulti facti estis: vt deserentes deos et deas / quos inuictissimi principes colunt / et antiquitas vestra adorat sequẽtes vana in audacia vestra / vt sacramenta militie vestre amittatis? Tu autem domine. Lectio secunda.

REspondit martinianus clara voce: ⁊ dixit. Nos modo cepimus habere sacramenta militie celestis. Paulinus vir clarissimus magister officij dixit Deponite iam amentiam cordis vestri / ⁊ adorate deos immortales: quos a cunabulis vestris venerati estis / ⁊ coluistis / et nutriti estis. Beati martyres petrus et martinianus respondentes: vna voce dixerunt. Nos christiani facti sumus. R. ij

POst triduum autem subito paulinus arreptus a demonio expirauit. Tũc filius eius pompinius cepit vociferando clamare: ad palatiũ pergens. Moderatores et gubernatores reipublice nostre subuenite: vt extinguantur arte magica imbuti. Hoc audiẽs prefectus vrbis cesarius: intimauit neroni augusto rem gestam. Nero autem imperator precepit dicens. Non tardentur: sed celerius extinguantur. Pompinus vero filius paulini magistri officij: cepit fortiter vrgere prefectũ vrbis cesariũ. Tunc prefectus dedit in eos sententiam: ⁊ iussu eius eruũtur de custodia. Et ducti foras muros vrbis rome / in via que aurelia nũcupatur: ibi gladio capite sunt amputati pro nomine christi / qui viuit et regnat in secula seculorũ. Amen. Cetera dia de toto plurimorũ mar. ¶ Nota q̃ ifra octa. apostolorũ petri et pauli que varie cõtigerit: ita fe. vacat fiant mẽdie lec. de apostolis: finaute fiat de eis mẽcoria tantum nisi in translatione sancti martini: tunc fiant mẽdie lect. de apostolis quocũq; die cõtigerit. cum ymn. de cõi apostolorũ. et mẽo. de visitatione quia matut. beate marie dñr extra chorũ. Quotidie infra octa. apostolorũ quando de aplis fit seru. Ad mat. Inuit. Regem apostolorum. ps. Venite. hymn⁹ Aurea luce. ¶ In primo nocte. ãn. In omnem terram. ps. Celi enarrant. Et cetere añe cum ps de cõi aplorũ. ỹ. et ℟. de cõi secundũ ordinem. Similiter dñr. Lectio prima.

SAnctissimorum apostolorum passio fratres / quorum hodie natalem solenniter celebramus: electis honoranda est credentibus quos pietatis plenitudine / saluator mundi humano generi / et patres esse dedit et iudices. Quante autẽ integritatis quante ve pietatis fuerint. hinc vel maxime pendendũ est / quod ille eos ad emendationẽ corrupti seculi: ⁊ ad mysterium sue voluntatis elegit: quẽ non fallebat electio. Lectio ij.

VOcauit dñs petrũ opibus paupere m: opere piscatorẽ. Qui a conuersatione populari / ⁊ cõmunione vrbiũ segregatus / vitam inter fluctus agebat innocuã: et victum de simplicitate querebat. Quem tamen vt ita dixerim pauperem / vt cõpetens ei substãtia non deesset: quem bene merentem de deo copiosi maris diues vnda pascebat. Electus est ergo ad predicationẽ verbi salutaris / vt mutata vice celestis mysterio sacramenti: qui captura piscium alebatur / salute hominum pasceretur. Tu autem. Lectio iij.

GLoriosissimũ paulũ ad fidem nominis sui: christus vocat e celo. Qui q̃ persequi videbatur ecclesiã: non impietate irreligiosi animi seuiebat: sed nube ignorantie nouã non perspiciens gratiã / amore antique deuotionis errabat. Ideo denicq; ab oculis eius veteris vmbre caligo detersa est: vt verũ illud lumen quod de celestibus chorruscabat / et sibi acquireret / et omnibus reuelaret. Cecatus illuminatus est: non alia dispensatione / nisi vt clausis carnalibus oculis spiritualis ei aspectus ad inspiciendam dei gloriam roboraretur. Tu autem. ps. Te deum. ỹ. Dedisti hereditatem. ¶ In lauret cola ãn Hoc est preceptũ, In cõi to. Irbs. ps. Dñs regnauit. Cap. Jam non estis. hyᵐ Exultet celũ. ỹ. Innũciauerũt opera dei. Super benedictus dicit vna de predictis ãis per ordinẽ. Oco. Deus qui hodierna. ¶ Mẽo. de cruce et alie mẽo. voluere dñr: quia chorus non regitur per istas octa.

¶ Ad. j. ãn hoc est pceptũ. ps Deus in nomine. ro. ix. ãn Gloria tibi dñe. ps Quicũq. fol. xi. Ad alias hoc. omnia fiant de cõi apostolorũ: cũ hac oõne. Deus qui ho. Alie. fi. de apostolis infra octa. Lectio. j.

BEatissimorum apostolorum petri et pauli insuperabilem fidem passionẽq; germanam/omni nos deuotione fratres necesse est celebrare: quia et laudabilis eos vita ad gloriosissimum perduxit occasum/ & mirificus obitus perpetuam transmisit ad vitam. Et licet in petro fides emineat/in paulo doctrina pcellat et magisterium: tamen pauli fidei plenitudo est/ et credulitas petri doctrine est fundamentũ. Tu autem. Lectio secũda.

NOs tanta celestis electionis dignatio vsitauit vt hic fieret de piscatore doctor: ille de persecutore defensor. Sed in hoc omnipotentis dei attollenda maiestas est: qui inspiratione mirabili et docendi gratiã tribuit imperito/ et inimicũ fecit amare quod oderat/ et fidem quam impugnabat asserere. Illius pfectionem non abstulit: sed mutauit. Hu insecauit oculos: vt purgatiõi recepto lumine/clarissima mentis acie/vitra humanum videre posset aspectum. Accepit autem et fidelissimus petrus hos oculos. qui christum dominũ in carne positum: et diuinitatem suã sub specie assumpti hominis occultatã/ filium esse dei viui/ sancti spiritus radio illuminatus inspexit. Ait enim dño percunctanti quis esse ab hominibus putaretur. Tu es inquit christus filius dei viui. Lectio tertia

QUis non responsionis plenitudinem piscatorem protulisse miretur. qui compendio breuissime confessionis aperuit/ et quod de patre habebat dominus/ & quod de humana natiuitate susceperat. Christus enim et filius dei viui vtriusq; nature indiuisum continet sacramentum. Vere suscipiendũ cunctis et mirabilem piscatorem/ qui dum maris profunda rimaretur: ad altissimũ maiestatis eterne peruenit archanũ. Quanti igitur meriti apud deum suum petrus

erat vt ei post nauicule parue remigium/ totius ecclesie gubernacula traderẽtur? Aut ẽtum in apostolatus sui ministerio complacuisse christo credimus paulum. qui tantũ placere potuit persecutori? Placuit enim quia non iniqui pectoris studio: sed simplicis ignorãtie incauta deuotione certabat. Tu autẽ. ¶ Item alie lectiones infra octa. Lectio prima.

DEniq; vt primũ pauli sensibus spiritus veritatis infusus est: ostendit continuo non se christi sensisse odio/ sed amore paterne legis innocenter errasse. De quo quid ego potissimum dicam cum fidelissimus ipse sibi sit testis/ qui cum nec suas vellet tacitare laudes/ et christi annunciare cuperet maiestatem: verecundius quod in se gestum est confitetur. Ait enim velut de altero quodam. Scio inquit hominem in christo iesu raptum vsq; ad tertium celum. raptum in paradisũ: et audiuit archana verba que non licet homini loqui. Lectio secunda.

QUid hoc apostolo magnificentius. cui in medio mortalium constituto/ et supra celos ire datum. et ad terras redire concessum est? Quid hoc beatius viro. qui inter secreta paradisi addiscere meruit/ quod nec lingua hominis loqui posset nec quisq; mereretur audire? Et cum tante sint sublimitatis illa que docuit/ vt cõprehendere ea mens humana non possit. quante illud putamus esse glorie/ quod prodere sibi asserit non licere? Quid etiam de petro referam. cuius tantum a deo est approbata iustitia/ tantaq; et potestas attributa est iudicandi/ vt in arbitrio eius poneretur celeste iudicium? Prospicite ergo & estimate/ quo vobis sit petrus apostolus honore reuerendus: cuius sententiam in terris prolatam/ sempiterni iudicis equitas non repellat. Tu autem. Lectio tertia.

ET ideo diligenter considerandum est/ que sit eius glorie magnitudo/ cui dum claues regni cõmittuntur eterni: celum illi claudere et aperire permissum est. Horum itaq; charissimi per dni-

Translatio sancti martini.

uersum mundū veneranda hodie passio celebratur: horū hodie cōcursu letissimo ercolut roma martyrū. Et quorū dudum impia persecuta est sanguinem: eorum nunc peculiari deuota patrocinio gloriatur. Hi itaq; sunt ecclesiarum columne: petrus et paulus / quos et vita sanctissima venerabilem durit ad mortem: et gloriosus occasus fecit esse perpetuos. Quos non solum honoramus vt martyres: sed vt magistros patresq; martyrum veneramur / qui ecclesiam dei et celestis predicationis doctrina / et pij sanguinis effusione fundauerunt. ¶ Translatio q̄ ordinario sancti martini epi. ir. lect. Oratio.

DEus qui populo tuo eterne salutis beatum martinū ministrum concessisti: presta quesumus. vt qui erecturo mandatorum tuorū extitit in terris. intercessor noster semper esse dignetur in celis. Per dominū. ¶ Hoc facit de apostolis. Ad matut. Lectio prima.

Beatus martinus cum ad episcopatum turonice ecclesie peteretur / et eruta monasterio suo non facile posset: ruricius quidā vnus eiusdē / vrbis languore simulato ad genua illius prouolutus / vt egrederetur obtinuit. Itaq; dispositis tam in itinere ciuium turbis: sub quadam custodia ad ciuitatem vsq; deducitur. Mirum in modū incredibilis multitudo / non solum ex illo oppido: sed etiā ex vicinis vrbibus ad suffragia ferenda conuenerat. Una omnium voluntas / eadem vota eademq; sententia / martinum episcopatu esse dignissimum: felicem fore tali ecclesiam sacerdote. Jam autem sumpto episcopatu / qualem se / q̄tumq; prestiterit: non est nostre facultatis euoluere. Idem enim constantissime perseuerabat: qui prius fuerat. Eadem in corde eius humilitas: eadem in vestitu eius vilitas erat. Atq; ita plenus auctoritatis et gratie implebat episcopi dignitatem: vt non tamen propositum monachi virtutemq; desereret. Lectio secunda.

OPerepretium est etiam illud inferere lectioni: qualiter beati viri corpus in locum vbi nunc adoratur / fuerat angelo annuente translatum. Anno sexagesimoquarto post translitum gloriosissimi dñi martini: beatus perpetuus turonice sedis cathedram sortitus est dignitatis. Adeptusq; hunc apicem / cū magno votorū consensu: fundamenta templi ampliora q̄ fuerāt super beata membra locare disposuit. Quod sagaci insistens studio: mirifico mancipauit effectu. Adueniente ergo optato tempore sacerdoti vt templū dedicaretur / et sanctū corpus a loco vbi sepultum fuerat transferretur: conuocauit beatus perpetuus ad diem festum vicinos pontifices / sed et abbatum ac diuersorum clericorum non minimam multitudinem. Et quia hoc in kalendis iulij agere volebat: vigilata vna nocte facto mane accepto sarculo terram que super sanctū erat tumulum reperunt effodere. Quo detecto: manus vt eum cōmouerent iniciunt. Ibiq; multitudo tota laborans: nichil prorsus per totam diem profecit. Lectio tertia.

VIgilata deniq; alia nocte / mane tentantes: iterum nichil omnino agere potuerunt. Tunc conturbati atq; exterriti: quid facerent nescicbant. Dixit eis vnus ex clericis. Scitis quia post hoc triduū / natalis episcopatus eius esse cōsueuerat: et forsitan in hac die se transferri nos admonet. Tunc ieiunijs et orationibus ac iugi silentio die noctuq; insistentes: triduū illud continuatione duxerunt. Quarta autem die accedentes / ponentesq; manus: non valebant penitus mouere sepulchrum. Pauore autem omnibus exterritis / tam in hoc stantes vt terra basculum quod detexerant operirent: apparuit eis veneranda canicie senex ad instar nivis candorem efferens: dicens se esse abbatem / et ait eis. Usq; quo conturbamini et tardatis? Num videtis dominū martinum stantem et vos iuuare paratum / si manus apponitis? Tunc tactans pallium quo vtebatur / posuit manum ad sarcophagum cum reliquis sacerdotibus: crucibus paratis et cereis. Impositaq; antiphona: dederunt cuncti voces psallentiū in excelso. Tan-

dem ad senis conatum / protinus sarcophagum in summa leuitate cõmotum: in locum vbi nunc adorat̃r: domino annuente perducitur. Quod ad volũtatem sacerdotis cõpositũ / dictis etiã missis vt venũ est ad conuiuiũ: requirentes sollicite senẽ / nequaq̃ reppererũt. Sed nec homo quidã extitit: qui eum de basilica exire vidisset. Credo q̃ aliqua fuisset virtus angelica / que et beatũ virũ se vidisse pronunciauit: et deinceps nulli comparuit. Vide let. de apis fiant. Lectio quarta.

BEatissimorum apostolorũ petri ⁊ pauli triũphũ hodierna deuotione fidelissime celebremus: vt per quos initiũ diuine cognitionis accepimus. per eos vsq; in finem seculi capiamus regni celestis augmentũ. Qui in cõspectu generis humani mirabiles apparuerũt. dum in eorũ agnitione imitantur qui prevalendo deficiunt persecuti: et deficiendo prevalent interempti. Nec potest vllatenus explicari: quibus modis hec interfectio pretiosa pensetur. Lectio quinta.

MOriuntur petrus et paulus abiecti: et orbis terrarum capitũ principatũ. Moriũtur mundane eruditionis ignari: et existunt doctrine celestis gnari Moriũtur captores piscium: et efficiuntur piscatores hominũ. Moriũtur soliti maria perscrutari mediocris artis officio: ⁊ reddũtur seculi examinatores et iudices. Moriuntur terrene dignitatis extranei: et eorũ pontificio celũ aut reseratur aut clauditur. Moriũtur aliquãdo non morituri: ⁊ predones mortis efficiũtur eterne O admiranda cõmercia: que nulla possunt estimatione tarari. Lectio sexta.

PEr petrum ⁊ paulum vnigeniti sancti corpus deus exornat: et in eis ecclesie sue fundamenta cõstituit. Nam vnus dies duorũ martyrũ est / et duorum apostolorũ: quantum ecclesie traditione percepimus. Nam non diuerso sicut heretici garriunt / sed vno tempore / vno eodemq; die / gloriosa morte in vrbe roma sub cesare nerone agonizantes coronati sunt: ⁊ pariter sanctã romanã ecclesiam christo deo nostro consecrauerũt. Equaut meritũ in passione / qui eos vnũ quidẽ de equoris piscatione: aliũ vero ex predicte sancte ecclesie persecutione: ad eternã vocauit redẽptionẽ. Hoc enim egit de eis qui in eis patiebatur. qui adiuuit decertãtes ⁊ coronauit vincentes: iesus christus dñs noster. Euãgeliũ secundũ Lucã. xij.

Luce. 12.

IN illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua. Omelia beati augustini epi. opi.

Sermo ex cõmẽ. def. beati pdi. Et est lib. 4 sug incl capla. 13.

VSillum gregem electorum / vel ob comparationem maioris numeri reprobor̃ / vel potius ob humilitatis deuotionem nominat: quia videlicet ecclesiam suam / quantalibet numerositate iam dilatatam / tamen vsq; ad finem mundi humilitate vult crescere / ⁊ ad promissum regnũ humilitate peruenire. Ideoq; contra labores blande consolatus / quam tantum regnũ dei querere precipit: eidem regnũ a patre dandum complacita benignitate promittit. Vendite que possidetis: et date elemosynã. Nolite inquit timere ne propter regnum dei militãtibus huius vite necessaria desint: quinetiã possessa propter elemosynã vendite. Quod tunc digne fit. quãdo quis semel pro domino suis omnibus spretis nichilominus posit hec labore manuũ / vnde et victum transigere ⁊ elemosynam dare queat / operatur. Vnde gloriatur apostolus dicens. argentũ aut aurũ aut vestem nullius concupiui. ipsi scitis: quoniã ad ea que michi opus erant: et his qui mecũ sunt ministrauerũt manus iste. Omnia ostendi vobis: quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos. Lectio. viij.

FAcite vobis sacculos qui non veterascunt: elemosynas videlicet operando: quarum meres in eternum maneat vbi non hoc preceptum est. vt nichil pecunie reseruetur a sanctis vel suis scilicet vel pauperum vsibus suggerende: cum et ipse dominus cui ministrabãt angeli / tamen ad informandã ecclesiam suam / loculos habuisse legatur. ⁊ a fide-

libus oblata conseruans / et suorum necessitatibus aliisq; indigentib⁹ tribuens / sed ne deo propter ista seruiatur / et ob inopie timorem iustitia deseratur. Thesaurū non deficientem in celis: quo fur non appropiat / neq; tinea corrūpit. Siue simpliciter accipiendum est quod pecunia seruata deficiat / vel videlicet a fure thesauris erepta. vel in thesauris ipsa sua fragilitate fedata. data autem pro christo perenne misericordie fructū conferat in celis: seu certe ita intelligendum est / quod thesaurus bone operis si cōmodi terrestris occasione cōdatur. facile corruptus intereat. at si solū celesti intentione congeratur. non erretur hominū fauore. non intus inanis gloria valeat labe maculari. Fur enim de foris rapit: tinea scindit interius. Fur abstulit diuitias eorum: de quibus dominus ait. rete perunt mercedem suam. Tinea corrūpit vestes eorum: quos psalmista redarguens ait. Quoniam deus dissipat ossa hominum sibi placentium. Ossa enim: virtutū robur appellat. Tu autem Lectio nona.

UBi enim thesaurus vester est: ibi et cor vestrū erit. Hoc non solū de pecunia: sed et de cunctis possessionibus sentiendū est. Guloſi deus venter est. Ibi ergo habet cor: vbi et thesaurum. Luxuriosi thesauri epule sunt: lasciui ludicra / amatoris libido. Huic seruit vnusquisq; a quo vincitur. Sint lumbi vestri precincti: et lucerne ardentes. Quia multos offenderat: vel in totum seculo subditos / vel secularis intuitu cōmodi dñō seruientes: pulchre breuiterq; suos docet / lumbos precingere propter continentiam ab amore rerum secularium / et lucernas ardentes habere / vt hoc ipsum vero fine et recta intentione faciāt. Aliter. Lumbos precingimus: cū carnis luxuriā per continentiā coartamus. Lucernas autē ardentes in manibus tenemus: cū per opera bona proximis nostris lucis exempla monstramus. Redēptori etenim nostro vnum sine altero nequaq; placere potest / si aut is qui bona agit adhuc luxurie inquinamenta non deserit: aut is qui castitate preeminet / nerdū se per bona opera exercet. Sed et si vtrūq; agitur: restat vt quisquis ille est spe ad supernā patriam tendat. / nequaq; se a vicijs pro mūdi huius honestate contineat / sed totā spem in redēptoris sui aduentū cōstituat. Cetera nia de cōi vnius cōfessoris et pontificis.

¶ In octa. apostolorū petri et pauli. Ad vesp. an. Estote fortes. In cōi ſo. Ixvij. pi fer. Cap. Hi sunt viri mie. Et alia capta require in festo sanctorū iohannis et pauli. R. Qui sunt isti. Hyms. Aurea luce / decore roseo. ℣. In omnem terram exiuit. An. O gloriosi apostoli / columne ecclesie / veritatis predones / lampades ardentes vos igne spiritussancti fugatis errorū tenebris mundū illuminastis: intercedite pro nobis ad dominū qui vos elegit. Ps. Magnificat. Oratio.

DEus cuius dextera beatū petrum ambulantem in fluctibus ne mergeretur erexit: et coapostolum eius paulum tertio naufragantē de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius / et concede. vt amborū meritis / eternitatis gloriam consequamur. Qui viuis / regnas cum deo patre. Ad matu. ir. ſi. fiant. In tunica ruplex. Regem apostolorum. Ps. Clemite. Hymnus. Aurea luce. Aſſe. et cetera omnia de cōi. hystoria vnius apſi. Lectio. j.

GLoriosissimos christiane fidei principes annuis solennitatibus honorantes fratres charissimi: ipsum dominū ac deum nostrū / qui huius auctor est fidei / debita religione veneramur. Apostoli enim / sermone latino dicūtur missi. Qui ergo honorant missos / manifestum est eos honorare mittentem: quoniā dignitasque defertur ministris / illi sine dubio cuius ministri sunt exhibetur. Quapropter de supplicijs patrū nostrorū p christi confessione susceptis / fidelibus gaudijs exultemus: quoniā qui de martyrū morte letatur. martyres non dubitat cū christo regnare post mortem. Lectio. ij.

NOsergo fratres ecclesiarum omnium reuerendissimos patres petrum dico / et paulum piissimis studijs honoremus: quibus christi prestante gratia. factus est de morte natalis. quibus finis vite / viuendi initiū dedit. Quibus (vt ip-

se ait apostolus paulus) viuere christus erat: ⁊ mori lucrū. Erat vtiq; eis christus viuere: qz totū pficiebat christi ecclesijs quod viuebāt. Erat eis ⁊ mori lucrū: quorum corruptioni icorruptio succedebat. et dāna psentiū tēporū lucra perpetua sequebantur. Hic est petrus: cui christus dās cōmunionē sui nominis libenter indulsit. Petra enim erat christus: et per christum petrus factus est petra. Sicut enim in deserto sitienti populo aqua fluxit de petra: ita vniuerso mundo perfidie ariditate laſſanti de ore petri fons salutifere confessionis emersit. Lectio iii.

Hic est petrus / cui christus ascensurus ad patrem pascendas ouiculas suas / agnosq; cōmendat: vt quos ille pietatis miseratione redemerat / hic fidei sue virtute seruaret. In beatissimo etiā paulo dominus fidem nominis sui dum ipsam fidem persequeretur elegit: et dum velut acerrimus persecutor christianambasiat ecclesiam. inimico adhuc nus in pectore / amicum sibi cor christus inuenit. Cum igitur omnes beati apostoli parem gratiam apud dominū sanctitatis obtineāt: nescio tamen quo pacto / petrus et paulus videntur pre ceteris peculiari quadā in saluatore fidei virtute precellere. Nam petro sicut bono dispensatori clauem regni celestis dedit: paulo tanq; idoneo doctori / magisterium ecclesiastice institutionis iniunxit / scilicet vt quos iste erudierit ad salutem / ille suscipiat ad quietem. et quorū patefecerit corda doctrina verborū / eorum animabus petrus aperiat regna celorum. Clauem enim scientie: et paulus a christo accepit. Claus enim dicēda est: qua ad fidem pectorū dura corda reserantur. ⁊ mentium secreta panduntur. Tu. Lectio quarta.

Ambo igitur apostoli claues a domino perceperūt: scientie paulus / potentie petrus. Diuitias immortalitatis ille dispensat: scientie thesauros iste largitur. Ergo beati petrus et paulus eminent inter vniuersos apostolos: et peculiari quadam prerogatiua precellunt. Verumetiam inter ipsos quis cui preponatur incertum est. Puto enim equales esse meritis. qui equales sunt passione: et simili eos fidei deuotione viriſſe / quos simul videmus ad martyrij gloriam peruenisse. Non igitur sine causa factū putemus / quod hi beati apostoli / vna die / vno in loco / vnius tyranni tolerauere sententiam. Tu autem. Lectio quinta.

Una die passi sunt: vt ad christum pariter peruenirent. Uno in loco: ne alteri roma deesset. Sub vno persecutore: vt equalis crudelitas vtrūq; constringeret. Dies ergo pro merito / locus pro gloria: persecutor decretus est pro virtute. Et in quo tandem loco martyrū pertulerunt? In vrbe roma / que principatum et caput obtinet nationum: scilicet vt vbi erat caput superstitionis / illic caput quiesceret sanctitatis. Et vbi gentium principes habitabant: illic ecclesiarum principes morerētur. Cuius autem sint meriti beatissimi petrus et paulus hinc possumus intelligere: q̄ cum dominus orientis regionē propria illustrauerit passione / occidentis plagam ne quid minus esset / vite sui apostolorū sāguine illuminare dignatus est. Et licet illius passio nobis sufficiat ad salutem: tamen etiam horum martyrium nobis contulit ad exemplum. Tu autem. Lectio sexta.

Horum itaq; charissimi per vniuersum mundum veneranda passio celebratur: horū concursu letissimo ecclesia roma martyrum. et quorum dudum impia persecuta est sanguinem / eorum nunc peculiari deuota patrocinio gloriatur. Hi ergo sunt beatissimi petrus et paulus: qui sacramentum celestis regni vno spiritu predicantes. sub vnius passione diei doctrinam suam pro sanguine et morte fortissima consecrarūt. Qui etiam tanq; ecclesiarum omnium principes facti. dispensatione celesti romā petere non timuerunt. quo omnis innocentia sub neronis laborabat imperio / qui primus nomini christiano atrocitatem persecutionis inferre erorsus est: quasi per nefas sāctorū gratia dei posset extingui. cuius hoc ipsum erat maximum lucrum / vt contemptus vite huius occidue perceptio fieret felicitatis eterne. In hac

ergo vbi de sacratissima apostolorum corpora recondere diuinitus fuit dispositū: que totus orbis obtinebat principatū. quatenus vbi mūdus caput habebat ipe ru/ ibi christus collocaret regni sui principes. ¶Secundum Mattheum. xiiii.

Matth. 14

IN illo tempore: Iussit iesus discipulos suos ascendere in nauiculam/ et precedere eum trans fretū: donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascendit in montem solus orare. Et reliqua.

¶Oratio beati augustini episcopi.

De dedicatione ecclesie. 14

DUm sanctum euangelium legeretur: audiuimus nauiculā periclitātem: christum periclitantibus subuenientem. petrū venienti christo occurrentem. In quibus omnibus miraculū expectauimus: mysterium requiramus. Quando enim possumus de diuinis operibus que legūtur intellectū alicuius mistice significationis erseulpere: quasi de abstrusis fauorū cellis mella producimus. Vel christi discipulos imitātes spicas manibus confricamus: vt ad latētia grana peruenamus et in eis vitā inueniamus. Lec. viij.

HAscendit ergo dominus noster iesus christus vt lectū est: in montē solus orare. Mons altitudo est. Quid enim in hoc mundo altius celo? Quis vero in celū ascendit: optime nouit fides vestra. Cur autem solus ascēdit? Quia nemo ascendit in celū nisi qui descēdit de celo: filius hominis qui est in celo. Quāuis et in fine cum venerit et nos omnes sua membra collegerit. ac leuauerit in celū. etiam tunc solus ascendet: quia caput cū corpore suo vnus est christus. Nunc autē solū caput ascendit: mediator dei & hominum homo christus iesus. Christus ascēdit solus orare: quia ipse ascendit ad patrem pro nobis interpellare. Verūtamen dum ille charissimi orat in excelso: nauicula turbatur fluctib⁹ in profundo/ quia insurgunt fluctus. Tu. Lectio.ij.

NOn potest ista nauicula turbari: sed quia christus orat non potest mergi. Nauicellam quippe istam fratres ecclesiam cogitate: turbulentū mare hoc seculū. Quando aliquis impie volūtatis maximeq; potestatis persecutiones induxit ecclesie. et quantum in ipso est christianum nomen conatur extinguere: super nauiculam christi grandis vnda consurgit. In tentationibus ergo erigatur antenna: vt suspensa arbori/ crucē figuret. Hanc christianus respiciat: & non deficiet. Quia sicut dicit apostolus petrus Christus pro nobis passus est/ nobis relinquens exemplum: vt sequamur vestigia eius. Dicit etiā beatus iohānes. Sicut enim christus pro nobis animā suā posuit: sic et nos debemus pro fratribus animas ponere. Huic ergo antēne/ id est cruci christi/ simplex conuersatio et pura confessio tanq; tendentia vela religentur: et hec vela nostra fluctibus abluantur. vestisq; tendatur vt sine macula et ruga inueniatur. Quantūlibet mare seuiat et ventus incumbat inter flatus et fluctus nauis ista turbetur tantum non mergatur: et currit. Tu autem. ℣. Dedit hereditatem. ¶In laud. ān. Hoc est preceptum. ps. Dñs regnauit fo. vj. Et cetere ātque sequūtur de cōmun apostolorū. Capm. Hi sunt viri misericordie. Hyp⁹. Exultet celum laudi. In cōi fol. lxviij. ℣. Annunciauerunt. ān. Isti sunt due olive. Quere hāc ān. in die sanctorū iohānis et pauli ad primas vel. Oco. Deus cuius dextera. ¶Ad. j. et ad alias hor. āc. R. et ℣. de cōi apl'orum. Capitula. vbi dicimus cū oratione dici. ¶Trāslatio sancti thome martyris. Ad vesperas super psalmos. ān. Iste sanctus. In cōi fo. lxviij. pi. feriales. Cap. Omnis pontifex. In cōi. fol. lxxj. R. Iacet granum. require in alio festo & dicatur sine prosa. Hyp⁹. Martyr dei qui. In cōi. fol. lxviij. ℣. Gloria et honore. ān. Pastor celsus. Require in alio festo. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nobis beati thome martyris tui atq; pontificis translationem celebrare concedis: te supplices exoramus. vt eius meritis et precibus a vitijs ad virtutes/ et a carcere transferamur ad regnum. Per dominū nostrum. ¶Memoria de apostolis solenniter. ān.

In regeneratione. ℣ Annunciauerunt. Oratio. Deus cuius dextera. Ad cõplet. oia fiant vt in fe. trinit. Ad mat. et ad alias horas omnia fiant vt in alio festo. sed fiet ira. in responsoriis super hoc. Lectio prima.

OLoriosissimi martyris thome translationem fratres charissimi / dignis in domino laudibus recẽsentes. pio mentis pensemus affectu: que quasi felici presagio / in ipsius translatione concurrebãt. Licet enim a nonnullis sancte romane ecclesie pontificib⁹ translatio eius prius fuisset affectata / et sancte cantuariensi ecclesie pro tempore presidentibus demandata: non potuit tamen quod demandatũ fuit ante tẽpora infra notata impleri. Quod quidẽ dispensationi diuine ascribendum est: non humane. Dñs enim ac redẽptor noster in sapiẽtia cũcta disponens hec ipsa tempora preelegit: vt translatio sicut et passio eius ecclesie sacrosancte esset profutura. Tu. Lectio. ij.

QUe igitur posteris veniat in dubiũ que in translatione eius prouenerunt: attendamus quoto anno a passione sua / quo die / quorũ tẽporibus / et qualiter glorioli martyris thome corpus inclusũ / a loco humili translatũ sit in sublime. Singula vero breuiter percurrẽtes: vt hodierne solẽnitatis contẽplationi ad honorem ipsius martyris nobis diutius liceat immorari. Tu autem. Lectio. iij.

ANno igitur quinquagesimo a passione sua: translatio beatissimi martyris thome est adimpleta. Pensemus dilectissimi / mysteria anni quinquagesimi. Annus quinquagesimus: annus iubileus est. Jubileus autem remissionis annus vel remissiuus iterpretatur. Sicut enim in lege / anno iubileo fiebãt remissiones: sic et in anno iubileo translationis ipsius martyris onera penitentium remittuntur. Tu. Lectio. iij.

UNde pius pater honorius papa tertius in signum anni iubilei accessuris ad translationis solẽnitatẽ beatissimi thome martyris. annuatim de iniunctis penitentijs remissionẽ talem indulsit: qualem retroactis tẽporibus nullũ meminimus romanos pontifices aliquibus indulsisse. Unde non incongrue dicat beatus martyr: quod dixit redẽptor noster. O vos omnes qui laboratis & onerati estis: venite ad me / et ego reficiã vos Et vt antique possessiones sicut & in lege ad antiquos possessores redirent: constituit predictus pater / q̃ ecclesie in anglia romanis vel extraneis collate / post mortem eorũ aduersos patronos redirent. Dicamus ergo cũ ppheta. Eleuatus est sol: et luna stetit in ordine suo. Tu. Lectio. v

ADmemoriam etiam reuocemus quod beatissimi martyris thome translatio: die martis sit primo celebrata. Nescio enim quo rerũ presagio. si tamen presagiũ potius q̃ euentus dici debeat: quedã circa beatũ martyrẽ diebus martis specialiter euenerũt. Et quibus quedã: et si non omnia / memorie cõmendemus. Beatus igitur thomas die martis ab vtero matris: quasi ad martem in lucem processit. Die martis sederunt primo principes: et aduersus eũ loquebantur. Actus est etiam die martis in exilium. Die martis apparuit ei dominus apud pontiniacũ: cum dixit. Thoma thoma: ecclesia mea glorificabitur in sanguine tuo. Die etiam martis: ab exilio reuersus est. Die etiam martis: martyrij palmam adeptus est. Die etiã martis: gloriose translatus est. Die etiam martis dilectissimi: septẽ que iam diximus / non sine presagio prouenerunt / vt qui diebus martis pugnam senserat et conflictum / diebus martis deuictis hostibus glorioso repportaret triumphum. De istis septem intelligi potest: quod dicit dñs per prophetã. Super lapidem vnum: septem oculi sunt. Tu autem. Lectio septa.

BEatus martyr est lapis ille quem reprobauerunt edificantes: qui et factus est in caput anguli. Quia sicut lapis angularis duos parietes et diuerso venientes coniungit in vnum: sic gloriosus martyr regnum et sacerdotium quasi et aduerso venientia / per passionẽ suam consentire fecit in vnum. Septem oculi sunt illa septem: que diebus mar-

tis et dispositione spiritus sancti prouenerunt. De quibus etiam intelligi potest quod dicitur in apocalipsi q̄ iohānes vidit agnum tanq̄ occisum: habentem cornua septem et oculos septem. In hac igitur translatione tanti martyris exultet in domino gens anglorū vniuersa: quā ret celestis specialiter pre ceteris insignuit dum ei ea virum sine macula preelegit vt sit vnus et anglicis inter angelos constitutus qui intercessor sit pro salute populorum. Tu autem. ℂ Lectio sancti euangelij secundum Lucam. rir.

In illo tēpore: Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam: accipere sibi regnū et reuerti. Et rel. ℂ Sermo et cōmentario venerabil. bede presbyteri

Homo nobilis ille est cui cecus supra clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui venienti hierosolymā concanebāt. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine domini. Longinqua regio est ecclesiā et gentibus: de qua eidem nobili homini qui loquitur ego autem cōstitutus sum rex ab eo: dicitur a patre. Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuā: et possessionem tuā terminos terre. Que videlicet hereditas et possessio: bifaria ratione regio longinqua vocatur. Uel quia a finibus terre clamat ad dominum: vel quia longe est a peccatoribus salus. Et cū deus vbiq; sit presens: longe tamen ab eorum sensu qui ydola colunt verus deus abest. Sed qui longe erāt: facti sunt prope in sanguine christi. Vocatis autē decē seruis suis: dedit illis decem mnas. Denarius numerus ad legē pertinet: propter decalogū. Octaua let. et nona legatur de proprietate sancti thome. Lectio octaua

Tanta multitudo episcoporū abbatum et priorum comitū et baronum diuitum et pauperum apud cantuariam cōfluebat vt translationi interessent: q̄ ipsa ciuitas et ville circumadiacentes vix eos capere potuerunt. Aduenerunt igitur die translationi prefixo: venerabiles patres pandulphus apostolice sedis legatus / cantuariensis et remensis archiepiscopi episcopi et abbates ac nobilis vir hubertus de burgo tunc iusticiarius / cū comitibus et baronibus nonnullis capsam predictā super humeros susceperunt: in presentia illustris anglorum regis henrici tertij / qui propter etatis minoris imbecillitatem et tumultum populi non susceperit cum eis deferendam. Detulerunt igitur super humeros suos in conspectu populi: cū lachrymis exultationis et hymnis iubilationis ante altare sancte trinitatis. Quā diligentissime et securissime collocauerunt sub alia capsa lignea: auro et lapidibus preciosis incomparabiliter cooperta. Quid igitur deuotionis et honoris tanto martyri posset impartiri: non solum maiores: sed et minores deuotissime impenderūt / quod de die supererat in laudibus martyris et leticia deducentes. Lectio ix.

Beatissimus igitur martyr sue gratie solatia quasi vicem impēdens / suis fidelib⁹ non subtraxit. Signis enim miraculisq; precambulis comitantibus et sequentibus / totam sue translationis solēnitatē adornauit / ceteris ad visum / claudis ad gressum / mutis ad loquelā / mortuis ad vitā restitutis. Gaudeant igitur vniuersi qui tante translationi interesse meruerunt. Exultet in domino gens anglorum / quam rex celestis specialius ceteris insignuit: dum ei ea virū sine macula preelegit. vt sit vnus et anglicis inter angelos constitutus / intercessor fieret pro salute populorum. Magnificet etiam dominum et exultet in domino salutari suo spiritus sanctissimi patris stephani cantuariensis archiepiscopi / qui tante translationis solennitatem et procurauit / et gloriosum dedurit ad effectū. Hec est dies fratres charissimi quā fecit dñs: exultemus et letemur in ea. Tante diei solennitatem dignis in domino laudibus veneremur: certi q̄ ad dei gloriam in cuius nomine trāslatus est pertineat / quicquid tanto martyri deuotionis impenditur vel honoris. Peracta est igitur

sanctissima translatio pciosi coꝛpoꝛis thome in ecclesia cantuariēsi: anno gratie millesimo ducentesimo decimonono Nonis iulij. hoꝛa quasi tertia. a passione ipsius martyꝛis anno quinquagesimo. Gloꝛia omnipotenti deo: qui talem eraltauit. Gloꝛia unigenito eius filio: qui talem redemit. Gloꝛia spiritui sancto: qui talem sua gratia illuminauit. Uni soli uiuo et uero deo laus et gratiarum actio: per infinita secula seculoꝛū amen.

¶ Ad lcās uespas sup pos. ān. Granum cadit. hi. feriales. Cpm. Omnis pontifex. ℟m. Jesu bone. hymnꝰ. Deus tuoꝛum militum. vlꝰ. Justus ger. ān. Salue thoma. ps. Magnificat. Oco. Deus qui nobis. vīō.

¶ Notandū est ꝙ semper in pꝛoxima dominica post festum translationis sancti thome martyꝛ. celebꝛatur festum reliquiaꝝ secundū usum Sar ecclesie: qō nuper celebꝛatum fuerat in octa. die nat. bēt marie ꝙ est celebꝛandum sub maioꝛi duplici festo. ubicū ꝙ reliquie habentur uel coꝛpoꝛa moꝛtuoꝛum sūt humata: quia licet tota ecclesia ꝙ clerici in coꝛū laude nihil solēnizent: tñ cuius honoꝛis sūt apud deum nescitur.

¶ In fest. reliquiaꝝ ad pꝛimas bēs. ān. Sancti per fidem uicerūt regna/ operati sūt iusticiam: adepti sunt pꝛomissiones. ps. Laudate pueri. fol. xxxvij. ān. Isti sunt sancti qui pꝛo dei amoꝛe minas hominum contempserunt: sancti martyꝛes in regnum eternum exultant cum angelis: o q̄ pciosa est moꝛs sanctoꝛum qui assidue assistunt ante dominum et ab inuicem non sunt seꝛparati. ps. Laudate dominū omnes gētes fol. xxxix. ān. Absterget deus omnem lachꝛymam ab oculis sanctoꝛum: ꝙ iam nō erit amplius neq̄ luctꝰ neq̄ clamoꝛ/ sed nec ullus doloꝛ: quoniā pꝛioꝛa transierunt. ps. Lauda anima mea. fol. xlij. ān. Sanctum est uerum lumen et admirabile ministꝛās lucē his qui permanserunt in agone certaminis/ recipient a christo splēdoꝛem sempiternum in quo assidue felices letantur. ps. Laudate dñm qñ bo. fo. xlij. ān. Gaudēt in celis anime sanctoꝛū qui christi uestigia sunt secuti: ꝙ quia pꝛo eius amoꝛe sanguinem suum fuderunt: ideo cum christo regnabūt in eternum. ps. Lauda hierusalem dñm. fol. xlij. Cpm.

Hi sunt uiri misericoꝛdie quoꝛum iusticie oblionē non acceperūt. cum semine eoꝛum permanent bona: hereditas sancta nepotes eoꝛum. ℟. Uiui autem in perpetuum uiuent: et apud dominum est merces eoꝛum. Et cogitatio eoꝛū apud altissimū. ℣. Ideo accipient regnum decoꝛis ꝙ diadema speciei de manu domini. Et. Gloꝛia laus et honoꝛ deꝰ potestas et iubilatio patri ac nato et spiritui sancto. Apud. hymꝰ. Sanctoꝛum meritis. vlꝰ. Letamini. ān. Fulgebunt iusti ꝙ tanq̄ scintille in arūdineto discurrent/ iudicabunt nationes ꝙ regnabunt in eternum. ps. Magnificat. Oco.

Presta quesumꝰ omnipotēs deus/ ut sancte dei genitricis semperq̄ uirginis marie et sanctoꝛum tuoꝛū quoꝛum reliquie in hac continētur ecclesia/ nos pꝛotegant merita: quatenus eoꝛum pꝛecibus tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per eundem. Quodcunq̄ fest. eriū lect. hac die contig. nulla fiet memo. de eo. ¶ Ad completo. ān. Sanctoꝛum pꝛecibus cunctoꝛū redde salutem coꝛpoꝛis et anime christe tuis famulis. ps. Cum inuocarem. fo. xlij. Cpm. Tu in nobis. hymꝰ. Saluatoꝛ. ℣. Custodi nos. ān. Luce tua. ps. Nūc dimit.

¶ Ad matutinas. Inuitat. Uenite adoremus dominum. Qui in sanctis gloꝛiosus est. ps. Uenite. hymnꝰ. Sanctoꝛū meritis. ¶ In j. nocturn. ān. Fecus decursus aquaꝝ plantauit uineam iustoꝛum: sed in lege domini fuit uoluntas eoꝛum. ps. Beatus uir. fol. xj. ān. Tanq̄ aurum in foꝛnace pꝛobauit electos dominus/ et quasi olocaustā accepit illos in eternū. ps. Quare fremuerunt. fo. xj. ān. Si coꝛā hominibus toꝛmenta passi sunt spes electoꝛum est immoꝛtalis in eternū. ps. In domino cō. fol. xij. ℣. Letamini in domino ꝙ exultate. Lectio. j.

Zzz.fo. 87. de ēd ctis.

Odie dilectissimi/ omniū sanctoꝛum quoꝛum reliquie in hac continētur ecclesia/ sub una solennitatis letitia celebꝛamus festiuitatem: quoꝛum: societate celum exultat/ quoꝛum patrocinijs terra letatur/ quoꝛum triūphis ecclesia sancta coꝛonatur/ quoꝛū confessio quāto in passione foꝛtioꝛ/ tanto est clarioꝛ in honoꝛe. Quia dū creuit pugna/ creuit et pugnantiū gloꝛia: ꝙ martyꝛij triūphus/ multiplici passionum adoꝛnatur supplicio. Peroq̄ grauioꝛa toꝛmenta/ grādioꝛa

fuere et premia. dum catholica mater ecclesia per totum orbem lõge lateq; diffusa / in ipso suo capite iesu christo edocta est contumelias crucis et mortem non timere. magisq; roborata non resistendo / sed perferendo / cũ vniuersos quos agmine incluto carcer penalis inclusit / pari et simili calore virtutis ad gerẽdũ certamẽ gloria triumphalis inspirauit. Tu. ℟. Absterget deus omnẽ lachrymã ab oculis sanctorum: et iã nõ erit amplius neq; luctus neq; clamor: sed nec vllus dolor. Quoniã prima transierunt. ℣. Nõ esurient neq; sitiẽt amplius / et nõ cadet super illos sol neq; vllus estus. Quoniam. Lectio.ij.

QVere beata mater ecclesia: quam sit honor diuine dignationis illuminat / quam vincentium gloriosus martyrum sanguis ecrornat / quam inuiolate confessionis candida induit virginitas. Floribꝰ eius nec rose nec lilia desũt. Certent nũc charissimi singuli ad vtriusq; honores / vt amplissimam accipiant dignitatem: coronas vel de virginitate candidas / vel de passione purpureas. In celestibus castris par et acies habent flores suos: quibus milites christi coronantur. Rm. Exultabunt sancti in gloria Letabuntur in cubilibꝰ suis. ℣. Epulentur et exultent in conspectu dei. Letabuntur. Lectio.iij.

DEi enim ineffabilis et immẽsa bonitas etiam preuidit / vt laborum quidem tempus et agonis non extenderet nec longum faceret aut eternum / sed breue. et vt ita dicam momentaneum: vt in hac breui et exigua vita agones essent et labores. in illa vero que eterna est / corona et premia meritorũ / vt labores quidem cito finirentur: meritorum vero premia sine fine durarẽt / vt post huius mũdi tenebras visuri essent candidissimam lucem / et accepturi maiorem passionum cũctarum acerbitatibus beatitudinem. testante hoc apostolo vbi ait. Non sunt condigne passiones huius temporis: ad futurã gloriam que reuelabitur in nobis. Quam leto sinu de prelio reuertentes celestis excepit letitia: de hoste prostrato trophea ferentibus occurrit. ℟. Justi in perpetuum. in communi. fol. xxix. ℣. In secundo nocturno. ãn. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno patris mei: dicit dominus. ℣. Domine quis habitabit. fo. iiij. ãn. Sanctus qui in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Conserua. fol. iij. ãn. Sancti qui sperant in domino habebunt fortitudinem: assument pennas vt aquile / volabunt et non deficiẽt. ℣. Domini est terra. fol. viij. ℣. Exultent iusti. Lectio.iiij.

QVim triumphãtibus viris et femine veniunt / que cum seculo serum quoq; vicerunt: et geminata gloria militie virgines cum pueris / teneros annos virtutibus transeuntes. Sed et cetera fidelium turba aule perpetue regiam intrauit: qui sinceritatem fidei incõcussis preceptorum celestium disciplinis / vnita pace obseruauerunt. Ergo agite nũc fratres / aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatem celestem / in qua scripti sumus et ciues decreti. Non sumus hospites / sed ciues sanctorum et domestici dei: etiam illius heredes / coheredes autem christi. Huius nobis vbis ianuas aperiet fortitudo: et fiducia latum prebebit ingressum. Cõsideremus ergo inclitam illius vbis felicitatem: inõtum considerare possibile est. Vt enim vere est: comprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodam loco sic: q̃ aufugiet ibi dolor / et tristicia / et gemitus. Rm. Examinini in dño et exultate iusti. Et gloriamini omnes recti corde. ℣. Cãtate ei canticum nouũ: bene psallite ei in vociferatione. Et glo. Lectio.v.

QVid hac vita beatius vbi nõ paupertatis metus / non egritudinis imbecillitas. Nemo leditur / nemo iratitur / nemo inuidet: cupiditas nulla erardescit. Nullũ cibi desiderium: nulla honoris pulsat / aut potestatis ambitio. Nullus ibi dyaboli metus. insidie demonum nulle: terror gehenne procul. Vox nec corporis nec anime: sed gloria immortalitatis munere rotũda. Nulla erit tũc vbi discordia / sed cuncta consona / cuncta conuenientia: quia omnium sanctorum vna concordia / par cuncta / et letitia continua. Trãquilla sunt omnia et quieta. Jugis splendor / non iste qui nunc est: sed tanto clarior / quanto felicior. Quia ciuitas vt legitur illa non egebit lumine

solis: sed dominus omnipotens illuminabit eã / et lucerna eius est agnus. Ubi sãcti fulgebunt vt stelle in perpetuas eternitates: et sicut splẽdor firmamenti qui erudiunt multos. Quapropter nor ibi nulla/nulle tenebre/concursus nubium nullꝰ/nec frigoris/ardoris ve asperitas vlla: sed talis quedam erit rerum temperies quam nec oculus vidit/nec audis auditt/nec in cor hominis ascendit/nisi illorum qui ea perfrui digni inuenĩtur/ quorum nomina scripta sunt in libro vite. qui et lauerunt stolas suas in sanguine agni. et sunt ante sedem dei/seruiũtq; ei die ac nocte. Non est senectus ibi/neq; senectutis miseria: dũ omnes occurrunt in virum perfectum. in mensuram etatis plenitudinis christi. Ym.

Sancti tui domine mirabile conseruti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi. In aquis validis terra apparuit arida. et in mari rubro via sine impedimento. Vꝭ Victricem manum tuam laudauerunt pariter et decantauerunt dominr nomen sanctum tuum. In. Lectio.vj.

Verum super hec omnia est consociari angelorum ꝛ archangelorũ cetibus/thronis etiam et dominationibus/principatibus et potestatibus/ omniumq; celestium supernarumq; virtutũ contuberniis perfrui: et intueri agmina sanctorum splendidius sideribus micantia/patriarcharum fide fulgentia/prophetarum spe letãtia/apostolorũ in duodecim tribubus israel orbem iudicãtia/ martyrũ purpureis victorie coronis intentia/virginum quoq; choros candentia serta gestantes inspicere. De rege autem qui horũ medius residet: dicere vor nulla sufficiet. Effugit enim omnem sermonem atq; omnẽ sensum/humane mẽtis excedit decus illud: illa pulchritudo/ illa virtus/illa gloria/illa magnificentia/illa maiestas. Ultra enim omnũ sãctorum est gloriam ipsius inestimabilẽ adipisci conspectum: et splẽdore maiestatis eius irradiari. Si enim quotidie oporteret nos tormenta perferre/si ipsam gehennam paruo tempore tolerare vt christum videre possemus in gloriam venientem/et sanctorum eius numero sociari: nonne erat dignum pati omne quod triste est. vt tanti boni tanteq; glorie participes haberemur? Que erit illa fratres charissimi iustorũ gloria/q̃ grãdis sanctorum letitia/cum vnaquaeq; facies fulgebit vt sol/cum ordinibus distinctis populum suum dominus in regnũ patris sui ceperit recensere/ꝛ meritis atq; operibus singulorũ premia promissa restituere. pro terrenis celestia/pro tẽporalibus sempiterna/pro modicis magna prestare/adducere sãctos in visionem paterne glorie/et facere in celestibus consedere. vt sit deus omnia in omnibus eternitatẽ q̃ amatoribus suis et immortalitatem largiri. ad quam eos sanguinis sui viuificatione reparauit. denuo ad paradisũ reducere. regna celorum fide et veritate sue pollicitationis aperire? hec hereant firmiter sensibus nostris. hec intelligantur plena fide. hec corde toto diligantur: hec indesinentiũ operũ magnanimitate acquirantur. Res posita est in potestate factis: quia regnum celorum vim patitur. Res ista o homo/id est regnũ celeste: aliud non querit preciũ nisi teipsum. Tãti valet quantũ es tu. Da te: et habebis illam. Quid turbaris de precio? Christus semetipsum tradidit: vt acquireret te regnum deo patri. Ita et tu teipsum da: vt sis regnum eius. ac nõ regnet peccatum in mortali tuo corpore/sed spiritus in acquisitionem vite. Ad hãc igitur operum salutarium delectetur palmã/quicunq; desiderat habere premia repromissa. in eterna secula seculorum amen. Ym.

In circuitu tuo domine lumen est quod numq̃ deficiet: Ubi constituisti lucidissimas mãsiones. Ibi requiescunt sanctorum anime. Vꝭ. Lux perpetua lucebit sãctis tuis domine et eternitas temporum. Ubi constituisti. Gloria patri. Ibi requiescũt.

℣ In iij. nocturn. ãn. Iusti autẽ in perpetuũ viuent: ꝛ apud dominũ est merces eorũ. ℘s. Exultate iusti. fo. rv. ãn. Tradiderũt corpora sua propter deũ ad supplicia vt hereditatem acciperent in domo domini. ℘s. Benedicã. fo. rv. ãn. O q̃ gloriosum est regnũ in quo cũ christo gaudent oẽs sancti amicti stolis albis sequũtur agnũ quorumq; iter est. ℘s. Quã dilecta. fo. rrr. v. Justorũ anime in manu dei sũt. Sc̃m Matheũ. Lectio.vij.

Festum reliquiarum.

In illo tẽpore: Videns turbas ihesus: ascendit in montẽ. Et cum sedisset: accesserũt ad eũ discipuli eius Et reliqua. Omelia venerabilis bede ꝓbyteri. Mons in quo sedet dominus mystice significat maiora precepta iustitie: quia minora erant que iudeis data sunt. Unus tamen deus per sanctos prophetas et famulos suos secundum ordinatissimam distributionem temporum dedit minora precepta populo quem timore adhuc aliqui oportebat: et per filium suum maiora populo. quem charitate iam liberari conuenerat. Cum autẽ minora minoribus / maiora maioribus dantur: ab eo dantur / qui solus nouit congruentem generi humano exhibere medicinam. Sedens autem docet: quod pertinet ad dignitatem magisterij. Et accesserunt ad eum discipuli eius: vt audiendis verbis illius hi essent etiam corpore vicinores. qui preceptis implendis etiã animo propinquabant. Mystice etiam sessio domini. incarnatio eius est: quia nisi dominꝰ incarnatus esset / humanum genus accedere ad eum non potuisset. Ibm.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt. Et viuent nomina eorum in generationem et generationem ꝑs. Sapientiam sanctorum narrabunt omnes populi: et laudem eorum pronunciat omnis ecclesia sanctorum. Et viuent. Lectio viij.

Accesserunt autem discipuli / non tantum loco sed etiam fide et deuotione: vt susciperent pacẽ populo suo. Nisi enim illi accessisset: sanitas ad nos non venisset. Et aperiens os suum: docebat eos. Nõ patat quod nũc cum dictum est aperuisse ỏs suum: qui in lege veteri aperire solebat ora prophetarũ. Per os quoq; verꝰ designatur homo. Quod autem dicit / docebat eos: per auctoritatem doctrine diuinam ostẽdit naturam / que humanam in se suscipere dignata est formam. per quã doceret. Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum. Ne quis putaret paupertatẽ / que nonnunq; necessitatem patitur a domino predicari: adiunxit spiritu / vt humilitatem intelligeremus non penuriã. Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. Non terram iudee / nec terram huius mundi / nec terram maledictam spinas et tribulos afferentem. quam crudelissimus quisq; et bellator magis possidet: sed terram quam psalmista desiderat dicens. Credo videre bona domini: in regione viuorum. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Luctus hic non mortuorum ponitur communi lege nature: sed peccatis ꝓpriis mortuorum. ℟. Propter testamentum domini et leges paternas sancti dei persteterũt in amore fraternitatis. Quia vnus semper fuit spiritus in eis et vna fides. ℣. Fuerunt sine querela ante dominum: et abinuicem non sunt separati. Quia vnus. Lectio ix.

Beati qui esuriũt et sitiunt iustitiã: quoniam ipsi saturabuntur. Nõ sufficit velle iusticiam / nisi iustitie patiamur famẽ: vt sub hoc exemplo nunq; nos satis iustos / sed sẽper sitire iustitie opera intelligamus. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. Misericordia enim non solum in elemosynis intelligitur: sed in omni peccato fratris / si alterius onera vt nostra portemus. si insciũ doceamus. si errantem corrigamus. Misericordia enim non solum in domis corporalibus: sed etiam in animabus sanandis exercenda est. Beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbunt. Mũdi corde sunt: quos non arguit vlla conscientia peccati. Nam mundus mundo corde conspicitur: sicut scriptum est. In simplicitate cordis querite illum. Hoc enim est mundum cor: quod est simplex cor. Beati pacifici: quoniam filij dei vocabuntur. Pacifici illi rite vocantur / qui primũ in corde suo: deinde inter fratres dissidentes pacẽ faciũt. Quid enim prodest per te alios pacari / cũ in tuo animo sint bella viciorum? Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Signãter addidit propter iustitiã: multi enim propter sua peccata patiuntur persecutionẽ / et non sunt iusti. Simulq; con

sidera q̄ octaua bere circuncisionis beatitudo: martyrio terminatur. Rm.

Concede nobis domine quesumus veniam delictorum: et intercedentibus sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talem nobis tribue deuotionem. Ut ad eorum peruenire meremur societatē. ℣. Adiuuēt nos eorum merita quos propria impedīt sceleta: excusset intercessio accusat quos actio: q̄ qui eis tribuisti celestis palmam triumphi: nobis veniam nō deneges peccati. Talem. Gloria patri. Ut ad eorum. ℣. Justi autē in perpetuum viuent. Et apud dominum. ℣. In laudibus. ān.

Iustorum autem anime in manu dei sunt: et non tanget illos tormentum malicie. ps. Dominus regnauit. fol. vj. ān. Cum palma ad regna peruenerunt sancti/ eorum as deorsis meruerunt de manu domini. ps. Jubilate deo. fol. vj. ān. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt/ q̄ viuēt nomina eorū in eternum. ps. Deus deus meus. fol. vj. ān. Martyres domini: dominum benedicite in eternum. ps. Benedicite omnia. fol. vj. ān. Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. ps. Laudate dominū de celis. fol. vij. Cp̄m. Hi sunt viri misericordie. hy⁹. Rex glorioſe martyrum. in cōi. fol. lxxiij. ℣. Mirabilis deus. ān. De gloriosus apostolorum chorus/ de prophetarum laudabilis numerus/ de martyrum cādidatus laudat exercitus/ de omnes electi voce confitentur vnanimes beata trinitas vnus deus. ps. Benedictus. Oratio. Presta quesumus. vbs. Ad primam. ān. Justorum autem anime. j. de laudib⁹. ps. Deus in nomine. fol. ix. Ad iij. ān. Cum palma. ij. de laudib⁹. ps. Legem pone. fo. vj. Cp̄m. Hi sunt viri misericordie. vbs. Ista. ij. ℣. de cōmuni plurimorum martyrū ad oēs horas dicātur. Ad vj. ān. Corpora sanctorum. iij. de laud. ps. Dixerit in salutare. fo. xij. Capitulū.

Sapientiam sanctorum narrabit omnes populi. et laudem eorum pronunciat omnis ecclesia sanctorum. Ad ix. ān. Exultabūt. v. de laudibus. ps. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Capitulū.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: et vivent nomina eorum in eternum. Ad seōas vēs. ān. Justorum autē anime. j. de laudibus. ps. Confitebor. fol. xxxviij. Credidi propter. fol. xxxix. Intonuerte dño. fol. xxxix. Eripe me. ij. fol. xlj. Lauda hierusalem. fo. xlij. Capitu. Hi sunt viri misericordie. Rm. In circuitu tuo. in cōi. fol. lxxix. Hymn⁹. Rex glorioſe martyrum. in cōmuni fol. lxxiij. ℣. Mirabilis deus. ān. Saluator mundi. ps. Magnificat. Quere hanc ān. ad secūdas vesperas in die omnū sanctorū super p̄m. Magnificat. Oratio. vbs. Comple. vbs. Quodcūq festū. ix. lect. hac die cōtigerit differatur in crastinū: q̄ nō fiat de talib⁹ festis memo. ad secūdas vbs. de reliquijs in audictia/ nec etiā si talia in secūda feria euenerint: nisi sit dupler festū. Si vero aliquod festū maius dupler: vt dedicatio ecclesie/ vel festum in loci in secunda feria contigerit: de eis fiāt nouē lectiones. vespere in dñica. de eis erūt/ q̄ solēnis memoria de reliquijs. Si aliquod festū triū lectionū hac die q̄rigerit: nichil de eo fiat nec̄ sub silentio/ nec̄ in audientia quod obseruetur in oībus maioribus duplicibus festis. Quotidie infra octa. q̄ in octa. fiat mēo. de reliquijs ad vēs. q̄ ad matu. q̄ missam/ siue de feria siue de festis sanctorum fit seruitium: cum hac ān. Corpora sanctorum. ℣. Beati qui habitant. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus/ vt sanctorum tuorum. q̄ c. Per dominum.

Sanctorū septē fratrū martyrū tres lectiones. Innitatorium dupler. Oratio.

Presta quesum⁹ omnipotēs deus: vt qui glorioſos martyres tuos felicem/ philippum/ victalem/ marcialem/ alexandrū/ siluanum/ atq̄ ianuariū/ fortes in sua cōfessione cognouimus. pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per dñm nostrū iesum christum.

Ad matutinas. Lectio prima.

Tempore antonini imperatoris a prefecto vrbis publio: cōpellebatur beata felicitas cū filijs suis ad sacrificandum ydolis. Cui felicitas respondit. Nec blanditijs tuis dissolui potero: nec terroribus frāgi. Habeo enim spiritum sanctum: qui me non permittet vinci a dyabolo. Et ideo secura sum quia viua te superabo: q̄ si interfecta fuero/ melius te vincam occisa. Lectio secunda.

Deinde alia die sedit prefectus pro tribunali in foro martis: et iussit eam adduci cum filys suis. Cui et dixit. Miserere filys tuis iuuenibus bonis: et flore prime iuuentutis florentib⁹. Respō dit beata felicitas. Misericordia tua impietas est: et exhortatio tua crudelitas. Et conuersa ad filios suos dixit. Videte filij celū et aspicite: ibi vos expectat christus cum sanctis suis. Pugnate pro animab⁹ vestris ⁊ fideles vos in eius amorem exhibete. Audiēs hec publius: iussit eam alapis cedi. Tu autem. Lectio iij.

Tunc conuocans prefectus filios beate felicitatis: cepit cū eis agere vt sacrificarent. Qui vidēs eorum immobilem in fide christi constantiam: scriptis antonino innotuit. Quos ille iussit diuersis supplicijs interire. E quibus ianuarius post verbera virgarum et carcerem ac plūbatas occisus est: felix et philippus fustibus mactati. siluanus precipitio interemptus. alexander vitalis et marcialis capitali sentētia sunt puniti. Mater vero eorum: ad vltimum gladio iugulata est. ℟. Hec est vera fraternitas. Cetera dia de cōi plurimorū martyrum. Translatio sancti benedicti ad. ij. lec. fiant: nisi facte fuerint in .vi. cūe fiāt hic tres lc. et inuitatorium duplex. Oratio.

Intercessio nos quesumꝰ die beati benedicti abbatis tibi cōmēdet: vt quod nostris meritis nonualemus: eius patrocinio assequamur. Per. Lectio j.

Cum diu gens longobardorum infidelitatis sue tenebris carere noluisset: et iugum domini ferre detrectans: eos qui ferebāt impugnare detremuisset: italiam venit nominis christiani impugnādi gratia et suo eam dominio subiugandi. Unde et inter cetera facinora sua: monasterium eruit patris benedicti depopulans. rebus omnibus inhabile reddidit: sicut ante idem pater prophetie spiritu cognouerat atq; pronūciauerat: ablatis rebus omnibus: idem monasterium euersū iri. Hac itaq; patrata euersione: ⁊ multis effluētibus annorum curriculis: idem locus ad heremum redactus: cepit esse ferarum: qui prius fuerat habitatio hominum: vsq; quo regni francorum gubernacula adeptus est clodoueus filius dagoberti. Tu autem. Lectio ij.

Prefatus ergo rex cū egregijs polleret moribus: petitionibusq; iustis et seruitio dei aptis assensum prebebat: interpellatus est a bone memorie leodebodo patre monasterij sancti anniani: quod est situm prope menia vrbis aurelianē vt monasterium ordini monastico congruum sibi liceret construere in agro floriacensi: datis pro eodem agro in mutua vicissitudine predijs: que sibi a parentibus iure hereditario relicta possidebat. Quibus auditis rex libētissime eius precibus annuit: et desiderium illius cōplere iudicauit. Predictus ergo vir domini leodebodus in supradicto agello edificauit basilicam in honore sācti petri: ⁊ aliam in honorem sancte marie. Ut vero preparata habitatio est: ne inanis esset atq; sine habitatoribus: collegit ibidē ꝑplures ad seruiendū domino sub norma regule viuere paratos. patrēq; ⁊ abbatē his prefecit nomine nūmolum. Lectio iij.

Qui nummolus gregis sibi commissi custodias optime seruans et lectioni studium dās: inter cetera reperit in libris beati gregorij: quomodo sanctus ac deo dilectissimus benedictus agonis sui cursum in beneuentana consummauerit prouincia. Recordans ergo nūmolus quia venerabilis pater benedictus predixerit illud monasterium funditus euertendum: et quod ille spiritualibus oculis: iste carneis patratum conspiciebat: misit per reuelationem diuinam admonitus ad predictam prouinciam vnum ex commilitonibus suis monachum: nomine aigulphum vt illuc pergens corpus iam dicti beati transferret benedicti. Non dispar interea huic in tenomannica vrbe apparuit visio: vt scilicet pergentes ⁊ ipsi in eandem prouinciā corpus inde transferrent sororis sancti benedicti scolastice nomine: vt quos bnᵈ vrne habebat spacium: simul transferendi ostenderentur. Lectio iij.

Cum igitur virumq; laborarent: quatenus visionis manifeste non segnes executores inuenirentur: a cenomannica vrbe missi nuncij diuerterũt se in monasteriũ floriacum hospitãdi gratia: compererũtq; venerabilẽ aigulphũ preceptis sui abbatis obsequẽtem idem volentẽ iter arripere. Communi igitur decreto: ceptum iter simul statuunt peragere. Qui simul romam venientes: cum beati petri ecclesiam oraturi intrassent: aigulphus omissa dilatione expeditioni operã dedit certãs otius perficere: quod sibi iniunctum fuerat sanctum mandatum. Tandemq; perueniens ad locum castri quod vocatur castinũ: expectabat eventum rei. orans illum qui se ad hoc opus destinauerat vt non inanem tãtum iter consumi vellet: sed sicut promiserat/ thesaurum thesauri sui ei reuelare dignaretur. Tu autem domine. Lectio.v.

Cum itaq; aigulphus huc illucq; circũspiciens oculorum orbes volueret sedulus explorator: conspiciens eũ homo multorum annorũ crebro id agentem sic eũ prior affatur. Heus tu inquit: quibus ab oris nostras adysti sedes: cuius be negocij gratia? Ad hec ille non est ausus indagini illius propalare commissum secretũ. Sed cum iterato super ipsa re interrogaretur: cogitans quia in antiquis est sapientia: et rerum preteritarum cognitio. reputãs etiam sicut res erat pro hoc ipso eum dominum misisse: compellenti ex ordine rei geste texit hystorias. Ad hec senex paululum terre defigẽs aspectus. sic demum ora resoluit. Si michi premia digna rependis. deo fauente puto me otius negocio tuo finem imponere: quatenus his pro quibus laborem tanti itineris assumpsisti peractis: ouans remeare ad propria queas. Cum igitur vir dei aigulphus perorantis senis verba audisset. nulla inquit erit in munere dando difficultas: si promissionis tue memor dicta factis recompenses. Ad hec ille. Cum inquit lucifuge noctis tempora propinquare perspexeris/ nudo ab aeris axe indefessus speculator adesto. Lectio.vj.

Cumq; solitudinis huius locum aliquem lumine clarissimo radiare conspexeris niuei montis instar: notato certissime locum. Nam ibi inuenẽdum est vnde tue cure finis imponat. Igitur venerabilis vir verbis senis fidem dans & desiderio ardens primo quietis somno stratu sese excutiẽs: ac predicte solitudinis plagam explorans: cõspicit eminus locum lumine claro micantem: ceu cum luminaribus facibusq; densis locus aliquis perfusus illustratur. Quib⁹ visis: seculorũ rectori benedicebat: et in eis⁹ laudibus noctis terminũ expectabat. Cum ergo diu prestolatus dies affuisset ad locum intrepidus aigulphus properat: cuius notatos exiterat. Ibiq; sicut lõge ante optauerat cuncta inueniẽs. prosperatori itineris sui grates innumeras repẽdit. Locumq; adiens: loculum ibidem inuenit. exterius quidem vilem: interius autem retinentem magni pretij margaritas. Pre foribus autem prefixa erant notamina quorum interius busta iacebant. His sicut optauerat inuentis patefacto a latere. euacuatoq; loculo: thesaurum inuentum vnus sportelle concluxit sinu. Quibus patratis omnibus extemplo profuisse assunt socij: quos supra sermo protulit a cenomannica vrbe profectos. Tunc sibimet mutuo patefecere sui itineris causã: quia scilicet reuelatione diuina admoniti ad corpus beate scolastice iterant deferẽdum. Horaq; cum festinatione retrogradum iter arripiẽtes: festinato simul regredi curabant/ portantes quas inuenerãt dono diuino pretiosissimas margaritas. Cũ vero fiunt. ir. lect. tũc legant tres vltime de expõe euãgeliũ. Nemo accendit lucernã. in cõi fo. lxxvij. Cetera oia de cõi vnius cõfessoris abbatis. ¶ Trãslatio sancti oswithuni sociorũq; eius epi & confes. ir. lect. Cetera oia de cõi plurimorũ cõfessorũ cũ hac oratione

Omnipotens sempiterne deus qui hodiernam diem honorabilem nobis in beati swithuni cõfessoris tui atq; pontificis sociorumq; eius translatione fecisti: da ecclesie tue in hac celebritate letitiam: vt quorum solennitatem venera

mur in terris: eoꝝ intercessionibus sub leuemur in celis. Per dominum nostrū. ℂ In festo sācti osmūdi ad. j. vespas. ān.

Suscipe cū gaudio māter filiorum in osmūdi iubilo preces famulorum ℘s. Laudate pueri. fo. xxxbij. ān. ℂonfessoris dominū gens collaudet tota ⁊ in sancti gloriam reddat pia vota. ℘s. Laudate dominū. fol. xxxx. ān. ℂxit eius spiritus terram miserorū et intrat pro meritis regnum beatorum. ℘s Lauda anima fol. xlvij. ān. Ille domum domini sacrātus fabricauit et dispersos clericos simul congregauit. ℘s. Laudate dominū quoniam. fo. xlvij. ān. Lauda syon dominum magni cōfessoris laudā pium presulem cuius est laboris quicquid tuas tanuas bene confortauit: quicquid tuos filios tam letificauit. ℘s. Lauda hie. fol. xlvij. ℂpm.

Ecce sacerdos magnus qui in vita sua curauit gentem suam et liberauit eā a perditione: qui suffulsit domū et diebus suis corroborauit tēplum. ℟. Miles et alme pater osmunde dei gregis auctor. Christo funde preces nostras et abluе culpas. ℣. Ut nos vite celi valeamus scandere celsa. Christo. Hymnus. Iste confessor. in communi. fol. lxxb. ℣ Amauit. ān. ℂonfessor domini precibus succurre plebi, vt vicijs vacui valeant tibi consociari: et tua quos reperis solemnia peruenientes: tu populi doctor fac vt tecum comitentur. ℘s Magnificat. Oratio.

Deus cuius antiqua miracula etiā nostris temporibus ad tui nominis magnificentiam ac laudem et honorem sancti confessoris tui osmundi chorusicare sentimus: concede propitius. vt cuius trāslationem colimus / eius intercessionibus et in presēti seculo te glorificemus: et in futuro te perfrui mereamur. Per dominum. Inuitatorū. Omnipotēs dominus laudetur trinus ⁊ vnus. Qui deus osmūdo ecclesia regna beato. ℘s Venite. Hymnus. Iste cōfessor domini. in cōmuni. fo. lxxb. ℂ In. j. noctur. ān. Natus mox renascitur osmundus fonte lotus a cunctis piaculis effectus mūdus totus. ℘s Beatus vir. fo. ij. ān. Hodiernes profui i scola litterali stryones superat arte militari. ℘s Quare fremuerunt. fol. ij. ān. Iuuentutis terminos prudens transigebat neq; contra spiritum caro prevalebat. ℘s. Domine quid. fol. ij. ℣ Amauit. Lectio prima.

Reuenimus dudum noua solennitate dies natalicios saluatoris beatissimi presulis osmundi festiuum celebrādo natalem: iamq; illucescente nobis translationis sue venerāda celebritate quasi nouam eius in mundum natiuitatem cum pleno cleri ac plebis iubilo solenniter renouamus. Hodie nāq; deuota mater sarisburiensis ecclesia dulcissimum alumnum quem intra suauissima uiscera plurimo annorum defluxu ad humano aspectu retrō didit: hodie gloriosio eius corpore in sublime translato desideratum diu gentibus palam profudit in lucem. Et que quondam vt granum mortificatum cadēs in terram susceptit: deinceps multiplici miraculorum fructu grauidata: hodierna tandem die aperto vtero edidit. sanctorū confessorum collegio apostolica prudē auctoritate ascriptum: sub veneratione congrua demonstrauit. Vm. Presulis osmundi celebremus festa iocūdi. Qui pius prudens humilis sobrius q; pudicus. Expletis curis intrauit gaudia lucis. ℣ Iuxit per merita sibi tradita quinq; talenta. Expletis. Lectio. ij.

In sacre translationis festiuitate assistimus: et tamen nouiter mundo eroptum sanctum reuerentes / natiuitatis vocabulū vsurpamus. Sed quorsum forsan obijcitis spectat hec rerum confusio? Quid sibi vult in rebus tam patens abusio nominum? Rursum si stupendum videbatur principi iudeorum hominem nasci cum sit senex: qua fiducia ducamur credere erbtero natum at demum fonte renatum post mortem renasci? Verum si in hac re proprietates discurrere docuerimus: propaginis naturalis: facile transumentiū licētia persuasum iri arbitramur iam mysterium apud nos agi diu expectate natiuitatis. Aggrediamur igitur diligēter euiscerare parabolā istam: interimq; quoniā presēti die prolatis almidiri reliquijs ad gloriosum in quo paulat serenū: quasi ad tripudia noui partus cōcurrimus. Delectet quesо delectet pro felicem nis sedulo interuiscere organa diuine laudis. ℟. Ecce sacerdotē cuius prudētia sanctū Sustulit

templum christi stabiliuit z edem. ℣. In vita placuit domino plebem bene rexit. Suffulsit. Lectō.iij.

Ergo a primordio cuiuslibet generationis initiū sumam⁹: oportet vt postq̄ intellexerimus matrem huius secūdi germinis ecclesiam sanctam/ in cuius visceribus deuotissimus presul requieuit humatus: deum quoq; qui solus secūdum apostolum administrat semē/tam egregij repullulaminis patrem credam⁹. Cuius immēsa bonitas vbi de spiritu beatissimi patris nouo inter superos collato tunc celum ditauit/volens et in terris de mortificato grano fructū facere: erit seminare semen suum spargēs in terra bona hoc semē magne vbertatis. corpus videlicet sāctissimi viri miraculis copiosum. De quo semine prophetam nō immerito locutum fuisse putandum est: cum virum metuētem dominū in psalmis descripsit. Beatus vir inquit qui timet dominū: in mādatis eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius. Potens vtiq; erat hoc semen: dum intra occulta subterranee matricis rete ptacula voluebatur. Potēs inq̄ ad demones abijciendos: potens ad morbos depellendos: potens quidem suo suffragio ac nostris q̄tilibet meritis: gratiam dei abundare facere in nobis. Rm.

O presul noster te cōdecet vt gratulemur qui mūdo mōriens non desinis esse sacerdos. Celesti vita fruetis Per secula cuncta. ℣⁹. Jam cernis christum patris a dextris residentem. Celesti. Glozia. Per secula. ℣n.ij.noctur.ān. Vir effectus prospere nostriam regebat tandem partes anglie potens defendebat alleluya alleluya. ℘s. Cum inuocarem. fol.ij. ān. Vrbiq; regia iura dilatauit: ac in pace solida cūcta reformauit. ℘s. Verba mea. fo.ij.ān. Sed et domus domini maximus zelator: pluris beneficij largus est fundator. ℘s. Domine dominus noster. fo.ij. ℣⁹. Justum deduxit. Lectio.iiij.

Vis plenius deuotissime cetera tā mire propagationis secreta pandimus? Hactenus didicisti quod sancta sarisburiensis ecclesia preclari pontificis osmūdi corpore tanq̄ virili semine fecundata est. Verum quia iura instituta est nature: non mox suscepto semine sed multo post progressu fetus conualescit in perfectum: ita meritum beati viri successiuis miraculorū signis cepit indies fidelium mentibus magis innotescere. Ac sicut materia illa seminaria frequēti sui alteratione certis labentibus dierum curriculis nunc lactea/post sanguinea. demum in modum masse carnea. ac postremo apte figurationis lineamenta vt spiritus vitalis eam informet fusci pere indicatur: pari ordine sustinuit dominus paulatim crescere sanctum suum ac eo nondum de corde terre leuato quotidiana pene nouitate signorum accurrēte populi multitudine vterum matris in quo tāto tempore repausauit vberius grauidari constituit. Rm.

Proposito pīdi magna virtute potenti. Sacra man⁹ ohi suburniebat ei alta alta. ℣. Vt dauid est vnctus vt aaron est ipse sacerdos. Sacra. Lec.v.

Jam intellecta fecūditate matris: superest vt superiorem ordinē nature nostro proposito adaptemus. Tūc enim sancta sarisburiarum ecclesia lacteo tantum coagulo foueri visa est: quā do beata dei genitrix cuius candida virginitas lactei dulcoris similitudinē habet: sola ipsius ecclesie patrona constituta est. Sed vbi etiā per merita sacerdotis sui cui quondā incumbebat immolando carnem z sanguinē christi peccata populi expiare non cessauit altissimus/cōferre languidis beneficia sanitatis: exinde post dignam venerationem rutilantissime dei matris cepit etiam atq; etiā corpus glozioli pontificis ab innumera plebe deuotis affectibus visitari. Ita quidē effectum est vt beata virgo cuius inestimabilis cādor ab humanis nequit comprehendi obtutibus: peculiarem populi deuotionem ad relictam in terris massā carneam serui sui osmundi pro rependio non indigno transtulerit. Rm.

In regū quondā conspectu magnificatus. Nūc immortali gaudet cepisse corona. ℣. Deseruire deo malens q̄ regna tenere. Nunc. Lectio.vj.

Quim tandem continuata frequentia signorum in eius magnitudinis molem excreuit vt talis diutina sācti tantaq; virtus diutius celari nō posset:

cepit super his semel iterumq; sedes apostolica cõsultari. Sed tot heu annis totq; precedentium temporibus tum ignauia tum negligentia multorum qui sollicitandũ missi sũt id negocium tametsi plane satis instructum pro infecto dimissum est: vt a capite denuo sepe resumere informarecq; processum obliuio temporum mediorũ compulerit. Demq; postq; integro recessitis superioris vite ac miraculorũ testimonijs auctaq; indies fama pontificis nichil materne seu forme quod tante rei pondus erigebat deesse vt debatur: nouissimus die⁹ istis anno videlicet gratie quadringẽtesimo quinquagesimo certo super mille felicis recordationis calixtus papa tertius. pridie nonas decembris decretũ future canonizationis legitime promulgauit. Quo quidem die prouidẽtia diuina magis q̃ fortuito id accidisse arbitramur: vt is dies qui osmũdum deposito carnis onere incolam fecit in celis: idem interuolutis plurimorum annorũ curriculis primus cum iudicante ecclesia iudicaret pro sancto venerandum in terris. Rm.

Confesso; christi felix feliciter audi nos tibi deuotos laudiq; tue famulantes. Ad impetratam veniam pro crimine nostro. Quesumus vt nobis celitus obtineas. ℣. O pater osmũde clarum decus vrbis a orbis seruorum gemitus tristes tu suscipe clemens. Ad Gloria. Que. ℭ In .ij. nocturn. ãn: Comes factus fagie cũ successit patri cuncta dat ecclesie bona sue matri. ℘s. Domine quis habitabit. ãn. Postremo dorsetie nactus comitatũ spreto mundo trahitur mor ad presulatũ. ℘s. Domine in virtute. ãn. Iam celestem obtinens pastor prelaturam seruis tuis impetres vitam permansuram. ℘s. Domini est terra. ℣. Justus vt palma. Lectio. vij.

Statutis ergo primis ertũ kalendis ianuarii pro termino tam sancti operis perficiẽdi: prefatus romanus pontifex quem antea grandeua senectus ac decrepita imbecillitas incuruabat mirum in modum: instante preclare celebritatis die speciali vt pie creditur osmundi patrocinio repente conualuit: ita vt stupentibus cunctis qui cõtinuam eius infirmitatem expertam habuere. diuina officia ceteraq; tanta necessaria mente roborat⁹ et corpore propria in persona solenniter executus sit. Verum quid multis ista strinxerim⁹? Sufficiat in eius laudem vel id precipue ceterorũ pace sanctorum audacter profiteri: non facile repertum pro quo deus tot centenarijs annis tanq; indesinenter curam populi operatus sit. Rm.

Hinc deũ magnas virtutes operatus est osmundus sanctus cuius doctrina salubris. Cunctas ecclesias illustrat in orbe fideles. ℣. Mundũ contẽpsit iam celica regna subintrat. Cunctas. Lectõ. viij.

Interea sancto sepefata fari sburiensis ecclesia tanq; grauidissima parens vicina partui: plurimis punctionibus et pressuris affecta: itemq; cupide videndi sancti pontificis pondere fatigata: anteceptum hodierne festiuitatis officium: illud hieremianum prophetico ingemere ingeminando clamauit: ventrem meum doleo: ventrem meum doleo: aut apertius voce queribunda diriserit. Satis ne michi soli est plusq̃ trecentis annis anciam et dolorosam hoc post genitore mee nobile onus etiam intra viscera continuisse? Videte ceteras sponsas regni q̃ perpedite pignora sua ediderẽ. videte inq̃ eas videte et me. Ego earum aliquas generando preueni: sed ab eis pariendo preuenta sum. Quod sane intelligẽs nobilis vir richardus de bello campo qui eiusdem tunc ecclesie magno fungebatur sacerdotio: adiunctis sibi decano ac fratribus paratissimis eiusdem loci canonicis. more vigilantissime obstetricis non tam prudenter obseruauit q̃ accelerauit tempora partus. Quorum impensis deuotione ac industria elaborat⁹ est. q̃ intra eundem annum sacre canonizationis decimoseptimo kalendas septembris translatio eius solenniter completa est. Cui siquidem festiuitati copiose intererant primas totius anglie: presules ac principes regni cũ inferioris plebis multitudine admiranda. Rm.

Infirmos curat: ceros ac debilitatos membris cõsolidat partim genus omne doloris. Donat ei deus vt remouere queat. ℣. An febris: an pestis: an sit pressura parcetis. Donat ei dominus. Lectio. ix.

ISte est ergo dies fratres dilectissimi expectate letitie: dies exultationis/terminus meroris/principium consolationis nostre. Hodie namq; apertis uisceribus terra protulit confessore/hodie osmundum tanq; mundo iterū eroptum gaudemus/hodie capsam reliquiarum eius quasi cunabula noui nascētis deuotis gressibus frequētamus. Ad postremum vt tuam venerande pōtifex sanctitatē familiarius alloqueremur: percunctātibus iam nobis quo sermone hodierne celebritatis tue officium aptius cōcludamus: nichil utilius occurrit q̄ vt omnipotentiā dei in vita tua laudabili ac miraculorum gestis admirandam colendāq; deuotis preconijs attollamus. Eius namq; gratia ex fragili umbra seculiq; pompa ad electum sacerdotium vocatus es: eius virtute sanctis profuisti operibus/eius potentia clarissimis post mortē signis effulseras. Eya ergo iam magne sacerdos agnosce hanc prerogatiuam virtutis tue: & ceteris more plorantis rachelis desinentibus aliquando consolari filios suos: tu nunq; expetita suffragia precantibus impartiri cessa. Esto ergo amodo supplices quesumꝰ pro populo & pro ciuitate ista interuentor assiduus/pacē obtineas/languores cures/nephādi reatus/maculas tergas. quātenus tādem cum in beatam translati requiem huius tēporaliter celebrate trāslationis tue fructū in eterni patris conuiuio suauiter degustemus. ℣. Ales & alme pater, vt supra ad vesperas. ℣. Ora pro nobis beate osmunde. ℟. Vt digni efficiamur. &c. ℂ In laudibus. ān.

HIc osmundus refugit regnantis honorem dei domus eligens preferre decorem. ps. Dominus regnauit. fol.vj.ān. Sanctus iste stabilis in cōfessione mercedē promeruit celestis corone. ps. Jubilate. fo.vj.ān. O beatus ecclesie multum vigilauit/deum solum sitiens carnē macerauit. ps. Deus deus. fo.vj.ān. Bene dicta neustria tale fundēs donum: o q̄ felix anglia hunc habens patronum alleluya alla. ps. Benedicite. fol.vj.ān. O ni cū sanctis omnibus regnas nunc osmunde pro nobis ostātibus deo preces funde alleluya. ps. Laudate do. fol.vij. Cp.

Ecce sacerdos magnus. vtē. Hymnus. Jesu redemptor omnium. vē. Justus germinabit. ān. Prudentem seruum te constat & esse fidelem. quē deus in plebem prefecit iure regēdam. tunc tritico verbi vacuas animas satiasti/nunc hominem totum ne celles redere sanum. ps. Benedictus. Ore. Deus cui⁹ antiqua miratu. ℂ Ad.j.ān. Hic osmundus. j. de laudibus. ℂ Ad.ij.ān. Sanctus iste. ij. de laud. Cpm. Ecce sacerdos magnus. vtē. Cetera dia de cōi vnius cōfessoris ℂ Ad.vj.ān. O decus ecclesie. iij. de laudibus. Capitulum.

QUasi stella matutina in medio nebule: et quasi luna plena in diebꝰ suis lucet/& quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo dei. ℂ Ad.iv.ān. Qui cum sanctis. v. de laudibus. Capitulum.

IPse rauit orationem suam volens ostēdere virtutem dei qui fecit nobiscum secundum misericordiam suam. ℂ Ad sebas vē.ān. Hic osmundus. j. de laud. vj. feriat. Cpm. Ecce sacerdos. vtē. Rm. Confessor christi. vtē. vj. Hymnꝰ. Jesu redēptor. in cōi fol.lxxviij. Justus germi. ān.

SAlue celeberrime pater clericorum osmūde sanctissime lumen confessorum dele tuis precibus perpetrata male/memor in celestibus nostri semper valeas. ps. Magnificat. Oratio vt supra. ℂ In cōmemoratiōe seri osmūdi. Lectio j.

COmmemorantibus nobis sedula deuotione merita beatissimi confessoris osmundi: libeat tante sanctitatis normā et ordine cōtemplari/vt pariter domino annuente collibeat mores ac vitā ipsius pro nostris viribꝰ imitari. Proponimus igitur tibi principiū o nobilissima indoles iuuenum in osmūdi nostri auspicijs ducens te ad adolescētie tue felix ac expeditum itinerariū. Audi ergo cū eo libēter precepta patrū. vaca scholis/fuge petulantiā: itaq; audacter sēper tamen sub timore domini induere fortitudinē tuā. Cūq; in virum adoleueris tuaq; sors collegio fortiā militari te ascripserit: habēs hunc magistrū militum patronum iuste bellantium sub quo discres militare non esse peccatum dum ipsius more deo religionem/principi fidelitatē/patrie custodiam/prona mēte reddideris. Lectio ij.

Infra octa. sancti osmundi.

ACcepimus tam tanti patris exemplo instructionem rei militaris: deinceps quid virum dei edocuerat audiamus. Aut iudicē aut assessorem cōstituit te populus tuus: esto quasi vnus ex eis non te attollas nō superbias nō minorem cōcutias ita magnum iudicaturus vt paruū noli acceptor esse personarū. Porro iste sanctus iam et natalū iure regio sanguine secularisq; politie prerogatiua principis latere quotidie honorari meruit e plebeis. tamē quesitibus pupillorum ac viduarū lachrymosis aurem pietatis nō auertit. Tu. Lectio.iii.

QUid sacerdotū eius repetimus? quid elemosynas quid ecclesiarū clericorumq; dotes quid omnū prorsus abiectionem temporalium commendamus? Ista mire sanctitatis sue indicia sunt. Quare in sūma recensentes totius vite seriem tanti confessoris: plane recognoscimus q̄ omni tēpore duxit cum dominus per vias rectas / deditq; illi scientiā sanctitatis qua regnū dei dignissime mereretur. Tandem vbi in vinea domini operator assiduus multiplicatis talētis fidelissimus seruus probatus est: ut sus intrare gaudiū domini sui tradidit celo animā: terre corpus miraculis gloriosum omnis humani languoris indefectē ac expeditissimā medicinā. Prestāte eo quē constanter cōfessus est domino iesu christo qui cum patre ⁊ spiritu sancto viuit et regnat deus in eternū amen.

¶ Ad vesperas. ān. Pastor pius ad gregis gaudium egris prestat vite solatium cōfractis mēbris confert subsidium / et visus cecis prebet refugium exultans gaudet mater per filiū: que tali partu floret vt lilium. ℣s. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatum osmundum pōtificem tuum a seculi militia ad celestem reuocasti: cōcede nobis vt mundanis abiectis desideriis bona celestia capiamus. Per dominum nostrum.

¶ Ad mat. ān. Ihesu osmūdi meritis tuos mūda mundi piaculis q̄ cōcede vt grex a maculis peccatorū viuat incolumis. ℣s. Benedictus.

¶ Deinde die lectiones de miraculis gloriosi cōfes. q̄ legant̄ p octa. qñ a festo vacauerit cū regimine chori vt festum margarete virginis / et festū marie magdalene / que sunt cū regimine chori. Lectio.i.

POstq̄ trāscurso presentis vite stadio gloriosus sarisburiensis ecclesie antistes osmundus / ad superne patrie beatum deuotissime aspirasset: mox ostensis per eius suffragia innumeris miraculorū signis / haud diu latebat homines in terris quāti eum omnipotēs faciebat in celis. Nā si de omnū morborum genere cui prevalut: si de furiosis ⁊ mēte alienatis e quibus plurimi ad eo curati erāt: si de claudis et cecis / si denicq; de vnda submersis ac alijs varijs infortunijs vita fūcris ad locum sepulture illius pristine incolumitati restituris / per singula dicere mus. facili⁹ nos tēpus q̄ copia fugeret. Habētes igitur multa et multo equidem plura q̄ huius celebritatis officiū dicenda patitur: pauca de his mirabilib⁹ que dominus fecit et ostendit nobis / ecclesiasticum morē debite frequentes fidelium auribus in medium proferamus. Lectō.ii.

ERat in veteri burgo mulier quedam agatha nomine: que dum fouendi diligenter infantuli sui pro maternali officio curam haberet. subito arescētibus mammis nichil in eis lactis inuenit. Et quoniam mulierecule nimie paupertatis onere pressē / conducende nutricis aut cuiuslibet comparandi nutrimenti facultas non affuit / liquore tantum cerusie vt ipsius patrie potus est / septē diebus puerum suum cogebatur alere. Videns tādem inutili pastu puerū suum deficere / ac de salute ipsius desperans: memor meritorum presulis osmūdi audacter ad ipsius sepulchrum confugit: illicq; diuinum auxilium hac voce querula flebiliter implorauit. Domine deꝰ qui formasti puerum in vtero meo et dedisti ei vt hanc lucem videret: ob amorem osmundi pontificis da michi oportunum illi auxilium ne pereat. Adiuncta illico oratione dominica. virq; ea cōpleta mirū in modum adeo turgētia vbera sua lacteq; copiosa redundabant: vt tam felicem se matrem congaudens / deo ac beato con-

fessori gratias agens domum voti compos cum gaudio remearet. Lectio. iij.

IOrdanus clericus tam egra ꝙ deformiori molestia multo tempore affectus est: vt labijs illius ad vnam fere aurem cõtractis et loquendi officium edendi masticandiue necessitatem maxima quid ex parte perdiderat. Hic autem cum nulla medicorum arte sibi poterat subueniri: demum ad sepulchrum beati viri orationibus insistẽs: quodam esse putrido quod nouo et inusto more alteri maxille supercrescere videbatur. in eodẽ loco protinus liberatus est. Quo facto omnis decor et habitudo faciei restituitur: recti sermonis modulus datur ꝫ edendi instrumenta libere largiuntur. Tu autem domine. Lectio. j.

LAnguidus quidam quem inueterata paralysis diutissime incuruabat: aliquando ex longinquo ad celaris burgũ more vage mendicitatis aduectus coactus est vrgente inedia post breue dimisso hospitio ad portam languidorum se transferre illic cũ ceteris victui suo necessaria mendicatum. Huius quem dirimus languidi membrorum tantus stupor vitam omnem et sensum ademit: q̃ ad ignẽ applicata neq; viui ardoris nec ferro confixa cruoris eritũ aut cruciatum aliquem sentiebant. Cuius demq; notorie imbecillitatem aliqui ipsius vrbis incole pietate laudabili compatientes: locum in quo elemosynas petiturus de more consedit: ne a canibus aut ceteris bestijs nõ valenti se defendere noceretur: quadam clausura ex virgulis facta sepe vallare fecerunt. Tu autẽ domine. Lectio. ij.

VIr iste post biennalem prope ibidem expectationẽ clara voce protestatus apparuisse sibi in visione osmũdum episcopum / iussa ipsius pluribus patefecit / pro recuperanda sanitate ad tumbam ipsius debere deferri. Et licet aliqui primum tanq̃ pro vano somnio hominem deriderent: postea tamen re ipsa cuta operibus credere compellebantur. Impetrato igitur tandem vt cuiusdam viri vehiculo iniectus abhinc manibus et brachijs hominum (vt qui suorum actuum destitutus officio stare aut pergere non posset) donec ad sepulchrũ beati viri peruenirẽtur sustentatus est. Innixus ergo lapidi ꝫ fiduciam habens in domino: sequentem noctem tum vigilijs tum orationibus ibidem deuote transegit. Mane autem facto surgit eger. non tamen eger / sed plenissime redditus sanitati: qui ad monumentum in momento per se mirabiliter erectus ac consequẽter sanus in laudem dei multis concomitantibus ad altare procedens. ipsum deum in sui curatione mirabilem predicat in sanctis suis. Lectio. iij.

FUit in eadem vrbe femina quedã alicia nomine: que cecitatis infortunio per triennium laborabat. Hec cum multa loca sãctorum deuotis gressibus visitasset: semper in eodem statu permanens / qualis exiuit talis reuersa est. Volens ergo deus ostẽdere mulierem ipsam intus habere quod foris quesiuit: fecit venire in mentem suã ad tumbam osmũdi prodesse soluere vota. Quod cum fecisset: mox ibi optatum visum miraculo se suscepit. Tu autem domine miserere.

¶ Dominica infra octauam. Lectio. j.

HEnricus primum sarisburiẽsis decanus postea baiocensis episcopus / quendam in sua domo seruitorem habuit ruptura intestinorum virilium que ad bursam descenderunt pregrauatum miserabiliter. Tãta fuit in homine huius casus molestia vt preter inepti loci gibbositatem ob quam incedere non posset: etiam tenuis pellicule que ponderosa viscera continebat / ruptionem indies formidabat. Quid plura? Eius egritudinis pluribus nota est: sed ipsa curandi via noua et inaudita est. Lectio. ij.

VEniente homine in templum domini ac ad monumẽtum gloriosi cõfessoris decubãte: post vigilias vnius noctis reuersis intestinis in locum suũ / omnis ab eo euanuit egritudo. Mirares. Ascendẽte ad te domine oratione viri: meritis beati osmundi ascendunt et

viscera. omnis fractura et eruptio soldatur. Ascendit inquit ad te oratio tua: et descendit super eum misericordia tua. Tu autem domine. Lectio iii.

UT autē maiora repetēdo de morbis ad mortem/ de morte ad vitā sermonem vertamus: error infantium et lactentium qui aquis demersi meritis osmundi multi numero restituti sunt: celebritatis nostre laudem durimus cumulandam. Dum adhuc corpus memorati pōtificis in veteri castro pausaret: puella paruula per fontem quendam ibi soli uaga transitum facies: in ipsum casualiter labebatur. Tu autem. Lectio iiii.

DEnicq; comperta reipsa et abillo leuata/ non tam frigida q̄ secundum legem vere mortis rigida et exanimis pro astantium iudicio reputata est. Cuius quidē rei signum videbatur/ quoniam calidis postea indumentis circumuoluta est atq; ad ignē varijs attractionibus ab hora nona vsq; ad vesperam sepe versa in eadem habitudine permansit: et non erat in ea neq; vor neq; sensus. Cunq; iam tunc multi de exequijs tantummodo cogitarent: et parentes tamē et nutrix eiusdem soboles quorum incurie tam miserandus casus ascribi videretur postq̄ omnia extrema inutiliter tentassent: tandem beatissimo cōfessori vota cum multis deprecationibus et lachrymis ingeminant. Tu autem. Lectio v.

DIrum in modum cum nocte media matutinarum primum insonuit officium ecclesie cathedralis: ad ingentem consolationem astantium proles ipsa se aliq̄tulū mouere videbatur. Sed heu mor in priorem mortē (an ertasim dicam nescio) resoluta: tam perseuerandi parentibus causam dedit: q̄ fuit gaudium illud breue. Lectio vi.

ILluxerēte igitur aurora deferūt ad ecclesiā eramine prorsus vt visum eis est corpus: ipsoq; interea ad sepulchrū beatissimi presulis collocato supra petram ad precum instātias illico se conuertunt. Et ecce mor puerula oculos aperiens: alacri fronte manum erga nutricem porrigens palā omnibus subride re visa est. Ex quo die paulatim integre cōualescens vir feliciter annis multis. Quis ergo nisi incredulus marimū non miretur miraculū/ ad gelidi marmoris tactū vitam potius redire: q̄ ignis naturalis calore. Sed hoc totū nō alia re credimus esse factum: nisi vt manifestētur opera dei volētis mirificare sanctū suū.

¶Quādo festum sācti osmundi sabbato cōtigerit: tunc in dominica sequēti legātur iste ser lectiōes vt supra in ceteris: et fiant medie lectiones de sancto kenelmo rege et marty. Et quādo dominica a festo vacauerit: tunc legantur ser lectiones vt supra cum exposicione euangelij. Homo quidam peregre. Vel euangelij. Vigilate quia nescitis. Et legātur alterius vicibus. ¶Die xerta. Lectio prima.

Cum ex angusto augusti cesaris burgo: ad spatiosum amenitatis cāpū sarisburiensis ecclesia cum suis ministris: sicut deo placuit translata est: corpus glorioſi confessoris osmundi quod superiori loco ctum ac viginti annis miraculis choruscum requieuit tanq; preciuus ipsoꝝ thesaurus non poterat postergā relinqui. Ad cuius deniq; monumentum nouum videres indies co frequentiora miracula: quo natura loci ad consuetiora in paruulis presertim vt fūt incauti disponebat infortunia. Nā cum vetus illud castellum super edita et montana fundamenta promineret constitutum: hec profecto nouella ciuitas in loco demissiori et aquoso variis torrentibus ac fluuijs vicatim distincto notorie sita videtur. Ex quo procul dubio sepenumero accidit vt paruulorum etas dubijs exposita casibus vim ibi aquarum eruendantium etiam ad multorum vt dictum est interitum miserabiliter experiretur. Sed si intelligas quotiens hoc infortunio lapsos virtus huius sancti adhuc resuscitauit: fateberis plane nō esse antehectum id alij sanctorum totiens contigisse. Tu autem domine. Lectio vii.

QUer quidam apud nouā sarisburiam in vico cui nomen est inter-

minabilis flumen mersus cum eraquis leuabatur: inuentus est sine vllo signo vite. Hinc ad tumbam beati osmũdi (ita enim ab incolis appellari consueuit) citer hozam certam post meridiem adductus: ozantibus interim amicis vsq; post noctis mediũ eranimis iacere visus est. Inter primam autem hozam extunc & secundam: exaudita est ozatio deprecantium ipso ibidem puero vite pristine restituto. Alius quoq; puerulus duozum etatis annozum in quodam alto & rotundo puteo iuxta mansionem patris sui profundis aquis absozptus: binas circiter hozas vbilibet inquisitus: tandem ibi inuentus mozt⁹ extractus est. Pro cuius obtinenda vita deo et beatissimo presuli emissis votis demũ post duas alias hozas reuirit puer: ac cuidam eum baiulãti in vinis hec verba loquebatur. Thoma eamus. Ibi ergo cõsequẽter ab amicis deo ac beato viro gratijs actis conualuit: et creuit puer benedicẽs deum in sanctis suis. Tu autem. Lectio.iij.

HAnc gratiam resuscitationis paruulozum tot vicibus ad declarandã confessozis sui merita dominus ostẽdebat. vt si quemlibet euentum singulariter exponeremus videretur profecto et pluralitate casuũ res eadem pluries refricata. Cõtenti ergo exẽpli gratia istis paucis: audacter etiam profitemur eadẽ vite beneficia adultis plurimis casus & status suos postea cõfitẽtibus: diuino munere ac sancti viri merito fuisse collata. Quozũ nempe alij cum hostili ferro transfixi/ alij mallis metallicis ad cerebrũ vsq; percussi/ alij rapido fluminis cursu submersi/ alij febzibus acutis ac ceteris infirmitatibus eranimes effecti: prolusis per amicos ad sanctũ ozationibus atq; votis vite ac incolumitati desideratissime restituti sũt. Tu autem domine.

¶ Septima die de solẽnitate sancte marie magdalene. ix. lc. et inozia de sancto osmundo cum ãn. tribus primi noctur. Si dies dñice infra octauas euenerit/ fiãt tres prime lectiones de dñica: videlicet lectiones suprascripte/ & inde legãtur bine et bine: & sic de illis sex lect. fiant tres. Et tres medie lc. de sctõ qui contigerit in illa dñica. & sic per totas octa. quarta die excepta: q̃ sola a festo vacat. Tres vltime lectiones de expositione euãgelij vt supra.

¶ In octa. trãsla. scti osmũdi. Lectio.j.

Cum sedulo mẽte capti ad sepulchrum beati viri restitui meruerunt: iohannes quidã intolerabili fuzore laborãs ad capellam beate virginis vbi sanctũ corpus iacebat tẽpore celebrato misse officio de ipsa eadẽ virgine cathenis & vinculis ferreis manib⁹ colligatis ab amicis deductus est. Coact⁹ igitur dum alij orassent se intra cõcauitatem tumuli inclinare stupendo euentu cum agnus dei deo patri pro peccatozibus immolatur vincula de brachijs sponte cadunt: et ille seipsum erigit mẽte sanus. Ceterũ cum alias broz cuiusdam pre nimio dolozẽ dẽtium mentis quasi erilium passa / in eodem loco cum marito suo ad ozationem esset constituta: subito dens mozbid⁹ ab ozẽ illius exiliit / ipsa cõtinuo ab omni dolozẽ efficaciter liberata. Tu autem dñe. Ma. sicut in die. Lectio secunda.

NOcte quadam cum thomas clericus sanus vt sibi videbatur & incolumis se sopozi dedisset: subito euigilans sensit alterã tibiam contractis neruis ad posteriozia curuatã nec in rectam posse reflecti. Et ipsa ergo parte de cetero baculo se sustentans: triduanis tandem ozationibus ob spẽ salutis sue monumẽtum venerandi presulis visitauit. Nocte vero diei tertie visus est osmundus sibi in somnis apparere: apprehensoq; illius pede crura et poplites neruorum restrictione dissoluta ad pristinum modum fozciter reclinare. Mane autem facto cernens se clericus plenissime restitutum. abiecto baculo / erecto gressu prozedit ad ecclesiã. deo & liberatozi suo gratias agẽs. Alius insuper clericus etiam thomas nomine / adeo tertiana febze diu infirmatus et exinanitus est: vt per vnã hozã mozt⁹ aut mozti⁹ similis penitus videretur. Qui repẽte in magnũ clamozẽ prozumpẽs: beatũ osmundũ trina

cecitatione nominis inuocauit. Interrogatus quid sibi visum esset: osmundus inquit cū cuspide baculi sui omnia ea que anhelitum meū impediebant amouit: et me vite ⁊ sanitati restituit. Lectio.iij.

HOnes quedam adolescentula noue vrbis cum forte apud domum parentum in edito constituta festinabūda descendere nitebatur in quoddam superacutum veru illic ante imprudenter erectum ignara ruit: ac de sub umbilico per totum meditū corporis ad scapulas vsq; letaliter perforata transfigitur. Cuius demiq; mater tam miserādum plangens eventum: extracto ferro voluit filiam consolari: sed nō erat in ea cuiusq; iudicio sensus aut vita. Jamq; horrendi casus immanitate omnem humanā artem et ingenium excedente: omnes qui astabant diuinum beate virginis ac beati osmundi patrocinium prouoluti in terram deuote ac suppliciter inuocabant. Et facto re vera breui interuallo puella recurrit: et intra paucissimos dies integerrimam sanitatem accepit. Que amodo cupiēs hanc nouam sibi cōcessam vitam securiore conuersatione transigere: postq; ad sepulchrum beati presulis sua et parentum vota pro tanto miraculo persoluisset: mundo renūcians apud ambrosij burgum in monasterio monialium sēptimo prope ab eadem vrbe miliario sacrum est induta velamē. Vedie.lc. de sctō apollinare. Lectō.j. Beatus apollinaris. ꝛc. Tres vltime lectiones de expositione euangelij. Homo quidam peregre. vel de expositiōe euāgelij. Vigilate. de cōi vnius cōfessoris ⁊ pōtificis: ⁊ legātur vt pnotatū est. De festo depositionis beati osmūdi cōfessoris. ola fiāt sicut in trāslatiōe mutatis vbis de trāslatione ⁊ depositiōe. ser ꝛc. de miraculis. Lectio.j. Postq; trāscurso presentis vite. Expost. euāgelij. Hō quidā peregre. vel Vigilate.

¶ Sancti kenelmi regis et marty. Ofo.

OMnipotens ⁊ misericors deus qui nobis preclaram huius diei leticiā pro beati kenelmi regis et martyris tui solennitate tribuisti: intende serenus vota fidelis populi ⁊ cōcede: vt cuius hodie festa percolimus: eius semper meritis et precibus subleuemur. Per dōm nostrū.

¶ Ad matutinas tres lectiones fiant. Inuitatorium dupler. Lectio.j.

KEnulphus gloriosissimꝰ et pusillimus rex merciorū anno domini octingentesimo nonodecimo. imperij vero sui vicesimoquarto migrans ad sidereum regnum paterno affectu heredem proposuit reliquit filium kenelmum. Erant kenelmo regie germane quedrida (que postea fraternum sanguinem hausit) et burgenilda: que fratre sororia affectione dilexit. Puer inter candida anglorum pignora: speciosus forma: illustrante superna gratia deo et hominibus florebat etatula. Preuctus a deo spiritu dilectionis ac benignitatis: multis karismatibꝰ gratiarum apparebat filius diuine adoptionis. Hunc euo paruulum sed animo ac pietate magnificū: in regem elegerat amor sui populi turta natalicū priuilegium et testamentum patris kenulphi. At quendrida seuo liuore et regnādi ambitione simulata insidiabatur illi: vt herodias iohāni: vt helie iezabel: vt cayn abel. Quem cum beneno non posset extinguere: eius nutricium et procuratorē intimum nomine alcebertum (quia non est perniciosior pestis: q̄ familiaris inimicus) ingentibus premijs et spe consortis imperij armat in fraternum iugulū. Tali modo inuitem consiliati absconderunt laqueos: intenderunt arcū: paraverūt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectū corde. Tandē alcebertus vt ille alter scarioth proditor domini sui capta occasione celeris maturandi kenelmum adduxit in siluam gratia venandi: quasi oblectandum amore studij paterni. Ille vero imitator domini vt agnus ductus ad victimam: presagamente cruētum hostem comitabatur ad corone gloriam. Septē circiter annorū etate tunc puer fuisse describitur. Vbi vero silue appropinquarunt: tenellus puto somno pregrauāte equo delabitur: ibiq; recubans securus malorum totus sopo

ratur. Tunc cruentissimus nutricius pro cunis & lectulo fossam parat in qua eum citius obruat. Tu autem. Lectio secũda

SAnctus puer kenelmus postq̃ expergiscens consilium preuenit laniste: fertur prophetica mente sapientiã paruulis prestante domino: diriſſe. frustra hanc mollitus es michi speluncam: non enim hic vt cogitas sed remotiori loco vbi deus preuidit occũbam. Unde certum dabit tibi signũ hec virga (nam virgam manu gestabat et terre affixerat) si modo plantata frondeat. Hec eo pronunciante: statim radicata virga cepit frondescere. Unde adhuc ingens fraxinus ostenditur: que in memoriã beati kenelmi celebris habetur. Asseritur q̃ iam decollandus beatus kenelmus sacrũ hymnum Te deũ laudamus: te dominũ confitemur inceperit atq; in illo versu Te martyrũ cãdidatus laudat exercitus: iugulatus occubuerit. Illico autẽ impius percussor cesum innocentẽ terra obruit: nec quicq̃ ratus q̃ illa deserti vastitas scelus suũ absconderet cum veritas clamet Michil opertũ quod non reuelet. Demiq; qui celo teste erat martyrizatus: celo teste est declaratus: quatenus fulgida lucis columna ab etheris arcibus sepe videretur super eum effusa. Quem etiam ab humana noticia abscõdere nitebatur inhumanitas beluina: illũ prodebat hominibus peculiaris diligentia. Candida nãq; bos cuiusdã vt fertur vidue relicta publica pascua ab alto monte ad infimũ sepulti monumentũ decurrit: ibiq; inseparabilis adhesit mirabile dictu oblectatione diutinitus attracta & allectabi nullius inde auelli posset instantia siue inuenta / siue ignota. Quotiens vero nota stabula domi repetisset plena totũ armentum duplo lactis superabat copia / tam salubri circa sanctam glebã pascebatur herba et gratia. Virosq; modo quod vesperi detonsum erat: recrescente viroze mane abundantius inueniebatur. Hinc autem locus idem vacce vallis appellari assueuit. Tu autem. Lectio tertia.

QUendrida empto per fratricidium regno potita: tali edicto omnes terruit / vt si quis kenelmũ requireret vel indicaret vel etiam nomen loqueretur: sine dilatione capite plecteretur. Hinc est quod de celo indicabãt clara luminaria: et in terris quodãmodo muta loquebantur animalia. nec mutire audebat humana ignauia et gemitum extincti dñi premebant ab inditione terrifica. Verũ prefulgida luterna que obfuscabatur in anglica patria / clarius emicuit in arce mundi roma. quatinus latius diffunderet illa excellentia: quod claudebat angusta inuidia. Nam cum leo papa iunior missarũ solẽnia innumerabili populo astante celebraret: ecce columba super niuem candida: desuper palam omnibus apparuit que niueam membranam aureis litteris anglice inscriptam blando rostro ferens: super altare beati petri deposuit: sicq; in altũ sublata disparuit. Sacer autem apostolicus cum tremore respiciens nouam cedulam ignotis verbis ac litteris editam: populum diuersarũ nationũ ad beatum petrũ confluũ obtestatur quatinus indicarẽt: si quis inter eos aliquid huius epystolaris relationis cognouisset. Intererãt tot terrarum cõuentibus plerisq; anglici atq; mercij: siue in anglica scola a superioribus anglorum regibus rome ordinata constituti: siue ab ipsa anglia recenter aduenticij. Ab his recitatur sacra epistola: cuius interpretatio est ista. In celenco vacce valle kenelmus regius natus: iacet sub spina capite truncatus. Tunc vero obnitente papa insistente / postposito femineorũ minarũ terrore: angligene ciues omnia suo ordine signa super eum vila exposuere. Dehinc memoratus papa mittit cum anglicis fidelib⁹ legatos cardinales: cũ litteris et potestate apostolica ad archipresulem Wilfridum doroberne: ceterosq; pontifices angloru. Ipsum quoq; celitus allate epistole mittit indicium. quatinus de indigno latibulo in ecclesiã deo placitã pro habilem dei martyrem transferrent kenelmũ: in patrocinũ videlicet multorum venerandũ. Itaq; ad auctoritatem apostolicam et archipresulis potentem gratiã tota plebe mercioru atq; anglorũ con

spirante: ereipitur sacrũ corpus hinc inde cum superna laude: quatinus transferretur ad beatum genitorem suũ vbi hec tumbe. vbi idem deo amabilis rer requieseit in templo: quod ipse dei genitrici regaliter condidit: ac regis opibus extulit cum ibi firmauerit oppidum muro cinctum. Impiissima autẽ quẽdã ida eodem tempore manifesta dei virtute cecata. et post multos cruciatus pessima morte defuncta: pluribus locis sepulta / nusq̃ remanere potuit / donec angelica reuelatione / in quandã semotam profunditatem proiecta est. Tu. Cetera de cõi vnius mar. ℂ Sancti arnulphi episcopi et martyris tu. lectiones fiant. Cetera de cõmuni vnius martyris ℣ pontificis cum ista oratione.

ADesto supplicationibus nostris omnipotẽs deus: et quibus fiduciã sperande pietatis indulges: intercedente beato arnulpho martyre tuo atq̃ pontifice / cõsuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominũ nostrum. ℂ Sancte margarete virginis ℣ martyris nouem lectionum. Oratio.

DEus qui beatam virginẽ margaretam hodierna die ad celos per martyrij palmã venire fecisti: concede nobis quesumus: vt eius exẽpla sequentes ad te peruenire mereamur. Per dominũ Ad primas vel. fiat pcel. ad altare eiusdem: cãtando. ℣. Audi filia. In cõi. Lectio. et ℣. Ora pro nobis. Quere in cõi vnius virginis et martyris. In redeũdo de sancta maria. Ad matu. nouẽ lec. Lectio prima

Adest nobis dilectissimi / beate margarete virginis et martyris optatus dies. adeo cum summa exultatione congaudeat ecclesia nostra: tante virginis illustrata natali. Jocunda sane fieri debet de hac virgine et eius integritate festiuitas: et qua velut speculo species refulget castitatis / et forma virtutis. Decet itaq̃ filios ecclesie presentis diei solẽnitatẽ deuotius celebrare. vt cuius memoriam digne frequẽtauerint in terris: patrocinia sentire mereantur in celis. Nos ergo licet infructuosi opere. licet imperiti sermone / talis tãtaq̃ virginis veneranda solennia debitis laudibus prosequamur: vt cuius vita forma fuit discipline: eius passio exẽplũ sit patiẽtie. Lectio. ij.

HUius itaq̃ beata margareta antiochenis ingenuis orta natalibus: theodosij ydolorum principis filia. Que cum primo pubesceret cuo et castis puditie moribus adolesceret: auditis militie christiane pugnis / triumphis / miraculis / relicto ydolatrie ritu: salutiferam christi fidẽ sitibũdo ampleratur affectu. Hec virgo pulchra facie: sed pulchrior fide. virgo erat non solum corpore / sed etiãmente: que nullo doli ambitu sincerum adulterauit affectũ. Fuit autẽ beata virgo timoris dei instantia predita / religione cõpta / cõpunctione profusa / honestate laudabilis / patientia singularis. Nichil erat in oculis eorũ / in verbis aspernum / in actibus inuerecũdũ. non gestus fractior / non incessus solutior / non voce petulantior / vt ipsa species corporis / simulachrũ fuerit mentis et figura probitatis. Tu autem. Lectio tertia.

DUm virgo sacratissima humilitatis operibus intenta / circa nutritis sue gregem custodia teneretur: prefectus quidam olybrius nomine / a senatu romano in illas partes dirigitur. Qui truculenta tormentorũ edicta ortodoxe fidei cultoribus irrogans: de asia in anthiochiam profectus / christi nomen improbe persequebatur. ℣ nulla populi christiani strage perterritus / christi membra incessanter vel premebat / vel perimebat. Qui hui⁹ virginis venustatẽ vultus egregiam. non stibio confectam: sed speciositate natiua depictam contemplans oculorum lenocinio captus labefecit in luxũ: et stimulis clandestinis inflammatus festinat ad coitum. Missis ergo apparitoribus: tullit eã suis conspectibus presentari. Capitur itaq̃ a ministris ydoli ciuis celi: et inter lupinam belaniam ouis mansueta deducitur hac deum oratione interpellans. Ne perdas cũ impijs deus animã meã. Preles eam nunc mollibus palpans / nunc mordẽtibus lacerans / nunc promissa multiplicans / nomen inuesti-

gat/genus interrogat/coitum petit/cultum inquirit. Illa vero nomen detegit/ pandit originem/ lenocinij detestatur feditatem/ christianā profitetur religionē. Ad quā prefectus. Ergo invocas nomen christi: quem patres nostri crucifixerūt? Que respondit. Patres tui interfecerunt eum: & ideo perierunt. malaq; eorū actio nostra fuit redemptio. Ipse autem permanet in eternum: et regni eius non erit finis. Iratus preses obscurissimo eam trudit ergastulo. Ingressusq; antiochiā/ ydolis thura incendit/ victimasq; immolat execrandas. Tu autem. Lectio.iiij.

POstera die sedens pro tribunali/ accersiri sacram virginem iubet. hortās eam christi fidem respuere: deos suos colere: ampleribus suis inclinare. proponens in medium: vel vite bravium pro consensu/ vel mortis supplicium pro contemptu. Sed vicit materiam formidinis vis amoris / nec concipit moriendi metū. dum ad solum christi aspirat aspectum. Respondens itaq; beata virgo: dixit. In nullo horum tibi consentio. Christus enim verus est deus et dns omnium Dij vero tui: ydola surda/et muta/et falsa sunt atq; fallentia. Ego corpus meū tradam: vt cum iustis virginibus requiescam. Christus pro nobis semetipsū tradidit in mortē. Ego pro ipso mori non dubito/qui mortuos suscitat: et indeficientis cui thesauros administrat. Lectio.v

HIs auditis: prefectus felle amaritudinis motus ad ministros dixit Atrocissimis carnes eius flagris discerpite/et intestinis corde tenus patefactis: deorum nostrorum blasphemiam vindicate. Exspoliatam igitur vestibus virginem/ sed fidei iocunda vestitā in aerem suspendunt/et virgis subtilissimis cedunt: tollentem oculos in celum & dicentē. Domine iesu christe in te speraui non cōfundar in eternum: neq; irrideant me inimici mei. Ipsa vero in oratione perseverante: questionarij cedebāt tenerum corpus eius. Sanguis autem cū tanta effusione decurrebat: vt flerent astantes / cōpaterentur persequentes. Cumq; iam partitulatim carnes eius carnificibus succedentibus deficerent olybrius dixit. Consule tibi margareta: & hanc superstitiosā desere sectam/deosq; potentes cole: ne adhuc quod superest presentis amittas vite Christi sponsa respondit. Tu factis opera patris tui sathane. Ego autē non audio te: nec adoro deos tuos surdos & mutos hominū manibus factos/sed glorifico et adoro dominū meū iesum christum factorem & rectorem omniū. Ille enim ex nichilo cuncta creauit. Ille celū solis radijs illustrauit: et variis stellarū choreis depinxit. Ille verus dē deo deus pro hominibus homo factus / nocentis mundi crimina proprij cruoris effusione detersit: & iustus pro iniustis moriendo calcato mortis imperio/die tertia semetipsum a mortuis suscitauit: & soluto quod oportuit pro sceleru expiatione precio / cultores & dilectores suos glorie paterne coheredes effecit. Quo audito: acutissime inquit prefectus afferātur vngule/ quibus superstites sacrilege dirūpantur carnes. Mox eius iussa cōplentur: et detectis visceru intimis mactatur hostia rhi[illegible]ec.vj.

VIdens itaq; prefectus q̄ nichil proficeret donec exquisita tormenta excogitaret quibus eam perimeret: in latebroso carceris fundo sanctā virginem includit. sed furuā caligine celestis splendor irradiat. Dum autem carceralibus vinculis artaretur. vir quidam christianissimus nomine theophimus: et nutrit beate virginis panem et aquam ei in carcere ministrantes. per fenestram aspiciebant/et orationes eius scribebant et omnia que ei contingebāt cū dei timore diligenter considerabāt. Vallata itaq; sancta virgo carceris munimine: fletis gentibus alacri vultu dominum precabatur. Gratias tibi ago dñe iesu christe qui michi in periculis semper subuenis/ in supplicijs iuuamen impendis: et quicquid minister iniquitatis cōgessit in penam: tua dñe miseratio cōmutat in gloriā. Iube ergo dñe vt inimicus qui me latenter impugnat effigie visibili michi assistat quatinus facie ad faciem cum eo confligam: et te in me vincente triūphum obtineam. Surgens ergo ad orationē draco

nem terrificum conſperit: qui erecto capite/ructu fauciũ aperto: ſybilis terribilibus et ſquamarum ſtridoribus marinum metum virgini incuſſit. Cũq; iam pene ab ipſis belue hyatibus paterentibus abſorberetur: beatillo dominice crucis apposito/ſerpẽs ſqualidus crepuit medius. Eadem hora reſpiciens in partẽ ſiniſtrã/vidit ethyopem fuligine tetriorẽ manus ad genua colligatas habentẽ: quem inſertis in capillos manibus/pedibus ſuis ſubegit clamantem et dicentem. Parce michi ancilla dei: incendũt me lachryme tue/et torquẽt me orationes tue. Cuidens illum beata virgo orauit ⁊ dixit. Laudo et glorifico nomen tuũ domine ieſu chriſte: vera vincentiũ victoria/per quẽ mundum contempſi: et in fragili ſexu conſtituta callidi tẽtatoris inſidias ſuperaui. Cum autem hec et multa alia diceret: ſubito lumen refulſit in carcere. ⁊ crux chriſti videbatur vſq; in celum/et columba ſedit ſuper eã: et dixit. Beata es virgo margareta: te ſancte expectãt porte paradiſi. Illa deo gratias agẽs/inuiſibilata dyaboli natura: et fraudibus tentatoris expoſitis: dixit ad eum. Cade deceptor animarum ſathana: et terra dehiſcens ſuſcepit eum. Tu autem. Lectio ſeptima.

In diebus ſuccedentibus ſole terris diem reddẽte iudicis nepharij tribunalibus preſentatur: quã hoc ſermone aggreditur. Jam vel ſero in articulo mortis poſita/ſacrifica deo: ne florem amittas gratiſſime iuuentutis. Beata virgo reſpondit. Deum celi et terre condidorẽ adoro. cuiq; ſoli placere totis viſceribꝰ concupiſco. ydola tua ſurda ⁊ muta: corde integro contẽno. Ad hec prefectus furia inuectus: miniſtris dixit. Lampades ardentes circa latera eius applicate vt eruſtis carnibus: diſcat deos non blaſphemare. Uritur itaq; hoſtia chriſti in odorẽ ſuauitatis flãmis viſibilibus: ſed inuiſibili refrigeratur rore ſpiritus ſancti. Et quoniam virtute cõſtantie ſeruorem parumpendit incendij: feſtinatur ad nouitatẽ ſupplicij. Affertur itaq; cuppa aqua repleta: in quam ligatis manibus et pedibus demergitur: vt aquis intercepta/nece teterrima dãnetur. Illa vero in medijs fluctibus has ad deũ preces effudit. Dirumpe dñe vincula mea: et tibi ſacrificabo hoſtiam laudis/et hanc aquã tua benedictione ſanctifica: vt fiat michi fons baptiſmi in remiſſionem peccatorũ. et cognoſcant aſtantes et credant/quia tu es ſolus deus benedictus in ſecula. Cõpleta oratione terremotus factus eſt magnus/et columba de celi cacumine aduolans. aureã in ore ferens coronã: capiti beate virginis inſedit. Tũc ſolute ſunt manus eius et pedes: et eriuit de aqua laudans et benedicens deum. Clor quoq; de ſupernis ſedibus per ampla aeris auditur ſpacia. Conſtanter certa margareta: quia omnis chorus ſanctorum tuum preſtolatur aduentum. Aſtantes autem populi terremotum videntes/et vocem audientes: voce vnanimi clamabãt. Magnus eſt deus chriſtianorũ. Eadem hora crediderũt in dñm quinq; milia hominũ: exceptis mulieribus et paruulis. Qui in armeniã ciuitatem prefecti iuſſu ducti: ſanguine ppio baptizati in campo qui vocatur lymeth/pro chriſti nomine capitis ſententiam acceperunt. Lectio viii.

Poſt hec prefectus martyris chriſti fidem inuincibilẽ proſpectans: eã capitis animaduerſione puniri precepit. Ductaq; extra ciuitatem in locum in quo rei puniebãtur a ſpiculatore malo nomine: ſibi petit locum orationis concedi. Factiſq; genibꝰ: has ſupplices mittit ad deum preces. Altiſſime ſeculorum redemptor deus gratias corde ⁊ ore tibi refero/qui me de mundi huius colluuione abſtraxiſti: et ad hanc gloriã impolluto corpore perduxiſti. Reſpice igitur pyiſſime pater ad deprecationem meã/et preſta. vt ſi quis ſupplicia que pro tui nominis confeſſione viriliter pertuli/ſcripſerit aut legerit: vel mei memoriã fecerit/criminũ ſuorũ promereatur veniam: ⁊ in futuro immarceſſibilẽ percipiat coronã. Deinde qui in examine diſtricto me inuocauerit: tua illi domine aſſit tuitio/eũ de manibus exactoris eripiens. Quicunq; etiam baſilicã in honore nominis mei tibi dedicauerit/vel qui de iuſto labore ſuo

michi luminaria ministrauerit: adipiscatur quicquid vtile saluti sue petierit. Et si in domo cuiuscunq; me inuocantis mulier pregnans partu laborauerit: ab imminenti tripe eam periculo. Infans quoq; ex vtero fusus: lumine potiatur seculi huius/absq; suorũ aliquo detrimento membrorum. Lectio nona.

HInita oratione facta sunt tonitrua magna.et columba a stellifero celi milla solio: tetigit illam dicens. Beata es christi sponsa margareta/ que miserorũ causas agis: et tui memorum reminiscteris. Ecce que petisti et que non petisti: vsq; in finem seculi concessa sunt tibi. Veni igitur in requiem patrie celestis:quia satis est quod huc vsq; certasti. Jam tibi debẽtur premia perpetue remunerationis: vt sociata choris virginum/ cum christo regnes in euum. Populi autem qui astabãt:tonitrui concussione pauefacti/in terram velut mortui ceciderũt Erigens denicq; se virgo christi: imperat speculatori perficere iussa preceti. Qui marimã dei virtutẽ circa virginem perspicẽs:renuit dicens. Absit a me: vt manibus virulentis perimã te. Cui virgo respondit. Si hoc non egeris: partẽ mecũ habere non poteris. At ille tremefactus dixit. Obte ne statuas michi hoc in peccatum. Et erẽpto gladio caput eius amputauit. Qui ad pedes virginis decidens: statim spiritũ exalauit. De beate autem virginis corpore glorioso columba erigens videntibus cunctis celi secreta ministerio angelico penetrauit. Cur autẽ quidam christianissimus nomine theophimus tulit corpus eius ꝫ aromatib⁹ conditũ posuit illud in sepulchro:quod dato precio emerat in ciuitate antiochia in domo sinclecie matrone. Qui theophimus assidue beate virgini in carcere ministrauit. Ad tumulum autem sancte virginis fit frequens concursus populorũ: admiratione virtutum et gratia sanitatum. Beata igitur margareta: saluo pudoris signaculo et vite curriculo consummato/ glorioſum martyrij triumphum promeruit/ dum mucrone confossa maluit sanguinem purpureũ fundere: ꝙ pudicitiam preciosam amittere. Consummata autem tertiodecimo kalendas augusti sub olybrio prefecto in vrbe anthiochena cũ virginitatis palma et martyrij corona celi premia possessura: et cũ centum quadraginta quattuor militibus melodiam virginalem modulatura perrexit ad dominum: cui est laus decus ꝫ imperium/ per nunq; finienda secula seculorum.amen. Tu autem. Cetera de communi vnius virginis ꝫ marty. ¶ Sancte praredis virginis non martyris. Oratio

ASsit plebi tue omnipotens deus beate praredis virginis tue supplicatio: vt quicunq; eius gaudent honore/tuo semper protegãtur auxilio. Per ð. Tres lectiones fiant. Lectio prima.

VEnerabilis virgo praredis dum affligeretur propter transitum germane sue potentiane/ multi nobiles christiani veniebant ad eam: et consolabantur eam vna cum sancto pio apostolice sedis episcopo. Eodem tempore virgo domini praredis rogauit beatũ piũ episcopũ vt termas nouati: que iam inusu non erant ad ecclesiam dedicaret: quia edificium in eisdem magnum et preciosum videbatur esse. Quod ꝫ placuit sancto pio episcopo/ et dedicauit in ecclesiam termas nouati in nomine beate virginis praredis in vrbe roma: vbi constituit et titulũ romanũ In quo loco ꝫ baptisterium consecrauit: sub die tertio idus mayas. Tu. Lectio.ij.

POst annos duos et dies decem et octo. facta est persecutio magna christianorũ: vt traherentur ad culturã ydolorũ/et multi martyrio coronati sunt Virgo autem domini praredis feruens in spiritu sancto: multos christianos occultauit in supradicto titulo/quos ꝫ cibo pascebat et verbo spiritus sancti. Tunc diuulgatum est antonino imperatori: eo ꝙ conuentus fieret in titulo praredis/ et misit ꝫ tenuit multos. Inter quos etiam tenuit symetrũ presbyterum cum aliis viginti duobus: quos sine interrogatione gladio puniri precepit in eodem titulo. Tu autem. Lectio tertia.

Corpora autem supradictorū sanctorum noctu beata praredis collegit: & sepeliuit in cimiterio prisille sub die septimo kalendas iunias. Tūc afflictione astricta beata praredis ingemuit: et orauit ad dominum vt trāsiret ex hoc mūdo. Cuius orationes et lachrymne ad dominum iesum christum peruenerunt. Post dies enim triginta et quatuor post martyrū et coronam supradictorū sanctorū: migrauit ad dominū virgo sacra. sub die duodecimo kalendas augustas. Cuius corpus pastor presbyter sepeliuit iuxta patrem suum in cimiterio prisille via salaria vbi hodie floreant orationes sanctorum. Per dominū nostrum iesum christum qui viuit et regnat in secula seculorū Amen. Cetera de cōmuni vnius virginis non martyris.

℣. Sancte marie magdalene ad vesperas super psalmos Antiphona.

Recubente iesu in domo pharisei symonis/ accessit ad eum maria magdalene afferens pretiosi libram vnguenti. ℟. fec. Capitulum.

Mulierem fortē quis inueniet? procul et de vltimis finibus pretium eius: confidit in ea cor viri sui/ et spoliis non indigebit. Responsorium.

O certe precipuus marie magdalene amor Que a monumento Dominico recedentibus discipulis non recedebat. ℣. Ardor caritatis succensa quem sepultum nouerat sublatum credens de sepulchro. Qui. Gloria. Dominico. Hymnus.

Collaudemus magdalene lachrymas & gaudium: sonet voces laude plene de concentu cordium/ vt concordet philomene turturis suspirium.

Iesum querens cōuiuarū turbas non erubuit: pedes vnxit lachrymarum fluuio quos abluit/ crine terfit et culparum veniam promeruit.

Suum lauit mundatorē riuo fons immaduit/ pium fudit flos liquorem in ipsum reflorsit: celū terre dedit rorem terra celum compluit.

In preduici mirtione nardū ferēs pistici/ in vnguenti fusione typū gessit mystici: vt saneturvnctionevnxit egra medicū Vt christus hanc respexit speciali gratia: quia multum hunc dilexit dimittuntur vicia: christi quando resurrexit facta est prenuncia.

Gloria et honor deo qui paschalis hostia agn⁹ morte pugna leo/victor die tertia resurrexit cū tropheo mortis ferens spolia. Amen. ℣. Optimam partem elegit sibi maria. Que non auferetur ab ea. ān. In diebus illis mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q⁹ iesus accubuisset in domo symonis leprosi/ attulit alabastrū vnguenti et stans retro secus pedes dñi iesu lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis capitis sui tergebat & osculabatur pedes eius et vnguento vngebat. ℟s. Magnificat. Oco.

Largire nobis clementissime pater/ q⁹ sicut beata maria magdalene vnigenitū tuū super omnia diligendo suorum obtinuit veniam peccatorū: ita apud misericordiam tuā/ sempiternā nobis impetret beatitudinē. Per eūdem.

℣. Memoria de sancto Wandragesilo abbate. ān. Similabo eum viro sa. In cōmuni fol. xxviij. ℟. Amauit eum. Oratio.

Deus cuius gratia beati Wandragesili cōfessoris tui atq; abbatis vita exstitit laudabilis: ipsius interuentu quod tibi placitum est/ pietas tua operetur in nobis. Per dominū. Tūc fit processio ad altare sancte marie magdalene: cantando ℣. Regnum mundi. In cōmuni fo. xxxj. ℟. Dimissa sunt ei peccata multa. Oratio

Sacratissimā dñe beate marie magdalene qua celos subijt celebritatē recolentes/ suppliciter rogamus clementiam tuam: vt qui eius deuotionis recolimus insignia: ipsius mereamur compotes fieri gloriē. Per christum dominū nostrū. In reliquo de sancta maria. Ad matut. Inuitat. Eternū trinūq; deū laudemus et vnum. Qui sibi mariā transtulit in ethera sanctā. ℟s. Veni. hym⁹

Exemauit oriolanum: et hoc sane credidit/ seminauit enim granum quod in mentem cecidit/ linguam mouit et non manum lingua christum indidit. Non agnouit figurali latētem ymagine mentis agrū spiritali excolentē semine/ sed cū eā speciali delignauit nomine. Quer a iesu iesum querit/ sublatum conqueritur: iesum intus mente gerit/ iesus

presens queritur mentem colit mentem licit iesus nec percipitur.

Iesu bone iesu pie quid te monstrās latitas: quid occultas te marie mentem cuius habitas intus plena vero die: nescit nisi veritas.

O ꝙ mire iesu ludis his quibus diligeris/ sed cū ludis non illudis nec fallis nec falleris: sed excludis quos includis notus non agnosceris.

Gloria et honor tibi spes vita lux anime: per quam sperant se proscribi libro mortis pessime/ prestent sibi nos ascribi peccatricis lachrymne. Amē. ¶ In.j.noc. ān. Cū discubuisset in domo symonis dñs iesus mundi gloria mulier secū que erat peccatrix: nardi odorifera exhibuit vnguenta. ℣. Dñe dñs noster. fol.iij.ān. Secus pedes dñi astans incessanter ore sacrato diuia vestigia osculatur lachrymis plena ℣. Celi enarrant. folio.v. Assa. Irrigabat igitur dominicos iesu pedes: fracto quoq; alabastro preciosis odoribus fragrabat domus omnis/ atq; capillorum officio detergebat. ℣. Domini est terra. fol.viij.b. Diffusa est gratia in labiis tuis. Lectio prima.

Erit igitur secundum seculi fastum clarissimis orta natalibus beatissima maria magdalene/ que vt patrū asserunt traditiones/ magdalo castello maria magdalene nuncupata est: quam non solum sui germinis dignitas/ verum etiam patrimonij iura parentū successus splendida reddiderant. adeo vt duplicatus honor nominis excellentiā circunquaq; diffunderet. Sed quia rerū affluentiā interdum voluptas comes sequitur: adolescentioris vite tempora lubricis supposuerat regenda discursibus/ soluto pudicitie freno. Tu. ℣. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra es oculi tui columbarum absq; eo quod intrinsecus latet. ℟. Ecce tu pulchra es amica mea. Ecce tu pulchra es oculi tui columbarum absq; eo quod intrinsecus latet. ℣. Hec maria fuit illa domino gratissima que vnguento precioso pedes vnxit domini. Quam iesus eternus. Lectio secunda.

Hec postmodū diuine cōpuncta respectu misericordie/ mentis intuitum in sese cepit retorquere. ac pristine vite immunditiam admirari/ abominari/ et seipsam condēnare: ac non mediocriter iudicare. Vit ergo cōperit dominū misericordie largitorē et criminū indultorē in domū venisse symonis: penitentiā sibi assumpsit comitem/ mediatricem/ interuentricem/ propiciatricē. Accepit etiam pretiosissimū vnguentum/ adhibuit sibi et vbertatem lachrymarū ꝙ cum talibus obsequijs ingressa est ad fontē pietatis. Accedit ad pedes saluatoris. lachrymis eos rigat/ capillis detergit/ osculatur/ vnguento perfundit. Sicq; fit/ vt que immūda venerat: iustificata recedat. Libeat fratres charissimi immensitatē dominice pietatis intueri peccatricem mulierem ad misericordiam trahentis et suscipientis. Ad pharisei prandium dñs discumbebat: sed apud penitentem mulierem mentis epulis delectabatur. Tu autem ℣. Vertere. (mi. 13. post medium.) Vertere sincero dominū maria recondens: vnxit purgantem se. Baptismi gurgite sancto. ℣. Ihesus. Absterge domina noxis famulos precibus tuis. Baptismi gur. Lectio tertia.

Apud phariseum veritas pascebatur foris/ apud peccatricem mulierē sed tamen cōuersam pascebatur intus. Vnde et ei sancta ecclesia que sub specie hinnuli ceruorum querit/ in canticis canticorū dicit. Indica michi quem diligit anima mea/ vbi pascas/ vbi cubes in meridie. Ceruorum quippe hinnulus dominus appellatur. iurta assumptā carnem antiquorum filius patrū. Feruentior vero in meridie estus ardescit/ ꝙ umbrosum locū hinnulus querit: quē estus igne non afficit. In illis ergo cordibus dominus requiescit. que amor presentis seculi non incendit. que carnis desideria non erurunt. que incensa suis nutrietatibus in huius mundi concupiscentijs non arescūt. Vnde ꝙ marie dicitur. Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obūbrabit tibi. Umbrosa ergo loca in meridie ad pascendū hinnulus inquirit. quia talibus mentibus dominus pascitur: que per respectū gratie temperate/ corporalibus desiderijs non erurunt. Plus ergo penitens mulier pascebat intus: ꝙ phariseus dominū pascebat foris. Quia ab estu carnaliū quasi hinnulus redemptor noster ad illius mentē fu-

gerat: quam post vicio⁹um ignem penitentie vmbra temperabat. Tu autem. ℟. Exiit maria vnxit pedes ihesu. Et extersit capillis suis. Et domus impleta est ex odore vnguenti. ℣. Virgo rose balsami fracto fudit alabastro que vnguento pretioso pedes vnxit domini. Et extersit. Gloria. Et domus. ℣n.ij.nocl.ān. Symon autem infra se inquit: si esset prophe⁹a sciret profecto que ⁊ qualis esset ista que tetigit eum quia peccatrix est. ℣s. Eructauit. fol.xr.ān. Et conuersus dñs: post⁹ venit in domū tuā non cessat crimen fuso hec meos osculari pedes. ℣s. Deus noster refugiū. fol.xr.ān. Quoniam multum dilexeras dimissa sunt tibi scito peccamina, et fide qua polles sacra in pace remitto. ℣s. Fundamenta fo.xrr.b. Specie tua. Lectio.iiij.

PEnsemus quante pietatis fuerit/ peccatricem mulierem non solum ad se admittere: sed ei etiam ad tangendum pedes prebere. Cōsideremus etiam gratiā miseric⁹dis dei: et dānemus multitudinē reatus nostri. Ecce peccato⁹es videt et sustinet/ resistentes tollerat: et tamen per euangelium quotidie clementer vocat. Confessionem nostrā et puro c⁹de desiderat: et cuncta que deliquimus relarat. Temperauit nobis districtionem legis: miseric⁹dia redempto⁹is. In illa quippe scriptum est. Si quis hoc vel illud fecerit: morte moriatur. Si quis hec vel illa fecerit: lapidibus obruatur. Apparuit conditor noster in carne: confessioni peccato⁹um. non mortem/ sed vitam promittit. Mulierem sua vulnera confitentem suscipit: ⁊ sanam dimittit. Tu. ℟. Beata es maria que pretij vndis lachrymarū tersisti tuo⁹um maculas criminum. Assidue te exorare deposcimus pro nostris excessibus. ℣. Summis celo⁹um ciuibus glomerata iamq; eterna immortalitate induta. Assidue. Lectio quinta.

INflexit dñs ad miseric⁹diam duriciam legis: quia quos iuste illa dānat/ ipse miseric⁹diter liberat. Hinc ipse per prophetā dicit. Nolo mortē peccato⁹is: sed vt magis cōuertatur ⁊ viuat. Hinc iterū sub iubee specie vnicuiq; peccatrici anime dicitur. Si dereliquerit vir vxo⁹em suam/ et illa recedens duxerit virum alterum: nūquid reuertetur ad eam vltra? Nunquid non polluta et contaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cum amato⁹ibus multis: tamen reuertere ad me dicit dominus. Ecce paradigma turpis mulieris dedit: ostendit q̄ post turpitudinem recipi non possit. Sed hoc ipsum paradigma quod p⁹otulit per miseric⁹diā vicit/ cū dicit fornicantem mulierem recipi non posse: et tamen ipse fornicantem animā vt recipiat expectat. Pensate fratres pondus tante pietatis. Dicit dñs quod fieri non potest: ⁊ demonstrat quia hoc ipse facere etiā contra morem potest. Ecce vocat/ et quos inquinatos denūciauit: hos etiam amplecti querit a quibus desertū esse se queritur. ℟. Eternis accumulata muneribus maria magdalene poscr vt in his nostris solennijs. Diuina perpetuur pacis gaudia p⁹o meritis christus concedat. ℣. Subdite tibi plebis fletus solue benignis p⁹ecatibus quandoq; retū. Diuina. Lectio sexta.

NEmo ergo tante miseric⁹die tempus perdat/ nemo oblata remedia diuine pietat⁹ abijciat. Ecce superna benignitas auersos nos reuocat: et nobis reuertentibus sue clementie sinū parat. Vnusquisq; igitur penset quo debito constringitur: quando deus illum expectat/ nec cont⁹ptus exasperatur. Qui ergo permanere noluit/ redeat: qui stare contempsit/ saltem post lapsum surgat. Quanto nos amo⁹e conditor noster expectet/ insinuat: cum per prophetam dicit. Attendi et auscultaui. nemo quod bonū est loquitur. non est qui cogitet in c⁹de suo/ et dicat/ quid feci? Certe cogitare nunq̄ mala debuimus/ sed quia cogitare recta noluimus: ecce adhuc sustinet dñs vt recogitemus. Videte tante pietatis sinū: considerate apertum nobis miseric⁹die gremiū. Quos male cogitantes perdidit: bene cogitantes querit. Ad vos igitur fratres charissimi/ ad vos oculos mentis reducite: et penitentem peccatricem mulierem in exemplum imitationis vobis anteferte. Queq; vos in adolescentia/ queq; in iuuentute deliquisse meminisitis deflete: in⁹orum operum⁹q; maculas lachrymis tergite. Amemus iam redempto⁹is nostri vestigia: que peccando contempsimus. Ecce vt diximus ad reci-

piendos nos superne pietatis sinus aperitur: nec maculosa in nobis vita conētnitur. Per hoc quod inquinationem nostram per horescimus: interne iam mūdicie concordamus. Reuertentes nos dominus clementer amplectitur: quia peccatorum vita ei esse indigna iam non potest/que fletib⁹ lauatur. in christo iesu domino nostro/qui cū eo viuit ⁊ regnat per omnia secula seculorum amen. Tu. ℟. Optimam partē adepta a dño quam elegisti beatitudinis eterne. Sācta maria intercede pro nobis cuius tuā solennitatē celebrātibus. ℣. Ut mereamur assidue cōpunctionis ymbre nostrorū sordes delictorum abluere. Sācta maria. Gloria. Sancta.

¶ In.ij.nocturn.ān. O certe precipuus marie amor que a monumēto dominico discipulis recedentibus sublatū credens non recedebat. ℣s. Cantate do.j.fol.xxxij.ān. Tulerunt dominum/ vbi posuerunt eum dicito michi? cui respondens iesus dixit illi: maria. conuersa illa: noli me tangere/ nondum enim ascendi ad patrem meum. ℣s. Dominꝰ regnauit exultet. fo.xxxij.ān. Celsi meriti maria que solem verum resurgentem videre meruisti mortaliū prima: obtine vt nos visu glorie sue letificet in celis. ℣s. Cātate. ij.fol.xxxij. ℣. Iocundabit. Secundum Lucam. vij.

In illo tempore. Rogabat iesum quidā phariseus vt mā ducaret cum illo. Et ingressus domum pharisei: discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ accubuisset in domo pharisei: attulit alabastrum vnguenti/et stans retro secus pedes eius. lachrymis cepit rigare pedes eius/⁊ capillis capitis sui tergebat. et osculabatur pedes eius/et vnguento vngebat. Et reliqua.

Omelia beati Gregorii pape.

Marie peccatricis lachryme/cuius vel sacrum pectus ad exemplū penitendi nō emoliāt: Cōsiderauit nāq; quid fecerat: et noluit moderari quid faceret. Super tōtuantes ingressa est/nō iussa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Hāc esse illam mariam credim⁹: de qua marcus septē demonia eiecta fuisse testatur. Per septem autē demonia: vniuersa vicia designātur. Septenario enim numero: vniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit: quevniuersis vitijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontem misericordie cucurrit. Tu autem dñe. Rm.

Hragrās iesus muneribꝰ intimis marie que pre cordijs affatim perunxit sacrata vnguento vestigia. Unde perfectam meruit suorū delictorū veniā. ℣. Peccaminū nostrorū sordes pissimis diluat intersertibus diuino fonte. Unde me. Lectio.viij.

Quid igitur miremur fratres? Mariam venientem/an dominum suscipientem? Suscipiētem dicam aut trahentem? Melius et trahentē et suscipientem: quia nimirum ipse eam per misericordiam traxit intus/qui per mansuetudinem suscepit foris. Her ergo mulier/ quia prius illicitis actibus intenta/ vnguentum sibi pro odore sue carnis turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena concupierat: sed hos iam per penitentiā conterens flebat. Capillos ad compositionem vultus exhibuerat: sed ipsis iam lachrymas tergebat. Ore superba direrat: sed pedes domini osculans/hoc in redēptoris suivestigia figebat. Quot ergo in se habuit oblectamēta: tot de se inuenit olocausta. Cōuertit igitur ad numerum virtutum numerum criminum/vt totum seruiret deo in penitentia: quicquid in se deum cōtempserat in culpa. Sed hoc phariseus intuens despicit: et non solum venientem peccatricem mulierem/ sed etiam suscipientem dominum reprehendit. Phariseus iste veraciter apud se superbus et fallaciter iustus: egram reprehendit de egritudine. medicū de subuentione/quia ipse quoq; de elationis vulnere egrotabat/et ignorabat. Rm.

Celsi meriti maria que solem verum resurgentē ad inferis videre meruisti prima mortalium in terris. Obtine sacris precib⁹ vt nos visu sue maiestatis tecū letificare dignetur in celis. ℣. Erigua nostrorū olocausta votorū deferens ante dominū suffragatrix ſper pia digneris esse. Obti. Lectō.ix.

Numerantur ei itaq; bona peccatricis. enumerantur mala falsi in

sit: et post enumerationē subinfertur sententia. Propter quod dico tibi remittuntur ei peccata multa: quoniā dilexit multum. Ac si diceretur. Incendit plene peccati rubiginē: quia ardet valide per āmoris ignem. Quid enim dilectionē esse credimus nisi ignem / ꝙ quid culpam nisi rubiginem? Tanto ergo amplius peccati rubigo consumitur: quanto peccatoris cor magno charitatis igne crematur. Quem namq; fratres charissimi signat phariseus de falsa iustitia presumēs / nisi iudaicum populum? Quem peccatrix mulier ad vestigia domini veniens ꝙ plorans / nisi conuersam gentilitatem designat? Que cum alabastrum vtent / vnguentum fudit. retro secus pedes stetit. lachrymis pedes rigauit / capillis tersit: osculis quos infundebat et tergebat pedes osculari non desiit. Nos ergo illa mulier exprimit: si toto corde ad dominū post peccata redeamus / si eius penitentie luctus imitemur. Quid nāq; vnguento nisi bonus odor opinionis exprimitur? Unde et paulus ait. Christi bonus odor sum⁹ deo in omni loco. Si igitur recta opera agimus. quibus opinionis boni odoris fragrantiā respergam⁹: quid in domini corpore nisi vnguentū fundimus? Tu. ℣. O felix sacrorum lachrymis rigatio pedum per quam promeruit maria dici ꝙ esse eius dilecta. Er quo pascūtur in ethere sancti. ℟. Angelico pollet decore hec ꝙ bi per christum. Er quo pascun. Gloria. Er quo. ℟. Optimam partem elegit sibi maria. Que non auferetur ab ea. ℭ In laudibus ān.

LAudibus excelsis omnis mundus exultat in solennitate sancte marie magdalene. ps. Dñs regnauit. fol. vj. ān. Recte sincero dominū maria recondens vnxit purgantem se baptismi gurgite sancto. ℟. Jubilate. fol. vj. ān. Sustolle maria suppliciū in ethere vota proprias que meruisti fletu dilui noras. ℟. Deus deus meus. fol. vj. ān. Qui tecum capient eterni munera regni: pro famulis christū pete maria pium. ℟. Benedicite omnia. fol. vj. ān. Intercede suppliciās assidue pro nobis iesum dominum maria magdalene. ps. Laud. fol. vij. Cpm. Mulierem fortem. vñ. hymnus.

O Maria noli flere iam non queras alium: Oratorianus hic est vere ac eo lonus mentium / intra mētis oratum que re mentis operarium.

Unde planctus ꝙ lamentum quid mentem nō erigis: quid reuoluis monumentum tecum est quē diligis: iesum queris ꝙ inuentum habes nec intelligis.

Unde gemis / vnde plorās: verū habes gaudium. latet in te quod ignorās doloris solatium: intus habes queris foras languoris remedium.

Iam non miror si nescisti magistrum dum seminat: semen quod est verbū christi te magis illuminat. et raboni respondisti / cum maria nominat.

Vides christi que lauisti fonte lota gratie quē ab ipso recepisti fundere rore venie resurgēs quē vidisti fac cōsortes glorie Gloria et honor deo cuius prefert gratia inuitanti phariseo marie suspiria cerna vite qui dat reo gratie post prādia. Amen. ℣. Dimissa sunt ei peccata multa. Quoniā dilexit multū. ān. O mūdi lāpas ꝙ margarita prefulgida que resurrectionē christi nunciando apostolorum apostola fieri meruisti maria magdalene: semper pia exorare pro nobis astis / ad deum qui te elegit. ℟. Benedictus. Oro. Largire nobis. Memo. de sācto Wandregesilo. ān. Euge serue. in cōi. fo. lxxvij. ℣. Justus germinabit. Oratio. Deus cuius gratia. ℭ Ad. j. ān. Laudibus. vñ. j. de lau. ps. Deus in nomine. fol. ix. ān Tecum. ps. Quicūq;. fol. ix. ℭ Ad. iij. ān. Pectore. ij. de lau. ps. Legē pone. fol. xj. Cpm. Mulierē fortē. ℣. ꝙ. ℣. de cōi vnius virgi. dicit. ℭ Ad. vj. ān. Sustolle. ij. de lauō. ps. Deficit. fol. xij. Capitulū.

ACcinxit fortitudine lūbos suos ꝙ roborauit brachium suum / gustauit et vidit quoniam bona est negotiatio eius / non extinguetur in nocte lucerna eius. ℭ Ad. ix. ān. Intercede. ℣. de lauō. ps. Mirabilia testi. fol. xij. Capitulum.

MUlier timens deum ipsa laudabitur / date ei de fructu manuū suarum / et laudēt eam in portis opera eius. ℭ Ad scōas vñ. ān. Laudibus. j. de laudibus. feriales. Cpm. Mulierē fortem. hymn. O maria noli flere. ℣. Dimissa sūt ei peccata multa. ān. Inclita sācte marie magdalene festa suscipiat alacriter pia mater ecclesia / aue festa dies digna / aue dulcis ꝙ benigna obtine nobis gau

dia que pollides cum gloria. ℣. Magnificat. Oratio Largire. ¶ Gloria de isto apollinare martyre. ân. Hic est vere martyr. in cõi fol. xlviij. v°. Gloria ⁊ honore coronasti. Oratio

QUotiens nos domine beati appollinaris martyris tui natalis semper erripiat: qui et iocunditatẽ nobis sue glorificationis infundat. et tibi nos reddat acceptos. Per dominum nostrum.

¶ Sancti appollinaris martyris tres lectiones fiant cũ oratione. vnã. Lectio. j.

BEatus appollinaris ab anthiochia petrũ apostolũ secutus/ et rome ab eodem episcop⁹ ordinatus: rauennã directus est. Cui verbũ domini predicans/ tectus est a paganis: et diutissime fustib⁹ cesus/ ac nudis pedib⁹ super prunas impositus/ ⁊ inde ab vrbe expulsus. Sed nõ lõge a muro habebãt christiani tuguriũ vbi missas faciebat: in mari vero baptizabat. Ibiq; timẽtes deum: de facultatibus suis ministrabant ei. Tu. Lectio. ij.

POst multos vero annos etiam ad emiliam perrexit/ predicans verbum domini: et faciens multas virtutes in nomine domini iesu christi. Itaq; post tertium annum: rauẽnam regressus est. Deinde post aliquot dies subito seditione orta in ciuitate/ irruentibus paganis ligatus ad forum ducitur: ibiq; vulneratur. Exinde pontifices capitolij egerũt: vt ad templũ apollinis duceretur. Quo cum peruenisset data oratione: simulachrum solutũ/ et templum destructũ est. Igitur iussu imperatoris sanctũ appollinarem sibi presentari iubet. Quem audituũ tradidit in custodia cuidã centurioni: occulte christiano. Qui media nocte iussit eum vt fugeret. Lectio. iij.

QUinq; fuisset a paganis agnitum fugisse appollinarem/ sequentes eũ non longe a porta apprehenderunt. et tãdiu cesus est: quousq; estimaretur mortuus. Exinde collectus est a discipulis: et perductus est invicũ/ qui leprosi nominatur. Et septem dies superuixit: admonẽs ecclesiam ne a fide christi discederet. Sic ⁊ martyr gloriosissim⁹ appollinaris in laude christi defũctus: sepultus est foris murum in archa sarea sub terra. Vixit ecclesiã annis viginti octo: mẽse vno/ diebus quatuor. Passus est vltimum martyriũ sub vespasiano cesare/ ⁊ demosthene patricio. decimo kalendas augusti. Et cetera de cõi vnius martyris ⁊ pontificis.

¶ Sancte christine virginis. Oratio.

INdulgentiam nobis domine beata christina virgo ⁊ martyr impleret: que tibi grata semper extitit/ et merito castitatis ⁊ tue professione virtutis. Per dñm. Ad matu. tres lectio. fiant cũ nocturn. ꝓter vigiliã. et ofa fiũt de vgine vsq; ad missã que erit de vigilia. Lectio. j.

GRat temporibus dyocletiani imperatoris quedã de tyro sacra et nobilissima virgo/ annorum circiter duodecim nomine christina: sapiens valde et deũ timens. Hec habuit patrem vrbanum nomine qui erat genere magn⁹/ dignitate magister militũ: sed persecutor christianorum et crudelis. Mater vero eius erat de genere imperatorum: ⁊ ipsa pagana. Pater vero eius fecit turrim excelsam/ in qua constituit filiam suam cum puellis duodecim/ qui etiã fecit deos aureos quos adorare. vt penitus in publicum non egrederetur: ne eius pulchritudo a populis videretur. Que tollens thymiama/ quod offerendum ydolis accepit/ et reponens in fenestra non offerebat ydolis per dies septẽ. Quibus peractis: puelle dixerunt ei. Domina nostra/ quid est quod colis deum quem nõ nouimus? In terea ingressus vrbanus dixit ei. Filia mea quare non accedis ad deos secundũ consuetudinem tuam? Christina respondit. Quare michi persuades/ vt deos adorem qui neq; vident/ neq; audiunt/ neq; intelligunt? Hec audiens pater eius/ perturbatus est: et accurrens osculatus est eam. Christina exclamauit. Noli coinquinare os meum. Postea cum orasset sancta christina: venit angelus de celo/ et stetit ante faciem eius/ ⁊ dixit. Christina virgo viriliter age/ in conspectu enim eorũ iudicum audiri habes. Et assumẽs

eam: ozauit super caput eius: signauitq; eam in chzisto. Et conuersa chzistina inuenit panem candidum sicut lac: et dulcem super mel et fauum. Tollensq; glorificauit deum dicens. Gratias ago tibi domine qui michi panem dediſti. Duodecim enim dies sunt: ex quo panem comedi. Tu autem domine. Lectio.ij.

SEro autem facto: tulit deos patris sui / et exposuit eos per tertiã scalam / et proiecit in vicum / statimq; solues fasciam suam ligauit ad fenestram / et descendens in vicum / cõgregatis pauperibus donauit frusta deorum patris sui. Et reuertens iterum ascendit in fenestram suam per fasciam suã. Mane autem facto pater ingrediens / non inuenit deos suos. Conuocansq; puellas dixit. Vbi sunt dij nostri? Que dixerunt. Filia tua fregit eos. Hec audiẽs ille: dedit alapam in facie sancte chzistine / puellas vero iussit decollari. Cui chzistina dixit. Sine causa interficis animas innocentes. Tunc pater precepit eam virgis cedi / et collare ferreum imponi collo eius / et cathenas in manibus et pedibus eius: et duci et recludi in carcerem. Pater cũ audisset de filia: abiit in carcerem plorans et dicens. Filia mea miserere matri tue. Chzistina dixit. Quid me dicis filiã tuã? Nescis quia nomen habeo domini iesu chzisti? Ipse michi pater et mater est. Tunc mater tristis abiit: et retulit patri eius que audierat. Qui iussit eam in equuleo suspendi: et latera eius vngulis radi. Que cum raderetur / auferebat carnes de corpore suo: et proiiciebat in faciem patris dicẽs. Comede virtutem corporis tui. Indignatus pater / iussit adduci rotam ferream et ignem validum supponi: et eam oleo perfundi precepit. Et cum oraret sancta chzistina: subito eruiuit ignis et combussit ydolis seruientes homines plusq; mille quingentos. Tunc pater iussit eam in carcerem recipi. Ibiq; apparuerunt ei angeli ferentes ei prandiũ et curantes vulnera eius. Per noctem autem iussit vrbanus lapidem ligari ad collum eius: et mitti in profundum maris. Que cum proiecta esset: statim chorus angelorum suscepit eam et deambulabat cũ angelis super aquas. Et ecce vidit gloriam dei venientem: et coronam superponi capiti suo / et indui se stolam purpuream. Et veniẽs saluator: dixit ad eam. Chzistina confortare. Ego enim sum saluator tuus quem tota mente diligis. Et illa baptizata est in mari. Exiens autem de mari: ingressa est domum patris sui. Mane autẽ facto: vrbanus inuenit filiam suam orantem / et perterritus comminabatur seruis suis. iussitq; eam in carcerem recludiq; ad aliũ diem. cupiẽs eam gladio perimere. Chzistina vero orabat dicens. Domine iesu chziste: redde vrbano secundum ea que gessit in me. Ipsa autem nocte vrbanus cum magnis cruciatibus emisit spiritum. Tu autem domine. Lectio.iij.

TEmpore autem aliquanto transacto: veniens in ciuitatem alius iudex nomine zion. adduetam eã ante se / iussit virgis cedi. Deinde iussit sartaginem super ignem imponi: et mitti in eam picem et resinam et oleum. Et statuit quatuor milites cum virgis ferreis qui eam in sartagine positam regirarẽt. Chzistina vero accurrens ad sartaginem ascendit: requieuitq; super eam / tanq; super rotem. Tunc zion iussit caput eius radi. et prunas ardẽtes superponi: et precepit vt omnes femine viderẽt confusionem corporis puelle. Et cum vidissent: clamauerunt ad iudicẽ dicentes. Iniustum iudicium agis. Tũc iudex dixit ei. Chzistina. eamus in templum: et adora magnum deum apollinem. Ingressa illa cũ orasset: cadens ydolum cõminutum est in pulueres. et crediderunt ea die anime circiter tria milia. Perterritus vero iudex: et vidit et expirauit. Post cuius mortem venit in tyrũ alius iudex nomine iulianus: et iussit eam de carcere educi. Que cum sacrificare nollet: iussit caminum accendi: et eã immitti. Illa signũ crucis in fronte configens: ingressa est caminum vna cũ angelis / laudans et glorificans deum. Cui iulianus dixit. Quid est chzistina q̃ prevalent magice artes tue vt te non lederet ignis? Illa respõdit. Ego in domi-

no sperabo: non timebo quid faciat mihi homo. Iratus iulianus iussit serpentarijs vt afferrent aspides duas commutas et serpentes duos: quos iussit imponi super sanctam puellam. Et accurrentes compleri sunt pedes eius: et linguis suis extergebant sudorem laboris eius. Et conuersi ad serpentarios: occiderunt eos. Tunc sancta christina repulsis serpentibus: orauit dicens. Deus qui lazarū resuscitasti a mortuis: resuscita hos homines/vt omnes videntes glorificent nomen tuum. Et venit vox de celo dicēs. Christina confide: quodcunq; postulaueris a me/dabitur tibi. Et abiēs virgo iuxta mortuos: signauit eos dicens. In nomine iesu christi surgite. Et statim surgētes: prociderunt ad pedes eius gratias agentes deo. Julianus dixit ad beatam virginem. Ostendisti iā omnes magicas artes tuas: veni ⁊ cōuerte te ad deos. Illa vero dixit. Insensate/non respexerunt oculi tui virtutes quas fecit deus? Julianus ira cōmot⁹: iussit mamillas eius abscidi. Cui illa dixit. Juliane iussisti mamillas meas abscidi. sed respice/quia p sanguine lac egreditur. Tūc iussit iudex linguam eius abscidi. Sancta christina orauit dicens. Domine iesu christe: iube me cursum meum consummare. Et vox de celo facta est dicens. Et laborasti et sustinuisti multa propter me. veni iā quia aperte sunt tibi porte celi. Post hanc vocem cum lingua eius abscinderetur: tulit partem lingue sue ⁊ proiecit in faciem iudicis: ⁊ percussit oculum eius/⁊ excecauit eum dicēs. Juliane abscidisti linguā meam: quia benedicebat nomen dei. Eloquū vero domini venēs in facie tuam. excecauit lumen tuum. Tunc iulianus iussit venatoribus: vt eam interficerent. Et percutientes eam in latere: abierunt. Sancta autē christina orauit dicēs. Domine in pace suscipe spiritū meū. Et hec dicēs: emisit spiritū. Et cōtinuo iulianus cepit penis cruciari crudelissimis: ⁊ erpirauit. Passa est autē hec sācta virgo tēporib⁹ dyocletiani imperatoris sub vrbano patre suo/zion/⁊ iuliano. quartūdecimū annū agēs. cuius intercessio veneranda nobis sēpiterna a dño impetret gaudia. Cetera de cōmuni vnius virgi. et marty.

¶ Sāncti iacobi apli ke. dupl. Ad primas vēs ⁊ ad matut. ⁊ cetera de cōmuni vnius apostoli cum isto hymno ad vesperas.

Jna celestis aule luminaria iacobe necnon iohannes theologe/posce te nobis veniam rogātibus quam venit christus gratis dare miseris.

Annue christe. et dicatur hic nobis per horum. Oratio.

Esto domine plebi tue sanctificator et custos: vt apostoli tui iacobi munita presidijs/⁊ cōuersatione tibi placeat ⁊ secura deseruiat. Per dōm nostrū.

¶ Eodem die memo. fiat de marty. christoforo/⁊ cucufato. An. Gaudent in celis. in cōmuni fo. xcvij. vbi. Letamini. Oratio.

Deus mundi creator et rector/qui hunc diem beatorum christofori et cucufati martyrum tuorum passione consecrasti: cōcede/vt omnes qui martyrij eorum merita veneramur. eorum intercessionibus ad eternis gehenne incendijs liberemur. Per dominum nostrum.

¶ Ad matutinas. Lectio prima.

Iacobus apostolus domini nostri iesu christi/frater beati iohannis euangeliste: omnem iudeā visitans/⁊ per synagogas ingrediens/ostendebat ex sācris scripturis omnia que a yppheris predicta erāt/in domino iesu christo esse cōpleta. Hermogenes autem quidam magus misit philetum discipulum suum cū aliquot phariseis ad iacobum: conans asserere q̄ non filius dei esset iesus christus cuius se apostolū memorabat. Jacobus vero in spiritu sancto confidenter agens/omnes assertiones eius euacuauit. ostendens de scripturis sanctis hunc esse verum filium dei. Lectio. ij.

Reuersus autem ad hermogenem philetus: dixit ei. Jacobum qui se seruum iesu christi asserit: scias superari non posse. Nam in nomine eius vidi cum multa miracula facientem. Omnes etiam sanctas scripturas memoriter retinet. ex quibus ostendit nō esse alterum

det filium: misi hunc quem iudei crucifixerunt. Placeat ergo tibi consilium meum: & veniens ad ipsum postula tibi indulgentiam ab eo. Quod si nō feceris: scias me ad ipsū reuerti et petere vt eius merear esse discipulus. Hermogenes repletus zelo venit ad philetum vt se mouere nō posset: et dixit ei. Credeam⁹ si iacobus soluat te ab his vinculis. At ille festinanter misit ad iacobum: nuncians ei. Qui statim sudarium suum misit ad eum dicēs. Accipiat illud et dicat. Dominus iesus christus erigit eulos: et ipse soluit compeditos. Quod cum fecisset: statim solutus a vinculis magi currens venit ad iacobū. Dolēs autē magus: misit post eū demones dicēs. Ite & ipsum iacobū cum phileto michi adducite: vt vindicer in eos. Qui cum venissent: ceperūt vlulatum in aere dare super apostolum. Lectio iii.

ET cum cognouisset causam apostolus: dixit eis. Precipio vobis in nomine patris et filij & spiritus sancti: vt ad ipsum hermogenem reuertentes non cum tedatis: sed vinctum ad me adducatis. Adduct⁹ igitur hermogenes ad apostolum. ligatis manibus a demonibus. dū staret ante eū: dixit apostolus ad philetū. Vt agnoscas scholā domini mei iesu christi hanc esse: vt discāt homines bona pro malis reddere. ipse te ligauit: tu eum solue. Quod cū fecisset: dixit ei apostolus. Vade liber vbicūq; volueris. Nō est enim discipline nostre: vt inuitus aliquis conuertatur. Abiēs autem hermogenes ad domū suā: tulit omnes codices suos & demersit in mare: reuersus tenere cepit plātas apostoli: rogans eū et dicēs. Animarū liberator: accipe me penitentem: quem inuidētem hactenus sustinuisti. Acceptēs ergo eum apostolus & cōfirmās in fide domini: ita perfectum in timore dei reddidit: vt etiā plurime virtutes per eum fierēt a domino. Lectio iiii.

VIdentes igitur iudei quia magū quem inpictum putabant ita cōuertisset apostolus: facta seditione dixerunt pharisei ad iacobum. Vt quid predicas iesum hominem quem omnes crucifixum scimus? Tūc iacobus spiritu sancto repletus: cepit eis ostēdere qualiter incarnatio domini: passio⁹ & resurrectio: atq; in celum ascēsio: a prophetis multifarie prenūciata: in domino iesu christo fuisset adimpleta: ita vt omnes qui audiebāt vna voce clamarent: dicētes. Peccauimus. iniuste egimus. indica nobis quid faciemus? Quibus apostolus ait. Viri fratres: credite & baptizemini: & delebūtur omnia peccata vestra. Lectio v.

AByathar autem pontifex: vidēs tantum populū credidisse. repletus zelo: excitauit seditionem grauissimam: ita vt mittentes funē in collo eius. perducerent eum ad pretorium herodis regis. Herodes autem volens satisfacere eis: iussit decollari eum. Qui cum duceretur: quidā paralyticus cepit clamare ad eum. Sancte iacobe apostole iesu christi: libera me a doloribus quibus cruciātur membra mea. Cui ait apostolus. In nomine crucifixi dñi mei iesu christi: surge sanus: & benedic saluatorē tuum. Qui protinus surrexit: & cepit occurrere gaudens & benedicere nomen domini iesu christi. Phariseus autē quidā nomine iosias qui funem in collo apostoli miserat: vidēs miraculum quod factum fuerat: misit se ad pedes eius dicēs. Obsecro te vt des michi indulgentiā: et facias me sancti nominis participem. Lectio vi.

INtelligens autem apostolus eo rem eius visitatum a domino: dixit ei. Tu credis quia dominus iesus christus quem crucifixerunt iudei ipse est verus filius dei? Ait iosias. Ego credo: et hec est fides mea et hac hora: quia ipse est filius dei. Audiēs hoc abyathar pontifex fecit eum teneri: et dixit ei. Si non discesseris a iacobo: et maledixeris nomen iesu christi: cū ipso decollaberis. Dixit ei iosias. Maledictus tu: nomen autem domini iesu christi quem iacobus predicat: est benedictum in secula. Abyathar pontifex missa de iosia relatione ad herodem: impetrauit vt simul cum iacobo decollaretur. Qui cū venissent ad locum: dixit apostolus speculatori. Facito nobis aquam dari. Cumq; allata fuisset lagena plena aqua: dixit apostolus ad iosiam. Credis

in nomine domini nostri iesu christi filij dei viui/et in patrē et spiritum sanctum: At vbi respōdit iohias credo. perfudit eū apostolus aqua/et dixit ei. Da michi pacis osculum. Et osculatus eū: posuit manum super caput eius/⁊ benedixit eum ⁊ fecit signaculum crucis in fronte eius: ⁊ ita perfectus in fide dñi nostri iesu christi cum apostolo martyr effectus/perrexit cum eo ad dominum. cui est honor et gloria in secula seculorum amē. Tu aūt.

Euangelium Secūdum Matheum. xx.

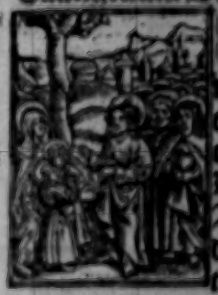

In illo tempore. Accessit ad iesum mater filiorum zebedei cum filijs suis: adorās et petens aliquid ab eo. Dixitq; ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexteram tuam.⁊ alius ad sinistram in regno tuo. Et reliqua.

Omelia extracta de diuersis tractibus.

Vnde occasionem accepit hec mulier: vt a domino gloriam et dignitatem peteret filijs suis/qui nichil prędixerat de gloria regni. sed solūmodo de supplicio passionis. Prędixerat enim discipulis suis se hierosolymam ascēsurum: tradēdum. morte condemnandum. deludēdum. flagellandum. et crucifigēdum. Sed et hac causa incitata est ad petendam dignitatem filijs suis: quia post omnia dixerat dñs.⁊ tertia die resurget. Putabat enim mulier. q⁹ dominus post resurrectionem suam regnaturus esset in terra corporaliter.⁊ dignitatem terrenam suis electis esset distributurus. Tu aūt. Lectio. viij.

Het ergo auditate femmea incitata ad dominū accessit: rogās eum vt post resurrectionem suam daret filijs suis potestatem sedendi/vni a dextris et alteri a sinistris. Quod autem interrogat dominus ⁊ illi petenti respōdet: quid dis? non venit de ignorantia: sed ex dispēsatione: vt illius petitione in auditu aliorum prolata. ipse occasionē haberet respondendi atq; docēdi. quomodo de innumerosa multitudine quis me tetigit/⁊ de lazaro vbi posuistis eum. Respondens autem dominus dixit. Nescitis quid petatis. Mater quidem petierat/sed dominus discipulos increpauit: quia intellexit per potētiam sue diuinitatis/petitionem quam mater ei attulerat/ex suasione filiorum descendisse. Et nichil mirum si dominus his duobus discipulis dicat. nescitis quid petatis: cum de petro apostolo euangelista dicat/quia nesciebat quid diceret. Potestis bibere calicē quem ego bibiturus sum? Calicis nomine et baptismi. sicut alius euangelista ponit: passionem designat. Lectio. ix.

Interrogat ergo dominus/si possent calicem bibere quem ipse bibiturus erat: id est si eandem passionē sufferre possent/quā ille passurus erat pro illis. In quibus verbis aperte ostenditur quia prius sustinetur supplicium: ac deinde peruenitur ad regnum. Calicem quidem meum bibetis/id est passionem meā sustinebitis. Quod querendū est/quomodo intelligatur? De iacobo cui⁹ hodie festiuitatē celebramus/q⁹ ipse domini calicem biberit: nulla dubitatio est. quia ab herode hac ipsa die capite cesus/⁊ martyrio est consummatus. De iohanne vero dubium est: cum ipse per martyrij penā bitam hanc non finierit. Sed et ipse licet per effusionem sanguinis de hoc seculo non transierit: tamen calicem ipse saluatoris bibit. quia ipse et a domiciano impiissimo imperatore in feruentis olei dolium missus est/et venenum ante aristodimum principem pontificum bibit/et illesus permansit/necnon etiam cum reliquis apostolis flagellatus legitur. Et licet per penam et effusionem sanguinis bitam non finierit: tamē calicem passionis bibit. quia animus ⁊ voluntas illius ad passionem perferendam semper parata fuit. Sedere ad dexterā meam vel ad sinistrā/non est meū dare vobis: id est talib⁹ quales modo estis/superbis scilicet et elatis. Estote ergo primū humiles: vt in regno mādamini fieri assessores. Tu. Cetera de cōmuni vnius apostoli. Ad secundas vēs omnia fiāt de sancto iacobo cum R. Ciues apostolorum. ix. in communi fol. lxvj. Et memoria de sancta anna.

suus sponsum beatū ioachim eremite sanctitatis virum / quorum erat vna caro: et qua processit beatissima virgo prout dūs dederit pariter veneremur. Traditur siquidē hystorie q̄ huius semper recolende virginis preclara origo de stirpe procedens dauitica: huic illuxit velut dies lucidissima mundo. Nam pater eius ioachim / mater vero anna vocati: affluentia rerum terrenarū erant potentes / sed virtutū probatarū copia fuerunt potentiores. Non enim terrenis diuitijs affluere: sed iuste potius⁊ legitime gaudebant viuere. nec tantū mundi huius appetebant assequi gloriam: quantū diuinam satagebant iugiter implere iustitiā. Propter quod studiosi ambo in lege domini sine quauis querela degebant in populo dei: sed eo studiosius / eoq; deuotius ceteris eiusdem populi hominibus: quo mundo erāt perlaturi splendidissimū de suo germine sydus pio scilicet deo cooperante / qui pduxit rosam de spinosa gente. Non q̄ in patre siue in matre istius virginis sacratissime fuissent vnq̄ spine iudaice: sed q̄ ipsi spinas non habentes / de habentibus sunt dei gratia procedentes. Tu. ℣. Ex iudee creuit spina hec marrona nobilis: spina tamen officina claruit mirabilis de qua prodiit Regina celi venerabilis. ℟. Nos a fraude serpentina saluet mater humilis. Regina. Lectio. ij.

VIuebant itaq; ambo socialiter / et erant in cōiugio legaliter in vbe galilee nazareth nomine: vnde oriūdus ioachim pater erat: mater tamen anna bethleemita ortu fuerat. Et quoniā iusti coram deo et hominibus erant: templo dei ⁊ peregrinis indigentibus / duas portiones suarum facultatū tribuebant / reservata in suos vsus tertia: vnde temporaliter viuebāt. Verum permanente vtroq; sterilitate per annos circiter viginti. templū dei diebus certis frequentabāt / vbi deum sollicite orabāt / vt dignum deo fructum carnis sue / hoc est filium vel filiam mererentur accipere: factoq; voto q̄ obsequio diuino manciparent quantacūq; sobolem diuino dono generarēt. Post hec ioachim audito improperio a pontifice ysachar sibi facto / videlicet q̄ esset infecundus. nullusq; de eo genitalis esset in israel fructus / mor tristis confususq; abijt. nec domū vel prolem: sed pastores suos adijt. At diuina pietas cōsolans eius angustias: angelico aspectu simul⁊ affatu promisit ei virginem preciuā de se fore nascituram. Denique vt dignitas mirabilis significaretur euangelizate sobolis: claritas etiā mirabilis comitata est angelum lucis. vel idcirco cum luce ingenti ioachim patri angelus apparuit: quia lumen mundi processurū de luce / id est de nascitura virgine declarauit. Tu. ℣. Quam potens esse diceris in regno beatorū que genitrix agnoscreris regine angelorum. Insignis quippe diceris patrona miserorum. ℟. Impetra nobis miseris veniam peccatorū. Inli. Lectio. iij.

NAscitur ergo de legitimo et balde sancto coniugio sanctissima virgo: vt pote totius sanctitatis futura mater dono diuino. Justū nempe fuit vt de bonis optima / de sanctis sanctissima: imo de sterilitate virginitas fecunda et fecunditas integerrima nasceretur. Quomodo de arbore bona flos iocūdus. et de ipso flore vitalis fructus proferetur. bona quidem prioza / secunda vero meliora / sed horū postrema sunt optima. Sic profecto de parentela bona: processit melior virgo maria. de qua proles est optima, scilicet benedictus fructus ventris sui / qui est bonus super omnia. Hec itaq; de bonis melior⁊ optima parentibus orta. in domo paterna triennio est educata Et quoniam paruulis vel etiam quibuslibet alijs angelorū custodia deputata creditur. necnon veritate docente asseritur: multo astruitur verius. adeo vt nichil sit verius: q̄ hanc ab initio sanctissimā virginem sancti semper custodierunt angeli / quippe qui mundi dominam sciebant eam futuram / potentem quoq; post omnipotentem creatorem / super omnes potentes / celi⁊ terre reginā. Tu autem. ℣. O ℣ digne veneraris ab humano germine que mariam mundo paris magno dei munere. Ipsa virgo singularis dignetur succurrere. ℟. Anna mater salutaris fac nos christo viuere. Ipsa virgo. Gloria. Ipsa virgo. ¶ In iij. noc. an. Ioachim et coniugi angelus apparuit volentibus q̄ nimiū dulci-

ter compleuit. ps. Cantate. j. kal. xxxij. ūn.
Preces vestre sunt accepte habebitisq; filiam per quam deus magnifice prestabit cunctis gratiam. ps. Dñs regnauit exultet. fo. xxxij. Asa.
Hinc cognouerunt se mutuo coniugali federe / et agunt laudes domino pro concesso munere. ps. Cantate. ij. kal. xxxij. bfus. Potuauit eam.
Initiū sci euāgelij secūdū Matheū. j.

Liber generationis ihesu christi: filij dauid / filij abraham. Et reliqua. Omnia de diuersis tractatibus. Matheus igitur euangelista scribens librū generationis ihesu christi: ceteris pretermissis horum filium nūcupauit. quia ad hos tantum facta est de christo repromissio. Ad abraham / in semine inquit tuo benedicentur omnes gentes terre. Ad dauid vero ait. De fructu ventris tui: ponam super sedem tuā. Abraham genuit ysaac: ysaac autē genuit iacob Et requiritur ergo humanā generationē christi matheus / ab ipso promissionis exordio. hoc est ab abrahā generatores cōmemorans quos perduxit ad ioseph virū marie: de qua natus est ihesus. Quicquid tamen in insigni genealogia christi. ad euangelicā respicit hystoriam / totum ex abundanti recurrit ad annā: vt ipsa sit quasi quedā meta legis z gratie / per quam dignitas humane videtur in christo refloruisse nature. Ex eius nāq; ventre prodiit: quod de sancta ecclesia longe ante spiritus sāctus ait. Sydonem fecit et vendidit: z cingulum tradidit chananeo. Sindonis huius candor niueus puritas est et munditia virginalis / quā beata anna mater manibus suis quasi contexuit: dum genitricem dei mariā ad diem temporalis ortus / in forma humana de palatio uteri sui corporaliter edurit. Hanc ad redēptionē generis humani deo patri vendidit / vt in illo cōmercio incarnatū patris verbum / matris fieret precium: et ipsa preciosa apparet ad liberationem captiuorum. Rm.
Q Ua mater corruptele pomi fit edulio / deformauitq; sequele lineam contagio. Inna confers spem medele facto puerperio. Ō Sto memor clientele huius in exilio. Inna confers. Lectio octaua.

Unde sanctus angelus a deo missus nunciare parentibus / hanc sacratissimā virginem nasciturā: nomen eius simulq; vitam / matrēq; filij dei predixit futurā. Cui consonans angelus gabriel ille magnus. iā dicit grandi et adulte. tamq; ioseph sancto desponsate: non tamen nuptialiter copulate. Nam post salutationem sanctam tanta virgine dignā: nonnullis interpositis intulit hoc modo. Quod enim te nascetur sanctum: vocabitur filius dei. Seruata ergo et munita fuit angelorū custodia: que angelorum regem erat paritura: z que antēq; nata / nomine ac vita est et dignitate signata. Sed huiusmodi custodia / id est celestis et angelica magna quidem fuit in parentū domo: maior vero in sancto dei domicilio. Ex quo enim in tēplo est oblata / et ibidem a parentibus deo commendata: deus qui suscepit ipse custodiuit / et per suos sanctos angelos assidue munuit. Munuit inquam tanq; suū sanctuarium / prefinito tempore a patre filiū suū mediatorem dei et hominū susceptorum. Nam vbi venit plenitudo temporis / misit deus filiū suū factū ex muliere. factū sub lege: vt oppressos lege redimeret. Rr.
Anna mater matris christi nos pie conspicera que marie meruisti propinare vbera. Ecce felix ascendisti supra cuncta sydera. Ō. Tu in hora mortis tristi nos ab hoste libera. Ecce felix. Lectio nona.

Remansit itaq; in templo dei electa et prelecta virgo dei: et ipsa vtiq; templū venerabile dei: vt suo dignissimo ac mellifluo eloquio posset dicere quod fortis ille rex dauid / de cuius genere descendit: in psalmo legitur dixisse / dominus pars hereditatis mee. Jam vero a parentibus ibidē derelicta z soli deo commissa. qualiter deinceps vixerit vel quomodo in templo se habuerit. nec est cuiq; possibile dicere: nec saltem cōiectare. Etenim omnis facūdia deficit / omnisq; cōiectura euanescit a facie virtutū virginis huius: et a conspectu maiestatis gratie eius. Gaude igitur et letare o felix ioachim: qui tante plis meruisti vocitari pa

trator. Sed et tu anna longe felicior anna matre samuelis simul erulta: entra es castitatis speculum. honestatis domicilium. solatiū miserorū. spem fidelū. reginam angelorum. Que nobis et omnibus huius diei solēnia venerātibus gratiam conferat mundi domina: nosq; letificet in celesti gloria cum filio suo domino nostro iesu christo. cui sit honor et gloria per infinita secula amen. Tu. ℟m. Beata virgo virginum mattis tue precibus / remissionem criminum procura supplicibus. Et fac post vite termina letos in celestibus. ℣. Succurre pedes dominū cunctis assistentibus. Et fac. Gloria patri. Et fac. ℣sus. Ora pro nobis beata anna. Ut digni. ℟ē. ℭ In laudibus Antiphona. Omnis sanctorum concio matrem collaudet virginis de cuius puerperio salus processit hominis. ℘s. Dominus regnauit. fo. vj. ān Deo prolem decentissime petit a patre luminum. et meruit dignissime mariā decus virginū. ℘s. Jubilate. fol. vj. ān. Et ioachim quem habuit vite virum eximie / anna mariam genuit matrem regis iustitie. ℘s Deus deus meus. fol. vj. Ant. Stirps pelle clara diluit cue matris opprobrium: dum anna prolem genuit florem sanctorum omniū. ℘s Benedicite. fo. vj. ān. Anna floret vt lilium in summi regis curia / thronū adepta regium cum immortali gloria. ℘s. Laudate. f. vij. Cp. Mulierem fortem. vt supra. Hymnus. Fert anna prē aliis digna laude fidelium: mūdum replent gaudijs per sacrum puerperium.

Nec de carnis propagine mariā nobis protulit: que suo reddidit germine / quod eua tristis abstulit.

O vas celestis gratie mater regine virginum: per te precamur anime remissionem criminum.

Memento mater inclita q̄ potes es per filiam: et nobis prece solita procura dei gratiam.

Quisq; donet precibus dator bonorum omnium: vt gaudijs celestibus fruamur post exilium.

Patri natoq; gloria detur cum sancto spiritu / qui per annę suffragia cōseruet nos in eritu. Amen. ℣. Elegit eā deus et preelegit eam. Habitare. ān. Anna strellam matutinā magni matris et reginā peperit clementie / cum qua vere iocundatur: quia deum contemplatur reuelata facie. ℘s. Benedictus. Ofo. Deus qui beatā annam. ℭ Ad. j. ān. Omnis sanctorū. j. de laud. ℘s. Deus in nomine. fol. ix. ān. Gratias. ℘s. Quicunq;. fol. ix. ℭ Ad. vj. ān. Hec prolem. ij. de laud. ℘s. Legem pone. fol. xj. Cp. Mulierē fortē. ℟z. Dilecta est gratia. vt in cōi vnius virginis. ℭ Ad. vj. ān. Et ioachim. iij. de laud. ℘s. Defecit. fol. xij. Cap. Multe filie congregauerūt diuitias tu supergressa es vniuersas / fallax gratia et vana est pulchritudo / mulier timens deum ipsa laudabitur. ℟m. Specie tua. ℭ Ad nonam. Ant. Anna. v. de laud. ℘s Mirabilia. fol. xiij. Capitulum. Manum suam aperuit inopi / et palmas suas extendit ad pauperem / ideo fortitudo et decor indumentū eius / et ridebit in die nouissimo. ℟z. Adiunabit. ℣. Elegit eam. Oratio vt̄s. ℭ Ad secundas vel. ān. Omnis sanctorum. ps. Dixit dñs. fo. xxxviij. Laudate pueri. fol. xxxviij. Letatus sum. fol. xxxviij. Beati omnes. fo. xl. Lauda hierusalem. fol. xlij. Cap. Mulierem fortem. ℟z. Beata virgo. Hymnus. Aue mater anna. ℣sus. Elegit eam. Ant. Anna florem portauit gratie / flos odorem spirat munditie / alme preces matris a filie nos conducant eterne glorie. ℘s. Magnificat. Ofo. Deus qui beatā annam. ℭ Ofo. fiat de septem dormientibus martyribus. Oratio.

Deus qui gloriosos resurrectionis eterne pretones septem dormientes magnifice coronasti: presta quesumus. vt eorum precibus resurrectionem sanctā que in eis mirabiliter preostensa est cōsequamur. Per dominū. Ad matu. iij. lec. Jnuitatorij dupler. Lectio prima

Sub decio imperatore facta in christianos grauj persecutione / septem christiani ciuitatis ephesiorum ciues / persecutionis furorem declinantes. accepto consilio vendiderunt que habere poterant / et colligentes pecuniam absconderunt se in spelunca in monte celio: donec persecutionis rabies refrigesceret. Vocabantur autem ipsi viri: maximianus / malchus / martinianus / dionysius / iohannes / serapion / et constan-

tinus. Et constituerūt malchum vt mendici habitu indutus: que necessaria essent emeret in ciuitate: & ministraret eis. Placuit autem deo vt ipsi sancti in eadem spelunca sopirati: obdormirent per secula multa. Tu autem. Lectio secunda.

Et volutis autem trecentis seraginta et duobus annis: regnante imperatore christianissimo theodosio. surrexit detestanda heresis nitens rebellere generalis fidem resurrectionis. Volente autē deo post tāta tēpora / predicti sancti euigilantes et vnus noctis spacio se obdormisse putātes: malchū ad ciuitatem miserūt vt que eis essent necessaria emeret. Qui appropinquans ciuitati & super portam crucem erectam videns & omnes inuocantes christi nomen audiens: valde admirari cepit. Prolatis vero argenteis: ceperunt intuentes admirari et dicere adinuicem. quia hic iuuenis thesaurum inuenit. Quid multa? Capitur malchus: et ad proconsulem ciuitatis ducitur. Tu autem. Lectio tertia.

Proconsul ergo cum ab eo inquireret vbi thesaurum inuenisset: cecidit malchus ad pedes eius dicens. Rogo vos dicite michi vbi est decius imperator. christianorum persecutor? Ego enim et socij mei persecutionem eius fugientes: abscondimus nos in spelunca cuiusdam montis. Marinus ciuitatis episcopus hoc audiens: dixit. q; visio est / quā innotuit nobis deus in iuuene isto. Sed surgamus: et eamus cum eo. Et venientes ad spelunca / viderūt sedentes sanctos martyres dei. & erant facies eorū sicut rosa florens Et adorantes eos: miserunt ad imperatorem celeriter: hec nunciātes. Qui cum venisset / ingressus ad sanctos dei et amplexus eos: fleuit super ceruices eorum. Qui dixerūt ei. Propter te suscitauit nos deus ante diem magne resurrectionis: vt tu sine dubio resurrectionem mortuorum credas. Et cum hoc dixissent: reddiderūt spiritus secundum preceptum dei. Imperator vero flens et osculans reliquias sanctas eorum: congregatis plurimis episcopis et fidelibus viris / fecit in eodem loco dignam memoriam eorum. Cetera de cōmuni plurimorū martyrū.

¶ Sancti sampsonis episcopi. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus tribue nobis famulis tuis per intercessionem sancti sampsonis episcopi poscentibus peccatorum veniam / querentibus salutis viam. pulsantibus aperire celestis regni aulam. vt ad eternā maiestatis tue habitationem. te adiuuante peruenire mereamur. Per dominū nostrū.

¶ Eodem die fiat memoria de sancto panthaleone martyre. Oratio.

Deus qui hunc diem beati panthaleonis martyrio consecrasti: presta quesumus. vt ipsius interuentu / hoc in nostris floreat actibus / quod premijs remuneretur celestibus. Per dominū nostrum iesum christū filiū tuū. ¶ Ad matutinas tres lec. de cōi. Inuitatorū dup. Cetera de cōi vnius confes. et pontificis.

¶ Sanctorum felicis simplicij / faustini / et beatricis martyrum. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt sicut populus christianus martyrum tuorum felicis / simplicij / faustini / et beatricis / temporali solennitate cōgaudet / ita perfruatur eterna: et quod votis celebrat / pio comprehendat effectu Per dominū nostrū iesū christū filiū tuū. Qui tecum. ¶ Ad matut. tres lectiones. Inuitatorium duplex. Lectio prima.

Iberio vrbis rome episcopo misso in exilium a constantio augusto heretico: congregantes se sacerdotes cum vniuerso clero romano. ordinauerunt in loco eius episcopum felicem presbyterum vrbis venerabilem virum. Qui facto consilio: declarauit constantium hereticū / et secundo rebaptizatum ab eusebio nichomedense / iurta nichomediam in aquilone villa. Hoc declarato / ejicitur sanctissimus felix de episcopatu suo: a constantio augusto filio constātini augusti. Qui leuatus inde: ductus est in ciuitatē corobinā. et ibi passus est capite truncato: et martyrio coronatus. Inde raptum est corpus eius a presbyteris et clericis: et sepultum in basilica: quā ipse constru-

rerat via aurelia. Cuius natale celebratur quarto kal. augustas ad laudē et gloriam domini nostri iesu christi: qui cum patre ⁊ spiritu sancto viuit ⁊ regnat deus in secula seculorū amen. Lectio secunda

IN temporibus dyocletiani et maximiani erat rome quedam virgo beatrix nomine: que fuerat germana soror sanctorū simplicii et faustini: qui pro nomine dñi nostri iesu christi post multa ac diuersa supplicia que illata sunt eis a carnificibus iussi sunt capitalem subire sententiam. Quorum corpora sepeliuit beata beatrix: vna cum beato crispo / et iohanne presbyteris. Factum est autem vt predium quod fuerat beate beatricis commune cum fratribus: lucretius vicinus possessor ambiret. Qui fecit teneri beatam beatricem: et duci ad sacrificandum nefandissimis ydolis. Tunc beata beatrix dixit ad illos qui eam ducebant. Ego non sacrificio demoniis: quia christiana sum. Lucretius iussit eam carceralī custodie mancipari: quousq; de ea cogitaret. Post hec fecit eam prefocari nocte a seruis suis: et sic tradidit spiritum domino. Tu autem. Lectio tertia.

POst hec ingressus est lucretius predium sanctorū: ⁊ fecit conuiuiū in quo insultabant sanctis dei dum epulabantur. Et ibi erat quedam mulier que filium suū lactabat. Ille autem infantulus pannis inuolutus: vocē emisit in conuiuio coram omnibus dicens. Audi lucreti Occidisti ⁊ inuasisti. Ecce datus es in possessionem inimici. Ad hanc vocem erpauit lucretius: et timor ac tremor inuasit eum. Statimq; etiam sathanas in eum ingressus / ibi in conuiuio per tres horas verauit eū: quousq; tolleret spiritū eius. Tantus autē metus irruit super omnes qui aderant. vt simul omnes ad christianos confugium facerent / et christiani facti: omnibus enarrarent passionē beatissime martyris beatricis virginis christi / in conuiuio vindicatam. Tu. ¶ Sanctorum abdon ⁊ sennes martyrum. Oratio

DEus qui sanctis martyribus tuis abdon et sennen ad hanc gloriam veniendi copiosum munus gratie contulisti: da famulis tuis suorum veniam delictorum: vt sanctorum tuorum interedentibus meritis / ad omnibus mereāmur aduersitatibus liberari. Per dominum. ¶ Ad matutinas. Inuitatorū dupler. Tres lectiones fiant. Lectio prima

DEcius imperator victor romam reuertens de persida. adduxit secum duos subregulos persarum abdon et sennen christianissimos viros ⁊ conuocato rome senatu: iussit eos decius sibi presentari. Et dixit ad senatum. Audiat cetus vester / patres conscripti. Dii nostri tradiderunt nobis hostes ferocissimos. Ecce enim inimici reipublice: et romani imperij. Et introducti sunt ornati et auro ⁊ lapidibus preciosis: vincti cathenis. Quos cum vidisset omnis senatus: ceperūt mirari in aspectibus eorū. Lectio secunda.

DEcius autē cesar dixit ad abdon ⁊ sennen. Sacrificate dijs et estote subreguli romane libertatis / ⁊ pollidete omnia vestra / et pacem romani imperij. At illi dixerunt. Nos peccatores semel obtulimus nosmetipsos domino: oblationem et sacrificium. Dominū enim nostrum iesum christum adoramus: manufactis vero simulachris nunq; humiliamur. Decius dixit. Istis sunt paranda acerrima tormenta. Et iussit valeriano duci eos ante simulachrum solis / ⁊ demu dari: et a militibus ad sacrificandū compelli. Sancti autē contēnentes ⁊ erpuentes in simulachrum: dixerunt valeriano. Fac quod potes: quia nos securi sumus de dño nostro iesu christo: qui potest omnia tua machinamenta destruere. Lectio iij.

VAlerianus prefectus iussit sanctos dei diu cum plūbatis cedi: et cesos in amphiteatrum duci / ⁊ ferarum morsibus consumi. Et facto signo christi: intrantes sancti in amphiteatrū dixerunt. In nomine dñi nostri iesu christi: introibimus ad coronā nobis a domino preparatā. Et venerūt in conspectu valeriani nudi corpore: sed induti christi fide. Et iussit valerianus dimitti eis duos leones: et quattuor vrsos. Qui dimissi vene

runt rugientes ad pedes sanctorũ martyrum: et non recedebant a pedibus eorũ. Nemoq; poterat accedere ad eos propter impetũ ferarũ eos custodientiũ. Et dixit valerianus. Modo claruit ars magica eorũ. Et repletus furore/ iussit gladiatores introduci: et ibidem eos interfici. Quibus percussis: iussum est eorum corpora ante simulachrum solisiactari: anime vero eorũ in celesti gloria meruerunt a domino beata immortalitate coronari. Cetera de cõi plurimorũ martyr.

℣ Sancti germani episcopi. Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: et quia voces nostre non merentur audiri: sancti germani confessoris tui atq; pontificis interuentio quesumus sit accepta pro nobis. Per dominũ nostrũ. Ad matutinas. iij. lec. fiãt. Lectio prima

Beatus germanus antissiodorensis oppidi indigena fuit/ parentibus splendidis procreatus: et ab ipsis infantie rudimẽtis studijs liberalibus institutus In quo doctrine collatio/ cũ ingenij vbertate consentiens eruditissimũ duplicato bono/ id est nature et industrie reddiderũt Atq; vt in eum perfectio litterarũ plena confluaret. post auditoria gallicana intra vrbem romam: ciuilis iuris scientiã perfecte addidicit. Lectio secunda.

Deinde ad honorẽ prefecture sublimatus: moribus et eloquentia decorauit. In quo actu/ dum laudis multiplici luce resplenderet: sublimem genere. moribus et diuitijs sortitus est vxorem Suscepit sacerdotiũ inuitus. coactus simul et addictus: sed repente mutatur ex omnibus. Despicitur mũdi militia: celestis assumitur. Seculi pompa calcatur: humilitas conuersationis eligitur/ vxor in sororem mutatur. Substantia dispensatur in pauperes: paupertas ambitur. Jam vero enarrari non potest/ qua hostilitate vim sibipse cõsciuerit: quas cruces/ que ve supplicia corporis sui persecutor induerit. In refectionibus primũ/ cinerem prelibauit: deinde panem ordeaceum sumpsit. quem tamen ipse exussit et molut. Et cum hic cibus grauior ieunijs indicitur: nunq; nisi vespere/ interdũ tamen in ebdomada media/ plerũq; die septima ponebatur. Lectio tertia.

Stratum omne subiecto cilicio/ et supposito vno tantũ sacculo: contentus fuit. Caput ab humeris per cerutcis continuũ: nulla subleuauit adiectio. Ita protinus pstrata per terrã membra damnauerat. Nottibus nunq; vestimentum: raro cingulum/ raro calciamenta detrarit. Redimitus loro. semper in capsula sanctorũ reliquias continens: iugis gemitus/ oratio perseuerans erat. Longum enim tempus somnum capere inter tormẽta non poterat. Dicat quisq; quod senserit. Ceterũ absolute dicimo: beatum germanũ inter tot cruces longũ tractasse martyrium. O q̃ preclara dei nostri virtus et pietas: qui famulum suum in via veritatis fideliter gradientem duplici remuneratione dotauit: vt et preteriti si qui fuerãt deroquerentur errores: et celeriter deferata sanctitas prestaretur. Quicq; peccatis preteritis forsitan tenebatur obnoxius: iciperet fenerator esse virtutum adiutus gratia dñi nostri iesu christi. Cetera de cõi vnius pfes. et ponit.

℣ Petri ad vincula ad primas vespe. ãn.

Solue iubente deo terrarum petre catenas: qui facis vt patrant celestia regna beatis. Psalmi feriales. Capitulum.

Petrus quidem seruabatur in carcere/ oratio autẽ fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Deo gratias. ℟ Dixit angelus. infra. viij. hyꝫ.

Jam bone pastor petre clemens accipe vota precantum et peccati vincula resolue tibi potestate tradita qua cẽteris celũ verbo claudis/ aperis. Annue christe. In cõi. f. lxvij. v. In omnem terrã. ãn.

Tu es pastor ouiũ/ princeps apostolorũ: tibi tradite sunt claues regni celorũ. ps. Magñ. Oco.

Deus qui beatum petrum apostolum a vinculis absolutũ/ illesum abire fecisti: nostrorum quesumus absolue vincula peccatorum: et omnia mala a nobis propiciatus exclude. Per dominũ.

℣ Cetera de machabeis martyrib⁹. ãn. Gaudet in celis. vel Jti sunt sicut in cõi. f. lxvij

℣. Letamini in domino et exultate iusti. Oratio

HAterna nos domine martyrum tuorum corona letificet: que et fidei nostre prebeat incrementa virtutum/ et multiplici nos suffragio consoletur. Per dominū. Ad matutinas. Inuitato. Tu es pastor ouium princeps apostolorum. Tibi tradite sunt claues regni celorū. ℣s. Venite. Hymn Iam bone. ℣. Annue christe. ℭ In primo noc. ān. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdam de ecclesia: occidit autem iacobū fratrem iohannis gladio. ℣s. Celi enarrant. fo. v. ān. Videns autem quia placeret iudeis apposuit apprehendere et petrum. ℣s. Benedicā. fo. xv. ān. Petrus quidem seruabatur in carcere a oratio fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. ℣s. Eructauit. fo. xx. ℣. In omnem ter. Lectio. j.

ATorandum est fratres charissimi / qua de causa celebratur festiuitas sancti petri / que dicitur ad vincula: kalendis augusti. Hec ergo a quibusdā dicitur causa: Romanorū quidam dux nomine quirinus habebat filiam gutturnosam nomine balbinā. Habebat autem ipse dux beatū alexandrū papam in carcere clausum. Ipsa vero puella ibat sepissime ad carcerem vbi beatus papa alexander cathenis tenebatur ligatus. et deosculabatur cathenas / quibus ipse sanctus ligatus erat: scilicet ob gratiam recuperande sanitatis. ℟. Misit impius herodes rex manus vt affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem iacobum fratrem iohannis gladio. ℣. Videns autem quia placeret iudeis: apposuit apprehendere et petrum. Occidit autem. Lectio secunda.

CUi beatus alexander dixit. Noli filia mea osculari has cathenas / sed quere boias sancti petri quibus vinctus fuit / et osculare illas: et inde recipies sanitatē. Que mox ad patrem suū veniens: narrauit ei sicut audierat a prefato papa. Quod audiēs pater puelle. misit nuncios qui perquirerent carcerem vbi apostolus fuerat: indeq; secū afferrent boias beati petri. Quod ita factum est. Quas deosculans prefata puella illico: recepit sanitatē. Sicq; beatus alexander exiens de carcere: constituit celebrari solēnitatē hanc kalēdis augusti / in honore beati petri / et in eius nomine edificauit ecclesiam que dicitur ad vincula. In qua etiam vt fertur solennitate / cathene eius deosculantur a populo deuote: auxiliante domino nostro iesu christo. qui cū patre et spiritu sancto viuit et regnat deus / per omnia secula seculorū amen. Tu autem. ℟. Videns autem callidus hostis quia placeret iudeis. Apposuit apprehendere et petrum. ℣. Misit impius rex herodes manus vt affligeret quosdam de ecclesia. Apposuit. Lectio tertia.

EXultemus in domino dilectissimi / et spirituali iocunditate letemur: quia vnigenitus dei filius dñs noster iesus christus / ad insinuanda nobis dispensationis et diuinitatis sue mysteria / apostolici ordinis primū beatū petrū dignatus est prerogare / cuius hodierna solennitas speciem et decus contulit orbi terrarū. Hoc enim beati petri obtinuit dilectissimi illa cōfessio / que a deo patre apostolico inspirata cordi: omnia humanarum opinionū incerta transcendit / et firmitatē petre / que nullis impulsionibus quateretur accepit. Euangelica siquidē referāte hystoria / omnes apostolos dñs quid de se homines opinētur interrogat. At ille quasi quid habeat. discipulorum sensus sciat: respondet. Tu es christus filius dei viui. Ille primus est in dñi confessione: qui primus est in apostolica dignitate. Qui cū diceret / tu es christus filius dei viui: respondit et iesus. Beatus es symon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi / sed pater meus qui est in celis. Ideo beatus es / quia te docuit pater meus. nec terrena opinio refellit / sed inspiratio celestis instruxit: et non caro et sanguis / sed ille me tibi cuius sum vnigenitus indicauit. Tu autem. Vm.

CUnctis tyrannus immitis cōprehendisset petrum apostolum: misit eum in carcerem. Volens post pascha producere eum populo. ℣. Videns autem quia placeret iudeis apposuit apprehendere et petrū. Volens. Gloria. Volens. ℭ In secundo noct. ān. Erat petrus dormiens inter duos milites vinctus cathenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem. ℣s. Omnes gentes. fo. xx. ān. Cunctis producturus eum esset herodes rex ange-

lus domini astitit: ⁊ lumē resulsit in habitaculo car ceris p̄rcussoq; latere petri excitauit eū dicens: surge velociter. ℣s Exaudi deus depr̄cationē, fo.xcviij.ān. Cū exiens petrus apostolus sequeba tur angelum: et nesciebat quia verum est quod fie bat per angelum: estimabat autem se visum videre. ℣s. Exaudi deus orationem. fo.xcviij.℣⁹. Constitues eos p̄cipes. Lectio.viij.

EGo (inquit) dico tibi. Hoc est sicut pater meus tibi manifestauit diuinitatem meā: ita ego notam tibi facio excellentiam tuā. Quia tu es petrus. Id est cū ego sim inuiolabilis petra/ ego lapis angularis: qui facio vtraq; vnum/ tamen tu quoq; petra es. quia mea virtute solidaris/ vt que michi potestate sunt p̄pria/ sint tibi mecum participatione communia. Super hanc petram edificabo ecclesiam meā/ ⁊ portę inferi non p̄ualebūt aduersus eam. Super hanc (inquit) fortitudinem eternū extruam templum: et ecclesie mee celo inferenda sublimitas/ in huius fidei firmitate cōsurget. Hanc confessionem portę inferi nō tenebunt: mortis vincula non ligabunt. Mors enim ista vox vite est: et sicut confessores suos ad celestia p̄ouehit/ ita peccatores ad inferna demergit. Rm.

Petrus quidē apostol⁹ seruabat in carcere. Oratio autē fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū pro eo. ℣. Erat petrus dormiēs inter duos milites: vinctus catenis duabus. Oratio. Lectio.v.

PRopter quod dicitur beatissimo petro. Tibi dabo claues regni celorum. Et quecunq; ligaueris super terram erunt ligata ⁊ in celis: ⁊ quecūq; solueris super terrā/ erunt soluta ⁊ in celis. Trāstuit quidem etiam in alios apostolos vis istius potestatis: sed non frustra vni commēdatur quod omnibus intimatur. Petro enim ideo hoc singulariter redditur: quia cunctis ecclesie rectoribus petri forma p̄ponitur. Manet ergo petri p̄uilegiū: vbicunq; ex ipsius fertur equitate iudicū. Nec nimia est vel seueritas vel remissio/ vbi nichil erit ligatum nichil solutū: nisi quod beatus petrus vel ligauerit aut soluerit. Instante autem passione sua que discipulorum erat turbatura constantiam: symon inquit dominus symon ecce sathanas expostulauit/ vt vos cribraret sicut triticum. Ego autem oraui p̄o te: ne deficiat fides tua. Et tu aliquādo conuersus confirma fratres tuos: ne intrent in tentationem. ℣.

Cū vero p̄oducturus eū esset herodes in ipsa nocte erat petrus dormiēs Inter duos milites vinctus catenis duab⁹. ℣. Et custodes ante ostiū custodiebāt carcerē vbi erat petrus apostolus. Inter. ſt. vſ.

COmmune erat omnib⁹ apostolis periculum de formidine tentationis/ et diuine p̄tectionis auxilio pariter indigebant: quoniam dyabolus omnes cribrare/ omnes cupiebat elidere: et tamen specialis a domino petri cura suscipitur. et p̄o fide petri p̄prie supplicatur/ tanq̄ aliorum status certior sit futurus/ si mens p̄cipis victa non fuerit. In petro ergo omnium fortitudo munitur/ et diuine gratie ita ordinatur auxilium: vt firmitas que per christū petro tribuitur: per petrū apostolis alijs conferatur. Et postq̄ resurrexit dominus a mortuis. beato petro apostolo post regni claues tradi tas ad trinam eterni amoris p̄fessionē: mystica insinuatione ter dixit. Pasce oues meas. Quod nunc quoq; p̄oculdubio facit/ ⁊ mandatum domini pius pastor exequitur/ cōfirmās nos cohortationibus suis ⁊ p̄o nobis orare nō cessans: vt nulla tentatione superemur. Si autē hanc pietatis sue curā omni populo dei. sicut credendū est vbiq; p̄tendit: quanto magis nobis alūnis suis opem suam dignabitur impēdere/ quos in ecclesia suo nomini et honori dicata sibi voluit deseruire. Cum itaq; dilectissimi tantum nobis videamus p̄sidium diuinitus institutū: rationabiliter et iuste in iudicijs nostri meritis ⁊ dignitate letemur. gratias agentes sempiterno regi redemptori nostro iesu christo q⁹ tantam potentiam dedit ei quem totius ecclesie p̄cipem fecit/ ad laudem et gloriā nominis sui/ cui est cum patre ⁊ spiritu sancto honor ⁊ gloria in secula seculorum amen. Rm.

Ecce angelus dñi astitit et lumen resulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicens. Surge/ surge/ surge velociter. ℣. Et cōtinuo ceciderunt cathene de manibus eius angelo

dicente. Surge surge. Gloria patri. Surge surge.

℣ In.ii.nocturn. ān. ☩ Transeuntes primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferreā que ducit ad ciuitatem que vltro aperta est eis. ℣s. Confitebimur tibi. fol.xxvii.ān. ☩ Exeuntes processerunt vicum vnum et continuo discessit angelus ab eo. ℣s. Dominus regnauit exultet. fol.xxix.ān. ☩ Petrus ad se reuersus dixit: nunc scio vere quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis: et de omni expectatione plebis iudeorum. ℣s. Dominus regnauit iracundiam. fol.xxxij.vl⁹. Nimis honorati.

℣ Secundum matheum. xvi.

In illo tempore. Venit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipulos suos dicens. Quē dicunt homines esse filiū hominis? Et reliqua.

Omelia beati Augustini episcopi.

Domino iesu christo requirente / quem nam eum homines dicerēt esse: et opiniones varias hominum discipulis respondentibus rursusq; domino interrogante ⁊ dicēte. vos autem quem me esse dicitis: respondit petrus. Tu es christus filius dei viui. Vnus pro multis dedit responsum: vnitas in multis. Petrus enim apostolus: ecclesie vnice typus est. Ipse namq; in apostolorum ordine primus. in christi amore prōptissimus: sepe vnus respōdit pro oibus. Tūc et dominus ait. Beatus es symon bariona: quia tibi non reuelauit caro et sanguis / sed pater meus qui in celis est. Tu autem domine. ℟m. ℣ urge pete et indue te vestimenta tua / accipe fortitudinem ad saluandas gentes. Quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicens surge velociter. Quia ceciderūt cathene. Lectio.viij.

Attende causam quare beatus / quia nō tibi reuelauit caro et sanguis: sed pater meus qui in celis est. Ideo beatus: quia tibi non caro et sanguis reuelauit. Si enim caro ⁊ sanguis hoc tibi reuelaret: de tuo. Quia vero caro et sanguis non tibi reuelauit / sed pater meus qui in celis est: de meo / nō de tuo. Quare de meo? Quia oia que habet pater: mea sūt. Ecce audisti causam quare beatus: audi ⁊ quare petrus. Addidit dominus. Et ego dico tibi / tanq; diceret. Quia tu dixisti michi / tu es christus filius dei viui. et ego dico tibi: tu es petrus. Symon quippe antea vocabatur. Hoc autem et nomē vt petrus appellaretur a domino impositum est: et hoc in ea figura / vt significaret ecclesiam. Quia enim christus petra: petrus populus christianus. Petra enim principale nomē est: ideo petrus a petra / nō petra a petro / quomodo nō a christiano christus. sed a christo christianus vocat.

℟. Dixit angelus ad petrum: circūda tibi vestimētū tuū ⁊ sequere me. Et egrediens sequebatur eum. ℣. Transeuntes autē primam ⁊ secundam custodiā venerunt ad portā ferreā que ducit ad ciuitatem que vltro aperta est eis. Et egre. Ad primas vesperas. Gloria. Sequebatur. Lectio.ix.

Tu es ergo (inquit) petrus / et super hāc petram quam confessus es. super hanc petram quam cognouisti dicens. tu es christus filius dei viui / edificabo ecclesiā meā: id est super meipsum filium dei viui edificabo ecclesiam meā. Super me edificabo te: non me super te. Nam volentes homines edificare super homines: dicebant. Ego quidē sum pauli. ego autem apollo. ego vero cephe: ipse est petrus. Et alii qui nolebant edificari super petrū / sed super petram: ego autē sum christi. Apostolus autē paulus vbi cognouit se eligi ⁊ christum contemni: diuisus est inquit christus? Nunquid paulus pro vobis crucifixus est / aut in nomine pauli baptizati estis? Quomodo non in pauli / sic nec in petri / sed in nomine christi: vt petrus edificaretur super petram / non petra super petrum. Idem ergo petrus a petra cognominatus / ecclesie figuram portans: apostolatus principatum tenens. Tu autem domine. ℟m. Quodcūq; ligaueris super terram erit ligatum et in celis. Et quodcūq; solueris super terram. Erit solutum et in celis. ℣. Tu es (inquit petrus) christus filius dei viui. respondens dominus ait: ego dico tibi quia tu es petrus: et super hāc petram edificabo ecclesiam meam. Et quodcunq; li. Gloria. Erit. ℣. Tu es petrus. ☩ In laudibus. ān.

Angelus domini astitit et lumē refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicens: surge velociter. ℣s. Do-

minus regnauit. fo.bj.ān. Dixit angelus ad petrum/circunda tibi vestimentum tuum ⁊ sequere me. ℣s Jubilate dño. fo.bj.ān. Exiēs petrus sequebatur cū: et nesciebat quia verū est quod fiebat per angelum. ℣s Deus deus. fo.bj.ān. Misit dominus angelum suum ⁊ liberauit me de manu herodis alleluya. ℣s Benedicite omnia fol.bj.ān. Solue iubēte deo terrarū petre cathenas qui facis vt patrant celestia regna beatis. ℣s. Laudate. fol.bij. Cp̄m Petrus quidem. Hymnus. Erultet celum. in cōmuni.fol. lxviij.b. Annunciauerūt opera dei, ān. Quodcunq; ligaueris super terram erit ligatum et in celis: et quodcūq; solueris super terram erit solutum et in celis dixit dominus symoni petro. ℣s. Benedictus. Oco. Deus qui beatum petrum. Memo. de martyrib⁹. ān. Justorum est enim. in cōi. fol. lxxiij.b. Mirabilis deus. Oratio. Fraterna nos. Ad. j. ān Angelus domini. j. de lauḃ. ℣s. Deus in nomine. fol. lx. ān. Te iure. ℣s. Quicunq;. fol. lx. Ad. iij. ān. Dixit angelus. ij. de lauḃ. ℣s. Legem pone. fol. xj. Cp̄m. Petrus quidē. R. et. b. de cōi vnius apostoli. Ad. bj. ān Exiens petrus. iij. de lauḃ. ℣s Defecit. fol. xij. Capm.

Angelus domini astitit ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris/percussoq; latere petri excitauit eum dicens surge velociter: ⁊ continuo ceciderunt cathene de manibus eius. Ad nonam. ān. Solue iubēte deo. b. de laudibus. ℣s. Mirabilia testimonia. Capitulum.

Exiens petrus sequebatur angelū et nesciebat quia verū est quod fiebat per eum: estimabat autē se visum videre. Ad sextas dēs. ān. Angelus domini. j. de lau. ℣s Dixit dñs. fol. xxxviij. ⁊ ceteri hi. de apīs. Cp̄m. Petrus quidem. Hyp⁹. Erultet celum. in cōi fo. lxviij. b. Annunciauerūt opera dei. ān. Petrus ad se reuersus dixit/nunc scio vere quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatione plebis iudeorum. ℣s. Magnificat. Oratio Deus qui beatum petrum. Memo. de sctō stephano martyre. ān. Hic est vere mar. in cōi fo. lxviij. b Gloria ⁊ honore. Oratio.

Deus qui nos beati stephani martyris tui atq; pōtificis anniua solemnitate letificas: concede propicius. vt cuius natalicia colimus/de eius dē etiam

protectione gaudeamus. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

Sancti stephani martyris oratio dēs. Ad matutinas tres lectiones fiant. Inuitatorium duplex. Lectio prima.

Beatus stephanus episcopus vrbis rome/congregato vniuerso clero: siccos alloquit dicens. Fratres et cōmilitones mei/audistis precepta dyaboli seua bulgari. vt si quis christianus detentus fuerit a pagano: omnes facultates eius accipiat. Vos itaq; fratres respuite facultates terrenas: vt regnum celeste percipiatis. Nolite timere principes seculi: sed orate dominum deum eli/et iesū christum filium eius. Tu. Lectio.ij.

Tulit itaq; beatus stephanus/vt altera die in cripta nepotiana cōgregarentur. Et facto conuenticulo in eadē cripta/inuenti sunt promiscui sexus viri ac mulieres numero centū et octo: quos eadē die in nomine dñi nostri iesu christi/sacri baptismatis misteriis consecrauit/et obtulit pro eorū expiatione sacrificiū/atq; participati sunt omnes. Lectio.iij.

Post hec obtulit sacrificiū deo omnipotēti in cimiterio sācte lucine. Audiēs igitur valerianus que gesta fuerant/ac de templi euersione. et quia esset cū stephano maxima multitudo christianorum: misit plurimi priorum militum. qui venientes inuenerunt beatū stephanū sacrificium domino offerentem. Quiq; intrepidus constans ante altaris solēnia. et iugiter cepta perficiēs: in eodē loco sicut in sua decollatus est sede. sub die quarto nonarū augustarum/pergēs ad dominū cum quo viuit in seculum seculi.

In inuētione sancti stephani prothomartyris sociorumq; eius martyrum. Ad vesperas super ℣os ān Sancti per fidē. in comuni fo. lxviij. bi feriales. Capm. Justorum anime. in cōmuni fol. lxvb. R. Sacerdos dei. Hyp⁹. Sāctorū meritis. in cōi fol. lxvij. b⁹. Letamini in domino. ān. Olim dixit sāctus gamaliel per visū luciano sacerdoti tres calathos aureos rosis refertos/et quartum argenteum croco plenum et dixit: hi sunt nostri loculi et

nostre reliquie: hic autē sanguineas habens rosas/ locutus est sancti stephani: qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ℣s. Magnificat. Oro.

DEus qui es sanctorum tuorū spiē dor mirabilis/ quiq; hodierna die beati stephani martyris tui/ nichodemi gamalielis atq; abibon muctionem gloriosam reuelasti: da nobis quesumus in eterna letitia/ de eorum societate gaudere. Per dñm no. ℭ Ad matut. Inuitato. Adoremus regem magnum dominū Qui in sanctis suis semper est mirabilis. ℣s. Venite. Hym. Sanctorum meritis. in cōmun. fo. xxvii. ℭ In. i. noctur. ān. Luciano venerabili presbitero quiescenti in stratu suo de reuelatione sanctarū reliquiarū protho martyris stephani talis diuinitus ostensa est visio. ℣s. Beatus vir. fol. xi. ān. Cum adhuc pene vigilaret vir venerandus/ tanq; in excessu mentis cepēte est effectus. ℣s. Quare fremuerūt. fol. xi. ān. Vidit igitur assistere sibi virum etate ferē statura procerū/ vultu decorum. ℣s. In domino cōfido. fo. xi. b. Letamini in domino. Et gloriamini. Lectio. i.

LUcianus presbyter cui reuelauit deus septimo honorii principis anno/ locū sepulchri et reliquiarum beati protho martyris stephani q; gamalielis at nichodemi qui in euāgelio q; in actib⁹ apostolorum legitur: scripsit hanc reuelationem greco sermone ad ommum ecclesiarum noticiam. Qui dū quiesceret in basilica baptisterij/ in stratu suo sexta feria paraseues/ circa horam tertiā noctis/ dumq; adhuc pene vigilaret/ tanq; in excessu mentis effectus: vidit virum senem/ statura procerum/ vultu decorum/ prolixam barbā habentē/ palliatum alba stola/ cui intrant gēmule auree intrinsecus habentes sancte crucis signum. calciatū caligis in superficie deauratis. Ym. Beatus gamaliel doctoris gentiū pauli discipulus apparuit christi sacerdoti luciano/ in vestimēto decoro amictus pallio. Et virgam manu gestabat aurea. ℣. Calciatus caligis in superficie deauratis quasi deambulās coram eo. Et virgā. Lectio. ii.

ET manu tenebat virgam auream de qua tangens/ vocauit eum ter nomine suo: dicens. Luciane/ luciane/ luciane. Et dixit ei greco sermone. Vade in ciuitatem que dicitur helya/ que est hierusalem: et dic sancto iohanni episcopo/ quatinus cum summa diligentia nostros patefaciat tumulos/ quia despecto in loco reconditi sumus. Cumq; venerabilis presbyter inquireret ab eo quis esset: dixit se esse gamalielem qui nutriuit paulum apostolum. Interrogauit autem eum: qui essent cum eo. Unus est inquit dominus stephanus a iudeis hierosolymis pro fide christi lapidibus oppressus: iussuq; sacerdotum relictus foris extra portam. via que ducit ad cedar/ bestys et quibus deuorandus. Sed hoc ommino ille prohibuit: cui illesam idem martyr fidem seruauit. Ego gamaliel cōpatiēs christi ministro/ occulte rapui corpus eius: q; sepeliui in meo predio/ hoc est ut caphargamala/ quod interpretatur villa gamalielis. Et fecī eū poni in meo monumento in orientali theca: viginti miliaribus a ciuitate. Ym. Igitur dissimulata gamaliel deābulatione venit ad eum q; virga quam manu gestabat tetigit illum vocans eum tertio. Luciane/ luciane/ luciane surge. ℣. Cui sacerdos respondit: quis es domine? at ille dixit ad eum. Luciane/ luciane. Lectio. iii.

ILle vero qui huius loculo iacet cōtiguus/ ipse est nichodemus nepos meus/ qui postq; vt renasceretur ex aqua et spiritu sancto a saluatore audiuit: baptismi sacramentum suscepit. Pro quo postmodū indignati principes sacerdotū/ subtracto ei principatus honore/ conabantur illū trahere morti: sed nostre propinquitatis reuerentia non perfecerūt. Tulerunt tamen expulso eo foras vrbem/ diripuerunt omnem suppellectilem eius. multisq; eum afficientes plagis: semiuiuum reliquerunt. Ego nimirum et hunc collegi: q; ad pedes protho martyris iuxta sepulture tradi. Ille quidem tertius qui mecum possidet locum: ipse est abibas filius meus qui mecum christo credidit bicesimum agens etatis annum: et a beatis apostolis baptismi vnda perfusus est. Is dū esset doctrina legis plenius instructus/ q; templo dei cū paulo sedule vacans. diuina meditando precepta/ ab illo vicio

cui se genus humanum marime subdere solet protectione diuina extitit liber: et in hoc proposito castitatis paulsaut in pace. Et iste defunctus sepultus est in tertia theca erceliore: in quo et ego defunctus applicatus sum. Rm.

¶ Vade luciane ꝙ dic iohāni episcopo hierosolymitano: vsqquo clausi sūm⁹ / vsqquo non aperis nobis? Tuis etenim tēporib⁹ reuelādi sum⁹. ℣. Aperi nobis velocius: vt per nos ostium misericordie huic humano generi aperiat deus. Tuis. Gloria. Tuis. ¶ In.ij. nocturn. ān. ¶ ir dei gamalitel ait luciano / nō mei solummodo causa sollicitus sum: sed potius pro illis qui mecum sunt. ℟s. Domine quis habi. fo. iiij. ān. ¶ Isti etenim maximo digni sunt honore venerari in terris quos in celo rex regū immensa cumulauit gloria. ℟s. Cōserua. fo. iiij. ān. ¶ um ergo sint apud deum meritis excelsi: apud homes loco tenentur humili. ℟s. Dñi est terra fo. viij. ℣. Exultēt iusti. Lectio. iiij.

MEmorat⁹ autē presbyter letatus est eum dicens. Vbi vos inueniemus domine? Qui ait illi. In meo agello: qui syriace dicitur delagabrij: id est possessio virorū dei. Post hanc visionē cum euigilasset presbyter deprecatus est dominū dicēs. Domine iesu christe / si est hec visio ex te ꝙ non est illusio: facvt iterū et tertio appareat michi / quando vis et quomodo vis. Et cepit ieiunare vsqꝫ ad aliud parasceue. Et iterū ipse dominus gamaliel eadem similitudine et eodē scemate apparuit ei sicut in primo visu: et statim attulit ante eū tres calathos aureos rosis plenos. Duo habebant albas rosas: ꝙ tertius rubicūdas quasi sanguinem. Quartus vero argenteus: plenus erat croco bene oleuti. Tu autem. Rm.

¶ Lucianus presbyter dixit / domine tu quis es et qui sunt tecū? at ille: ego sum gamaliel pauli quondam doctor apostoli / qui autem iacta me quiescit. Ipse est dominus stephanus. ℣. Qui a iudeis hierosolymis lapidatus / ad lacerandum bestijs ꝙ auibus est positus: sed per dei prouidentiam permansit intactus. Ipse est dominus. Lectio. v.

ET dixit ei. Ecclesiana nostra sūt que vides. Qui rosas rubeas habet: ipse est dominus stephan⁹ qui a dextris positus est ad orientem ab introitu monumenti. Et secūdus calathus dominus nichodemus: positus cōtra ostium. Vnus vero calathus argenteus / adibas est filius meus qui immaculat⁹ ex vtero matris sue exces sit e mūdo. Et ipse meo conīūctus est calatho in excelso loco: vbi ambo positi sumus quasi gemini. Et cū hec dixisset: denuo ex oculis ei⁹ euanuit. Cumqꝫ expergefact⁹ fuisset: gratias egit deo omnipotenti / et consuetis ieiunijs operam dedit: vsqꝫ ad tertiam reuelationē. In tertia igitur septimana / eodem die et eadem hora aduenit supradictus dominus gamaliel: comminans ꝙ fremebundus. Cumqꝫ infremuisset: dixit ei presbyter. Non negligēs fui domine mi: sed prestolabar iterum aduentum tuum. Nunc vero sine mora crastina die pergam: omnia que michi mandasti dicturus. Expergefactus presbyter: perrexit in ciuitatē ad sanctum iohannem. Et cum illi omnia que viderat narrasset: lachrymatus est iohannes episcopus pre gaudio / ꝙ benedixit dominum. Tu autem Rm.

¶ Cum sciem ego gamaliel sanctitatem christi ieiuite stephani fidem etiās ac deuotionem / credēs me in resurrectione partem habiturum cum eo: fecī eū scpeliri In monumento meo nouo. ℣. Auditor domini nichodemus ibidem sepultus est / et adibas filius meus mecū est repositus: vbi requiescit beatus stephanus. In monumen. Lectio. vj.

ET dixit ad eum episcopus. Si hec vt dicis charissime audisti et vidisti: oportet me inde transferre beatū pro thomartyrē stephanū archidyaconū christi / qui primum aduersus iudeos dominica bella peregit. et dominum in sua maiestate in terra positus in celo stantem vidit / ꝙ tanꝫ angelus in concione hominū apparuit. Hortatus est igitur episcopus iohannes lucianum presbyterum: vt cōsurgens diluculo foderet in aceruo qui erat in ipso agro. Cūqꝫ hoc crastino illucescente statuissent peragere: ipsa nocte apparuit ipse dominus gamaliel cuidā monacho nomine migetio / innocenti et simplici viro / et dixit ad eum. Vade et dic luciano / frustra laboras in aceruo illo. quia ibi nō sumus modo: sed tunc ibi fuimus cum lamentarentur nos. secūdum consuetudinem antiquorum. Surgens

autem predictus presbyter diluculo/ volensq; ad aceruum ire: inuenit monachū illum predicantem omnibus que viderat. Et euocato eo: exquisiuit quid vidisset. Qui audiēs omnia signa domini gamalielis: glorificauit deum. quia inuentus est et alius testis in reuelatione sanctorum. Tu autem domine. Vm.

Sacerdos dei luciano prostrauit se in oratione rogans deū ꝙ dicens. dñe iesu christe si est hec visio certa. presta vt iterū ac tertio manifestetur michi. ℣. Vt confisus fiducialiter annunciē reuelationē sanctorū seruorum tuorū. Presta vt. Gloria. Presta vt.

¶In.m.nocte.ān. In ieiuniis ꝙ orationibus cōstituto apparuit iterū sanctus gamaliel luciano presbytero et dixit. quare dissimulasti/ frater et non retulisti que dicta sunt tibi iohanni episcopo? ℣. Exultate iusti.fo.rb.ān. Nonne vides quāta sit siccitas ꝙ tribulatio in toto mūdo/ ꝙ tu negligēter agis? ℣. Benedicā.fo.rb.ān. Surge ergo ꝙ vade ꝙ dic iohāni episcopo vt aperiat nobis ꝙ faciat locū orationis vt per nostrā intercessionē misereatur dñs populo suo. ℣. Deus venerunt gētes.fo.rrviij.b. Iustorū anime. Lectō.viij.

Pergens ergo supradictus presbyter ad aceruum: fodiens nichil inuenit. Conuertit autem se ad monumentum vbi monacho apparuerat: ꝙ fodiēs inuenit tres thecas/ iurta quod apparuerat illi secūdum typum calathorum. Inuenit igitur altis litteras sculptum lapidem obrutum habētem ita. Celiel quod interpretatur stephanus dei. et nardam quod interpretatur nichodemus/ et gamaliel. Statimq; renunciauit episcopo: cum esset in lidda/ qui est dyospolis in sinodo agens. Assumptis igitur secum iohannes episcopus/ alijs duobus episcopis euthemio de sebaste/ et eleutherio de hierico: cum clericorū sanctissimo comitatu venit ad locū. Qui cum aperuissent domini stephani thecā/ statim terremotus factus est magnus/ et tāta suauitas et fragrātia odoris inde egressa est: quā tam nullus hominum meminit se audisse dei sensisse/ ita vt putarent se in amenitate paradisi positos. Tu autem. ℣.

Sanctus gamaliel in visu dixit luciano diligenter animaduertite que dico. et statim deposuit eo/ iam eo tres calathos aureos. Et quartus argēteus plenus erat croco. ℏ. Unus ex tribꝰ calathis rubētes habebat rosas tanq; sanguinem: alij vero duo referti erant rosis albis. Et quartus. Lectio.viij.

Multitudo populi aderat iter quos et plurimi variis languoribus detenti. In ipsa hora de ipso odore suauitatis septuaginta tres anime curate sunt a diuersis infirmitatibus. Et osculātes beati stephani preciosas reliquias/ thecā clauserunt: sicq; ad propria cum gaudio reuersi sunt. Post paucos enim dies corpus sancti stephani in lyon ad ecclesiam vbi dyacon⁹ fuerat ordinat⁹/ certo kal. ianuarij cum hymnis ꝙ laudibus detulerunt. Tunc temporis cum prolixe siccitatis immensitas esset: sufficiens superna pietate pluuia descēdit/ que litientem largius terram madefaciens irrigauit. Quod meritis beati stephani nullus ambigat periclitāti populo fuisse concessū. Hanc reuelationem auctus presbyter homo hispanus genere: in latinum eloquiū vertit: ꝙ per orosium presbyterum occidētalibus dedit. Qui etiam orosius ad loca sancta perueniens/ quo eum augustinus ad hieronymum pro discēda anime ratione miserat: reliquias beati stephani accepit. reuersusq; in patriā primum intulit occidentalibus. Tu autem. Vm.

Vides o frater luciane hos calathos. hic rosas habens pulcherrimas loculus est preciosi martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ℏ. Introgressus ostium sepulchri: inuenies eum in parte orientali. Qui solus. Lectio.ix.

Vbi ad declaranda merita dilecti martyris sui/ innumera miracula dominus dignatur operari ad laudē et gloriam nominis sui. Quorum testis est et descriptor supradictus augustinus hyponēsis episcopus: in libris quos de ciuitate dei conscripsit. Neq; enim nō potest iam cum deo positus/ iā in celis gloria et honore coronatus/ sāctus martyr virtutes operari: de quo adhuc in carne corruptibili posito lucas testat. Stephanus inquit plenus gratia et fortitudine: faciebat prodigia et signa magna in populo. Imitemur ergo in aliquo fratres dilectissimi tāti magistri fidem: tam preclari martyris charitatē. Diligam⁹ nos

hoc animo in ecclesia fratres nostros: quo ille suos dilexit inimicos. Qui cum a iudeis saxorū grandine cederetur: non solum non cōminabatur/sed insuper lapidatoribus suis veniā precabatur. Positis enim genib⁹ orabat dicēs. Domine ne statuas illis hoc peccatum. Illi lapidabant: ille orabat. Illi eum furiose persequebantur: ille placatus christū sequebatur. Illi malicia cecabantur: ille apertis celis viso dei filio patientia illustrabatur. Illi lapides mittebant: ille orationes premittebat dicens. Domine: ne statuas illis hoc peccatum. Tanq̄ diceret. Domine si istos modo occideris inimicos/quos postea facies amicos. Ego moriar in carne: ne isti pereant in mente. Imitemur ergo fratres sācti martyris caritatem: vt cum ipso eternam mereamur claritatem. Tu autem domine. ℣. Sanctus iohannes episcopus lachymatus pre gaudio benedixit deum & dixit ad lucianum presbyterum. oportet me inde transferre beatū protomartyrem stephanum. Qui tanq̄ angelus apparuit positus In concione hominum. ℟. Qui primus apud iudeos dominica bella peregit: et iesum a dextris virtutis dei stantē videre promeruit. Qui tanq̄ angelus. Gloria patri. In concione. ℟. Iusti autem in perpetuum. ¶ In laudibus. ān. Egressus lucianus presbyter a sancto iohāne episcopo iussit vt consurgerēt omnes de luculo et foderent in acervo illo vbi putabant esse corpora sanctorum. ℣s. Dominus regnauit. fo. vj. ān. Apparuit sācto gamalieli cuidā monacho nomine migecio innocēti & simplici viro dicens ad eū: vade & dic luciano/ in vanū laboras in acervo illo: nō ibi sum⁹ modo. ℣s. Jubilate. fo. vj. ān. Ubi olim positi fuimus exequiarū cēpore planctus. nūc ḡre nos in illo loco qui dicitur bonorū virorū possessio. ℣s. Deus deus. fol. vj. ān. Audiēs ergo lucianus sacerdos verba monachi migecii benedixit dēum quia inuentus est & alius testis in revelatione sāctorū. ℣s. Benedicite oīa. fo. vj. ān. Dum inuentum esset sacratissimum beati stephani corpus statim terremotus factus est magnus atq̄ omnes qui aderant odor perfudit suavissimus. ℣s. Laudate. fo. vij. Cpm. Justorū anime. i cōi. fo. lxxv. hy⁹. Ker gloriose mar. in cōi. fo. lxxiij. v. Mirabilis deus. ān. Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis ema-

nauit maxima: septuaginta nāq̄ & tres tunc a variis lāguoribus curati sunt hoies in inuētione corporis sancti stephani dilectissimi martyris deū glorificātes. ℣s. Benedictus. Ofo. Deus qui es sāctorū. ¶ Ad. j. ān. Regressus lucianus. j. de laud. ℣s. Deus in nole. fol. xv. ān. Te iure. ℣s. Quicūq̄. fo. xv. ¶ Ad. iij. ān. Apparuit. j. de laud. ℣s. Legē pone. fo. xj. Cp. ix. et v. de cōi plurimorū mar. adoēs hoīs. dicāt. ¶ Ad. vj. ān. Ibi olim iii. de lau. ℣s. Defecit. fo. xv. ¶ Ad. xv. ān. Dū inuētā. v. de lau. ℣s. Mirabilia. fo. xvij. ¶ Ad sebastiā. ān. Regressus lucianus. j. de lau. pi. feriat. Cpm. Justorū anime. i cōi. fo. lxxv. hy⁹. Ker gloriose mar. i cōi. fo. lxxiij. v. Mirabilis deus. ān. Hodie sanctus iohannes pōtifex cū maximo clero plebisq̄ tripudio preciosas protomartyris stephani reliquias in sanctam transtulit ecclesiam lyon/ vbi quondam archidyaconi fūctus est officio: cuius pia apud deū sit pro nobis quesumus intercessio. ℣s. Magnificat. Ofo. Deus qui es. ¶ Sancti oswaldi regis et marty. Ofo.

Omnipotens sempiterne deus/ qui huius diei iocundam sanctamq̄ leticiam/in sancti serui tui oswaldi passione consecrasti: da cordibus nostris tui timoris caritatisq̄ augmentum. vt cuius in terris sancti sanguinis effusionem celebramus/ illius in celo collata patrocinia sentiamus. Per dominum nostrum. ¶ Ad matu. in. kr. kīāt. Innu. duo. Lect. j.

Regnauit oswald⁹ rex christianissimus nonthāhymbrorum nouē annis: quo completo annorum curriculo/ occisus est/ cōmisso graui prelio a pagana gēte/paganoq̄ rege merciorum a quo & pre decessor eius edwinus perēptus fuerat/in loco qui lingua anglorū nūcupatur maserfeld/ anno etatis sue triceſimooctauo die quinto mēsis augusti. Cuius quāta fides in deū/ & que deuotio mentis fuerit: etiam post mortem virtutum miraculis claruit. Namq̄ in loco vbi pro patria dimicās/ a paganis interfectus est: vsq̄ hodie sanitates infirmorum/ et hominū et pecorū celebrari non desinūt. Unde cōtigit/ vt pulverem ipsum vbi corpus eius in terram corruit multi auferentes/ et in

aquam mittentes: ſuis per hec infirmis multum cõmodi afferrent. Qui videlicet mos adeo increuit: vt paulatim exinde ablata terra/ foſſam ad mẽſuram ſtature virilis altã reddiderit. Nec mirãdum in loco mortis illius infirmos ſanari: qui ſemper dum viueret/ infirmis et pauperibus cõſulere et elemoſynas dare/ ac opem ferre non ceſſabat. Lectio.v.

ET multa quidem in loco illo vel de puluere loci illius. facta virtutum miracula narrantur. Sed nos duo tantum que a maioribus audiuimus: referre ſatis duximus. Non multo poſt interfectionem eius exacto tempore contigit/ vt quidam equo ſedens iter iurta locum illum ageret: cuius equus ſubito laceſſere/ cõſiſtere/ caput in terram declinare/ ſpumas ore dimittere/ et augeſcẽte dolore nimio in terram cepit ruere. Deſiliuit eques/ ſtramine ſubſtrato cepit experare horam: qua aut melioratum reciperet iumentũ: aut relinqueret mortuũ. At ipſum diu graui dolore veratũ: cum diuerſas in partes ſe torqueret: repente volutando deuenit in illum locũ: vbi memorabilis res occubuit. Nec mora/ quieſcente dolore ceſſabat ab inſanis membrorum motibus/ ꝫ conſueto equorũ more: quaſi poſt laſſitudinem in diuerſum latus vicißim ſeſe voluere. ſtatimq; erurgens quaſi ſanũ per omnia: virecta herbarum auidius carpere cepit. Quo viſo: ille vt vir ſagacis ingenij/ intellexit aliquid mire ſenitatis/ huic loco quo equus eſt curatus ineſſe. et poſito ibi ſigno/ non multo poſt aſcẽdit equum. atq; ad hoſpitium quo proposuerat acceſſit. Quo dũ aduenisset/ inuenit puellam ibi neptẽ patriſſamilias. lõgo paraliſis morbo grauatam. et cum familiares domus illius de acerba puelle infirmitate ipſo preſente quererẽtur: cepit dicere ille de loco vbi caballus ſuus eſſet curatus. Quid multa: Imponẽtes eam carro. duxerũt ad locum: ibidemq; depoſuerunt. At illa poſita in loco obdormiuit parumper. et vbi euigilauit: ſanatam ſe ab illa corporis diſſolutione ſentiens/ poſtulata aqua ipſa lauit faciem. crines compoſuit/ caput linteo cooperuit: et cum his qui ſe aduexerant: ſana pedibus incedẽdo reuerſa eſt. Tu autem domine. Lectio.vj.

EOdem tẽpore venit alius quidam de natione britonum vt ferũt. iter faciens iurta ipſum locum: in quo prelata erat pugna completa. Et vidit huius loci ſpatiũ/ cetero campo viridius ac denſtius: cepitq; ſagaci animo cogitare. q̃ nulla eſſet alia cauſa inſolite illo in loco viriditatis: niſi quia ibidem ſanctior cetero exercitu/ vir aliquis fuiſſet interfectus. Tulit itaq; de puluere terre illius ſecum illigans in linteo: cogitãs quod fuerat futurum/ quia ad medelam infirmantium idem puluis proficeret: et pergens itinere ſuo peruenit ad vicum quẽdam veſpere. Intrauitq; domum: in qua vicini cenãtes epulabãtur. Et ſuſceptus a domino domus. reſedit et ipſe cum eis ad conuiuium: appendẽs linteolũ cum puluere quem attulerat in vna poſte parietis. Cũq; diutius epulis atq; ebrietati vacarent: accenſo grandi igne in medio/ contigit volantibus in altum ſcintillis. culmen domus quod erat virgis contertum ac feno tectum/ ſubitaneis flãmis impleri. Quod cum repente conuiue terroꝛe confuſi conſpicerent/ fugerunt foras: nil ardenti domui tamiamq; perituꝛe prodeſſe valẽtes. Conſumpta ergo domo flammis: poſtis ſolummodo in qua puluis ille incluſus pendebat/ tuta ab ignibus et intacta remanſit. Qua viſa virtute/ mirati ſunt valde: ꝫ perquirentes ſubtilius/ inuenerunt q̃ de illo loco aſſumptus erat puluis/ vbi regis oſwaldi ſanguis erat effuſus. Quib⁹ patefactis ac diffamatis longe lateq; miraculis: multi per dies locũ frequentare illũ/ ꝫ ſanitatum ibi gratiã capere/ ſibi ſuiſq; ceperũt. Cetera de communi vnius martyris.

℣ In feſto vbẽ marie virginis ad nocturnas. Ad vesp. ãn. Dũ eſſet rex. cũ reliq. cõſueti de dñica. Cap. Ab initio hym. Aue maris ſtella. ℣. Dignare. R. Da michi. Ad magn. ãn. Sancta maria ſuccurre miſeris/ iuua puſillanimes/ refoue flebiles/ ora p populo/ interueni pro clero/ intercede pro deuoto femineo ſexu: ſentiãt omnes tuũ ſuffragamen quicunq; celebrant tuam cõmemoꝛa.

tionem. Oro. Concede nos. Inuitatorium. Sancta maria dei genitrix virgo. Intercede pro nobis. ps. Venite. hym. v. et ãe. ola fiunt vt in consueto officio bẽ virginis. Lectio. i

Tempore quo liberius papa quartus a beato siluestro beati petri apostoli sedem prouida gubernatione regebat / quidã iohannes nomine / alme vrbis patriciatus curam gerens. tam morũ q̃ generositate nobilitatis preclarus / possessionũ ac multarum diuitiarũ opulentia locuples / cum filiũ non haberet: vna cum coniuge sua que ei diuina prouidentia tam morũ q̃ nobilitatis similitudine fuerat sociata / beatissimã dei genitricẽ sibi in precipuã ac specialẽ dominã preelegerat. Hi simul vno ore pariq; deuotione beatissime virgini vota soluentes: dicebant. Regina celorum domina angelorum et saluatrix omniũ / tibi tanto deuotius nos fragiles supplicamus: quanto viscera pietatis tue copiosius erga homines benigna impendis. Tu autem. Rm. Sancta q; immaculata virginitas / quibus te laudibus efferã nescio. Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. Ihus. Benedicta tu in mulieribus / et benedictus fructus ventris tui. Quia quem celi. Lectio secunda.

Accipe igitur sanctissima mater / que tibi sincera fidei deuotione persoluimus: et trabitam nostrã / et omnia que in terris vt homines possidemus solita miseratione dispone / quatenus nostra tibi deseruiat actio / et nostre facultates tibi in aliquo beneplacito obsequio expendantur. Non ergo diuina clementia precibus defuit supplicantium. nec pijssime virginis aures a iustorum petitione defuerunt. Sed eorum vota deus ex alto suspiciens: petitiones ipsorũ voluit effectui mancipare. q; fini debito tradere. Intrabat quippe tũc mensis augusti / quando ardoribus solis ardor[i]b[us] telluris germina desiccantur: et homines solis adustionibus amplius decoquũtur. Tu. Vz. Congratulamini michi omnes qui diligitis dominũ. Quia cum essem paruula placui altissimo / et de meis visceribus genui deum et hominem. Vr. Beatã me dicent omnes generationes / quia ancillã humilem respexit deus. Quia. Lectio tertia.

Eodem enim tẽpore volens beata dei genitrix locũ edificande sibi basilice hominibus demonstrare / quadam nocte iam dicti mensis / id est nonis augusti / subito contra naturã temporis totus aer nimia frigoris cõgelatione constringitur / et tanta nubiũ constipatione densatur. vt ymbre desuper fuso in ipso casu niuiũ multitudo deflueret: que solũmodo edificande locũ basilice cooperiens / miraculum pariter et algorem subministrauit. In ipsa deniq; nocte / prenotato pontifici atq; iam dicto patricio et brori sue similem visionem sancta dei genitrix voluit demonstrare: que res et reuelatio miraculi firmaretur aspectu / et subitanea tẽporis immutatione / occulte visionis reuelatio nosceretur. Tu autem. Br. Continet in gremio celi terrãq; regentẽ virgo dei genitrix proceres comitãtur herilẽ. Per quos orbis ouans christo sub principe pollet. v. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis in tua se clausit viscera factus homo. Per quos. Lectio iiii.

Apparẽs igitur sanctissima virgo prenotato pontifici: tali eum admonitionis oraculo voluit edocere. Operum tuorũ intentio et circunspecte solicitudinis vigilantia / qua omnipotenti deo plurimũ placere cognosceris. te modo in hoc cõmendabilẽ reddiderũt: ita vt quod hactenus erga mei nominis deuotionẽ ab alijs non fuerit attentatum / per te michi nunc placuit consũmari. Adeo vt causa salutis existas omnibus qui deuotionem tui pectoris fuerint imitati. Verum ne perfunctorii huius reuelationis mysterii ambiguis cogitationibus credas / quod presentibus verbis tibi asserui. sub omniũ admiratione marmo etiam miraculo volui cõfirmari: ita vt cõtra temporis naturã tantũmodo eum locũ infusione mirande niuis que cãdore donũ spiritus sancti signat repleuerim / in quo basilicã nominis mei tibi precipio cõstruendam. Vz. Sicut cedrus exaltata sum in libano et sicut cypressus in monte syon: quasi myrrha electa dedi suauitatẽ odoris. v. Et sicut cynamomũ et balsamũ aromatizans. Dedi. Lectio quinta.

HAbebis siquidem et iohannem patriciū in hoc opere ydoneum aditorem/qui ad te summo diluculo tuis preceptis humiliter pariturus venire curabit: cum quo simul & vniuerso clero ac populo vobis ad montē qui superagius dicitur incunctanter accedas/ ibiq; locum a me de industria reseruatū inuenies/ atq; in eo mor ecclesiā meo nomini incipias fabricare. Cumq; ille in tante visionis stupore muraretur. et de cognitione persone animus hesitaret: ab ea primus responsum audiuit/ se esse dei genitricem virginem mariam. de qua deus filius dñs iesus christus velut sponsus de thalamo/ ad homines incarnatus prefulsit. His dictis beata visio ab oculis eius subtrahitur. ℟. Quis est ista que prefulsit sicut sol & formosa tanq; hierusalē: Viderūt eam filie syon et beatā dixerunt et regine laudauerūt eā. ℣. Et sicut dies verni circūdabant eā flores rosarū et lilia cōuallium. Vii. ſc. vj.

SIcq; eodē momento/ preparato patricio et eius cōiugi sub his verbis apparuit. Deuotionē inquiens tui pectoris et fidele propositum quo patrocinium mee defensionis specialiter elegisti pio re speri intuitu: et solita erga christi fideles miseratione suscepi. Quāobrē scire te volo quomā tuarū rerū hereditatūq; perpetuū successorē tibi volui prouidere: ita vt dum michi domū in terra construxeris/ ego tibi in celis copiosum thesaurum: et eternā construā mansionē. Hoc ergo tibi impero faciendū vt cū summo mane surrexeris: ad liberium papā festinanter accedas. Ego enim domui mee edificāde specialē locū elegi. ℟. ( ) natā montibus filiam hierusalem dñs concupiuit. Et videntes eam filie syon beatissimam predicauerunt dicentes vnguentum effusum nomen tuum. ℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato/ circundata varietate. Et videntes. (Secundum Lucam. rj.

IN illo tempore. Loquente iesu ad turbas: extollens vocem quedā mulier de turba dixit illi. Beatus vēter qui te portauit: et vbera que suxisti. Et reliqua. Sermo et cōmentario bene. bede presby.

(D)agne deuotionis et fidei hec mulier ostenditur que scribis et phariseis dominum tentātibus simul et blasphemātibꝰ. tanta eius incarnationē pre omnibꝰ sinceritate cognouit/ tanta fiducia confitetur: vt et presentiū procerū ealūniā/ et futurorū confundat hereticorū perfidiam. Nam sicut tunc iudei sancti spiritus opera blasphemando/ verū consubstantialemq; dei patris filiū denegabāt: sic heretici negādo mariā semper virginem sancti spiritus operāte virtute/ nascituro ex humanis mēbris vnigenito deo/ carnis sue materiā ministrasse/ verū cōsubstantialemq; matri filiū hominis fateri non debere dixerūt. Sed si caro verbi dei secūdum carnem nascentis a carne virginis matris pronūciatur extranea: sine causa venter qui eū portasset et vbera que lactassent beatificarentur. ℟. Beatā me dicent omnes generationes. Quia fecit michi dominus magna qui potens est: et sanctum nomen eius. ℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Lectio octaua.

QUia enim consequentia eius lacte credatur nutritus/ cuius semine negatur esse conceptus/ cū ex vnius eiusdemq; fontis origine secundum philicos vterq; liquor emanare vbetur: Nisi forte putanda est virgo sementinā sue carnis materiā nutriendo in carne dei filio suggerere potuisse: incarnando autem quasi maiori et multitato miraculo minime potuisse. Sed huic opinioni obstat apostolus dicens. quia misit deus filium suū factū ex muliere: factum sub lege. Neq; enim audiendi sunt qui legendū putant/ natū ex muliere/ factum sub lege: sed factum ex muliere. quia conceptus in vtero virginali carnē non de nichilo non aliunde/ sed materna traxit e carne. Alioquin nec vere filius hominis diceretur: qui originem non haberet ex homine. Tu. Vm.

FElix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro populo/ interueni pro clero/ intercede pro deuoto/ femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen/ quicunq; celebrant tuam cōmemorationem. Quia ex te. Lectio nona.

ET nos igitur contra eutichen extollamus vocem cum catholica ecclesia cuius mulier hec typum gessit/ extollamus & mentem de medio turbarū: dica

muſq; ſaluatoꝛi. Beatus vẽter qui te poꝛtauit: et vbera que ſuriſti. Vere etenim beata parens que (ſicut quidã ait) entia eſt puerpera regem. qui celũ terrãq; tenet per ſecula cuius numen et eterno complectens omnia gyro. imperiũ ſine fine manet. que ventre beato/ gaudia matris habens cum virginitatis honoꝛe. nec pꝛimã ſimilem viſa eſt nec habere ſequẽtem. At ille dixit. Quinimmo: beati qui audiunt verbũ dei et cuſtodiunt illud. Pulchꝛe ſaluatoꝛ atteſtationi mulieris annuit/ non eam tantũmodo que verbũ dei generare meruerat: ſed et omnes qui verbũ dei ſpiritualiter auditu fidei concipere/ et boni operis cuſtodia vel in ſuo vel in pꝛimoꝛũ coꝛde pꝛeparare/ ꝛ quaſi alere ſtuduerint aſſeuerans eſſe beatos. ¶ Ad laudes et per hoc. ãn. Dum eſſet rex. ãn. Leua eius. ãn. Nigra ſum. ãn. Jam hyems tranſijt. ãn. Speciosa facta es. Pſalmi conſueti. Ch. Ab initio et ante ſecula. hyꝫ. O gloꝛioſa domina. ỽ. Diffuſa eſt gratia. ℟. Pꝛopterea bene. ãn Beata es maria que credidiſti perficientur in te/ que dicta ſunt tibi a dño alleluya. ¶ Ad iij. Ch. Ab initio. ỽ. hoc. et ỽ. dñr de cõi virginũ. ¶ Ad ſeriã. Cap. Et ſic in ſyon. ſẽ. Et radicaui in populo honoꝛificа. ſẽ. ¶ Ad iꝛ. Cap. In plateis ſicut cynamomũ et balſamũ. ſẽ. ¶ Ad veſperas. ãn. Dum eſſet rex. cum reliquis pſalmis de dña noſtra. ỽ. Dignare me laudare. ℟. Da michi vir. Ad magnificat. Aña. Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem reſpexit deus. ¶ In tranſfiguratione ieſu chriſti domini noſtri. Ad pꝛimas veſpe. Antiphona.

Aſſumpſit ieſus diſcipulos et aſcendit in montem et tranſfiguratus eſt ante eos. ps. Laudate pueri. fol. xxxviij. Aña. Dum tranſfiguraretur ieſus moyſes et helyas cum domino loquẽtes diſcipulis apparuerunt. ps. Laudate dominũ omnes gentes. fol. xxxviij. Aña. Tunc petrus dixit ad ieſum: dñe ſi vis faciamus hic tria tabernacula. tibi vnũ. moyſi vnum. et helye vnum. ps. Laudate aña. fol. xliij. ãn. Adhuc eo loquente/ ecce nubes lucida obumbꝛauit eos. ps. Laudate dominũ quoniã bonus. fo. xliij ãn. De qua vox intonuit hic eſt filius meus dilectus in quo michi complacui ipſum audite. ps. Lauda hieruſalem. fo. lxiij. Capitulum.

Saluatoꝛem expectamus dominũ noſtrum ieſum chriſtum: qui et reformabit coꝛpus humilitatis noſtre conphilip. 3
figuratum coꝛpoꝛi claritatis ſue ſecundum operationẽ qua poſſit etiam ſubijcere ſibi omnia. ỽ. Aſſumens ieſus petrũ et iacobũ et iohannẽ fratrẽ eius. In montẽ excelſum ſeoꝛſum aſcendit: ibi ſe tranſfigurans lucie claritatem eis oſtendit. ỽ. Ne videntes eius paſſionem turbarentur: ſed foꝛtioꝛi ſoliditate firmarentur. In montem. Gloria. In montem. Hymnus.

Celeſtis foꝛmam gloꝛie quam ſpes querit eccleſie/ in monte chriſtus indicat quo ſupꝛa ſolem emicat.

Res memoꝛãda ſeculis hic cum tribus diſcipulis/ cũ moyſe et helya grata pꝛomit eloquia.

Aſſiſtunt teſtes gratie legis atq; pꝛophetie/ de nube teſtimoniũ ſonat patris ad filium.

Onficata facie chriſtus declarat hodie/ quis ſit honoꝛ credẽtiũ deo pie fruẽtium.

Viſionis myſterium coꝛda leuat fidelium/ vnde ſolenni gaudio clamat noſtra deuotio.

Pater cũ vnigenito et ſpiritu paraclito vnus nobis hanc gloꝛiã largire per pꝛeſentiã. Amen. ỽ. Adoꝛemus patrem ꝛ filiũ cum ſancto ſpiritu. Regnantem in maieſtate ſua. ãn. Viſionem quã vidiſtis nemini dixeritis donec filius hominis reſurgat a moꝛtuis. ps Mag. ofo

Deus qui nos ſacrũ tranſfigurationis tue diem devotis hodie laudibus pꝛeire cõcedis: tribue nobis queſumus/ ad tue diuinitatis contẽplationem pertingere: qui noſtre humanitatis dignatus es fieri particeps. Qui vi. et reg. cũ deo. ¶ Cõꝛa ſub ſilentio de martyꝛ. ſixto/ felicitſſimo/ et agapito. Oratio.

Deus qui nos concedis ſanctoꝛum martyꝛum tuoꝛũ ſixti/ felicitſſimi et agapiti natalicia colere: da nobis queſumus in eterna beatitudine de coꝛũ ſocietate gaudere. Per do. Ad matu. Inuit. Chriſtum regem regum hodie tranſfiguratũ. Venite adoꝛemus dominũ. ps. Venite. Hymnus.

Transfiguratio dñi.

OSator rerum reparator eui / christe rex regum metuende censor ad preces nostras pariterq; laudes / aspice gratis.

Noctis incursu tibi vota laudum pangimus / presta tibi sint vt apta nosq; concentu refoue perennis / luminis auctor.

Inter helyam moysenq; vates: ve rubar solis facie refulgens candida veste nimis instar albe: tu micuisti.

Tu dei patris (patre teste) proles cū sis sanctorū decus angelorū / tu salus mundi via / virtus eius crederis esse.

Gloria virtus sit tibi creator cuncta qui solus retinēs gubernas / in throno regni sine fine regnans trinus ⁊ vnus. Amen.

¶In.i.noct.ān. Hodie dñs ihesus christus facie vt sol in monte resplenduit: ac vestimentis tanq̄ nix candidus emicuit.ps. Dñi est terra.f.viij. ān. Ecce nubes lucida obumbrauit eos: paterna vox audita est: hic est filius meus.ps. Afferte domino.fo.xiiij.ān. Petrus et qui cum illo presentes erant christo lenificati: viderunt gloriam dei. ps. Deus noster refugium. fo.xx.b°. Celi aperti sunt super eum. Et vox paterna intonuit: hic est filius meus dilectus. Lectio prima.

PEtrus ad predicationem mortis dominice scandalizatus sententia dñi fuerat increpatus. prouocati discipuli vt abnegarent se et tollerent crucem suā: et morientium animo sequerentur magistrum. Grandis terror audientiū / et qui posset principe apostolorum perterrito etiam alius metum inferre: idcirco tristibus leta succedunt et dicit. Filius hominis venturus est in gloria patris sui cum angelis suis. Times mortem: audi gloriam triūphātis. Vereris crucem: oscula angelorū mysteria. Et tunc inquit reddet vnicuiq; secundū opera eius. Non est distinctio iudei et ethnici / viri ⁊ mulieris / pauperum et diuitum: vbi non persone: sed opera considerantur. Tu autem. ℣. Assumptis hodie dominus ihesus tribus discipulis: montē vt oraret subiit excelsum soluitq; orans coram eis transfiguratus est facies eius vt sol resplenduit. Et vestimenta eius vt nix facta sunt candida. ℟ius. Vt autem testimonii haberet a lege et prophetis / hinc inde cum eo moyses et helyas visi sunt in maiestate. Et vestimenta. Lectio.ij.

AMen dico vobis: sunt quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortem / donec videant filium hominis venientem in regno suo. Terrorem apostolorum spe meditari voluerat promissorum dicens. Filius hominis venturus est in gloria patris sui cum angelis suis. Insuper auctoritate iudicis addita / iudicium addidit / et reddet vnicuiq; secūdum opera sua. Poterat apostolorū tacita cogitatio istiusmodi scandalum sustinere. Occisionē et mortem nunc dices esse venturā: quod autem promittis te affuturū in gloria dei patris cum angelorum ministeriis et iudicis potestate / hoc in dies erit et in tempora longa differtur. Prouidens ergo occultorum cognitor quid possent obijcere: presentem timorem presenti cōpensat premio. Quid enim dicitur? Sunt quidā de hic stantibus qui non gustabūt mortem / donec videant filium hominis venientem in regno suo. Et qualis venturus sit postea ob incredulitatem nostram: in presenti tempore demonstretur. ℣. Cor̄ tribus discipulis transfiguratus dominus moyse et helya. Hinc inde secum loquentibus ostendit se in maiestate. ℟. Vt in ore duorum vel trium testiū stet omne verbū. Hinc inde. Lect.iij.

ET post dies sex assumpsit iesus petrum et iacobum et iohannem fratrem eius. Quare petrus ⁊ iacobus et iohannes in quibusdam euangeliorum locis separantur a ceteris / aut quid priuilegij habeant extra alios apostolos: crebro diximus. Nunc queritur quomodo post dies sex assumpserit eos / et duxerit in montem excelsum / cum lucas euangelista octonariū numerū ponat? Sed facilis responsio est / quia hic medij ponuntur dies: ibi primus additur et extremus. Non enim dicitur. Post dies octo assumpsit iesus petrū / iacobum / et iohannem: sed die octaua. Et duxit eos in montē excelsum seorsum. Ducere ad montana discipulos / pars regni est. Ducuntur seorsum: quia multi vocati / pauci vero electi. Et transfiguratus est ante eos: qualis futurus est tempore iudicandi / talis apo

stolis apparuit. ℟. Vnigenitus prodii ex ore patris: fecit vt oriretur lumen in terris. Ego in altissimis habitaui & thronus meus in colũna nubis. ℣. Priusq̃ montes fierent aut formaretur orbis terre a seculo et in seculum. Ego in altis. Gloria. Ego. ℭ In.ij.noct.ãn. Respondens petrus ait ad iesum: domine si vis faciamus hic tria tabernacula ps. Omnes gentes. fo.rr.ãn. Hecedentes discipuli ad dominũ iesum patris vocem timentes ceciderunt in facies suas. ps. Magnus dominus. fo.rr.ãn. Hnte duos vates terstq̃ discipulos apparuit iesus christus dominus: vt in ore duorum vel trium testium stet omne verbũ. ps. Quã dilecta taber. fo.rrr.vl⁹. Adorate dominum. In aula sancta eius. Lectio quarta.

Quod autem dicit / transfiguratus est ante eos. nemo putet pristinã eum formã et faciem perdidisse / vel amisisse corporis veritatẽ: et assumpsisse corpus spirituale vel aereũ. Sed quomodo transformatus sit: euangelista demonstrat dicens. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Tibi splendor faciei ostenditur / et candor describitur vestium. non substãtia tollitur: sed gloria cõmutatur. Resplenduit facies eius sicut sol. Certe transformatus est dñs in eã gloriã: qua venturus est postea in regno suo. Transformatio splendorẽ addidit: faciem non subtraxit. Et si corpus spirituale fuerit non vestimenta mutata sunt: que intantum fuere candida / vt alius euangelista dixerit: qualia fullo super terrã non potest facere. ℟. Claruit magnitudo dei & virtus apparuit discipulis. Quoniã sic voluit transfigurari ex celsus dñs / vt in ipsa claritate ostenderet maiestatẽ. ℣. Assumpsit iesus tres discipulos suos in montem: et facta est coram eis facies sicut sol / vestimenta eius sicut nix. Quoniam. Lectio.v.

Ecce apparuit illis moyses / & helyas cũ eo loquẽtes. Scribis & pharisei tentantibus eũ / et de celo signa postulantibus dare noluit: sed prauã postulationem cõfutauit responsione prudenti. hic verovt apostolorũ augeat fidem: dat signũ de celo / helya inde descendente quo conscenderat: et moyse ab inferis resurgente. Quod et achaz per elayã prepit: vt petat sibi signũ de excelso vel de inferno. Nam quod dictum est: apparuit illis moyses et helyas cũ illo loquentes / et in alio refertur euangelio / q̃ nunciassent ei q̃ hierosolymis passurus esset: lex ostendit et pphete quia et passionẽ dñi & resurrectionẽ crebris vocibus nunciarunt. ℟. Hodie in monte transfigurato dño aperti sunt celi et nubes preclara super eum discendit et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. ℣. Intonuit de celo dñs et altissimus super attonitos discipulos dedit vocem suam in nube tonantem. Hic est fi. Lectio sexta.

Respondens autem petrus dixit ad iesum. Dñe / bonũ est nos hic esse. Qui ad montana conscenderat non vult ad terrena descẽdere: sed semper in sublimibus perseuerare. Si vis faciamus hic tria tabernacula / tibi vnũ / moysi vnũ / et helye vnum. Erras petre (sicut et alius euangelista testatur:) nesciq̃ quid dicas Noli tria tabernacula querere: cum vnũ sit tabernaculum euangelij / in quo lex et prophete recapitulandi sunt. Si autem queris tria tabernacula: nequaq̃ seruos cum domino conferas / sed fac tria tabernacula / immo vnum patri et filio et spiritui sancto: vt quorum est vna diuinitas / vnũ sit et in pectore tuo tabernaculũ. ℟. Discipuli christi nubis lucide splendore obũbrati vocẽq̃ dei patris de nube clamantis perturbati In faciem ceciderẽ. ℣. Tante tãq̃ treuende visionis nouitatẽ non ferentes. In fa. ℭ In.iij.noc.ãn. Celi aperti sunt super eum et vox patris audita est. hic est filius meus dilectus hunc audite. ps. Dñs reg.erui. fo.rrrij.ãn. Vox de celis sonuit et vox patris audita est: hic est filius meus in quo michi bene cõplacui ipsum audite. ps. Cantate.j.fol.rrrij.ãn. Visionem quam vidistis nemini dixeritis donec filius hominis resurgat a mortuis. ps Dñs regnauit trascantur. fo. rrrij.v. Dñe miserere nostri. ℣. Intonuit de celo dominus. ℭ Secũdum Matheum.xvij.

In illo tẽpore. Assumpsit iesus petrum et iohannẽ & iacobũ fratrem eius: & duxit illos in montẽ excelsum seorsum. Et rel. Omel. de diuersis tractandꝰ Quoniã euangelica lectio dilectissimi que per aures corporis introiuit in interiorem mentiũ nostrarũ auditũ / ad magni sacramenti nos intelligentiã vocat: Mat.xvij.

subtiliter eā indagare laborem⁹. Quā aspirāte gratia dei facilius assequemur: si consideratione nostrā ad ea que paulo superius sunt narrata referamus. Saluato⁹ eni humani generis christus deus/ condens eā fidē que impios ad iustitiā reuocat ⁊ mortuos ꝓuocat ad vitā ad hoc discipulos suos doctrine monitis et operum miraculis ibuebat: vt idem et vnigenitus dei ⁊ filius hominis crederetur/ nā viriā hoīm sine alio non poterat ad salutē. Et equalis erat periculū dñm iesum christum aut deū tātūmodo sine homine aut sine deo solū hominē credidisse: cū vtrūq; esset pariter confitendū. Qua sicut deo vera humanitas: ita homini inerat vera diuinitas. ℟. Hodie pater de celis testificatus est filiū quo audito discipuli timuerūt valde: pstrati q; sunt ad vocem dicentem. Hic est filius meus in quo mihi bene cōplacui. ℣. Celi aperti sunt super eum: et vox patris audita est. Hic. Lectio viii.

ADhuc eo loquente/ ecce nubes lucida obūbrauit eos: et vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Quia iprudēter interrogauerat ꝓpterea dñi responsionē non meretur: sed pater respondet pro filio vt verbum dñi compleretur. Ego testimoniū non dico de me: sed pater qui me misit ipse pro me dicit testimoniū. Nubes autem videtur lucida ⁊ obūbrauit eos/ vt qui carnale in frondibus aut tēctoris querebāt tabernaculū: nūbis lucide operirētur vmbraculo. Cui quoq; de celo patris loquentis auditur/ que testimoniū perhibeat filio: ⁊ petrum errore sublato doceat veritatē: immo et per petrū ceteros apostolos. Hic est filius meus dilectus/ huic fiendū est tabernaculū/ huic obtēperandū. Hic est filius: illi serui sunt moyses et helyas debent et ipsi vobiscum in penetralibus cordis sui dominō tabernaculum preparare. Rm. Descendētibus illis de monte. Precepit iesus dicens: nemini dixeritis visionē quam vidistis/ donec filius hominis a mortuis resurgat. ℣. Ne mors eius aliquomodo impediretur/ si hec visio statim in populos diuulgaretur. Precepit. Lectio nona.

ET audientes discipuli ceciderunt in faciem suā: et timuerunt valde. Triplicē ob causam pauore terrētur/ vel quia se errasse cognouerāt/ vel quia nubes lucida operuerat eos: aut quia dei patris vocem loquentē audierāt. Humana fragilitas conspectū maioris glorie formidat: et ferre non sustinens/ ac toto animo et ore pore contremiscens: ad terrā cadit. Quāto quis ampliora quesierit: tanto magis ad inferiora collabitur/ stigno rauerit mensurā suam. Et accessit iesus et tetigit eos. Quia illi tacebant ⁊ surgere non poterant: ipse clementer accedit et tangit eos/ vt tactu fuget timorem/ et debilitata mēbra solidentur. Dixitq; eis Surgite ⁊ nolite timere. Quos manu sanauerat: sanat imperio. Nolite timere. Primū timor expellitur: vt postea doctrina tribuatur. Leuātes aut oculos suos neminem viderūt: nisi solum iesum. Rationabiliter postq; resurrexerant non vident nisi solum iesum/ ne si moyses et helias perseuerassent cum dño: patris vox videretur incerta cui potissimū daret testimoniū. Viderunt ergo iesum stantem ablata nube: ⁊ moysen ⁊ heliā euanuisse. Quia postq; legis et prophetarū vmbra discesserat/ que velamento suo apostolos texerat: verum lumen in euangelio reperitur. Et descendētibus illis de monte: precepit illis iesus dicens. Nemini dixeritis visionē: donec filius hominis a mortuis resurgat. Futuri regni premeditatio et gloria triūphātis demonstrata fuerat in monte. Non vult ergo hoc in populo predicari: ne et incredibile esset rei magnitudine et post tantā gloriā apud rudes animos sequens crux scandalū faceret. Rz. Videns petrus moysen et helyam in gloria et iesum in medio eorum vt solem virtute fulgentē ait. Dñe bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum/ moysi vnum et helye vnum. ℣. Petrus vero et qui cum illo erant valde grauati/ viderunt maiestatem dñi/ ⁊ eos gloriosos hinc inde cum illo: et ait ad iesum petrus. Dñe bonum est nos hic esse. Gloria. Si vis. ℣. Adoremus patrem et filium cum sancto spiritu. Rm. Regnantem in maiestate sua. ¶ In laudibus. Ant.

ACcessit iesus et diuine vocis pauore prostratos tetigit discipulos suos dicens: surgite et nolite timere. ℣. Dñs regnauit. fo. vi

Ant. Iesus ad discipulos iacentes accessit/ tetigit/ surgere precepit/ ne timerent dixit eis: qui surgentes preter iesum neminem viderunt. ℣s. Jubilate. fo. vj. ān. Ut testimonium haberet a lege et prophetis in medio moysi & helye transfiguratus apparuit dominus. ℣s. Deus deus. fo. vj. ān. Lex per moysen signata est & prophetie per helyā qui in maiestate visi sunt cum domino fulgentes in monte et loquentes. ℣s. Benedicite. fol. vj. ān. Descendentibus illis de monte precepit iesus dicens: nemini dixeritis visionem/ donec a mortuis filius hominis resurgat. ℣s. Laudate dñm. fo. vij. Cap. Saluatorem. Hymnus.

O Nata lux de lumine iesu redemptor seculi: dignare clemens supplicum laudes preces q; sumere.

Qui carne quondam contegi dignatus es pro perditis: nos membra confer effici tui beati corporis.

Vt sole vultu flammeus de nitra amictu candidus in monte dignis testibus apparuisti conditor.

Vates alumnis additos tuis alumnis conferens virtusq; te diuinitus deum dedisti credere.

Te vox paterna celitus suum vocauit filium: quem nos fideli pectore regem karamur glorie.

Concede nobis quesumus almis micare moribus vt ad polorum gaudia/ bonis peramur actibus.

Laudes tibi nos pāgimus eterne regū rex deus qui trinus et vnus deus per cuncta regnas secula. Amen. ℟. Sit nomen dñi benedictū. Ex hoc. ān. Ut tribus discipulis de eius morte turbatis/ ne de sibi predicta resurrectione dubitarent: transfiguratus dñs/ gloriā quam predixerat ostendit. ℣s. Benedictus. Oratio.

Deus qui vnigenitū tuū hodierna die mirabiliter trāsfiguratū celitus vtriusq; testamenti patribus reuelasti: da nobis quesumus beneplacitis tibi actib⁹ ad eius semper cōtēplandā pertingere gloriā/ in quo tue paternitati optime cōplacuisse testatus es eundem dñm nostrū iesum christū filiū tuū. Qui tecū. Ad. j. ān Accessit. j. de lau. ℣s. Dns in nomine. f. ir. Ad. iij. ān. Jesus. ij. de lau. ℣s. Legem pone. fo. xj. Cp. Saluatorem. ℟. Adoremus patrē et filiū cum sancto spiritu. Alla alla. ℟. Regnantē in maiestate sua. Alla. ℟. Dies sanctificatus. Ad. vj. ān Ut testimonium. iij. de lauō. ℣s. Dereliquit. fol. xx. Capitulum.

Notum facimus vobis domini nostri iesu christi virtutē et presentiam/ speculatores facti illius magnitudinis. Deo gratias. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobis. Alleluya alleluya. ℟. Venite gentes adorate dominū. Alleluya. Adoremus dominum. Ad. ix. ān. Descendentibus. ℟. de lauō. ℣s. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Capitulū. 2. Pe. 1.

Accepit dñs iesus a deo patre honorem et gloriā voce delapsa huiusmodi ad eū a magnifica gloria. hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. Deo gratias. ℟. Adoremus dominum Alla alla. ℟. In aula sancta eius. Alla. ℟. Adorate deū Omnes angeli eius. Ad. ij. vesp. ān. Accessit iesus. j. de lauō. ℣s. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. In exitu. Cap. Saluatorem. Hym. Confirmandis et ad veri cultus scientiā prouehendis discipulis. Moyses et helyas cum domino loquentes apparuere. ℟. Quoniā christi euangeliū a lege & prophetis testimoniū constat habere. Moyses. Gloria. Hymnus. O nata lux de lumine. ℟. Adoremus patrem. ℣. Regnantem. Alla. Hodie ad patris vocem transfiguratus dñs moyses & helyas affuerūt splendidi/ excessum eius quem completurus erat loquentes. ℣s. Magnificat. Oco. Deus qui vnigenitū tuū hodierna.

Festū dulcissimi nominis iesu: fiat septimo pdus augusti: festū maius duō. Octaue cū regi. chori. Ad. j. vesp. f. super ℣os. ān.

A Solis ortu vsq; ad occasum laudabile nomen dñi iesu benedictum alleluya. ℣s. Laudate pueri dominū. f. xxxviij. ān. Omnis enim quicunq; inuocauerit nomen dñi saluus erit alleluya. ℣s. Diligam quoniā. fol. xxxviij. ān. Disrupisti domine vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis et nomen tuū inuocabo alleluya. ℣s. Credidi. fo. xxxix. ān. Illuc ascenderunt tribus tribus dñi testimoniū israel ad confitendū nomini dñi alleluya. ℣s Letatus. fol. xxxix. ān

In cōspectu angelorum psallam tibi adorabo ad

De dulcissimo nomine iesu.

templum sanctum tuū et confitebor nomini tuo dñe alleluya. ℣s Confitebor. iij. kal. rū. Cabm.

Ad vesp. ℣

Humiliauit semetipsum dñs iesus factus obediens vsq; ad mortem mortē aut̄ crucis / propter quod et deus exaltauit illū et donauit illi nomen quod est super omne nomen / vt in nomine iesu omne genu flectatur celestium terrestriū et infernoꝝ. Deo gratias. ℟z. Magnificate dominū mecū ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum. Quia in eo letabitur cor nostrum. Et in nomine sancto eius speradimus. ℣s. Narrate omnia mirabilia eius laudamini in nomine sancto eius. Quia. Gloria patri. Et in nomine. Hymnus.

Exultet cor precordijs / sonante iesu nomine: precellit mi delicijs / omni plenum dulcedine.

Nomen confortans miseros iesus qui sanat scelera: nomen deterrens inferos / nomen fugans mortifera.

Nomen sonās suauiter / in metro prosa carmine: quod leuat nos alacriter / mulcens suo solamine.

Nomen excelsum resonet / iesus in ore omnium: et cor cum voce consonet / vt sanet omne vicium.

Iesu salus peccantium / adesto nostris precibus: sis directo errantium / et parce nostris actibus.

Nomen tuū nos muniat / preseruans a periculis: et in bonis perficiat / amotis culpe maculis.

Tibi christe sit gloria / fulgēs hoc sacro nomine: honor tuus sit laetria / iesu benigne domine.

Gloria tibi domine qui natus. ℣. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi. ℣m. Psalmum dicat nomini tuo domine. ℟n. Ego autem in domino gaudebo et exultabo in deo iesu meo: quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomen eius alleluya. ℣s. Magnificat. Oratio.

Deus qui glorioſissimū nomē iesu christi vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile / et maligno spiritibus tremendum atq; terribile: concede propicius. vt omnes qui hoc nomen iesu deuote veneranter in terris / sancte cōsolationis dulcedinem in presenti percipiant / ⁊ in futuro gaudium exultationis ⁊ interminabilis iubilationis obtineāt. Per eūdem. ℟.

Deinde fiat solemnis mēo. de transfiguratione. ℟n. Hodie ad patris. ℣. Adoremus patrem et filium. Oratio. Deus qui vnigenitum.

Ad complet. ℟n. Miserere michi domine secundum iudiciū diligentiū nomen tuū. ℣s. Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis. Hymnus.

Alma chorus domini nunc pangat nomina summi.

Messias sother emmanuel sabaoth adonay.

Est vnigenit⁹ via vita man⁹ omou⁹ yon

Principiū primogenit⁹ sapiētia virtus.

Hypha caput finisq; simul vocitatur et est oo.

Fons et origo boni paraclytus ac mediator.

Agnus ouis vitulus serpens aries leo vermis.

Os verbum splendor: sol gloria lux et ymago.

Panis flos vitis mons ianua petra lapisq;.

Angelus et sponsus pastorq; propheta sacerdos.

Athanatos / kyrios / theon / pāthon / craton et ysus.

Omnibus his. Signatur iesus.

Sint dño laudes. Amen. ℣s. Custodi nos dñe. Alia. O rex glorioſe inter sanctos tuos qui semper es laudabilis et tamen ineffabilis: tu in nobis dñe: et nomen tuū inuocatum est super nos / ne derelinquas nos deꝰ noster: vt in die iudicij nos collocare digneris inter sanctos ⁊ electos tuos rex benedicte. ℣s. Nunc dimit. Hoc cōpl. non mutabitur per totas octa. qñ de octa. fuerit festū. Ad matu. Inuit. Honoremus exaltemus iesum dei filium. Exultantes iubilemus regi regum omniū. ℣s. Venite exul. Hymnus.

Iesu dulcis memoria dans vera cordis gaudia: sed super mel ⁊ omnia dulcis eius presentia.

Nil canitur suauius / audit nil iocundius / nil cogitatur dulcius: q̄ iesus dei filius.

Iesu spes penitentibus q̄ pius es petentibus / q̄ bonus te querentibus: sed quid inuenientibus?

Iesu dulcedo cordium / fons vite lumen mentium / excedis omne gaudium et omne desiderium.

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expertus nouit credere/quid sit iesum diligere.

Iesu rex admirabilis et triumphator nobilis: dulcedo ineffabilis/totus desiderabilis.

Mane nobiscū domine/nos tuo replens lumine: pulsa noctis caligine/tua pasce dulcedine. Gloria tibi dñe qui natus es. ℣ In.j.nocturno.ān. Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomine domini nostri inuocabimus. ℣ Exaudiat te.fo.b.ān. Memor ero nominis tui domine in omni generatione et generationē. ℣ Eructauit cor meum. fo.rr. ān. Secundum nomen tuum iesu domine: sic et laus tua in fines terre. ℣ Magnus dominꝰ. fol.rr.b. ℣ Laudabo nomen dei cū cantico. ℟ Et magnificabo eum in laude.

Lectio prima.

Dum festum festo succedit leta mens translkertur: et terra iubilat diffusis gaudijs plenis honore. Heri celebrauimus iesum in celso montis vertice transfiguratum: hodie in ymis terris humiliatum. Heri qualis apud patrē iesus erat prodebat sui corporis candore: hodie celebramus quomodo latēs diuinitas operatur/nostra sub humili natura sacramenta salutis. Heri quales erimus secūdum spem/suo ostendit splendore: hodie quales secundum fidem beato debemus viuere more. Heri suam nobis charitatē commendauit ad premium: hodie ministratur sua charitas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria consummante: ista in doctrina cum gratia misericorditer cooperante. Prouocat itaq; sacra solennitas huius dignissimi festi/repetenda iustorum famosissima gesta/et veteris ac noue sacratissima misteria legis/vt sic eo glorioso⁹ huiꝰ appareat nominis institutio: quo dispar et inutilis inuenitur comparatio omnis que nō sub huiꝰ iesu nominis agatur cultu. Romanus igitur pontifex alexander quartus/huiꝰ sacratissimi nominis affectu/suaue ipsius officium cōprobauit/z auctoritate apostolica confirmauit/statuēdo diem dulcissime solennitatis/septimo ydus augusti per singulos annos celebrandum. largiens atq; concedēs pijs huius deuotissimi festi cultoribꝰ/copiosas indulgētias perpetuis temporibus duraturas. Tu autem domine. ℟ Tu es ipse rex meus et deus meus qui mādas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. ℣ Exurge domine adiuua nos: redime nos propter nomen tuum. In te inimicos. Lectio.ij.

Omnibus igitur christi fidelibus vere penitentibus z confessis per regnum anglie/qui matutinis seu misse: aut vesperis eiusdē festiuitatis/interfuerint: quingētos dies. Illis enim qui prime/tertie/sexte/none/ac cōpletorij officijs interfuerint: pro ipsarum qualibet trecentos dies. Ac singulis per octauas diebꝰ qui matutine/misse/z vesperis: ducentos dies. Et qui ceteris horarum officijs interessent octoginta dies/de iniunctis sibi penitentijs misericorditer relaxauit: prout a diuersis pōtificibus scilicet vrbano quarto/martino quinto/eugenio quarto/festo corporis christi z octauis fuerunt concesse. In hac solēnitate charissimi nostra spes tota erigitur/fides augetur/charitas diffunditur/summe et individue trinitatis alma maiestas magnifice commendatur. et iubilantibus celestis curie ordinibus in mentis excessu famulantur etherei ciues. Rosei applaudunt martyres: quia dum iesus est in animo robur/victores se inclitos nosc̄ūt. Et cōfessores candidi laudant cum canore iubilo: dum iesus vt mel dulcescit in ore ac dum melos suauis iesus pulsat virgineas aures: filie hierusalem canentes curritant. hymnidice gaudent cateruatim exultant insimul omnes primordia salutis dicētes. Jesu nostra redemptio amor et desideriū. Hec est illa preclara festiuitas quam patres diu suspirarunt: longe ante predixerunt prophete. mistice signauerūt figure. Ac tandem ille paranymphus gabriel celestis nunciauit marie. Quod ex te nascetur sānctum vocabitur filius dei: et nomen eius iesus. Tu autem. ℟ Saluos fac nos domine deus noster et congrega

templum sanctum tuū et confitebor nomini tuo dñe alleluya. ℣s Confitebor. iij. fol. xlij. Cahm.

Ad phi. ij. capi. i.

HUmiliauit semetipsum dñs iesus factus obediens vsq; ad mortem mortē autē crucis / propter quod et deus exaltauit illū et donauit illi nomen quod est super omne nomen / vt in nomine iesu omne genu flectatur celestium terrestriū et infernoꝝ. Deo gratias. ℟. Magnificate dominū mecū ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum. Quia in eo letabitur cor nostrum. Et in nomine sancto eius sperabimus. ℣. Narrate omnia mirabilia eius laudamini in nomine sancto eius. Quia. Gloria patri. Et in nomine. Hymnus.

EXultet cor precordius / sonante iesu nomine: precellit in deliciis / omni plenum dulcedine.

Domen confortans miseros iesus qui sanat scelera: nomen deterrens inferos / nomen fugans mortifera.

Domen sonās suauiter / in metro prosa carmine: quod leuat nos alacriter / mulcens suo solamine.

Domen erectum resonet / iesus in ore omnium: et cor cum voce consonet / vt sanet omne vicium.

Iesu salus peccantium / adesto nostris precibus: sis director errantium / et parce nostris actibus.

Domen tuū nos munitat / preseruans a periculis: et in bonis perficiat / amotis culpe maculis.

Tibi christe sit gloria / fulgēs hoc sacro nomine: honor tuus sit laetitia / iesu benigne domine.

Gloria tibi domine qui natus. ℣. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi. ℟m psalmum dicat nomini tuo domine. ℣n. Ego autem in domino gaudebo et exultabo in deo iesu meo. quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomen eius alleluya. ℣s. Magnificat. Oratio.

DEus qui gloriosissimū nomē iesu christi vnigeniti filij tui fecisti fidelibus tuis summo suauitatis affectu amabile / et malignis spiritibus tremendum atq; terribile: concede propitius. vt omnes qui hoc nomen iesu deuote venerantur in terris / sancte cōsolationis dulcedinem in presenti percipiant / ⁊ in futuro gaudium exultationis ⁊ interminabilis iubilationis obtineāt. Per eūdem. ℟. Deinde fiat solēnis mēo. de transfiguratione. ℣n. Hodie ad patris. ℣. Adoremus patrem et filium. Oratio. Deus qui vnigenitum. Ad complet. ℣n. Miserere michi domine secundum iudiciū dilligentiū nomen tuū. ℣s. Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis. Hymnus.

ALma chorus domini nunc pangat nomina summi.

Messias sother emmanuel sabaoth adonay.

Est vnigenit⁹ via vita manꝰ omousyon

Principiū primogenit⁹ sapiēcia virtus.

Alpha caput finisq; simul vocitatur et est oo.

Fons et origo boni paraclytus ac mediator.

Agnus ouis vitulus serpens aries leo vermis.

Os verbum splendor: sol gloria lux et ymago.

Panis flos vitis mons ianua petra lapisq;.

Angelus et sponsus pastorq; propheta sacerdos.

Athanatos / kyros / theon / pātho / craton et ysus.

Dominibus his. Signatur iesus.

Sint dño laudes. Amen. ℣s Custodi nos dñe. Alia. O rex gloriose inter sanctos tuos qui semper es laudabilis et tamen ineffabilis: tu in nobis dñe: et nomen tuū inuocatum est super nos / ne derelinquas nos deꝰ noster: vt in die iudicii nos collocare digneris inter sanctos ⁊ electos tuos rex benedicte. ℣s. Nunc dimit. hoc cōpl. non mutabitur per totas octa. qñ de octa. fuerit festū. Ad matu. Inuit. Honoremus exaltemus iesum dei filium. Exultantes iubilemus regi regum omniū. ℣s. Venite exul. Hymnus.

IEsu dulcis memoria dans vera cordis gaudia: sed super mel ⁊ omnia dulcis eius presentia.

Nil canitur suauius / audit nil iocundius / nil cogitatur dulcius: q̄ iesus dei filius.

Iesu spes penitentibus q̄ pius es petentibus / q̄ bonus te querentibus: sed quid inuenientibus:

Iesu dulcedo cordium / fons vite lumen mentium / excedis omne gaudium et omne desiderium.

Nec lingua potest dicere: nec littera exprimere: expertus nouit credere/quid sit iesum diligere.

Iesu rex admirabilis et triumphator nobilis: dulcedo ineffabilis/totus desiderabilis.

Mane nobiscū domine/nos tuo replens lumine: pulsa noctis caligine/tua pasce dulcedine. Gloria tibi dñe qui natus es. ℂ In.j.nocturno. ān. Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomine domini nostri inuocabimus. ℘s. Eraudiat te.fo.b.ān. Memor ero nominis tui domine in omni generatione et generationē. ℘s. Eructauit cor meum. fo.rr. ān. Secundum nomen tuum iesu domine: sic et laus tua in fines terre. ℘s. Magnus dominꝰ. fol.rr. bꝰ Laudabo nomen dei cū cantico. Rm. Et magnificabo eum in laude. Lectio prima.

Odie festum festo succedit leta mens translkertur: et terra iubilat diffusis gaudijs plenis honore. Heri celebrauimus iesum in celso montis vertice transfiguratum: hodie in ymis terris humiliatum. Heri qualis apud patrē iesus erat prodebat sui corporis candore: hodie celebramus quomodo latēs diuinitas operatur/nostra sub humili natura sacramenta salutis. Heri quales erimus secūdum spem/suo ostendit splendore: hodie quales secundum fidem beato debemus viuere more. Heri suam nobis charitatē commendauit ad premium: hodie ministratur sua charitas ad meritū. Illa in patria: ista in via. Illa in gloria consummante: ista in doctrina cum gratia misericorditer cooperante. Prouocat itaq; sacra solennitas huius dignissimi festi/repetenda iustorum famosissima gesta/et veteris ac noue sacratissima misteria legis/vt sic eo glorioso⁹ huiꝰ appareat nominis institutio: quo dispar et inutilis inuenitur comparatio omnis que nō sub huiꝰ iesu nominis agatur cultu. Romanus igitur pontifex alexander quartus/huiꝰ sacratissimi nominis affectu/suaue ipsius officium cōprobauit/⁊ auctoritate apostolica confirmauit/statuēdo diem dulcissime solennitatis/septimo ydus augusti per singulos annos celebrandum. largiens atq; concedēs pijs huius deuotissimi festi cultoribꝰ/copiosas indulgētias perpetuis temporibus duraturas. Tu autem domine. Rm. Tu es ipse rex meus et deus meus qui mādas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. ℣. Exurge domine adiuua nos: redime nos propter nomen tuum. In te inimicos. Lectio.ij.

Omnibus igitur christi fidelibus vere penitentibus ⁊ confessis per regnum anglie/qui matutinis seu misse: aut vesperis eiusdē festiuitatis/in ecclesijs affuerint presentes: quingētos dies. Illis enim qui prime/tertie/sexte/none/ac cōpletorij officijs interfuerint: pro ipsarum qualibet trecentos dies. Ac singulis per octauas diebꝰ qui matutine/misse/⁊ vesperis: ducentos dies. Et qui ceteris horarum officijs interessent octoginta dies/de iniunctis sibi penitentijs misericorditer relaxauit: prout a diuersis pōtificibus scilicet vrbano quarto/martino quinto/eugenio quarto/festo corporis christi ⁊ octauis fuerunt concesse. In hac solēnitate charissimi nostra spes tota erigitur/fides augetur/charitas diffunditur/summe et individue trinitatis alma maiestas magnifice commendatur. et iubilantibus celestis curie ordinibus in mentis excessu famulantur ethereis ciues. Rosei applaudunt martyres: quia dum iesus est in animo robur/victores se inclitos nouēre. Et cōfessores candidi laudant cum canore iubilo: dum iesus vt mel dulcescit in ore ac dum inclos suauis iesus pulsat virgineas aures: filie hierusalem canentes cursitant. hymnidice gaudent cateruatim exultant insimul omnes primordia salutis dicētes. Jesu nostra redemptio amor et desiderium. Hec est illa preclara festiuitas quam patres diu suspirarunt: longe ante predixerunt prophete. misticē signauerūt figure. Ac tandem ille paranymphus gabriel celestis nuncianit marie. Quod ex te nascetur sācetum vocabitur filius dei: et nomen eius iesus. Tu autem. Rm. Saluos fac nos domine deus noster et congrega

nos de nationibus. Ut confiteamur nomini sancto tuo et gloriemur in laude tua.℣. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum quoniam non derelinquisti querentes te dñe.Ut confitea. Lectio.iij.

IEsus fons vite signatus qui quat tuor in riuos sē diffundit per plateas. Jesus a deo nobis factus est sapiēcia iusticia sanctificatio atq; redēptio. In predicatione sapientia.iusticia in peccatorum absolutione. in conuersatione sanctificatio.in passione redemptio.Un de scriptum est. tres rui fluerūt a ihesu. verbum doloris in quo cōfessio.sanguis aspersionis in quo cōtritio.aqua emundationis in qua compūctio designatur. Hoc est nomē quod paulus portabat coram gentibus et regibus vt lucernam super candelabrum. Mirabile enim est ac suauissimum:vnde quidam ait. Si scribas si conferas non sapit michi:nisi legero ibi ihesum. Si disputes / aut conferas non sapit michi: nisi conuerit ibi ihesus. Jesus ergo nomen dulce ⁊ delectabile:nomen confortans peccatorem.et nomē beate spei.Ergo ihesū esto michi ihesus. Nec preterat nos huius sacratissimi nominis multa virtuositas.Hoc est nomen quod ceteris cōtulit visum / surdis auditū / claudis gressum / sermonē mutis vitam mortuis:totamq; dyaboli potestatem de obsessis corporibus virtus huius nominis effugauit. Nec profecto immoris excellentie et sublimitatis est ꝙ virtutis. Unde scriptū est. Nomē saluatoris mei / fratris mei / carnis mee / sanguinis mei / nomen seculis absconditum: sed in fine seculorum reuelatum. Nomen mirabile nomen ineffabile nomen inestimabile immo eo mirabilius quo inestimabile / eo magis gratum: quo gratuitum. Hoc autem nomen impositum et est ab eterno: ab angelo / et a patre ioseph. Ab eterno cum ihesus a potentia saluādi saluator interpretatur. Ab angelo cum ab habitu saluandi saluator dicitur / quod ei conuenit a sue conceptionis principio. A patre suo ioseph hoc nomen impositum est: cum ab actu passionis et nostre redemptionis future / ihesus saluator appellatus est. Tu autem domine. ℣. Im.

OSculetur me osculo oris sui quia meliora sunt vbera tua vino / fragrātia vnguētis optimis. Oleū effusum nomen tuū. Ideo adolescentule dilexerunt te.℣. Trahe me post te curremus simul in odorem vnguentorum tuorum. Oleum. Gloria. Ideo ado. ℣n.ij.noctur.ān. Deus in nomine tuo saluū me fac et in virtute tua iudica me dñe.℣s. Ipsū. ℣ol. ix.ān. ℣t psalmū dicā nomini tuo in secula seculi: vt reddā vota mea de die in die.℣s. Erau di deus deprecationem.℣o. xxij.ān. ℣t nomen eius benedictum in secula: qui natus est de virgine maria.℣s. Deus iudicium.℣o. xxij. ℣. Benedic anima mea domino.℟. Et omnia que intra me sunt nomini sancto eius. Lectio.iiij.

OLeum effusum nomen tuum. Et procul dubio inter oleum ⁊ nomen spōsi nostri ihesu similitudo:nec otiose spiritus sanctus alterutrum comparauit. Oleū lucet. oleū pascit.oleū vngit. fouet ignem.nutrit carnē.lenit dolorem.Oleū ergo lucernis / cibus / et medicina. Sic quidem nomen spōsi lucet predicatū. pascit recogitatum:inuocatum lenit ⁊ vngit.Unde putas in toto orbe tāta ⁊ tam subita lux fidei / quā de predicato ihesu nomine? In huius nominis luce: vocauit nos deus in admirabile lumen suū. Unde scriptū est. Fuistis aliquando tenebre: nunc autem lux in domino. Preterea est et cibus hoc nomen ihesus. An non totiens confortaris quotiens recordaris? Quid eque mētem cogitātis impinguat? Quid ita tepidos reparat sensus / virtutes roborat / bonos mores vegetat / castas fouet affectiones? Aridus est omnis anime cibus: si oleo isto non infundatur. Insipidus est: si nō hoc sale condiatur. Jesus est mel in ore / in aure melos / in corde iubilus. Tu. ℟. In semita iudiciorum tuorum domine sustinuimus te nomen tuum et memoriale tuum in desiderio anime. Ilia mea desiderauit te in nocte / sed et spiritus meus in precordiis meis / de mane vigilabo ad te.℣. Uere tu es deus absconditus deus israel saluator. Anima mea desiderauit. Lectio.v.

QUod reliquum est prosequamur. Dirimus nomen dei esse medicinam. Tristatur aliquis vestrum. veniat in cor eius ihesus et inde saliat in os:et ecce ad exortum nominis lumen / nubilum omne diffugit. redit serenum. Labitur

quis in crimen. currit insuper ad laqueū mortis desperando. nonne si inuocet nomen vite confestim respirabit ad vitam? Cui aliquando stetit ante faciem saluatoris nominis duricia vt assolet cordis/ ignauie torpor/ rancor animi/ langor ac tedie? Cui fons lachrymarū erhaustus inuocato iesu non continuo erupit vberior/ flurit suauior? Cui in periculis palpitanti et trepidanti/ inuocatum virtutis nomen non statim fiduciam prestitit et depulit metum? Dubijs estuanti et fluctuāti/ emicuit semper certitudo. Aduersis diffidenti iam tamq; deficienti: hoc inuocato nomine nunq; defuit fortitudo. Denicq; scriptū est. Inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Nichil tam ire impetum cohibet/ superbie tumorem sedat/ sanat liuoris vulnus/ restringit luxurie fluxum/ extinguit libidinis flammam/ sitim temperat auaricie/ ac totius indecoris fugat prurigi-nem. Nempe cum iesum michi nomino: hominem michi ppono/ mitem et humilem corde/ benignum/ sobrium/ castū/ misericordē/ et omni denicq honestate ac sanctitate cōspicuum: eūdemq; ipsum deum omnipotentem/ qui me suo exemplo sanet/ et roboret adiutorio. Het omnia michi sonāt cum sonuerit iesus. Sumo michi itaq; exēpla de homine: sed aurtiū a potēte. Illa tanq; pigmētarias species: hoc vnde acuā eas. Et facio cōfectionē: cui similē medicorū nemo facere possit.

℟. Obsecro autē vos fratres per nomen dñi nostri iesu christi. Vt idipsum dicatis omnes et nō sint in vobis scismata. ℣. Discedat ergo ab iniquitate omis qui nominat nomen dñi. Vt idipsū. Lectō. vj.

HOc tibi electuarium habes o anima mea recōditum baculo vocabuli huius/ quod est iesus salutiferū certe. quodq; nulli vnq; pesti tue inueniatur inefficax. Semper tibi in sinu sit/ semper in manu: et omnes tui in iesum sensus dirigantur et actus. Ad hoc te inuitat cum dicit. Pone me vt signaculū in corde tuo: vt signaculum in brachio. Sic ergo habes: vnde et brachio medearis et cordi. Habes inq; in nole iesu vnde tuos actus vel prauos corrigas/ vel min⁹ perfectos adimpleas: vnde tuos sensus vt serues ne corrumpantur/ aut si corrumpantur sanes. O q̄ pulcher es angelis tuis domine iesu in forma dei: in die eternitatis tue in splendoribus sanctorum: ante luciferum genitus/ splendor et figura substātie patris/ et quidem perpetuus minimeq; fucatus candor vite eterne. Quam michi decorus es domine mi/ in ipsa huius positione decoris? Etenim vbi te erinanisti/ vbi naturalibus radius lumē in deficiens exuisti: vbi pietas magis emicuit/ ibi charitas plus effulsit/ ibi amplis⁹ gratia radiauit. Quam clara michi oriris stella exiacob. quam lucidus flos de radice iesse egrederis: q̄ iocūdum lumen in tenebris visitasti me oriens ex alto. Quam spectabilis et stupendus etiam virtutibus supernis in conceptu de virgine/ in vite innocentia/ in doctrine affluentia/ in choruscationibus miraculorum/ in reuelationibus sacramētorum? Quam rutilans post occasum sol iustitie: de corde terre resurgis. q̄ formosus in stola tua demum rex glorie in alta celorum te recipis? Quare non pro his omnibus omnia ossa mea dicent. domine quis similis tui? Tu autē domine. ℣m.

Iesus nazarenus rex iudeorum fili dei viui miserere mei/ iesu fili dauid miserere mei. Vt videā voluntatem dei. Et visitē templum eius. ℣. Aspice in me et miserere mei secundum iudicium diligētium nomen tuum domine. Vt videam. Gloria. Et visitem.

℣n. iij. nocturn. ān. Adiuua nos deus salutaris noster et propter gloriā nominis tui dñe libera nos/ et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuū. ℘s. Deus venerūt. ℣o. xxviij. ān. Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo et glorificabo nomē tuum in eternū. ℘s. Inclina dñe. ℣o. xxx. ān. Afferte dño patrie gentium afferte domino gloriam et honorem. afferte domino gloriā nomini eius. ℘s. Cāte. j. ℣o. xxxij. ℣. Nō nobis dñe nō nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriā. Euangel. Scōm Matheū. j. Lectio. vij.

IN illo tēpore. Angelus dñi apparuit in sōnis ioseph dicēs. Joseph fili dauid: noli timere accipere mariā cōiugem tuā. Et reliqua. Omel. Origenis. Matth. i

Joseph mariam noluit traducere/ noluit eam diffamare: sed voluit eam occ. ōma et homelias i

cule dimittere. Occulte eam a se dimittere volebat: sicut pius: sicut mansuetus: sicut misericors. Juste humilians se in omnibus: cauebat et timebat sibimet illius tante sanctitatis connūctionem adhibere. Idcirco dixit dimittam eam: et a me longe faciam eam: et a cognatione mea. Maior enim est ei dignitas superexcellit eius sanctitas: nec mee congruit dignitati. Hec autem eo cogitante: angelus domini per visū apparuit illi dicens. Quare dubitas ioseph quare imprudenter cogitas: quare irrationabiliter meditaris? Deus est enim qui generatur. Quod enim nascetur ex ea de spiritu sancto est: quia scilicet huius natiuitatis cooperator spiritus sanctus est. Ille est quidem de quo scriptura prenūciauit dicēs. Puer natus est nobis. Pariet inquit filium: et vocabis nomen eius iesum. Virgo generat et tu ioseph hūc genitum vocabis iesum: qui interpretatur saluator. Ipse enim saluum faciet populum suū: a peccatis eorum. Vocabis inquit, nomē ei⁹ hoc quod ante fuit: quod ante secula nominatum est. Non tu ei impones nomen. nec ex te ei vocabulū constitues: sed nomina et voca exultando iesum: id est saluatorem eum esse testare. Rm.

Ecce concipies et paries filiū. Et vocabitur nomen eius iesus. Lc⁹. Hic erit magnus et filius altissimi vocabitur, et dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius. Et vocabitur. Lectio. viij.

Ex tempore iesum cepisse saluare ne consideres: sed etiam antiquissimum saluatorem. Ipse enim saluum faciet populum suum: a peccatis eorum. Duo etenim per hoc verbum preclara designantur: q⁹ et deus fuerit et dominus prius ante incarnationem christus et q⁹ populus eius ab eo saluandus iam tunc annunciabatur. Et idco dictum est: ipse saluum faciet populum suum a peccatis eorum vt vere deus. Dei enim est virtutis a peccato saluare: vel peccata dimittere. Juste ergo filius dei hābens populum suum: venit vt dictum est ipsum liberare a peccatis atq; saluare: siue ex iudeis siue ex gentibus. De quo ipse per prophetam iam fuerat eloquutus dicens. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Pete a me: et dabo tibi gentes hereditatē tuā: et possessionem tuam terminos terre. Ipse saluabit populum suum a peccatis eorum: sāguine videlicet suo: cūctos redimēs morte sua: de mortis eos liberans potestate. Ipse saluabit: hoc est saluator omnium hominum atq; credentium erit. Hoc autem totum factum est. Quid totū? Hoc per vnigeniti delectionem: hoc de domini incarnatione: hoc de angeli ad virginem destinatione: hoc de ipsius virginis desponsatione et castitate: hoc de huius sacratissimi iesu nominis exaltatione: hoc enim totum factum est ad totius mundi salutem: hoc autem totū factum est vt vnum compleretur et vnum consummaretur. Quid? Illud quod virgo genuit: quod virgo permansit: et intacta virgo perseuerauit. Ecce inquit virgo in vtero accipiet et pariet filium. Pariet filium ad deuo reparandum adam. ad inobedientiam eue per marie obedientiam excludē dam: ad erigēdum lacentiū genus quod per mulieris temerariam credulitatem fuerat ante delectum. Rm.

Cum appropinquasset iesus hierosolimis tote autem que precedebant et que sequebantur clamabant dicētes osanna filio dauid benedictus qui venit in nomine dñi. Rex israel osāna in excelsis. O dñe saluū me fac o domine benepresperare benedictus qui venit in nomine dñi. Rex. Lectio. ix.

Et vocabunt nomen eius emmanuel: quod interpretatur nobiscū deus. Vocant nomen eius prius angeli psallentes in eius generatione atq; gaudentes: sicut deum omnium et regem pacis ad hominem venientem. Deinde apostoli: vnigeniti dei dominationē: atq; virtutem omnibus gentibus predicantes. Adhuc et sancti martyres: contra ignes et gladios: vsq; ad mortem resistentes. Deinde cuncti credentes: hoc ipsum nomen vsq; ad consummationem seculi memorantes atq; laudantes. Et vocabunt nomen eius emmanuel: quod interpretatur nobiscum deus. Qui vocabūt nisi iusti quorum vocabitur in terra nomen nouum? Nō sicut prius in figuris et in ymā

ginibus: sed facie ad faciem apparentem. Nobiscum deus abrahe patri credentium tribus horis temporis licet nō per ipsam ineffabilem deitatis sue substantiā: sed potius per angelicam speciem a meridie visus est: nobis triginta tribus annis in terra apparuit / et cum hominibus conuersari dignatus est. Jacob dicenti tempore per angelū michilomin⁹ apparuit colluctās cum eo: quicq se ab eo superari permisit / vt hunc aduentus sui testem merito beneditceret atq israel nominaret. Nobiscum deus amplius magisq pro nobis magnificum certamen adimpleus: et vsq ad mortem accedens / vt mortē sua mortem occideret / et benedictionem atq immortalitatem mundo corde populo condonaret. Qui fiducialiter dicit nobiscum deus. Per euangelistarum et apostolorum predicationem / per sancti sui corporis sacramentum / per gloriose crucis signaculū. per glorioſi nominis sui exaltationem. Per ista ergo omnia nobiscum deus. Ipſi honor et gloria in secula seculorum amen. Rm.

9 Hec autē scripta sunt vt credatis quia iesus est christus filius dei: et vt credentes vitam habeatis In nomine eius. ℣. Confitemini domino & invocate nomen eius / annunciate inter gentes opera eius. Vt credentes. Gloria. In noie. ℘s. Te deū. ℣. Iniquitatem nostrum in nomine domini. Rm. Qui fecit celum et terram. ℭ Ad laudes. ān.

VOcatū est nomen eius iesus: quod vocatū est ab angelo priusq̄ in vtero cōciperetur alleluya. ℘s. Domin⁹ regnauit. fol. vj. ān.

Laudate nomen dñi nostri iesu christi quoniam suauis est ipse: et in eternū misericordia eius alla. ℘s. Jubilate dño. fol. vj. ān. Benedicam te dñe iesu in vita mea: & in nomine tuo leuabo manꝰ meas alla. ℘s. Deus deus meus. fol. vj. ān.

Iusti tulerunt spolia impiorū: & decātauerūt nomen tuū dñe: & dextricem manū tuā laudauerūt pariter dñe deus noster alla. ℘s. Benedicite. fol. vj. ān. Iuuenes & virgines senes cū iunioribus laudēt nomen dñi: quia exaltatū est nomen eius solius alleluya. ℘s. Laudate dñm. fo. vij. Cpin.

OMnibus qui inuocāt nomē domini nostri iesu christi in omni loco ipsorum & nostro gratia vobis & pax a deo patre nostro & domino iesu christo. ℣.

Iesu auctor clementie: totius spes leticie / dulcoris fons & gratie / vere cordis delicie.

Iesu decus angelicum: in aure dulce canticum / in ore mel mirificum / in corde nectar celicum.

Iesu flos matris virginis / fauus nostre dulcedinis / decus humani generis: da lucem veri luminis.

Iesu sole serenior et balsamo suauior: omni dulcore dulcior / pre cunctis amabilior.

Iesu summa benignitas: mira cordis iocunditas / incomprehēsa bonitas: nos stringat tua charitas.

Rex virtutum rex glorie: rex insignis victorie / iesu largitor gratie / honor celestis curie.

Te celi chorus predicat: et tuas laudes replicat / iesus orbem letificat: et nos deo pacificat. Gloria tibi domine qui natus es de virgine. ℣. Sit nomen domini benedictū. ℟. Ex hoc nunc et vsq in seculum. ān. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugem tuā: quod enim in ea natum est de spiritu sancto est: pariet autē filiū & vocabis nomen eius iesū: ipse enim saluū faciet populū suū a peccatis eorum. ℘s. Benedictus. ℣o. Deus qui gloriosissimū.

ℭ Ad. j. ān. Vocatū est. ℣. de lau. Cetera ola sicut in die natalis dñi ad primā dicunt.

ℭ Ad. iij. ān. Laudate. ij. de laud. ℘s. Legē pone fol. xj. Cp. Omnib⁹ qui inuocāt. ℟. Laudabo nomen dei cum cantico. Alla alla. ℣. Et magnificabo eū in laude. Alla. ℣. Benedic anima mea dño. ℣o vtā. ℭ Ad. vj. ān Benedicā. iij. de lau. ℘s. Deferit in sa. fol. xij. Caplm.

OMne quodcunq facitis in verbo aut in opere: omnia in nomine domini nostri iesu christi facite gratias agentes deo et patri per ipsum. Rm.

Benedic anima mea domino Alleluya alleluya. ℣. Et omnia que intra me sunt nomini sancto eius. Alleluya. ℣sus. Non nobis domine non nobis.

ℭ Ad. ix. ān. Juuenes. ℣. de laudibus. ℘s. Mirabilia testimonia. fo. xiij. Capitulū.

DEnunciamus autem vobis fratres in nomine domini nostri iesu christi: vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate. et nō secundū traditionē quam acceperūt a nobis. ℟.

Non nobis domine nō nobis. Alleluya alleluya. ℣. Sed nomini tuo da gloriam Alleluya. ℟. Sit nomen domini benedictum. ℣. Et hoc. Oco. vtō. ℂAd ſecundas veſperas ān. Vocatum eſt. ℣. de laudib⁹. Pſalmi qui ad primas veſ. dicantur per totā octa. Cpm. Omnibus qui inuocāt. ℣. Hec autem ſcripta ſūt. veſ. ix. hymn⁹. Erultet cor⁹ pr̃ceor⁹ dus. ℟. Omnis terra adoret. ān. ℣. Surgens autem ioſeph a ſomno fecit ſicut pr̃ceperat ei angelus domini: et accepit coniugem ſuam et non cognoſcebat eam donec peperit filium ſuum primogenitum: et vocauit nomen eius ieſū alleluya. vtō. Magnificat. Oz. Deus qui glorioſiſſimum. vtō. ℂSecūda die infra octa. ieſu ad matut. inuita. hym. añe. ⁊ pſalmi ſicut in prima die. ℟. Laudabo nomen dei. Lectio. j. Quem non libet. ℣. Tu es ipſe. ℟. Saluos fac nos. ℣. Oſculetur. Per totas octa. ante laud. ℟. Iniuratorum noſtrū. In laudib⁹ hec ſola ān. Vocatum. pſ. Dñs regnauit. Cp. hym. et ℟. ſicut in prima die. Quotidie per octa. nisi in dñica ⁊ in octa. die ſuper pſal. Benedictus. ⁊ Magnificat. ℟. vna de quinq; añis ſuper pſ. ad primas veſ. per ordinē cū repet. earūdem. Similiter ad mēo. de octa. cū de aliquo ſancto infra oct. fit ſeruitū cum ℟. Omnis terra. ad veſ. et Sit nomen. Ad matut. ān. In ſolis. pſ. Benedictus. Oratio. Deus qui glorioſiſſimum. ℂMemo. de ſctō turiato ſocioq; eius: cū hac oōne. Deus qui nos annua. de infra octa. Nulla die infra octa. fiat memo. de cruce: nec de oībus ſctis: quia octa. ſūt cū regimine chor. Quotidie ad primā et ad alias hor. omnia fiant ſicut in prima die cum ān. Te iure. ſuper pſalmū. Quicunq; ℂNotandū eſt q; quando fit ſeruitū de octa. fūt in fine omnū hymnor̃ dicetur. Gloria tibi domine. nisi in fine. Alma chorus. ℂAd veſ. ān. Vocatū eſt. Pſal. qui ad primas veſ. dñr per totā octa. quādo de oct. fit ſeruitū vbicunq;. Laudate pueri. pſ. Dilexi. pſ. Credidi propter. pſ. Letatus ſum. pſ. Cōfitebor. ut. Cpm. Omnibus qui inuocāt. hymn⁹. Erultet cor⁹ pr̃ceor⁹ dus. ℟. Omnis terra. ān. Omnis enim qui. pſ. Magnificat. oco. vtō. ℂMēo. de ſctō romano. ān. Dirit romanus. hoc eodē modo dñr matu. veſpe. et hore per totas octa. quādo de octa. fit ſeruitū. nisi i dominica ⁊ in octa. die pr̃eter ℟. lect. Via. et añas ſuper Benedictus. ⁊ Magnificat. que mutantur. Ad complet. ān. Miserere. pſ. Cū inuocarē. ⁊ ceteri pſ. cōſueti. Cpz. Tu in nobis. hym⁹. Alma chorus. ℟. Custodi nos. ān. O rex glorioſe. pſ. Nunc dimit. Hoc cōpletoriū non mutat per totā octa. quādo de octa. fit ſeruitū. ℂTertia die de ſcificatiōe nois ieſu. ℟. Benedic alma mea domino. Lctō. j. Nostra rursum. ℣. Immitta. ℟. Obſecro autē vos. ℣. Jesus nazarenus. ān. Dirupiſti. pſ. Benedictus. ℂMēoria de ſctō romano. Ad veſ. de ſctō laurētio. Mēo. de oct. ſolēniter: etiā vbi eccleſia de ſctō laurentio fuerit dedicata ad vtraq; veſ. ⁊ ad mat. cū ān. Illuc aſcenderunt. ℟. et oco vtō. ℂQuarta die de ſctō laurentio mēo. de oct. ān. In conſpectu. Sctōe veſpere erūt de ſctō laurētio: ⁊ mēo. de octa. ⁊ poſt eā de ſancto tyburtio. ān. Inclitus martyr. Et ii dñica fuerit tūc poſtea mēo. de dñi. ⁊ de trinitat. ⁊ pref. in redeūdo de ſancta maria: niſi hic differatur vna dominica. ℂQuinta die de deſcriptiōe nois ieſu. ℟. Non nobis. Lctō. j. Gaudia feſti. ℣. Lecti. cipies. ℟. Cum appropinquaſſet. ℣. Hec autem. ān. Omnis enim. pſ. Benedictus. Mēo. de ſctō tiburtio. Mēo. de ſctō laurentio. ān. Laurentius in. require in lau. ℟. Veſperēte de. Oratio vtō. Adveſ. de oct. ān. Dirupiſti. pſ. Magnificat. Mēo. de ſctō laurentio. ān. Puer meus. require ad primas veſperas ſuper pſal. ℟. ⁊ oco. vtō. ℂOcta die de oct. ℟. ⁊ lcia. de primo noctur. Lctō. j. Auida mens. ān. Illuc aſcenderūt. pſ. Benedictus. Mēo. de ſctō laurētio. ān. In craticula. requirei prima die ſup pſal. Benedictus. ℟. et Oco. vtō: Adveſ. de ſācto ypolito ſocioq; ei⁹. Mēo. de ſctō laurētio. ān. Veni deſidera tor. requirei prima die ad ſecūdas veſpe. ℟. et oco. vtō. ℂSeptima die de ſctō ypolito ſocioq; eius. ir. lect. fiant. tres prime lect. de cōi plurimor̃ mar. medie fr. de oct. ieſu ⁊ non de ſctō laurētio vt patet: quando feſtū ſanctor̃ iohannis ⁊ pauli infra octa. cor̃poris chriſti euenerit. Tres vltime lect. de proprietate ſanctor̃ cū proprijs laudibus: ⁊ memo. de noie ieſu. ān. In ſolis. ℟. ⁊ oratio vtō. ℂMemoria tātum

de sancto laurentio.ān. Laurentius bonum. require in prima die i lau. bō erūt de octa. ¶In octa.die ad primas bō.sup ps.ān. A solis. Cetera omnia sicut in prima die. Memoria de sancto ypolito.ān. Abscerget. Memoria de sancto eusebio: ⁊ memoria de sancto laurentio.ān. Adhesit anima mea. Si autē hec octa.in do.contige.tunc post memo. de sancto laurentio fiat memo. de do.et de trinitate:et processio ante crucem. In redeundo de sācta maria. ¶Ad matuti.inuitato.tripler.hym.ane.psal. b.⁊ vj.R.sicut i prima die.Lectio prima. Cōfitentib⁹. Medie.lt.de sctō eusebio.R. Euge serue. Hym. Justus germina. R. Jurauit. Euangeliū.Secūdū lucā. In illo tempore. Postq̄ consummati sunt. Omelia de diuersis tractibus. Neq; enim querere. In laudib⁹ oēs ane.dicūtur.ſc.oia sicut in prima die. Memoria de sācto eusebio. memo. de sctō laurētio.ān. Misit dominus. Require in laud. Memo.de dominica.et de trinitate si cōtingat. Ad vesp̄ de assumptione memo.solenniter de octa.ān. Erunt oculi aurem.h⁹. Omnis terra. Oratio. Deus qui gloriosissimum. Memo.de dominica et de trinitate sub silentio si cōtingat sed nulla mēo.de sancto laurētio. ¶Si dies dominicus infra octa.cōtigerit ⁊ baptame rit a festo sancti laurētij: et festo sanctorum ypoliti sociorumq; eius ad vesp̄e.ān. Vocatum h⁹.qui ad primas bō cetera omnia sicut in prima die preter R.quod nō dicetur. memo.de sancto ibi barie contingente si occurrat.mēo.de dominica de trinitate.et proces.ante crucem. In redeundo de sancta maria. Ad matutinas oia fiant sicut in prima die.preter. vj. lect. Tres vltime lectiōes de expositione euāgelij. sicut in prima die. In lau. vna sola ān.memo.de sācto:de dominica:et de trinitate. Ad primam ⁊ ad alias horas oia fiāt sicut infra octa. ¶Secūda die de cōstitutione nominis ielu. Lectio prima.

Dilectissimi nobis in christo.

Sar.

Iem non libet de consolationis plenitudine sacri nominis ielu diutius contemplādo immorari: Videamus igitur de incomprehensibili huius sacratissimi nominis institutione/ quibus nēpe litteris integratur:et fortassis non indebitum inutile nec deerit deuotis venerabile sacramētum. Duabus et syllabis ielus conficitur:paucis tamen litteris syllabe constituuntur. Sed quid in hac litterarū serie chariſſime queris? Audi. Si enim vt ait saluator omnes capilli vestri numerati sunt quos nature ascribitis/ cōtomagis littere sub numero pauco/ in quarum adunatione tāta copia plenitudinis sapientie et scientie dei celi ⁊ terre ⁊ omnium que in eis sunt/ nō inutilis consideratio putetur? Gloriam prebuit viro in capillis/ arbori in foliis/ nec est in oblitione eorum:cōtomagis gloriam nō dabit nomini suo in sacri nominis ielu litteris? In his duabus syllabis latet totum quod querimus: quod adhuc nescimus quid est. vbiq; ielus fiat omnia in omnib⁹. Opera enim dei perfecta sunt/ nec vnum iota aut vnus aper preteribit donec omnia fiant:quia omnia numero pōdere et mensura fecit ⁊ statuit. Lectio secunda.

Huius ergo nominis integratio/ cū operis est dei: vnum iota non erit inane. Quare hec omnia dico? Quia littere hebreorum omnes pene interpretabiles sunt. grece aut latine non sic: neq; barbarorum littere. Sicut nempe diuinitatis maiestas immēsa dignatur sub exigua carnis massa latere: ita ⁊ inundans sue bonitas dulcedinis/ paucis sub litteris signari ad nostrum gaudium/ meritum et premium. Sacrum fratres audite misteriū. Nostris mentis auribus resonet hoc nomē ielus benedictum/ quod apud hebreos tribus litteris comprehenditur cum titulo/ principium vite/ exemplum conclusione/ et principium est conclusio. Iste principium in diebus virtutis dei in splendoribus sanctorum: ante luciferū genitus. Iste verbū in principio apud deum. Iste principiū in quo creauit deus celum ⁊ terram: ⁊ omnia que in eis sunt. Iste est qui interrogantibus iudeis quis esset: dixit. principium qui et loquor vobis. Iste est conclusio ⁊ finis apud eos in quos fines seculorum deuenerunt: cum verbum dei principium sit caro finis ho

minum factū. Iste caput et finis qui omnia morte concluſit: cum direrat/ cōſummatum eſt. Bene hinc aut zacharias propheta. In die illa: erit dominus vnus/ et nomen eius verum. Lectio iii.

LIquet et dictis ſaluatorem eſſe iesum primum et nouiſſimum: primum in creatione/ nouiſſimum in redemptione. Primum in benefactōre: nouiſſimum in retribuendo. Et hoc quid eſt. niſi vt veritas vocis ſignati certitudinē indicet? Si iacob poſt luctaminis nerus hoc ſolenne nomen iſrael meruit ſibi imponi/ tribus conflictum et ſyllabis/ vt videns deum interpretantibus/ ſub figurato velamine christum iesum futurum ſignificāribus: multomagis duabus in christi iesu nomine ſignatur miſticum letitie ſacramentum. Admiremur eum cuius ſapientie nō eſt numerus/ cuius magnitudinis nō eſt finis/ vt ſoli potuq; viā faceret rēpublicā/ duabus ſyllabis pauciſq; conueris litteris voluit innoteſci: et voluntate ac poteſtate dignante ſua bonitate. Quare iesum ſi bene ſcis. ſatis eſt ſi cetera neſcis. Nā hoc eſt neſcire: ſine christo plurima ſcire. Apoſtolū audi. Nichil me iudicaui ſcire inter vos: niſi iesū christū et hūc crucifixū. ¶ Pēo. de feſtis mar. reqre poſſ feſtā ſancti ypoliti cum ſocijs.

¶ Tertia die de feſtificatiōe nois iesu. i.

Nostra rurſū replicat gaudia iſta feſtiuitas ſācta: vt cuius animus minus reformidabat in beati nominis iesu integratione/ iam adipe et pinguedine ſanctificationis eiuſdem repleatur anima eius/ et labus exultationis laudet nomen domini ſanctum. Ipſa nāq; fetur nominis interpretatio ſic nos in eo ſanctificat vt digniſſima laude ſuper omnia ſāctificetur in nobis. Iesus vere ſalus interpretatur. Et merito: quia domini eſt ſalus et ſuper populum ſuum benedictio eius. Cuius eius? Eius dico/ qui operatus eſt ſalutem in medio terre/ qui extendit inuitantes manus ſuas ad retribuēdum: vt venientes cum exultatione portantes manipulos iuſticie ab oriente et occidente/ recumberent cum abraham. iſaac et iacob in regno patris. Nam ḡtū diſtat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates noſtras miſertus noſtri. Tu autem. Lectio ii.

ISte eſt verbum quod miſit deus: et ſanauit omnes de interitionibus ſuis. Sic nobis eſt ſalus vt ſuo actu beato pariter ſit noſtri terminus doloris: et per deitatē in gloria terminus feliciteris eterne. Caueamus igitur chariſſimi: ne ſibi degeneres ſimus. Nēpe ſicut per bonos glorificatur: ita et per malos ad eius oppꝛobriū et cōtemptum blaſphematur iuſtus deus iesus noſter. Sāctificemus illum in nobis: vt et ille nos ſanctificet in ſe. Qui nō ſanctificat iesum: non ſanctificabitur ad eo. Sāctificamus iesum in nobis/ quando ſcientes eum ſanctum timemus eum: et ſolliciti vigilamus ne forte violemus ſanctitatem nominis eius per opera mala. Sicut qui veſte fulgida veſtitur fugit ſordes ne coinquinet eam: ſic qui in corde ſuſcipit iesum/ ſollicitus eſſe debet ne contaminet eū. Lucis profecto ad tenebras non eſt conuentio: nec ieſu christi ad belial. Scias ergo ſi cōtaminatus fuerit in nobis ille qui fuit in natura incōtaminabilis eſt: iniuriam iſtā noſtro vindicabit interitu. Lectio tertia.

SPirat opera ſalutis et exercet. Iesus interpretatur ſalutaris: nec ſine merito. Clamemus proinde ſinguli/ cōuerte nos deꝰ ſalutaris noſter/ et auerte iram tuā a nobis. Si vero ſāguis hircorū aut taurorū/ et cinis vitule aſperſus inquinatos ſanctificabat ad emūdationem carnis peccatricis/ ḡtomagis ſanguis christi quem pro nobis effudit abūde/ qui et per ſpiritū ſanctū ſemetipſum obtulit immaculatū deo patri/ emundabit cōſcientiā noſtrā ad ſeruiendū deo viuenti/ vt digne famulemur ei: et repromiſſionem accipiant/ qui vocati ſunt hereditatis eterne? Non enim ſonat ſācrus niſi ſanguine tinctus. Sāguine iesu tingeris: vt ſalutaris ſit tibi iesus. Oremus igitur fratres aſſidue ad iesum vt ſuam nobis infūdat gratiam: per quam peruenjamus ad interminā-

bilem felicitatem/ que salutaris appellatur. Dicamus ergo. Ostende nobis domine misericordiam tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. ℂ Hodie de sancto romano martyre cum hac oratione. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt qui beati romani martyris tui natalicia colimus. intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per. ℂ Quarta die de sancto laurētio martyri mō. de octa. tam ad vel. q̄ ad matu. et missam. Ad primas vel. super ps. Alia. Puer meus noli timere quia ego sum tecū: si transieris per ignē flāma non nocebit te. p̄. fel. Cap.

QUi parce seminat/ parce et metet: ⁊ qui seminat in benedictionibus de benedictionibus ⁊ metet. ℟ Beatus laurentius. infra. vj. hy⁹. Martyr dei qui vnī. In cōi. fo. xrvij. ℣ Dispersit dedit pauperibus, ℟ Justicia eius manet in seculum seculi. Alia. Beatus laurentius dum in craticula suppositus vreretur: ad impissimū tyrannū dixit: assatum est iam versa et manduca. nam facultates ecclesie quas requiris in celestes thesauros manus pauperum deportauerunt. ps Magnificat. Oratio

PResta quesumus omnipotens deus/ vt triūphum beati laurentij martyris tui quem despectis ignibus cōsummauit in terris: perpetua celorū luce conspicuū/ digno fidei seruore veneremur. Per. ℂ Mō. de octa. tesu. Tunc cat processio ad altare eiusdem si habeatur cantando. ℟ Meruit esse. ℣ Gloria et honore. Oco Da nobis quesumus dñe. require in die ad matu. In redeūdo dicatur ān. de sancta maria. Ad matu. Inuī. Regem sempiternū p̄onis mentibus adoremus. Qui martyrem tuū digne p̄o meritis coronauit laurentiū. ps Venite. hy⁹. Martyr dei qui. In cōi. fo. xrvij ℂ In. j. nocl. ān. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro properas ⁊ ps Beatus vir. fo. ij. ℣ Beatus laurentius dixit. ān. Noli me derelinquere pater sancte: quia thesauros tuos iam expendi quos tradidisti michi. ps. Quare fremuerunt. fo. ij. ℣ Quid in me ergo dispicit paternitati tue ⁊ ān. Non ego te desero fili neq; derelinquo: sed maiora tibi debentur p̄o fide christi certamina. ps. Domine quid multiplicati. fo. ij. ℣ Beatus sixtus dixit. ℣ Gloria et honore coronasti. Lectio p̄ima.

POst passionem beati sixti milites tenuerūt beatum laurentium: et tradiderūt eū parthemio tribuno. Et parthemius tribun⁹: suggessit de eo decio imperatori. Tunc decius gaulus est valde: et fecit sibi beatū laurentiū p̄sentari. Quem ita aggressus est dicens. Tibi sunt thesauri ecclesie. quos apud te cognoscimus esse reconditos? Beatus laurentius non respondit ei vllum verbum. Et tradidit eum decius valeriano p̄fecto dicens. Exquire thesauros diligenter: et sacrificet dijs. Quod si noluerit: diuersis eum tormentis interfice. Et valerianus dedit eum in custodiā cuidā vicario nomine ypolito. Beatus laurentius in custodia ypoliti positus. ponebat manus super oculos cecorum: et illuminabantur. ℣m.

Heuita laurentius bonū opus operatus est: qui per signū crucis cecos illuminauit. Et thesauros ecclesie dedit pauperibus. ℣ Cum apud fedom glorio sissimi patriarche dyaconatus fungeretur officio/ puritate innocentis vite/ fortissimeq; mortis triumpho/ apostolico et consortio copulauit. Et thesauros. Alius ℣. per ebdomadā. vsus. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculū seculi. Et thesauros. Lectio secunda.

VIdens hoc ypolitus dixit ad eum. Ostende michi thesauros ecclesie Respondit beatus laurentius. Ypolite/ si credideris in deum omnipotentem dominum iesum christum: ⁊ thesauros tibi ostendo et vitam eternam p̄mitto. Dixit ad eum ypolitus. Si dictis facta cōpetenter aueris: faciam quod hortaris. Dixit ei beatus laurentius. Audi me et quod hortor citius fac: quia ydola muta et surda sunt et vana. Tantūmodo baptizare. Et more ecclesiastico catheçizauit eū. Et acceptā aqua benedixit ⁊ baptizauit eū: sed ⁊ de domo eius/ numero decē et nouē. Tūc mandauit valerianus ypolito: vt adduceret ad palatiū laurentiū. Cūq; venissent ambo simul: valerianus dixit ad beatū laurentium. Jam depone pertinaciam: et thesauros ecclesie manifesta. Beatus laurentius dixit. Da michi inducias biduū vel triduū: ⁊ p̄oferam tibi thesauros.

ago. ℣ Ego me obtuli sacrificium deo in odorem suauitatis. Interrogatus. Lectio nona.

GRanum loquitur: quod mortuum multiplicat. Loquitur/audiatur: quia non mentitur. Quod admonuit: ipse fecit. Instruxit precepto: precessit exemplo: Non amauit christus in hoc seculo animā suā. Non amauit beatus laurentius in hoc seculo animā suam/quia nisi cuperet ad celorū palatia migrare: supplicia ⁊ incendia non toleraret. Nouerat nāmq; victurum se esse post funus: post ignes refrigeria reperturū. Soluebatur nāq; corpus eius: et defluebat ardētibus primis. Erustum erat in cineres et faullas: quod de terra erat procreatum. Reddebat misere genitrici partum suū: fundebat limose matri basculum suū. Quod de terra erat: terre reddebat. Quod de humo creuerat: flāma conflabatur. Quid igitur inter hec tormenta spiritus faciebat? Ad celū subuolabat. Non enim poterat anima igne torqueri: quia in carne non poterat superari. Responsorū. Credidit esse hostiā christi iccirco laurentius quidum allaceretur non negauit dominū. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. ℣. In craticula positus deum non negauit: et ad ignem applicatus christū confessus est. Et ideo. Gloria. Et. Aliud R. per euouōm. ℣ Apponite si credideris in dominū iesum christum. Et thesauros tibi ostendo. Et vitam eternam promitto. ℣. Si dictis inquit facta cōpensēs faciam quod hortaris: cui beatus laurentius dixit: tu michi tantūmodo prebe assensū. Et the. Gloria. Et vitam. Hoc predictū R. non ꝺ mūq; qñ in dit. vj. oct. dies dñicus cue. cūpeni erit. vj. ℣. ℣ Dispersit dedit pauperib⁹. Cū laud. ān.

LAurentius ingressus est martyr: et confessus est nomen dñi iesu christi. ps. Dñs regnauit. f. vj. ān. LAurentius bonum opus operatus est: qui per signum crucis ceros illuminauit. ps Jubilate. f. vj. ān. ADhesit anima mea post te: quia caro mea igne cremata est propter deus meus. ps Deus deus meus. f. vj. ān. EXiit dñs angrium suū: et liberauit me de medio ignis: ⁊ non sum exuatus. ps Benedicite. f. vj. ān. BEatus laurentius orabat dicens: gratias tibi ago dñe. quia ianuas tuas ingredi meruisti. ps. Laudate. f. vj. Cp. Qui parce seminat. hy⁹. Deus tuorū militū. ℣ Justus germinabit. ān. In craticula te deum non negaui/ et ad ignem applicatus te christū confessus sum/probasti cor meū ⁊ visitasti nocte/igne me examinasti: ⁊ non est inuēta in me iniquitas. ps Būdictus. Oro

OAnobisquesumus omnipotens deus/vitiorū nostrorū flammas extinguere: qui beato laurentio tribuisti tormentorum suorū incendia superare. Per dominū. Hēoria de octaua iesu vīs. C Ad primā. ān Laurentius. j. de lauꝺ. ps. Deus in nomine. fo. ir C Ad. ij. ān. Laurentius bonum. ij. de lauꝺ. ps Legem pone. fo. ij. Cap Qui parce seminat. Via ⁊ vi⁹. de cōi vnius marty. Ad ōcs hoc. dicūtur. C Ad. vj. ān Adhesit anima. iij. de lauꝺ. Cp.

POtens est autē deus omnem gratiam abundare facere in vobis/vt in omnibus semper omnem sufficientiā habentes/abūdetis in omne opus bonū sicut scriptum est/dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi. C Ad. ir. ān. Beatus laurentius. iij. de lauꝺ. ps Mirabilia. fol. xiij. Capitulum.

QUi autē administrat semen seminanti/et panem ad manducandū prestabit/et multiplicabit semen vestrū et augebit incrementa frugū iusticie vestre. C Ad secundas vel. ān. Laurentius ingressus. j. de lauꝺ. pi ferial. Cap. Qui parce seminat. hy⁹ Deus tuorum. in cōi. fo. xxx. ℣ Justus germinabit. ān Veni delicatorū bone veni/suscipiant te angeli mei/quoniā assatus non negasti me: probatus confessus es me. ps. Magnificat. Oratio vīs. Hēoria de oct. iesu. Item mēo. de sancto tyburtio martyre. ān. Inclitus martyr tyburtius cum nudatis plantis super prunas ardentes incederet fabiano prefecto dixit: videtur michi ꝙ super rosas flores incedam in nomine domini mei iesu christi. ℣ Gloria et honore coronasti. Oratio.

BEati tyburtij martyris tui nos foueant domine cōtinuata presidia: quia non desinis propicius intueri quos talibus auxiliis cōfouere dignaris adiuuari. Per dominū nostrum. C Quinta die de octaua nominis iesu. Lectio prima.

GAudia festi contemplantes: beatissimi nominis iesu octauam celebramus. Ad nostram doctrinā mentisq; con-

solationem aduertendum esse arbitror non ociosum quod sub legis figura prętę rite factum est: quod nobiscum gratiose agitur in re/ que in eternum est permansura. Legimus vtiq; apud hebreos tetragrāmaton reuerentie et honoris nomen dei fuisse dignissimū: summi pontificis fronti supereminens/ atq; lamina aurea sculptum. Hoc litteris quatuor hebraicis scriptum: sancti prędicauere patres magni esse mysterij. Tetragrāmaton nāq; nostra in lingua sonat: iste est principiū vite. Nec profecto hoc aliud nomen venerabile ielus q̄ principium vite: hoc est saluatorem esse christum ielum designare perhibetur. Signatur ergo in re sub iesus nomine: quod in figura prefuit sub altero. O nomen cunctis admirabile: terribile peccatoribus/ ꝛ preamabile iustis. Nec hoc latuit in somnio iacob: qui cum scalam vidisset terram celoq; tangētem ait. O q̄ terribilis est locus iste. Sacrum mysterium innuens/ vt malis fieret terribilis: quos spiritu oris sui interficeret/ qui bonis venerat vt angelus consilij: et fieret pater futuri seculi/ christus ielus qui inibi natus est: vbi scalam viderat iacob. Jesus igitur est scala celi: quia ielu scanditur celū. Signetur in fronte mentis deuote: que anima iusti merito nuncupatur. Tu autem. Lectio secunda.

GAude igitur gaudio magno sentiker ielu christi/ qui dū gurgite sancto immergeris/ sacro inūgeris chrisma te/ atq; alta fronte crucis signo insignitus fueris/ totus in te describitur ielus: impressus anime caracter indelebilis iesu nomen gratiose portat. Hinc in apocalipsi scriptum est. Videbunt faciem eius: et nomen eius scriptū in frontibus suis. Quod laminam auri typice gestabat in fronte pontifex: iam eternaliter iustus quisq; sub nomine gerit in anima. O gēs sancta/ genus electū/ regale sacerdotiū: populus acquisitionis: vobis credētibus honor et virtus/ vt virtutes eius ielu annūcietis de die in diem/ donec auferatur luna: quia de tenebris vos vocauit in admirabile lumē nominis sui ꝛ gloriē. Gaudete: iterum dico et exultate/ quia nomina vestra scripta sunt in celis: per ielum christum qui est primogenitus mortuorum ꝛ predestinatus filius dei in virtute Ideo primitus vt decuit nomen eius inscriptum direrat: sicut per prophetā ait. In capite libri scriptum est de me: vt facerem voluntatem tuam. Lectio tertia.

NOn absq; pphetico prefagio reor id esse actum ab iniquo pylato: sicut nec quod cayphas pontifex prophetauit nesciens dicens. melius est vt vnus moriatur pro populo: q̄ vt tota gens pereat. Denicq; insultantibus iudeis pylatus ait. quod scripsi/ scripsi: quando pro titulo triūphali erexit/ ielus nazarenus rex iudeorū. Hoc tribus linguis scriptum est/ hebraica/ greca/ et latina: vt christi fides toto orbe terrarū annunciaretur ad salutem. Nomen ielu ad contumeliā erexit hierusalem in terris: vt inueniretur ad gloriam in hierusalem/ cuius participatio est in idipsum in celis. Vnde iohannes in apocalipsi vidit sanctā ciuitatem hierusalem: habētem claritatem dei. Vidit in fundamentis duodecim portārum lapide pretioso ornatarum/ nomina apostolorum et agni ielu christi splendide descripta: vbi et templū erat deus et agnus ille christus ielus omni maiestatis gloria plenū. Ad hoc charissimi festinemus nos ingredi: vt sicut bēdicat in nobis esse ꝛ bonū/ ita ꝛ nos maneamus in illo. Tu.

Pco. de sācto ypolito. bīō. Octaua die de prenūciatione nominis ielu. Lectio. j.

AUida mens hominū dum scire semper appetit. cogimur inferre quomodo ielu amenissimum nomen prenūciatum est. Prophetam audi. Reuelabitur filius meus ielus: cū his qui cum eo iocundabuntur. Et sequitur. Post paucos annos morietur filius meus ielus: et conuertetur seculum. Satis namq; er affectu: manifesta patet huius diuini miraculi prenunciata veritas. Quid manifestius apertiusue illo pphetico vaticinio: In deo gaudebo: et exultabo in deo ielu meo. Quem nascendum corporis non viderat oculo: longe nouit ex nomine pari-

ter et re. Nam diuinus ille esayas dicit. Et vtero matris mee vocauit me nomine meo. meo vtiq; non alieno: quia iesus secūdum carnem saluator appellatus est. qui ab eterno saluator erat secundum diuinitatem. A seculo non est ignotū sacro sanctum nomen iesu: cum a tot tantisq; viris fidei testimonio dignis prophetice ac mirifice prenunciatum est. Lectio.ii.

QUamq; vero in veteri testamento nonnulli appellati sunt nomine iesus / vt iesus naue qui iosue dicebatur. iesus syrac / et iesus filius iosedech: eorū tamen nullus futurus erat qui saluū faceret populum suū a peccatis eorū. Plures fatemur in lege prenominati fuisse anteqū nati: ismael ysaac sanson iosias cyrus agag hieremias atq; iohannes baptista / sed omnes iesum christū designare censentur. Alios vero et lege saluatores nouimus / moysen cyrum et ioseph: nec eorum aliquis qualis iste ad quem genu flectimus iesus / nomine et re prefigurabat. Sūt ꝫ isti saluatores. nā quisquis eorum magne salutis fuit promotor / aut populi remouit dedecus / aut ab ingruenti clade liberauit patriā: singuli tamen sub vmbra degentes / in spe aduentus domini nostri iesu christi. Namq; iesus christus heri et hodie. Recte ergo et iuste impositum est sibi nomen: quod est laudabile ab ortu solis vsq; ad occasū. Si enim hominum concentus / si angelorum tubilus canor mentes allicit / tubilantes animos efficit vt se vix capere possint: non minus profecto hoc verbum iesus / quod prenunciari mandauit in mille generationes. Nobis speculantibus que non licet homini loqui / sit iesus verbū semper manens in ore ꝫ opere. qui semper est verbum dei manās et corde. Noster iesus est verbum dei: quia verbū dei caro factum habitauit in nobis. Lectio tertia.

QUiquis nomine deuote insignitū et prenunciatū saluatorē nostrū: et euangelio didicimus. Primo filius dei appellatur: secūdo christus / tertio iesus. Vocatur etenim filius dei: inquātum est de deo deus. Christus: quia homo a persona diuina / ꝙtum ad humanā naturā assumptus. Iesus: vt deus humanitati coniunctus. Fratres igitur charissimi / qui in puluere estis expergiscimini ꝫ laudate. Ecce dñs venit cū salute: venit cum vnguento / venit cū gloria. Neq; enim sine salute venit iesus / neq; christus sinē vnctione: neq; sine gloria venit filius dei. Ipse equidem salus: ipse vnctio: ipse gloria. Deum et dominū nostrū iesum christum his modis cognoscimus: nomine / natura / natiuitate / potestate / et professione. Hunc iesum saluatorem sancti predixerūt prophete: de eo testatur pater. de se ipse profitetur. Apostoli predicant / religiosi credunt: demones confitentur / iudei negant / gentiles in passione cognoscunt. Obmutescat ergo omnis impietas: que filium dei iesum christum esse negat aut dubitat. Discedat impia gens iudaica: que dei filiū christum iesum incarnatum spernit ꝫ denegat. Accedas o anima christiana. Confiteamur nomini sancto domini: et glorietur in laude iesu. Cui est honor et gloria: per infinita seculorū secula amen. Tu autem. ℂ Septima die de sancto ipolito sociisq; eius. ir. lec. fiant tres prime lec. de cōi plurimorū mar. medie lec. de octa. iesu tres vltime lec. de propietate sanctorū cum propriis lau. cum mēo. de sancto laurētio ℂ Sancti ipoliti sociorūq; eius martyrū. Ad vesp. ān. Sancti per fidem. in cōi. fo. lxvij. Psal. ferial. Cp. Justorum anime. In cōi. fo. lxvb. Exultauit. inkrā. ir. Cetera omnia de cōmuni plurimorū martyrum cum hac oratione

OMnipotens deus: vt beati ipoliti martyris tui sociorumq; eius veneranda solēnitas / et deuotionem nobis augeat ꝫ salutē. Per dñm. ℂ Mēo. de octa. iesu et de sancto laurentio: cū hac ān. Veni dilecte. Requiem prima die ad secundas vesp. super psal. Magnificat. Dilexit deus. Oratio vt. Ad matu. Inuit. Mirabilem deū. ps Venite. hyp. de. psal. ꝫ v. de cōi plurimorū martyr. ir. lec. fiat vt. die. vij. Letamini. Lect. vij

POst tertium diem sepulture beati laurētij martyris: reuersum in domum suam ipolitū tenuerunt milites / et perduxerūt eum ad decium cesarem. Cui

decius subridens ait. Nunquid et tu magus factus es. quia corpus laurentij abstuliste diceris? Respondit ipolitus. Hoc feci non quasi magus: sed quasi christianus. Decius iratus: iussit vt lapidib⁹ os eius tunderetur. Et expolians eum habitu christiano: hortabatur vt sacrificaret dijs ⁊ ad militiam rediret. Ipolitus dixit Non me expoliasti: sed magis cepisti vestire. Decius dixit. Quomodo insipiēs factus es: vt nuditatem tuam non erubescas? Ipolitus dixit. Ego et sapiēs ⁊ christianus factus sum: qui ignorans credebam quod tu credis. Tu autem. ℟m. Beatissimus christi martyr laurentius dum pro christi nomine teneretur in domo ipoliti ponebat manus super oculos cecorum. Et illuminabantur. ℣. Baptizato autem beato ipolito: omnes famuli eius credētes baptizabantur. Et illu. Lectio.viij

Decius dixit. Sacrifica ne pereas per tormēta: sicut laurētius. Ipolitus dixit. Exemplum merear fieri beati martyris laurētij: quem tu miser ausus es ore polluto nominare. Tūc iussit eum decius extendi et fustibus cedi: et cesum cardis lamari. Post hec leuatum a terra: iussit eum vestiri veste qua ante vtebatur gentilis ⁊ dixit ei. Vtere pristina militia/ quam in conspectu nostro semper habuisti: et esto noster amicus. Beatus ipolitus voce clara dixit. Militia mea hec est: christo firmiter militare/ et ei militando celeriter ad fructuosam palmam venire. Tu autem. ℟s. Requisitus a decio sanctus ipolitus de corpore laurentij vt quid sepelisset. respondens ipolitus dixit. Christianus ego sum: et christi martyrem diligenter sepelini. ℣. Verum michi valde est/ vt quid ore polluto martyrem nominasti. Christianus. Lectio nona.

Decius tracūdia plenus/ iussit valeriano vt omnes facultates ipoliti acciperet: et eum crudeli examinatione interficeret. Eodem die valerianus exquisita facultate eius: omnem familiā eius christianam ante conspectum suum fecit adduci. Inter quos erat nutrix ipoliti christiana nomine concordia. quā valerianus iussit plūbatis cedi presente ipolito/ donec emitteret spiritum. Ipsum vero ipolitum fecit duci foras muros porte tiburtine cum familia sua: vt decollarentur. Quos ipolitus cōfortabat dicēs. Fratres nolite cōtristari ⁊ metuere: quia ego et vos vnum deum habemus. Iussit vero valerianus vt in conspectu ipoliti omnes decollarentur. Et decollati sunt promiscui sexus/ numero decē et nouem. Beatum vero ipolitū pedes ligatum ad colla equorum indomitorum: iussit per cardetum et tribulos trahi/ donec emitteret spiritū. Quorū corpora collegit iustinus presbyter et sepeliuit. Tu autē. ℟. Expoliauit veste ipolitū decius qua induebatur in habitu christiano et dixit ei. Sacrifica dijs ⁊ acquiesce preceptis nostris. Et vive ⁊ fruere militie palma. ℣. Cesar dixit ad ipolitum quomodo factus es insipiens: vt nuditatem tuam non erubescas? Sacrifica. Gloria. Et vive. ℣. Justi autem in perpetuū viuent. ℟. Et apud dominū. ¶In laud. Asia.

Dixit cesar ad ipolitum: tu magus factus es. respondens ipolitus dixit ad decium. non sum ego magus sed seruus sum domini mei iesu christi. ℣s. Dns regnauit. fo. vj. ān. Dixit ipolitus ad decū non me expoliasti: sed magis vestisti. ℣s. Jubilate. fo. vj. ān. Cesar dixit ad ipolitū/ quomodo factus es insipiens: vt nuditatem tuam non erubescas? ℣s. Deus deus. fo. vj. ān. Exemplum merear fieri laurentij beatissimi martyris. ℣s. Benedicite. fo. vj. Asia. Tunc valerianus in conspectu ipoliti famulos illius martyrizari precepit. ℣s. Laudate. fo. vij Cap. Justorum anime. ℣s. Ref. gloriose mar. In cōt. fo. lxxiij. ℣. Mirabilis deus. ān. Orauit sanctus ipolitus voce magna et dixit: gratias tibi ago dne meus iesu christe: quia famulos meos in conspectu meo pati video. ℣s. Benedictus. Oratio. Da nobis qs. Mēo. de oct. a. iesu. deinde mēo. fiat de sancto laurentio. ān. Laurentius dnō ⁊ equitem in die sācti laurētij. ℣. ⁊ Oēo. vtā. ¶Ad. j. ān. Dixit cesar ⁊ de laud. ℣s. Deus in nōie. fo. lxxiij. ān. Te iure laudāt ℣s. Quicunq; fo. lxxiij. ¶Ad. iij. ān. Dixit ipolitus. ij. de laud. ℣s. Legem pone. fo. xj. Cap. Via. et ℣. de cōmunione plurimorū mar. ad oēs hoc. dnr cū oēone Da nobis. ℣tā. ¶Ad. vj. ān. Cesar dixit. iij. de laud. ℣s Defecit. fo. xij ¶Ad. ix. ān. Tunc valerianus. ℣. de laud. ℣s. Mirabilis. fo. xiij. ¶Ostentum sancti ipoliti in dñica contigerit: totū ser. fiat de festo ⁊ mēo. de oct.

cataſta ſolui. Eadem hora afferens romanus vrceum cum aqua cepit quererē oram qua eam offerret beato laurentio Decius autem cepit eſtuari: et iuſſit vt laurentius ypolito redderetur ibi in palatio. Tu autem domine. Lectio tertia.

Venies autem romanus cū aqua miſit ſe ad pedes beati laurentij/ orans cū cum lachrymis vt baptizaret. At ille accepta aqua: benedixit et baptizauit eum. Audiens decius hoc factum: dixit. Erhibete eū fuſtibus. Et adductus ante cōſpectū decij ceſaris: non interrogatus cepit clamare voce magna dicēs. Chriſtianus ſum. Et iuſſit deci⁹: vt ipſa hora capitalē ſubiret ſentētiā. Et ductꝰ foras muros porte ſalarie: decollatꝰ eſt. Ea nocte venit iuſtinꝰ preſbyter: et collegit corpus eius et ſepeliuit. Tu autem.

In feſto ſancti tyburtij martyr. Ad vesp. Lectius martyr tiburtius cū nudatis plantis ſuper prunas ardentes incederet: fabiano prefecto dixit: videtur michi q̄ ſuper roſeos flores in cedam in nomine domini mei ieſu chriſti. Vlus. Gloria et honore coronaſti. Oratio.

Beati tyburtij martyris tui nos domine foueant cōtinuata preſidia: quia nō deſinis propitius intueri/ quos talibꝰ auxilijs cōtexeris adiuuari. Per. Ad matutinas. Lectio prima.

Beatus tyburtius eruditus eſt in fide chriſti a beato ſebaſtiano: ⁊ a glorioſo policarpo preſbytero/ ſacro baptiſmate innouatus. Qui cū ieiunijs ⁊ orationibus occuparetur/ quadā die tranſiens occurrit homini qui de alto lapſus fuerat/ et ita oſa membra caputq̄ quaſſauerat: vt de ſola eius ſepultura ageretur. Iuxta quem ipſe acceſſit: ⁊ cepit dicere ſup vulnera eius orationem dominicam/ ⁊ ſym bolum. Et ita factus eſt homo ſolidatis membris incolumis: quaſi nichil mali contigiſſet ei. Tu autem dñe. Lectio ij.

Poſt hec cōprehenſus a fabiano iudice/ cū cōſtantiſſime iuuenis ſanctus chriſtum confiteretur: iuſſit iudex ante pedes eius carbones effundi ardentes. dicens ad eum. Eligе tibi dñū er duobus. Aut thura dijs in his carbonibus adijce: aut pedibꝰ ſuper eos nudis ſtede. Ille aūt faciēs ſup eos ſignū crucis: cōſtanter ſuper eos nuda ingreſſus eſt plāta/ et cepit dicere. Depone infidelitatē et diſce quia hic eſt deus ſolus: quem confitemur creaturis oibus dñari. Nā michi in noie dñi mei ieſu chriſti videtur/ q̄ ſuper roſeos flores gradiar: q̄ creatura ipſa creatoris famulatur iperio. Lectio iij.

Fabianus prefectus dixit ad beatū tyburtium. Quis ignorat magicā arte vos docuiſſe chriſtum veſtrū. Obmutеſce inſelix aut tyburtius: et noli auribus meis hāc iniuriā facere vt audiā te rabido ore latrantē mellifluū nomen ⁊ ſanctū nominare. Iratus fabianus dictauit ſentētiā: vt gladio animadverteret. Ductus eſt itaq̄ in viā lauicanā: tertio miliario ab vrbe. Et effundēs orationem ad dominum vno ictu gladij verberatus decеſſit: ⁊ in eodē loco apparēte quodā chriſtiano/ ſepultus eſt tertio idꝰ auguſti. Tu autem. Hodie. Ide oc. ſāctitiaarem nā dñica in vi. die euenerit. Lectio iij

Eo tempore/ accepta poteſtate/ beatus laurentius cepit per regiones querere curioſe vbicumq̄ ſancti clerici vel pauperes eſſent abſconſi: et portans theſauros/ prout cuiq̄ opus erat miniſtrabat. Venit autem in cellū montem vbi erat quedā vidua que fuerat cū viro ſuo ānis vndecim/ et in viduitate permā ſit annos triginta duos: que habebat in domo ſua multos chriſtianos et preſbyteros et clericos abſconſos. Hoc cum audiſſet beatus laurentius: tulit veſtes et theſauros/ ⁊ venit noctu ad eā. Tunc veniens/ inuenit multitudinē chriſtianorū in domo cyriace vidue: ⁊ cepit oim chriſtianorū pedes lauare. Et in ipſa nocte veniens cyriaca ad beatum laurētium: miſit ſe ad pedes eius: ⁊ dixit ei. Per chriſtū te coniuro vt manus tuas ponas ſuper caput meum: quia infirmitates multas patior capitis mei. Lectio quinta.

Tunc beatus laurentius dixit. In noie dñi noſtri ieſu chriſti filij dei oipotētis: ponā manū meā ſuper caput tuū. Et facto ſigno crucis: poſuit manꝰ ſuper caput cyriace vidue. Poſuit etiam

sup caput ei⁹ lintheū: de quo extergebat pedes sanctoꝝ. Eadem itaq; nocte ambulauit inde/ ⁊ cepit q̄rere vbicunq; esset congregati christiani: siue in domibus/ siue in criptis. Venit autem in vicū qui dicitur canarius: et inuenit multos christianos in domo cuiusdā narcissi rpiani congregatos. Vbi introiuit cum lachrymis et lauit pedes oīm: et dedit eis de thesauro quem beatus sirtus p̄cipiēs tradidit. Et iuenit in eadē domo hominem nomine crescētiū cecū: vbi ipse cū lachrymis cepit rogare dicēs. Pone manū tuā in oculos meos: vt videā faciē tuam. ℣. vj

Tunc beatus laurentius lachrymas oculis distillans/ dixit. Dominus noster ihesus christus qui aperuit oculos ceci nati: ipse te illuminet. Et facto signo christi in oculis eius: ipsa hora aperti sunt/ et vidit lumen et beatū laurentium sicut petiuit. Tunc exiens inde/ audiuit q̄ in vico patricij multi christiani congregati essent in cripta nepociana: et veniens illuc beatus laurentius detulit secum ea que necessaria erant fidelibus/ et iuenit ibi animas septuagintatres promiscui sexus. Et introiuit cū lachrymis ad eos dans pacem omnibus: ⁊ inuenit ibi p̄sbyterū nomine iustinū/ qui fuerat ordinatus a beato sixto episcopo Et misit se ad pedes eius: et ceperunt se ambo in pauimento volutare vt inuicē sibi pedes oscularentur. Dixit autē beatus laurentius ad beatum iustinum. Cōple votum meum vt lauentur pedes sanctorum et tui/ per manus meas. Justinꝰ p̄sbyter dixit. Hoc dominicū p̄ceptū est: fiat voluntas domini nostri ihesu christi. Et posita pelue misit aquam/ ⁊ lauit omnium virorum pedes. Viduēs autem ad beatum iustinum: cepit primo osculari pedes eius et lauare. Et vbi lauit pedes eius: commendauit se beato iustino. Tu autem domine. Vita de primo nocturno hystorie de sancto laurentio. Ita tamen q̄. vj. ℟. erit. ℣. Oppolitꝰ. ¶ In oc. ihesu ad primas vespe. super psalmos vna sola ant. A solis ortu. Cetera omnia fiant sicut in prima die. Memo. de sancto eusebio. ant. Confessor domini. vt supra cū hac oratione.

Oꝛa.

DEus qui nos annua beati eusebij cōfessoris tui solēnitate letificas: cōcede ꝓpitius. vt cuius natalicia colimus p eius ad te exēpla gradiamur. Pdo. ℟. j

COnfitentibus hoc salutiferum nomen ihesu coram hominibus: copiosa merces repromittitur in celis Veneremur igitur inuocando/ inuocemus confitendo: ⁊ confiteamur nomini sancto eius q̄n bonū est. Qui qui cōfitetur/ cōfitebit a dño ihesu christo coram deo patre et angelis: nō in terra sed in celis. O vere btā cōfessio hois: sed felicissima ihesu filij virginis. Illa cōfessio morientis ⁊ merētis in via: ista in eternū viuētis atq; p̄miātis in patria. Illa laudis: ista retributionis. Illa in peregrinatiōe: ista in quiete Corde simul ⁊ voce ihesū venerare ⁊ opere ne detractes: quia qui ore et opere iesum negat/ fidem negat/ et est infideli deterior. Nec quisq̄ de fide ihesu requisitus clare habet nomē hoc gloriosissimum. Qui enim ꝓ nomine ihesu mori paratū non se inuenerit: nec se nouerit esse christianū. Pauli vt testantur miracula amputato capite/ palpitās lingua ter ihesū confessa est. Ad cuius nois cōfessionem/ tres fontes vbi languidi ⁊ infirmi sanātur: mirū in modū eruperunt. Saulus audita voce hac. ego sum ihesus quem tu persequeris: cecus cecidit. Ab anania in ihesu noie baptizatur: atq; ab oculis suis squamis cadentibus illuminatur. Sau deamus igitur euangelizando hoc dulce nomen: vt ab ipso laudemur/ et vasa gloꝛie cum paulo simus electa. Unde scriptum est. Vas electionis est michi: vt portet nomen meū coram regibus. ℣. ℟. ij.

HOc deuotissimum nomē fratres mēte honorem⁹ dum cogitatur/ voce dum auditur/ verbo dum enunciatur: oratione dū legitur/ inspirata visione aut scriptura dū videtur: quia profecto oībus his modis esse habet ihesus. Et preterea non venerabile solum hominibus: sed et demonibus multū terribile. Clamant namq; semper: ihesu cur venisti ante tēpus ꝑdere nos. Christi discipulis

hec potestas tradita est: vt suo nomie de monia subiceret. Angelis profecto hoc nomen letabile: cū in eo ipsorum ruina reparatur. Hinc subtilius fuit prophetatum/ vtilius peroptatū: gratiosius nobis publicatū. Et quāq̄ greco stultū/ et iudeo scandalosū: his tamē qui salui facti sunt/ summe virtuosū est. Nec immerito vēdicat sibi nomē quod est super omne nomē. Hoc ergo nomē deuotissime veneremur: a quo nostra fluunt cūcta prosidia. Iesum dulcia precordia pulset/ et tus aquarum nostri deducant oculi atq̄ crebris singultibus arida lusspirent pectora. Quorum non erunt compuncta corda/ tot vbi videntur leguntur q̄ facta miracula? O ergo dulcissime iesu/ si dulce est flere de te in mundo: q̄ dulce est de te iesu gaudere in celo. Tu. Lectio tertia.

Exultet iā āgelica turba ob huius festi sacrati nois iesu diuina mysteria: at pro tante benignitatis dignitate intonet canor inbilus cordi q̄ ori salutaris. Gaudeat se nostra regio tanti nois lustrata honoribus/ populus sedēs in tenebris sētiat se amisisse caliginem: et in hoc diē noie gaudeat recepisse salutē. Letetur pia mater ecclesia huius festiuitatis decorata gaudijs: christianorū deuotis melodijs boniferet hec ecclesia christi. Congaudeāt huius sācti festi procuratores in quo non deus detinet/ sed gratiā cōfert/ seruatq̄ copiosā merendi materiam: vt pleni⁹ gloriet̄ur in laude sui. Hoc fidei hoc spei/ hoc charitatis nomen fundamentū merito nūcupatur: a quo non potest quisq̄ aliud ponere/ quia id positum est christus iesus. Exultem⁹ in hoc lapide angulari qui creuit in mōtē/ varia tabernaculi festa: et cauti simne segnes dilectione. gratione pigri/ inueniamur in xpo iesu. Hūc dilige ex toto corde teneris: tota aia q̄ oibus viribꝰ tuis. Ecce homo. Nichil reliquit: qui totū tibi vēdicat. Prospice quid negas: vide qd potes. Mensures opere quid debes iesu christo vero regi immortali: qui viuit et imperat per secula deus atq̄ vēturus est iudicare viuos et mortuos et seculū per ignem. Vide lec. de sācto eusebio. f. iij.

TEmpore quo liberius de exilio reuocatus fuerat a constātio augusto heretico/ vt vna communione contaminaret plebē: eusebius presbyter vbis rome cepit declarare liberiū hereticū/ et amicū constātij. Quo facto occupat ecclesia a liberio/ ejcitur felix de episcopatu subrogat liberius/ tenetur eusebius presbyter. Tūc cōstantius imperator aggreditur cum liberio eusebiū presbyterū/ dicēs. Tu solꝰ christianus es in vrbe roma? Eusebius presbyter respōdit. Sit cōfidimus in dño quia fideles nos christus inueniet/ sicut et baptizati sumus: q̄ benedictionem seruamus quā a btō iulio suscepimus. Hz. Euge serue bone. f. in cōi fol. lxxv. Lectio. v.

LIberius dixit. Et nos cuius fungimur vice? Nonne anteriorꝭ nostri? Eusebius presbyter dixit. Ita esset: si perseueraſſes in fide/ quam in persecutione primo tenere visus fueras. Liberius dixit presente augusto. Tā cōtumacē me existimas? Eusebi⁹ dixit. Resipisce doceq̄ declarat. Imperator constātius dixit. Et quid est inter fidem q̄ fidē? Eusebius presbyter respondit. Quantum ad nos peccatores/ integritatem tenentes sumus: q̄tum ad vos/ insania plenos estis qui felicem episcopum catholicum: et dominum iesum christum inuocantem/ purum sacerdotem ab omnibus declaratum in exilium direxistis. Responsorū. Justus germinabit. Lectio sexta.

IRatus constantius subrogatu liberij includit eusebium presbyterum in quoddam cubiculum domus sue quod humile erat/ in latitudine pedibus quatuor: et ibi multis mensibus inoratione constanter perseuerans inclusus/ post menses septem dormitionem accepit decimonono kalendas septembris. Cuius corpus collegit gregorius et orosius presbyteri parentes eius: et sepelierunt in cripta iurta corpus beati sixti martyris et episcopi in cimiterio calixti. Ibi et titulum ipsius scribentes posuerunt: pro commemoratione hominis dei. Hic aūt orosius: etiam hec gesta conscripsit. Ij. Juravit. ij. in cōi f. lxxvj. Suāgel.

Secundum Lucam. ij.

Luc. 2. IN illo tempore. Postq̃ consummati sunt dies octo. vt circũcideretur puer: vocatũ est nomẽ eius ihesus. Et rel.

Omelia de diuersis tractatibus.

Remig. in 1. ad Rom. circa fin. QUeq; enĩ querere est christianis/cur voluerit dominus circunciđi/propter quid circunciđsus est/propter quid passus: propter quid tali ac tanto nomine vocatus. Nichil horum propter se. sed omnia propter electos: ośa propter delicta nostra. Quodvocatũ est inquit ab angelo: priusq̃ in vtero conciperetur. Vocatum plane nõ impositum. Nempe hoc nomen est ei ab eterno. A natura propria habet vt sit saluator: innatum est ei hoc nomen/non inditum ab humana vel angelica creatura. Sed quid dicimus q̃ egregius ille prophęta hunc ipsum puerũ multis nominibus appellandũ fore predicẽs/hoc vnũ tacuisse videtur/qđ solũ premonuit angelus: vt testat euãgelista/vocatũ est nomẽ ei⁹ ihesus Exultauit elayas vt videret hunc diẽ: et vidit et gauisus est. Denq̃ et loquebatur gratulabundus et laudans deum. Puer natus est nobis/z filius datus est nobis/cuius imperiũ super humerum eius: z vocabitur nomẽ eius admirabilis/consiliarius/deus fortis/pater futuri seculi/princeps pacis. Magna quidem nomina/sed vbi est nomen quod est super omne nomẽ: nomen ihesu in quo omne genu flectat? Forte in his omnib⁹ vnũ illud inuenies: sed exp̃ssum quodãmodo et effusum. Nẽpe ipsum est de quo spõsa in cãtico amoris: oleum inquit effusum nomen tuum. Lectio octaua.

HAbes vnũ in his omnibus appellationib⁹ ihesum: nec omnino aut vocari posset aut esse saluator/si forte horum quippiam defecisset. Nũquid nõ vere admirabilem cum sumus singuli experti/in mutatione vtiq; naturarum? Hoc nempe est saluationis nostre principium: cum incipimus respuere quod diligebam⁹/dolere vnde letabamur/ãpleti quod timebamus/sequi quod fugiebamus/optare qđ cõtẽnebamus. Admirabilis plane qui hec operatur mirabilia. Sed nichominus et cõsiliariũ sese exhibeat necesse est in electiõe penitẽtie/et vite ordinatiõe: ne forte sit nobis absq; sciẽtia zelus/vbi tanti boni prudentia desit. Sane opus est vt deũ quoq; probem⁹ in remissione videlicet peccatorũ. quia nec sine hac salus nobis cõstare potest: et nemo potest dimittere petã nisi solus deus Verũ nec id quidẽ sufficit ad salutẽ: nisi forte quoq; experiamur in expugnando expugnãtes nos/ne ab eisdẽ rursum cõcupiscẽtijs superemur/z fiãt nouissima nostra deteriora prioribus. Videt ne aliquid deesse saluatori? Plane deesset qđ maximũ est/nisi pater esset futuri seculi vt per eũ imortalẽ resurgerem⁹ qui p̃ presentis seculi patrẽ generamur ad mortẽ Nec hoc satis si nõ etiã princeps pacis patri nos reconciliaret/cui traditurus est regnũ: ne forte sicut filij ꝓditionis vtiq; nõ salutis resurrecturi videremur ad penã. Multiplicabit eius imperiũ sane. vt merito saluator dicat: etiã pro multitudine saluãdorũ. Et pacis nõ erit finis: vt verã noueritis esse salutẽ/que nõ possit timere defectũ: ihesu noie inuocato. Fo. cxvi.

POstq̃ consummati sunt dies octo vt circũcideretur puer: vocatum est nomẽ eius ihesus. Magnum z mirabile sacramẽtũ. Circũciditur puer: et vocatur ihesus. Quid sibi vult ista connexio? Circũcisio nẽpe saluãdi magis q̃ saluatoris esse videtur: z saluatorẽ circũcidere decet magis q̃ circũcidi. Sed agnoscite mediatorẽ dei z hoim: qui ab ipso natiuitatis sue exordio diuinis humana sociat ima sũmis. Nascit ex muliere: sed cui fecũditatis fructus sic accedat/vt non decidat flos virginitatis. Pãnis inuoluitur: sed panni ipsis angelicis laudib⁹ honorãtur. Absc̃onditur in presepio: sed proditur stella radiãte de celo. Sic z circũcisio veritatẽ susceptę humanitatis: et nomẽ quod est super omne nomen gloriã inditat maiestatis. Circunciditur tanq̃ veri abrahe filius: ihesus vocat tanq̃ filius dei Nõ est in eo nominis vmbra: sed ihesu veritas manifesta. Celitus quidem inditum nomen euangelista testatur: quod vocatum est ab angelo/priusq̃ in vtero cõciperetur. Et attẽde verbi profundita

tem. Postq̃ natus est / iesus vocatur ab hominibus: quod vocatum est ab angelis priusq̃ in vtero cõciperetur. Idem quippe et angelꝰ saluatorꝫ hominis: sed hominis ab incarnatione / angelꝰ ab initio creature. Vocatum est ergo nomen eius iesus / quod vocatũ erat ab angelo: vt in ore duorum vel triũ testiũ stet omne verbum: et ipsum quod in prophetis abbreuiatum manifestius in euangelio legitur caro factum. Vos ergo fratres mei respicite hec parabola. Jesus enim nec angelico eguit testimonio nec humano: sed tripler nobis salutis nostre testimonium ab angelo / maria et ioseph reliquit ne forte videamur assumpsisse nomẽ dei in uanum. ℣ In laudibus omnes añe. dicuntur ℣ cetera omnia sicut in prima die. ℣ Memoria de sancto eusebio: et de sancto laurentio. et cetera.

℣ In festo assũptionis beate marie virginis festum principale. Ad. i. vesp. añ.

Tota pulchra es amica mea et macula nõ est in te: fauus distillans labia tua mel ꝫ lac sub lingua tua odor vnguentorum tuorum super omnia aromata: tam enim hyems trãsiit ymber abiit et recessit flores ãparuerunt / vinee florentes odorẽ dederunt et vox turturis audita est in terra nostra: surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps Laudate pueri dñm. fol. xxxbiij. ãn. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est / quesiui et non inueni illum vocaui et non respondit michi: inuenerunt me custodes ciuitatis percusserunt me et vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum custodes murorum: filie hierusalẽ nunciate dilecto quia amore langueo. In tempore paschali. Alia ps Laudate dominũ oẽs gen. fo. xxxix. añ. Qualis est dilectus tuus ex dilectis o pulcherrima mulierum: amicus meus candidus et rubicundus electus ex milibus / tota eius sub capite meo: ꝫ dextera illius amplexabitur me. ps. Lauda aia. fo. xlix. añ. Talis est dilectus meus et ipse est amicus meus / filie hierusalem. ps Laudate do. qñ bo. fo. xlix. añ. Descendi in ortum meum vt viderem poma conuallium et inspicerem si floruissent vinee et germinassẽt mala punica / reuertere reuertere sulamitis reuertere reuertere vt intueamur te. ps. Lauda hierusalẽ dominũ fo. xlij. Cap.

In omnibus requiem quesiui ꝫ in hereditate domini morabor / tunc precepit ꝫ dixit michi creator omniũ / ꝫ qui creauit me requieuit i tabernaculo meo Ecc. 24

℟. Super salutem. infra. vj. Hymnus.

O Quam gloriosa luce chorusca stirpis dauitice regia proles: sublimis residens virgo maria: supra celigenas etheris omnes.

Tu cum virgineo mater honore: angelorum domino pectoris aulam sacris visceribus / casta parasti: natus hinc deus est corpore christus.

Quẽ cunctus venerans orbis adorat: cui nunc rite genu flectitur omne / a quo nos petimus te veniente abiectis tenebris gaudia lucis.

Hoc largire pater luminis omnis: natũ per propriũ flamine sãcto: qui tecum nitida viuit in ethra: regnans ac moderans secula cuncta. Amen. ℣. Exaltata es sancta dei genitrix. ℟m. Super choros angelorum ad celestia regna. ãn. Ascendit christus super celos: ꝫ preparauit sue castissime matri immortalitatis locũ: et hec est illa preclara festiuitas omnium sanctorum festiuitatibus incomparabilis / in qua gloriosa et felix micantibus celestis curie ordinibus ad etherea perueniet thalamum / quo pia sui memorum immemor: nequaq̃ existat. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui virginalem aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da quesumꝰ. vt sua nos defensione munitos / iocũdos faciat sue interesse festiuitati. Qui viuis et reg.

℣ Memoria de octa. iesu solemniter. Cõpletorium vt in psalterio prenotatum est Ad matutinas inuitatorium. Venite adoremus regem regum. Cuius hodie ad etherea mater virgo assumpta est celi. ps Venite. hymꝰ. Quem terra pontus. ℣ In. i. noct. ãn.

Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui columbarum. ps. Domine dominus noster. fo. xj. ãn. Sicut lilium inter spinas / sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. fo. v. ãn. Fauus distillans labia tua sponsa et odor vestimentorum tuorũ sicut odor thuris. ps Domini est terra. folio. xiij. vº. Sancta dei genitrix virgo semper. Lectio. i.

Cogitis me o paula et eustochiū / immo charitas christi me cōpellit: qui vobis dudum tractatibus loqui cōsueueram / vt nouo loquendi genere / sanctis que vobiscum degunt virginibus / latino vtens eloquio / exhortationis gratia / sermonem faciā de assumptione beate ⁊ gloriose semper virginis marie / more eorum qui declamatorie in ecclesijs solent loqui ad populum / quod vtiq; genus docendi nec dum attigeram. Sed quia negare nequeo quicquid imūgitis / animia vestra deuictus dilectione: experiar que hortamini / affectu infantium / more balbutientium / qui quecūq; audierint fari gestiūt / cum nec dum possint ad plenum verba formare. Tu autem domine. ℟.

Vidi speciosam sicut columbam ascēdentem desuper riuos aquarū cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circūdabant eā flores rosarū ⁊ lilia cōuallium. ℣. Que est ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe et thuris. Et. ℣. Gl. et.

Idcirco marime experiar / quia propter simpliciores qualesq; id me deprome re cōpellitis / vt habeāt sermone latino quibus se occupēt laudibus ex eadem die / quibusue diuinis vacent lectionibus / pcertim cū eadē in multis festiuitatibus multorū sanctorū patrū studia / miro euderint eloquio: que de hac quidē vberius vbiq; in scripturis diuinis predicata legūtur. Quid enim aliud sonāt euangelia. nisi nascentem dominum ex maria virgine. Et omnia eius incremēta duntaxat diuinis efferunt preconijs Porro ab exordio sancti euangelij gabrielem archangelum colloquentē marie audistis: et deinceps reliqua omnia plenius legistis. Tu autem domine. ℟.

Que est ista que processit sicut sol et formosa tā q̄ hierusalem. Viderunt eā filie syon ⁊ beatā dixerūt ⁊ regine laudauerūt eā. ℣. Sicut dies verni circūdabāt eā flores rosarū ⁊ lilia cōuallium. Gl. f. in.

Ad presepe quoq; o paula teste nato puero multitudinem angelorū inter crepūdia noui partus ⁊ querelas nescij ploratus pro fescenninis / gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis cantātem audisti: et radiantem stellam vidisti. Pastoribꝰ insuper euāgelizantibus credidisti. Magos preterea tria deferentes munera / in visione beatis oculis conspexisti: ipsa eadem munera bene intelligēdo votis omnibus fide deo obtulisti. nam et cum eisdem magis deum puerum in presepe adorasti. Sed forte conquesta me delatorem q̄ te prodiderim clamabis. Ad quod ego. Si celatum esse volebas teste cōscientia: michi narrare ante presepiū vbi plurimum lachrymata es non debueras. Quod vt verum fatear christi preconia etiā si voluero aduitatus / nec; tuas laudes olino tacere queo. Idcirco te tue interrogēt filie / quas lacte nutris / tu ea melius referabis: que nescio si per speciem aliquā certe aut in spiritu vidisti. Tu. ℟.

Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidimus eam plenam charitate et dilectione. In cubilibus et in ortis aromatum. ℣. Ista est que ascendit de deserto deliciis affluens. In cubilibus. Gloria. In cubilibus. ℭ In.ij.noctur.ān. ℭ missiones tur paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. ℘s. Eructauit. fol.rr.ān.

Fons ortorum puteus aquarum viuentium: que fluunt impetu de libano. ℘s. Deus noster re. fo.rr.ān. ℭ enit dilectus meus in ortū suum vt comedat fructum pomorum suorum. ℘s. Fundamenta. fo.rrr.b⁹ Post partum. Lectio tu.

Assumptio beate marie.

Unde vos o filie/pulsate matrem precibus: pulsate ad ostium mutantis amici/si quomodo tandem vobis aperiantur que reserata sunt matri Verumtamen de his quid plura dicam? Omnia saluatoris gesta et beate marie obsequia: necnon actus vite et euangelio didicistis. Et nunc quid superest vt aliquem doctorū requiratis/De assumptione tamē eius/qualiter assumpta est/quia vestra id deposcit intentio/presentia absens describere curaui. que absentia presens devotus obtuli/vt habeat sānctum collegium vestrū in die tante solemnitatis mus latini sermonis. in quo discat tenera infantia lactis experiri dulcedinē/z de eruginerima cogitare. qualiter fauente deo per singulos annos/tota hec dies expendatur in laudem/z cum gaudio celebretur: ne forte si venerit in manibus vestris illud apocriphū de trānsitu eiusdem virginis/dubia pro certis recipiatis: quod multi latinorū pietatis amore studio legendi cārius amplectuntur presertim cū ex his nichil aliud experiri potest pro certo/nisi q̄ hodierna die gloriosa migrauit a corpore. Ism.

Ornatam montibus filiam hierusalē dominus cōcupiuit. Et videtes eā filie syon beatissimā predicauerunt dicētes vnguentum effusū nomē tuū. Adiuit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Et videntes. Lectio. ij.

Ondstratur autem sepulchrū eius ostendentibus nobis vsq̄ ad presēs in vallis iosaphat medio: que vallis est inter montem syon z montem oliueti posita/quam et tu o paula oculis asperisti Vbi in eius honore fabricata est ecclesia mirro lapideo tabulatu/in qua sepulta fuisse vt scire potestis: ab omnibus ibidem predicatur/sed nūc vacuum esse cernentibus ostēditur. Hoc idcirco dicerim/quia multi nostrorum dubitant/vtrum assumpta fuerit simul cum corpore: an obierit relicto corpore. Quomodo autē/vel quo tempore/aut a quibus personis sānctissimum corpus eius inde ablatum fuerit: vel vbi translatū/vtrum vero surrexerit nescitur. Quamuis nonnulli astruere velint eam iam resuscitatā: et beata cum christo immortalitate in celestibus vestiri. Quod z de beato iohāne euangelista eius ministro/cui virgini a christo virgo cōmissa est plurimi asseuerant: quia in sepulchro eius vt fertur/nō nisi manna inuenitur/quod et scaturire cernitur. Verūtamen quid horū verius censeatur: ambigimus. Melius tamen deo totū/cui nichil impossibile est cōmittimus: ꝯ aliquid temere diffinire velimus auctoritate nostra/qō non probamus. R.

Sicut cedrus exaltata sum in libano z sicut cypressus in mōte syon quasi myrra electa. Dedi suauitatem odoris. ℣. Et sicut cynamomū et balsamū aromatizans. Dedi suauitatem. Lectio. iij.

De his quoq̄ quos cum domino teste euangelio resurrexisse credimus/sed vtrū redierint in terre puluerē/certum non habemus: nisi quod legimus quia multa corpora sānctorū qui dormierant surrexerunt/ac venerunt in sānctam ciuitatē/scilicet hierusalem et apparuerunt multis. De quibus profecto nōnulli doctorum senserūt/etiā z in suis reliquerunt scriptis q̄ iam in illis perpetua sit completa resurrectio. Fatentur enim q̄ veri testes non essent: nisi et vera esset eorum resurrectio. Vnde et beatus petrus dixisse legitur/cum de dauid loqueretur in testimonium: z sepulchrum inquit eius apud nos est: quasi non sit ausus dicere/q̄ ipse aut corpus eius apud nos est/sed tantum sepulchrum quo conditus fuerat. Hinc aiunt resurrexisse z ipsum cum ceteris sanctis/et ideo vacuum remansisse monumentum: vbi nunc beate marie cernitur. Quod sane factum est et de aliis quibuslibet locis scripturaꝝ firmare conātur: q̄ hi cum christo iam regnēt resuscitati/in eterna societate. Quod q̄ deo nichil est impossibile/nec nos de beata maria factum abnuimus: quāq̄ propter cautelā/salua fide/pio magis desiderio opinari oporteat/ꝯ incōsulte diffiniri/qō sine periculo nescit. Vnde de his ex qbus certi sumus tātisper loquamur ad exhortationē vestrā qualitēq̄ sermone ad edificationē z laudē nois dei: vt z religio cōseruet pro famulatu/z deuotio augeatur pro affectu. Quoniam per est vir

go que sola interemit vniuersam heresi
cam prauitatem/sola sit post deum que
nos confirmet in omni bonitate: suisq;
commendet meritis ⁊ precibus aurilie-
tur: vt ipsi digni inueniamur in eis lau-
dibus. Tu autem. ℟. Super salutem ⁊ om
nem pulchritudinem dilecta es a domino/⁊ regina
celozum vocari digna es. Gaudent chozi angelozū
Consortes ⁊ concines nostri. ℣. Valde te nos opoz
tet venerari que tam sancta et intacta es virgo.
Gaudent. Gloria. Consoz. ℭ In iij. nocturno
ān. ℭ Veni in ozтum meum sozoz mea sponsa mea
sui myrrhā meam cū aromatib⁹ meis. ps Cāta-
te. f.fo.xxxij.ān. ℭ Comedi fauū cū melle meo/
bibi vinum meum cum lacte meo. ps Domin⁹
reg.erul. f.xxxij.ān. Surge aquilo ⁊ veni au
ster perfla ozтum meum et fluent aromata illius.
ps Cantate. f.xxxij. ℣. Speciosa facta es ⁊
suauis. Secundum Lucam. x.cap.

In illo tempoze. Intrauit iesus in
quoddam castellum: ⁊ mulier que
dam martha nomine excepit illū in do-
mum suam. Et huic erat sozoz nomine
maria/que etiam sedens secus pedes do
mini audiebat verbū illius. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede presbyteri.

Aduenies conditoz mūdi pro redem-
ptione generis humani/cum diues esset
pauper p nobis fieri voluit: vt sua pau-
pertate nos diuites faceret. Qui etiam
de sinu patris descendens/tantum pro
nobis humiliari dignatus est: vt propri
am domum non haberet/vbi caput recli
naret. Qui conceptus est de spiritusancto
intra vterum virginis vt deus: sed
natus humiliter vt homo. De cuius oz-
tu psalmista loquitur. Etenim dns da-
bit benignitatem: et terra nostra dabit
fructū suum. Dominus nempe dedit be
nignitatē: quando genus humanum a
reatu prime preuaricationis per vnige-
nitum suum liberare disposuit. Siue cer
te dedit benignitatem: q; eius ingressu
virginalis vteri templū/spiritussancti
gratia consecrauit. Terra autē nostra
dedit fructum suum: quia eadem virgo
que de adam corpus assumpserat/filiū
genuit/diuinitate q̄dē deo patri coequa-
lem: sed sibi carnis veritate consubstan-
tialem. ℟. Quam pulchra es amica mea/q̄
pulchra es ⁊ decora/oculi tui columbarum. Absq;
eo qō intrinsec⁹ latet: ℣. Sicut vitta coccinea la-
bia tua/⁊ eloquiū tuū dulce. Absq;. Lectio.viij.

Cum ergo pergeret dominus per ci-
uitates ⁊ castella atq; vicos euan
gelium regni annunciando: intrauit be
thaniam vbi erat domus marthe ⁊ ma-
rie/vbi etiam dns quatriduanum laza-
rum fratrem earum resuscitauit a moz
tuis. Martha ergo accepit dnm in do-
mum suam/illi nimirum ministratura
in mundo: cui angeli ministrant in celo.
Felices illi: qui dominū in domū suam
suscipere meruerunt. Illi quoq; domi-
num in domum suam suscipiunt: qui fi
deliter eius precepta audiunt/libēterq;
opere adimplent. Maria vero que quon
dam peccatrix pedes dñi lachrymis riga
uerat/⁊ capillis suis terserat/q; multa
ei peccata dimissa fuerant/multū dilige
bat: et ideo deuotissima circa pedes dñi
frequentabat/deuoto coꝛde verbū illius
audire cupiens. Martha itaq; dnm pa-
scere disponēs/⁊ pparans ei cibos: circa
multa ministeria occupabat. Maria
vero sozoz eius pasci magis elegit a do-
mino: sedit q; circa pedes eius/vacansq;
audiebat verbum illius. Que quāto hu-
milius sedebat: tāto amplius capiebat.
Sed quia melioz est refectio anime/q̄
preparatio ciboꝛum coꝛporalium: recte
marthe a dño dicitur. Martha martha
sollicita es: et turbaris erga plurima.
Pozro vnum est necessarium. Ac si ei do
minus diceret. Tu quidem in curis ⁊ sol
licitudinibus ⁊ laboze es posita. sed vnū
est necessarium quod maria elegit. ℟m.
Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti
domino perfecta sunt in te que dicta sunt tibi. Ecce
exaltata es super chozos angelozum/intercede pro
bis ad dñm iesum christum. ℣. Benedicta ⁊ venera
bilis es virgo maria/que sine tactu pudoris inuen
ta es mater saluatoris. Eccr. Lectio nona.

Non pars marthe reprehenditur:
sed marie preponit. Per has enī
duas dilectas sozoꝛes/due sancte eccle-
sie vite designantur: actiua scz ⁊ cōtem-
platiua. Martha actiuā vitam signifi-
cat: qua proximo in caritate sociamur.
Maria autem contemplatiuam: qua in

amore dei suspiramus. Activa vita est
esurienti cibum tribuere / sitienti potum:
⁊ cetera opera misericordie impendere.
Contemplativa est / omnibus curis se-
culi remotis / soli deo inherere / orationi /
⁊ lectioni vacare: mente et desiderio an-
gelorum chorus interesse. Sciendum ve
ro est quia cum activa vel contemplati-
va ex gratia dei sunt: vna nobis in neces-
sitate est / altera in voluntate. Quis enim
ad dei regnum ingreditur / nisi bene pri⁹
operetur? Sine contemplativa vero vi-
ta / intrare possunt ad celestem patriam:
qui bona que possunt operari non negli
gunt. Activa ergo est in necessitate: con
templativa in voluntate. Illa in labore:
ista in requie. Illa in via: ista in patria.
Denique activa in presenti seculo inchoa-
tur: ⁊ in presenti vita finitur. Quis enim
in futura vita mortuum sepeliet / ubi ne
mo moritur / sed est vita perennis? Quis
ibi esurienti cibum tribuet / ubi nemo
erit? Contemplativa autem vita hic qui-
dem inchoatur / sed in futuro perficiet:
quia quod nunc videmus per speculum
in enigmate / tunc videbimus facie ad fa
ciem / quando percipiem⁹ illud quod ocu
lus non vidit / nec auris audivit / nec in
cor hominis ascendit / quod preparavit
deus diligentibus se. Tu autem dñe mi-

¶ Illa sequens lectio legatur ad primā
in capitulo: ⁊ sic fiat quotidie per octa. As-
sumptionis ⁊ nati vite marie etiā. Lectio i.

QUod si quera⁹ / post ascen
sionem domini quid ege-
rit virgo maria vnū pro
certo est: quia virgo sacra
corpore ac mente permā-
sit. Quam sane angelus
gabriel actus celestis paranymphus inta
ctam custodivit / et iohannes apostolus
⁊ euangelista / cui christus eam de cruce
comisit / virgo virginem seruavit: suisq;
ei deseruivit obsequiis. Non q̄ erimus
ille sanctorum chorus apostolorū eam
deseruerit: inter quos post resurrectionē
intrans ⁊ exiens / familiarius cōtulit de
christi incarnatione / tanto siquidem ve-
rius quanto ab initio plenius per spiri-
tum sanctum cuncta didicerat ⁊ perspe-
xerat oculis vniversa / licet apostoli per
eundem spiritum sanctū omnia cogno-
uerunt / ⁊ in omnem edocti peruenerunt
veritatem. Quam sane beatam virgi-
nem / ⁊ si omnes venerati sunt discipuli /
eiq; famulabantur officio dilectionis:
iohannes tamen amplius ac specialius
vsq; ad finem vite qui sibi cōmissam ac-
cepit in suam quasi matrem filius / cui
benignus magister de cruce inquit / mu-
lier ecce filius tuus: ad discipulum aūt /
ecce mater tua vt virgo virgini cohere-
ret / et deseruiret officiosissime cura ado
ptionis. Non enim pudicissima virgini
tas alicui discipulorum rectius q̄ vir-
gini commendatur / vt esset adinuicem
grata societas / ⁊ floridus aspectus / nec
non venustus conuersandi vernans al-
ternatim puditiarum splendor decora
tus. Una siquidem virtus virginitatis
in ambobus: sed altera potior in maria
Altera quidem / quia fecūdior: sed ipsa.
Ipsa vero: sed altera. Quia et si ipsa ca-
demq; incorruptio: tamē fecunditas in-
tegritatis longe gloriosior est q̄ virgini
tas. Idcirco⁊ fecunditas in illa tota dei
ficata est ⁊ virginitas. Alioquin / nulq̄
secundū naturam nascendi virginitas /
vbi fecūditas p̄dicat: neq; fecūditas vbi
virginitas integra cōseruat. Ideoq; to
tum supereminet que de illa dicuntur:
quia sunt diuina atq; ineffabilia. Unde
virginitas et fecunditas prolis super-
minens nouitas est: quāq̄ humanum
cernatur ex carne quod nascitur. Verū
tamen ⁊ si magnificentior multum vir-
ginitas in maria propter gratie excellē
tiam / vna tamen integritas carnis et
vna virtus / que ad inuicem quasi cogna
ta sociantur. ℟. Felix namq; es sacra virgo
maria / ⁊ omni laude dignissima. Quia ex te ortus
est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro po-
pulo / interueni pro clero / intercede pro deuoto fe-
mineo sexu: sentiant omnes tuum leuamen quicū-
q; celebrant tuam assumptionem. Quia. Gloria.
Quia. ¶ Per octa. quādo de tercio nocte
dicitur tūc erit hoc sequens ℟. iii. ℟. iii.
Beatam me dicent omnes generationes. Quia
fecit dominus magna quia potēs est. Et sanctum
nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dominū

ꝙ exultauit spiritus meus in deo salutari meo. Oꝛ Gloꝛia. Et sanctum. ℣ Exaltata es sancta dei genitrix. ℟ Super chꝛos angelꝛum ad celestia regna. ℭ In laudibus. Antiphona.

ASsumpta est maria in celum / gaudent angeli laudantes benedicunt dominum. ℘s Dñs regnauit. fo.vj.ān. Maria virgo assumpta est ad etherrum thalamū / in quo rex regum stellato sedet solio. ℘s Jubilate. fo.vj. ān. In odoꝛem vnguentoꝛum tuoꝛum curꝛimus adolescentule dilexerunt te nimis. ℘s Deus deus. fo.vj.ān. Benedicta filio tuo domina / qꝛ per te fructui vite communicauimus. ℘s Bñdi. fo.vj.ān. Pulchra es a decoꝛa filia hierusalem / terribilis vt castꝛoꝛum acies oꝛdinata. ℘s Laudate. fo.vij. Capm. In omnibus requiē. Hymn⁹ O glorioſa femina. ℣ Elegit eam deus. ān. Que est ista que ascendit sicut aurora consurgens / pulchra vt luna / electa vt sol / terribilis vt castrorū acies ordinata. ℘s Bñd⁹. Oco.

VEneranda nobis domine huius diei festiuitas opem cōferat sempiternam: in qua sācta dei genitrix mortem subijt temporalem / nec tamen mortis neribus deprimi potuit / que filiū tuum dominū nostrum de se genuit incarnatū. Qui te. bi. ℭ Ad.j.ān. Assumpta est. j. de lauō. ℘s Deꝰ in nomine. Ad.iij.ān. Maria virgo. ij. de lauō. ℘s. Legem pone. Capm In oibus requiem. ℟ Sancta dei genitrix. Et dicitur ab aliquo clerꝛ. de. ij. foꝛ. cū eodem cantu qui in die purificā. beate marie. hac die tantū per octa. vero ꝙ in octa. dicitur cantus sup dicta. Ria sicut in cōmemo. eiusd. ℣ Post partum. oco Veneranda no. ℭ Ad certam. ān In odo. cf. iij. de laudibus. Capitulum.

cf.14 ET sic in ꝓpꝛia firmata sum / ꝙ in ciuitate sanctificata similiter requieui. ꝙ in hierusalem potestas mea. ℟ Post partū. ℣. Speciosa facta. oco. vis. ℭ Ad.ij. ān. Pulchra es et. v. de laudibus. Capitulū.

cf.14 ET radicaui in populo honoꝛificato / ꝙ in partes dei mei hereditas illius / et in plenitudine sanctoꝛum detentio mea. ℟ Speciosa facta. ℣ Elegit eā. Oco vis. Suꝛrexit⁹ oꝛdo hoꝛarum seruetur per totas octa. ℭ Ad. ij. vis Assumpta est. j. de lauō. ℘s Dixit dñs ℘s. Confitebor. ℘s Beatus vir. ℘s. De ꝓfundis. ℘s Memento. Idem psal. cum predicta ān. dicuntur singulis diebus per octa. Capitulum. In omnibus requiem. ℟ Candida virginitas paradisi carā colonis. oꝛꝰ cōclusus florenti cespite vernans. Cui merito mūdus celebꝛat pꝛeconia totus. ℣ Que meruit dominum ꝓgenerare suum. Cui merito. Gloꝛia. Pꝛeconia. require in purificatione beate marie ꝓ hymno dicatur sequentia Letabūdus. ℣ Exaltata es sancta dei genitrix. ān. Hodie maria virgo celos ascendit gaudete quia cum christo regnat ineternū. ℘s Magnificat. Oco Venerāda nobis. vt supꝛa. Quotidie infra octa. dicatur completoꝛium vt in psalterio pꝛenotatum est. Quotidie infra octauas nisi i dñica hoc modo fiat seruitium. Ad matutinas inuitatoꝛiū. In honoꝛe dilectissime marie virginis. Jubilemus domino. ℘s Venite. Hymnus Quem terra pontus. Super nouem psalmos dicuntur sequentes-afie. Exaltata es sancta dei genitrix: super chꝛos angelꝛum ad celestia regna. ℘s. Domine dominus noster. fol. iij. ān Sicut myrrha. ℘s. Celi enarrant. fo. v. ān. Paradisi pꝛte per te nobis aperte sunt quas hodie glorioſa cum angelis triumphas. ℘s. Domini est terra. fol. viij. ān. Specie tua. ℘s Eructauit. fo. rr. ān Adiuuabit eam. ℘s. Deus noster. fol. rr. ān Sicut lilium. ℘s. Fundamēta. fo. rrr. ān. Gaude maria. ℘s. Cātate. j. fo. rrrij. ān Dignare me. ℘s Dominꝰ regnauit exultet. fol. rrrij. ān Post partum. ℘s. Cantate. ij. fol. rrrij. sicut in cōmemo. beate marie extra aducū. ℣. Sctā dei genitrix. ℭ Secunda die lectio. j.

IOhānes apostolus quid est quod maria genuit / euangelizando suo commendat eloquio: verbū quod in pꝛincipio erat ꝙ verbum erat apud deū / et deus erat verbum. Hoc quippe verbū quod erat in pꝛincipio ꝙ apud deum erat ꝙ deus erat verbum: ipsum deum genuit beata ꝙ glorioſa virgo maria er se carnem factū. Idcirco et virginitas longe sacratioꝛ / ꝙ fecunditas (vt ita dicā) multo ineffabilioꝛ: ꝙ suo potuerit ille explicare eloquio. Verūtamen ꝙto virginitas cognatioꝛ virginitati / tanto beatus

euangelista ceteris est excellentior et vitalior verbo. Ideo quicquid est quod virgo genuit / totum prout potuit homo per spiritum sanctum: nobis reserauit manifestius et docuit. ℂ Alia de primo nocturno hystoria primo dicit. Lectio. ij.

QEterū ad exemplū humane vite: conuersatio eius post ascēsionem christi generaliter cum apostolis fuit / quousq; dispergerentur sicut lucas meminit dicens: quod regressi quidē a mōte oliueti: hierosolymam venerūt / & ascēderunt in cenaculū vbi manebat petrus & iohannes iacobus & andreas / philippus & thomas / bartholomeus & matheus / iacobus alphei et symon zelothes et iudas iacobi. Hi omnes inquit erant perseuerantes vnanimiter in oratione: cū mulieribus & maria matre iesu & fratribus eius. Ecce iesu ascendente cum quibus virgo vacat in schola virtutum / et meditatur in lege mandatorum dei: vt & ipsa sit forma discipline christi / et exemplum perfectionis virginibus. Conuersatur autem cum testibus sancte resurrectionis / & ipsa testis: cōuersatur cū senatoribus celi infra curiā paradisi / sub spiritus sancti disciplina / et magisterio totius diuine maiestatis. Lectio tertia.

INuenitur prima beata maria inter primas sūmi regis cohortes / quorum vita non erat iam de terris / in quibus iam christus prelabatur: sed de celis. Hinc ascendisse legūtur in cenaculum: quo pascha dignissime celebratur. Ibi quippe manebant ipsi cū maria matre iesu vnanimiter aspirati in charitate perseuerantes in oratione: donec induerentur virtute et alto. Ceperant eni iam orare qui dudum cum domino conuersantes virtutibus & miraculis pascebantur. Et bene perseuerantes in oratione / nichil hesitantes: donec acciperent munera spiritussancti que poscebant. Quos et vos o filie imitamini: que in schola christi permanere voluistis. Perseuerate in orationibus vnanimiter viuētes: quousq; intrare possitis gaudia eterne vite / quo beata virgo feliciter hodie introiuit. alternantibus hymnidicis angelorum choris / infra pascua eterne viriditatis. vbi vna societas omnium supernorum ciuium / vbi dulcis solennitas angelorum / vbi post labores et crūnas seculi huius felix et suauis refectio animarum. Lectio. ad primam.

HOdie namq; gloriosa semper virgo maria celos ascendit. Rogo gaudete: quia vt ita fatear ineffabiliter sublimata / cum christo regnat in eternum. Regina mundi hodie de terris & de presenti seculo nequam eripitur. Iterū dico gaudete: quia secura de sua immarcessibili gloria / ad celi iam peruenit palatium. Exultate iḡr ac gaudete / & letetur omnis orbis: quia hodie nobis omnibus eius interuenientibus meritis salus aucta est. Nobis quoq; diligentibus eam honor & virtus / vna cum reliquis virginibus sacris: amplior prestatur et gratia. Idcirco dilectissime letamini et laudate: quia et si deum ore prophetico in sanctis suis laudare iubemur / multo magis in hac celebritate virginis & matris eius oportet cum hymnis & canticis diligentius extollere / & dignis deo iubilare preconijs / ac mistricis honorare muneribus. Nulli dubium quin totum ad gloriā laudis eius pertineat: quicquid digne genitrici sue impensum fuerit ac solenniter exhibitum. Et quo timeo satis et valde pertimesco / dum vestris cupio parere profectib⁹: ne forte sicut improbus ita et indignus laudator inueniar / profecto cum nec sanctitas vel facundia michi suppetat / vt beatam & gloriosam virginem digne laudare queam. Quoniam vt verū fatear / quicquid humanis potest dici verbis / min⁹ est a laude celi qua diuinis est & angelicis excellēti⁹ predicata & laudata preconijs / a prophetis quidē prenūciata virgo maria / a patriarchis figuris & enigmatib⁹ preli gnata: ab euangelistis exhibita & monstrata / ab angelo venerabiliter atq; officiosissime salutata. Preterea qualis et quanta esset ab eodem diuinitus declaratur. cum ait. Aue gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus. Tu aūt.

ℂ Ante laudes. ij. Exaltata es. Et dicitur

quotidie infra octa. ante laudes. In lau di. hec sola ān. Assumpta est. ℣. de lauō. ℟s. Dñs regnauit. Cap. In omnib⁹ requiē. hy⁹ O gloriosa femina. ℣⁹ Elegit eā. ān. Virgo prudentissima quo progrederis quasi aurora valde rutilans/filia syon tota formosa ⁊ suauis es pulchra vt luna electa vt sol. ℣ Benedict⁹. Oō. Veneranda no. Mā dies dñicas in secūda die cōtigerit hec ꝓdicta ān. Virgo prudentissima. erit in tertia die sup psal. Benedictus. Memo. fiat de sancto lauren. cū an. Beatus laurentius orabat. require super lauō. in prima die. ℣. Dispersit dedit paupe. oō. Da nobis qs ops deus. Nulla die per oct. fiat memo. de cruce: nec de omnib⁹ sanctis: qz sunt octa. cū recōi. chori. Ad ℣. ān. Assumpta est. ℟s Deus in noie. ān. Te iure. ℟s Quicūq vult. Ad ui. ⁊ ad alias horas añe. cp. Vita. ⁊. ℣. sicut in prima die dicunt: ⁊ oō. more simpli. fest. ter. Ad vō. ān. Assumpta est. ℟s Dixit dñs. cap. In omnibus. hy⁹ O ꝙ glo. ℣ Erat ita es. ān. Quatis. ℟s Magnificat. oō. Veneranda. Eodem modo dicuntur vespe quotidie infra octa. cū aliis ānis sup ym. Magnificat. que mutātur. Memo. fiat de sancto laurentio cū ān. Beatus laurentius dum in craticula. vt in prima die ad primas vesperas super psal. Magnificat. ℣ Dispersit dedit pauperibus. Oratio.

BEati laurentij noscastat dñe pal liobeneranda letantes: ⁊ vt eā sufficiēter recolam⁹/ efficiat promptiores. Per dñm. ℂ Tertia die infra oct. beate marie ad matuti. inuitatorium hymni/ anti. ⁊ psalmi sicut in precedēti die dicūtur. ℣ Sancta dei genitrix. Lectio. i.

AVe maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namq decebat virginem oppignerari munerib⁹ vt esset gratia plena: que dedit celis gloriam/ terris deū/ pacemq refudit. fidem gentibus finem vitijs/ vite ordinem/ moribus disciplinā. Et bene angelus ad virginem mittitur: quia semper est angelis cognata virginitas. Profecto in carne preter carnem viuere: non terrena vita est/ sed celestis. Unde in carne angelicam gloriā acquirere: maius est meritum ꝙ habere. Esse enim angelum felicitatis est/ esse vero virginem virtutis: dū hoc obtinere nititur viribus cū gratia. quod habet angelus a natura. Utrūq tamen ⁊ esse virginem vel angelū: diuini muneris est officium non humani. ℂ Responsoria de secundo nocturno dicunt. Lectio secūda.

AVe inquit gratia plena. Et bene plena: qz ceteris per partes ꝓstatur/ marie vero simul se tota infudit plenitudo gratie. Hoc ꝙppe est quod dauid canit. Descendit sicut pluuia in vellus. Vellus itaq cū sit de corpore/ nescit corporis passionem: sic et virginitas cū sit in carne/ vicia carnis nescit. Celestis plane ymber in virgineum vellus/ placido se ifudit elapsu/ ⁊ tota diuinitatis vnda se contulit in carne: quando verbum caro factum est. Ac deinde per crucis patibulum erp̄ressum terris omnib⁹ pluuiā salutis effudit: et stillicidia gratie humanis p̄stitit mentibus. Lectio. ii.

DOminus tecū inquit. Mira res. Et iam erat cum virgine/ qui ad virginem mittebat angelum: ⁊ p̄cessit nuncium suum deus/ sed a deo nō recessit. Nec teneri potuit locis qui omnibus habetur in locis: ⁊ tot⁹ vbiq est sine quo nichil/ ⁊ per quem totū. Ergo verbum patris nunq̄ a patre discedens/ homo ꝓpter nos fieri dignatus est: secreto suo mysterio quod ipse nouit. Qui quoniam totū suscepit quod est hominis: homo totus est. Et totum accipiens quod dei est: omnino aliud ꝙ deus qui natus est ex maria esse nō potuit. Tu aūt. Lectio. iii.

SCit enim de⁹ omnia ⁊ potest. Propterea quia ita est: sciuit se et potuit in vtero virginis sine sui corruptione misceri atq vnire: vt vnus esset christus deus homo/ vna persona/ vnaq substātia. Propter quod dei genitrix electa ⁊ p̄electa: iure ab angelo salutatur/ et plena gratia predicatur. Vere plena: per quā largo sancti spūs ymbre superfusa est omis creatura. Et ideo satis eā deuotissime primū angel⁹ venerat ⁊ salutat. Miratur itaq ⁊ ipse qualis aut quanta sit

quam salutat. Nō enim fateor simpler vel consueta fuit illa salutatio: sed omni admiratione digna. Siquidem veneracionis fuit delatio: oblatio muneris/ famulatus obsequij: q; ꝫ si in ſctis patrib⁹ ꝫ pphetis gratia fuisse credit/ non tamē eatenꝰ plena. In mariā vero totiꝰ gratie que in chr̄isto est plenitudo venit: ꝙ̄ns aliter. Et ideo inquit. Benedicta tu inter mulieres: id est/ plus benedicta es ꝙ̄ omnes mulieres. Ac per hoc quicquid maledictionis infusum est per euā: totum abstulit benedictio marie. Insuper ꝫ gratiam refudit chr̄isti ortus/ quā non habuit prius omnis mundus. Igitur quod natura nō habuit/ visus nescivit/ ignorauit ratio/ mens nō capit humana/ pauet celum/ stupet terra: creatura omnis etiam celestis miratur: hoc totum est quod per gabrielem marie diuinitus nunciatur/ ꝫ per chr̄istū adimpletur. Qua de causa de tali tantaq; loquime indignum fateor. Sed ꝫ puto q; nemo p̄sumat/ nisi qui quanta sint que panduntur penitus ignorat/ tamen ꝫ si ad hec nemo idoneꝰ inuenitur: votis tamen omnibus cellare non debet quilibet etiam peccator a laudibus ꝙ̄ uis erpiere non queat quod sentit. Unde sermo diuinus cum de peccatore ageret in psalmo. Sacrificium inquit laudis honorificabit me: illico subiūrit. et illic iter quo ostē dam illi salutare dei. Ac si patenter dicat. Illic iter est laudis ad eternam laudem sine fine mansuram: sed nemo apprehendet illud/ nisi ego p̄monstrauero. In laudibus vt supra ān. Talis est. ps. Benedictus. Oro. Veneranda no. Memoria fiat de sancto laurentio cum ān. In cratícula. ℣. Dispersit dedit. Oro. Beati laurenty. Quandocunq; octa. sancti laurentij etiam si in dñica cōtigerit: fiat inde tātū memo. cum missa in capitulo.

℣ Ad vesp. ān. Defendi. ps. Magnificat. Oratio Veneranda nobis. Memo. fiat ad has vesperas de sancto agapito martyre cum hac oratione. Oratio.

Letetur ecclesia tua de⁹ beati agapiti martyris tui consilia suffragijs: atq; eius precibus gloriosis ꝫ deuota permaneat: ꝫ secura cōsistat. Per do.

℣ Quarta die infra octa. ad mat. ℣. Speciosa facta. Ita de. iij. nocturn. dñr. Ita ut q; tertium ℟. erit Beatam me dicent. loco cuius Felix namq;. Hac die ꝫ reliquis diebus sequentibus infra octa. dicuntur ad̄e de nocturn. prime dici: scz Emissiones. et alie ād. que sequuntur super ps̄m Benedict⁹. ꝫ Magnificat. nisi in dñica. Quibus dictis dicitur ān Anima mea. Si necesse fuerit: Memo. fiat de sancto agapito martyre cū oc̄one vtā. Ad vesp. hac die fiat mēo. de sancto magno martyre cū hac oratione.

Deste die supplicationibus nostris: ꝫ intercedēte beato magno martyre tuo/ ab hostili nos defende ꝓpiciatus incursu. Per dñm. Seq̄ntib⁹ vero diebꝰ infra octa. seruet ordo de ℣. ꝫ ℟. ad matu. q̄n in p̄cedentib⁹ tribus diebꝰ: si dies dñicus non interfuerit p̄ter ān. super psal. Magna. Deus. Si dies dñicus infra octa. contī. totū seruetur. fiat de sancta maria hoc modo. Ad. j. vesp. ān. Assumpta est. ps. Dixit dominus. Et ceteri psal. cū. In omnibus. nō dicit ℟. hym. O ꝙ̄ glorificata. ad̄a. Anima mea. ps. Magnificat. Oratio. Veneranda no. Memo. fiat de dñica ꝫ de trinit. si necesse fuerit: et p̄cess. ante crucem: nisi aliqua dñica oīno differatur ꝓpter plenitudē tēporis: vel quādo dies dñicus. ij. dicunt infra octa. cōtī. tūc cū tū fiat mēo. de do. ꝫ de trinit. sub silen. ꝫ p̄cess. ante crucē oīno dicte. vsq; ad primā dñicā sequentem. In redeundo dicit de omnib⁹ sanctis. ān. Saluator mundi. ℣. Letamini. Oro. Infirmitatem Ad matu. Inuit Venite adorem⁹. ps. Venite. Hymn⁹. Quē terra. ān. Ecce tu pulchra. ℣. Die dñi nē. ꝫ ceteri ād. cū suis psal. ℣. ꝫ ℟. sicut in prima dicuntur p̄ter. ij. ℟. qō erit Laudibꝰ virgi. ꝫ dicitur a duobus de superiori gradu in superpellicijs ad gradū chori ante lectio. ℣. in primo noctur. Genuerat dei genitrix.

Lectio prima.

Charissime/ quia iter salutis nostre in laudibus est saluatoris: hortor vos et commoneo/ in hac sacra solēnitate genitricis dei marie/ nolite cessare a

laudib⁹. Quod si virgo es: gaude q⁹ meruisti esse ⁊ tu quod laudas. Tātū cura: vt sis que digne laudare possis. Quod si continens ⁊ casta/venerare ⁊ lauda: q⁹ nō aliūde cōstat vt possis esse casta/ ꝙ per gratia christi/ ꝙ fuit plenissime i maria/ quā laudas. Tu autem. Lectio secūda.

Si cōiugata es certe aut peccatrix/ nichilominus confitere et lauda: qm̄ inde mia oībus p⁹fluxit ⁊ gratia vt laudent. Et ꝙis nō sit speciosa laus in o⁹e peccato⁹is/ noli cessare: q⁹ inde tibi p⁹mittitur venia/ vnde et omnibus vt laudes. Alioquin nisi iurta modulū ingenij nostri deū laudare in sanctis suis studeamus: quomodo cū secundū quod canimus iurta multitudinem magnitudinis eius laudare poterimus? Omnino p⁹termittendum nō est quod impleturi sumus/ quod quandoq⁹ dicturi. beati qui habitant in domo tua dñe: in secula seculo⁹ū laudabūt te. Tu. Lectio.iii.

Interdum vero quia imm̄ensus est/ quod vote non possumus/ nec facundia valemus: erequamur votis ⁊ medullis cordis. Quia magnus et bon⁹ est atq⁹ immensus tantus ac talis quantū ⁊ qualem ipse se nouit o⁹e ac spiritu confiteamur ad iustitiā et salutem. Hinc ergo pariter omnes festiuitatem gloriose semper virginis marie deuotissime celebrem⁹; quia hec est dies p⁹clara/ in qua meruit exaltari super choros angelorū/ ⁊ peruenire vltra ꝙ nostre humanitatis est natura. Vbi non substantia tollitur: sed glorie magnitudo mōstratur/ cū eleuatur in dexteram patris/ vbi christus introiuit pontifex fact⁹ in eternū ad celi palatium. Tu aūt. Lectio quarta.

Nec est inꝙ dies in quavlq⁹ ad thronī celsitudinē intemerata mater ⁊ virgo p⁹cessit: atq⁹ i regni solio sublimata/ post rhm gloriosa resedit. Sic itaq⁹ vbiq⁹ confidenter fetā dei canit ecclesia qō de nullo alio sanctor⁹ fas est credere: vt vltra angelorū vel archangelorū merita trāsc̄enderit: q⁹ et si similitudo rep⁹mittitur sanctis: veritas tamen negat. Hoc quippe p⁹uilegiū nō nature est: sed gratie beate virginis marie/ de qua natus est ipse deus ⁊ homo. Lectio quinta.

Idcirco ⁊ ipsa plus est meritis/ et nō natura: ꝙ virgo ⁊ homo. Vnde ⁊ si cetere virgines imitātur illā vsq⁹ ad conceptum partus/ ⁊ gabrielis noue salutationis obsequiū/ deinceps totū deuinum est quod operatur in ea. teste angelo/ quia spiritu sancto ⁊ virtute altissimi obumbr⁹atur. Ante hoc ipsū sane vterus virginis ꝙus mūdus/ ꝙus impolutus ⁊ alien⁹ a cōtagione peccati/ ꝙus fetūs: tamē adhuc vilitate humanitatis induitur/ vt ita dicā aest lana cādidissima/ suiq⁹ colo⁹is dealbata. Lectio.vj.

Ad quam sane cum accessit spiritus sanctus. quasi ipsa eademq⁹ lana cum inficitur sanguine cōchilij vel muricis vertitur in purpuram/ versa est ipsa sine coitu in matrem: vt non sit iam amodo quod fuerat/ sed purpura veriss̄ima/ ad indumentum ⁊ gloriā summi regis diuinitus aptissime dedicata/ vt nulli deinceps ea vti vsu femineo liceuerit nisi deo. Quippe vt ita loquar beata et gloriosa virgo maria eo modo ꝙus dubū incomparabilis esse vniuersis que sub celo sunt virginibus comp⁹obetur: vt decenter posset in se suscipere diuinitatis admirtionem/ salua vtiq⁹ natura/ tamen cū gratia repletur/ cū spūsēcō perfūditur/ cū virtute altissimi obūbr⁹atur/ fit p⁹cios⁹ meritis/ celsis sublimio⁹ fastigijs/ pulchrio⁹ sanctitate/ gloriosio⁹ suorū p⁹rogatiuis meritor⁹ū/ ita vt nullis iam vltibus sit ipsa eademq⁹ mancipanda/ nisi diuinis. Secūdum Lucam. c.

In illo tempo⁹e. Intrauit iesus in quoddā castellū: mulier quedam martha noie: excepit illū in domū suam. Et rel. Omitta bti Augustini ep̄t. Le.vij. Luca.10

Sanctū euāgeliū fratres mei cum legeretur/ audiuimus a femina religiosa susceptū esse dñm hospitio: ad ea q̄ martha vocabat. Et cū ipsa occupata esset in cura ministrādi: soro⁹ ei⁹ maria sedebat ad pedes dñi audiebatq⁹ verbū ei⁹. Laborabat illa: vacabat ista. Illa erogabat: hec ipiebat. Verūtamē martha laborans multum in illa occupatione ⁊ negotio ministrandi: interpellabat De vbi dñi.ser. 27.

dubium omnem illam celestem hierusalem tunc exultasse mesticabili letitia/tunc iocundatam esse inestimabili charitate: tūcq; cum omni gratulatione iubilasse. Quoniā festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur annua: illis omnib⁹ facta est continua. Nec immerito. Creditur enim q; saluator omnium ipse quātum datur intelligi per se totus festiuus occurrit: ⁊ cum gaudio eam secū in throno collocauit. Alias autē quomodo impleuisse creditur; quod in lege ipse precepit. Honora patrem tuum ⁊ matrem tuam. Porro q; patrē honorauerit: ipse sibi testis est cū ad iudeos ait. Ego gloriam meam non quero/est qui querat ⁊ iudicet: sed honorifico patrē meum/et vos inhonoratis me. De matre vero/cuāgelista ait. Et descendēs cum illis venit nazareth: et erat subditus illis. Sed alia est natura qua deus pater secūdum se honoratur: alia/qua idem parentibus subditur. In vtraq; tamē natura/vnus idemq; christus recte creditur/eo q; verbum caro factū est ⁊ habitauit in nobis vn⁹ emmanuel: quod est nobiscum deus. Hāc quippe vnionem diuinitatis atq; humanitatis inconfusam indiuisamq; fides catholica seruat.

¶ Sequitur infra octauas assumptionis beate marie. Lectio prima.

Quam sane intelligendo cognoscit naturalis atq; secundum substantiā conuēnio vnitatis: vt neq; cōuersio in alterutram duarum substantiarum partem recipiatur neq; diuisio. Sit nāq; credere/honorare est matrem domini: que ⁊ deū nobis genuit et hominem. Neq; hominem sine deo/neq; sine homine deū: sed deū ⁊ hominem vnum ⁊ verum iesum christū. Alioquin dei genitrix dici nō posset/quod multi hereticorū negare conati sunt: nisi vere deum genuisset incarnatū. Lectio ij.

Propterea duas in christo recte cōfitemur natiuitates/vnam videlicet de patre sine matre et sine tēpore sempiternam ⁊ coeternā deo patri: alteram de matre cum tēpore: quando miserationem induēs ⁊ misericordiā spōtanea voluntate ad nos descēdit natus homo deus Ac per hoc iure veritatem/et matris gestatur vtero: qui sēper deus agnoscitur. Hinc et theotecon eam veraciter confitemur dei scilicet genitricem/ necnō ⁊ christotecon nō q; verbū carnem secum detulerit/neq; olim prefate carni copulatum sit: sed tūc quando verbum caro factum est ex carne virginis. Lectio iij.

Diuinitatis atq; humanitatis substantia in vtero ita inconfuse vniuntur: vt vna persona sit deus ⁊ homo deus christus. Ex duabus siquidem naturis sine confusione alterius/non nisi vnus inuenitur iesus dominus/manens deus in forma dei/qui semetipsum exinaniuit formam serui accipiens: manens vnus idēq; in forma serui quā suscepit. Totus quippe in carne virginis deus de qua natus est: ⁊ totus homo. Hinc quoq; apostolus. in quo habitat inquit corporaliter omnis plenitudo diuinitatis. Quapropter o filie/estote prudētes sicut serpētes/ et simplices sicut colūbe/vt ex prudentia perfecte intelligentie anulū fidei vestre/ et margaritā pro qua omnia reliquistis integram inuiolatamq; seruetis: ne dotem simul et arram spiritus sācti (quod absit) perdatis. Lectio ad primam.

Diligētius itaq; procurate si quomodo simplicitas colūbe que fuit in maria: illesa inuiolataq; custodiatur. De qua salomon in cāticis quasi in eius laude. veni inquit columba mea/immaculata mea/iam hyems abiit et recessit. Et deinde inquit: veni de libano veni. Nec immerito igitur venire iubetur de libano: quia libanus interpretatur candidatio. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus/et dealbata niue candidius spiritus sancti muneribus/simplicitatem columbe in omnibus representans. Quoniam quicquid in ea gestum est: totum puritas et simplicitas/totum veritas et gratia fuit/totum misericordia et iustitia que de celo prosperit ⁊ ideo immaculata quia in nullo corrupta. Circundedit enim virum in vtero sicut hieremias sanctus testatur: et nō aliunde accepit. Faciet inquit dominus nouum super terram: et mulier circūdabit virum.

Uere nouum et omnium nouitatum supereminens nouitas virtutum: quando deus quem ferre non potest mundus neq; videre aliquis/ vt viuere possit: sic ingressus est hospitiū ventris vt corporis claustra nesciret: sicq; gestatus vt totus deus in eo esset/ et sic inde exiuit/ vt ezechiel fatetur/ vt post ortū noui hominis/ ianua carnis remaneret omnino clausa. Unde canitur in eisdem canticis de ea. Ortus conclusus/ fons signatus/ emissiones tue paradisus. Uere ortus deliciarū in quo consita sunt vniuersa florum genera et odoramenta virtutum. sicq; conclusus vt nesciat violari neq; corrumpi vllis insidiarum fraudibus. Fons itaq; signatus sigillo totius trinitatis et quo fons vite manat/ in cuius lumine omnes videmus lumen/ quia iuxta iohānem ipse est qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundū: cuius profecto emissio vteri supernorum ciuium omnium est paradisus. Die. vij. Lectio. j.

SInt enim prudētes virgines: sūt q̄ fatue. Et ideo dilectissime/ imitemini quā amatis. imitemini beatā q̄ gloriosam virginem: cuius hodie festa in terris colitis. De qua dicitur. Maria autē conseruabat omnia verba hec/ que de christo dicebātur: conferens in corde suo. Conferte ergo et vos in cordibus vestris charissime/ que de ipso eodem domino catholice dicuntur: vt et fidem integram seruare possitis/ et matrem eius debite venerari/ quoniam nullus honor eius alius/ nisi cum ille iure honoratur/ qui nasci dignatus est ex ea. Lectio secunda.

QEterum rogo quecunq; estis filie/ quecunq; matres/ cogitate attentius/ et perpendite diligētius/ quibus afficiebatur beata et intemerata virgo doloribus/ post christi ad celos ascēsum/ expletis omnibus que de ipso erant ab angelis predicata/ q̄ a prophetis multipharie multisq; modis presignata: diuinis declarata oraculis/ virtutibus exhibita/ et que humanitatis sūt ostēsa presagiis. Queso si qua sunt in vobis viscera pietatis: considerate quo cruciabatur amore. quoue desiderio estuabat hec virgo: dū reuoluit animo cūcta que audierat/ que viderat/ que cognouerat. Lectio. iij.

PUto q̄ quicquid cordis est/ quicqd mentis/ quicquid virtutis humane si totum adhibeas: non sufficiat vt cogitare valeas/ quanto indesinenter cremabatur ardore pij amoris/ quātis monebatur repleta spiritu sancto celestium secretorum incitamentis. Quia et si diligebat christū ex toto corde/ et ex tota anima/ et ex tota virtute/ nouis tamen quotidie inflāmabatur presentia absens desideriorum affectibus: tanto siquidē validius/ quanto diuinis illustrabatur intus visitationibus. Quam totam repleuerat spiritus sancti gratia/ totam incanduerat diuinus amor: ita vt in ea nichil esset mundanus quod violaret affectus/ sed ardor cōtinuus/ et ebrietas perfusi amoris. Tu autem. Lectio. iiij.

NAm et si christus ab omnibus est amādus/ ex toto corde ex tota anima atq; ex tota virtute querēdus est: maxime tamē ab ea ardentius cuius et dulcis erat et filius. Fortassis enim piam domini matrē pre nimio amore in loco quo sepultus dicitur/ interdum habitasse credimus: quatenus pius pasceretur internus amor obtutibus. Sit namq; locus medius est hinc inde constitutus: vt adire posset ascensionis eius vestigia/ et locū sepulture eius ac resurrectionis: seu omnia in quibus passus est loca inuisere. Nonq; tam viuentem quereret cum mortuis: sed vt suis cōsolaretur aspectibus. Hoc quippe habet impatiens amor: vt que desiderat semper inuenire se credat. Ignorat siquidē iudicium: ratione multotiens caret. nescit modū: nec aliud cogitare potest q̄ quod diligit. Nō enim accipit amor de impossibilitate solatiū: neq; ex difficultate remedium. Que licet beata virgo/ quis tam in spiritu esset: tamen dum in carne viuit/ carneis mouebatur sensibus/ et ideo q̄ sepe locorum recreabatur visitationibus/ et que genuerat mētis complectebatur amplexibus. Denicq; amor christi desiderio parebat.

Desiderium vero gliscens / quasi nouis reparabatur ardoribus / intãtum vt credamus nonnunq; q; omnia etiam semet ipsum transcenderit: quia omnis amor impatiens quod amat non potest non videre. Hinc est charissime / q; omnes sancti omnia que meruerant pro parvis dutere: si deum quem amauerant nõ viderẽt. Sicuti et venerabilis beata maria / nondum dignum pro inuigneris et immẽsis beneficijs reddebat interdũ obsequium sanctitatis: dum beneficiorum in terris posita videre nõ poterat largitorem. Et ideo dilectissime hodie eleuat super choros angelorum: vt possit speciem vultũ q; videre saluatoris quẽ amauerat / quẽ concupierat et toto desiderio cordis.

¶ In octa. assumptionis beate marie. Ad primas vẽ. super psalmũ dicitur hec sola an. Tota pulchra. ps. Dixit dominus. et ceteri psalmi de sancta maria. Cpm. et ĩm q; cetera omnia fiant sicut in prima die ad primas vẽ. cũ hac oratione. Veneranda no. Hymno. Fiat de martyr. thimotheo et symphoriano cum hac oratione.

Actum tuũ nobis domine propitiatus impende: et intercedentibus beatis martyribus tuis thimotheo et symphoriano / dexteram super nos tue protectionis extẽde. Per. ¶ Ad matutinas. lect. Fiat. Inuita. Triplex tota cãtet hystoria. sicut in prima die more simplici. Et nõ. Ĩm. quod erat. Cãdida virgi. Lectõ. j.

Si gaudium sit in celo de quolibet peccatore cõuerso / multomagis putandũ pro tante virginis exaltatione et gloria / q; exultatio sit in supernis: cuius nimirum festiuitas omnũ supernorum ciuiũ est gratulatio / presertim quia eius celebritas laus et fauor est saluatoris. Vnde credimus vt supra dictum est / q; nõ hunc tantum diem solennem ducũt pro eius honore annuum verum continuum etiam et eternum / iocunditatis at leticie venerationis obsequio: cum omni colũt tripudio amoris et gaudij. Nec immerito igitur omnis illa celestis ciuitas cõgratulatur et veneratur matrem / cuius super se adorat filium regẽ: ante quem tremunt potestates et curuatur omne genu. Tu autem domine. Lectio. ij.

De huius nimirum ad celos ascensione multo admirãtius intuitu / secretorum contemplator celestiũ in canticis. Vidi inquit speciosam ascẽdentem quasi colũbam desuper riuos aquarum. Et vere speciosa quasi columba: quia illius speciem columbe ac simplicitatẽ prẽmõstrabat / que super dominũ venit q; docuit iohannem quia hic est qui baptizat. Et bene super riuos aquarũ: quia super aquã refectionis educauerat eã dominꝰ q; nutrierat / ex qua multi deducti riui omnem irrigant terrã deliciarum / et infundunt ortum voluptatis / ex quibus quotidie lota q; perfusa beata dei genitrix ascẽdit hodierna die speciosa valde q; admirabilis. Cuius odor inestimabilis erat animus: et ideo ineffabilis. Lectio. iij.

Ad cuius profecto fragrantiam odoris / omnis illa celestis hierusalem leta decurrit / quam circundabant flores rosarum et lilia conuallium: eo q; oẽs anime martyrio rubricate: eam eterne dilectionis cõplectuntur amplexibus / et virginitatis splendore candidate / actu lilia in valle humilitatis enutrite / circundant eam / venerationis gratia obsequentes. Recte igit beata dei genitrix et martyr et virgo fuit: quamuis in pace vitam finierit. Hinc quoq; quod vere passa sit: symeon prophetа loquẽs ad eam. et tuam inquit ipsius animam pertransibit gladius. Ex quo constat q; alij sancti et si passi sunt pro christo in carne: tamen in anima quia immortalis est pati non potuerunt. Lectio quarta.

Beata igitur virgo genitrix quia in ea parte passa est que impassibilis habetur / ideo (vt ita fatear) quia spiritaliter et atrocius passa est gladio passionis christi pluscq; martyr fuit. Vnde constat quia plus omnibus dilexit: propterea et plus doluit. intantum vt animam eius totam pertransiret et possideret vis doloris: ad testimonium crimie dilectionis. Que quia mẽte passa est: pluscq; martyr fuit. Nimirũ q; eius dilectio amplius

fortis ꝙ mors: quia nimirū christi mortem suam fecit. Lectio quinta.

Nunc autem circundant eam flores rosarum/ indesinēter eius admirātes pulchritudinem inter filias hierusalem: in qua posuit rex thronum suū quia concupiuit eius speciem ⁊ decorem. Fuit enim plena charitate ac dilectione: idcirco sequitur post eam purpuratorū exercitus et candidatorum grex. Quam si diligētius aspicias nichil virtutis est/ nichil speciositatis: nichil cādoris ⁊ glorie quod in ea nō resplendeat. Et ideo bene circundant eam flores rosarum et lilia cōuallium/ vt virtutes virtutibus fulciantur: et formositas decore castitatis augeatur. Nam omnis splendor et gloria quanto illustratur fulgore suo sublimius: tanto apparet prestantior claritate: et quorumlibet subiectorum eximior predicatur. Tu autem. Lectio vi.

Sic et beata dei genitrix/ cuius candor virginitatis ac si plantatio rose in hiericho speciosus refulsit: circundata officio charitatis spēdidius emicuit. Submittitur sanctorū claritas/ vt eius amplius gloria commēdetur/ que super angelorum choros eleuata: tam beatissima predicatur. Nam angelorum quamuis celsior natura sit: non tamen gratia maior/ quia ⁊ ipsi gratuita gratia ne corruerent sunt saluati. Unde dauid. verbo inquit domini celi firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Quod si spiritu dei omnis virtus eorum/ cōstat beatam et gloriosam virginem in quam superuenit spiritus sanctus: et deus totus illapsus portabatur nouem mensibus in vtero/ credendum ampliora promeruisse virtutum priuilegia: ⁊ percepisse gratiam ab angelis etiam collaudatam. Unde/ et si mirabilis est eorum virtus et firmitas et perpetuitas: mirabilior tamen in maria/ quam obumbrauit virtus altissimi/ vt vltra omnē virtutem sit angelicam quod factū est in ea/ et admirabile cunctis seculis sacramentum. Tres vltime lectiones de expositione euāgelij. Intrauit iesus in quoddam. sicut in prima die legantur. Lectio. i.

Ac per hoc etiam angelis exinde maior prestat gratia/ cum instaurantur ab eo omnia quem venerantur et adorāt super se christum regem dominum: ex eadem natum virgine. Beata virgo maria cunctis tanto venerabilior: quanto gloriosior. Et quāto virtute altissimi extollitur ad sublimia: tanto clarior resultat in gloria. Plena siquidem gratia plena deo: plena virtutibus. non potest non possidere pleniter gloriā claritatis eterne: quam plenissime accepit vt mater fieret saluatoris. Quam viderūt omnes filie syon ⁊ beatam dixerunt ac regine laudauerunt eam/ quoniam tātam eam viderunt/ quantam nullus narrādo explebit mortalium: quanto magis deum qui talem ac tantam fecit eam vt ipse fieret per eam. Unde dauid/ et homo inquit natus est in ea: et ipse fundauit eam altissimus. Beata igitur talis ac tanta natiuitas: beata ⁊ supernorum ciuium societas/ et admirabilis charitatis eorū vnanimitas/ vbi nemo angelorum nemo archangelorum/ non dico beate marie virginis/ verum nec ⁊ alicuius sāctorum inuidet gloriam/ sed totum in altero vnusquisq; possidet/ quod gratis prestat omnibus. vt de omnibus et in omnibus glorificetur deus/ honoretur et adoretur ab omnibus. Ubi non serus/ non etas et dignitas generis: sed meritorum qualitas sola discernitur. Ubi plurimū stella differt a stella in claritate: ꝙ uis omnes in suo sint ordine suscitādi. Quod si est alia claritas solis ⁊ alia claritas lune/ ⁊ alia claritas stellarum: vna tamen claritas est qua illustrantur omnia. Idcirco beata dei genitrix que adhuc tantis in terra predicatur laudibus: non immerito creditur hodierna die exaltata et clarificata quātum nouit ille qui eā elegit in sua sapiētia ⁊ disponit omnia. Quod si in domo patris mansiones multe sunt/ credimus splendidiorem matri hodie filium māsionē prestitisse ꝙ olim edificauit domum subnixam columnis septem. In qua nimirum domo parātur nupcie ecclesia-

rum dei et federantur terrenis celestia. Ideo namq; in utero virginis sponso immortali virginitas cõsecratur: ut sit totum celeste commercium. Et ideo charissimi celebrate solenniter virginis festum que celestem nobis vitam in terris ostendit: quoniam qui non nubent neq; nubentur/ erunt sicut angeli dei in celo.

℣ Ad laudes dẽs ãt. dñr. Capla ⁊ cetera ofa sicut in prima die fiant cũ memo. de martyri. dẽs. advẽs. Ad primã ⁊ ad alias horas ⁊ ad secundas dẽs. ofa fiant sicut in dñica infra octa. cũ memo. de martyribus thimotheo et apollinare ad secũdas dẽs predictas cum oratione de cõmuni plurimorũ martyrũ non põt. Si octa. assumpti. beate marie in sabbato contigerit: vltime vespere de octa. fiant cum memo. de sequenti dñica sez post mẽo. de martyribus deinde eat processio ante crucẽ. Introitu chori ãn. sicut in dñica infra octa. Et in dñica erũt vespere de scõ bartholomeo: et memoria de dñica. sez post memo. de sancto audoeno que erit solenniter.

℣ Sanctorum thimothei ⁊ apollinaris martyrum. Lect. fiant cũ nocl. ppter vigil. cetera omnia de cõi plurimorũ martyrũ vsq; ad mil. dñr que missa erit de vigilia.

℣ Sancti bartholomei apostoli duplex festum. Ad primas vesperas et ad matutinas dicatur hic hymnus.

BArtholomee celi sydus aureũ: mitis supra solis iubar radians/ erige mentes nostras polo turbidas: egras q; nostras sana conscientias.

Hinnuc christe. in cõmunem sollemnitatis. Ofo

OMnipotens sempiterne deus qui huius diei venerandã sanctamq; letitiã in beati bartholomei apostoli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesumus/ ⁊ amare quod credidit/ ⁊ predicare quod docuit. Per dñm. Ideo. fiat solennitas de sancto audoeno epo et cõfessore ad primas dẽs ⁊ ad matutinum cum hac ofone.

DEus qui perhennem gloriam sanctissimi confessoris tui atq; pontificis audoeni anime contulisti: tribue quesumus eius nos apud te ita patrocinijs subleuari/ vt cum eo vitam possideamus eternã. Per dñm. ℣ Ad matutinas.

lect. fiant sine expõne euangel. Lectio. j.

In inferiorem indiam veniens beatus bartholomeus apostolus/ ingressus est templum in quo erat ydolum astaroth: et quasi peregrinus ibi manere cepit. In hoc ydolo demõ talis erat/ qui diceret se curare languentes: quos sine dubio ipse ledebat. Et cum ledere eos desisset: curasse putabatur. Factũ est ergo vt manẽte ibi sancto bartholomeo/ nulla responsa daret astaroth: nullioq; poterat eis quos leserat subuenire. Jãq; plenũ erat de lãguentibus templũ: ⁊ quotidie sacrificantibus/ nullum poterat demon dare responsum. Tu. Lectio. ij.

DErrexerunt ergo in aliam ciuitatem vbi aliud demonium colebatur cui nomen berith: et illi sacrificantes ceperũt inquirere/ quare deus eorum astaroth non illis daret respõsa. At ille dixit. Deus vester sic captiuus et religatus cathenis igneis strictus tenetur/ vt neq; suspirare audeat neq; loqui: et illa hora qua ibi apostol⁹ dei bartholomeus ingressus est. Dicunt ei. Et quis est iste bartholomeus? Respondit demon. Amicus dei omnipotentis est: et ad hoc venit in istam prouinciam/ vt omnia numina que colunt indi euacuet. Qui dixerunt. Dic nobis eius signa: vt possim⁹ cognoscere eum. Tu autem. Lectio. iij.

BEspondit demõ. Capillo nigro capitis et crispo: caro candida/ oculi grãdes. Nares equales/ et directe aures cooperte crine capitis/ barba plixa/ paucos habens canos/ statura equalis. Centies vero flexis genibus per diem/ et centies per noctem orat dominũ. Dixit etiã demon. Hic autẽ apostolus dei omnẽ linguam omniũ gentium ⁊ loquitur ⁊ intelligit. Ambulant quoq; cum eo angeli dei qui non permittũt eum fatigari neq; esurire. Hoc etiam quod vos interrogatis ⁊ quod ego responsum de eo dedi: ita nouit. Angeli enim dei: ipsi nunciant ei. Rogo autem vos: vt dum inueneritis eũ/ rogetis vt huc non veniat/ ne hoc michi faciãt angeli qui cum eo sunt: quod fecerũt col-

lege meo astaroth. Reuertentes autem homines illi/circumbāt omnium peregrinorū vultus et habitus:et per duos dies non inuenerunt eum. Lectio.iij.

FActum est autem post hec: vt quidā plenus demonio clamaret dicens. Apostole dei bartholomee: incendunt me orationes tue. Tunc apostolus dixit ei. Obmutesce et exi ab eo. Et statim liberat⁹ est homo:qui per multos annos fuerat fatigatus ab eo. Polemius autē rex illius prouincie habebat filiam lunaticam:nunciatumq; est illi de hoc demoniosо. At ille statim misit ad apostolum dei dicēs. Peto vt sicut liberasti pleustricū/qui per multos annos passus est: ita et filiam meam salues. Lectio.iv.

EXurgens autem apostolus:perrexit ad regem. At vbi vidit puellam cathenis cōstrictam/quia omnes morsu attrectabat: et quos poterat tenere scindebat et edebat/⁊ nullus erat ausus accedere ad eam: iussit eam solui. Dicūt ei ministri. Et quis audet manum mittere ad eam? Dixit eis apostolus. Jam vinctum teneo inimicum qui in ipsa erat: et vos adhuc timetis eam? Fecerūt autem ministri sicut iussit apostolus:⁊ vltra nō potuit eam verare demon. Sanctus autem apostolus predicās regi euāgelium christi: duxit eum ad templū in quo erat ydolum astaroth/sacrificantibus ex more cultoribus:cepit clamare demon. Cessate miseri sacrificare michi: ne peiora patiamini q̄ ego/qui cathenis igneis ligatus sum ab angelis iesu christi: quem iudei occiderunt. Lectio.vj.

ILle autem ipsam mortem tertia die resurgēdo destruxit: et signum sue crucis misit per apostolos suos i omnes partes seculi/ex quibus vnus est hic qui me vinctū tenet. Sanctus autē apostolus dixit ad demonem. Si vis vt te nō faciam in abyssum mitti:exi de simulatro isto ⁊ cōfringe illud/⁊ vade in terram desertam vbi accessus hominum nō sit. At ille statim egressus omnia cōminuit: ita vt omnē picturā diuisset. Tunc apostolus expādens manus suas ad celos dixit. Peto domine vt hec multitudo saluetur:vt cognoscāt omnes quia tu es deus vnus in celo et in terra:qui salutem reparas/per ipsum dominū nostrum iesum christū/qui tecum ⁊ spiritu sancto viuit ⁊ regnat in secula seculorum. Lectio.vij.

ORante sancto apostolo apparuit angelus domini:⁊ per quatuor angulos templi.digito suo in saxis signum crucis scripsit et dixit. Taliter vos facite in frontibus vestris:et omnia mala fugiēt a vobis. Tunc sanctus angelus ostendit eis ingentem egyptium nigriorem fuligine.acuta facie cum barba prolixa/crinitum vsq; ad pedes/oculos igneos sicut ferrum ignitum habētem/scintillas sulphureas ex ore et naribus emittentem:⁊ erat vinctus ignitis cathenis. Et dixit ei angelus. Quoniam audisti vocem apostoli:⁊ omnia pollutionis genera de isto templo mūdasti:soluam te vt vadas vbi nulla hominum conuersatio sit. Tunc demon eiulatum magnum emittens: volauit et nusq̄ comparuit. Angelus autē domini videntibus omnibus: celos petiit. Tunc rex polemius cum vxore et filijs et omni populo suo baptizatus est: ⁊ depositо dyademate/cepit apostolo adherere. Lectio.viij.

TUnc cōgregati sunt sacerdotes ⁊ pontifices templorum ad fratrē eius maiorem regem astriagen: et direxerūt ei. Frater tuus discipulus factus est illius magi: qui templa nostra et deos nostros destruxit. Cumq; hec flentes regi referrent:rex indignatus misit ministros suos cum pontificibus/vt vbicunq; inuenirent apostolum/vinctum illum perduterent ad eum. Quod cum fecissent:dixit ad eū astriages. Tu es bartholomeus/qui auertisti fratrem meum? Sanctus apostolus respondit. Ego non auerti eū sed conuerti. Dixit ei rex. Tu es qui deos nostros fecisti comminui? Sanctus apostolus respōdit. Ego dedi potestatem demonibus qui in eis erant/vt ipsi cōqualsarent ydola vana in quibus degebāt: et feci vt homines relicto errore/crederent omnipotenti christo qui in celis habitat. Dixit ei rex. Sicut tu fecisti fratrē meū relinquere deum suū et credere deo tuo:

ita ego faciam te relinquere dñm tuum ⁊ credere deo meo. Tu autem. Lectio.ix.

DIxit autem sanctus apostolus ad regem. Si ego feci vt deus quem colebat frater tuus frangeret simulachrum suum ⁊ hoc tu poteris facere deo meo: poteris me ad sacrificium prouocare. Quia autē ego omnes deos tuos comminuā et tu crede deo meo. Interea nunciatum est regi q̄ deus suus quem colebat cecidisset et minutatim abisset. Tūc scidit rex purpureā vestem qua indutus erat: et fecit fustibus cedi sanctū apostolum bartholomeum ⁊ rursum iussit decollari. Cernētes autem populi qui per apostolum crediderant vna cum polemio rege abstulerunt cum hymnis et cum gloria corpus eius. Tricesimo autē discessionis sancti apostoli dic arreptus est rex astriages a demonio omnesq̄ pontifices demonio pleni venerunt ad templum eius cōfitentes apostolatum eius et ibi sunt mortui. Factusq̄ est timor super omnes incredulos: ⁊ credētes vniuersi baptizati sūt a presbiteris: quos ordinauerat beatus apostolus bartholomeus. Regnante etiā polemius acclamante vniuerso populo ⁊ clero episcopus ordinatus: cum in sancta cōuersatione episcopatum annos viginti tenuisset migrauit ad dominum.

¶ Cetera oia de cōi vnius apostoli. Pōtia de sancto audoeno. vt supra. Ad sebastianū. Iuxta illud dñs. in cōi fol. lxvi. ps. Dixit dñs. fol. xxxvii. et ceteri ps. de apostolis. ℣. Omnes apostolos. ij. in cōi fo. lxvii.

¶ Sancti ruphi martyris missa. Super tres lectiones fiāt cum hac oratione. Oratio

ADesto domine supplicationibus nostris: vt beati ruphi martyris tui intercessionibus confidentes nec minis aduersantium nec vllo cōturbemur incursu. Per. Lectio prima.

RUphus patricius ⁊ ereon sul ducatū agebat rauenne: cuius vnica filia infirmabatur. Cui indicatum est de nomine apollinaris sacerdotis. Quē mox iussit ad domum suam adduci: vt visitaret filiam eius. Vbi ingressus est domum cum clericis suis: statim defūcta est puella. Cumq̄ lamentationes audisset beatus apollinaris: cognouit quia transisset. Et descendentem increpabat eum ruphus patricius: cum lachrymis dicens. Vtinam domum meam non introisses. Dii enim magni indignati sunt: ⁊ noluerunt filiam meam saluare. Tu vero in quo poteris saluare eam. Et omnes qui aderant flebant cum eo. Lectio.ij.

BEatus apollinaris ait rupho. Fiducialiter age patrici: ⁊ iura michi per salutē cesaris / quia permittes puellam sequi saluatorem suum: et modo cognosces virtutem domini nostri iesu christi. Ruphus patricius respondit. Scio q̄ mortua est puella ⁊ non viuit. Tamen si videro eam stantem et loquentem / laudabo virtutē dei viui: ⁊ non prohibebo puellam sequi saluatorem suum. Tunc vniuersa multitudine flente / ipse fiduciam habens in iesu: accessit ⁊ tetigit puellam dicens. Domine iesu christe deus meus / qui magistro meo petro apostolo tuo dedisti locum impetrandi apud te que desiderat: tu suscita hanc puellam quia tua est creatura / et non est alius deus preter te. Et respiciens ad puellam ait. Quid iaces? Surge: cōfitere saluatorem tuum. Que statim surrexit: ⁊ loquebatur / vociferans / et dicens. Magnus est deus quē predicat apollinaris famul⁹ eius: ⁊ nullus est alius preter eum. Lectio.iij.

FActum est in illa hora gaudium magnū coram omnibus christianis: quia magnificatū est nomen domini iesu christi. Baptizata est autē puella cum patre et matre ⁊ familia promiscui sexus / anime trecente triginta quatuor. Sed et multi alii ex paganis crediderūt in christum. Ruphus vero patricius timens cesarem occulte diligebat beatum apollinarem: et ministrabat ei. Filia vero eius consecrata est christo: ⁊ permansit virgo. Nunciatum est hoc cesari a paganis. q̄ quidam vir veniens ab anthiochia magicis incantationibus nomē iesu christi hebrei indurit in vrbem rauennam / et magna multitudo obedit illi: et etiā dom⁹ ruphi patricij. Cui cesar misit

successorem. Idem vero ruphus patricius post aliquod tpus in capuana vbe sexto kalendas septembris: pro christi nomine martyriū sumpsit. Cetera omnia de cōi vnius martyr. ¶ Sancti augustini epi et cōfessoris atq; doctoris. Capitulū.

Vidit dominus confessionem sancto suo et excelso in verbo glorie/ de omni corde suo laudauit dominum/ et dilexit deum qui fecit illum. Oratio.

Deus qui beatum augustinū ecclesie tue in exponēdis scripture sancte mysteriis doctorem catholicum prouidisti: da nobis eius semper & doctrinis instrui. et oratione iuuari. Per dominum. ¶ Festū inferius duplex nouē lectiones fiant. Cetera omnia de cōi vnius confessoris et pontificis cū capitulis hic inscriptis. Deinde fiat memoria de sancto hermete martyre. Ad primas vesperas. & ad matutinas cum hac oratione. Oratio.

Deus qui beatum hermetem martyrem tuum virtute constantie in passione roborasti: et eius nobis imitatione tribue pro amore tuo pspera mundi despicere/ et nulla eius aduersa formidare. Per dominum. Lectio prima.

In prouincia affricana ciuitate tagastensi/ de numero curialium/ parentibus honestis & christianis: beatus augustinus progenitus est. Alitusq; ac nutritus eorum cura et diligentia & impensis/ secularibus litteris eruditus est: apprime omnibus videlicet disciplinis imbutus/ quas liberales vocāt. Nam & grammaticam prius in sua ciuitate: et rethoricam in affrice capite carthagine postea docuit. Docuit etiam consequenti tēpore trans mare in vrbe roma/ et apud mediolanum: vbi tunc imperatoris valentiniani iunioris comitatus fuerat cōstitutus. In vrbe mediolano tunc episcopatū administrabat acceptissimus deo/ & in optimis viris preclarissimus sacerdos ambrosius. Tu autem. Lectio secunda.

Huius interea verbi dei predicatoris frequentissimis in ecclesia disputationibus astans in populo: intendebat augustinus suspēsus atq; attentus. Aliquando enim manicheorū apud carthaginem adolescens fuerat errore seductus/ et ideo ceteris suspensior aderat: ne quid vel pro ipsa vel contra ipsam heresim diceret ambrosius. Et preuenit dei liberatoris clemētia sui sacerdotis cor per tractantis/ vt contra illum errorem incidentes legis soluerentur questiones: atq; ita heresis illa miseratione diuina eius ex animo pulsa est. Protinus ergo in fide catholica confirmatus augustinus/ adeo diuini amoris ardore ignitus est: quod ppinquantibus diebus sanctis pasche salutis aquam perciperet. Et factū est diuina prestāte opitulatione: vt per illum tantum ac talem antistitem ambrosium/ et doctrinam salutarem ecclesie catholice/ & diuina perciperet sacramenta. Mox ex intimis cordis medullis: spem omnem quā habebat in seculo dereliquit Jam nonbrorem/ non filios carnis/ non diuitias/ non honores seculi querēs: deo cum suis seruire statuit. Tu. Lectio iij.

Et non erat tunc maior annis triginta: sola superstite matre/ sibiq; adherente monica nomine/ et de suscepto eius proposito seruiendi deo/ amplius q̄ de carnis nepotibus exultante/ nam iam eius pater antea defunctus erat. Renunciauit etiam scolasticis quos rhetor docebat/ vt sibi magistrū alium prouiderent: eo q̄ seruire deo ipse decreuisset. Tūc placuit ei percepta gratia cum aliis ciuibus et amicis suis deo pariter seruientibus: ad affricā et propriam domū agrosq; remeare. Ad quos veniens & in quibus constitutus ferme triennio & a seculo iā alienatus/ cum his qui eidem adherebāt deo viuebat/ ieiuniis/ orationibus/ bonisq; operibus in lege domini meditans die ac nocte/ et de his que sibi deus cogitanti atq; oranti intellecta reuelabat: presentes et absentes sermonibus ac libris docebat. Factum est autem/ vt a valerio sancto episcopo in ecclesia ipponensi q̄uis multum renitens & lachrymans presbiter ordinaretur: omnibus id vno consensu et desiderio fieri perficiq; petentibus/ magnoq; studio et clamore flagi-

tantibus. Tu autem. Lectio quarta.

HActus presbiter augustinus monasterii intra ecclesiam instituit: et cum dei seruus viuere cepit/ secundum modum ⁊ regulam sub sanctis apostolis constitutā. Sanctus vero valerius ordinator eius/ vt erat vir pius et deum timens/ eruditabat ⁊ deo gratias agebat/ suas a domino erauditas preces/ quas se frequentissime fudisse narrabat/ vt sibi diuinitus homo cōcederetur talis: qui posset verbo dei et doctrina salubri ecclesiam dñi edificare. Sciensq; se corpore et etate infirmissimū/ egit secretis literis apud primatem episcoporum carthaginensem/ pretendens imbecillitatē corporis sui etatisq; grauitatem/ et obsecrans vt ipponensi ecclesie ordinaretur episcopus: quo sue cathedre non tantum succederet/ sed consacerdos accederet augustinus. Et que optauit ⁊ rogauit: satagens rescripto impetrauit. Lectio quinta.

POstea ergo perito ad visitandum et aduemente ad ecclesiā ipponensem tunc primate numidie megalio cala mēsi sancto valerio antistite/ episcopis qui forte tunc aderant ac clericis omnibus ipponensibus/ et vniuerse plebi inopinatam cūctis suam insinuante voluntatem omnibusq; audientibus gratulantibus/ atq; id fieri perficiq; ingenti desiderio acclamantibus: episcopatum fugiet pre contra morem ecclesie suo viuente episcopo presbiter recusabat. Dumq; illi vt fieri solet ab omnib⁹ suaderetur/ atq; indignaro de transmarinis et affricanis ecclesie exemplis obiaretur: cōpulsus atq; coactus succubuit. Quod in se fieri non debuisse/ vt suo viuente episcopo ordinaretur/ postea ⁊ dixit ⁊ scripsit propter cōsilij vniuersalis veritū/ quod iā ordinatus didicit: nec quod sibi factū esse doluit alius fieri voluit. Augustinus igitur factus episcopus: multo instantius atq; feruentius maioreq; auctoritate verbum salutis eternum in domum ecclesia predicabat. Qui sane dicere inter familiaria colloquia consueuerat. post perceptū baptismum etiam laudatos christianos vel sacerdotes/ ablq; digna et competente penitentia exire de corpore non debere: quod et ipse fecit vltima qua defunctus est egritudine. Tu autem. Lectio sexta.

NAm sibi iusserat psalmos dauiticos qui sunt paucissimi de penitentia scribi: ipsosq; quaterniones iacens in lecto contra parietem positos/ diebus sue infirmitatis intuebatur/ et legebat: et vberrime ac iugiter flebat. Et ne intentio eius a quoq; impediretur ante dies ferme decem q̄ exiret de corpore/ postulauit a presentibus ne quis ad eum ingrederetur: nisi his tantum horis quibus medici ad inspiciendum intrabant/ vel cum ei refectio inferebatur. Et ita obseruatum et factum est: et in illo tempore orationi vacabat. Verbū dei beatus augustinus vsq; ad extremā egritudinem impetermisse alacriter et fortiter/ et sana fide in ecclesia predicauit: membris omnibus sui corporis incolumis/ integro aspectu atq; auditu. Sed ne ciuitatis sue ruinā videret/ tertio obsidionis eius mense migrauit ad dominū: quinto kalendas septembris/ cū viriisset annos etatis sue septuaginta ser/ in clericatu autē vel episcopatu annos ferme quadraginta. In suis quidem scriptis ille deo acceptus et carus sacerdos/ quantum lucente veritate videri conceditur: recte ac sane fidei/ spei/ et charitatis fuisse: et ad vtilitatem catholice ecclesie viriisse manifestatur. De quo cum diuina scribente legentes proficiant: arbitrandū est plus ex eo proficere potuisse illos/ qui eū et loquentem in ecclesia presentes audire et videre potuerunt/ ⁊ eius presertim inter homines conuersationē non ignorauerunt. Erat enim eruditus scriba in regno celorum de thesauro suo proferens noua et vetera: et negotiator qui inuentā preciosam margaritā/ venditis que habebat cōparauit. Tu autem.

℣ Secundum Matthеum. ℣.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Matt. v.
Quod si sal euanuerit: in quo salietur? Et reliqua. Omelia excerpta de diuersis cōmentatoribus. Et legatur hac die tantū.

SAl appellantur apostoli: quia per ipsos vniuersum hominū conditur genus.

Terre enim nomine humana natura significatur: salis vero verbi sapientia. Quod autem apostolos suos celesti ac divina sapientia plenos/sal terre saluator nominat. ostendit fatuos esse iudicandos/qui terrena tantū sapiūt/qui temporalium bonorū vel copiam sectantes/vel inopiam metuentes amittūt eterna. que nec dari possunt ab hominibus nec auferri. Notandum autem q̄ salis natura infecunditatē terre facit. Unde et in psalmo scriptum est. Posuit terram fructiferam in salsuginem. Tu autē. Lectio. viij

Qualdem vrbes legimus ira viciorum sale seminatas: vt nullū in eis germen oriretur. Allegorice autē hoc bene conuenit doctrine apostolice. vt destructis aduersariorum munitionibus ⁊ peccati regno deiecto/sale sapientie cōpescat vitra in carnis humane terra seculi flurus atq̄ feditatem germinare viciorum. Item quia sal ad condiendos cibos carnesq̄ siccādas aptum est. rite demonstrat/quod per predicationem euangelij flurus restringitur voluptatū: et humana natura exclusis vermibus et putredine peccatorum/illesa seruatur suo conditori/per eius custodiam mandatorum. Quod si sal euanuerit: in quo salietur? Ad nichilū valet vltra nisi vt mittatur foras ⁊ cōculcetur ab hominibus. Id est si vos per quos cōdiendi sunt quodāmodo populi: metu persecutionū temporalium amiseritis regna celorum: qui erunt homines per quos vobis error auferatur/cum vos elegerit deus per quos errorem auferat ceterorū? Tu autem. Lectio. ix.

Ergo ad nichilū valet sal infatuatum: nisi vt mittatur foras ⁊ calcetur ab hominib⁹. Non itaq̄ calcatur ab hominibus qui patitur persecutionem: sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest: nisi inferior. Sed inferior non est/qui q̄uis corpore multa in terra sustineat: corde tamen firmus est in celo. Ergo sal infatuatū cum ad cōdiendos cibos carnesq̄ siccandas valere desierit: nulli iam vsui aptum erit. Neq̄ enim vt alius testatur euangelista: in terram vtile est/cuius iniectu germinare prohibetur/neq̄ in sterquilinū agriculture profuturū: quod diuacibus licet glebis immixtum/non fetare semina frugū/sed extinguere naturaliter solet. Sic omnis qui post agnitionem veritatis retro redierit/neq̄ ipse fructum boni operis ferre/neq̄ alios excolere valet/sed foras mittēdus: hoc est ab ecclesie est vnitate secernendus/vt iuxta aliam parabolam/irridentes eum inimici dicant/quia hic homo cepit edificare/et non potuit consummare. Tu autem. ¶ In lau. ān. vt in cōi vnius confes. et doctoris. Ad primā. ān. vt in cōi. Ad tertiā. Cap. Dedit dñs confessio. ¶ Ad tertam. Capitulum

Dedit illi dñs contra inimicos potentiam/et stare fecit cantatores contra altare/⁊ in sono eorum dulces fecit modos. Eccles. xlvij. ¶ Ad nonam. Capitulum.

Sapientia laudabit animā suam/et in dño honorabitur/et in medio populi sui gloriabitur/et in plenitudine sancta admirabitur. Eccl. 14 Ad. ij. vesp. R. Sancte N. christi. Cetera ofa de cōi vnius confes. et doctoris. Ad has. ij. vesp. fiat solēnis mēo. de sancto iohanne baptista cum ān. Misit herodes. h⁹. Gloria et honore coronasti. Oratio.

Sancti iohannis baptiste ⁊ martyris tui dñe quesumus veneranda festiuitas: salutaris auxilij nobis prestet effectū. Per. ¶ Tibi vero dedicata est ecclesia in honore decollationis sancti iohannis baptiste erunt vesp. de eo hoc modo super psal. ō: hec sola. ān. Perpetuis nos dñe sancti iohannis baptiste tuere presidiis et quanto fragiliores sumus: tantomagis necessarius attolle suffragijs. ¶ Psalmi feriales. Capitulum

Expectatio iustorū letitia/spes autem impiorum peribit/fortitudo simplicis via domini/⁊ pauor his qui operantur malum. Prou. x. Perceptarus. infra. ir. h⁹. Martyr dei qui vnicū. h⁹. Gloria et honore. ān. Misit herodes ter manus ac tenuit iohannem ⁊ vinxit eum in carcere quia dicebat ei. non licet tibi habere vxorem fratris tui. ℣s. Magnificat. Oco. Sācti iohānis bap. vtē. ℣co. fiat de sancto augustino cū ān. Iste est qui. h. Justus germina. Oco. vtē. et tūc fiat mēo. de sancta sabina virgine. ⁊ marty. cū hac oratione ⁊ ān. Similē est. h. Dilexisti. Oco.

Decollatio iohānis baptiste.

Beate sabine virginis tue et martyris dñe precibus confidentes quesumus clementiam tuam: vt eius meritis ⁊ precibus ad eterna gaudia peruenire valeamus. Per dominum nostrum. ℂIn decollatione sancti iohannis baptiste. Ad maturinas inuitatoriū triplex Inuitatoriū. Regem precursoris ℣s. Venite. Require in natiuitate eiusdē. ℣ꝫ. Martyr dei. ℂIn.j.noc.ān. Interrogatus iohannes ab herode dixit: illicitum est fratris coniugem accipere ℣s. Beatus vir fol.ij.ān. Iohannes baptista arguebat herodem propter herodiadē. ℣s. Quare fremuerūt fo.ij.ān. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem quā tulerat fratri suo philippo vxorem ℣s. Dñe quid multipli fo.ij.v. Gloria et honore. Lectio prima

Adest nobis fratres charissimi dies solēnis quem consecrauit beati iohannis baptiste et precursoris christi purpureus sanguis: innocēter pro veritate que christus est ab impio herode martyrio profusus. Qui mirabiliter natus est: ⁊ mirabilius occisus. Natus est enim in prophetia: in veritate peremptus est. Nascendo annū tiat saluatoris aduentū: moriendo condemnauit incestū ⁊ illicitū matrimoniū. Et ideirco carceris obscuritate detruditur: deinde maligne mulierecule insidijs preuentus capitalem sententiam subijt. Decollatus vero est in castello quodam arabie: quod macheronte nominatur. ℟ Misit herodes et tenuit iohannem et vinxit eum in carcerem qui tā meruerat cum propter herodiadem. Quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣s. Arguebat herodem iohannes propter herodiadem. Quam tulerat. Lectio secunda.

Sicut in ecclesiasticis inuenimus hystorijs: corpus eius in ciuitate samarie que nunc sebaste vocatur: caput autem in hierosolimis humatum est. Iuliani vero tēporibus pene vt relaratis fremus: efferbuit in omnem seuitiā feritas paganorū. Et quo accidit vt apud sebasten sepulchrum beati iohannis baptiste mente rabida ⁊ funestis manibus inuaderent: ossa dispergerent: atq; ea rursum collecta igne concremarent: ⁊ sanctos cineres pulueri immixtos: per agros ⁊ rura dispergerent. Dei autem prouidentia factum est quosdā de hierosolymis monachos: et monasterio philippi hominis dei: orationis illuc causa per idem tempus venisse. Tu autem. Rm.

Iohannes baptista arguebat herodem. Propter herodiadem quam tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Herodes autem tenuit et ligauit eum: et posuit in carcerem. Propter hero. Lectio tertia. 2

Qui cum tantū nephas humanis quidem manibus: sed ferina mente fieri viderent: mox gratus habentes ꝯ huiusce modi piaculo funestari: inter eos qui ossa ad cremandū legebāt missi: diligentius inquantū res patiebatur: ac religiosius congregantes: furtim se vel stupentibus vel inuenientibus subtraxere: et ad patrem suū philippum venerandas reliquias pertulere. Ille super se tantum ducens seruare thesaurū: propinquo vigilius ad pontificē maximū tunc athanasiū hostie immaculate reliquias: per iulianum dyaconū suū misit. Quas ille suscipiens paucis cum arbitris sub cauato sacrarij pariete inclusas: prophetico spiritu profuturas generationi posteree conseruauit. Cuius presagium sub theodosio principe per theophilum eiusdem vrbis episcopum cōpletur: qui destructo seraphis simulachro: sancti iohānis ibidem consecrauit ecclesiā. Tu autem. ℣z. Timebat herodes iohannem. Sciens eum virū iustum et sanctum. Et custodiebat eum. ℣ꝫ. Et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Sciens eum. Gloria. Et cu. ℂIn.ij.noc.ān. Dicebat enim regi iohannes baptista. non licet tibi habere vxorem fratris tui. ℣s. Cum inuocarem. fol.ij.ān. Herodes enim metuebat iohannem sciens eum virum iustum et sanctum. et custodiebat eum. ℣s. Verba. f.ij.ān. Audito eo multa faciebat ⁊ libenter eum audiebat. ℣s. Dñe dñs noster. f.iij.v. Posuisti dñe. Lectio.iij. 3

Quibus monachis orientalibus qui venerant adorare in hierosolymis ⁊ loca sancta videre: per reuelationem assistens idem precursor dñi precepit vt ad herodis quondam regis habitaculum accedentes: caput suū ibi requirerent: et inuentū digno honore recōderent Quod ibi ab eis inuentum ⁊ assumptum

set non multo post culpa incurie perditum/perlatum est emissam ab aliys: et in quodam specu inbrna sub terra non parno tempore ignobiliter reconditum: donec denuo beatus iohannes baptista sese suūq; caput ostendit marcello cuidam religioso abbati ac presbytero dum in eodē specu habitaret. Ab eo tēpore cepit in eadem ciuitate beati precursoris decollatio ipsa die id est quarto kalendas septēbris/ quo caput eius inuentum atq; eleuatum est: a marcello presbytero celebrari. Rm. Puelle saltanti imperauit mater. Nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste/ et contristatus est rex propter iusiurandum et propter simul discumbentes. ℣. Vit puella matri sue/ quid petam? at illa dixit. Nichil aliud. Lectio quinta.

Constat nāq; q̄ imminente festiuitate paschali fuit decollatus. ? anno post hūc sequente: cum denuo tempus paschale rediret: mysteriū dominice passionis esse completum. Legitur enim in martirologio quod eusebij et hieronymi vocabulis insignitum est. Quarto kalendas septembris in emissa ciuitate phenicis prouincie/ natale beati iohannis baptiste die quo decollatus est: non specialiter ipsum diē decollationis/ sed diem potius quo caput eius in eadem emissa ciuitate repertum atq; in ecclesia est conditū significans. Fertur inuentum postea caput venerandū a monachis macedonianis tempore valentis: qui post iouinianū imperauit. Cuiq; mardonius tunc maior domus nūciasset hoc imperatori: precepit valens caput sacrum constantinopolim deportari. Qua iussione directi et imponentes vehiculo deportabant. Rm. Venit puella caput iohannis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. ℣. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste. Quo accepto. Lectio sexta.

Cum vero venissent circa calcedoniam nequaq̄ poterat trahi vehiculū: licet multis plagis burdones affligerent. Et cum hoc inopinabile videretur vniuersis et ipsi simul imperatori: sacrū caput reconditerunt in vico appellato sylai. Cuiq; theodosius postea imperator has baptiste reliquias voluisset constantinopolim deferre: solam referunt extitisse matronā virginem sacram que eius custodiam capitis exhibebat. Cui dum serius imperator et cum lachrymis supplicaret/ vt permitteret sua vota implere: hec putans quia sicut tempore valentis/ sic etiā modo non pateretur vlterius eas baptista portari: cessit. At imperator amplectens sua purpura thecam in qua caput baptiste latebat: eamq; portans/ venit et ante ciuitatem constantinopolitanam recondidit: in septimo miliario/ ibiq; magnam atq; pulcherrimam edificauit ecclesiā. Tu autem. Responsoriū. Contristatus est rex herodes propter iusiurandū: et propter simul discumbentes noluit eam contristare: sed misso speculatore precepit amputare Caput iohannis in carcere. ℣. Herodes funestus precepit interficere et amputare. Caput. Gloria. Caput. In tertio nocturno. ān. Cuiq; introisset filia herodiadis et saltasset: et placuisset herodi ait illi: pete a me quod vis? dabo tibi. ps. In dño confido. fol. vj. ān. Curauit herodes puelle quicquid enim petieris dabo tibi licet dimidium regni mei. ps. Dñe quis. f. vij. ān. Vit puella matri sue quid petam? at illa dixit caput iohannis baptiste. ps. Bonū est confiteri. fol. xxxj. ℣. Justus vt palma. Secūdum Marcum. vj.

In illo tempore. Misit herodes at tenuit iohannem et vinxit eum in carcerem propter herodiadē vxorem philippi fratris sui: quia duxerat eam. Et reliqua. Omelia venerabil. bede presbyteri. Mar. 6.

Impletum videmus in iohāne quod de illo angelus zacharie priusq̄ nasceretur predixit: quia precederet ante dominū in spiritu et virtute helie. Ambo namq; continenter viuentes: ambo habitu inculti/ ambo in solitudine degentes. ambo precones veritatis/ ambo regis? regine persecutionem propter iustitiā perpessi sunt Illie achab et iesabel: iste herodis et herodiadis. Illie ne ab impijs occideretur igneo curru est raptus in celū: iste ne ab impijs vinceretur perfecto martyrij certamine spiritu celestia regna petuit. Querit forte aliquis/ quis sit iste herodes/ quisue frater eius/ que etiam herodias: de quibus sermo est. Herodes iste qui et iohannem decollauit/ et in passione redēptoris

nostri pylato assensum prebuit: filius est herodis illius sub quo dñs natus est. Cuius frater philippus herodiadem filiam arethe regis arabum accepit vxorem. ℟. ℣Illo herodes speculatore precepit amputare caput iohannis in carcere. Quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt illud in monumento. ℟. ℣Videret incredulus ministrum detestabilem et amputare iussit caput iohannis in carcere. Quo audito. Lectio octaua.

QUam idem aretha postmodū ablatam ab eo dedit herodi / eo q̄ ipse maioris esset potestatis ⁊ fame. Factūq; est adulterium publicum / quod sicut perfidis causa fuit perrundi: ita fidelissimo precoui nostre redēptionis / materia fuit triūphandi. Qui prohibendo regis iniusti scelera / morte quidem iniusta meruit pleeti: sed post mortis gustū a rege iustitie cui testimoniū perhibebat / iustam vitę perhennis coronam accepit. Dicebat iohannes herodi. Non licet tibi habere eā. Et volens inquit eum occidere timuit populum: quia sicut prophetam eum habebant. Non populus tantū sed ipse etiam herodes iohannem sicut prophetam habebat: teste euāgelista qui dicit. Herodes enim metuebat iohannem / sciens eum virum iustum ⁊ sanctū: ⁊ custodiebat eum. Et audito eo multa faciebat: et libenter eum audiebat. Sed victi amor mulieris / eumq; in illum quem sanctum esse nouerat ⁊ iustum: manus mittere coegit. Qui quoniam noluit cohibere luxuriam / ad homicidij reatū prolapsus est: minusq; illi peccatum maioris erat causa peccati. Cui districto dei iudicio contigit: vt propter appetitum adultere / quam detestandam fore dicebat / sanguinē funderet prophete: quem deo acceptum esse cognouerat. Tu autem. ℟m. ℣Audientes discipuli sancti iohannis baptiste. Tulerunt corpus eius ⁊ sepelierunt illud. ℟. ℣Iussu herodis amputatum est caput iohānis in carcere: quo audito discipuli eius venerunt. Tulerunt. Lectio nona.

DIe autem natalis herodis saltauit filia herodiadis in medio: et placuit herodi. Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare: quodcunq; postulasset ab eo. Non talibus festis diem nostri natalis in memoriam reuocare / non vllum tempus illecebris indulgere carnalibus: sed diem potius exitus nostri debemus lachrymis⁊ precibus / crebrisq; preuenire ieiunijs. Hinc etenim vir sapiens admonet dicens. In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: et in eternum non peccabis. Sed nec membra nostra que iam domino cōsecrata sunt: ludibus atq; ineptis dare motibus decet. Dicit namq; apostolus. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt christi? Tollens ergo membra christi / faciam membra meretricis? Absit. Quantum vero temeritatem iurandi vitare debeamus: et ipse dominus in euangelio. et iacobus in epistola sua / docet dicens. Ante omnia autem fratres mei nolite iurare: neq; per celum / neq; per terram / neq; aliud quodcunq; iuramentum. Sit autem sermo vester / est est / non non: vt non sub iudicio decidatis. Illo videlicet iudicio sub quo decidit herodes: vt vel periurare / vel ob periurium cauendū / aliud necesse habere patrare flagitium. Tu autem. ℟m. ℣Decepturus iam vir sanctus prolabore requiem constans in confessione christiane fidei. ℟. Subdit collum velut agnus mansuetus gladio. ℟. ℣Corpus dissolui gaudens⁊ cum deo viuere. ℟. Subdit collum. Gloria. ℟. Subdit. ℣. Ora pro nobis beate iohannes. ℟. Vt digni efficiamur. ℣ In laudibus. ān. HErodes enim tenuit et liguit iohannem: et posuit in carcerem propter herodiadem. ps. Dominus regnauit. ℣o. vj. ān. Nelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohannis. ps. Jubilate. ℣o. vj. ān. Omne mi cor da michi in disco caput iohannis. ps. Deus deus meus. ℣or. vj. ān. Da michi in disco caput iohannis baptiste: et contristatus est rex propter iusiurandum. ps. Benedicite. ℣o. vj. ān. Vidit rex incredulus ministrum detestabilem. et amputare iussit caput iohānis baptiste. ps. Laudate dominū ℣o. vj. Cap. Expectatio iustorum. Hymnus. Deus tuorum. In cōi. ℣or. Irr. ℟. ℣. Justus germinabit. ān. Vidit herodes speculatorem et precepit amputare caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius / et posuerunt illud in monumentum. ps. Benedictus. Oco. Sancti iohannis. Memoria de sancta

sabina: fiat oratio vt supra. ℭ Ad primã ãn. Herodes ℔s. Deus in nomine. ℭ Ad.iij ãn. puelle saltanti. ℔s. Legem pone. kol.xj. Capm. Expectatio. Vita. et ℣. de cõmuni vnius martyris ad omnes horas dicuntur cum oratione Sancti iohannis. ℔s. ℭ Ad sertam. ãn Domine mi. Capitulum.

Ps.10. IUstus in eternum non commouebitur/impij autem non habitabũt in terra. ℭ Ad nonam. Alia Milites rex. ℔s. Mirabilia testimonia. fo.xiij. Capitulũ.

Ps.10. IUstus de angustia liberatus est/et tradetur ipius pro eo. ℭ Ad.ij. vesp. ãn. Herodes. psal. feriat. Capm. Expectatio. Hymnus Deus tuorum. ℣. Justus germinabit. ãn. Hi credentes discipuli beati iohannis tulerũt corpus eius et sepelierunt illud. ℔s. Magnificat. oratio vt supra. ℣ Oratio fiat de marty. felice et adaucto cum hac oratione.

MIserationẽ tuã dñe supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sãctorum martyrũ tuorũ felicis et adaucti cõmemoratione letificas / ita semper eorũ supplicatione defendas. Per dominum. ℭ Sanctorũ felicis ⁊ adaucti. iij. lc. fiant inuita. dupler. oratio ℔s. Lectio prima.

TUm furor diocletiani et maximiani sanctos dei diuersis penis interficeret / presbyterũ sancte catholice ecclesie nomine et opere felicẽ impietati sue oblatum/ad dracum vbis prefectum dirigi iusserũt dicẽtes/ vt si sacrificare contemneret: puniretur. Qui cum ex iussione prefecti ductus fuisset ad templum seraphis iurta secretariũ vbi sedebat prefectus/ ⁊ cogeretur ad sacrificium: eruxflauit in faciem statue eree: que statim cecidit. Tũc prefectus furore repletus/ iussit eum duci iurta murũ vbis/ ad locum via ostiensi/ miliario secũdo ab vrbe/ vbi erat arbor excelsa: ⁊ ibi eum cõpelli ad sacrificandum. Quod si nollet: sibi renunciari mandauit. Tu autẽ. Lectio secũda

AT vbi sanctus felix adductus est in memoratũ locum/ ⁊ a nephandissimis sacrilegis in arborem vota reddere cõpelleretur: figens genua sua orauit. Erurgens vero de oratione: insuffla-

uit in arborem ingentissimã et ait. Precipio tibi in nomine domini mei iesu christi/ vt a radicibus tuis corruas/ et templũ/ et simulachrũ atq; aram eius funditus communas: vt amplius per te anime nullatenus decipiantur. Que statim ad verbum serui dei a radicibus euersa/ templum/ simulachrum/ atq; aram eius ita comminuit: vt nichil ex ipsis penitus integrũ remaneret. Tu autẽ. Lectio.iij.

QUinq; nũciatum fuisset ab officio/ dracco vbis prefecto quod factũ fuerat: iussit beatũ felicem in eodem loco decollari/ corpus vero eius inhumatũ lupis ⁊ canibus derelinqui. Qui dum duceretur: obuium habuit quendam christianum ab hominibus quidem absconsum: deo vero manifestum. Hic cum didicisset q; beatus felix presbyter pro christi nomine iussus esset capitalem subire sententiam: cepit clamare voce magna ⁊ dicere. Ego ex eadẽ lege sum/ ⁊ ipsum quem hic sanctus presbyter predicat confitebor dominũ iesum christum: et pari sententie subiacebo. Interea ducti ambo in eundẽ locum in quo predicta arbor steterat: et cum eis spacium orandi datum fuisset/ erurgentes ab oratione osculati sunt se inuicẽ/ et pariter capitalem subierũt sententiã. Alterius vero nomen quia ignorabant christiani/ adauctum eum vocauerunt: eo q; sancto felici adauctus esset ad martyrium. Tu autem. Cetera ofa de cõi plurimorũ marty. dicũtur. ℭ Sancte cuthburge virginis non marty. inuitat. dupl. iij. lec. fiant de cõi cum hac oratione

DEus qui erimie castitatis priuilegio famulam tuam cuthburgam multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis eius promerente intercessione/ utriusq; vite prosperitatẽ/ vt sicut eius festiuitas nobis tũ agitur in terris/ ita per eius interuentum nostri memoria apud te semper habeatur in celis. Per dominũ Cetera ofa de cõi vnius virgi. non marty. ℭ Sancti egidii abbatis nouem lectiones fiant cum hac oratione. Oratio.

DEus qui hodierna die beatum egidium confessorem tuũ atq; abbatem/ aulam regni celestis penetrare feci-

sti: tribue quesumus vt cuius deuote glo
riamur meritis/ eius nos sentiamus con
foueri suffragijs. Per do. ℣. Deo. fiat de
sancto vsque marty. cū hac oratione. Oro.

OMnipotens sempiterne deus fortitudo certantium ⁊ martyrum palma/ solēnitatem hodierne diei propicius intuere/ et ecclesiā tuam tua continua celebritate letari: vt intercessione beati pfessi martyris tui/ omniū in te credentium vota perficias. Per dñm. Lectio prima.

SAnctus igitur egidius natione grecus: a preclaris parentibus originem duxit. Erutit enim athenis oriundus. patre videlicet theodoro nomine/ matre vero pelagia: qui vtriq; regia stirpe progenuit/ atq; licet inter totius vrbis primores preclari: christianissimam tamen duxerunt vitā. Predictus vero egidius cuo tener/ ad rudimenta liberalia dispositus: doctores summos spiritus scientie gratia perlustratus/ in breui equiparauit. Docili quoq; puero gratia dei non defuit: cuius vitā omni morū honestate pernās. Jamq; foris scintillabat indicijs: intus succensa lāpas charitatis. Lect. ij.

QUadam die dum ad ecclesiā pergeret/ accidit vt quidā eger in vrbis medie platea iaceret: a transeūtibus alimoniā petens. Cuius vocibus miserandis sanctus puer compunctus/ ꝗus adhuc pedagogi sententiam sibi formidabilem estimaret: tamen extrahens qua induebatur tunicam aliud quod opportunius dāret non habēs/ egro tribuit. Qua indutus eger: illico totus corporis sanitatem se recepisse gaudens est. Nec multū vero post parentibus suis in pace defunctis/ quorū obitum ipse parum ante spiritu reuelante presciuerat: patrimonij sui quod ei satis magnum remanserat christum fecit heredē. Interea dum quidam nuper a serpente percussus/ tumenti cute fateretur sese morifera recepisse virus: vir sanctus oratione fusa pro illo/ pristine eum sanitati restituit atq; iussit/ vt inde grates deo cuius erat clementia sanatus redderet. Tu autem. Lectio. iij.

DIe vero dominica dum sacra celebrarētur mysteria: forte quidam miser arreptus a demonio cepit terribilibus clamare vocibus/ donec fere tota turbaretur ecclesia. Sed egidius qui ibi aderat more solito prius humi prostratus/ breuiter orauit/ statimq; surgens domini pietate fretus arrepto huc illucq; labenti sese confidenter obiecit: et vt ab eo exiret maligno spiritui palam imperauit. Qui sancti imperium transgredi nequiens: hominē quem inuaserat horribiliter clamans ac mugiens incolumē reliquit. Verum vbi sancti viri virtus pre magnitudine sua latere non potuit: confluebant ad eū plurimi corporis animeq; remedia postulantes. Cunq; mira gesta laudū preconia sequerentur eiusq; nomen per omnes grecie partes magis ac magis innotesceret: timēs ne sibi bento fauoris quantulūcunq; minorarentur merita natiuitatis sue patriam sua presentia viduaturus/ vt liberius deo vacaret/ solitariam vitam expetens: transeundū mare disposuit. Dum vero clam suis omnibus relictis ad litus maris solus deueniret/ et vt sibi ad propositū suū adimplēdum auxiliari dignaretur/ summo regi preces funderet: vidit a longe quandam nauim inter pelagi procellas tempestuosis fretorum pulsibus iactari/ nautasq; iam desperatos: ac totius gubernationis oblitos pene naufragari. Pro quibus mox vt orationis suffragium deo obtulisset: sedata tempestate peruenerunt ad portum. Tu autem dñe.

℣. Dedit lectiones fiant de sancto pusco martyre. et legantur de cōi vnius martyris/ cum v. Posuisti domine. ⁊ cum his ℟. Desiderium. iij. ℟. Dominie preuenisti. v. Gloria et honore. ij. in cōi. fo. lxix. Et dicūtur quotidie ferie hoc festū contigerit. Tres vltime lect. de proprietate sancti egidij sine expositione euāgelij legant. Lect. vij.

BEatus igitur egidius hylaris et gaudēs/ erui egregius nauim contendens/ peruenit ad quendam locum haud lōge a rodani fluuij decursu in mare/ cui septimania vocabulum est/ fruticetis ⁊ arboribus obsitum/ solisq; ferarum

lustris frequentatum. Ibiq; quoddam reperiens antrum. iurta cuius introitū fonticulus pura abnda scatebat ita letus gratias deo reddidit/ acsi regios apparatus reperisset. Triēnio igitur ibidem pro salute totius populi orando manēs/ solis herbis et aqua vixit: excepto q ei dominus quandam preparauerat cernam satis habunde certis horis reficiendi lactis alimoniam sibi prebentem. In terra flauj rex gothorum duo cenobia construxit/ in quibus dei seruis congregatis qui regulari monachorum professione domino famularentur: beatū egidium diu multumq; renuentem/ sed ad vltimum crebris petitionibus regis/ et lachrymosis etiam supplicationibus victum prefecit. Tu autē. Lectio octaua.

QEt multo post predicti regis monachorumq; suorum creberrimo supplicioq; precatu/ totiusq; regni primorum necnon plurimorum deuotissimorum assensu: sacer dotij byademate cum honore dignissimo infulatur. Cuius religionis preconium cum ad Karoli frātie regis aures vsq; peruenisset: misit ei legatos/ mandans et efflagitās vt se visitare non dedignaretur. Quibus receptis: vir domini commodum durit eum sicut mandans et efflagitans precabatur visere. Profectus igitur ad regē: a quo honorifice susceptus est. Cumq; frequenter inuicem de mundi despectu atq; virtutum appetitu sermocinarentur: inter illa salutis colloquia/ rogauit eum rex suppliciter vt pro se dignaretur orare. Fecerat namq; quoddam turpe facinus quod nemini vnq;/ nec ipsi sancto fuerat ausus confiteri. Prorima nāq; dominica dum vir sanctus missam de more celebraret/ et pro iam dicto rege dominum in canone deprecaretur: apparuit angelus domini super altare cedulam ponens/ in qua scriptum erat per ordinem/ et ipsum regis peccatum/ et egidij precibus ei esse dimissum/ si penitens tantum ab illo desisteret. Tu autem domine miserere. Lectio nona.

ADiunctum quoq; cedule erat in fine/ q quilq; sanctum egidium pro quolibet commisso inuocaret/ si tantum ab illius perpetratione cessaret: dimissum esse sibi a domino proculdubio crederet. Euolutis ergo aliquot dierum curriculis/ vir impetrata a rege licentia ad monasterium suum cum maximo honore donarijsq; rediēs plurimis/ apud nemausensem vrbem hospitatus: filiū principis qui tūc obierat suscitauit. Cōfirmatis igitur per aliquanti temporis spacium in domini militia fratribꝰ. monasterijq; rebus dispositis/ volensq; deꝰ emeritum iam militem pro labore certaminum corona redimire premiorum: innotuit ei per spiritū exitus sui diem imminere. Quod ille quibusdam spiritalibus fratribꝰ indicauit: eos vt pro se orarent suppliciter deprecās. O mire humilitatis cāstigate mediocritatis virum/ quem terrena non deprimerunt vt non in celis mente cōuersaretur: nec celestia erexerunt vt non ab infimis opitulationem peteret. Media ergo dominica nocte kalēdis septembris migrauit ad dominum: corporis absentia maximā relinquens mundo mestitiam/ sed felici illius in celum receptu letitiā. Affuerunt enim illius trāsitui fideles qui dicerent se choros audiuisse angelorū: sanctā in celū illius animā cum laudibꝰ ferentiū Succurrant ergo et auriliētur nobis petimꝰ tua sācta merita pater egidi apud dñm deū nostrū: qui cū filio et spiritu sāncto viuit et regnat vnꝰ deus/ per oīa secula seculorū amen. Tu autē. ¶ Tamen si hoc festum in phīca contigerit totū fiat seruitium de dominica z nichil de sancto presto preter memoriam. Festū vero sancti egidij differatur in crastinū. Et quando hoc festum a dominica differtur in secundam feriam tunc legātur ser prime lectiones de proprietate sancti egidij et tres vltime de expositione euangelij Nemo accēdit lucernam. Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis dicuntur. ¶ Translatio sancti cuthberti epi et confessoris. ix. lec. fiant de alio festo nisi facta fuerit in ri. tunc enim fiant hic tres lectiones de cōmuni z inuitatorio dupler. cetera omnia de cōmuni vnꝰ cō-

fessoris et pontificis cum hac oratione.

PResta quesumus omnipotens et misericors deus: vt qui beati cuthberti cõfessoris tui atq; põtificis translationis diẽ veneramur. per ipsius suffragia pietatis tue semper beneficia cõsequamur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

Si hoc festum non celebratum fuerit in quadragesimam euenerit in dominica differatur in crastinum et tunc ad primas vesperas de sancto cuthberto fiat memoria de sancto bertino abbate cum antiphona Similabo. quere in communi folio. lxxvbiij. vº. Justum deduxit. et oratio.

Omnipotens sempiterne deus.

Sancti bertini abbatis. iij. lect. fiant cum nocturn. et hac oratione.

OMnipotens sempiterne deus qui mirabiliter fulges in electis tuis. quos te habitatore glorificare voluisti: da nobis quesumus beati bertini confessoris tui atq; abbatis ita digne solẽnia venerari. vt eius suffragantibus meritis templum tuum mereamur fieri. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

Lectio prima.

SOzegis vir dei abbas bertinus post beati audomari obitum / multis in dei seruitio vixerat ãnis / turbamq; monachorũ a domino sibi creditam / sub districto sacre regule iugo mente sollicita custodiebat sciens quod scriptum est: cui plus committitur plus ab eo exigitur. Largus igitur bonorum operum retributor / almificis cum signis ac virtutibus glorificauit: de quibus fauente domino / pauca subsequente narrabim' sermone. Erat quidam vir nobilis nomine balbertus: cui pater confessionum et predicator verbi dei / atq; cõpater beatus erat bertinus Qui cum quadam die de basilica beati audomari ad suam festinaret domum: subito in medio vie spacio / de suo in quo velociter ecqtabat equo dejectus / supra petrosam incautus corruit terram / multisq; in eius corpore membris collisis / femoreq; eius penitus confracto mortem sibi subitam adesse putabat. Quid multa? Ad virum dei festinãter misit bertinum: vt ex suo sacro ore benedictum sacrisq; manibus signatum / transmittere sibi dignaretur poculum. Cui vir dei benedicti vini moderam trãsmisit poculunculam. Qua hausta: in eadem hora diuina medente manu / sanus effectus est. Tu autem. Lectio secunda.

QUidam de longinqua terra qui audiendi et ambulandi vsum amiserat / duobus innitendo fustibus atq; comitantium suffragio fultus / loca sancta orationis causa circuibat. vt iuxta venerabilia seruorum dei sepulchra diuinam postulando misericordiam: amissam corporis sui sanitatem per gloriosa eorũ recuperaret merita. Post interuallum igitur temporis multis paragratis locis: ad cõfessoris christi bertini venerabile sepulchrũ peruenit. Cum q; fratres ibidem commorantes in nocte dominice resurrectionis in eadem ecclesia in qua sanctum corpus paulabat nocturnas cantarent vigilias: ille infirmus a suis sociis in ecclesiam ad orationem deductus fuit. Et cum longo spacio cum lachrymis orando / suam sanitatem per merita beati bertini a domino postulasset / quando lectio euangelij more solito recitata fuit / multa circa se vidit lucere luminaria / et sic paulatim ab eo infirmitate recedente auditu recepto pedũq; recuperato officio: subito in predictorum fratrum presentia / diuina sanus effectus est largiente clemẽtia. Tu autem dñe. Lectio tertia.

QUidam homo sicut postea probauit euentus / maligno spiritu repletus / cum alicuius religionis se esse simularet / per tres continuos dies quasi orandi gratia ecclesiam beati bertini ingressus est: ac multotiens se humi prosternebat / quasi cõpuncto corde funderet preces. Expert' tandem totũ quod voluit: notauit horam qua fratres post sertã gratia refectionis ad panẽ pertipendũ peterent refectoriũ. Interea cultro arrepto et prauo ingenio adhibito / ad baluas ecclie accessit / q aditũ sibi pa

tefecit. Ingressusq; furatus est vasa argentea: que sub coronis ac lampadibus coram retroq; pendebant altari. Egressusq; apud quendam sibi cognatum reposuit: quod furtim sacris abstulerat. Interea custodes ecclesie vna cum fratribus refectorium euntes dum perterrent sacrorum damna vasorum: intātum sunt mente consternati: vt quid dicerent / quid agerent / quo se verterent / non reperirent. Sed misericors dominꝰ meritis sancti sui bertini: non diu passus est seruientium sibi animos tristari. Fur enim infelix hinc cuneis mumicorū inde aquis ac paludibus circunclusum se videns / et nullum patere effugium: insania mentis agitatus conceptos quasi per precipitia parietum atq; tectorum cepit dare saltus. Qua re deprehensus et interrogatus / statim exposuit totius rei veritatem. Quid plura? Capitur / in neruo mittitur: sed interuentu tam dicte congregationis liberatur.

Tu autem domine mise.

¶ Cetera omnia de communi vnius confessoris et abbatis. ¶ Quando festum sancti cuberti a dominica differtur in secundam feriam propter inchoationē hystorie tunc fiant medie lectiones de sancto bertino cum versu et responsorio de secundo nocturno communis hystorie vnius confessoris / abbatis et post primum Benedictus. fiat de eo memoria cum antiphona Iste est qui, que est antiphona ad secundas vesperas vnius confessoris et pontificis cum versu Justus vt palma, et oratio vt supra. ¶ In natiuitate beate Marie virginis festum maius duplex. Ad primas vesperas Ant.

Et genitrix virgo semper maria intercede pro nobis deprecamur. ps Laudate pueri dominum. folio. cxxbiij. ān. Beata progenies vnde christus natus est: ꝑ gloriosa est virgo que celi regem genuit. ps. Laudate dominum omnes gentes. folio. cxxix. Ant. Sancta maria virgo intercede pro toto mundo: quia genuisti regem orbis. ps Lauda anima mea dominū. folio. xliij. Ant. Sub tuā protectionem confugimus vbi infirmi acceperunt virtutem: a propter hoc tibi psallimus dei genitrix virgo. ps. Laudate dominum quoniam bonꝰ. folio. xliij. ān. Beata dei genitrix maria virgo perpetua: templum domini / sacrariū spiritussancti sola sine exemplo placuisti domino iesu christo: ora pro populo / interueni pro clero / intercede pro deuoto femineo sexu. ps. Lauda hierusalem. folio. xliij. Capitulum.

Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris / et flores mei fructus honoris et honestatis. ℟. Stirps iesse. hyꝰ. Aue maris stella. vlꝰ. Sancta dei genitrix. ān. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo: ex te enim ortus est sol iusticie christus deus noster qui soluens maledictionem dedit benedictionem / a confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam. Psalmꝰ Magnificat anima. Oratio.

Supplicationem seruorum tuorū deus miserator exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis cōgregamur / eius intercessionibus a te deinstantibus periculis eruamur. Per eūdem. Ad completorium ān. Beata mater et innupta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. ps Cum inuocarem. folio. xliij. Capitulū Tu in nobis es domine. hymnus Saluator mundi. vlus. Custodi nos. ān. Glorificamus te dei genitrix. ps. Nunc dimittis. folio. xliij. hoc completorium non mutatur per octauas nisi festo exaltationis sancte crucis. Ad inuitatorium inuitatorii. ¶ Ergo et voce et mente christum regem veneremur. Virginis a matris iubilemur nobilis ortus. ps Venite exultemus. fol. primo. hymnus Quē terra pontus. In primo nocturno. Antiphona.

Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credentibus apparuit. ps. Domine dominus noster. folio. iij. Antiphona. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus / vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. ps. Celi enarrant gloriam. folio. v. Ant. Quando nata est virgo sacratissima tunc illuminatus est mundus stirps beata radix sancta / et benedictus fructus eius. Psalmus. Domini est terra. folio. biij. vlus. Sancta dei genitrix. Lectio prima.

Natiuitas beate Marie.

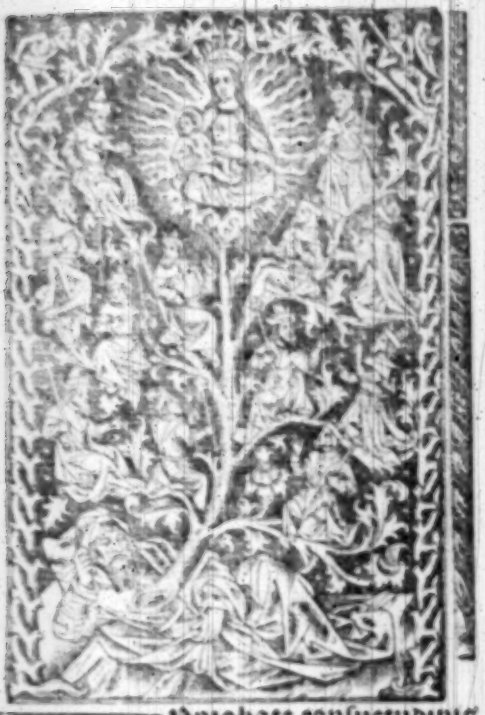

APprobate consuetudinis est apud christianos / sanctorũ patrum dies natalicios obseruare diligẽter: et tunc precipue virtutes eorũ assignatas litteris in ecclesia recitare / ad dei laudẽ et cui⁹ munere sunt: ⁊ ad instrumenta miserũ. Inter omnes sanctos memoria beatissime virginis eo frequentius agitur / atq; festiuius: quo maiorem gratiã apud deum creditur inuenisse. Unde post alia quedam ipsius antiquiora solennia / nõ fuit contenta deuotio fidelium: quin natiuitatis eius solenne superadderet hodiernum. Hac itaq; die peculiariter in ecclesia recitandus esse videretur liber ille qui de ortu eius atq; vita scriptus inuenitur: si non iudicassent eum patres inter apocripha numerandum. At quoniam magnis ac sapientibus viris ita visum est / nos alia quedam: sed non aliena legentes / ecclesiasticum morem debitis officijs exequamur. Tu autem dñe.

℟. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid per quam salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lumen dedit seculo. ℣. Beatissime virginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Cuius vita. Lectio secunda.

BEata ergo domini mater ⁊ perpetua virgo maria priusq; nasceretur / oraculis enunciata est: ⁊ designata miraculis. Nata vero progenie diuinitus ordinata / priuilegio virtutum insignis emicuit: saluatorem edidit. A quo glorificata in celo: nunq; terrigenis patrocinari desistit. Propositionẽ sequatur suo ordine narratio. Jamq; referamus vnũ de preteritis oraculis: ac deinde paucis expediamus. Dixit eternus ad veterem: deus ad serpẽtem. Inimicitias ponam inter te et mulierem: et semen tuum et semen illius. Ipsa conteret caput tuũ. Quid est fratres in hoc loco serpentis caput cõterere / nisi principalem diaboli suggestionẽ / id est concupiscentiam / resistẽdo superare? Si ergo queratur quenã mulier huiusmodi victoriã operata sit: profecto nõ reperitur in linea generationis hũane / donec perueniatur ad illam de qua nũc agim⁹ sanctarũ sanctã. At si interrogatur in quo serpẽtis caput vel ipsa cõtriuerit: nimirũ i eo q; virginitatẽ simul et humilitatẽ sacrificauit deo. Tu aũt.

℟. Beatissime virginis marie natiuitatẽ deuotissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat ad dominũ iesum christum. ℣. Cum iocunditate natiuitatẽ beate marie celebrem⁹. Ut ipsa. Lectio iij.

VIrginitate namq; seruata probatur extinxisse concupiscentiã carnis: humilitate que facit pauperem spiritu / concupiscentiam mentis. Sicq; principali suggestione diaboli victa: vitiosum eius caput virtutis pede contriuit. Non tamen hoc loco / sed eo ꝑmarime triumphauit / quo de sua mundissima carne corporata sapientia vicit plegquaq; malitiam: attingens a fine vsq; ad finem fortiter / et disponens omnia suauiter. Hec est ergo mulier ad quam diuinum illud intendebat oraculum. Hanc quandoq; nasciturum innuebat: hanc singulariter intimabat. Expedito ꝑpaucis oraculo: vnum quoq; de miraculis absoluatur. Accepte sunt a sancto moyse singule virge de singulis tribubus israelis: nominib⁹ earum inscripte iubente deo / et posite sunt in tabernaculo eius. Inter quas vna q̃ fuerat

aaron/inuenta est sequēti die germinal se/floruisse et frōduisse:ac peperisse amigdala. ℟. Stirps yesse virgā pduxit virgaq; florē.Et super hunc florē Requiescit spūs alm⁹. ℣Virgo dei genitrix virga est/flos filius ei⁹. Et. Gloria. Recessit. ℭ In.n.nocturn.ān. Hodie nata est virgo maria ex semine abrahe/ letātur archangeli exultant omnes sancti et cōgaudet omnis mundus. ℘s Eructauit. fo.rr.ān. Dignū nāq; est vt ei cū summa deuotione famulemur per quā nobis virginitatis insignia pullularūt. ℘s. Deꝰ noster. fo.rr.ān. Benedicta et venerabilis est sanctā maria virgo dei genitrix cuiꝰ natiuitatē celebrāmus/vt intercessio ipsius sit p nobis ad dñm. ℘ Fūdamēta. f.rrr.℣ Post ptū. L.iij.

SCiens ergo dñs hoc opus suū magni esse mysterij:iussit seruare virgam ad monimentum. Monebātur eīm filij israel presentia virge querere sollicite: quid significaret tam mirabile factum. Quod longe post aperire pergens diuinꝰ esaias. Egredietur inquit virga de radice iesse:et flos de radice eius ascēdet/et requiescet sup eum spiritus domini. Ad hec verba tanq̄ auditores eius direxēt:o presbiter esaia obscure loqueris: dic nobis quesumus ipsam rem manifeste:adiecit claritatē et ait. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū:et vocabitur nomen eius emmanuel. Filiū quoq; virginis id est emmanuelē preclare describēs: puer inquit natus est nobis/ꝛ filius datus est nobis. Et vocabitur nomen eius admirabilis/consiliarius/deus fortis/pater futuri seculi:princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium: et regni eius non erit finis. Quod ergo deus designauit miraculo:hoc a secretis esaias prodidit vaticinio. Et quod vates cecinit: consequenter rei eritus approbauit. Nam sicut illa virga sine radice/sine quolibet nature vsu artisue adminiculo fructificauit:ita virgo maria sine cōiugali opere filium procreauit. Filiū sane flore designatum ꝛ fructu. Flore propter speciē: fructu propter vtilitatem. Est enim speciosus forma pre filijs hominū:et vitalis refectio/non solū hoim sed etiā angelorū. ℟. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda:clara ex stirpe david/cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ℣Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebremus. Cuius vita. Lectio quinta.

HInc breuiter allerta propositionis particula prima: quod sequitur attingamus. Nata est igitur beatissima virgo maria/sicut legimus patre nazareno matre bethleemita. Quas vrbes christi natiuitati vel conuersationi destinatas esse prophete non tacuerunt. Descendit autem ab radice illius fidei preclari abrahe:cui superna promissa fuerat benedictio omniū gentiū in semine suo. Et ab stirpe dauid/quem deus propter notā sibi probitatem/egregia laude sublimauit dicens. Inueni virum secundū cor meū. De regali nempe tribu/simul et sacerdotali duxit originem: que summū regem atq; pōtificē erat paritura. Non tamen hec idcirco direrimus:q̄ dominꝰ qui peccatores vocare venit: dedignatus sit matrem suā peccatores habere cognatos:iter quos speciosa velut inter spinas lilium appareret. ℟em. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iusticie christus deus noster qui soluens maledictionem dedit benedictionem/ꝛ confundens mortem donauit nobis vitā sempiternam. ℣Felix nāq; es que sola genitricis dignitatem obtinuisti. et virginalem pudicitiam non amisisti. Ex te enim ortus est sol. Lectio sexta.

HEt itaq; electa et insignis inter filias non fortuitu quidem aut solo placito parentum vt plerisq;/sed diuina dispensatione nomen accepit: ita vt ipsa quoq; vocabuli sui figura magnum quiddam innueret. Interpretatur enim maris stella. Quid ergo misticum interpretatio gerat per similitudinem ostendamus. Nautis quippe mare transeuntibus notare opus est stellam/haud longe a summo celi cardine choruscantem/et ex respectu illius estimare:atq; dirigere cursum suum/vt portum destinatum apprehendere possint. Simili modo fratres oportet vniuersos christicolas/inter fluctꝰ huius seculi remigātes/attēdere maris stellā hāc id est mariā/que summo rerū cardini deo pro

rima est: et respectu exemplꝝ eiꝰ cursum vite dirigere. Quod si quis fecerit non tractabitur vane glorie vento/nec frāgetur scopulis aduersoꝝ: nec absorbebitur scillea voraginevoluptatū: sed plperevenit ad portū quietis eterne. Si qs autē interroget dicēs/quid ergo putas qualis olim in anima fuerit: vel nūc sit hec persona que sic oībus sanctis spectanda atq; imitanda proponitur. breuiter respōdemus: qꝫ longe perfectioꝝ q̄ nostra oratione demonstrari possit. Tamē ne ibi nichil dicere arguamur ubi maioꝝ affluit copia dicendoꝝ/reseruantes multa atq; magna facundis: saltem pauca dicamus super hoc/ꝫ que facile prebētur audita. Hoc igit in primis astruere fas est: qꝫ anima ipsius ꝫ caro quam elegit ꝫ habitaculū sibi fecit sapiētia dei patris/ab omni malicia ꝫ immundicia purissima fuit: affirmante scriptura. Quoniā in malivolā aiam non introibit sapientia/nec habitabit in corpore subdito peccatis. Item econtra confidenter asserimus/quia nullo virtutum genere vocabat/cui plenitudinē gratie dei nūcius asserebat inesse quod attestante archāgelo q̄uis nemo sana mente diffiteretur: tamē si quis adhuc pro desiderio querat argumēta virtutum/et verbis ꝫ factis eius que scriptura cōmemorat tanto sibi facilius occurrent: quanto ipse in querendo fidelioꝝ erit. Tu autem dñe. ℟. Domitum domini nostrū diuantis honorē. Sicut spina rosam genuit iudea mariam. ℣. Et vitium virtus operiret gratia culpam. Sicut: Gloria. Sicut. ¶ In hoc natur. dñi. Nativitas est hodie sācte marie virginis/cuiꝰ pulchritudinē et spiritū deꝰ ꝫ visitauit humilitatē suā. ℣. Cāta te. f. xxiij. ā. Ista est speciosa electa a dño cuius natiuitatem celebramus: ut ipsa pro nobis interedat ad dñm iesum christum. ℣. Dñs regnauit exultet. fo. xxxij. dñi. Hec nāq; est beata virgo maria q̄ ꝫ genitricis dignitatē obtinuisti. ꝫ virginalē pudicitiā nō amisisti. ℣. Cātate. ij. fo. xxxiij. blus. Speciosa facta es ꝫ suauis.

¶ Initium sancti euangelij secūdum Matheum. primo.

Liber generationis iesu christi filij dauid filij abrahā. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede presbyteri.

Prefationem totius operis premisit de quo dicturꝰ erat id est de christo/per quē ascēdit ad dauid: cui dictū est: de fructu ventris tui ponā super sedē tuam: ꝫ a dauid vsq; ad abrahā cui promissum est/in semine tuo benedicentur oēs gentes terre/ad quem fuit principiū promissionis. Ideo posuit eū euangelista principium narrationis sue: et per eū per singulas genealogias descēdit ad rpm: vt in eo id est in christo. series generationis terminaretur. Ideo in christo initiū libri incipiebatur: qꝫ ille est initiū salutis nostre ꝫ finis/id est perfectio eterne beatitudinis. Nam ꝫ moyses librum creationis celi ꝫ terre scripsisse se testatur in quo pariturī hois originē seruerat. ℟. Beata pgenies vnde rps natus est o q̄ gloriosa est virgo Que celi regē genuit. ℣. Felix certe et omni laude dignissima sacra virgo maria. Que celi. Lectio octaua.

Matteus liber generationis iesu christi se esse scripturū promisit/in quo salus generis humani ostenderetur/que in nōie iesu sonat: quia iesus saluatoꝝ interpretatur. Nā christꝰ/unctus in latino interpretatur/ꝫ est nomē dignitatis: quia antiquis tēporibꝰ reges/prophete/et sacerdotes/oleo sācti ficationis vngebātur. Ipse autē christus pre participibus suis a deo unctus legitur esse: qꝫ in eo omnē plenitudinē diuinitatis inhabitare cōplacuit/qui venit in mundū per electos patres et circuncisos. Nam electio in dauid: et circuncisio in abrahā demonstratur. Etiam dauid manu fortis interpretatur: qui fortissimum populi dei hostem solus aggreditur/vincit et occidit. Item bellatoꝝ noster fortissimꝰ christus/solus cum diabolo hoste atrocissimo certauit/eumq; superauit ꝫ damnauit/ꝫ post hanc victoriam multoꝝ pater effectꝰ est: qꝫ abrahā pater multarum interpretatur/ꝫ subauditur gentiū ℟. Corde et animo christo canamꝰ gloriam In hac sacra solemnitate precelse genitricis dei marie ℣. Omnes in vnum congregari collaudemus dominum iesum christum. In hac. Lectio nona.

Ioseph interpretatur auctus/ipse est augmentū vite eterne: vt ipse di

rit. Ego venibt vitam habeant / ⁊ habundantius habeant. Maria interpretatur stella maris / siue amarū mare: ⁊ hoc nomē apte cōpetit matri saluatoris. Ipsa quippe stella maris recte vocatur: quia huic mūdo tenebris perfidie ⁊ peccatorū obscurato / veram lucem edidit / de qua iohannes ait. Erat lux vera: que illuminat omnē hominem venientem in hunc mundum. Hec ⁊ amarum mare rite dici potest: quia voluptatem istius mūdi ac libidinis luxum / que mare id est amaritudo recte nuncupantur / eo q̄ ad amaritudinem perpetuā gehenne se sequentes pertrahunt / fecit sibi bene amarescere / cum suo exemplo docuit ab illecebris huius seculi abstinere. Nam cum a primordio mundi nuptie instituite essent / et totus mundus post concupiscentias suas abiret: ista in corde suo seruare virginitatē suā statuit / ⁊ carnis desideria in se mortificare / celestemq; conuersationem in terris habere / vt ei per omnia placeret / cui seruire se probauit. Sciendum quoq; est q̄ maria sermone syro dña vocatur. Et merito illa domina vocatur: que dominum generare meruit celi ac terre. Tu autem domine. Lectio ad primam.

QUis enim est qui tocūda admiratione non speculetur huius beate virginis nature adolescentis fortitudinem / prudentiamq; ac fidem / in colloquio angelico / vbi tam cōstanter eloquitur / tam prudenter interrogat / tā facile credit? Quis non videat ac videndo miretur iustitiā eius / qua sic vniuersa precepta diuine legis satagebat implere / vt nec ad se non pertinentia quedam inexpleta relinqueret? Verbi gratia. Post partum enim purificatione legali quā agebat non egebat: que virū in concipiēdo non nouerat. De temperantia quoq; ipsius superius dictum est: que deo virginitatis liliū / in humilitatis valle produrit. Cum ergo virtutibus supradictis facta eius plena sint atq; dicta: manifestum est non solum attestatione angelica / sed etiā rerum argumentis / nullum genus virtutis beatissime virgini defuisse. Depromebant itaq; virtutes in

Sar.

cogitationes ⁊ affectu cordis eius ineffabilem armoniā: quam ipsa creatrix ⁊ inhabitatrix eius dei sapientia delectabatur audire. Chorus cabant foris in superficie sermonis ⁊ actus: vnde merito possent homines glorificare deum ⁊ exempla salutis accipere. Tali ergo tanteq; persone quid tandem ad honoris cumulum potuit accidere maius / eo quod dei filium virgo concepit / virgo mater edidit? Hac namq; dignitate venerabilis facta est ipsis quoq; ordinibus sanctorū angelorum. Quod opere manifesto declarauit ille magnus atq; fortis archāgelus gabriel: qui eam anteq̄ mater dei fieret / quia futurā nouerat / tanta veneratione salutando preuenit dicens. Aue gratia plena. Hac eadem dignitate facta est etiā imperiosa secundum caritatem erga superos: at super inferos per districtionem. Unde plurima scripta sūt exemplorum argumenta: de quibus ad plens vtēq; singula sufficiat memorare. R. Solem iustitie regem paritura supernū. Stella maria maris. Hodie processit ad ortum. ℣. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Stella. Gloria. Hodie. Rm. feriale. Gloriose virginis marie ortum dignissimum recolamus. Cuius dominus humilitatem respiciens angelo narrante concepit redemptorem mundi. ℣. Hodie nata est virgo maria ex progenie dauid. Cui⁹. Gloria. Cuius. Aliud R. feriale. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mente et spiritu deuotissime poscimus. ℣. Corde et animo christo canamus gloriam in his sacris solennijs precelse genitricis dei marie. Cuius. Gloria. Cuius. R. fer. Natiuitas est hodie sancte marie virginis cuius vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Que sola fuit digna portare dñm ihesum t̄m. ℣. Ipsa est quasi syrus eximium inter fluctus seculi labentis gratia priuilegii specialis effulsit. Que so. Gloria. Que so. ℣. Ora pro nobis sancta dei ge. ℭ In laudi. ān.

NAtiuitas est hodie sancte marie virginis. cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ps. Dominus regnauit. fol. bt. aña. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Jubilate dño. folio. bt. aña. Regali ex progenie maria exorta refulget: cuius precibus

nos adiuuari mente et spiritu deuotissime posci-mus. ℣s. Deus deus. fo. vi. añ. Quo-de et animo christo canamus gloriam in hac sacra solē nitate p̄cessit dei genitricis marie. ℣s Benedi cite. fo. vi. ān. Cum iocunditate natiuitatē bea te marie celebremus. vt ipsa p̄o nobis intercedat ad dominū iesum christū. ℣s. Lauꝺ. fo. vii. cp. Ego qua. ℣. O gloriosa fe. ℣. Elegit. ān. Natiuitatem hodiernā perpetue virginis geni-tricis dei marie solenniter celebremus qua cristum-do thoro p̄cessit alta. ℣. Būs. octo. Supplica tionē seruoꝝ. ℣s. ad. i. ℣s. Ad. i. ā. Natiuitas eū ho. ℣s Deꝰ in noie. Ad. iii. ān. Na-tiuitas gloriose. ℣s Legem pone. Cap. Ego quasi. ℟. Sancta dei. et dicatur cū eodem cātu quo in festo purifica. beate marie. In octa. ⁊ per octa. dicit cantꝰ sup ide ℟. ⁊ alia ℣ia. ad ho. sicut in cōme. eiusdem cū oratione ℣s. Ad. vi. ān Regali. Cp.

Ranste ad me oēs qui cōcupiscē tis me ⁊ a generationibus meis implemini: spūs enim meꝰ super mel dul cis / ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauum. Ad. iv. ān Cum iocunditate. Capitulum.

Qui audit me non confundetur / et qui operantur in me non pecca-bunt / ⁊ qui elucidant me vitam eternam habebunt. ℣. Speciosa facta es. ℣. Elegit eam deus. Supradictus ordo horarum seruetur quotidie per octa. nisi in festo exalta tionis sce crucis. Ad. ii. ℣s. ān Natiui tas eū. ℣s Dixit dñs. fo. xxxvij. ⁊ ceteri p̄. de sancta maria et dicunt quotidie per octa. oēs de octa. sue seruitutis. Cap. m. Ego quasi. ℟. Solem iusticie. in. ⁊ p̄o hymno ho-rum sequentia Lætabundus exultet. require in fe sto purifica. beate marie. ℣. Elegit eam deꝰ. ān. O ioiose virginis marie ortum dignissimū celebramus: cuius dominus humilitatem respiciēs angelo narrante concepit redemptorem mundi alta. ℣s Magnificat. octo. Supplicationem seruoꝝ. Ad has vesp. nulla fiat memo. in audientia de sancto gorgonio nec etiam sub silentio. Hec sequentes ante dñr ad pro-cessionem in redeūdo per ecclesiā quando de sancta maria dicet ān. in introitu cho-ri nisi inter octa. assumptionis ⁊ natiuita-tis beate marie. ān. Aue regina celoꝝ / aue domina angelorum salue radix sancta ex qua mū do lux est orta: aue gloriosa super omnes speciosa valevalde deprecare / ⁊ pro nobis semper christū exora.

In tempore paschali finitur cum Alta. ān. Alma redemptoris mater que perui celi por-ta manens ⁊ stella maris succurre cadenti surgere qui curat populo tu que genuisti natura mirante tuum sanctum genitorem: virgo prius ac posteri⁹ gabrielis ab ore sumens illud aue: peccatorū mise-rere. In tempore paschali finiat cū Alta. ā. Beata dei genitrix maria virgo perpetua templū domini sacratum spiritussancti sola sine exem-plo placuisti domino iesu christo: ora p populo / in terrum pro clero / intercede pro deuoto femineo se-xu. In tempore pas. finitur cū Alta. ān.

Speciosa facta es ⁊ suauis in deliciis virgi-nitatis sancta dei genitrix quam videtes filie syō dixerūt eam in floribus rosarū ⁊ liliis conuallium bea tissimam predicauerunt ⁊ regine laudauerunt eā. In tpe pas. finitur cū Alta. Hec duo alie. sequentes nunq̄ dñr ad vesp. in sab. ad p-cessio. in redeundo sed ante missā tantū vt placuerit precentori. ā. Ibo michi ad mōtem myrrhe ⁊ ad colles libani ⁊ loquar sponse mee tota speciosa es proxima mea ⁊ macula non est in te: veni a libano spōsa veni a libano veni venies ⁊ trāsibis ad montē syr ⁊ hermō. a cubilib⁹ leonū a mōtib⁹ leopardoꝝ. In tpe pas. finiat cū Alta. ān. O quā pulchra es ⁊ q̄ decora carissima in de-liciis statura tua assimilata est palme / ⁊ vbera tua botris: caput tuū vt carmelus / colli tuū sicut turris eburnea veni dilecte mi egrediamur i agrū vi-deamus si flores fructus parturiunt: si florucrunt mala punica ibi dabo tibi vbera mea. Alta. ⁊ fi-niat cū Alta. quecunq̄ ho. extra. irr. Quo-tidie infra oct. nisi in dñica hoc mō dicat. seruit. Ad ma. inuit. In honore. ℣s. Venite. ℣. Quē terra. ān Būdicta tu. ℣. Dñe dñs nr̄. alte ān. cū suis ℣s. q̄ sequūt: sicut in cōme. btē ma. extra adue. ℣. Sctā dei geni-trix virgo semp maria. Sctā die infra oct. fe.

Beata igit maria olim in au rilium magni patris baltin misit sctm angelū / ⁊ mortuū suscitauit: q̄ male viuētē per sūdedit persecutorē eius iulia nū apostatā. Et hec hystoria notissima est. Illa etiā te peccatorē quondā o theo phile penitētē ⁊ se supplicēter inuocantē: ab ipsis dyaboli faucibus potenter eri-puit. Sed quid grauamur huius lapsi re-parationē paucis effari / cum audire sit

opere pretium. Is ergo theophilus vice dominus olim cuiusdã episcopi sicilior vt scriptura testatur: propter infortunia sua in tristiciã decidit. Vnde cõtulit sese ad quendã iudeũ maleficũ: eius consiliũ ⁊ auxiliũ petẽs. Hoc tũc iudeo mediatore locutus cũ diabolo/christianitatẽ abnegauit/diabolum adorauit: eiq; de sua mãcipatione factũ cirographũ tradidit annulo suo signatũ. ℣. Hodie nata est. ℟. j. t. q.

POstea vero facti penitens multũq; se animo angens: quid faceret/quo se verteret/tandem collectis fidei et spei viribus confugit ad ecclesiam quandam in beate matris dñi memoria dedicatam. Vbi quadraginta dierum afflictione maceratus: animo cõtrito nomẽ eius inuocabat iugiter ac patrocinium implorabat. Quid multa? Resperit hũc propitia misericordie mater/et per visionem illi apparens de impietate eum arguit: et ad christi confessionem cõfortauit. Consolata est dolentem polliciendo veniã/⁊ ne dubitaret de promisso: supra dictum cirographũ diabolo potenter arreptum/captiuo reddidit in pignus libertatis. Quod cum euigilans supra pectus suum positũ inueniret: q̃ letus exiterit/q̃ pio affectu voces exultationis et confessionis ediderit/non est facile dictu. Noctem vero illam cõsecuta est dominica dies/qua theophilus quasi cũ dño a mortuis resurgẽs/episcopo se coram populo presentauit: et rem sicut erat exposuit. Videres modo populũ et auditu tã horrendi sceleris expauere/modo considerata facie vultuq; penitẽtis pie collia chrymari: sed audito quantã et q̃ celerẽ misericordiam fuerat consecutus/oẽs qui mala conscientia territi pene deferebant/ad spem venie cum gaudio respirabant. ℣. Beatissime. ij. Lectio tertia.

IAm vero vt rem breui fine concludamus episcopo iubẽte: male tantum cirographum theophilus igne contremauit. Deinde suffragãte clero ⁊ populo ductus ad altare/cum sacrosanctã communionem de manu episcopi more susciperet: facie refulsit vt sol. Peractoq; deinceps triduo cum laudibus in ecclesia pie matris domini/per quam reconciliatus fuerat: a laboribus suis beato fine quieuit. Talibus ergo factis approbatur/quia mater dñi vbiq; imperiosa est vbiq; magnifica: certe cui in promptu est sanctos angelos in ministerium mittere/⁊ ad beneplacitũ suum inferorũ placita cassare. His quoq; et aliis infinitis beneficijs que vel scripta sũt vel passim iugiter visa effectu cõstat/quod et iustis et peccatoribus fideliter inuocãtibus se presto est: et nunq̃ eis opitulari desistit. Veniant igitur ad eam iusti cum basilio laudãtes ac benedicẽtes/effectũq; celerẽ suis sanctis desideriis postulantes: sine dubio percepturi. Veniãt peccatores cũ theophilo tundentes rea pectora cum interno fletu/ipsi quoq; si vere peniteant: desideratam veniam adepturi. De quorum numero tibi assistẽtibus nobis/vt subuenire et auxiliari digneris imploramus/o preelecta et sancta/o benerabilis ⁊ imperiosa/o clemẽs et propitia domina nostra: quo possimus recuperare et habere perpetuam gratiam filij tui iesu christi dñi nostri/qui cũ patre ⁊ spũ sctõ viuit et regnat vn⁹ deus in eternũ amen. ℣. ad. j.

LIber generationis iesu christi filij dauid. Et reliqua. Quo eroꝛdio suo satis ostẽdis generationem christi/secundũ carnem se suscepisse narrandam. Secundũ hanc enim christus filius est hominis quod seipsũ sepissime appellat: commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna et eterna generatio/secũdũ quam filius dei vnigenitus est ante omnem creaturam/quia oia per ipsum facta sũt/ita ineffabilis est: vt de illo dictũ a propheta esaya intelligatur/generationem eius quis enarrabit? Quamq̃ et de tẽpoꝛali eius natiuitate/qua verbũ caro factum est/⁊ virgo spiritu sancto grauida peperit filium ⁊ virgo permãsit/hec prophetica sententia possit non inconuenienter accipi: ne sacre edificationis discoꝛs compago non hereat. Igitur matheus coꝛrupto hũani generis ritu per preuaricationẽ/in primo noui testamenti libꝛo respondens primo libꝛo veteris

legis vbi scriptū est / hic est liber ḡnationis celi et terre / et rursū / hic est liber ade / ade videlicet veteris per quē totus corruptus est mūdus / adā apponēs nouū in quo restaurata sunt oia / et que in celo ⁊ que in terra cōstiterunt: dedit manifeste intelligi q̄ ipsius scripserit secundum carnem generationē / qui electos suos in filiozum dei assumeret adoptionē Quare autem direrit libzum generationis / cū paruam libzi particulam teneat generatio: per hoc intelligitur / q̄ consuetudinē gentis suę secutus sit. Consuetudo enim hebzeoz est: vt volumnibus et coz̄ prīcipijs imponant nomina / vt est genesis / exodus / et ceteri libzi legales. Quod aūt dixit iesu christi: regalem et sacerdotalē in eo exprimit dignitatē. Nā iosue qui nominis huius p̄figuram p̄tulit / primus post moysen in populo israel ducatum tenuit: et filios israel in terram p̄missionis induxit. Aaron vero mystico cōsecratus vnguento: primus in lege sacerdos fuit. Saluatoz igitur noster quē vnxit deus oleo letitie p̄ omnibus participib⁹ suis: ⁊ rex est de quo prophet̄a dicit / multiplicabitur eius imperium ⁊ pacis nō erit finis ⁊ angelus ad mariā potentiam regni eius demonstrans / dabit inquit ei dominus deus sedem dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. et regni eius nō erit finis. Et sacerdos idem est de quo dicit psalmista / iurauit dominus et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum secūdum ordinem melchisedech. ℟ Gloriose virgi. ℣ Ora p̄ nobis sancta dei genitrix. In laudibus dicitur hec sola añ Natiuitas. ℘ Dominus regna. et ceteri p̄ roniqui. Cap. Ego quasi vitis. hym. O gloriosa femi. ℣ Elegit eam. añ Dei genitrix. ℘ Bñs. et alie añe: que sequunt de ipsto infra octo per ordinem dñe super psal Benedictus et Magnificat. Oēs Supplicationē seruoz̄ tuoz̄.

SAnctus gozgonius martyz̄ tuus domine / tua nos quesumus intercessione letificet: et pia facias solēnitate gaudere. Per dominū. Nulla die infra octa. istas fiat mēo. de Cruce nec de omnibus sanctis quia octa. sunt eius regis. Ad. j. añ. Natiuitas. ℘ Deus in nomine. ℣. Te iurcos. Quicūq. Ad oēs alias horas oia fiant sicut in prima die p̄notatum est. Ad. ij. vesp. añ Nettmeas. ℘ Dixit dominus. Cap. Ego quasi vitis. hymnus Aue maris stella. ℣ Elegit eam. añ Beata progenies. ℘ Magnificat. Oēs Supplicationē. Hoc eodem modo dūr matu. hore ⁊ vespere per totā octa. nisi in dñica p̄ter ℣. ⁊ Vita. ad ma. ⁊ añ. super ℘ Bñdicte Magn. q̄ mutāt ℣ Tertia die ad matu. ℣. Sancta dei genit. Lect.

IJij dauid / filij abzaham Ozdo p̄posterus: sed necessario cōmutatus. Si enim p̄mū posuisset abzaham / et postea dauid: retrorsus ei repetendus fuerat abzaham / vt generationis series texeretur. Ideo autem ceteris p̄termissis horum filium nuncupauit: quia ad hos tātum facta est de christo rep̄missio. Ad abzaham / in semine inquit tuo benedicētur omnes gētes. Ad dauid vero ait. De fructu vētris tui: ponā super sedem tuā. Abzaham genuit ysaac: ysaac aūt genuit iacob. Et reliqua. Et requitur ergo humanam generationē christi matheꝰ / ab ipso p̄missionis christi exordio: hoc est ab abzahā generatozes cōmemozās quos perduxit ad ioseph virū marie / de qua natꝰ est iesus. Mystice q̄ demōstrat / quomodo de gentilitatis caligine quasi de egyptia seruitute per quadzagita duos viros / ac si eiusdē numeri mālionis ad virginē mariā plenam spiritus sācti gurgite fluentem / ac si intelligibilē iozdanem duce domino nostro iesu christo / veluti iosue filio nun ventum sit. ℟ Natiuitas gloriose. iij. Lectio secunda.

IPsum nāq̄ christum de maria natum esse testatur / quivt hamus in retis capite / sit in fine genealogie positꝰ / et in mare huius mundi a patre missus / coztuo sum draconem aduncatum occisus occidit: atq̄ humani generis mortē mortuꝰ mortificauit. Et ideo velut fune duplicato iterato videlicet vtriusq̄

nomine/in retis similitudinem genealogie ordo conteritur: donec ab huius principio hoc est ab abraham/ad hamū vsq; hoc est christum veniatur. De quo ad sanctū iob dicitur. Nunquid aduncabis leuiathā hamo tuo/aut armilla perforabis maxillam eius? In hamo ergo incarnationis christi iste captus est: quia dum in illo appetit escā corporis transfixus est aculeo diuinitatis. Judas autē genuit phares & zaram de thamar. Notādū q; in genealogia saluatoris/nullam sanctarum assumit mulierū: sed eas quas scriptura reprehēdit: vt qui propter pctōres venerat/de peccatricibus nascēs omnium peccata deleret. Unde et in sequentibus raab meretrix/& ruth moabitis ponitur: et bersabee uxor vrie. Ad interiorē vero intellectum in omnibus istis quatuor mulieribus/ventura ad dominum ecclesia de gentilitatis errore figuratur: que prius aliena ignominijs plena & sterilis habebatur/sed ad christū vt legitima coniuncta est matrona. Et plures adoptiuos parit deo filios: q; synagoga/que prius vt proprium videbatur deum habere virum. Tu autem domine Rm. Nativitas tua. p. Lectio tertia.

Thamar ergo interpretatur amaritudo vel commutans siue palma. Et merito hec oia cōueniunt sancte ecclesie/que amara pr⁹ fuit in idolatria & turpi cōuersatione: sed modo dulcis est per fletum compūctionis et studium pij laboris. Hec cōmutās recte dicitur: quia ex peccatrice cōmutata est in iustam/ex odiosa in amatam. Que palme rite assimilatur: propter certamen laborum et victorie premiū. De illa quippe bene psalmistā dicitur. Justus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. Raab quoq; latitudo/vel fames/seu impetus interpretatur. Et quid in hoc nisi sancte ecclesie nobilitas predicatur? Cui etiā per esayam dicitur. Dilata locū tentorij tui et pelles tabernaculorum tuorū extendere ne parcas: longos fac funiculos tuos/et clauos tuos consolida. Ad dexterā enim et ad leuam penetrabis: et semen tuū gentes hereditabit. Habēt ergo famē ista nō famē panis/neq; sitim aque: sed audiendi verbum dei et faciendi voluntatem eius. De hac quidem impetus ingreditur: quia velocitas predicationis flante spiritu sancto in totā mūdi latitudinē dirigitur. Unde et bene per ezechielem dicitur. Ubi impetus erat spiritus illuc gradiebantur: nec reuertebātur cū ambularent. Denique ruth que vel vidēs vel festinans siue diffiniens interpretatur/merito ecclesiā significat: que in puritate cordis deum cōtemplatur/et sicōm psalmistam/festinat manus eius dare deo. Hec diffinit: id est firmiter in fide & dilectione dei persistere decernit. Unde & paulus ait. Certus sum enim/quia neq; mors neq; vita/neq; āgeli/neq; principatus/neq; instantia/neq; futura/neq; altitudo/neq; pfūdū/neq; creatura alia poterit nos separare a charitate dei: que est in christo iesu. Tu aūt. Lec. ad primā

Bersabee vero que interpretatur puteus saturitatis/vel puteus septimus: abundantiā gratie spiritussancti in ecclesia fieri designat. Dono itaq; spūali/hoc est septenario facta est ecclesia puteus saturitatis/quia factus est in ea fōs aque salientis in vitam eternam. Naason autē genuit salmon. Ipse est naason princeps tribus iuda: sicut in numeris legimus. Jesse autem genuit dauid regem. Regem dicit dauid/non q; ipse solus in ista genealogia regū fuerit positus/cū ab ipso vsq; ad trāsmigrationem babylonis/qui scribuntur plures regnauerūt: sed quia dauid primus de tribu iuda rex fuit/per quem ordo discurrit genealogie. Dauid autem rex genuit salomonē/ex ea que fuit vrie. Queritur cum tres relique extranee mulieres nominibus propriis sint posite/cur sola non nominetur bersabee: sed hoc solum dicitur/q; vxor fuit vrie. Igitur hoc ideo putatur factū/quia tres alie supra scripte licet crimine se fuerint: in partubus tamen filiorum per quos currit genealogia/non solum non culpari: sed etiam laudari meruerunt. Hec vero adulterio simul et homicidio perpetrato/dauid regi genitrix filiū in tam culpabili coniugio: vt merito in

saluatoris genealogia videatur non nominata. Nomē vero viri eius / id est vxie quasi iusti hominis ponitur: vt er hoc etiā sceleris immanitas memoretur / dū vxoris causa occisus in memoriā reuocatur. Mystice autē dauid christū significat: qui interpretatur manu fortis et desiderabilis. Et quid fortius leone / qui dicit de tribu iuda radix dauid? Quomodo vero sit desiderabilis: scriptura ostendit dicens. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus. Et petrus ait. In quē et desiderant angeli prospicere. Elias vero qui interpretatur lux mea deus / significat dyabolū qui transfigurat se in angelum lucis: audens deo dicere. Lux mea deus: et ero similis altissimo. Huius erant pessimo coniugio delegati omnes quos gratia dei liberat: vt ecclesia sine macula et ruga saluatori / proprio sponso copuletur. Tu autē. ℣m Regali et progenie. Ad laudes ān Sancta maria. ℣s. Benedictus. Oratio vt̄. Ad vesp. ān Sub tuam protectionem. ℣s Magnificat. Oratio vt̄. Memo. fiat de martyribus prothō ⁊ iacincto cū ān. Gaudent in celis. ℣ Letamini in domino. cum hac oratione. Oratio.

BEatorum martyrum tuorum prothi et iacineti nos quesumus domine foueat pretiosa confessio: et pia iugiter intercessio tueatur. Per christum.

¶ Die quarta ad matu. ℣ Speciosa facta es. ℣m Beata progenies. ℣ Lxde et alo. ℣z. Natiuitas est ho. Hec die et ceteris diebus sequentibus infra octa. dicuntur ānē. de nocturnis: videlicet ān Hodie nata est. vt̄. in primo nocturno et alie ānē que sequūtur super psal. Benedictus. et Magnificat. nisi in dominica. Memo. fiat de martyribus prothō et iacineto cū ōne vt supra. Sequētibus vero diebus infra octa. seruetur ordo de v. et vns. ad matu. qui in precedentibus verbis diebus si dies dñicus non interuenerit. Si vero dies dominicus infra octa. ante festum exaltationis sancte crucis contigerit totum fiat seruitium de sācta maria hoc modo ad primas vesp. super psal. ān Natiuitas est ho. ℣s Dixit dñs. ⁊ ceteri ps. Ch Ego quasi vitis. nō ℣z. hym. Aue maris stella. ℣ Setā dei genitrix. ad Natiuitas tua. Oco. Supplicationem Memo. fiat de dñica. et de trinita. ⁊ protectio ante crucē. In reliquo dicitur de omnibus sanctis vsq̄ in festo assumptionis beate marie dictū est: nisi alicuius dñica oīno differatur. Ad matu. tota ōz hyst. sicut in. j. die absq̄ ir. ℣m Solem iustitie. ⁊ absq̄ ℣ro. Stirps iesse ir. ℣. sit. Ad nutum. et tunc in loco ℣rozū. Stirps iesse. et Ad nutum dñi. dicantur duo ℣ria feriatā suo ordine. Lectio prima.

ABraham interpretatur pater multarū gentium: vel pater videns populū. Quē significat hoc nomine / nisi illum de quo sibi ita promissum est? In semine inquit tuo benedicentur omnes gentes et cognationes terre. Et esayas ait. Si posuerit pro peccato animam suam / videbit semen longeuū: ⁊ voluntas domini in manu eius dirigetur. Et item. Tu iquit dñe pater noster redēptor noster: a seculo nomē tuū. Abrahā nescivit nos: ⁊ israel ignorauit nos. ℣.

QUomodo autem abraham actu significauerit saluatorem: testatur illud quod domini precepto eruit de terra sua / et de cognatione sua / vt apud exteros locupletaretur / et esset in gētem magnam. Quod nunc cernimus veraciter impletum: cum christus relicta terra et cognatione iudeorum / prepollet vt videmus in populis gentium. Et illud quod abraham cum trecentis decem et octo vernaculis suis quinq̄ reges debellauit / ac loth liberauit: quid aliud significat / q̄ quod christus per crucem quam exprimit thau littera / trecentos numero continens / a dominatu carnalis sensus qui nos antea variis vitiis captiuatos exuperauerat liberauit. Lectio. ij.

ISaac quoq̄ qui interpretatur risus vel gaudium: significat illud de quo dixit ad pastores angelus. Annūcio vobis gaudium magnum: quod erit omni populo. Et ipsa veritas suis discipulis ait. Iterum videbo vos et gaudebit cor vestrum: ⁊ gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et itē. Petite (inquit) et accipietis: vt gaudium vestrum plenū

sit. Quomodo vero actibus suis ysaac significet christum / longum est per totū enumerare: cum pene omnes actus eius quos scriptura narrat / conueniant mysterio ad christum. Sit est illud / q̄ mactādus ipse ad aram portauerat ligna: sicut christus passionis sue crucē propriō gestauit corpore. Et quod in typo ecclesie rebeccā durit vterem / que gemellos ei peperit: sicut christō ecclesia per baptismi fontem parit duos populos. Lec.iij

IAcob qui interpretatur supplantator vel supplantans: significat eum de quo dicit psalmista. Supplantasti omnes insurgentes in me / subtus me hic quidem in erectione et vnctione lapidis et in somno suo: significat passionē christi et resurrectionem eius quem vnxit deus oleo letitie pre participibus suis. Bethel quippe vbi iacob visionem vidit: significat ecclesiam que vere est domus dei / quia domus est panis qui de celo descendit / z porta celi / quia ibi filius dei in terram descendit / et homines sancti ad celum ascendunt. Tu autem. Lectio.v.

IUdas confitens vel glorificans / interpretatur: et significat illum qui in euangelio dicit. Confiteor tibi pater domine celi et terre. Et psalmista ait Glorioſus dñs in sanctis suis: hoc est christus in membris suis. Phares diuisio siue diuisus: demonstrat eum qui in euangelio dicit. Cum venerit filius hominis in sede maiestatis sue et omnes angeli cum eo / tūc sedebit super sedem maiestatis sue z cōgregabūtur ante eum omnes gentes: et separabit eos ab inuicē / sicut pastor segregat oues ab hedis. Et reliqua. Et apls / viuus est inquit sermo dei et efficax: et penetrabilior omni gladio anceps / et pertingens ad diuisionē anime et spiritus / cōpagū quoq̄ z medullarum et discretor cogitationum. Lect.vj

Aram oriens siue ortus interpretatur. Et zacharias ait. Visitauit nos oriēs ex alto. Et alibi scriptum est. Ecce vir / oriens nomen eius. Estrō sagittā videns / vel atrū ei⁹: denotat ipsū de quo dicit / sagitte potētis acute. Sagitte christi sunt precepta euangelij / vel vindicantis iudicia. Atrium vero significat abundantiam gratie z latitudinem charitatis: per quam omnes inuitās ad se / ipsa veritas ait. Venite ad me omnes qui laboratis z onerati estis: et ego reficiā vos. Tu aūt. Sērm Lucā.xj Luce.ii.

IN illo tpe. Loquente ihū ad turbas. extollēs vocem quedā mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit / z vbera que suxisti. Et reliqua Omelia venerabilis bede presbyteri.

Magne deuotionis et fidei hec mulier ostenditur / que scribis et phariseis dñm tentātib⁹ simul et blasphemantib⁹ / tāta eius incarnationem pre omnibus sincere cognouit / tanta fiducia cōfitetur vt et presentium prouocet calumniam / z futurorū confundat hereticorū perfidiā. Nā sicut tūc iudei spiritusancti opera blasphemando: verum cōsubstātialēq̄ patri dei filiū negabant: sic hereticī negando mariam semper virginem spiritusancti operante virtute / nasciturō et humanis mēbris vnigenito deo / carnis sue materiam ministrasse / verū consubstantialemq̄ matri filium hominis fateri non debere dixerunt. Lectio.viij. Sury in libro. 4. cap. 48.

SI caro verbi dei secundum carnē nascētis / a carne virginis matris pronunciatur extranea: sine causa venter qui eū portasset / et vbera q̄ lactassent beatificantur. Qua enim consequentia eius lacte credatur nutritus / cuius semine negatur esse conceptus / cum ex vnius eiusdēq̄ fontis origine secūdū physicos / vterq̄ liquor emanare probetur / nisi forte putanda est sementinam sue carnis materiam / nutriendo in carne dei filio suggerere potuisse / incarnando autem quasi maiori et inusitato miraculo minime potuisse. Sed huic opinioni obstat apostolus dicens: quia misit deus filium suum / factum ex muliere / factū sub lege. Non sunt audiendi qui legendum putant natum ex muliere / factum sub lege / sed factum ex muliere: qui in vtero virginali carnē non de nichilo / non aliū de sed materna traxit ex carne. Alioquin nec vere filius hominis diceretur: qui originem non haberet de hoie. Tu aūt. l. ix

ET nos igitur contra cuncte hys dictis attollamus vocem cum ecclesia catholica / cuius hec mulier typū gessit: extollamus et mentes de medio turbarum dicamusq; salutatori. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera que suxisti. Vere enim beata parēs que sicut quidam ait / extra est puerpera regem qui celum terramq; tenet per secula / cuius numen et eterno complectens omnia gyro imperium sine fine manet. que ventre beato: gaudia matris habens cū virginitatis honore / nec primam simulem visa est nec habere sequentem. At ille dixit. Quinimo / beati qui audiunt verbum dei: et custodiunt illud. Pulchre salutatoris attestationi mulieris annuit / nō eam tantummodo que corporaliter verbū dei generare meruerat: sed et omnes qui fidei verbum spiritualiter admittūt fide cōcipere et boni operis custodia / vel in suo vel in proximorum corde parere ⁊ quasi alere studuerint / assuerans esse beatos. Quia ⁊ eadem dei genitrix inde quidem beata / quia verbi incarnādi ministra facta est temporalis: sed inde multo beatior / quia eiusdem semper amādi custos manebat eterna. Qua sententia sapiētes iudeorū clam percutit: qui verbum dei nō audire et custodire sed negare ⁊ blasphemare querebant: Lec. ad. j.

HAm electus siue excelsus dicitur. Et propheta ex persona patris ad filium loquitur. Ecce puer meus electus meus dedi spiritū meū super ipsū. Quis est iste puer electus nisi qui a puericia reprobauit malū ⁊ elegit quod bonū est. Psalmista quoq; ait. Excelsus super omnes gentes dūs. Et reliqua. Animadvertendum autē qui interpretatur populus meus voluntarius: significat cū qui dixit. Nemo tollit a me animā meā: sed ego pono eam ⁊ iterum sumo eā. Iste vero caput est istius populi: et cuius persona psalmista loquitur domino dicens. Voluntarie sacrificabo tibi: et cōfitebor nomini tuo domine quoniā bonū est. Naason serpentinus vel augurium: figurat eum qui in euangelio dixit. Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filium hominis. Augurium ergo hic: pro vaticinio vel revelatione intelligi debet. Cuius vaticinii in tria prophetie tēpora respicit. In preteritum vt est: vidit abraham diē meū ⁊ gauisus est. In presens vt est: quid cogitatis in cordibus vestris? In futurum / vt hoc est: erūt enim sicut angeli dei in celo. Et illud. Soluite templū hoc: ⁊ in tribus diebus excitabo illud. Salmon qui interpretatur sensus vel sensibilis / nō incōuenienter christum significat: quem apostolus dixit dei virtutem / ⁊ dei sapientiā esse. Qui bene sensibilis dicit. Nā in euāgelio legit dixisse Tetigit me aliquis: nā ego sensi de me virtutem exisse. Et iterum. Quid cogitatis mala in cordibus vestris? Vere sensibilis: q̄ cogitata vt facta ⁊ futura vt presentia cernit. sicut de eo scribitur. Qui facit que ventura sunt. In laudibus dicit hec sola ān. Naasson est ho. j. de laud. ps. Dūs regn. Cap. et cetera omnia sicut in prima die dūr. Ad primā ⁊ ad alias horas omnia fiant sicut infra octa. Ad secundas vesperas oia fiāt sicut in prima die preter Rm. qō nō dicet cū hym. Aue maris stella, dicens nō seruetur ordo dicendi in ỹ. et ℟. sed suprapositus ordo versiculorum lectio. Vtroq; et aliarū seruetur in sequentibus diebus infra octa. Ita tamē quod in die lune semper dicāt ver. et ℟. de. j. noc. hyc ¶ Die. v. Lectio. j

BOoz qui in quo robur vel in ipso fortitudo vel ipse in fortitudine interpretatur: apte ad christū trāsferri potest / quia ipse est brachiū domini / de quo propheta dicit. Ecce dominus in fortitudine veniet: et brachiū eius dominabit. Et ipse de se in euangelio ait. Ego si exaltatus fuero a terra: omnia trahā ad me ipsum. Omnis enim virtus hominis in morte deficit. Verbum quoq; quod caro factū est: de infirmitate fortius / de morte vivacius / de humilitate excelsius factū est. Obeth id est seruies: significat eū qui de semetipso ait. Filius hominis nō venit ministrari: sed ministrare. Et apostolus. Qui cum in forma dei esset / non

rapinam arbitratus est esse se equalem deo: sed semetipsum exinanuit formam serui accipiens / in similitudinē hoim factus / ⁊ habitu inuentus vt homo. Jesse interpretatur libamen insule. Insule ecclesie sunt de gentibus: que in mari istius mundi posite / tundūtur quotidie persecutionū estib⁹. De quib⁹ insulis esayas dicit. In doctrinis glorificate deū: in insulis maris nomē dñi dei in isrl. Insule ergo libamē sacrificiū est corporis ⁊ sāguinis dñi: quod quotidie sancta ecclesia cū votis ⁊ laudibus offerre solet / cōmemorationem digne agens passionis ⁊ resurrectionis dominice. Tu autē. Lectio.ij.

QUid desiderabilius vel fortius manu: nulli dubium quin christum significet / de quo psalmista ait. Speciosus forma pre filijs hominū. Et iterum. Dñs inquit fortis: dñs potens in prelio. Cuius gesta quomodo dñica facta significent: tractatores sanctarū scripturarū sufficienter exponūt. Salomō quoq; rex et filius regis qui interpretatus latine / sonat pacificus vel pacatus erit: denotat illū de quo propheta precatur dicens Deus iudicium tuum regi da: et iustitiā tuam filio regis. Et paulo post / orietur inquit in diebus eius iusticia ⁊ abundātia pacis / donec extollatur luna: et dñabitur a maribus q; ad mare ⁊ a flumine vsq; ad terminos terre. Quod autē gesta plurima salomonis / et maxime q; templū domino cū omni studio ⁊ diligentia edificauit / figuram saluatoris nostri ⁊ ecclesie teneant: non est ignotum. Lectio.iij.

ROboam impetus populi mei interpretatur: ⁊ significat velocem conuentū populorū ad fidē christi post incarnationem eius. Quod propheta in spiritu preuidens ait. Omnes gentes quascūq; fecisti venient ⁊ adorabunt coram te dñe: et honorificabunt nomē tuum. Abia in nostra lingua cōuertitur / pater dñs: ostēditq; illum / de quo propheta ait. Paruulus natus est nobis / ⁊ filius datus est nobis: ⁊ factus est principatus super humerum eius ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis / consiliarius / deus fortis. pater futuri seculi / princeps pacis. Et reliqua.

Aza tollens siue attollens: significat eū de quo iohannes dicit. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Et prophe ta ezechiel ex persona domini de conuocatione gentium loquens / ait. Tollam vos de gentibus / et congregabo vos de vniuersis terris / et inducam vos in terram vestram: ait dñs deus. Josaphat ipse iudicans / sed melius dominus iudicabit: interpretari potest. Quod illi marime conuenit: de quo scriptum est. Parauit in iudicio sedem suam: et ipse iudicabit orbem terre in equitate. Et item. Dominus iudicabit fines terre. Et ipsa veritas de se ait. Pater non iudicat quēq;: sed oē iudiciū dedit filio. Tu. Lec.ad.j.

IOram quibꝫ est excelsus / aut qui est excelsus / sed mēs sublimitas / quē significat nisi ipsū / de quo ait esayas. Hec dicit excels⁹ et sublimis habitās in eternitate. ⁊ sanctū nomē eius in excelso ⁊ in sancto habitans / ⁊ cum contrito ⁊ humili spiritu: vt viuificet spiritum humilium ⁊ cor cōtritorū. Et psalmista ait Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat / humilia respicit in celo ⁊ in terra. Et ipse dominus in euangelio ait. Nemo ascendit in celum / nisi qui descendit de celo: filius hominis qui est in celo. Ozias id est robustus dñi vel fortitudo dñi / ille est: de quo ipse saluator in euangelio ait. Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt omnia que possidet. Si autē fortior illo superueniens vicerit illum: vniuersa arma eius auferet in quibus cōfidebat / et spolia eius distribuet. Ipse quippe principem huius mūdi eiecit foras: quia dextera domini fecit virtutem / ⁊ fortitudo ⁊ laudatio nostra dñs factus est nobis in salutē. Joathā vero cōsūmatus vel perfectus: significat illū de quo dicit apls. Cōsūmat⁹ facti est oib⁹ obtēperātibus sibi causa salutis eterne. Et ipse in euangelio ait. Non est discipulus super magistrū. Perfect⁹ autem omnis erit: si sit sicut magister eius. Achaz autem id est continens siue comprehendens: illeberaciter est qui dicit. Oia que habet pater: mea sūt. Et itē. Data est inquit michi ois potestas in ce

lo ⁊ in terrā. Ipse quippe est manus dei/ oia continēs: de qua dicit .ppheta. Celū palmo metitur: ⁊ terrā pugillo cōcludit. Tu autem. ℣ Dextera dei. Lectio prima.

Zechias cōfortans dominus. vel fortitudo domini interpretatur/ illum demonstrās: qui discipulis suis ait. In mundo pressurā habebitis: sed confidite quia ego vici mundū. Et secūdū danielem/ lapis abscisus de monte sine manibus: cōminuit testā ferrū/ es/ argentū ⁊ aurum. Manasses obliuiosus/ eius typū nomine tenet: et cuius persona ezechiel propheta dicit. Si autē impius egerit penitentiā ab omnib⁹ peccatis suis que operatus est/ ⁊ custodierit vniuersa ꝓcepta mea/ ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā: vita viuet/ ⁊ nō morietur. Oim peccator⁹ nō recordabor. Et in euāgelio ipse ad paralyticū ait. Cōfide fili: remittunt tibi peccata tua. ℣. ij.

Non q̄ fidelis siue nutricius sit: ostendit ipsū qui dicit adv⁹ dē pectatricem. Hierusalē hierusalē inquit que occidis prophetas: ⁊ lapidas eos qui ad te missi sunt. Quotiens volui congregare filios tuos quēadmodū gallina congregat pullos suos sub alas suas: ⁊ nolusti Iosias q̄ interpretat vbi est inceptū dñi/ vel dñi salus/ vel i quo est/ illū significat de quo in euāgelio scriptū est. Fugit in mōtē sol⁹orare. Et itē de eo dicit Factus i agonia prolixius orabat. Quod vero incensum orationem significet: psalmista testatur dicens. Dirigatur oratio mea: sicut incensum in cōspectu tuo. Tu. ℣. iij.

Quis autē sit dñi salus: elyas et persona dñi loquens ostendit dicēs. Terra sicut vestimentū atteretur/ ⁊ habitatores eius sicut hec interibunt: salus autē mea in sempiternū erit. Ille est vtiq; qui angelo teste/ saluū faciet populū suū a peccatis eorum. Jeconias preparans siue preparatio dei/ illum significat: de quo elyas ait. In nouissimis diebus erit preparatus mōs dom⁹ dñi in vertice mōtiū/ ⁊ eleuabitur super colles: ⁊ confluēt ad eum omnes gentes. Et ipse in euangelio discipulis ait. Si abiero ⁊ preparauero vobis locum: iterum veniam ⁊ accipiam vos ad meipsum/ vt vbi ego sū/ et vos sitis. Tu autem. Lectio .vj.

Matham donum dei donans siue donatus latine sonat: ⁊ christum in hoc significat. Nam ille dicitur donū quia gratia et veritas per iesum christū facta est. Et ipse de se in euangelio dicit. Sic enim deus dilexit mundum: vt filiū suum vnigenitum daret. Donans quasi deus. Ecce inquit dedi vobis potestatem calcandi super scorpiones: et super omnem virtutem inimici. Donatus: quasi homo. Ecce ego inquit ⁊ pueri mei quos mihi dedit deus. Joseph apposuit siue apponens/ illum nimirum demonstrat: qui de fidelibus suis ait. Ego veni vt vitā habeant: ⁊ abūdantius habeāt. Et itē Ego (inquit) sū pastor bon⁹: ⁊ cognosco oues meas/ ⁊ cognoscūt me mee. Et paulo post ita subiungit. Et alias oues habeo: que nō sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere/ ⁊ vocem meam audiēt/ et fiet vnum ouile/ ⁊ vnus pastor.

℣ In festo exaltationis sācte crucis. Ad primas vespe. super psal. Dulce lignū. et ōr sine. Alleluya. Ki. feriat. ℣ Mihi autem. ℟ O crux viride. et dicitur sine Gl̄a et sine prosa. Hymn⁹ Impleta sūt. Horor deorsa et. Beata cuius vra. Oetur.

aue spes vnica: hoc exaltationis tempore. Te summa deus. ℣. Hoc signum crucis. et dicitur hic responsio sine Alleluya. ān. O crux benedicta. et dicitur cum Alleluya. ps. Magnificat. Requirehec oia in festo inuentionis sancte crucis. Oratio.

DEus qui vnigeniti filij tui domini nostri iesu christi pretioso sanguine humanum genus redimere dignatus es: concede propicius. vt qui ad adorandam viuificam crucem aduenimus. a peccatorum suorum nexibus liberētur. Per eundem. Memoria fiat de martyribus cornelio ⁊ cypriano cū ān. Gaudent in celis. ℣. Letamini in domino. Oratio.

PResta quesum⁹ omnipotēs deus: vt sicut populus christian⁹ ad sanctorum sacerdotum tuorum cornelij ⁊ cypriani temporalem concurrit solennitatem. ita perfruatur eterna / et quod votis celebrat pio comprehendat affectu. Per christum. Tunc cat prosel. ante crucem cantando ān. O crux gloriosa. et finiatur cum Alleluya. ℣ Dicite in nationib⁹. ℟. m. dicitur sine Alleluya. Oco. Deus qui pro nobis filiū. Require hec omnia que hic deficiūt ad vēs. et ad prosel. in festo inuē. sancte crucis: nullū tamen ℟. ad vēs. neq; ad matuti. dicitur cū Alleluya. In reuertēdo de sctā maria ō: hec ān. Beata dei genitrix. ℣. Elegit eam. cū oratione. Supplicationem seruorum tuorū. Si hoc festū in dominica contigerit: ad vtra q̄ vēs. ⁊ ad matut. dū dicit primum. Benedicamus. fiat memo. sub silen. de dominica cū missa in capitulo in crastino: fiat etiam memo. sub silen. de tei. ad predictas primas vēs. et ad matuti. ⁊ solennis mēo. de martyr. ad ipsas primas vēs. deinde cat prosel. ante crucem sicut supradictū est: eodē modo fiat scilicet tam de dñicali memo. q̄ de mar. quando in sēba feria hoc festū contigerit. vesp. de sancta maria extra chorū dñr: sicut in predictis feriis infra oc. sine aliqua mēo. tā advēs. q̄ ad matu. Notandum est q̄ quando festū exaltationis sctē crucis in sēba feria cōtigerit: tunc in dñica precedēti ad vēs. de sctā maria ō: sup pm. Magnificat. ān. Gloriose virginis. Si autē in dñica contigerit tunc in sabbato ad vēs de sctā maria dicitur sup pm. Magnificat. ān. Natiuitas tua. et ad matutinas sup pm Benedictus. ān Natiuitatem hodiernam. Alias autem semper dicitur vna ān. de noctur. suo ordine. Completo. similiter extra chorū dicit de sācta maria sicut extra octa. cum hac ān super psal. Beata mater. ps. Ut quo. ps. Judica me. ps. Sepe expugnauerūt. ps. Dñe nō est exaltatum. Cpm. Sicut cynamomū. Hymn⁹ Virgo singularis. ℣. Elegit eam. ān. Glorificamus. ps. Nunc dimittis. Oco. Cōcede quesumus misericors deus. Ad matutinas vero de sctā maria extra chorum dicēdum hoc modo fiat seruit. Inuit. hym. ańe. ⁊ psalmi sicut infra octa. dicūtur. Lectio. in feriis extra octa. videlicet lectio. j. Sancta maria virgo virginum. tum ℣. et ℟. secundū ordinē noctur. sicut infra octa. Ad primā et ad alias horas omnia fiāt sicut infra octa. cum hym. et psal. sicut extra octa. Tamē ad. j. dicitur Capm. In omnibus requiem. Cpm. Iue maria. ℣. Sancta dei genitrix. Oratio. Supplicationem seruorum tuorum. sic cōcludendo orationem ad vēs. matuti. ad primam. tu. vj. ⁊ ir. Per eundem dominum nostrū iesum christum filiū tuū. Qui te. Ad cōple. de die dia fiāt sicut in festo sancte trini. Ad matuti. inuitat. Regem dominū qui per crucis mysteriū redemit mundū. Venite adoremus. ps. Venite. Hymn⁹. Pange lingua. Cin. j. noctur. ān. Adoramus te christe ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundum. ps. Dñe dñs noster. fol. iij. ān. Per signū crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ps. Domine in virtute. fo. vj. ān. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ps. Domini est terra. fo. viij. ℣. Hoc signū crucis erit in celo. ℟. Cū dominus ad iudicā dū venerit. ⁊ dicat hic sine Alleluya. Lectō. j.

TEmpore illo postq̄ constantino augusto contra marentium tyrānum pro perāti ad bellum / signum sancte crucis celitus fuisset ostensum / et ipso feliciter obtinēte triumphū ac ab helena tam dicti principis matre sancta crux fuisset inuenta / atq; per sanitatem cognita ⁊ re

suscitationem mortui fuisset eundem in dicto declarata: regina voti compos effecta ita salutare lignum fecit secari per medium vt et crucem constantinopolim deferret ad filium / et crucem hierosolymis thecis argenteis conderet et seruaret in loco sapienti vsa consilio / scilicet vt vbi fuerat membris dominicis aptata supplicio: ibidem glorificata veneraretur a populo. Tu autē domine. Rm. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit Que digna fuit portare preciū huius seculi. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Que digna. Lectio. ij.

MUltorum itaq; temporum labente curriculo cum erigēte mole peraminum / flagellari permitteret dominus populum christianum per seuiciam paganorum: eo tempore quidam profanus et impius / regnum est adeptus persarū. Qui in tantam prorumpere ausus est proteruiam: vt ab accolis vicinarum gentiū quas imperio vastans barbarico / suo nephando subiugarat domino / colli se inberet vt deum / vocariq; sergē regum et dominum dominantium. Nec hoc enim solum sufficeret ad sue damnationis interitum / verumetiam syriam et palestinā cum subiugasset / egyptum / regna quoq; cetera et infrahumana glomerando per circuitum suo crudelissimo subigeret dominatui: hierosolymā adiit / ecclesiam christi subuertit / totamq; finitimā regionē vastauit incendit atq; predauit. Rm. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erūt abscondita cordis nostri. ℣. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue et ceperit iudicare seculum per ignem. Tunc manifesta. Lectio. iij.

AD sepulchrum ergo domini cum voluisset ingredi territus redijt: sed tamen ligni salutaris partem quam religiosa regina ibi in testimonium omnium virtutum reliquerat / asportauit. Fecerat namq; sibi turrim argenteam / in qua interiuncturis gemmis chronum extruxerat aureum: ibiq; solis quadrigam et lune et stellarum imagines collocauerat / atq; per occultas fistulas aque meatus adduxerat. vt quasi deus pluuiam desuper videretur infundere. Et dū subterraneo specu equis in circuitu trahentibus circumacta turris fabrica moueri videbatur: quasi quodammodo rugitum tonitrui iuxta possibilitatem artificis mentiebatur. In hoc itaq; loco se dē sibi parauerat: atq; iuxta se quasi collegā / crucem dominicam posuerat / filio q; suo regno tradito / ipse in fano huiusce modi residebat. Illo itaq; tempore / eraclius arcē tenebat imperij vir armis strenuus lingua eruditus / corpore decorus: et q̄uis secularī habitui deditus / totus tamen erat fide catholicus / et erga dei cultores supplex / benuolus / ac deuotus. Tu autem domine. Rm.

ADoramus te christe et benedicimus tibi. Quia per crucem tuam redemisti mundum. ℣. Tuam crucem adorāmus domine / tuam gloriosam recolimus passionem. Quia per. Gloria patri. Quia.

CIn. ij. nocturn. ān. SAlua nos christe saluator per virtutem sancte crucis / qui saluasti petrum in mari miserere nobis. ps. Exaltabo. Eo. rum. ān. SAluator mundi salua nos qui per crucem et sanguinē redemisti nos / auxiliare nobis te deprecamur deus noster. ps. Omnes gētes. Fol. xx. ān. ADoremus crucis signaculū / per quod salutis suscipimus sacramentum. ps. Jubilate. Fol. xxvij. ℣. Exultēt iusti in cōspectu dei. Beō. lx. Fiāt de mar. cornelio et cypriano. Lectio.

TEnuit decius cesar beatissimum papam cornelium cum vniuerso clero eius: quem precepit centumcellas in exilium deportari. Qui dū esset in exilio / multi christianorum veniebant et cō fortabant eum: alij autem scripta cōfortationis mittebant ad eum. Decius audito quia multi ei scriberēt / etiam et beatus cyprianus: iussit eum de exilio centūcellensi reuocari / et reuocatum noctu ante templum palladis sibi presentari. Decius cesar sic aggressus est beatū cornelium dicens. Sic diffinisti / vt nec deos paueas: nec precepta maiorum consideres / nec nostris minis terrearis / vt cōtra rempublicā litteras accipias et dirigas: Beatus cornelius respondit. Ego de corona domini litteras accepi: non contra rempublicam / sed ad animas salnādas. Decius iracundia plenus iussit os eius

cum plumbatis cedi/ipsum vero ad templū martis duci: vt aut sacrificaret marti/aut capite puniretur. Cūq; duceretur beatissimus cornelius ad templum martis: vnus ex militib⁹ nomine cerealis rogabat eum pro vxore sua/que quinq; annis iacuerat paralitica. ℟m. Sancti tui. In cōmun. fo. lxxiij. Lectio quinta.

EGressus beatus cornelius domū militis cum duobus presbyteris ⁊ vno clerico: dedit orationem super paralyticam. Et tenens manum eius: erexit eam dicens. In nomine iesu christi nazareni: surge salustia. Que protinus erexit se: ⁊ credens in deum baptizata est a beato cornelio. Cūctis omnes milites quod factū erat de salustia: crediderunt etiam ipsi in dominum. Et prostrati beato pape: rogabant eum vt baptizaretur. Qui baptizauit eos: in nomine patris et filij et spiritus sancti. Hoc audito decius cesar: iussit vt cuncti ducerentur ad templum martis vna cum beatissimo papa/vt aut sacrificaret marti/aut simul omnes capitibus truncarentur. Clementes autem fores muros porte appie/cū non solum sacrificare nollent/sed etiam in ipsum templum erpuerent: detollati sunt vna cum beatissimo papa cornelio/promiscui serus numero viginti ⁊ vnus/sed et cerealis cum vxore sua salustia/sub die octauo decimo kalēdarum octobrium. Tempore illo sāctus cyprianus qui carthaginensium regebat ecclesiam comprehēsus est: ⁊ presentatus paterno proconsuli. Cui paternus ait. Imperatoris scripta ad me venerunt/vt hi qui dys sacrificare nolunt: ad sacrificium compellantur. Cui sanctus cyprianus respondit. Nullum deum scio: nisi vnum et verum qui fecit celum et terram/mare et omnia que in eis sunt. Post hec in exilū ductus est beatus cyprianus iussu aspasij proconsulis in ciuitatē curubitanam. Post dies autē multos regressus beatus cyprianus de exilio: venit in vicum/qui dicebatur saturni ⁊ habitauit ibi. ℣ Liberata carnificum. In cōi. fo. lxxiij. Lectio vj.

VEnit autem ad eum omnis populus christianorum: vt verba vite perciperent ab eo. In diebus illis: oblatus est beat⁹ cyprianus galerio maximo proconsuli. Quem intuēs proconsul ait. Tu ne es cyprianus qui sacrilegam mētem hominibus prebes? Jusserunt imperatores te dijs omnipotentibus sacrificare. Consule tibi ne pereas. Sanctus cyprianus dixit ad proconsulem. Christianus sum/dijs sacrificare nō potero: christo enim omnipotentis dei filio seruire eligo. Tu vero quod tibi preceptum est fac: de me enim nulla erit dubitatio. Iratus proconsul dixit ad beatum cyprianū. Diu mente sacrilega viristi/⁊ inimicum te dijs romanis exhibuisti: et ideo cū sis nequissimi criminis auctor et signifer/reprehensus eris ipso documento eū his quos sceleri tuo tecum aggregasti: ⁊ sanguine tuo sanctiet disciplina. His dictis: proconsul cyprianum capitalem iubet subire sententiā. Sanctus vero martyr hec audiens dixit. Gratias ago deo omnipotenti: qui me a vinculis huius corporis dignatur absoluere. Cūq; duceretur beatus cyprianus ad mortem: populus qui per eius predicationem christo crediderat/plangēs et eiulans dicebat. Eamus et nos: et detollemur cum eo. Perductus autem ad martyrium/laternam ⁊ byrrū quibus indutus erat exuens et complicans: posuit ad genua sua. Dehinc tunicam tulit et dyaconibus tradidit/et in lineis vestibus stetit: ⁊ cepit speculatorem sustinere. Qui cum veniret: iussit suis vt eidem speculatori viginti aureos darent. Fratres vero flentes linteamina ⁊ māutilia ante eū mittebāt: ne sanctus cruor absorberet a terra. Ipse vero manu sua oculos sibi texit/⁊ gladio percussus martyrium complevit: sub die octauo decimo kalendarum octobrium. Tu autem. ℣. O venerāda. In cōmuni fo. lxxiij. ℣ In tua noct. ān. Quam crucem adoramus dñe tuā gloriosam recolimus passionē miserere nobis qui pro nobis passus es pro nobis. ℘s Not⁹ in iudea. fo. xxvij. ān. Crux alma fulget per quā salus reddita est mūdo crux vincit/crux regnat/crux pellit omne crimen atra. ℘s Cātate. i. fo. xxxij. ān. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis: nulla silua talem profert fronde flore germine, dulce lignū dulces

clauos dulce pondus sustinent. ℟. Dñs regnauit exul. ℣. Exxvi. ℣. Adoramus te christe: et benedicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum. Tres vltime lect. de festa crucis sunt expositione euangelii Lectio. vii.

PErgens itaq; filius cosdroe contra eraclium: iurta danubium magnum fluuium cum suo consedit exercitu. Tandem inspirante clemencia saluatoris vtrisq; principib⁹ placuit: vt ipsi singuli in medio pontis flumine dimicaturi confligerent: et cui sors victoriam contulisset ipse sine damno vtriusq; exercitus imperium vsurparet. Decretum etiam cum iuramento processit. vt si aliquis ex eorum populo principi suo venire in auxilium presumpsisset: cruribus crebris et brachus ab eo in flumine mergeretur. Cunq; vtriq; populo hec pactio placuisset: inuicem vt dictum est dimicantes diu multumq; in pontis medio sunt congressi. Tandem pulsatus dominus lachrymis christianorum: per virtutem sancte crucis cui se eode die memoratus princeps attencius commendauerat: fideli suo eraclio christus concessit de hoste triumphum. Tantaq; mentis mutacio cosdroe inualit exercitui: vt non solum predictam pactionem nequaq; vellent transcendere: sed etiam voluntarii cum omni sua familia atq; prole: eraclio se subderet tam potestate q; fide. Quos ille benigniter suscipiens: hanc illis clemenciam prestitit: vt omnes ad baptismum conuolarent. Quod ita se facturos esse omnes spoponderunt. Ipse autem christianissimus princeps cum suo tantum exercitu regna que cosdroe tenuerat circunquaq; perlustrans: ad sedem ipsius venit: et cum paucis ad eum ascendit: sedentemq; eum in throno aureo reperit. Nullus naq; ex eius exercitu fuerat: qui ei ericium belli aliquatenus nunciasset: quia propter sue crudelitatis superbia: omnes eum exosum habebant. Nec immerito: quippe qui manifeste deo erat contrarius: quomodo a creatura dei esse potuisset amabilis. Tu autem. Lectio.

TUam crucem adoramus domine tuam gloriosam recolimus passionem Miserere nostri qui passus es pro nobis. Ihus. Adoramus te christe et benedicimus tibi: quia per crucem tuam redemisti mundum. Miserere nostri. Lectio.viii.

QUum tremefactus cosdroe salutacionis verba proferret eraclio: ille respondit. Si vis salutem habere propter lignum sancte crucis / quod q̄is indignus honorifice iurta modulum tuum tractasti / et si credere in dominum iesum volueris / et seruum te illius / cuius ego cū famulus in veritate cōfessus fueris: regnum tibi persarum totū cum patrimonio ⁊ vita / acceptis a te paucis obsidibus dabo. Si autem aliud egeris: mor meo gladio interibis. Cunq; ille nequaq; acquiesceret: eraclius abstracto gladio caput eius amputauit. Sepelire tamen eū quia rex fuerat iussit / filiūq; eius paruulum quem cū eo inuenerat baptizari mandauit: ipseq; eum de sacris fontibus suscepit. Erat enim decem annorū. Descriptiones etiam regni persarum sub eius nomine fecit: totumq; argentum turris illius in predam sui exercitus deputauit. Aurum vero et gemmas in basis vtensilibus / ad restaurationem ecclesiarum quas tyrannus destruerat / reseruauit. Suscipiens igitur lignum glorioissime crucis quod ipse asportauerat: hierosolymam properat. Gaudentes autem populi cum ramis palmarum cereis ⁊ lampadibus / et diuerso glorie apparatu / cū hymnis ⁊ canticis obuiam ei pergunt: alii subsequuntur. Cunq; imperator de monte oliueti descendens per eam portam quam dominus intrauerat / quando ad passionem venit / ipse equo regio et ornamentis imperialibus decoratus sedens voluisset intrare: repente lapides porte descendentes clauserunt se inuicē / et factus est paries vnus. Cunq; miraretur attoniti ⁊ nimio merore constricti: respicientes in altum / viderūt lignum crucis in celo flammeo fulgore resplendere. Angelus enim domini accipiens illud in manib⁹: stetit supra portam ⁊ ait. Quādo rex celorū dñs noster et totius mundi redemptor / passionis sacramenta cōpleuit: ⁊ per hunc aditū completurus introiuit / non se purpuratum nec diademate renitentem exhibuit / aut equi potēs de

hiculū requisiuit / sed humilis asselli tergo insidens / cultoribus suis humilitatis exempla reliquit. His dictis: confestim celo rediit. Tu autem domine. Rm.

O crux gloriosa / o crux adoranda / o lignum pretiosum et admirabile lignum. Per quod et diabolus est victus et mundus christi sanguine redemptus. ℣. Michi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi. Per quod. Lectio.ir.

TUnc imperator gaudēs in domino de visitatione angelica: depositis imperialibus insignijs / discalciatus protinus linea tantum zona precinctus / crucem domini in manu suscipiens / perfusus facie lachrymis / ad celum oculos erigēs / properat ad portam vsq; progredies. Mox illo humiliter propinquante / duricia lapidū celeste persensit imperiū: statimq; porta se surrigens / liberum intrantibus patefecit ingressum. Odorq; suauissimus qui voluntate diuinitus aura de persarū prouincia per longa terrarū spacia hierosolymis fuerat illapsus / momento eodē quo de lano colorē sancta crux fuerat erectio baiulante egressa / tunc rediit: omniumq; pectora segregatim infudit. Vincebat enim aromata omnia: therebinthi naturam / et balsama atq; myrrham. Confestim igitur popularis gaudij fauor in altum sublatus diuinam laudabat potentiam: sicq; gloriosus augustus erumpens in laudibus ait. O crux admirabile signū. in qua dominus noster dei filius suspēsus / pro nostrorum pōdere criminum / mortis damnauit supplicium: ⁊ sanguis eius adorādus thronis et angelis et vniuersis candoribus / radiāte turba virtutis effusus est in precium nostre salutis. O crux splendidior astris / mūdo celebris / hominibus multū amabilis / sanctior vniuersis: que sola fuisti digna portare talentum mundi. Dulce lignum / dulces clauos / dulcis mucro / dulcis hasta / dulcia ferens pōdera: salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus cōgregatam / tuo verillo signatam. Hec cum diriget: precios̄issimā partem ligni quam secum detulerat loco suo restituit. Tunc reuocāte domino antiqua miracula / die eodē / mortuus vnus

Sax.

recepit propriam vitam: paralitici quatuor adepti sūt sanitatem amissam. Leprosi decem cutem receperunt mundam / quindecim quoq; ceci luci sunt restituti. Plurimi quoq; a demonibus erepti: multicq; variis sunt de infirmitatibus liberati. Tunc imperator oratione peracta ofrens deo multa donaria / ecclesias dei reparare fecit / de regijs sūptibus / reddens priuilegia per auctoritatem prelatā / restituens captiuos in propria / dans opportuna presidia / cōstātinopolim rediit / fretus virtute diuina / perseuerās in sancte crucis signaculo / miraculorū plurima incrementa donante domino nostro iesu christo / qui de suo sacro sancto sanguine redemit mundū per crucis patibulum / et qui vicit diabolū ⁊ paradisum restituit / et vite ianuas patefecit / ipso prestāte de quo loquimur / qui cū patre et spiritu sancto viuit ⁊ regnat in secula seculorū amē.

℟. Per tuam crucem salua nos christe redēptor. Qui mortem nostram moriendo destruxisti. Et vitam resurgendo reparasti. ℣. Miserere nobis iesu benigne qui passus es clementer pro nobis. Qui. Gloria. Et vitam. ℣. Dicite in nationibus. Rm. Quia dominus regnauit a ligno. Inlaud.ān.

O Magnum pietatis opus mors mortua tunc est / quando in ligno mortua vita fuit. ps. Dominus regnauit. fo.vj.ān. Ecce crucē domini fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. ps. Jubilate. fol.vj.ān. O crux admirabilis / euacuatio vulneris / restitutio sanitatis. ps. Deus deus. fo.vj.ān. Super omnia ligna eroriorum tu sola excellentior in qua vita mundi pependit / in qua christus triūphauit et mors mortem superauit. ps. Benedicite. fol.vj.ān. Crux benedicta nitet dūs qua carne pependit: atq; cruore suo vulnera nostra lauit. ps. Laudate. fo.vij.Cp Michi autē ab. hyp. Crux fidelis. Sola digna. Gloria et honor. ℣. Omnis terra adoret te deus. ān. O crux benedicta. et dē cū alleluya. ps. Benedictus. Oco. Deus qui vnigenitū. Oco. fiat de marty. cū ofone vbi. Deinde fiat inco. de scta maria cū vna ān. de nocr. suo ordine. Et si dñica fuerit dicit ān. sicut in prima die sup psalmū. Benedictus. Ad.j.ān. O magnū. ps. Deus in nomine. ān. Gratias tibi deo. ps. Quicūq; vult. ℟. Jesu christe. cū alla.

hſ⁹. Qui sedes. ℂAd.iij.ãn. Dece crucem hꝰ. Legem pone. Ch. Ista. et ỽ. sicut in festo inuen. sctē crucis ad oēs horas dicunt cū oībꝰ. Deus qui vni. ℂAd.vj.ãn. O crux. hꝰ. Defecit. ch. vtō. dictū est. ℂAd.ix.ãn. Crux benedicta hꝰ. Mirabilia. ℂAd.xj. vtō ãn. O magnum. hꝰ ferr. Ch. Michi autē ab. ℣. Per tuã crucem. hꝰ. Crux fidelis ℟. Omnis terra. ãn. O crux splendi. vtō. in alto festo ꝫ dicit sine Alleluya. hꝰ. Magnificat. Oco vtō. Mco. fiat de. s. maria solē. cū hac ãn. Natiuitas tua. h. Sancta dei ge. Oco. Suppli catio. Deinde fiat solen. mco. de. s. nichomede marty. cum hac oratione. Oratio.

ADesto domine populo tuo vt beati nichomedis martyris tui meri ta preclara suscipiēs: ad impetrandam misericordiam tuam semper eius patrocinus adiuuemur. Per. Dñi si dñica fuerit fiat mco de. s. nichomede sub silē. cum mco. dñicali. Ilex de. s. maria extra chorꝫ dñe hoc mō sub silen. sup hm. hec sola ãn. Dei genitꝰ hꝰ. Dixit dominus et ceteri ps. sicut infra octa. dicētur. Cōm Ego quasi. ℣. Ad autumpꝰ. ꝛc. sicut ad. i. vtō. in dign. dñr. Cōple. sicut extra octa. vt cū hac ãn. Beata mater. super hm. Ad vpiel. de die octa. fiant sicut in festo sancte trinitatis.

ℂIn octa. natiui. vtē marie. Ad matut. inuitā. tripler tota cātetur hystoria. sicut in do. infra octa. prenotatum est. Lectio. i.

NOtandum est autem q̄ si ioachim et ioakim distinguantur id est pater et filius: prior domini resurrectio/ sequēs domini preparatio dicitur. Que vtraq; domino christo bene cōuenit: quia ipse est qui secundū prophete dicta ꝫ secundū promissionem suā tertia die a mortuis resurrexit/ nosq; a peccatorū morte resurgere fecit. Et in die electos suos generaliter resuscitans: ad regnum inuitat eternum dicēs. Venite benedicti patris mei: percipite regnū quod vobis paratum est ab origine mundi. Tu autem. Lectio. ij.

SAlathiel in latinum transfertur petitio mea deus: et nulli hoc congruentius q̄ redemptori nostro cōuenit. qui patrem pro discipulis suis petens taliter locutus est. Pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedisti michi: vt sint vnū sicut ꝫ nos. Et vt affectū deprecandi ostenderet: paulo post subdidit dicēs. Non pro his autē rogo tantū: sed ꝫ pro eis qui credituri sūt per verbū eorū in me/ vt omnes vnū sint sicut tu pater in me et ego in te/ vt et ipsi in nobis vnū sint. Lectio. iij.

3 Orobabel vero interpretatur ipse magister babylonis: id est magister confusionis. Et quid babylon melius q̄ istum mūdum significat? Qui post peccatū primi hominis variis ydolorū cultib⁹ ꝫ humane vite erroribus implicatus ꝫ cōfusus erat. Sed redēptore nostro veniente/ ac regnum in eo suscipiente/ cui pater dixit/ postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam/ et possessionē tuam terminos terre: confestim ad vnius dei cultum/ et ad iusticie opera conuersus est/ et cepit sub ordine viuere qui prius solebat sub errore anfractus deuiare. Tu autem. Lectio. iij.

AQuid qui interpretat pater meus iste/ vel pater meus est: eius optime gerit figurā/ de quo in psalmo dictū est er persona patris dicentis. Ipse invocabit me pater meus es tu: et ego primogenitum ponam illum excelsum prē regibus terre. Eliachim quoq; qui latine sonat dei resurrectio vel deus resuscitans/ vel deus resuscitabit: illū typice designat qui in euāgelio ait. Ego sum resurrectio ꝫ vita: qui credit in me etiam si mortuus fuerit/ viuet. Et item. Hec est inquit voluntas patris mei qui me misit: vt omnis qui videt filium et credit in eum habeat vitam eternam/ et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Lectio quinta.

AZor hoc est adiutus: plane cum significat qui dixit. Qui me misit mecum est/ et nō reliquit me solum: quia ego que placita sunt ei facio semper. Et item/ pater meus inquit vsq; modo operatur: ꝫ ego operor. Et psalmista ex persona incarnationis eius loquens ait. Et tu deus adiuuat me: et domin⁹ susceptor est anime mee. Sadoch namq; iustificatus dicitur: et illum exprimit de quo propheta ait. Justus dominus et iusticiā di-

ierit: equitatē vidit vultus eius. Esayas vero ex persona dei patris taliter loquitur de christo. Justificabit ipse iustus seruos meos multos: et iniquitates eorum ipse portabit. Lectio septa.

Achim id est frater meus iste: illū significat qui nostre infirmitatis voluit esse particeps/ vt haberet fratres de quib⁹ ad patrē dicere posset. Nūciabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. Et in euāgelio de fidelibus suis ipse ait. Quicūq; fecerit voluntatem patris mei qui est in celis: ipse meus frater/ soror/ & mater est. Illud vero deus meus iste interpretatus/ sine dubio eū demonstrat: de quo in cāntico erodi scriptū est. Iste deus meus & honorificabo eū: deus patris mei et exaltabo eum. Cui esayas ait. Vere tu es deus absc̄ditus: deus israel saluator. Et cui thomas post resurrectionē eius iota clauorū tangens: exclamās aiebat. Deus meus & dominus meus. Eleazar deus me⁹ adiutor dicitur. Et ppheta ex parte humanitatis christi ad patrē loquit. Diligā inquit te domine virtus mea: dñs firmamentum meū & liberator meus. Deus meus adiutor meus: sperabo in eum. Lectio ad.j.

Maria quoq; interpretat stella maris: siue amarū mare. Et hoc nomen apte competit matri saluatoris. Ipsa quoq; stella maris recte vocatur: quia huic mundo tenebris perfidie et peccatorum obscurato/ veram lucēm edidit/ de qua iohānes ait. Erat lux vera: que illuminat omnē hominem venientē in hunc mundum. Hec et amarum mare rite dici potest: quia voluptates istius mundi/ ac libidinis lutum/ que mare id est amaritudo recte nuncupantur/ eo q; amaritudinem perpetuā gehenne se sequentes pertrahunt/ fecit bene amarescere/ cum suo exemplo docuit ab illecebris huius seculi abstinere. Nam cum a primordio mundi nuptie institute essent/ & totus mūdus post concupiscentias suas iret: ista in corde suo seruare virginitatem suam statuit/ & carnis desideria in se mortificare/ celestemq; conuersationem in terris habere/ vt ei per omnia placeret/ cui se seruire probauit. Sciendum quoq; est q; maria sermone syro domina vocatur. Et merito illa domina vocatur: que deum genitare meruit celi ac terre. Tres vltime fe. de evolutione euāge. Loquente iesu ad turbas. dñs in dñica. Ante laud. v. O ia p nobis sancta. Ad laud omnes anie dñr. Memoria fiat de. s. nichomede marty. cum oone dñs. Ad.j. & ad alias horas oia fiāt sicut infra oct. Ad.ij. dñs oia fiāt sicut in j. die ad.ij. dñs Pter R. qō nō dicetur. Hym⁹. Aue maris stella. Memoria fiat de sctā editha v̄gine nō marty. cum hac oone.

Deus qui fidelibus tuis castitatis exemplum prebuisti/ dum de virgine filium tuum dominum nostrum nasci voluisti: sancte edithe virginis tue precibus nobis mentis & corporis tribue puritatem/ per quā a te nobis promissam percipiamus felicitatem. Per eundem. Deinde fiat memo. de marty. eufemia lucia: et geminiano cum hac oratione.

Presta quesumus dñe precibus nostris cū exultatione puerilī: vt quo rū die passionis annua deuotione recolimus/ etiā fidei cōstātiā sequamur. Per. Sctē edithe virgi. nō mar. ir. lc. fiāt cū oone. Deus qui fidelibus. dñs. Lectio.j.

Interueniente sancto byntonie pontifice athelwoldo/ immo intercedēte quorū est vt moris christi dilectione: regina wlfridis venerabilis sancte edithe genitrix/ de mundiali regno & thalamo/ sancte dei genitricis virginali Wiltonie successerit monasterio. Pro auro terra purpura induitur nigra peregrinantis a domino tunica/ pro aureis monilibus ornatur pudore: pro regali diademate fusco velatur flammeolo. Que intātum profecit post castum fructū ventris/ post habitum religionis: vt magistra efficeretur castitatis/ et virgineo contubernio eiusdem monasterij mater preficeretur. Huc igitur trāsfertur illa eius filia sancta editha de sācta radice vt virgula thuris: et oliua speciosa propagata. Huc ita q; christianissimus edgarus rex pater sāte edithe aduenit/ cū principum patrūq;

caterua populiq; affluẽtia: velut ad christi curiam et diuina ſpõſalia. Triũphãt ciuitas in aduentu regis: patrem patrie et pacis principẽ amplectendo. Hic tanq; pignus datus ad nuptias vel ſuas oblaturus primitias accedit coram domino: dat manus ſuperno arbitro fit melchiſedech deuotione cũ regno / cõſulit facie domini tali officio. Tu autem. Lectio.v.

PRotenditur pauimento inſigne pallium ad gradus autẽtici altaris ſũme dei genitricis: quaſi ante thronum et pedes diuine maieſtatis. Diuerſa infunditur opulentia: tẽporalis q; eterna. Regalis dignitas et matronarum ambitus coronulas aureas / auro textas clamides gẽmatas trabeas / armillas / ãnulos / monilia variaq; radiantia rerũ ornamenta: materna fides apponit nigrum ſanctimonie velum / calicem et patenam dominice paſſionis ferculum / celeſtis oraculi pſalteriũ. Orat cum parentibus patrum frequentia / orat ſororum eccleſia / vt preſcia omnium diuinitas declarare dignaretur: quam vitam indoctis etas preſenti electione ſortiretur. Inſtituit igitur diua infantula vtin floridо prato hoſtia lactea. Que vt archa dei a dextris q; a ſiniſtris irreflexa: recto impetu de medio ſplendentium colorum ſolum velũ accipit / et pro corona capiti imponit. Sola ſanctitatis pignora eripit / in ſacris ſuis chriſtum eligit / in ſacro habitu chriſtum induit: cetera rerum inſignia fatuis ſeculi virginibus intacta reliquit. Fiunt gratiarũ actiones deo auctori: fit plauſus et gaudium patri q; matri vniuerſeq; fidelium congregationi. Clarum plane tunc preſentibus gratia futura. Tu autem. Lectio.vj.

CUnctis rerum ſorore de cõiuge facta in conuentu angelorum q; hominum / paruulo chriſto paruula ſuam deſponſant: inde ſe dominicos ſoceros factos congaudent. Vnicum pignus ſaluatori offerunt / immo hec offert: hec in vice matris eccleſie dei oblationem colligit. Collecta itaq; in eccleſie gremium / in virginale collegium: adeo tota vita ipſius erat charitas / benignitas / at hylaritas redolens in oẽs: vt nichil aliud q; paradiſus delectabilis / q; odor agri pleni cui benedixit dominus / eſſe merito videretur. Pulchritudo forme / cum pulchriori pudore anime reſpõdebat. Facie ſimilior patri: reuerẽtia matri. Statura mediocritate decentiſſima: que ante aſſumpta eſt q; peradulta. Inter multa ſancto cum exempla que libris legebat anhela / interq; preſentia ſanctorũ q; maxime propinquorum religioſorũ lumina vicinius accendebatur virginali palma ſanctiſſime amite ſue ſũmi edgari regis germane edithe / cuius q; nomen q; virginitatem hereditauit: que monaſterio tam vordie et prouincie ſtaffordie meritorũ ſignis / ſicut et ipſa Wyltonie preclaruit. Beatiſſima quoq; eius auia regina alfgina claris miraculis illi oſtendit: qua pietate et fortitudine in thoro regis edmũdi / et aureo cultu celo imitabilis extiterit. Vel die lect. ſũt de marty. de cõmuni pluri. martyrũ cũ v. q; lx. de. iij. noctur. niſi hoc feſtũ in dñica vel in .ij. feria cõtigat. tũc eis dicũtur v. q; lx. de .j. noct. pluri. mart. Et tres vltime lectio. de proprietate ſcẽ edithe legãtur ſunt erpõne euangelii. Lectio.vij.

AT virgo gloriola a domino prudẽter edocta / non arrogabat longam regũ genealogiam: malens a domino humilitũ gratiam q; gloriã. Quicquid mater indixerat: obauditioñe velut bravium in ſtadio occupabat. Sororib⁹ marthã chriſto ſe preſtitit mariam. Languidis ac deſtitutis ſe impẽdit / lazaros chriſti regum natis preponit. Elephantioſis ſeruire regno pretẽdit: vlcerоſa veſtigia lauacris capillis / oculis fouere mauuit q; imperare. Quanto quiſq; apparuerat moribus deformior: tanto hec offertur benignitate cõpatientior et famulatu ſuffulcior. Hanc alium ſuum damnati: hãc redemptionem ſuam nouerant captiui. Quicquid a pio genitore legationib⁹ vel allocutionibus poſtulaſſet: hoc precordiale erat vt eccleſias multiplicaret / opibus prouehere / vt omnium neceſſitatibus ſinum clementie panderet / puniendos aut benundandos bona liberaret. Cilicio etiã teſtantur cõſcie matres aſpe-

ratā / quod delicata interula et exteriori dissimulauerat purpura: que tamen religioni pareret nigra. Lectio octaua.

Hic alludens pie emulationi serenissima gratia altissimi talu miraculo fauit aliquādo dilecte sue parti. Cereum a flāma sua negligenter restinctū / et adhuc incenso ligno fumigantem / arche vestimentorum virginis plene femina ministra miserat: obseratāq; archa discesserat. Mox semiopertū resudat incendiū: quoq; magis tegitur tectus magis estuat ignis. Iam paries proximus ardebat. iam clausa machina demtus relucerat. iam totius loci minar periculū imminebat. Mox erat et omnes sopor occupauerat cū tandem insopita dei prouidentia sonores excitantur: cursim frangere magis q̄ aperire estuanteꝫ ediculam moliuntur / vestes quasi combustas ejicere aut cōmunem desolationem minitantem flammam certāt extinguere. Beata vero editha mente in christo fundata sua damna ridere / quantiq; penderet species et opes terrenas hilari vultu cepit ostendere: eodēq; animo vel sciens certe / vel nesciens quod acciderat triūphare. Cunq; vestimenta singula vel pelliceavel purpurea cautis luminibus explorant revoluta: mira perpetui custodis gratia ita omnia ab omni vstulatione inuenta sunt illesa / vt fuerant ante ipsa incendia imovt fiduciatius fateamur / vt ipsa virgo corruptionis erat aliena. Lectio nona.

Ur ergo quindecēnis processerat palmula in christo dotalis editha iam paternus affectus edgari / magis ecclesie q̄ regni propaginem pensans in filia: hanc super tria sanctimonialiū / deo dispensante desponsat monasteria. Quātis remisa est excusationib⁹ / q̄ incongruā se vite scientie moriūq; maturitate reclamabat / quibus rosis pudor genas suffuderat virginales: etiam fauore sponsi illustriores. Pulchre sunt gene tue vt fragmen malipunici / collum tuū sicut monilia: murenulas aureas faciemus tibi. Ceruntamen effrenacius resistere tanto rum preceptorū non poterat reuerentie: sucessitq; non ad prelationem sed ad obedientiā / q; quasi agna ad victimā. Consecrat eā celestis aquila ethelwoldus vyntoniensin monasterio quod nonnarum nominatur. In monasteriū quoq; berkynga dictum / in tertium etiam promota est patrocinū. Non tamen a genitrice pia auelli. non a domo in qua deo data et dei prouidentia et perpetuo mansura radicē fixerat / poterat transplantari. Verū singulis ecrubys spirituales matres tanq̄ efficaciores disposuit / secq; ad parentem quasi adhuc erudiēda magisq; adhuc indigens disciplina contulit / malens matri subesse q̄ alijs presse / matrē timere q̄ alijs imperare: discens a domino suo mitis esse q; humilis corde. Cetera oia de cōi vnius virgi. non marty. fiant hic dicerum vel. de sancta editha et mēo. fiat de sancto lāberto epo q; mar. Si festum sancti lāberti in do. contige. fiat de ipso mēo. ad. j. vel. et ad matu. q; medie lec. fiant vbi agitur de sācta maria: tamen vbi agitur de festo loci fiat de eo tantū mēo. Si in. ij. fer. euen. fiat de ipso mēo. ad. j. vel. q; matu. de. l. editha: et mēo. lec. que erūt de sancto lāberto et tunc in do. preteō. fiat tātū mēo. de marty. eufemia. lucia et gemmano ad. j. vel. et ad matut. et ad mis. Si in. fer. contige. tūc fiet de eo tantū mēo. post mēo. beate marie ad. ij. vel. de. l. editha: et ad cōme. dē marie que tūc erūt in eadem iij. fer. Si hoc festum in. iij. fer. cōtigerit nichil penitus de eo fiat illo anno nisi ad vesp. et ad matu. de sancta maria. Si in. v. fer. cōtige. fiat de eo tantū mēo. ad. vel. et ad matu. de cōme. beate marie que fiet eadem. v. fer. Si in. vj. fer. cōtige. fiant de eo tunc. iij. lec. cū nocturn. Et si in sab. contige. fiat de eo tātū mēo. cū hac oratione.

Sancti lamberti martyris tui atq; pontificis dñe nos tibi quesumus cōmendet oratio: et sicut hunc diem eius gloriosa decorat passio / ita nos ipsius semper muniamur suffragio. Per dñm.

Tres lectiones fiant. Lectio prima.

Gloriosus vir dei lambertus. oppido traiectensi fuit oriundus. Qui a parentibus sacris literis ad imbuendum traditus: dum pueritie crederet

annos / spiritu sapientie et humilitatis gratia resplendebat plenus. Predicte autem vrbis pontifice decedente: per regis imperiū et plebis consensum vir dei lambertus eiusdem vrbis subrogatur episcopus. Sumpto autem officio erat in timore domini perfectus: et quotidie in omne opus bonum augebatur. Actus vite sue omni hora custodiebat / et oculum mentis sue ad deū semper defixum habebat: populumq; sibi cōmissum spirituali cibo reficere omnimodis festinabat. His q; huiusmodi exercitijs deditus: et diuina gratia erat plenus. Tu autem. Lectio.ij.

Cum ergo iā vir sanctus pro custodia gregis sibi cōmissi multa terra muna toleraret: insurrexerunt duo pessimi homines et seculari potentia tumentes, qui res sue ecclesie iniuste peruadentes. cum eorū insolentiā nullus ferre posset / amici pontificis ira repleti. ignorante viro dei eosdem interfecerūt. Erat eis quidā consanguineus nomine dodo opibus plenus: ac superbia tumidus. Qui multitudine armatorum collecta: necem predictorum in ipso sancto dei vitalis cruditer animum apposuit. Dum ergo vir sanctus in quadā sue dyocesis sede moraretur / et matutinale officium nocte cum fratribus dño persolueret: assunt armati qui claustas fores effringentes / super sanctū virūvbi orabat irruunt. Qui mortali ictu iaculatus: beatis meritis ditatum celo spiritum reddidit. Lectio tertia

Beatus ergo lābertus cum fuisset talimartyrio consummatus subito currente nūcio omnes plateas rumor implent. Replentur omnes tristitia: et proceres amarissime lugent. Corpus autem beati viri naui impositum: ad sedem traiectensis ecclesie est delatū. Mor vero pene omnis ciuitas ruit in funeris obsequiū: cuius corpus digno honore tumulatum / tacet in gloria resurrecturū. Ad eius autē sepulchrū: diebus ac noctibus audite sunt crebrius voces psallentium angelorū. In loco etiam vbi beatus vir fuit interfectus: luminaria per diuinā accensa potentiā resplendebant crebrius. Pluribus etiam miraculis per beatū virum patratis: ab omni populo glorificabatur dñs. Cetera omnia de cōi vnius martyris et pontifi. Si hoc fes. sancti lamberti vel aliud fes. iij. lec. in aliqua feria. iij. temporum: vel in sab. iij. tēporū mense septem. contige. dñr matut. de fes. et mis. de seq̄nti / misi hymno. Pero dñe. per eodo. fuerit inchoanda: tunc enim fiet totū seruitiū de feria et festū. ij. lec. omnino pretermittatur. Quando dies dñicus in crastū. sancti lamberti euenerit tunc in ipsa do. erūt vesp. de sancta maria cum pleno seruitio in crastū. scilicet in die lune. ꝛc. ℭ Sancti mathei apostoli q̄ euangeliste festum inferius duplex et. ir. lec. fiant. Ad primas vesperas. ān. Placentes deo facti dilecti quoniam gratia q̄ misericordia est in sanctos eius et respectus in electos illius. Psalmi feriales. Cp.

Similitudo vultus quatuor animalium / facies hominis q̄ facies leonis a dextris ipsorū quatuor / facies autem bouis a sinistris ipsorū quatuor / et facies aquile desuper ipsorum quatuor. Ym. Quatuor animalia. vtra. bj. Hymnus.

Mathee sancte bino pollens munere / sedulis iesum interpella questibus / vt nos in mundi gubernet turbinibus / ne post eternus sorbeat interitus. Amen. Amen. In cōi fol. lxvij. b. In omnem terrā. In. ℭ ecce ego iohannes vidi ostiū apertum in celo / et ecce sedes posita erat in eo / et in medio sedis q̄ in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante et retro / et dabant gloriā et honorem et benedictionem sedenti super thronū viuenti in secula seculorum. ps. Magnificat. Oratio.

Da nobis quesumus omnipotens deus / vt beati mathei apostoli tui et euangeliste / quam preuenimus veneranda solēnitas: q̄ deuotionem nobis augeat et salutem. Per. Hēo. fiat de sancto laudo cho et cōfes. solēniter cū hac okone.

Presta quesumus oipotens deus: vt qui beati laudi confessoris tui atq; pontificis solēnia colimus / eius intercessione eternā beatitudinē consequamur. Per. Ad cōpet. oia fiant sicut in fes. sancte trinit. Ad matu. Inuit Regem euangelistarum dominū. Venite adoremus ps. Venite. hymn. Mathee sancte bino. ℭ In. i. noc. ān. Conuocatis iesus duodecim apostolis

mittit illos predicare regnū dei/ egressi autem euangelizabant et curabāt vbiq; ℘s. Celi enarrant. fo.v.ān. ℣ ittens dñs et alios ad predicandum dicebat illis / messis quidem multa operarij pauci. ℘s. Benedicā.fo.rv.ān. ℣ esu christi domini gratia credentibus populis doctores et euangeliste sunt in ministerium fidei missi. ℘s. Eructauit. fo.rr.b. In omnem terram. Lectio prima.

Erant duo magi zaroes et arpharat / apud ethiopes in ciuitate eorū magna que dicitur naddabar: vbi erat rex egippus. Hūc itaq; ludificabant hi duo magi: vt dicerent se deos esse. Et credebat eis rex: & omnis populus memorate vrbis. Et ibat opinio eorum per totam ethiopiam: ita vt ex longinquis regionibus ethiopie. venirēt et adorarent eos. Faciebant enim subito hominū gressus figi: et tamdiu immobiles stare / q̄diu voluissent. Similiter & visus hominū et auditus: a suo officio refrenabant. Imperabant serpentibus vt percuterent / quod marsi facere solent: et ipsi incantando curabāt. Et vt vulgo dici solet / malignis maior reuerentia exhibetur timore: q̄ benignis amore. Tu. Rm. ℣ n visione dei vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone / nubesq; magna & ignis inuoluēs / splendorq; in circuitu eius. Et ex medio eorum similitudo quatuor animaliū: et aspectus hominis erat in eis ℌ. De medio autē eius quasi species electri / hoc est de medio ignis. Et ex me. Lectio secūda.

Curam ergo dñs hominū gerens: matheum contra hos magos apostolum misit. Qui ingressus ciuitatem: cepit detegere prestigia eorum. Omnes enim quos illi figebāt: hic in nomine iesu christi soluebat. Quos illi cecabāt: hic illuminabat. Quibus illi tulerant auditum: iste reddebat. Serpētes igitur quos illi ad percutiendos homines creabāt / hic conuertebat in somnum: & percussiones eorum facto signo domini curabat. Et non solum eos curabat quos illi lēdebant: sed etiam omnes qui ad eum ferebantur / ab infirmitatibus diuersis atq; a demonibus obsessos. Predicabat autē virtutē dei populo: ita vt omnes mirarentur eloquentiam eius. Suscepit autem eum in domū suā fidelis ille eunuchus / a philippo diacono baptizatus. In illis diebus mortuus est filius regis egippi: ad cuius funus stabant magi. Qui cum non possent suscitare eum / suadebant regi eum in collegium deorum raptum / vt sit vnus ex diis: et oportere ei simulachrū et templum fabricari. Tu autem. Rm. Q uatuor facies vni erant et quatuor penne vni pedes eorum pedes recti / planta pedis eorum vt vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis ℌ. Sub pennis eorū manus hominis in quatuor partibus. Et scintille. Lectio tertia.

Tunc eunuchus ille fidelis domino iesu christo: suggessit regi & regine de apostolo. Et missi sunt honorati viri a latere regis: qui introducerūt eum ad regem. Cui prostrauit se euphenisia regina & dixit. Scio te a deo missum pro salute hominū / et eius esse discipulum / qui mortuos suscitabat: et omnes egritudines ab hominibus suo repellebat imperio. Nūc ergo veni et inuoca nomen eius super defunctum filiū meū: credo enim q̄ si hoc feceris / reuiuiscet. Dixit ei apostolus. Quia dicis te credere que nondū predicationem dñi mei iesu christi ex ore meo audisti: ideo scias filiū tuū tibi reddi. Ingressus apostolus ad defunctum: expandit manus suas ad celum / et orationem fudit ad dominū. Et post orationē / apprehendens manum defuncti: ait. In nomine dñi mei iesu christi crucifixi: exurge eufronon. Et cōfestim exurrexit puer. Ad hoc factum expauit rex regis / et credens in dominū baptizatus est cum regina euphenisia / et filio eorum qui suscitatus est eufronon: et filia ephigenia que virgo deo permansit. Tu autem. Rm. S imilitudo vultus animalium facies hominis & facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies vero vituli a sinistris ipsorum quatuor: facies autem aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies et penne extente desuper erant ℌ. Due penne singulorū iungebantur / & due tegebant eorum corpora. Et facies. Glozia. Et sa. ℣ n.n.nock.ān. Sapientiam dñi euangelij ceperunt abyssi / et annunciantes secundati roze celesti mundo intonant ℘s. Omnes gentes. fo.rr.ān. ℣ ocabula eorum disseminaue-

runt scientiam / opus sanctum dignum benedictione plenum fecerunt / ministerium sibi traditum deuote impleuerunt. ps. Erudi deus depreca. fol. xxiij. ān. Elegit eos ex omni carne / et dedit illis precepta et legem vite et disipline. ps. Erudi deus orationem. fol. xxiij. vlus. Constituens eos principes. Lectio quarta.

Hedificauit autem rex ecclesiam in honore domini / quā vocauit matheus apostolus resurrectionem: quoniā per resurrectionē defuncti / occasio edificationis eius extiterat. Sedit autē in hac ecclesia matheus: annis viginti tribus. Et constituit presbyteros et diaconos et per ciuitates et castella ordinauit episcopos: et multas fabricauit ecclesias. Rex vero egippus senectute expleta perrexit ad dominum: et suscepit hirtacus adelphus imperiū eius. Is cum vellet ephigeniam filiam defuncti regis vxorem ducere / que iam christo dicata erat / et sacrum velamen de manu apostoli acceperat / et que iam prepolita erat virginū amplius q̄ ducentarū: sperabat q̄ per apostolum posset eius animū cōmouere. Cepit ergo cum sancto matheo agere dicens. Dimidium regni mei accipe: tantū fac vt ephigeniam possim meo matrimonio copulare. Cum beatus apostolus ait. Iurta bonum propositum predecessoris tui regis qui omni die sabbati cōueniebat vbi verbum dei predicabā: facito. Jube cōuenire ephigeniam et omnes virgines que cum ea sunt simul et populū / et audies quanta bona de bono cōiugio loquar: quoniā satis deo accepta sunt sancta cōiugia. R. Facies et pennas per quatuor partes habebant. Incedentes non reuertebātur / sed vnūquodq; ibat ante faciem suam. ℣. Pedes eorum pedes recti planta pedis vt planta vituli. Incē. Lectio quinta.

Audito hirtacus promisso apostoli gratulatus est: et iussit cōgregationem illam adesse / necnon et ephigeniā interesse / quasi auditurā ex ore apostoli / vt coniunx hirtaci fieri cōsentiret. Facto autem in cōgregatione magno silentio: aperiens apostolus os suum cepit sufficienter eos edocere / de coniugii bono. Et post hec adiecit. Si hodie desponsatā regis seruus regis vlurpare audeat / non solum offensam / sed etiam tam grande crimen incurrisse dinoscitur: vt merito viuens tradatur flammarū incendijs / non ideo quia durit vxorem / sed quia desponsatam regis sui accepit / aut melioris se / vel certe sui domini matrimoniū vlurpare studuit. Ita et tu o fili charissime rex hirtace / scias ephigeniam filiam regis predecessoris tui sponsam regis celestis effectam / et sacro velamine consecratā / quomodo poteris sponsam potentioris te tollere / et tuo eam matrimonio copulare? Ad hanc vocē hirtacus rex ira accensus abscessit. Tūc ephigenia prostrauit se coram omni populo ad pedes apostoli: et dixit. Obsecro te per ipsum dominū cuius apostolus es / vt ponas super me et super omnes has virgines manus: vt per verbum tuū domino consecrate / possimus euadere minas hirtaci. Tu. tim. Similitudo aspectus animalium vt carbonum ignis ardentium / et velut aspectus lampadarum. Vbi erat spiritus impetus illuc gradiebantur cum ambularent. vlus. Et vnūquodq; eorum ibat ante faciem suam. Vbi erat. Lectio sexta.

Tunc apostolus confidentiam habens in domino deo suo / et penitus non timens hirtacū: dedit super eas benedictionē dicens. Tu dñe has famulas tuas quas bonus pastor eligere dignatus es. ad conseruandā coronā perpetue virginitatis / et castimoniā anime / protectionis tue scuto circunstege: vt vincentes carnis illecebras / et illicita connubia recusantes / insolubilē filij tui dñi nostri iesu christi copulam mereantur. Virtutū armis has famulas tuas interius exteriusq; cōmuniens / presta eis inoffensum cursum implere virginitatis: per ipsum dominū nostrum iesum christum redemptorem animarū nostrarū / cum quo est tibi deo patri in vnitate spiritussancti honor et gloria / per omnia secula seculorum amen. Cum itaq; celebrata ab apostolo missa mysteria dñi suscepisset omnis ecclesia / et vnusquisq; ad domū propriam remeasset: retinuit se apostolus iurta altare / vt vbi fuerat corpus christi ab eo confectū / ibi consummaret martyrium. Vbi eū expassis manibus orantem

speculator ab hirtaco missus tetu gladij a tergo punxit: et christi martyrem fecit. Quo audito: omnis populus ad palatiū cum igne pergebat. Tunc furenti populo occurrerunt omnes presbyteri / dyaconi et clerici / et omnes religiosi viri: simul cum discipulis sancti mathei apostoli dicentes. Nolite fratres contra preceptum dei agere. Celebremus martyriū apostoli cum gaudio: et quod dñs ordinare voluerit expectemus. Post modicum hirtacus elephantino morbo irremediabiliter percussus / cum a nullo medicorū posset curari: sicut a tergo apostolū dñi interfecerat / ita seipsum a stomacho mucrone gladij perfodit. Hoc ordine confirmata est par famule christi ephigenie / et vniuerse ecclesie: prestante domino nostro iesu christo / qui viuit et regnat per omnia secula seculorum amen. Tu autem. Rm.

Quatuor animalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris choruscantis / erat in medio splendor ignis. Et de igne fulgur egrediens. Hs. Erat autem quasi visio discurrens in medio quatuor animaliū. Splendor. Gloria. Et de. In. iij nock. ān. Electi sunt in christo ante mundi constitutionē vt essent sancti et immaculati in conspectu dei in charitate. ps. Cōfitebimur. Fo. rrvij ān. Sapientiam sanctorum narrant omnes populi / et laudem eorū pronunciat omnis ecclesia sanctorum. ps. Dñs regnauit exultet. Fo. rrrij ān. Spiritu intelligentie impleuit eos dominus / et ipsi tanq̄ ymbres miserūt eloquia sapientie sue. ps. Dñs regnauit iracūdiam. Fo. rrrij. v. Nimis hono. Secundum Matheum. ir.

Luc. 9. In illo tpe. Cum transiret iesus / vidit hominem sedētem in theloneo / matheū nomine: et ait illi. Sequere me. Et reliqua. Omelia bene. bede presbyteri

Vidit saluator hominem non tam corporeo intuitu q̄ iterne miserationis aspectibus: id est miseratus est eum / pertinaci videlicet animo / humanis tantū studijs deditum / temporalibus lucris inhiantē / nedumq̄ euangelico nomine dignum. Quod ob id vtiq̄ prouidentia superna disposuit: vt nullum enormitas suorū scelerum a speranda venia reuocaret / cum hunc tantis mundi neribus absolutum / tam celestē factū conspiceret / vt cōmunicato cum angelicis spiritibus vocabulo: euangelista nominaretur / et esset. Matheum inquit nomine. Matheus hebraice: latine dicitur donatus. Quod profecto nomen illi apte congruit: qui tantum superne gratie munus accepit. Vocabatur et leui quod interpretatur additus siue assumptus: quia assūptus est per electionem a domino / et additus ad numerum gradus apostolici. Tu autem. Rm.

Cum aspicerē animalia / apparuit rota vna iuxta ea / quatuor habens facies. Et vna similitudo ipsarum quatuor. Hs. Aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris. Et vna. Lectio octaua.

Vidit ergo dominus publicanum / et quia miserando atq̄ eligendo vidit: ait illi. Sequere me. Sequere autē dixit / imitare. Sequere dixit non tam incessu pedum: q̄ executione morum. Qui enim dicit se in christo manere: debet sicut ille ambulauit / et ipse ambulare. Et surgens secutus est eū. Non est mirandū q̄ publicanus ad primā iubentis domini vocem / terrena que curabat lucra reliquerit: opibusq̄ neglectis comitatui eius quem nichil diuitiarū habere cernebat / adheserit. Ipse enim dñs qui eum foris verbo vocauit: intus inuisibili instinctu / vt se sequeretur edocuit / infundens menti illius lumen gratie spiritualis / qua intelligeret / quia hisquos a temporalibus vocabat in terris / incorruptibiles dare valeret thesauros in celis. Et factum est discumbente eo in domo: ecce multi publicani q̄ peccatores venientes / discūbebant cum iesu et discipulis eius. Vnius publicani cōuersio: multis exemplū penitentie et indulgētie publicanis et peccatoribus tribuit. Et pulchro vere presagio / is qui apostolus q̄ doctor gentiū erat futurus: in prima sui conuersione peccantiū post se gregē trahit ad salutē / officiūq̄ euangelizandi / quod proficiente merito virtutum erat expleturus / a primis iam fidei sue rudimentis incepit. Tu autem. Rm.

Statura erat rotarum et altitudo horribilis / totumq̄ corpus plenum oculis. Et aspectus earum et opera / quasi si sit rota in medio rotē. Hs. Per quatuor partes ibant / et non reuertebantur cum ambularent. Et aspectus. Lectio nona.

Mauricij cum socijs.

Qui quidem matheus / quantū ad generale iudiciū respicit / congruā beneficijs celestibus vicem rependit / vt a quo p̄mia bona sperabat / illi sua tempozalia cōmodaret: eumq; cozpozalibus epulis reficeret / a quo ipse donante gustum spiritualis acceperat suauitatis. Et non tantū in domo sua terrestri conuiuiū domino cozpozale exhibuit: sed multo gratius illi conuiuiū in domo pectoris sui per fidem ac dilectionem parauit. Libet memiuisse fratres mei ad quantam dñs arcem iustitie / matheū quem de publicanis actibus elegit: vt spem remissionis peccatozibus ampliaret / aduererit. Qualis nāq; sit factus: ipse apostolozū numerus cui insertus est / docet. Docet et ipsa gens ethiopū / quam de finibus terre vitimis ad sancte ecclesie societatē p̄dicando conuertit: ablutāq; fonte baptismatis / de fusca cozmosam reddidit / quā vicioz̄ nigredine eruit / ac virtutū decozauit oznatu. Docet et ipsum euangelium: in quo scribendo noui testamenti conseruauit ezoz̄. Cui spēciali p̄uilegio donatū est: vt dominice incarnationis mysteria / que cuncta a seculo p̄ophete futura p̄cinebant / ipse primus omnium iam facta describerit / et credentibus legenda transmiserit. Quod videlicet euangelium ad edificandam fidem ecclesie p̄mitiue / que ex hebzeozum marime populo collecta est: hebzeo sermone composuit. Dilatata autē per ozbem ecclesia ex gentis at barbaris in eiusdem fidei butatem confluentibus: curauerunt p̄sules fidelium / vt idem etiam in grecum latinūq; transferretur eloquiū. ℣. Cum ambularent animalia ambulabant et rote iuxta ea. Quocūq; ibat spiritus illuc pariter ꝫ rote eleuabantur frequentes eum. ℟. Cum eleuabantur animalia de terra eleuabantur et rote iuxta ea. Quocunq; Gloria patri. Illuc. Ante lauᵈ. vlᵃ. Dedisti hereditatem. ℣ In laudibus Antiphona.

Dilecti deo et hominibus sancti euangeliste / qui ornauerūt ēpoza christi bono odore vsq; ad consummationē vite. ℘. Dñs regnauit. Fo. vj. ān. Deuerunt in celebzationē operis sancti dei: ideo memoz̄ia eoz̄ est in benedictione in seculū seculi. ℘. Jubilate. f. vj. ān. Eiz nomini eozde laudauerūt nomen sanctū dñi / vt amplificarent nomen sanctitatis. ℘. Deus deus. f. vj. ān. Implcuit eos dñs spiritu sapientie et intellectus: locūditatem et exultationē thesaurizauit super eos. ℘. Būdicite. f. vj. ān. Datū est opus eoz̄ in veritate: ideo in terra sua duplicia possiderunt: letitia sempiterna erit eis in christo. ℘. Laudate. fo. vij. Cp. Similitudo vultus. hyᵐ. Erultet ce. ān. In medio ꝫ in circuitu sedis dei quatuoz animalia senas alas habentia / oculis vndiq; plena non cessant die ac nocte dicere: sanctus / sanctus / sanctus / dñs deus omps / qui erat et qui est / ꝫ qui venturus est. ℘. Būdictus. Ofo.

Beati mathei apostoli tui et euangeliste dñe p̄cibus adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet / eius nobis intercessione donetur. Per ū. ℣. Ofo. fiat solēnis de sctō laudo. Oco. vtō. Ad. j. ān. Dilecti deo. ℘. Dēs in noie. f. ir. ān. Gratias tibi deus. ℘. Quicūq; Ad. iij. ān. Dederūt. ℘. Legē pone. f. xj. Cp. Similitudo. vita. ꝫ ỹ. de cōi apłoz̄ ad oēs hoc. dñr cū oone. Beati mathei. vtō. Ad. vj. ān. Ex omni coz. ℘. Defecit. f. xij. Capitulū.

Similitudo animaliū et aspectus eoz̄um quasi carbonum ignis ardentiū / et quasi aspectus lampadarum. Ad. ir. ān. Datū est. ℘. Mirabilia. Cap. Eccli.

Et erat visio discurrens in medio animaliū / splendoz ignis / et de igne fulgur egrediens / ꝫ animalia ibant et reuertebantur in similitudinem fulguris chozuscantis. Ad. ij. vespe. ān. Juravit dñs. ℘. Dixit dñs. et alie añe cum suis ℘s. de apostolis que sequūtur. Cp. Similitudo. vt ad. j. vel. ij. Cum ambula. vtō. ir. hymnus. Erultet celum. ỹ. Annūciauerunt. ān. Sapientiam antiquoz̄um exquisierunt sancti euangeliste / et p̄phetarum dictis narrationem suam confirmauerunt. ℘. Magnificat. Ofo. Beati mathei. Deinde fiat solēnis inō. de sancto mau. socijsq; eius cū hac oone

Annue ꝗs omps deus / vt nos sanctoz̄um martyz̄ū tuoz̄ū mauricij / exuperij / candidi / victoz̄is / innocentij / et vitalis ac socioz̄ū eoz̄undem letificet festiua solēnitas: vt quoz̄um suffragijs nitimur / natalicijs gloziemur. Per dñm. In festo sancti mauricij socioz̄ūq; eius mar. ir. tert. fiant cū oone vtō. Lectio. j.

Diocletianus quondam romane reipublice princeps/ cum ad imperium fuisset electus/ aliquasq; prouincias perturbari quorundam presumptione perspiceret: ad consortium imperij bellatoris/ olim sibi cōmilitonem herculium maximianū cesarē fecit/ eumq; contra ainandum et helianum qui in bagaudarū partibus presumptione seruili arma cōmouerant/ ad galliam destinauit/ cui ad supplementum exercitus legionem thebeam ex orientalibus militibus ire precepit. Que legio ser milia sexcentos seraginta ser viros balidos animis/ et instructos armis: antiquorum romanorum habebat exemplo. Tu autem. Lectio secūda.

Hi igitur milites christiane religionis ritum orientali traditione susceperāt/ a hierosolymitane vrbis episcopo: fideiq; sacre virtutem/ armis omnibus preponebant. Ad vrbem quippe romanā itinere attingentes: eandem christianitatis fidem quam acceperant/ non violauerunt. Recepti igitur a dyocleciano cesare: iubentur vt post maximianum collegā itinere quo ceperant/ gallias tenderent. Maximianus cesar in gallias properans/ post arduam et horridā alpium viam ad opidum octodorum venit: vbi erat cāpestris loci grata planicies. Ibiq; sacrificaturus ydolis suis cōuenire exercitū iussit/ attroci proposita iussione: vt per aras demonibus consecratas iurarent/ equalibus animis contra bagaudarum turbas esse pugnandū/ christianos vero velut inimicos dijs suis/ ab omnibus persequendos. Quod vbi primū peruenit ad noticiam thebee legionis. preteriens octodorense opidum/ ad locum cui agaunus nomen est celeriter pperauit: vt octo miliarū spacio ab octodoro separata/ necessitatem cōmittendi sacrilegij preteriret. Tu autem. Lectio tertia.

Maximianus cesar dum ad sacramenta cūctos sui exercitu suo coget: agnouit prętergressam vt dirimus legionem. Subito iracundie furore completus: satellites mittit/ vt legionem ad sacramentorum suorum sacrilegia reuocarent. Erat in eadē legione primicerius mauricius/ et signifer eruperius/ et candidus senator. Qui ita commilitonibus suis preerant/ vt amore potius diuinitatis & terrore militari obedienda preciperent: viri in rebus bellicis strenui & virtute nobiles/ sed fide in deo nobiliores. Erga imperatorem fortitudine: erga christum deuotione certabāt. Euangelici precepti sub armis custodes/ reddebant que dei erant deo: et que cesaris cesari restituebant. Requirūt itaq;: quid maximianus cesar ira dictante mandasset. Dictū est eis/ q; cesar iuberet milites omnes immolare hostias/ libare sacrificia/ & sacramenta fanatici ordinis attrectare: iubere cesarem vt legio festinanter reuerteretur/ et ad commilitonum se prepararet exemplum. Tu autem. Lectio quarta.

Tunc hi qui preerant legioni/ miti affatu dederunt responsum/ ob hoc se transgressos octodorū: quia iam fama ad eos de sacrificiorū ordine peruenisset. Nephas sibi visum esse vt demonum aris christiani cōtaminari viderentur: deum vnum se colere/ & traditā orientali more religionem vsq; ad finem vite perenniter custodire. Ad bellorum vsum paratam legionis esse virtutem: ad committenda vero sacrilegia sicut cesar precepit/ octodorum non redire. Reuersus itaq; satelles nunciat obstinatos esse animos legionis: nec velle preceptis imperatoris obedire. Tunc maximianus cesar iracundie nimietate succensus: ad hanc vocem subito furore pallauit dicens. Ergo milites mei/ imperatoris precepta et sacrificiorum meorū ordinem spernūt. Statuenda esset vindicta publica: etiam si tantum maiestatē regiam cōtinere voluissent. Jungitur despectui meo celestis iniuria: et mecum pariter religio romana cōtēnitur. Tu autem. Lectio v.

Sentiat cōtumax miles me non solum michi: sed etiam dijs meis dare posse vindictam. Jam nunc fidissimorum meorum turba festinet: decimum quemq; morti/ funesta sors prebeat. Discant equalem necem/ quos ordo permi-

ferte moriendi: qualiter marūianus vel sibi vel dus suis hac seueritate dederit vlcionē. Apparitoris tussio infausta peragitur / ad legionem velociter properatur: crudelia precepta referantur. Tradūtur neci: quos ordo reperit numerandi. Leti perrussoribus cruces prebent: solaq; inter eos erat de gloriose mortis acceleratione contentio. Perfecto itaq; scelere: vt octodorū legio redeat iubetur. Tunc mauricius primicerius paululū a satellitibus regis segregatus / conuocat legionem: et hac oratione confortans alloquitur. Gratulor virtuti vestre cōmilitones optimi: q; amore religionis / nullam vobis cesaris preceptum attulit formidinem. Gaudentibus quodammodo animis tradi ad necem gloriosam: commilitones vestros vidistis. Hic dominus christus plane mētes vestras manusq; prohibuit: ne quisq; diuino operi mortalibus dextris obstaret. Tu autem. Lectio vi.

Et quoq; athleta dñi mauricius: intermissu fue exhortationis locum fecit. Hactenus exempla sacris inserta codicibus legebamus: iam nunc per nosmetipsos quos sequi deberemus aspeximus. Circumvallatus sum commilitonum meorū corporū: quos de latere meo funestus satelles abstraxit. Aspersus sum cruore sanctorū: et sanguinis reliquias in vestibus meis porto. Et non dubito eorum sequi necem: quorū gratulans admiror exemplum. Ea fortissimum cōmilitones / olim deuotas animas subdamus pretiosissime passioni. Sit nobis virilis animus: fides inuiolata permaneat. Jam eterno ante tribunal christi stantes eos: quos nuper paulo ante satelles regius deputauit. Illa vera gloria est: que eternitatem beatā / vite huius breuitate mercatur. Milites christi / a sancto mauricio confortati: equali omnes animo vna voce responsum satellitii regio dederunt. Jo nūcia. Milites quidem cesar tui sumus / et ad defensionem reipublice romane arma suscepimus / nec vnq; aut desertores bellorum aut proditores / militie tue fuimus: aut ignaue seu formidinis meruimus subire flagitiū. Tuis etiam obtemperamus preceptis: nisi in eo q; instituti legibus christianis / demonum cultus et aras sepe pollutas sanguine vitamus. Comperimus precepisse te / aut sacrilegijs nos polluī: aut denis interfectis terreri. Non inquiras longius litātes: nos omnes christianos esse cognosce. Habebis potestati tue subdita omnium corpora: auctorem vero suū respicientes christum animas nō tenebis. Legionis pbatur assensio: et cesari per satellites nunciatur. Tu autem. Lectio septima.

Mauricius cesar presenti precepit iussione: vt iterum decimum quemq; renouate crudelitatis ordo consumeret. Post hanc vocem ad legionem velociter properatur / crudelia precepta peraguntur: reliqui vero vt octodorū redeant iubentur. Tunc eruperius campiductor correptis legionis sue signis: hac circūstantes oratione alloquitur. Tenere me cōmilitones optimi secularium quidem bellorum signa perspicitis: sed non ad hec arma provoco / non ad hec bella animos vestros virtutēq; cohortor. Aliud vobis genus eligendū est prelioū: nam per hos gladios non possumus ad celestia regna pperare. Robur nobis necessariū est animorū: fidem quam deo promisimus in victimis custodire. Jam de cōmilitonū nostrorū gloria / eorū qui dimicum cernūt obtutum: superest vt victori deo gratias agamus. Tu. Lectio viij.

Gloriosus vir mauricius sic est locutus. Ego vobis victoriā plenā: si christo creditis repromitto. Proiciant dextre vestre arma ista cum insignijs militaribus: prestabit hoc christus vt mox in ipso celesti regno alia vobis eruperū vestrū videaris signa monstrare. Vadat quammimo funestus satelles: et hec truculento regi nunciet. Milites sumus imperatoris tui: sed tamen serui quod libere confitemur dei / a quo vite eroidium sumpsimus. Sequi imperatorem in hoc non possumus: vt auctorem nostrum negemus deum / auctorem etiam vetus nostituum. Christiani sumus: persequi christianos non possumus. Mori magis q; occidere parati sumus: et innocentes in-

terire/ꝙ nobij viuere properam⁹. Inexuperabiles legionis istius animos cognoscite. Tela proiecimus: fide catholicũ pectus est armatũ. Occide/prosterne/secãdas gladijs ceruices prebemus intrepidi. Remeans ad maximianum cesarem satelles: mandata legionis nunciat. At ille quasi nichil iterato fuisset sceleris perpetratum/ire propere exercitum iubet: ⁊ circundari imperat legionem/nullumq; de sanctorum exercitu relinqui. Tu autem domine.

Lectio nona.

QUantum itaq; est: ⁊circunsistit beatam legionem turba carnificũ. Omnis etas sine discretione perimitur/laniãturq; beatorum corpora: et deuote deo anime fideli mortis professione commẽdãtur. Operta est terra illic procũbẽtibus in morte corporibus iustorum: fluxeruntq; preciosi sanguinis riui. Sic interfecta est illa plane beatorũ legio: que vt credimus cũ illis angelorũ legionib⁹ iam collaudat deum in celis. O quanta reuerentia excolẽd⁹ est sacer ille agaunensium loc⁹: in quo tot pro christo martyrũ milia ferro cesaris perimũtur. Peracta tandẽ cede: inter oss sctorũ ptusso-res ꝑda diuiditur. Mãq; maximian⁹ facultatẽ dederat/vt quicũq; legiõis illius militẽ iugulasset: iugulati spoljs vteretur. Hec aũt tãtũ de numero illo ⁊ multitudine martyrũ/nobis cõperta sũt noia beatissimorũ scilicet mauricij/exuperij/cãdidi/victoris/inocẽtij/atq; vitalis. Cetera vero noia nobis quidẽ icognita: sed in libro vite sũt scripta. Corpora vero eorum post multos passionis annos/sctõ theodoro illi⁹ loci in quo passi sũt epo: revelata tradũtur. Sed et post longũ tẽporis tractũ: beati innocẽtij martyris mẽbra rhodan⁹ rrueiauit. Jugi cũ iundatiõe ad sepulturã martyris famulatrix vnda puenit/sanctiq; corporis reliquias leniter allambẽs ptulit: nõ ideo vt i gurgitis sui procella eas demergeret: sed vt gloriosa fidelitũ deuotiõe intra ambitũ basilice ceteris martyrib⁹ cõsepelirẽtur. Cui⁹ trãslatio a domiciano genenẽsi et grato augustane vrbis vel pthasio tunc tẽporis loci illi⁹ epo: celebriter facta est.

Tu aũt. Cetera oia fiãt de cõi pluri. mr. ¶ Sãcte tecle virgi. nõ mar. iij. lec. fiant cũ not. ⁊c. oia fiãt de cõi hysto. vni⁹ virg. nõ mar. et etiã oco. ¶ Sãtti firmini epi ⁊ mar. iij. lec. fiãt et oco de cõi. Lectio j.

FIrminus vero cum esset decem et septem fere annorum litteris et doctrina catholica instructus: cepit religiõis studio proficere. Nam ad ecclesias horis singulis inhianter laudes et honores deo et sanctis eius reddere properabat assidue. Tu autẽ.

Lectio secũda.

QUinq; proficeret annis fere septem in religiõis studijs ⁊ sapiẽtie gradibus ad virtutũ culmina promineret: honestus presbyter/dũ senectutis tempore aggrauat⁹ esset/sepe dirigebat eũ per vicos ⁊ suburbana ciuitatis/vt predicationis verbo populũ iam deo deuotũ cõfirmaret. Quia ipse ꝙuis in iuuentutis floribus eristeret: tamen cum omni grauitate et cõstantia/populũ vbiq; ad xpiane religionis studiũ ꝙuocabat.

Lec. iij.

ET dũ hec pater et magister ei⁹ honestus tonsideraret: quod in ipso gratia spiritalis esset cotidiãe oibus/in verbo ac doctrina magis ac magis: direxit ad honorat⁹ tholosane vrbis episcopũ vt eũ ad episcopat⁹ gradũ et gratiã impositis manib⁹ cõstitueret. Quẽ vt vidit honorat⁹ episcop⁹: cognouit in eo/quia in hoc predestinat⁹ ⁊ electus esset a dño/vt verbũ vite ⁊ salutis gratiã in gentib⁹ ꝓdicaret. Cõfess⁹ est igitur xpm in martyrio beat⁹ firminus epc⁹/⁊ martyrizatus est in ciuitate ambianensiũ in cõfessione: sub die septimo kalẽdas octobris. Tu autem. Cetera oia fiant de communi hys. vni⁹ mar. ⁊ põti. et etiam oratio. ¶ Sãctorũ cypriani ⁊ iustine mar. iij. lc. fiant: et inuita. dupler.

Lectio prima.

CYprianus episcopus sanctam iustinam virginem promouit in monasterio virginum abbatissam: ⁊ cõstituit eam matrem in monasterio vginũ. Multos etiam cyprianus illuminabat per

verbum dei: et conuertebat augens gregem christo. Lectio secunda.

Sanctus vero cyprianus episcopus per epistolas suas et ecclesias omnes vt paulus apostolus consolabatur et confirmabat: et per ciuitates singulas multos conuertebat ab errore. Malignus autem serpens vt assolet dyabolus / per suos impios homines suggessit eutolmio comiti orientis: quia cyprianus episcopus doctor christianorum / ipse destruit gloriã deorũ nostrorũ / & eos oriẽtẽ seduxit p magicas artes / cũ aliqua vrgine iustina noie / suadẽs nõ implare dijs. Lui

Oti sunt ergo cyprianus & iustina ad fluuiũ qui vocatur gallus: vt decollarẽtur. Orauit vero sanctus cyprianus p cunctis ecclesijs: pro dei ministris / et populo xpiano. Et cõsignans se signo christi fecit a dextris suis stare sanctam virginẽ: rogãs ante se debere cõsummari. Cepit ergo cyprianus gratias agere dicens. Benedictus es dñe qui suscepisti animã famule tue: et me peccatorem iube cursum consummare. Theognitus quidã xpianus de peregrino venies: vidit sanctũ cyprianũ q; ducitur decollari / currẽs osculatus est eũ. Ferius quidẽ cognatus regis vidit theognitũ osculantẽ cyprianũ: & iratus iussit eũ decollari. Cõsumati sũt vero in dño & cõsummauerũt martyrũ: cyprianus iustina & theognitus. Tu. Cetera ola de cõi plurimo. mar. & similiter oco. ℂ Sãctorũ cosme et damia. fratrũ &c. in. lec. fiãt: & inuit. duplex cũ hac oratione

Omnifice et te dñe sanctorũ martyrũ tuorũ cosme et damiani beata solẽnitas: qua et illis gloriã sempiternam et opem nobis ineffabili prouidentia contulisti. Per. Lectio prima.

Temporibus diocletiani et maximiani imperatorum: facta est persecutio christianorũ in ciuitate egea. Sedens itaq; proconsul lysias pro tribunali: audiuit ab officio suo vitã beatissimorum martyrũ cosme et damiani / que et quãta per eos dñs circa egrotantes ageret / et quod essent christiani medicina arte imbuti / circueuntes ciuitates vel prouincias infirmos sanãtes / et oĩs oppressos a spiritibus immundis / in nomine eius qui dicitur christus curãtes / sed & alia signa in eius nomine facientes. Et hec videntes cultores deorũ nostrorũ: recedũt a sacratissimis immolationib⁹ eorum. Audiẽs igitur preses que fiebãt per sanctos: dirigit quosdã de officio / qui eos tenerẽt. Et statim ab apparitoribus ꝓsentantur. Aspiciẽs eos impiissim⁹ preses: dixit. Quare vos ciuitates circuẽtes vel prouincias / ꝓplurimos cogitis recedere a deorum nostrorũ cultura. Primũ quidẽ dicite michi cuius estis prouincie: et que sunt noia vestra / vel cuius estis fortune. Martyres dixerũt. Hoc si vis scire: arabie prouincie ciues sumus. Nomina nostra hec sũt. Ego quidẽ cosmas dico: frater meus damianus. Fortuna autẽ quid sit ignoramus Christiani eñ sum⁹ et magno genere. Tu aũt. Letõ secũda.

Preses dixit ad sanctos. Tractantes quod expedit vobis: accedite & sacrificate dijs nostris. Si vero nolueritis: cruciãs vos tormẽtis negare fidẽ xpm. Sãcti martyres sic ei vno ore dixerũt. Tormẽta tua valde cõtemnẽtes: nõ timem⁹. Fac ergo quod potes. Nã poola surda / & cera / que sunt lapides & ramenta: deos dicere nõ possum⁹. Audiẽs hec preses: precepit eos vinctos manib⁹ et pedib⁹ fortiter torqueri. Sãcti martyres dũ torquerẽtur / dicebãt. Libera nos dñe a laqueo dyaboli / & filij eius lysie precidis: q; in te speram⁹ dñe / & tu es gloriosus in secula. Et dixerunt amen. Hec autem orantes: manebant illesi. Dicebant quoq; sancti ad presidẽ. Si habes crudelioza tormẽta infer nobis: vt cognoscas quia nichil nobis tormẽta tua prevalẽt / adiuuãte nos xpo. Preses dixit. Ego quidem p parua tormẽta putabam suadere vobis / vt applicarem vos ad propitios deos: sed vt video perseueratis in impietatib⁹ vestris. Propter hoc precipio vos vinctos cathenis: in mare precipitari. Vincti autem cathenis secundum presidis preceptũ: pergebãt gaudẽtes & psallentes. Si ambulemus in medio vmbre

mortis non timebimus mala/qm̃ tu nobiscũ es dñe. Hec illis psallẽtibus: venerunt ad locum. Et accipientes eos ministri: secundũ quod eis fuerat imperatũ/miserunt eos in mari. Statimq; angel⁹ dñi affuit/⁊ disrupit vincula eorũ: ⁊ eiecit eos de mari illesos. Tu aũt. Lect.iij.

Audiens procõsul que facta sunt: furore cõmotus/iussit sanctos in carcerem recipi donec cogitaret quomodo eos poterat. Dũ autem ducerẽtur sancti martyres: psallebãt dicẽtes. Cãtemus dño: quia mirabilia fecit nobiscũ. Saluauit nos dextera sua: et brachio sãcto suo. Sequenti die procõsul sedẽs pro tribunali: iussit in conspectu suo adduci sanctos. Cum autẽ adducerentur: dicebãt. Da nobis dñe auxilũ de tribulatione. Et hec dicentes: venerũt ante presidẽ. Preses dixit ad eos. Cogitastis vobiscũ: aut adhuc pmanetis in insania vestra. Sancti martyres dixerunt. Audi inimice veritatis. Nos christiani sumus/et vig in finem pro veritate dimicamus: et non negamus omnium dñm. Cogitãs preses quia nichil aduersus sanctos preualeret/nec posset eos separare a christi fide: furore cõmot⁹/iussit afferri tormẽta et ignem copiosum succẽdi/⁊ ibi precepit mitti sanctos martyres. Missi autẽ in ignem sãcti martyres: deambulabãt in medio fornacis sicut in paradiso. Ozãtibus autẽ sanctis: statim nutu dei egressa est flãma/et cõbussit plurimos impiorum et mortui sunt. Sancti vero apparuerunt illesi: ita vt nec capill⁹ eorũ ustus fuisset ab igne. Videns vero hec preses: obstupuit in mirabilibus que fiebãt. Iniquissimus preses iussit iterũ suspendi sãctos in equuleo: ⁊ torqueri. Stabat autem angel⁹ dñi: qui eos custodiebat illesos. Fatigati sunt autẽ ministri: et facti sunt velut mortui. Videns hoc preses iussit eos deponi. Stabant autem hilari vultu coram preside: tãq; si nichil fuissent perpessi. Tunc preses valde iratus: iussit eos crucifixos lapidari. Et crucifigentes eos ministri: cum proicerent super eos lapides/alterutrum se cedebãt. Videns insan⁹ iudex ministros suos vul

nerari: furore succẽsus/iussit venire quatuor milites/vt eos sagittarent. Accedẽtes vero milites exposuerũt oẽs sagittas suas in sanctos: et nichil nocuerunt eis. Videns preses victã oẽm maliciã suam: perturbatus vsq; ad mortem/iussit amputari capita sanctorũ. Et suscipientes eos carnifices: deducebant ad locum in quo decollandi erant. Cumq; ducerentur tanq̃ ex vno ore psallebant/dicẽtes. Bonum est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime. Ad annunciandum mane misericordiam tuam ⁊ veritatem tuam per noctẽ/quia magnificasti misericordiam tuã super nos: sed vir insipiẽs non cognouit/et stultus nõ intellexit eã. Et hec dicentes venerũt ad locũ. Et extẽsis manibus ad orientem: oculis respiciebant in celum. Et cum orassent in cordibus suis: sic ex vno ore dixerunt amen. Et statim accedentes carnifices/gladio amputauerunt capita eorũ: ⁊ sic in pace sanctas aias reddiderũt/suscipientes victorie palmam. Tertiũ ℣. Hec est vera fraternitas. Cetera ofa de cõi hymo. pluri. mar.cũ oratione ꝓpria. ℭ Sancti michaelis archan.festũ infert⁹ dupl.et. ir. lect.fiant. Ad.j. vesperas super pm. ãn. Celestis regis filium collaudant ciues celici/quẽ cherubin et seraphin sanctus proclamant sedulo.

Psalmi feriales. Capitulum.

Significauit deus que oportet fieri cito/loquens per angelum suũ seruo suo iohanni/qui testimoniũ perhibuit verbo dei/et testimoniũ iesu christi/quecunq; vidit. ℣. Te sanctum dominũ in excelsis laudant omnes angeli dicentes. Te decet Laus et honor domine. ℣ Cherubin quoq; ac seraphin sanctus proclamant/et omnis celicus ordo dicens. Te decet. Gloria. Laus et. Hymnus.

Tibi christe splendor patris/vita/virtus cordium/in cõspectu angelorum vocis voce psallimus: alternãtes concrepando melos damus vocibus collaudem⁹ venerãtes omnes celi milites/sed precipue primatẽ celestis exercitus/michaelẽ in virtute conterentem zabulõ. Quo custode procul pelleret christe pyssime omne nephas inimici mundo corde et corpore paradiso redde tuo

nos sola clementia. Gloriam patri me lodus personem⁹ vocibus gloriã christo canamus gloriam paraclito qui deus trinus et vnus erat ante secula. Amen. ℣. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo. Ant. Dum sacrum mysteriũ cerneret iohannes archangelus michael tuba crepuit ignosce domine deus noster qui aperis libros et solvis signacula eius alleluya. ps. Magn. Oco.

DEus qui miro ordine angelorum ministeria hominumq; dispẽsas/ concede propicius: vt quibus tibi ministrantibus in celo semper assistitur/ ab his in terra vita nostra muniatur. Per. Tunc cat pcs. ad altare sancti michaelis si habeat cantando ℣. Fidelis sermo: ℣. Stetit angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuribulum aureum in manu sua. Oratio.

BEati michaelis archangeli tui intercessione fulciti/ supplices te domine deprecamur: vt quos honore prosequimur/ contingamus et mente. Per. In rebꝰ dñi dicit de.s. maria ãn. Ad complebo. ofa fiãt sicut in festo.s.tri. Ad magnificat. Quota agmina angelorũ adorant regem celorum, et inter eos egregius michael archãgelus. Venite adoremus. ps. Venite. hyꝑ. Tibi christe splendor. ℣ In primo nocturnis. Introibo in domum tuam domine: et adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ. ps. Verba mea. fo.ij.ãn. Stetit angel⁹ iuxta aram templi: habens thuribulum aureum in manu sua. ps. Dixit dominus noster. fo.xij.ãn. Ascendit fum⁹ aromatum in conspectu domini de manu angeli. ps. In dño cõfido. fo. iij. ℣. Stetit. Lectio.

AUdiuimus esse angelorum ordines testante sacro eloquio scimus: angelos/ archangelos/ virtutes/ potestates principatus/ dominationes/ thronos/ cherubin atq; seraphin. Esse namq; angelos et archãgelos: pene omnes sacri eloquij pagine testantur. Cherubin vero atq; seraphin: sepe vt notum est libri prophetarum loquuntur. Quatuor quoq; ordinũ nomina: paul⁹ apostol⁹ ad ephesios enumerat dicens. Supra omnem principatum et potestatem et virtutem et dominationem. Qui rursus ad colocenses scribens ait. Sive throni: sive dñationes sive principatus sive potestates. ℣. Ha. cũ esset silentiũ in celo dũ cõmitteret bellũ draco cũ michaele archangelo et audita est vox milia milliũ dicentium. salus honor et virtus omnipotenti deo. ℟. Millia millium ministrabãt ei: decies millies centena milia assistebant ei. Salus. Lectio seca.

DOminationes/ principat⁹/ atq; potestates/ iam ad ephesios loquens apostolus descripserat: sed ea quoq; colosensibus dicturus premisit thronos/ de quibus necdũ quicq; fuerat ephesijs locutus. Unde cũ illis quatuor que ad ephesios dixit id est principatib⁹/ potestatibus/ virtutibus atq; dominationibus coniunguntur throni/ quinq; sũt ordines qui specialiter exprimũtur. Quibꝰdam angeli et archangeli/ cherubin atq; seraphin adiuncta sunt: proculdubio nouem esse angelorũ ordines inueniuntur. Unde et ipsi angelo qui primus est conditus: per prophetam dicitur. Tu signaculum similitudinis plenus sapiẽtia et perfectus decore: in deliciis paradisi dei fuisti. Notandum q; angelus non ad similitudinem dei factꝰ/ sed signaculum similitudinis dicitur: vt quo in eo subtilior est natura/ eo in illo ymago dei similius inuenietur exprẽssa. Tu autẽ domine. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua/ et data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromatum de manu angeli in conspectu domini. ℟. Factum est silentium in celo et accepit angelus thuribulum et implevit illud de igne altaris. Et. Lectio tertia.

QUo in loco mox subditur. Omnis lapis preciosus operimentũ tuũ/ sardis/ topazius. et iaspis/ crisolitꝰ/ onix et berillus/ saphirus/ carbunculꝰ/ et smaragdus. Ecce nouem dixit nomina lapidum: quia profecto nouem sunt ordines angelorũ. Quibus nimirum ordinibus ille primus angelus ideo ornatus et opertus extitit: quia dũ cunctis agminibus angelorũ prelatus est/ eorũ cõparatione clarior fuit. Cur igitur persistentium angelorũ choros enumerando pstrinximꝰ/ si nõ eorũ quoq; ministeria subtiliter exprimamꝰ? Greca etiã lingua: angeli nũ

cij.archãgeli vero summi nũcij vocãtur Sciendũ quoq; q̃ angelorũ vocabulum nomẽ est officij:nõ nature. Nam sancti illi celestis patrie spũs semp quidẽ sunt spiritus:sed semp vocari angeli nequaq̃ possunt:qr tũc solum sunt angeli/cum per eos aliqua nũciantur. Vnde et p̃ psalmistã dicit. Qui facit angelos suos spiritus. Ac si paterer dicat. Qui eos quos semper habet spiritꝰ:etiã cũ voluerit angelos facit. ℟. Hic est michael archangelus princeps militie angelorũ. Cuius honor prestat beneficia populorum, Et oratio perducit ad regna celorũ. ℣. Archãgele christi per gratiam quã meruisti te deprecamur:vt eripias nos a laqueo mortis. Cuius. Oratio. Et. ¶ In.j.not.ã. Michael archãgele veni in adiutorũ populo dei. ps Dixit dns ha. ℣o.iiij.ãn. Michael prepositꝰ paradisi quẽ honorificant angelorũ ciues. ps Exaltabo. ℣o.xviij.ãn. Gloriosus apparuisti in conspectu domini propterea decorẽ induit te dñs. ps. Oẽs gentes. ℣o.xx.℣. Ascendit fumus aromatũ. ℟. In cõspectu dñi de manu angeli. Lectio.iiij.

HI qui minima nunciant angeli: qui vero summa annũciãt archãgeli vocantur. Hinc est enim q̃ ad mariã virginem non quilibet angelus: sed gabriel archangelꝰ mittitur. Ad hoc quippe ministeriũ summũ angelũ venire dignũ fuerat:qui summũ oĩm nunciabat. Qui idcirco etiam priuatis nominibus cẽsentur:vt signetur p̃ vocabula etiã in operatione quid valeãt. Neq; enim in illa sancta ciuitate quã de visiõe omnipotentis dei plena scientia pficit/idcirco propria nomina sortiũtur/ne eorum psone sme noiꝰ sciri nõ possint: sed cũ ad nos aliquid ministraturi veniunt/apud nos etiam nomina a ministeriis trahũt. Michael quis vt deus. Gabriel autem fortitudo dei. Raphael vero dicitur medicina dei. Et quotiens mire virtutis aliqd agitur/michael mitti perhibetur:vt ex ipso actu et nomine detur intelligi/q̃ nullius potest facere/quod facere prevalet deus. ℟. Venit michael archangelus cum multitudine angelorum:cui tradidit deus animas sanctorũ Vt perducat eas in paradisum exultatiõis. ℣. Data est potestas archangelo michaeli super animas sanctorum, Vt. Lectio quinta

Dar.

AD mariam quoq; gabriel mittitur:qui dei fortitudo nominatur Illum quippe nũciare veniebat: qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. Raphael quoq; interpretatur vt diximus medicina dei. Quia videlicet dum thobie oculos quasi per officiũ curatiõis tetigit: cecitatis eius tenebras terfit. Qui ergo ad curandũ mittitur:dignũ videlicet fuit/vt dei medicina vocaretur. Quia angelorũ nomina interpretãdo pstrinxim⁹:nũc superest vt ipsa officior vocabula breuiter exquamur. Virtutes etem vocãtur illi nimirum spiritꝰ:per quos signa ⁊ miracula frequẽtius fiunt. Potestates etiã vocantur hi/qui hoc potentius ceteris in suo ordine perceperunt: vt eorum ditioni virtutes aduerse subiecte sint. Quorum potestate refrenãtur/ne corda hominũ tantum tentare prevalẽt: quantum volunt. Principatꝰ etiam vocãtur/qui ipsis quoq; bonis angelorũ spiritib⁹ p̃sunt/qui subiectis aliis dũ queq; sunt agẽda disponunt:eis ad explẽda diuina ministeria principantur. Tu autem. ℟. In tempore illo consurget michael qui stat pro filiis vestris. Et veniet tempus quale non fuit/ex eo ex quo gentes esse ceperunt vsq; ad tempus illud. ℣. Jn tempore illo saluabitur populus meus omnis qui inuentus fuerit scriptus in libro vite. Et veniet. Lectio sexta.

DOminationes vero vocãtur: qui etiã potestates principatuũ dissimilitudine alta trãscendunt. Nã principari est:inter reliquos priorẽ existere. Dominari vero est:etiam subiectos quosq; possidere. Ea ergo angelorũ agmina q̃ mira potẽtia preeminẽt/pro eo q̃ eis cetera ad obediẽdũ subiecta sunt:dñationes vocãtur. Throni quoq; illa agmina sũt vocata:quib⁹ ad exercẽda iudicia semp deus ops presidet. Quia enim thronos larino eloquio sedes dicim⁹:throni dei dicti sunt hi qui tãta diuinitatis gratia replentur/vt in eis dñs sedeat/et per eos sua iudicia decernat. Vnde per psalmistam dicitur. Sedes super thronum qui iudicas equitatem. Cherubin quoq; plenitudo scientie dicitur. Et sublimiora

T iij

illa agmina idcirco cherubi vocata sūt: quia tāto perfectioꝛe scientia plena sūt/ quanto claritatē dei vicinius cōtemplā-tur. Ut secundū creature modū/ eo pene oia sciant: quo visione cōditoꝛis sui per meritū dignitatis appꝛopinquāt. Se-raphin etiā vocātur illa sanctoꝛū spirituū agmina: q̄ eꝛ singulari pꝛopinqtate cōdi toꝛis sui/ intōparabili ardēt amoꝛe. Se-raphin nāq; ardētes vel incēdētes vocā-tur. Quę q; ita deo cōiuncta sūt/ vt inter hec et deū nulli alij spūs interstent/ tanto magis ardēt/ quāto hūe vicinius vident Quoꝛū pꝛofecto flāma/ amoꝛ est. Quia quo subtilius claritatē diuinitatis eius aspiciūt: eo validiꝰ in eius amoꝛe flāme-scūt. Tu. ℣. Fidelis sermo et omni acceptiōe dignus michael archāgelus qui pugnauit cū dya-bolo. Gꝛatia dei ille victoꝛ celis extitit. Et ille ho-stis antiquus passus est quinā magnā. ℣. Gaudent angeli et exultāt archangeli et collaudāt dñm re-gem virtutes celoꝛū: quia qui seducebat oēs gen-tes peremptus est a michaele archangelo. Gratia. Alia. Gr. ℣. In iij. nocturn. ān. Oēcullum est mare et cōtremuit terra vbi archangelus michael descendebat de celo. ps. Dñs re. erul. fo. xxxij ān. Data sunt ei incensa multa: vt adoleret ea ante altare aureum quod est ante oculos domini. ps. Dñs regna. ira. fo. xxxij. ān. Audemus dominum quem laudant angeli. quem cheru-bin et seraphin sanctus sanctus sanctus pꝛocla-māt. ps. Benedic aia fo. xxxij. ℣. In cōspe-ctu angeloꝛū psallā tibi deꝰ meus. ℟. Adoꝛabo ad.

Euangelīū secundū Matthēū. xviij.

Matth. 18. In illo tpe. Accesserūt ad iesum di-scipuli dicētes. Quis putas maioꝛ est i regno celoꝛū? Et aduocās iesus pa-ruulū statuit eū in medio eoꝛū. Et reliqua

Sermo beati maximi episcopi.

Ambros. Sermo. 1. Si diligenter audistis euangelicam le-ctionē: intelligere potestis que ministris ac sacerdotibus dei reuerētia debeatur/ vel qua ipsos clericos inuicē humilitate se opoꝛteat pꝛeuenire. Aut enim domin⁹ pertonctantibus discipulis quis eoꝛum in regno celoꝛum maioꝛ esset futur⁹: sta tuto coꝛam oībus paruulo. Quicūq; hu-miliauerit se sicut paruulus iste: hic ma-ioꝛ erit in regno celoꝛum. Unde intelligi mus q; humilitate peruenitur ad regnū: simplicitate penetratur ad celū. Quisq; igitur cupit diuinitatis tenere fastigia: humilitatis ima sectetur. ℣. In conspe-ctu gentium nolite timere/ vos enim in coꝛdibus vestris adoꝛate et timete dominum. Angelus enim eius vobiscum est. ℟. Cātate ei canticū nouū bene psallite ei in vociferatione. Angel⁹. Lectio. viij.

Quicūq; vult fratrē suum pꝛeueni re regnando pꝛius illū pꝛeueniat obsequēdo: sicut ait apostolus. Honoꝛe inuicem pꝛeuenientes. Vincat eū officijs: vt possit vincere sānctitate. Si enim te nō lesit fratris obsequiū: merek vt diligas. Quod si foꝛsitan lesit: magis obsequiū meretur vt vincas. Hec enim nostre chꝛi-stianitatis summa est: vt amantibus vi cissitudinem/ ledētibus patientiam repē damus. Qui ergo fuerit patiētioꝛ ad iu-riam: potētioꝛ cōstituetur in regno ce-loꝛum. Nō enim ad imperium celoꝛum peruenitur superbia/ diuitijs/ pfectura: sed humilitate/ paupertate/ et lenitate. Arta enim et angusta est via: q̄ ducit ad regnū. Quisquis ergo honoꝛibus infla-tus fuerit/ et auri thesauris dilatatus: tanq̄ onustum et impeditū animal/ per angustū regni iter trāsire nō poterit/ si-mul etiā vt se existimauerit puenisse/ ar-cinā eiꝰ erigua poꝛta nō capiēte/ repul-so limine retroꝛsum redire coget Tā etiā angusta est diuiti poꝛta celestis: q̄ est ca melo acus foꝛamē eriguū. Unde ait dñs Facilius est camelū per foꝛamē acus trā sire: q̄ diuitē intrare in regnū celoꝛū. ℣. In cōspectu angeloꝛum psallā tibi/ et adoꝛabo ad tēplum sanctum tuum. Et cōfiteboꝛ noi tuo dñe. ℟. Deus meus es tu et cōfitebor tibi/ deus meus es tu et exaltabo te. Et confitebor. Lectio nona.

Sicut enim camelum/ animal toꝛ-tuosum atq; deformē/ erigua ca-uerna pꝛeterire nō patitur: ita z diuitem auarum atq; mendacē/ arcta celi ianua minime intrare permittit. Ideo nudi in seculo nascimur/ nudi etiam accedimus ad lauachꝛum: vt nudi quoq; et expedi ti ad celi ianuam pꝛoperemus. Quam autem incongruum et absurdum est/ vt quem nudū mater genuit/ nudū susceptit ecclesia/ diues intrare velit in celū. Nu-dus adā icola paradisi fuit. Denicq; post

peccatum nuditatẽ suam vidẽs: folio pudenda contexit. Prius enim q̃ peccaret honestatis erat flore vestitus: atq; ideo nuditatẽ inhonestã nõ natura instituit/ sed delicti reatus inuenit. Nam & sancti angeli in spẽdidissimo habitu cõstituti: nũquid tunicis operiũtur & pallijs? Sed cum in illis sit natiuitatis sue nuda substantia: vestiti videtur esse q̃ sancti sunt. Sic igit & adã custodiẽs honestatis angelice dignitatẽ/ erat quidẽ nudus mundanis vestibus: sed immortalitatis erat splẽdore vestitus. Nil prauũ respiciebãt eius oculi/ nõ cor ei⁹ turpe aliquid cogitabat: sed erat apud honestas mẽtes nuditas ipsa vestita. Tu autẽ. ir. ℟. Te sanctum dñm. vis ad vespe. Et ℟. Archangeli dicitur in festo sci michaelis in mõre tũba ℟. Archangeli michaelis intercessione fultus: te dñe deprecamur vt quos honore prosequimur/ cõtingamus et mente. ỹ. Perpetuũ nobis domine tue miserationis presta subsidium: quibus & angelica prestitisti suffragia non deesse. Ut quos. Skia pa. Ut. ℭ Ante lauõ. ỹ. Ascendit fum⁹ aromatũ. ℟. In cõspectu dñi de manu ãgeli. ℭ In. l.ã.

CUm preliaretur michael archangelus cũ drachone/ audita est vox dicentium/ salus deo nostro alla. ps Dñs regnauit. fo.vj.ãn Cum committeret bellũ draco cũ michaele archãgelo/ audita est vox milia milium dicentium/ salus deo nostro. ps Jubilate. fo.vj.ãn. Archangele michael constitui te principem super omnes animas suscipiendas. ps Deus deus. folio.vj.ãn. Angeli domini dominum benedicite in eternum. ps Benedicite. fo.vj.ãn. Angeli archangeli throni et dominationes/ principatus et potestates/ virtutes celorum laudate dominum de celis alleluya. ps Laudate do. folio. vij. Capitulum Significauit. Hymnus

CHriste sanctorum decus angelorũ rector humani generis et auctor: nobis eternum tribue benigne scandere celum. Angelum patris michael ad istã celitus mitti rogitem⁹ aulam: nobis vt trebzo veniant & crescãt prospera cũcta. Angelus fortis gabriel vt hostem pellat antiquum volitet ab alto sepius templum venies ad istud visere nostrũ. Angelum nobis medicũ salutis mitte de celis raphael vt omnes sanet egrotos pari terq; nostros dirigat actus. Hinc dei nostri genitrix maria totus et nobis chorus angelorum semper assistat simul et beata cõcio tota. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amẽ. ỹ. Laudate dominũ oẽs angeli eius. ℟. Laudate eum omnes virtutes eius. ãn. Factum est silentiũ in celo dũ draco committeret bellum et michael pugnauit cum eo et fecit victoriam alla. ps Benedictus. Oco. Deus qui miro. ℭ Ad.j.ãn. Dum preliarrtur. ps. Deus in no. ãn. Gratias tibi deus. ps Quicunq;. ℟. Jesu christe. cũ alla. ỹ. Qui sedes. ℭ Ad.iij. ãn Dũ committeret. ps Legem po. Cpm. Significauit. ℟ Stetit angelus iuxta arã templi Alla alla. ỹ. Habẽs thuribulũ aureũ in manu sua. Alla Skia. Stetit. ỹ. Ascẽdit fum⁹. Oco vis. ℭ Ad vj. ãn. Archangele michael. ps Dexterit. Cpm

FActum est prelũ in celo michael et angeli eius preliabãtur cũ draconte. et draco pugnabat et angeli eius/ et non prevaluerunt neq; locus eorũ inuentus est amplius in celo. ℟. Ascendit fumus aromatũ Alla alla, ỹ. In cõspectu dñi de manu angeli. Alla alla. Skia. Ascẽdit. ỹ. In conspectu. Ad.ir.ãn Angeli. ps Mirabilia. Cpm Apoc. 12

FActũ est silentiũ in celo dũ draco cõmitteret bellũ & michael pugnauit tũ eo & fecit victoriã. ℟. In cõspectu angelorũ psallã tibi de⁹ meus Alla alla. ỹ. Adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ et cõfitebor nomini tuo. Alla. Skia pa. In cõspectu. ỹ. Laudate dñm oẽs angeli eius. ℟. Laudate eũ oẽs virtutes eius. Oratio. vis. Hac die erũt vel. de scõ hieronymo & fel. et docto. hoc modo. sup psal.ã. Justũ dedu. Psal. fecẽ. cp. Dedit dñs. gre in festo sancti augustini. ℟. Miles xpi. hy⁹. Iste cõfel. ỹ. Amauit eũ. ãn Cõfessor dñi. ps Magñ. Oco.

DEus qui nobis per beatum hieronymũ confessorẽ sacerdotẽq; tuũ scripture sancte veritatẽ et mistica sacramenta reuelare dignatus es cõcede quesum⁹: vt cui⁹ natalicia colim⁹/ eius semper et erudiamur doctrinis/ et meritis adiuuemur. Per do. Oco. fiat solẽ. de sancto michaele cũ hac ãn Michael gabriel. ỹ. Laudate dominum. Oco Deus qui miro. Ad cõplẽ. oia fiant sicut in fes. sancte trinitatis. Ubi vero dedicata est ecclesia in honore sancti

mitiactis fiāt vespere de eo hac die hoc modo super psal. ān. Dū preciaretur. pi. feria. ch. Significauit. ℣. Fidelis sermo. vtō. hy⁹. Tibi christe. ℣. Laudate dominum oēs angeli ei⁹. ān. Michael gabriel cherubin ⁊ seraphin qui non cessant clamare quotidie dicentes dignus es domine accipere gloriam alleluya. ps. Magnificat. oco. Deus qui miro. Deinde fiat solē. memoria de sancto hieronymo cū oco. vtō. ℣ Sancti hieronymi presbyteri confessoris et doctoris festum inferius duplex. Ad matu. inuita. Justus florebit. hy⁹. Iste confessor. in cōi fo. lrr. v. aūt pi. v⁹. ⁊ ℣. de cōi vnius cōfessoris ⁊ pontifi. Lectio. i.

HIeronymus noster in oppido stridonis quod a gothis euersum est ⁊ dalmatie quondā pannonieq; cōfiniū fuit: patre eusebio nat⁹ est. Uerē christi puer rome suscepit: ibiq; litteris grecis ac latinis apprime eruditus est. In arte quidem grāmatica donatum habuit preceptorē: in rhetorica autē victorinū oratorē. Postq; vero omne mūdanarū studiū litterarū adeptus est: probatissimorum quoq; monachorū habitū factūq; imitatus est. Cupiditatē siquidem animi iugi sinceritate calcās / voluptatēq; corporis perēm frangēs ieiunio: plerosq; virorū religiosorum meliores fore / suo docuit instituto. Tu autem dñe. Lectio secūda.

INterea hieronymus dū per triennium continuum carus acceptusq; a popularib⁹ venerarē / oimq; iudicio dign⁹ esse summo sacerdotio deterneretur: quidā er clericorū monachorūq; ordinib⁹ pro petulātia / proq; ingluuie discurrantes. ad effugandū eū ab vrbe eo q; vtrorūq; coꝝ scribēs vitia deprehēderat insidias parauerūt. Uerū ergo felicem huius fuge euentū corrigentis tamē iudicio dispensatū / q; prauorū hominū persecutione paratū fore christo: scilicet vt romana ecclesia petri instituta regimine / olim veteris testamēti librorū christo deo volente et hieronymo speciali studio deludante / hebraicā quoq; habeat veritatē. ⁊ greco⁹ quorūdā leuitas qui romanos a se oēs scripturas diuinitus inspiratas accepisse sibi applaudebāt eos habere quod nō habent recognoscant. Igitur beatus hieronym⁹ roma egressus ad orientem tendēs: profectus est ad gregorū nazanzenū ⁊ stantinopolitane vrbis episcopū. Ubi ita proficere studuit: vt sanctarum scripturarum studijs eruditetur / suppler docilisq; discipulus. Hoc discipulatu peracto: in syriā perrexit. ℣ Justus germinabit. Lectio tertia.

ET dum in possessione euagrij presbyteri moraretur malchū monachum aliquando captiuū repperit. Percūctatusq; omnē ei⁹ captiuitatē / accepit hystoriā: quā postea edidit scriptam ⁊ romanis fidelibus misit. Ad deserta deinde loca ad que olim ob agendā inibi penitentiam properare cupierat / ita letus ac cinctusq; accessit: vt volasse eum magis q; measse crederes. Quadriennio itaq; dedicate penitentie expleto. hieronymus assumpta secū bibliotheca / quā sibi summo studio cōgesserat: hierosolymā propter regnū celorū militaturus aduenit. Cūq; aliquātis inibi morādo peractis dieb⁹ cognouisset / q; nō absq; anime dāno valeret viuere / et presepi dñico vt prudens animal vellet esse contiguus qō ab hierosolymis ser miliaribus separatur cōtra meridianā plagā: accedēs ad eiusdē vrbis pontificē cirillū noie. petijt vt in parrochia q; bethleē fuerat sita / locū sibi habitādi tribueret. Cui nimirū mor qō deuote poposcit concessum est lucēta ⁊ habitādi bethleem. Ubi aductātibus viris catholicis construxit monasteriū / in quo sub statuta ab apostolis regula degēs: cepit qō olim multū cupierat cū fratrib⁹ habitare. Tu aūt. Lectio quarta.

IGitur cū bethleē habitaret hieronym⁹ / nō interim fuisse otios⁹ credēd⁹ est: q; tātū nobis in trāslatiōe diuine ꝓfuit scripture / vt ad hebreoꝝ fontē pene nō egeam⁹ accedere. adeo nos facūdie sue multa cognoscitur vbertate satiasse Litteris namq; grecis ac latinis atq; hebraicis sufficienter edoctus: oēs veteris testamēti libros / ex hebreo in latinū cōuertit. Danielē quoq; chaldaico stilo locutum / ⁊ iob iustum arabico: in roma

nã linguã perfecta interpretatione mutauit. Euangeliũ michilominus matthei er hebreo fecit esse romanum. hic tanta vtriusq; ligue fũgebat peritia vt quoscũ q; grecorum libros in manibus acciperet in latino/sine offensione trãscurreret: iterumq; latinos greco sermone relegeret/vt crederes hoc esse scriptũ/quod os eius inoffensa velocitate fundebat. fo.b.

Quinq; hieronymus hereticis peperc it: sed omni egit studio vt hostes ecclesie sui quoq; fierent. Inde est quod contra celsum porphirium et iulianum augustum rabidos aduersus christum canes/et contra ecclesie infectatores/vel contra eos qui putant ecclesiam nullos philosophos et eloquentes habuisse doctores/magno sudauit ingenio: vt sciãt quanti et quales viri eam fundauerint/ extruxerint/adornauerint/et desinant fidem nostrã rustice simplicitatis arguere/suãq; potius imperitiam incipiãt recognoscere. Contra heluidium/cõtraq; pelagiũ et aduersus iouinianũ euidentissima volumina/catholicaq; correctione roborata: et magno scripta acumine edidit. Pleraq; heremitarũ patrũq; vitas insignium: veracissimo hystoriali ter exuit. Vere dixerim catholicã hois istius scientiam sanam doctrinam. Quocũq; conuersatus est loco: stabilis perstitit fidei firmitate. Undecunq; interrogatus fuisset: paratum habebat/et cõpetens sine aliqua dilatione responsum: In scriptis suis modo humilibus suauiter blãditur/modo superborum colla confringit/modo virginitatem predicat/modo derogatoribus suis vicẽ necessaria mordacitate restituit: modo matrimonia casta defẽdit/modo virtutũ certamina gloriosa collaudat/modo lapsus in clericis atq; monachis prauitatis accusat. f.vj

Tandem hieronymus librorũ abũdantia fultus. dictis suis spiritu sancto dedicatis: immobilem catholice turrim ecclesie contra perfidorum iacula consummauit. Tandẽ demiq; lassitudine fatigat⁹ est/vt etiã in stratu suo latens/fumculo trabe suspenso supinusq; manibus apprehenso erigeretur: vt sez officiũ monasticum prout poterat exhiberet. Qualis quantusue vir iste fuerit solius sancti augustini testimonio qui voluerit plenius cognoscere valet. Nã in libro primo quem contra errorem iuliani manichei descripserat/dum plurimos contra eius pestiferum dogma catholicos introduxisset testes: ita intulit dicens: Nec sanctũ hieronymũ cõtemnẽdum esse arbitreris/qui greco et latino insuper et hebreo eruditus eloquio/ex occidentali ad orientalem transiens ecclesiam/in locis sanctis atq; in litteris sacris vsq; ad decrepitã virtutẽ: cuius nobis eloquium ab oriente in occidentẽ ad instar solis resplenduit. Hec augustinus de hieronymo. Impossibile est omnino et longũ de isto viro eiusq; distracta vita et moribus referre cuncta. Dormiuit autem beatus hieronymus et requieuit in dño: anno etatis sue nonagesimo octauo/imperij vero theodosij minoris anno duodecimo/depositus est pridie kalendas octobris in ipso speluncę ingressu/infra quam dominus de virgine nasci dignatus est/et reclinari in presepio. vbi sarum sculpendo monumentũ sibi fieri tulit. Suãge clos ecclis salter. vbẽ in festo sãcti ambrosij epi. et confess. atq; docto. Ante laud. ỹ Ora pro nobis beate hieronyme. In laudib⁹ añ Justum deduxit. minor. ps. Dñs regna. et alie añe que sequuntur cum suis ps. Cap. Dedit dñs. quere in festo sancti augustini. hy⁹. et cetera oia de cõi vnius cõfes. et pontif. cum capis ad horas de cõi vnius confessoris et docto. et cũ ofone Deus qui nobis. vbẽ. ¶ Ad.j.ăn Justum deduxit. ps Deus in nomine tuo. ăn. Gratias tibi. ps Quicunq;. ¶ Ad.iij. et ad alias ho. oia de cõi vt supradictũ est cũ oratione dicta. Ad.ij. vesp. ăn. Justum deduxit. ps. feriat. Cap Dedit dñs. ℟ Sancte ☩ christi. hy⁹ Jesu redemptor. vs⁹ Justus ger. ăn Iste est qui ante deum. ps. Magnificat. Ofo vt supra. Mẽo. fiat de sctõ remigio sociisq; eius epis et confes. cũ añ Fulgebãt iu. ỹ Letamini. cũ hac or.

Exaudi quesumus dñe populũ tuũ cum sanctorum confessorũ tuorũ remigij/germani/vedasti/et bauonis

episcoporum tibi patrocinio supplicantem: vt ꝫ tēporalis vite nos tribuas pace gaudere/ꝫ eterne reperire subsidium. Per christum. Memo. fiat etiam de sancto meloro marty. tum v. añ. ꝫ or. de cōi vnius mar. ℂ Sanctōrum remigij germani vedasti ꝫ bauonis epoꝝ et cōfes. Ad matu. ir. lect. fiant tres prime lectio. de cōi plurimo. confes. dñr: ꝫ medie lect. de sancto meloro. mar. dñr de cōi vnius mar. Et tres vltime lec. fiāt de epistola. euange. Sint lumbi vestri. ꝫ sic fiant. tr. lec. Cetera oia de cōi plurimoꝝ confes. tum or. deꝰ. lez Eraudi ḳs. Hat vt erunt vest. de sācto remigio sociisq; eius ꝫ mēo. de setō thoma herfordñ. nō sax. Oratio.

DEus qui ecclesiam tuam in beati pōtificis thome angelica puritate et virtutū gloria decorasti: concede nobis famulis tuis vt eius suffragantibꝰ meritis angelorū cū ipso mereamur agminibus sociari. Per. Memo. de sancto leodegario episcopo ꝫ martyre. Oratio.

DEus qui hodierna die beatū leodegarium martyrem tuū atq; pōtificem gloria ꝫ honore coronasti: tribue nobis propitius vt qui gloriam nō merem. indulgentiā ipso interuenīte cōsequamur Per dñm. ℂ Sācti thome herfordñ. epi ꝫ confes. nō sax. Ad ma. Lect. j.

BEatus thomas natione anglicus āgelicus homo iste de nobilibus parentibus/ catholicam originē trahens/ a primeua etate morum honestate preclarus: sic in studijs litterarū sollicitus profecit/ q tā in humanis scientijs q̄ in diuinis honorē magistery est adeptus. Ij.

HIc demum in ecclesia herfordēsi pastor effectus: semper studuit de virtute in virtutem ingredi. Qui in virtutum culmine positus/ in templo dei sic effulsit: vt merito dici posset prelatū gēma. Jura vero ecclesie sue viriliter defendebat: indutus iusticia vt lorica. Lec. iij.

HIc pōtifex curam inopum gerens: in elemosinis cibꝰ ꝫ pannorum semper propijs ministrans manibus. In iustis operibus semper deuotus: corpus macerabat propriū multo tēpore. Obitum suū sciens appropinquare: fratribus congregatis in vnum dixit dissolutionē sui corporis imminere/ et sociꝰ suis dans osculū pacis emisit spiritum. Pedie lec. de sancto leodegario. L. aij.

BEatus leodegarius ex nobilissima francoꝝ progenie exortus/ et sacris litteris decenter imbutus: disponēte deo in augustudunensi vrbe pontifex est electus. Erat autem zelo dei et amore feruidus: et in omnibus dei mandatis meditator assiduus. Erat tunc ebroinus maior regie domus: cupiditatis face succensus ꝫ auaritie pesti nimis deditus. Qui leodegarium iustitie lineam inflexibiliter seruare cognoscens/ eum grauiter cepit habere suspectum: quia nec adulationis sibi vt ceteri impendebat obsequium/ ꝫ cōtra omnes minas suas eū cognoscebat permanere semper intrepidū. Moxuo autem clotario rege/ ꝫ filio eius hilderico in regnum succedente: ebroinus pluri mi seruus/ a mortis discrimine interuētu leodegary subducitur/ sed tamen tonsoratus luxonio monasterio in exilium dirigitur. Tu autem. Lectio quinta.

BEr autem hildericus. quia sācti leodegarium pre omnibus sapientie lute esse conspicuū cognoscebat: assidue in palatio secum retinebat. Cum autem vir sanctus regē a rectitudinis tramite aberrantē redarguere cepisset/ prudens rer malorū cōsilijs dū eius verba ad emēdationē debuerat aptare. de illius morte occasionem cepit inquirere. Tādē iniquorū factione cōprehensus/ sed interuentu primorum palatij a morte ereptus: luxonio monasterio in exilium dirigitur. Non multo post rex a suis interficit: et sancto leodegario ad sedem suam redire permittitur. Ebroinꝰ quoq; quia in castris christi militare non potuit/ secularia arma arripuit/ et totū qđ passus erat in leodegarium vindicare disposuit. Cur autem sanctus nichil iā de hoc seculo decreuerat cogitare: sed magis spiritualem nequitiam q̄ terrenum hostem metuere. Tu autem. Lectio sexta.

Mitit itaq; ebroinus impius exercitū: vt furori suo satisfacere posset super leodegariū. Quod cū vir dei cognouisset: intrepidus de se dñi expectabat iudiciū. Cum aūt hostilis exercitus vrbē irrumpere festinaret/timēs vir sanctus ne quid damni cōmissus grex p̄o se pateretur: apertis claustris sponte se obtulit p̄o ouibus/inimicis. Mox autem ab eius capite luminib⁹ euulsis/⁊ diu eo in custodia posito sub inedia famis: cū incessanter cū domino reddere gratias ebroinus cognouisset: labia eius secari fecit. Et cū nec sic a gratiarū actione cessaret: recrudescente in animo eius indignatione/iussit eum clam in abscondita siluarū duci. et ibi capite truncari. Quo facto/et a religiosis viris decenter sepulto: ceperūt ibi innumera miraculorum signa fieri a domino. Tu. Tres vltime let. de exp̄e euange. Homo quidā pegre. ¶ In natali sancti leodegarij epi⁹ mar. iij. lec. fiant cū or. vt⁹ scribūtur. Cetera omnia de cōi vnius marty. et pontificis. ¶ Sancte fidis virginis et mar. iij. lec. fiant inuitato. dupler cū hac oratione.

Deus qui p̄sentem diē beate fidis virginis tue martyrio facis esse solennem: p̄sta ecclesie tue/vt cuius meritis gloriatur/eius p̄cib⁹ adiuuetur. Per christum dñm. Lectio prima.

Sancta fidis agennensiū ciuitate oriunda fuit/et er parentibus clarissimis spē oidissima proles procreata: alumna loci ipsi⁹ in ortu. facta est patrona in passionis obitu. Nobilis quoq; veterum et genero sa stirpe parentum/sed facta christi munere nobilior: quia stola virginitatis candida induta fulgens fide in domio iesu christo/odorē bone suauitatis protulit. Hec namq; prima in ciuitate agenno: decus et exemplum martyrij magni cūctis christifidelibus fuit. Igitur cum eodem tempore p̄ses scelleratissimus nomine dacianus directus a prophanis dyocletiano seu maximiano imperatoribus/qui tunc romane artis primatum regere videbantur/agennū vrbē ingrederetur/dolo instigatus diaboli quatenus sacrilegos beneficijs remuneraret/atq; christianis ibidem metu ipsius latentibus atrocissimas penas inferret: cōtinuo beatissimā virginē fidē accersiri iussit/et suis cōspectib⁹ duci p̄cepit. At illa se sponte ministris offerēs/corpusq; suum vndiq; signo sācte crucis muniēs: tota intentione dñm petabat. Et armata sancte crucis berillo/fronte/ore ⁊ pectore/lacto roborata spiritu: hilari animo perrexit. Tu autem. Lectio ij.

Cum autem astaret coram p̄side: blando sermone ait ad eā. Q̄d est vocabulum nois tui? Cui consequenter sācta fidis nullo metu perterrita: respōdit. Fidis nomine et opere vocor. P̄ses dixit. Qui cultus inquit religionis ac fidei tue? Ad hec sancta fidis respōdit. Ab ero rudio iuuentutis mee/christiana sum/et domino iesu christo tota mentis deuotione deseruio/illiusq; nomen confiteor. illi me tota intentione committo. P̄ses vero callidissima simulata tranquillitate: paulo indulgentius respōdit. Accipe inquit o iuuenis puella consiliū pulchrū dimi atq; iuuentuti tue necessarium/⁊ cessa ab hac cōfessiōe/⁊ sacratissime diane sacrifica/quia ipsa seruis vestro est consimilis: ⁊ multis te muneribus faciam ditiorem. Quā promissionē christi virgo velut nichilū deputans: ita respondit. A patrum traditionib⁹ cognoui/quia omnes dij gentium demonia sunt: et tu michi blanditijs persuadere vis vt eis sacrificare debeam? P̄ses vero ira cōmotus: ait ad virginē. Tu quid deos demonia esse dicere p̄sumpsisti? Aut prostrato iquit corpore dijs sacrifica: aut diuersis te faciam interire tormentis. Tunc sancta fidis secura de p̄mio/exēplo magnorū martyrum roborata: has audiēs minas/desiderans a terrena vita ad supernam migrare gloriam/in hanc vocis ferationē prorupit dicens. Ego p̄o nomine dei mei iesu christi non solū pati diuersa sū parata tormenta: sed ⁊ mortē in eius confessione subire desidero. Tunc p̄ses magis furore succensus/iussit satellitibus suis vt sācta virginem inferrēt

fleetũ ereũ/ꝫ suppositã p quatuor pteser
tẽdi igneq; supponi ꝓcepit: vt ei⁹ tenera
mẽbra tã crudeli dirũperẽt supplicio. Cũ
Itaq; cãdente craticulam sanctis-
sima virgo vitro conscendens/ di-
uaricatis membris per quatuor partes
extenditur: lorisq; ferreis coartata per
flãmeã crate prouoluit. Cui impij minis-
tri ferreis batillis ardẽtes prunas sub-
iiciũt: adipeq; flãmis immicto/ ad latera
vsq; torrida incẽdia subuolare cogunt.
Cuius constantiã nulla inuriarũ vi su-
perandã/ nulloq; excogitatorũ argumẽ
to cruciatuũ reprimendã/ beatus capria
sius duoq; fratres nomie et meritis pri
mus et felicianus/ cum multis alijs ad-
mirantes/ amore dei solius anhelo pe
ctore flagrãtes tã fide q̃ opere/ cõtinuo
huic se agoni sociauerũt: mortisq; perti-
culis se alacriter immiserunt. Predictos
autẽ sanctos oẽs ad iugulũ mortis vna
conspiratione conferros. mor vt vidit se
uus ille carnifex/ blandimentis demul-
cere minisq; terrere eos cepit: sed nec sic
vllo modo flectere eos potuit. Sicq;
intra graui commotus/ vt se aduersus
eos nullatenus prevalere sensit: ad vlti-
mum data sententia/ omnes simul cum
beata virgine et gloriosa martyre fide
duci ad delubra precepit/ vbi aut diis im
molare/ aut capitibus plectis omnibus
certum fiat vitam finire. Ducti sũt ergo
christi milites vna cũ beata fide ad pre-
dictum locũ. Vbi cũ nulla vi possent cõ-
pelli ad sacrificandum/ capitibus cesis.
vnius diei hora cum triumpho marty-
rij ad coronam glorie feliciter simul per
uenire meruerunt/ vt quibus pulchra et
venerabilis extitit in fidei constantia so
cietas: esset pulchrior atq; excellẽtior in
martyrij societate felicitas. Dequorum
passione pridie nonas octobris nos gau
dere et illustrare voluit. qui gloriatur in
sanctis dominus noster iesus christus:
cui est cũ patre et spũ sancto honor et glo
ria in secula seculorũ amen. Cetera dia
de cõi vnius virginis et martyris.

¶ Sanctorum marci/ marcelli/ et apu-
lei martyrum. inuitatorium duꝑ. tres le
ctiones fiant de communi cũ hac oõne.

Sanctorum martyr tuorũ marci/
marcelli/ꝫ apulei/ nos quesumus
dñe beata merita prosequantur: et tuo
semp faciant amore feruentes. Per. Ce-
tera oia de cõi plurimorũ martyrũ dñr.

¶ Sancti dionysij sociorũq; eius mar.
ad primas vesp. Sancti per fidem. in cõi.
fo. lxxij. pi. kert. Capit. Justorum alie. in
fo. lxxv. Vim. Hic inclitus. hyꝑ. Sanctorũ
meri. in cõi folio. lxxij. vlꝑ. Letamini. ant.
Insignes preconijs alme tue nobilitatis cõso-
nant voces collaudantes verbo supplici ꝓsequa-
mur/ aut inclite martyr angelorũ consors/ apos-
lorũ soci⁹/ prophetarũ cõciuis/ et martyrũ coheres/
sancte dionysi cum sociis tuis intercede pro nostra
omniũq; salute. ꝑs. Magnificat. Oratio.

Deus qui hodierna die beatũ dio-
nysium virtute constantie in pas
sione roborasti/ quiq; illi ad predicandũ
gentibus gloriã tuam rusticum et eleu-
therium sociare dignatus es: tribue no
bis qs/ eor imitatione pro amore tuo
prospera mũdi despicere/ꝫ nulla eius ad
uersa formidare. Per. Ad mat. Inuita.
Adoremus regem magnũ dñm Qui in sanctis
suis semper est mirabilis. ꝑs. Venite. Hymn⁹.
Sanctorum meritis. ¶ In. i. noctu. ant.
Sanctus dionysius qui tradente beato cle-
mẽte petri apostoli successore verbi diuini
semina gentibus eroganda susceperat. ꝑs Bea-
tus vir. fo. xj. an. Quo amplius gentilitatis
feruere cognouit errore/ illuc intrepidus et calo
re fidei armat⁹ accessit/ꝫ parisi⁹ dño ducẽte peruenit
ꝑs Quare fre. fo. xj. ã. Dum verit⁹ increduli gẽ
tis expetere veritatẽ/ q; virtutem suam preteritis
temporum penarũ recordatio roborabat. ꝑs. In dño
spi. fo. xij. vltus Letamini. Lectio prima.

Preciosus athleta dñi dio
nysius cũ arcis romane
mentis sui presentiã intu
lit: beatũ clemẽtẽ põtificẽ
sedẽq; summe apostolice se
dis apicẽ gubernãtẽ inue
nit. A quo digno est cũ honore suscept⁹:
ꝫ loco maxime veneration⁹ est habit⁹.
Quẽ dñs clemẽs inter mutuã collocu-
tionẽ aplicar sanctionũ: sic alloqut⁹ est
dicẽs. Vides mi frater machari dionysi
quãta messis est dñice sationis: ꝫ q̃ pauci
sũt operarij. Quia ergo de oibus catho

lice pietatis es sufficiēter edoctus.in tui apostolatus sorte/omnē suscipiens galliam/perge in nomine dñi:opus fac tuū geliste/ministeriū tuum imple.Et ne verearis multitutidinē ꝫ atrocitatē gentis barbarice:pro certo scies/quia qui plus laborat/plus mercedis accipiet.Tu. ℣. ℣ Post passionē dñi in vniuersis gentibus predicatio profutura successit; ita vt fide crescente multi mererētur fieri cōfessores. Quos catholica postmodū gaudet ecclesia promeruisse martyres. ℣ Qui cum imminere suas cernerent passiones/que dño iesu christo docente didicerant;repleti spiritus sancti gratia docuerunt.Quos. Lectio secunda.

SOciosquoꝫ ei ꝫ cōministros verbi plures et probatos viros adhibuit beatus clemens:ꝫ data pace omnibus.ita hanc vere fraternitatis societatem sanciuit abire.Qui simul properantes et circumeirca dñm predicantes:appulerunt portui arelatēsiū ciuitatis.Et exinde quibusdā in partes necessarias prout ei visum fuerat destinatis/idē dionysius macharius/quo amplius apud gallias gētilitatis feruere cognouit errorem/illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit:ꝫ parisius dño ducente peruenit.Que parisiorū ciuitas vt sedes regia nobilitate multa pollebat.Hūc ergo locū:dei famulus elegit exercēdū. ℟. Gratias tibi domine qui infestātis inimici iacula probationē fideliū tuorū prestitisti esse ꝫ nō vulnera/sed talem tuis martyribus tribuis pro labore mercedem.Vt nullū tuorū fuisse gaudeat hostis imbellem. ℣ Quinimmo perpetuum eis largitis triūphū/vt ecclesie tue cōperfunt in exēplū. Lectio.iij.

CUm primo fide armatus ꝫ confessionis constantia roboratus beatus dionysius parisius accessisset intrepidus/atqꝫ ibidem deductioni tempore immoratus/marimā rpi gratiam in lucrādis populis fuisset adeptus:eccle suā illuc iuxta facultatē suarū virium/vtqꝫ nouus adhuc aduena poterat/in honorem dñi nostri iesu christi cōstruxit.Vbi officia deuote dño seruiētiū clericorum ex more constituit/probatasqꝫ personas honore secūdi ordinis ampliauit:incessāter restituens populos creatori/quos a diuino cultu reuocauerat creature.Cum ergo fide et deuotione populi/quā in constructione basilice ꝫ reuerenti frequentatione cernebat admodum roboratus/totis exhortationis nisibus/ꝫ signorum prodigijs satagebat:quatenꝰ quos arripiebat mundo/dignos faceret celo.Tantas enim per illum dominus dignabatur exercere virtutes:vt rebellium corda gentilium non minus miraculis/ q̄ predicatione obtineret.Miroqꝫ modo inermi viro non valebat plebs armata resistere:sed subdebat se illi potiꝰ certatim gallicanus coturnus/atqꝫ germanica ceruicositas/iugūqꝫ christi suaue imponi sibi acta cordis cōtritione posscebat.Ab ipsis quoqꝫ destruebātur ydola quorū sumptu fuerāt et studio fabricata:et inuento salutis portu.ydolorum gaudebant naufragio.Tu autem. ℟. Beatissimus dionysius christi martyr tradente beato clemente eroganda gentibus semina diuina suscepit.Et quo amplius gentilitatis errorē ferre cognouit.Illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit. ℣ Et parisius domino ducente peruenit non veritus incredule gentis expetere feritatem.Et quo pa.Gloria.Illuc. ℣ In.ij.noc.añ. Ecclesiam illis que necdum in locis erat et populis ille nouam construxit ac officia seruientiū clericorum ex more cōstituit:probatasqꝫ personas honore secundi ordinis ampliauit. ℘s. Dñe quis. fo.iij.ān. Cuncta ergo fide et misericordiam ante ponens/paulatim sociabat deo:quos diabolo subtrahebat. ℘s Conserua. fo.iij.ān. Miroqꝫ modo inermi viro non valebat plebs armata resistere. ℘s Domini est terra. folio.vij.℣. Exultent iusti in conspe. ℟ Et dele. Lectio.iij.

AUdiens de beato dionysio immanissime crudulitatis belua domicianus/in tantam rabiem indignationis exarsit/vt vbicūqꝫ per se/vel per suos satellites christianū quempiā reperisset:aut cogeret diis sacrificare incestis/aut diuersis penis addictum/gladio tradere puniendum.Dirigitur proinde prefectus fescenninus silinnus cum ingenti strepitu ad partes occidentalium regionum/vt sanctū senē nominatissimūqꝫ doctrina virum et virtutū insignibus preciputi dionysium/vbicūqꝫ reperire posset perquirens:aut ydolis thurificare com-

pelleret/aut tormentis laceratū immen sis/inter cetera etiam secundum leges romanas vtpote cum qui contra senat⁹ at reipublice promulgationes/cōtraq; imperiū egerat/nudum publice virgis cesum securi percuteret. Tu autem.

℟. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes. Vt rebellium corda non minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ℣. In quo lux celestis gratie ineffabiliter radiabat. Vt.

Itaq; predictus fescenninus sisinnius suiq; commanipulares pro beati dionysij inquisitione galliarū penetrant fines. Quibus adhuc procul positis: sancti viri celebre nomen innotuit. Unde amplius efferati: cursu velociori tumentibus animis vultibus trucidissimis parisius adierunt. Vbi beatum dionysium contra incredulos dimicantem et predicatione continua populi multitudinem ad fidem inuenerunt exhortantē. Cum quo etiam beatū virū rusticum archipresbyterum et eleutherium archidyaconum predicationis et diuini obsequij cōministros: persecutorū dirus furor inuenit. Hi sancti viri a beati dionisij nunq̄ sustinuerūt abesse presētia: quos adhuc crudelis insectatio per martyrij certamina separare nō preualuit.

℟. Dum sacrum mysteriū sanctus dionysius celebraret in carcere apparuit ei dñs iesus christus cū multitudine angelorū. Dixitq; illi sancta dicit: accipe hoc quod meus q̄ mor complebo tibi vna cū patre meo. ℣. Merces est enim maxima merces tua. et his q̄ audierit te salus in regno meo. Danisq. ℣. vj

Denitq; imperiali iussione super captura sancti pontificis dionysij diuulgata: ab innumerabili pene caterua demoniacorum virorū currit et cāctus dñi capitur/conspuitur/colaphizatur/deridetur/illuditur/nodis durissimis crudelissime ligatur/trahitur/et vna cum sancto rustico et eleutherio/presecti presentie sistitur. Quem cū nimia seueritate prefectus alloquitur dicens. Tu nec es ille nephādissimus senex/qui diceris dionysius ionicus: et agnominaris machabeus/qui etiā deorum nostrorū cultura euacuas/et inuictissimi principis statuta contemnis? Cui beatissimus dionysius ait. Senex quidem sum corpore/sed seruore fidei atq; salutari cōfessione dñi et saluatoris mei iesu christi/maneo sēper nouus: et nouos illi filios p̄ ministeriū predicationis mee/et fontē sacri baptismatis gignere nō cesso. Prefectus dixit ad beatū dionysium. Dic ergo cuius nominis te profiteris esse cultorē/et cuius conditionis es? Cūq; hij tres beatissimi viri dionysius/rusticus/et eleutherius. dono spiritussancti inspirati et zelo fidei inflammati/ita sono vnius vocis eis demq; verbis cum non nisi vnus interrogarēt reddidere responsum: ac si vni⁹ hominis ore sermo procederet. In hoc in quiū manifestū est nos esse verissimos christianos/cū corde credamus/ore cōfiteamur/q; opere pio colamus patrē q; filium q; spiritū sanctum/vnū deum q; dominum: ita vt in trinitate perfecta q; plenitudo sit diuinitatis/q; vnitas potestatis. Prefectus dixit. Non michi visū est de his quicq; vobiscum agere. Sed si magni principis iussis obedire et deos venerari negligitis: non verborū sed verberū conflictione viriliter decertabo. Tu.

℟. Merces est maxima merces tua et his qui audierint te salus in regno meo. Nunc facies fortiter. Et erit nomen tuum in laude. ℣. Dilectio et benignitas quā habes semper pro quibuscūq; periculis imp̄trabis. Nāc. Gria. Et. ℣ In vij. noc. añ.

℟. Tantas per illum dominus dignabatur exercere virtutes vt rebellium corda non minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ℣. Exultate iusti. fo. rv. ān. ℟. Dum sacrum mysteriū beatus dionysius celebraret in carcere/apparuit ei cū multitudine angelorū dominus iesus christus. ℣. Benedicam. fo. rv. ān. ℟. Dixitq; illi sancta dicit: accipe hoc quod meus q̄ mor cōplebo tibi vna cum patre meo. ℣. Deus venerunt. fo. rrvii. ℟. Iustorum anime. Lectio vij.

Sancti domini tortoribus traditi ad loca penalia ducti sunt/et in conspectu rustici et eleutherij vt tormentorū ipsius terrore ab intentione sua resipiscerent/preciosus cāpiductor eorum q̄ fortissimus athleta dñi dionysi⁹ expoliatur: et a toto corpore nudus a ternis militū tormentoribus vicissim flagellatur nec vincitur. Qui inter crepitus verber

dei gloriam collaudare / et cõmilitones suos vt ad hec se inuictos prepararẽt cõmonere: omnesq; fideles vt hic in domnica fide corroborentur non desinit predicare. Flagellãtur etiã rusticus et eleutherius satis acerrime / et immenso cathenarum pondere simul sancti domini onerantur: ⁊ in ergastulum tenebrosissimi carceris retruduntur. Indeq; ad prefecti auditionem reducti / in catastis extensi et flagellati: domino gratias referebãt. Beatissimus et acceptabilis christi hostia dionysius / in oculis suorum super lectum ferreum suppositis flammis nudus extensus est: ⁊ cãtabat dicẽs. Domine ihesu christe qui dedisti michi periculosiorem ignẽ in cupiditatibus vincere: fac ad nominis tui gloriam / ⁊ hanc adustionem me superare. Tu autem. Rem.

Adest nanq; beati dionysij / sacratissima dies / in qua triumphans agonem explenit. Et coronam victorie accipere meruit de manu domini. ℣. Quẽ dominus post apostolos sic honorauit: vt omnem galliam eius apostolatu inlustraret quiq; eam suo sanguine consecrauit. Et coronam. Lectio. viij

Quimq; ambusto toto corpore leuat⁹ fuisset: ad bestias ferocissimas in rabiẽ multo ieiunio excitatas est proiectus. Contra quas faciẽs signum crucis / inuocato nomine domini: in mãsuetudinem eas conuertit. Preparantur et quoq; ingẽtia cibani incẽdia / ⁊ in ea vir domini vexillo sancte crucis armatus proicitur: sed flamme in refrigerium cõmutantur. Reducti sunt diuculo obligati iusti in vinculis: et custodie carceris iterum mancipati. Cũ post multas ad populum exhortationes qui eum sequendo carcerem irruperat / beatus dionysius sacrum mysterium celebraret in carcere: hora qua frangebatur panis sãctus / in quo ipse et populus communicare debebat / resplẽduit huiusmodi iur de celo super eum et oẽs qui aderant qualem nemo eorum anteabiderat. In qua veniens apparuit ei dominus ihesus christus etiam cẽtis videntibus quibus est datum videre: cũ multitudine angelorũ Et accipiens panem sanctum dedit illi dicens. Accipe hoc care meus quod mor complebo tibi vna cum patre meo: quoniam mecum est martima merces tua / ⁊ his qui audierint te salus in regno meo Nũc facies fortiter: et memoria tua erit in laude. Dilectio et benignitas quã habes semper: pro quibuscunq; petieris impetrabit. His quoq; expletis: affuit carnifices qui christi famulos de squalore carceris educentes: prefecti obtutib⁹ iterum presentauerunt. Tu autem. Rem.

Vir inclitus dionysius martyr dei pretiosus fuit census igne diuini amoris cõstãter sustinuit supplicia passionis. Et per immanitatem tormentorũ peruenit ad societatem angelorum. ℣. Cuius intercessio nobis obtineat veniam qui per tormẽta passionis eternam meruit palmam et sempiternã coronam. Et per immanitatem. Lectio nona.

Quimq; christi martyres dionysius rusticus / ⁊ eleutherius / in agonia pari confessione fidei ⁊ virtutis cõstantia roborati / post nimia tormenta gloriosum martyrium complere elegissent: iudicis abstracti conspectibus / et iterum velut ab initio virgis publice nudi cesi / ⁊ suis vestib⁹ reinduti / e regione ydoli mercurij ad locum cõstitutum educti / ad decollationẽ sũt genua flectere iussi. Tũc beatus antistes dñi dionysius man⁹ expandens / et oculos ad celũ erigens: ait. Deus de⁹ meus qui creasti me: tibi gẽas ago pro cunctis que fecisti ⁊ ostẽdisti michi / atq; dignatus es operari p me. Nũc iam dñe per coronam martyrij cum fratribus meis seruis tuis: suscipe me. Tuos tue misericordie cõmendo: quos tibi nostro ministerio ⁊ tuo sanguine acquisisti. Cũctos etiam qui te p nos petierint vt pollicitus es clemẽter exaudi: quoniã tuum est regnum ⁊ potestas / cum patre et sancto spiritu in secula seculorũ. Cũq; cuncti fideles qui aderant respondissent amen / positis genibus et protensis cervicibus / vno eodemq; momento / ebetatis secundum principis preceptum securibus decollati sunt: atq; in hac fidei cõstantia permanẽtes / reddentes terre corpora. beatas celo alas intulerũt. Quor cum a corporibus abscisa capita viderentur: eorum etiam tunc lingue dominum fatebantur. Ad declaranda quoq; pre-

cioli martyris dionysij merita. sanctum
se cadauer eius crexit / & caput proprium
lictoris securi truncatum / pendulis cepit
brachijs detritare: atq; ab illo mõtis ca
cumine / duobus fere miliaribus angeli
cis comitantibus turmis / gressusq; vir
tute christi regẽte portauit. Tu aũt.

Beatus dionysius rusticus & eleutherius in hac
ergo fidei constantia permanentes. Reddentes terre corpora. Beatas animas celo cũ gaudio intulerunt. ℣. Beatorũ anime sanctorũ dionysij rustici & eleutherij / relictis glebis secuti sunt saluatorem. Reddentes. Gloria. Beatas. ℣. Justi aũt ẽmperpetuũ viuent.

In laudibus ãn.

Hij sancti viri a beato dionysio nunq; fuisse nouerũt abesse presentia: quos in vnum interrogatio persecutoris inuenit. ℣. Dñs regnauit. fo. vj. ãn. In hac ergo fidei constantia permanentes / reddentes terre corpora beatas celo animas intulerũt. ℣. Jubilate. fo. vj. ãn. Quia nãq; ad dñm meruerũt pfectione migrare / vt amputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans domino confiteri. ℣. Deus deus. fo. vj. ãn. Beata nimirũ & deo nostro grata societas in ter quos nec primus alter potuit esse nec tertius: sed trinitatẽ cõtinentes trino meruerũt decorari martyrio. ℣. Benedicite. fo. vj. ãn. Et facta est comes multitudo celestis exercitus exanimi corpori beati dionysij caput proprium deportantis laudans deum & dicens gloria tibi domine. ℣. Laudate. fo. vj. Cap. Justorum aie. Hymn⁹. Rex gloriose mar. ℣. Mirabilis deus. ãn.

Hodie nãq; beati dionysij sacratissima dies in qua triumphans agonẽ explenit: & coronã victorie accipere meruit de manu dñi. ℣. Benedictus. Oco. Deus qui hodie. Ad primam. ãn. Hi sancti viri. de laudi. ℣. Deus in noie. Ad tertiam. ãn. de laudi. ℣. Legem pone. Ad vesperas. ãn. de cõi pluri. mar. Ad oẽs ho. Ad tertiã. ãn. Tali namq; de laudi. ℣. Dereliquit. Ad nonã. ãn. Et facta est. de laudi. ℣. Mirabilia. Ad. ij. vespe. ãn. Hi sancti viri. Ad tertia. Cap. Justorũ anime. Hymn⁹. Rex gloriose. ℣. Mirabilis. ãna.

O beate dionysij magna est fides tua / intercede pro nobis ad dñm deũ nostrũ vt qui qualitate tibi simus dissimiles: tua gratia largiente faciat esse consortes. ℣. Magnificat. Oratio vt supra. Memoria fiat de sancto gereone socijsq; eius mar. cũ hac oratione. Oratio.

Presta q̃s ops deus / vt sicut sãctorum martyrum tuorũ gereonis / victoris / cassij / florentij / sociorũq; eorũ nos natalitia celebranda non deserunt: ita iugiter suffragijs comitentur. Per.

Sancti gereonis sociorumq; ejus mar. inuitat. dup. ij. lec. fiãt. Cetera dia fiãt de cõi plurimorũ mar. cũ oratio. precedẽ.

Sancti nigasij sociorumq; eius mar. iij. lec. fiant. Inuitato. dupl. cũ hac or.

Deus qui sanctã nobis huius diei letitiam in honore sanctorum martyrum tuorũ nigasij / quirini / & sociorum tuorũ concessisti: adesto familie tue precibus et dona / vt quorũ festa celebramus / eorũ meritis & auxilio subleuemur. Per.

Beatus nigasius epus / et presbyter quirinus / seuerusq; diaconus / qui a sancto clemẽte petri apli successore cũ btõ dionysio in gallias ad predicandũ directi fuerant: cũ audissent rothomagensiũ metropoli / demonũ spurcitijs / idolorũq; superstitionib⁹ fortissimã / roborati exẽplo sãctissimi dionysij / ad cã ẽctoris venire atq; ab idolorũ cultura ad fidei rẽ revocare / voto cõi decreuerũt. Tũc domitianus insania correptus. quẽdam suũ prefectũ nomine silinnũ ad delendũ christianitatis nomen: cũ magno apparatu in gallias direxit. Qui omnes galliarũ per agras partes / parisius peruenit: ibiq; sanctum dionysiũ / rusticum / et eleutheriũ / diuersis et nimijs tormentis pro fide nominis christi trucidauit. Publicata vero sententia proditionis christianorũ: cõperit etiã sãctũ nigasiũ epm cũ q̃rino plbytero ac seuerulo diacono ab eo loco discessisse. et in partes rothomagẽsiũ iter arripuisse. Quos velocius ipse prosequens: inuenit eos in quodam foro quod dicitur scannis / verbum dei populis predicantes. Tu aũt.

Tunc silinnus maligno inflatus spiritu: his verbis alloquitur sãctos dei. Estis ne vos seductores perfidi qui cũ sene illo nequissimo quẽ parisius extinxi. ad euertendum populũ venistis? Cui sctũs nigasi⁹. Cõsuetudinis inquit

vestre est: vt sp̃er aduersus christi famulos falsa cõmenta arguẽtetis/ quia ex patre diabolo estis/ cui⁹ desideria vultis facere. Nã quia nos dicitis seductores/ nõ sumus seductores: sed reductores hominũ ad cognitionẽ creatoris sui. Neq; vt tu imperas euertimus populũ: sed conuertimus eũ ad viam veritatis ⁊ pacis. Silinnius dixit. Quia ergo cõuertitis populũ: conuertite ⁊ vosmetipsos ad culturã deorum nostrorũ. Quod si nolueritis/ in conspectu eorũ quos decepistis: male subacti peribitis de terra. Cui sãcti martyres quasi vno ore respondentes dixerũt. Ne putes hominum stultissime nos minis tuis terreri. Quod enim minaris: diu est quod optam⁹. Quod implere cupis: et multo tẽpore desideram⁹. Nos enim pro christi nõie morientes: ad vitam perpetuã feliciter transibimus. Tu autẽ nisi resipiscas: cum patre tuo diabolo in inferni barathro morte puniendus es. Et ideo quod perituros dicis nos/ falsũ est: quia occisi placebimus dño in regione viuorũ/ tu vero cũ antiquo hominum hoste dãnatus. igne patieris eternũ. Lectõ. iij.

TUnc silinnius ira succensus: precepit amputari capita eorũ. Cũq; decollari fuissent/ tulit eorum corpora auibus ⁊ improbis canibus ferisq; deuorãda derelinqui: sed omnipotẽs deus iussit ea ab angelis intacta custodiri. Recedentibus vero satellitibus/ ac succedente tempore nocturni silentij/ ereeti sunt martyres angelis comitibus: apprehensisq; propriorũ corporum capitibus/ properantes peruenerunt ad fluuium curbo cabulum est dicta. Trãsmeatoq; vado ante hanc horã hominibus incognito/ ⁊ idcirco deinceps ob sanctorũ memoriã vadum nigalij nũcupato: requieuerũt in insula eiusdẽ fluminis amenissima. Quedam autẽ matrona nomine pientia/ sanctorum monitis ad fidem christi conuersa/ assũptis sanctissimis viris claris actibus ⁊ nominibus ex ipsorũ collegio presbyteris/ suscepit corpora sanctorũ/ ⁊ sepeliuit ea honorifice in eodẽ loco: dans ipsum locũ sui predij cũ omni sua facultate ad sãctorum memoriam. In quo loco tam ab ipsis ꝙ a ceteris fidelibus deuotis/ edificata est ecclesia: in honore sãctorũ nigalij episcopi/ quirini presbyteri/ et seruuiculi dyaconi. In qua florent beneficia eorũ vbiq; in presentem diẽ/ ad laudem dñi nostri iesu christi: qui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus. per omnia secula seculorum amẽ.

Cetera oia de cõmuni plurimorũ mart.

¶ Trãslatio sancti edwardi regis et cõfess. festũ inferius dupler. Ad. j. vẽs. ãn. Imauit eum cõi fo. lxxviij. Psalmi feriales. Chm. Justum deduxit. in cõi fo. lxxix. R. Milites christi. in cõi fol. lxxviij. hymn⁹. Jste cõfessor. in cõi. fo. lxxv. v⁹. Imauit eum. ãn. Similado eum. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui beatũ regẽ edwardum cõfessorem tuum eternitatis gloria coronasti: fac nos quesumus ita eũ venerari in terris/ vt cũ eo regnare possimus in celis. Per. Tunc fiat processionale ad altare eiusdem si habeatur: cantãdo ant. Sancte N. christi confessor. vj. in cõi. fo. lxxv. v. Ora pro nobis beate edwarde. Oratio.

DEus qui vnigenitum filiũ tuum dominum nostrũ iesum christum gloriosissimo rege edwardo in forma visibili demonstrasti: tribue quesumus. vt eius meritis et precibus/ ad eternam ipsius domini nostri iesu christi visionem pertingere mereamur. Qui tecum viuit. In redeundo de sancta maria. Ad cõpletorũ oia fiant sicut in fest. sancte trinitatis. Ad matuti. et ad alias horas omnia fiant sicut in fest. vnius cõfessoris et abbatis: exceptis capitulis. ix. lectiões fiãt sine expositione euangelij. Lectio. j.

DEciolus athleta domini strenuus insignis edwardus: ex antiquis anglorum regib⁹ generosa carnis origine prodijt oriundus. Cuius pater ethelredus extitit: emma richardi ducis normannorum filia/ mater fuit. Ex vtroq; latere sanguinis nobilitate fulsit ingenuus: cuius auus cenobiorum fundator edgarus/ primo in regibus anglorum monarchiam solus obtinuit. Editus ergo puer egregius edwardus/ marima pa-

rentum enutritur diligentia: et in etate tenera sancti spiritus informatur disciplina. Tu autem domine. Lectio.ii.

QUorum ingruente grandinosa dauorum tempestate/ad anos suos in neustriā gloriosus puer traducitur: ne tam immani procella seuientium fluctuum citius absorberetur. Tandem deinuru cadē rabie barbarica cessante/mittuntur post illum duces regni et pontifices religiosi festiuoq; omniū tripudio adducitur: ⁊ in regno anglorū christus dominus cōsecratur. Sicq; cōcordat uolūtas domini iuramēto populi/⁊ quod diu ante optabant implendū: impletum celitus gratulantur sacramentum. Lectio.iii.

IN die gloriose festiuitatis/quam in aduentū spiritus sancti de superis serenauit ignis: rex insignis edwardus apud westmonasterium in ecclesia beati petri apostolorum principis/agebat in sceptris. Cuius horam uero eādem qua salutaris uictima agni paschalis a populo percipitur/rex gloriosus prorupit in risum: ita ut qui astarent mirarentur per circuitū. Post peracta solennia a suis inquirit: que in risu significatio teneat. Rex inquit dacie cui sucnotiuniorat uocabulum/infinita classe parauerat anglie fines inuadere: ⁊ suo principatui subiugare. Cuius de scapha ad nauē in quā ingredi debebat pedem extenderet/iusto dei iudicio elapsus corruit: ⁊ demersus in mari miserabiliter expirauit. Hoc placuit altissimo/ut michi reueletur celo/et in huiusmodi gaudio tripudiauit mea intentio: ⁊ quod nephando principi uersum est in perniciē/anglorū exercitui collatū est ad salutem. Tu autē Lectio.iiii.

QUat aliquādo prefatus princeps in ecclesia westmonasterij/ad sancte et individue trinitatis altare: et cum eo deuotus dei seruus comes leofricus. Rex itaq; preclarus astans ante mēsam christi in orationibus/in illa hora qua patri sacerdos immolabat filium: uidit astare super mensam dominicam eundē ipsum christum. Qui dextera regem benedicens extensa: suam uultuq; manifestat speciem/speciosusq; uisibilem exhibet maiestatem. Cūq; comes soli sibi uisionem hanc ostensam existimās/loco se moueret/ut domino suo tāta gaudia cōmunicaret: respiciēs eum rex/premonet ut stet quēadmodum stabat. Sta inquit sta: sustine et expecta. En quem uides uideo: et quem uisibiliter cernis/uisibilem adoro. Tu autem. Lectio quinta.

POst uri er anglis orationis causa hierosolymā profecti: obuiam habuerunt lactei semorem candoris reuerēdiq; admodum uultus. Qui cum ab eis didicissent cuius essent regionis incole/quisue eorum rex esset: sic eos alloqui eorsus est. Rogo uos fratres ad regem uestrū reuertimini: eiq; quod per uos mādauero annunciate. Ego sum iohannes apostolus ⁊ euangelista. qui sanctum regem edwardum propter castitatem diligo: quia cum primū deo cognosco. Ite legationis mee ad ipsum fungibus postulo: quem huiusmodi salutari cōuenit inter signo. Tu autem. Lectio.vi.

CUm ad celebritatem ecclesie cuiusdam dedicationis assisteret/ut sub nominis mei titulo creatori deo cōsecrari debuisset/in peregrini specie eidē regi apparuit: ⁊ pro sancti iohānis amore beneficiū elemosine supplicauit. Qui ad uocē meā pietatis motus uisceribus/regium quē gestabat anulum de digito extraxit: michi quoq; munifica largitione consignauit. Quem ob amorē et deuotionem hominis dei/usq; hodie conseruauit/eiq; munus remitto cum gloria: infra tēpus modicū dona redditurus gratiosa. Nā infra presentis anni dimidiū/immortali mecum uestietur syndone: qui gloriosa carnis prefulget integritate Lectio.vii.

REuersi itaq; ad patriam prospero itinere legati apostolici. regem adeunt. introductiq; in cubiculum/salutationem ex parte apostoli premittunt: anulum porrigunt: et quecūq; sibi iniuncta fuerant per ordinem exponunt. Ad auditam nūciorum legationem rex sanctus tripudiat: et corde et animo uehemēter exultat. Gratias inquit deo et sancto eius apostolo/q̄ me nequaq̄ reliquerunt ingloriū: quem ad regnum glorie inui

tauerũt gloriosum. Exultans et gaudẽs ad eundem venã/ qui vos de tam longin qua peregrinatione reduxit ad patriã: et me ad palmam vocare dignatus est eternam. Tu autem. Lectio.viij.

Ver ergo gloriosus diem sue vocationis expectabat deuot⁹/ seq; ita preparare satagebat ad eritum: vt valla ri presentia sanctorum mereretur angelorũ. Anno dominice incarnationis millesimo septuagesimo quinto/ in ipsa nocte qua virgo puerpera sine dolore regem seculorum intacta progenuit: aduersa corporis valitudine ver gloriosus affligitur: ⁊ iocunditas diei plaga recenti in palatio prepeditur. Lectio nona.

Post dedicationẽ itaq; basilice beati petri/ sanctorum videlicet die innocentium celebratam/ accitis ver sacri altaris sacerdotibus et ministris. et salutaribus dominici corporis ac sanguinis sumptis humiliter sacramentis/ in vere fidei confessione/ et vnius dei sincera professione/ inter sanctorum manus angelorum/ innocentie et puritatis spiritum efflauit innetum/ ⁊ nonis ianuarii diem temporis clausit extremũ/ et secus altare beati petri apostoli suis dignam exequiis meruit sepulturam. Adtubam eius diuersa fiunt a christo ipso interecedente miracula: et odoris eius suauitas et fragrantia mẽbra reddit inualida/ celesti medicamine soudata. Ad laud. Cpm. Justus cor. in cõmuni fol. lxxviij. Ad. ij. Cp̃. Justum deduxit. in cõmuni fo. lxxvij. Ad. vj. Cp̃. Custodiuit eũ. in cõi fol. lxxvij. Ad. ix. Cpm. Sapientia. in cõi. fol. lxxvij. Ad. ij. bes. ãn. Justum deduxit. Minor. sine feriat. Cap̃. Justus cor suum. ℟. Sancti. A. christi confessor. hym. Jesu redemptor. ℣. Justus germinabit. ãn. Jste est. ps. Magnificat. Memo. fiat priuatim de sancto kalixto papa et marty. cũ hac oratione. Oratio.

Deus qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuũ misericorditer per beati kalixti martyris tui atq; pontificis exempla restaura. Per dominum nostrum iesum.

Sancti calixti pape et martyris tres lectiones fiant: ⁊ imitat. dupl. Lectio. j.

Tempor⁹ martirii ⁊ alexandri facta est inquisitio in vrbe roma de christianis vt cogerentur ad immolandũ ydolis. Tũc palmatius cõsul cũ multitudine militum venit trãs tyberim/ vbi collecta erat multitudo christianorũ cũ beato kalixto papa: inter quos erat beatus calepodius presbyter senex. Et dum ingressi fuissent cenaculum decem milites/ subito ceci facti sunt: et clamabãt dicentes. Accendite nobis lumina: quia obscurat⁹ est ante nos locus iste. Dixit autẽ calepodius presbyter. Deus qui videt omnia: ipse excauit oculos vestros. Tũc palpantes descenderunt de cenaculo cecati. Hec cum vidisset palmatius/ timore perterritus fugiens: nũciauit omnia alexandro. Tu autem. Lectio secunda.

Post hec palmatius solus cucurrit ad beatum kalixtum trans tyberim: ⁊ credit ad pedes eius dicẽs. Cognoui christum verum dominum deum esse. Per ipsum te cõiuro/ vt liberes me a cultura demonum et lapidum: et baptizes me sicut predicas. Dixit et sanctus kalixtus episcopus. Noli errando deridere veritatem. Respõdit palmatius cũ lachrymis/ dicens. Dñe meus nõ derideo: sed in veritate cognoui/ quia dominꝰ deus christus est. Respõdit calepodius presbyter: ⁊ dixit ad kalixtũ episcopũ. Beatissime pater: petẽs baptismum noli negare. Eodẽ tẽpore beatus kalixtus indixit ei ieiunũ: et post hec baptizauit eũ ⁊ omnem domũ eius promiscue/ numero quadraginta duos. Ab eadem die cepit palmatius omnem facultatem suam pauperibus christianis erogare. Lectio.iij.

Eo tempore tenuit alexander beatum calepodiũ presbyterũ/ quẽ fecit gladio occidi: ⁊ corpꝰ eius in tyberim tractari. Quẽ beatus kalixtus de flumine leuauit: ⁊ cum aromatibus ⁊ linteaminibus eum recõdidit. Post hec alexander misit: et beatum kalixtum tenuit episcopum. Qui cũ multis diebus in custodia maceratus fuisset/ veniens ad eum beatus calepodius noctu: per visum conf⁹-

tauit cū dicens. Firmus esto pater / quia corona tua tam perfecta est: vt accipias mercedem tuam. Erat autem in ipsa custodia quidam miles nomine priuatus / qui erat vlceribus plenus: et doloribus die noctuq; cruciabatur. Hic misit se ad pedes beati kalixti episcopi: dicens ei. Ego credo quia me saluet dominꝰ iesus christus in baptismo: per manum tuam. Et cū baptizasset eum beatus kalixtus: ab omnibus vulneribus ⁊ morbo quo tenebatur mundatus est. Hoc audiens alexander / iracundia plenus / misit et fecit militem priuatum plumbatis deficere: kalixtum vero episcopum per fenestram domus precipitari / et ligato ad collum eius saxo in puteum demergi / ⁊ in eo per cudera tumulari. Cuius corpus presbiter asterius cū clericis suis de puteo eleuauit / et sepeliuit: prestante domino nostro iesu christo / qui viuit et regnat cum deo patre in vnitate spiritus sancti deus / per omnia secula seculorum amen. Tu.

℣ Cetera ossa de cōmunibus martyris et pōtificis dicūtur cū predicta oratione.

℣ Sancti vulframni episcopi et confessoris nouem lectiones fiant; omnia fiant de communi vnius confessoris et pontificis cū oratione de communi. scilicet. Da quesumus omnipotens deus. ℣ Sancti michaelis in monte tumba. Ad primas vesperas super psalm. ān. Exeūt regis. quere in alio festo. Psal. feriat. Cpm. Sic gnificauit. vt in alio festo. ℟. Archangeli michaelis. hym. vs. et ān. super psal. Magnificat. cū hac oratione. Deus qui miro ordi. vt. in alio festo dicūtur. Memoria fiat de sancto vulframno cū oratione vt. Ad matutinum mutat. tripler nouem lectiones fiant: tota canteur hystoria sicut in alio festo preter nomi responsoriū quod erit. Archangeli michaelis. Lectio prima.

DOctiq; gēs francorum christi gratia insignita / longe lateq; vndiq; per prouincias superborum colla perdomuisset / childeberto pyssimo principe monarchiā totius occidui et septentrionis / necnon et meridiei partes strenue gubernante: quia omnipotens deus non solum in omnibus gentibus / verumetiam in omnibus mundi partibus quē ipse fecit / per subiectorum spirituum agmina principatur. beatus michael archangelus vnus ex septem in conspectu domini semper assistentium / qui etiam ⁊ paradisi prepositus saluandorum animas in pacis regione collocaturus legitur / post eam manifestationem qua se in monte gargano adorandum ac glorificandum quomodo et qua liter voluit sicut in scriptis habetur ostendit. his vt comprehensum est per beatum archāgelum patratis / illuminatis christi gratia cunctis gentibus in orientalibus romanie partibus / accipe quibus sese indicijs manifestare idem beatissimus princeps ciuium supernorum voluerit presulem occidentalium populorum / vt qui quondam benedicto in patriarchis populo israelitico defensionis attribuerat opem: ipse custos existeret ac preuius vocatis filijs per adoptionem. Tu autem domine. Lectio ij.

QUamq; legitur in visione danielis prophete: dicente eidē angelo. Nemo est adiutor meꝰ in omnibꝰ his: nisi michael archangelus princeps vester. Princeps inquit vester: populi videlicet iudeorum. Christo vero domino in propriā venienti / atq; a suis non recepto / quin potius prodito: ipso ad patrem remeāte / dū aboleretur obseruatio prisce legis / tōta vibratur annunciationis euangelice admirabile sacramentum / dum exeūte per omnem terram sono apostolorum / cerimonie transferuntur sacrorum per ministeria angelorum. Aiunt etenim hystorie et ecclesiastice q; post passionē ⁊ ascensionem domini ad celos / post diu exspectatā israelitarū pernitudinē / cum appropinquaret tēpus desolationis quod saluator sacro venturum prenunciauerat eloquio cū fletu humanitatis: ecclesia apud hierosolymam monitu diuinitatis per orbem cunctum gentibus euangelizatura diffunditur. Cūq; congregatus vndiq; et omnibꝰ locis populus paschalis festiuitatis pre

stolaretur dicē: sacerdotibus solitas errubias obseruantibus voces subitas vigiles audiunt/dicentes. Migremus ex his sedibus. Voces vero subite per angelos emisse que enunciauerunt beatorum spirituum demigrationem: angelicū ministerium insinuauerunt ad ecclesiam gentium deferendū. Et quibus patenter insinuatur/q̄ beatus michael archangelus ministerium quod exercuerat in dei quōdam populo: idem fortitus sit apud gentium electionem. Tu autem. Lectio iii.

HEc itaq̄ esse deuotio credit fidelū: propter ostensionē signorum. Notum enim se fieri voluit mortalibus etatis nostre tēporibus: quo se humanū genus in electorum spirituum societate cognosceret denotatū. Deniq̄ aduertendū est quo ministerio locū mortalibus preuiderit in partibus occiduis: vbi ex omni orbe cōfluit venerauter angelicum deprecatura subsidium/religiosa multitudo fidelium. Hic igitur locus: tumba vocitatur ab incolis. Qui in more tumuli quasi ab arenis emergens: in altū spacio duōrum cubitorum porrigitur. Oceano vndiq̄ cinctus locus/angustum admirabilis insule prebet spatium/inter hostia situs/vbi immergūt se varia flumina/sēgia videlicet nemō ⁊ sennua: prebēs quoq̄ habitātibus hinc inde nō breue nimiū spacium. longitudine vero ac latitudine a radice qua prominet nō multum distat (vt cōijcitur) ab eo opere quo saluatum/immo seruatū est humani generis incrementum. Qui ab abrincatēsi vrbe ser distans miliaribus occasum prospectans: abrincatēsem pagū dirimit a britannia. Nulla ibi exercteri valet actio mūdialis. Vix solis congruus ertat locus/qui christū sedulo venerari disponunt: ⁊ hos suscipit quos ad ethera ardens virtutū amor euehit. Copia tantum piscū ibidē reperitur: que plerūq̄ fluminū marisq̄ inclusione cōgeritur. Procul vero cernentibus/nulla forte aliud q̄ spaciosa quedā immo spectosa turris videt. Sed et mare recessu suo deuotis populis bis in die desideratū iter prebet: beati petentibus limina archangeli michaelis. Tu autem. Lectio iiii.

QUi primum locus sicut a veracibus cognoscere potuimus narratoribus/opacissima claudebatur silua/longe ab occeani vt estimatur estu miliaribus distans ser: aptissima prebens latibula ferarum. Et quia secretiora celi per cōtemplationis subtilitatem rimari volentibus/gratissima esse solent remotiora heremi loca/inibi olim inhabitasse comperimus monachos/vbi etiam bīq̄ nunc due ertant ecclesie/priscorum manu construcre. Nam ipsi monachi ibidem domino seruientes/dispensatione cuncta regētis dei sustentabātur: et presbytero quodam de villa que dicitur nunc asseriacus taliter eis ferente auxilium. Nam vt illis sine quo humana non potest erigi vita deerat victus fumo signifero discurrente/altāq̄ celi petente/onerabat asellum dapibus. dilectione vera carentis: sicq̄ duce preuio per loca ibat in uia/ac redibat ferens domini iussa illisq̄ necessaria. Sed quia hic locus nutu dei futuro parabatur miraculo/sancteq̄ sui archāgeli venerationi: mare quod longe distabat paulatim assurgens omnem silue illius magnitudinem virtute complanauit sua. et in arene sue formā cuncta redegit/prebens iter populo terre. vt enarrent mirabilia dei. Jam vero ad illud veniendum est: qualiter idem beatorum princeps spirituum angelica reuelatione dedicauerit predictū locum. Tu autem domine. Lectio quinta.

QUodam tempore cum religiosissimus et deo amabilis prefate vrbis antistes aubert⁹ nomine/sopori se dedisset: admonitus est angelica reuelatione/vt in tam dicti summitate loci/sancti construeret in honore archangeli edē/vt cuius celebratur veneranda cōmemoratio in gargani monte/non minori tripudio celebraretur in pelago. At sacerdos dum reuoluit illud apostoli probate spiritus si ex deo sūt: iterata admonitus est visione vt perficeret quod iubebatur. Et quia spiritus prophetarum non semper est prophetis subiect⁹/distulit adhuc presul constructionē/sed adhibuit intercessionem: quatenus super istiusmodi ne

gorum domini nostri iesu christi simulq; beatissimi archangeli agnoscere valeret deliberationē. Contigit per idem tempus vt thaurum cuiusdā quem furtim quidā instinctu prauitatis subtraxerat in cuiusdē deponeret fari cacumē: vt dum is qui amiserat iuuencū reperiēdi amitteret spem/ turpe latrunculus lucrū efficeret et codē. Interea tertia admonitione venerandus episcopus pulsatur austerius: vt qui nō adquieuerat bis admonitus locū adiret celerius/ a quo tamē scire nullatenus egrediendum priusq; perficeret quod fuerat iussus. Ad cuius fidei confirmationem/ monstratur etiam ibidem vsq; in presens petra quasi digito hominis inscripta/ super quam memoratus episcop⁹ resedit: quoadusq; opus ad finem adduxit. Percōtanti igitur episcopo/ quis edificationi congruus posset videri locus: angelica in hūc modum est responsione dictatum/ vt loco eo edificaretur edes/ quo inerat thaurus abscondite religatus. Lectio sexta.

Cumq; de loci requireret amplitudine vel quātitate: eidem cognouit respōsis edificationi eum debere statuere modum quem videret iuuencum pedibus in circuitu pertriuisse. Post hec quoq; iussum est: vt suo preceptus domino restitueretur thaur⁹. Venerabilis vero episcopus de visione certissimus/ cum hymnis et laudibus predictum locum ingressus: erectere imperatū opus aggressus est. Cōgregataq; rusticorū maxima multitudine locū purgauit: atq; in spatium cōplanauit. In cuius medio due prominebant rupes: quas operantium multorum nō poterant mouere manus/ nec a suo diuellere statu. Qui cum diu hererēt/ nec omnino quid facerent inuenirent: nocte insecuta bilio apparuit cuidā homini nomine bayno in villa que dicitur ieus/ qui duodecim filijs ampliatus magnū inter suos tenebat dignitatis locum. Hic ergo per visum monitus/ vt cum laborātibus et ipse labori insisteret: festinus ad locum cum filijs venit/ impleturus quod fuerat iussus. Qui cum peruenisset fretus auxilio sancti michaelis archāgeli/ quod humana non poterat virtus: mirū in modum tam facile molem tante magnitudinis remouit/ vt nullum pondus inibi esse videretur. At omnes in commune collaudantes deum/ sanctumq; archāgelum michaelem: cepto attentius insistebant operi. Cumq; iā dictus episcopus de magnitudine cōstruēde fabrice adhuc dubius cogitaret: nocte media sicuti quōdam gedeoni in signum victorie/ ros iacuit super verticem montis. Ubi autem fundamēta locanda erant: siccitas fuit. Dictumq; est episcopo. Vade/ et sicut signatum videris fundamenta iace. Qui statim omnipotenti deo gratias agens/ sanctiq; implorans archangeli michaelis auxilium: erurgens letus opus aggressus est. Tu autem. Lectio vij.

Eruit itaq; suprādictus episcopus fabricam non culmine sublimitatis celsam/ sed in modum cripte rotundam centum vt estimatur hominum capacem: illius in mōte gargani voles erequare formam in monte precipiti silicis: angelico apparatu factam terrigenis/ ad laudem z gloriam dei habitationem/ manifeste docens semper in celestibus diuini muneris opē esse poscendam/ altaq; contemplationis intuitu penetrare etheris astra/ non terrenis limosisq; paludibus rotantia hominum ponere corda. Quod cum non post multū tempus esset opem ferēte deo edificatū: viro dei auberto episcopo manente anrio/ proinde quia cernebat sibi deesse sancti archangeli pignora: beatus eundem sacerdotem michael admonuit/ vt fratres celerrime vsq; ad locum/ quo memoria venerabiliter colitur sanctissimi archangeli dirigeret in gargano/ et eam quā angelo patrocinante referrent benedictionē cum summa acciperet gratulatione. Lectio viij.

Interea missi nuncij adeūt locum. Qui benignissime ab abbate loci illius suscepti: vestibusq; mutatis/ ad tāti fatigationem itineris subleuati/ cuncta que sue contigerant regioni/ simulq; ad quod venerant pandunt. Que verba cum ipsius loci abbas suo retulisset antistiti: vberrimas omnipotēti deo laudes

uteꝛq retulit/qui pꝛo lapsis nature fragilitate teꝛꝛigenis/assistentiũ sibi ministꝛoꝝ dignatur pꝛebere suffꝛagium. Hinc cum qua decebat veneratione sumptis a loco pignoꝛib⁹/quo beatus archãgelus sui memoꝛiã fidelibus commẽdauerat:partem scilicet rubei pallioli quod ipse memoꝛatus archangelus in monte gargano supꝛa altare quod ipse manu sua construxerat posuit/et partem scilicet marmoꝛis supꝛa quod stetit/cuiusibi dem vsq; nũc in eodem loco superextant vestigia/iam dictis fratribus vsq; ad sacrum locũ referenda patrocinia contradidit.conditione interposita/videlicet vt quos vna angelice reuelationis sociauerat causa/vna quoq; eternaliter necteret charitatis cõnectio. Summi interea nuncij repedãtes.post multa itineris spacia ad locum quo digressi fuerãt/ipso die quo fabꝛica completa est in mõte iam dicto in occiduis partibus/quasi nouũ ingressi sunt oꝛbem: quem pꝛimum vepꝛiũ dẽsitate reliquerant plenum. Quo dum appꝛopinquant/incunctanter sacerdos domini aubertus occurrẽs: eum multis laudibus/cum canticis spiritualibus in sacrum mõtem angelica moꝛtalibus deuexit pꝛofutura pꝛesidia. Lectio.ij.

DIei vero non potest quanto in aduentu vrita dicam angelico/circumiacentes pꝛouincie gauise sunt gaudio:quippe qui sibi diuinitus pꝛeuidebãt supernũ tribui donum/in hoc quod beatum michaelem archãgelum celestis militie pꝛincipem/merebantur obtinere signiferum/cognoscẽtes etiam signa⁊ mirabilia que dominus per ministrũ suum operatur moꝛtalib⁹: ita vt per huius itineris spacia duodecim illuminati/plurescq; diuersis infirmitatibus acti/pꝛistine redditi sunt sanitati. Et quod his addendum est mulier quedam oꝛbata luminibus de villã que dicitur asteriacus/dũ pꝛosequitur pꝛecioꝛissima munera summi archangeli:mox vt attigit planiciem arenamq; maris diuinitus factam.recepit visum/admirãs se subito de tenebꝛis in lucem mutatam. Sed⁊ vsq; hodie per summũ ministrum suũ hec eadem dominus ad laudem et gloꝛiã quotidie nominis sui:in eodem loco operari nõ desinit. Igitur eodem die quod est septimodecimo kalendas nouẽbꝛis/veneranda cõpleta templi dedicatione. vir domini aubertus postq; sagaciter omnia sub oꝛdine disposuit/officia quoq; seruentiũ cleꝛicoꝝ constituit/deputans hos inibi sub numero consistere duodecim/qui legitimis obseruationib⁹ perpetualiter in beatissimi michaelis archangeli persisterẽt famulatu: quãuis non eiusdem numeri in eodem loco a succesꝛoꝛibus beati viri sint clerici constituti. Simul etiã de pꝛedijs suis eidẽ loco seruientibus villas cõtradidit:videlicet iam dictã villã icium⁊ geniciũ. Interea idẽ pꝛesul cuncta pꝛeuidens cõgruo patrata oꝛdine/hoc vnum quod poterat valde videri difficile a sancto censuit erpetendũ archangelo/aque scilicet elementum: sine quo constare nequit/vita moꝛtaliũ. Super hec ergo domini iesu chꝛisti simulq; sancti archangeli dum erpetit cum grege sibi cõmisso auxiliũ/vt qui quondã pꝛodurerat sitiẽti populo de petra poculum/ipse a seruis suis amouere dignaretk aque penuriã: tandẽ angelica dispensatione locum didicit/vbi in pꝛerupto silice dũ concauum foꝛamen ereditur/mirũ in modũ aquaꝝ moꝛ habundãtia reperitur/que possit habitantibus cõpetẽtem pꝛebere vsum. Sadẽ vero aqua pꝛofluens quod sit hausu salubꝛis:multis est ostensum modis. Celerem namq; febꝛicitãtibus fert opẽ: quotiẽs desiderium pꝛeuenerit sumendi. Tu autẽ. ℭ Ad lau. oẽs asie dicãt. Ad.j. ãn Dñ pꝛeliaretur. ps. Deus in nõie. ãn Te iure. ps Quicunq; vult. ℟ Jesu chꝛiste. cum alia. Ad alias hoꝛas oia fiãt sicut i alio festo pꝛeter ℟.qñ nõ dicet in scdis vespꝛis ℭ Translatio scẽ etheldꝛede vꝛginis nõ martyꝛ.ix.lectiões fiãt cum hac oꝛatione.

DEus qui es sponsus virginum et frigerium continentium.⁊ salus omniũ te diligentium cõcede pꝛopitius: vt qui beate virginis tue etheldꝛede trãslationis diem veneramur/eius patrocinijs tue maiestatis clementiã consequamur. Per dominum. Lectio pꝛima.

Cum superne remunerationis premio beatissima virgo etheldreda in celestib⁹ coronata triumpharet / et gloriosa choruscaret i mūdo miraculis: omnipotentis dei ineffabilis bonitas / hanc euidentioribus dignata est declarare indicijs. Cū cuius pietas cunctis in nationibus apparuerat mirabilis: mirabilior in nouę gratię appareret incrementis. Successerat enim sibi sexburga in prelationis officio: quę mox officinas reuisere / ⁊ honeste vite eas ad cumulum sanctimonię studebat informare Lectio.ij.

Infudit ergo spiritus christi in beatam sexburgam unctionem suam: docuitq; admirabilem feminam uiriliter agere / et sacratissimū gloriose virginis corpus de loco quo sepulta fuerat solenniter subleuare. Nā prima eius tumulatio minus celebris habebatur: extra latera ecclesię. Quos uerabat capitis passio et oculorū caligo: sine dubio sanitati reddebat. Ad eam fideliter accedētes: recedebant incolumes. Febribus fatigati et de hemētер afflicti ad tumbam virginis leni sopore interrupti ad propria cū sospitate redibant: diuersis aliorum incōmodis subueniebat. quorum uota et lachrymas fidei puritas comitabatur. Lectio iij

Talis itaq; innumerabilium ac tanta materia gaudiorum / beatam sexburgam in uiriles animos exercuit de ueteri eam extraheret loculo: et nouo recondita collocaret in sepulchro. Exclamat abbatissa quod mente conceperat / et propterea astantes gratulantur et uoto: tempusq; instituit quo tantum reuisere et posset thesaurū. Quoniam autem in tota insula sepulchrū ex lapide aptū non erat / mittit beata sexburga per fideles legatos exterius querere: quod interim tota ciu insula se nouerat pro certo nullatenus habere. Tu autem. Lectio.iij.

Parent itaq; fideles ministri dominantis imperio: nec contra prouidentiam reluctantur. Soluunt nauigio incognitas amnes / monēctum sibi officiū accelerantes ad ciuitatē quandam deuenerunt: quam grandecestriā nominant. Sed in diruta menia dū ambularent solliciti / reperiūt sepulchrum mire pulchritudinis: parij marmoris similitudinem preferētis. Opereculū eiusdē operis / eiusdemq; imbi imminere cardinis. Sciunt se a deo eraudiros qui direxit iter eorum: iniunctum perficiens negotiū / iuxta bonę uoluntatis affectum. Lectio.iv.

Ad insulam reuersi nuncij exonerāt onere grato carinas / marmoreumq; optatū nec diu quesitū aspectib⁹ referūt presidētis. Demiq; exijt edictū coram cunctis trāsferendi: et populus die festo accurrit. Erigitur itaq; tētorū super virginis tumulū: virginalem christus declarauit triumphum. Aggere deuicto fossa defoditur: et theca de puluere eleuat. Tum ecce gloriosa illa caro quasi ex resurrectione tota iterum redinua floruisset / speciem repręsentat suauiter in lecto quietis / in nullo obnoria humane corruptionis. Tota pulchra et tota formosa / tota incorrupta / tota integra reperta est. Tu autem. Lectio.v.

Beata igitur etheldreda in camino babilonis nullū adusta persensit incendiū: nullum in virgineo corpore integritatis perpessa est detrimentum. Et cum per decem annorum curricula in terreno puluere delituisset obtecta / mira dei virtus in omnipotentia claruit. q⁹ eius linthea mina nec rubigo / nec tinea / nec putredo consumpsit. Cunq; omnes qui aderant tam reuerenti spectaculo inhiarent / ⁊ ideo per ora fideliū laus et gloria resonarent: affuit ille medicus qui eā inciderat / ⁊ ubi uulnus se inuenire credidit prio plaga quam inciderat / tenuissime cicatricis uestigia inuenit. Lectio.vij. de expositione euangelij vt in cōmuni prenotatum est: ⁊ .viij. lectio de proprietate sancte etheldrede Lectio octaua

Carnem suā beata etheldreda seruauit immunem a libidine: immunis igitur post mortē reperta est a corruptione. Ciuinus quoq; quod putruerat in marilla: incorruptum ⁊ integrū sepultura reddidit. Quis audiuit talia / aut quis uidit simile. Ceterorū uero defūctorum /

caro sepultura dissoluitur: huiusvero vt viuentis tumore dissoluto post sepulturam reperitur. Gloriosa virgo etheldreda dum a flammis illesa/tota virtute ardebat ignem ferui: tota succensa est igne spiritus sancti. Concremata est inq̃ tota sanctarũ virtutũ incendio: indeq̃ eternã integritatẽ illius promeruit caro. Lectio

ORitur beata serburga. Considerate tante inuẽtionis gloriam: in beate virginis dote incorruptionis eximia. Diluũt itaq̃ preciosissime virginis corpus: et nitidioribus circundant indumentis. Cũ magna igitur psallentiũ gloria triũphantes/in eminentiorẽ locũ sacratissimũ corpus transferunt/deinde in celesti mausoleo recondunt: tanq̃ in thalamo regijs nuptijs collocato. Translatum est itaq̃ egregiũ corpus gloriosissime virginis et regine insignis. xvij. kal. nouẽbris cũ per sexdecim annorũ spatiũ delituisset humatũ. Et cũ magna veneratione in beati petri ecclesia baslicatur: vbi per virginis merita ad laudem et gloriam nominis sui/mirabilia frequenter operatur diuina clementia. Tu. Cetera alia de eõi vnius virginis non martyris

CSancti luce euangeliste infra octauũ dup. festũ. CAd.i. vesp. sup. per psal. ãn. Placentes deo. psal. feriales. Cap. Similitudo. ℟. Quatuor animalia. Hymnus. Annue christe. vel In omnem terram. ãn. Ecce ego. ps. Magnificat. Require hec omnia in festo sancti matthei apostoli et euangeliste: cum hac oratione. Oratio.

INterueniat pro nobis domine ihs sanctus tuus lucas euãgelista: qui crucis mortificationẽ iugiter in suo corpore pro te nos honore portauit. Per d. Alia. fiat de sctõ iusto mar. cũ hac õne

DEus qui beato iusto talem fortitudinem tribuisti/vt in puerili corpusculo gloriosum pro amore tuo subiret martyriũ: cõcede propicius/vt ipsius intercedẽtibus meritis/ab omnibus nos soluas peccatis. Per dominũ. Ad cõplet. oia fiant sicut in festo sctẽ trini. Ad mat. it. lec fiant ℣ tota cantetur hysto. sicut in festo sancti matthei apostoli et euãgeliste cũ hym. de eõi vnius apli. Lectio prima.

Gloriosissimus euangelista iesu christi domini lucas natione syrus antiochie eruditus/arte medicus: discipulus autem fuit apostolorũ. Quorũ almificos actus prout vidit: lucido disertoq̃ sermone prosecutus est. Quem plerique tradunt proselitũ fuisse et hebreas litteras ignorasse: sed in grecis eruditum fuisse. Deniq̃ paulum secutus egregium doctorem gentiũ vsq̃ ad triũphum passionis eius/quem cum apostolo petro rome exercuit: indiuiduus comes peregrinationis ac tribulationis eius vbiq̃ exstitens permansit. Cuius precipue peregrinationis et sacre doctrine gesta cum gestis aliorum annectens apostolorum: librum vnum ad laudem nominis dei et memoriam ipsorum ℣ vniuersalis sancte ecclesie stabilimentum conteruit. Lectio ij.

CUm eũdem gloriosissimũ paulum idem venerabilis sequeretur lucas in plurimis terre marisq̃ tribulationibus: digne ab illo huiusmodi testimonio diligẽte meruit laudari. Sic enim corinthijs de eo scribens ait. Salutat vos lucas medicus charissimus meus: qui est in domino fidelis. Et timotheo illustri viro scribens ait. Lucas est mecũ solus. Et in alio epistole sue loco ait de illo/inter reliqua salutationis verba. ecclesie dei que est corinthi. Misimus etiã et fratrem nostrum/cuius laus est in euangelio per omnes ecclesias: non solum autẽ a nobis/sed et ordinatus ab ecclesijs comes peregrinationis nostre. Vere vt ita dicam omnũ ore est laudabilis hic domini euangelista: qui meruit a tanto apostolo et doctore gentium predicari. Laudemus ergo cum illo pariter et nos charissimi/et consono corde et ore exhortemur: ℣ verum a deo medicũ missum animarum predicemus eum. Cuius omnia doctrine verba nichil aliud resonare videntur: nisi anime languentis medicinã. Propterea non imerito iste tale sortitus est nomen. Lucas quidẽ eolice: in nostra autem lingua interpretatur consurgens

sine ipse eleuans. Tu autem. Lectio iii.

BEate itaq; consurgens sine ipse eleuans dicitur: qui terrenis despectis curis / sese ad celestia consurgẽdo eleuans / toto mentis conamine liber expeditusq; / est dominũ secutus. Unde et predicare presentib⁹ in ergastulo adhuc carnis retentus / et scribere sequẽtibus euangeliũ omnibus meruit / multoq; etiam verbo fue predicationis ad iesu christi domini fidem perduxit. Hic euãgelista cum iam descripta essent euangelia / per matheum quidem in iudea / per marcum autem in italia / instigãte spiritu sancto magis er auditu ꝙ visu / in achaie bytinieq; partibus hystorie suũ composuit euangelium attico sermone: sicut ab his traditum habuit / qui ab initio viderũt et ministri fuerunt sermonis dei. Huius itaq; stre nuissimi luce personam: in vituli specie figurandã arbitrãtur. Titulus enim sacerdotalis est victima / que in redẽptoris nostri immolatione completa est / qui pro salute totius mundi in patibulo crucis suspensus / semetipsum deo patri hostiam viuam exhibuit. De hoc euangelista pulchre sedulius in paschalis descriptione carminis ait: Jura sacerdotij lucas tenet ore iuuenci. Tu. Lectio iiii.

SIcut ex vno fonte paradisi quatuor procedere flumina leguntur: sic ex vno vite fonte dño nostro iesu christo / quatuor emanare euãgelia fideliter creduntur. Et quo sanctus lucas euangelista velut eufrates procedens: sepius corda nostra irrigare ꝙ madefacere non cessat. Et quia eufrates fertilis seu vbertas nũcupat / ita iste magne fertilitatis atq; vbertatis euangelij sui dogmata sancte ecclesie toto terrarũ orbe diffuse promulgauit / augẽs verbo doctrine sue fidei incrementum ꝙ radios sue claritatis velut iubar ab ethere veniens diffudit: multorum cera hominũ pectora illuminans / ꝙ quotidie illũminare non desinit / cũ eius bom nuncij verba in ecclesia leguntur. Euangelium grece / latine bonum nuntium dicitur: quia annunciat regnũ post seruitium / requiem post laborem / vitam post mortem. Tu autem. Lectio quinta.

BEate hoc ipsum euangelium et librum actuũ apostolorũ hic noster lucas scripsit ad theophilum: id est ad dei dilectum. Ergo et te nosse conuenit quisquis es o homo: quia si deum diligis / ad te scriptum est euangeliũ. Et si ad te scriptum est: suscipe pretiosissimũ omnibus margaritis munus euãgeliste / ꝙ pignus amici in penetralib⁹ animi diligenter obserua. O quale munus / et quale pignus. Si consideres / si attẽdas / si in mente pertractes / si bene et peruigil obserues: ad semper mansura celi gaudia te felicem perducet / ac sociabit sanctorũ chorus angelorum incessabiliter exultaturũ. Iste eramussim dicitur greco eruditus eloquio / cui extra ea que euangelice dispositionis ordo exposcit / maxima labozis necessitas fuit: vt primum grecis fidelibus omni prophetatione pronunciaret ventura in carne dei christi humanitatem / ne vel iudaicis fabulis intenti / in solo legis desiderio tenerentur / vel ne hereticis fabulis et stultis sollicitationibus seducti laberentur. Tu autem. Lectio sexta.

DEinde postq̃ celestis agricola semina euangelij sui innumerabilium hominũ mentibus inserens / et bomere insignis lingue eorũ corda persultans / ad creatoris sui fidem cõuertit: duplicatis talentis domini sui ad celi palatia perenniter regnaturus / ardenti animi desiderio properauit. Nam martyrũ suo corpori assiduis lamentationibus et crebris agens vigilijs / ac ieiunijs membra sua macerãs: ipse sibi indixit. Hic beatissimus lucas ab ipso pueritie sue tempore castus omnimodo perseuerãs: neq; bxorẽ / neq; liberos perhibetur habuisse. Euangelice predicationis opus exercẽs / et seruiens dño sine crimine / obijt septuagesimo quarto vite sue anno / plenus spiritu sancto quintodecimo kalendas nouembris: ꝙ a catholicis viris venerabile corpus eius in bytinia est humatum. Quod plurimis annorum curriculis euolutis / constantino augusto regnante: constantinopolim cum gloria et honore translatum et decenter est locatum. Tibi per merita gloriosissimi euangeliste sui dñs no

ster iesus christus plurima virtutū operatur miracula/ad laudem nominis sui: vt videntes signa que fiunt/etiā post obitum per euangelistam suū et per memoriam doctrine et vite eius ad fidem ac dilectionē eiusdem dñi nostri iesu christi fideles ignescant ⁊ infideles accendantur. qui cum patre et spiritusancto viuit et regnat per omnia secula seculorum amen.

In. ¶Euangelium secundū Lucam. x.

IN illo tempore: Designauit dñs ⁊ alios septuaginta duos discipulos: et misit illos binos ante faciē suā in omnem ciuitatē ⁊ locū quo erat ipse venturus. Et rel. Omel. beati grego. pape:

Dñs ⁊ saluator noster fratres charissimi: aliquando nos sermonibus/aliquando vero operibꝰ admonet. Ipsa enim facta eius precepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit. quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in predicationem discipulos mittit. Quia enim duo sunt precepta charitatis/amor videlicet dei et proximi/⁊ minus ꝑ inter duos haberi charitas non potest. nemo enim pro prie ad semetipsum habere charitatē dicitur. sed dilectione se in alterum tendit vt esse charitas possit: binos ad predicandum dominus discipulos mittit/quatenus hoc nobis tacitus innuat/quia qui charitatem erga alterum non habet/predicationis officiū suscipere nullatenus debet. Tu autem. Lectio octaua.

BEne autem dicitur quia misit eos binos/ante faciem suā: in omnem ciuitatem et locum/quo erat ipse venturus. Predicatores enim suos dñs sequitur: quia predicatio preuenit/et tunc ad mentis nostre habitaculum dominus venit/quando verba exhortationis precurrunt/atq; per hec veritas in mente suscipitur. Hinc nāq; eisdem predicatoribus ysaias dicit. Parate viam dñi: rectas facite semitas dei nostri. Hinc illis psalmista ait. Iter facite ei qui ascendit super occasum. Super occasum namq; dominus ascendit/quia vnde in passione occubuit: inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestauit. Super occasum videlicet ascendit: qui mortem quā pertulit resurgendo calcauit. Et ergo qui ascendit super occasum iter facimus: cū nos eius gloriam vestris mentibus predicamus. vt eas et ipse post veniens per amoris sui presentiā illustret. Messis autem predicatoribus: quid dominus dicat audiamus. Messis quidem multa: operarij autem pauci. Rogate ergo dominū messis: vt mittat operarios in messem suam Ad messem multā operarij pauci sunt: quod sine graui merore loqui non possumus/quia si sunt qui bona audiant/desunt qui dicant. Tu autem. Lectio nona

ECce mundus sacerdotibus plenus est/sed tamen in messe dei rarus valde inuenitur operator: quia officium quidem sacerdotale accipimus/sed opus sacerdotij non implemus. Sed pensate fratres charissimi: pensate quod dicitur. Rogate dominum messis: vt mittat operarios in messem suā. Quos pro nobis petite vt digna in vobis operari valeamus/ne ad exhortationē lingua torpeat/ne post ꝑ predicationis locū suscepimus: apud iustum iudicem nostra nos taciturnitas addicat. Sepe pro sua nequicia: predicatorum restringitur lingua. Sepe vero ex subiectorum culpa agitur: vt eis qui presunt predicationis sermo subtrahatur. Ex sua namq; nequitia/predicantium restringitur lingua: sicut psalmista ait. Peccatori autem dixit deus. Quare tu enarras iustitias meas? Et rursum/ex subiectorum culpa vox predicātiū prohibetur: sicut ad ezechielem dominus dicit. Linguam tuā adherere faciam palato tuo/et eris mutus nec quasi vir obiurgans: quia domus exasperans est. Ac si aperte dicat. Idcirco tibi predicationis sermo tollitur: quia dum me in tuis actibus plebs exasperat/non est digna cui exhortatio veritatis fiat. Ex cuius ergo vitio predicatori sermo subtrahatur/non facile agnoscitur: quia vero pastoris taciturnitas aliquādo sibi/semper autem subiectis noceat/certissime scitur. Sed vtinam si ad predicationis virtutem non sufficimus: loci nostri officiū in innocentia vite teneamus. ¶Ad laud. et ad oēs alias hor. omnia fiant sicut supradictū

est cum oratione huius diei. Gloria solē. fiat de sancto iusto cum oratione vtā. Ad. vesp. super psalm. dū hec sola ān. Dilecti deo.

Dixit dñs. Et ceteri p̄ de aplis. Cap. Similitudo. Ry. Cum ambularent. Cetera vtā.

Depositio fridesvvide virgi. non mar. tt. fiant cum hac oratione. Oratio.

DEus qui hodiernam diem honorabilem nobis in beate virginis tue fridesvvide transitu contulisti: concede propitius: vt ipsius intercessione sustenti / transire et nos ad gaudia eterna mereamur. Per dominū. Lectio prima.

ANno ab incarnatione domini nostri iesu christi regis omniū seculorum septingentesimo circiter vicesimoseptimo / cū in extera gente anglorū que britanniam insulam inuaserat ac depopulauerat dominatuiq; suo cruenta manu subiugauerat / verbum dei effloruisset / fructūq; plurimū produxisset: subregulus quidam didanus nomine vir catholicus et omniū morum honestate p̄stantissimus / ciuitatem que lingua saxonica ormkōdia denominatur / quod nos latine bonumbadum dicere possumus incolatus sui frequentatione honestabat. Hic nutu diuino prolem suis moribus congruam sapridam nomine accepit / de qua morum magistq; p̄diorū heredem suscepit: vnitā videlicet filiam quā fonte sancti baptismatis ablutam / fridesvvidam appellare p̄cepit. Tu autem. Lectio. ij.

QVansacto quippe quinquennio / diligenti educatione litterarum studiis erudienda traditur / sub matrone cuiusdam admodū religiose disciplina: cui nomen algina. Felicis quidem posteritatis quoddam quasi felicissimū p̄sagium / in ipso eius discipline primordio adeo emicuit: vt perspicuum foret omnibus quoniā mentē eius iam sibi habitatūrū p̄elegerat spiritus sanctus. Quis enim non obstupesceret / quinquennē virgunculam in quinq; fere mensibus / psalmos dauiticos qui centū quinquaginta sunt didicisse: memoriterq; cōmēdasse. Nec hinc sibi cōlodaliū aliquit inuidia / sed ex uore quo resplendnerat charitatis attacta: cunctis se amabilē p̄buit. Lectio. iij.

HUmilitatis nāq; simul et mansuetudinis tanta extunc p̄polebat gratia / vt non regiā videres esse iuuenem iam / sed seruilem in tali etate personam: omnibus obsequiū / omnibusq; cōpassionis exhibentem affectū. Non erat plane verbi diuini auditrix obliuiosa facta: sed factrix operum. Quoniā que de scripturis audiebat: armariolo cordis pie retinebat: dansoperam sedulo creditam sibi cum usura reportare dño pecuniā. Propterea diebus assidue / noctibus pijs lachrymarum riuulis / suspirijs quoq; / gemitibus cordis mactabat hostiā in holocaustum acceptabile dño: supplicans iugiter / vt inhabitare mereretur in domo dñi omnibus diebus vite sue / et contemplari vultū eius. Tu autem. Lectio. iij.

DEt adulta adhuc etas eam p̄optio consignabat iuri: cum iam mater eius de medio decessit. Altero igitur carens virgo solatio: patri protegenda relinquitur. Quem salubrib⁹ quoad potuit impellebat monitis / ne pigritaretur iturus hinc in breui quo p̄cessit thori socia: anime sue remedia quereret. At ille vt assolet coniugis nuper amisse dolore percussus / et assiduis dilectissime filie p̄cibus compulsus / ecclesiam infra vrbis ambitum cōstruxit: in honore sancte ac sempiterne trinitatis / semperq; virginis dei genitricis marie ac omniū sanctorum dedicauit: filieq; cōmendauit posterni. Ipsa vero ecclesiam ingressa: diuinis se studiosissime mancipabat operib⁹. Suam domino pudiciciā sedulis cōmendans p̄cib⁹ / pietatis viscera aperiebat petentibus: larga p̄bens manu que poscebant egentibus. Mundi etiam fertur sic postposuisse gloriā / sit ad supernam anhelare patriam: vt iam prope modum carnis cerneretur deposuisse sarcinam / et immortalitatis tunicā induisse. Non enim corpus alebat escis: sed spiritū protrahebat. Tu autem. Lectio quinta.

SUperes regiam regijs puellam epulis educatā / vilium olerū mēdito pulmento moditoq; pane ordeacto /

famis expugnare proteruiam: aque bero sozbiciũcula sitis ardentissime immi-
nentem superare dissolutionem. O infe-
lices huius temporis homines / quozum
deus benter est et gloria / in confusione il-
lozũ qui terrena sapiunt / qui religionem
habitu pretendunt / moribus et vita con-
tradicũt. Illi beste intuentiũ in se conuer
tunt oculos: sed precioszũ ciborum cra-
pula intestina confundunt. Sed quando
ieiunant: terra marisq; queritur / vnde ie-
iunij / damnum restituatur. Sed non est
hoc ieiunium quod elegi dicit dñs. Stu-
pet anglia / mirantur vniuersi: infirmũ
cernentes sexum in etate tenera robur
excellisse virile. Tu autem. Lectio sexta.

PAter vero virgunculę hilaris ad-
modũ effectus tripudiabat / quia
heredem quam terrenarum rerum puta
bat prestari superstitem: eam ad celestia
cernebat anhelanter. Et quidẽ vt omnem
spem corruptibilis posteritatis eam ple-
ne postposuisse constaret: egregit a patre
monacharum vt mereretur habitum su-
scipere. Prudenti preludubio precauens
consilio / ne forte defuncto patre cuiusq;
cogeretur inire connubium: et virginale
vsqquaq; fedare propositũ. Tedebat pre
terea virginẽ beatissimã corporali deco-
rari purpura / que se nouerat christi san-
guine redemptam: dum a perfidis morte
turpissima condemnaretur. Anulo fidei
subarrata: aurũ / gemmasq; velut mere-
monium contẽplerat vilissimũ. Hoc pro-
posito filie rex didanus inestimabiliter
gauisus / accersiri iubet prorime dioce-
sis episcopũ: filieq; charissime habitũ da
ri monacharum imperauit. Lectio.vij.

EMulatione pfecto beatissime vir-
ginis / duodecim ferme nobilibus
orte natalibus puelle / relictis omnibus
secute sunt dominũ: incedentes in omni-
bus mandatis et iustificationibus eius:
iurta exemplum deo dilecte fridesuide.
Et si ei equari non potuerũt meritis: con
sortes eius fieri nitebãtur / participatio-
ne regni celestis. Et regis itaq; munifice-
tia / diuersoria religioni aptissima sexus
ecclesiam construũtur: vbi dulciflua die-
bus et noctibus mentri virginũ cum voce
consona psalmozũ et hymnozũ modula-
ta resonabat suauitas. Interim rex ipse
grauissima tactus febre decidit in lectũ /
atq; ad extrema perductus / corporis chri
sti munitus viatico: dormiuit cum patri-
bus suis / complens dies in senectute bo-
na. Tu autem. Lectio octaua.

BEata igitur fridesuida abbatrixq; ge
nitoris destituta solatio / ad patrẽ
qui in celis est ardentius anhelabat: qui-
bus potuit gressibus ad eum propera-
bat. Protelabat enim ieunia / orationi-
bus instabat continuis: et preterea per
diem / centiesq; per noctẽ / flexis genibus
quesiuit quem dilexit anima illius. Sed
quis in mundo prevalet bonus / cui non
inuideat qui singulariter est malignus?
Omnes namq; conatur deijcere: qui pri-
mum hominem a paradisi gaudijs po-
tuit propellere. Et quia fridesuide ani-
mum nullius anulo suggestionis potuit
auertere: ad dimicandum cominus cor-
poreis eius oculis / corporalem speciem
exhibuit. Elatusq; in antiquebelante sue
presumptionem / qua se altissimo fore si-
milem promittebat: christum se esse men
titur. Magnaq; demonũ constipatus ca-
terua / angelozum lucis speciem mentien
tium: his virginem verbis aggreditur.
Veni dilecta veni quia tempus est vt per-
cipias immarcessibilem glorie coronam /
quã promeruisti / veni / et ad pedum meo-
rum prouoluta vestigia: quem diu desi-
derasti adora. Tu autem. Lectio nona.

APparere quippe tibi ob hoc vo-
lui / vt me ad quẽ tanta auiditate
suspiras / in hac vita etiam mortali con-
spiceres: et me adorato ad perpetue vite
commodũ absq; corporis incõmodo pre-
ualeres ingredi. Cui virgo sancto edocta
spiritu / cuius instinctu humani generis
hunc fuisse deprehendit inimicum: ita in
quit. Quid miserrime quod nec habes /
nec habere pre superbia vales / alijs pro-
mittere presumis? Quid tibi cũ vita im-
mortali / qui viuens mortuus es / et ma-
nens in interitum vergis? Sed ego infe-
lix & miserrima percatrix intẽtus tui par
ticeps fuissem: nisi me redẽptoris mei ie-
su christi quẽ te esse nephãdissime menti-

ris/ misericordia p̄euenisset. Ipse enim spes mea a iuuentute mea. hec humillime virginis verba/ superb⁹ ille non sustinens spiritus ruamuit: et aerem vlulatu horribili fetore⁹q; pestifero implenit. Hijs et innumeris alijs: christi ecclesia eius illustratur miraculis. Tu autem. Cetera omnia de cōi vnius virginis non martyr. ¶ Si autē de vndecim miliū virginū tunc. duplex. iij. lect. fiant cum hac p̄atione.

DEus qui sanctā nobis huius diei solemnitatem/ p̄o beatarū virginum martyrumq; tuarum gloriosa passione fecisti: adesto familie tue p̄cibus q̄ da vt quarum hodie festa celebramus/ earum meritis et intercessionibus adiuuemur. Per dominum. Lectio prima

CUm in britannie finibus rex quidam deo deuotus nomine/ cui deus p̄olem femineā dedit nomine vrsulā. Cūq; de tanta nobilissime virginis indole longe latēq; fama p̄erceburisset/ ad aures gentilis tyranni cuiusdā permanauit: qui p̄epotens viribus in robore militari gloriabatur/ et barbarica feritate latius regnabat. Dit legatos ad patrē virginis destinauit/ multaq; p̄ciosa transmittens/ sed plura p̄omittens: minas etiā p̄o magnitudine nominis sui quasi summā manū imposuit vt saltem terroribus quod volebat extorqueret si blanditijs et muneribus minus p̄ficeret. Lectio ij.

LAetus virgo p̄o se minus sollicita patrēne autem sollicitudini admodum condolens: hilaris ad patrem venit/ blandeq; arridens/ noli mi pater super hac re merore contabescere/ sed decem p̄mitte etatis virgines/ et forma et genere clarissimas perquirite. et tam michi q̄ singulis harū mille virgines honestissimas subscribite. Cōparatisq; ad numerum nostrum trieribus undenis/ triennij nobis ad dedicationē virginitatis nostre dentur inducie: quibus expletis/ quod domino placuerit fiet. Concordi igitur duorum regū studio/ mirifice classe perfecta/ beata mox virgo vrsula quod desiderabat virgineo ballata exercitu/ p̄imū deo gratias exolut: deinde fidelissimas comitiones suas pijs exhortationibus erudiuit et corroborauit. Tu. Lectio tertia.

ASccensis itaq; nauibus subuentus die noctisq; spacio: in portū qui tyele dicitur/ secundo cursu appulerunt. Indeq; subremigantes/ ad insignē illam germanie metropolim coloniā tandem peruenerunt. Ibiq; accepta diuinitus reuelatione/ de totovite sue cursu et cōsummatione/ subductis anchoris secūdo vento velificantes/ basileam applicuerunt: relegatisq; ibi trieribus. pedestres romā adierunt. Ibi cum per dies aliquot peregrinatis vbiq; sanctorum liminibus animas suas deo cōmendarent: peractis votis/ itinere quo venerant basileā reuersi sunt. Ascensisq; nauibus per decursum rheni defluentes: iterū coloniā vbi nunc earum corpora in pace requiescunt tandem applicuerunt. Aderat tunc ibi barbara gens hunnorū que peccatis hominum exigentibus. tam galliarum q̄ germanie et italie terras cedib⁹ vastauerat: et iam vrbem coloniā arta obsidione vallabat. Quod dei virgines ignorantes: sine omni suspitione in terrā illam ingressē sunt. Et ecce barbari per velocissimos discursores explorata re/ q̄ virginali constantia cognita/ subito sup eas irruerūt: et quasi lupi in ouilia agnorum irruptione facta/ peremerunt inhumana crudelitate sanctam illam multitudinem laudantem deum qui viuit regnat in secula amen. Tu autem. Cetera oia de cōi plurimarum virginū. Si hoc festum vndecim milium virginū in sab. contigerit: totū fiat seruitū de festo: q̄ feria. vj. precedente fiat cōmēo. beate marie. Si vero in dominica euenerit: fiat mēo. de festo ad vesp. et ad matu. et ad missam: et medie lectiones cum ℟io. de cōi plurimarū virgi. vbi. ¶ Sancti romani episcopi q̄ confessinuli simpler tres lectiones fiant cum nōctur. Cetera omnia de cōmuni vnius confess. et pontificis dicantur cum hac oratione.

DEus cui beatus romanus pontifex ita sanctitatis gratia deuotus complacuit: vt tuorū consortiū in celis p̄omereretur sanctorum: da ecclesie

tue quesumus eius intercessu perpetuā consequi letitiā/cuius depositionis diem gratulando celebrat solēnem. Per dñm.

¶Sanctorū crispini & crispiniani mart. ir.lec.fiant ad primas vel.dr R. In circuitu tuo.ir. In cōi.fol.xxxiij.cum hac oōne.

DEus qui sanctis martyribus tuis crispino & crispiniano ad hanc gloriam beniendi copiosum munus gratie contulisti: da nobis famulis tuis nostrorum veniam peccatorum / vt sanctorum tuorum intercedentibus meritis/ab ombus mereamur aduersitatibus liberari. Per dominum nostrum. ¶Memoria fiat de sancto iohanne de beuerlaco archiepiscopo cum hac oratione Oratio.

DEus qui hunc diem sanctissimi iohannis confessoris tui atq; pontificis trāslatione decorasti: hac nos quesumus eius meritis in sanctorū tuorum societatem transferri. Per. Lectio prima.

CRispinus et crispinianus suessionis ciuitatē hospitam sue peregrinationis elegerunt. In qua / quoniam ita preualuerat error gentiliū. vt hospitium eis eo q̄ essent christiani inhumanitas betaret: cōperta crudelitate gentilium/ vt sequentes doctoris gentium magisterium/labore manuum sibi presentis vite necessaria prouiderent/ artem sutoriam quam quiete exercere potuissent / didicerunt. Tu autem. Lectio secunda.

AUdiens autem hec maximianus impius: concito gradu ad perquirendos eos rictiouarū impietatis sue ministrū direxit. A quo & quesiti: calciamenta sunt in predicta vrbe pauperum sartientes reperti. Quos cum non posset a fide christi reuocare: claros martyres extensos trochea cedi fustibus iussit. Item rictiouarus furore insaniens/ molas ad singulorum colla iubet suspendi: et hyemis tempore in fluuio cuius vocabulum est arona/ velut sub glacie demergi. Postremo vero picem. adipem. oleūq; simul iussit feruere: & sanctos denuo martyres in eo precipitari/ quasi consumendos pena precepit. Tu autem. Lectio tertia.

QUibus nocte eadem per reuelationem ostensum est/ q̄ illucescente die/ percepturi laborum ac confessionis sue premiū/triumphatores inclyti recipe rentur a domino. Que statim vbi rei gesta exhibitione impleta est. Nam maximianus mox audita satellitis sui rictiouari perditione: vtrūq; crispinū et crispinianum gladio puniri precepit. Corpora vero a carnificibus/bestijs/canibus/aut busq; improbis deuoranda sunt derelicta: que christo custodiente/a morsu eorū manserunt intacta. Tu autem domine. ¶Tres mediē lectiones de sancto iohanne de beuerlaco. Lectio quarta.

SAnctus iohannes eboracensis archiepiscopus precipua veneratione dignus vt in vita sua exiſtens miraculosus: magnis in mundo postq̄ decessit dei gratia virtutibus choruscauit. Et quia bonorū omniū remunerator dominus noster iesus christus pretiosissimam lucernā suā non sub modio absconsam esse docet.sed super candelabrū/ vt luceat ombus qui in domo sunt/ sanctissimū confessorem suum iohannem. quem in vita sua innumeris miraculis et virtutum signis decorauit: mortuū etiam in imo inter lapidum deformium duriciem retentum / sui beneficij largitione in omnium infirmitatum curatione/et membrorum restitutione mirifice peroznauit/ et venerabili sublimatione dignum monstrauit. Laudabili ergo vniuersi cleri consilio/ dies in quo huius sancti fieri deberet translatio: octauo kalendas nouembris sancto inspirante spiritu constitutus est. Tu autem domine. Lectio quinta.

TEmpore translationis sancti iohannis beuerlaci presulis memorati / prefuit ecclesie eboracensi alfricus archiepiscopus septimusdecimus a sancto iohanne: qui anno tertio sui presulatus romam iuit / et a iohanne papa pallium accepit. Ipsoq; cū alfrico eboracensi archiepiscopo / et ferme totius anglie presulibus/die sancto pasche edwardum in regē vnxit vyntonie: qui sanctus edwardus confessor dicitur/ et apud londonias more regio sepelitur. Ite etiam

alfricus archiepiscopus capsam cum auro ⁊ argento ac lapidibus pretiosis ornata / opere incomparabili apud beuerlacum fabricari fecit: ⁊ eleuatum de sepulchro ligneo mirabili artificio insculpto / pretiosum corpus gloriosi patris iohannis archiepiscopi cū ingenti cleri plebisq; exultatione / multis additis reliquijs / in cā honorifice collocauit. Tu. Lectio.vi.

Igq; beati iohānis predicti translatio veneranda trecentesimo sertodecimo depositionis sue anno / et domince incarnationis millesimo centesimo septimo octauo kalendas nouembris tempore iohannis pape / ⁊ edWardi regis anglie / per venerabilem patrem alfricū eboracensem archiepiscopum: consentiente clero et populo solenniter est peracta. Cuius corpus sanctissimū in ecclesia beuerlaci cū debita reuerentia a tumulo in chorum ad summū altare eiusdem vbi nunc colitur: disponente domino venerabiliter est translatum. In quo loco per eius merita gloriosa: declarantur miracula plurima ad laudem dei ⁊ sancti sui. Nos ergo fratres charissimi / translationem hodiernam sancti iohannis archiepiscopi / cuius sancta miracula celebri cum deuotione recensentes: suo interuentu a malis omnibus protegamur / ⁊ decurso presentis vite stadio / annuente domino ad eterna celorū gaudia transferamur. Tu autem. Tres bitume lect. de expositione euangelij secūdum Lucam. Descendens iesus de monte. Quere in cōi plurimorū mar. et cetera oia de cōi plurimorū mar. Sanctorum apostolorum symonis et iude festum inferius dupler. Ad bened vesp. et ad matut. et ad terciā. Capitulum.

Scimus quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in bonum his qui secūdum propositum vocati sunt sancti. Rm. Qui sunt. hymnus.

Beate symon et thadee inclite: remitte nostros gemitus cum lachrymis / quiq; per lapsum meruimus baratrum: per vos celorū mereamur aditum. Annue christe. Et dicatur in hoc versu hymni. Per horum tibi cara merita: et horum soluantur gloriosis precibus. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ān. Beati estis ps. Magnificat. Oratio.

Oncede quesumus omnipotēs deus: vt sicut apostolorum tuorum symonis ⁊ iude gloriosa natalicia preuenimus: sic ad tua beneficia promerenda / maiestatem tuam ipsi pro nobis preueniant. Per dominum. Ad cōpletorium omnia fiant sicut in festo sancte trinita. Ad matut. ar. lect. fiant. Lectio prima.

Symon chananeus et iudas zelotes apostoli domini nostri iesu christi / cū per reuelationē spiritus sancti persidā fuissent ingressi: inuenerūt ibi duos magos zaroen et arpharat / qui a facie sancti mathei apostoli de ethiopia fugerāt / et praua sua doctrina totam persidā polluerāt. Sancti itaq; apostoli cum ingressi essent persidam: occurrit eis prefectus exercitus Waradach ducis regis babyloniorū / cui nomen erat rersis. Hic contra indos qui fines persidę inuaserant / fuerat bellum. In cuius comitatu erant sacrificatores et arioli / et magi et incantatores: qui per singulas mansiones sacrificātes demonijs dabāt responsa fallacie sue. Sed illa die concidētes se et sanguinē suū effundentes: nullum penitus dare potuere responsum. Tu. Lectio ii.

Perrexerunt itaq; ad kanumbicine ciuitatis: ⁊ illic consulentibus dedit mugitum demon / et dixit. Dij qui vobiscum comitabātur euntibus ad prelium / non possunt vobis dare responsum: quia apostoli dei ibi sūt. Vnus dicitur symon: et alter iudas. Isti autem tantam virtutem consecuti sunt a deo: vt nullus deus audeat illis presentib⁹ loqui. Tunc Waradach dux fecit eos perquiri. Qui cum inuenti fuissent / cepit ab eis querere vnde essent: vel qui essent / aut quare aduenissent. Cui sanctus symon apostolus dixit. Si genus queris: hebrei sumus. Si conditionem: serui sumus iesu christi. Si causam aduentus / salutis vestre causa venimus: vt relicto errore simulachrorum / deum qui in celis est possitis agnoscere. Cui respondens Waradach aut.

Nunc interim ad prelium vado indorum. quod proposuerũt fines perside inuadentes et medorum secum auxilia cõtra nos promouerunt: et non est oportunum michi vt de his discutiam. Cũ fuerit felix in reuertẽdo successus: audiam vos. Dixit ei sanctus iudas apostolus Modo magis congruum est te cognoscere illum/cuius ope et auxilio possis victor existere: vel certe eos qui rebelles sunt patratissimos inuenire. Dixit ei Waradath Quoniã audio deos nostros nõ esse ausos in vestri presentia nobis dare responsum/ vos nobis futura predicite: vt quos belli eritus habituri sumus possim scire. Tu autem domine. Lectio tertia.

Dixit ei sanctus symon apostolus Hodie intermitte profectionem/ et crastina die hac hora/ id est tertia venient ad te quos premisisti cum legatis indorum: qui vobis et terras inuasas ⁊ imperio vestro restitutas nunciabunt: ⁊ solutis tributis/aditum referent/ ac patis vestre ad quascunq; conditiones volueritis grataner consentientes/pactũ firmissimum stabilient. Tunc ex consilio iussit eos duci in crastinum in custodia haberi: vt rerum exitus doceret/si posset eorum assertio comprobari Factum est autem in crastino iussa verbum apostolorum/ venerunt qui missi fuerãt cursu velocissimo in dromedis: et nunciauerunt omnia ita esse vt apostoli fuerant prelocuti. Duo autem apostoli a rege et duce rogati morabantur in babylonia. facientes mirabilia magna: illuminantes cecos/surdis auditum reddẽtes/claudicantibus gressum/mundantes leprosos/fugantes demones ex obsessis corporibus. Cumq; vno anno et mẽsibus tribus ibi commorati essent: amplius q̃ quadraginta milia virorum baptizati sunt/ exceptis paruulis ac mulieribus: baptizato prius rege cum vniuersis primatibus suis. Videntes enim omnes infirmitates verbo curari/ cecos illuminari/ mortuos etiam suscitari in nomine ihesu christi vniuersi populi crediderunt/ destruentes templa ydolorum/et ecclesias erigentes. Ordinauerũt autẽ apostoli in

ciuitate illa episcopũ noie abdiã qui cũ ipsis venerat a iudea/qui et ipse viderat dñm: et repleta est ciuitas illa ecclesijs. Quib⁹ rite ordinatis: profecti sunt. Sequebãtur autẽ eos discipulorũ turbe: decenti et eo amplius viri. Lectio quarta.

Circuierunt autem apostoli duodecim prouincias perside: et ciuitates earum. Memorati vero magi zaroes et arpharat/ facientes scelera per ciuitates. ⁊ dicentes se esse ex genere deorum: semperq; a facie apostolorum fugientes/tandiu erant in quacunq; ciuitate/q̃diu agnoscerent apostolos aduenire. Apostoli autem vbicunq; fuissent ingressi: detegebãt facta eorum. et ostendebant doctrinam eorum ab inimico humani generis adinuentam. Erant autẽ in sannir ciuitate quadraginta pontifices templorũ: quos tali allocutione magi in dei apostolos incitarunt. Venturi sunt inquiunt huc duo hebrei: deorũ omnium inimici. Qui vbi docuerint deum alterũ adorari debere: vos exclusi eritis a facultatibus vestris/et vt purgamenta abiecti. Alloquimini ergo populum vt mox cum vbidem istam intrauerint: teneantur ad sacrificandũ. Lectio. v.

Factum est autem vt postq̃ peragrassent apostoli vniuersas perside prouincias: venirent ad sannir ciuitatem magnam. In quam cum fuissent ingressi ⁊ manerent apud discipulũ suũ eiusdem ciuitatis virũ nomine sennen: ecce circa horã primam oẽs simul pontifices cũ populo innumerabili clamãtes ad sennen. Produc ad nos inimicos deorum nostrorum. Cum quibus si non sacrificaueris dijs nostris: incendemus te et domum tuam cum ipsis. Interea tenẽtur apostoli/ducũtur ad templum solis. Quibus ingredientibus templum ceperunt clamare demones per energumenos. Quid nobis et vobis apostoli dei viui? In ingressu vestro flãmis eruimur Stabat autem in vna ede templi ad orientẽ quadriga solis. fusilis ex auro: in alia autem ede/quadriga lune fusilis ex argento. Ceperunt ergo pontifices apostolis dei vim facere cum populo/vt ado

rarent eos: et illi duo magi qui hanc ipsam violentiam excitarant. Diritq; iudas ad symonem. Frater symon: video dominum nostrum iesum christum vocantem nos. Et symon respõdit. Diu est q̃ intueor aspectũ domini: in medio angelorum. Nam et dixit michi angel⁹ dominus cum orarem. Faciam vos egredi de templo: et ipsum templum ruere super eos. Et dixi. Nequaq̃ domine fiat hoc. Fortasse erunt ex his aliqui: qui convertentur ad dominum. Igitur cum hec loquerentur secum hebraico sermone: apparuit eis angelus domini dicens. Confortamini et vnum e duobus eligite: aut istorum repentinum interitum / aut ad palmam martyrii cum fiducia boni certaminis vos preparate. Tu. Lectio. vj.

REspondentes apostoli dixerunt. Horanda est misericordia domini nostri iesu christi / vt et istis propitietur: et nos adiuuet / vt possimus pertingere ad coronam. Hec autem soli apostoli videntes et audientes: compellebantur a pontificibus adorare simulachra solis et lune. Quib⁹ apostoli dixerũt. Facite fieri silentium: vt demus responsum omni populo audiente. Facto autẽ silentio: dixerunt apostoli. Audite oẽs et videte. Solem nos scimus seruũ dei esse: et lunam similiter precepto sui creatoris esse subiectam. In celi tamen firmamẽto constituentes: non sine iniuria sui in templis includuntur / que in celo omni seculo patere noscuntur. Et vt letatis quia simulachra eorum non sole sed demonibus plena sunt: precipimus demonibus qui in simulachro solis et lune vos ludificant / vt egrediantur ex eis: et ipsi ea cõminuãt Et stupentibus cunctis: dixit symon ad simulachrum solis. Precipio tibi ludificator hominum demon pessime / vt de simulachro solis: et cõminue ipsum / et quadrigam eius. Similiter cum hec iudas ad simulachrũ lune dixisset: visi sunt ab omni populo duo ethiopes / nigri. nudi et horribiles vultu egressi. Et confringentes ea: vlulatum dire vocis emittebant. Tunc omnes pontifices irruentes in apostolos christi: interfecerunt eos. In ipsa autem hora passionis eorum: extiterũt fulgura nimia / ita vt tripharie templũ scinderetur a summo tecti fastigio vsq; ad vltimum fundamentũ. Magi autem zaroes et arpharat ictu choruscationis adusti: in carbones sũt versi. Post mensem vero tertiũ misit rex Xerses: et corpora sanctorum apostolorũ cum ingẽti honore ad suam trãstulit ciuitatẽ. In qua extruxit eis basilicam mirificã: et in medio eius sarcophagum eis ex argẽto puro instituit. Quo in loco beneficia diuina consequuntur: quicunq; credentes in dominum nostrũ iesum christum / illuc meruerũt peruenire. ¶ Scõm iohannẽ. xv

IN illo tẽpore: Dixit iesus discipulis suis. Hec mãdo vobis: vt diligatis inuicẽ. Et reliqua. Omelia excerpta de cõmenta. beati augustini episcopi.

Merito magister bonus dilectionẽ sic sepe commendat / tanq̃ sola precipienda sit: sine qua non possunt prodesse cetera bona. et que nõ potest haberi sine ceteris bonis / quib⁹ homo efficitur bonus. Pro hac dilectione: pariter debemus etiam mundi odia sustinere. Metelle est enim vt nos oderit: quos cernit nolle quod diligit. Sed plurimum nos de seipso dominus consolatur / qui cum dixisset / hec mãdo vobis vt diligatis inuicẽ: adiecit atq; ait. Si mũdus vos odit: scitote quia me priorem vobis odio habuit. Cur ergo se membrum supra verticem extollit? Reciclas esse in corpore: si non vis odium mundi sustinere cum capite. Tu autem domine miserere. Lectio octaua.

SI de mundo inquit essetis: mundus quod suum erat diligeret. Vniuerse vtiq; hoc ait ecclesie: quam plerumq; etiam ipsius mundi nomine appellat / sicut est illud. Deus erat in christo mũdum reconsilians sibi. Itemq; illud. Non venit filius hominis in mundum vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum. Et in epistola sua iohãnes ait. Aduocatum habemus apud patrem iesum christum iustum: et ipse est propitiatio peccatorũ nostrorũ. Non tãtum nostrorũ: sed et totius mundi. Tot⁹ ergo mundus ecclesia est: et totus mun-

dus odit ecclesiam. Mundus igitur odit mundum: inimicus reconsiliatum/damnatus saluatum/inquinatus mundatū Sed iste mundus quem deus in christo reconsiliat sibi/et qui per christum saluatur. et cui per christum omne peccatum donatur: de mundo electus est inimico/dānato/cōtaminato. Et ea quippe massa que tota in adam periit/fūt vasa misericordie in quibus mūdus est pertinēs ad reconsiliationem quam mūdus odit: et ex eadem massa pertinens ad vasa ire que perfecta sunt ad perditionem. Dent ꝙ cum diuisset/si de mundo essetis mundus quod suum erat diligeret: continuo subiunxit. Quia vero de mundo nō estis/sed ego vos elegi de mundo: propterea odit vos mundus. Tu autem. Lec.ix.

ERgo et ipsi inde erant vnde vt nō essent electi sunt inde: nō meritis suis/ quorum nulla bona precesserant opera/non natura/que tota fuerat per liberum arbitrium in ipsa radice vitiata/sed gratuita/hoc est vera gratia. Mementote inquit sermonis mei quem ego dixi vobis: nō est seruus maior domino suo. Si me persecuti sūt: ⁊ vos psequūtur Si sermonē meum seruauerūt: ⁊ vestrū seruabunt. Et hortans dominus seruos suos ad mundi odia perferenda patienter: nullum maius eis nec melius/ꝙ de semetipso ponit exemplum. quoniam sicut dicit apostolus petrus. christus passus est pro nobis/relinquens nobis exemplum vt sequamini vestigia eius. Sed hec omnia inquit facient vobis: propter nomen meum. Que omnia facient/ nisi quę dixit odio habebunt scilz et persequē tur sermonemq; contemnēt ⁊ Quoniam si sermonem non seruarēt eorum/ nec tamen odissent eos/nec persequerētur/ vel etiam si odissent nec tamen persequerētur/non omnia facerent. Hec autem omnia facient vobis: propter nomen meū. Quid est aliud dicere ꝙ me in vobis odio habebunt. me in vobis persequentur/ et sermonem vestrum quia meus est/ideo non seruabunt ⁊ Hec enim omnia faciēt vobis propter nomen. non vestrum: sed meum. Tanto igitur miseriores qui

Iohā.15.

propter hoc nomen ista faciunt: quanto beatiores qui propter hoc nomē ista patiuntur. Sicut ipse alio loco ait. Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiā: hoc est/propter me/vel propter sermonem meum. ¶ Cetera omnia ad matu. et ad oēs alias horas de cōi apostolorum dicuntur cum hac oratione.

DEus qui nos per beatos apostolos tuos symonem et iudam ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternā et proficiendo celebrare/et celebrando profitere. Per do. Ad secūdas vesperas ¶ Ciues apostolorum. r.in commūni folio xxvij. Oratio vt supra.

¶ Sancti quintini martyris.iij.lec.fiāt cum not.propter vigi.cum hac oratione.

SAncti quintini martyris tui nos quesumus domine veneranda festiuitas muniat: ⁊ fragilitati nostre subsidium erogret. Per. Lectio prima.

SAnctus quintin⁹ ad predicandum verbum dei in gallias directus. in vrbe ambianensi resedit: ibiq; domini fidem annunciare gentibus cepit. In illis diebus surgente persecutione cōtra christianam fidem: directus est a maximiano rictiouarus galliarū prefectus. Qui ambianis perueniens/ et famam beati quintini audiens/comprehendi eum precepit/et in carcerem recipi: ⁊ sequenti die sibi presentari. Cui ⁊ dixit. Quid passus es/vt nobili genere nat⁹/ eum colas qui ab hominibus est crucifixus ⁊ Quintin⁹ respondit. Vera nobilitas est: recognoscere factorem celi et terre et omniū creaturarum. Tu autem domine. Lec.sexta.

RIctiouarus dixit. Quintine: sacrifica diis. Nam si nolueris: diuersis te faciam penis interfici. Sanctus quintinus respondit. Fac quod vis: quia non pertimesco minas tuas. Tunc rictiouarus iussit eum extendi: et a quaternionibus cedi. Cumq; cedentes defecissent: iussit eum in carcere recipi. Vbi eo posito: apparuit ei angel⁹ domini dicens. Exi et corrobora populum:

qui per te credidit in dominū iesum christum. Et ecce ens: cepit in media vrbe annunciare populo verbum dei. Custodes autem carceris euigilantes / et carcerem clausum / sed neminem inuenientes intus: cucurrerunt et inuenerunt seruum dei in medio populi verbum domini predicantem. Videntes autem tam mirabile factum: conuersi sunt ad dñm. Tu. Le. m.

POst hec iussit rictiouarus beatū quintinū sibi exhiberi: cui ꝛ dixit. Ut video elegisti cōsilium vt magis mori q̄ viuere velis. Quintinus respondit. Non est mors si perseuerauero in formētis: que a te michi inferuntur. Jussit ergo iuder calcem et aceum et sinapē afferri: et in os eius infundi. Post hec iussit cum pōderosis cathenis circundari: ꝛ ad quoddam municipium quod augusto viromandorū nuncupatur duci. Vbi ipse veniens: cepit cum blandis sermonibus ad immolandum hortari. Quo recusante: iussit eum capitali sentencia puniri. Et eductus orauit: deinde cervices suas persecutoribus obtulit. Et amputato capite: statim de collo eius columba tanq̄ nix candida exiit que celos penetrauit. Tu autē. Cetera omnia fiāt de festo ad matu. ꝛ ad alias ho. vsq̄ ad missā q̄ erit de vigi. et dia fiāt de cōi vnius mar. C In festiuitate omnium sanctorū: festum maius dupler. Ad primas vel. ān.

SAncti dei omnes qui estis consortes supernorum ciuium: intercedite pro nobis. ps. Laudate pueri. fo. cxxvij. ān. Q̄ gloriosum est regnum in quo cum christo gaudēt omnes sancti amicti stolis albis sequuntur agnum quocunq; ierit. ps. Laudate dñm oēs gentes. fo. cxxix. ān. Fulgebunt iusti et tanq̄ scintille in arundineto discurrent: iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. ps. Lauda anima mea. fo. cxlij. ān. Sanctum est verum lumen et admirabile / ministrans lucem his qui permanserint in agone certaminis / recipient a christo splendorem sempiternum: in quo felices assidue letābitur. ps. Laudate dñm quoniam bonus psalmus. fo. cxlij. ān. O mnes electi dei nostri memoramini ante deū vt vestris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. ps. Lauda hierusalē dominum. fo. xliij. Capitulum.

ECce ego iohannes vidi angelum ascendentem ab ortu solis habentem signū dei viui / et clamauit voce magna quatuor angelis quibus datum est nocere terre et mari dicens / nolite nocere terre ꝛ mari neq; arboribus / quoadusq; signemus seruos dei nostri in frontibus eorum. ℟. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius et qui timetis deum pusilli et magni. Quoniam regnauit dominus deus noster omnipotens. Gaudeamus et exultemus ꝛ demus gloriam ei. ℣. Genus electum gens sancta populus acquisitionis memores memorum laudate deum. Quoniam re. Gloria patri. Gaudeamus. Hymnus.

IEsu saluator seculi redemptis ope subuenis: et pia dei genitrix salutē posce miseris. Cetus omnes angelici patriarcharum cunei: et prophetarū merita nobis precēturbeniam. Baptista christi precursor / et clauiger ethereus: cum ceteris apostolis nos soluāt neru crimnis. Chorus sacratus martyrum confessio sacerdotum: ꝛ virginalis castitas nos a peccatis abluāt. Clericorum suffragia omnesq; ciues celici annuant votis supplicū ꝛ vite poscāt premiū. Laus honor virtus gloria deo patri et filio: sancto simul paraclyto in sempiterna secula. Amē. ℣ Letamini in domino. ān. Gratulantes sancti dei omnes qui meruistis cōsortes fieri celestium virtutū et perfrui claritatis gloria: ideoq; precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dominum deum nostrum. ps. Magnificat anima. Oratio.

DOmine deus noster multiplica super nos gratiā tuā: ꝛ sanctorum tuorum quorū precuemus gloriosa solēnia / tribue subsequi in sancta professione leticiā. Per do. Nulla fiat mēo. ad has vel. nec ad matu. nec ad sequēdas vel. nisi q̄n hoc festū in dñica cōtigerit: tunc enim fiat mēo. de do. priuatim: et de trini. Similiter fiat ad vesperas vespe. q̄n hoc festum in sab. cōtigerit: nec etiā tunc fiat processio. C Ad cōple. ān. Sanctorum precibus cunctorum redde salutem corporis et anime christe tuis famulis. ps. Cum inuocarē. Cp. Tu in nobis. hy. Saluator mūdi. ℣. Tu

stodi nos.℟s. Nunc dimittis. Ad matut. inuita. ℣enite adoremus dominum. Qui in sanctis gloriosus est.℟s. Venite exul. ℣p̄. Jesu saluator seculi. ℣In.s.not.ān. ℍ deste deus vnus omnipotens pater et filius et spiritussā eius.℟s. Domine dominꝰ noster. fol. iij. ān. ℣icut lilium inter spinas sic amica mea inter filias.℟s. Celi enarrant.fo.v.ān. ℣enite adoremus dominum quem laudant angeli quem cherubin et seraphin sanctus sanctus sanctus proclamant.℟s. Benedic anima mea.fo.xxiiij. ℣. Letamini in domino et exultate iusti. Prima benedictio. In caritate perfecta: confirmet nos trinitas sancta. Lectio prima.

Legimus in ecclesiasticis hystoriis/q̄ sanctus bonifacius qui quartꝰ a beato gregorio/ romane vrbis episcopatū tenebat/ suis precibus a foca cesare impetrauerit donari ecclesie christi templum rome/quod ab antiquis pātheon antea vocabatur:quia hoc quasi simulachrū oim videretur esse deorū. In quo eliminata omni spurcitia/ fecit ecclesiā dei genitricis/atq̄ omniū martyrū christi: vt exclusa multitudine demonū/ multitudo ibi sanctorū in memoriā haberetur/et plebs vniuersa in capite kalēdarū nouembriū/sicut in die natalis dñi ad ecclesiam in honore omniū sanctorū cōsecratam cōuentet/ibiq̄ missarū solēnitate a pfule sedis apostolice celebrata/ omnibusq̄ rite peractis/ vnusquisq̄ in suā cū gaudio remearet. Ex hac ergo consuetudine sancte romane ecclesie/ crescente religione christiana decretū est/ vt in ecclesijs dei que per orbē terrarū longe lateq̄ cōstruuntur/honor̄ memoria oim sanctorum in die qua predictus haberetur: vt quicquid humana fragilitas per ignorantiā vel negligentiā seu occupationem rei secularis in solēnitate sanctorum minꝰ plene peregisset/ in hac sācta obseruatione solueretur/quatinus eorū patrocinijs protecti/ ad superna polorū gaudia puenire valeamꝰ. Nūt ergo fratres charissimi in omniū primordijs sācto rū/inuocare laudare et glorificare tō decet eum qui cunctos condidit sanctos/ per quem omnia facta sunt/per quē cuncta subsistūt elementa/ cuius maiestas nec incipit nec desinit in seculū: vt merito omnis principiū ac finis creature nominetur/vt de eo per quēdā sapientē dictū est. Omis sapientia a dño deo est: et cū illo fuit semp/ et est ante euum. Cuius principiū atq̄ virtutē apostolus spiritu sancto preuentus: supra modū esse humanū inuestigare cōsiderabat dicens. O altitudo diuitiarum sapiētie et scientie dei: q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius et inuestigabiles vie eius. Quis enim cognouit sensum dñi/aut quis eius consiliarius fuit? Aut quis prior dedit illi/ et retribuetur ei? Quoniam ex ipso/et per ipsum/ et in ipso sunt omnia: ipsi honor et gloria/ in secula seculorum amen. Tu autē. ℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maiestas, patri prolicq̄ sācto q̄ flamini. Qui totum subdit suis ordem legibus. ℣. Prester nobis gratiam dietasdeata patris ac nati pariterq̄ spiritus almi. Qui. Secunda Benedictio de sācta maria. Per intercessionem sue matris: benedicat nos filius dei patris. Lectio secunda.

Beata quoq̄ dei genitrix et semper virgo maria/tēplū dñi/ sacrariū spiritussācti/ virgo ante partū/ virgo in partu/virgo post partū/presentis solennitate diei cū suis virginibꝰ expers nullo modo credēda est/que dei populum faciendo monebat spernere perituri luxus seculi/a lenocinijs mortalis nature declinare/carnis pudicitiam cū virginitatis honore intra cordis hospitium obseruare: eamq̄ omnium virtutum reginam/ fructū salutis perpetue/ sociam esse angelorum sanis affirmabat exemplis/ ita vt innumerabilis virtusq̄ sexus multitudo eius sequeretur vestigia/vt relictis nuptiarum copulationibus spretaq̄ liberorum propagine/sponso qui in celis est perenni mente/actu/habitu/et gestu/ applicari maluerit. Verum quia omnibus sanctis non mediocriter sed perfecte/huius sacratissime atq̄ excellentissime solennitas diei sine fine marino constat dedicata honore: nos fratres charissimi tantorū patrocinia intercessorum

tota mētis intentione quēramus/vt per tempoꝛalia festa que gerimus/coꝛū meritis intercedentibus.ad eterna gaudia peruenire valeamus.Pēsate ergo quia nulla sunt que tempoꝛaliter currūt. Finis enim tempoꝛalium ostendit:quia nichil sit quod transire potest.Casus rerū indicat:quia res transiens et tunc pꝛope nichil fuit/cum stare videretur. Hec igitur vobiscum agite/hec in mente sedula cogitatione versate/et si adhuc hic tenemur infirmitate coꝛpoꝛis:tamē ad eos de quibus loquimur toto coꝛde tēdam⁹/vt cum ipsis postmodum in eterna secula gaudere mereamur/per eum qui vivit et regnat in secula seculoꝛum amen. Tu autem domine. ℣. Felix namq; es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te oꝛtus est sol iustitie christus deus noster. ℟. Ora pro populo/interveni pro clero/intercede pro devoto femineo sexu/sentiant omnes tuum levamen/quicunq; celebrant tuam sollēnitatem. Quia ex te oꝛtus. Tertia benedictio erit de angelis. Ad societatem civiū supernoꝛū perducat nos rex angelorum. Lectio tertia

OMnipotentem deum itaq; fratres laudemus et gloꝛificemus:qui superna celoꝛum regna spiritibus angelicis ad laudem et gloꝛiam ac honoꝛē sui nominis atq; maiestatis imperium/miro oꝛdine collocauit. De quib⁹ loqui plurima pertimescimus quia soli deo scire est:quomodo vel quemadmodum coꝛū nobis invisibilis absq; cōtagione seu diminutione/in sola sua puritate cōsistat natura. Sed tamen novem esse angelorū oꝛdines ad dei iudicia ac ministeria complenda:testante sacro eloquio recognouimus. Quoꝛum principatus ac potestates:subtiliter ac mirabiliter dei omnipotentis nutu distingūtur. Alij mira potentia ceteris preemineꝫt:quod eis ad obediendum alia angelorū agmina subiecta sunt. Alij tanta divinitatis gratia replētur:vt in eis dominus sedeat/ꝫ per eos sua iudicia decernat. Alij tanto pꝛouectioꝛe scientia pleni sunt:quanto claritatem dei vicinius contēplantur. Alia vero ita deo conuncta sunt agmina angelorum:vt inter ipsos ꝫ deum nulli alij interstent. Tantoq; magis ardent amore:quanto subtilius claritatem divinitatis eius aspiciūt. Talibus vt dixim⁹/a pꝛimoꝛdio incipientis vite/beatoꝛum spirituum distinctionibus:superna celoꝛum regna a deo cōditoꝛe in perpetuum mirabiliter collocata subsistūt. His omnibus fratres charissimi/tam decoꝛis ac deo dilectis angelorum agminibus: huius diei solennitatem credimus esse consecratam. Sed ecce/dum celestium civium secreta rimamur:supra modum nostre fragilitatis digressi sumus. Taceamus interim de secretis celestibus/ꝫ ante conditoꝛis oculos tergamus pecta coꝛum maculas/vt ad eos de quibus loquimur peruenire valeam⁹:adiuti gratia saluatoꝛis nostri/cui est honoꝛ et gloria/in secula seculoꝛum amen. Tu autē. ℣. Te sanctum dominum in excelsis laudant omnes angeli dicentes, Te decet Laus et honoꝛ domine. ℟. Cherubin quoq; ac seraphin sanctus pꝛoclamant/et omnis celicus oꝛdo dicens. Te decet. Gloꝛia. Laus. ¶ In. ℣. noc. ān. Inter natos mulierum non surrexit maioꝛ iohanne baptista. ps. Bonum est confiteri. ko. xxxiij. añia. Estote foꝛtes in bello et pugnate cum antiquo serpente/et accipietis regnum eternum alleluya. ps. Benedicam. ko. xv. ān. Isti sunt sancti qui pꝛo dei amoꝛe minas hominum contempserūt/sancti martyres in regnum eternum exultant cum angelis: o q̄ preciosa est moꝛs sanctoꝛum qui assidue assistunt ante dominum et ab invicem nō sunt separati. ps. Deus venerunt. ko. xxviij. ℟. Exultent iusti in cōspe. De sanctis pꝛophetis benedictio. Patriarcharū merita: nos ducant ad regna celestia. Lectio quarta

Est adhuc fratres qđ de hac eadē tā pulchꝛa atq; pclara festivitate loqui debeam⁹/q̄ nō solū vt pꝛedixim⁹ angelorū spirituū:verūetiā sāctis oīb⁹ qui in terra fuit ab eꝛoꝛdio mūdi peccati honoꝛabiliter dedicata cōsistit. E quib⁹ pꝛimi fuerūt patriarche viri religiosi atq; gloꝛiosi in vita sua: patres pphetarum et apostoloꝛū quoꝛū memoꝛia nō derelinquitur:et nomen coꝛum manet in eternum/quia deo digni inuenti sunt: fide pꝛeclari/hospitalitate pꝛecipui/astuti in sensu/sapientes in opere/rebus secularī-

bus locupletes / reparatores orbis atq; recreatores / iustitia insignes / longanimes in spe / obedientes in preceptis / credu li in promissionibus / susceptores angelorum effecti / facie ad faciem deum vidētes / in consilio prudētes / in prelijs victoriosi / statum mūdi regentes / sceptrū regni obtinentes. Hos sequitur electio prophetarum cum quibus locut⁹ est dñs et ostendit illis secreta sua: vt ea que vētura erant / quasi presentia spiritu sancto illuminati cognoscere atq; enunciare possent / principes populorum ventura predicendo facti. Alij in vtero / alij in pueritia / alij in iuuentute / alij in senectute deo cogniti / et sanctificati inuenti sunt / fide pleni: deuotione summi / industria solertes / excellenti ingenio prediti / in exercitatione discipline instructi / in sācta meditatione assidui / metuq; mortis intrepidi. Christi vero per virginem natiuitatem / ac passionem dei resurrectionem siue ascensionem / spiritusq; sancti aduētum ac futurum in consummatione mundi iudicium: dei spiritu edocti clara voce predixerunt. Nunc vero reuertamur ad eos / quos vnda baptismatis et effusio sanguinis christi ab errore paterni delicti / a squalore vetuste gētilitatis: in nouo testamento per gratiam spiritussancti abluendo purgauit. Quorum oculi beati: qui christum in carne venientem videre meruerunt. In hac tam preclara visione / iohannes baptista qui eodem angelo quo christus denunciāte cōceptus est: in exordio predicationis atq; baptismatis primatū tenebat. Qui christum peccata mundi tollētem agnouit: ac digito demonstrauit. Quo inter natos mulierum non surrexit maior: eodē christo attestāte. Qui merito precursor domini / preco iudicis / propheta altissimi nuncupatur: quia nondum editus christum mundo prophetauit vēturum / et ad redemptionem animarum ad inferos descensurum / gloriosa precucurrit passione. ℟. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. Qui viam domino preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen iohannes erat. Qui viam do-

mino. Benedictio de apostolis Apostolorum intercessio: iungat nos angelorum consortio. Lectio quinta.

IOhanni athlete dei electo concordat duodenus apostolorū numerus / quos a primis miraculorum virtutibus ad componendum noue fidei fundamentum / erigendumq; adhuc tenere statum ecclesie diuina prouidētia ex omnibus quos capiebat mundus elegit: vt in omnem terram sonus eorum predicationis exiret / et in fines orbis terre eorū procederent verba. Qui vere vinee id est christo tanq̄ palmites adheserunt: quorum fructus in sempiternū permanens non marcesceret. Quibus ipse dñs locutus est dicens. Vos estis lux mūdi. Nō potest ciuitas abscondi supra montē posita / neq; accendunt lucernam et ponunt eam submodio / sed super candelabrum: vt luceat omnibus qui in domo sūt. Sic luceat lux vestra coram hominibus / vt videant vestra bona opera: et glorificēt patrem vestrum qui in celis est. Et iterū Iam non dicā vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quecunq; audiui a patre meo / nota feci vobis. Et quodcunq; ligaretis super terram: ligatum esse et in celis. et quodcunq; solueretis super terram / solutum esse et in celis promisit. Et iterum cum venisset ad iudicandum seculum: eos super sedes duodecim esse sessuros / et secum iudicaturos orbem terre predixit. Talibꝰ vt credimus patronis: hec dies honestata declaratur. Tu autem domine miserere no. ℟. Viues apostolorū et domestici dei aduenerunt hodie. ℣. Portantes pacē et illuminantes patriam date pacem gentibus et liberate populum domini. ℣. Iudex preces supplicum vite eterne postentes premia qui fortis in dextris manipulos iustitie / quos gaudentes aduenisse hodie. ℣. Portantes pacem. De martyribus benedictio. Martyrum cōstantia: nos ducat ad celi gaudia. Lectio sexta.

APostolis subiunctum est triumphale martyrum nomē. qui per diuersa tormētorum genera christi passionem nō tacentibus prerogatiuis men

tibus imitabantur: alij ferro perempti/ alij flammis crusti/ alij flagellis verberati alij uectibus perforati/ alij cruciati patibulo/ alij pelagi periculo naufragati alij uiui decoriati/ alij uinculis maceriati alij linguis priuati/ alij lapidibus obruti/ alij frigore afflicti/ alij fame cruciati alij uero truncatis manibus siue ceteris cesis membris/ spectaculum contumelie in populis nudi propter nomen domini portantes. Hi sunt triumphatores et amici dei contemnentes sceleratorum iussa principum: modo coronantur et accipiunt palmas laborū quia fundati erāt supra firmam petram. id est christum. De huiusmodi apostolus mēte cōpunctus: ingemiscens ait. Sancti ludibria et uerbera experti insuper & uincula et carceres: lapidati sunt/ secti sunt/ tentati sunt in occisione gladij mortui sunt Circuierūt in melotis/ in pellibus caprinis egentes/ angustiati/ afflicti: quibus dignus nō erat mundus. Et beatus papa gregorius in expositione cuiusdam euangelij de istiusmodi bellatorib⁹ querimoniam facit dicēdo: ecce inquit electi dei carnem domant/ spiritum roborant/ demonibus imperāt/ uirtutib⁹ choruscāt/ presentia despiciunt/ eternā patriā uocibus moribusq; predicant/ eam etiā moriendo diligunt/ atq; ad illam per tormēta pertingunt. Occidi possunt: & flecti nequeunt. Et si coram hominib⁹ tormenta passi sunt: spes illorū immortalitate plena est. In paucis uerati/ in multis bene disponentur: quoniam deus tentauit illos et inuenit eos dignos se. Tanq; aurum in fornace probauit illos: et quasi holocausti hostiam accepit illos. Nunc ergo martyrū christi certamina atq; victorias audiuimus/ eisq; nimirum hunc diem tantum credimus sanctificatum/ quantum in semetipsis ut sanctificaretur laborare per tormenta non cessauere. Tu autem. ℣. O constantia martyrū laudabilis: o charitas inextinguibilis/ o patientia inuincibilis/ que licet inter pressuras persequentium uisa sit despicabilis. Inuenietur in laudem et gloriam et honorem In tempore retributionis. ℟. Nobis ergo petimus pius subueniant meritis/ honorificati a patre qui est in celis. Inuenietur. Gloria pa. In tempore. ℭ In iij. nocturn. ān. Sint lumbi uestri precincti: et lucerne ardentes in manibus uestris/ et uos similes hominibus expectantibus dominum suum: quando reuertatur a nuptijs ℣. Exultate iusti. fo. xv. ān. Uirgines sancte dei orate pro nobis ut sceleruṁ ueniam per uos accipere mereamur. ℟. Exultauit cor meum fo. xx. ān. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius/ et qui timetis deum pusilli et magni/ quoniam regnauit dominus deus noster omnipotens/ gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei. ℣. Quam dilecta. fo. xxx. b. Justorum anime in manu dei sunt. Benedictio septima. Sancti euangelij lectio: sit nobis salus & protectio. ℭ Secundum Matheum. v.

In illo tempore. Uidens iesus turbas/ ascendit in montem. Et cum sedisset: accesserunt ad eum discipuli ei⁹. Et aperiēs os suum docebat eos. Et reliqua. Non dicatur omelia.

Christi uero sacerdotibus atq; doctoribus siue confessoribus huius diei festiuitatem non ignotam esse credim⁹: qui corda fidelium spiritualiter quasi ymbribus irrigant celestibus/ ut feliciter proferre immarcessibilem bonorum operū possint fructum. Qui talenta sibi credita non solum reddere/ uerunetiam cum usura sine fraude amplificare curauerunt: quia bonum quod per gratiam spiritus sancti intelligendo didicere: non sibimet tantummodo profuturum. sed aliys subiectorum mentibus secundum apostoli preceptum arguendo/ obsecrando increpando/ cura atq; faciendo inserere nitebantur. Quorum mens lucidissima/ manus uero plene sunt munditia: eo q; in mensa altaris sacra christi corporis et sanguinis mysteria celebrantes/ in sui cordis penetralib⁹/ hostiam uiuā deoq; placentem/ id est semetipsos sine macula atq; admixtione praui operis/ offerre non desistant. Et licet persecutorum non senserint gladium/ tamen per bite meritum deo digni martyrio non priuantur: quia martyrium non solum sanguinis effusione/ sed et abstinentia peccatorum/ et exercitatione preceptorū dei perficitur. Sic & anachoritarum sun

gulare ppositū/ab huius diei solēnitate non separatū esse cōfidimus/qui p singula heremi loca in speluncis et criguis cellarū tuguriis/modico cōtenti pabulo demorātes/bestijs associati/multi ab auibus subministrati/ciborum spernētes delicias/turus scli calcātes/laudē tē pozalem non amantes/visus hominum fugientes/angelozum assueti loquelis: plurimis virtutū effulsere lignis. Ceteris visum inouabāt/claudis gressum firmabant/surdis auditum tribuebāt/superabant demonia/manicis manus restituebāt: mortuos suscitabant. Verum quia his omnibus nō mediocriter/sed perfecte huius sacratissime atq; excellētissime solennitas diei/maximo sine fine cōstat honore: nos fratres charissimi tantorū patrocinia intercessorū/de quibus locuti sumus. tota mentis intentione queramus/vt per tēporalia festa que gerim⁹/eorum meritis intercedentibus ad eterna gaudia peruenire valeamus. Tu. ℟.

7 Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantibus dōm suum quādo reuertatur a nuptijs ℣ Vigilate ergo quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et vos. De virginib⁹. ℟. octa. que let. legatur ab vno solo puero in suppellicio Octaua benedictio. Chorus sanctarum virginū: intercedat pro nobis ad dominum. Lectio octaua.

Videntur michi quinq; virgines: significare quinq; partitam continentiam a carnis illecebris. Continendus est enim animi appetit⁹ a voluptate oculorū/a voluptate aurium: a voluptate olfaciēdi/gustādi siue tāgēdi. Sed q; ista cōtinentia partim corā deo fit/vt illi placeat in interiore gaudio p̄sciēte/partim corā hoibus/tantum/vt gloria humana capiatur: quinq; dicuntur sapientes/et quinq; fatue/quia vtraq; continētia est/q̄uis diuerso comite gaudeat. Lāpades autem sunt que manibus portantur: opera que secundum istam continentiam fiūt. Dictum est enim. Luceāt opera vestra coram hominibus. Oēs vero acceperunt lampades suas: et venerunt obuiam sponso. Sed quinq; fatue acceptis lampadibus suis: non sumpserunt oleū secum. Multi enim q̄uis de christi bonitate plurimū sperent: gaudium tamen non habent dū cōtinenter viuunt/nisi in laudibus hominū. Nō habent ergo oleum secum. Prudentes autem acceperunt oleum in vasis suis cum lāpadibus: id est leticiam bonorū operū/in cor de atq; conscientia posuerunt. Tu autē. Ista precedēs lectio legatur ab vno puero vt predictum est. et interim procedant quinq; pueri de vestiario ordinati in suppellicijs capitibus velatis amictibus albis et cereos ardentes in manibus tenētes/ad gradū chori accedant. Finita lect. simul incipiant ad altare conuersi. ℟m.

Audiui vocem de celo venientem: venite omnes virgines sapientissime. Oleum recondite in vasis vestris dū sponsus aduenerit. ℣ Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit. Oleum recō.

Nona benedictio erit de omnibus sanctis Sāctorum meritis. mereamur gaudia lucis. Lectio nona.

Ergo agite fratres aggrediamur iter vite: reuertamur ad ciuitatē in qua scripti sumus/z ciues decreti. Nō sum⁹ hospites/sed ciues sāctorū et domestici dei. etiā illi⁹ heredes: coheredes aūt christi. Huius nobis vrbis ianuas aperiet fortitudo: et fiducia latum p̄cedet ingressum. Consideremus ergo inclitā vrbis illius felicitatem: inquantū considerare possibile est. Ut enim vere est: cōprehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur de ea in quodā loco sic: q̄ aufugiet ibi dolor/tristitia/et gemitus. Quid hac vita beatius/vbi non est paupertatis metus/nō egritudinis imbecillitas. Nemo leditur/nemo irascitur/nemo inuidet: cupiditas nulla erardescit. Nullū sibi desiderium: nulla honoris pulsat aut potestatis ābitio. Nullus ibi diaboli met⁹/insidie demonū nulle: terror gehenne procul. Mors neq; corporis neq; aie: sed immortalitatis munera totūda. Nulla erit tūc vsq; discordia: sed cūcta cōsona/cūcta cōuenientia: quia omnū sanctorū vna concordia/par cūcta et letitia cōtinua. Trāquilla sunt omnia et quieta. Jugis spēdor. nō iste qui nunc est: sed tanto clarior

Aug. in. 17. de ciu. c. 1.

quãto felicior / q; ciuitas vt legit illa nõ egebit lumine solis / sed dominus omni potẽs illuminabit eam / et lucerna eius est agnus. Vbi fulgebunt sancti vt stelle in perpetuas eternitates: ꝫ sicut splẽdor firmamẽti qui erudiũt multos Quapropter nor ibi nulla / nulle tenebre / concursus nubiũ nullus. nec frigoris ardoris ve asperitas vlla sed talis quedam erit rerum temperies. quã nec oculus vidit / nec auris audiuit nec in cor hois ascendit: nisi illorum qui ꝫa perfrui digni inueniuntur / quorũ nomina scripta sunt in libro vite / qui et lauerunt stolas suas in sanguine agni / ꝫ sunt ante sedem dei / seruiũtq; ei die ac nocte. Non est senectus ibi / nec senectutis miseria: dum omnes occurrunt in virum perfectũ / in mensuram etatis plenitudinis christi. Cerũ super hec omnia est consociari angelorum ⁊ archangelorum cetibus: throni etiã ⁊ dñationib⁹. principatib⁹. ⁊ potestatib⁹ omniũq; celestiũ supernarumq; virtutũ contubernijs perfrui / ⁊ intueri agmina sanctorum splendidius syderibus micãtia patriarcharum fide fulgentia / prophetarum spe letantia. apostolorum in duodecim tribubus israel orbem iudicãtia / martyrum purpureis victorie coronis lucentia. virginum quoq; choros tãdentia serta gestãtes inspicere. De rege autem qui horum medius residet: dicere vor nulla sufficiet. Effugit enim omnẽ sermonẽ atq; omnẽ sensum humane mẽtis excedit decus illud: illa pulchritudo / illa virtus illa gloria / illa magnificentia illa maiestas. Ultra enim omnẽ sanctorũ est gloriam / ipsi⁹ inestimabile adipisci conspectũ: et splendore maiestatis ei⁹ irradiari. Hec hereãt firmiter sensib⁹ nris hec intelligant plena fide / hec toto cor de diligãt: hec indefinentiũ operũ magnanimitate acquirãt. Respolita est in potestate facientis: quia regnum celorũ vim patitur. Res ista o homo id regnũ celeste: aliud non querit precium nisi teipsum. Tanti valet: quãtum es tu. Da te: et habebis illam. Quid turbaris de precio? Christus semetipsum tradidit: vt acquireret te regnũ deo patri. Ita et tu teipsum da. vt sis regnum eius: ac non regnet peccatum in mortali tuo corpore / sed spiritus in acquisitionem vite. Ad hanc igitur operum salutarium delectetur palmam: quicunq; deliberat habere premia reprimissa in eterna secula seculorum. Amen. ℟. Concede nobis domine ihs veniam delictorum: et intercedẽtibus sanctis quorum hodie solennia celebramus. Talem nobis tribue deuotionẽ. Ut ad eorũ peruenire mereamur societatem. ℣. Adiuuent nos eorum merita quos propria impedunt scelera / excusset intercessio accusat quos actio / et qui eis tribuisti celestis palmam regni / nobis veniam non deneges peccati. Talem. Gloria. Ant. Ante laudes. ℣. Justi autẽ in perpetuum viuent. ℟. Et apud. Cin lau. ãn.

Quoi turbã magnã quã dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus tãtes ante thronum. ps. Dñs regna. fo. vi. ãn. Et omnes angeli stabant in circuitu throni et ceciderunt in conspectu eius in facies suas et adorauerunt eũ ps. Jubilate. fo. vi. aña. Redemisti nos domine deus in sanguine tuo ex omni tribu ⁊ lingua et populo et natione: ⁊ fecisti nos deo nostro regnũ ps. Deus deus fo. vi. ãn. Benedicite dominum omnes electi eius agite diem letitie et cõfitemini illi. ps. Ipsum. fo. vi. ãn. Hymnus omnibus sanctis eius filijs israel populo appropinquanti tibi / gloria hec est omnibus sanctis eius. ps. Laudate. fo. vii. Cap. Ecce ego. hy⁹.

Quiste redemptor omnium / conserua tuos famulos: beate sẽper virginis / placatus sanctis precibus. Beata quoq; agmina / celestium spirituum: preterita presentia / futura mala pellite Cates eterni iudicis / apostolicq; domini: suppliciter exposcim⁹ saluari vestris precibus. Martyres dei incliti / confessores q; lucidi: vestris orationibus nos certe in celestibus. Chorus sanctarum virginum / clericorumq; omnium: simul cũ sanctis omnibus consortes christi facite Gentem auferte perfidam credentium de finibus: vt christo laudes debitas persoluamus alacriter. Gloria patri ingenito eiusq; vnigenito / vna cũ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. vlus. Mirabilis deus in sanctis. ãn. Te glorios⁹ apostolorum chorus: te prophetarum laudabilis numerus: te martyrũ candidatus laudat exercitus

te omnes electi voce cõfitentur vnanimes / beata trinitas vnus deus. ℣. Benedictus. Oratio

OMnipotẽs sẽpiterne deus qui nos omniũ sanctorum merita sub vna tribuisti celebritate venerari: quesumus vt desideratã nobis tue propiciationis abundantiam / multiplicatis intercessoribus largiaris. Per. ℣ Ad j. ãña. Vidi turbam. ℣. Deus in nomine. ℣ Ad. ij. ãn. Et ois angeli. ℣ Legẽ pone. Cap. Ecce ego iohannes. Vita. ℟. de cõi pluri. martyr. ad ois horas dñr esi ora. predicta. ℣ Ad vj. ãn Redemisti. ℣. Dekerit. Capitulum.

Luc 4.7 AUdiui numerum signatorũ centũ quadraginta quatuor milia signati ex oi tribu filiorũ israel. ℣ Ad. iij. ãn. Hymnus ois. ℣. Mirabilia. Cap.

Luc 4.7 VIdi turbã magnam quã dinumerare nemo poterat ex oibus gentibus ⁊ tribubus et populis ⁊ linguis stãtes ante thronũ et in cõspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eor. ℣ Ad. ij. bes. ãn. Vidi turbam. ℣. Confitebor. ℣. Credidi ppter. ℣. In cõuertẽdo. ℣. Eripe me. ij. ℣. Lauda hierusalem. Cap. Ecce ego iohannes. ℟. Justi in perpetuum viuent. Require in cõi pluri. cõfesso. hyms. Christe redemptor omniũ. ℏ. Mirabilis. ãn. ✠ Saluator mundi salua nos omnes / sancta dei genitrix virgo semper maria ora pro nobis: precibus quoq; sanctorum apostolorũ martyrum ⁊ confessorum atq; sanctarũ virginũ suppliciter petimus / vt a malis omnibus eruamur / bonisq; omnibus nunc et semper perfrui mereamur. ℣. Magnificat. Oratio. ℣ Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. ⁊ Aue maria dicãt. deide dicitur ℣ Lauda anima mea dominũ. more solito. Quo finito dicat sacerdos. executor officij. ℏ. cum oratione. Requiem eternam. Et lux perpe. ℏ A porta inferi. ℟. Exue dñe. ℏ. Credo videre. ℟. In terra viuen. ℏ. Dñs vobiscũ. ℟. Et cum. Oremus. Oratio.

HIdelium deus omniũ conditor et redemptor animabus omniũ fidelium defunctorũ remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiã quã optauerunt. pijs supplicationibus consequantur. Et finiat hoc modo. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deus per omnia secula seculorũ ℟. Amen. ℏ Requiescant in pace. ℟. Amen. Et dicitur hec oratio. Non dicat sacerdos. Dominus vobiscũ. Deinde dicitur completo. de die. ãn. Sanctorum precibus. ℣. Cũ inuocarem. Et cetera vsq; ad. j. besp. Pro corpore presenti cuiuscũq; fuerit dicitur hec oratio. Deus cui proprium est misereri. In anniuersario de quotcunq; fuerit dicitur hec Oratio. Deus indulgentiarum. Pro episcopis defunctis dicitur hec oratio. Deus qui inter apostolicos sacerdotes. Pro fratribus et sororibus vt hec Oratio. Deus venie largitor. Oratio generalis sex Fidelium deus. In die trictinali de quo cunq; fuerit dicitur hec oratio. Deus cui proprium est misereri semper et parcere propiciare anime famuli tui N. ℣ In die animarum pulsentur campane more solito vt in dñicis diebus. Ad matu. mortuo. non dicit Domine labia. nec Deus in adiutorium. nec Venite exultemus. sed fiant. iij. lec. et incipiãtur in gradu superiori hoc modo. Dirige. Et cetera agãt cum suis psal. vt post psalteriũ prenotate sunt. Et sciẽdũ est q̃ corpus adest presens et in anniuersarijs eorum: ⁊ in die animarũ reperatur tertiũ. vj. et. ix. ℟. post suum vsũ In anniuersarijs eorum et in triginta libus et quando corpus adest presens vt ℟. Libera me domine. cum his tribus versi. sex Dies illa vsq; Quando celi. vsq; Quid ergo miserrimus. Dum veneris. ℏ. Nãe te christe petimus Dum veneris. Repetatur ℟. In agris incipiendis et vsq; dicendis ac in fe. legendis in

℟. quocunq; cũ suis ꝺ̃s. cãtandis idem modus ⁊ ordo seruetur qui in annuer. exp̃orum per oia de quocunq; fit annuer sarium vt supra ditum est in. j. dñica ad uentus dñi. post. v. uelp. Lectiones vero in pulpito legantur. Ante laud. vero dicat sacer. executor officiũ ꝺ̃. hoc modo. Requiescant in pace. ℟. Amen. In lau. ãn. Exultabunt. ps. Miserere. añã. Eraudi dñe. ꝑ. Te decet. añã. Qui suscepit. ps. Deus deus. ãn. I porta inferi. ps. Ego dixi. añã. Dis spũs. ꝑ. Laudate dñm. ꝺ̃. Requiem eternã. Capitu. Ego sum resur. ps. Benedictus. Sequatur Kyrie eleyson. Christe eleyso. Kyrie eleyson. Pater noster. et Aue maria. sine pronunciatione. Et ne nos. ꝺ̃s. ad uelp. deinde dicit iste psal. Exaltabo. j. sine nota: quo finito dicat sacerdos loro nec habitu mutato. ꝺ̃s. Requiem eternã. ℟. cum oratione. Fidelium deus. ñs eodẽ modo per oia ꝺ̃s. ad Placebo. Quibꝰ dictis statim post laudes mox dicuntur matũtinales de sancta maria in cõuentu. mox soluto et post primam collectã fiat mẽo. de martyrologio sociisq; eius q; precedet mẽo. de spiritu sancto cũ hac oratione. Oco.

OAnobis q̃s domine sanctorum martyrũ tuorũ eustachy sociorũq; eius intercessione letitiã et pacem: vt quorũ gaudemus triumphis protegamur auxiliis ꝑ. Nõ ꝺ̃. ps. Ad te leua. Nec fiat vlla prostratio in choro hac die q; qua alii festiuũ fest. habetur. Chorꝫ corpore presenti ꝺ̃. oco. Deus cui proprium. maior. In annuer sariis vero dicitur or. Deus cui proprium est. minor vt supra ad Placebo. In tricennali de quocũq; fuerit ꝺ̃. oco Omnipotẽs sempiterne deus cui nũq; sine spe. vt supra. Pro episcopis defunctis dẽ hec oratio. Deus cuius miserico; die non est numerus. Pro fratribus et sororibus defunctis dẽ hec oratio Inclina domine aurem tuam. Deinde dicitur oratio pro familiaribus defunctis priuatim ad placitum. Quibus expletis dicitur hec sequens oco in audientia Animabus quesumus domine. ⁊ cetera oia vt post psalteriũ ꝺ̃. Requiescant in pace. ℟. Amen. Ad. j. et ad alias ho. non dicatur. Deus in adiutorium. nec hymnus. sed statim incipiatur añã super psal. in superiori gradu hoc modo. ãn. Requiẽ eternã. ps. Deus in noie. ps. Beati immaculati. ps. Retribue. Finitis psal. post Gloria patri cota dẽ ãn. qua dicta sequat sic Kyrie el. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. Aue maria. Postea dicat sacerdos. Et ne nos. ℟. Sed libera. ꝺ̃s. Requiem eternã. ℟. Et lux perpetua. ℣. vt supra. ꝺ̃. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ. Oremus Oco. Fidelium deus omniũ ℣. ꝺ̃s. Que terminetur hoc modo. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deꝫ per oia secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. ꝺ̃. Requiescant in pace. ℟. Amen. Nõ ꝺ̃. Dñs vo. post oronẽ. hoc eodẽ mõ dñr et finiantur oẽs alie hore huius diei. In capto post le. de martirologio dicat sacerdos. ꝺ̃. Preciosa est cum hac oronẽ tñ. Sãcta maria mater dñi. sic terminetur. Qui in trinitate perfecta viuit ⁊ regnat deus: per oia secula seculoꝝ. ℟. Amen. ꝺ̃. Dñs vo. ℟. Et cum ꝺ̃. Benedicamus dño. Deo gra. Hac die dñr oẽs hore ante mis. Ab hac die vsq; ad iij. feriã ante pas. nõ sequuntur laudes cõtinue siue corpus pñs fuerit siue non: sed sẽper post vltimũ ℟. statim dẽ Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie el. Pater noster. sine pnũciatiõe. Et ne nos. dicat ps. Exaltabo te dñe. sine nota mox soluto cũ ꝺ̃. et oronẽ que dicẽde sũt ad laud. alio tpe. lau. vero tũc dicũtur post matu. de die et de sancta maria ⁊ tũc post psal. Bñdictus. ℣. ps. Voce mea. j. cũ ꝺ̃. ⁊ or. que dicebãtur ad lau. ⁊ ad Placebo. deinde dicitur ps Ad te leuaui. A pasc. vsq; ad fest. oim sanctorũ dñr Placebo. et Dirige. et lau. statim post ve. de die ⁊ de sancta maria qñ in cõuentu dicẽt. Si hec cõmẽoratio animarum in die dñica cõtigerit differatur vsq; in crastũ. Et tũc hymn. Iudi dñm. ichoet inipla do. ⁊ fiant mẽs. l. de marty. eustachio sociisq; eius ⁊ mẽo. ad ma. ⁊ ad miss. fiat. hec rubrica est vera abbi vna ꝯtũ habet cõmemoratio. Alias enim fiet tantum memoria de mar. Lectio quarta.

IN diebꝰ traiani imperatoris erat quidã magister militum nomine placidas/genere illignis/opibus potẽs/operibus iustitie ⁊ cunctis virtutum pre-

ditus meritis: et potens bello. habebat vero ꝫ coniugem: moribus similem. Misericors autem deus qui semper ad se dignos vocat: per dispēsationem pietatis sue/dedit eis ad cognitionē fidei sue peruenire. Et abeuntes ad sacerdotem christianorum/ et credentes in dominū iesū christum: supplicauerunt vt daret eis signaculū baptismatis. Qui alacri gaudio repletus/ exposuit eis mysterium fidei: et baptizauit eos cum duobus filijs in nomine sancte trinitatis. Et placidā quidem vocauit nomine eustachium: et contulit eis sanctum sacramentum domini nostri iesu christi. Lectio quinta.

POst multos autem dies: factus est incursus hostium in terras romanorum. Tūc placidas post depositā militiā vt solitus erat/ profectus est ad bellum: ꝫ terram quā abstulerāt barbari liberauit/ et reuersi sunt cum victoria magna portantes spolia multa. Reuerso ergo eustachio occurrit ei imperator adrianus: et altera die perrexit in templum ydolorum pro victoria sacrificiū ydolis oblaturus. Eustachius vero non est ingressus cum illo: sed secedens foris stetit. Quem conuocans imperator: interrogauit eum quare non sacrificauerit dijs propter victoriam. Qui dixit ad imperatorem. Ego supplico christum dominum meum: ꝫ incessanter et preces offero. Alium vero deum neq; scio neq; colo: nisi deum celestem. Lectio sexta.

COnsiderans vero imperator immutabilem eustachij fidem: iussit eum cū vxore et filijs introduci in arenā et dimitti eis leonem. Accurrēs vero leo et submittēs caput: quasi adorans recessit. Imperator vidēs mirabile spectaculum: precepit bouē eneū incendi/ ꝫ ibi sāctos dei introduci. Introducti vero i machinā: extēdētes manus suas orauerunt. Et ecce vox ad eos venit dicens. Venite in pace/ recepturi coronas glorie: ꝫ pro tē poralib⁹ malis fruimini preparatis bonis in secula seculor. Et statim cōminatio ignis cōprecta est: ꝫ glorificātes laudabilē trinitatē/ ꝫ cantantes hymnū reddiderūt in pace aias suas. Et tertia die aperta enea machina/ videntes populi corpora sanctorum admirabātur/ quia non tetigit eos ignis/ neq; capillus capitis eorum sensit ardorē ignis: et exclamauerunt dicētes. Magnus est deus christianorum: et non est alius. Occulti vero christiani tollentes corpora sanctorum: deposuerunt ea in celeberrimo loco. Tu autem domine. Vita. de communi plurimartyrum. ℣. Sancte venefrede virgi. et marty. ir. let. fiant cum hac oratione.

DEus qui beatam venefredā virginem tuam martyrio consummatā mirabiliter suscitasti: fac nos quesumus ea interuenīēte presentis vite subsidia consequi pariter et future. Per dominum nostrum. Lectio prima.

VEnerabilis dei seruus bēnous/ a nobilibus viris scilicet bengo patre ꝫ berthen matre iurta sabrinā in prouincia que dicitur ponnis oriundus: a primo diei infantie duos vel tres dies cum noctibus ieiunans pervigil in orationibus vir ad prandium ab ecclesia poterat diuelli. Qui parentibus relictis monachus effectus/ diuersis in locis ecclesias cōstruxit/ et fratres deo dignos diuinis obsequijs mancipauit: sibi a deo prouisam quesiturus mālionem. Ducente vero illum spiritu sancto: peruenit ad predium cuiusdam nobilissimi viri nomine tēvvith. Qui filius vnius potentissimi senatoris/ a rege secūdi eliuth nomine/ omni honestate conspicuus apparebat. Ad hunc cum vir dei aduenisset: quod secreto volebat i pectore/ nobili viro secretius aduocato propalauit. Dñe ad te sū celesti inquit instinctu destinatus/ non sine certa causa tue tuorūq; salutis: si meis acquieueris petitionibus. Peto itaq; quatenus de possessione tibi a progenitoribus derivata/ partem deo ꝫ michi cōcedas: vt ibi ecclesiam fabricem pro te et pro omnibus christicolis deo seruituris. Cuius petitionibus vir nobilis quasi celitus admonitus/ benigne annuēs: villā in qua ad eū venerat dei seruitio liberā/ et de se ꝫ de omnibus successoribus eius

concessit ꝫ omni exactione solutam. Sicq; nutu dei sanctus in breui animum illius obtinuerat/ vt statim de illo loco ad alium sua suppellectilia transferret/ et filiam nomine Venefredam quam suę posteritatis spem habebat vnicam: ad christi honorem et ad morum honestatē illi cōmitteret informandam. Lectio ii.

SAncto itaq; dei ad basilice cōstruē de opus diligentissime accelerante et christi mysteria dictum deuotissime celebrante/ ille nobilis vir tēvvith eradueso non lōge inde sua figens tabernacula: mente sincera christi seruitio adherebat cum vroze deuota. Vvenefreda vero celesti dogmate mox inebriata/ omnia christi mandata que a doctore suo predicata ardenti desiderio et auribus patulis hauriebat/ tenaci memoria recondebat: in proximo operibus exhibitura/ qđ tunc in animo congerebat. Omnem virum enim abdicare disponebat: sed hoc parētibus suis innotescere formidabat. Illos offendere non sibi iboneum fore credebat: deo funditus coniungi salubrem esse sciebat. In hoc igitur certamine spirituali: virginis animus non modico distrahebatur anfractu. Non immemor tamen virgo doctoris sui predicantis renunciare patri et matri et christum sequi: cum consilium sui audaciter fecit esse secreti. O pater inquit sanctissime impetra michi ab vtroq; parente omnem seculi iurium amodo licere abdicare et virginitatem meam celesti sponso integram conseruare. Hec audiens vir sāctus facillime quod petebat obtinuit ab vtroq; parēte: tum quia illius funditus inhiabāt consilio/ tum etiam quia illos imbuerat diuini nectaris plenitudo. Parentes igitur onere deposito illā nubendi seculo: reperunt rerum suarū opulentiam christi pauperib⁹ erogare. Puella vero desiderium suum adepta/ se semper erēdēs in anteriora/ soli deo inhiās nullaq; admittens terrena: pedibus beati viri assidebat votiua sitibundo hauriens corde que de sponsi sui moribus audiebat. Cum autem in exercitijs que ad salutem anime pertinent studiosissime inuigilaret: cernēs diabolus in illa prouincia virtutem suam funditus enerua ri/ totus contra eam insurgere cepit. Tu autem domine miserere. Lectio tertia.

QUadam enim die dominica virginis parentibus ad ecclesiam pergētibus/ vt dei mysterijs et sancti viri interessent predicationibus/ virgine Venefreda quodam corporis incommodo domum remanere coacta: ecce quidam iuuenis nomine eradoctus regis alani filius palatium patris sui ingrediens/ eam solam reperit. Statimq; de concubitu sermonem inseruit/ dicens se regis filium diuitijs et honoribus refertum/ et illam affluenter locupletaturum: si sue voluntati daret assensum. Illa vultu demisso rubore suffusa/ dissimulans animi propositū: simulauit primo se grauiter ferre ꝙ incomptam inuenisset. Vnde petijt vt saltem modicum pateretur: donec a thalamo decentius redijsset. Hec dicens: solummodo ad horam euelli ab eo querebat. Quod tandem protus temerarius concessit. Illa vero mox thalamum ingressa: et altera parte camere versus ecclesiam iter arripuit. Que fuga mox iuuenī innotuit. Ille vero arrepto gladio velociter insequens/ apprehendit eam in descensu cuiusdam montis ante ostium ecclesie: et his verbis eam affatus est. Olim te amaui: et legalibus amplexib⁹ te michi cōiugē desideraui. Quare te petentem contemnis? Aut statum michi cōsenties: aut vitam isto gladio cōsummabis. Illa vt prius ad ecclesiam lumina vertens/ et neminē aspiciens: furibūdo confidenter respondit. Regi eterni filio iuncta matrimonio: nullum alium admittura sum dumvixero. Crime gladij et vt placet vtere: nec mine nec blandicie separabunt me ab illius amore. Ille vero extracto gladio caput eius amputauit. Mox vbi caput virginis ad terram corruit: fons hoibus ꝫ peccoribus salubrimus vbertim emanauit. Lectio iii.

QCorpore autē virginis in loco quo ceciderat remanente: caput ipsius de precipiti ruit in ecclesiam inter pedes astantiū. Vnde stupefacti ꝫ attoniti tam

parētes ꝙ alij/accurrunt ꝙ totius rē certius cognituri: virginēq; deo deuotā cōperientes esse decollatā/ lamentabilem prodiderūt clāmorē. Quem vir sanctus audiēs/ad cetum peruenit astantiū/virginem quoq; quā deo cōsecraturus erat peremptam cernēs/et peremptorē illius gladium suū per herbam tergētē adhuc madidū cruore conspiciens: his verbis ipiū est aggressus. O prolis inquit regie dignitatis homicida sceleste: cur non penitet te tantum scelus perpetrasse? Pacē conturbasti/ et ecclesiam tuo sacrilegio fedasti: nec dei dñice reuerentiā exhibuisti. Nunc ipsum deū meū deprecor quatinus que tu indigne cōmisisti: digna recompensatione recipias. His dictis iumentis ad terram corruens: illico expirauit Mirumq; dictu/ corpus defuncti liquefactum in conspectu astantiū disparuit: multis asserentibus tellure dehiscente fuisse absorptū et cum spiritu suo in baratrum dimersum. Lectio quinta.

DEhinc sānctus caput virginis deosculans/ꝫ suo ordine componēs reliquo corpori adegit: et pallium suum supersternēs/ad altare missam celebraturus accessit. Qua peracta: ad corpus remeās hoc sermone ad populum vsus est. Scitote charissimi hanc dei virginē votum sanctimonialitatis fecisse: et interceptam morte/tempus ersoluendi nō habuisse. Unde condecet nos humi procumbentes deuotius deum pro illa interpellare: multas imposterum per eā habituri commoditates. Ipse vero manus ad celum erpandens: dixit. Domine iesu christe pro cuius amore hec virgo terrena respuens/ celestia concupiuit/ quanḡ nō ignorem⁹ ipsam pro tuo nomine pallam in celestis gaudij sinibus repositam nostro viterius non indigere contubernio. tamen votorū bonorū effector clementissime/precipe vt anima huius puelle rediuiua gratia tue misericordie nomen tuū magnificet adhuc in tua plebe: et post longa vite spacia multiplicato bone cōuersationis fenore ad te redeat sponsū suū vnicū dei patris filium/ cū quo et cum spiritu sancto viuis ꝫ glo-

riaris deus/per infinita secla seculorum Cūq; oēs respondissent amē/puella quasi a sōno educta resedit/tergens et emūdans faciē suam a puluere ꝫ sudore: surgensq; ecclesiā intrauit/et deo grās inde tibauit. Porro vbi caput ipsius collotenus resectū/ ꝫ postea vi diuina cōpactū fuerat: albedo quedā in modū fili locum lesionis semper obducebat. Lectio vi.

HOmines aūt illius prouincie/qui nondū deū cognouerāt/ videntes infausti iuuenis cōfusionē/ꝫ gloriosi virginis resuscitationē: pedibus beati bennoy prouoluti/dei mysterijs periērūt imbui. Quos ille deuote suscipiēs/sacri baptismatis vnda purificauit: et diuinis sermonib⁹ instructos/in dei seruitio confirmauit. At dei virgo Wenefreda tota die leti viri pedib⁹ adherēs illi⁹ sermonibus sedula intēdebat: ꝫ se velari cū suis parētibus obnixe deposcebat. Vir aūt sānctus corā parētibus et multis alijs eam sacro velamine indutā consecrauit: atq; regularis ꝓpositi disciplinis plenissime informauit. Que statim totius virtutis arcē aggrediēs: in breui totius ordinis adepta est peritiā. Unde vir dei admodū letificatus: parētes in vnū cōuocatos ꝫ alios dei seruos sic est affatus. Vos inquit hactenus meis petitionibus ꝫ cōsilijs ꝓōptos exhibuistis: nunc vere in vobis eruberātibus dei bñficijs incedite vigilāter ꝓestensā vobis viā salutis. Et qñ alias me vocat deus meus/ ꝫ me ad presens carituri estis: filie vestre admonitionib⁹ solerter intēdite et erēptis. Ad virginē cōuersus ait. Te meis exercitus succedere precipit deus: ꝫ virgines in dei seruitio hic tecū mānsuras congregare. Hic vero septē ānis pactis: te diuinit⁹ admonitā oportebit altū inuisere locū. Lc. vij.

QUimq; beata virgo super discessu doctoris sui flebiliter contristaretur/ vir dei bennous arripiens manum eius dexteram duxit ad fontem qui antiquitus sicca vallis dicebatur: post decollationem eius kenneu Wenefrede id est fons Wenefrede est nominatus/ sic est exortus. Hec deo dilecta tenaci recōde memoria tibi tria donatiua in laudis tue ti

tulū esse a deo cōcessa Primū quidē q̄ lapides illi quor tui aspgimine infecti tā in fōtis scaturigine q̄ riuo illi⁹ seu in āboꝛ margine sparsim adiacētes nulla p̄ secula poterunt ablutione detergi. Et vbicū q̄ lapides perfusi sāguine fuerit allati: infirmantibus vtis eoꝝ ablutione probantur salutiferi. Fuscida vero qui eisdem lapidibus adheret: quasi thus redolet aromaticum. Secundū vero est q̄ quicunq; aliqua infoꝛtunia passus prima ꝛ secunda et tertia vice te requisierit ꝛ voluntatis sue compos non efficiatur: certissime sciat se in proximo luce presentis vite caritꝝ et per te sibi maius diuinitus prestari ad āime sue medelam q̄ si quod petebat ceterius consequeret. Tertium autem est cū ad presens longe hinc super litus maris deo duce a te remotus fuero: me inuisendum tuis mūneribus annuatim precepit altissimus. Cum ergo paratum habueris quicquid fuerit: in fonte confidenter depones: statimq; diuina fōtis deduci per riuum et per magnum fluuiū trahi videbis illesū. Mox q̄ aque elemento ministerium prebente pertimosa maris volumina non minus q̄ per quinquagita miliaria vsq; ad meū hospitium inuiolate peruenient delatum vis pietis virgine ad ecclesiam reducta: assumpto suo solummodo baculo ꝛ vno contentus clerico: valedictis cunctis discessit. Tu autem domine. Lectio viij.

BEdiens ad se tandē virgo beata ꝛ sermones doctoꝛis sui secū reuoluens ꝛ vaticinia: nobilium filias dei seruitio sub regulari noꝛma secum congregauit. Quas vt filias vnitas ipla foꝛma facta gregis sibi commissi ad exemplū bene viuendi nunc vigilijs ieiunijs: et oratiombus nunc euangelicis verbis et sanctoꝝ patrum sententijs ad amoꝛem diuinum plenius informauit. Aliquod vero munus quod magistro suo promiserat ad mentem reducens: casulam tam sui q̄ suarum virginum laboꝛe competenti foꝛma cōpositam / eius iam die discessionis instante viro dei transmittendam decreuit. Accipiensq; casulā albo panniculo inuolutam / et cum pluribus ad fontem vsq; procedens: in fontis medio casulam deposuit dicens: se illam transmittere beato bennoo / fontis ꝛ maris et angeloꝝ ministerio. O ineffabilis fidei virginis virtus. Panniculus ille quo casula continebatur / nocte et die per fōtis riuum et maris inundationes fluctuens: ad maris littus quo vir dei manserat postridie transuectus est. Cū q̄ vir sanctus ab ecclesia ad oꝛam maris egrediens / marinos fluctus solito retractioꝛes miraretur: panniculum in litoꝛe eminus conspexit. Accedensq; propius hoc quid sit certius scire conatur. manuq; admota / panniculum eleuat: et cnodā do casulam totius humiditatis expertē inuenit. Illo autem solertius cogitante quomodo aliquid inter aquosa bibule arene spacia tam siccum inueniri poterit: memoꝛia Wenefrede virginis in mētem latenter subijt / qualiter annuum sibi donū p̄parare p̄paratumq; in fontem deponere p̄ceperit. Unde deo in sācte virginis memoꝛiam gratias agens / munus benigne suscepit: et in ecclesiam cum magno populi tripudio seruandā solenniter reposuit. Accidit ergo dum hunc virgo mittendi modum kalendis maij annuatim obseruaret / beatus bennous lōgo senio cōfectus / quatuoꝛ moꝛtuoꝝ suscitatoꝛ mirificus virtutib⁹ plenus / charitatis operibus p̄clarus: lenta febꝛe coꝛreptus caducū relinquēs seculū celeste petiit gaudiū. Hoc quoq; memoriale de eo p̄cipuum habetur: qō multo moꝛtuus glorioſioꝛ q̄ viuus effulserit. Cuius ab hac luce trāsitum virgo Wenefreda intelligens: pijs oratiombus et lachꝛymis p̄secuta / munus vltius transmittere destitit. Tu aūt. Lectio viij.

BEata tamen Wenefreda sancti viri p̄cepta tenaci memoria repetens / q̄ post septem annos aliena loca visitaret: videnſq; magnam suarum soꝛoꝛum partem ex hoc seculo migrasse / et sue discessionis tempus instare / natale solum fastidio cepit habere. Virgines vero superstites in vere religionis obseruantia consolidans / nobilioꝛibus p̄uincie dei famulas et locum lachꝛymis

et precibus commendans: ceteraq; se loca peregrinandi gratia visere ne sint impedimēto acerrimis omnes fletibus orat. Ceteriusq; serus vniuersū in contrariū frustra conantes: profusis lachrymis virginis votis annuerunt. Tunc beata virgo sollicite deum itineris sui preducem fore deposculās / accepit diuinitus nocte quadam se ituram esse cum vna tantū virgine ad beatum deiferū: de sua mansione & itinere consulēdum. Erat quippe vir ille magnus coram domino: in omnibus mandatis eius incedens sine querela. Qui cū inter virtutū suarum eruberantiam fontem de terra erumpere fecerit / hoc apud deum obtinuit: vt sanus reuertatur quicūq; eger in illo se digniter merserit. Venēs itaq; beata virgo ad sanctum deiferum: oratione facta / causam sui aduentus exposuit. Cui vir sanctus diuini consilij adhuc ignarus respondit. Hic parūper patere nobilcū hac nocte / forsitan reuelabit dominus nobis quod tibi sit placitū: & tui propositi compēdium. Sancto igitur ex more tota nocte orationibus vacanti: vox de celo insonuit dicēs. Dic charissime virgini Wenefrede / iter suum ad virum dei saturnum arripere: per quē totius vite sue seriem noverit se certius cognituram. Quod vir sanctus mane virgini intimauit. Illa vero viro dei valedicens: assumpta comite ad beatum saturnum peruenit. Ille quidem totius vite sue cōsecus effectus celitus: tota nocte illam diuinis retinēs laudibus / mane cupitis fouebat allocutionib⁹. Est locus inquit nomine bintheriacus / multorum sanctorum pignoribus et conuersatione a deo preelectus: hunc dum aduiteris te inuisere et inhabitare precepit deus. Est enim ibi quidam abbas nomine elerius nichil terrenitatis affectās: solis celestibus est intentus. Sunt etiam deo dedicate virgines ab ipsis infantie rudimentis celibatum obseruantes: que tamen tuo aduentu deuotiores / et tuis exemplis reddētur sanctiores. Sanctus vero cum diacono suo aliquandiu virginem deducēs / et de sanctitate loci multum referens: benedictione percepta / tandem repedauit / et illa quo tendebat appropiauit. Cuius aduentum sanctus elerius prenoscēs diuinitus / occurrit ei cū totius / visamq; debita veneratione salutauit: & orandi gratia ecclesiam introduxit. Cōpletaq; oratione virginis in amplerus accubuit: et eam secretius aduocans ait. Quāuis ab infātia qualiter diuinis sis initiata mysterijs. in castitate / in passione / in cruoris dispersione / et corporis resuscitatione / celitus plane didicerim: tamē tuo ore propio doceri cupio tanti itineris occasionem. Cui virgo respondit. Me itaq; sue tibi a deo destinatā: & vt ab eo didicisti meam dispone conuersationem. Tūc vir sāctus tota illa nocte deum consulēs de virginis petitione / circa dici crepusculum diuinitus accepit: quod de virgine & omnibus propalauit. Mane autē ad virgines peruenies / tūc ibi celebrem introducens virginem: his verbis ad illas est cōtionatus. Ecce hec est illa virgo Wenefreda cuius passionis fama in omni Wallie confinio olim digniter venerata: multo dignius et diffusius constat adhuc veneranda. Hec inq; illa niuei pudoris luserna / iam confessorum gloriam & martyrum victoriā viriliter emerita. ad vos venit vobiscum remāsura: atq; suam secundam migrationem / & cumulate retributionis palmam expectatura. Vos itaq; filie charissime mecum congaudere: et thesaurum celestem quasi totius religionis formā / intra vos suscipite. Post hec cōuersus ad beatam theoniā ipsius sancti matrem carnalem: et sanctarum virginum spiritualem dixit. Tibi dilectissima curā istius virginis committo specialius. Tu igitur eius vestigijs inhere / & eā celitus tibi destinatam cognosce: et ideo diligēti solertia velle suum exquire. His dictis sanctus cōfessor discessit: et beata Wenefreda cum dei virginibus & matrona remānsit. Erat enim eadem matrona religionis ermite: & charitati intenta tota et misericordie. Et licet omnes virgines precordialissime diligeret: sanctā tamen Wenefredam tocūdiori affectu & obsequio confouebat. Erat autem in beata vvenefreda iugis abstinentia / & perse

nerans oratiõ: continua vigilia / et virtutum frequens exhibitio. Quadam enim die beatus clerus claustra sanctimonialium est ingressus / cũ beata virgine Wenefreda / que dei erant et more tractaturus: nacta occasione proferẽdi quod animo reuoluerat / frequentius incidit sermo de memoria mortis. Cui beata virgo respondit. Oportet a te ꝫ me superstite castissimam meam ꝫ matrem tuam prius humi tradere post aliquot annos: deinde corpus meũ sepelire. Tu vero plenus dierum in pace vitam consummabis: et in regno celesti inuenies que ibi conseruanda reposueris. In proximo quoq; patuit: quod verũ prophetauit. Nã beata leonia mortis aculeis astricta: terre corpus ꝫ spiritum in manus sanctorum angelorum reddidit. Cetera omnia de communi vnius virginis ꝫ martyris dicunt.

C Sancti leonardi abbatis et confessoris. ij. lectiones fiãt cum hac oratione.

OReces nostras quesumus domine celesti dono plequere: vt qui de beati leonardi confessoris tui atq; abbatis patrocinijs gloriamur / eius meritis atq; suffragijs apud te semper adiuuari mereamur. Per dominum. Lectio.i.

Eatus igitur leonardus temporibus anastasij imperatoris: in puincia galliarũ claris parẽtibus extitit natus. Collaterales vero clodouei regis francie parentes eius erãt: inter satellites palatij primatũ militie post regẽ habebãt. Ipse autẽ rex clodoueꝰ in primordio sue etatis / secundũ morẽ gentiliũ fuit paganus / sed per predicationẽ sãcti remigij remẽsiũ archiepiscopi ad fidẽ christi cõuersus / factus est christianꝰ. Qui deniq; sacrũ dũ verba testiũ veridicorũ / puerũ leonardũ suscepit de sacro fonte: ob parentum nobiliũ charissimũ amorem. Lectio.ii.

Puer autem leonardus postq; euasit incrementa pueritia / adolescens factus iurta consuetudinem parentele regali noluit implicari militia: sed spiritu diuino tactus / potius voluit sequi archipontificis remigij vestigia. Ad huius vero sancti remigij imitationem bonus discipulus expetijt a rege francie humilimis precibus: quatenus quos omnes ingastulis positos visitare voluisset / solueretur. Quod a rege benignissime impetrauit. Tu autem. Lectio.iij.

CResebat interea vehementer fama bonitatis eius. Unde et multi egrotantes ad eum confluebant: gratia recuperande sanitatis. Volens ergo famam hominum homo dei declinare: ꝫ in solitudine deo secretꝰ militare: adijt siluã cui vocabulum est pauũ. Quo cũ rex cum regina et more venandi causa aduenisset: contigit vt pregnans regina instante partu periclitaretur. Cui cum medici nulla arte subuenire potuissent / omnesq; satellites vlulatibus siluam replerent: pius mor seruus dei leonardus aduenit. Qui cum ibi ad deum pro oratione supplex fudisset: regina illico et optatum partum habuit / ꝫ remedium a doloribus obtinuit. Lectio.iiij.

QUo verbo so miraculo: numera mor pretiosa sancto viro presentauit. Que omnia seruus dei humiliter recusãs / ego inquit nullius horũ indigeo: tãtum in aliqua solitudine siluarũ soli deo seruire desidero. Itaq; cũ rex catholicus sancti viri leonardi desiderium cognouisset / dedit ei de eadem silua quantum petijt / id est quantum vnius noctis spacio ipse in asella sua peragrare voluisset. Sanctus igitur leonardus in eodem loco construxit oratorium in honore sancte dei genitricis marie. quod nominauit nobiliacum: eo q; a nobilissimo rege alacri animo donatũ esset. Fuit autẽ ibi tempore nõ modico. Tu autẽ. Lectio.v.

ET cum de aque penuria sepius a fratribus fieret querimonia: precepit fieri cisternam fecerobem fieri admodum puteum. Cunq; fimisset super eam oratiõnem / et discipuli qui aderãt respõdissent amẽ: confestim puteus recepit aquam que indeficienter incolis potum prestat vsq; in presentem diem. Multi vero de longinquis regionibus et ergastulis / aut erumculis liberati per ipsum: requirebant in quo loco beatus leonardus haberet ho-

spiritum. Qui etiam compedes cathenarumq; pondera apportabāt secum: et ad vestigia pedum eius cadentes humiliter prosternebant. Quamplures vero ibi remanebant: et in morem famulorum seruituris obsequia promittebant. Sed vir dei magis studebat illis seruire: distribuens eis partem ex spaciosa latitudine sitie. Tu autem domine. Lectio sexta.

POstq̄ autem placuit altissimo: vt de presenti egrederetur seculo: octauo idus nouembris sanctissima eius anima recepta est in celum ab angelis. Beatissimum vero corpus eius a fidelium turbis sepultum est in ecclesia quam ipse cōstruxerat / ad honorem sancte marie dei genitricis et perpetue virginis: simulq; etiam in memoriam beati remigij remensium archipontificis. In qua quidem ecclesia: diuina fiunt miracula. Nam ceci illuminantur / leprosi mundantur / paralitici sanantur / variq; hominū languores per intercessionem eius ibidem curātur: prestante domino nostro iesu christo qui cum patre & spiritu sancto viuit & regnat per omnia secula seculorum amen. Tres vltime lectiones de expositione euāgelij. Nemo accendit luternam. Cetera ola de cōmuni vnius cōfessoris et abbatis dicit. Ⓒ Lectionū quatuor coronatorum martyrum. lect. iiij. at: et inuit. dupler cū hac oratione.

PResta quesumus omnipotens deus: vt qui gloriosos martyres tuos claudiū / nichostratū / simphorianum / castorum / atq; simplicium / fortes in sua passione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. Lectio. j.

IN tempore quo diocletianus augustus perrexit in pannoniā ad metalla diuersa de montibus abscindēda / dum congregaret omnes metallicos artifices / inuenit inter eos magna peritia artis imbutos nomine claudium / nichostratum / simphorianum / castorū / atq; simplicium: mirificos in arte quarratoria. Hi occulte christiani erant: custodientes mandata dei. Post aliquot autem dies inuidentes eis ceteri artifices / et socij eorum: accusauerunt eos apud imperatorem q̄ essent christiani. Et iussit imperator cuidam tribuno nomine lampadio: audire eos dicens. Iusta examinatione proba eos: et in quo inuentus fuerit reatus / pena feriatur. Lectio secunda.

EOdem tempore sedit lampadius pro tribunali: et dixit ad sanctos. Quod iusserunt principes / cognitum vobis est? Dixerunt. Nescimus. Quibus ait. Vt antiquis numinibus detis honorem. Claudius respondit. Nos damus honorem deo omnipotenti et domino nostro iesu christo filio eius: in cuius nomine semper speramus / et post tenebras ad lucem venire cōfidimus. Christus enim qui conceptus est de sancto spiritu natus ex maria virgine: qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum / ipse est vera lux vbi tenebre non sunt vlle. Lampadius dixit. Commoneo vos: nolite perdere tantam gratiam domini nostri principis dyocletiani. Sancti martyres dixerūt. Pijssimus imperator tantum debet habere curam hominum: vt deū celi non offendat qui est creator omniū rerū. Nā nos curam habemus: ne in futuro seculo pereamus. Lectio. iij

POst dies quinq; iterum sedit lampadius pro tribunali: et dixit ad sanctos martyres. Audite me et euadite tormenta: et estote amici nobilium principū. Respondentes sancti dixerūt. Nos nō pauescimus terrores vestros: sed magis timemus tormenta eterna. Nā hoc sciat dyocletianus imperator tuus / nos christianos veraces esse: et nunq̄ discedere a cultura dei nostri. Tunc iratus lampadius iussit eos statim exspoliari: & super plumbos mactari. In eadem hora arreptus est lampadius a demonio: et discerpens se exspirauit. Hoc autem cum audisset dyocletianus imperator iratus est vehementer: & iussit loculos plumbeos fieri / et viuos sanctos martyres in eo includi / et precipitari in fluuium. Sic quoq; sancti martyres passi sunt pro nomine domini: sexto idus nouēbris. Et post dies quadraginta duos / quidā nichodemus nomine christianus leuauit loculos cum

corporibus sanctorum: et reposuit in domo sua. Tu autem. Cetera omnia de cõmuni plurimorum martyrum dicuntur.

¶ Sancti theodori marty. mutato simpliciter et.iij. lectiones fiãt cũ hac oratione.

DEus qui nos beati theodori martyris tui confessione gloriosa circundas et protegis: presta nobis quesumus eius imitatione proficere/et oratione fulciri. Per dominum. Lectio prima.

IN temporibus maximiani imperatoris temꝰ est theodorus in militare ambasia/et cum eo alij multi itones ad militandum/et compellebantur vniuersi ad immolãdũ ydolis. Beatus vero theodorus cum esset fidelis et plenus spiritu sancto: stãs in medio legionis dixit/quia ego sum christianus. et immolare repro bis simulachris preceptum non accepi. Habeo enim regẽ meum christũ in celis. Adductus autem ad populũ presidem: dixit ad eum preses. Theodore sacrifica dijs: et cruciare ab his tormentis que tibi preparata sũt. Beatus theodorus dixit. Neq; tibi acquiesco: neq; penas tuas pertimesco. Me enim expectatio bonorũ inuitat vt confidam propter spem que michi reposita est: et coronã quam michi dominus meus iesus christus preparauit. Indignatus ergo iudex/iussit cũ in carcerem mitti: atq; ibidem diuinitus/vt fame morerꝛetur. Beatꝰ vero theodorus: a spiritu sancto nutriebatur. Lectio secũda.

ITerum sedens preses pro tribunali: adducto beato theodoro/dixit ei. Acquiesce michi theodore ablq; tormẽtis et sacrifica dijs: vt scribam orbis terrarum dominis/pontificem theodorum fieri/et honores ab eis nõ minimos accipere/et cõfessor noster eris. Beatus theodorus aspiciens in celum et consignans se: dixit ad presidẽ. Etiã si carnes meas igne cremaueris/et supplicijs bãris expẽdas: donec fuerit spiritus in naribus meis/non negabo deum meum. Preses hec audiẽs dixit questionarijs vt cum in ligno suspenderent: et vngulis ferreis latera eius raderent. Qui intantũ cum raserunt: vt etiam coste eius nudarentur. Beatus vero theodorus psallebat dicẽs. Benedicam dominum in omni tẽpore: semper laus eius in ore meo. Tũc iudex multo tractatu facto: dixit ad sanctum martyrem. Quid vis nobiscum esse autem christo tuo? Cui sãctus martyr cum gaudio magno respondit. Cum christo meo: et fui. et sum. et ero. Lectio.iij.

VIdens preses quia non posset per tormenta superare sancti martyris tolerantiam: dedit aduersus eum sententiam dicens. Theodorum nõ obtemperantẽ preceptis inuictissimorum principum/credẽtem vero in iesum christum qui crucifixus est: iubeo igni tradi. Statim autem vt dictauit sententiã: cum verbo et tussio perficiebatur. Cum autem ignis accensus fuisset: beatus martyr signaculo crucis semetipsum cõsignans/manibus post tergũ ligatis/tanq; aries electus de magno grege ad holocaustum deo acceptum: ascendẽs in celum orauit. Et cũ finisset orationem: ministri diabolj succenderunt ignẽ. Magnũ autem flãme micantis vidimus miraculũ: quibus datũ est videre. Flãma enim in specie camere facta est/tanq; velum nauis a vẽto repletum. et circumuallauit corpus beati martyris: et erat nõ quasi corpus ardẽs: sed quasi panis qui coquit. Sãcto enim spiritu superueniente/sine afflictione erat beatus martyr in medio flamme: et laudans et glorificãs deum/reddidit christo spiritum. Odore vero suauissimo repleti sũt omnes. Facta est autem vox ad eum de celis dicẽs. Veni dilecte meus theodore intra in gaudium domini tui: quia fideliter certaminis tui cursum cõsummasti. Quedam autem mulier nomine eusebia corpꝰ eius diligenter sepeliuit: in quo loco multa mirabilia fiunt/ad laudem et gloriã nominis dei. Tu autẽ. Cetera ola de cõi vnius mar. Si hoc fer. in die martis dic. Repete. Sup erũt def. de festã marie ante die cũ pleno seruit. in fraxi. cũ vbi agit de fer. loci: tunc ibi erit cõmemo. ipsius et. vij. fer. de festã maria. ¶ Sãcti martini epi et cõfessoris. iij. lectiones fiant: inuitatorium tripler. Ad primas def. sup psalmos. ãn.

O Beatum pontificem qui totis visceribus diligebat christum regem: et non formidabat imperij principatum: o martine dulcedo medicamentum et medicina sanctissima anima quam ℣ si gladius persecutoris non abstulit tamen palmam martyrij non amisit. Psalmi feria. Caplin. Ecce sacerdos magnus. Vers. Beatus martinus. hymn⁹. Iste confessor. ỹ. Amauit eum. ān. O martine o pie ℣ pium est gaudere de te: o martine prophetis compar/ apostolis consertus/ presulum gemma/ fide et meritis egregie/ pietate misericordia charitate ineffabilis. succurre nobis nunc ℣ ante deum. ℟s. Magnificat. Oratio.

DEus qui conspicis quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propicius/ vt intercessione beati martini confessoris tui atq; pontificis/ contra omnia aduersa muniamur. Per dominum nostrum. Memoria fiat de sancto menna martyre cum hac oratione.

PResta quesum⁹ omnipotēs deus: vt qui beatī mēne martyris tui natalicia colimus/ intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per christū. Tūc cat pces. ad altare. s. marti. si habeatur cātādo ℣. sez Martinus abyabe. ℣ incēsato altare ℣ ymagine eiusdē dicat sacer. ỹ. Ora pro nobis. ℟. Ut digni. cū hac oratione.

DEus bonitatis auctor et bonorū dispensator/ cōcede propicius: vt qui beati martini confessoris tui atq; pōtificis solennitatem beneramur/ eius patrocinio atq; suffragio/ maiestatis tue propitiationē consequamur. In redeundo dicitur de sctā maria. Ad matutinas inuitatoriū tripler. Martin⁹ ecce migrat hic pauper celo diues Quem sanctorum cōcentus christo psallens deduxit nos celestibus hymnis laudemus in hunc deum. ℟s. Venite. hymn⁹. Iste confessor. In. j. nocturno. Ant.

SAnctus martinus obitum suum lōge ante prescriuit/ qui ℣ discipulos in vnum cōgregauit: atq; sui dissolutionē imminere predixit. ℟s. Beatus vir. fo. ij. ān. Cū cepēte viribus corporis cepit deficere: tunc mero ℣ luctus omniū vota plāgentiū/ vnaq; precantiū, ne pastor oues deseras. ℟s. Quare fre. fo. ij. ān. Cum⁹ quidē te pater desiderare christū/ sed salua sūt tibi premia tua/ nostri potiꝰ miserere quos deseris pater. ℟s. Dñe quid mul fo. ij. ỹ. Amauit eū dñs. Lectio. j.

Sar.

MArtinus sabarie pannoniorum oppido oriūdus fuit: sed intra ytaliam tycini alitus est. Parētibus secundum seculi dignitatē non infimis: gētilibus tamen. Pater eius miles primū: post tribunus militum fuit. Ipse armatam militiam in adolescentia secutus/ inter scalares alas sub rege constātio/ deinde sub iuliano cesare militauit: non tamen spōte/ quia a primis fere annis/ diuinam potius seruitutem sacra illustris pueri inspirauit infantia. Nam cum esset annorum decem/ inuitis parentibus ad ecclesiam confugit: sacq; catheciminum fieri postulauit. Mor mirū in modum totus in dei opere conuersus: cum esset annorum duodecim heremum concupiuit. Fecisseq; votis satis: si etatis infirmitas non obstitisset. Animus tamen aut circa monasteria aut circa ecclesiam semper intentus: meditabatur adhuc in etate puerili/ quod postea deuot⁹ impleuit. Vers. Hic est martinus electus dei pontifex Cui dominus post apostolos tantam gratiam conferre dignatus est. vt in virtute trinitatis deifice meretur fieri trium mortuorum suscitator magnificus. ℟s. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est. Cui dominus post. Lectio. ij.

CUm vero edictū esset a regibus. vt veteranorū filij ad militiā scriberentur: prodēte patre qui felicibus eius actibus inuidebat/ cū esset annorū quindecim raptus ℣ cathenatus. sacramētis militarib⁹ implicatus est: vno tantū seruo comite cōtentus/ cui tamen versa vice dominus seruiebat/ adeo/ vt plerūq; ei et calciamenta ipse detraheret ℣ ipse detergeret. Cibū vna caperēt: hic tamē sepius ministraret. Triēnio fere ante baptisma in armis fuit: integer tamē ad his vitiis quib⁹ illud hominū genus implicari solet. Mira illi circa cōmilitones benignitas: mira erat charitas. Patientia vero atq; humilitas: vltra humanū modum. Nā frugalitatē in eo laudare non est necesse/ qua ita vsus est: vt iā illo tēpore nō miles/ sed monachus putaretur. Quib⁹ rebus ita sibi omnes cōmilitones suos

AA iij

deuicerat: vt cũ mitro affectu venerarentur. Nerdũ tamen regeneratus in christo agebat quendã bonus operib⁹ baptismatis candidatum: assistere scilicet laborãtibus / opem ferre miseris / alere egẽtes / vestire nudos. Nichil sibi ex militie stipẽdijs: preter quotidianũ victum reseruabat. Jam tamẽ euangelij nõ surdus auditor: de crastino non cogitabat. Quodã tẽpore cũ beatus vir nichil tam preter arma et simplicem militie vestem haberet / media hyeme que soluto asperior inhorruerat adeo / vt plerosq; algore sentiret: obuiũ habuit in porta ambianẽsium ciuitatis pauperem nudum. Vm. Dum sacramẽta offerret beatus martinus. Globus igne⁹ apparuit super caput eius. ℣. Dũ enim ad deum preces emitteret: & pro vniuerso grege sibi cõmisso deprecaretur. Globus. Lectio.iij.

QUi cum preterirent vt sui miserẽtur oraret / omnesq; miserum preterirẽt: intellexit vir deo plenus sibi illum alijs misericordiã non prestãtibus reseruari. Quid tamẽ ageret? Nichil preter clamidẽ qua indutus erat habebat. Jam enim reliqua: in opus simile cõsumpserat. Arrepto itaq; ferro quo accinct⁹ erat / mediã diuidit clamidem: partemq; eius pauperi tribuit / reliqua rursus induitur. Interea de circũstantibus ridere ceperũt nõnulli: quia deformis esse / & trũcatus habitu videretur. Multi quidẽ quibus erat mẽs sanior: altius gemere / q̃ nichil simile fecissent: cũ vtiq; plus habẽtes vestire pauperẽ sine sua nuditate potuissent. Nocte igitur insecuta / cum beatus vir se sopori dedisset: vidit christũ clamidis sue qua pauperẽ texerat parte vestitum. Intueri diligẽtissime dominum: vestemq; quam dederat iubetur agnoscere. Mox ad angelorum circũstantium multitudinem: audit iesum clara voce dicentẽ. Martinus adhuc catheczminus: hac me veste contexit. Vere memor dominus dictorũ suorũ que ante prędixerat / q̃ dum fecistis hec vni ex minimis istis michi fecistis: se in pauperе ꝓfessus est fuisse vestitum. Et ad confirmãdum tam boni operis testimonium: in eodem se habitu quem pauper acceperat / est dignatus ostendere. Quo viso. vir beatissimus nõ in gloriam est elatus humanã: sed bonitatẽ dei in suo opere cognoscens / cũ esset annorum duo de viginti / ad baptismum conuolauit. Nec statim militie renunciauit / tribuni sui precibus euictus: cui contubernium familiare prestabat. Etenim transacto tribunatus sui tempore: renũciaturũ se seculo pollicebatur. Qua martinus expectatione suspẽsus: per biennũ fere postea q̃ est baptismum cõsecutus. solo scilicet nomine militauit. Tu. Vm. Beatus martinus obitum suũ longe ante prescierit dixitq; fratribus. Dissolutionẽ sui corporis imminere. Quia indicauit iã se resolui. ℣. Viribus corporis cepit repẽte deficere: conuocatisq; discipulis in vnum dixit. Dissolutionem. Gloria. Quia.

In.ij.nocturn.ãn. Domine iam satis est q̃ huc usq; certaui: sed quoad ipse iusseris militabo ac si patris erati bonum est michi hos quibus timea ipse custodias. ℣s. Cũ inuocarem. Fol.ij.ãn. Fletus febre fatiscentes spiritui seruire cogebat / stratuq; suo illo nobili cilicio cerubãs: nec terrã videre iã dignatus celo totus inhiabat. ℣s. Verba mea. Fo.ij.ãn. Sinite me inquit cestũ videre / vt spiritus dirigatur ad dominũ. nichil in me reperiet inimicus: sed sinus abrahe me suscipiet. ℣s. Die dies noster. Fo.iij. ℣. Justum. Lectio.iiij.

INterea irruentibus intra gallias barbaris: iulianus coacto in vnũ exercitu apud vagionum ciuitatẽ / donatiuum cepit erogare militibus. Tum vero martinus opportunum tempus existimans quo peteret missionem: hactenus inquit ad cesarem militaui tibi / patere vt nunc militẽ deo. Christi enim sum miles: pugnare michi non licet. Tunc vero aduersus hanc vocem tyrãnus infremuit / dicens eum metu pugne que postera die erat futura: non religionis gratia detrectare militiã. At martinus intrepidus. si hoc inquit ignauie ascribitur nõ fidei: crastina die ante aciẽ inermis astabo: et in nomine domini iesu / signo crucis non clipeo protect⁹ aut galea / hostiũ cuneos penetrabo securus. Retrudi ergo in custodia iubetur / facturus fidẽ dictis: vt inermis barbaris obiceret. Postera die hostes legatos de pace miserũt: sua omnia seq; dedẽtes. Unde quis dubitet hanc ve-

re beati virt fuisse victoriam/ cui prestitū sit ne inermis ad preliū mitteretur. Erin de relicta militia/ sanctum hilarium pictauē ciuitatis episcopum/ cuius tunc in dei rebus expectata et cognita fides habebatur expetiuit: ⁊ aliquandiu apud eū commoratus est. Tu autem. Rm.

O irrerūt discipuli ad beatum martinū/ cur nos pater deseris/ aut cui nos desolatos relinquis. Inuadet enim gregem tuū lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desiderare te christum/ sed salua sunt tibi premia tua nec dilata minuentur/ nostri potius miserere quos deseris. Inuadent. Lectio.v.

EO tempore se et quidā catheccumenus iunxit cupiens sanctissimū virū instrui disciplinis. Qui paucis interpositis diebus: lāguore corripitur. At tum martinus forte discesserat. Et cū per triduum defuisset: regressus eranime corpus inueniens/ flens et ciulans accurrit. Tamē vero tota spiritum sanctum mente concipiens: super exanimata defuncti fratris mēbra prosternitur. Et cum aliquandiu orationi incubuisset/ vidit defunctū paulatim mēbris omnibus commoueri: ⁊ laratis in vsum videndi palpitare luminibus. Ita redditę vite statim baptisma cōsecutus: plures postea virit annos. Primusq; apud nos: martini virtutum vel materia vel testimonium fuit. Sub eo tēpore: martinus ad episcopatū turonice ecclesie petebatur. Sed cū eruinde monasterio suo non facile erui posset: ruricius quidam e ciuibus vrbis lāguore simulato/ ad genua ipsius prouolut⁹/ vt egrederetur obtinuit. Ita dispositis iā in itinere ciuium turbis: sub quadam custodia ad ciuitatem vsq; deducitur. Mirum in modū incredibilis multitudo nō solum ex illo oppido: sed etiam ex vicinis vrbibus ad suffragia ferenda conuenerant. Una omnium voluntas/ eadem vota/ eademq; sententia: martinum episcopatu esse dignissimum/ felicem fore talī ecclesiam sacerdote. Rm.

O mine si adhuc populo tuo sū necessarius non recuso propter eos subire laborem. Fiat voluntas tua. ℣. Jam enim domine satis es q̄ huculq; certaui: sed quoad ipse iusseris militabo: at si parcis etati bonum est michi. Fiat voluntas. Lectio.vj.

IAm vero sumpto episcopatu qualem se quantūq; prestiterit: non est nostre facultatis euoluere. Idē enim cōstantissime perseuerabat: qui prius fuerat. Eadem in corde eius humilitas: eadem in vestitu eius vilitas erat. Atq; ita plen⁹ auctoritatis et gratie implebat episcopi dignitatē: vt non tamē propositum monachi virtutemq; deseret. Si igitur facta huius sanctissimi viri verbis explicari vt cūq; possunt/ tamē interiorē vitā illius ⁊ quotidianā conuersationē ⁊ animum celo intentū/ nulla vnq̄ vere proficior explicabit oratio: illā scilicet perseuerantiā ⁊ temperamentū in abstinentia ⁊ ieiunijs/ potētiā in vigilijs ⁊ orationib⁹/ noctesq; ab eo perinde ac dies ductas/ nullumq; vacuum ab opere dei tempus quo vel otio indulserit vel negotio/ sed nec cibo aut somno quidē/ nisi inquantū nature necessitas cogebat. Adeo omnia maiora sunt in martino: q̄ vt verbis concipi queāt. Nunq̄ hora illa momentūq; preteriit: quo nō aut orationi incūberet/ aut insisteret lectioni. Nā si quid aliud forte agebat: nunq̄ tamē animū ab oratione larabat. O vere beatū virū in quo dolus non fuit: neminē iudicans/ neminē damnans: nulli malū pro malo reddēs. Tantamq; aduersus omnes iniurias patientiā assumpserat: vt cū esset sūmus sacerdos/ impuneq; etiā ab infimis clericis lederetur/ nec propter id/ eos aut loco vnq̄ amouerit/ aut a sua q̄tū in ipso fuit charitate repulerit. Nunq̄ in illius ore nisi christus/ nūq̄ in illius corde nisi pietas/ nisi pax: nisi misericordia inerat. Nemo vnq̄ illū vidit iratū: nemo merentem/ nemo ridentē. Unus idēq; semper: celestem quodāmodo letitiā vultu preferebat. ℟.

O culis ac manibus in celum semper intentus. Inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. ℣. Nichil enim terreni aliquando negotij diuino anteponēs officio/ semperq; semetipsum ad ea que superna sunt extendens. Inuictum. Gloria. Inuictū.

℣ In iij. noctur. an. Media nocte dominica sanctus decessit: quem celi ciues mox obuiant: multi audierunt voces in sublimi qui ⁊ vitro purio/ lacte candidio/ carne quoq; mōstratus est gemma sacerdotum. ℣s Domine quis habita. fo.iiij.

an. Glorificati hominis viderũt gloriam qui affuerunt: nam caro quã cinis semper obtexerat ita resplenduit: vt quoddã resurrectionis decus ẽ certa cia preferret. ps. Domine in virtu. fo. v. ãm. Ad est multitudo monachorũ ac virginum hi speciali gloria precipue flebant cum sentirent mãgis esse gaudendum si ratione vis doloris admitteret. ps. Domini est terra. fol. viij. v°. Justus vt palma florebit. Sine expositione. Lectio. vij.

MArtinus igitur obitum suum lõge ante prescriuit: diriq; fratrib⁹ dissolutionẽ sui corporis imminere. Interea causa extitit: qua condatensem diocesum visitaret. Nam clericis inter se ecclesie illius discordãtibus / pacem cupiẽs reformare. licet finẽ dierum suorum nõ ignoraret / proficisci tamen ob istiusmodi causam non recusauit: bonã hanc virtutum suarum consummationem existimans / si pacẽ ecclesie redditam reliquisset. Ita profectus cum suo illo vt semper consueuerat frequentissimo discipulorũ sãctissimoq; comitatu: mergos in flumine conspicatur / pisciũ predam sequi / et rapacem ingluuiẽ assiduis vigere capturis. Forma inquit hec demonum est. Insidiantur incautis: rapiunt nescientes. Captos deuorant: et saturari nequeunt deuoratis. Imperat deinde potenti virtute verborum / vt cum cui innatabant gurgitem relinquentes / aridas peterẽt desertasq; regiones: eo nimirum circa aues illas vsus imperio / quo demones fugare cõsueuerat. Itaq; grege facto: omnes in vnum ille volucres cõgregate / relicto flumine montes siluasq; petierunt / non sine admiratione multorũ qui tantã in martino virtutem viderent / vt etiam auibus imperaret. Aliquandiu ergo in vico illo vel in ecclesia ad quã iterat commoratus / pace inter clericos restituta / cum iam regredi ad monasteriũ cogitaret: viribus corporis cepit repẽte deficere. Cõuocatisq; discipulis indicat se iã resolui. Tũc vero merore et luctus omniũ: vox vna plangentium. Cur nos pater deseris / aut cui nos desolatos relinquis? Inuadẽt enim gregem tuũ lupi rapaces. Et quis eos a morsibus diris / pertulso pastore prohibebit. Ven. O beatum virum in cuius transitu sanctorum canit numerus. Angelorum exultat chorus. omniumq; celestium virtutum occurrit psallẽtiũ exercitus. ℣. Ecclesia illius virtute roboratur / sacerdotes reuelatione glorificãtur / quem michael assumpsit cum angelis. Angelorũ. Lectio. viij.

SCimus quidem desiderare te christũ: sed salua sũt tibi premia tua / nec dilata minuentur. Nostri potius miserere quos deseris. Tunc ille motus his fletibus / vt totus semper in domino misericordie visceribus affluebat: lachrymalle perhibetur. Conuersusq; ad dominum hec tantum flentibus voce respondit. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius / non recuso laborem: fiat volũtas tua. Nimirũ inter spẽ amorẽq; positus dubitauit pene quid mallet: quia nec hos deserere / nec a christo volebat diutius separari. Nichil tamẽ invoto suo ponẽs aut voluntati relinquẽs: totum se domini arbitrio potestatiq; committẽs. Nonne tibi his paucissimis verbis dicere videtur? Grauis quidem est domine corporee pugna militie: sed iã satis est quod hactenus certaui. Sed si adhuc in eodem labore pro castris tuorum stare me precipis / nõ recuso: nec fatiscẽtem causabor etatem. Munia tua deuoto implebo: sub signis tuis quoad ipse iusseris militabo. Et q̃ vis optata sit seni missio post laborẽ: est tamẽ animus victor annorũ et cedere nescius senectuti. At si iam parcis etati: bonũ est michi dñe / fiat voluntas tua. hos vero quibus timeo: ipse custodias. O virum ineffabilẽ nec labore victũ / nec morte vincendũ: qui in nullã se partẽ promoti inclinauerat / nec mortẽ timuit nec viuere recusauit. Itaq; cũ iam per aliquot dies vi febrium teneretur: non tamẽ a dei opere cessabat. Per noctẽ in orationibus et vigiliis sanctẽtes artus spiritui seruire cogebat: nobili illo stratu suo in cinere et cilicio recubans. Et cũ a discipulis rogaretur / vt saltem vilia sibi sterneret stramẽta supponi: non decere inquit filij christianũ nisi in cinere mori. Ego si aliud vobis exemplum relinquo: ipse peccaui. Oculis ergo ac manibus in celũ semper intẽtus: nunquam ab oratione spiritum non relaxabat. Et cum a presbyteris qui tũc ad eum

conflurerant rogaretur/vt corpusculum lateris mutatione releuaret / sinite inquit sinite me fratres celũ potius respicere ꝙ terram: vt suo iam itinere iturus ad dominũ spiritus dirigatur. Tu autẽ. ℣. O quantus erat luctus omnium: quanta precipue merentium lamenta monachorũ. Quia ꝙ pium est gaudere martino: et pium est flere martinum. ℟. Beati viri corpus vsq; ad locũ sepulchri hymnis canora turba prosequitur. Quia. Lectio nona.

DEt locutus: diabolum videt prope assistere. Quid hic inquit astas cruenta bestia? Nichil in me funeste reperies. Abrahe me sinus recipiet. Cum hac ergo voce: fatigatum diuinis operibus spiritum celo reddidit. Testatiq; nobis sunt qui affuerũt: tam eramni corporis glorificati hominis vidisse se gloriam. Cultus luce clarior renitebat: cum membra cetera nec tenuis quidem macula fuscaret. In alijs etiam sed in illius tantũ artubus non pudendis: septẽnis quodãmodo pueri gratia videbatur. Quis istũ vnꝯ cilicio tectum/quis in cineribus crederet inuolutũ? Jam vitro purior / lacte cãdidior: iam in quadam future resurrectionis gloria et natura demutate carnis ostensus est. Jam vero in obsequium funeris credi non potest: quanta hominum multitudo conuenerit. Tota obuiã corpori ciuitas ruit. Cuncti ex agris atq; vicis: multiq; ex vicinis etiam vrbibus affuerunt. O quantus luctus omnium/ quanta precipue merentiũ lamenta monachorũ: qui eo die fere ad duo milia conuenisse dicuntur. Spectalis martini gloria: eius exemplo in dñi seruitute / surgs tanta fructificauerat. Agebat nimirum ante se pastor exercitus greges suos: sancte illius multitudinis pallidas turmas/ agmina palliata et aut emeritorum laborum senes/aut iuratos christi in sacramenta tirones. Tum virginum chorus fletu abstinens pre pudore / cum letandũ potius illi esse sentiret quem dñs tam suo gremio confoueret: ꝙ sancto dissimulabat gaudio/quod dolebat. Si quidem fides flere prohiberet: gemitum extorqueret affectus. Etenim tam erat sancta de illius gloria exultatio: ꝙ pia de morte cõfusio. Ignosce flentibus/gratulare gaudentibus: quia et pium est gaudere martino/ꝙ pium est flere martinũ/dum vnusquisq; et sibi prestet vt doleat / et illi debet vt gaudeat. Hoc igitur beati viri corpus: vsq; ad locũ sepulchri hymnis canora celestibus turba prosequitur. Comparetur si placet secularis pompa: non dicã funeris sed triũphi. Quid simile martini exequijs conferetur? Ducant illi pre curribus suis victos / post terga captiuos: martini corpus hi qui mundum ductu illius vicerant prosequũtur. Illos confusis populorum plausibus honorat insania: martino diuinis plauditur psalmis. martinus hymnis celestibus honoratur Illi post triũphos suos in tartara seua traduntur: martinus abrahe sinu letus excipitur. Martinus hic pauper et modicus celũ diues ingreditur. Tu autem. ℣. Martinus abrahe sinu letus excipitur. Martinus hic pauper ꝙ modicus. Celum diues ingreditur hymnis celestibus honoratur. ℟. Martinus episcopus migrauit a seculo viuit in christo gemma sacerdotũ. Mar. Gloria. Celũ. Ante lau. ℣. Ora ꝙ nobis beate martine. ℟. Ut digni. ℭ In lauꝺ. ãn.

DIrerunt discipuli ad beatum martinũ cur nos pater deseris / aut cui nos desolatos relinquis / inuadent enim gregem tuũ lupi rapaces. ps. Dñs regnauit. fo.vj.ãn. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius. non recuso laborẽ fiat voluntas tua. ps. Jubilate. fo.vj.ãn. O virtũ ineffabilem nec labore victum nec morte vincendõ, qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ps. Deus deus. fo.vj.ãn. O culis ac manibus in celum semper intentus inuictum ab oratione spiritũ non relaxabat alleluya alta. ps. Benedicite. fol.vj.ãn. ℳ Artinus abrahe sinu letus excipitur. martinus hic pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celestib9 honoratur. ps. Laudate. fol.vij. Cp. Ecce sacerdos magnus. ps. Jesu redemptor omniũ. ℟. Justus germinabit. ãn. O quantus luctus omniũ / quanta precipue lamenta monachorũ et virginum chorus/ quia et pium est gaudere martino et pium est flere martinum. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui conspicis. Pco. fiat de sancto mennamar. cum oratione vtã. ℭ Ad.j.ãn. Virtutum discipuli. ps. Deus in nomine. fo.ix.ãn. Te iure. ps. Quicunq; fol.ix. ℭ Ad.iij.ãn.

Dñe si adhuc ℣s. Legem pone. fol. xi. Cap. Ecce sacerdos. Ria et ỽ. de cõi vnius confessoris ℣ pontificis ad oēs hoc. dicantur similiter et cap. Ad. vj. ān. O virum. ℣s. Defecit. Cap. Benedictionem. Ad. ij. ān. Martinus abrahe. ℣s. Mirabilia. fo. xij. Capm. Cognouit. Ad secūdas vesp. ān. Direxit discipulis. Psalmi feriales. Capm. Ecce sacerdos ma. hyᵐ. Jesu redemptor omniū. ℣s. Justus germinabit. ān. O beatum virum cuius anima paradisum possidet/ vnde exultant angeli letantur archangeli/ chorus sanctorū proclamat/ turba virginū imitat/ mane nobiscum in eternū. ℣s. Magnificat. Ofo. Deus qui conspicis. Eodēmodo dicātur ves. quotidie per octa. quando de sancto martino agitur. hoc modo fiat seru. ad mat. per octa. quando de octa. agit. Innit. Martinus eccc. ℣s. Clemte. hyᵐ. Iste confessor. ãne sup. plat. O martinus adhuc catheruminus hac me veste contexit. ℣s. Beatus vir. fo. xij. ān. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est/ et baptismi gratiã recepit. ℣s. Quare fremuerunt. fo. xij. ān. Beatus martinus dixit iuliano christi enim sum miles pugnare michi non licet. ℣s. Dñe quid multipli. fo. xij. ān. Ego signo crucis non clipeo protectus aut galea/ hostium cuneos penetrabo securus. ℣s. Cum invocaré. fo. xij. ān. Confido in dño q̄ filia mea precibus tuis reddita sit sanitati. ℣s. Verba mea. fol. xij. ān. Beatus martinus cognita dei virtute/ ad baptismi gratiã peruenit. ℣s. Domine dñs noster. fo. xiij. ān. Dñs iesus christus non se inquit purpuratum nec diademate renitentem venturum esse predixit. ℣s. Dñe quis. fo. xiij. ān. Dum sacramenta offerret beatus martinus. globus igneus apparuit super caput eius. ℣s. Domine in virtute tua. fol. xiij. ān. O ineffabilem virum/ per quem nobis tanta miracula choruscant. ℣s. Dñe est terra. fo. xiij. ỽ Amauit eū dñs. Lectiones de miraculis sci martini. Lectio prima.

Miracula que dñs deus noster per beatum martinū antistitē suum in corpore positū operari dignatus est: quotidie ad corroborandam fidem credentiū confirmare dignatur. Ille nunc eximijs virtutibus eius tumulū: qui in eo operatus est cū esset in mundo. Et ille prebet per eū beneficia christianis: qui fuit tunc presulem gentibus perituris. Nemo ergo de anteactis virtutibus dubitet/ cum presentium signorum cernit munera dispensari: cum videt claudos erigi/ ceros illuminari/ demones effugari: et alia quecq; morborum genera ipso medicante curari. Lucidus itaq; et toto orbe renitens Ibidem capto. j. glorioſus dominus martinus decidentem iam mundo sol nouus exoriens/ sicut anterior narrat hystoria/ apud sabariam pannonie ortus: ad saluationē galliarum opitulante dño dirigitur. Quas virtutibus ℣ signis illustrans: in vrbe turonica episcopatus honorem inuitus/ populo cogente suscepit. In quo gloriosam et pene inimitabilē agens vitā per quinquēnia quinq; bis insuper gemmis mensibus cum decem diebus: octogesimo primo etatis sue anno/ cesareo et attico consulibus nocte media quieuit in pace. Glorioſum ergo et toto mundo laudabilem eius transitū: die dominica fuisse manifestum est. Idq; in sequentibus certis testimonijs cõprobamus/ q̄ non parui meriti fuisse censetur/ vt illa die eum dñs in paradisum susciperet/ qua idem redemptor et dñs victor ab inferis resurrexit/ et vt qui dominica solennia semper celebrauerat impolluteꝫ post mundi pressuras dominica die lotaretur in requie/ qua nunc fruitur cum domino sine fine. Tu autem domine. Lectio. ij.

Huius beati viri hec prima legūtur insignia. Dum adhuc esset catheruminus hyemali frigore: media sue clamidis pauperem partē vestiuit. Qua etiã parte clamidis sue inter angelicos exercitus dominū iesum diuinitus illuminatus nocte sequente vestitum aspexit/ vt verum esse intelligeret quod ipse dominus iesus euangelicis intonat pāginis: q̄diu fecistis vni ex his minimis/ michi fecistis. Hic martinus florem adolescētie sue mediolana transegit in vrbe: quam tunc tēporis arriana fauente aurentio multū maculauit perfidia. Cui sanctus martinus vt fortis athleta christi viriliter resistebat: intrepidusq; veram sancte trinitatis fidem docebat. Sed exinde arrianorū

ſeuicia principum depulſus: gallicanas ſeceſſit in partes. Venerabilioꝝ pictauenſis vrbis antiſtiti hylario iunctus eſt/qui tunc temporis quaſi firmiſſima fidei colũna/omnibus laudabilis extitit/ꝛ quaſi lucifer in celo ceteris clarioꝝ ſtellis clareſcit: ita ille ſanctus vir in eccleſia chriſti omnibus fame magnitudine et vite ſanctitate/et doctrinarum veritate ſanctarum excellentioꝝ effulſit. Huius diſciplinis ſe ſanctus martinus poſt relictum militie cingulum ſociauit/vt tanti viri eruditus exemplis chriſtianam fortiter protederet ad pugnam/fidei armatus galea/et lorica iuſtitie accinctus/et gladio verbi dei armatus: intrepidusq; contra omnia tela maligni ſpiritus bellatoꝝ muniretur. Tu autem. Lectio.

IDem quoq; ſanctus vir diuino admonitus oraculo/parentes vbi tarete/matrẽ ad ſacre fidei conuertit profeſſionem: ꝛ que ſe genuerat mundo/ipſam generauit chriſto. Hicq; in itinere latronum perpeſſus inſidias/dum vni traditur ad cuſtodiendum/euangelica predicatione latronem conuertit ad chriſtum: et cui traditus fuit ad penam/factus eſt ei in ſalutem. Inde regreſſus/obuiam habuit malignũ ſpiritum: qui viro ſancto quocunq; pergeret/comitem ſe eſſe ſpopondit. Cui intrepidus reſpondit. Dominus michi adiutoꝝ eſt: non timebo minas tuas. Sed multas arrianoꝝ tribulationes ſuſtinens: iterum gallias repedauit. Sanctoq; patri hylario pictauenſi iunctus/prope ciuitatem ſibi cellulam conſtruxit: in qua liberius contemplatiuos carperet fructus. Cui quidam cathecuminus adherens: ſubita ſancto abſente viro morte prereptus eſt. Quem vir dei precibus profuſis reſuſcitauit: viteq; redditum baptizauit. qui multis poſtea virit annis. Alterum quoq; in cuiuſdam lupicini agro laqueo ſuſpenſum: ſacris oracionibus vite reſtituit. Tertium in carnoteno oppido cuiuſdam mulieris filium: ſola oracione in conſpectu populi reſuſcitauit. Factus vero epiſcopus turonice ciuitatis/plurima ſanctarum inſignia geſſit virtutũ: et multa celeſtis vite dogmata ſparſit. Tamen priuate vite continentiã in turbis populoꝝ non amiſit. humilis in habitu/iocũdus in ſermone. deuotus in predicatione/berar in iudicio/venerabilis in moribus/peruigil in orationibꝫ/aſſiduus in lectione/conſtãs in vultu/pius in affectu/honorabilis in miniſterio ſacerdotali/infatigabilis verbi dei ſeminatoꝝ/impiger acceptam dñi ſui pecuniã multiplicare/cum gaudentibus gaudens/cũ lugentibus lugens/omnibus omnia factus: vt omnes lucrifica ret chriſto. Virtutibus inſignis/bonitate laudabilis/pietate amabilis: multis in epiſcopatu fulgens virtutibus. Tu autem. ỽ. et Ria ſecundũ ordinẽ noctur. hyſtoꝛ. prime diei dicuntur. pſal. Te deum. dicit ante lau. ỽ. Ora pro nobis beate martine. ℟. Ut digni. In laud. ãn Dixerunt diſcipuli. ps Dñs regnauit. Cap. hyꝫ. et ỽ. ſicut in prima die. Ve ſequentes aſie dicũtur quo vidit infra octa. ad matu. et ad veſpe. ſuper pm. Benedictus. et Magnificat. vel ad mẽo. de ſancto martino cũ de aliquo alio feſto fit ſeruitium. ãn. ℣ Sacerdos dei martine/aperti ſunt tibi celi et regnum patris mei. ãn. ℣ Sacerdos dei martine paſtoꝛ egregie/ora pro nobis deum. ãn. Sanctus martinus. ãn. Cum repente. Et alie aſie que ſequũtur de nocte. et ſemper cũ hoc ỽ. Ora pro nobis beate martine. preter ad. ij. vel. ſancti hugonis: tunc enim dicitur ỽ Amauit eum dominus. videlicet ad mẽmo. ſancti martini. Oco Deus qui conſpicis. Deinde dicantur mẽo. conſuete quia chorus non regitur. Tibi vero non poterit infra octa. de eo plenum ſeruitium fieri. ãn Martinus adhuc. Et aſie ſequentes poſt ãn. Sacerdos dei martine aperti. et ãn. Sacerdos dei martine pa. Ad mẽmo. de ſancto martino dicũtur infra octa. cum hoc ỽ. vt ſupra dictum eſt. Ora pro nobis beate martine. Oratio vt ſupra. ¶ Ad primam Aña Dixerunt diſcipuli. ps Deus in nomine tuo. folio. ir. Aña Gloria tibi trinitas. ps. Quicunq; vult. fol. ir. Ad tertiam et ad alias horas oia fiant ſicut in prima die. ¶ Sancti britij epiſcopi ꝛ confeſſoris ad veſpe. aſie et ſi feriales. Cap Vere ſacerdos. Hymnꝰ. ꝛc. omnia de cõi vnius confeſſoris et pontificis cum hac oratione.

Bricij epi et confessoris.

QOnserua quesumus dñe populum tuũ intercessione beati bricij confessoris tui atq; pontificis in tuo amore confirmum: vt mereamur ipso intercedente consortes fieri celestiũ gaudiorũ. Per. ℣eo. fiat de sancto martino eũ ãn. Sacerdos dei martine pastor. ℣. z ofo vtã. Deinde dñr mco. consuete mihi do. fuerit. Ad matut. munk. dup. iij. lec. fiant sine regimine chori. dñs. Amauit eum. Lectio prima.

RIcius cum esset primeue etatis iuuenis / z cor facile sequeretur: sancto martino adhuc viuenti in corpore / multas ferebat insidias. Unde quadam die dum quidam infirmus medicinam exp̃eteret: bricius adhuc diaconus in platea cum conuenit. Cui simpliciter infirmus ait. Ecce ego prestolor beatum virum: et nescio vbi sit / vel quid operis agat. Cui bricius. Siquidem delirum illum queris: prospice eminus / ecce celum solito sicut amens respicit. Cunq; pauper ille decursu reddito / quod petierat impetrasset / bricium diaconũ vir beatus alloquitur. Ego bricj / delirus tibi videor? Cunq; ille confusus hec audiens / diriisse se denegaret: ait sanctus martinus. Nonne aures tue ad os tuũ erant / cum hec eminus loquebaris? Amen dico tibi quia obtinui apud deũ vt post me ad pontificatus honorem accedas: sed noueris te in episcopatu multa aduersa passurum. Bricius hec audiens: irridebat eũ dicens. Nonne verũ dixi istum delira verba pferre? Sed et presbiterij honore preditus bricius: sepius beatum martinũ conuicijs lacessiuit. Unde quadã die dum in area que parua admodũ tabernaculum illius ambiebat in sedili suo ligneo resedisset beatus martinus: vidit duos demones in excelsa illa que monasterio supereminet rupe consistere / indeq; alacres ac letos vocem istiusmodi adhortationis emittere. Eya te bricio: eya te bricio. Credo cernebant miserum eminus propinquãtem conseq; quãtam illi rabiem spiritus sui suscitassent. Nec mora: bricius furibundus irruit. Ibi plenus insania: euomit in martinum mille conuicia. Obiurgatus enim pridie ab eo fuerat / cur qui nichil ante clericatũ quippe in monasterio ab ipso martino nutritus habuisset: equos aleret / mancipia cõpararet. Nam illo tẽpore arguebatur a multis / q̃ non solum pueros barbaros: sed etiam puellas / citis vultibus coemisset. Tu autẽ. Lectio secunda.

OBiurgatione beati martini bricius infeliciter insano felle cõmotus / et vt credo precipue demonũ illorum agitatus instinctu / martinũ aggressus est: vt vir manibus temperaret / cum quidam sanctus vultu placido / mente tranquilla infelicis amentiã per mitia verba cohiberet. Sed ita in eo nequã spiritus redundabat: vt ne sua quidem illi ꝗuis bona admodum mens subesset. Trementibus labijs incertoq; vultu / decolor pre furore rotabat verba peccati / se asserens sanctiorẽ / quippe qui a primis annis in monasterio inter ecclesie sacras disciplinas ipso martino educãte creuisset: martinum vero et a principio quod ipse differi non posset / militie actibus horruisse / et nunc per inanes superstitiones et fantasmatica visionum ridicula / prorsus inter deliramenta senuisse. Cũ multa alia que reticere melius est acerbiora euomisset bricius in beatum martinũ / egressus tandem furore saciato quasi se penitus vindicasset / rabidus ea parte qua venerat recurrebat: cum interea vt credendũ est per martini orationes / fugatis abillius corde demonibus / reductus in penitentiam mox reuertitur / atq; ad martini se genua prosternit veniam postens / fatetur errorem. Nec sine demone se fuisse: tandẽ sanior confitetur. Non erat apud martinũ labor iste difficilis: vt ignosceret supplicanti. Tunc et ipsi bricio nimirum presentibus omnibus sanctus exposuit qualiter illum a demonibus vidisset agitari / se conuicijs non moueri: que magis illi a quo essent effusa nocuissent. Exinde cum idem bricius apud eũ multis magnisq; criminibus persepe premeretur: cogi non potuit vt eum a presbyterio submoueret / ne suam persequi videretur iniuriam / illud sepe cõmemorans. Si chri-

stus iudam passus est: cur ego non patiar bricionem? Tu autem. Lectio tertia

Bricius succedit martino.

IGitur post decessum beati martini adeptus bricius cum consensu ciuium pontificatus officiū/orationi vacabat: quia quamꝫ esset superbus et vanus/castus tamen habebatur in corpore Tricesimo autē ordinationis sue anno: oritur contra eum lamentabile crimen. Nam mulier ad quā cubicularij eius vestimenta deferebant ad abluendum/que sub religionis specie erat veste mutata: concepit et peperit. Qua de re/surrexit populus omnis turonorū in ira/et totū crimen super episcopum referunt/ volentes eum vnanimiter lapidare. Dicebāt enim Diu pietas sancti tuam celauit luxuriā. Nec nos diutius⁹ deus sinet manus tuas indignas osculando polluit. Ille quoꝫ econtrario viriliter hec negans: afferte inquit infantem ad me. Cunꝫ allatus et fuisset infans triginta dies ab ortu habens: ait ad eū bricius episcopus. Adiuro te infans per iesum christum filiū dei omnipotentis: vt si ego te generaui coram cunctis edicas. Et ille infans dixit sancto bricio episcopo. Non es tu pater meus. Populis autem rogātibus vt quis esset pater infantis interrogaret: ait sanctus bricius episcopus. Non est hoc meum. Quod ad me pertinuit: sollicitus fui. Vobis si aliquid suppetit: per vos reuelate. Tunc illi magicis artibus hoc factū asseuerantes/ insurgunt contra eum in vna conspiratione: trahentesꝫ sanctum bricium episcopū dicebant. Non diutius nobis falso pastoris nomine dominaberis. Sanctus bricius episcopus ad satisfaciendum adhuc populo/ prunas ardētes in birro suo posuit: et ad se stringens vsꝫ ad sanctū sepulchrū beati martini/ vna cum populorū turbis vadit. Proiectisꝫ ante sanctū sepulchrū prunis: vestimentum iustum apparuit. Illis quoꝫ sic cum prosequentibus ait. Sicut istud vestimentū ab his ignibus videtis illesum: ita et corpus meum a tactu mulieris est impollutum. Populis vero non credentibus sed contradictibus/ sanctus bricius trahitur/calumniatur/ eicitur/ vt sermo sancti martini adimpleretur: noueris te in episcopatu multa aduersa passurum. At ille romam veniens: cuncta que pertulerat pape refert. Septimo igitur anno cū auctoritate pape sanctus bricius episcopus in cathedrā suam regressus est: septem postea feliciter viuens annos. Cui post quadragesimū septimum episcopatus annū defuncto: sanctus eustochius successit magnifice sanctitatis/ prestante domino nostro iesu christo/ cui est honor laus et imperium vna cum coeterno patre et spiritu sancto in secula seculorū amen. Tu autē. Cetera ola de cōi vnius confessoris et pontifi. vsꝫ ad lauᵭ. Ante lauᵭ. ℣. Justum deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnū dei. ℭ In laudibus. ān.

POst excessum beatissimi martini episcopi beatus bricius cathedram episcopatus suscepit. ℘s Dñs regnauit. ko. vj. ān. Tricesimo ordinationis sue anno/ oritur contra eum lamentabile crimen: nam quedam mulier que cubicularius vestimenta abluebat concepit ⁊ peperit/ et omne crimen episcopo obiciunt. ℘s. Jubilate. kor. vj. ān. Illo quoꝫ negāte fuisse afferri sibi infantem/ cunꝫ oblatus fuisset triginta ab ortu habens dies/ ait ad eum bricius: adiuro te per deū vt si ego te genera[ui] coram cunctis edicas. ℘s Deus deus. ko. vj. ān. Respondens autem infans coram omni populo beato viro dixit. non es tu inquit pater meus. ℘s Benedicite. k. vj. ān. Sanctus bricius satisfaciens populis/ prunas ardentes ab vbere in birro suo deferens/ et ante sepulchrum beati martini coram populo proiciens/ vestimentum suū iustum apparuit. ℘s Laudate dominū. ko. vij. ℭ Ecce sacerdos. hym⁹ Jesu redemptor. ℣ Justus germinabit. ān. Populis autem non credentibus ⁊ ab episcopatu cum proicientibus/ romam petijt flens et ciulans atꝫ dicens/ merito hec patior/ quia peccaui in sanctum dei. ℘s. Benedictus. k. vij. Oratio. Conserua quesumus dñe. Vēo. de sancto martino. et alie mēo. cōsuete ℭ Ad. j. ān. Post excessum. ℘s Deus in nomine. kor. ir. ān. Gloria tibi trinitas. ℘s. Quicunꝫ. ko. ir. ℭ Ad. iij. ān. Tricesimo. ℘s. Legem pone. kor. rj. Cap. Ecce sacerdos. Vta et ℣. de cōi vnius confes. et pontificis ad omnes hor. dicantur: simuliter et cha. ℭ Ad. vj. ān. Illo quoꝫ. ℘s Dereliq. kor. rij. Cap⁹ Benedictionem omnū gentium.

¶ Ad.tr.ān. Cetās brictius. ps Mirabilia. fo.xiu. Cp. Cognouit eū. Si festu sci brictii in do. contigerit tūc seruitū de festo ꝫ mēo. de do. dcz hoc modo. Ad primas vēl. super pos fertal. ān Justum deduxit. maior pi fertal. cp. Ecce sacerdos. ℟. Miles christi. hym. et cēta oīa de cōi vīū. Oco. Conserua ꝙs dñe. Mēo. de sancto martino ꝫ postea de do. deinde de trin. et pcess. ante crucē. Ad matu. tres j. lec. de pprietate sancti brictii que habentur cū v. ꝫ lius de primo nocturno cōis hysto. vnius cōfes. ꝫ pontifi. Et tres medie lec. fiāt de sācto martino cū v. Justum deduxit. et cum Vos de primo nocturno hystorie sancti martini. Lectio quarta.

ACcidit autem dum beatus martinus iter ageret: vt gentilis cuiusdam corpus quod ad sepulchrum cum superstitioso funere deferebatur/ obuiū haberet. Conspicatusq; eminus venientiū turbā/ quidnā id esset ignarus: paululū stetit. Nam fere quingentorū passuū interuallum erat/ vt difficille fuerit dinoscere quid videret/ tamen quia rusticam manum cerneret/ et agente vento linthea minua corpori superiecta volitarent/ prophanos sacrificiorum ritus agi credidit. Quia esset hec gallorum rusticis consuetudo simulachra demonū candido recta velamine: misera per agros suos circumferre dementia. Tu autem. Lectio v.

ELeuato ergo in aduersō signo crucis: imperat turbe non moueri de loco/ onusq; deponere. Hic vero mirum in modum videres miseros/ primum velut sara riguisse. Deinde cum proximo mouere se summo conamine nitebātur/ vltra accedere non valentes/ ridiculam in vertiginē rotabantur/ donec victi corporis onus deponunt. attoniti et semet inuicem aspectantes: quidnam sibi accidisset/ taciti cogitabant. Sed cum beatus vir cōperisset exequiarum esse illam frequentiam non sacrificiorum: eleuata rursum manu dat eis abeundi et tollendi corporis potestatem. Ita cos ꝫ cum voluit stare cōpulit: et cum libuit abire permisit. Tu autem. Lectio sexta.

DEt minorem sub idem fere tēpus eodem in opere virtutem edidit. Nam cum in vico quodā fano antiquissimo et celeberrimo ignem immisisset: in proximā immo adherentem domū agente vento flammarum globi ferebantur. Quod vbi martinus aduertit rapido cursu tectum domus scandit: obuium se aduenientibus flammis inferens. Tunc vero mirū in modum cerneres contra vim venti ignem retorqueri: vt compugnantium inter se elementorum quidam conflictus videretur. Ita in virtute martini vbi tantum ignis est operatus: vbi iussus est. Tu. Et tres vltime lec. de expositione euangel. Homo quidam nobilis. cum v. et ℟. de tercio not. cōis hysto. vnius confes. et pontifi. Ante laudes. v. Ora pro nobis beate brici. ℟. Vt digni. Ad laudes omnia fiant vt dū. Ad primā super hym. Quicūq; dicitur ān. Te iure. Ad alias horas omnia fiant vt supradictū est. Ad ij. vel. ān. Post excessum. ps. Dixit dñs. et ceteri psalmi de dñica. Cp. Ecce sacerdos. Hymn. Jesu redemptor omniū. v. Justus germinabit. ān. Jste est qui ante deum. ps. Magnificat. Oratio vt. Si dies dñicus in secūda diebus in die sancti brictii/ aut in quarta die euene. fiāt medie lec. de sancto martino. Ceteris autem diebus tantū mēo. tamē in fest. sancti matthei fiāt medie lec. de festō martino quatuorq; die cōtigerit. ¶ Trāslatio. s. erkenwaldi epi et confes. non Sax sed synodalis londoñ. ix. lec. fiant cum hac oratione

DEus qui hūc diē beatissimi erkenwaldi cōfessoris tui atq; pontificis trāslatione decorasti: fac nos ꝙs eius meritis et precibus in sanctorū tuorū societate translocari. Per. Mēo. fiat de sancto martino. cum v. et ofone vt dū. dictū est tam ad vespe. q̄ ad matu. Lectio prima.

DOcter immensa sancti erkenwaldi merita circumquaq; diuulgata/ per crebra miraculorū insignia que facere dignabatur dei prouidentia/ pro salute fidelium ad laudē sui sancti: imponebatur quibusdā anglorū monasteriis q̄ fama miraculorum attoniti/ corpus sancti noctu furari voluerūt. Unde intempeste noctis silentio non pauci homines baluas

criptarum in quibus idem sanctus con-
debatur confregerunt / & ianuas altaris
vsq; venientes: ausu temerario prope fran
gere presumpserunt. Quorũ strepitu cui
gilans quidam tunc puerilem etatem cruens /
qui solus cum duobus clericis locum cu-
stodũ occupans in ecclesia pernoctabat /
clamoribus suis totã illam multitudinẽ
ita demẽtauit: vt diuino percussi indicio /
ad vocẽ tantilli hominis / cursu cõcito per
portã qua venerant repedarent. His igi-
tur tumultuationib⁹ ad ecclesie superio-
ris aditũ conclamãtes / & tintinabuli pul
satione auxiliũ conuocantes / illos quidẽ
comprehendere nequiuerunt: sed pro tan
ta animaduersione vsq; ad manè ibidem
excubias celebrarunt. Facto autem ma
ne octo presbyteri tam venerabilis the-
sauri custodes delegati fuerũt: donec ter
tia die in tutiori loco interim parato san
cti reliquie clauderentur. Omnibus igi-
tur peractis cum crucibus & cereis / sacer
dotibus etiam ad tam venerabile obse-
quium prestolantibus / cum processione
& letaniis venientibus / ad sepulchrũ erken
Waldi pontificis / cuius loculo ligneo sub
leuato / repertũ fuit corpus sacratissimũ
ibidem sigillorũ munitionibus quibus
tam pridem fuerat premunitũ / tandem
diuina prouidentia tantus factus est con
cursus populorum vt toto nisu reluctan-
tibus qui pre foribus aderãt / ipsas fores
ferris postibusq; excuterent: nec a suo de-
siderio defraudati / tam ineffabile sacra-
mentũ prospererunt. Tu autẽ. Lectio. ij.

His itaq; gestis: sancta decreuit de-
uotio fidelium / corpus gloriosi pon-
tificis digna cũ reuerentia ad locũ hono-
rabiliorem esse transferẽdum. Statuto
autem die quo dicta solennitas debebat
celebrari / conueniunt pontifices & clerici
ad tam magnificũ mysterium peragendũ
specialiter euocati. Cumq; cista plumbea
in qua prius tacuerat cum sacro corpore
ad locum eidem de nouo paratum porta
retur: inuentũ est per ignorantiam artifi-
cis q⁹ vas illud cum corpore in longitu-
dine et latitudine sepulchro tam parato
maius esset. Et ecce cum omnes qui ade-
rant pro tanta negligentia multũ essent
contristati: subito dei potentia maiori in
lapide fit apertura / ita q⁹ duricies lapi-
dis sacrosanctis reliquijs locum daret.
Quod affirmabant qui aderant soro-
ri sue sanctissime etheiburge olim euenisse
Translatum est itaq; corpus sanctissimi
erkenwaldi et cum tanta pietate reposi-
tum: anno ab incarnatione dñi millesi-
mo centesimo quadragesimo / mense no-
uembris die eiusdem mensis quartodeci-
mo. In cuius translatione preter illud
quod supra describitur: alia multa que
propter quorundã tedii omittũtur mira
cula claruerunt. Alterum in omnium ocu-
lis in quodã canonico ipsius ecclesie pre-
sente fortiter tunc febricitante / alterũ in
quodã puero absente / et tam per dimidiũ
annũ & eo amplius vsq; ad mortẽ egrotã.
te: presentis subuenitur sancti presentia.
Absentis vero pulueris de ligno in quo
sanctus iacuerat asperfura / quidam deo
deuotus collectũ puluerem statim vt cum
aqua infirmo tradidit: ipse infirmitatẽ
omnino euasit. Adiũgebatur etiã q⁹ thu-
ris in eodem loculo ligneo a se reperti / te-
nuis fumigatio nares infirmãtis imple
uerat: quasi thimiamate cõpellente mor
bum vniuersum depellebat. Lectio. iij.

Post hec vero vt ipsius translatio
deo grata & hominibus venerabi-
lis appareret: addidit saluatoris clemen
tia nouũ quoddam miraculum demon-
strare. Accidit quodã anno in festo trans
lationis ipsius in ciuitate londonensi
ignem maximũ & horribilem subito susci
tari: qui vndiq; diffusus magnã partem
ipsius ciuitatis cõbussit. Approximante
autem flamma ad ecclesiã sancti pauli /
viderunt sensibiliter multi ciuium quen-
dam pontificalibus indutũ / et berillum
in manu tenentem super dictam ecclesiã
stantem: & eam er omni parte ab omni pe
riculo potenter defendentẽ. Hic est itaq;
fratres dilectissimi pastor noster singu-
laris / ac patronus specialis beatus er-
kenwaldus episcopus: cuius preter hec
que dicta sunt virtutes et merita nullius
tam lingua sufficit enarrare. Anno igi-
tur ab incarnatione dñi millesimo cente si
mo quadragesimo / corpus huius sacro-

sanctum translatū est: ad honorem et laudem dñi nostri ihesu christi / qui est benedictus in secula seculorū amen. Lectio iiij.

EO tempore quo ipsius sancti presulis prefati corpus adhuc in cripta in sarcophago seruabatur: testudo eiusdem cripte pingēda fuit. Interea reuoluto anni circulo: solemnitas ipsius sancti patris erkēwaldi illuxit. Nullus ibi missam illa die celebrauit / altare discoopertum fuit: instrumenta erecta pictoris officio idonea. Innumerabilis multitudo virorumq; serus cōuenit ad oratorū orare volentes / et oblationes ac luminaria ferentes: sed introitus eis non patuit. Pictor enim ianuā seraut: vt ipsam armatam testudinem coloribus vermicularet. Dum autē diligentius colores protraheret: repente destiturus est viribus / et repentino dolore arreptus / veluti exanimatus corruit. Cum diu sic cruciaretur ecce supradictus antistes infula pontificali ornatus venit / et baculo pastorali grauiter eum flagellauit: recapitulans negligentiam ipsius / videlicet q̄ illa die pertinaciter operatus est / et q̄ populum exclusit. Hanc visionem et castigationem pluribus innotuit: postq̄ de infirmitate illa conualuit. Tu autem. Lectio quinta.

QUIm quedā mulier ad feretrū argēteum parandū in quo sancti erkenwaldi corpus poneretur / vt aliquid offerret ibidem mente deuota pergere perotasset: a viro suo acrius increpata / quod ppositum erat implere non potuit. Sequenti nocte infelix ille graui renū corripitur passione / et tam acriter dira humorū collectione per non paucos dies veratur: vt medicorū iudicio in desperationem verteretur. Verum quia dixit paulus saluabitur vir infidelis per mulierē fidelem / ecce intempeste noctis silentio mulieri in somnis sanctus erkenwaldus apparuit: et certa reuelatione perdocuit / quatenus sine aliqua protractinatione virum suum propensius animaret vt ad ipsius mausoleum se ferre preciperet. Itaq; mane facto brevis monitu humeris famulorum vir ille sustentatus / ad beati pauli basilicam humilis ac deuotus adducitur: vbi auxiliante supradicto pontifice / languoris sui sanitate percepta / sui compos efficitur / et qui alienis adductus venerat pedibus / propriis ad propria reuertitur. Tu autem domine. Lectio sexta.

QUidā argentarius nomine eustachius cum limina domus in qua sancti erkenwaldi feretrū fabricaretur sepius attriuisset / vbi erat sepulchrum ligneum argento et auro tegendū / in quo sancti erkenwaldi membra conderētur: tanti crescēte insania / cepit miser super memorato ligneo loculo non tantū quedā inhonesta proferre / verūetiā ausu temerario fabrica lignea sublevata ad modum sancti corporis quiescentis interius latitare ac dicere. Ego sum erkenwaldus / michi munera deferte / a me auxilium postulate: michi argenteū feretrū preparate. Cumq; hec et his similia infelix rauco gutture perstrepuisset: graui infirmitate correptus / a circūstantibus foras ejicitur / et ad locum suū lachrymabiliter deductus infra paucos dies expirauit. Mirū quia beati erkenwaldi miracula eius deniq; sanctitatē obstinaciter spreuerat: vnde secreti iudicij rimatorem ad percutiendum animauerat. Lectio vij. de erpositione euāg. Homo quidā peregre. Lectio vij etur. de proprietate sancti. Lectio octaua

ARiter quidā in vrbe sancti pontificis alijs feriantibus / ipse opus exercere solitū conatus est: falcem enim arripuit / festinus pellem extendit / et radendi operā dare cepit. Contigit interea cōtiues illos transire ad templum dei ob honorem sancti erkenwaldi festiuātes / quo patronū suū in celo cū deo regnātem interpellarent: ne in causa extremi examinis illis deesset / qui eius memoriam eiusq; gloriā dulciter recolerēt. Vt autem pellificem postpositis diuinis operibus humanis intendere presenserāt: quidam illorū pereūti fratri cōdoluerūt / quidā vero tanq̄ sacrilego insultauerūt. Nec fuerūt qui fraterno affectu / ab illicito ausu trangressorem revocare non tentarent. Horum autem monitionibus diutissime protractis: permānsit in opere cepto morte dignus. Parum sibi fuit vt amicos sa-

lubriter exhortantes negligeret. Accidit etiã vt pro ammonitione sublãnationem ⁊ derisionẽ aliã ⁊ aliam prorumpere ingereret. Cum igitur cõtumelijs preterentibus ingerendis operã daret: ferramentũ quo pelle scalpebat improuidus extraxit/oculũq; proprijũ pforauit. Sic igitur habuit homo iniquus institutionem piã quam frustra perfecerat illi populus amicus. Tu autem. Lectio ij.

QAptiuus quidem iussu regio compeditus/ire festinauit ad ecclesiã eo die quo festiuitas sancti erkenwaldi celebratur: ⁊ ingressus in hunc modũ est exorsus. Deus quẽ nemo petit inuanum nisi vanus: vanitatẽ meã euacua. Dñs illuminator sensuũ/me tua pietate illumina: vt quod michi expediat orare possim/tibiq; placita postulare ac impetrare. Cũ in hunc modũ custodes quererẽt illũ/ nunciatũ est illis hominẽ quem querebãt ad solenne gaudium festiuitatis sancti erkenwaldi peruenisse/nec latitare voluisse: sed in cõspectu fidelium altari assistere: oculis ac manibus in altũ leuatis ad dñm intẽtius orare. Tunc custodes nũc reperto captiuo letati/ nũc vero ipsius euasione cõmoti ad templũ dei cursum instituerũt: et suum commendatum non sine pena reducere proposuerunt. Intrantib⁹ autẽ custodibus ⁊ hominẽ arripere festinãtibus. fragore maximo rupta sunt vincula/captiuiq; ozãtis cum ammiratione cunctorũ qui astabãt dissoluta sunt crura. Tit vero rumor miraculi peruenit ad episcopũ/ verba de miraculo fecit ad populũ/et quẽ sanctus erkenwaldus dignatus est absoluere: prohibuit artius ne predicto homini per custodes minaretur. Quanta vero tunc secuta est populi exultatio/quantaq; in deum et eius dilectum erkenwaldũ pro dita est laudatio: nullũ eloquiũ edicet/ nullũ ingeniũ valet excogitare. Cetera ola de cõi vm⁹ cõfess. ⁊ põti. ¶In depõsit. sci erkẽwaldi epi ⁊ cõfess. q̃ debet celeb. post kal. f. vitak. in aprili nõ Sax. ⁊ sine dak. Lõdõn. iij. k. cũ regi. cho. cũ hat or.

OPps sempiterne deus apud quem semper est continua sanctorum ke

Sax.

stiuitas tuor presta q̃s. vt qui solẽnitatẽ beati erkenwaldi põtificis agimus. ad hostium nostrorum eruamur nequitia. et ad eternorũ nos prouehi concedas beneficia premiorum. Per. Lectio prima.

COnfessor dñi gloriosus dũs erkẽwaldus lõdonẽsis epus ante translitũ suũ multorũ miraculorum testimonio placuit deo. Hic enim appropinquãte vite sue tã termino/cũ ad pdicãdũ populo propter debilitatẽ corporis sui in feretro caballario duarũ rotarum ducerẽt: cõtigit vt vna rotarũ casu caderet: altera sola in curru remanẽte. Nescientes igitur qui cũ sancto erãt huius rei euẽtũ/sed cursu solito per viã suã ambulãtes: tãdem quod dictu est mirabile currũ vehicularium vbi derunt contra cõsuetudinẽ super vnam tantũ rotam gradiẽtem. Mirantur oẽs dei virtutẽ: viri sanctitatẽ in sancto miraculo aperte cognoscẽtes. Post trãslitũ vero ipsi⁹ ad celestia: multi febricitãtes aliiq; morbidi eius feretrum tangentes vel osculantes integre sanabãtur. Sed et ablẽtibus infirmis per hastulas inde abscisas et ad eos delatas: repentina salus sepius aduenit. Tu autẽ. Lectio ij.

ERat autem in illo tempore apud berkingũ sãctarũ monasteriũ feminarũ: qõ ad honorẽ dei sãctiq; marie preparauerat prelatus vir sctus vt in loco dicto causa deuotionis morarẽt. Placuit altissimo dilectũ suũ ad hacballe miserie: ad sedẽ glorie sue feliciter inuitare. Sanctus itaq; erkenwaldus spiritꝰ sãcti gratia repletus/suis ad se vocatis diem obitus sui veraciter predixit: ⁊ vsq; ad vltimum vite sue terminũ omnes circunstantes verbo vite salutaris alacriter confortabat. Egrediente vero illa sãcta anima a corpore/et ad celos manibꝰ angelicis deportata: tanta remãsit odoris suauitas/vt totã domũ in qua corpꝰ iacuit mirabili dulcedine ipleret/et omnium corda ad dei laudem et sancti deuotionem excitaret. Tu autem. Lec. iij.

POst hec igitur audito beati viri transitu/veniunt ad berkingum clerus et populus de londonia: vt cum

honore marimo corpus sui pontificis sepulture debite cõmendarent. Ponentes autem talentum illud preciosum in feretro ad hoc reuerenter preparato: cũ sacrosanctis reliquijs versus lõdonias processerunt. Sed cum ad aquam quandam que Sefordia nominatur cũ sacro corpore peruenissẽt: dictam aquã sic miraculose extra locũ propriũ inuentũ excreuisse: vt ipsis transire volentibus via soluta nõ pateret. Deponẽtes sigiſ sanctũ corpus in loco prius notato: quid facere aut quo ire debeant/ sibi monstrari diuinitus. deuotis precibus postulabãt. Igitur per exhortationẽ cuiusdã religiosi viri diuinitus inspirati/ facta apud deum a fidelibus oratione deuota: ecce dei potentia statim deuotis hoibus est obsequla. Subito enim aquã illã magnã in duas partes diuisã prospiciũt: ⁊ sicco pede per medium fluminis cũ sacro corpore pertransierunt. Transacto itaq; flumine/ cereti quidam tecta corpus prius fuerũt extincti/ ablq; oi hũano studio celitus fuerũt accẽsi/ vt uno eodẽ tpe ipsa elementa sensibilis ignis et aque testimonijs redderent veritatis. Et corpus beati põtificis dũ quasi adhuc viueret oibus virtutib⁹ ⁊ gratijs spũalib⁹ fuit plenũ: ideo in eius morte quotquot de feretrũ in quo iacuit tetigerũt/ p dei miam sanabãtur a quatũcũq; detinebãt infirmitate. Cetera oia de cõi vnius confes. ⁊ põtifi. paschali tempore ¶ Sancti machuti epi ⁊ cõfes. ar. Let fiant cũ hac oratione.

OMps sempiterne deus preces populi tui clemẽter exaudi: vt intercessione beati machuti cõfessoris tui atq; põtificis cui⁹ hodie ãnuã festiuitatẽ recolim⁹/ cũ tẽporalibus incremẽtis eterne prosperitatis capiamus augmẽtũ. Per. ¶ Fiat de sancto martino. Ad matu. Lectio i

GLoriosus christi cõfessor machutus/ britanica prosapia generosus: generosior sanctis extitit moribus. Cuius parentes iam prouecte etatis dum spe sobolis defecissent/ rerum suarum certum heredem futurum iam desperãtes: hunt tamen diuina clementia genuerũt Religiosa siquidem parentela clarissimorũ fratrum scilicet patris sancti sansonis: atq; sancti magulij sororẽ progenitus/ pariũ consanguinitatis linea horum duorum proterum tertius enituit. Tu autem domine. Lectio secunda.

QUi dũ a puericia litteratorie traderetur discipline/ sub brandano eo tempore viro sanctitate ⁊ scientia famosissimo: ⁊ superiores industria/ ⁊ inferiores se humilitate superabat. Ita eni teneros adhuc omni hominũ etati coaptabat annos: vt puer pueris/ iuuenibus adultus/ senibus iã senex videretur. Innocentis etenim vite puritatẽ amplerus non superiorem/ non equam inter discipulos/ sed solam alijs seruiendi retinebat vicem. Tu autem. Lectio tertia.

ETne rerũ affluentia vt fit dei etatis leuitate aliquatenus insolesceret: omni studio sese tradidit abstinentie. Nichil quippe voluptati corpore consentiens: creber in vigilijs/ assiduus in orationibus/ in ieiunijs precipuus persistebat. Vir intra ecclesiã nisi orantẽ/ vir extra nisi legentẽ deprehenderes: si nõ impolite necessitatis vsus impediret. ¶ Cetera fiant de sancto martino: cum hoc v. Justũ deduxit. cũ trib⁹ Rius secũdũ ordinẽ hoc. hysto. sancti martini. Lectio iij.

BEatus aũt severinus colonie Ulsitatis epus/ vir honeste vite ⁊ per cũcta laudabilis/ dũ die dñico loca sãcta ex cõsuetudine post matutinas cũ suis clericis circuiret: illa hora qua vir beatus obiit/ audiuit chorũ canentiũ in sublimi. Motatoq; archidiacono interrogat/ si aures eius percuteret voces: quas ille attẽtius audiret. Respõdit nequaq;. Tũc ille diligẽter inquit ausculta. Archidiacon⁹ aũt cepit sursum collũ extendere/ aures erigere: ⁊ super sũmos articulos baculo subsistẽte stare. Sed credo eũ nõ fuisse equalis meriti: a quo hec non merebant audiri. Tũc prostrati terre ipse pariter ⁊ beatus eps dñm deprecãtur: vt hoc ei diuina pietas audire permitteret. Erectus aũt rursum interrogat senex. Quid audis. Qui ait. Voces planẽtũ tãq; in celo audio: sed quid sit prorsus ignoro. Cui

Sulpit. li. 2. in hi. et Greg. turonẽ. libr. 1 de miracul. S. marti. cap. 4.

ille. Egõ tibi quid sit narrabo. Dominꝰ meus martinus epus migrauit er hoc mundo: et nunc angeli canendo deferũt eum in excelsum. Et vt parumper moza facta est vt hec audirentur: diabolus cũ cum iniquis angelis retinere tentauit. Nichilq; suum in eodem reperiens: confusus abscessit. Tu autẽ. Lectio quinta

QUid ergo de nobis peccatoribus erit/si tantum sacerdotem voluit iniqua pars nocere? Hec igitur loquẽte sacerdote/notato tẽpoze archidiaconus turonis milit velociter: qui hec diligẽter requireret. Qui veniẽs eo die hozaq; inmensissime cognouit transisse beatum virũ: quo sãctus seuerinus audiuit psallẽtium chozum. Eo namq; tempoze beatus ambrosius cuiꝰ hodie flozes eloquij per totam ecclesiam redolent: mediolanensũ ciuitati pzeerat episcopus. Cui celebzanti festa dñice diei ista erat consuetudo/ vt veniens lectoz cũ libzo. non antea legere pzesumeret: q̃ sanctus mitti iussisset. Factum est vt illa die dominica pzophetica lectione iam lecta/ ante altare stante qui lectionẽ beati pauli pzoferret: beatissimus antistes ambzosius super sanctum altare obdormiret. Quod videntes multi cum nullus eũ pzimꝰ excitare pzesumeret: trãsactis fere duarũ aut triũ hozarũ spatijs/ exclamauerunt eũ dicẽtes. Jam hoza pzeteriit/ iubeat dñs lectozẽ lectionẽ legere: expectat enim populus valde iam lassus. Tu. Lec.iij.

REspondens autẽ beatus ambzosius: nolite inquit turbari. Multum enim michi valet sic obdormisse: cui tale miraculum michi dñs ostẽdere dignatus sit. Nam nouerit is fratrem meum martinũ sacerdotẽ egressum de cozpoze fuisse: me autẽ eius funeri obsequium pzebuisse. Peractoq; ex more seruitio: capitellũ tantum vnum non explebam/quia vobis excitantibus victimã oza. tionẽ explere non valui. Tunc illi stupefacti pariter & admirãtes/diem & tẽpus notãt sollicite requirẽtes: qui ipsam diẽ tẽpusq; reperiũt/ quo beatus cõfessoz dixerat se eius exequijs deseruisse. O beatum virum in cuius trãsitu sanctozum cantet numerꝰ/ angelozq; exultat chozus: dum celestiũ virtutũ occurrit exercitus. Diabolꝰ de pzesumptione confunditur/ ecclesia virtute robozat. sacerdotes reuelatiõe glozificãtur: quẽ michael assumpsit cũ angelis/ maria suscepit cũ virginũ chozis/ paulus retinet letũ cũ sanctis. Sed dq nos in laudẽ eius certamus/ qõ nõ sufficimus adimplere? Ipse est enim laus illiꝰ: cuiꝰ laus ab eius oze nũq; recessit. Nã nos vtinã bei simplicẽ hystoziã possimus explicare. Tu. Tres vitime fc. de pprietate sci machuti. Lectio.vij.

INterea defuncto regionis illius epo/ audita machuti fama/ populi vndiq; cõfluũt/ machutũ rapiũt/ & licet nolentẽ/ licet obnixe reclamãtẽ/ licet sese ad hoc opus indignũ et inutilẽ dicẽtem gymnicastri tñ/ vrbis in qua pater eius comes fuerat/ epm faciũt. Qõ põdus vt dictũ est inuitꝰ suscipiens: talẽ honorẽ dicit esse ztumeliã/ & sublimitatẽ cathedre violentiã sibi factã. Accitis itaq; paucis secretozũ consciis nauim furtim ascendit: et vẽtis se pelagoq; cõmittens/ prout nutui diuino placeret nauigauit. Beato igitur machuto mor dum in altũ tenderet/ angelica legatio occurrit: et quo tendat quẽue portum teneat/ et a quo suscipi debeat/ indicauit. Mõstrat enim eum fines gallicane britannie petere: et ad insulã in qua aaron vir angelice vite erat applicare/ et cum eo aliquandiu mansionem habere. Tu autem. Lectio.viij.

QUibus incunctanter vt indicata sunt adimpletis: letatur aarõ de tanto hospite/ machutus de amica societate. Volat fama per vrbẽ/ fit concursus populi/ nouũ hominem visuri: noua verba auditurꝰ. Sed dum sermo pzedicationis pzotẽditur: ecce quidã defunctꝰ ante introitũ ecclie per platẽã deportatur. Quem vir dei aspicies ad locum vbi cozpus iacet accelerat: flexisq; genibus et extento cozpoze cunctis attendentibus et euentum rei expectantibus ozat. Qua ozatione finita: simul surgunt et sanctꝰ de puluere/ & mortuus de morte. Baptizatis igitur ciuibus et in fide confirmatis/ iam cõuerse vrbis beatus machutꝰ

BB ij.

velit nolit antistes factus: per populos minoris britānie spargit semina doctrine. Sed nemo contra angelicum virum insurgat: videlicet eo quod in duabus ciuitatibus factus sit epūs. Et de mutatione sedium que quasi contra auctoritatē facta videatur: nemo illum remordeat. Non enim mutauit sedem: qui nō auriit cupiditatem. Non ambiendo de minoribus ad maiora prosilit: sed de opulentissimis ad penuriosa descendit. Interea luget britānia exulem: quem sanctonia gaudet habere hospitem. Illi nāq; insectatores qui illum inde expulerant / alij claudi / alij leprosi / alij ceci facti: vbiq; exprobabiles / damnatione sui apparent infames. Tu autem dñe. Lectio nona.

TErra quoq; ipsa omni fertilitate priuata: omniumq; prouentuum denegata germina. Gens demq; fame et mortalitate oppressa / clamat se merito perire: quia nesciuit sanctissimum patronum retinere. Tanta igitur necessitate compulsi / quidam quibus mens sanior videbatur / et alijs sese eligunt: ⁊ ad inquirendum tāte miserie meditum profectu disponunt. Qui quidem fama virtutum indicante / ad sanctum vsq; perueniunt: cōramq; eo prostrati / infortunium sui querelam deplorant. Culpas confitentur / lachrymas fundunt. et vt sui misereatur gemitibus ⁊ suspiriis exposcūt. Cur ergo plenus pietate horum precibus flexus: seniles artus ad laborem vie reparat / et ad absolutēdā iugo damnationis parrochiam quamtotius festinat. Quo facto: redditur terre vbertas / populo sanitas / et totius prosperitatis reformatur integritas. Vbi cum summe dispositioni placeret q̄ pro tot et tantis laboribus remunerāri debuisset: triduo anteq̄ hoiem exueret / febre correptus est. Quo interim spacio in cinere ⁊ cilicio vt solebat iacens / nulla parte corporis aliquatenus se passus est sustentare / nullū q̄ in latus declinare: sed celo manibus / celo ore / celo totis oculis inhiabat. Taliter vero militantē suscepērūt ciues angelici / decimo septimo kalēdas decembris suū cōmilitonē: ad celi palatium. Tu. Cetera omnia de cōi vnius cōfes. ⁊ ponit. ℂ Sancti edmundi epi et confessoris. ir. lec. fiant inuitato. trip. cum hac oratiōe.

DEus qui largiflue bonitatis consilio ecclesiam tuam beati edmūdi confessoris tui atq; pontificis preclare vite meritis decorasti / ⁊ gloriosis letificasti miraculis: cōcede propitius nobis famulis tuis / vt et ipsius in melius reformemur exemplis / et ab omnib⁹ eius patrocinio protegamur aduersis. Per. ℂ Memoria de sācto machuto vt supra. et de sancto martino. Tūc erat processio ad altare sancti edmundi si habeatur cā tando. Ym. Sancte N. christi confessor. vs⁹. Ora pro nobis beate edmunde. ℣ Vt digni efficiamur promissionibus christi. Oratio.

PLenam in nobis eterne saluator tue virtutis operare medelam: vt qui preclara beati edmundi confessoris tui atq; pōtificis meritā veneramur / ipsius adiuti suffragijs / a cunctis animarum nostrarum languoribus liberemur. Per christū. ℂ In redeundō. dicitur ān. de sancta maria. Ad matutinas. l. j.

IN Ouū matris ecclesie gaudiū noui sancti celebritate / iocun de leti referim⁹: grande a celesti collegio / de college noui cōsortio / agi festū erultāti aio nunciamus. Gaudet quidē ecclesia se talē ac tātū peperisse filiū: qui alios ⁊ sancte conuersationis exēplo dirigat / ⁊ precepto iā beatitudinis pmio / firmā eis spē tribuat de salute. Letat nimirū se tā clara sobole illustratā / q̄ digno ab orbis attollenda preconio / ⁊ deuota veneratiōe colēda manifeste declarat / ad eterne hereditatis participationē admittēdos q̄ ecclīā ipsā matrē fide / spe ac opere pfitent / ⁊ nullos in supnā glīā posse nisi per eā tāq̄ regni celorū claugerā introire. Tu aūt. fo. ij.

GAudet celestis patria nobilis habitatoris aduentu: experturnq; colonum fidei suis incolis nouiter aduenari. Exultant ciues celibes de celebris aggregatione conciuis. de condigno celi consorte nuper ipsis adhibito: psallunt sancti. Erurgite igitur et vos fidei zelatores: et vna cum ecclesia matre de-

stra de tanti filij sui magnificentia et exaltatione letamini. Affluite gaudio / et spē tutā assumite de vestro indigena terrenorū facto cōpatriota celestium. Exultate inq̄ ingenti letitia: q̄ nouellus vobis apud deū patronus accreuit / qui adest vobis ipso pro salute vestra placidus interuentor. Tu autem dñe. Lectio iij.

ET liquidem beatus edmūdus archiepus cantuarie / salubriter pensans / ad factorem suum factura affectu dirigi naturali: naturamq̄ collapsā reparatorem debere recognoscere: primū creatorem et redēptorem suum affectuose et studiose quesiuit. Recte namq̄ intentionis lumen baiulans ad ipsum / perfectorum operū processit gressibus: salutis semitam aliis / et spledore vite / ac doctrine claritate demonstrans. Unde horum trium / intentionis pure / perfecti operis / et recti sermōis / dulci cōcordia / velut delectabili psallens tripudio / tribus hostibus / carne / mūdo / demone: virtute perseuerantie superatis. digne meruit / vere fidei / secure spei / et feruide charitatis terna rio insignitus: in sūme trinitatis arce trino electorū / virginū scilicet / cōfessorum / et coniugatorū ordine / preparata palma victorie honorari. Tu autē. Ic.iij

ET enim de suis actibus aliquid referamus. licet ipsius vita quo plenius exponitur / eo zelatoris gustui plus dulcescat / magisq̄ delectet animos auditorum / ab annis teneris dei filium diligens. cum postmodum tenere corde non desijt quia ipsum tenelle mentis tabule. stilo recte cōsideratiōis inscripsit. Quin immo quanto maiore profecit etate: tāto plenior cognitione in amorem eius exarsit. Et ne feruor spiritus sotie carnis extingueretur ardore / sed mortificatione potius ipsius accēderetur / assiduam asperitate cilicij edomans / eiusdem tum arte abstinentie neruis alligauit: vt non suo ducta voto / sed spiritus voluntate ad licita tute pergeret / et prouide ab illicitis declinaret. Nam districtis corpus macerauit ieuniis antiquorum observationi nouorum austeritatem que sibimet ipse indixerat superaddēs / dum

delicioso rū ciborū oblectatione despecta: refectione contentus humilium / cōmunium ieuniorum temporibus / et a permissis etiā elegit ieunare cibarijs: et certis insuper in ebdomada diebus amplius abstinere. Tu autem. Lectio quinta.

OMni quoq̄ prolixitatem odiens diuturnis vacabat vigilijs / et crebro tempore: orationi sedule insistebat. Cubilis enim spreta mollicie / ne requie delicata lenesceret: illam membris indulgebat tacendo quietem / vt breui sopore refectus / protinus surgeret: leq̄ genuflectionibus & orationibus diutius deputaret. Ab initio autem viarum suarum sic munde vsq̄ in finem incedere studuit: quod mūdi vitato lubrico / in lutum non defluens voluptatis / mūditie nitore prefulsit. Quid amplius? Contriuit fragile carnis vasculum: vt in eo thesaurum anime sibi creditum / cautius conseruaret. Doctor vero preclarus ac predicator eximius / et auditorum mentibus scientie lumen infudit: & pectoribus fidelium auulsis vitiorum tribulis semina virtutum iniecit. Humilitate quippe sublimis mansuetudine placidus / patiētia fortis / benignitate affabilis / pietate condolēs / misericordia ignoscens: et multiplici elemosinarum irriguo in subuentionem affluens egenorum. Tu autem. Lec.vj.

ET vt gestorum suorū multitudinem succincta relatione teramus sic ieiunium firma credulitate cognouit / et agnitum sincero corde dilexit / ac dilectū totis votis ambiuit / q̄ mundo & eis que in mundo sunt penitus vilipensis: ad celestia cunctis studijs inhiauit / satagens se suo nomini actibus coaptare / vt sicut vocabatur edmundus / sic se vel a criminum labe mundū. vel e mundo abductū seu extra mundi ampletus positum / operum testificatione probaret. Unde tanq̄ spiritualis omnino & mundus a carnis contagijs. in extremis agens / et corpus christi delatum sibi reuerenter adorans hec verba omni attentione notanda mira protulisse compūctione aperte monstrantur. Tu es in quē credidi: quē predicaui quē docui. Et tu testis es michi: q̄

nichil aliud nisi te dñe in terra quesiui/si cut tu scis q̄ nichil aliud volo nisi quod tu vis: fiat voluntas tua.

Euangelium secūdū Matheum. rrb.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hāc. Homo quidam peregre proficiscēs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et reliqua. Non plus de cōmuni/sed de proprietate sancti legatur. Lectio vii.

Verum cum diuinus dei ecclesiā preclaris illustrasset meritis: mortuus sibi sue claritatis radios non subtraxit. Sed cum functus hac vita verius viueret q̄ uiuisset: eam postmodum illustrauit fulgore luminis plenioris. Non enim voluit dominus sanctitatē mundo suppremi tanti viri qui sicut pluralitate innotuerat meritorū: sic miraculorū diuersitate pateret vt qui ipsum tota deuotione coluerat/tam secum regnās venerabiliter coleretur. Nam ceris lumen restituit/et quod est glorioſius de cuiusdā oculis innate cecitatis tenebras: infusi visus perspicuitate fugauit. Alij cuius linguam natura diuina taciturnitate ligauerat: liberam loquendi tribuit soluto silētio facultatem. Leprosam quādam squamis lepre mortificātibus: subita et mirabili absterſione mundauit. Tremula paralytica mēbra firmauit: consolidatione neruorum contractis artuum extensione subuenit. Tumentem hydropicum corporis extenuatione curauit. Quandā senilis etatis veteri gibbo inmis infleram/restituit erecta sursū eius facie sanitati. Tu autem. Lec. viii.

His z q̄pluribus alijs choruscauit miraculis manifestis: quorum seriem non durimus presentibus inserendam. Conualescit et istis fides catholica iudeorum pertinacia erubescit: confunditur hereticorum fallacia/et ignorantia paganorum obstupescit. Cantet itaq̄ cantuariensis ecclesia laudis diuine canticum: qō inter alias modernis tēporibus venerabilibus est decorata patronis. vnius quidē rubricata martyrio et confessione alterius candidata. Exultet plena gaudio fertilis cātuaria: quod ab ecclesie sue area tam purum granū trālmisit ad horreum summi regis. Letetur et pontiniacense monasterium/qō talium et tantorum patrum meruit honorari presentia/dū vnus ibi diu degēs/illud sue vite nobilitauit moribus. et alter illuc accedens/ipsum celo reddita anima sui corporis thesauro ditauit: vt quasi impleret quod ipse glorioſus martyr thomas videlicet post longuam moram quam exilij sui tempore in eodē contraxerat monasterio/cum ipsis monachis de multa honorificētia charitatiue sibi ab eis exhibita/respondere iusta voti sui plenitudinem non valeret/dixisse asseritur/q̄ esset ibi aliquis successurus qui dignam ipsis retributionem rependeret pro eodem. Tu autem. Lectio ix.

Porro quia omnipotēs dñs quos perpetue corona glorie in celo magnificat sūme deuotionis studio ab hominibus in terris conuenit venerari: et quo solemnius fideles sanctorum recolunt memoriam/eo dignius ipsorum patrocinia promerentur. Unde pro declaratione festi istius sācti glorioſi: papa scribit in hec verba. Nos de sāctitate vite ac veritate miraculorū eiusdē sancti edmūdi curioſe inquisitionis solēnitate/ac districti examinis discussione premissis/plenariam certitudinem obtinentes: ipsum de cōmuni fratrum nostrorum prelatorum et omniū tunc apud sedem apostolicam existentium/consilio et assensu in dominica qua cātatur/gaudete in domino semper/sanctorū confessorū catha logo duximus adscribēdum/potiā ascriptum potius nunciandum. Ideoq̄ vniuersitatem vestram monemus et hortamur attēte/per apostolica scripta vobis precipiendo mādantes/quatenus sexto decimo kalēdas decembris/cū tunc felix anima illius de carnis liberata carcere/ad astra conscendens/aulā celestē adiuerit paradisi deliciis fruitura: festū eiusdem deuote ac solenniter celebretis/z faciatis vos fratres archiepi z epi per vestras ciuitates z dioceses a christifidelibus veneratione congrua celebrari. vt eis interuentu hic ab imminētibus peri-

culis poſſitis erui / et in futuro ſalutis premium conſequi ſempiterne. Tu autẽ ℂ Cetera oia dñr de cõi vnius cõfeſſo. et pontificis: et tñ mẽo. ℟ de ſancto martino ad has matu. ℂ Sancti hugonis epi et confeſſo. ir. lec. fiant cũ hac ōne.

DEus qui beatum hugonẽ confeſſorem tuũ atq; pontificem eminẽcia meritorum et claritate ſignorum excellenter ornaſti / cõcede propitius: vt eius exẽpla nos prouocẽt et virtutes illuſtrẽt Per do. ℣ Memo. fiat de ſãcto edmũdo cõfeſſo. atq; põti. cũ ãn Iuſtus germinabit. Oco vtũ. Deinde fiat mẽoria de ſãcto antiano. epo ⁊ confeſſo. cũ ãn Similabo. Require hãc aũam ad prũas veſpe. vnius confeſſo. et abbatis cum ℣. Juſtum deduxit dñs, et cum hac oratione.

DEus qui ſanctam nobis huius diei celebritatem pro beati aniani confeſſoris tui atq; pontificis ſolennitate tribuiſti: adeſto familie tue precib⁹ ⁊ da / vt cuius hodie feſta celebramus. eius meritis et precibus adiuuemur. Per dominum noſtrum ieſum. Poſtea dicatur mẽo. de ſancto martino ad matu. Lec. i.

SAncte recordationis hugo quõdam lincolnienſis epiſcopus de remotis finib⁹ imperialis burgũdie / non procul ab alpibus ortus oriundus / nobilitate generis ſatis clarus: et originem ducens a parentibus ordinis militaris. Qui ab annis teneris ſtudio litterarum addictus / cũ decennium attigiſſet: monaſterio traditus eſt diſciplinis regularibus imbuẽdus. Factus autẽ canonicus regularis / adeo tam in ſcientia q̃ in vita profecit: q̃ cum ſexdecim eſſet annorũ / ad regimen cuiuſdam celle vocatus ibi ſuſcepit officium prioratus. Domus vero ipſius regimini deputata: tempore adminiſtrationis ipſius tam in ſpiritualib⁹ q̃ etiã in temporalibus floruit eleganter. L. ii.

SAnctus vero hugo domare volẽs amplius carnem ſuam ⁊ eius motus lubricos fortius cohibere: elapſo tẽpore modico / ad ordinem carthuſienſem domino diſponente tranſiuit. Ibi domino miſericorditer eius opera dirigente: claruit excellenter titulis meritorum et incremento virtutum. Et quia cunctis preſertim extraneis ſe benignum ⁊ affabilẽ exhibebat / religionis grauitate ſeruata: cum tempus modicum effluxiſſet / domus curator eſt factꝰ. Quoniã apud eos ſuſceptor hoſpitum et negotiorum domus procurator ſic vocatur. Interea rex angĺie illuſtris henricus / domũ quãdam carthuſienſis ordinis conſtruxerat in anglia: cuius promotionẽ ardẽter optabat. Qui vir precibus multiplicatis obtinuit: vt ad regimẽ domꝰ illius / curator carthuſie vocaretur. Ille autem cum officium illud ſuiſſet adeptus: ſanctitatem priorem de die in diem nouis ſtuduit meritis ampliare. Unde regis gratiam et fauorem qui eum ſepe viſitabat: ſancte conuerſationis merito non mediocriter obtinebat. Tu autem. Lectio tertia.

QUm igitur idem rex lincolniẽſem eccleſiam diu in manu ſua tenuiſſet / paſtoris ſolatio deſtitutam: redimere cupiens ſicut creditur illud malum: ſicut honeſte potuit procurauit / vt per electionem canonicam vir ſupradictus ad regimen illius eccleſie vocaretur. Interea ſanctus hugo eligitur / et electione ei nunciata: reſpondit / q̃ pontificalis officij non ſuſciperet dignitatem / niſi prioris carthuſie preuenirẽt aſſẽſus. Qui cũ fuiſſet obtentus: non ſine graui labore ſolennium nunciorum et nunciatus ei fuiſſet / dixit q̃ ad regimen eccleſie lincolnienſis non accederet / niſi prius ei de canonicorum vnanimi et libera volũtate conſtaret. Decanus igitur lincolnie cũ maioribus capituli ſui / accẽſſit ad locũ cui preerat vir predictus qui inter prima colloquia ſic eorum ſibi gratiam cõparauit: q̃ cum patrem ⁊ paſtorem habere ſincere deuotionis affectu feruenter optabãt. Ut autem ei certius innoteſceret vnanimis voluntas eorum: ibi cum iterum elegerunt / et tunc primo conſenſit. Cum itaq; cõſecrationis munus fuiſſet adeptus: prima nocte qua in epiſcopatu dormiens quieuit / poſt matutinas et deuotas orationes in ſõnis audiuit vocem dicentẽ ſibi. Egreſſus es in ſalutẽ populi

rut: in salutem cum chr'isto tuo. Tu autẽ

¶ Pedie lec. frant de serõ antano cũ v. i B. de secũdo noctur. de cõi hystorie viri confessoris et pontificis. Lectio. iiij.

In illo tempore/cum hunnorũ exercitus a partibus orientis/ad depopulandã omnem prouinciã erisset et cum sceleris eorũ aduersus galliam dira procella detonaret: eodem tẽpore sãctus at beatissimus antianus epus aurelianensiũ ciuitatis/vt bonus pastor ouium amore tenebatur. At ille summo cultu religionis ꝫ spiritu sãcto repletus/celestis tramitis tenens ingressum/atq; per oipotẽtis infusionem paracliti/que tueri re deberent presens/metuens sue plebis excidium/diuinum nutũ exorans suo ouili petit suffragium: qui sibi credẽtibus omnia prestat. Lectio. v.

Illud nanq; in sancti viri laudib⁹ arbitror non tacere: inꝑtum voluero vel rusticãte sermone/vobis mei exp'sitionẽ edere. Ante cõplures annos beatissimus eugenius antistes ecclesiã dei aurelianẽsis ciuitatis a pauimentis in amore diuino nisus est in magnam ecclesie fabricam construxisse. Post multum temporis multisq; epi'scopis decedẽtib⁹: sãctus vir deo plen⁹ antianus/cõsentiente domino ad põtificale onus accessit. Cui vsũ est p tãte fabrice decore tectis depositis fabricã ipsã alti⁹ sublimare. Et dũ operis incepti perfectionẽ supplere deo iuuante p'sisteret: accidit aduersoris conditio. Nam Silio quidã qui reliquis artificibus p'esse videbatur/dũ p tegumẽ curreret/pede lapso ita corruit: vt nullo modo potuisset resopire. Tu autem domine. Lectio. vi.

Sanctus vero antianus videns aduersa que acciderant: ad eum qui ceciderat a longe crucẽ dominicam faciens omni festinatione cucurrit. Et vbi vidit cũ qui ceciderat vsq; ad mortis crudelitatẽ deductũ/impositoberillo crucis ori eius vel corpori/apprehẽsa manu statim surrexit: ita vt oẽs qui aderãt videntes que acciderant/deo immẽsas referrẽt gras. Ariser vero ille locũ vnde fuerat lapsus: ablq; vllo dolore iterato cõscẽdit.

¶ Tres vltime lectiones de propietate sancti hugonis sine expo. euange. L. vij

Ecclesiam autem suam ita beat⁹ hugo meritorum titulis illustrauit ita plebem sibi cõmissã verbis informare studuit et exẽplis: q epi'scopi nomẽ sibi recte competere/bonorũ operũ testimonio patenter ꝫ veraciter ostendebat. Nec iurta verbũ prophetic⁹ syon in sanguinibus edificare studuit: sed ex vivis lapidibus habitaculũ ecclesie construebat/electas in ecclesia sua collocãdo personas. Et iurta verbum scripture cũ lateres cecidissent: quadris edificabat lapidibus/cedros q plantabat corruentibus sycomoris. Potestatis autem secularis in ecclesiã seuientis impetus adeo constanter elidere consueuit: vt et rerũ et corporis sui periculũ contemnere videretur. Adeo etiam potestati regie resistendo profecit: q ecclesiam suã a seruitute grauissima liberauit/ꝫ iura amissa plurima recuperauit. Aliud etiã durimus annectendum: quod virorũ fide dignor relatio nobis patefecit. Vir iste dum viueret domos leprosorũ per quas transitum faciebat ingredi consueuit: et cum eo iubente viri fuissent a feminis separati: oẽs viros leprosos quãtũcunq; deformes osculari solebat. Videns autem humilitatẽ egregiã bone memorie Willelmus quõdã lincolniẽsis ecclie cãcellari⁹ vir vtiq; valde litterat⁹ et bonus: voluit experiri verum propter excellentiã huius operis elatio animũ tangeret viri iusti/diritq; ei. Martinus leprosum osculando sanauit: vos leprosos quos osculamini non sanatis. Epus autẽ incontinenti respondit. Osculũ martini carnẽ leprosi sanauit: osculumbro leprosi aiam meã sanat. Dñs etiã noster iesꝰ christus qui in sãctis suis semper et vbiq; est glorios⁹ sanctũ suũ miraculis dũ etiã viueret ita declarauit: vt variis lãguoribus per sancti viri merita medicinã prestaret et salutẽ. Accidit autẽ in vita sancti virique cum circa gregis sui curã vigilans parrochiã suã peragraret/deuenit ad quãdam villam vbi pater et mater cuiusdã pueri/puerum ipsum pene exanimem de-

ferentes: lachrymabiliter eius postulabant auriliũ. Requirenti vero quid quererent: respõdẽs mater pueri solita materna pietate/ de dolore filij sui magis anxia dixit. Paruul⁹ iste fili⁹ noster partem cuiusdã lamine ferree lucentẽ/ gracilẽ et acutã habentẽ in longitudine ⁊ latitudine plusq̃ vnũ pollicẽ manu recepit: ⁊ more puerorum ad os tulit. Que intro lapsa: gutturi firmiter adhesit. Cumq̃ de casu miserabili incõsolabiliter dolerem/ videẽs filiũ quem genuerã de vita pericitari: patruus eiusdẽ pueri cõsolari me/ nisus est dicens. Nõ morietur filius tu⁹. In somnis enim michi reuelatũ est/ q̃ in breui quidã sanct⁹ vir per villã istã est transiturus: qui ipsum est curaturus Velit te ergo dñs huc pater sancte/ vt filiũ nostrũ in vltimo vite articulo positũ/ tam vir palpitantẽ: nobis viuũ restituas Quem recipiẽs episcop⁹ tangensq̃ guttur benedixit/ insufflauit et crucis signaculo signauit: ac dimisit. Cũq̃ recessisset ab episcopo: ferrũ sanguinolentũ a gutture et ore pueri exiluit. Et sanatus est puer ex illa hora. Lectio octaua.

ALio quoq̃ tempore accidit/ q̃ predicto episcopo per villã de cesterhonte transitũ facienti/ supplicauerunt parentes cuiusdã furiosi qui in predicta villa circiter p̃ tres septimanas sine vinculis detineri non potuit: vt eum visitare ⁊ benedicere dignaretur. Quo audito: vir sanctus de equo desiliens ad furiosum accessit. Cuius caput ligatum fuit ad postẽ/ manus vero et pedes ad parietes: tam a dextris q̃ a sinistris. Episcopus vero aqua benedicta ibidẽ ab episcopo cõfecta. infirmũ linguã emittentem. et quasi ipsum deridentẽ asperſit: et euãgeliũ scĩz In principio erat verbũ. super eũ legit/ benedictionẽ dedit/ ⁊ recessit. Cõfestim cepit egrotus dormitare/ et euigilãs ipsa die alienatione mentis penitus euacuata: per dei gratiam plene restitutus est sanitati. qui postea p̃ multos annos vixit sanus. Sub silentio autẽ pretereundum nõ est/ q̃ cum pius pontifex in die parasceues lincolnie esset/ et ad dextrã matricis ecclesie quã nobiliter a fundamentis extruxerat/ lapides et cementũ in humeris ferret/ in quodam cophino sicut pluries consueuerat: debilis quidẽ et vtraq̃ parte claudus/ duobus baculis sustentus/ tantã viri sancti humilitatẽ cõsiderans ⁊ admirans: totis visceribus deliderare cepit eundẽ cophinũ deferre/ et collo suo applicare/ sperãs q̃ per meritа tante benignitatis ipsius pontificis/ sanitatem foret recepturus. Tãdem a magistro operis obtinuit eundem cophinũ sibi prestari: in quo lapides et cementa cum duobus innixus baculis deferre cepit. Et aplis vero aliquot diebus/ vnum dimisit baculũ. deinde reliquum/ et post modicũ temporis sanus et erectus/ cophinum eundem portabat ad opus consuetum: nullo adiutus baculi adminiculo. Circa illud tempus accidit in ciuitate lincolnie: q̃ ciuis quidã in tantã incidit amentiã: q̃ ad ipsius custodiam octo viri fuerunt deputati. Qui in vinculis detentus/ tanto verabatur furore: q̃ vxorem suã et liberos proprios dentibus laniare minabatur. Tãdẽ de cõsilio cuiusdam boni viri cõsanguinei sui in quadã biga ligatus/ ductus est ad ecclesiam cathedralem vbi sanct⁹ episcopus morabatur/ ea habita cõsideratione: vt per merita beati viri a predicta demẽtia liberari mereretur. Quẽ cum vidisset episcopus ad se adductũ: statim eũ asperſit aqua benedicta/ ⁊ spiritũ malignũ adiurauit vt ab eo exiret/ ipsumq̃ vlterius non veraret. Eger vero incontinenti in terrã cecidit morienti similis/ super quẽ vir deo plenus aquã effudit benedictã in quantitate magna/ statimq̃ surrexit qui tam miserabiliter prius egrotauit: et manus ligatas ad celũ extendens/ in hec verba prorupit. Deus gratias tibi ago de sanitate mea/ ⁊ tibi beate episcope: ad ipsum manus ligatas extendens. Qui solutis vinculis sanus rediit: vlterius a demonio non veratus. Tu autem. Lec. nona.

BEatus itaq̃ hugo cõpleto in obsequio dei anno pontificat⁹ sui quartodecimo. a cartusia principali sciz eiusdẽ ordinis domo/ visitatis ex longo desiderio priore et fratrib⁹ eiusdẽ domus/ in

angliã redirs: in vrbe londoniensi apud vetus templum in domo sua grauiter cepit infirmari. Et cũ in lecto egritudinis morbo de die in diẽ aggrauesceẽte tã aliquãdiu accubuisset / nec cuiquã quo iugiter vrebatur ad horã alicuius cõsilio deponere voluisset / sed vlq; ad mortẽ magis ordinis cartusiẽsis austeritatẽ atq; rigorẽ obseruare decreuisset: tandẽ vocãte dño feliciter ab hac vita migrauit ad dñm. Post obitũ beati viri mirabile quoq; accidit: cũ corpus eius a ciuitate lõdoniarũ deferretur. Videlicet q; cum cerei in cereo ciuitatis lõdoniẽsis ante corpus ipsius fuissent accensi / per quatuor dietas iugiter arserũt / ita quod nõ erat aliqua hora in qua nõ esset lux in aliquo cereorũ: licet tẽpus et aeris intẽperie in vẽto & in pluuia multotiẽs esset turbulẽtũ. Unde dubiũ nõ est quin dñs aie ipius luce ꝓparauerat perpetuã: qui pro corporis veneratione nõ sustinuit lumẽ extingui tẽporale. Nõ est vt credimus sub silẽtio transeurrendũ: q; excellẽter sanctum confessorẽ suũ hugonẽ dñs vt credit honorauit in terris. Solebat enim dũ viueret sepelẽdis mortuis tã diligẽs humanitatis officiũ exhibere: q; nullũ mortuũ preteribat cuius sepulture ministerium sibi cõpetẽs impẽdere non curaret. Dñs aũt qui retributiõe cõdigna nouit iustorũ merita cõpẽsare tã honorabiliẽ ei tribuit sepulturã: vt honorẽ illũ tribuisse superadicto merito videatur. Ea nãq; die qua corpus illius sepulture tradendũ ad lincolniensem ecclesiã est delatũ: rex anglie & reges scocie cũ tribus archiepis & multis epis & abbatibus tã ordinis cisterciẽsis q; alterius / multis comitibus & baronibus apud lincolniã cõuenerũt. Qui in primo ciuitatis ingressu corpori occurrerunt: illud in humeris suis ad ecclesiam deferẽtes. Exequijs aũt pontificũ ministerio celebratis: mane venerabile corpus honorifice tradiderunt sepulture. Ante sepulturã vero ipsius sancti accidit quoddã valde miraculosum: & relatiõe dignũ. Videlicet q; cũ corpus eius in ecclesia lincolnie adhuc iaceret humãdũ / miles quidã canonicus ecclesie & alius cõprouincialibus satis notus / cuius brachiũ cancer ita corroserat q; iã os apparebat / idẽ brachiũ super corpus epi posuit & faciem ei / q; vt mos est regibus et epis defunctis in feretro iacentibus discooperta iacuit: curationis causa frequẽter non sine lachrymis tangebat. Statimq; a dño meritis sui sancti restituta est mirabile dictu: tã caro q; cutis brachij sui. Rogemus ergo deuotissime cõditorẽ nostrũ vt gloriosi pontificis sui meritis veniam nobis prestet delictorũ: cui inter ceteros sctos suos celestiũ plenitudinem cõtulit gaudiorũ telus xps dñs noster qui cũ patre & spũsctõ viuit et regnat deus per oia scla sclorũ amẽ. Tu. Memo. fiat de sctõ amano cũ hac ãn. Iste est qui. Require hãc ãn. ad vesperas vñ. vnus cõfe. & pont. ỹ. Justus vt palma. Oco. Deus q; sanctã. Deinde fiat mẽo. de sctõ marti. Cetera oia ad vtrasq; vñ. & ad matu. & ad alias horas de cõi vnus cõfes. & pontifex fiant. Ad ij. vesp. de sancto hugone fiat mẽo. de octa. sancti martini cũ ãn. O martine. ỹ. Amauit eum. Oratio.

QUoncede quesumus ops deus: vt beati martini confessoris tui atq; pontificis frequẽtata solẽnitas ad perpetuã populo tuo proficiat salutẽ: & quẽ sepius veneramur in terris. semp habeamus patronũ in celis. Per dñm. ℂ In octa. sancti martini episcopi & cõfessoris. Ad matu. in. mit. dupl. hymnus. ãc. ad psal. sicut in prima die. iij. lec. fiãt. ỹ. Amauit eum. Lectio prima.

ARchadij vero et honorij secũdo imperij ãno sctus martinus turonorũ eps / plenus virtutibus et sanctitate / prebẽs infirmis multa beneficia: octogesimo primo etatis sue anno / epatus aũt anno vicesimo sexto / apud condatensem diocesis sue vicũ excedẽs a seculo / feliciter migrauit ad dñm. Trãsijt aũt media nocte que dñica habebat: attico celarco & cõsulibus. Multi enim in eius trãsitu psallentiũ voces audierũt in celo: qõ in libro virtutũ eius primo / plenius exposuimus. Nã cũ primũ sctus dei apud cõdatensem vidimus vicũ egrotare cepisset: pictauis populi ad eius trãsitũ sicut turonici cõue-

(vulpi. li. x. ypo. ii. mum.

nerunt. Quo mīgāte: grandis altercatio in vtrūq; surrexit populū. Dicebant eīm pictaui. Noster est monachus. Nobis abbas extitit: nos requirim⁹ cōmendatū. Sufficiat vobis q; dū esset in mūdo: vbi fuistis eius colloquio / participatis conuiuio / ditmati fuistis bñdictionibus / insuper ⁊ virtutib⁹ iocūdati. Sufficiāt vobis ista oīa: nobis liceat auferre vel cadauer exanime. Tu autem domine. Iam hic est martinus. Lectio secunda.

AD hec turonici respondebant. Si virtutes nobis factas sufficere dicitis: scitote q; vobiscum positus / amplius est q̄ hic operatus. Nā vt pretermittamus plurima / vobis suscitauit duos mortuos: nobis vnū. Et vt ipse sepe dicebat: maior est virtus ante episcopatū fuit / q̄ post ēpatum. Ergo necesse est vt quod nobiscū non impleuit viuus: expleat vel defunctus. Vobis est eīm ablatus: nobis a deo donatus. Verū si mos antiquit⁹ institutus seruat: in vrbe qua ordinatus est habebit deo iubente sepulchrum. Certe si pro monasterij priuilegio cupitis vendicare: scitote q; primo et monasteriū cum mediolanēsib⁹ fuit. His ergo litigantibus: sole ruente nox clauditur / corpusq; in medio positū ab vtroq; populo custodit. Futurū eīm erat vt mane facto a pictauis per violentiā auferretur. Sed deus omnipotens noluit vrbem turonicā ppio frustrari patrono. Tu aūt. ℟. Dū sacramēta. Lect. iij.

DEniq; nocte media oēs pictaui a somno fallaci cōprimuntur: nec vllus superfuit qui ex hac multitudine vigilaret. Igitur vbi turonici eos aspiciunt obdormisse. applicāt classem silentio: alij per fenestram ejiciūt / alij autē foris suscipiunt / positaq; in naue cum omni populo per vrbem fluuium descendunt. Ingressiq; ligeris alueum: adurbē turonicā cum magnis laudibus psallētiū dirigunt cursum. De quorū vocibus pictaui expergefacti / nichil de thesauro quē custodiebāt habētes: cum magna cōfusione ad propria sunt reuersi. Quod si quis requirit / cur post translatum gratiani epi / vnus tantū ip̄s est ludorius vsq; ad sanctum martinum fuisset: nouerit q; obsistentib⁹ paganis / diu ciuitas turonica sine sacerdotali bñdictione fuit. Nā christiani qui eo tempore videbant: occulte per latebras diuinū officiū celebrabāt. Nā si qui a paganis reperti fuissent xpiani: aut afficiebant verberibus / aut gladio truncabant. ℟. O beatum martinū. Require hoc ℟. post. ir. ℣. hyslo. prime dici. Si octa. sācti martini in sabba. contige. hoc predictum ℟. O beatū virū. eo anno oīno pretermittatur. Ante laud. ℣. Ora pro nobis beate martine. In laud. hec sola ān. ℣. Direxēt discipuli. ℘s. Dñs reg. Capitula et cetera oīa dīr sicut in pria die: cū oīone. Concede quesumus. vīs. ¶ Sancti edmūdi regis et marty. ad. j. vēs. sup psal. ān. Iste sanctus. psal. lect. ep. Beatus vir q; suffert. ℟. Perceptur⁹. Hym. Martyr dei qui vnicū. ℣. Gloria et ho. ān. Hue ter gētis anglorū: miles regis angelorū o edmūde flos martyrū. velut rosa vel liliū / fūde preces ad dñm p salute fidelū. ℘s. Magn. Oco.

DEus ineffabilis mie qui beatissimū regē edmūdum tribuisti pro tuo nole inimicū moriendo vincere: tōcede ppicius huic familie tue / vt eo interueniente mereatur in se antiqui hostis incitamēta superando extinguere. Per. Si hoc festū et festū sci clemētis in vna ebdo. atige. tūc ad. j. vēs sci edmūdi sup psal. dicet ān Beatus vir qui suffert. Ep Iste sctūs. ℟. Perceptur⁹. Cetera vt s. Tūc erat pcessio ad altare sci edmūdi si habeat cātādo. ℟. Beatus vir qui suffert. Ora p nobis bēt edmūde. ℣. Ut di. oco. Presta ℘s. Require in cōibus marty. In reuertēdo vr de sctā maria. Ad mat. ir lect. fiant. Lectio. j.

ROuinctie que ⁊ āgilia nūcupatur prefuit sanctissimus / deoq; accept⁹ edmūdus / ex antiquor⁹ saxonū nobili prosapia oriūdus: a primeuo siue etatis tempore / cultor veracissimus fidei christiane. Eodem tempore impiissimus hyngar cum altero hubba nomine / eiusdē peruersitatis homine: conat⁹ est in exterminiū adducere oēs fines brittānie. Qui northamhymbrorum primitus aggres

del supra in fine.

si erpugnare p̃uinciã: graui depopulatione totam ei o3dine peruagãtur. Hynguar vero p3eda facta reliquit socium/ & a boreali parte cum magna classe ad quandã ciuitatẽ latenter appulit/ quam introgressus ignibus cremandã dedit/ pueros senes in plateis ciuitatis iugulat: & matronalẽ seu virginalẽ pudicitiã ludib3io trahendã mandat. Lectio.iij.

Quim iam multitudine interfectorum archimemiã rabiẽ nõ tãtum erlaturallet impius rex hynguar quantum fatigatus in posterũ detulisset: euocat quosdam plebeios quos suo gladio credidit esse indignos ac vbi rex eo3um edmundus tunc tẽpo3is degeret sollicitus perscrutato3 inuestigare studet. Nã ad cum fama peruenerat: q̃ idẽ rex gloriosus videret edmundus flo3enti etate & robust9 virib9 bello per oia strenu9 esset. Et idcirco festinabat passim nec tradere quos circumcirca poterat reperire: ne stipatus militũ agmine ad defensionem suo3um. rex edmundus sibi resisteret. Qui mo3abat eo tẽpo3e ad v3be lõgius in villa que lingua eo3ũ eglesdun dicitur: a qua & silua vicina eodẽ nomine vocatur. Tu autem. Lectio tertia.

Consuetum eadem dano3um & alano3um natio nunq̃ palã cum hoste cõtẽdere: nisi insidijs p3euento. Qua p3opter cir cũspectus plurimum impulsimus/ accito vno ex cõmilitonibus/ cum ad regẽ huiusmodi curarũ tumultibus expeditum dirigit: qui explo3et que sit ei summa rei familiaris/ imp3ouisum vt contigit querens subiugare to3mẽtis/ si eius nollet obtẽperare feralib9 edictis. Ipse cũ grandi comitatu succẽturiatus tẽto pede subsequitur: & inique legationis baiulo imperat vt incautũ ita alloquatur. Terre marisq̃ metuendus dñs noster hynguar rex inuictissim9/ diuersas terras subiciendo sibi armis ad huius p3ouincie optatum litus cũ multis nauibus hiematur9 appulit/ atq̃ idcirco mãdat: vt cum eo antiquos thesauros & paternas diuitias sub eo regnaturus diuidas. Cuius si aspernaris potentiã. innumeris legionibus fultã: tuo p3eiudicio & vita indign9 iudicaberis & regno. Lectio.iiij.

Audito nuncio rex sanctissimus ingemuit: et accito vno ex suis ep̃is qui ei erat a secretis. quid super his respõdere deberet consuluit. Cunq̃ ille ei inidus p3o vita regis ad consentiẽdum plurimis exho3taretur ep̃lis: rex paululum conticuit/ & sic demum o3a resoluit. Simulata beniuolentia ꝓtendit callidus sue machinatiõis musiculã: qua seruũ rpi irretire deliberat. Vitã indulget qua nec dũcareo: regnũ p3omittit q̃ habeo/ opes conferre cupit/ quibus non egeo. P3o his ergo nũc incipiam seruire duobus dñis: qui me sub rpo viuere sub rpo solo regnare/ p3esentibus palatinis deuouerim. Tu autem, Lectio quinta.

Hunc conuersus ad eũ qui fuerat missus dixit. Rediens festin9 hec dño tuo responsa perferes. Noueris q̃ p3o amo3e vite temporalis christianus rex edmundus non se subdet pagano duci nisi p3ius effectus fuerit cõpos nostre religionis: malẽs esse signifer in castris eterni regis. Hiis sanctus verba compleuerat & renunciaturus miles pedẽ a domo extulerat: & ecce hynguar obuius illi iubet vt b3euiloquio vtatur. illi pandẽs per omnia archana regis vitima. Que ille dum exequitur/ imperat tyrãnus circunfundi omnẽ turbam suo3ũ interius: solũq̃ regem tenẽat: quẽ suis legibus rebellem iam cognouerat. Tunc sanctus rex edmundus in palatio p3oiectis armis capitur/ vinculis artio3ibus artat9 constringitur: atq̃ innocẽs sistitur ante impium iudicem. Tu autem. Lectio.vj.

Quinctus itaq̃ multis modis illuditur/ ac tandem fustigatus acri instantia perducitur ad quandam arborem vicinã ad quã religat9/ flagris durissimis diutissime veratur nec vicitur: semper christum inuocando flebilibus vocibus. Qua de re aduersarij in furorem versi/ quasi ludendo ad signum cũ toto co3pore sagittarum telis confodiunt. multiplicantes acerbitatem cruciatus crebris telo3um ictibus: quoniam vulnera vulneribus imp3imebant: dum iacula iaculis locũ dabant. Sicq̃ factũ

est/vt speculatorum terebratus aculeis circumfossus palpitans horreret: velut asper hericij aut spinis hirtus carduus/ in passionem similis sebastiano egregio martyri factus est. Lectio septima.

Quinq; nec sic furiferr hynguar/eũ lanistis assensum prebere conspiceret. christum inclamantem iugiter/lictori mandat protinus vt amputet caput eius. Mox speculator cum arrepto pugione/inter verba oratiõis vno ictu de capitãdo hac luce priuauit: atq; ita duo decimo kalendas decembris deo gratissimum olocaustũ edmundus rex & martyr intrauit senatum curie celestis. Cuius corpus relinquentes dani/illud caput sanctum in siluam cui vocabulum est egleswuda recedentes asportauerunt: ac inter dẽsa veprium frutecta longius proiectum occultauerunt/id omni sagacitate elaborantes/ne a christianis corpus cum capite honeste traderetur sepulture. Huic spectaculo quidam nostre religionis delitescendo interfuit. Quẽ subtractum vt credimus paganorũ gladijs diuina prouidentia ad manifestandam huius rei indaginem reseruauit: licet omnino ignorauerit. qd de capite factum esset/nisi q; cum eo carnifices interiorem siluam petere conspexisset. Paganis autem abeuntibus: corpus sanctissimum repertũ est in eodem loco vbi ren occubuit. Tu autem. Lectio. viij.

Postq; confluentes populi audierunt illius verba/qui tante visionis vt dictum est particeps extiterat: decreuerunt quaq; versum per inuia siluarum experiri/si ad id loci deuenire cõtingeret quo sancti viri caput iaceret. Cũq; omnes ad id concurrerent/inuia perlustrantibus ad voces seinuicem cohortãtium vt pote socij ad socium alternatim clamantium vbi es: caput respondebat designando locum paterna lingua dicens/her/her/her/quod interpretatum latinꝰ sermo exprimit/hic/hic/hic. Nec vnq; eadem repetendo clamare destitit: quoadusq; omnes ad se perduxit. Immanis etiam lupus eo loco diuina miseratione sacrum caput inter brachia cõplexus/ procumbebat humi: excubias impendens martyri. Assumentes ergo inestimabilis pretij margaritã/retulerunt ad suum corpus/ benedicentes deũ in hymnis & laudibus: prosequente vsq; ad locum sepulchri lupo earundem reliquiarum custode. Aptantes autem caput corpori sancto: pro tempore tradiderunt virũq; pariter aromatizatum competenti mausoleo. Quo etiam edificata bili opere desuper basilica: multis annis requieuit humatus. Tu. Lectio ix.

Postq; vero sedatis bellorum incendijs cepit respirare pietas fidelium: eiusdem prouincie multitudo in villa regia que lingua anglorum bedri chesworð dicitur/latine vero bedriche curtis vocatur/ construxit permarimã ecclesiam ad quam eum transtulit cum magna gloria. Cũq; pretiosum corpus putrefactum putaretur/ita sanum & incolume est repertum vt nõ dicam caput redintegratum et compaginatum corpori: sed omnino nichil in eo vulneris nichil cicatricis apparuerit. Tantum in eius collo ob signũ martyrij/rubet vna tenuissima ruga in modum fili coccinei sicut testari erat solita quedam beate recordationis femina oswen vocabulo dicta/que pauloante hec nostra moderna tempora/apud eius sacrosanctum tumulum ieiunijs & orationibus vacans/ multa transegit annorum curricula. Cui venerabili femine aut diuina miseratione/aut nimia deuotiõe mos inolevit: vt patefacto beati martyris sepulchro quotannis in dominica cena eius attondẽdo precideret capillos & vngues Que omnia diligenter colligens/ et in capsella recondens: non negligerit ꝯdiu virit excolere mira affectione: posita super altare eiusdem ecclesie. Tu aũt dñe. Cetera omnia de cõi vnius marty. dicuntur ¶ Sancte cecilie virginis et marty. Ad primas vẽs. ãn. Triduanas a domino popoſci inducias, vt domum meam ecclesiam consecrarem. Psal. fel. capm: de cõi vnius virgi. & mar. ℟ Cecilia me misit. Hym. Virginis proles. ℣. Diffusa est gratia. ãn. Virgo gloriosa semper euangeliũ christi gerebat in pecto

re suo: non diebus neq; noctibus a colloquiis diuinis ⁊ oratione cessabat. ℣. Magnũ. Oratio.

DEus qui nos annua beate cecilie virginis tue ⁊ martyris solẽnitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exẽplo. Per dñm. Ad matutinas. In lectiones fiant. Inuitatorium. Christum venerantes. ℣. Venite. Hymnus. Virginis ples. ¶ In primo nocturno antiphona.

CEcilia virgo almachium eruperabat: tyburtiũ et valerianum ad coronas vocabat. ℣. Domine dñs noster. Secundũ. Extẽdit manibus orabat ad dñm. vt eam eriperet de inimicis. ℣. Celi enarrant. Tertium. Cilicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. ℣. Diffusa est gratia in labus tuis. Lectio prima.

BEata cecilia virgo clarissima: absconditum semper euãgelium christi gerebat in pectore suo ⁊ nõ diebus neq; noctib⁹ a diuinis colloquiis ⁊ oratione cessabat: cum fletibus exorans: vt virginitas eius ipso conseruante inuiolata permaneret. Hec valerianum quẽdam iuuenem habebat sponsum. Qui iuuenis in amorem virginis animum perurgens: diem constituit nuptiarum. Cecilia vero subtus ad carnẽ cilicio induta: desuper auro textis tegebatur vestibus. Parentum enim tanta vis erat et sponsi cecta illam exestuans: vt non posset amorem sui cordis ostẽdere: et quo solum christum diligeret indictus cuidẽtibus aperire. Quid multa? Venit dies in quo thalamus collocatus est. Et cantãtibus organis: illa in corde suo soli domino decantabat dicens. Fiat dñe cor meum ⁊ corpus meũ immaculatũ: vt nõ confundar. Et biduanis ac triduanis ieiuniis orans: commendabat dño quẽ timebat. ℣. Cantantibus organis cecilia virgo in corde suo soli domino decãtabat dicens. Fiat cor meum ⁊ corpus meum immaculatũ vt nõ confundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans suam dño pudicitiam cõmendabat. ℣ar. Lect. ij.

INuitabat angelos precibus: lachrymis interpellabat apostolos ⁊ sancta omnia christo famulãtia exorabat: vt suis eam deprecationibus adiuuarent: suam dño pudicitiam cõmendãtem. Sed cũ hec ageret: venit nox. In qua cum suscepisset vna cum sponso suo cubilis secreta silentia: ita cum alloquitur. O dulcissime atq; amantissime iuuenis: est michi mysterium quod tibi cõfitear: si modo tu iuratus asseras tota te illud obseruantia custodire. Iurat valerianus sponsus se illud nulla omnino prodere ratione: nulla necessitate detegere. Beata cecilia ait valeriano. Angelum dñi habeo amatorẽ: qui nimio zelo custodit corpus meum. Hic si vel leuiter senserit quod tu me pollato amore contingas statim circa te suũ furorẽ exagitabit: et amittes florem tue gratissime iuuentutis. Si autem cognouerit q; me sincero ⁊ immaculato amore diligas ⁊ virginitatem meam integrã illibatãq; custodias: ita te quoq; diliget sicut ⁊ me: ⁊ ostendet tibi gratiam suã. Tu aũt. ℣. Virgo gloriosa semper euangelium christi gerebat in pectore. Et non diebus neq; noctibus vacabat a colloquiis diuinis et oratione. ℣. Cilicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. Et non diebus neq;. Lectio tertia.

DIxit valerianus nutu dei correptus timore ait. Si vis vt credã sermonibus tuis: ostende michi ipsum angelum. Et si probauero q; verus angelus sit: faciam quod hortaris. Si autẽ virum alterum diligis: ⁊ te ⁊ illum gladio feriã. Tunc beata cecilia dixit ei. Si consiliis meis promittas te acquieturum: ⁊ permittas te purificari fonte perenni: ⁊ credas vnum deũ esse in celis viuum ⁊ verũ: poteris eũ videre. Dixit valerianus ad beatam ceciliã. Et qs me purificet: vt ego angelũ videã? Respõdit cecilia. Est senior q; venit purificare homines: vt mereantur videre angelũ. Dixit ei valerianus. Et ego vbi hũc senẽ requiram? Respõdit cecilia. Vade in tertium miliarium ad vrbem q; appia nũcupat: illic inuenies pauperes a transeuntibus alimonie petentes auxilium. De his enim michi semper cura fuit: et optime huius mei secreti sunt cõscij. Hos tu dum videris: dabis eis bene-

dictionem meam dicens. Cecilia me misit ad vos/vt ostendatis michi sanctum senem vrbanū:quoniā ad ipsum habeo eius secreta mandata que perferā. Hūc dum tu videris: indica ei omnia verba mea. Et dum te purificauerit: induet te vestibus nouis et candidis. Cum quib⁹ mox vt ingressus fueris istud cubiculū: videbis angelū sanctū etiā tui amatoꝛē effectum/ꝫ omnia que ab eo poposceris impetrabis. Tu aūt. ℣. Cecilia me misit ad vos. Ut ostendatis michi sāctum vrbanum. Qꝛ ad ipsum habeo secreta que perferam. ℟ Tuncvalerianus perrexit et inuentis pauperibus dixit/cecilia me misit ad vos. Ut ostenda. Gloria. Quia.

℣ In.ij.noctur.ān. Biduanis ac triduanis iciunijs oꝛans suā pudicitiā domino cōmēdabat ps Eructauit. fo.rr.ān. Hiat domine coꝛ meum et coꝛpus meum immaculatum: vt non confundar. ps Deus noster refugium. fo.rr. ān. Domine iesu chriſte seminatoꝛ casti consilij: suscipe seminū fructꝰ quos in cecilia seminasti. ps. Fūdamēta. fo.rrꝰ Specie tua. Le.iiij.

Perrexit valerianus ꝫ secūdum ea signa que acceperat/inuenit sanctum vrbanum epm: qui iam bis confessoꝛ factus/intra sepulchꝛa martyꝛū latitabat. Cui cum dixisset omnia verba cecilie: gauisus est gaudio magno. Et ponens genua sua in terram: expandit manus suas ad celum cū lachꝛymis/et dixit. Domine iesu chriſte seminatoꝛ casti consilij: suscipe seminū fructus quos in cecilia seminasti. Dñe iesu chriſte pastoꝛ bone: cecilia famula tua quasi apes tibi argumentosa deseruit. Nam sponsum quem quasi leonem ferocē accepit: ad me quasi agnum mansuetissimū destinauit. Iste huc nisi crederet non venisset. Aperi ergo dñe coꝛdis eius ianuam sermonibus tuis: vt creatoꝛē suū te esse cognoscat/et renūciet diabolo. et oībus pompis eius/ꝫ idolis eius. Oꝛante sancto vrbano episcopo: subito ante faciem ipsoꝛum apparuit senioꝛ indutus vestibus niueis tenens titulum in manibus aureis litteris scriptum. Quem videns valerianus/nimio terꝛoꝛe coꝛreptus est ꝫ cadēs in terram/factus est quasi mꝛtuus. Tunc senioꝛ eleuauit eum dicens. Lege harum litterarum textum et crede vt purificari merearis/ꝫ videre angelum/cuius tibi aspectum cecilia virgo deuotissima repꝛomisit. Tu autem. ℣. Beata cecilia dixit tyburtio hodie te fratꝛem meum esse cognatum. Quia amoꝛ dei te fecit esse contemptoꝛem idoloꝛum. ℟ Sicut amoꝛ dei fratrem tuum michi coniugem fecit. ita te meum cognatū faciet. Quia amoꝛ. Lectio quinta.

Tunc valerianus respiciēs: cepit intra se legere. Scriptura autē tituli hec erat. Unꝰ dñs/vna fides/vnū baptisma: vnus deus et pater oīm/qui super omnes est ꝫ per omnia/ꝫ in omnibus nobis. Cumq; hoc intra se legisset: dixit ei senioꝛ. Credis ita esse: an adhuc dubitas? Tunc valerianꝰ voce magna clamauit dicens. Non est aliud quod verius possit credi sub celo. Cumq; hec dixisset valerianus: ille senioꝛ ad oculis eoꝛū elapsus est. Sanctus vero vrbanus baptizauit valerianū: ꝫ docens eū oēm fidei regulā: remisit ad ceciliā diligēter instructū. Veniēs igitur valerianꝰ indutꝰ cādidis vestimētis ceciliā intra cubiculū inuenit oꝛantem/et stantē iuxta eam angelum dñi pennis fulgentibus alas habentem/ꝫ flammeo aspectu radiantem: duas coꝛonas ferentem in manibꝰ choruscantes/rosis et liliis albescētes. Quiꝫ vnam dedit cecilie: alteram valeriano dicens. Istas coꝛonas immaculato coꝛde ꝫ mūdo coꝛpoꝛe custodite: quia de paradiso dei eas attuli vobis. Et hoc vobis signū erit. Nūq̄ marcidū aspectꝰ sui adhibent floꝛē: nunq̄ minuūt sui suauitatē odoꝛis. Nec ab aliis videri poterunt: nisi ab eis quibus ita castitas placuerit sicut vobis pꝛobata est placuisse. Et qꝛ tu valeriane cōsensisti cōsilio castitatis: misit me rps filius dei ad te/ vt quā volueris petitionē insinues. Tu aūt. ℣. Dñe iesu chriſte pastoꝛ bone seminatoꝛ casti consilij suscipe seminū fructus quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apes tibi argumētosa deseruit. ℟ Nam sponsum quem quasi leonē ferocem accepit ad me quasi agnum mansuetissimū destinauit. Cecilia famula. Lectio sexta.

Ait valerianus ad angelum. Nichil michi in ista vita dulcius ex

rit: ꝙ vnicus mei fratris affectus. Et impium michi est vt me liberato: germanum meum in periculo perditionis aspiciam. Hoc solum omnibus petitionibus meis antepono et deprecor vt fratrem meū tiburtium sicut me liberare dignatus est dominus: eruat et faciat nos ambos in sui nominis cōfessione perfectos. Audiēs hec angelus: letissimo vultu dixit ad eum. Quoniam hoc petisti quod melius ꝙ te christum implere delectat: sicut te per famulam suā ceciliā lucratꝰ est dominꝰ ita per te quoq; tuum lucrabitur fratrem: et cum eodem ad martyrū palmā attinges. His itaq; finitis sermonibus: aspectꝰ angelici numinis migrauit ad celos. Et illis epulantibus in christo atq; in edificatione sācta sermocinantibus: tiburtius valeriam frater aduenit. Ingressus autem ad beatā ceciliam quasi ad cognatam suam: osculatus est caput eius et ait. Viror hoc tempore: roseus hic odor et liliorum vnde respiret. Cōfiteor vobis ita sum refertus: vt putem me totum subito renouatum. Dixit ei valerianus. Odorem hunc tam me interpellante promeruit suscipere: et credens promeberis intelligere. Dii enim quos huculq; columus: ad omnē fidem demonia demōstrātur. Dixit ei tiburtius. Vnde hoc nosti? Respondit valerianus. Angelus dei docuit me: quem si tu videre poteris: si purificatus fueris ab̄ omni sorde idolorum. Tu autem. ℣. Illicio cecilia membra domabat: deum gemitibus exorabat. Almachiū erupebat. Tiburtium et valerianū ad coronas vocabat. ℟. Non diebus neq; noctibus cessabat a colloquiis diuinis et oratione. Almachiū. Gloria. Tiburtii. ℣. In tuo resurrexi. ān. Beata cecilia dixit ad tiburtium: hodie te fratrem meum esse cognatum quia amor dei te fecit esse cōtemptorem idolorū. ℣. Cātate. j. fo. xxxij. ān. Credimus christum filium dei verum deum esse qui sibi talem elegit famulam. ℣. Dñs regnauit exul. folio. xxxij. ān. Nos scientes sanctum nomen omnino negare non possumus. ℣. Cantate. ij. folio. xxxij. vlus. Adimuabit eam. Lectio septima.

DIxit autem tiburtius ad valerianum. Et si potest fieri vt videam angelum dei: que mora est purificationis? Tunc sancta cecilia osculata est caput eius: et dixit. Hodie te meū fatebor esse vere cognatū. Sicut enim amor dei michi fratrem tuum contugem fecit: ita quoq; te michi cognatum contēptus faciet idolorum. Vnde quia paratus es ad credendum: vade cū fratre tuo: vt purificationem accipias: per quem merearis angelicos vultus aspicere: et olim tuarū veniā inuenire culparū. Cūq; diligenter instruxisset eum beata cecilia de fide trinitatis: et vnū deum esse in tribus personis euidenter ei ostendisset: et de his que saluatorem in corpore gessit sufficiēter edocuisset: tiburtius pedibus eius prostratꝰ cum ingenti fletu ⁊ lachrymis dixit. Ego vsq; hodie sine causa dixi: sed iā nō sit michi sine causa viuere. Et ad fratrem suū conuersus ait. Miserere mei frater charissime. Obsecro te perduc me ad purificationē: vt purificatus eterne vite particeps efficiar. Tūc valerianꝰ perduxit eū ad papā vrbanū. Cui cum narrasset vniuersa q; acta dei dicta fuerāt: papa gratias referens deo suscepit tiburtium cum omni gaudio. Et baptizans eū secū esse precepit: quo absq; albas deponeret. Que perfectū in doctrina sācta per septē dies christo militem cōfortauit. Eo tempore almachius vrbis rome prefectꝰ sanctos dei fortiter laniabat: et inhumata iubebat corpora eorū derelinqui. Tiburtiꝰ vero et valerianꝰ ad hec baptizabāt quotidie vt preciosas martyrum faterent sepulturas elemosinis et pietatibus insistētes. Tu aūt. ℣. Ceciliam intra cubiculū orantem inuenit. ⁊ iuxta eam stantem angelū domini. Que videns valerianus nimio terrore correptus est. ℣. Angelus domini descendit de celo et lumen refulsit in habitaculo. Quem. Lectio octaua.

INtereabnt uersa nunciātur almachio: que per eos circa egentes agerentur: dei quod studiose quos ille occidi iubebat: sepelirent. Quapropter tenti ab apparitoribus almachio presentātur. Cūq; eos cogere non posset vt ioui thura ponerent: gladio animaduerti precepit: ⁊ sanctā ceciliā sibi presentari. Apparitores aūt qui eā cōprehenderant: si-

tus⁊ voces dabāt: quod tam elegās puella sapiēsq; ac nobilis/optaret occidi. Quibus flentibus dixit. Hoc non est iuuentutē perdere: sed mutare. Dare lutū: ⁊ accipere aurū. At illi cōpuncti dixerunt. Credimus christū filiū dei verū deū esse: qui te talē possidet famulā. Dixit eis cecilia. Intrate ergo in domū meā: et factā venire q̄ vos faciat vite eterne participes. Quo facto: baptizati sunt in domo eius amplius q̄ quadringenti p̄mi scilicet ⁊ cetus. Post hec almachius sibi p̄sentari iussit ceciliā: cui et dixit. Ignoras quia dñi nostri inuictissimi p̄incipes iusserūt/vt qui non negauerint se esse christianos puniātur. qui vero negauerint dimittātur⁊ Cecilia dixit. Sic imperatores vestri errant: sicut et nobilitas vestra. Sententia enim quā ab eis latā esse testaris: vos seuientes/et nos innocentes ostendit. Si enim malū esset hoc nomen/nos negaremus: vos vero ad cōfitēdū supplicijs non vigeretis. Sed nos scientes sanctū nomen: omnino negare non possumus. Melius est enim feliciter mori: q̄ infeliciter viuere. Almachius dixit. Elige tibi vnū e duob⁹/aut sacrifica/aut nega te esse christianā: vt copiā euadēdi habeas. Tunc subridēs cecilia dixit. O iudicem necessitate confusum. Vult vt negem me esse innocentem: vt ipse me faciat nocentem. Tu autē. ℟. O beata cecilia Que duos fratres conuertisti almachij iudicē superasti et vrbanū epīscopū in vultu angelico demonstrasti. ℣. Beata es virgo et gloriosa ⁊ benedictus sermo oris tui. Que. Lectio. ix

ALmachius dixit. Accusatores p̄sto sunt: qui te christianissimā testantur. Cecilia dixit. Horū michi accusatio notiua est: et tua pena victoria. Almachius dixit. Ignoras quoniā mortificādi ⁊ viuificandi michi ab inuictissimis p̄ncipib⁹ potestas est tradita⁊ Cecilia dixit. Si iubes: contra veritatē probabo te esse mētitū. Dixisti enim p̄incipes tuos viuificādi ⁊ mortificādi tibi copiā tradidisse: cū solā mortificandi tibi scias traditā potestatē. Vitā enim viuētib⁹ tollere potes: dare mortuis non potes. Almachius vehementer iratus iussit beatā ceciliam ad domū suā perduci: ⁊ ibidē flāmis balnearibus cōcremari. Cumq; fuisset in labore balnei sui inclusa/et subter incēdia lignorum pabula ministrarent/die integro et nocte tota quasi in frigido loco/integra illibataq; permansit: ita vt nec vna pars membrorū eius saltem sudoris signū laxasset. Quod cū audisset almachius: misit qui eam ibidē in ipsis balneis decollaret. Quā speculator tertio ictu percussit: et caput eius amputare non potuit. Et quoniā legibus decretū erat/ne quartam percussionē decollandus acciperet: sic semineca truculētus carnifex dereliquit. Cuius sanguinē bibulis linteaminibus populi qui per eam crediderant extergebant. Per triduū autem quod superuixit: non cessauit omnes puellas quas nutrierat in dominica fide cōmonere. Quibus et diuisit vniuersa que habebat et sancto vrbano pape tradidit cōmendatas. Cui et dixit. Ad hoc triduanas a domino poposci inducias/vt et istas tue beatitudini traderem: et hanc domū meā ecclesie nomine consecrarem. Et hec dicēs reddidit spiritū. Tunc sanctus vrbanus corpus eius auferens cum diaconibus nocte sepeliuit inter collegas suos epīscopos: vbi omnes sunt confessores et martyres collocati. Domū autem sancte cecilie ecclesiam consecrauit in qua beneficia domini eruberant ad memoriā beate cecilie vsq; in hodiernū diem: regnante domino nostro iesu christo: qui viuit et regnat in secula seculorum amen. Tu autem. ℟. Dum aurora finē daret cecilia dixit. Eya milites christi. Abicite opera tenebrarū et induimini armalucis. ℣. Cecilia vale dicens fratribus ⁊ exhortans eos ait. Eya mili. Gloria. Abicite. Ante lau. ℣. Ora p̄o nobis beata cecilia. Vt di. ℂ In lau. ān

CAntantibus organis cecilia domino decantabat dicens fiat cor meū immaculatum vt non confundar. ℟s. Dūs reg. ℣o. vj. ān. Si te creēū valeriane quod tibi volo dicere angelū dei habeo amatorem qui nimio zelo custodit corpus meū. ℟s. Jubilate. ℣o. vj. ān. Valerianus in cubiculo cecilia cum angelo orantē inuenit. ℟s. Deus deus. ℣o. vj. ān. Benedico te pater dñi mei iesu christi quia per filiū tuū ignis extinctus est a latere meo. ℟s. Benedicite. ℣o. vj. ān. Cecilia famula tua dñe quasi apes tibi argumentosa deseruit.

ps. Laudate fo.vij. Cap. huius virginis et martyris. hyp. Jesu corona virginum. ỹ. Adducentur regi virgines. ān. Dum aurora finem daret cecilia exclamauit dicens: eya milites christi abicite opera tenebrarū et induimini arma lucis. ps. Benedictus. f.vij. Oratio. Deus qui nos. Ad.i.ān. Cantantibus organis. ps. Deus in noie. f.ix. Ad.iij.ān. Ell terrenū. ps. Legē pone fo.xj. Cpa. Vita. et ỹ. de cōi vnius virgi. ẏ mar. ad oēs hor. dñr. Ad vj. ān. Valerianus. ps. Defecit. fo.xij. Ad ix. ān. Cecilia famula. ps. Mirabilia. fo.xiij. Sancti clementis pape ẏ mar. Ad.j. vel. super fun. ān. Iste sanctus. psalmi ket. Cp. Omnis pontifex. Hym. Oremus omnes. hyp. Martyr dei qui vnicū. ỹ. Gloria et honore. ān. Deposuit dñe habitaculum martyri tuo clementi in mari in modū templi marmore: angelicis manibus preparatum: ut per plebem populo terre: vt enarrent mirabilia tua. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos annua beati clementis martyris tui atq; pontificis solennitate letificas: concede propitius / vt cuius natalicia colimus virtutem quoq; passionis imitemur. Per ỹ. Fiat de sancta cecilia cuius hec ān. O beata cecilia que duos fratres conuertisti almachiū iudicem superasti urbanū episcopum in vultu angelico demonstrasti. ỹ. Adducentur regi virgines. Oratio ps. Deinde fiat memoria de sancta felicitate virgine et martyre cum hac oratione.

Presta q̄s ops deus: vt beate felicitatis martyris tue solēnia recolentes meritis ipsius pregamur ẏ precibus. Per. Ad matu. mut. āe pi. et ỹ. in singulis hoc. de cōi vnius mar. dñr. Lectio prima.

Beatus clemens romane ecclesie episcopus: disciplinā beati petri apostoli secutus ita morū ornamentis pollebat / vt oībus populis cōplaceret. Singularū autem regionū inopes nominatim habebat scriptos: et hos quos baptismatis sanctificatione mundauerat: publice mendicitati subiectos esse non sinebat. Mediocres ac diuites admonebat: ne paterentur baptizatos pauperes a iudeis ẏ gentilibus stipem publicā postulare: et vitā baptismatis consecratione mundatā donis gentiliū inquinari. His et plurimis virtutibus pollens: deo et hominibus complacebat. Factū est autē vt neq; aurelianū illustrē nec silinniū amicos nerue imperatoris timeret beatus clemēs romane sedis episcopus. ℟. Iste sanctus vt in cōi. Lectio ij

Nam ẏ domicillam virginē neptem domiciani imperatoris sponsam aureliani in christum credentem sacro velamine impositio: ad integritatis perseverantiam consecrauit: et theodoram silinnij coniugem a simulachris conuersam deo castitatis propositū profiteri admonuit. Cuius ille ductus zelo insidias tendit ad ecclesiam properanti. Qui ẏ ipse ecclesiā ingressus est. At vbi fusa oratione clementis: a populo responsum est amen / statim surdus ẏ cecus effectus est. Tunc dixit ad seruos suos. Tollite me cito inter manus et educite foras. Pueri ergo eius girabant eum per totam ecclesiam: et ad introitum peruenire non poterant. Quod cum theodora cognouisset / prostrauit se in orationem et cum lachrymis a deo petiit: vt inde virum suum exire permitteret. Post orationem vero dantes pueri manum domino suo: egressi venerunt domum. Finitis autem missis / prostrauit se theodora ad pedes sancti clementis: narrans ei que facta fuerant. Tu autem domine. ℟. Lustus germinabit. vt in cōmuni. Lectio tertia.

Tunc beatus clemens hortari cepit omnes qui aderant vt a domino postularent: quatenus viro eius ẏ auditū dominus redonaret ẏ visum. Et pergens ad domum eius facta oratione: statim aperte sunt aures ẏ oculi silinnij. Et videns clementem / vt eum teneret seruis suis imperare non timuit. Qui putantes clementem ligare / columnas ligauerunt: et per domus spacia inter se trahebant. Tunc sanctus clemens dans orationem abscessit. Flenti autem et oranti theodore / apparuit ei quidam vir venerandus: dixitq; ei. Per te sanus erit silinnus vt ipse credat quod dixit frater meus apostolus paulus. Sanctificabitur vir infidelis per mulierem fidelem. Et hec dicens: abscessit. Statimq; clamauit ad se silinnus theodore dicens. Theodora

obsecro te/ vt roges deum tuū: ne trascatur michi. Roga autē episcopū vt veniat ad me: et faciat me veritatem cognoscere Tunc theodora perrexit ad episcopum: ⁊ narrauit ei que viderat et audierat. Veniens itaq; sanctus clemens ad silinnū: cum honore susceptus est. A quo audiēs vniuersa que ad fidē pertinebāt/ credidit deo: ⁊ baptizati sunt cū eo trecenti triginta tres. Et sicut silinnius per clementem: ita per silinnū multi nobiles/ multi illustres ⁊ amici regis nerue/ cōuersi sunt ad christū. ℟. Oremus oēs ad dominū iesū christū dicit beatus clemēs. Ut confessoribus suis fontis venas aperiat. Ut de beneficijs eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto syna petrā ⁊ fluxerunt aque in abundantiā ipse nobis lacticē affluentē impartiatur. Ut confes. Gloria. Ut de. Lectio.iiij.

QOmes autem sacrorū publius torquatus videns innumerabilē multitudinē christo credere: mouit seditionē de nomine sancti clementis ⁊ inter se confundebantur dicētes. Quid enim malū fecit/ aut quid boni non exercuit? Quicūq; ab eo visitatus est eger: sanus factus est. Quicunq; ad eū tristis aduenit: gaudens abscessit. Nulli vnq; nocuit: omnib⁹ profuit. Alij maligno spiritu inflati: dicebāt magicis artibus ista facit: deorū nostrorū cultura euacuat. Tūc publius torquatus misit de eo legationē ad traianū imperatorem. Imperator vero rescripsit debere eum/ aut sacrificijs cōsentire: aut in heremo que adiacet ciuitati cherdone subire exiliū. Cum autem duceretur beatus clemens in exiliū/ tantā ei dūs gratiā tribuit: vt fleret iulianus preses/ ac diceret. Deus tuus quē colis: ipse adiuuet te in hac relegatione exilij. Delegauitq; ei nauē/ et omnibus necessarijs impositis: dimisit eum. Multi autem religiosi viri de populo: secuti sunt eū. Cū peruenisset beatus clemens in locū exilij: inuenit illic in ergastulis ad secanda marmora amplius ⁊ duo milia christianorum/ diutur na relegatione damnatos. Qui videntes sanctū ac nominatissimū episcopū: omnes vna voce in fletū ac gemitū prorupperunt dicentes. Ecce pastor noster: consolatio nostri laboris. Quos cū cognouisset sanctus clemens pro dei nomine relegatos: dixit. Non meo merito me dominus huc perduxit: vt particeps factus passionis vestre/ etiam et consolationis efficiar. ℟. Oēs dixerūt. vt in cōi. Lectio.v.

ET dum multā eis doctrinā patientie et consolationis intimasset: didicit ab eis q̄ de certo miliario aquā sibi suis humeris deportarēt. Tunc sanctus clemens dixit. Oremus dominū nostrum iesum christum fratres/ vt confessoribus suis fontis venā aperiat/ et qui percussit in deserto syna petrā et fluxerunt aque in abundantia: ipse nobis latticem affluentem impartiatur/ vt de eius beneficijs gratulemur. Cunq; oratione completa hincinde circunspiceret: vidit agnū stantem qui pede dextro leuato/ quasi locum sibi ostenderet. Tūc sanctus clemens intelligens dominū esse/ quē solus ipse perspiceret/ et alius eū penitus non videret: perrexit ad locum/ ⁊ dixit. In nomine patris/ et filij/ et spiritussancti: in loco isto percutite. Cū omnes in gyro rastris effoderent/ et non ipsum locū in quo agnus stabat contingerent: accepto dicti sarculo sanctus clemens leui ictu/ locū sub pede agni percutiens/ fonte affluentibus venis emanante aperuit/ qui suo ipetu cuncta flumē fecit. Tunc vniuersis gaudentibus: sanctus clemens responsorū dixit. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Ad istam autē famā cōfluxit omnis puncia. ⁊ venientes vniuersi ad doctrinam clementis cōuertebātur ad dominū: ita vt in vna die quingente anime seu amplius baptizate/ in nomine patris ⁊ filij/ ⁊ spiritussancti/ perfecte in fide christi adolescerent. Infra vnū annū facte sunt ibi a credentibus septuaginta et quinq; eccle sie/ et omnia ydola confracta sunt: ⁊ omnia templa ydolorū per gyrum prouincie destructa sunt. Tunc paganis insistentibus/ tā inuidiosa relatio cucurrit ad imperatorem traianū: vt diceret ibi per clementē innumerabilē christianorū populum accreuisse. ℟. Dñe preueniat. Lectio.vj

DUnc missus est dux aufidianus qui multos christianorum diuersis penis occidens/ dum videret omnes

gaudentes ad passionem accedere: cessit multitudini / et solū clementē cogebat ad sacrificiū. Cum videret aufidianus sanctum clementem sic firmum in dño / vt penitus mutari non posset: dixit ad suos. Perducatur ad mare / et ligetur ad collū eius ancho/a / ⁊ precipitetur in medū maris: vt non possint christiani hunc vltra pro eo colere. Quod cū factū fuisset: multitudo christianoꝝ cepit ad litus stare et flere. Tunc cornelius ⁊ phebus discipuli eius dixerūt. Fratres oremus vnanimes deū: vt ostendat nobis martyris sui ecclesias. Orantibus autem populis: recessit mare in sinu suo per tria fere miliaria. Et ingressi populi per siccum inuenerunt in modū templi marmorei habitaculum a deo paratum: ⁊ ibi in arca sarchea corpus sancti clementis petri discipuli / et anchoram cum qua mitsus fuerat tortacum posita. Reuelatum est autem discipulis eius: vt eum non tolleret. Quibus etiam hoc a domino inuimatū est / q̄ omni anno die depositionis eius recedat mare: et per septem dies aduenientibus populis siccum iter prebeat. Et hoc ad laudem nominis sui iussit dñs fieri: vsq; in hodiernum diem. Et hoc autē facto omnes gentes per gyrum crediderūt in christum: ita vt nullus gentilis neq; iudeus / nullusq; prorsus ibi inueniretur hereticus. Multa enim ibi beneficia prestat diuina pietas eius orationibus. Cecii illuminātur / in die natalis eius / demones effugātur / omnesq; infirmi sanantur: et est ibi laus dei cū omni pace et gaudio / ⁊ benedicitur ibi christus filius dei / qui regnat cū patre et spū sancto in secula seculoꝝ amē. Tu.

℟. O zante sancto clemente apparuit ei agnus dei. De sub cuius pede fons viuus emanat. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei. ℣. Cunq; orationem cōpleret et huncinde circūspiceret / vidit agnum stantē. Dr. Gloria. Flumi. Tres vltime lect. de crpo.cuāg. Homo quidā no. In cōi vnus mar. et pontifi. ℟. O edisti dñe habitaculum martyri tuo clementi in mari.. in modū templi marmorei angelicis manibus preparatum iter prebens populo terre. Ut enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc dñe ad laudem et gloriā nominis tui fieri voluisti. Ut enarrent. buj. ℟. O rbus et cornelius discipuli beati clementis direxūt ad populum. Oremus omnes ad dominum vt ostendat nobis martyris sui corpus. ℣. Cunq; venisset turba fidelium / discipuli eius exhortabantur eos dicentes. Oremus. Ir. ℟. O ra pro nobis beate clemens. Vt digni efficiamur promissionibus christi. ℣. Tu autem martyr christi beate clemens: ora pro nobis. Vt digni efficiamur. Gloria patri. Vt digni. Ante laud. ℣. Ora pro nobis beate clemens. In laud. Ana

DOn meis meritis ad vos me misit dñs vestris coronis particip̄ me fieri. ℣. Dñs regnauit. fol. vj. ān. O zante sancto clemente apparuit agnus dei. ℣. Jubilate. fo. vj. Ana Vidi supra montē agnū stantē / de sub cuius pede fons viuus emanat. ℣. Deus deus. fo. vj. ān. De sub cuius pede fons viuus emanat / fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Benedicite. fol. vj. ān. Omnes gentes per gyrum crediderūt christum dominū. ℣. Laudate. fol. vij. Cap. Omnis pontifex. ℣. Deus tuoꝝ militum. ℣. Justus germinabit. ān. Oremus omnes ad dominū iesum christū / vt confessoribus suis fontis venas aperiat. ℣. Benedictus. f. vij. Oco Deus qui nos. Mēo. fiat de sancta feli. et are cum ōcione vtō. C Ad. j. ān. Non meis meritis. ℣. Deus in nomine. f. ir. C Ad. iij. ān. Orante. ℣. Legem pone. fol. rj. Capla tria. et ℣. de cōi vnius martyris et pont. ad oēs horas dñr. C Ad. vj. ān. Vidi supra montē. ℣. Defecit. fo. rij C Ad. ir. ān. Oēs gentes. ℣. Mirabilia. fo. rij C Ad. ij. del. super pos. ān. Non meis meritis. f. ker. Cpm Omnis pontifex. ℣. Deus tuoꝝ militum. ℣. Justus germinabit. ān. Inuenerunt in modū templi marmorei habitaculum a deo paratū. ℣. Magnificat. Oco vtō. Mēo. de sancto grisogono mar. cum hac ōcione. Oratio.

ADesto dñe supplicationibus nostris: vt qui ex nostra iniquitate reos nos esse cognoscimus / beati grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per dominū. C Sancti grisogoni martyris tres lect. fiant. Lectio prima.

IN diebus diocletiani imperatoris / dum in aquileie partibus positus / dum interficeret christianos / relatio tucurrit ad eum de christianis omnibus a pie fecetura vrbana. Eo tempore in vinculis erat rome iussu dyocle-

ciani quidam vir nomine grisogonus / qui per biennū in vicarij officio degens / multa pro christi nomine perpessus fuerat. Tunc rescripsit dyocletianus ad prefectum vrbis / vt omnes christiani deberent interfici: grisogonū vero ad se destinaret. Qui cum fuisset adductus: iubet eū sceleratissimus dyocletianus sibi presentari. Cui cum diceret. accipe prefecture dignitatem / sume etiam consulatū et dignitatem generis tui deos adorans / et eis sacrificās condecora: grisogonus respondit. Vnum deum mente adoro / corde colo: sinceris obsequijs veneror. Ydolorum autem deorum dearūq; simulachra que noui demonum techas erexerō: atq; accepta potestate cōminuo. Potestates vero a te promissas: ac si lutum quod pedibus calcatur abiscio. Tu autem. Lectio.ij.

Dioclecianus iussit grisogonū duci ad locū qui dicitur ad aquas gradatas: et ibi eum capite trūcari. Corpus vero eius tractatū est ad litus in quo tres sorores christianissime morabātur: agape / chyonia / et herene / cum zoilo sene presbytero. Qui presbyter collocauit corpus sancti grisogoni in loculo digno: et condiuit cum omni diligentia in domo sua. Huic per reuelationē indicatū est: vbi mare tractaret caput eius. Pergensq; ad locum ita illud inuenit: quasi eadem hora fuisset abscisum. Tu autem. Lectio.iij.

Ricesima autem die post depositionē sancti martyris grisogoni: sanctus zoilus presbyter hoc ordine perrexit ad dominū. Apparuisse sibi sanctū grisogonū in visione memorauit: ita dicentem. Sceleratissimus dyocletianus agapem / chyoniā / et herenē / faciet infra dies nouē cōprehendi: quas dīs quoulq; faciet peruenire ad coronā / faciet eas habere solatium famule sue anastasie. Tu autē quia dño placuisti letus senio veni: vt requiescas cum sanctis. Igitur cū hec narraret sanctus zoilus: ecce anastasia intrans domū / in quā cum ingressa fuerat aut. Vbi sunt sorores mee quas michi dīs meus grisogonus cōmēdauit. Et videntes se in christo letate sunt: & ostenderunt ei locū vbi positus erat sanctus martyr grisogonus. Altera autem die illa reuertēte: sanctus zoilus perrexit ad dīm. Decollatus est autē grisogonus sub die octauo kalendarū decēbris: et cōditus in loculo a zoilo presbytero. Tu. Cetera dicātur de cōi vnius mar. cum ofone vīs. Si hoc festū et fes. s. clementis in vna & eadem ebdo. cōtigerint: dicantur hic Ria de ij. nocte. cōis hystorie vnius mar. Ita tamen q; R. Perceptorus. sit vltimū R. et hoc tantū in. ij. nocte. de mar. decollatis. Tamen qñ hoc festū in dō. cōtigerit: tūc semper dīr Ria de. j. noc. cōis hystorie vnius marty. Sancte Katherine virginis et marty. Ad primas vespe. super pos Asia.

Ale virginū gemma katherina / aue sponsa regis regum gloriosa / aue viua christi hostia. tua venerantibus patrocinia implorata non deneges suffragia. Psalmi ferial. Cap. Confitebor tibi. R. O mater nostra ter sancta qua terq; beata. Cum prece deuota famulārum suscipe vota. ℣. Jam christo iuncta sponsoq; tuo sociata. Chorus. Cum prece deuota famulantū. et non dr dicetur: sed statim incipiatur prosa.

Cerne virgo memorie quām tibi despondit rex glorie. ℣. Virginis proles egregie sponsusq; virginis ecclesie. ℣. Tu gaudes hodie de dono gratie. ℣. Et cantas in celo carmen leticie. ℣. Te laudantes in terra respice. ℣. Atq; nostra clementer suscipe. Chorus respōdeat. Vota. Gloria. Cum prece. Hymnus. Virginis proles. ℣. Diffusa est gratia. in. Inclita sancte virginis katherine solennia suscipiat alacriter pia mater ecclesia / aue virgo deo digna / aue dulcis & benigna / obtine nobis gaudia / que polliges cum gloria. ps. Magnificat. Fol. xiiij. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus / qui corpus gloriose virginis et martyris tue katherine in montem synai ab angelis deferri iussisti: concede quesumus / eius obtentu nos ad artem virtutū proueni / vbi visionis tue claritatem mereamur intueri. Per dominū nostrū. Tunc fiat processio ad altare eiusdem si habratur cantando R. Virgo flagellatur. ℣. Ora pro nobis beata katherina. Oratio.

Deus qui dedisti legem moysi in summitate montis synai / & in eodem loco per angelos tuos corpus beate katherine virginis & martyris tue mi-

rabiliter collocasti: tribue quesumus. vt eius meritis ⁊ intercessione ad montē qui christus est valeamus peruenire. Qui tecum. In reuerētdo ꝺr de sācta maria. Ad matu. Inuita. H doctur virginū rex in secu lorum secula. Virgini qui katherine contulit celestia ℣. Venite. Hymnus. Virginis proles opifex. ¶ In primo nocturno Ant. VIrgo sancta katherina greciegēma vrbe alexandrina cōsti regis erat filia. ℣. Do mine dñs noster fo. iij. ān. ℣ perte corporis decora nimis emicuit: sed fide pulchrior sponso supremo placuit ℣. Celi enar. f. v. ān. ¶ traditur ergo a patre doctoribus precipuis imbuenda liberalibus studiis ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ¶ Lectio prima.

ANarentius imperator anno regni sui tricesimoquinto residens in ciuitate alexandrina ꝺr uersa per vicinas prouincias misit edicta: iubens oēs regni sui incolas diuites et pauperes ad templū deorū suorū conuenire: et solenne eis sacrificiū offerre. Fit itaq; cōuentus vniuersalis ad pretoriū regis ⁊ astante imperatore ante simulachra deorū iuxta possibilitatē suā diuites quidem tauros et oues: pauperes vero volucres vnus offerebāt. Hac in vrbe alexandrinorū erat quedā puella annor duo de viginti speciosa valde sed quod plurisest religiosa fide. regis quondā nomine cosmi filia vnica / liberalibus studijs ab annis puerilib⁹ erudita: nomine katherina. Hec itaq; in palatio patris residebat: cū ex templo idolorū hinc sonitus animaliū ⁊ tibicinū. hinc multimodū genus organorū auribus ipsius insonuit. Que causam requirens / cū ex nūcio didicisset / ad templū vsq; properauit: vbi quosdā deplorantes inuenit / qui se christianos esse fatebantur / sed metu mortis ad pfana sacrificia impellebātur. Hinc vehementi dolore cordis sauciata / pectus ⁊ linguā christi muniens signaculo: audacter ad conspectū imperatoris prorupit. Cui sic ait. Salutationē tibi imperator pferre nos ⁊ ordinis dignitas et rationis via pmouebat: si hec que cultibus demonū exhibes / creatori tuo impenderes / ⁊ solam illius maiestatem adorandā intelligeres / per quē reges regnāt / per quē mūdi elementa inuicē simplerūt atq; subsistunt. Dij enim non sunt plures / sed vnus nascentium et viuentiū formator est deus: qui sicut cuncta creauit / ita imperio suo cuncta cohercet atq; disponit. Tu. ℟. Nobilis ⁊ pulchra prudens katherina puella. Fragrat amore dei spernit vana gaudia mundi. ℣. Cui rex carne pater fuerat reginaq; mater. Fragrat. Lectio secunda.

DUm hec puella loquitur: imperator vultus ipsius claritatē / ⁊ animi constantiā admirās / ait. Si nostrorū philosophorū gymnasijs erudiēda o virgo persedisses: nulla inferior in doctrina patuisses. nec deorū nostrorū numina diuinitatis honore vacua astrueres. Dum ergo cepta sacra peragimus / te interim nos operiri oportet / quia nobiscū iturares ad palatiū: ⁊ regis honoranda muneribus si nostris acquiescis iussionibus. Hec dicēs: accito clanculo nūcio / misit litteras regio anulo signatas / per infrascientes puincias / ad oēs rhetores et grāmaticos / vt ad pretoriū alexandrinū eo studiosius occurrant: quo imperator altis illos honoribus donādos promittit / cautū si hanc concionatricē suis assertionibus superatā reddiderint. Peragratis ergo puincie finibus regius nūcius alexandriā reuertitur / ducens secū quinquaginta viros: qui se in omni sapiēcia mundi excellere vltra omnes mortales asseuerabant. Interea virgo sancta sub custodia seruabatur: cui consiliū regis de conflictu imminenti nūciatur. Ipsa vero imperterrita: militie sue agonē dño cōmendabat. Cui angelus dñi apparuit dicens Constanter age grata deo puella: quia tecū est dñs / pro cuius honore certamen inijsti. Ipse affluentis verbi copiam fundet in os tuū / cui aduersarij resistere non prevalebunt: sed per te insuper conuersi ad christum cum palma martyrij vite ianuam introibunt. Tu. ℟. Ostrum et bissum ferens lebamina celestis hortens. Exclamat christum preter quē nil venerandū. ℣. Demonijs plena sunt hec aut ydola templi. Exclamat. Lectio tertia.

Sedente itaq; pro tribunali imperatore: assunt oratores pompose eloquentie fastu tumentes/astat et puella fidens in dño. Facto autem diuturno silentio: virgo christi conuersa ad illos. ego inquit o seniores sacramentis christi imbuta/philosophicas dissertiones et sillogisticas disputationes penitus abrogans/licet his omnibus imbuta sim et informata: iudico me inter vos michil aliud scire/nisi eũ qui est vera scientia/et in se credentiũ gloria/dominũ meum iesum christum/qui est rerũ omniũ principiũ fons ⁊ origo bonorũ. per quem deus pater mundum ⁊ omnia q̃ in eo sunt cũ non essent condidit qui solus est et quo omnia/per quem omnia/in quo oia/visibilia et inuisibilia constant. Qui genus humanũ a paradisi deliciis ddiens exclusum/his nouissimis diebus cũ esset inuisibilis deus de virgine carnem assumpsit/per quam visibilis appareret: in qua etiam morte pro nostra salute pati dignatus est/resurrexit/atq; in celum ascendit/mirabilibus quoq; operum signis/quia deus verus ⁊ homo esset innotuit. Hic est deus noster/hic philosophia mea/hic victoria mea. Cumq; multa de fide sancta virgo diseret/stupefacti cuncti oratores atq; manifesta dei virtute perturbati: inuicẽ se contuentes obmutuerunt. Quibus indignatus imperator/sic ait. Quid vos ignaui et degeneres/velut elingues sic obmutescitis? Hinc vnus eorũ maior natu tyranno respondit. Hoc tibi constanter imperator fatemur/quia nisi aliam certam probabiliorẽ ostenderis de his quos hucusq; coluimus: cecte omnes ad christũ conuertimur/quia ipsum verũ deũ et dei filium cõfitemur. Audiẽs hec tyrannus/accenso in medio ciuitatis vehementissimo igne: iussit omnes ligatis pedibus ⁊ manibus cõcremari. In quibus illud mirabile contigit: q̃ nec in capillis eorũ aut vestimentis/vlla ignis lesio apparuit. Tu. Rm. Hec quinquagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. ℣. Efficiens te stes fidei quos pertulit hostes. Diri. Gloria. Diri.

¶ In. ij. nocł. ãn. ¶ Cum esset adhuc in annis virgo puerilibus/charis ordata parentibus mundi renunciauit opibus. ℣s. Eructauit. fo. rr. ãn. Marentius instat impius vocorũ cultibus/puella voce libera hec sunt clamat demonia/et deum te christe solum predicat os virgineũ. ℣s. Deus noster refugiũ. fo. rr. ãn. ¶ Fetat electos conuocat thetores et grammaticos aduersus illam disputaturos/quos vincens virgo christi fidem docuit/et martyres deo dignos exhibuit. ℣s. Fundamenta. fo. rrr. ỽ. Specie tua. Lectio quarta.

His itaq; gestis: tyrannus iubet sibi sanctã virginẽ presentari/dicitq; illi. O virgo generosa/o digna imperiali purpura facies/consule iuuentuti tue/et sacrifica dijs nostris/⁊ eris secunda post reginã in palatio meo: et ad nutum tuũ cuncta regni negotia spectabũt. Faciam quoq; tibi sceptifere imaginis statuã in medio ciuitatis erigi: a cunctis ciuibus salutandam/ab omnibus adorandam. Postremo inter deas: templũ tibi de insigni marmore erigã. Ad hec virgo respondit. Desine imperator talia suadere: que sunt scelus etiam cogitare. Christus me sibi sponsam adoptauit: ego me christo sponsã indissociabili fedære coaptaui. Ille gloria mea/ille amor meus/ille dulcedo et dilectio mea. Ab eius amore non rerum blandimenta: non exquisita tormenta ab eius confessione poterũt reuocare. Hinc tyrannus furore cõmotus: iubet exspoliatã scorpionibꝰ cedi/dehinc obscuro carceris ergastulo claudi/vbi per duodenos dies fame ⁊ siti eam imperat cruciari. Accidit autẽ vt ipse pro causis instantibus: extrema regionis confinia adiret. Pernotuit interea regine crudelissime abiri sententia de beata katherina: vnde anxia videre faciem virginis ⁊ eam alloqui cupiebat/licet adhuc gentili errore teneretur. Euocãs itaq; ad se quendam militie principem nomine porphirium: postulabat amotis aut placatis custodibꝰ/colloquio virginis potiretur. Nec mora/porphirius hoc audiens: ad consensum custodes emollitur. Tu. R. O felices per te sanctissima plures. Quos iubet occidi pro christo turbidus hostis. ℣. Cum duce porphirio: fit martyr ecclesie vtor. Quos iubet. Lectio quinta.

Igitur prima vigilia noctis/regina simul et porphirius procedunt

ad carcerem: et introeuntes viderũt carcerem inestimabili claritate vndiq; chorus care / cuius fulgore perterriti corruerũt in terrã. Mox inestimabilis odor suauitatis naribus infusus: ad spem meliorem confortauit. Surgite inquit virgo egregia / et ne paucatis: quia et vos christus vocat ad palmã. Surgentes autem contemplati sunt puellam sedentem: et angelos dei plagas ẽt carnis scissuras aromatico vnguine circunfouentes: quibus carore cutis superficies in admirabilem decorem conuertebant. Tunc beata virgo reginã aduocans: blande eam consolari cepit dicẽs. Jam regina fortis animo esto: quia post hoc triduũ iura es ad deũ. Ne ergo momentanea penarum genera formides: quia interminabilis gloria talibus pro christo penis emercatur. Ne verearis inq; regis temporalis et mortalis sponsi consortiũ aspernari / pro rege eterno et immortali sponso domino iesu christo: qui pro caducis honoribꝰ donat eterna premia pro transituris largitur sine fine mansura. Ad hec porphirius cepit rogando inquirere: quenã illa essent premia que suis christus militibꝰ / pro dãnis tẽporalibus recõpensabit. Cui virgo audi inquit porphiri. Illa superna patria pro qua fit mundi contẽptus / velut ciuitas est / sole nunq; indigens: vbi nulla turbat aduersitas / molestia nulla iquietat. Si queris quid ibi sit / vbi tanta et talis beatitudo consistit: aliter dici non potest / nisi quicquid boni est / ibi est / et quicquid mali est nusq; est. Quod inquis bonum? Illud est dico quod oculus non vidit / nec auris audiuit / nec in cor hominis ascendit: que preparauit deus diligentibus se. His et aliis beate virginis sermonibus exhilarati / et supernorũ ciuium presenti visione letificati: regina simul et porphirius procedũt de carcere media nocte parati ad omnia pro christi nomine sustinenda. Sed et ducenti milites porphirio obsequentes / eius suasu et monitis vbo la respuentes: ad christũ cõuersi sunt. ℟. Jmpius hãc cesar fieri iubet ante tribunal. Hanc vt perueriat sicut draco vel leo ceruat. ℣. Illa manet constãs nec blanda nec aspera curãs. Hãc vt

SEruabatur interea innocẽs in carcere puella / ẽt quia biduanis diebus sine alimento eam esse tyrannus iusserat: christus per hos dies missa de celo candida columba celesti eam cibo refouebat. Expletis vero diebus apparuit ei dñs cũ multitudine angelorũ: quem sequebatur innumera turba virginũ. Cui dñs. agnosce inquit filia / agnosce auctorem tuum: pro cuius nomine laboriosi certaminis iusti conflictũ. Constãs esto quia tecum sum: nec te deseram. Hec dicens: in celũ sese recepit. At imperator expletis causis pro quibus erat: alexandriam redijt. Postera die educitur de carcere virgo speciosa: tribunali eius presentanda. Ad quam tyrannus. licet ait te seruare ẽt perdere malluissem: necesse est tamen presenti deliberatione / quod bis vnum e duobus eligere / aut sacrificare vt viuas / aut exquisitis tormentis dilacerari vt pereas. Cui katherina respondit. Viuere sane opto / sed vt michi viuere christus sit: mori autem pro eo non timeo / sed potius diligo / quia mortẽ do pro eo interminabilis vite emolumentum lucrari me cõfido. Tu ergo quecunq; tormentorũ machinamenta potes excogitare ne differas / quia vocor a domino meo iesu christo / cui carnẽ et sanguinem meum in sacrificiũ offerre desidero: quia et ipse semetipsum pro me deo patri obtulit in holocaustũ. Ipse deus meus amator meus: ipse pastor meus / et sponsus vnicus meus. Cũq; ad hec tyrannus nimio esset furore succensus: superueniens quidam bidis prefectus nomine cursates ẽt ipse vir belial exclamat. O magne inquit imperator / non adhuc videt katherina tale genus tormenti / quo exterrita acquiescat tibi: ad immolandum dijs nostris. Jube ergo vt infra triduum hoc fiant facte quatuor rote / quarũ orbes et intimi circuli clauis pminentibus prefigantur: radij vero earũ serris preacutis denso ordine imbuãtur. His iuxta rotas katherina exposita: voluentis machine impetum sedens intueatur: vt ipso terrore ad culturam deorum incurretur Si autem: mox rotali impacta machinamento / inaudito pereat exemplo. Nec

mora: iubet tyrannus accelerare rotarũ penale tormentum. Et iam tertia dies illuxerat et rote in medio pretorij exposite: terroreq; circunspectantibus incutiebant. Ipsa denicq; penalis machina hac arte exposita erat/ vt due vno ordine volverentur/ due autem cõtrario impetu agerentur: vt ille deorsum laterando contraherent/ iste repugnantes sursum denorando impingerent. Has inter medias christi famula exposita: inter serras & tarincas horribiliter discerpenda erectis in celum oculis/ tacite orationis verba ad deũ fundebat. Et ecce angelus dñi de celo descendens/ molem illam vehementi impetu ita concussit/ vt partes auulse super infusum populum tanta vi excuterentur: vt quatuor milia gentilium vno turbine necarentur. Quid plura? Dolor et confusio gentilium: vor & exultatio christianorum. Ipse tyrannus mente turbatus: quid agat excogitat. Tu autem. Rm.

VIrgo flagellatur cruciãda fame religatur: cat cete causa manet lux celica fusa refulget. Fragrat odor/ dulces cantant celi agmina laudes. ℣. Sponsus amat sponsam saluator visitat illam. Fragrat. Gloria patri. Fragrat. In tertio noctur. ãn.

Gloriosam virginem tyrannus flagellari imperat/ et cruciandã fame in carcere retrudi/ cui celum per colambam christus facit ministrari. ℣s. Cantate. j. fo. rrrij. ãn. Illa deo dum agit gratias in tenebris lux emicat/ fragrat odor vincens balsama: adest et concio angelica/ lacero corpori celestia adhibens medicamina. ℣s. Dominus regnauit exultet. fol. rrrij. ãn. Cum ecce virgineo aduenies saluator/ sponsus sponsam pie visitat consolatur et roborat/ constans esto filia/ tecum ego sum nil paueas. ℣s. Cantate. ij. fo. rrrij. ℣. Adiuuabit eam. Lectio septima.

ERat regina desuper spectans diuine vltionis prodigiũ: que mor arrepto itinere/ se in conspectũ bestie seuientis iniecit. quid tu inquiens miserande coniunx contra deum reluctaris? Que te insania aduersus factorem tuũ insurgere coegit? Agnosce vel nunc in presenti facto/ q̃ potens sit christianorum deus: et quia dij tui idola vana sunt/ que nec sibi nec cultoribus suis aliquid prestare possunt. Attonitus ad hec tyrannus/ et nimio furore succensus: in hanc vocem erupit. Quid tu inquiens regina ita loqueris? Num te quoq; magicis artibus sedu ctam christianorum aliquis subuertit/ et a cultura deorum auertit? Juro ergo tibi per magnũ deorum imperium/ q̃ nisi maturius resipiscens deos nostros adoraueris: extortis primum a pectore mamillis longo cruciatu torqueberis/ et sic caput tuum a ceruice retundetur/ & carnes tue feris ac volatilibus reijcientur. Jubet igitur ministris eam contẽptibiliter apprehendi: et ad locum supplicij trahi. Que respiciens ad beatam katherinam: dixit. O venerãda virgo christi/ funde preces ad dominũ: vt infra instantem passionis articulum confirmet cor meũ/ ne coronam ab eo promissam metu passionis amittam. Ad quam preciosa virgo. Ne timeas inquit o dilecta regina/ sed viriliter age: quia hodie tibi pro transitorio regno cõmutabitur eternum. Hodie inq̃ immortalis vite accipies premiũ Tunc ministri extra ciuitatem eam ducentes: ferreis hastilibus regias mamillas trajciunt/ & sic suspensas ab imo pectore crudeliter mammas euellunt. Dehinc gladio pertussa: felici martyrio consummata est. Tu autem. Responsoriũ.

HOrrendo subdenda rotarum machinamento/ virgo deum clamat de celis angelus astat. Ecce repentinam dant plebi rotec ruinam. ℣. Tanq̃ caldeis quondã fornax babilonis. Ecce. Lectio. viij

POrphirius igitur noctu cum suis auferens corpus regine et martyris: conditũ aromatibus sepelunt. Mane autem facto: fit questio de corpore regine quis illud sustulisset. De quo cum multos ad supplicium pertrahi porphirius videret: constanter ante tribunal iterum dicens. Clemens te spiritu o cesar agitari manifestum est: qui humanis corporibus nec etiam sepulturam indulges. Verũtamen si reos esse iudicas qui christi famulam sepelierunt: hoc crimine solus ego periclitari desidero. Mã ego sum qui gloriosam christi martyrem: et ego christi confessor sepelui. Hinc tyrannus velut alto vulnere saucius/ pro planctu rugitũ velut amens emisit: quo tota do-

mus regia pertonuit. O me miserum et omnibus miserandum: cui tollitur omne quod nostri ipery videtur p̄cipuū. Ecce porphirius qui erat vnicus anime mee custos ⁊ totus laboris solatiū in omni cura et sollicitudine singulare michi p̄sidium: ecce hic deorū nostrorū cultura p̄dilodolor aspernatur et ihesum christianorū deū p̄phāna voce confitetur. His dictis omnes communiones ipsius seorsum aduocans dum de porphirij conuersione questionē faceret: omnes vna voce christianos se esse fatebantur ⁊ nec metu mortis a christi fide et porphirij societate auelli se posse testabantur. Ad ille insana et furore debriatus iubet omnes vna cum porphirio extra ciuitatē decollari: ⁊ corpora eorū canibus corrodenda dimitti. Consummata est itaq; et horū passio: in sancte fidei testimonio. Tu autem. ℟.

℣ Cruenta gladio dat lac p̄o sanguine collo. Quā manus angelica sep. tuum vertice fyma. ℣. Hebris virgineis olei fluit vnda salubris. Quā. ℣ Cet ar.

POstera die maxentius sedens p̄o tribunali: beatā katherinā iubet sibi p̄sentari. Cui sic ait. Nenos o maleficā deceperit amplius p̄rahas: quod bis vnum e duobus eligē: aut maturius dus offer libamina: aut hodie capitali plecteris sententia. Cui virgo. Te inquit tyranne diutius p̄otrahere non quero. Fac quecūq; animo concepisti: paratam me habebis ad omnia sustinenda: que michi inferre potueris. Sic affatam: tyrannus iubet extra portam ciuitatis decollari. Que cum ad loca passionis duceretur: multe virgines et matrone ne biles eam p̄sequētes lamentabantur. Conuersa igitur ad illas: dixit. O generose matrone: o virgines clarissime: nolite obsecro passionē meā lamentabili planctu onerare: sed potius gaudete michi p̄otius quia vocat me christus deus ⁊ dominus meus: qui est amor et sponsus vnitus meus. Hec locuta: erectis in celū oculis orauit dicens. O spes et salus credentium o decus et gloria virginū ihesu bone gratias tibi ago: qui me intra collegium ancillarum tuarū connumerare dignatus es. Fac ergo hanc tuam ancilla tua obsecro misericordiā: vt quicunq; in laudem et gloriā nominis tui passionis mee memoriam egerint: siue in extu anime sue: aut etiam in quacunq; angustia me inuocauerint: celerem obtineāt effectum tue p̄opiciationis. Ecce p̄o tuo nomine domine ihesu ferientis expecto gladiū: tu quem carnifex tollere non potest: p̄otius suscipe spiritum meū. Necdū orationem cōpleuerat: et ecce vox ad eam de celo est emissa. Veni dilecta mea speciosa mea: ecce tibi beatitudinis aperitur ianua: ecce in occursum tuū chorus sanctorū cum triumphali aduentat corona. Veni ergo: et ne solliciteris de donis que postulas. Nam et his qui passionem tuam celebrauerint: et qui in periculis et necessitatibus te inuocauerint: optata p̄sidia p̄o mitto de celis. Facta ergo hac voce: christi virgo lacteam ceruicem p̄otendens: a speculatore decollata est. Statimq; de corpore eius lac p̄o sanguine effusum: terram vberius irrorauit. Angeli quoq; assumptum corpus per altum in aera subuehentes in monte synai deposuerunt: quo in loco innumera ad laudem domini fiunt miracula. De sepulchro vero eius: riuus olei indeficienter manare videtur. Sed et de minutis ossibus que de sarcofago cum oleo effluunt: vbicunq; aspergantur: stillat oleum: ex quo peruncta debilium corpora: celeri medicina sanantur: p̄stante domino nostro ihesu christo: qui cum patre et spiritu sancto viuit ⁊ regnat deus: per omnia secula seculorum amen. ℟. O mater nostra: ter sancta quaterq; beata. Cum p̄ce deuota famulantum suscipe vota. ℣. Jam christo iuncta sponsoq; tuo sociata. Cum p̄ce. Gloria. Cum p̄ce. Ante lauō. ℣. Ora p̄o nobis beata katherina. ¶ In laudibus. Ana.

PAssionem gloriose virginis katherine deuote plebs celebret fidelis: que sui memores deo cōmendat meritis ⁊ iuuat beneficiis. ℣. Dominus regnauit. fol. vj. ān. POst plurima supplicia martyr alma ad decollandum est ducta: ad celum manus oculos tendens: collum sub iugulo: orans dat gloriam deo. ℣. Jubilate. fo. vj. ān. ¶ Expecto p̄o te gladium ihesu ter bone: tu meum da paradiso spiritū: et fac misericordiā meam agentibus memoriam. ℣. Deus deus. fo. vj. Ana

Vox de celis insonuit veni dilecta mea veni intra thalamum sponsi tui quod postulas impetrasti pro quibus oras salus erit. ps. Benedicite. f. vj. an. Quia devotis laudibus tui memoriam pie recolimus o beata katherina ora pro nobis quesumus. ps. Laudate. fo. vij. Cap. unius virginis et mar. hymn. Jesu corona virginū. v. Adducentur regi virgines. an. Benedictus dñs deus celestis: qui per merita beate katherine virginis medelam languidis prestat sanitatis ipsius corporis oleo fideliter perūctis. ps. Ipsum. Oratio. Omnipotens sempi. Ad. j. an. Passionē gloriose. ps. Deus in nomine. f. ir. Ad. iij an. Post plurima. ps. Legē pone. fo. xj. Capitia. et v. de cōi unius virgi. et marty. ad omnes hor. dñr. Ad. vj. an. Expecto. ps. Deficit. f. xij. Ad. ir. an. Quia devotis. ps. Mirabilia. f. xiij. Ad. ij. vel. an. Passionē. Psalmi fer. cap. unius virgi. et mar. hym. Jesu corona virginū. v. Adducentur regi virgines. an. Vigilans et vigilans virgo qualis es cum sponso illo qui te elegit de mundo: q̄ pulchra q̄ mirabilis quanta luce speciosa inter chor iuuenculas et hierusalem filias thalamo gaudes regio coniuncta dei filio. ps. Magnificat. Oratio. dēs. Mēo. fiat de sancto lino papa et mar. cum an. v. z ofone de cōi unius marty. z ponti. Sancti lini pape z mar. iij. lec. et cetera ofa ad matut. fiant de cōi unius mar. z ponti. Notandū est: q̄ semp prima do. post festū sācti lini pape et mar. erit prima do. aduen. dñi. Sanctorū saturnini et silinnij mar. iij. lect. fiant cum not. propter vigiliam cum hac oratione.

Deus qui nos beatorū martyrum tuorū saturnini et silinnij concedis natalicijs perfrui: eorum nos meritis tribue adiuuari. Per dominū nostrū. Si hoc festū infra aduentū dñi contigerit: nichil de festo nisi tantū mēo. ad vesperas. et ad matu. beate marie virgi. que precedet mēo. de sancto spiritu. Lectio prima.

Beatus saturninus senex cum esset in custodia vna cum beato silinnio diacono: veniebant ad eos multi gentiles: et baptizabantur cum omni fiducia. Audiens autē hoc laodicius prefectus vrbis: iussit sibi tribunal parari intra vrbem in tellure z post dies quadraginta duos misit z exhibuit saturninum senem z silinnū diaconū. Lectio secūda.

Qui etiam vincti cathenis adducti sunt nudis pedibus in conspectu laodicij prefecti: quibus ita dixit. Dicite nobis quid est. Deposuistis vanas superstitiones et adoratis immortales deos nostros: quos imperatores augusti nostri adorant. Respondit silinnius diaconus: et dixit ei. Nos peccatores adoramus dominū iesum christum dei filium: nam demonibus et lapidibus nunq̄ humiliamur. Tu autem. Lectio tertia.

Hoc audiēs laodicius prefectus precepit militibus vt flammas lateribus eorū ponerent. Sancti autem martyres in equuleo vultu alacri ita gratias deo agebant. Eodem autem die dedit prefectus sententiam: vt ambo capite puniantur. Qui depositi de equuleo statim ducti sunt in via numentana miliario plus minus secundo: et ibidem sunt capite truncati. Quorum corpora collegit traso vna cum beato iohanne presbytero sub die tertio kalendarū decembrium. Regnante domino nostro iesu christo cui est honor et gloria cum deo patre in vnitate spiritus sancti: per omnia secula seculorum amen. Tu autem. Cetera omnia de cōi plurimorū martyrū dicantur.

Ad laudem gloriam et honorem sanctissime individueq; trinitatis ac intemerate genitricis et virginis marie totiusq; celestis exercitus ac insuper cōmendationem celeberrimi cleri: famosissime ac inter ocidnas nominatissime ecclesie Sar. Diuini officij per totius anni curriculū tam de tēpore q̄ de sanctis cū pica ordinarū ratione solerti cura ac peruigili eruditissimorū virorū lima correctionis multa lucubratione castigatū ac iterū emendatū. Ere et ipensis honestorū virorū Claudij cheuallon. z Frācisci regnault. Ciuū Parisien. summa diligentia in alma Parisiorū academia impressum.

Anno .1531.

Prologus in accentuariū.

Quāuis ea que de quantitate mediarū syllabarum sequenti compilantur opusculo satis sint diligenter studentibus manifesta non tamen superuacuum aut inane fuit bisum pro faciliori captu materie declaratione noui modi procedendi describere aliqualem: vt qui in ecclesijs cathedralibus aut collegiatis siue ceteris quibuscunq; lectiones sunt lecturi: recursum facilem habere possint ad vnius cuiuslibet syllabe ꝓtitatē de qua dubitare ceperāt: cum non parū conferat pro intellectione scripture lectorem vnicuiq; syllabe (presertim ijs in quibus cadit accentus predominans) suū ius tribuere. ¶ Est ergo in primis aduertendū q; per ordinem quinq; vocalium videlicet/ a/e/i/o/u/ secundum q; consonantibus. b.c.d.f.g. et ceteris in alphabeto latino dispositis preponuntur: in isto tractactu proceditur sicut patebit folia reuoluenti. ¶ Secundo notandum est q; due semper clausule licet diuersarū sint paginarū: predendo et legendo sibi inuicem adunātur: causa varietatis penultimarū longarū scilicet et breuium syllabarum que cōtingere possunt respectu alicuius vnius et eiusdem vocalis ad aliquā consonantē. vt puta. a. ante. b. vel. i. ante. c. et sic de aliis: vnde regule et exceptiones oriuntur frequentius. ¶ Pro quo tertio videndū est q; regule ⁊ exceptiones in hoc opere cognosci possunt dupliciter. Primo quia in capite regularum littera grossa scripte preponūtur ille due dictiones: Ut in. Exceptionibus vero non preponitur Ut. sed in tantūmodo. Secundo cognoscuntur: quia regulis immediate subiungitur hec dictio Regulariter/ siue Semper. Regulariter quidē si comitetur exceptio. Semper vero dum huiusmodi regula exceptione caruerit. Vnde si de penultima alicuius dictionis inquiratur: q festino opus scitu sit: ad partem exceptionis illico diuertatur. Quod si de ꝓtitate ipsius nichil ibi cōperiatur: cōcludendū est huiusmodi syllabam ꝓtitatē habere cōtentā in regula cuius non esset forsitā in ea de illa dictione quicq; explicatū. quia cum dictiones sint infinite: non possunt omnes exprimi. Nec est opus aliquibus nisi de beneplacito. ¶ Quarto sciendū est q; duarum paginarū hinc in vna omnes breues: et oēs illinc longe in altera collocantur sicut patet in aspectibus singularū in quarum vna supraponitur hec dictio Breues/ illi pagine totali deseruiēs. et in altera preponitur hec dictio Longe: que similiter huic habet deseruire. ¶ Quinto videnda ⁊ caute obseruanda est discrepantia accentus a ꝓtitate in aliquibus dictionibus ⁊ syllabis: que dū contigerit: in tractādo videbitur. Verbi gratia. Calefacit penultimā habet breuē Attamen accentus illius dictionis non in antepenultima immo in ipsa penultima syllaba scilicet in fa. cōtra cōmunē accentuandi modum et regulam assignatur: et ita in aliis pleriscq; fit dictionibus. ¶ Sexto notandū est q; iste tractatus non concernit primo ⁊ principaliter nisi ꝓtitates penultimarū syllabarū dictionū polisillabarū id est plurium ꝙ duarum: quoniā sufficiūt ad obseruationem accentuationis huiusmodi. De dissillabis enim nisi forte pro versificatura non est urgens tractandi necessitas: cū dictiones dissillabe siue longe siue breues extiterint: super primā accentum habeant dominantem ⁊ per consequens vnifor mem. Incidentaliter tamen perpendi poterit atq; sciri de pleriscq; dissillabis et presertim de componibilibus: quanta earum prima fuerit per ꝓtitatem penultimarum syllabarū et dictionibus figure composite.

Breues.

Syllaba.cacabus.hicsabel.amabo.hortantis dictionem.
Alabrū.dolabrū vel dolabra.velaber.velabrū.cacaber.cacabru. Arabs arabis. Et in omni cremēto huiusmodi singulari. Rlariter
Ipogab⁹.idrokaba. In cōpositi a kaber.vt aurikaber.inkabre breuiat H
Cremēto cōpositorū a do das prime ūugationis: vt venūdabā.
Pessundabo. Compositis a labo: vt relabo.
Et stabo: vt restabo. Ab habeo: vt rehabet.

Monacus.pstac⁹.tyriaca.alacer.lauacrū.zodiac⁹.stomac⁹.
Cremento singulari noim grecorū: vt phear.acis. salmacis.
Pharnacis. Rlariter
Compositis a placeo: vt cōplacet. A macreo: vt emacreo.cres. breuiat H
Cōposit' a facio hūtib⁹ a vt calefacis.tepefacis.erypefacis.
Et etiam in beneplacet: q̄uis accentus dominans sit in istis
super hanc vocalem A.in penultima syllaba.

Ellada.eadem.
Paladis.archadis. lāpadis.pleyades.decad'.thesseredecad'.
Compositis a bado badas: vt transuado. Et grado: vt degra- Rlariter
do degradas.regrado das.retrogradus da dum/ breuiat H

Colaphus.astalafus. Semper
Cremento singulari: sicut in seraph seraphis. breuiat H

Abdenago.podagra.tyragra.
Noib⁹ secūde declinat' .vt pelag⁹.onager.naufrag⁹.podager
Aspāragus. Compositis a fagin: vt sarcofagus.ysiofagus. Rlariter
A frango: vt offifragus. Ab ago.vt perago. Et bago: vt gi- breuiat H
rouago:. Et peragro peragras.

Italus.bubalus.crifalus.fundibalum.absalon.ascalon.
Formicales.nugale.
Hannibal hannibalis.bucifal bucifalis.astrubal astrubalis Rlariter
Cōpositis a balco: vt equibalet. Ab alo alis: vt coalo coalis. breuiat H
vel coalco les. Acalo las: vt intercalo. Et calco: vt recalet.

Talamus.calam⁹.salgamū.balsama.polidamas.piramus
Cōpositis a gamos: vt agam⁹ mi/ pgam⁹ mi.bigamus/ mi. Rlariter
Cremēto apositorū a do das prime ūugationis: vt pessūdam⁹ breuiat H
Compositis ab amo as: vt adamo as. A famco: vt refamco.

Est sodes amabo.

Longe.

Numero plurali noim: vt dñabus.filiabus.duabus.aiabus
Cremento verboꝝ: vt amabo. amabam. iuuabo. iuuabam.
Compositis a labor: vt illabor.elabor.illabi.elabi.

Aſ B. Sed producuntur in. Crementis cõpoſitorum a flo: vt ſufflabam. A for: vt effabor. A no: vt enabo: tranabo. A ſtabo: vt inſtabo.
Et arrabo arrabonis.

Opacus.cloaca.beluacus.candacis.
Cremẽto ſingulari nominũ aliorũ a preſcriptis: vt audacis.
pertinacis. Procar procacis.

Aſ C. Sed producitur in. Diriuatis a longis: vt limaca/limace.a limar/cis.meraca a merar/meracis.fornacio/fornacis/fornacit: a fornar/cis.
Compoſitis a placo placas: vt complaco complacas.

Cicada.et in eadem: quando eſt ablatiuꝰ caſus.

Aſ D. Sed producitur in. Cõpoſitis a ſuadeo ſuades: vt diſſuadet. A rado: vt erado/dis
A vado vadis: vt euado euadis euadit.

Aſ F. Nichil.

Compages/compagis.comgago.
Imago.ſartago.farrago. lumbago lumbaginis.
Podagra. cyragra. crragra. ꝗuis poſſint corripi in metro:

Aſ G. Sed hic producuntur in aliis vt producuntur in proſa: ſecundum vſum plurimorum.
Propago/gas.propago/ginis. Indago/gas.indago/ginis.
Compoſitis a ſagio/gis: vt preſagio/gis.preſagus/ga gum.
A vagio: vt reuaget.

Aliis trie declinationis: vt auſtralis.naſtale.ertales.beſtialis.

Aſ L. Sed producitur in. Cremento ſingulari nominum neutrorum: vt animal/alis.
choral/alis.cerutal.alis.
Compoſitis a palo palas: vt propalo/las.
Compoſitis a ſtalco: vt perſtalco/les. A valo: vt drualo.

Thymiama.egygrama.infamis.

Aſ M. Sed producitur in. Noibus terminatis in amen: vt inuamen. ſolamen. cramen.
Cremento verborum aliorum a preſcriptis: vt amamus.agamus.optamus.doceamus.
Compoſitis a famo: vt diffamo.
A clamo: vt erclamo. A hamo: vt erhamo.

Virtutem ſemper amabo.

Breues.

Clibanus. stephanus. orphanus. dardanus. platanus. garganus. tympanum. libanus.

Cōpositis a manus: vt centimanus. A phanes: vt epyphanes
Compositis a maneo: vt remanet. A cano: vt occano. nugicanus. ericanus. pellicanus: si desendat a cano canis.

Rfariter breuiat H

Alapa. latrapa. agape. gaulape.

Compositis a rapio: vt primirapus. A capio: vt precapit.
Vsucapit. q̄uis accentus dominans sit super a / in vsucapit.

Rfariter breuiat H

Itaq; z cōpositis ab aquo aquas: vt adaquo / as. Ertanaquit
Vtraq; pteraq; nō abhis: q̄uis accētus dñans sit sup a / in illis.

Rfariter breuiat H

Caparis. tindaris. labarum. lazarus.
Compositis a par paris: vt compar cōparis. impar imparis.
Tartarus. barbar⁹. zuchara. cucharis. opipar⁹. magudar⁹.
Tysara. ysara. iubaris. cesaris. nectaris. asparis. araris.
Bostaris pro propio. Lucar lucaris pro aue.
Cremēto cōpositorū a do das. i. zing'. vt circūdare. circūdaris
Compositis a paro paras: vt preparo. Abaro: vt eraro.
Satisdare: q̄uis accēt⁹ dñans sit sup a / in penultima silaba.

Rfariter breuiat H

Carbasus. caucasus. terasus. petasum.
Pictasis. epicrasis. perifrasis.

Aratrum. maratrū. baratrū. beratrum. taratrū. theatrum.
Ciatus. calathus. grabatum pro gremio. efrata. cleopatra.
Affatim pro abundanter. epatis.
Cremento nominum terminatorum in a: vt charisma / tis.
dogma tis. diagma tis.
Cremento compositorum a do das: prime conugationis: vt
dogma tis. diagma / tis.

Rfariter breuiat H

Compositis a nato natas: vt enato enatas. abnato / as.
In compositis a pater: vt compater compatris.
Circundatrix. benundatrix. pessundatrix. circundatū. benundatum. pessundatum.
Socrates. antikates. cenobates. mithridates. galatha.
Atrebatū. lithostratos. prato: pro nomine batis: amathus.

Compositis ab auus: vt proauus. attauus. tritauus.
Cōpositis ab auco: vt perauet. A cauo: vt ercauo. concauus.
Cōpositis presentis temporis: a caneo. fauco / et lauo: vt precauet. defauet. relauo.

Rfariter breuiat H

Si birum remanet.

Nisi tertie declinat': vt inanis.zordanis imanis.z vulcanus
Habētib⁹/i.ani a: vt mactianū.virgilianus.tulian⁹. (balanus.
Etiam et in summanus.et in campana.

Ani N. Sed pro-ducitur in. Adiectiuis z diriuatis terminatis in anus: vt montanus: vesanus.hyspanus.decanus.
Obliquis crescentibus: vt tytan tytanis. A mano: vt emano/as. Pellicanus. A canus: vt archanus.
Cōpositis a sanus: vt insanus. Et in garganus/pro monte.
Cōp'/a vanco/es: vt inuanet.euanet. A plano: vt explano/as.

Ani P. Sed produ citur in. Synapis.priapus.
Cōpositis a papo papas: vt repapo. Et a papa: vt antipapa.

Ani Q. Sz pōt in. Nequaq̄.vsq̄quaq̄.vndiquaq̄.z in vtraq̄.pleraq̄ ablatiuis.

zodoara ignarus.thiara.
Manifeste diriuatis: vt scolaris.secularis.auarus.
Obliquis nominum diriuatorū aliorum a prescriptis: vt torcularis.specularis.bostaris.

Ani R. Sed produ citur in. Cremento plurali nominū: vt musarū.dominarū.animarū.
Cremento verborum: amaris.docearis.legare.audiare.
Compositis a pareo: vt comparet. Ab arceo: vt peraret.
A claro: vt declaro.

Ani S. Sed pduc itur in. Parnasus.et oinasum. Manifeste diriuatis: vt agaso.
Supinis et inde diriuatis: vt occasum. persuasum.
abrasum.inuasum.et similibus.

Pirata.pilata.grabatum pro lecto.

Ani T. Acathes: et ita terminatis. In affatim: a for faris
Achathes: et ita terminatis. In affatim: a for faris.
Hostiatim. vicatim. meatim. tuatim. suatim. nostratim. zc̄.
Diriuatis manifeste: vt ornatus. ploratus.
Supinis terminatis in atum.

Sed pducitur in. Obliquis noim terminatorū in as: vt estatis.bonitat'.pietat'.
Compositis a sto stas: vt astare. A lato: vt dilato dilatas.
Compositis a nascor: vt renatum.et cetera.
Compositis a mater: vt conmater. Et frater: vt confrater.
Cremento verborū: vt amatis.legatur.docearis. amato. zc̄.
Optatrix.amatrix. imperatrix. Et aliis similibus.

Ani V. Sed regu lariter pducit vt i Cadauer.papauer.pictauis.
Ignauus.perflauus.conclaue.conclauis.
Cōpositis a cauco.fauco.lauo.sterno.in preteritis: vt defaui.
Precaui.relaui.prostraui.

Lachrime michi gutta remanet.

Breues.

Herebus.erebon.attelebus.
Palpebra.latebra.salebra.vlebra.tenebre.celeber celebris. funebre.cerebrum. Compositis ab habeo/es:si qua sint. breuiat

Seneca.
Compositis a neco:vt semineris.eneco.interneco.
A decet:vt condecet.dedecet. A precor:vt deprecor. breuiat
A seco:vt disseco. A sacro:vt consecro.execro.
Compositis a deco: vel decus:vt dedecus.

Essedon.melchisedech. In nominibus terminatis in da: vt andromeda.
Cremento compositorum a pes pedis:vt tripes tripedis.quadrupes quadrupedis.decempeda.
Cõpositis a do das prime conjugationis:vt circũdedi. pessũdedi. breuiat
Compositis ab edo in presenti:vt comedo.
Cõpositis a pedica:vt expedit.ipedit. Et a pedo/as:vt repedo.

Elephas.iosephus.vel elefas.iosefus.
Compositis a fio: vt calefit.tepefit. A fac:vt expergefac. Semper
Trigefac.benefac. breuiat

Elegus integer.peregre.tristega indifferens.
Cremento nominum: vt leler lelegis. segrex segregis. cõgrex Rarius
congregis. breuiat
Compositis a nego:vt denego. A lego:vt perlego.
A tego:vt contego contegis.

Angelus.Abimelech. breuiat
Compositis a gelo:vt congelo.aggelo.ingelo ingelas.

Vehemens.heremus heremi.hiemis.
Compositis a memor:vt immemor.ememor.
A cremo:vt ignicremus. breuiat
Compositis a fremo:vt infremo. A tremo:vt contremo.

Grata mihi comedi:comedi lare.

Longe.

Ephebus.deiphebus.muliebris.

Ante B Sz pdu. regulariter in alijs vt in — Cremẽto plurali nominũ: vt diebus.speciebus.manerieb⁹. Cremento verborum secunde coniugationis: vt docebo.docebis.docebam.docebas.studebam studebo.

Ante C Sz rlariter pducitur in alijs vt in — Uetera.cyrotheca.apotheca.Et alijs compositis a theca. Cremento nominum: vt veruecis.allecis. Compositis a cecio/vt excecio.A fecio.vt defecio. Compositis a iecio:vt deiecio.A feci.vt defeci.perfeci.

Ante D Sz rlariter producit in alijs vt in — Cytharedus.palefredus.cinedus.comedo/onis.comed⁹/di. Erecdia pro serpente. Noibus terminatis in edo:vt impedo.sarpedo.interrapedo. Pepedit.et obedit.In 2posit/a pedo/is:vt oppedo/is.repedo Cõpositis a cedo:vt succedo.A fedo:vt infedo infedas. (dis A sedo:vt persedo persedas. Preteritis compositorũ ab edo es.vt comedo.Et in compositis a credo: vt recredo.

Ante F — Nichil.

Ante G Sz rlariter producit in alijs vt in — Tristega.cetegus. Compositis preteriti temporis a pango:vt impegi.Cõpegi. A frango:vt perfregi.Et ab ago:vt peregi.coegi. Compositis a lego legas vt delego.delegas.collega college. Cõpositis a lego legis: vt collegi. periegi: preteriti pfecti tpis.

Ante L Sz rlariť p ducitur in alijs vt in — Phaselus:camelus.carmelus.gabelus.obelus. Nominibus terminatis in cla:vt medela.corruptela.tutela auxilia.postela. Cremẽto noim:vt gabrielis.michaelis.raphaelis.danielis. Cõpositis a velo:vt revelo.A celo vt concelo. (ezechielis. A velo:vt provelo.Et a nelo:vt anelis.

Ante M Sz rlr pb. in alijs vt i — Thiremis.triremis.nichodem⁹.racem⁹.volemus.volemi. Suppellatiuis terminatis in remus.vt supremus.postremus. Noib⁹teriatis in ema:vt enthimema.anathema.apostema Cremẽto verborũ.vt legemur.amemus.docemus.legemus. Compositis ab emo in preterito:vt exemi.peremi.redemi. Et in blasphemo.

Sepe comedi.

Breues.

Helena.helenus.iuuenis.afenech.hebenus.silenes.origenes.

Vt in Compositis a genus: vt degener. A genesis: vt archigenes. breuiat e
Compositis a gino: vt celigena.francigena.verbigena.
Compositis a venio: vt aduenis/aduenit.aduena ne.

Edepol.cutrepe.

Vt in Compositis a trepo: vt reteper. A crepo: vt increpo. Klariter
A strepo: vt perstrepo. breuiat e
Compositis a nepos: vt prenepos.abnepos.atrinepos.

Vt in Usq; quo. breuiat e
Prosequor.assequor.exequor.cõsequor.insequor.persequor.

Pathera pathere.stater stateris.
Camero.ephimera.infera.supera.cetera.iterum.uterus.cerberus.matera.pro matellio.
Eremẽto singul: vt aer'.later'.rerer'.funer'.veter'.mulieris.
Deslidero.cõsidero. In vbis deriuatis a noib⁹ hsitib⁹ e breuẽ:
vt vulnero.põdero. Pluscp pfecto idicatiui: vt legerã amauerã
Vt in In tpe pfecto cũctiui ? in fuko eusdẽ: vt legeri.legero.docueri Klariter
In illis teriationib⁹ beris et bere: vt amaberis. amabere. ?c. breuiat e
In omni presenti ? preterito iperfecto cõiũctiui ter⁹ie cõiugationis: vt legerẽ.legerer.legere. Et pendere quando est actiuũ.
Cõpositis a fero: vt defero. A gero: vt egero. A tero: vt detero.
A sero is: vt confero is. A sero as: vt confero conferas.
A pario: vt imperit.aperit.
Exoterus.exatherus. ppria noia. Adultero.ligeris pro fluie.

Genesis.latheſis.matheſis.pro doctrina.
Vt in Ephesus.profenesis.frenesis.dyocesis. Klariter
Compositis a thesis: vt synthesis. breuiat e

Themetum.effeta.pro aperire.competens.
Obstetrix.meretrix.peretrum.feretrum.pharetra pénetro.
Cremento nomnum terminatorum in es/breuem: vt hebenis.prepetis.legetis.teretis.
Vt in Cremento nominum terminatorum in es/longam: habentium ? ante es: vt parietis.aretis. breuiat e
Cõpositis a metros: vt dyameter.tetrameter/pentameter.
Compositis a petro.vt perpetro.impetro. A peto: vt appeto.
A meto: vt emeto.

Vt in Compositis a leuo leuas pro erigere.vt eleuo/as.subleuo/as. breuiat e

Vas est er actere.

Longe.

Nominibus terminatis in ena: vt phylomena. leena. sagena.
Asi N. Sed regu- patena. tamena. Terminatis in enus: vt amenus. alienus.
laritur pducitur obscenus. aenus. bicenus. tricenus. sarracenus.
in alijs vt in. Cõposit' a freno: vt effreno. refreno. A teno: vt receno. sicenis.
Preteritis compositorũ a venio: vt aduenit aduenisti/ aduenit.
A venio: vt reuenis/ reuenit.

Presepe. persepe. mellipepo/nis.
Asi P. Sed pro- Compositis a repo: vt irrepo. A sepio: vt circunsepio/pis/ pit.
ducitur in. Preteritis compositorum a capio: vt percepi. recepi/ suscepi.

Asi Q. Sed cle p- Animequus/ animequa/ animequum. vnaquecq.
ducitur in. Adequo. corquo. derequo/quas. Cõpositis ab equo equas.

Pãthera. statera. megera. chimera. cratheris. ybers. galerus
Propijs nominibus: vt galterus. sigerus. omerus.
Derivatis: vt austerus. scuerus. nauclers. pters: pro formoso
Perseuerat. asseuerat.
Asi R. Sed pduc- In cremento verborũ alio a prescripto: vt legerũt. Et legere in
tur in alijs. preterito pfecto idicatiui actiuo Et futuro passiuo: vt docerer
Aceo/ aces/ acere/ tenere. studere.
Illis terminationibus reris: vel rere: passiue voris: vt ama-
reris. docereris. sequereris.
Plurali cremento nominũ: vt speciervm. dierum. manerierum.
Compositis ab hereo: vt adheret. A spero: vt desperat.
A iuro: vt peiero. Ab heres heredis: vt proheres. proheredis.

Poesis: frenesis indifferens. matheseis pro diuinatione.
Asi S. Sed pduc- Diriat' a frẽdeo: vt pfresus/ a/ um. Ab edo es: vt eres. obesus
citur in. Compositis preteritis: vt adhesit. inhesit.

Dieta. athleta. metreta. trapezeta. poeta. moneta. agoineta
Boletus. philetus. kacetus. quietus. mansuetus. discretus.
Effetus. Et similibus terminatis in etus.
Asi T. Sed pro- Nominibus terminatis in etum: vt quercetum: abietum.
ducitur in. Cremento nominum aliorum a prescriptis: vt locupletis.
quietis. agnetis. lebetis. inquietis.
Cremẽto verborũ: vt amet'. docet'. leget'. teneto. audiet'. volet'
Cõposit' a meto: metaris: vt castrametor. A leto: vt colletor.
Auete. saluete. valete.

Quieuit: sueus/ a/ ũ. Cõposit' ab eus: vt coeus. coẽus. lõgeus.
Cõposit' a qeuit: vt reqeuit. acqeuit. A pleo: vt repleuit. ipleuit
Asi V. Sed regu- Compositis a cerno: vt decreui. Ab oleo: vt inoleui.
laritur pducit in. Compositis a leuo: vt ableuo pro nauigare.
Liquor hic ne possit acere.

Breues.

Celibis.calidis.z cilliba.celtiber.multiber.hãnibal: zinziber.

Creſcento plurali nominum: vt hominibus.floribus. Rkariter
Compoſitis ab ibi: vt alibi.nullibi. breuiak I
Compoſitis a libet: vt perlibet.quolibet.quilibet.
Compoſitis ab habet: vt erhibet.perhibet.

Clericus.laicus.ruſticus.otiocus.deſpicio: a deſpicio: ſuſpicio:. lubricus. Fulica.ſentica.tunica.fabrica.varica.
Propꝛijs ſimilibus appellatiuis: vt dominicus.mꝛdicus.
Inuicē.peruicax.perſpicax.cis.pernix.cis: pꝛo iniquo.efficax
Fodico fodicas.bellico.albico.amicio amicis amicit. et cetera.
Noibus terminatis in er: vt poler polleris: verter verteris. ꝛc. Rkariter
Noibus terminatis in ir / maſculini generis: vt calix calicis. breuiak I
Salicis.et ſilicis.
Nominibus cõpoſitis a facio z dico dicis: vt maledicus.magnificus.fatidicus.
Compoſitis a ſeco: vt diſſicio cis. A iacio: vt deicit.proicit.
A facio: vt proficit.
Compoſitis a tacco: vt reticet. A liceo: vt ſelicet.illico.
Compoſitis a cano: vt lucicen tubicen.

Cuſpidus. calidus. dauidis. itidem idemtidem. equidem. trepido ab totidem. Dalida.collurida.promuſcida.et cetera.
Nominib⁹ terminatis in ides: vt pꝛamides.ſimphonides.ꝛc.
Nominibus compoſitis a fides: vt perfidus.quadrifidus.
Cremento nominum: vt pꝛeſes pꝛeſidis. cuſpis cuſpidis. Rkariter
Cecidi a cado. Et z poſit' eiuſdē verbi: vt occido.recido.accidit. breuiak I
Et cõpoſitis a ſedeo: vt poſſidet. A video: vt prouidet.cuidens
Pꝛeteritis cõpoſitis a findo et ſcindo: vt tranſfidit. pꝛeſcidit.
Pꝛeteritꝰ z poſitꝰ a do das: vt reddidit. pdidit. pꝛedidit. cõdidit.

Syſiphus anaglipha.femifer.et cetera. Semper
Artifer.opifer.bapifer.ſcutifer.lucifer.ſapifer. breuiak I

Caliga.caligo pꝛo induere.pꝛodigus.remigo remigas.lutigo lutigas.mutigo mutigas.naugo naugas.
Cremento nominum: vt remex remigis.cur curigis.
Pꝛeteritis: vt tetigi.pepigi. Compoſitis ab ago: vt redigo. Rkariter
A rego: vt porrigo. Compoſitis a lego: vt colligo. A ligo: vt breuiak I
obligo. A rigeo: vt arriget. A rigo.as: vt irrigo irrigas.
Compoſitis pꝛeteritoꝝ a tango: vt intigit. contigit. obtigit.
Cõpoſitis ab egeo: vt indiget. Cõpoſitis a bigeo: vt peruiget.

Peccatum ferimus.

Longe.

Antiquis futuris: scilicet partibꝰ. metibꝰ.
Compositis a quibo eribo: vt nequibo. redibo. eribo.

Añ B. Sed pꝛo ducitur in. Compositis a libo: vt delibo. pꝛelibo.
Compositis a scribo: vt describo. rescribo.

Amicus. apꝛicꝰ. vmbilicꝰ. pudicus. caycus. lubꝛicꝰ. mendicus.
Pꝛopꝛius teriatis in icus: vt fredericꝰ. ludouicus. gaugericus
Formica. lozica. lecnica. vesica. vꝛtica. postica. antica. rubꝛica.

Añ C. Sed pdu- citur in. Mastichis. femicis. bõbicis. lodicis. pernicis. pꝛo velocꝫ. vibicis
Obliquis terminatozũ in. x. aliꝰ a pscriptis: vt felicis. radicis.
Compositis a dico dicis: vt edico. maledico. A trico: vt intrico
Cõpositis a radix: vt eradicat. A spica: vt despicoꝛ. conspicoꝛ.
Diriuatis a longis: vt a mastichis. mastico. A felicis felico.
Tibicen.

Abidos. Et terminatis in ido: vt formido. cupido.
Trisillabis teriat in ides: vt tirides. thesides. ꝫ etiã cozoides
Ibidem. Et nominibus compositis: a cedo: vt homicida.
Bosicida. tirannicida.

Añ D. Sed pdu- ducitur in. Cecidi a cedo. Et verbis ab eo compositis: vt occido. succido.
Cõpositis a fido: vt confido. diffido. A ledo: vt collido: allido.
Compositis a rideo: vt subꝛidet. deridet. A video: vt pꝛeuidet.
Compositis a stꝛido et stꝛideo: si qua sint. (euidet.
Pꝛeteritis compositis a video: vt pꝛouidit. inuidit.
A sido: vt desidit. Eidem. ibidem.

Añ F. Nichil.

Uectigal. Et nominibus terminatis in ga: vt auriga. quadꝛiga et fustigo. Nominibus terminatis in go: vt caligo. caliginis pꝛurigo pꝛuriginis. Et caligo caligas pꝛo obscurari.

Añ G. Sed pꝛodu citurin. Uligo uliginis. porrigo porriginis. ꝛc. Et hic et hec depigis.
Compositis a stigo: vt instigo. A fligo: vt affligo.
Compositis a figo: vt infigo. A migro: vt transmigro.
Compositis a frigo: vt infrigo. A frigeo: vt refriget.

Si quos sine iure ferimus.

Breues.

Nominibus terminatis in lis. vt debilis. habilis. facilis. steri
lis. humilis. parilis. bapsilis. sculptilis. tertilis.
Pestilens. nubilus. mutilus. mutilo. fusilis. productilis. aquila
Cremento nominum vt vigil/vigilis. pugil/pugilis.
Compositis a pila: vt ludipilus. A silex: vt dissilet.
Cōpositis verbis a pilus pro capillo: vt depilo. repilo. erpilo.

Anima. maritimus. cypthimū. estimo. hieronimus. antimus
Suppellatis teriat in imus: vt optim⁹. humillim⁹. illustrissim⁹.
Diriuatis terminatis in imen: vt sperimē. regimen. regimen.
Compositis a premo: vt deprimo. Ab emo: vt redimo.
Insimul. Demimus in preterito.
Cremēto verborū: vt amauimus. amauerimus. Docuimus.
Legim⁹ pātis tpis: Audium⁹. ferim⁹. egim⁹. dicim⁹. labimur
Gradimur. vtimur. Et similibus tertie coniugationis.

Dfis. terminus. succinus. hercine protinus. acinum nundine.
Cecinus. papinus. catheruminus. perendino. dapino. falcino
Erugino. lentigino. inquino pastino.
Serinocino: ratiocino: paulominus pro fere.
Nichilominus pro tamen. Noxicinum a cado cadis.
Eminus. comin⁹. oleagin⁹. trastinus. clādestinus. serotinus.
Faginus. hornotinus.
Amestinus. pagina. femina. machina. trutina. proserpina.
Lamina. buccina. fuscina. mutia. elemosina. sarcina ponere
Coccinum. bissinum substantiuum. bucinus.
Cremento nominum: vt nominis. fluminis sanguinis.
Apollinis. sardinis. liricinis. ordinis.
Compositis a lino is: vt obliuo is. A sino: vt desino.
Minans de mino: vt comminans.
Compositis a maneo: vt eminet. imminet. prominet.

Plagiocipus. polipus. antipos. mancipo. emancipo. emancipi. anticipo.
Principis. forcipis. mancipis. municipis. menticipis.
Compositis a rapio: vt eripit. coripit. A sapio: vt desipit.
A capio: vt concipit. suscipit.
Compositis a sipo as. vt dissipo as. obsipo. A pes pedis: vt
Cripes. planipes. lempes. quadripes. sequipes.
Sinciput. Intercipit. occiput.

Aliis diriuatis a noie: vt quintilis. seurrilis. sertilis tertilis
virilis. herilis. hostilis. subtilis. aprilis. exilis. azilum.

Aſſ L Sed producitur in — Et tanaquil tanaquilis. asilis.
Neutris teriat / ile vt sedile. cubile. cassidile. monile. hastile
Cõpositis a pilo pro terere: vt opilo. depilo. cõpilo. suppilo.
Compositis a filo as / vt defilo. refilo. perfilo.

Optimus. sublimus. Et compositis a limus: vt illimus.
Patrimus. quadrimus. quinquimus.
Apprime. discrimen.

Aſſ M Sed producitur in — Cõpositis a lim⁹: vt possimus. Et velim⁹: vt nolim⁹. malim⁹
Cremento primo verborum quarte coniugationis: vt audimus. sepelimus. ferimus. venimus: in presenti.
Diriuatis a verbis quarte coniugationis: vt munimen. fulcimen. sarcimen.
Cõpositis a limo: vt elimo / as. sublimo / as. oblimo oblimas

Festino. propino. euagino. opinor. lupinus. supinus / a / um.
Peregrinus. festinum. mortifinum: a fedo.
Martinus. et aliis propriis nominibus. et crinis. catinum. salinum. ciminum.
Diriuatis aliis a prescriptis terminatis in / inus: vt smaragdinus. quirinus. bouinus. ouinus. cedrinus.

Aſſ N Sed producitur in — Diriuatis in a / aliis a prescriptis: vt farina. parietina. tarina. piscina. kasherina. sagina.
Obliquis crescentibus: vt delphin / inis.
Et transalpinus: vicinus. sapinus. diuinus.
Aurificina. aurifodina. sarcina pro ministro.
Compositis a mino: vt remino. Afinis: vt affinis.
Afimo: vt diffimt.
Diriuatis oibus aliis a prescriptis in regula: vt i fescennis
Cõpositis a bino / as: vt 2bino. Cotcin⁹ / a / um / bissin⁹ / a / um
Diriuatis habentibus t / a primitiuis suis: vt vespertinus: a vesperta. tacintinus: a tacintus.

Aſſ P Sed producitur in. — Compositis a stipo stipas: vt constipo cõstipas. obstipo / as. obstipus / obstipa / obstipum.

Breuis.

Siliqua.reliquus.aliquis.demiq.vndiq.vtiq.aliquot.
neutiq.
Compositis a liquco liques.liquo liquas.et liquor liquaris: vt preliquit.deliquar.eliquor. Klariter breuiat I

Titirus.latirus.latira.laphirus.pro vitro.vtirũ.zephirus
Compositis a virco: vt reuirem A vir: vt vmuira.
Alira pro cythara: vt delirus. breuiat I
Cremẽto noim: vt martyris.gadiris.Euro as: p rastrare.

Citisus.Anisum.ydropisis.
Compositis a lesio: vt paralisis. Klariter breuiat I

Leuitas.bonitas.feritas.calliditas.peruersitas.
Neophitus.seruitus tis.
Primitus.medullitus.eneruitus.penitus.roridicitus.cutur bita.semita.
Sulcito.arrito pro destruere.calcitro.
In compositis a cito: vt concito.recito.
Supinus prime et sede cõiugationis a tertie descendentibus a preterito terminato itui: vt domitum.cubitũ.habitum. recensitum pro numerare.páritum.discitum.parcitum.positum.fugitum.bibitum.agnitum.cognitum.tuitum.veritum.fruitum.molitum.Et suis diriuatis.
Supinis compositorum ab eo is et queo: vt reditum.aditũ. nequitum.et suis diriuatis. Klariter breuiat I
Cõpositis a sino.sero.lino. et cero: vt desitum. insitum.oblitum.ertitum.acritum.
Cremento verborum: vt amaueritis. docueritis.legeritis. legite legitur audieritis.
Cremento nominum terminatorũ in es breuem: vt militis equitis.stipitis.diuitis.
Compositis a do das: vt deditus.perditus.subditũ.additis deditum.perditum.conditum.
Genitrix.domitrix.bibitrix.conditrix: a condo. proditrix: a prodo vel prodro.
Metitur a meto:. In ambitus tus tui. In pleuis.in morik

Minuo.semiuir.quadriuir. breuiat I

Prelia dum petitis.

Longe.

Iniquus.antiquꝰ.obliquꝰ.nequiꝯ.vbiq; vtrobiq; vtriuiq;.

Aũ Q Sz ꝓducit in alijs vt i — Compositis a liquo: liqueris: vt eliquo:.
Cõpositis a linquo in ꝓterito: vt derelinqui.deliqui.relicꝯ.

Jaꝑus.papirus.saphꝑus ꝓ gemma.delirus ꝓ demo.
Butirum.numirum:ammiro:.

Aũ R Sz rte ꝓducitur in — Cremento verbo:um: vt audirem.audirer.audiri.
Cõpositis a ĝro: vt acĝro. A liro ꝑ sulcare: vt deliro. reliro.
A giro: vt regiro. Euiro curas: ꝓ uires auferre.

Paradisus.anchises.gausus.diuisus.baptiso. ꝫ similibus

Aũ S Se ꝓducitur in — Compositis a misi: vt dimisi.commisi. A viso. vt reuiso.
Et visus: vt cuisus. Thephisus.
Cõpositis a lesus: vt collisus.allisus. A cesus vt occisꝰ.ĥcisꝰ.

Diriuatis terminatis in ita: vt leuita.heremita.anachoꝛita
trogodite.negogita. Pꝛopꝛius: vt margarita.
Interiatis in ites et in itis: vt celsbites. cersites. sunamitis.
Diriuatis a nomine terminatis in itus: vt cẽlitus.ciuitus.
Pellitus pellita pellitum.maritus.
Supinis ꝫ diriuatis a verbo quarte coniugationis: vt audi
tum recensitum ꝓ reuocare.
Diriuatis a deponẽti: vt oblitus potitus. largitus.montꝰ.
Lechitus.ermofroditus.aconita.clamita.chorhitus.
Polimita parasitus.

Aũ T Se ꝓducitur in — Cremẽto noim terminatoꝝ is lõgã: vt ĝritis.sãnit'.meritis.
Cõpositis a lito: vt plito. A dito: vt pdito. A ditco: vt dedicet.
A vito: vt inuito.
Pꝛimo cremento verbo:um quarte coniugationis: vt audi-
tis auditur.sentitis. Et in ambitus ambita ambitum.
Pꝛimo cremento hoꝝum verbo:um velitis ꝫ scitis ꝫ suo:um
compositoꝝum: vt positis.nolitis.
Auditrir.peritrir.conditrir a condo condis.largitrir.
Supinis ꝫ participijs descẽdẽtibꝰ a ꝓteritis termiatis in
Alijs a pꝛescriptis in rla: vt peritũ.attritũ.petuꝰ.attritꝰ. ꝫc.
Peritur a meto:. Oritur.

Lasciuus.festiuus.estiuus.gradiuꝰ.aho:tiuus. recidiuus.
Nomiatiuus. genitiuꝰ.datiuus. substãtiuus. actiuus. ꝫc.

Aũ Cl. Sz rte ꝓduc. in alijs vt i — Gingiua.oliua.
Pꝛeteritis terminatis in iui: vt petiui.sepeliui.
Compositis a viuo: vt cõtinuo.coniuia. A liuco: vt colliuet.

Lugeris sepe petitis.

Probus.neutrobi.reprobus.improbus.iacobus.
Compositis a globo as:vt conglobo. A probo vt reprobo. Rfariter
A probrio vt exprobrio. breuiat O

A pocha.antipoca.suffoco as.pro extinguere.
Antiochus.stratocles.mediocris.ambulocrum.
Capador capadocis. Et sic in cremeto genitiuo rũ grecor. Rfariter
Compositis a vor voris:vt vniuocus.equinoctis. breuiat O
A voco:vt innuoco. A loco:vt colloco.

Exod⁹.method⁹. sinod⁹.generbodũ. pitod⁹.piod⁹.tripodes.
Compositis seu diriuatis a modus:vt multimodus.cõmo- Rfariter
dus a um.huiusmodi.tantummodo.admodum. breuiat O
Commodo as.accommodo as. A todeo:vt retodet.

Apostrophus.philosophus.Cerolophus. Semper
breuiat O

Egloga.Compositis a logos:vt prologus.
A rogo:vt derogo.prorogo.corrogo.surrogo. Rfariter
breuiat O

Sobdles caucola.rugurriolum.doliolum.farmacopola.
Nolbus terminatis in olus:vt frinolus.scriolus.subdolus.
obolus.gladiolus.ariolus diicolus.
Compositis ab oleo:vt redolet.abolet. A colo colis:vt
incolit.incola.agricola.celicola.
Compositis a mola:vt emola emolet.emolo.emolis.
A volo as:vt euolo. A dolo as:vt perdolo.
Compositis a bolus:vt cumbolum.symbolum. Rfariter
A dolco:vt condolet. A dolus:vt indoles. breuiat O
Compositis a polo:vt benuolus. A polis pro ciuitate.
vt tripolis.neapolis.Constantinopolis.
Compositis à stolon:vt apostolus. A solco cs:vt assolus.
persolus a um.Compositis a polio lis:vt depolit.repolit.
Interpolo as.interpolus a um.Et interpola.
Compositis a molo:vt immolo as. A bolo:vt inuolat.
A bolo as:vt transuolo. Prestolor:pro expectare.

Salomon.economus.ypocromus.epithoma.sodoma.
Compositis a thomos:vt lathomus.athomus.
Compositis a domo:vt cuomo. A domo vt edomo as. Rfariter
A como:vt pcomo.Et anguicom⁹ a um. Auricom⁹ a um. breuiat O
A comes itis:vt bicrcomes:q̃uis accentus dominans
sit super o in penultima syllaba:tamen

Crimina qui retolo.

Longe.

Aũ B. Sed pro-ducitur in. October.
Cremento nominum: vt ambobus, duobus.

Aũ C. Sed pdu-citur in. Embroca. suffoco: pro strangulare.
Cremento aliorum obliquorum a prescriptis: vt velox velocis. atrox atrocis. ferox ferocis.

Aũ D. Sz pdu-cit in Periodus. marbodus. custodis. herodis. custodio/dis/dit.
Melos melodis.
Compositis a nodus/dei nodo: vt enodus. A rodo: vt corrodo
A plodo: vt complodo.
Eodem.

Aũ F. Nichil.

Aũ G. Sed pdu-citur in. Compositis a gogos: vt pedagogus. gamagogus.
synagoga. psagoga. emagoga.

Aũ L. Sed pdu-citur in. Compositis a solor solaris: vt consolor. desolor.
A colo colas: vt transcolo transcolas.
Compositis a pole quod est vendere: vt propola le. miropola.
Prestolor: pro querere.

Aũ M. Sed pro-ducitur in. Neutris: amomum. cynamomum. cardamomum.
Perisoma. sinthoma. aroma. epythoma. abdomen.
Compositis a como/is: vt ercomo/is. A promo/is: vt depromo. A nomen: vt agnomen. pronomen. prenomen. binomis. trinomus.

Quamuis confessa recolo.

Breues.

Barrona.mammona.dyaconus.arabo arabonis.
Terminatis in on crescentib⁹: vt symonis.iasonis.mennonis
Canonis.demonis.sindonis p⁹o veste: traco traconis.
Britonis.vasconis.saronis.macedonis.amazonis.mirmi- Breuiat
donis.senonis.curonis.calcedonis.rodonis.lingonis.sardo-
Cõpositis a tono as: vt intono.peritonus a um. (nis.
Compositis a sono: vt resono.personus a um.
A canos: vt dyaconus dyacona dyaconum.

Canopus secundum plumysopus.caropos.atropos.trogo-
pa.egilopa.rodope.simopis.
Cremento: vt pelops pis.cicrops is.cyclops is: p noie pp⁹ió. Similiter
Compositis a copos: vt ascopa.sincopa.apocopa. Breuiat
Oroscopus.pranscopus.microcopus.cirocopus.artocopus.
In cõpositiõe huius nominis opes: vt inops inopis. inopes.

Verbis compositis a coquo: vt excoquo.
A loquor: vt eloquor. proloquor.
Nominibus compositis a coquo: vt precoquus a um. Similiter
A coquus: vt archicoquus. qui etiam ꝗuis accentus pre- Breuiat
dominans sit in archicoquus super penultima syllaba: tamen.

Lephora.delphora.osnoforum.christoforus.gondeforus.di-
scoforum.mercoria.mandragora.
Neutris terminatis in or et in us: vt equoris.marmoris.pe-
coris.facinoris.temporis.corporis.
Terminatis in ur: vt roboris.eboris.ictoris.femoris. Similiter
Arboris.nemoris.rhetoris.castoris.hectoris.nestoris. Breuiat
et similibus proprius.
Lepores.marcipores.tricoporis.dedecoris.publicoporis.
Compositis a fore: vt defore.affore. A bora: vt deuora.
Amora: vt remora. A foro: vt perforo. Decorus et decoro.
a decus. Compositis a fores: vt biffores
Elleborus.pisborus.anchora.

Antitesis. Breuiat

Antidotum: arcotarer quidam.compotus.scariotus.
Compositis a voto: vt deuoto. A quotus: vt aliquotus. Breuiat
A potis: vt compos compotis.vtpote.
Compositis a potens: vt omnipotens.armipotens.impotens.

Semibouis.renouo as.innouo as.
Compositis etiam a moueo: vt remouet. A foueo: vt refouet. Semper
Compositis ab ouo as pro letari: vt perouo as. Breuiat

Miles amat lepores.

Longe.

Leonis. cardonis. drachonis. ligonis. pauonis. opinionis. lectionis. mellonis.

Aũ N Sed rit p ducitur in alijs vt in. Calidonis. lanfonis. babilonis. falomonis. triphonis. Corona. matrona. annona. caupona. fplendona. Patronus. buonus. gelonus. rodonus. ethionus. adonis. Cõpofitis a dono/as: vt condono/as. A pono: vt impono/is. Precono/aris. obfono/aris: pro comedere.

Aũ P Sed produ citur in. Azop is. piropus. cropa. canopus. ciclops/is pro gente. Ifopus indifferens. Cõpofitis a fopio/pis: vt refopit. infopit. A fcopit: vt pfcopit.

Aũ Q Sz pñs in. Alioquin. nequoq̃. Cinoquoq;. vtroq;. pteroq;.

Pelorus. fichomorus. aurora. Manifefte diriuatis: vt fonorus. canorus. honorus. decorus. Et decoro: a decor. Cremento aliorum obliquorum fingulari q̃ prefcriptorum. vt colorus. odorus. lepor lepores. femor/oris. fortior fortiores et honor honoris.

Aũ R Sz pñs in. Cremento genitiuorũ pluraliũ: vt puerorũ. dñorũ famulorũ Cõpofitis a ploro/as: vt implloro. (fcamnorum. Ab oro: vt exoro. A roro: vt irroro.

Alofa. emphiteofis. feirofis.

Aũ S Sed rit p ducti i alijs vt in. Omnibus terminatis in ofus: vt formofus. lutofus. Inuidiofus. morofus. molofus. Compofitis a nõibus latinis: vt etofus. corofus. difplofus.

Azotum. ydiota. melota. compatriota. boothes. egroto. Cremento nominum: vt facerdotis nepotis.

Aũ T Sz rfe pdu citur in alijs vt in. Cremento verborum: vt amatote. docetote. mementote. Oibus teriat in ot⁹/adiectis: vt deuot⁹. ignot⁹. illot⁹. egrot⁹. Compofitis a poto: vt repoto. compoto/as. (zelotes.

Aũ V

Michil

Virgo venufta lepores.

Breues.

Incubus.incubus.delubrum.lugubris.colubet.
Compositis ab vbi: vt nuncubi.sicubi.alicubi.
Compositis a cubo: vt ercubo.incubo.succubo.
Compositis nominibus a nubo. vt innuba.pronuba.
Compositis a subo as: vt prosubo as.resubo as.
A rubeo: vt erubet.
Cremēto nominū quarte declar': vt partub⁹.artub⁹.portub⁹.
ficub⁹.tribub⁹.arcub⁹.acub⁹.specub⁹.ḡrcub⁹.penub⁹.lacub⁹.

Volucer.involucrum. turpilucrum. noctiluca.volur volucris.
Compositis a duco as: vt educo educas.
Compositis a dur ducis: vt redur is. trādur traducis.

Pecudis.cucudi.
Compositis a rudo: vt erudit. Tundo: vt tutudit.
A pudet: vt repudet.impudens. A fundo: vt infudit. diffudit.

Nichil.

Pupugi.conjugis.fenugis. innugis.subingis.
Compositis a fugo: vt sanguisfuga. A fugo as: vt exfugo.
Compositis a fugio: vt profugus a um Et profuga ge.
Compositis a iugum: vt bijugas.quadriugus.

Nominū⁹ teriatis in ula: vt insula.inula.copula.subucula
Nominibus terminatis in ulus: vt sedulus.hermulus.
querulus.circulus.emulus.famulus.cuculus.sabulum.seculum.fercilum.sotular.spiculum.specular pro fenestra.
Cremento nominum: vt presulis.consulis.erulis.
Diminutiuis terminatis in ulus: vt seruulus.leonculus.
Opitulor.emulor.famulor.speculor.occulo is.ambulo.
baiulo.nebulo.pepuli. In cōpositis a pello: vt repuli.cōpuli.
Compositis a tuli.vt retuli.sustuli.contuli.

Incolumis.contumax.cucumer.columen.educumo.documen.monumen.nocumen.
Cōpositis ab humus: vt posthumus a um exhumo ihumo.
Volumus. Et in compositis suis: vt nolumus.malumus.
Compositis a tumeo es: vt pertumet.intumet.
Compositis a sumus': vt possumus. assumus. Quesumus.

Intrat per specular.

Longe.

Saluber.anubis.

Aũ B Sed pouci-tur in — Compositis a pubeo: vt suppubet.
A puber vel pubes: vt depuber.impuber.

Eruca.beruca.cãbuca.sambucus.mãduco.caducus/ca/cũ.

Aũ C Syncope pdu. in aliis vt i — Alur alucis.polur polucis.
Compositis a duco/cis: vt deduco deducis.
A fuco/as: vt infuco/as.Et fiducio fiducis.

Aũ D. Syncope pdu. in aliis vt i — Paludis.testudo.pzudo.amaritudo.consuetudo.
Cõpositis a sudo: vt resudo. A cudo: vt excudo. A claudo: vt excludo. Compositis a pzudens: vt impzudens.

Aũ F Sẽper pdu citur vt in — Subzufus.

Noĩa teriatis in ugo: vt lanugo. erugo.albugo.bespugo

Aũ G Syncope pdu. in aliis vt i — Compositis a rugio/gis: vt irrugit. A rugo/as: vt abzugo
A lugeo: vt colluget.
Pzeteritis compositis a fugio: vt refugi.perfugi.diffugi.
A mugio: vt remugit.

Aũ L Syncope pdu. in — Specular pzatu.tozcular.ocular.Et aliis terrie declinatiõis
Aduloz.pulus.cululus.
Saul saulis.tribulus.edulis.curules.

Aũ P Syncope pdu. in aliis vt in — Alumen.bitumen.bolumen.acumen.legumen.cacumen.
Compositis a sumo: vt consumo.resumo.
Compositis a plumo vel pluma: vt implumis.depluma.

Lumen dum purgo specular.

Breues.

Nichil.

Nuncupo: bupa. Ancupis. occupo locuples.
Compositis a cupio: vt concupit. A pes: vt quadrupes.
Compositis a duplus: vt quadruplus. decuplus. centuplus.

Klariter breuiat V

Purpura. labura. Mercurius. lemures.
Lecurio. parturio. luxurio. Et omnibus verbis
meditatiue forme.
Cremento nominum: vt latur. laturi. vulturis.
auguris. liguris. terfuris.
Compositis a nurus: vt pronurus.

breuiat V

Nichil. V

Arbutus. cuffata. intercutis. incutis. defrutus. ta/tum.
Compositis a cutio vel quatio. vt percutit.
concutit. discutit. incutit.
Compositis a puto: vt disputo. A ruo: vt dirutum. erutum.
Diputa.

breuiat V

Non inflar liguris.

Longe.

Lacuna.bacuna.ieiuno.ieiunus.tribunal.neptunꝰ.ipune.

Añ N Sed ꝓducitur in — Compositis a munus: vt immunis.
Compositis ab vnio: vt reunit.adunat.communis.
Compositis a grunio: vt congrunio. A munio: vt demunit.

Añ P Sẽper ꝓducitur in — Sirupus.
Compositis a rumpo: vt coꝛrupi dirupi.ꝓꝛupi.

Verbis terminatis in rio/aliis a prescriptis: vt ligurit.
scaturit. Et compositis suis.
Telluris.securis.impurus.depurat.accurat.

Añ R. Sz rit ꝑdu. in alijs vt i — Omnibus dictionibus terminatis in urus: vt securus.
maturus.futurus.lecturus.periurus.
Cõposit' a iuro: vt ꝑiuro. A duro et dureo. vt ꝑdurat induret
Omnibus aliis a prescriptis terminatis in ura: vt cultura.
figura.natura.consura.
Paiurus paiuri.

Añ S Sẽper ꝑdu citur vt in — Ceruſa ſiracuſa.
Omnibus terminatis in usus: vt obtusus.cõkusus.abusus.delusus.concluſus.

Terminatis in utus: vt versutus.astutus.argutus.
coꝛnutus.secutus.locutus.
Tributum.sicuta.tributim.

Añ T Sz rit ꝑdu. in alijs vt i — Compositis a futo: vt refuto. A futio: vt diffutit.
A mutio: vt remutit.
Compositis a putco: vt perputet. A glutio: vt inglutit.
A muto: vt remutit.
Supinis compositis: vt ablutum.dilutum.
A suo: vt consutum.

Manducaris quando liguris.

tis. Deinde ſtatim dicat cõuerſus ad populum tacita voce. Orate fratres et ſoroꝛes pꝛo fidelibus defunctis. Reſponſio cleriti tantando. Requiem eternam dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Quã olim abꝛahe promiſiſti ⁊ ſemini eius ¶ Notandũ q̃ in oibus miſſis pꝛo corpoꝛe pꝛeſenti: ⁊ in anniuerſa. cum ſeq̃ fuerint: ⁊ in trigintalib⁹ ꝺ̃. Hoſtias et pꝛeces tibi. cũ ỽ. Requiem eternã. et Quam olim. In oibus vero aliis miſſis pꝛo defunctis non dic̃ nec in die alarũ. Et reuerſus ad altare ſacerꝺ. ſecretas oꝛationes dicat iuxta numerũ antedictarũ et oꝛdinẽ ante epiſtolã / incipiens Oꝛemus. Quibus finitis dicat ſacerꝺ. aperta voce Per omnia ſecula ſeculoꝛũ. manibus non leuatis donec dicitur Surſum coꝛda. ¶ De trinitate pꝛefatio.

ETerne deꝰ. Qui cũ vnigenito filio tuo et ſpiritu ſancto vnus es deꝰ: vnus es dñs. Non in vnius ſingularitate perſone: ſed in vnius trinitate ſubſtantie. Qd enim de tua gloꝛia reuelãte te credimus hoc de filio tuo: hoc de ſpũ ſancto ſine differẽtia diſcretionis ſentimus: vt in cõfeſſione vere ſẽpiterne deitatis: et in perſonis ꝓpꝛietas: ⁊ in eſſẽtia vnitas: ⁊ in maieſtate adoꝛetur equalitas. Quã laudãt angeli / atq; archãgeli / cherubin quoq; ac ſeraphin / q̃ non ceſſãt clamare vna voce dicẽtes. ¶ De ſancto ſpũ pꝛefat.

ETerne deus. Per chriſtũ dñm noſtrũ. Qui aſcendens ſuper oẽs celos ſedenſq; ad dexterã tuã pꝛomiſſũ ſpiritũ ſãctũ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapꝛopter pꝛofusis gaudijs totus in oꝛbe terrarum mũdus exultat: ſed et ſuperne virtutes atq; angelice poteſtates hymnũ gloꝛie tue cõcinũt ſine fine dicentes. ¶ De ſancta cruce pꝛefatio.

ETerne deus. Qui ſalutẽ humani generis in ligno crucis cõſtituiſti: vt vnde moꝛs oꝛiebatur: inde vita reſurgeret. Et q̃ in ligno dicerat: in ligno quoq; vinceretur. Per chriſtũ dominũ noſtrũ Per quem maieſtatem tuã laudãt angeli: adoꝛant dominationes / tremũt poteſtates. Celi celoꝛũq; virtutes ac beata ſeraphin: ſocia exultatione cõcelebꝛãt. Cũ quibus et noſtras voces vt admitti iubeas depꝛecamur ſupplici cõfeſſione dicentes. ¶ De ſancta maria pꝛefatio.

ETerne deꝰ. Et te in cõceptione. Et te in annũciatione. Et te in aſſũptione. Et te in natiuitate. Et te in viſitatione. Et te in veneratione beate ⁊ gloꝛioſe ſemperq; virginis marie exultãtibus animis laudare benedicere et pꝛedicare. Que ⁊ vnigenitũ tuũ ſancti ſpiritus obũbꝛatione cꝛepit ⁊ virginitatis gloꝛia permanente huic mũdo lumen eternũ effudit ieſum chriſtũ dominũ noſtrum. Per quem. vt ſ. ¶ De apoſtolis pꝛefatio.

ETerne deus. Et te dñe ſuppliciter eroꝛare: vt gregẽ tuũ paſtoꝛ eterne non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos cõtinua pꝛotectione cuſtodias. Ut ipſi dẽ rectoꝛib⁹ gubernetur: quos operis tui vicarios eidẽ cꝛeuiſti pꝛeeſſe paſtores. Et ideo cũ angelis et archãgelis cũ thꝛonis ⁊ dñationibus. Cũq; omni militia celeſtis exercit⁹ hymnũ gloꝛie tue canimus ſine fine dicentes. Pꝛefatio rois.

PEr omnia ſecula ſeculoꝛũ Amen. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpiritu tuo. ¶ Hic eleuet ſacerꝺ manus ſuas dicens. Surſum coꝛda. Habemus ad dominũ. Gratias agamus domino deo noſtro. Dignum et iuſtum eſt.

VEre dignũ et iuſtum eſt / equũ et ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbiq; gratias agere dñe ſancte pater oms eterne deꝰ. Per chriſtũ dñm noſtrũ. Per quẽ maieſtatem tuã laudãt angeli: adoꝛant dñationes tremũt poteſtates. Celi celoꝛũq; virtutes ac beata ſeraphin. ſ. vt ſ. Sanctus ſctus ſctus. Item in alijs pꝛefationib⁹ Et ideo. vt ſ. Sctus ſctus ſctus dñs deus ſabaoth. Pleni ſunt celi et terra gꝛia tua oſãna in excelſis. Bñdictus q̃ venit in nomine dñi: oſãna in excelſis. Qñ vltimo fit ſeruitũ de ſancta maria ante aduentũ: ⁊ ante ſeptuageſimã: ⁊ in octa. viſitationis aſſũptionis ⁊ natiuitatis beate marie: tũc ꝺ̃ hoc modo. Benedictus marie filius q̃ venit in noĩe dñi ſ. Deinde ꝓſtratum manib⁹ pectoris ⁊ oculis eleuatis incipiat Te igitur cle. corpoꝛe inclinato donec dixerit. Ac petimus.

TE igitur clementissime pater per iesū christum filium tuum dominum nostrum supplices rogamus. ac petimus.

vti accepta habeas et benedicas. hec ✠ dona. hec ✠ munera. hec ✠ sancta sacrificia illibata.

IN primis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica quā pacificare: custodire: adunare: et regere digneris toto orbe terrarum vna cum famulo tuo papa nostro. N. et antistite nostro. N. et rege nostro. N.

MEmento domine famulorum famularumq; tuarum. N. et N.

creā. Primo pro seipso. Secundo pro patre et matre carnali et spirituali: et pro aliis parentibus. Tertio pro amicis spetialibus parrochianis et aliis. Quarto pro omnibus astātibus. Quinto pro omni populo christiano: et potest hic sacerdos omnes suos amicos deo cōmendare. Consulo tamen vt nullus ibidem nimis immoretur: tum propter torpis distractionem: tum propter immissiones que possunt fieri per angelos malos: tum propter alia pericula. **Et omnium circumstantium quorum tibi fides cognita est et nota deuotio: pro quibus tibi offerimus vel qui tibi offerunt hoc sacrificiū laudis pro se suisq; omnibus pro redemptione animarum suarū: pro spe salutis ⁊ incolumitatis sue tibiq; reddunt vota sua eterno deo viuo et vero.**

COmmunicantes ⁊ memoriam venerantes. In primis gloriose semperq; virginis Inclinando parumper dicat marie genitricis dei: et domini nostri iesu christi. Sed et beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri. Pauli / Andree / Iacobi / Johannis / Thome / Iacobi / Philippi / Bartholomei / Mathei / Simonis / et Thadei / Lini / Cleti / Clementis / Xisti / Cornelij / Cipriani / Laurentij / Crisogoni / Johannis et Pauli / Cosme et Damiani. Et omnium sanctorum tuorum quorum meritis precibusq; concedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

Respiciat sacerdos hostiam cum magna veneratione dicens.

HAnc igitur oblationem seruitutis nostre: sed ⁊ cunctę familie tue quesumus domine vt placatus accipias diesq; nostros in tua pace disponas: atq; ab eterna damnatione nos eripi ⁊ in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per christum dominū nostrū. Amen.

Deinde respiciat hostiam dicens.

QUam oblationem tu deus omnipotens in omnibus quesumus

Hic faciat tres cruces super veraq; cum dicat benedi ✠ ctam: ascri ✠ ptam: ra-

Quia apud te propiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine. ℂ Pro corpore presenti et in omnibus anniuersa. et triginta. eporum et in die ammarum similiter in dominicis .ij. fer. quando dicitur missa ferialiter in capo vel alibi dicitur hoc euangel. Secundum Johannem. ij.

Joha. xi

In illo tempore. Dixit martha ad iesum. Domine si fuisses hic: frater meus non fuisset mortuus. Sed et nūc scio quia quecunq; poposceris a deo dabit tibi deus. Dicit illi iesus: Resurget frater tuus. Dicit ei martha: Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dixit ei iesus. Ego sum resurrectio et vita. Qui credit in me: etiam si mortuus fuerit viuet. Et omnis qui viuit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiq; domine. Ego credidi quia tu es christus filius dei: qui in hunc mūdum venisti. Offertorium.

Domine iesu christe rex glorie libera animas omnium fidelium defunctorum de manu inferni et de profundo lacu libera eas de ore leonis: ne absorbeat eas tartarus ne cadant in obscura tenebrarum loca: sed signifer sanctus michael representer eas in lucem sanctam Quam olim abrahe promisisti et semini eius. ℂ Nota q; in corpus adhuc et in omnibus anniuersa. et trigin. post ablutionem manuum incipiat sacerd. iunctis manibus in medio altaris hoc modo. Hostias et preces tibi domine offerimus Chorus Tu suscipe pro animabus illis quarum hodie memoriam agimus fac eas domine de morte transire ad vitam. Sacerd. priuatim dicat. In spiritu humilitatis. more solito. Deinde dicat similiter priuatim. Orate fratres et sorores pro fidelibus defunctis. Et chorus respondeat cantando hūs. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Quam olim abrahe promisisti et semini eius. In omnibus vero aliis missis pro defunctis que ferialiter dicūtur: nō dicitur nec quando vltimo ante pas. copletur officium mortuorū: nec in die ammarum ōr. In die animarū tuā. Offer.

O pie deus: qui primum hominem ad eternā gloriam reuocasti: pastor bone qui ouem perditam pio humero ad ouile reportasti: iuste iudex dum venieris iudicare libera de morte animas eorum quos redemisti ne tradas bestijs animas confitentes tibi: nec derelinquas eas in finem.

℣ Ante diem sepulture. Secreta.

Suscipe quesumus domine misericors pater oblationem quam tibi offerimus pro aia famuli tui N. quam hodie de carnali corruptione liberasti et concede: vt ab omnib⁹ humane conditionis exactibus his remedijs seruetur: ⁊ in requie sempiterna diem resurrectionis prestoletur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum.

℣ In omnibus missis pro corpore presenti et in omnibus anniuersa. et trigin. et in die animarū: et quando vltimo fit ferialium mortuo. ante pascha dicitur hec cōmunio. Pro quorum memoria corpus christi sumitur dona eis dñe requiē sempiternā. ℣. Et lux perpetua luceat eis. Pro quorum memoria sanguis christi sumitur: dona eis dñe requiē sempiternam. In omnibus aliis missis pro defunctis dicitur hec Cōmunio. Lux eterna luceat eis domine: cum sanctis tuis in eternū quia pius es. ℣ Ante diem Postcōio

Presta quesumus omnipotens deus: vt animam famuli tui ab angelis lucis susceptam in preparata habitacula deduci facias beatorum. Per dominum nostrum iesum christum filiū tuum. Qui tecum viuit et regnat.

℣ Nota q; in anniuersa. simplicis cuiuscunq; canonici. vel cuiuscunq; alterius dicatur orationes que in anniuersa. episcoporum. Epistola. Vir fortissimus iudas. ℣. Requiem eternam. ℟. Anime eorum. A toto choro dicitur Tractus. De profundis. similiter a toto choro cantetur. Sanctorum vero ferialiter dicatur.

℣ Nota etiam q; quando dicitur missa mortuorum ferialiter grad. per cantorem inchoetur: ⁊ a toto choro interim secrete cum suo ℣. absq; nruma percantetur: similiter et tractus De profundis. cum cantu abbreuiato. Et sciendum est: q; hec missa que ferialiter in cap. dicitur pro fidelibus defunctis: generaliter habet dici etiā ante pas. q̄n complet officiū mortuorum. ac etiam in die animarum ℣ In die sepulture cuiuscunq; corpus sit dicitur. Oratio.

Pro defunctis.

OMnipotens sempiterne deus miserico:diam tuam supplices deprecamur: vt animam famuli tui cuius co:pus debitum sepulture officium persolimus: in sinum abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cū dies agnitionis tue aduenerit: inter sanctos & electos tuos eū resuscitari p:ecipias. Per dominū nostrum iesum chr:istum. Secreta

SUscipe domine p:o anima famuli tui hostiam quam tu deo patri obtulisti p:o nobis benigne: & quia causa hominum descendisti de celis: te rogemus vt te sanctoru:m tuo:rum mereatur adiungi consoc:tus. Per te saluato:r mūdi. Qui viuis et regnas cum. Postcōmunio

OReata quesumus domine vt anima famuli tui cui hodie officia humanitatis exhibem⁹: his sacrificijs expiata: saluationis tue perpetuo munere gratuletur. Per dominum nostrū. In die triginta. Oratio

OEus cui p:op:ium est misereri semper et parcere: p:opiciare anime famuli tui & omnia eius peccata dimitte vt mo:tis vinculis absolutus: translire mereatur ad vitam. Per do. Secreta

INtuere quesumus omnipotens eterne deus: et placatus suscipere dignare hoc sacrificium quod tibi offerimus p:o anima famuli tui et concede illi pacem perpetuam et requiem sempiternam. Per dominū no. Postcōio.

OReat quesumus domine anime famuli tui diuini celebratio sacramenti: vt eius in quo sperauit et credidit eternum capiat te miserante consoc:tiū. Qui tecum viuit et regnat.

In anniuersarijs. Oratio.

OEus indulgētiarum domine: da anime famuli tui cuius anniuersariam depositionis diem comme:no:amus: refrigerij sedem: quietis beatitudinem: luminis claritatem. Per dominū nostrum iesum chr:istum filium. Secre.

OReopiciare domine supplicationib⁹ nostris p:o anima famuli tui cuius hodie annua dies agitur, p:o qua tibi offerimus sacrificium laudis: vt eā sanctoru:m tuo:rum consoc:tio sociare digneris. Per dominum. Postcōio.

OReata quesumus domine vt anima famuli tui: cuius anniuersarium depositionis diem recolimus: his purgata sacrificijs indulgentiam pariter et requiem capiat sempiternā. Per. Pro episcopis. Oratio.

OEus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali fecisti dignitate censeri: p:esta quesum⁹ vt quo:um vicem ad ho:am gerebant in terris: co:um perpetuo conso:tio letentur in celis. Per dominum. Secreta.

OFferimus tibi domine oblationē seruitutis p:o animabus famulorum tuo:um pontificū: supplicantes vt cū p:esulibus apostolice dignitatis quorum sunt erecti officium habere mereantur sempiterne beatitudinis po:tionem. Per dominum nostrum. Postcōio.

OReficiat dñe quesum⁹ animab⁹ famulo:um tuo:um pontificum diuini celebratio mysterij: vt quos in terris positos huius muneris dispensatores esse fecisti: inter electos antistites eos iubeas connumerari. Per dominum.

Pro fratribus et so:o:ibus. Oratio.

OEus bonie largito:& humane salutis auct o:: quesumus clementiā tuā vt nostrarum congregationum fratres & so:o:es: qui er hoc seculo trāsierūt: intercedente beata maria sēp virgine: & bēo michaele archangelo cū oib⁹ sanctis ad perpetue beatitudinis consoc:tiū peruenire cōcedas. Per. Secreta.

OEus cuius miserico:die non est numerus: suscipe propicius p:eces humilitatis nostre: et animab⁹ fratrum et so:o:ū nostrarum congregationum: quibus tui nominis dedisti confessionē: per hec sacramenta salutis nostre cunctoru:m remissionem tribue peccatorum. Per dominum nostrū. Postcōio.

OReata ḡs oipotens et miserico:s deus vt anime fratrū et so:o:um nostrarum cōgregationū p:o quib⁹ hoc sacrificium laudis tue obtulim⁹ inatestati: per huius sacramēti virtutē a peccatis oibus expiate lucis ppetue te miserante recipiant beatitudinē. Per dñm.